

* ترجمه الشارح سودی افندی *

نعمی الیه بوسنوی الاصلدر قائد توفیق الیه تحصیل علم و کمال همچون دور ممالک و کالای ملک به مالک اولدقین منکره دار السلطنه ده طریق سعادت رفیق تدریسه بعد الدخول و طبقه قاعد الیه قناعت * و عهد قدیمه جنتکان سلطان احمدخان اول طالب ثراه حضرت لرتیک جامع شریفی محلنه مشرف ابراهیم پاشای قدیمه منسوب اولوب بدکان خاص پادشاهی به مأوی تعلم و تربیه اولان سرایده خواجک خدمته مواظبت اوزره ایکن یک بش سنه سی حدودنده انتقال ایتسیدی * اشبوکستان شرحندن بشقه مشوی شریف و دیوان حافظ و بوستانی شرح ابیوب کافی و شافیه به ترجمه لری وارد رفاضی میر حسین میبدینک هدایه الحکمه شرحی اوز رینه حاشیه مشهوره سی و آثار ساره سی اولان مصلح الدین لاری مرحوم دیار بکرده مفتی و مدرس ایکن تحصیل هنکامنده

واروب لسان فارسی بی اندن اخذ ایتسیدی

یعنی لارینک تلمیذی ایدی

علیهم الرحمة

والغفران

بیا اید صدارت الطولی حالا نقیب الاشراف عصمت یک افندی زاده عارف حکمت یک افندی حضرت لرتیک اشبو شرح لطیفه ستایش بلیغانه لریدر

زهی لوح نصا و بر معانی	کز لال عجب ارژنک مانی
درو کجیده درهای دقایق	که در معنی شده بحر حقایق
دهد بوی بلاغت کلستانش	بر عرفان برآرد بوستانش
بیاض کاغذش صبح مزایا	سبه رنگ مدادش شام معنا
دلیش کشته چون برهان قاطع	ظریفی ترا بود تبیان نافع
هنرمندان ازین تألیف سودی	عجب نبود اگر یابند سودی

زاسعد طالعش چون یافت سعدی

منور کشته از وی قبر سعدی

و محمد سید قطب

○ ○

* فهرس مجمل *			
باب اول در سیرت	باب دوم در اخلاق	باب سوم در فضیلت	باب چهارم در فوائد
پادشاهان	درویشان	قناعت	خاموشی
۷۰	۱۸۹	۲۶۹	۳۲۷
باب پنجم در عشق	باب ششم در ضعف	باب هفتم در تأثیر	جدل سعدی بامدی
و جوانی	و پیری	تربیت	در بیان توانگری
۳۳۷	۳۸۸	۴۰۱	۴۲۷ و درویشی
	باب هشتم اداب صحبت	خاتمه کتاب	
	۴۵۰	۵۱۰	

ذهنده حاصل وقام اولان معنی امر واحد اولوب قننی اقله افاده اولانسه اصلا متغیر اولدیغنه بناء مدار افاده معنی اولان اعراب وذات وحدته دلالت ایدن اسم وفعل الیه حروف معانی هر لسانده جاری اولمغه اشبوطع وتثیلته همت بلند رتبت شاهانه الیه موفق اولدیغمر کستان عباره سنک اعرابی یعنی جمله فعلیه واسمه ومبتدا وخبر ومعانی حروف الیه بناسنی یعنی مصادر ومشتقات وجوامیدی شارحی سودی مرحوم ذکر ایدوب وعلامت اعرابی اولان اضافت معنویه تک دخی بانواعها سراپا بیاتی ومفعولک صریح وغیر صریح بحرینی التزام ایش ایسه ده

تعریف واقسام وغرضارینه تصدی بیور مدیغندن تقیما للفساده

قلم شکسته رقم اسعد حقیر الیه اشارته جسارت

اولندی

* تعریف الاضافه واقسامها *

معلوم اوله که اضافت ایکی نوعدر برینه اضافت لفظیه واصافات غیر محضه دیگرینه اضافت معنویه واصافات محضه دیرل * اضافت لفظیه مجرد تخفیف کلام ایچون اولوب مثلا (حسن وجهه) (والضاربان زیدا) ترکیلری اصلا معتالینه تغیر کلیه رک تخفیف ایچون بالاضافه (حسن الوجه) (والضاربان زید) سبکته تبدیل ایدرل * واشبو اضافت لفظیه لسان فارسیده اولوب لسان عربی به مخصوصدر * اما اضافت معنویه اوچ قسم اوزره اولوب (اولکبسی) اضافت بیانیه (ایکبجسی) اضافت لامیه (اوچبجسی) اضافت ظرفیه در * اگر مضاف مضاف الیه جنسی یعنی مضاف الیهی وغیری بی شامل اولور ایسه اضافت بمعنی من در که اکا اضافت بیانیه دیرل (خاتم فضه) کبی که تقدیری خاتم من فضه در اشته مضاف اولان خاتم برجنسدر که مضاف الیهی اولان فضه در وغیری نسنه در دخی اولور * كذلك مضاف الیه اولان فضه در هم خاتم وهم غیر نسنه بایلور * واکرمضاف الیه مضافک جنسی اولماز ایسه کرک ایسه مضاف الیه مضافه مابین اولسون (غلام زید) (ورأس عمرو) کبی کرک ایسه اخص مطلق اولسون (یوم الاحد) کبی کرک ایسه مضافک اصلی اولدیغنی حالده من وجه اعم اولسون (فضه خاتمک) کبی اضافت بمعنی لامدر که اکا اضافت لامیه دیرل (غلام زید) کبی تقدیری غلام زیددر * واکرمضاف الیه مضافک ظرفی اولور ایسه اضافت بمعنی فی در که اکا اضافت ظرفیه دیرل (ضرب الیوم) کبی که ضرب واقع فی الیوم تقدیرنده در * لکن اضافت ظرفیه کلام عربیده قبل اولدیغندن اکثر نحاا اضافت لامیه ده داخلدر دیرل وجهور اسلاف

نحو بین عینده اضافت لایحه درن خبری تعبیر اولوب بیجنی اضافت بمعنی فی تعبیری مختزعات این حلیجندن اولسنده بعض متأخرین ذاهب اولسنلر ایسه ده صاحب کساف (الذ الخصام) تفصیرنده اضافت بمعنی فی به انشازت انجسله رد اولمشیدر * ودخی معلوم اوله که مضافه مضاف الیه یکنه لا اکثر اختصاص کمال اولوب و بعضا لادنی ملائسه دخی اضافت اولور * مثلاً آخرک ملک کنده اولان داری مستأجر لک بر مدت استیجاری ملائسه سبله داری وزماندن بحث ایدن کشته تک کشفو بی حاوی اولوق اعتبار الیه زمانی وطریق عامده کیدن کشته تک مشی اعتبار الیه طریقی دیو یحاز انفسده اضافه ایتدیکی کبی بونلرک جمله سی فارسیده دخی جاریدر * الغرض من الاضافه *

ودخی معلوم اوله که اگر برانسم معرفه به مضاف اولور ایسه تعریف کسب ایدر (غلام زید) مثلاً ده غلام زیده مضاف اولوب تعریفه کسب ایتدیکی کبی * زیرا غلام دینلکده فقط کوله جنسی اکله شیلوب کیک ولدیغنی فهم اولماز لکن معرفه یعنی معلوم اولان زیده مضاف اولدقه تعریف کسب ایدوب زیدک کوله سی اولدیغنی معلوم اولور * واکر نکره به مضاف اولور ایسه تخصیص کسب ایدر (غلام رجل) ترکیبسنده اولدیغنی کبی زیرا غلام رجله مضاف اولماز دن اول رجل ایچون یاخود مرأه ایچون اولوق بمقتل ایدی رجله مضاف اولوبه تخصیص کسب ایدوب وتخصیص شرکی تقلیل ایتکله مرأه ایچون اولدیغنی ساقط اولور * اما اضافت بیانیه در غرض مضافک نوعی بیاندر مثلاً (خاتم) قننی نوعدن اولدیغنی یعنی التوندن ویا کندن ویا سائر معدیاتدن اولدیغنی بیان مراد وارقدده خاتم فضه دینکله کشدن اولدیغنی معلوم اولوب سائر لری ساقط اولور * ودخی معلوم اوله که اضافت بیانیه الیه اضافت لامیه تک پندرنده فرق بودر که * اگر مضاف الیهک مضاف اوزرینه حلی صحیح اولور یعنی مضاف مبتدا ومضاف الیه خبر اولمغه صالح اولور ایسه اضافت بیانیه اولور مثلاً (خاتم فضه) اضافتده فضه تک رفعله (خاتم فضه) صحیح اولدیغنی کبی * واکر حل مذکور صحیح اولماز ایسه یعنی مضاف مبتدا ومضاف الیه خبر اولوق صحیح اولدیغنی صورتده اضافت لامیه اولور مثلاً (غلام زید) ترکیبسنده زیدک رفعله (غلام زید) صحیح اولدیغنی کبی

تتمه

ودخی لسان عذب البیان عربیده صفتک موصوفه وبالعکس یعنی موصوفک صفته اضافت لری عند البصر بین ضعف اوزره اولوب فاما عند الکوفین جائز ولسان فارسیده صفتک موصوفه اضافتی خود شایعدر (زم سوهان) کبی که اصلی سوهان زم در وموصوفک صفته اضافتی ایسه واقعدر (مرد کریم) کبی * لکن کرک لغت معتبره فارسیده در شرفنامه صاحبک * در فارسی اخر موصوف ومضاف مکسور بود فاما چون صفت از موصوف مقدم شود اخر موصوف موقوف باشد * قولنج (وکرک اسحق) ذواجه سی اجد افندی مرحومک مقدمه الادب ترجمه سی (اقصی الارب) نام کتاب فاخرک مقدمه ثانیه سنده * لسان فارسیده اعرابات ثلثه اجرا اولمغه لیه هر فارسی کله تک اخری ساکن قرائت اولنوب فقط اوچ موضعده که (مضاف) و (موصوف) و (معطوف علیه) در علامت وضع اولمشیدر که برکله برکله به مضاف اولدقه مضافک علامتی جر در یعنی مضافک اخری هاء رسمی اولدیغنی صورتده مجرور اولور (جان من) کبی واکره هاء رسمی اولور ایسه کاتیده های اثبات ایدوب تلفظده اندن بدل هرزه مکسوره الیه ادا ایدرل (کرده من) کبی واکر برکله ضمیره مضاف اولور ایسه کاهی مضافک آخرنده جر ظاهرا اولور کاهی ظاهرا اولماز مثلاً (کردنش) و (کرد نشان) و (کردن ایشان)

ترسانہ عامرہ حکیم بابشی السید موسیٰ

نظیف افندیك وفیدر ۱۴۵۹ھ

SOLEIMANIE G. KUTUP N. I	
Kisim	Sayyid Anasir ul
Yerli	
Eski	50
Tasnif No.	891.55-8

دیر (ودخی برکله به صفت واقع اولسه موصوفک آخرینی مجرور ایدرل مضافده تقدیر
اولندیغی وجه اوزره (روی زیبا) و (خائنده دانا) کی ودخی برکله نك اوزرینه عطف
اولسه اکر معطوف علیک آخرینک حرکه به تحمیلی واریسه آخرینی مضموم ایدوب وضعیه
علامت اولسون ایچون معطوف علیک و معطوف میانه ضمه جنسندن واورسم ایدرلر که
کتابنده اگرچه موجوددر لکن قرائت اولتماز (من وتو) و (پدر و مادر) کی واکر حرکه به
تحمیلی اولماز ایسه مثلاً معطوف علیک آخری (الف) یا (واو) یا (هـاء رسمی) اولسه واورسمی
مذکورہ ضمه حرکت ویررل مثلاً (یا و سر) و (تو و من) و (خائنده و دانسته) کی و ذکر
مجرور ایدن مواضع ثلثه دن غیري مواضعده البته کله فارسیه نك آخری ساکن اولور * دیو بسط
ایلدیکی اشبو قول فوائد اول منطوق نتیجه صفتک موصوفنه اضافتی دیمک مجرد موصوفک
آخری مجرور اولغله اضافته شیه اوله سندن عبارتدر قاجظه * و فارسیده بر اضافت دخی
وارد که اکا اضافت تشبیه دیر که مشبه بهی مشبه مضاف الیکدر و بواسطت عرییده دخی
وارد

✽ احوال مفاعیل ✽

معلوم اوله که مفعول به ایکی قسم اوزره در بری مفعول به صریح و دیگری مفعول به غیر صریح
اگر کرک کلام عربی و کرک سبک فارسیده بر فاعلک مفعول بهه تجر اوزی

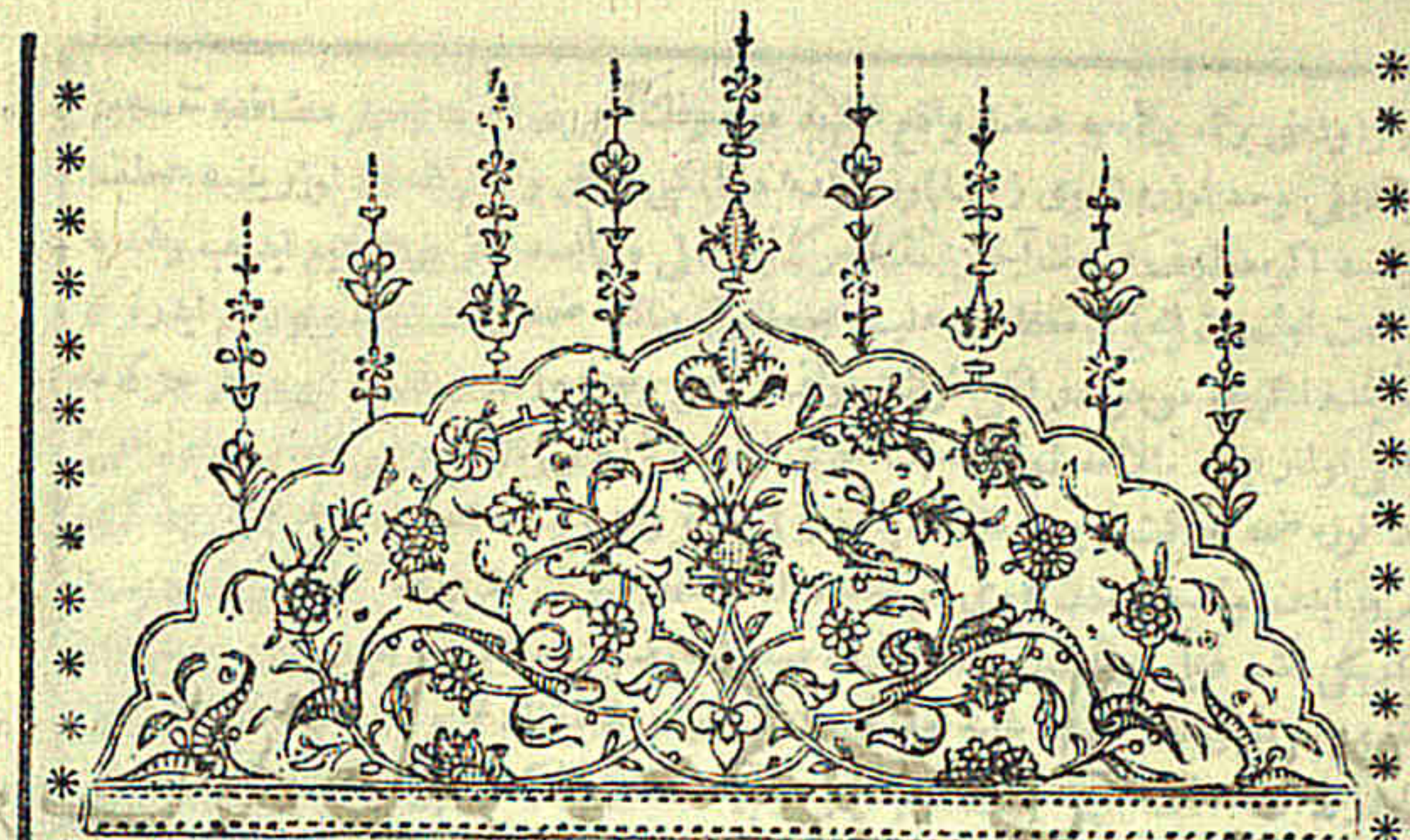
حرف واسطه سیله اولماز ایسه اول مفعول مفعول به

صریح واکر حرف واسطه سیله

اولور ایسه مفعول به غیر

صریح یحده

م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى خصوصاً على رسوله محمد المصطفى الذي وصفه في كتابه الكريم وقرأه العظيم فقال وهو اصدق القائلين وما ارسلناك الا رحمة للعالمين وعلى اله النجاء الاذ بك الكرام واصحابه النجاء الاذ بكاء العظام * وبعد * معلوم اوله که بوصفانک منقشی وپو او ارق مرقشی احقر العباد سودی نامراد ایدر که بر کون این اوفانده و اشرف ساعتده احب محبین و اخلص مخلصین اولکه انواع علومه آراسته واصناف فنون ایله پیراسته ایدی اخلاق سینه ایله محلی و اطوار سینه دن محلی اکمل العلماء و افضل الفضلاء احسان وعطائه بی همال و سماحت و سخاوده بی مثال جود و کرده شهن کورم شد روز کار دور اید لی بونه چرخ وار شیخ حرم مدینه منوره عمر افندی سقی الله ثراه و جعل الجنة شواه خانه شکسته به کلدی پس انکلام یحیر انکلام و ینساق الی المرام حسنیجه کتاب کلستان که اعجوبه اهل خیال و نمونه سحر جلال و نوباوه بوستان بیان و تذکره دوستان زمان و زهنگاه اولو الاسباب و قبله کاه طلابدر تذکر اولندی ایتدی که نه اولیدی بوخنده صاحب جلالک و نوعروس حمله خیالک پرده افتاعنی و حجاب امتاعنی رفع ایدر ترکی عبارتله بر شرح اولیدی تا کیم مشکلاقی بیان و معضلاتی عیان اولوب عبارتاقی معلوم و استعمالاتی مفهوم قانونی مضبوط و اسلوبی مر بوط دوشیدی ایتد مکه بغایت بزبان و همت باران بوقضیه ک حصولی برادتی التفاته موصولدر هماندم اول یار موافق و محب صادق و عدل اکرم دین و خلفه شین دیوب لباس التماس اتکینی محکم طو توب فرار یولارین سد و بهانه سوزارین رد قبلدی اگر چه کیم ترکی عبارت ظرافتدن دور لکن المأمور معذور و هم فارسی لغاتی شرحه ترکی عبارت ملائم و مناسب بلکه لازم و واجبدر همان ارباب عرفاندن متوقع و اصحاب احساندن متضرع اولدر که بوبنده کتک و ذره احقرک هر عیب و قصورین و نقصان و قنورین که کوره لسه و فله راجع یلوب اصلاحی احسانلرندن دریغ یورمیه ل والله الموفق الی سبیل الرشاد و هو روف بالعباد و هو حسی و نعم الوکیل

حضرت

اکثر نسخه اشود بیاچه طی
اولمشد رونسخه مصنفدن
استساخ اولمش اولدی یغی
مصرح اولوب مأخذ ترتیب
وطبع اولان نسخه دیباجه
مذکور یازمش
ایسده (اکل العلماء و افضل
الفضلاء فقره لری برنده افضل
خلاقی و اکمل اخلاق
و اکرم عرب و عجم علی
الاطلاق فقره لری یازمش و
اول فقره لاهل دانشه معلوم
اولدیغی اوزره قابل تأویل
اولدیغی حیثیله او یغونسز
اولدیغی طبع اولتشد طی
پرلینه ذکر اولنان (اکل
العلماء و افضل الفضلاء
فقره لری طبع اولتشد طی
اولنان فقره نسخه دیگرده
کور یلورسه اصلاح اولتی
اقتضا ایلدیکنی اخطار
ایچون بوجمله اشعار اولندی
لطایع الفقیر اسعد

(حضرت شیخ بسمله ذکرندن صکره حدیث شریفه قنایا دیوب حدیثی معنی ذکر ایلدی و یوردی * منت خدایا * زیر حقیقت حد ذات باریک صفات کالیه سنی مشتمل کلام ذکر ایلکدر) لفظ جدی و یا بعض مشتقاتی بخصوصه ذکر ایلک واجب دکل (نته که حاشیه مطالعه جنید بغدادیدن روایت ایدوب پیورر) حقیقه الحمد اظهار الصفات الکمالیه یعنی حقیقت حد حاویم و دالی مشتمل الفاظی ذکر ایلک دکلدر (حاصلی لفظ جدی و مشتقاته مخصوص دکلدر حقیقت حد بلکه هر کلام که خدایک صفات کالیه دلالت ایدر حقیقت حد اولدر کرکه عربی دله اولسون و کرکه غیرله (منت تایل و ناسر مصدر در من بمن دن یعنی نصر بایک مضاعفتدن تو بجه تنیه ده مستعمل در (من تو بجه اولدر که برکنسه به برکنسه اعطایله سن صکره اذا و حقا ایچون باشنه قفه سن پس بومنت عقلا و شرعا مذ مومدر (نته که قرانده بو متک نهیده آیت کریمه وارد اولشدر قوله تعالی لا تبطلوا صدقاتکم بالمن والادی (ومن تنیه اولدر که سود که بعض نسته انعام ایلله سن صکره تخنن طریقیله یعنی محبت و مودت جهندن ایلدیکن عطا بانی تعید ایلله سن که محبتک اولدیفته متبه اولمچون و بومنت عقلا و شرعا مقبولدر نه که آیت کریمه بوکه دلالت ایدر قوله تعالی بل الله من علیکم (پس ذات باری به ایکی طریقیله بله منت اثبات ایلک اعتراف و اقرار طریقیله در یعنی بونجه نعم جلجله که بزه اعطایلشدر و هر دم و هر ساعت اعطایلدر اگر بزه منت ایلله لایق و سزا وارد دیکدر اخبار طریقیله دکلدر یعنی بواثبات و اعتراف طریقیله در اخبار طریقیله دکلدر یعنی بزه منت ایلدی و یا ایلدیکن دکلدر پس بواعتراف محض شکر و شاد (خدای ایلله و یا سزایکی معنی پینده مشترکدر بریسی ذات باری به اسعد عربیده الله کی غیره اطلاقی جائز دکلدر و بریسیده صاحب ورب معناسند در کدخد و خانه خدا کی صاحب خانه دیکدر بونده یاسا کن اوقونق لازم در (معلوم اوله که هر کله نک که آخری الف و یا و او اولسه انده بونلدر نصکره بریا مقرر در نهایت حالت اضافنده اثباتی لازم در کرکه اول کله صفتیه مضاف اولسون بوی دلاویز کی کرکه غیره به مضاف اولسون بوی نافه کی فاحفظ (را بونده لام جاره کی تخصیص افاده ایدر (المنه لله کی یعنی منت اللهمکدر و منه اول حقیق و حریدر مذکور اعتراف طریقیله منت الله دیکدر دکلدر برامان اولدر و برنمون علیهم (پس منت آنکدر برزه بزم اکا دکل (معلوم اوله که مسعود رومینک آداب بخنده متنتک اولی المنه لواهب العقل در (پس انده جاری اولان مباحث و مناقشات بونده جاریدر اما طالب تحصیل فارسی اولنه مناسب و ملائم اولدیغیچون ترک اولندی * عز * فعل ماضی مفرد مذکر غائب صیغه سیدر لغتده بولنجبان نسته به در (اما بولک کی پرزده بی مثل و بی مانند معناسنی تضمین ایدر لر معنای استمرار حراد در یعنی دائماً عز برزدر دیکر او اور * و * واو حرف عطفدر قیاس بونده و اوله همزه پینده مضموم اوقمقدر اما عربی کی مفتوح اوقونمقله شهرت بولشدر * جل * عز کی فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر لغتده عظیم دیکدر اما بولک کی پرزده متعالی معناسنی و پرز اولی بودر که عزیه عطف تفسیری اعتبار اولنه بواکی جلله فعلیه معنی جهندن خدایه صفت واقع اولشدر * که * حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل که بوراده اداتدر ماقبلنی مابعدینه ارتباط ایچوندر دین نه بی ربط ایلدیکنی تعیین ایلیمک قلت تأملدن ناشیدر * طاعش * طاعت مصدر در طاع یطوع دن (یعنی نصر بایک اجوف و آویسندن انقباض معناسنه ضمیره اضافتی مصدرک معنونه اضافتی قبیلنددر خدایه راجعدر و طاعت و انقیاد دیکدر * موجب * اسم فاعلدر افعال بایندن بولک کی پرزده سبب معناسنه در مابعدینه اضافتی اسم فاعلک

دولامی و شعی

اوقونمقدر اما عربی کی مفتوح اوقونمقله شهرت بولشدر دیمه سی جای استغرابدر قنایا لطایع الفقیر اسعد

مطل

مطل

اشوعز و جل فقره سی
عربیه در و بومقوله فقره
عربیه ل فارسی و ترکی انشا
خلانده آیان اولور لسان
آخر اراسته کلکله احراب
و بناسنه خلل کلز شارحک
مع الفارق اولدر ق فارسی به
قیاسله عز و جل میا ننده
اولان و اعطافه بونده قیاس
و اوایله همزه پینده مضموم

مفعولان اضافه اند (و مضاف بودله مکسور الاخر اولور * قربت * قربت قرب یعنی حسن بحسن یا بدن مصدر در قرب که قبض بعد در یقین لك معنایه (سین و تا ادات خبر در است الفک فتحیه ادات رابطه در دین التي همزه مجتلبه اولدیغنی بلز ایش (طاعت مبتدا و موجب خبری (محصول ترکیب) انجلا این خدا که اکا طاعت و انقیاد اینک یقینکه سبدر زرا قرآنده و اسجد واقرب یور مشدر (منه سنده شین ضمیرك اصلی اش در ماقبلک همزه ایله آنکچون آخرنده ها اولان کله به داخل اولسه همزه ثابت اولور بنده اش کپی دین همزه مجتلبه ایله همزه اصلی بی تشخیص ایلز ایش * و بشکر اندر ش من ید نعمت * و اوسابقا مذکور اولان کپی در قیاسده و استعمالده لکن بونک کپی برلده ماقبلی مابعد بنده وصل اولسد و اولفظا و اولماز (بلکه ماقبلده حرفك مضوم و قفسه علتدر انجیق قتامل (و با حرف ظرفدر عربیده فی کپی (و شکر بر فعلدر که منعمه انعام ایچون تعظیم معنای ویر (شکر و وجدك و مدحك تفصیلده معنای نه مطلع اولمق استین حاشیه مطالعه و اردر مراجعت ایلسون (اندر با متضمن اولان معنای ظرفیتی تا کید ایدر بو اسلوب کلام مجتلبه اکثر من ان یحصی و اشهر من ان یخفی در (نه که بو کلمه مواضع متعدده ده وارد اولسه کرکدر ان شاء الله تعالی (با بونده زائد در تحسین لفظ ایچون کیشدر دینلر مذکور تقریردن بی خبر ایشلر (شین ضمیری بنه خدایه راجعدر (مزید میك فتحیه مصدر میی در زباده معنایه میك ضمیه افعال بایندن مصدر میی اولسنی تجویز ایلین عندی سولیش (مزید زاد بزد دن یعنی ضرب باینك اجوف بایئسندن لازمه متعدی یئنده مشترکدر بونده لازم واقعدر نعمته اضافتی مصدرك فاعلته اضافتی قیلندندر (وینه سین و تابعی ادات خبر مصدر در زباده در که فقره اولاده براداتی ذکر ایلسه فقره ثانیه ده حذف ایدوب تقدیر ایدر (و بو ادات خبر معنی جهنندن شین ضمیره مقیددر (و بو فقره اولی به معطوفدر (و مزید مؤخر مبتدا (و بشکر مقدم خبری و جازدر که مزید طرفك فاعلی اوله (در شکرش مزید نعمت ثانیست تقدیرده اوله (حاصل جمله اسمیه جمله اسمیه به معطوفدر با ظرفیه اسمیه به (محصول ترکیب) اللهم شکریده اولمق از دیاد نعمته سبدر نه کیم خدا کلام مجتلبه یور (ولئن شکرتم لازید نکم (خاصلی خدایک ویردیکی نعمته شا کر اولمق جلب نعمت جدید ایلر * هر نفسی * هر کل افرادی معنایه در (نفس حیات صاحب رینك جوفته داخل و خارج اولان هوادر بحججه دم درلر و ترکیب صواق (و با حرف وحدتدر هر نفس دیمکدر (که حرف رابط صفتدر که ارتباط ایچونددر دیو اطلاق ایلین اچلا ایش * فرو میرود * فرو بونک کپی برلده اشاعلی معنای افاده ایدر ایدر اما اکثر ترا کیده مستعملدر نه کیم وارد اولان محمله تهین اولنور ان شاء الله تعالی (فرونک اصلی فرو ددر تخفیف حریف اخیر حذف اولنشددر دین حرفه اسمی فرق ایلز ایش (می ادات حالدر فعل مضارعده (اما ماضی ده ادات حکایتدر (و کاه اولور که مضارعده بای استقباله معنای افاده ایدر (و کاه اولور که مقام استمرارده مستعملدر بونده کی کپی (رود فعل مضارع مفرد غایبدر ویدندن مشتق در کیدر دیمکدر (معلوم اولاکه فارسیده مصادرك آخری نون اولور و نونک ماقبلی یا تا اولور و یا دال و دالک ماقبلی یا اولور سه جمیع مشتقات بحج قیاسله اندن مخرج اولور (اما تالی مصدر و دالک ماقبلده یا اولین مصدر دین ماضی ایله اسم مفعولدن غیری نسبه مشتق اولماز بو اسلوب ضبط اولجه جمیع مشتقات بحج قیاسی اولور هیچ برنسنه سی سمایی اولماز نهایت فکره بر مقدار ریاضت و یرمک استر (محصول ترکیب) هر نفس که اشاعی کیدر یعنی جوف حیوانه نزول ایدر * محمد حیوانست * محمد میم اولک ضمی و نایینک کسری و دال مشدده ایله افعال بایندن اسم

ردلامعی
رد سروری

رد کافی و ابن سبید علی
و سروری و شعی
رد ابن سبید علی و سروری

مطل
قاعده

کلام مسجده فقره کلام
موزونده مصراع مقابله در
و سجع ایکی فقره نک
اجتماعدن عبارتدر سجد

ردلامعی

رد کافی

مطل

مطل

فاعلدر

فاعلدر قوت و بریجی معنایه حیایه اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتی قیلندندر (حیات دیر یلکدر (مصحفده الف واو شکنده باز یلور (اما غیری برلده الف کندی صورتنده باز یلور (وسین و تا ادات خبردر سابقا ذکر اولسان کپی (مدح حیات دیمک حیایه عون وقوت و بریجی دیمکدر (حاصلی امداد حیات ایدر دیمکدر * و چون بریجی آید مفرج ذات * و او حرف عطفدر استعمالی سابقا بیان اولندی (و چون ادات تعلیلدر ترکیده و فارسیده مستعمل لفظدر (نهایتی ترکیده که لفظیه مستعملدر چونکه درلر (بر بونده حرف استعلا در (آید فعل مضارعدر آیدندن کلور دیمکدر فاعلی نفسه راجع تختنده ضمیردر (آید آمدن لفظندن فعل مضارعدر دین مذکور قاعده دن اکاه دکل ایش (بر حرفیه خروج معنای متضمندر چقدر دیمکدر (مفرج اسم فاعلدر تغیل بایندن سویندر بریجی معنایه ذاته اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتی قیلندندر (ذات بونده شیک عینی و حقیقی در وینه ادات خبر مصدردر (محصول ترکیب) و چون که مذکور نفس جوف حیواندن خارج اوله یعنی حقه ذاته فرح و سرور ویر (معلوم اوله که هوانک داخلنه تنها نفس و خارجنه تنها نفس یوردیجی مجاز مرسل طریقه در (یعنی کلی ذکر ایدوب جزئی مراد ایلک اعتباریه در (والا نفس مجموع داخل و خارج اولان هوادر و مذکور اولان خواصیدر (تکه بوندنصکره کلن فقره ده تعیین یوردر (و داخلی خارج اوزره تقدیم ایلدی (زیرا حین تنفسده خارج اولان هوا داخلک عیندر بدون العکس (حضرت شیخ امداد حیاتی هوای داخله و تفریح ذاتی خارجه نسبتنده شول مناسبتی رعایت ایلدی که کویا که هوا خارجدن کلوب جوف حیوانی به دخولیه حیایه مدد وقوت و یردی و نزولیه جوف حیوانی به نقلت و تضییق و قلق و اضطراب و یردی (پس خروجی سبیله قلق و اضطراب دفع اولمقله ذاته خفت حاصل اولدی که مورث فرح و نشاط در * پس در هر نفسی دو نعمت موجود ست * پس بونک کپی برلده شرطک جوابنه داخل اولان فا معنایه در (در حرف ظرف (نفسی یا حرف وحدت (دو و او رسمیه ایکی دیمکدر (نعمت معروف (موجود ظاهر (محصول ترکیب) وقتا که هوای داخل و خارجک وضعی مذکور اولان کپی اولدیسه امدی هر بر نفسده ایکی نعمت بولندی زیرا امداد حیات بر نعمت و تفریح ذات بر نعمت اولدی و بویکی وصفک بریسی منافع اولسه ذاته هلاک لازم اولور * و بر هر نعمتی شکر واجب * بونده ده بر حرف استعلا در (نعمتی یاسی حرف وحدت (و شکر یاسی حرف تکرار اولمق اولی در وحدتن (محصول ترکیب) چونکه هر بر نفسده ایکی نعمت موجود بولندی پس هر بر نعمته شکر واجب اولدی * بیت * از دست و زبان که براید * کن عهده شکرش بدراید * از بونده من ابتدایه معنایه حرفدر (دست فارسیده ال معنایه در (و او حرف عطف (زبان زانک قحی و ضمیه و بانک بدلی فائله دلدر اسان معنایه (که به اضافتی لامیه در (و که بونده ذات ذوی العقوله دلالت ایدر اسمدر کیم معنایه (ا) حرف رابطه اولان که متعدد در ان شاء الله تعالی هر بری محمله بیان اولنور (بر آید بوترکیب حصول معنای متضمندر حاصل اولور دیمکدر (بونده دست ذکر ی مورد شکرک عمومته اشارت ایچونددر یعنی شکر لسانله و جوارحه اولور دیمکدر (کن اصلنده که از ایدی که حرف بیان (عهده عینک ضمی و هانک سکونیه حق معنایه مستعملدر آخرنده تاهای رسمی شکنده یا از المفعله اضافت ایچون بر همزه مجتلبه داخل اولدی (شکره اضافتی و شکرک ضمیره اضافتی لامیه در (شین ضمیر مذکور خدایه راجعدر (بدر آید با حرف جمله (در قیودر باب معنایه بدر آید قیویه کلور دیمکدر بونده کله معنایه در

ردلامعی

مطل

حضرت شیخ بو فقره ده
مجموع هوای داخل و خارج
بر نفس اولدیغنی تعیین
یوردی

خروجدن کنایتدر (محصولیت) کیمک النیدن و دلندن کلور یعنی کیم قادر در که
خدا آنک شگری حقندن وعده سندن کله (یعنی کسه خدا آنک شگری کایبغی ادایده مز
مراد استغنام انکاریدر بویته استسهاد ایلدی حقیقت شگری کیمسه ادا ایلکه قادر
اولد یعنی زیر هر نفسه ایکی شکر لازم اولیجی سائر نعمتله نه قدر شکر لازم در
* اعملوا لل داود شکر و قلیل من عبادی الشکور * اعملوا فعل امر جمع مذکر مخاطب در
(آل بونده انباغ و اشباع معنا سنه در) داود انبیاء بنی اسرائیلدن برینیک اسمیدر
سلیمان پیغمبرک باباسیدر (حضرت زبور اکا نازل اولمشدر) آل منادی مضافدر انکیچون
منصوبدر (وداود مضاف الیه در جری فتحله در غیر منصرف اولد یعنیچون (شکر انصوبدر
حالیتله (و یا مفعول له اولغله (و یا مصدر لغله (و آو حرف ابتدا و یا حرف حال (قلیل
آز دیمکدر مقدم خبردر (من حرف جر قلبله متعلقدر (عباد عبدک جمعیدر سیوطی
عقود جهان شرحنده بکرمی درلوجه بنی ابراد ایلش اما بو مقامده ذکر مناسبت دکل (یا ضمیر
متکلم وحده در (شکور مبالغه ایله شا کر معنا سنه در و مؤخر مبتدا بعضیله دیدیلر که
بوابت آل داوده دینلنی حکایه در (یعنی بزال داوده امر ایلدک و دیدک ای ال داود خدایه
عمل و طاعت ایلک شا کر اولدیغکنز حالد و یا شکرانه ایچون و یا عمل و شکر ایلک شکر
ایلکله حال بو که بنم مبالغه ایله شکر ایدر قوللم از در یعنی شا کر قوللم کیژدر اما مبالغه طریقیله
شا کر قوللم قلیلدر لکن حقیقتله شا کر قوللم نادر در و التادر کالمعدوم در
(زیرا حقیقتله شکر اعراضندن هر عضو نه ایچون خلق اولندیسه اکا صر ف ایلکه دیرلر
مثلا کوزی و قولغی و دلی خیرلی ایشی کور مک و ایشتک و وسو یلکه خلق ایلشددر خالق
(پس بو وجهله شا کر حکم عدمده در (حضرت شیخ بیت سابقک مضمونی مؤکد
برقطعه ابراد ایدر * قطعه * بنده همارضیه که رتقصیر خویش * عذر بدر کاه خدای آورد
(قطعه لغته بر باره دیمکدر) اما اصطلاح شعر آده بر قطعه دیرلر که مطلعی اولمه (بنده قولدر
عبد معنا سنه بونده مبتدا واقعدر (پس برادات صله یعنی را تقدیر ایدنلر زائد ایلشدر) همان
بولفظی بعضیله مفرد اعتبار ایلدیلر و کلمه سی تحسین لفظ و تزین کلام ایچوندر دیدیلر
و بعضیله مرکبدر هم ایله اندن دیدیلر هم ادات تأکید و آن اسم اشارت استعماله و طبعه
بوملا بیدر (به پای عربینک کسری وهای اصلیه ایله یک معنا سنه در عربجه اولی دیمکدر بوراده
بو معنا سنه ریک لفظنه مرادف دینر غفلت ایلشدر) که حرف بیان (ز کسر ایله حرف ابتدادر
من معنا سنه ازدن مخفف در (تقصیر تفعلیل ایدن مصدر در لغته فصلمتی معنا سنه در اما بونک
کبی برلده اککلکدن کنایتدر (خویش واور سمیدر یعنی کتابت و انور اما تلفظ اولغاز
نهای خلت کسری نهمه رومله اوقنور رسم و او ره رعایت ایچون خواجه و استخوان و خواب
و خواست و خویشتن و اولریده بوقبلدندر (عذر معر و فدر فارسیجه پوزش دیرلر کشی
اککلکین دیکله دیرلر آورد فعلنک مقدم مفعول صریحیدر (آورد و اوک فتحیه فعل
مضارع در اوریدندن نه و اوک فتحیه و اوک ضمیمه اوقیانلر فارسی بظن ایش (بدر کاه با حرف
صله (در قیود باب معنا سنه (و کاه کاف عجمله ادات ظرفیه در زمانده و مکانده مستعمل
لفظدر قیوری دیمکدر اما تعظیم ایدوب قیوا و کله تعبیر ایدر لر عربیده جنبه تعبیر ایلد کلامی
کبی (معلوم اوله که الفدن و واودن و یادن صکره ها اصلیه واقع اولسه بونلرک حذقی جائزدر
(مثلا) (کاه) (وکاه) (وکوه) (ودیه) (وده) دیرلر (خدایه اضافتی لامیه در و مفعول
غیر صریحیدر آوردک که فعل مضارع مفرد غائبدر اوریدندن و خبر مبتداء مذکور در بونده

فقط

یکدر اول بنده که تقصیر بندن
عذری درگاه خدایه کتوره
یوخسه اولوغینه لایق انک
کیم نه قادر در آدایه کتوره
ردابن سید علی ولامعی
وسروری و شمععی

رد لا معی

و دابن سید علی
وسروری

11

کتوره دیمکدر (اورد فعل مضارع دردن لغظت در دین اشتقاق احوالی بیلزایش (محصول بیت) قوله هم اول یکدر که کندینک عمل و شکری اکسکلکندن اللهک در گاهنه عذر کتوره (یعنی عمل و شکری قصورینه اقرار و اعتراف ایدوب خدایه اعتذار و عجز کوسره تصویر معناده هماندن صکره اول لغظتی ابرادین زایدایش * ورنه سزاوار خداوندیش * کس نتواند که بجای آورد * ورنه اگر نه دن محفدر که هر بیده والا معناسنه در (سزاوار سزیدنن مشتق لایق معناسنه در اصلده سزا لایق دیمکدر (ووارادات نسبتدر لی معناسنه بحسب ترکیب لایقلی دیمکدر بر مضاف محذوفر تقدیری و عمل سزاورد که اوردک مقدم مفعولدر خداونده اضافتی لامبه در (خداوند صاحب و مالک معناسنه اسمدر (وکاه اولور که عظمت و کبر باصاحب معناسنده استعمال اولور قتال (و یا حرف مصدر در ضرورت وزن ایچون فخله او قنورشین ضمیر خدایه را جعدر) کس میندا کیمسه دیمکدر (وما بعدی خبری (نتواند نون مفتوحه حرف ننی در ننی حکم قصد اولئان برده ما بعدینه متصل یا زیلور بونده کی کبی (که حرف بیان نتواندر (بجای با حرف صله (جای بونده محل معناسنه در (یعنی برآور دک مقدم مفعول غیر صریحیدر (محصول بیت) قوله اول یکدر که خدایه عجز و تقصیر خدمت اظهار ایلله یو خسه خداک صاحبیت و مالکینه لایقلی عمل و طاعتی (یعنی کالایق و شایسته علی ادایه کیمسه قادر دکلدر که برینه کتوره (حاصلی خداک عظمت و کبر یاسنه لایقلی علی کیمسه ادا ایده مز (و کر نه ده حرف نفیک یاننده بونده مفتوحدر (وکاه اولور که مکسور اولور و کر نه من همان خاتم که هستم (های رسمیه نون نافیه بی مکسور او قومعه حکم قلت تأملدن کلور بلکه مکسور او فونان نون نافیه یایله یا زیلور و او قنورنی در لر مثلا و جای اسم خاصدر (و زمین اسم عامدر دین ابو جده تشخیص ایده بمش زبر جای مطلق مکان معناسنه در و زمین ارض معناسنه نهایی زمین کل و جای جزء حکمنده در انسان و ناطق کبی * باران رجت بی حسابش همه رار سیده * باران صفت مشبهه در منقول اسمدر یغموره در لر زبرا باریدن یغمقدر (پس بو مناسبتله یغموره اسم اولدی رجت اسر ککدر (بی ادات سلیدر جو آمده مخصوص (حساب مصدر در نصر بآندن بونده صابی معناسنه در (اما علم بآندن اولجه افعال قلوبدن اولور ظن معناسنه و مصدر لر ی بوسیغه اوزره کلر بارانک رجنه (و رجتک بی حساب اضافتری بیانه در (و شبهه اضافتی لامبه در (بی حساب لغظی رجتک باران رجتک وصفی در دین غریب تردید بیورمش (همه جمع معناسنه اسمدر (ورا حرف صله در (رسیده ایشمش دیمکدر اسم مفعولدر رسیدندن دینشرا ملاحظه سز سوزیشلر (زبرا اسم مفعول اولدر که نائب عن الفاعل مسند اوله (بوایسه فاعلنه مسند در (پس اسم مفعول اولمه قابل دکل (نهایی صیغه ده اسم مفعول ایلله مشترکدر (آمدی بونک کبی صیغه زه ماضیدن قسم دیو اطلاق ایللک و جهدن خالی دکل (محصول ترکیب) خداک حسابسز و نهایی سز رجتی یغموری (یعنی رجتی جمع کاشانه ایشمش حاصلی جمع کاشات رجتی در یاسنه مستغفردر * و خوان نعمت بی درغش همه جا کشیده * و او حرف عطفدر (خوان بونده و او رسمیه سفره و سببی و هرنسبه که ایچنده طعام لر اکادیر لر نعمت معروفدر (در یغ لفظ مشترکدر حسرت و درد بینیه کونی ملک (یعنی فسغنی پیننده بونده معنای اخیر مراد در (شبهه اصناف لامیه در (معلوم اوله که شماره اصناف جمع زمانده لامیه در (و خوانک نعمته اضافتی لامیه در مجازا (وی در یغه بیانه (جا بونده بر در ارض معناسنه یا قافیه رعایچون حذف اولندی (کشیده بونده اسم مفعولدر چکلمش معناسنه (محصول ترکیب) دخی خداک در یغسز نعمتی سفره سی جمع بره یعنی هر ره چکلمشدر (یعنی

رد لامعی

ردشعی و کافی

رد ابن سیدی علی
رد سروری

علم باندن اولتجه مصدر لری
اوج وجه اوزره کاور محسبه
ومحسبه وحسابا
رد کافی

ردلامعی و سروری

تمام دنیاده جمع اشباهه نعمتی واصل و حاصل در (بو ایکی فقره ذوالقافیتین واقع اولمش
برقافیه سی همه را همه جاد (و برقافیه سی رسیده و کشیده در پرده ناموس بند کان بکنه
فاحش نه درد پرده معروف (ناموس عربیدر عرض و وقار معناسنه (بند کان آخرنده
هائ رسمی اولان اسم الف و نون جمع (و یا حرف مصدر یعنی یای مصدر لاحق اولسه
هائ رسمی کاف بحمیه به مبدل اولور (بند کان و بندکی کبی (پرده ناموس اضافتی بیانیه در
(و بندکانه اضافت لامیه (بکنه با حرف سبب (و کاه کاف بحمینک ضمیمه یازق دیمکدر
الفه و الفس لغتدر فاحش صفت مشبهه در شول پرامنه دیرل که حدندن نیجوز ایله کاه
فاحش اضافتی بیانیه در (ندرد دالک و رانک فتحیه فعل نفی مستقبل در برغمز معناسنه (راده
تشدید تحریفات عوامد ندر زیر لغتدر تشدید یوقدر (ننه که رشید الدین وطواط
عروضنده بیور مشدر و خرم و فرخه سوال ایراد ایدوب تشدید غلبه استعمالدن ناشیدر دیو
جواب و بر مشدر لکن ضرورت وزن ایچون بعض حرفده تشدید اثبات ایدرل و علی
الخصوص که راده و میده (محصول ترکیب) خدا قوللرینک عرض و ناموسی پرده سنی پرامز
کاه سببیه برغمز (یعنی آشکاره و تنهالرنده اشد کلمی معاصی سببیه بونلری رسوای ایلز
(حاصلی قبیح ایشلری اظهار ایدوب قوللری روسیه ایلز * و وظیفه روزی بخطای منکریند
* وظیفه انسانه هر کون تعیین و تقدیر اولان طعنامه و یارز قه دیرلر لکه نک که آخرنده
هائ رسمی و یا هائ رسمی حکمنده اولان ها اولسه غمزه و جزه و وظیفه کبی حالت اضافتده
آخرنده برهمزه مجتلبه اثبات ایدرل بونده کی کبی (روزی یا اصلیه اولجه رزق معناسنه در
(پس عامک خاصه اضافتی قییلندن اولور (اما با حرف نسبت اولجه و یا وحدت اولماز
علی کل حال اضافتی بیانیه در (بعض با حرف نسبتدر دیرلر پس اضافت ینه بیانیه اولور
جا زدر که روزیده کی یا عربی اوله نسبت ایچون دین تأملسرسویشل زبیرا عربیده یای نسبی
مشدد اولور اندن غیری دیبلده مختلف اولور (بخطای منکر (با حرف سبب و خطا نقض
صوابدر (یعنی معصیت منکر کاف مفتوحه اولجه اسم مفعولدر افعال باندن پرامز و چرکن
دیمکدر (یعنی نامشروع پس اضافت بیانیه اولور (اما بعض کاف مکسور اوقیدیلر
اسم فاعل شکنده (پس اضافت لامیه اولور لکن بوقولده صفا یوقدر و سوق کلامه ده
ملایم دکل مکریم آخرنده بریای وحدت تقدیر اولنه خلاف قیاس اوزره (نبرد بانک ضمیمه
ورانک فتحیه فعل نفی استقبال مفرد غایبدر بریدندن کسمز یعنی قطع ایلز دیمکدر (وراده
تشدید غلبه استعمالدن خلاف قیاس اوزره ثابتدر حاصلی تحریفات عوامیه دندر فارسی
بللر تشدیدیه اوقاز (محصول ترکیب) دخی خدا قوللرینک پرامز و چرکن خطاسی سببیه
رزقاری وظیفه سنی (و یا روزه منسوب وظیفه سنی یعنی وظیفه یومیه سنی قطع ایلز
(حاصلی صبور در دنیاده قوللری جرایم صغایر و کبایر سببیه تعذیب ایلز اما
آخرنده کفاری مطافا و مؤمنلرک بعض عاصیلری تعذیب ایدوب بعضی عفو ایدر
(معلوم اوله که شیخک بو کابده دأب و عادت بودر که کلام مشورینی کلام منظومه تقریر
و تنویر ایدر نه که بونده بویه ایدر * قطعه * ای کریمی که از خزانه غیب * کبر و ترسا وظیفه
خورداری * ای حرف ندا (و کریم منادی و یا حرف وحدت ای بر کریم دیمک اولور و یا
منادی مقدر اوله و یا خطاب خالص معناسنه اوله تقدیری ای خدا کریمسن دیمک اوله بونده
یا خطاب ایچوندر وحدتی متضمن و کریمه اولان یا خطاب فردیه در دینلر عندی سوبلشدر
زیرا فارسیده دید کلمی کبی یا یوقدر (منادی محذوف و کریمی یای خطابه اکاصتدر دین

مطل

رشید الدین وطواط سلطان
محمد آتسزک مصاحبی
واستادی اولمشدر شعرای
علماندنر سکاکی نیجه برلده
ایاتی اسنشهدا طریقیله
کتور مشدر سله

مطل

رد لامعی

مطل

رد لامعی و شمعی
رد سروری

خطا

خطا سوبلش (زیرا بونقدیراچه منادی کریمه مضاف اولمق اقتضایدر (ای خدای کریمی
تقدیرنده (پس بورجهله یانک معناسی اولماز (که حرف رابط صفت (خزانه خاتک کسر یله
خزانه معناسنه در جمعی خزائن کاور غیبه اضافتی بیانیه در (و همزه مجتلبه اضافتی ایچون
کلمندر بو مصراع مضراع ثانی به مرهوندر (کبر آتش پرسته دیرلر عرب مجوسی در (و ترسا
بته طبان کا فردر (وظیفه خور و وصف ترکیبی در وظیفه بیجی معناسنه (خوردن و اور سببیه
روم ضمه اوقتیق ککک الفه و الفس لغتدر فاقیه اجلندن بونده خامقوح اوقتیق
ککک دین روم ضمه معناسندن غافل ایمش که خای مغروح اوقتی قافیه ضرورتنه
تخصیص ایلدی (داری فعل مضارع مفرد مخاطبدر داریدندن مشتدر بحسب لغت
طو ترسن دیمکدر (اما استعمالده وارلقه تعبیر ایدرل مثلا مالدار دو کایدارد دیرلر مالی و کابی
وار دیمک پرده داری داشتن لغظندن مشتدر دین قانون اشتقاقدن اکاه دکل ایمش
(محصول یت) ای کریم که یا خود ای خدا کریمسن که غیب خزن ینه سندن کبر و ترسانی
وظیفه بیجی طو ترسن یعنی کبر و ترسایه وظیفه یدیرسن حاصلی کبر و ترسا مشرک ایکن
وظیفه بیجی قطع ایلز سن قنده قالور که مؤمنلرک * دوستان را بجا کنی محروم تو که بادشمنان
نظر داری دوستان الف و نوله جمع اولدی ذوی القبولدن اولدیغیچون سن ساکن
اوقتیق ککک کسر یله اوقتیق خطادر دوستانک آخرنده برتا خطاب تقدیر ایدرل دوستان
تقدیرنده (را ادات مفعولدر (بجا قنده دیمکدر عربیده این کبی (کنی فعل مضارع مفرد
مخاطبدر کتیدندن ایلرسن دیمکدر (دوستان مفعول به اول (و محروم مفعول ثانی (و بجا
مفعول فیه (تو و اور سببیه کنی ده یای خطایی تا کید ایدر (که حرف بیان (با حرف صله
(دشمنان نقیض دوستاندر (داری فعلک مفعول غیر صریحیدر (ونظر صریحی مصراع
اول استعمال انکار بی منضمندر (محصول یت) ای کریم خدا دوستلریکی باران رختکدن
و خوان نعمتکدن قنده محروم ایدرسن (یعنی ایلز سن سن که کبر و ترسا کبی مشرکله نظر
طو ترسن (یعنی سنک که بونجیلین دشمنلره نظرک وار پس مؤمن و موحد دوستلریکی قنده
محروم ایدرسن حاشا * فراس باد صبارا گفته تافرش زمر دین بکسرتد * (فراس مبالغه
اسم فاعلدر دوشیجی معناسنه (باد مطلق ایدرلر عربیه ریج درلر (صبا کون ایله کیجه برابر
اولد قده مشرق جانبندن امن یله دیرلر اضافت بیانیه در (حاصلی اضافت العام الی الخاصدر
ایکی اضافت یله (را ادات مفعولدر (گفته بونده ماضیدن قسمدر سباق و سباق کلام مقتضاسیه
اسم مفعول دکلدر بعضیلر ظن ایلدیکی کبی علی الخصوص که اسم مفعول در وفائی اللهدر
دین غریب سوبلش (تا بونده حرف غرض و تعلیلدر حتی معناسنه (فرش عربیدر دوشنن نسته به
دیرلر (زمر دین زمر دزانک و ممک و رانک ضمه یله و رانک تشدیدیه زاده خاصه دی بریشل طاشدر
برکسمه یی زهرلی حیوان صوقسه و یا زهر ویرلش اولسه اندن ایکی ارپه اغرنجه سخت ایدوب
ایچورسه لاذن الله تعالی شفا بولور (و صرع اولاشمش کیمسه اتی کور ترسه هر کز اکا صرع
اولاشمه ویلان و عقر ب اندن چارلر (و اوغلان طوغرمقه بر عورت زجت چکسه صاغ
اویلوغنه اتی بغلسه ل اسان طوغره (ویلان اتی کور سه فوری کور اولور (دخی نیجه
خامنه لری وار زبرجد ایل بر جنددر (با حرف نسبتدر (نون حرف تا کید نسبتدر زمرده
منسوب فرش دیمکدر خضر و اندن کتایدنر (یعنی نباتات (بکسرتد بای مکسوره فعل مضارع
داخل اولسه استقباله تخصیص ایدر (تکمه می حاله تخصیص ایدر (و کاه اولور که بری
برینک مقامنده مستعملدر (و کاه اولور که هر بریسی مقام استمرارده استعمال اولور (و کاه

رد شمعی

رد لامعی

رد لامعی و سروری و شمعی

مطل

مطل

او اور که هر بری محض تا کید ایچون کلور (کسترد کاف عجمیک ضمیمه و ناک قعیله فعل مضارع کسترد نندن بونده دوشیه دیمکدر فاعلی فراشدر (محصول ترکیب) فراش باد صبا به خدا قدر تیه سویش تازمرد منسوب فرشی دوشیه (یعنی ریوزینی بشل نباتات تیه ستراید) حاصل ریوزینی بشل چار و چله تریب ایلیمه و دایه ابر بهارست رافر موده نباتات نباتاردر مهد زمین پرود (دایه اطفال امزن غوزندر که ترکیب اکا طیار درلر بو خدمته اکثر جوارای جنسی تعین ایدر لر عجمه مرصعه دیر لر ابره اضافتی بیانیه در (ابر بولوندر (بهارای بهار ایلک بازدر (ویا حرف نسبت در (ورا ادات مفعول (فر موده ماضی دن قسمدر فاعلی خداددر یوزمش دیمکدر (بنات بیک جمعیدر قزاو غلجقلر دیمکدر بیانیه در (بنات یاش اوتد دیر لر عربیدر (را ادات مفعولدر (در حرف ظرفدر فی معنایه (مهد بشکه دیرلر فارسیجه کهواره دیرلر (زمین پردرارض معنایه مهدک زمینه اضافتی بیانیه در (پرورد بای عجمیک و واوران فتحه لریله فعل مضارعدر پروردن بونده بسلیمه دیمکدر (حضرت شیخ ناز نباتاتی اطفاله و بهار بولودینی اطفالی تریه ایدن دایه تیشیه ایلش (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی بهار بولودی دایه سنه بیورمش ثابت اطفالی بر بشکنده بسلوب تریه ایلیمه (یعنی باران یا غدر بوب قبش شدتندن مرده نباتی احیا ایلیمه و درختانرا خلعت نوروزی قبا ی سبزورق در بر کرد و واور حرف عطفدر ودر ختان فراشه معطوفدر درخت برده طوران عجمه دیرلر اکثر یاش اضیمه استعمال ایدرلر فرودقندن و یا کسد کدن صکره چوب دیرلر (الف و نوله جمعی شاذدر (زیرا الف و نوله جمع ذوی العقول مخصوصد ر غیر ذوی العقول هایل جمع اولور (کله و سنیله ها کی) (با بونده حرف تخصیصدر درختلرک دیمکدر اشجاره ودر خته دینلر رانک تخصیص ایچون اولد و غندن اکاه اولماشدر (خلعت بابونده ترکیبده دیو دیمکدر تعبیر معنایه در بوبابه فارسیده موثوق به اولان اعجامک حرف مقابله و بدل دیدی تشکله بوستانک دوردنجی باینده فقهی کهن جامه حکایه سنده بر پتده واقعدر (بیت) دلائل قوی بایدو معنوی و نه رکهای کردن بحجت قوی بحجت بدل حجت دیمکدر (خلعت خانک کسریله فاخر لبا سه دیرلر نوروزه اضافتی بیانیه در نوروز کنش برج حله نقل ایلدیک کونه دیرلر تشکله برج میرانه نقل ایلدیک کونه مهر جان دیرلر رانک سکونیه حاصلی نوروز بهارک و مهر جان کوزک ابتدا سیدر (یعنی اول کونیدر (یا حرف نسبت (بقاقتان دیمکدر و یا اضافت ایچون کلیدر (زیرا برکله نکه که اخری حروف علتک بریسی اوله حالت اضافتد بر ایا نباتات ایدرلر قبا ی سبز کی و بوی خوش و جاجی کعبه کی (سبزیه اضافتی بیانیه در بشل قفتان دیمکدر ورقه اضافتده بویه در (ورق و اوک و رانک فتحه لریله بپراق معنایه در (در بونده حرف صله در (و بر حرف استعمال (و کرده ماضی دن قسم فاعلی بینه خداددر بونده درختانی اعیان ناسه واوراقی خلعتی نوروزی به تشیه بیورمش (محصول ترکیب) دخی درختلرک اوزرینه نوروز به منسوب خلعت دیو بشل بپراق قفتانی ایلش یعنی نوروز خلعتی دیو درختلرک اوزرینه بشل بپراق قفتان کیدرمش بونلمج اعجامک جلال الدین ملکشاه ابن الب ارسلان زمانندن بری سلاطین ارکان دولته و اعیان حضرتیه روز نوروزده خلعتلر با غشلیوب جبور و سرور ایلدیکرینه و هر کس علی قدره تازه لباسلر کوب ذوق و صفایلد کلرینه حاصلی اعجام بوکونه اعیاددن زیاده اعتبار ایدر کلهلر خلعت نوروزیک معناسنی برای خلعت نوروزی دین و اشجاره نوروزاتی خلعتیه دین اصابت الیماشدر (منه سنده سبر لفظی ورق لفظنه مضاف اونی جائز

علم بدیده نبات و نبات کی
لفظ تجنس خط درلر یعنی
ط ده شتلف اولان
الفاظه عن و عن کی

ردشعی و لامعی

بونلمج ان شاء الله تعالی
اشاعیده دیاجه ایچنده
ذکر و بیان اولنه جقدر
مد

ردلامعی و شمعی
ردشعی

دکدر

دکدر دین اضافت احوالندن اکاه دکل ایش * و اطفال شاخ رابقد و موسم ربیع کلاه شکوفه بر سر نهاده * بوجه درختانه معطوفدر (اطفال طفلک جمعیدریدی یاشنه دك او غلجغه طفل درلر اندن صکره صبی درلر شاخه اضافتی بیانیه در (شاخ داله و بداعه درلر (و راحرف تخصیصدر شاخ طفللر بیک دیمکدر (بقدم با حرف سبب (وقدوم مصدر در دخول وزنی اوزرینه علم بایندن موسم اضافتی لامیه در (موسم جمع اوله جق معین زمانه دیرلر (نکه موسم الحاح دیرلر حجاج جمع اوله جق معین زمانه (اما بونده زمان معناسندر (نهایتی ربیع اضافتله تخصیص کسب ایلش (ربیعدن مراد ربیع ازمنه در ربیع اشهر دکدر (یعنی ایلک یازه ربیع دیرلر) کلاه بر که دیرلر شکوفه به اضافتی بیانیه در (شکوفه مطلقا چیمکدر (بر حرف استعمال (سر باشد لرأس معنایه (نهاده قومش ماضیدن قسمدر سابقر کی (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی شاخ طفللر بیک ایلک یاز کلک سبیله شکوفه کلاهنی بانی اوزره قومش (یعنی فصل بهار کلک سبیله عالم کل و گلستان اولمش خدانک قدر تیه (معلوم اوله که گفته و فرموده و کرده و نهاده کله لرینه اسم مفعول معناسنی و یروب قائم مقام فاعله اسناد قابلدر (یعنی قبل خداددن دینش و بیورمش و ایلش و قومش دیه و ز (لکن سباق و سیاقه اول انسیدر قنامل (بودرت فقره بو کالک براعت واستهلانی متصنیدر (یعنی فصل بهارده تصنیف اولدیغه اشارتدر * و عصاره نای بقدرتش شهد فائق شده * (عصاره عینک ضمیمه صنفدویه دیرلر (یعنی برنسنه بی صنفندن حاصل اولان شبنه دیرلر (نکه زیتونی صنفندن زیت یاغی حاصل اولور (نای لفظ مشترکدر قامشله بوغاز بوغاز تلخی بپنده که عربیه اکا خلقوم دیرلر حای مهمله نکه ضمیمه (مثلا حیوانانک جکرله بوغازدن چقان نسنه (و یا جائزدر که حرف نسبت اوله (و جائزدر که حرف وحدت اوله (یعنی قامشه منسوب صنفندی و یا بو غزه منسوب صنفندی و یا بر درلر بو غزک صنفندوسی (بقدرتش با حرف مصاحبت (قدرت اصلنده مصدر در کدورت وزنی اوزره اما بونک کی برلر ده اللهم قضای حکم از لیس مراددر (شین ضمیر خدایه راجعدر (شهد عرییده شبنک ضمی و قتی لغندر اما عجم فتح شبنله استعمال ایدر حاصلی کومج باله دیرلر (یس نایدن شکر قش مراد اولور سه شهددن مجازا شکر مراد اولور و یا قطر نبات امانایدن خلقوم مراد اولور سه شهددن کومج بال مراد اولور و خلقوم آری بوغازی زیر بال اریسی انواع ازهار و اشجار و اصناف اوراق و ثمری طولانوب هر برندن عسله ماده اولغه قابل نسته ایله شکرینی بر ایدوب و پته که کلوب شکمنده اولان ماده عسل نفسی عصر ایلکله (یعنی صنفله استقراغ ایلر و اول پتکده ترتیب ایلدیک خانه لری ممتلی ایدر (یس) قدرت خدایله ازاجق زمانده شهد فائق اولور طهریفا ربای بو معنایه اشارت بیورمش * بیت * بدان غرض که دهن خوش کنی زغایت حرص فتنه مترصد که فی کند زنبور (فائق فاق یفوق دن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن اسم فاعل در عالی معناسنه (فاق علی اقرانه دیرلر بجن بر کیمه شرف و کالده اقرانی اوزره زیاده اولسه و انله غالب اولسه (شده ماضیدن قسمدر شدنن یعنی اولق صبرورت معناسنه (محصول ترکیب) نایه منسوب صنفندی و یا بر درلر نایک صنفندوسی خدانک قدر تیه شهد فائق اولمش ایکی معنی ایلد یعنی شکر اوله کوره و عسل نای به کوره * و نخم خرما برینش نخل باسقی کشته * نخم بونده جکر دکدر خرما به اضافتی لامیه در (خرما معروف (بتریش با حرف مصاحبت ترتیب مصدر در تفصیل بایندن برنسنه بی بیکل شین خدایه راجعدر (نخل بونده خرما اناجیدر (باسق اوزون دیمکدر (کشته ماضی دن قسمدر اولمش دیمکدر صبرورت معناسنه

مطل

ردلامعی

قطر ایکی قسمدر که شکر
قامشندن چقار اعلا سته
قطر نبات درلر که رومده
عسل مصننی حکمنده در
و بریسی قطر اسود در که
رومده بکمر حکمنده در
پتک بای عجمی و کاف عربیه
قوانه درلر

مطل

رد لامعی و سروری

معلوم ايله كه كشدن و كرد بدن كاف عجبيله اصل لغته دونك معناسنه در يعني كيدر كن دونك
 ومولوبلر كي دونك و بر سوزدن دونك و عربيه كي دونك و دولاب كي دونك (پس انقلاب
 وصيرورت معنای بونلردن مأخوذ در فتا مل (شده بي) و كشته بي اسم مفعول طو نالرمعني جا بنه
 ناظر دكلر عيش (محصول تركيب) دخی خدانك تربيه سيله خرما چكر دكي اوزون خرما آغجي
 اولمش خرما آغجيني تخصیص بالذکر ایلدی زیر اندن اوزون اول دكلی انج اولماز * قطعه *
 * ابرو بادومه و خورشید و فلک در كارند * ناتواني بكف آری و بغفلت نخوری * ابر بوات (باد
 يل) مه ماه دن مخفف آیدر قر معناسنه (خورشید كوش يالكنز خورده ديرل شد ديرل (فلک
 كوك (در حرف ظرف) كار ايشدر فعل معناسنه (نون و دال ساكنه بونك كي بر زده ادات
 جعدر يعني سين وتانك جعیدر مفرد مراد اولسه كارست ديرك فتا مل (تا حرف تعلیل (تو
 سن ديمكدر انت معناسنه (نان اتمك) و يا حرف وحدت (بكف با حرف صله) كف لفظ فارسيده ايه
 معناسنه يعني ال ايا سي عريجه راحه ديرل (اری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آريد ندن مخفف در
 آور يدندن كه مضارع آ ورد كلور فتا مل (و ا و حرف عطف يای ساكنه دن صكره كلدو كي چون
 و آ و ايله همزه يبنده تلفظ اولور تنكه عزوجل ده بويه ایدی ۴ (بغفلت با حرف مصاحبت غفلت
 معروف نخوری نون حرف نني حكيدر انكي چون متصل يازيلور (خوری و اور سيله فعل
 مضارع مفرد مخاطب در يمينه سين ديمكدر بعضا نخوری بای استقباليه ايله استفهام انكاری اولغه
 قابل دیدلر اما بوقوله التفات اولماز هر كيدن صادر اولور سه (محصول بيت) ابرو بادومه و خورشید
 و فلک ايشده درلر (يعني هر يريسي برايشده و خد متده ثابتدر) حاصلی هر يري بر خد مته تعيين
 اولمشدر تا كم سن بر اتمك اله كتوره سين و اول اتمك غفله يمينه سين اتمك اله كتوره كدن مراد كسب
 و تحصيلدر (يعني خدا بونلری سكا خدمتكار تعيين ايلمشدر تا كيم سن يو واسطه ايله خدايه عبادت
 و طاعت ايله سين * همه از بهر تويسر كشته و فرمان بردار * شرط انصاف نباشد كه نو فرمان
 نبری * بهر بانك قحی و هانك سكونيله ادات تعليلدر لاجل معناسنه لازم الاضافه اولان الفاظند
 سر كشته وصف تركيبي اقسامنددر (بحسب لغت باشي دونكش ديمكدر اما استعمالده مخير و بي
 قرار معناسنه در فرمان بردارده وصف تركيبدر بردار يبنده لغته قالدردق معناسنه در برداشتن
 كي اما استعمالده كوتور مكله تعبير ايدر لريورق قالدريجي (يعني كوتوز يجي و طوي يجي معناسنه
 (برداري برداشتن دن و بردندن اخذ ايدن خطای فاحش ايلديلر) شرط انصاف شرط معروف
 شرط لفظي فارسيده اكثر مجمله لایق معناسنه مستعملدر دين اكثر عنديات سويلكلكه مقبدر
 (و انصاف عدالت ديمكدر و اضافت لاميه در) نباشد فعل نني مستقبل در باشيد بدن دكل اولماز
 معناسنه (كه حرف بيان (فرمان اسمدر يو برق معناسه (نبری فعل نني استقبال مفرد مخاطبدر
 بر بدن ايلتمك معناسنه بردندن ديلا احوال اشتغاقی بطر زيمش (محصول بيت) بيت اولده مذكور
 اولان اشيا نك جيعي سنكي چون سر كشته و دائر فرمان پذيردر و خدمتكنده بي و قرار و بي ثابتدر (يعني
 خدا بونلری سكا خدمتكار ايلمشدر كه سن آنك خدمتده ثابت وقا م اولاسين) پس شرط انصاف
 دكلدر كه سن يو برق طويوب فرمان پذير اولياسين (حاصلی افلاكي كواكبيله وارضی حیوانات و
 نباتات و معادنله سكا طفيل خلق ايلمشدر) ايمدی بو معنای عظيم نعمت يلوب خالفك امر يبنه امثال
 ادب و مامور كه عامل اولق كر كسين (فرمان بردار تركيبده) بحسب لفظ ايجون كمشدر دين لغت
 احوالندن آگاه دكل ايمش (وقتا كه حضرت شيخ ذكر تحميده و تخریص عبادت و ترغيب شكر
 و تنبيه عجز و قصور و اعلام تقدير ارازا ق و بيان طريق توكل و تبیین عجایب قدرة اللهدين فارغ
 اولديسه الطاف حقك ذكری پايانده تصليه به شروع ابدوب پورر كه * در خبرست

كف فاك تشديد يله بنه ايه
 معناسنه عرييدر فارسيده دخی
 بو معنا يه مستعملدر شارحك
 فارسی به حصري مساحد لودر
 للطابع الفقير اسعد
 رد لامعی

فيه مافيه للطابع

رد لامعی و كافي و شعی

رد ابن سیدی علی
ولامعی و شعی

رد شعی و كافي

بو مقدم

مطل

رد ابن سیدی علی
و سروری

بو مقدم خبردر مؤخر ميتد ايه كه هر كه كيبكي در * از سرور كائنات و مفخر موجودات و رجعت عالميان
 و صفوت آدميان و تته دور زمان محمد مصطفی عليه الصلوة والسلام * سرور اولو معناسنه در
 (كائنات بونك كي بر زده مخلوقات معناسنه در) مفخر اصلنده مصدر مبي در (اما بونك كي
 بر زده شول ذاته ديرل كه آنك ايله فخر ايدرلر (يعني نازل نورلر) موجودات دنباده موجود اولان
 اشيا دن عبارتدر عالميان قياس بودر كه با حرف نسبت اوله (الف و نون ادات جمع اوله
 (پس حروف ثلثه ادات جعدر دينر عندي سويلشدر) عالميان اهل عالم ديمكدر (صفوت
 صادده حرركات ثلثه جا نذر مادامكه تايله در امانادن معر آ اولسه فتحه ايله در انجق خالص
 معناسنه (آدميان ده عالميان كي در) يا حرف نسبت اوله ده اما نصاب صيانه آدمي
 انسي وانسان مر دم ديمشدر (يعني آدمي بي و انسي بي انسانه مر ادف طوتمشدر) پس بونده
 ظاهر اولور كه يا اصلي اوله والعلم عندالله (تمه مصدر در تفعليل باندن شول نسته ديرل كه
 بر شي آنكه تمام اوله تنكه دائره نبوت وجود شريفلر يله تمام اولمشدر كه (لا يني بعدی)
 پور مشدر (دور زمان يعني دائره زمان و اضافتي بيانيه در اما اضافات خمس لاميه لردر
 فتا مل (محمد مصطفی ماسبقه عطف بياندر (محصول تركيب) حديثده وارد وثابت اولمشدر
 كائناتك اولوسندن وموجوداتك مفخرندن و اهل عالمك رجعتندن و آدم اوغللرينك صافي
 و خالص و كزیده سندن و دور زمانك تته سندن كه بو مذكور القابله ملقب محمد مصطفادر عليه
 الصلوة والسلام * بيت * شفيع مطاع نبي كريم * قسم جسم بسيم و سيم * (بيت لغته اوه
 ديرل اما اصطلاحده ايكي مصراعدن مر كب نظمه ديرل كرك آخر لری متوافق اولسون
 كر كسه اولماسون) و مصراع لغته قيقنادينه ديرل اما اصطلاحده يارم يته ديرل
 (پس بونده بيت برينه شعر يازانلر معنای يبندن آگاه دكلر عيش (شفيع صاحب شفاعتدر
 ديمك اوله) و يا مقبول الشفاعه فعل بمعنى فاعلدر و يا مفعول (مطاع اسم مفعولدر
 افعال باندن اطاعت اولمشدر) (يعني انم و جن اكاطاعت ايلمش و امر يته مطيع اولمشدر
 (نبي اصلي نبي در فعليل بمعنى فاعلدر نيا بيا دن) (يعني ضرب بانك مهور اللامندن همزه يايه
 دونوب ادغام اولمشدر جعي انباء و ابناء كلور فعلا و زني اوزره شرفاء و كرماء كي مخبر
 معناسنه (يعني خدا دن قوللرينه خبر و بريجي و خبر كتور يجي معناسنه و جا نذرر كه نبوة و نبوتدن
 اوله (يعني بوكسك بر ديه لر كي پس نبينك معناسي مشرف على الناس ديمكدر) زيرا شرف رفعت
 ديرل مذكور معنای لغويدر (اما اصطلاحده فتوحات مكي پورر) (نبي شول ذات شريفة و غنصر
 لطيفه ديرل كه اكابطريق الوحي من عندالله بر شريعت نازل اوله كه اول شريعت آنك خدايه
 تعالينك كيعني بيانني متضمن اوله اگر اول شريعتله غيره مبعوث اولور سه رسول ديرل
 تم كلامه (كريم ايو ديمكدر تقبض لثيم در كه معناسي الجقدر اما اصطلاحده سميج يعني جو مرده
 ديرل كه اخلاق مرضيه و اطوار سنيه ايلسه محلي و مزين اوله (قسم قسامندن اولور سه حسن
 الوجه معناسنه فعليل بمعنى فاعلدر اما قسمدن اولور سه فعليل بمعنى فاعل در يته قسمت ايديجي
 معناسنه (يعني دنباده علوم و معرفتي و حكمتي امتي يبنده و آخرتده رجتي و شفاعتي تقسيم ايديجيدر
 (جسيم لغته ايري كوده لي مجسم معناسنه در) اما بونده مراد عظيم القدر و المرتبه در ديدلر كه اول
 حضرتك شول مجزه سنده اشارتدر كه اعتدال قاطعه ايكن هرندكلو اوزون بويل و كوده لي كيسك
 يانده واقع اولسه اذن عالي و بلند و جسيم كور نيوردي انبيادن هيچ بريسي جسامت بدنله
 موصوف دكلدر دينلر عجب بوقدر ييك انبياك جيعني يلدلر ميكه بو حليمه جزم ايلديلر هله طول
 قافتي حضرت آدم عليه السلام اسناد ايلك مشهوردر اما قافتي ده الله ييلور و ييغمبري انجق

در سروری
و شعی

مطل

رد ابن سیدی علی
و سروری

رد شراح

بسم کولج بوزلی معناسنه در یعنی خندان روی متبسم معناسنه اولمده جائزدر وینورمشه لرددر که
 بن الطبقه ایدیچی بم اما طوغریدن غیرنسنه سولمزم (و بعضی رروایت ایلدیکه شویله محکم
 کولردی که مبارک ازودیشلری کورینوردی (وسیم وسمه دندر که علامته دیرلر (یعنی مبارک
 ارقه لری مهرنوتله نشانلمش ایدی ویا نورنوتله مبارک الی تک تنورندن کایت اوله که علامت
 صلیق رسالتدر تنکه کابلرده یازر که نورنبوت حضرت آدمک التندن حضرت شبنه واندن
 سائرانیایه نقل ایدرک حضرتیه واصل اولدی (وسیم حسن الوجه معناسنه در (مصراع ثابده
 واقع اولان الفاظ تجنيس مطرف اسلوبی اوزره در (یعنی اول حرفندن غیرن حرفلری بر در) تنکه
 علم و قلم و سلم بویه در (معلوم اوله که بوالفاظ تکرر خبرقیلندندر (یعنی هوشنوع مطاع نبی کریم آه
 حاصلی محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم بواوصافله موصوف و بوالقباله ملقبدر * بدت * چه عم
 دیوار امت را که باشد چون تو دشمنان * چه باک از موج بحر ازا که باشد نوح کشتیان * چه جیم
 عجمینک کسری وهاء رسمیه نه دیمکدر ذوی العقولک غیرنده مستعمل لفظدر (دیوار معروفدر
 عریجه جدار دیرلر امته اضافتی بیابنده در (را ادات صله در بامعناسنه (که حرف بیان (و یا حرف
 تعلیل (باشد فعل مضارع مفرد غائبدر با شیدندن بونده اوله معناسنه در (چون واورسمیه
 ادات تشبیه در (بشنیان پشت ارقه در (و یا محمه در ضرورت قافیه ایچون بای نسبت اولمده
 قابلدر بعض تأویل ایله (وبان ادات فاعل درجی معناسنه تنکه در بان قیوجی وشریان
 دوه جی به دیرلر ترکیده بعضی بنالرده بشتون دیکلردر بحسب لغت ارقه صافلیجی در اما
 بونک کی برلرده ظهیر وسند مراد در (باک ایتمک (یعنی قیرمق عربجه مبالات دیرلر اما ابالی
 دیرلر قیرم دیکچ برده (موج دکر طلازی عربجه در بجه اضافتی لامیه در (آن اسم اشارتدر
 مقدر کسه تقدیری انکس رادر (را ادات صله در باکی (که حرف رابط صفت (کشتیان کشتی
 بای اصلیه ایله کید دیرلر عرب سقیمه دیر (وبان ادات فاعلدر سابق کی کیمی دیمکدر عربجه ملاح
 دیرلر ایکی صیغه ده بان ادات نسبتدر دین غفلت ایلدی (محصول بدت) نه غم امت دیوار بنه
 یعنی امته استفهام انکار یدر یعنی امته غم بوقز براسنک کی سند وظهیری وارد در دکر موجدنده
 نه باک اول کیمسه که حضرت نوح کی کیمیسی اوله (حاصلی برامک که سنک کی مسندی وشفاعتگری
 اوله اول کیمسه جهنم عذابندن نه قور قاز یعنی قور قز تنکه نوح پیغمبر کیمیسی اولان کیمسه اصلا
 طوفان موجدندن باک ایلز یعنی پرواچکیز * نظم * بلغ العلی بکماله * کشف الدجی بجماله * بونظم
 بحر کمالک اوچنی عروض وضریندندر (یعنی عروض وضرری بحرزد در یعنی هر مصرعای ایکی
 متفلاعلن کلور الا در دنجی مصرعک اولی مضمر کلور یعنی مستفعلن (بلغ فعل ماضی مفرد مذکر
 غائبدر فاعلی تحتده مستر ضمیر مجمله راجع ایشدی دیمکدر علی عینک ضمی ولامک فحیه مفردله جمع
 بیننده مشترک صیغه در مفرد اولجه شرف و رفعت معناسنه در تقدیر منصوب مفعولیدر بلغنک اما
 جمع اولجه علیانک جمعی اولور عینک ضمی ولامک سکونیه که اعلانک مؤنثدر (پس بونقدر برجد
 بر موصوف تقدیر و انور مراتب ودرجات علی دیمکدر (علی الفله یازلسه مفرد اولور رفعت معناسنه
 کلور (عینک فحی وضمی جائزدر دین الفله یازلسه و عینک فحی جائزدر دین وکننده نظر واردر در کافی
 تأملی (بکماله باحرف جر معنای سببیت متضمن بلغ به متعلق وضمیر مجرور مجمله راجعدر (کشف فعل
 ماضی مفرد مذکر غائب اچدی دیمکدر (دجی دالک ضمی وجمیک فحی ایله مفرد وجمع بیننده مشترک
 لفظدر مفرد اولجه شدت ظلمات معناسنه اولور جمع اولجه دجهنمک جمعی اولور کجه قراقلری
 یعنی کفر ظلمتی وکیجه لری قراکفرینی آجدی بجماله بکماله کید راعرایده و تعاقده (محصول بدت)
 حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام کالیه درجات و مراتب علایه ایشدی یعنی سهر خلقه انبیا اولق

مطل

رد لامعی

اصطلاحلارنده مجر و شول بحر
 دیرلر که هر مصرعاً عندن بر
 جز ویر طرح اولش اوله
 ضم
 اضممار اصطلاحلارنده ابکچی
 حرفی متحرک ایسه اسکان
 ایلکه دیرلر مثلاً متفاعلندن
 فانی ساکن ایدوب یرینه
 مستفعلن کتوردر

مراتبه

مراتبه واصل اولدی کفر ظلماتی ده جلال ایمان واسلامه کشف ایلدی دیمکدر * حسنت
 جمع خصاله * صلوا علیه وله * حسنت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه کوزل اولدی دیمکدر جمع
 هب دیمکدر (خصال خای مجمله نک کسر یله خصلتک جمعیدر خلق و خوی معناسنه در
 (حسنت فعلی جمعه اسناد خصاله اضافتله تأیید خدا بیک اعتبار یله در زیر کل جمع مؤنث در
 وعلی الخصوص که جمع لفظندن معنای جمعیت ملحوظ در ضمیر ینه مجمله راجعدر (صلوا فعل
 امر جمع مذکر مخاطب در صلوات کتورک دیمکدر (علیه جار و مجرور صلوا یه متعلقدر (واله ضمیر
 مجروره معطوفدر بر حرف جر تقدیر یله (و یا علماء کوفه مذهبی اوزره در که انرا عاده جار سز عطفی
 تجوز ایدرلر (محصول بدت) حضرت محمدک صلی الله علیه وسلم جمع اخلاق واطواری کوزلدر
 زیرا حضرت قرانده انک اعلی خلق عظیم یورمشدر (پس بویه اولجه اکا صلوات کتورک
 الله واصحابه دخی زیر ایورمشدر اذ الصلواتی فعموا لامعی جلی صلوا فعل ماضی جمع مذکر
 غائبدر دیمش اما معناسنی صلوات کتورک دیمش پس بویه خطا یا کتدینک سهو قلندندر
 و یا ناسخ واک والا لامعی اول مقامده دکلدر که اندن بویه خطا قصد ایله صادر اوله پس یو خطا
 بی ذات لامعی به اثبات واسناد ایلک مرتبه سنی تشخیص ایلماکن کلور * هر که یکی
 از بندگان کهنکار پریشان روز کار دست انابت باید اجابت بدرگاه حق جل و علا بر دارد * که
 بونده حرف رابط مبتدا بالخبر در زیرا در خبر ست مقدم خبر وهر که مؤخر مبتدا هر بونده
 احاطه افراد ایچون اولان کل معناسنه در او که کاف عجمینک فحیه کا عدن مخففدر وقت
 معناسنه در (و که حرف بیان هر وقتکه دیمکدر (یکی بریسی دیمکدر اما یک یاسن بر دیمکدر (بندکان
 بنده نک جمعیدر قوللر دیمکدر بوجعک سابقا قاعده سی بیان اولمشدر (کهنکار کنه کنه اذهدن
 مخفف وکار کاف عجمیه ادات فاعلدر جی معناسنه ستمکار وحقا کار کی بونکافلری عربی طوتلر
 عجب طوتون طبع ایش که هیچ دماغلرنده فارسی لذتی (یوغیش (بریشان روز کار وصف ترکیبی
 اقسامندندر پریشان ورا کنده کاف عجمیه طاغنی دیمکدر (روز کار خلاف قیاس اوزره ایام وزمان
 معناسنه در پریشان روز کاری ترکیب توصیفی طوتان فارسی بی غریب اوریش بریشان روز کاردن
 مراد احوال واطواری پریشان دیمکدر و اضافتلی بیابنده لدر پریشان روز کارک معناسنی پریشان
 روز کاری و پریشان لفظلی روز کار لفظنه مضاف اولمده جائزدر دیدیکی ایکی تقدیرنده بله خطا
 ایلش (دست انابت ده بویه در یعنی بیابنه (اثابت افعال بانندن مصدر در رجوع معناسنه
 یعنی ایلدیکنی کنه اذهدن پشیمان اولوب توبه و رجوع الینی (بامید اجابت باحرف مضاجبت امید
 او بوددر جامع معناسنه کاه اولور که ضرورت وزن ایچون بر تشدید میوه و برلر پس تشدید و تخفیفی
 جائزدر دین ایهال ایلش (اجابنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی قیلندندر قبول اولق امید یله
 (بدرگاه باحرف صله و یا حرف ظرفدر (درگاه جناب کی قیواوکی دیمکدر اگر چه اصلده قیوی
 دیمکدر تنکه سابقا مفصل بیان اولندی (حق بونک کی برلرده خدا معناسنه در (جل و علا عطف
 تفسیری قیلندندر (بردارد فعل مضارعدر بردار یدندن بونده قالدیره دیمکدر (محصول ترکیب) هرگاه
 که احوالی پریشان کهنکار قوللردن بریسی توبه واستغفار الینی یعنی توبه واستغفار ایچون قبول اولق
 امید یله خدادر کاهنه الینی قالدیره * ایزد تعالی در وی نظر نکند * ایزد همزه نک و زانک کسر یله
 خدا معناسنه در تکرری دیمکدر (در حرف صله در بامعناسنه (وی واولک فحیه ضمیر غائبدر او کی هو
 وهی معناسنه نظر نکندک مفعول صریحیدر و در وی غیر صریحی (نکند فعل نفی مستقبل در ایلز
 معناسنه تحصیل علوم و معارف ایچون سیاحتم زماننده کلماتک بو مقامی امسکال ایدوب
 اکا بر علماء اعجام و مشایخ کبار ینه عرض ایلوب دیردم بو کلام شریف اتی کوستر که معصیت

رد شععی وکافی

رد ابن سید علی
وسروری وکافی

رد لامعی

رد شععی

رد شععی

رد لامعی

و شععی

رد شععی

رد لامعی

ایلمن قوللرك اولكى وایكجی توبه واستغفاری خدا قنده مقبول اولیه پس حضرت ادم وحووا و حضرت اود و بعضی انبیا و اولیا بحکمك تختنده مندر جمی دگلی اگر دیرسنگه مندر جد اندراجی ندن معلوم یورلردی که بوا یکی فعل (یعنی نظر نکند و اعراض کند معنای شرطی متضمند یعنی اگر نظر نکند و اگر اعراض کند) و توبه اوچه دك اولدیغنگ سری بود که اولکی وایكجی توبه قبول اولماز سه اوچجی توبه البته مقبول اولور دیو جواب ویرلردی (پس بویله اولنجی اشکال فالماز و معنی مستقیم اولورفتا بل معلوم اوله که کلسناك قدیم نسخنه زنده که هر که یکی از بندکان واقعدر و اکثرنده که یکی دوشمش اما رابطه سز یکی ندرتله واقعدر (پس قدیم نسخنه از مخالف یازنر معنای مستقیم مخالف یاز مشار فقدر) کار کافی عجمیله ادات مبالغه در صیغه ماضینك آخرینه لاحق اولور مبالغه فاعل معنای پرورد کار کی رب معنای وافر ید کار کی خلاق معنای وگاه اولور که امر صیغه سی آخرینه لاحق اولور امر ز کار کی غفور و غفار معنای وامو ز کار کی کثیر التعلیم و کثیر التعلیم معنای دین زیاده خطا سوبلش ز کار کا راسمه مخصوص لفظدر فعله هرگز داخل اولماز (و بود ذکر ایلدیکی الفاظ اسماء مصادر در افعال دکلدر (و ویردیکی معاینده اسمیتری معلوم مدر (بردارد لفظنده بر حرف استعلا (و داری داشتند اولوب یوقاری طومقی معنای ویرلر معنای لغوی لری استادن اوجه طومقا مشار * بازش بخواند * باز بونده بنه معنای در (و شین ضمیر بنده کنهکاره راجعدر (بخواند فعل امر مفرد غائب یعنی طلب مغفرت و غفران ایلید * باز اعراض کند * یعنی ایزد تعالی اعراض کند حاصلی اعراض ایدرسه دیمکدر * بازش بتضرع و زاری بخواند * تضرع و زاری عطف تفسیرلر در (زاری بونده ایلکدی معنای در (یعنی بنه عبد مذنب تضرع و زاری بلکه دعوت غفور و مغفرت ایلید (بعضیلر ایکی بخواند فعل مضارعلر در دیلر) اما اولی بود که بخواند ایکی یرده بیلله امر غائب صیغه لری اوله (زیرا صیغه فعل مضارعله امر غائب مشترکدر * حق سبحانه و تعالی گوید * یعنی خدای تعالی دینه یعنی تضرعله دعوت توبه ایدنجیه خدایه * یا ملائکتی قد استجبت من عبدی و لبس له رب غیری * (یا حرف ندا ملائکتی تالله و تاسر لغتدر ملکک جعیدر فرشتهلر معنای (قد بونده حرف تحقیقدر) استجبت فعل ماضی نفس متکلم وحده در استفعال باندن اوتاندم دیمکدر (من حرف جر استجبت فعلنه متعلق (عبد قولدر بنده معنای (و یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه در (ولبس و او حرف حال لبس فعلدر افعال ناقصه دن (غیری تقدیرا مرفوع اسمی و ظرف فاعلیله محلا منصوب خبری (محصول ترکیب) خدای تعالی دیه ای بنم فرشته لم تحقیق قولدن اوتاندم حال بود که آنک بندن غیری افندیسی بوق * فقد غفرت له * تحقیق بن آتی بارلغام دیمکدر (معلوم اوله که حیایعیب و ذم قورقوسندن انسانه عارض اولان تغیر و انکساردر (پس خدا حقنده حیا عبدی نا امید ایلکی ترك ایلکدن مجازدر (یعنی بن قولی نومید ایلزم حاصلی عقوبته مستحق اولش ایکن ترك عقوبت ایلدم دیمکدر * دعوتش را اجابت کردم و حاجتش برآوردم * دعوتش شین ضمیری بنده بنده به راجعدر ایکی فقره بیلله (برآوردم حاصل ایلدم دیمکدر یوقاری کتوردم دیمک دکلدر معلوم اوله که میم ضمیر فعل آخرینه لاحق اولسه ضمیر مرفوع معنای در بونده کی کبی * که از بسیاری دعا و زاری بنده شرم همی دارم * که حرف تعلیل بسیار چوق معنای در (و یا حرف مصدر در و همزه مجتلبه اضافت ایچون کلمشدر (زاری ده ده بویله در (شرم اسمدر حیای معنای (همی هاه تا کید ایلله ادات حالدر اکثر نسخنه ده همی شرم دارم دوشمش و بعضیه یازیلن کی واقع اولش (محصول ترکیب) دعوتی قبول ایلدم و حاجتی

مطل

رد ابن سیدی علی و سروری و سروری و شعی و کافی

رد لامعی

رد ابن سیدی علی و شعی

مطل

رد شعی

مطل

حاصل

رد ابن سید علی و لامعی

حاصل ایلدم ز یا قولك چوقلق دعا و زاری باندن اوتاندم * بیت * کرم بین و لطف خداوند کار * کتم بنده کرد دست و او شرمسار * کرم بینك مقدم مفعولدر (و بین فعل امر در بیندندن دیدندن دکل بعضلرطن ایلدیکی کی) لطف کرمه معطوفدر ضرورت وزن ایچون ازاری مفعول اولدی کرم ایلکه و لطف ملایمه دیرل و اضافتی لایسه در (خداوند و خداوند کار افندی معنای ویرز کواره ده دیرل) کنه کاهدن مخففدر کردستک مقدم مفعولدر کردستک اصلی کرده استدر ضرورت وزن ایچون هاه رسمیه همزه مجتلبه حذف اولمشدر زاری ادات خبر فعله داخل اولماز (پس کرده بونده ماضی دن قصدر ایلش معنای (و او حرف حال) او ضمیر غائب در هوو معنای (شرمسار یونک کی یرزده مبالغه افاده ایدر صفت مشبهه کی اوتانغن معنای (محصول بیت) خداتک کرم و لطفنی کور که قول کاه ایلشدر حال بود که اول شرمسار در (نکه یچی بن معان را زیدن روایت اولور که انشای و عطفده یورلر مشکه سبحان من یدنب العبدو و یستیجی هو * عا کفان کعبه جلالش بتقصیر عبادت معترفند که ماعبد ناک حق عبادتک * (عا کف ملازم و مقیم معنای در (الف و نون ادات جعدر اسلوب بیجم اوزره (کعبه الله وی جلاله اضافتی بیانه در (و جلال عظمت معنای در و شین خدایه راجعدر (بتقصیر یا حرف صله و تقصیر تفعیل باندن مصدر در اکتدک معنای (عباده اضافتی لایمه دیر (یعنی مصدرک مفعولنه اضافتدر (معترف اقرار اید یچیلمدر (که حرف بیان اعتراف (ما حرف ننی (عبدنا فعل ماضی متکلم مع الغیردر (کافی ضمیر منصوب متصل (حق عبادتک اصلنده عبادت حق ایدی (پس صفتی موصوف اوزره تقدیم ایدوب مضاف قلد یلم مبالغه امدی اضافت صفت الی المصوفدر (و کافی خطاب ضمیر مجرور متصلدر (محصول ترکیب) خداتک عظمتی کعبه سنه ملازم و ناظر اولر عبادت لری آکسککنه مقرو معترفلمدر که یارب بر سکا کر چک عبادتله عبادت ایده مدک دیوا یعنی سنک اولو لغه لایق و شایسته قوللر ایده مدک دیمکدر * و و اصفان حلیه جلالش بتخیر منسوب که ماعرفناک حق معرفت * و اصفان اسم قادر ضرب یانک مثالندن و صف ایدیلر دیمکدر (الف و نون ادات جعدر (حلیه به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قیلندندر و جلاله اضافت بیانه (حلیه زینته دیرل (یعنی برك بتخیر (با حرف صله بتخیر تفعیل باندن مصدر در (متخیر اولمق (حاصلی حیره دوشمک (منسوب اسم مفعولدر (که حرف بیان تخیردر (ما حرف ننی (عرفنا فعل ماضی نفس متکلم مع الغیر (و کافی ضمیر منصوب متصل مفعول (حق معرفتک حق عبادتک کیدر اعرایده (محصول ترکیب) دخی خداتک کوزلاکی بزکئی یعنی کوزلاکئی و صف ایدیلر حیره منسوبلر در (یعنی متخیر اولوب سو یلیچیلر در که بزنی سکالایق و سزاوار یلیکی ایلله بله مدک (حاصلی سنی سکالایق یلیکیله بیلن بنه سن سین (بشرده بوقدرت یوقدر نکه ابن سینای حکیم در * اعتصام الوری بمعرفتک * عجز الوصفون عن صفتک * تب علینا فاننا ابشر * ماعرفناک حق معرفتک * قطع * کرم کی وصف اوزمن پرسد * بی دل از بی نشان چه کوید باز * (کر حرف شرطدر (کردن مخففدر (کس کیسه دیمکدر کئی دین کسی یلزم عیش زرا کشیه کا کادیرل کا فاعل عریسدر (و یا حرف وحدت (وصف و اضافتی مصدرک مفعولنه در (زراء مفرده ازدن مخففدر در من معنای (من میم فحلیله بن دیمکدر نام معنای (پرسد فعل مضارعدر پرسیدندن صوره دیمکدر (بی دل رو مرز رنده عاشقه دیرل (یونک کی یرزده واله و حیران مراد در (بی نشان معروف (چه نه دیمکدر ادات استفهامدر (کوید فعل مضارعدر کوییدندن نه دیبه

رد لامعی

ونه سوبله دیمکدر (بازلفظ مسترکدر اسمله فعل بیننده اسم اولجه بنده بنجه معنی
 بیننده مسترکدر (اما اسلوب عجمه مناسب و ملائم اولان اولدر که بونده ادات تا کبید
 اوله (اگر چه تکلفه دخی و کبر و و اچق معنائی ویرمه که فابلدر فتامل (محصول بیت)
 اگر برکیمسه خدائک وصفی بندن صور رسه (یعنی بکا حقیقتله خدائی وصف ایله دیرسه
 عاشق واله و حیران جانان بی نشانند نه خبر سوبله و نه نشان ویره (یعنی بکا بینی ذات
 شریفی وصف ایله مر * عاشقان کشتکان معشوقند * بنیاید زکشتکان اواز * (کشتکان
 کشته نک جمعی درهه رسی کاف عجمه ایله ابدال و انشدر دپلمشدر دیمکدر (معشوق معروف
 و نون و دال ادات جمع معنی جهنندن کشتکانه مقید در (بنیاید بحسب لغت بوقاری کلز
 دیمکدر (اما استعمالده چقا زدیمکدر (معلوم اوله که برکله نک که اولنده همزه اولسه بای
 استقباله و یامیم ناهید و بانون نافیه اولنه و اصل اولسه همزه یایه ابدال اولور (یا و میا) و
 ویاید (و نیاید کی فاحفظ (اوارا و اواله و زاسر مشهور لغتدر عجمه صورت دیرل (محصول بیت)
 (معناه جهنندن بیت اولک مضبوطی تا کید ایدوب پیورر عاشقار معشوقک مقتوللریدر (پس
 مقتوللردن اواز چقماز که انی وصف ایله ل (یعنی وصفه قادر دکلر معشوقند کی زده نون و دالک
 ماقبلدر بر همزه اصلیه تقدیر ایدنلر زید تقدیر ایللر * یکی از صاحب دلان سر یحیی مرآقه
 فروبرده بود و در بحر مکاشفه مستغرق شده * صاحب دل اهل قلب دیمکدر اولیاء الله دن
 عبارتدر و دیدیلر که صاحب دلدن مراد حضرت شیخ کندیلریدر (سر فروبرده نک مفعول
 صریحیدر (و یحیی غیر صریحی (حبیب بقایه دیرل و فارسیجه کریبان دیرل مرآقه به اضافتی
 بیانیه در (مرآقه خدادن فیضه طالب و راغب اولغه دیرل (فروبرده بود بحسب لغت اشاغه
 ایلتمش ایدی دیمکدر (اما اصطلاحده باشین بقایه چکیمکدن عبارتدر (نه که اهل حال اولان
 صوفیایک عادتیدر (فروبرده ماضیدن قسمیدر (و بود حکایت حال ماضی (در حرف صله (بحر
 دریا (مکاشفه احوال غیبیه اطلاع دیرل و اضافت بیانیه در (مستغرق اسم مفعولدر استغفال
 باندن غرق اولمش دیمکدر (شده ماضیدن قسمیدر اولمش دیمکدر ضرورت معناسنه (محصول ترکیب)
 صاحب دل مشایخدن بریسی باشی مرآقه بقاسنه ایلتمش ایدی عادتاری اوزره دخی مکاشفه
 در یاسنه مستغرق اولمش ایدی (یعنی عالم کشف در یاسنه ظالمش ایدی * آن گاه که ازان حالت
 باز آمد یکی از اصحاب بطریق انبساط گفت ازان بوستان که تو بودی مارا چه تحفه کرامت
 آوردی * آن گاه آن اسم اشارتدر (و گاه کاف عجمه وقت معناسنه در (که حرف بیان بعض
 نسخده آن گاه که برینه چون واقع اولمشدر (ازان حالتدن مراد عالم مکاشفه در (باز آمد کرو
 کلدی (یعنی عالم صحوه کلدی (حاصلی اول عالم مکاشفه دن بو عالمه کلدی (یکی یایله بری
 دیمکدر (اما یاسر بر دیمکدر (اصحاب بدن مراد بونک کی پرلده مرید زدر (بطریق با حرف
 مصاحبت (و طریق یولدر (انبساط انفعال باندن مصدر در بونده کستاخانه دیمکدر (ملاطفه
 و مزاح طریقله دیدنلر محله مناسب سوبله متار (زیرا مرید شیخندن کرامت دیکل کستاخلقدن
 علی الخصوص که مزاح طریقله (گفت فاعلی یکی از اصحابدر (بوستان و اوله عجمی و اوسر
 عریندر (که حرف رابط صفت (تو بودی یعنی اول بوستاندن که سن انده ایدک مستغرق
 اولدیغی عالم مکاشفه دن تعبیردر (مارا ما بز دیمکدر نحن معناسنه (را حرف صله در با معناسنه
 (تحفه ارمغان کرامته اضافتی بیانیه در و همزه اضافت ایچون کلسدر نه کرامت تحفه سن
 دیمکدر (بعضیلر اضافتی فجور ایلادیلر و معناسنی نه کرامت ارمغانی کتوردک دیمکدر دیدی
 (آوردی و اوک فتحیه فعل ماضیدر کتوردک دیمکدر و اوک ضمیمه اوقیانلر یکلش اوقیدیلر

رد ابن سید علی و سروری

محصول

(محصول ترکیب) اول وقت که اول صاحب دل عالم مکاشفه دن واستغراقدن عالم صحوه کلدی
 هر بدل دن بریسی کستاخانه سوبلیدی اول بوستاندن که سن انده ایدک بزه نه تحفه ارمغان
 کتوردک (یعنی کرامات و عطایادن بزه نه کرامت کتوردک * گفت * صاحب دل دیدی * بخاطر
 داشتم که چون بدرخت کل برسم دامن برکنم هدیه اصحاب را * بخاطر (با حرف ظرف و در خاطر
 کوکله دوشن نسنه و بریم متکلم مقدر در داشتم قرینه سیله (داشتم فعل ماضی متکلم وحده در
 (که حرف بیان یعنی خاطره طوئدوغنی بیان ایدر (چون ادات تعلیل در چونکه معناسنه
 (بدرخت با حرف صله و درخت دالک کسریله وراثت قحی و خالک سکونیه اغنج دیمکدر
 کله اضافتی لایسه در مجازا (برسم با حرف استقبال حرف زائد دین زائد سوبلش (رسم
 دالک و سبک فتحیه فعل مضارع متکلم وحده در (دامن آنکدر (و یا حرف وحدت (پر
 طلو معناسنه در (کنم فعل مضارع متکلم وحده در کتیدندن کردن مصدرندن اخذ ایلینی
 مواخذه کرک (برکنم طوئدورم دیمکدر (هدیه هانک قحی و دالک کسری و یای مشدله و دالک
 سکونی و یای تحفه لغتدر بونده ارمغان مراددر اصحابه اضافتی لایمه در (و یا حرف تخصیص
 (محصول ترکیب) صاحب دل هر یکد کستاخانه دیدی که خاطر مدده و نیتده طوئدم ایدی که چون
 درخت کله و اصل اولام یعنی عالم مکاشفه ده اسرار الهیه و اصل اولم اول کلدن براتیکی پر
 ایلیم اصحاب و احباب ارمغان ایچون یعنی اول عالمده بکا کشف و فتح اولان معانی و اسرار الهیه دن
 بو عالمده اصحاب و احبابه کشف و بیان ایلیمی جائز اولانی شرح و ابضاح ایدم یعنی قصدم
 بو ایدیکه بکا کشف اولان اسرارک کشف و بیانی ممکن اولانی یاراندن در یغ ایلوب سوبلیم
 * چون رسیدم بوی گل چنان مست کرد که دامنم از دست رفت * چون حرف تعلیل (رسیدم
 با حرف تا کید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده در رسیدندن ایرشدم دیمکدر (بوی گل
 اضافتی لایمه در میم معناده مسته مقیددر (چنان چون ایله اندن مرکبدر ترکیبه و او دوشمشدر
 انجیلین دیمکدر (مست کرد مست ایلدی یعنی مدهوش و حیران ایلدی دیمکدر (که حرف بیان
 چنان مست کرددر (دامن آنکدر دامن ده دیرل میم معناده دسته مقید در (رفت فاعلی
 ضمیر دامن در (محصول ترکیب) چونکه درخت کله و اصل اولدم بوی کل بی شوبله مست
 و مدهوش و واله و حیران ایلدی که دامن المدن کتدی (یعنی بکا بر حال اولدیکه کل دکل دامن به
 یادمدن کتدی (حاصلی بکا و صلت مبرسراولدی (اما اندن خبر ویرمه مالک دکل (زیرا بی بندن
 الدیار حضرت شیخ بونده وصولندن خبر و بردی * (قطعه) * ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز *
 کان سوخته راجان شد و از نیامد * ای حرف ندا (مرغ سحر منادی و اضافتی لایمه در ادنا
 ملاسه ایله مراد بلبل در دیمشدر (زیرا اسخارده اکثرالان اولدر شعرا دلنیده مرغ سحر اکا
 دیرل که (عشق عینک کسری و شبنک سکونیه مصدر در علم باندن تعاریف کثیره ایله
 معرفدر (لکن شهر تعاریفی افراط مجتدر (پروانه بونده کلبکدر که کندویی آتش شمع اورر
 (بیاموز با حرف تا کید (آموز فعل امر مفرد مخاطبدر آموز یاندن آموختن دن دکل
 (کان که حرف تعلیل (ان اشارتدر پروانه به (سوخته کویش دیمکدر ماضیدن قسمدر
 اسم مفعول دکلدر بعضلر ظن ایلدیکی کی (را حرف تخصیص (جان مبتدا و شد خبری
 روح حیوانی به جان دیرل و انسانی به روان شد بونده رفت معناسنه در کتدی دیمکدر
 (او حرف حال (نیامد همزه یایه مبدل اولمشدر یاه استقبالدن و نون نافیه دن صکره
 بریاز یاده ایدرلر دین بو ایلادن غافل ایش (محصول بیت) ای بلبل نالان عشق جانانی
 پروانه دن او کرن و اندن تحصیل ایله زیرا اول پروانه سوخته نک آتش عشق جانانه جانی

رد لامعی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شمعی

رد لامعی

کندی و اندن آواز و فریاد و فغان کندی (یعنی عشق جانانه باندی و کل اولدی حال بوکه
اندن کیمسه ناله و این ایستدی) حضرت شیخ پروانه بی عاشقه و صادق و بلبل دعوی بی معنی
ایلین مدعی به تشبیه ایلش * این مدعیان در طلبش بی خبر آند * کان را که خبر شد
خبری باز نیامد * این اسم اشارت در مدعیانه (مدعی اسم فاعل در افتعال باندن اصلی مدعی
ایدی قبل تاء افتعال دال واقع اولدی دال حرف در حروف مجهوره دن و تا حرف در حروف
مهموسه دن بنهماده تنافر و تبعید واقع اولد و عیچون تایی داله قلب ایدوب دالی داله ادغام
ایلدیلر مدعی اولدی ماضی و مضارع و سایر مشتقاتی بویله اعلال ایدرلر (فأمل مدعی
دعوا سنده صادق اولیانه دیرلر) الف و نون ادات جعدر نکه مکرر بیان اولندی (در
حرف ظرف (طلبش شین ضمیر خدایه راجعدر) بی ادات سلبدر اسمای جوامده
مخصوص (خیران خبرک جعیدر شیدی ذکر اولنان کی) اصلی بی خبران انددر
همزه وصله ساقط اولشددر دین سوزینک اصلی بوقدر زرا بوهیمزه حرف مجتلبه در اصلی
دکلدر (کان که حرف تعلیل (ان اسم اشارت در مقدر کسه (تقدیری که آنکس را که در
(را حرف صله در بامعناسته) که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (شد بونده اولدی
دیمکدر صار معناسته (خبری یا حرف وحدت (و یا حرف تنکیر) باز بونده کر و معناسته
اولغیه قابلدر و جائزدر که تأکید ایچونده اوله فارسی بی ارتق تبع ایدنه معلومدر
(محصول بیت) بو واصل از دیو دعوی مرد ایلین مدعیلر و کذابلر طلب و تحصیل
عشق حقیقه بی خبر و بی دانشدرلر (یعنی هنوز اسلوب طلب و طریق تحصیلنده بی خبرلر در
(پس مقام وصول بوناره فنده مبسر اولمق احتمالی وار (زیرا واصل اولوب خبردار اولاندن
پردخی و خبر کندی (یعنی وصول خبردار لغندن بری خبر کندی (زیرا (من عرف الله کل لسانه) در
(یا خود وصولندن و نه کنیدن خبر کندی (حاصلی اسرار جانانه سنی شویله کتم ایدر که
کیمسه اندن برنسنه فهم ایلز که اول واسطه ایله کنیدی فهم ایلله (اولیائی تحت قبای
لا عرفهم غیری (بونلرک حقیقه در * دیگر * و دیگر بونده یایله و یاسیز لغندر دخی معناسته بونده
برقطعه دخی دیمکدر یعنی قطعه دیگر * ای برتر از خیال و قیاس و کان و وهم * و زهرچه گفته اند
شنیدیم و خوانده * ایم ای حرف ندا (بر حرف استعلا) و تر حرف تفضیل (برتر بوجه کر دیمکدر
منادی واقع اولش تقدیری ای برتر خدادار (از برتره متعلقدر خیال قوت مدر که باطنیه نک
برسیدر (حقیقه خیالی و وهمی علم کلام و حکمت اوقیان بلور (زیرا بونلر حواس
باطنیه دندر و بونلردن اول فلرده بحث اولنور (قیاس برنسنه بی اورنلقدر) (یعنی برنسنه بی
برنسنه به برابرلشددر مکه دیرلر (کان کاف مجیمک ضمیمه ظن معناسته در که برنسنه بی بیلده
طرف راجحه دیرلر (وهم ده خیال کبی قوت باطنیه نک برسیدر و برنسنه بی بیلده طرف
مرجوحه دیرلر ظنک نقیضیدر (و زهرچه و آو حرف عطف مابعدینی ماقبلنده کی درت
شیعه عننف ایدر (کفته ماضی دن قسمدر آخری هاء رسمی اولدو عیچون ادات جمعی
همزه مجتلبه ایلله ایراد ایلدی (شنیدیم گفته اندی پیاندر تقدیری شنیده ایم در ضرورت
وزن ایچون هاء رسبیلله همزه مجتلبه ترک اولندی (و خوانده ایم بونلر که قرینه در
(محصول بیت) ای بو مذکورلردن وجیع سنک شانکده اولان گفت و کودن اعلی و منز
اولان الله بز بونلری ایشمشروا و افشش (یعنی یش ایکی فرقه بل که جمیع ملل وادیان
سنک حقیقه سوبلد کازندن منز خداسین (حاصلی حقیقه سنی یلن ین سنسین
سنک بلدیکنک کبی سنی کیمسه بیلن بعض نسخه ده شنیدیم و او عطفله واقعدر (پس

ایستدیکر دن و او قد و غمز دن منز سین دیمکدر * مجلس تمام کشت و باخرر سید عمر *
ما همچنان در اول وصف تو مانده ایم * مجلس اسم مکاندر تقدیری مجلس گفت و کودر
(یعنی سنک ذات وصفانکده اولان گفت و کو مجلسی (تمام معروف (کست فعل ماضیدر
کشتندن بونده اولدی دیمکدر صار معناسته نکه نخل باسق کشت یورد و غنچه بیانی تفصیلا
مرور ایلدی (و او حرف عطف (باخر با حرف صله) رسید فعل ماضیدر رسیدندن
ایرشدی دیمکدر (همچنان هم ادات تأکید (چنان انجیلن دیمکدر کذلک معناسته (وصف تو
مصدرک مفعولنه اضافیدر (مانده ایم بنه همزه حرف مجتلبه در فاعلشز دیمکدر (محصول بیت)
یارب سنک ذات وصفانکده اولان بحث و گفت و کو و قبل و قال مجلسی تمام اولدی و بو
بحث و قبل و قالده عمر آخره و پایانه ایرشدی و بز هنوز ابتداء مجلسده کبی سنک وصفک
ابتداء سنده فاعلشز (حاصلی اولده لاله الا الله دیرک آخرد) (لا اله الا الله دیرن) (واوایده
قل هو الله احد دیرک (آخرد ده قل هو الله احد دیرن) (واوایده انما الله واحد دیرک) (آخر
عمر عزمده ده آتی دیرن * محمد پادشاه اسلام خلد ملکه * محمد مبتداء محذوفه خبردر
و مبتداء مؤخر تقدیر اولمق جائز یعنی ذکر محمد پادشاه اسلامست این مقدم تقدیر
ایلمکده جائز در بر مضاف حذفله ایکی صورتده به تقدیری این ذکر محمد آه (محمدک
مفردی محمدتدر (یعنی مصدر مییدر علم باندن بونده اوصاف جمیله معناسته در (پادشاه
اصلنده شاه پاد ایدی (شاه اولو معناسته (و پاد حافظ موصوفک صفتنه اضافتی قبیلندن ایدی
صکره صفتی موصوف اوزر بنه تقدیم ایدوب ینه صفتی موصوفه اضافت ایلوب (پادشاه
دیدیلر حافظ عظیم معناسته (یعنی داور بزرگ (اسلامه اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیر به
(یعنی اهل اسلام (خلد فعل ماضی مبنی للمفعولدر تفعیل باندن موقع دعاده واقع اولشددر
مؤید اولسون دیمکدر (ملک بونه میمک ضمیمه در مملکت و سلطنت پیونده مشترک لغظدر
(خلد فعلک نائب عن الفاعلدر مملکتی و سلطنتی مؤید اولسون دیمکدر میمک ضمیمه
و کسر به لغظدر دین عجیب دیمش ظاهر بودر که کسر به بومعنازه مستعمل دکلدر * ذکر جیل
سعدی که در افواه عوام افتاده است و صبت سخنش که در بسط زمین رفته * ذکر کسر ذلله
دل ایلله اکتمه دیرلر (و ضم ذلله کوکل ایلله اکتمه دیرلر) (یعنی برنسنه خاطره کتورمک (جیل
کوزل دیمکدر (عجم خوب دیر (سعدی حضرت مؤلفک مخلص شریفلریدر واسم لطیفی مصلح
الدیندر (حضرت شیخک مثاقیده پیور که بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین
شیخ روز بهان بلبست کویند که پدر حضرت شیخ سعدی خادم حضرت شیخ بوده است (و چون
حضرت سعدی متولد شده است پدرش بخدمت شیخ آورده (و حضرت شیخ درو نظر
فرموده و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم (اما مرشد او شیخ شهاب الدین
سهروردی بوده است قدس الله ارواحهم (بعضیلر دیکه حضرت شیخ یوزیکرمی ییل
یشادی (و بعضیلر یوز التی و بعضیلر یوز ایکی (والعلم عند الله (اما وفاتی التیوز طقسان برنده
واقع اولش (نکه وفاتی تاریخنندن فهم اولنور (قطعه) همای روح پاک شیخ سعدی * چودر
پرواز شد از روی اخلاص * مه شوال بود و شام جمعه * که در دریای رحمت کشت غواص *
یکی بر سیده سال فوت کتقم (ز خاصان بود ازان تاریخ شد خاص (ذکر جیل اضافتی بیانه در
و سعدی به اضافتی لامیه در (که حرف رابط صفت (افواه جمع فم در (زیرا ملک اصلی فوه در
(پس کثرت استعمالدن ها حذف اولنوب فوقالیدی امدی و او طرفدم ماقبل مضموم اسم هودن
غیری اسم بولندی ایسه و او میمه ابدال ایلدیلر ایکسیده حرف شفوی اولدو عیچون فم اولدی

پس تصغیر و با جمع ایدیه اصله رد ایدوب فویه وافواه دیدیلر اغزلر دیمکدر (عوام جمع عامدر که تقیض خاص در نصر بانبك مضاعفندن اصلی عوام در فواعل وزنی اوزره منتهای جوع وزنی اوزره خواصده بویه در بونده خلق عالم مراد در) (افتاده است ماضیدن قسمدر دوشمش دیمکدر اسم مفعول دکلدر) وصیت صادق کسریله ایلک ایلکله سی خلق عالمده مشهور اوله (سخن وحسن و اسن قافیه سنده) سبک ضمی وخالک فتحیه اوقنور (اما بن وکن قافیه سنده سبک فتحی وخالک ضمیله اوقنور) اماغیری پرلده ایکسیده جائزدر صیت سخن اضافتی لامیه در (وشین ضمیر مذکور سعدی به راجعدر) که حرف رابط صفت (بسیط و بساط بانک فتحیه کیک یره) (یعنی واسع یره دیرلر) (بونده زمینه اضافتله یروزی مراد اولمشدر زمین یردر ارض معناسنه) (رفته ماضیدن قسمدر کتش دیمکدر اسم مفعول دکلدر) (یکی فقره ده در لفظی بیه صله معناسنه در ظرفیت معناسنی ویرنلر یا ککش کتش (محصول ترکیب) سعدینک کوزلله مذکور اولماسی) (یعنی اکلکله سی که عالم خلقنک اغزلرینه دوشمشدر) (یعنی اتی هرکس که علم و کماله و فضل و عرفانه اکار) (یعنی مقبول و مرغوب عالمدر دخی آنک نثر و نظمینک صیت و صیحه سی حاصلی چای و آوازی که تمام دنیا به منشر اولمش یعنی یابیش) (خصوصا کتاب کلستان * و قصب الحیب حدیث که همچو شکر میخورند * قصب فانک و صادق فتحه لریله مطلقا قاشمه دیرلر) (قصب السبق) (و قصب السكر کی) (حییبه اضافتله شکر قشنه تخصیص ایلشدر) (زیرا قصب الحیب اولدر که شکر قاشنی خرده طوغرلر یعنی ایکی بوغم اورناسنی اوفاق اوفاق کسر لاندنصرکه اول پاره لری تقشیر ایدرلر یعنی قبوغنی صوبارلر و بر طباق ایچنه ترتیب و تزین ایدرلر بو پرلده یعنی استانبولده میوه بی سپیده ترتیب و تزین ایلدکلی کی اند نصرکه اوزرینه کلاب و بخور صوبی سپرل و دوستلری برینه ارسال ایدرلر پس بواسطوبده کوندر یان شکر قاشنه) (قصب الحیب دیرلر اضافتی لامیه در) (و حدیثه اضافتی یابنده در) (حدیثدن مراد کندینک شیرین کلتیدر) (که حرف رابط صفت) (هم ادات تأکید) (و چون نوله و نونستر ادات تشبیه در مثل معناسنه) (شکر شبنک و کافک فتحه لریله مشهور در) (اما سین مهمله نک ضمی و کاف مشددک فتحیه غریبدر) (میخورند فعل حال جمع غائب بونده استمرار مراددر یرلر دیمکدر بیکدن مراد متفع و متلذذ اولورلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (دخی سعدینک قصب الحیب کی مقبول و مرغوب کلتانی یعنی نظم و نثر سوزلری که حسن قبول ایدوب انکله متفع و متلذذ اولورلر) (حاصلی سوزلری که هرکس قنده معزز و مستلذذ) (قصب الحیب عبارتنده اکثر شراک مفصل و مطول مالا یعنی سنه التفات اولمسون که صداع ابراث ایدر * ورقه منشأش که چون کاغد زر می برند * ورقه بونده یازیلن کاغد پاره سنه دیرلر آخرنده نا مربوطه هاء رسمی شکلنده یازلمغله اضافت ایچون برهمزه مجتلبه اثبات ایدرلر) (منشأت میبک ضمی و نونک سکونی و شبنک فتحیه اسم مفعولدر افعال بایندن) (یعنی انشاء بشنی دن که مجهول اللام در جمع مؤنث صیغه سیدر مکرمات وزنی اوزره) (اغته خلق و ایجاد معناسنه در) (اما بونده کندیدن صادر و پیدا اولان نظم و نثر سوزلریدر) (شین ینه سعدی به راجعدر) (که حرف رابط صفت) (چون نوله ادات تشبیه در) (کاغد کاف عربیله و غین مجیه مفتوحه ایله معروفدر زره اضافتی لامیه در ادنا ملاسه ایله) (زر لفظ مشترکدر التونه و سکولی ایچیه دیرلر) (نکه مشت زن حکایه سنده و غیری پرلده کله جکدر ان شاء الله تعالی بونده ده ایچیه مراددر) (زیرا کاغد زر اولدر که بر پادشاه بر کیمسه به احسان ایلک استر) (پس الله بر امر شریف

ردلامی

ردلامی

ردشعی

ردابن سید علی ولامی
وسروری وکافی

ویر که

ویر که وار بو امری فلان بک حاکمه ایلک سکاغلان شهردن بو قدر ایچیه دیوشر سونلر دیر اول دخی اول کاغدی ایلدر اول حاکمه تسلیم ایدر اولده امر شریفه امثال ایدوب خانه دن خانه به ود کاندن دکانه بو قدر ایچیه طرح ایدوب صاحب ورقه به تسلیم ایدر ملا لاری و ملا جدر قزوینی و ملا حلیمی بیورلردی که بوقانون الان ایرانده معمول به در (میرند فعل حال جمع غائب بونده ینه استمرار مراددر ایلدرلر دیمکدر تقریر اولان وجه اوزره) (محصول ترکیب) (دخی سعدینک نظم و نثر یازدیغی کاغد پاره لری که اتی ایچیه تحصیلی ایچون خط همایون و امر شریف کی معزز و مکرم طو توپ هر جانب و هر مملکت ایلدرلر کاغد زرین مراد مذکوردر پس شراک خبط عشوا ایلدکلی ینه اعتبار اولمسون که ضلالتدر * برکال فضل و بلاغت اوچل توان کرد * بر حرف استعلا) (کال لغته تمام معناسنه در) (یعنی مصدر در اوج بایدن کاور نصر) (وحسن) (و علم بایلیدن بونده مراد علم و معرفتده تمام اولقدر) (فضل ارتقلقدر) (یعنی اقران و امثالندن علم و معرفتدن ارتقلق معناسنه) (اکثر نسخنده کال فضله مضاف واقعدر) (و بعضنده عطفله دوشمش) (بلاغت بونده فصاحت معناسنه در) (اما لغته ایشک معناسنه در فصاحت و بلاغتی حقیقتله بیک معانی کابلرینی کور مکه موقوفدر) (او ضمیر غائب) (سعدی به راجعدر) (جل حاکم فتحی و میبک سکونیه حیوانات جنسک قرنده اولان یو که واشجارک اوزرنده اولان حاصله دیرلر) (اما بونک کی پرلده نسبت و اضافت معناسنه مستعملدر) (توان حرف نفی) (توان لغته قوت و قدرت معناسنه در) (اما بونک کی پرلده عدم امکاندن عبارتدر) (کرد بونک کی پرلده مصدر معناسنه در) (زیرا تواند رایحه استقبالیات ملحوظدر) (و قاعده مقررده در که ماضی مستقبلد نصرکه واقع اولسه مصدریت معناسنی افتاده ایدر) (پس توان کردک معناسنی ایلک اولماز دیمکدر) (معلوم اوله که ذکر جیل مبتدا) (و توان کرد خبری و مایئلرنده اولان ذکر جیلک صفتی و معطوفاتیدر) (و چل توان کردک مفعول صریحی و برکال غیر صریحی) (محصول ترکیب) (شیخ سعدینک مذکور احوال و اوصافی کندینک کال و فضل و بلاغته جل ایلک اولماز یعنی مذکور احوال و اوصاف کندی ذاتک استحقاقتدن دکلدر) (حضرت شیخ سعدی کندینک ذکر جیل ایله مشهور و کال فضل و بلاغته معرف و حسن تألیفات و تصنیفاتله موصوف اولد یعنی ذکر محمد بادشاهه مقدمه بیورمندر * بل که خداوند جهان قطب دائرة زمان قائم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه معظم اتابک اعظم مظفر الدین ابو بکر بن سعدین زکی ظل الله فی ارضه رب ارضه عنه و ارض بعین عنایت نظر کرده است و تحسین بلیغ فرموده و ارادت صادق نموده لاجرم کافه انام از خواص و عوام بمحبت او گراییده اند که الناس علی دین ملوکهم * (بل ادات اضرایدر لفظ غریبدر ترکیبده مستعملدر) (که حرف بیان) (خداوند بونده صاحب و مالک معناسنه اسمدر و مبتدا واقعدر) (و بعین عنایت نظر کرده است خبریدر غفلت اولمیه) (جهانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (و قطب و او حرف عطفدر یوقره دن غیری کلن فقره لده حرف عطف یوقدر) (قطب پرکار ایلله دائرة چیزد ککده دائرة اورته سنده پرکارک ایانی لموران نقطه به دیرلر و در کرمک چرخنه متصل دمر که دوز و اوست طاشنی دوندرا کاده قطب دیرلر و فلک ککده ایکی قطبی وارددر بر بسی تحت الارضدر که بو پرلدر کورنر ۱ کا قطب جنوبی دیرلر بر سیده فوق الارضدر که کورینور و کا قطب شمالی دیرلر دیمور قازق دبدکلی بلددر قطب شمالیدر انکیچون انده طلوع و غروب اولماز و رجال غیبیدن برینه که تصرف عالم باذن الله تعالی اکامتعلقدر) (یعنی مدار دائرة عالمدر قطب دیرلر) (وسلاطین اسلامیه به قطب تشبیه طریقله اطلاق اولنور انتظام امور ائمه انک رأی و تدبیر و تصرفه مقوض اولدیغیچون

ردابن سید علی ولامی
وسروری و شعی وکافی

مطل

(دائرة اضافتی لامیه در و دائره ك زمانه اضافتی بیانیه دره) قائم مقام اضافتی اسم فاعل اسم كانه اضافتی در (وسلیانه اضافت لامیه در سلیمان بیغمیرك تحت كاهی شیراز اولدی بیچون مقامی اكا اضافت ایلدی تنكه ان شاء الله تعالی محمده تفصیلی كله جكدرد) ناصر اهل ایمان اضافت بریده اسم فاعل مفعولنه ولایه در (شاهنشا اصلنده شاه شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی دیمكدر ملك الملوك معناسنه بکدر یکی دیدکری کی صکره مضان البهی تقدیم ایدوب شاهانشاه دیدیلر بس الف متوسطی حذف ایدوب شاهنشا دیدیلر کاه اولور که الف اخیریده حذف ایدوب شاهنشه دیرلر و کاه اولور که الف اولی و ثانی فی حذف ایدوب شاهنشا دیرلر و کاه اولور که جمع الفاتی حذف ایدوب شاهنشه دیرلر فاحفظ) معظمه اضافتی بیانیه در (اتاک لالا و جله الملك معناسنه در اتابکان دیرلر برنیچه پادشاهلر در که جد اعلالی اقسنغر در که جلال الدین ملك شاه ابن الب ارسلان سلجوقینك قوللردن ایدی) پس جلال الدین مذکور اقسنغری محمدنام اوغلنه لالا و جله الملك ایلدی جلال الدین ایدی متوفی اولیچق مذکور سلطان محمد تحت سلطنته جلوس ایلدی و مذکور اقسنغره غوطه شامی یعنی دمشق و حلبی و بالجه دیار عری خانیق طریقه و یردی و زکی نام اوغلنه دیار بکری و دیار بریعه و اذر بایجانی باباسنه کی خانیق ایل و یردی الله امری ایل سلطان محمد جوق یشامیوب متوفی اولدی و برینه جلوس ایدر وارث سلطنتی قالدی) پس اقسنغر و زکی بن اقسنغر خروج ایلدی و هریره که توجه ایلدی باذن الله تعالی فتح مبسر اولدی بیور و شاه اسمعیل کی پس اقسنغر متوفی اولیچق امور سلطنته زکی مستقل اولدی و زیاده ابو پادشاه اولدی و زکیکنک ایکی اوغلی و ارایدی برینه سعد و برینه زکریا دیرلر دی سعده شیرازی و زکریا خلیف سنجاق و یردی) پس زکیکنک صکره سعد پادشاه اولدی زکریا اوغلی دی و زکریا سنجاقده قالدی و ظهیر فارابی بی یانته الدی و کندیته مداح ایلدی تنكه دیواندن فهم اولور) پس هلا کونظهور و خروج ایلدی و سعد بو اغر عسکره تحمل ایده مدیکندن لاره و هرمره فرار ایلدی بعده که هلا کو کندی سعدینه برینه کندی و جوق معمر اولوب ابو بکر بن سعد پادشاه اولدی و کال اصفهانی بی یانته الوب تربیت ایلدی پس کال بونک مدحیده برقصیده ده بیور) نظم) قطب کردون ظفر شاهنشه ستر نسب و ارث تحت سلیمان خسر و جشید فر شاه ابو بکر بن سعدان کردم جان بخش اوزنده شددرد امن اخر زمان عدل عمر خسرو از احاطه حکم تو کشته کوشوار شاه ستر شاه رادیدار تو کل بصر) قزل ارسلانده انا بکندردن بو تقریردن معلوم اولدی که زکیکنک صکره سعدادی اوغلی جلوس ایلدی اندن صکره مظفر الدین ابو بکر که کلستان انک نامنه تألف و تصنیف اولمشدر جلوس ایلدی که شینک مریدی ایش پس مظفر الدین لقبی و ابو بکر کنیتی که سعد اوغلی در و سعد زکی اوغلی و ابو بکر تبرک باباسی ادینی اوغلنه دیمش) تنكه سلطان سلیمان مرحوم باباسی ادینی براوغلنه دیمش که سلطان مراد دام سلطنته آنک اوغلیدر (ظل کولکه دیرلر) لفظه الله اضافتی لامیه در مجاز اللهک کولکه سی دیمکدر) حضرت محمد مصطفادن علیه الصلوٰه والسلام دن روایت اولمشدر که (السلطان نزل الله فی الارض بأوی الید کل مظلوم) (یعنی پادشاه بریوزنده اللهک کولکه سیدر اکا صیغور هر مظلوم) (حاصلی هر کس کنش اسیرغندن کولکه به پناه ایلدی کی نالمرشدن مظلوملر پادشاهلره کذلک پناه ایدرلر) (فی ارضه ارض یره دیرلر) و ضمیر خدا به راجعدر (رب منادی حرف نه ا مقدر یارب دیمکدر) اصلنده ربی ایدی کسریله اکتفا ایدوب باحذف اولندی (ارض فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر) یارب راضی اول دیمکدر علم با بنک ناقص و اویستدن مصدری رضا و رضوان کلور (عنه ضمیر ابو بکره راجعدر جار و مجرور صغیه امره

متعلقدر) و ارضه و او حرف عطف (ارض همزه نك فتحی و ضادك کسریله افعال با بندن فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر علامت جزم ایچون یاساقط اولمشدر) (اصلی ارضی یرضی ایدی) (و هاضمیر منصوب متصل ابو بکره راجعدر) معلوم اوله که استجاعده فقره آخری ساکن اوقفور) (پس بونده ایکی ضمیریه ساکن اوقفور) و ایکی ارضه تجنیس تام واقع اولمشدر (زیرا ضمیرلر علی حده کلمه لردر) و بویکی فقره نك اولکسی اخباریه (و ثانیسی انشائیة واقع اولمشدر) (عین بونده کوزدر چشم معناسنه) و عنایت عون و قصد معناسنه در و اضافت بیانیه در (کرده استک مفعول غیر صریحدر) و نظر صریحدر (و کرده ماضیدن قسمدر ایش دیمکدر) و او حرف عطف (تجسین تفعیل با بندن مصدر در لغته کوز لنددر مکدر) (اما بونک کی برلرده احسن و افرین دیمک معناسنه در) (بلغ مبالغه معناسنه در زیاده دیمکدر و اضافت بیانیه در) (فرموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر بیورمش دیمکدر) و او حرف عطف (ارادت مصدر در افعال با بندن اصلی ارادا ایدی و او حرف علت متحرک ماقبل حرف صحیح ساکن نقل حرکت بر ماقبل ایتدک و او متحرک فی الاصل ماقبل مفتوح الان الفه قلب ایتدک ایکی الف جمع اولدی ایکی الفک بریتی حذف ایلدک و بدله تا و یردک ارادت اولدی الف اولی حذف ایلدک و زکی قاله اولور و ثانیسی حذف ایلدک و زکی افعاله و لور فتامل) (صادقه اضافتی بیانیه در کر چک ارادت دیمکدر پادشاهک کندیته حسن ارادت و تسلیم و رضای صادق کوستردینه اشارتدر) (حاصلی پادشاه حضرت شینک مریدی ایش) (نموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر کوسترمش دیمکدر) (لاجرم لایله مستعمل لفظدر لابد و الاحاطه کی میمک فتحیه) (یعنی بالضروری دیمکدر) (کافه فاک تشدیدیه جمع معناسنه در) (انامه اضافتی لامیه در انام الفک فتحیه خلق معناسنه در جمع خلق دیمکدر) (از بونده من تبیین معناسنه در) (خواص خاصک جمعدر) (وعوام عامک جمعدر) (نصر بایک مضا عقندنر) (یعنی خلقک شریقلری و وضعیقلری) (عجبت با حرف صله محبت میمک فتحیه معروف اویه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر) (او ضمیر سعدینه راجعدر) (کر ایده کاف عجمینک کسریله ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر میلی ایش دیمکدر) (که حرف تعلیل) (الناس لفظا مرفوع مبتدا آدم اوغلاری دیمکدر) (علی حرف جر مقدر کائون لفظنه متعلقدر) (دین بونده عادت و خوی معناسنه در) (ملو که اضافتی لامیه در و ضمیر اضافت کذلک) (ملکک جمعدر پادشاهلر دیمکدر) (ملوک ملکک جمعدر بکدر یکی دیمکدر دین عجب سوباش) (محمول ترکیب) (یعنی سعادینک مذکور اوصاف و احوالی کندیکنک کال فضل و بلاغته جل الملك اولماز بلکه جهان پادشاهی دخی دائره زمانک قطبی قائم مقام حضرت سلیمان نبی اهل ایمان و اسلامک ناصری اعظم اتابک معظم پادشاهلر پادشاهی) (یعنی دنیا پادشاهلرینک اولوسی مظفر الدین ابو بکر بن سعدین زکی بریوزنده اللهک کولکه سی یارب سن اندن راضی اول وانی ده راضی ایل) (حاصلی مذکور اوصافه موصوف و القابله ملقب خداوند جهان سعدیه عین عنایتله نظر ایشدر و مبالغه ایل افرین و تحسین بیورمشدر و حسن اعتقاد و صدق و ارادت کوسترمشدر بس شک یوق که خواص و عوامدن جمع انام سعدینک محبتله میل ایشلر) (زیرا ناس پادشاهلرک توره سی و عادت اوزره در) (یعنی سلاطینک عادت و خلقینه تابعدر) (حاصلی خلق انک طور و طریقه تقلید ایدکنلردن) (پس زمان پادشاهی سعدیه زیاده طالب و راغب اولدی بیچون جهان خلقیده اکا تقلید ایل سعدیه زیاده طالب و راغبلردن) * رباعی * درت مصراعدن مرکب نظمه دیرلر که مطلق اوله و دردیجی مصرعک نافیله سله متفق اوله) (و بحر عرج احز بدن اوله) (پس بونک مطلقا نظمه و قطعه دیلر وزن رباعیدن کاه دکلر ایش * زانکه که ترابر من مسکین نظرست * انارم از آفتاب مشهور ترست *

رد لامعی

افعله یعنی الفک کسری و فاک
فتحی و عینک سکونیه للطابع
رد لامعی

رد لامعی

رد لامعی

رد ابن سید علی و لامعی و کافی

زانکه زای مفرد حرف ابتدایند معنای (و آن اسم اشارت در) که گاه در مخفف وقت معنای (که حرف بیان) (تراودن مخفف ضمیر مرفوع منفصل) (و اادات تخصیص در لام جاره معنای سنک دیمکدر) (برونده حرف صله در با مفرد معنای سنه) (من بن دیمکدر انا معنای) (مسکینه اضافی بیانه در) (من دنونک کسری ضرورت وزن ایچوندر دین اضافات احوالندز آگاه دکل ایش) (مسکین بونک کبی برزده درویش و فقیر معنای سنه در) (نظر معروف) (وسین و اادات خبر) (اثر اترك جمعیدر نشان و علامت دیمکدر) (میم ضمیر متکلم وحده) (ازک همزه سی وصله ساقط اولشدر) (آفتاب الف ممدوده و فائک سکونیه کونیه دیرل) (آفتاب همزه سیده وصله ساقط اولور) (مشهور معروف) (ترادات تفضیل) (وسین و تاینه معروف) (محصول بیت) (اول وقتدن بری که سنک بن مسکینه نظر و التفات و اقعد) (یعنی بکا حسن نظرک اولدن بری بنم آنارم) (یعنی تألیفات و تصنیفات) (حاصلی نظم و نثرم آفتابدن مشهور رقد) (یعنی تمام دنیاده شهرت بولشدر) * کر خود همد عیبها بدین بنده درست * هر عیب که سلطان پیستند هنرست * کر اصلنده کرچه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (خود روم ضمه ایله بد و دد قافیه سنده مستعمل لفظدر بونده اادات تأکیددر) (همد جمع و قاطبه معنای سنه در) (عیبها عیبک جمعیدر) (ذوی العقولک غیری اولدیغیچون هایلله جمع اولدی) (بدین با حرف ظرفدر فی معنای دال همزه دین بدل اولش اصلنده) (این اسم اشارتدر بنده یه) (در یا متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) (وسین و تاینه معهود مصراع ثانی مصراع اولدن مستدر کدر لکن تقدیرنده هر کل افرادی معنای سنه کل عیب دیمکدر بونده مبتدادر) (که حرف رابط صفت) (سلطان مبتدا) (پیستند با بونده تأکید افاده ایدر بوبایی ظرفاء عجم مکسور و غیر یاری مضموم اوقورل) (پیستند با عجمی مفتوحه ایله فعل مضارع مفرد غائبدر بکنه دیمکدر جمله فعلیه خبر سلطاندر و جمله اسمیه صفت هر عیدر) (هنر عیبک نقبضیدر و خبر هر عیبدر) (محصول بیت) (اگرچه که جمیع عیوب بونده ده حاصل و موجوددر) (یعنی باشند یاغده دك معیوب) (لکن هر عیبی که پادشاه بکنور اول عیب هنردر) (حاصلی بن که پادشاه مکبول و مرغوبی اولام هر عیب کوزینه هنر کورینور) (زیرا محب محبوبدن هنرذن غیری نسنه کورمز بیت * کر هنری داری و هفتاد عیب * دوست نبیند بجزان یک هنر * قطعه * کلی خوشبوی در جام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم * کل کاف عجمینک کسریله لغته مطلقا ایچقدرا بونده رومده کاف عریله کل دید کلریدر که استانبولده کف کلی دیوصاند قلریدر ظاهر بودر که کاف عجمیند محرفدر) (و یا حرف وحدت) (خوشبوی وصف ترکیبی در بونده کوزل و طائلی معنای سنه در) (و بوی مطلقا قوفیدر کوزل و طائلی قوقولی بر بالحق دیمکدر کل مبتدا و خوشبوی و اورسمیه صفتدر) (در حرف ظرف) (جام مشهور میم ساکن اوقمقی کرک که اضافت فهم اولمیه) (روزی یا حرف وحدت بر کون دیمکدر قیاس جامده بای وحدتله اولمق ایدی اما وزن تحمل ایله کیچون تقدیر اولندی فتأمل) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ایشدی دیمکدر فاعلی کله راجع نخند ضمیردر جمله فعلیه خبر مبتدادر) (از دست رسیده متعلقدر محبوبه اضافی لامیه در) (و یا حرف وحدت) (بدستم با حرف صله رسیده متعلقدر) (محصول بیت) (بر کون بر جامده بر کوزل قوقولی بر پاره کل بر محبوبک اللدن الیه ایشدی) (یعنی بر محبوب بر کون بر جامده بر مقدار کل صوندی) (معلوم اوله که رومده کلی جامده خاتون کسیر صاچلرینه سوزوب انکله باشلرینی و صاچلرینی شست و شو ایدرلر) (اما انجمامک ذکریده جامده محاسن و بدلترینی انکله بورلر) (نیکه بعضی عرب بدلترینی خنا ایله بورلار

رد ابن سید علی و سروری

* بد و کفتم که مسکی یا عیری * که از بوی دلاویز تو مستم * بدو با حرف صله و دال همزه دین بدلدرد) (و او ضمیر غائب کله راجعدر) (بد و کفتم فعلته متعلقدر) (که حرف رابط مقول قولدر) (مسک میک کسریله وسین مسمله نك سکونیه عری بدر و میک ضمی و شین میجه نك سکونیه عجمی بونده ایکی وجهله بیه اوقومق جائزدر و بونک کبی بایه حرف خطاب دیه کلشدر) (اما اولی بودر که ضمیر اوله حرف اولیه) (یا بونک کبی برزده حرف عطفدر عریده ام و او کبی مقام تردیدده مستعملدر) (عیر معروف) (و یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشا طریقه اولمق جائزدر) (که حرف تعلیل) (بوی دلاویز موصوفه صفتدن مرکب توصیف ترکیبی در) (اما دلاویز وصف ترکیبی در اویریدندن او یختن دن دکل بحسب لغت کولک اصحی دیمکدر) (اما استعمالده کولک متعلق و مائل و مقنون اولمقدن تعبیردر) (تویه اضافت لامیه در) (مستم ضرورت وزن و قافیه ایچون مستم دیمشدر و الایحسب المقام مستم شدم ایدی) (یعنی اسرک اولدم معنای سنه) (محصول بیت) (تردید طریقه اول کل خوشبویه بن دیدم سن مسکین یا عیر سن یعنی بویانکینک بریسک البته یا خود مسکین بوخسه عیر مسین ایکی صورتده بیه نجاهل طریقه خطایدر زیرا سنک کولکی کندیه و یا کولکی کندیه متعلق و مقنون ایدی بویکدن مست اولدم حاصلی سنک کوزل قوقو که متعلق و مقنون اولدم * بکفتا من کل ناچیز بودم * و لکن مدتی با کل نشستم * بکفتا با حرف تأکید و الف اکثر سنوالی جوابدن فرق ایچون کلور تحسین کلام ایچونده کلور فاعلی مذکور کل خوشبویدر یعنی کل خوشبوی لسان حال ایله دیدی) (کل ناچیز اضافتله یعنی بدینه ایله) (ناچیز لاشی معنای سنه در حاصلی بی قدر و بی اعتبار دیمکدر قیاس کل خوشبویده ده اضافت ایدی اما نسخه ل هب بایله در) (ولکن اادات استدر ایدر اما معنای سنه) (مدت زمان دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (کل معروفدر که عریده ورد دیرلر و اولک فحیله) (اما اضافتله هر چه که کل دیرلر کل زنبق کبی مثلا) (نشستم فعل ماضی متکلم وحده در) (نشستن مصدرندن اوتردم دیمکدر مراد مقارنتدر) (محصول بیت) (کل خوشبوی جواب ویردیکه بن هیچ مرتبه سنده بالحق ایدم یعنی سار بالحق کبی هیچ خبر و اعتبارم بوغیدی) (لکن بر مدت کله مقارن اولوب آنکله هم نشین اولدم) (پس انک بوی دلاویزی بکا تأثیر ایلدی که بویه مقبول اولدم) (حضرت شیخک پیور یعنی بز بوسنه سرانیده مشاهده الیشر که مذکور بالحق بر کوجک فوجی یه استانبولده بال فوجیسی کبی قورلر) (و یا کاکل پیراغنی بولوب دو کرلر) (و نیجه زمان اول فوجیده کل ایله آمیخته کلی دو کرلر اندن صکره پاره پاره قور و درلر و لازم اولدجه جامده خاتونلر استعمال ایدرلر * کمال هم نشین در من اثر کرد * و کر نه من همان خاکم که هستم * شراحک بعضیسی کمال برینه جال یازمش) (لکن کمال مقامیدر جال دکل فتأمل) (هم اادات صحت و جمعیتدر) (هم نشین مجالس و مصاحب معنای سنه در) (در حرف صله در با معنای سنه) (اثر کرد تأثیر ایلدی دیمکدر) (کمال مبتدا و کرد خبری) (واثر کردک مفعول صریحیدر) (و در من غیر صریحی) (و کر نه و کر نه دن مخففدر و الادی دیمکدر) (اکثر نسخته در نه برینه) (نی واقعدر بایله) (خالک طریاق) (که حرف بیان) (هستم وارم دیمکدر) (یعنی بن الان اولده اولان خالک ذلیل و زاب حقیرم بونده کله خالک دیدی زراخا که کل دیرلر) (کل ارمنی دیرلر) (خالک ارمنی دیچک یرده) (محصول بیت) (کل ناچیز الصبحه مؤثره فحوا سنجیده دیر که بنه مترج و مخمر) (یعنی سرشت اولان هم نشین کلک کالیدر بکا تأثیر ایدوب) (و اطیف بونی ورن) (حاصلی بو بوی خوش هم نشیندن مکاسب کالدر بنده بوخسه بن) (و عارضی بویدن اول نیجه که خاک بی مقدار و زاب بی اعتبار ایدم یه شمدی اندن قطع نظر

ابن سید علی
و سروری

عیر امیر و زننده کزتلو شسته
دینور و یلکی چوق اوقه
وصف اولور و زعفران علی
قول انواع طیبیدن یعنی کوزل
قو قولوا جزادن مرکب برکونه
ترکیه دیرلر تحفه طیه ده
مر سومدر کذا فی اللغات
للطابع

رد ابن سید علی
و لامعی و سروری

خاك ذليل ورتاب حقيرم (حاصلي پادشاهك كال التفاني وحسن نظريد بكا بوشرفي ووروب
مقبول عالم ايلين والابنم ذاتمرديو اوصافه واحواله استحقاق بوقدر) حضرت شيخ كسرنفس ايدوب
تواضع و تنزل بيورمش والاشيخك عظمتدبو كتاب شاخدا عدلدر قدس الله روحه * اللهم متع
المسلمين بطول حياه * (اللهم دعاده مستعمل كده در وبعم مشدده حرف ندادن عوضدر) اصلنده
بالله ابدى بوجهندندر كه حرف ندايله فيم جمع اولماز بوكله نك تفصيلله استعمالنه وفتح اوزر ينه
مبنى اولماسته مطلع اوملق مراد ايلين مقامات حريرينك مطرزي شرخك ايتداسته نظر ايلسون
متع فعل امر مفرد مذكر مخاطب در تفعليل بايندن فائده اندر ديمكدر بولفت افعال بايندده
بومعاده مستعملدر متعه الله وامتع الله ديولر دعاده (يعنى الله تعالى اتى فائده اندر سين ديمكدر
المسلمين لفظا منصوب مفعول صريحيدر متعه نك نصبي يايلاه در مسلك جعيدر) بطول
با حرف تخصيصدر سببى متضمن در طول طانك ضميمه مصدر در اوزر و تلقى معانسته جار و مجرور
متعديه متعلقدر (يعنى مفعول غير صريحيدر) حياه اضافى مصدر ك فاعلنه اضافى قيلندندر
حيات اوزنلغى ديمكدر (محول تركيب) يارب سن مسلمانلرى ابو بكر ك عمرى وحياتى اوزنلغى
سببيله فائده اندر (زير اعاذلدر وخلق انك نطل حايته آسوده حال و مرفه البالد * وضاعف ثواب
جمله و حسناته * واو حرف عطف (ضاعف عينك كسر يلافعل امر مفرد مذكر مخاطب در
مفاعله بايندن امر سابقه معطوفدر درت فقره ده امر صيغه لرى مقام دعاده واقعدر) يعنى
مراد د عاذر وقت قت ايله ديمكدر (ثواب عوض و جزا معانسته در لفظا منصوب مفعول
ضاعفدر) جمله تقديرى ثواب فعل جمله در كوزل فعلنك ثوابى و حسناته تقديرى ثواب
خيرات حسناته در حسنه نك جعيدر (محول تركيب) دى يارب ابو بكر ك خيرات حسنه ستك
وفعل جيلنك ثوابى قت قت ايله يعنى (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) زمره سنه اتى ادخال ايله
ديمكدر * وارفع درجه اودانه وولانه * بوده فعل امر در فتح بايندن قالدر ديمكدر (درجه بونده
درجه دن مرتبه و منزل مراد در) اوداوديدك جعيدر احبا جيليك جعنى اولديغى كې دوستلر
يمكدر (ولات واليك جعيدر حال كدر ديمكدر) معلوم اوله كه ثلاثى مجررك ناقصدن اسم فاعلك
جمع مكسرى بومول اوزره كلور (قاضينك قضاء وراينك رعا و حامينك حياه كلديكى
كې) اصلى ولية وقضية ورمية ايدى نصرة و زنى اوزره (پس يا متحرك و ما قبل مفتوح
اولديغيجون الفه قلب ايلديلر (ولاة وقضاء اولدى قانك فتحيله) (پس قناه مثلى مفردله
سببى اولسون ديو فائى مضموم ايدوب ولاة وقضاء ايديلر و زنى فاعله و زنى اوزره در
امدى فعاة و زنى اوزره كلور دين ايله ظن ايلش كه لام الفعل الفه قلب اولمقله لام الفعل
ولمقدن حصار (شوله ظن اوزور كه بوقائل اوزان نصير يفيه دن اكاك دكل ايمش عنى الله
ينه (محول تركيب) دى يارب حكمانك واجاسنك دولت وسعادتلرى مرتبه لرى رفع ايله
فيعنى عز و شرفلرى زياده ايله * و دمر على اعدائه و شتاته * (دمر مېك كسر يلافعل
بايندن فعل امر در قهر ايله ديمكدر) على دمره متعلقدر (معلوم اوله كه بوفعل على حرفيله
على سن بر معناه در (يعنى على بونده مضموم اولديغى معناه دلالت ايلز) (اعدا عدونك
جعيدر دوشمنلر ديمكدر) شتاته ولاة كيدرو زنده و اغلالده مبخضله معانسته (بونك اصلى
هموز اللامدر علم بايندن همزه طرفده ماقبلى مكسوز اولديغيجون يايه ايدال اواندى (پس حكم
قصة داخل اولوب اول اعلاله اعلال اولندى و شتات اولدى شېنك ضميمه (محول تركيب)
خى يارب دشمنلرى و اكا بغض ايدنلرى (يعنى عدولرى قهر و هلاك ايله * بماتلى
القرآن من آياته * (با حرف قسم) (ما اسم موصول تقديرى بحق مادر (تلا فعل ماضى مفرد

مذکر

مذکر غائب مثنی للمفعول اصلی تلو ایدى و او طرفه ماقبلى مکسور اولدی یعنیون بایه قلب اولندی
(فی حرف جر تلی فعلته متعلق) قرآن و فرقان دخی نیجه اسم شریبی و ارالله کلامنه دیرل (من ماء
موصولی بیان ایدر) آیات آیتک جمعیدر آید ده جمعیدر نشانلر دیمکدر (اما اصطلاحده کلام
مجددن بر مقدارده دیرلر که اهل قرآن سرخله حدودن تعیین و تبیین یور مشلر) بعض نسخه ده
مانلی واقعیدر بایه قسمسنز (پس ماء مصدریه ظرفیه اولور (محصول ترکیب) (یارب مذکور
دعای یمز ی قبول ایله شول قرآنده اوقتان آیتلر حقیچون (یا خود مادامکه قرآن آیتلری اوقفور
(یعنی قرآن آیتلری اوقند بقیه ابو بکر حقنده یرم دعای یمز ی قبول ایدوب ثابت ایله) (مذکور
بش فقره رفاقیه ده واقعیدر * اللهم امن بلده واحفظ ولده * امن سابقلر کی دعای متضمن
امر درامن يؤمن دن (یعنی افعال بایندن) (اصلنده امن ایدی اجتماع همز تین فی کلمه اول واحده
واقع اولدی) (یعنی بر کلمه نکل اولنده ایکی همزه جمع اولدی اولکی متحرک و ثانی ساکن ثانی فی اولکنک
حرکی جنسینه قلب ایلدک امن اولدی امین ایله دیمکدر) (بلد بانک و لامک فتحه لریله بلده
دیرلر شهر معمر معناسنه جمعی بلاد کلور بانک کسریله (بلدان ده کلور بانک ضمیمه) (پس
بلد بلده نکل جمعیدر دین سیهو ایش (وا حفظ همزه و صلاک کسری و فانک فتحیه اخر
مذکور در علم بایندن صقله دیمکدر) (ولد اوغله و قره شاملیدر) (اما بونده اوغل مراد در
(محصول ترکیب) یارب شهر نی آفات و عاهاتدن صقله (یعنی خراب اولمقدن امین ایله حاصلی
کنندوی احن و امانده حفظ ایله) (زیرا ملککت غماری نکل وجودش ریقله در) (دخی سعد نام
اوغلنی ده بلاردن صقله) (زیرا الولد سیراییه حسنیجه باباسی کیدر عدل و صکرم و انصافده
* نظم * لقد سعد الدنيا به دام سعد * وایده المولى بالوایه النصیر * (بو ایکی بیت حضرت
شیخ بخرطو یلده ابو بکر مدخنده بر قضیده سندنذر) (لقد جواب قسم محذوفدر) (سعد بوجوهر
حروف فتح و علم باینده مستعملدر) (لیکن علم باینده لازمه متعدی یننده مشترکدر لازم اولنجه
اسم مفعولی فاعل و زنی اوزره کلور) (سعد فهو سعید دیرلر) (اما متعدی اولنجه سعد فهو
مسعود دیرلر) (پس بونده اوج صورتی بله اجرا ایتک قابلدن) (فتحدن اولنجه مصدری مسعود
کلور بمن و برکت معناسنه) (پس دنیا اوج صورتیه بله تقدیرا مر فوعدر) (فاعل و نائب
عن الفاعل اولور) (به حرف جر فعل سابقه متعلقدر) (ضمیر ابو بکره راجعدر ولده ارجاع ایلین
سیهو ایش) (دام فعل ماضیدر نصیر بانک اجوف و اویسنندن موقع دعاده واقع اولمش دائم
اولسون دیمکدر) (سعد سبتک فتحی و عینک سکونیه ایهام طریقله مذکور در) (یعنی ابو بکر
سعادت دائم اولسون) (و سعادتلی اوغلی دائم اولسون دیمک اولور) (اید دام فعلنه معطوفدر محکم
ایلسون معناسنه) (ضمیرینه ابو بکره راجعدر) (مولى تقدیرا مر فوع فاعلیدر اید نکل
(مولى افندی دیمکدر) (با حرف جر ایدیه متعلقدر) (الوایه لو انک جمعدر سنجقلر
معناسنه افعاله و زنی اوزره نصیر مصدر در و اضافت یساییه نصرت و ظفر سنجقلری
دیمکدر) (محصول بیت) خدا حقیچون تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یا سعید اولدی
و یا مسعود اولدی دیمکدر نیک بخت شد معناسنه) (یعنی ابو بختلو اولدی ابو بکر سببیه سعادت
و سعیدی دائم و باقی اولسون) (دخی خدا ابو بکر ی نصرت و ظفر سنجقلر بله مؤید و محکم
ایلسون) (یعنی هرزه به کیم لوا احوب عسکر چکر سه خدا نظهر و ناصری اولسون) (حاصلی
حضرده و سفرده خدایار و یاورى اولسون * کذلک تنشا لینه هو عرقها * و حسن نبات الارض
من کرم البذر * کذلک اسم اشارتدر ابو بکره) (تنشا فعل مضارع مفرد مؤنث غائبه در
فتح بایندن بوی چکر و اوزار دیمکدر آخرنده همزه تلین ایدوب الفه قلب ایدرلر ضرورت

رد لامعی و کافی

رد ابن سیدی علی

رد لامعی

وزن ایچون حذف اولندی دینلر غلط ایلدیلر (لینه یونده دال و بذاق معناسنه درکه ابوبکر
 اوغلندن یعنی ولدصلی سندن کایتدر تنشاء نك فاعلیدر (هو محلا مر فوع مبتدا ابوبکر راجعدر
 (عرق عینك کسری ورائك سکونیه لغته طبردر (اما بونده کول مر ادر برنج معناسنه و هالینه
 راجعدر عرقها خبر مبتدا در وجه اسمیه صفت لینه در (حسن کوزلك (نبتا بردن بتن
 نسنه ارضه اضافت لامیه در (من حرف جر حسنه و یا مقدر کائنه متعلق (کرم بونده
 ایلک معناسنه در بنزه اضافتی لامیه در (بدر بانك فتحیله تخم معناسنه در (محصول بیت) ینه
 ابوبکر کی بر نهال تازه بوی چکوب اوزامده در یعنی کندینه مناسب و مشابه براوغلی بیویوب
 یشمه ده در که ابوبکر انك اصلی و کویدر (مصراع ثانی بی ارسال مثل ابوب یور بردن
 بتن اوتك ایلوی و کوزلولوی خود تخم ایلکندندر (حاصلی پادشاه اصل و جنس اولدیغیچون
 اوغلیده کندی کیدر (معلوم اوله که حضرت شیخ پادشاهک مر شدی و اوغلنك استادی
 ایش شویله روایت اولنور و العهده علی الراوی * ایزد تعالی و تقدس خطه پاك شیراز را
 بهیت حاکان عادلان و همت عالمان عاملان نازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد * ایزد
 اعجامك ظرفاسندن همزه نك ورائك کسریله مسموعدر (اما روستایی و بعض جهله سندن
 فتح زایله ده مسموعدر خدا معناسنه تکرری دیمکدر (خطه خای مجبه نك کسری و طای مفتوحه
 مهمله نك تشدیدیه ستور معناسنه در پا که اضافتی بیانیه در و شیرازه لامیه در (پاك لفظی شیراز
 لفظنه مضاف اولماز دین معنی ایله نسبتی یو غیش (شهر شیراز حضرت شیخک و خواجه
 حافظك متولد اولد قلری بلده نك اسمیدر دیار عجمده یرله بونی زیاده مدح ایدر لرتکه
 شرادن بریسی بیوردر (بیت) چه مصر وجه شام وجه بروجه بحر (همه روستا بندو شیراز شهر
 (با حرف تخصیص معنای سببی متضمن (هیت مهابت معناسنه در یعنی لجلال و مخافت
 اولوق و قورقی دیمکدر (حاکانه اضافتی لامیه در (وعاد لانه اضافت بیانیه در (و بامد کور باکی در
 (همت هانك کسری و فتحیله ارادت و قصد معناسنه در (عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در
 (وعاملانه بیانیه در (تا انتها غایت ایچوندر زمان قیامت معروف (در حرف ظرف (امان
 وامانت امین اولوق معناسنه در (سلامته اضافتی بیانیه در بعض نسخه لده امان و سلامت
 و او عاطفه ایله واقعدر عطف تفسیری شکلی و لکل وجهه (امان برینه لباس ذکر ایدنلر
 ایکی برده سهو ایلش اول بو که امان و زمان تجنيس مطر قدر ثانی ایکی فقره ذوالعاقبتین
 واقعدر تأمل تدبر (تکهدار دنکه نکاهدن مخفعدر (داشتن و داریدن مشتاقیله مستعمل اولسه
 حفظ و صیانت معناسنه در اما کردن و کنیدایله و مشتاقیله مستعمل اولسه نظر معناسنه در
 فتأمل (دارد فعل مضارعدر داریدن موقع دعاده واقعدر حفظ ایلله دیمکدر (محصول ترکیب)
 خدای تعالی و تقدس شیرازك پاك سنورینی عامل حاکم هیئتیه و عملیه عامل عالم هیئتیه قیامت
 زمانه نك امن و سلامته حفظ ایلله * قطعه * ندانی که من در اقالیم غربت * جراروز کاری
 بکردم درنکی * معلوم اوله که بو قطعه اصلنده برقصیده در حضرت شیخک ابوبکر بن
 سعد بن زکی مد حنده هلا کونك بعضی احوالی و دیار عجمه مستولی اولد یعنی انده ذکر
 ایلشدر و بعضی متصرفین و مخرفین بوقامه الحاق ایلشدر (ندانی ده نون حرف نفی در (ودانی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقیه بیلز مبسن دیمکدر خطاب عام طریقیه
 (که حرف بیان (اقالیم اقلیم جمعیدر معلوم اوله که ربع مسکونی بدی به تقسیم ایلشدر
 یعنی بدی حصه به بولشدر و هر حصه سنه اقلیم دیمشدر (امدی حضرت شیخک اقلیمی
 جمع ایلشدر کسری بودر که اکثر معصوره ارضی سیر ایلشدر در (حکایت اولنور که

رد شعی

رد ابن سید علی
وسروری و کافی

فرق

فرق بیل مقداری سیاحت ایلشدر و مالک معصوره بی کز مکدن مرادی بر مر شده ایشک
 ایش (عاقبت بغداد ده شیخ شهاب الدین شهر وردی حضرت تلبینه واصل اولوب انك
 زلال فیض و افضالیله سیراب اولش نکه یوستانده بیورمشدر (بیت) مرا پیرداننده مرشد شهاب *
 دو اندر زفرمود و کشتی براب (غربت مصدر در کدرت وزنی اوزره ماضی و مضارع
 ثلاثین مستعمل دکل بلکه افتعال و تفعیلدن کلور اغترب و تغرب دیرلر (غریبه اضافت بیانیه در
 (چرا جمیده فتح و کسری جازدر کسریه تخصیص ایلین تقصیر ایلش (جدایله رادن مر کبدر
 (چه معروف (ورا ادات تعلیل (روزگار بونده زمان معناسنه در و یا حرف وحدت (بکردم
 یا حرف تاکید (درنك دالک کسری ورائك فتحیله اکلمکه دیرلر عریده مکث معناسنه و یا حرف
 مصدر (محصول بیت) بیلز مبسن که بن غربت اللرنده نیچون بز مان مکث ایلدم یعنی اکلندم
 (معلوم اوله که کاه اولور که بر معنایی عریده بلفظله تعبیر ایدر لر و غیره دیلده ایکی لفظله
 و کاه اولور که امر بالعکس اولور * برون رقم از نك ترکان که دیدم * جهان درهم افتاده چون موی
 زنی * (برون و بیرون بایله و باسن طشره دیمکدر (نك عار معناسنه در (ترکانه اضافت لامیه در
 (مراد ترکاندن هلا کوعسکریدر که تمام عجمه و دیار عرب غزه یه دک مستولی اولدیلر (نکه توارنج
 الحانیده یازمشدر (پس حضرت شیخک انلرک عازندن وطنین ترك ایلنك اصلی اولدر که کافر لیدی
 و اهل اسلامه اذا وجفا اوزره ایدیلر پس القرار ممالایطاق من سنن المرسلین دیوترک دیار ایدوب
 سیاح عالم اولور بوقضیه خلفادن مستعصم بالله زمانده اولش و حضرت شیخک بو خصوصه
 برقصیده سی وارددر که مطلق بودر (بیت) آسمان ز اخق بودر خون بکرید بر زمین * در زوال ملک
 مستعصم امیر المؤمنین * حاصلی جنکیر خان و هلا کوخروجی تیمور شاه اسمعیل فتنه سی کی دکل
 عظیم فتنه ایش زرا بونلر اهل قبله ایدی اما انلر کفره ایدی پس نك ترکان بیوردیغی انلرک
 نامعقول کافرانه اوضاعندن عبارتدر (درهم قرش مورش دیمکدر جهان عبارتی دلالت ایدر که
 تمام عالمی فتنه استیغاب ایلش ایش (موی قبل و صاج معناسنه در (زنکدن بونده قرار ملکیتی
 مراد در (و یا حرف نسبت زنیکه منسوب دیمکدر زنکده زنکارده دیرلر سیاهلر مملکت
 (محصول بیت) شهر شیرازدن طشره کندم یعنی ترك دیار ایدوب اغتراب ایلدم اتراک
 جور و ظلمندن که کوردم جهان خلقي بری برینه دوشمش یعنی قرش مورش و هرج و مرج اولش
 زنی صاجی کی حاصلی بر دیاره که باغی نانا دوشه اولده کافر اوله بالبداهه معلومدر
 اول دیارک خالی نه اولسردر * همه ادمی زاده بودند لیکن * چو کرکان بخون خواری تیر چنکی *
 * ادمی زاده ادم اوغلی دیمکدر ولد ادم معناسنه (بودند حکایت حال ماضی بی مفیددر (لیکن
 مصراع ثانی به مرهوندر (کرکان کا فی عجمینک ضمیمه کرکک جعیدر ایکی کاف عجمیه
 قوردر دیمکدر (بخون با حرف ظرف خون خوار وصف ترکیبی در خواریدن که مشترکدر
 بیکله ایچمک پشنده فان ایچمی دیمکدر یاء مصدری لاحق اولوق سببیله هاء رسمی
 کاف عجمی به مبدل اولمشدر بیه ظرفیه ایلله فان ایچمیکده دیمکدر خواری کاف عرییدر
 دینک قلندن سهو ایلله صادر اولمشدر (تیرچنک و صف ترکیبی در کسکین قینقلی معناسنه
 (و یا حرف تکریدر بونده ده بر بودند مقدر در (چنکی یاسنی حرف مصدر طوئلر معنی جانینه
 ناظر اولمشدر (محصول بیت) مذکور عسکر تانار هب اولاد ادم ایدی اما فان ایچمیکده
 قوردر کی کسکین قینقلی ایدی لچو کرکان مبتدا و تیرچنک خبری یعنی صورتا انسان
 و سیرتا برنجی حیوانات قیلندن ایدیلر (بویتده تانارک چمک ات ییدکلرینه فی الجملة ایماواردر
 و علی الخصوص که کفره اوله (مصراع ثانیکن معناسنی فان ایچمیکده پنجه لری کسکینکده

مطلوبه

رد لامعی

رد لامعی

رد شعی و کافی
قینق طریق دیمکدر
للاطاع

ردشعی و کافی

قوردر کبی ایدیلردین (و خوشخوار لقمه و پنجه سی کسکین او لقمه قوردرله بکر لر ایدی دین حق معنای و بر مامش * درون مردمی چون ملک نیک محضر * برون لشکری چون هزاران جنگی * درون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت و زن ایچون حذف اولندی (مردمدن نوع مردم مراد در) و یا حرف وحدت (ملک فرشته) نیک محضر و صف ترکیبدر ابو خویلی معنای (برون یعنی بیرون شهر لشکری) یا حرف وحدت (هزاره ها) کسری و زانک قنچی و بانک سکونیه ارسلان دیمکدر اسد معنای (و الف و نون ادات جعددر) جنک صواش (و یا حرف نسبت (محصول بیت) اول زمانده شهرک ایچر و سی فرشته کبی ابو خویلی و نیک سبیت مردم ایدی و شهرک طشره سنده تاتار عسکری صواش ارسلانلری کبی ایدی یعنی شهر خلقی مظلوم و عاجز و زبون ایدی و عسکر کفره تاتار ظالم و قاهر و دون ایدی حاصلی شهر خلقی بر فرشته و انارک هر بری بر یرامز ایدده درون و بیرون پادشاه عسکرینک هر برینه علی حده صرف ایدوب ظاهر لری جنک جو و باطنلری نیک خو معنای بنی قصد ایدنارک دماغنه شرابات فارسیدن بر قطره طلامش ایش * چو باز آمدن کشور آسوده دیدم * پلنکان رها کرده خوی پلنکی * (باز بونده کرو معنای در) کشور کاف عربینک کسریله اقلیم معنای در (آسوده الف بمدوده و سین مضومه ایله ماضیدن قصدر دکلش دیمکدر راحت معنای (پلنکان پلنک بای مجمینک و لامک فتحه لریله قبلان دیدکری بر تینی حیواندر) رها کرده ینده ماضیدن قسمدر صالی و یرمش (یعنی ترک ایش دیمکدر) خوی پلنکی اضافتی بیایده در (و یا حرف مصدر (محصول بیت) چونکه اقلیم غربتدن کرو شیرازه کلدیم مملکت شیرازی آسوده حال و مرفه البال کوردیم پلنکر پلنکک خلق و خوینی ترک ایش (ز بر امر و ایامله اولاد هلا کو اسلامه کلدی و اعیان و ارکانی هب مسلمان اولدیلر حتی تبریز باندده مراغه نام قصبه ده نصیر طوسی به رصد کواکب ایله که امر بیوردی و بو واسطه ایله آتی کندیدی و وزیر ایلدی و بالجه انلردن ابو پادشاهلر ظهور ایلدی حتی سلمانک بمدوحی اولان سلاطین الخانیه انلردنر و بوکون سمرقند پادشاهی عبدالله خان انلردنر و کفخه خانلری انلردنر امدی خوی پلنکی ترک ایش دیمکدر غرض اول حالت کفرده ایلدکری ظلم و تعدی بی ترک ایلنر دیمکدر بو تفریر معلوم اولدقدن صکره جمهور بلکه عموم شراح ایلدکری عندیاته التفات اولنسونکه یقین فاده الیز * چنان بود در عهد اول که دیدم * جهان بر زاشوب و تشویش و تنگی * عهد بونده زمان معنای در (اوله اضافتی بیایه) که حرف بیان (دیدم مصرع نانی به مرهوندر) (اشوب بونده فتنه و قریب شعلی معنای در) تشویش تفعلیل باندن مصدر در قریب شعلی دیمکدر اشوبه عطف تفسیری و اقدر (تنک بونده طار معنای در) (و یا حرف مصدر طارلق دیمکدر یعنی اول زمانده اولان مصیبت و بلادن تعبیر در (محصول بیت) مصرع نانی اولی بیان ایدوب دیر اول زمان اولده که کوردیم انجیلین ایدی جهان یعنی جهان طوبطلو فتنه و اشوب و بلا و مصیبت ایدی * چنین شد در ایام سلطان عادل * انا بک ابو بکر سعد بن زکی * ایامک سلطانه اضافتی لامیه در ادنی ملاسه ایله (و عادله بیایه در) (انا بک کاف عربیله لقب (و ابو بکر کنیت) سعد بن ابن لفظی مخذوفدر (زیرا لسانلرنده ابن لفظنی حذف الیک جاریدر (محصول بیت) اول جهانک حالی دیدیم کبی ایدی اما سلطان عادلک زماننده جهان زیاده خوب اولدی که اول سلطان عادل انا بک ابو بکر بن سعد بن زکی در * قطعه * اقلیم پارس راغم از اسب دهر نیست * تا بر سرش بود چوتونی سایه خدا * اقلیمدن بونده مملکت مراد در پارسه اضافتی لامیه (و یا حرف صله) (و یا حرف تخصیص) (آسب لغته بان باشی کلمکدر اما بونک کبی برلده فتنه و آشوبدن عبارتدر دهره اضافتی لامیه در مجاز (فی ادات نفیدر و سین و تا ادات

خبر

رد ابن سید علی و سروری و کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و شعی و کافی

رد لامعی

خبر (نیست نه است تقدیرنده در دین اصابت الیامش) (نادات توقیدر مادام معنای (بر سرش شین ضمیر اقلیمه راجعدر) بود بانک ضعی و و اوک فحیه فعل مضارع مفرد غائب تالیه موقت اوله دیمکدر (تویی یاه اول نفس کلدنر و ثانی حرف وحدت بر سنک کبی دیمکدر) سایه خدا لامیه در ظالی الله معنای نه (محصول بیت) پارس اقلیمه غم یوق و یا پارس اقلیمه غمی یوق دهرک فتنه سندن یعنی روز کارک آلام و شدایدندن مادامکه انک باشی اوزرنده یعنی اوزرنده بر سنک کبی سایه خدا اوله یعنی مادامکه اقلیم پارس سنک کبی حاکم عادل اوله اسبب و آشوب روز کاردن غم کورمن و غصه چکر معلوم اوله که چوتونی نسخه سنی چوتونی نسخه سنی اوزره ترجیح ایلدک فتامل (ای کسر همزه ایله حرف ندا درگاه اولور که همزه مفتوحه و قور دین عنیدی سویش ز بر اهرمه ندایی مفتوحه و قور عریسه در چوتونی ده بر یا یازوب وای مکسور و قور کرک بای وحدت ایچون دین فارسی بی استاد دن کورمیش ایش * امروز کس نشان ندهد در بسط خاک * مانند استان درت مامن رضا * امروز معلوم اوله که روزه و شبه و ساله اسم اشارت قریب یعنی این لفظی داخل اولسه کسر همزه به دلالت ایلین یا حذف اولنوب نون میمه ابدال اولنور (پس امروز بوکون دیمکدر) (کس مبتدا کسده دیمکدر) (ندهد فعل نفی استقبالی مفرد غائب فاعلی تحتیه کسه راجع ضمیر جله فعلیه خبر مبتدا در) (نشان ندهدک مقدم مفعولی یعنی اولی (و امر و ظرف زمانی) (و در بسط خاک ظرف مکانی بونده بسط خاکدن مراد یر یوزیدر روی زمین معنای اضافتی لامیه در) (مانند بکدش دیمکدر مشابه معنای آستانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبلندنر و آستانک دره و درک نایه لامیه در مانند ندهدک مفعول ثانیه سیدر (و مامن رضا بوندن بدل و اضافتی لامیه در (محصول بیت) یر یوزنده بوکون کسه نشان و یرمز سنک قبولک ایشکنه بکرز رضایه امین اولاجق بر یعنی رضای قلب و صفای خاطرله کچنمکه مقام مامن و جای امین سنک قبولک اشکیدر انجی اکا بکرز پردخی بو قیدر حضرت شیخ پادشاهی اطرا طریقه مدح ایش منه سنده درت ناسی کبی ضمیرک اصلی ات در همزه ایلد دین همزه مجتبه اولد یعنی بکریش * برست یاس خاطر بیچارکان و شکر * برما و بر خدای جهان آفرین جزا * برست بر حرف استعلا (تست توایله سین و تادن مرکبدر سنک اوزر بکه یعنی سنک اوزر بکه لازم و واجبدر مقدم خبردر) (و یاس مؤخر مبتدا یاسیدن حفظ و صیانت معنای خاطرله اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی در (و بیچار کانه اضافتی لامیه در) (و او حرف عطف و شکر مصرع نانی به مرهون مبتدا (برما خبری و سین و تا مقدر در شکر بونده تعیم الیک قابلدر یعنی خدایه و پادشاهه) (و او حرف عطف بر خدای مقدم خبردر (و جزا مؤخر مبتدا (جهان آفرینه اضافتی بیایه در جهان آفرین وصف ترکیبدر آفریندن دن جهان برادینی دیمکدر خلاق عالم معنای (جزا بونده ثواب و عوض معنای در (محصول بیت) پادشاهه خطاب ایدوب بیوزر سنک اوزر بکه بیچاره لک خاطرین رعایت و صیانت الیک لازمدر و بورعایت و صیانت ایچون سکا شکر الیک بزم اوزر بزمه واجبدر و یاسنک کبی بر عادل پادشاهی بزه حاکم ایلد کیچون خدایه شکر بزم اوستمزه لازمدر دخی خلاق عالمه لایق و سزا واردر سنک فقرا و بیچاره لره ایلدیکک رفق و عدالتک ایچون ثواب و عوض و یرمک حاصلی هم بزه عدالت و فقر و بیچاره لره امر حجتک ایچون سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان آفرینه اجر جلیل و ثواب جزیل و یرمک لا تقدر بونده شکر خدایه قصریلین تقصیر الیش و خدای لفظنک جهان آفرینه اضافتی تجویر ایلین غریب ملا حظه به مالک ایش * یارب ز باد فتنه نکه دار خاک پارس * چنجا نکه خاک ز باد و بادرا ایقا * یارب تخفیف ایله ضریرت وزن ایچون (باد فتنه اضافتی بیایه) (نکه دار حفظ ایله دیمکدر

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

بکدش بکرز معنای اسکی تور کچه در للطایع

و سروری

ردشعی و کافی

(خالک پارس لامیه و مفعول نکه دارد در پارس باء مجمله و فایله لغت در ملکیت شیرازه دیرل (چندان اولقدر دیمکدر) (که حرف بیان (خالک معروف (و راداد تخلص یونده باد دن مراد هوادر یعنی کره هوا خا که معطوف در تقدیری خالک را و بادر ابقا بود بقا بودک فاعلیدر (محصول بیت) یا الله پارس ترانی فتنه یلندن یعنی فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر که کره خالک و هوالت بقاسی اوله (یعنی کره خالک و هوالت و پایداری اولدیه حاصلی قیامت دك مصراع ثانینک معناسنی اولقدر که تراغه و یله بقا اوله دین و اول زمانه دکن که خالک و بقا اوله دین و مادامکه خالک و باد باقی اوله دین حق ادایی ایده بمشرف تامل * سبب تألیف کتاب * یکشب تأمل ایام گذشت می کردم و بر عمر تلف کرده ناسف می خوردم و سنک سر اچه دل را بالماس اب دیده می ستم و این یتها مناسب حال خود می گفتم * بودرت فقره بری برینه معطوف اولمغه متصل باز لدی اسلوب و صله داخل اولدیه چون تأمل (ایام اضافتی مصدرک مفعولنه در) (گذشته ماضیدن قسمدر یکشمش دیمکدر گذشته به اضافت بیانیه در) (می کردم می حکایت حال ماضیدر ایلردم دیمکدر) (و او حرف عطف (بر صله در باکی (عمر تلف کرده تقدیری عمر تلف کرده خود (عمرک تلف کرده به اضافتی بیانیه در (کرده ماضیدن قسمدر لغتده ایلش دیمکدر اما بونده ایلدیکم معناسند در) (تأسف فعل با بندن مصدر در شدت حزنه یعنی غم دیرل ثلاثیتی اسف در همزه نك و سنک فتحه ل یله (می خوردم مک مقدم مفعول صریحیدر) (و بر عمر غیر صریحیدر) (می حکایت حال ماضیدر) (خوردم خاسنی روم ضمه ایله اوقتی کرک که فقره اولینک قافیه سند مطابق اوله (بعضیلر بونک کی بر لده کرده بی کاف مجمله او قودیلر کردیدن دن تخفف (یعنی شده معناسند صیورت ایچون و حضرت مولانا جامینک در یای ابراه نظیره لجه الاسرار و حجة الاحرار نام قصیده سندن بریتله اسنادهاد ایلدی (بیت) هر گجایی در کجی و بر در حلقه * حلقه مار حلقه کرده در دهان از درست * (حلقه کرده معناسنه لیک مدعاده ده سنده ده نظر وار) (بر بعض نسخه زده کرده برنده کشته واقعدر) (و کرده کاف مجمله اوله لایه بوا اسلوب اوزره تخفف بعضی الفاظده واقع اولوردی فتأمل (سنک سر اچه سنک معروف و سر اچه تصغیر سرادر که سر ایدن تخففدر یایله او دیمکدر عربجه دارد دیرل ده اضافتی بیانیه در و سنک اضافتی لامیه در نجازا (و راداد تخلص مفعول بالماس آب دیده با حرف استعانت (و الماس بر ذوقیت جوهر در که جمیع صرب جواهری انکله دیرل تنک حضرت شیخک کلامی بومعنا به اشارت ایدر که سنک سر اچه دلی آنکله در آیه اضافتی مشبه بهک مشبه اضافتیدر حاصلی بیانیه در (و دیده به اضافت لامیه در) (می ستم می حکایت حال ماضی افاده ایدر تنکه مکررتبیه اولمشدر) (ستم فعل ماضی نفس متکلم وحده دیردم دیمکدر دلدیم دیمک دکل (و او حرف عطف این اسم اشارتد ریتله (یتها ها ادا ت جعدر) (مناسب اسم فاعلدر مفاعله با بندن حاله اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و خوده اضافت لامیه در (خود بونده کنندی معناسند در) (میگفتم یتها حکایت حال ماضی متکلم وحده سو یلردم دیمکدر مفعول قول این یتها در و مناسب حال خود حالدر مفعولدن (محصول فقره اربعه) (بر کجیه یکشمش ایامی فکر و ملاحظه ایلردم دخی تلف و ضایع ایلدیکم عمره غصه بر دم دخی کوکل خانه سنک طاشنی الماس کی آب چشمه دردم یعنی ضایع یتها تلف ایلدیکم عمره نادم اولوب (شویله اغلردم که قره طاش کی یک کوکله رقت کلوب متأثر اولوردی و بولکلجک یتلری کنندی حاله مناسب و موافق سو یلردم (فقره آخره نك معناسنی دخی بو کنندی حاله مناسب اولان یتلری ایدر ایدم دین اسم اشارتی محله صرف ایلماش بر وجهله دخی معنایی تقریر ایدوب دیر که دخی بو یتلری کنندی حاله مناسب ایدر ایدم بونقدر اوزره یتها لفظی مناسب لفظنه

مضاف

رد لامعی و شمع و کافی

رد لامعی

رد شمع

مضاف اولمز دیمش (پس بو قیددن معلوم اولدی که اولکی تقریرنده یتها لفظی مناسب لفظنه مضاف ایدر مش ا کر بویه ایسه برامز ایدر مش * مثنوی * هر دم از عمر میرود نفسی چون نکه می کنم نماد بستی * دم بونده ساعت و وقت معناسنه (نفسی ده با حرف و حدتدر (چون و اور سمبله ادا ت تعلیلدر چونکه معناسنه ادا ت شرطدر دین اصابت ایلماش (نکه می کنم فعل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسنه (نماد فعل نفی مفرد غائب قالمادی دیمکدر بحد مطلقدر دین بحد مطلقک معناسنی بلزیمش (بسی یا یله و بسا الفله و بس و بسار بمعنا به در چوق دیمکدر بسی بسا نك اماله سیدرد یتلر عندی سو یلشرو بسیده با حرف نسبتدر یکی ده کبی دین دخی عندی سو یلش (تنکه موارد استعمالاتی تبع ایدنه معلومدر (محصول بیت) هران و هر زمان عمر مدن بنفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمرم اکسلوب آزماده در چونکه بقیه عمره نظر ایدم کور و روم چوق قالمدی یعنی عمرک چوغی کیدوب آزی قالمش کور و روم بعضی نسخه ده می کنم برینه می کنی واقعدر لیکن بونسخه اولی و احرادر فتأمل (بونده جونی و او اصلیه ایله اعتبار ایدوب کیف معناسنه اولسنی تجویز ایدنار ز بونلریمش * ای که پنجاه رفت و در خوابی * مکر این پنج روز در بانی * ای حرف ندا و منادی محذوفدر تقدیری ای آنکه در (که حرف رابط صفت (پنجاه الی دیمکدر اسماء اعداددندر) (و او حرف عطف (و با حرف حال (و در حرف ظرف (خواب و او رسمبله او بقویه و دوشه دیرل بونده غفلتدن کنایتدر) (و یا ضمیر خطابدر) (مکر بونک کبی بر لده یعنی معناسند در بولیکه دیمکدر) (پنج اسم عدد بش دیمکدر) (روز بونده ظروف زمانیه دندر ادا ت ظرف مقدر در تقدیری این پنج روزدر) (در بانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (در یابیدن در یافتدن دکل (محصول بیت) ای اول کیمسه که عمر کدن الی یاش کتدی دخی سن خواب غفلتده سین (مکر بونک کبی بر لده یعنی معناسند در بولیکه دیمکدر) (پنج اسم عدد اسبابی تدارک ایلده سین یعنی عمرک چوغی کیدوب از ی قالمی حال بونکه سن خواب غفلتدن متنبه اولماز سین امدی اکاه اول اوله که باقی قلان برایکی کونده تلافی و تدارک مافات ایلده سن (حاصلی جوانلقده زاد اخرق تحصیل ایده مدک (پس سعی جیل ایله باشد که پیرلکده بر حالت ایلده سین دیمکدر) (مکر ادا ت استنادر الامعنا سنه دین معنی و بر دیک محمله مکر لفظی ذکر ایلش اللفظی ذکر ایلماش که معلوم اولیدی الانجه یا قشر (مصراع ثانینک معناسنی الایوب بش کون که دخی کتدی ابریش سن واکلیه سن یعنی حال نچ اید و کتی اکلیوب اکا کوره تدارک ایده سین دین یتک مرادنه واصل اولماش بوندن صکره بروجله دخی معنی و بر مشکه مکر بونش کون که کجمدی ابریشوب اکلر مبسین و بومعنا لری نزریق تا و یلانله تاویل ایلش که با قل دوشنده کورسه یتک کره استعاده ایدر بر دخی دوشنده کورمیه یم دیو (معلوم اوله که بوبیت حضرت شیخک بر قصیده سنک مطالعیدر که ابن سید علی و لامعی شرحلرنده تمامی ابراد ایلش (و پنجاه دن مراد عمرک اکثری و پنچدن اقلی در * نجل آنکس که رفت و کار نساخت * کوس رحلت زدند و بار نساخت * (نجل خالک فحی و جیک کسریله صفت مشبه در علم با بندن مصدری نجل کلور خالک جیک فتحه ل یله اوتا نمقدن حاصل اولان حیره و دهشته دیرل پس بونده نجلک معناسنی اوتنقدن مخیر و مدهوش دیمکدر (که حرف رابط صفت (نساخت فعل نفی ماضی مفرد غائب لغتده با بندی دیمکدر اما استعمالده دوزوب قوشمادی یعنی حاصل ایلدی (کوس آلت لهودن بر قسمدر که طبل باز شکنده اولور (اما بونک اولور شویله که برده اولدقه ایاغ اوزره طورر کن چالارلر پادشاهه مخصوص سازدر اما برم پاشاهر مردن غیری سلاطینک خانلری یله استعمال ایدرل و اول زمانه بر عسکر و یا قافله کوچه جک و قنده چلرل ایش و بر زمان بونک

رد شمع

رد کافی

رد شمع

رد ابن سید علی و لامعی و سروری

رد دقایق الحقایق

رد لامعی و شمع

رد لامعی و شمع و کافی

رد لامعی

رد شمع

برینه قافله کو چک و قند جرس چلرز ایش (اما آل عثمان دورنده بونک کی پرده بوری چلرز) رحلت
اضافتی لامبه در (رحلت رانک کسری و جاء مهمله نك سكونيله و لامك فحيله ارتحال معانسه در
یعنی کو چک (زند فعل ماضی جمع غائبه فاعلی کوسی چالان کیمسه در) و او حرف عطف و یا حرف
حال (بار بونده بونک معانسه عربجه جل درلر جاء مهمله نك کسری و میمک سکونيله جانک فقی
و میمک سکونيله دکل (محصول بیت) مصراع اول اخباره و انشایه متحملدر یعنی شرمند
و متحیر و مدهوشدر یا خود شرمند و مدهوش اولسون دیمکدر اول کیمسه که دنیادن کتدی وایشنی
دوزمدی یعنی دنیاده عمل خیر ایل کسری آخره واردی (حاصلی دنیا مزعه سنده دانه خیرات
اکبوس کتدی کوس رختی و ارتحال چالیدر و یوکنی و یاپنی دوزمدی یعنی اجل کوسی
چالیدر حال بو که اول نهیسه اسباب آخره مباشر اولدی (حاصلی زاد آخری تدارک ایل کسری
کل دبدیلر پس بویه کیمسه شرمند اولسون * خواب نوشین با مداد رحیل * باز در پیاده
راز سبیل * نوش باله و هر طالعویه دیرلر (و یا حرف نسبت (نون حرف تأکید نسبت
اصل لغته بویه در (اما شمدی طاتلی معانسته مستعملدر شیرین کی (با مداد و بام ایرته
معانسته در (رحیل اسمدر یعنی کوچه نك اسمدر (خواب نوشین بیانیه و ما بعد نده اضافت
لامبه در (باز دارد داریدن فعل مضارع مفرد غائبه داشتن دن دکل بحسب الاستعمال
مانع اولور دیمکدر کرو طو تر دیمک دکل (پیاده یا غه دیرلر عریسه راجل دیمکدر (را ادات
مفعولدر (سبیل بویه دیرلر (محصول بیت) ارتحال صباحنک یعنی کوچ ایتسبک طاتلو
او یقوسی پیاده بی بولدن ما نعدر یعنی بویه کته دن آلیفور (حاصلی لذا نذ دنیویه به توغل
و تهالک زادره آخره اشتغال مانع و اسبابه مباشری معوقدر * هر که آمد عمارتی نو ساخت * رفت
و منزل بدیکری پرداخت * عمارت عینک کسریله اصلنده مصدر در نصر بانندن برنسته بی
معمر ایلک صکره بناده استعمال ایلدیلر (و یا حرف وحدت بعض نسخه ده یا سز اضافله
واقعدر یعنی نوه (زیرا نو نونک فقی و واصلیه ایله یکی دیمکدر عربجه جدید دیرلر (ساخت
فعل ماضی مفرد غائبه دوزدی و یاپدی معانسته بعض نسخه ده رفتن صکره و او باز من
(منزل برد آخنک مفعول صریحیدر (و بدیکر غیر صریحی (و یا حرف صله (دیکر یا لیه غیر
معانسته در (و یا حرف وحدت (پرداخت لفظ مشترک در تمام ایلکله بوشا ایتقی یعنی
تخلیه بیننده بونده غیریه یا پدی و تمام ایلدی دیمکدر (محصول بیت) هر کیمسه که دنیایه
کلدی بریکی بنا یاپدی و برجید عمارت پیدا ایلدی اول باقی آخره نقل ایدوب یاپدیغی
عمارتی غیریه یاپدی یعنی غیر ایلچون یا پیش اولدی زیرا لایه برینه بر کیمسه کلسه کرک
(پس کویا که حقیقته اول کله یا پیش ایش (معلوم اوله که تمام عالمک بانیلری بو سوزک
ماصد قیدر زیرا هیچ بر کیمسه یاپدوغنده باقی قالماس بلکه اول کیدوب برینه بر غیریه کیمسه
کلسه کرک پس کویا که آنکچون یا پیش اولور بعض شارحلر پرداختی تسلیم ایلک و اصمارلق
معانسته اخذ ایش لکن بولفتک معنای سابقا مذکور اولاند بو ذکر ایلدی یکی دکل
* وان در کتخت همچین هومنی * و این عمارت بسر نبرد کنی * وان دیکر بیور دویغی
سابقا دیکری بیور دویغدر (تخت فعل ماضی مفرد غائبه (هم ادات تأکید (چنین بونچلین
دیمکدر بی عمارت بنا ایلکله اشارتدر (و این عمارت مراد دنیادر نبردک مقدم مفعول صریحیدر (و بسر
غیر صریحی (و یا بسر حرف صله (نبرد فعل نفی ماضی مفرد غائبه ایلتمدی دیمکدر فاعلی کسی در
بای وحدتله (و جائز در که این عمارت مبتدا اوله و نبرد خبری و کسی نبردک مفعول صریحی و بسر
اولکی کی غیر صریحی (محصول بیت) اولکی بانینک عمارت کله ده انک کی هوس بشوردی

رد ابن سید علی

رد لامعی
رد شعی و لامعی

رد کافی

یعنی

یعنی اولده مقتضای طبعی اوزره بعضی برینه بنا الحاق (حاصلی بعضی برینی یاپدی
(و بعضی برینی یقدی (تکه عالمده مشاهددر (اما بوعمارتی هیچ بر کیمسه نهایتیه و یا یانه ایلتمدی
(یعنی هیچ کیمسه دنیاده باقی و خالده ایلدی و یا بوعمارت دنیا کیمسه بی نهایتیه ایلتمدی یعنی اولدر میوب
موبد و باقی قومدی (حاصلی هر کسی فنیایه و یردی (حقیقته فاعل مطلق خداددر (جهانه
وزمانه و غیریه اسناد مجازیدر بیتک معناسنی اولکی تقریریه قصر ایلین تقصیر ایش
* یارنا یاپدادر دوست مدار * دوستی رافشاید این غدار * (یار بولداش دیمکدر (ناپادار بونک کی
پرلده توصیف نفی افاده ایدر (یادار وصف ترکیبدر داریدندن بحسب لغت ایاق طو ییجی دیمکدر
اما استعمالده ثابت قدم معانسته کلور (دوست معروف (مدار فعل نفی مفرد مخاطب (یار مفعول
اولی (و دوست نایسی (ناپادار اضافه اضافت بیانیه در دوستی یا حرف مصدر را ادات مفعول شاید فعل
نفی استقبال مفرد غائب شاییدنندن (شایستن دن دکل (این غدار مؤخر مبتدا و شاید مقدم خبر
و دوستی را مفعول نشایددر غدار بالغه ایله تارک و فایه دیرلر (محصول بیت) حضرت شیخ خطاب
عام طریقله بیور ثابت و باقی اولیان یاری دوست دوتیه یعنی اکلنوب طورمین نسته بی سومه
حاصلی فانی به میل و محبت ایلده مقصود بودر که دنیا بی قرار و بی ثباتر اکا و مزخر فائیه کوکل
بغلیوب تعشق ایلله مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا بونیا غداردی دوستلغه لایق دکل بر مختاله در که
کیمسه نك عقد نکاحنده قرار ایلوب تازه تازه کویه کولر اولدرلر * نیک و بد چون همی بیاید مرد *
خنک ان کس که کوی نیکی برد * نیک ایو دیمکدر (و بد یار امن (چون ادات تعلیل (همی
ادات تأکید (بیاید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر (مرد مردن معانسته در ز براماضی
مضارع معارن اولسه مصدر معانسته در تکه سابقا بیان اولندی ایدی (پس بیاید مرد
اولسر دیمکدر (باید باییدنندن مشتق بایستنندن دکل بعضیلر ظن ایلدی کی (خنک خاگ
و نونک ضمی و کافی عربیله لفظ مشترک در صوقله مبارک معناسی بیننده (آب خنک و هوای
خنک دیرلر صوق صو و صوق هوا دیمکدر بونده بخنلو و سعادتلو معانسته در عربیده طوی
دیرلر (که حرف رابط صفت (کوی طویدر که عربجه کوره دیرلر (نیکی یا حرف مصدر
(برد بونده فعل ماضی مفرد غائب در ایلتمدی دیمکدر کوی نیکی بیانیه در (محصول بیت) چونکه
انسانک نیک بختی و بد بختی اولسر در (یعنی دنیاده هیچ کیمسه باقی قالمیوب اولوب کیدیسردر
دولتو سعادتلو اول کیمسه در که ایلک طویخی دنیا میداندندن ایلتمدی (یعنی دنیادن آخره خیرات
و حسناتله کتدی بونک اصلی بودر که برطوی بر میدانک اور ناسنه قورلر و میدانه حدود تعیین
ایدرلر و برفاج اوزون چوکانلی آتلی بو طوی چلرلر بر کیمسه که بو طوی تعیین اولنان حدوددن
اخراج ایدر سه دولت آنکدر که سارینه غالب اولور ایلدی بونده کوی نیکیدن مراد خیرات
و حسناتدر بونده بعض شارحین فارسیده مصدرک انواعی بیان صدندده اولمش بریسی کتدی
صیغه سی اوزره کلندر دیمش (آمدن و رفتن کی بری دخی ماضی صیغه سی اوزره در که اکا مصدر
مرخم دیرلر که ایکی قسمدر بری بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولنور (کفت و شفت کی (کفتن
و شفتن معانسته در تکه دیوان حافظده واقع اولندر (بیت) سخن عشق نه آنست که ایدر زبان
ساقیامیده و کوتاه کن این کفت و شفت (بو یله دیمش اما خطا ایش (زیرا بونلر مصدر دکلردر
اسمدر در دیمه و ایشتمه معانسته بری بوکه و او عاطفه ایله استعمال اولنور (آمدشده
کبی که آمدن شدن معانسته در تکه جامعینک یوسف و زلیخاسنده واقع اولندر (بیت) برندان
نامهش خلوت نشین بود (شد آمد سوی زندانش چنین بود) (بونده ده خطا ایش (زیرا بونلر در
اسمدر کتمه کله معانسته مصدر دکلدر (او چنی وجه امر حاضر صیغه سی اوزره استعمال اولنور

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی
ولامعی و سروری

رد لامعی و کافی

رد شعی

رد شعی

نك و دو كبی تكیدن و دویدن معنای نه شک دیوان شاهیده واقع اولش (بیت غری بره عشق
 ز سر ساختن قدم (بار از روی انك و دو می کنند مرا) بونده ده خطا ایش (زیر انك و دو بوله بومه
 معنای نه استوار در مصدر دکلر * برک عیشی بکوز خوش فرست * کس نیارد ز پس ز پیش فرست *
 (برک بانك فقی و رانك سکونی و کاف عجمه اسباب و براق معنای نه در یول و سفر
 راغی کبی اناج پیراغنه ده دیرل (عیش عینک فقیله دیر انکدر حیات معنای نه) و یا حرف
 تکبر (بکوز با حرف صله کوز کاف عجمینک ضمیمه بونده قبر معنای نه در (خویش
 و اورسمی ورم کسری ایل بونده کندی معنای نه در (کوزک خویش اضافه و عدم اضافیده
 جازدر (فرست فعل امر مفرد مخاطبدر فرستیدن فرستادن دن دکل کوندر دیمکدر ارسال ایل
 معنای نه (نیارد فعل ننی مستقبل (آریدندن که مخففدر (آوردندن دکل کتور من دیمکدر
 (ز پس زای مفرد از دن مخففدر (پیش بونده اول و ایلر و معنای نه در عریده قدم کبی
 بهض نسخه ده نویس واقعدر (محصول بیت) حیات ابدی براغی قبریکه کوندر (یعنی
 آخرت که لازم اولان خیرات و حسنات و اعمال صالحه ایلر و کوندر (حاصلی کندی الکله ارسال ایل
 مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا کیم سندن صکره کتور من سن ایلریدن کوندر (یعنی
 سن صاعقه که آخرت کایر زیر اسندن صکره قارب ورثه سنی قایر من * عمر برفت آفتاب تموز *
 اندکی ماند و خواجه غره هنوز * عمر عینک ضمی و میم سکونیه در بونده یاش معنای نه عینک و میم
 ضمی ایلده لغتدر (قسمده عینک فقیله مستعملدر مصدرده بوله کلور عمر یعمر دن (یعنی عیابندن
 یشامق معنای نه (عمر مبتدا و برف خبری تقدیری عمر چون برفت در مبالغه قصیده ادات
 تشبیه ترک اولندی برف قاردر عریجه تلج دیرل (واو حرف عطف) و یا حرف حال (آفتاب
 کنشدر (تموزه اضافتی لامیه در ادانامه ایل (تموز تانک فقی و میم مضمومک تشدید و تخفیفیه
 یای آیلرینک اویته آینه دیرل (نکه بویتنک ترتیبندن اکلور (بیت) آذر و نیسان ایارست و حنران
 و تموز (آب و ایلول و دو و تشرین و دوکا نون و شباط) (آفتاب تموز مصراع ثانی به مرهون مبتدا
 (انك از دیمکدر (و یا حرف تکبر (مانندك مقدم مفعولدر (ماندنونك سکونیه لازمیه متعدی
 پنده مشرکدر قالدی و قودی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتیده آفتابه راجعدر
 جلاء فعلیه خبر آفتابدر (واو حرف حال (خواجه خاده روم ضمیمه ایل و واورسمیه بونک کبی برلده
 تعظیی واجب اولان عزیزه و وزیرایه دیرل (خواجه مبتدا (وغره غینک کسری و رای مشدله
 اسمدر غفلت معنای نه خبر مبتدا در (عجم عینی مفتوح او قور مبتدا نك عینی مفتوح او قدوغی کبی
 هنوز الان دیمکدر (محصول بیت) عمر انسان و حیوان قاردر (یعنی تیر کیمکده قار کبی در
 تیراریمده و تموز آینه کنشی برف عمر دن از اجق قودی حال بوکه خواجه دخی غافلدر یعنی
 آفتاب تموز قاری بیجه که تیراریدر سه مرور ایام و از منه عمری انجیلین از الدر و اکسلدر حال بوکه
 عمر صاحبی دخی خواب غفلتده عمرک کیمه سندن خبری یوق (حاصلی عمری تیر کیمه ده
 قاره تشبیه ایش تیراریمده (بونده آفتابه بظرف تقدیر ایدوب در آفتاب تموز دیو و ماند فعلی
 لازم معنای نه الوب از قالدی دیرلرینک سر نه هیچ واقف اولماشدر (وحاشیه کتابنده ماند بونده
 نهاد معنای نه دین نه ماندی بلورمش و نه نهادی * ای نهی دست رفته در بازار * ترسمت بر
 نیآوری دستار * (ای حرف ندانمادی مخدوف (تقدیری ای مرد نهی دست (تهی بوش دیمکدر
 خالی معنای نه (دستله وصف ترکیبدر الی بوش دیمکدر صفر الید معنای نه فقر و بوقلندن کلایندر
 (رفته ماضیدن قسمدر کتمش دیمکدر (تهی دستک رفته به عدم اضافتی و اضافتی جازدر
 (در حرف صله در با معنای نه (بازار معروف (ترسم فعل مضارع متکلم وحده و تاضیر مرفوع معنای نه

رد شمی

رد لامعی و سروری
رد لامعی و سروری

مشهور سوز در نه و بر سرک
الکله اول بيله کيدر سنکله

رد این سید علی و لامعی
و سروری و شمی

رد شمی

قور قورم

قور قورم سن دیمکدر (بر با عجمک ضمیمه طول و دیمکدر عریجه ملان دیرل امامابه عربیله بر اولمقده وار
 نیآوری تا کید ایدر و بوقدر رجه دستار دن مراد دلبند اولور تا مل (نیآوری فعل ننی استقبال
 مفرد مخاطب کتور من سین دیمکدر (دستار بونده دستمال معنای نه در (نیآوری نك مفعول اولی
 (و بر مفعول ثانسی (محصول بیت) ای بازاره الی بوش کتمش کیمه قور قورم که دستمالکی طولو
 کتور من سین (یعنی ای صفر الید بازاره کیدن فقیر قور قورم سن بوش کیدوب بوش کله سین (زیرا
 بازار اهل کیمیه رایگان سنه و یرمن (حاصلی ای آخرت بازار بینه خیرات و حسنات سن و اعمال
 صالحات سن واران کیمیه قور قورم که جنت نعمتلریدن محروم اولاسین (قور قورم دیدیکی انکیوندر که
 بو خصوصیه کیمیه نك حقیقه جزم یوقدر (زیرا اعمال موجب جنت دکلدر (بلکه مشیه اللهم
 متوطدر * هر که مزروع خود بخوردن ایچوید * وقت خرمنش خوشه باید چید * (هر که
 تقدیری هر کس که ابدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولندی (مزدوع اسم مفعولدر زرغ
 یزع دن یعنی قحح باشندن انكش دیمکدر (اما بونده اکن مراد در خوده اضافتی لامیه در
 (بخورد با حرف تا کید و خورد فعل ماضی مفرد غائب بدی دیمکدر (بخوید با حرف
 مصاحبت (و خوید واورسمیه خویش وزنی اوزرینه فصلیل که ترکیه اکا حصیل
 دیرل (یعنی تازه ایکن یچوب حیوانه یسدر دکلری ارپه (وقت خرمن اضافتی لامیه در
 و یاف معنای نه در (نون ضرورت رزون ایچون ساکن او فحق کرک ضرورت
 قانییه ایچون دین یکلش سوبلشمش (شین ضمیر مذکور که راجعدر (خوشه بونده بشا قدر
 یعنی بغدای و غیرینک بشاغی که عریجه سنبله دیرل بایدك مقدم مفعولدر چید (جیم عجمینک
 کسریله فعل ماضی در مصدر معنای نه (زیرا مضارع معنای نه در (بوش شرمک کرک دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمه که کندی نك اکنی حمله بدی یعنی فصلیل ایکن بدی اول کیمه
 خرمن زماننده باشق دیو شرمک کرک حاصلی هر کیمه که جوانلق عالنده خیرات و حسناته
 و اعمال صالحه به عمرنی صرف الیوب لهو و لعبه تصنیع اوقات ابدی یرلک زماننده باری قادر
 اولدینی مرتبه آخرت یولنه سعی الیک کرک تا که مالایدرك کله لا یرلک کله ایلر عامل اولمش اوله * پند
 سعیدی بکوش جان بشنوره چینیست مرد باش رو * بو بیت قدیم نسخه لده بولندی لیکن سارجلر
 یازد یعنی یازلدی (پندبای عجمینک فقی و سکون بونله و عطف و نصیحت معنای نه در (سعدیه
 اضافتی لامیه در (با حرف مصاحبت (و کوش کاف عجمینک ضمیمه قولعه دیرل که عریجه اذن و سامعه
 دیرل (جانه اضافت بیانیه در روح حیوانی به جان و انسانی به روان دیرل (بشنو بایله مؤکد فعل
 امر مفرد مخاطبدر شنو بندن شنیدن دکل ایشت دیمکدر (پند بشنوئک مفعولی صریحی و بکوش
 غیر صریحی (ره راهدن مخفف بول دیمکدر مبتدا (و چینیست خبری اصلنده چون ایست در چون
 ادات تشبیه و این اسم اشارتد رقرید و سین و ناداد خبر ترکیب ایلر چوندن و اورسمی و این دن همزه
 حذف اولنوب چینیست اولدی بونجیلندر دیمکدر بولفظی چنین است همزه مجتله ایلر یازلر
 فارسی املا دن اکا مد کلر عیش (مرد اردیمکدر رجل معنای نه (و باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشیدن ار اول دیمکدر اکثر نسخه باشندن صکره و واعطفه بازار با حرف تا کیدر (ورائت فقیله
 فعلی امر مفرد مخاطبدر رویدندن کبت دیمکدر (محصول بیت) سعدینک پندینی جان قو لغتیه
 ایست ول بونجیلین در اول کبت یعنی بنم نصیحت شریعتیه و حقیقه و مطر یفته موافق و مطابق
 دربو که بایش و رفته کیدر سک کبت * بعد از تامل این معنی مصلحت ان دیدم که در نشین
 عزت نشین و امن صحبت فرا خود جنم و دفتر از کتفای ریشان بشویم و من بعد بریشان
 نکویم * بعد ارد و صولک معنای نه در که عجم پس لغتیه تعبیر ایدر (تأمل مصدر در تفعیل یابندن

رد شمی

رد لامعی

ز داین سید علی و لامعی
و سروری و شمی و کافی

رد لامعی

فكر و ملاحظه معناسنه (این معنی به اضافتی مصدر ك مفعولته در معلوم اوله كه هر كلك كه آخر الف اوله كر كسه اول الف یا شكندنه یا زاسون كر كسه الف شكندنه بچم ماقبلنی مگسورایدر بابه منقلب اولنی ایچون مثلاً موسی و عیسی و معنی بی بابه اقورلر (و گاه اولور كه آخری یا اولان ككندنه بانك ماقبلنی مفتوح ایدرلر یا الفه منقلب اولما ایچون مثلاً تمنی و ترجی و نقاضی بی و تعدی بی تمنی و ترجی و نقاضا و تعدا اوقورلر فاحفظ) پس بونده معنایی ایکی وجهله اوقق جایزدر و بونده این معنادن مراد ایات سابقه نك مضمونلریدر دیدمك آن مفعول اولی (و مصلحت مفعول ثانیسی) كه حرف بیان (نشین نونك قتی و كسریله اوزا حق بره دیرلر و هر حیوانك ایچه تباغندنه مستعملدر عزالتیه اضافت بیانییه در (عزالت فراغت و انقطاع معناسنه در تنكه العزالت عبادت بیورمشلر) یعنی خلقدن منقطع اولق عبادتدر (نشین فعل مضارع متكلم وحده در نشیندن (واو حرف عطف) دامن (ودامان آنكدر كه عربجه ذیل دیرلر صحبه اضافت لامیه در مجازا (فرابونك كبی برلده بابه صله معناسنه در (خود كندی معناسنه در (چیم فعل مضارع متكلم وحده در چیمیدنن بعض نسخهده فراهم دوشمس (واو حرف عطف) دفتر معروف و مضاف الیه مخذوف تقدیری دفتر باندلر (كفتنها كفته نك جعیدر افتده سولمش الفاظ و ككانه دیرلر اما بونده سخنهامعناسنه در سوزلر دیمكدر (پیشانه اضافت بیانییه در لغته طاقق دیمكدر اما بونده كلام لغودن عبارتدر (بشویم با حرف استقبال بوبانی ظرفای بچم مكسور و بعض روستایلی مضموم اوقورلر (پس منه سنده با مضموم اوقق ككردن دین روستایی طبع ایش (شوییدنن شستن دن دكل (نكوم فعل نفی مستقبل در كوییدنن كفتن دن دكل بودرت فقره واو عاطفه ایله كلدیكچون متصل یارلدی صنعت وصله دلالت ایلسون حاصلی مذکور معنایی تأمل ایلكدن صكره مصلحت انی كوردمكه عزالت اوتوراغنده اوتورام و صحبت آنكی كندومه دیو شورم و دفتر زبانی بریشان ككندن یوم و من بعد بریشان سولیم (یعنی دنیا كلاتی ترك ایدم (و) هر كز رطب و یابس سولیم (یت) * زبان بریده بکچگی نشسته ضم بكم * به از کسی كه نباشد زبانش اندر حکم * زبان معروف (بریده بانك ضمیه اسم مفعولدر (بریدنن كسلش دیمكدر (زبان بریده وصف ترکیبی (در دلی ككك معناسنه (با حرف ظرف (كچج كاف عربینك ضمی و نونك سكوتیه مطلقاً بوجغه دیرلر (یعنی طلسراکی و ایچر یکی بوجغه دیرلر اما بوجغه بای عجمینك قحجیه ایچ بوجغه دیرلر (ضم صادك ضمی و نیم مشدد له اسمك جعیدر حرا حرك جعی اولدیغی كبی نهایی بوجغه صاغرلر دیمكدر (بكم ده بانك ضمیه اسمك جعیدر دلسترلر دیمكدر (کسی یا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت (زبانش شین ضمیر كسه راجعدر (اندر ادات ظرفدر در کبی بلکه در اندردن مخففدر (حکم بونده امر معناسنه در (محصول یت) دلی ككك بر بوجغه اوزمش صاغرلر و دلسترلر بکدر بر کیمسه دن كه دلی كندی حکمنده اولیه یعنی دانه ضبطی اولما بلکه كوكله کلنی دانه كنوره یعنی صاغرلغه و دلسترلر كه اوزوب خلقدن منقطع اولان کیمسلر زبانی ضبطنده اولیان بریشان وزواند كوكیمسه دن بکدر (بونده جمع صیغله بی اراده ضرورت وزن ایچوندر دین معنای یتیه واصل اولماش و اصملر و ابکملر کبی بر بوجغه دلی كسلش یعنی خاموش اوزمش کیمسه بوججهله دخی معنی قابلدر (مقطوع اللسان یعنی خاموش اولوب بر بوجغه ضم و بكم اوزمش کیمسه بونقدیر بجه ادات تشبیه مقدر اعتبار اولماز (وصم و بكم ذکر جمع و اراده واحد قبیلدن اولور غفلت اولنجه دین کیمسه ایکی تقریرنده بله حیط عشوا ایش (مضارع اولك معناسنه ادات تشبیه مخذ و قدر یعنی دلسترلر و صاغرلر کبی بریده زبان بر کوشده اوتوران کیمسه یا خود ادات تشبیه ملحوظ اولیه یعنی بریده زبان اولوب بر کوشده ضم بكم اوزوران کیمسه

دفتر جعفر وزنده بر برینه ضم و بوند اولمش نیجه اوراقی مشتمل نسخه به دینور کر کسه اوزرنده حساب یازلسون کر کسه آخر نسخه دالنه کسری دخی جاژدر کر کسه فی اللغات للطبايع رد لامعی و شعی

رد سروری

رد شعی

رد کافی

دیمك

رد کافی

دیمك مراد اوله بونقدیر بجه ضم بكم ذکر جمع و اراده واحد قبیلدن اولور دین اولکی کبی ضم بكم عی اصحابندن ایش * تاییک از دوستان كه در بجاوه ایش من بودی و در حجره جلوس من برسم قدیم ازدر درآمد چندان كه نشاط و ملاعبت کرد و بساط مداعبت كسترد جوابش نكفتم و سر از زانوی تعبد برنكر فتم رنجیده نكه كرد و كفت * نا انتها غایت ایچوندر (یکی برسی) كه حرف رابط صفت (بجاوه و بجا به واو و بابه و كزابه بنه بویه (زیرا و اوله بانك تبادلی و تواخسی وار محفه معناسنه بجاوه معرب كزاه در كاف وزاء فارسله دینلر بلزلر ایش (زیرا كچه ده كزده فارسیدر اگری دیمكدر و كافلر عرسیدر بهر حال كاف عربینك قحجیه كزاه دن معرب دین بونقدیرن اگاه دكل ایش (آوه آویختدن اشتقاق ایلیك قلی سهو و نسیان ایش (آیدس فعل بمعنى فاعلدر موانس معناسنه مزاج و خوی الشدرمق معناسنه (حجره معروف (جلوس فعل بمعنى فاعلدر همنشین معناسنه تقدیری جلوس من بودی ایدی فقره اولی ده ایراد ایلكله اكثفا اولندی (با حرف مصاحبت (رسم بونده عادت دیمكدر قدیمه اضافت بیانییه در (در قیو) در آمد ایچرو كودی یعنی قیودن ایچرو كودی (چندان اولقدر دیمكدر (نشاط نونك قحجیه سرور یعنی شاك نونك كسریله اولیچق نشاطك جعیدر (ملاعبت مفاعله بایندن مصدر در او یون یعنی بازی و حشر اقی (بساط مفاعله بایندن مصدر تأنیدر اما بونده دوشك مراددر (مداعبت یتیه مفاعله بایندن مصدر در مزاح و اضیفه معناسنه (كسترد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمكدر (جوابش شین ضمیر یکی از دوستانه راجعدر (زبانو دزددر عربجه ركبه دیرلر رانك ضمیه تعبده اضافتی بیانییه در (تعبد خدمت و قوللغه دیرلر (برنكر فتم بحسب لغت یوقاری طومندم دیمكدر اما استمهالده قالدردم معناسنه در (رنجیده بونك كبی هاء رسمیه هاء ترتب دیرلر انجوب دیمكدر ان شاء الله تعالی كلدوکی برلده تنبیه اولنور (نكه كردنوك كسری و كاف عجمیه نظر ایلدی دیمكدر (محصول تركيب) سابقا ذكر ایلدیك مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقدن منقطع اولوب بر بوجق اختیار ایلدم اول وقتیه دك كه دوستلردن برسی كه حج بولنده بنه محفه دش اولور دی و دیار غربنده هم حجره و همنشین ایدی (حاصلی یار قدیم و محب حمیم ایدی عادت سابق ایله یعنی بی تكلف لا ابالی قیودن ایچرو كودی اولقدر سرور و شاد مانلق ایلدی و شطارت و میاسطت كوستردی یعنی بی غمکین و حزن ظن ایدوب انواع ملاطقات و اصناف مطایبات ایله بی سولیمك مراد ایلندی (زیرا بوزمانه دك بویه حالم واقع اولماشیدی و یانه كلدیكجه بلا تكلف مصاحبتله مانوس ایدی بوقدر احوال كه ایلدی اصلاً اكا جواب و برمدم و باشی زانوی مراقبه دن وركه تعبد دن قالدردم یعنی آنكه هیچ مقید اولدم و بوقدر حشرافته التفات ایلدم بویه اولیچق بكا انجوب نظر ایلدی و دیدی (فقره اولی ده تحت و فقره ثانیه تحت لفظلری زیاد ایلنلر بایندن ایشلر نشاطی ملاعبته مضاف ایدوب معناسنی اولقدر كه ملاعبت سرورینی ایلدی دین جعی نسخه لره مخالف یازمش رنجیده اسم مفعولدر انجمنش دیمكدر دین صیغه ده و معناده اصابت ایلامش و معناسنده انجمنش اولدوغی حالده یعنی غصبله بكا نظر ایلدی دین منطوق ترکیبه مناسب معنی و برمش زیرا بومر تبه غضب لازم دكل فتأمل * قطعه * كنونت كه امکان كفتار هست * بكوای برادر بلطف و خوشی * كنون كاف عربینك و نونك ضمیه شمعی دیمكدر الا آن معناسنه اكنوندن مخففدر فتح همزه ایله (كه حرف بیان (امكان افعال بایندن مصدر در قدرت معناسنه (كفتار اصلنده وصف ترکیبیدر آریدنن كه مخففدر آوریدنن كفت اسم مصدر در قول معناسنه قول كستورچی دیمكدر

رد ابن سید علی و سروری
رد کافی
رد قافیه الحقایق

محفه میك كسری و حانك
فتی و فاء مشدد ایله
معروف سید

رد ابن سید علی و سروری و کافی
رد شعی
رد لامعی
رد شعی

صکره مجموع مرکی کلامه استعمال ابلدیلر پس اضافت مصدرک مفعولته در (با حرف
تأکید (کو کاف بحکم ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر کویدندن گفتن دکل (برادر اصل
اغنده بونک کبیرده ذال معجمه ایلده لکن عموما استعمال دالدهدر یعنی مهمله ایلده تنکه رشید الدین
وطواط عروضنده تعیین بیورمشدر (قطعه) در زبان فارسی فرق میان دال و ذال (یاد گیراز
من که این نزدافاضل مبهست) (پیش از و در لفظ مفرد کر صحیح ساکنست) (دال دان آنرا
و باقی جمله ذال مبهست) (لطف اغنده یو مشققدر) اما بونک کبی برلده ایلک و ملائمت
معنا سنه در (خوش و اورسمبيله لطفه عطف تفسیری شکلیدر سابقا اشارت اولندی که
بونک کبی خازک فتحه لری روم ضمه ایلده اوقنور (و یا حرف مصدر در ایلک دیمکدر (محصول بیت)
شمی که سنک کلامه و تکلمه قدرک و طاقک واردر (امدی ای برادر لطفله و احسان ایلده
سویله یعنی لطف و احسان ایدوب تکلمه و نطقه کل * که فردا چوپیک اجل در رسد *
بحکم ضرورت زبان در کشی * که حرف تعلیل (فردا ابرته و یا ربن معنا سنه در عربجه
غدا دیرلر (چو ادات تعلیل (پیک معروف عربجه برید دیرلر فعل وزنی اوزره (اجله اضافتی
بیانیه در (و یا خود لامیه در که حضرت عزرائیل مراد اوله و لکل وجه (در حرف تأکید
(رسد رانک و سبنک فتحه لریه فعل مضارع مفرد غائبدر رسیدن بونده ایشه دیمکدر
(با حرف مصاحبت (حکم بونک کبی برلده محض تأکید افاده ایدر (ضرورت معروف (در
حرف تأکید (کشی فعل مضارع مفرد مخاطب (زبان مفعول صریحی (و بحکم غیر صریحی
(محصول بیت) ای قرنداش لطف ایلده سویله زیرا یارین که اجل یکی ایشه یعنی موت
وفوت که متعین اوله بالضروره دلکی تکلمدن چکر سن * یکی از متعلقان منش بر حسب واقعه
مطلع کردانید که فلان عزم کرده است ویت جزم که بقیه عمر در دنیا معتکف نشیند و خاموشی
کزیبند توینر اگر توانی سرخویش کبر و راه بجا نیت پیش گفتا بعزت عظیم و صحبت قدیم که
دم برینارم و قدم برینارم مکرانکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که
آزردن دوستان جهلست و کفارت یمن سهل * متعلقان الف و نونه جمع اولدی ذوی
العقوله صفت اولدو غیچون تقدیری از مردمان متعلقان (منش شن ضمیر یار قدیمه راجعدر
معاده کردانیده مقیددر (حسب حالک و سبنک فتحه اصل و مقدار معنا سنه در (واقعه دن
مراد شیخک قصد عزالت و انقطاع عن صحبت خلقدن (کردانید فعل ماضی مفرد غائبدر
بونده ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (فلان الفاظ کایتدندر (بونده مراد حضرت شیخدر
(عزم قصد دیمکدر (نیت قصده عطف تفسیردر (جزم قطع معنا سنه در (نیت جزم
شول نیتدر که انفساخ قبول ایلده (که حرف بیان (بقیه عمر اضافتی لامیه در (خاموش
اسم در ساکت معنا سنه خوش و خامش و خشنده دیرلر (کزیند فعل مضارع مفرد غائبدر
کزیندن کزیندن دکل اختیار ایلده دیمکدر (نیز دخی دیمکدر (توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
قادر ایلک دیمکدر (سر لفظ مشترکدر بونده باش اولق جائزدر یعنی باشک تدارکین کور
دیمکدر سودا و هوا معنا سنه اولقده قابلدر یعنی سودا نفسانیکی و از روی طبعی طوت
ضبط ایلده که پایمال حوادث نفس اولمیه سین (مجانبیت بونده خلقدن عزالت و انقطاع
معنا سنه در (پیش اولک معنا سنه در تقدیری پیش کبیردر فقره سابقه قیاس ایلده
(گفتا اول یار قدیم دیدی (بعزت با حرف قسم (عظیم اولو دیمکدر اضافت لامیه در
اولواللهک عزینچون دیمکدر (صحبت قدیم عزت عظیمه معطوفدر یعنی ارامزده واقع اولان
قدیم صحبت و دوستلی حقیچون دیمکدر (که حرف بیان (دم نفس (برینارم چقاریم (یعنی

نفس چقاریم عدم حضور و قرار دن کنایتدر تنکه ترکیبده سوخلم الایم دیرلر دکنتمک
وارام معانده (قدم لغته طابندر اما بونده ایاق مراد در رجل معنا سنه مجازا (برینارم لغته
یو قاری طوبیایدر اما بونده قالدیریم دیمکدر طور دوغی بدن کتمه مکدن کنایتدر (مکرادات
استناددر الامعنا سنه (آنکه اولوقت دیمکدر (که حرف بیان (گفته شود فارسیده اسم مفعول
افعال عامه نیک بریله کلور کاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب ینته مفعولیت معنا سنی
قصد ایدرلر (پس بونده معنی سویلک دیمکدر (عادت مألوفدن مراد عادت معهوده در که
حضرت شیخله کنیدنک ارا سنده واقع اولان مصاحبتدر (پس طریق معروف بونکله
عطف تفسیری شکلی اولور (که حرف تعلیل (ازردن لازمله متعدی یننده مشترکدر
لازم اولجه دوستان فاعلی اولور (پس مراد یا شیخک انجمنی اوله و یا معهود دوستک
متعدی اولجه دوستان مفعول اولور ینده اشتراک اوزره لیکن سوق کلامه مناسب و ملائم اولان
متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعولی یار قدیم اوله فاعل (ازردن مبتدا (و جهلست خبری
(کفارت بونده اهل شرع هر کناهی ازاله ایچون تعیین و تقدیر ایلدیکی نسنه در (یمین بونده
اند معنا سنه در فارسیجه سوکنند دیرلر سبنک و کاف عجمینک فتحه لریه (بوفقره معنای
شرطیتی متضمندر (یعنی یمین ایلدیسه کفارتی سهلدر و یا یمین ایلوب بلکه مشایخک
برخیره نیت و قصدی حکم یمینده ایلده کفارتی سهلدر که کفارت یمین اوج کون اوج طوتمق
و یا اون کسبک قارین طویرمقدر بوا یسه چوق مصلحت دکل (محصول ترکیب)
بنی متعلقان مدنی ریشی یار قدیمی اصل قضیه و مقدار و قعیه مطلع ایلدی که شیخ قصد
و عزیمت ایلددر دخی قطعیم نیت طوتمشدر که انفساخه بحالی یوق که عمرک با قبضی
دنیده معتکف اونوره وصمت و سکوت اختیار ایلده سنده اگر قادر ایلک باشک قبضدن کور
(و هوای نفس و از روی طبعدن کچ (و خلقدن انقطاع و عزالت ایدوب تباعد و تجنب
طریقنی اوکو که طوت (حاصلی خلقدن اختلاط و ابتلاقی قطع ایلده (اول یار قدیم یوتقریری
ایشدوب و یو یانی د کلیمجه دیدی عظیم خدائک عزتی حقیچون و شیخله واقع اولان صحبت
قدیم حقیچون که ارام ایلزم و بنفس المزم و برادرم ادوب بوندن کتمن الاول وقت که سوز
سویلتیه عادت مألوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره یعنی رسم قدیم اوزره مکالمه
و مصاحبت و اورسه فیها و نعمت (و الا بنده همان شیخک یاننده اعتکاف ایدوب کنیدنک قنده
صامت و ساکت اولوب خلقدن منقطع اولورم (ز برادوستلری انجمنک و یادوستلرک انجمنه سی جهلدر
و یمین ایلدیسه کفارتی سهلدر (کانه که شیخک بویه ایلسنی خقنده نقیصه اکثر که بونجه الحاج
و ارام ایلر زرا شیخ کبی بر مقید فاضلک عزلتی قابل طابلیله زبان ایدر بوا یسه مرشد لره لایق
د کل تنکه بوندن صکره لیلینی بیان ایدوب بیورر * و خلاف راه صوابست و عکس رأی
اولی الاباب ذوالفقار علی درینام و زبان سعدی در کام * و او حرف عطف (و یا حرف حال
(خلاف نقیض صوابدر که طوشریدر (یعنی اویماق (خلاصک اضافتی لامیه در
(و نا هک بیانیه (عکس معروف (رأی را نک فتحی و همزه نک سکونیه فکر معنا سنه در
(هر یمنی الفه قلب ایلکده جائزدر (اولی حالت نصی و جری یایله و حالت رفعی و اوله در ذونک
چیمدر خلاف قیاس اوزره زیرا قیاسی جعی ذووندن حالت رفعه و ذوین در نصب
و جریه ارباب و اصحاب معنا سنه (الباب لبک جیمدر عقلو دیمکدر (پس اولوالالباب اصحاب
عقول دیمکدر (ذو صا حب معنا سنه اسمدر اسماء ستهدن که حرفه اعراب اولور (فقار
فانک فتحیه اوکر غه که کلری که واحدی (فقاره در اما بونده ذوالفقار فانک فتحیه حضرت

محمد صلی الله تعالی علیه و سلم امام علی رضی الله عنه حضرت تهرینه هبه ایلدیکی قلیجدر
(خلاق مقدم خبر) وعکس اکامعطوف (وذوالفقار مؤخر مبتدا) نیام بونده قین درعربجه
غلاف دیرلر غینک کسریله (کام کاف عربیله لفظ مشترک در مراده و دماغه و چکه به دیرلر
بونده چکه مراد در (محصول ترکیب) دخی صواب یولینک خلافسدر و یا حال بوکه راه
صوابک خلاق و نقیضدر و ارباب عقولک عکسی حضرت امام علینک ذوالفقاری
قیقنده اولیق (یعنی خلافتن جتمامق زیر امام علی حضرتی سل سیف ایلسه بوقدر غزوات ایدوب
اندن اثار بحیبه و اخبار غریبه که نقل اولنور و وجود بولمزدی (شیخک دخی لسانی دماغنده
قالوب صامت و ساکت اولسه بوقدر معارف و مزایا مسطور اولوب مستور قالوردی (پس
حضرت شیخ ارشاد و وعظدن خاموش اولیق نیجه قابل طالبلره حرمان ایراث ایدر
(امدی تکلم ایلک کرک که مریدان مستفید و مستفیض اولار (بعض نسخنده) و نقص
عهد اولی الالباب واقعدر (نقض مصدر در ضرب بایندن بوزمق عهدی بوزمق دیمکدر
(کام بونده کام عجمیله در دینار خطای قاحش ایلشله) شه که حضرت جامی نک کاف قافیه سنده
برینده واقعدر (بیت) (کسی که کام درین بحر میرتد پی کام) (بکام می رسد آخر ولی بکام نهنگ
وخواجه آصنی بیورر) (بیت) (بسی خود را در آب دیده چون ماهی وطن دیدم) (که تا قلاب
زلفش را بکام خویشتن دیدم * قطعه * زبان درد هان ای خرد مند چیست * کلید در کج
صاحب هنر * یو بیت سؤال و جواب صنعتی متضمندر (خرد خالک کسری و رانک قحیله
عقل معناسنه در (هوشده دیرلر) مند ادات نسبتدر لی معناسنه (دولتند دولتی دیمکدر
(کلید کاف عربینک قحیله مفتاح معناسنه اما کسر کافله ده اوقورلر) شه که ترکیده قفله
کافک کسریله کلید دیرلر (کج کاف عجمینک قحیله خزینه به دیرلر اضافلر لایه لردر) لکن
کلیدک دره (ودرک کججه اضافلری بای بطنیله در بای بطنی مضافک کسره سنک اشباعندن
متولد اولان یاه دیرلر (صاحب هنر و وصف ترکیبی اقسامنددر (محصول بیت) (ای خردمند
اغزده دل ندر بوسوالدر (صاحب هنرک خزینه سی قبوسنک کلیدی (یعنی مفتاحدر بوجوابدر
چودر بسته باشد چه داند کسی * که جوهر فرو شست پایله و * بسته باشد بغلو اوله دیمکدر
(داند فعل مضارع مفرد غائبدر) داندندن بیلور دیمکدر (کسی یا حرف وحدت) که حرف بیان
(جوهر فروش وصف ترکیبی در) فرو شیدندن فروختن دن دکل جوهر صایبجی دیمکدر
(بیلور چرچی به دیرلر (محصول بیت) چونکه صاحب هنرک خزینه سی قبوسی بغلو اوله کیمسه
نه بیلور که مذکور صاحب هنر جوهر صایبجی میدر بوخسه چرچی (یعنی مادام که بر کیمسه نکلمه
و نطقه کلمه (عالم میدر جاهلمیدر کیمسنک معلومی اولماز (پس هر کسک علی و معرفتی کلانندن
معلومدر (پله چرچی اسبابنه دیرلر دین غلط ایلش (زیرا پله اییکه وار شیمه دیرلر مطلق چرچی
اسبابنه دیرلر * قطعه * اگرچه پیش خرد مند خامشی ادبست * بوقت مصلحت آن به که
در سخن کوشی * (پیش خردمند لایه) خامشی بای مصدر به ایله مبتدا (و ادبست خبری) و پیش
خردمند ظرف مکانی (بوقت یا حرف ظرف (وقت مصلحت لایه در (در سخن) در حرف صله
کوشی کاف عربینک ضمیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر دور یسدن (یعنی سعی ایده سین دیمکدر
(محصول بیت) اگرچه عاقل قشده و اوکنده ايسم اولیق (یعنی سکوت ایلک ایدر) حاصلی
معقولدر اما مصلحت وقتنده اول بکدر که سوزه جالشه سین یعنی سکوت بمد و حدر (اما هر رده
دکل بلکه تکلم ایلماکدن ضرر و نقصان مترتب اولسه اند سکوت مذمومدر * دوجبر طیره
عقلست دم فرو بستن * بوقت کفتن و کفتن بوقت خاموشی * یو بیت اوله نسبت ایله مقام

تعليله

داین سید علی و لامعی و سروری
کافی و دقائق الحقایق

مطل

در لامعی

رد کافی

تعليله واقعدر (چیز) نسنه دیمکدر (طیره معلوم اوله که فارسی دلد سکر حرف اولماز (قطعه)
هشت حرفست آن که اندر فارسی تابه می (نا باموزی نباشی اندرین معنی معاف) (بشواز
من این حروف و یاد کبرای اهل دل (ناو حاصا وصاد وصاد وطلا وطلا و عین و قاف) پس
سکر حرفک بریسی موجود اوله بوندله یا تحریفات عوامیه دندر و یا غیری دلدن منقول (پس
طیره نک اصلی تیره در لفظ مشترکدر غضبیه بولانق معناسی بیننده (امدی التیاس لازم کلسون دیو
غضب معناسنه اولاتی طایله یاز دیلر (بونده عقله اضافت مصدرک مفعولنه اضافتدر و همزه
بجمله اضافت ایچون کلسدر (تقدیری سبب طیره عقلدر) دم بونده نفس در (فرو فالتک ضمیه
بولک کی بریده محض تا کید ایچوندر نفس بغلامق ترک تکلمدن کایتدر کفتن قرینه سبله (بوقت
یا حرف ظرف و اضافت ظرفک مصدرینه در (واو حرف عطف کفتن مصدری دم فرو بستنه
عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سابق کیدر و یا حرف مصدر (محصول بیت) ایکی نسنه
عقلک غضبه و بیهضور لغنه سبب در (بریسی تکلم لازم اولدقده سکوت ایدوب خاموش اولیق
(و بریسی ساکت و خاموش اولاجق و قنده تکلم ایلک (حاصلی سوبیلده جک و قنده سوبیلک
و سوبیلک و قنده سوبیلک (زیرا ایکنسنده ندامت حاصل اولور که سبب غضب عقلدر
(مصراع ثانینک معناسنده ایکی نسنه عقلی غضبه کتور یجیدر دیوب (منه سنده طیره
بونده مصدر بمعنی فاعلدر دین عندی سوبیلش (و طیره خفت معناسنه در دین
اثر نیجه کنش * فی الجمله زبان از مکالمه اودر کشیدن قوت نداشتن و روی از محاوره
او کردانیدن مروت ندانستن که بار موافق بود و محب صادق * مکالمه او مکالمه مصدر در
مفاعله بایندن سوبیلک و سوبیلشک مشارکت بین الاثنین در (اوضمیر غائب یار قدیمه راجعدر
(اضافت مصدرک مفعولنه در) در حرف تا کید (کشیدن چکمک زبان مقدم مفعولدر) محاوره
و محادثه بر معنایه در مصاحبت دیمکدر (کردانیدن بونده دوندن مک دیمکدر اعراض ایلکدن
کایتدر (روی کردانیده نک مقدم مفعولدر) فقره اولیده می کبی (که حرف تعلیل (محصول ترکیب)
حاصل کلام یار قدیمه سوبیلشیدن دبلی چکمکه قوت طو غدام (یعنی انکله مکالمه دن ساکت
اولوب سوبیلشماکمه قادر اولمادم (دخی انکله مصاحبت ایلکدن بوزم دوندن مک مروت بلدم
حاصلی مصاحبتدن کلبا اعراض ایلکی معقول و مناسب کورمدم (زیرا یار موافقم و محب
صادق ایدی * بیت * چو جنک آوری با کسی برستیر * که ازوی کزیرت بود یا کزیر * یو بیت
بر رساله مزده کال تحقیقه تحقیق ایلش مراد ایدن انده کورسون (چو ادات تعلیل (جنک آور
وصف ترکیبی در (آوردندن و یا ضمیر خطاب چونکه جنک آور سین مراد حقیقته جنک آورلک
دکلدر بلکه قصه دن حصه در (یعنی چونکه الکدن ایش کلور دیمکدر (یا حرف مصاحبت
برستیره متعلقدر ماقبله دکل (کسی یا حرف وحدت نوعیه (بر حرف تا کید (ستیر فعل امر مفرد
مخاطب اونکولک (یعنی لج و عناد ایلدیمکدر) که حرف رابط صفت (وی واولف فحی و یانک سکونیه
اوکی ضمیر غایبدر هو معناسنه (کز رکاف عجمینک ضمی و زانک کسریله ضرورتسزک معناسنه در
عربیده (بدکی اداتانی) یعنی تا داخل اولیق ضرورت معناسی افاده ایدر (نسنه که حضرت
مولانا جامی قطعه ده ایکن سین به جمع ایدوب بیورر (قطعه) علی که ناگزیر تو باشد بدان کزای
و آرا کران کزیر بود جست و جومکن) (و آنکه که حاصل توشود علم ناگزیر) (غیر از عمل بموجب
اوارز و مکن) (ملا حضرت تروی اوغله نصیحت بیورر (بر علم که سنک ضرورک یعنی سکا لازم
و ضروری اوله اکامیل ایلله اما اول علمی که اندن ضرورک و لازمک اولیه جست و جویله (یعنی
اکاطالب اوله اندن صکره که سکا علم ناگزیر یعنی ضروری علم حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا

رد شععی
رد کافی

یارناکز بر ضرر و رتسریار
دیمکدر صح

حاصل اول علم ناگزیر ایلله (یعنی موجب ایلله و مقتضای ایلله عملدن غیر نیست) از ر و ایلله دیمکدر
(بیت) تویی که در دروغت بارنا کن بر منست (جفا و هر چه رسد از تو دلپذیر منست) نظای
مخزن الاسرار در پرورد (بیت) هست زیاری همه را ناگزیر (خاصه زیاری که بود دست گیر)
هر کس بر یار دن ضروری در دیمکدر (حاصلی بوییت مزالی اقدام واقع اولدیم چون مکرر
ایات استشهاد ابراد ایللدک) (اگر چه که عادت دکلدر) و تا ضمیر خطاب (بود فعل مضارع
مفرد غائب) کز یرک اوله دیمکدر (یا حرف عننفدر عریده ام و او کی کز معطوفدر) (کزیه
بونده اسم مصدر در قافیه معناسنه نفرت دیمکدر) (کزییدن کر یختن دن دکل) (کزی
بونده کر یختن معناسنه در دین اسم مصدری بلزیمش (محصول بیت) چونکه جنک آورسین
یعنی صواش اریسین والکدن لج و عناد وجدال کلور بر نوع کسه ایلله لج و عناد وجدال ایلله که
اندن احتیاجسنر لکک و ضرر و رتسریار لکک اوله (یعنی آکا هیچ بروجهله احتیاجک و ضرر و رتک
اولمه و یا اندن نفرت و کر یرک اوله (یعنی اندن قاجمک و اعراضک اوله) اما بوبکا کلن یار قدیم
بیم ضرورتی و ناگزیر محتاج الیه دوستم و محبم ایدی و اندن هیچ بروجهله کر یر و نفرت و اعراضم
بوق ایدی (بوییت بوستانده کلور و معناسی بونک بودر) (بس معلوم اوله که عموما شراح بوییتک
معناسنه واصل اولما سنر و بعضی شویله املتاب کلام و اکثار مقال ایلش که مال و نتیجه سی
محض ژا باقل بلکه اندن دون و سافدر تأمل ندر * بحکم ضرورت سخن گفتیم و تفرج کان
بیرون رفتیم * بحکم باحرف مصاحبت و حکم بونک کی برلده تا کیدافاده ایدر انجق بالضروری
دیمکدر (سخن گفتیم سوز سوز بونک و یا سوز بونک (تفرج لغتده انکشافدر) (یعنی آخلق و غمدن
قور تقدر اما سیر محلنده مستعملدر بونده ده مراد سیردر) (تفرج کان اصلی تفرج کن در) (یعنی
وصف ترکیبی در) (الف و نون حبابه معنای بی افاده ایدر تفرج ایدرک دیمکدر) (بیرون
طشیره (یعنی شهر دن طشیره باغلو و باغچه ل جانبده کتدک دیمکدر) (محصول فقرتین) و قنا کیم
کلن دوستیم یارناکز یرم اولدیمه و آکا هیچ بروجهله استغنا و اندن اعراض معقول کورلدیمه
بالضروره انکله مکالمه به و محوره به کلدک و سیر ایدرک طاشیره باغلو و باغچه ل جانبده کتدک
* در فصل رابع که صولت برداریمه بود و اون دولت ورد رسیده * فصل لغتده ابرمقدر
اما بونک کی برلده بیلک درت حصه سندن بر حصه سی مراد در بونده ریمه اضافله
تخصیص کتب ایلش در (رابع بهار زمانه دیرلر) (بس فصل رابع فصل بهار دیمکدر
ریمه باطابق ایدوب وحدت نوعیه در دین کسه جمیع نسخده مخالف یاز دوغندن غیر
معنای افاد ایدر (که حرف را بط صفت) (صولت لغتده بر کسه نک او ز رینه صحرایوب
هجوم ایلکه دیرلر اما بونک کی برلده شدت و سورتدن عبارتدر) (برده اضافتی مصدرک
فاعله اضافتدر) (بر دبانک فتحی و رانک سکونیه صوق معناسنه در که فارسیده سرما درلر
(ارمیده ارامیدن مخففدر) (کنش دیمکدر ساکن اولش معناسنه ما ضیدن قسمدر
اسم مفعول دکل) (بود بونده حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر) (اوان همزه مقصوره نک
فتحیه وقت معناسنه در) (ورد و اوله فتحی و رانک سکونیه عربیه کل معناسنه در) (اوان دولت
ورد اضافتلی لامیه زدر) (رسیده ایشش دیمکدر ما ضیدن قسمدر اسم مفعول دکل
(محصول فقرتین) طاشیره کنده کمن زمان ریم فصلنده ایدی که شدت سرما ساکن
اولش و کلدک دولتی وقتی ایششیدی یعنی کل آچلشیدی ورده دولت اثباتی اول
جهتندر که کل جکلرک سلطانیدر تنکه خواجه حافظ یور مشدر (بیت) افسر سلطان
کل پیداشد اؤ طرف جن) (مقدمش یارب مبارک باد بر سر و سمن) (حضرت شجک بولامنده

رد لامعی
رد شعی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

رد شعی

رد لامعی و سروری

رد لامعی

نوعا

نوعا مساحه وار ز را شدت شتا و او خرچسین و اول بهارده ارام ایدوب ساکن اولور
وکل خود بهار فصلینک او اسطنده آچلور (شویله که کل زمانده برک و سرما نک نام و نشانی
هر کز کیمسه خاطرینه خطور ایلز فتامل * بیت * پیراهن برک برد رختان * چون جامه
عیدینک بختان * پیراهن الفله و الفسز کولکدر که عربجه قبض دیرلر (برکه اضافتی بیانیه در
پیراق کولکی دیمکدر) (جامه قفتان عیده اضافتی لامیه در پیرام قفتان دیمکدر) (نیکبخت
وصف ترکیبدر دولتو معناسنه) (الف و نون ادات جعدر ایکی قافیه ده بله) (نیکبختانه اضافتی
لامیه در) (محصول بیت) بهاری توصیف ایدوب بیورر اعجاز اوزره پیراق کولکی ارباب
دولتک بیرام لباسی کی ایدی یعنی یکی و نازه اور سلیمش و صولش دکل ایدی فقرا لباسی کی
(حاصلی اسیمقدن و صوقدن بر مرده و ذبول دکل ایدی دیمکدر * قطعه * اول ارد بهشت
ماه جلالی * بلبل کوینده در منابر قضبان * اول معروف (ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در
(وارد بهشت ماهک جلالی به اضافتی بیانیه در) (معلوم اوله که چشید زمانده نک تاریخ اعتباری
یوغیدی اما انک زمانده حکیمات زیاده سیله غلوسی و کزنی و و فرتی و ار ایدی (بس چشید
تخت سلطنته جلوس ایلدیکنده اول کونی تاریخ قود یلر اندن صکره هر عظیم الشان
پادشاه که تخت سلطنته جلوس ایلسه اول کونی وایی وایی تاریخ ایدر لردی (یز جردن
شهریار بن نوشیر روانه کلنجه که آخر ملوک عیددر) (بس انک جلوسنده تاریخ ایلدیلر دیرلر که اول
کون هجیره نبینک علیه الصلاة والسلام اون برنجی سنه سنک ربیع الاولک بکرمی ایکنی کونی ایدی
و بو تاریخ مستمر اولدی سلطان جلال الدین ملک شاه بن اب ارسلان سلجوقی تخت سلطنته
جلوس ایدنجه که اول کون هجرت مذکور نک دورتینویشش سنه سنک مبارک رمضانک
سکرنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف نهاده رأس حله داخل اولمش ایدی
(بس بعضی حکما اول کون مبارک باده وارهش ایدی حله دن بری عمر خیام ایدی که اول
زمان رصدکوا کب ایدوب صاحب زیج اولمش ایدی) (بس پادشاه مجلسنده الکلام بجمرا الکلام
حسبجه مصاحب ارصاد و از یاجده مؤدی اولدی و تواریخ قدما دن مصاحبت ایلدیلر
پوئاده عمر خیام بیوردی که نه ضرورت که بزقدما تواریخنه اعتبار ایده و ز سعادتو پادشاهک
بو کوندن جلوسنی تاریخ ایده اوم جله سی بوسوزه قائل اولدیلر و اول کونی و اول ای و اول یلی
تاریخ ایلدیلر و اتفاق ایلدیلر که ایلرینک اسامیسنی یزد جردی ایلرینک اسامیسنی ایلله ل
(و ابتداء سنه فروردین ماهدن اوله) (یعنی شمس رأس حله داخل اولدوغی کون فروردین
ماهک اولی اوله و اتفاق ایلدیلر که اول کونه شگلر و شاد مانلقر اوله شویله که سلطان
جلال الدین زمانده بو کونه رعایت سنه بسنه زیاده اولدی و صکره کلن سلاطین دخی
بور رعایت اوزره اولدیلر الی بومنا هذا) (بس بو کونه رعایت و التفات رسوم انجامدن اولدی
(غزابت بونده در که بعضی مفتی لرفقوی و بر مرش که نوروز کونده سیره واروب اول
کونه تعظیم ایلین کا فر اولور دیو اولر عایتی و تعظیمی کفر اولان نوروز و زومده
قرل بمورده کونیدر بو نوروز دکلدر) (تنکه خلاصه قضا واده بیورر * من اهدی
بیضه الی الجوس یوم النیروز کفر * و مجموع نوازنده بیورر که * اجتمع الجوس یوم
النیروز فقال مسلم سیره حسنه وضعوها کفر * و بونلردن غیر کابلرده بواسلوب اوزره
فتوار واقعدر که آکا بعضی کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر که آکا جمیع نصاری
اعتبار ایدوب رعایت ایدر بلکه عید اکبرلی اول کوندر یتیمه الفتا واده بو نوروز
نبروز مجوس دیمشدر) (اما مذکور نوروزی کفره بلز مکر که اهل اسلامدن

مطل

مطل

اشیده (پس تاریخ یزدجردی آیلرینک اسامیسی بونلردر که ذکر اولتور * نظم *
 زفروردین چوبکدشتی مه ارد بهشت آید) همان خرداد و تبرانکه که مر دات همی باید) پس
 از شهر یوز و از مهر و ابان آرزودی دان) که برپهن جز اسفندار مز ماهی نیفزاید) ابدی
 یواستبار اوزره ارد بهشت فصل بهارک ایکنجی آیدر) پس جلالت اضافت ونسبتی ارد بهشت
 یزدجردی بدن احتراز ایچوندر که اول بوندن اون سکر کون مقددر (معلوم اوله که ارد بهشت
 لفظنی ماهه اضافت ایدنلر خطای فاحش ایدرلر زیرا که کور ایلرک اسملری ماهله مرکبدر
 (مثلا فروردین ماه) و ارد بهشت ماه) و مر دات ماه دیرلر (مصرعک معناسنی اولوقت جلال
 شاهنه منسوب اولان تاریخ قریه اوزره دین خطا ایدوب اظهار جهل ایلش (زیرا تاریخ قری
 عربه مخصوص صدر باقبسی هب شمسی حقیقیدر) بلبل مبتدا کونیده خبری کونیده بونده بجازا
 نالنده معناسنه در (منابر منبرک جعیدر کسر میله ضرب باندن آلت ارتفاع دیمکدر مصدری
 نبرکلور نونک فتحی و بانک سکونیه) قضبان قافک ضمی و کسری ایله قضیبک جعیدر
 بدادر غصن معناسنه اما قافک فتحیه اوقورلر قضبانه موافق اولسون ضادک ماقبلی
 مفتوح اوله ده (محصول بیت) یار قدیمله سیره چقدوغز زمان جلال الدین منسوب
 ارد بهشت ماهک اولیدی بدادر منبرلر نده بلبل کونیده ایدی * برکل سرخ از غم اوفتاده لالی *
 همچو عرق بر عذار شاهد غضبان * (کل سرخ بیانیه در قزل کل دیمکدر) غم چه در که
 کیچه یغار) اوفتاده و اوله و اوسز لغتدر و اوسز یازوب و اوبله ده لغتدر دین معلومدر که
 ناموزون اوقورمش (لاک الف ممدوده ایله لؤلؤنک جعیدر ایچور دیمکدر) در عرق (عذاردن
 بونده یکاق مراد در رخسار دیمکدر شاهده اضافتی لامیه در و غضبانه بیانیه) شاهد بونده
 محبوب معناسنه در (و غضبان عطشان وزنی اوزره صفت مشبهه در غضبانک معناسنه یعنی
 غضبلی دیمکدر (محصول بیت) قرمز کلک اوزرینه چیدن انجور دوشمش ایدی خشتناک
 محبوبک عذارینه در دوشدوی کی (حاصلی سیره کتدوکن زمان جلال الدین تاریخی حسا بنجه
 ارد بهشت ماهک اولیدی که بلبل منابر اغصانده متر غزل سر ایدی کل سرخک اوزرینه ده
 چیدن انجور دوشمیدی یعنی ایچو کی چه دوشمیدی قافش دلبرک بکاغنه عرق دوشدوی کی
 (حاصلی قزل کلی غضبدن قزرمش محبوبک رخنه وکل اوزره دوشمش غمی دخی اوزره عرق
 قطره لینه تشبیه ایلش و بوشبیه تشبیه مطلق درلر زرا کلی رخ جانانه ورخ جانانی کله و غمی
 عرق جانانه و بالعکس تشبیه جاژدر * شب را بوستان یکی از وستان اتفاق محبت افتاد * معلوم
 اوله که بوکتابک بومحلی اسکی نسخدر لده بوبله واقعدر و فی الواقع بوبله کرک تا کم اشاغه ده
 دیدمش ضمیری ارجاع ایلده تردد واقع اولیه یعنی مرجوع الیه یار قدیم اوله بلا تردد (پس
 عموما شراح بو مقامدن غفلتله یکمشتار تأمل ندر (شب کجه) ورا ادات مفعول (و با حرف
 ظرف) و بوستان و اوله فارسی و و اوسز عریسدر (یکی به اضافتی لامیه در) از دوستان از
 من تبیین کی یکی بیان ایدر دوستلردن برینک بوستاننده دیمکدر (اتفاق مصدر در افتعال
 باندن اصلی اتفاق ایدی قبل تاء افتعال و اواقع اولدی) و او حرفدر حروف مجهوره دن
 و تا حرفدر حروف مهوره دن بینهما تنافر و تباعد واقع اولدو غیچون و اوی تابه قلب ایدوب
 تابی تابه ادغام ایلدیلر (محبت مصدر مییدر یتوت معناسنه بات بیت دن ضرب بانک
 اجوف بایندن افعال ناقصه دن کجه واقع اولان مصالحده مستعملدر ظل کوندر واقع
 اولانده کی (بات زید عروسا) وظل زید امیرا کی (افتاد واقع اولدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 کیچه یعنی سیره چقدوغز کونک کیچه سی دوستلردن برینک بوستاننده اتفاق کجه ملک واقع

رد ابن سید علی ولامعی
 و سروری و شمعی و کافی

رد شمعی و کافی

رد سروری

رد ابن سید علی ولامعی
 و سروری و شمعی و کافی

یتوت کجه ملک دیمکدر

اولدی

اولدی (حاصلی سیره کتدوکنزده کجه طشره ده قالمق اتفاقی بوغیدی لکن اتفاق
 دوستلردن برینک بوستاننده اخشا ملدق * موضعی خوش و خرم و درختان دلکش درهم *
 کیچه لدکری بوستانی وصف ایدر) موضع اسم مکاندر جای معناسنه (و با حرف وحدت
 جایی دیمکدر) خوش کوزل (خرم خالک ضمی و رای مشددک فتحیه) تشدید غلبه استعمالدن
 ناشیدر نکه خسر و بیورد (بیت) ای سرا پای معدن خرمی (جسم تو بردلم نهادکر) (بونده
 خرمی ده تشدید یوقدر بلکه اصل اوزره مخفف کشتدر نکه سا بقا بیان اولمشدر) ابدی
 خرم لغته شاد معناسنه در اما بونک کی برلده آب و چن و چچکله اراسته و بیراسته مکان
 مراد در (درختان دلکش بیانیه در) دلکش وصف ترکیبدر (کشیددن کوکل چکچی یعنی
 کوکل ایچی معناسنه) درهم لغته قرش مورش معناسنه در اما بونده اغیارک صقلغدن و دللری
 و بدافلری بری بریند قرشمقدن عبارتدر (محصول فقرتین) کجه لدیکم بوستانک بعضی بری
 چار و چن و آب روان ایله مشرف و مزین ایدی و بعضی بری کوکل ایچی درخت میوه دن ملمو
 و شمعون ایدی (حاصلی اولکی فقره سی چن زار اولان بری و صفدر) و ایکنجی فقره سی
 درختان میوه ایله بر اولماسنی تعریفدر (درختانی درهم ایله توصیف اول جای لطیف حد ناتده
 بر کوهی مقام اولد و غنی افاده ایدر دین درختانی او دون اغای ظن ایلش عنی الله عند
 * کفتی که خرده مینا برخاکش ریخته و عقد ثریا از تارکش درا و یخته * کفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب شرط محذوفه جوابدر تقدیری اگر دیدی کفتی دیمکدر خطاب عام طریقله
 (که حرف بیان) خرده او واق دوک دیمکدر (مینا بونده یشیل سرچه درانک اوواغی دیمکدر
) برخاکش ضمیری موضعه راجعدر (ریخته اسم مفعولدر ریختدن دوککش دیمکدر) عقد
 بونده بوغدر (و ثریا تالک ضمی و رانک فتحیه اولنکر یلد زینه دیرلر فارسیجه پروین و برن
 دیرلر اضافت بیانیه در (تارک رانک فتحیه دپه به دیرلر یعنی هر نسته نکه دپه سنه و دوروغنه
 دیرلر) و شین ضمیر در خانه راجعدر (درا و یخته در حرف تأکید و آویخته اسم مفعولدر
 اصلش معناسنه (محصول فقرتین) لف و نشر مرتب طریقله بیورد (اگر سن اول موضعی
 و درختانی کوریدک دیرایدک که اول موضعک خاکی اوزره یشیل سرچه اوواغی دوککش
 چن انواع شکوفه ایله ملع اولد و غنی لمعان و برقنده یشیل سرچه به تشبیه ایلش و اول
 درختانک دپه سندن اولنکر دیزیسی و بوغنی اصلش و صارقش المانک و امرودک و کرازک
 و غیرینک طوط طوط اولان چچکنی عقد ثریا به تشبیه ایلش (خاکش ضمیری بوستانه ارجاع
 ایدوب بیان معنادر اوراق درختانی ذکر ایلک غریب تصرفدر) و فقره ثانیه ده دخی اولنکر
 بوغنی یعنی عقد بکر ثریا اول درختلرک فرقندن اصلشدر دین تشبیهده اغراب ایلش
 (فقره ثانیه ده تارکش بدلی تاکش دیدی فقره اولی ایله صنعت ترصیع اولوردی دینلر
 معلومدر که صنعت ترصیع نه اولدوغنی و بنجه اولدوغنی بلزلیمش (بلکه خاک و تالک پینده
 تجنیس مطرف و ریخته و آویخته پینده سجع مطرف اولوردی) بوا یکی فقره نکه بیاننده
 اطناب مقال و اکثر کلام ایده نکه بنکی خیالاته التفات اولغمون که صداع ابراث ایدر * قطعه
 * روضه ماء نهرها سلسال * دوحه سجع طیرها موزون * روضه لغته چندر مر غزار
 معناسنه اما بونده موضعی خوش بیورد و غیدر مبتدا محذوفه خبردر (تقدیری هی روضه در
 ماء صویه دیرلر آب معناسنه) ماء الف ممدوده ایله بوراده صو دیمکدر دین اصطلاح قومی
 فراموش ایلش (زیرا الف ممدوده شول الندر که زانده اوله و اندن صکره همزه اوله کساء و رداء
 النی کی) نهر نونک قتی و هانک سکونیه بونده ارمق معناسنه در (مانک نهر و نهرک ضمیره

رد کافی

رد شمعی

رد سروری

رد شمعی و کافی

رد کافی

رد لامعی

سکینچی سبک کسری
وصاغر دیدگری کافک
کسر یله در لطایع

اضافتی لامید در (وضعی روضه به راجع در) سلسال سکینچی دیمکدر خوشکوار معناسنه یعنی
خفیف در تقیل دکلدر (حاصلی منضم دیمکدر) ماء مبتدا و سلسال خبری و جمله اسمیه صفت
روضه در (دو حه اولو اغاجه دیرل اسم جنس اولوب قلیله و کثیره شامل اولدوغی جهندن
و مقام حسبله کثرت اشجار ایهام ایدر) بوده مبتدا و مخدوفه خبر در هی دوحه دیمکدر (سجیع
کو کر جنک و قرینک و غیره قوشلرک اومه سنه دیرل اما بونده طیره اضافت سببیه مطلق
اواز معناسنه تحریر اولمشدر) طیر قوشه و اوچغه دیرل مشترک لفظدر و اضافت سابق کیدر
(موزون معروف) بونده ده سجیع مبتدا و موزون خبری و جمله اسمیه صفت دوحه در وضعی
دوحه به راجع در هی روضه ضمیر هی وارد قلمی بوستانه صرف ایدوب معناسنی یعنی اول
بوستان بر باغچه در دین محله صرف ایلامش و هی دوحه معناسنه یعنی انده اولان درختلرک
هر بری برد و حه در دید و کیده مقامه مناسب دکل (محصول بیت) ایکی فقره بی ده لف و نشر
مرتب طریقه ذکر ایلد و کی کی بوانکی مصرعیده اول منوال اوزره یعنی روضه موضع
خوشدن عبارتدر و دوحه در ختان دلکشدن امدی اول موضع بر مرغزار ایدیکه ارمغانک صوبی
خفیف و سکینچی ایدی یعنی نقدر ایچسک ضرر ایلزدی بلکه فوری هضم اولوردی حاصلی صوبک
زیاده ایلو کندن کنایتدر اول در ختان دخی براچلق ایدی که قوشلرینک اوازی یعنی ترنات
و نغماتی لطیف و موزون ایدی حاصلی چتراری دیرلور در ختانی دلکش ایدی ایکی مصرعیده
مخدوف ضمیری موضعه صرف ایدوب محل اعتبار یله روضه و حال اعتبار یله دوحه در دین
مذکورلف و نشر دن کاه دکل ایتمش * ان راز لاله های رنگارنگ * وین پراز میوه های کونا کون *
ان اسم اشارتدر روضه یه (برطلو) رنگارنگ رنگ دیمکدر (یعنی مختلف رنگی لاله لردن طو بطلو)
ایدی (وین اصلنده و این ایدی همزه وصل ایلد ساقط اولدقد نصکره کسره سی و اووه نقل اولندی) میوه
یمشه دیرل (و هادات جعدر) کونا کون دورلو دورلو دیمکدر یعنی انواع میوه دن بونده باقوه
تقدیر ایلک کرک کیم کلامده تناقص لازم کلبه فتمال (محصول بیت) اول روضه رنگارنگ لاله لردن
مملو ایدی و اول دوحه بالقوه دورلو دورلو میوه لردن طو بطلو ایدی حاصلی ایچلر اودون اغاجی دکل
میوه اغاجی ایدی * باد در سایه درختانش * کسترانیده فرش بوقلمون * باد مبتدا (درختانش ضمیری
بوستانه راجع اولوق قابل و میوه هایه راجع اولوق جائز روضه یه و موضعه در جاع ایدنلری وجه
ایلمش کسترانیده الف و نون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلسدر زرا کسترده متعدیدر
ادات تعدیه یه احتیاجی بوقدر) و بونده ایکی مفعولده استمر که حرف تعدیه یه محتاج اوله خبر مبتدا در
یاد دوشه مش دیمکدر (فرش دوشن نسته یه دیرل) بوقلمون بونده کلستانی کیمخادیدگری قاشدر
که هر نه جانبدن نظر ایلسک بر در لور کورینور حاصلی الوان مختلفه شکلن کوستر (زیرا باد
حرکت ایلدیکه میوه اغاجلرینک چکنی بیشل چن اوزره دو کر و چن اراستنده ده تمش
انواع والوان شکوفه اولغاندر پس چن بوقدر شکوفه ایلد ملع اولنجبه بالضروره بوقلمون شکل
اولور امدی فرشی حرکت باده اسناد بوجهندن بعض شارحین بر وجهله دخی تقریر بر دیرلر
لیکن اول تقریر وجود شمس مخصوصدر و بزم ذکر ایلدیکمز عامدر فتمال (محصول بیت)
اول بوستانک و یا اول میوه نک اغچلری سایه سنده باد بوقلمون شکل فرش دوشه مش تقریر
اولان وجه اوزره * بامدادان که خاطر بار آمدن بررای نشستن غالب امد * بامداد و بامدادان صباح
وقته دیرل (که حرف رابط صفت) خاطر بونده فکر معناسنه در رای قرینه سبله اضافتی لامیه در
(باز آمدن کر و کلک یعنی باغچه دن شهره و اومزه کتمک فکری) بررای نشستن اول کون باغچه ده
اوتورمق فکری اوزره (حاصلی بو کون باغچه ده اوتورالم می بوخسه شهره کیده لم می اورنه سنده

رد کافی

رد شی

رد سروری و شمنی و کافی

رد سروری

متردد اولدم عاقبت کتمک فکری اوتورمق فکری اوزره غالب کلدی * دیدمش دافنی کل و ریحان
وسنل و ضمیران فراهم آورده و عزیمت شهر کرده * دیدمش ضمیری یار قدیمه راجعدر (دافنی
یا حرف وحدت) (ریحان فسلکن ضمیران ضانک فتنی و یا نک سکونی و میلک ضنبله سلطان برکی
و نک برکی دیدگری بر در لوفسلکندر که بحکم اکایک بی دیرلر بانک ضنبله (فراهم آورده دیوشمش یعنی
جمع ایلمش) و عزیمت شهر مصدرک مفعولنه اضافتدر شهره کتمکی نیت ایلمش (بمحصول ترکیب)
شهره کتمک فکری اوتورمق فکری اوزرینه غالب کلیمک مصاحبه کوردیمکه براتک انواع شکوفه
جمع ایلمش و شهره کتمکی قصد ایلمش (معلوم اوله که کل وسنل و ریحان و ضمیران زمانلری مخالفدر که
بر زمانده جمع اولزلر پس کلام تخیلی اوله و یا تغلیب قصد اولنه * کتم کل بوستان راجحانکه دافنی
بقای نباشد و عهد کستان را وفای نه و حکما گفته اند هر چه نباید دل بستگی را نباید کل بوستان لامیه در
و اادات تخصیص (چنان که انجیلین که دیمکدر) (دافنی فعل مضارع مخاطبدر داندیدن بلورسین
دیمکدر بقائات و قرار دیمکدر و یا حرف تکبر حرف وحدت دکل) (و عهد کستان اضافتیده
لامیه در) و رانه حرف تخصیص و فای باسیده حرف تکبر در حرف وحدت دکل (نه حرف نئی در نباشد
دیمکدر) (و حکما یعنی اصحاب حکمت و ارباب عقل) (ناید فعل نئی مستقبل مفرد غائبدر
پایندن) (یعنی ثابت و قار اولمین دیمکدر) (یعنی اکملین و طور مین دلبستگی) (دل کوکل) (بستگی
یا حرف مصدر باغلیق دیمکدر) (و ا حرف صله در با معناسنه) (ناید فعل نئی مستقبل مفرد غائب
لایق دکل دیمکدر) (بمحصول ترکیب) دیدم بوستان کلینک شو بلکه بلورسین بقاسی اولماز سر یغ
از والدر (و کستان زمانیکه و فاسی اولماز) (یعنی کستانک وجودی و اعتباری کل ایلددر) (پس
کل کبدنجه کوبا که کستان کتمش اولور زرا دیکندن غیره نسته قالمز و حکما و ارباب عقل
(یعنی عقلا دیمشدر هر نسته که بایدار دکل) (یعنی ثبوتی و قرار ی بوقدر کوکل بقلعه لایق دکل
حاصلی ربط قلب و تعلق خاطر سزا وارد کل * کتمش طریق چیست * بن بویه دیمکدر
دوست دیدی (پس طریق نذر) (یعنی باقی و ثابت نذر که اکاز بقل قلب ایدوب کوکل اکلجه سی
ایده لم * کتم برای زهت ناظران و فسحت خاطران کاب کستان توانم تصنیف کردن که
باد خزان را بر ورق اودست تظاول نباشد و کردش زمان عبش ربیعش را بطش خریف
میدل نکند * برای بای اصلیه ایلد لاجل معناسنه در) (زهت نونک ضمی و زانک سکونی و هانک
فقیله سمر و زو شاد بلیق معناسنه در) (ناظران دن مر ادا هل مطالبه در و اضافت مصدرک
فاعله در) (فسحت فانک ضمی و سبک سکونله وسعت معناسنه در) (خاطران الف و نونله جمع
اولدی شدوذا و اضافت مذکور کیدر) (کاب کستان ییانه در) (کستان لغته کلکدر اما
بونده براعه الاستهلال طریقه ذکر اولمشدر که بو کابک اسمی اولاجقدر) (توانم فعل مضارع
متکلم وحده در قادرم دیمکدر) (کاب مفعول اولی) (و تصنیف مفعول ثانیه) (توانم معنی جهندن
کردن مصدر ینه مقیددر) (که حرف رابط صفت باد خزان لامیه در تقدیری باد فصل خزاندر
(و ا اادات تخصیص و) (بر حرف استعلا و) (با حرف صله در) (ورق اولامیه در) (دست تظاول
پیانیه در مراد ظلم و تعدیدر) (بو کلبه بو معنایه نیچه برده کلور) (کردش اسم مصدر در کردیدن
و بو شبنک ماقبلی دائما مکسور اولور نکه ضمیرک ماقبلی مفتوح اولور الا ضرورت وزن
ایچون کاه ساکن اولور) (زمانه اضافت مصدرک فاعله اضافتی کیدر) (کردش زماندن مراد
فصول ار بعدنک تعاقب و توالی سیدر) (عبش عنک فقیله لغته دیرلکدر اما بونده ذوق و صفا
مراد در) (با حرف صله) (طیش طانک فقیله خفت و سبکسارلق معناسنه در) (و خریفه اضافت
مصدرک فاعله در تقدیری بطش فصل خریفدر) (کردش مبتدا) (ونکدر خبری) (و عبش

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

رد شی

متردد

نکند که مفعول صریحی و بطبع غیر صریحی و مبدل مفعول ثانی صریحی (محمصول ترکیب)
دیدم که ناظر ترک و اهل مطالعه آن سروری و شادان چون دخی قار یارک خاطر لایحه انشاده
و معرفت و وسعت و برک ایچون (یعنی اوقیان منشی و اهل معرفت انشاده و معرفت کامل او ایچون
(کلیستان کتابی تصنیف ایلمکه قادرم که خزان یلینک انک پیراغنه تعدی و تجاوز الی اولیه یعنی
ضرر ایدوب پرک و بارینی دوککه قادر اولیه (یعنی دخی زمانک و فصولک تعاقب و توالیسی انک
بهاری ذوق و صفاسنی خزان فصلک خفته تبدیل ایده مبه (یعنی برکاب تألیف ایلمکه قادرمکه
فصل خزان و شتارک و بارینی دوکوب برهنه و غیر بان ایلمکه قادر اولیه دنیا کستانلری ایلمکی کی
* مشوی * بچد کار آیدت رکل طبق * از کلیستان من بیرونی * بچه با حرف صله (اید فعل مضارع
مفرد غائب در آیدندن و تالی خطاب ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (وز کل غیر صریحی و طبق
فاعل و یا حرف وحدت طبقدن مراد اجملش کلدز زیر اجملش کله ورد مطبق در عرب (یس
کلدن بر طبق و بر طبق کلدن دینلر بومعنا به واصل اولماش و هیچ تعرض ایلمکرده کذلک
والا تعرض ایدر لیدی (بر باری اولی بونک کی پرلده نظرفای عجم مکسور و و ستایلری مضموم
او قورلر (یس ضمه به تخصیص و ستایلر قدر) و بر فعل امر در بریدن بانک فحیله بردندن دکل (ورق
یا حرف وحدت بونده و رقدن کلدن بر پر قدر مراد یعنی بر کاغد (محمصول بیت) سنک نه ایشیکه
کلور یعنی نه کاریکه یارار بر مطبق کل بتم کتاب کلیستان تمدن بر کاغد مقداری خاطر بیکه آل
یعنی حفظ ایله که بیک کل مطبقدن انفعدر خطاب عامدر * کل همین روز پنج و شش باشد *
وین کلیستان همیشه خوش باشد * کل مبتدا (و باشد خبری (و روز ظرف زمان و پنج و شش
اضافت بیانه در (و همین ایچون دیمکدر) همیشه دایم دیمکدر خوش و او رسمیه و ورم ضمیمه بونده
خوب و لطیف معنایه در قافیه ایچون خامقوج او قور دین خوب سوبلیدی (محمصول بیت)
بویت بیت اوله مقام تعلیلده واقعدر زیر اکل بش الی کون اولور ایچون یعنی سریع الزوال
و قصیر عمر در اما کلیستان دائماتر و تازه و لطیفدر حاصل نه صولونه قور و نه چورر * حالی که
من این سخن بکتم دامن کل بر یخت و در دامن او یخت که الکریم اذ او عدوفا * حالی یا حرف وحدت
بر حالده (که من این سخن بکتم دامن کل بر یخت و در دامن او یخت که الکریم اذ او عدوفا * حالی یا حرف وحدت
ایله یعنی کل ایچنده اولتی اعتباریله پس دو کلن کلدز انک دکل بر یخت یا حرف تاکید (بر یخت فعل
ماضی مفرد غائب دو کدی دیمکدر) در دامن در حرف صله در باری (و یخت بونک پرلده یابشدی
معنایه در تنکه کلسه کرک ان شاء الله تعالی غلام بجمی حکایه سنده که بدو دست در سکان کشتی
او یخت یعنی ایکی ایله کینک دو مننه یابشدی دیمکدر (الکریم مبتدا) اذ او عدو زمان استتقال
ایچون ظرفدر معنای شرطی متضمن جمله فعلیه مضاف اولور جمهور نحو بین مذنبه و کندیده
عامل جوابدر که و فاعله در جمله ظرفیه خبر مبتدا در (محمصول ترکیب) همان که بن یارقدیمی
کلدن منع ایدوب کتاب کلیستانی تصنیفه قدرت اظهار ایلمکه کانه که تألیفه و عده ایلمش اولدم
زیر اندن منع و یو که ترغیب و عهد معنایه متضمن پس یو که بنی الکریم اذ او عدو فایورر
* فصلی دودر ان چند روز اتفاق در بیاض افتاد * (فصلی یا حرف وحدت دو و اور سیمیه
ایکی دیمکدر برایکی فصل معنایه ظاهر بونده فصلدن مراد باید ز زیر بو کتابده فصلله
ملقب و منعی سنه یوقدر چندینجه (در حرف صله در با معنایه بیاضه دوشمکدر ن مراد تحریر
و کتابت اولدی دیمکدر اگر چه مسوده دن بیاضه چفته قرینه یوقدر اما عده مته ده یوقدر
ایکی سنه ده محاکم تجلی وار (پس هر برینه حکم قرینه سزدر اکثر نسخده در همان روز واقعدر
لیکن مبالغه به جل اولماسون دیو بونسخه فی اختیار ایلمک (محمصول ترکیب) برایکی فصل اول

ردشراح

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی
رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

برقاج

برقاج کونده اتفاق بیاضنه دو شدی یعنی تحریر اولدی و یا مسوده دن بیاضه چقدی دیمک
اوله و یا همان اول کون بویه اولدی * در حسن معاشرت و اداب محاورت * حسنک معاشرته
اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر (اداب محاورت لایحه در محاورت مکالمه معنایه سنه در
(محمصول ترکیب) فصل اول خلقه حسن زند کانه بی و اسلوب اختلاطی و قانون مصاحبتی بلدر
و ایکنجی فصل اداب مصاحبت و مکالمه بی و طریق محاوره و محادثه بی بلدر در بعضیلر دیمکدر اولکی
باب سابع و ایکنجی باب ثامن در * در لباسی که متکلمن را بکار آید و مترسلا بلاغت افزاید *
در ادات ظرف در ظرف اولدن بدل افتاد فعلنه (لباس الفاظ و عبارتن کنایتدر) و یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) متکلمن مراد فارسیجه سوبلشدر (و ادات تخصیص
(بکار با حرف صله اید فعل مضارع مفرد غائبدر آیدندن کلور دیمکدر) مترسلا ندن مراد
منشیلدر (افزاید فعل مضارع مفرد غائبدر در ارتور دیمکدر) (محمصول فقرتین) مذکور ایکی
فصل بر لباسده واقع اولدیکه متکلمن فارسینک ایشنه کلور یعنی اول ایکی فصلده واقع اولان
قواند و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف عبارات ایله ادای اولدی که فارسی خوانلره لازم و طالب فرس
اولنره مهملدر و اهل ترسل و انسانک بلاغت و کانی زیاده ایدر * فی الجمله از کل بوستان بقیتی
موجود بود که کتاب کلیستان بعون الملك المان تمام شد * فی الجمله حاصل کلام (یعنی با حرف
وحدت و یا تکبیر) (محمصول ترکیب) حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه موجود ایدی که
کتاب کلیستان ملک خزان عونه تمام اولدی یعنی اللہک غنا بیه تمام اولدی * و تمام آنکه که شود
بحقیقت که پسندیده ایدر بارگاه شاه جهان پناه * اما کتاب کلیستان حقیقه اولو وقت تمام
اولور که مقبول کله یعنی مقبول اوله جهان صغینجی و باجهائی صغندر یچی پادشاهدر کا هنده
(سایه کرد کار اضافتی لایحه در کر کار کرد کاف عریله کرندن مشتق اسمدر رانک و دالک سکونیه
و کار ادات فاعلدر جی معنایه سمکار و جفا کار کی پس بونک کی پرلده کرد کار فعال مطلق
معنایه یعنی خدا) کافری عجمیدر دین بو خصوصه عجمیک الیش و کاف عربینک کسری
و دالک ده دینلر بونک اصلنی بلزلریش * و بر تو لطف پرورد کار * رب معنایه در پروردن
(محمصول ترکیب) سایه خدادر و خدانک لطیفی بر تویدر (یعنی اثر لطیفدر * ذخیر زمان * زمانک
ذخیره سیدر یعنی خلقک سبب حیاتی و باعث معاشی و وسیله نظام و انتظامی در * کشف الامان *
(کشف مغاره معنایه در بونک کی پرلده صغینجی دیمکدر ملتجم معنایه در یعنی خلق اکابانه ایلمکله
توایب روز کاردن و مکاید دهر دن امن و امان بولور * المؤید من السماء * مؤید محکم معنایه در
یعنی سعادتن تأیید و نصرت و ظفر بولمشدر ستمایه اسناد مجازیدر * المنصور علی الاعداء * دوشمنلری
اوزره نصرت و ظفر بولمشدر یعنی دشمنلرینه غالبدر * عضد الدوله لقا هره * عضد عینک فقی
و ضادک ضمیمه قولدر بازو معنایه دولته اضافتی لایحه در وقا هره دولته صفتی حاصلی دشمنلری
قهر و هلاک ایدینی دولته بازوسی یعنی معینی و ظهیریدر که دولت و سلطنت انکله مستحکمدر
* سراج المله الباهره * سراج چراغ یعنی شمعک قتیله سنده بنان آتش بونده ضیا و نور
مراد در (ملندن مراد دین اسلامدر) باهره زیاده روشن بهر القمر در لفظ نور کواکب
نورینه غائب اولسه یعنی دین اسلام که سائر ادیان غالبدر انک ضیائی و نوریدر دیمکدر بعض
نسخه زاده باهره بنده زاهره دوشمش بلدر یچی معنایه * بجال الانام * بجال حسن معنایه در
یوزه بجال دید کلری کوزلک انده ظاهر اولدو غیچوندر (انام خلقی معنایه در یعنی خلق
عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حالری و رونق کارلری انک وجود پر جودیه در * مظهر الاسلام *
اهل اسلامک فخر اید چکلری (یعنی انک جودیه فخر ایدر که بویه عاقل و عادل شاهزاده من

رد لامعی
رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری

برقاج

وارد در دیو * سعد بن ابی طالب * ابو القابله ملقب و ابو اوصافله موصوف ابو بکر
 اوغلی سعد در (اتابک اعظم دن مراد ابو بکر در که بودند نصیره آنک اوصافنی ذکر ایلسته کرک
 * شاهنشاه المظفر * شاهنشاه سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوك المظفر دیمکدر
 * مالک رقاب الامم * مالک رقاب اضافتی اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر (رقاب رقبه نک
 جعیدر یونکر دیمکدر) ام امتک جعیدر خلایق و طوایف مختلفه دیمکدر یعنی جیع خلایقک
 یونکرینه مالکدر (حاصلی خلق عالم قوللریدر دیمکدر ز رارقبه ایلسته جیع بدندن تعبیر ایدر
 * مولی ملوک العرب والجم * مولی بونده افندی وصاحب معناسنه در (ملوک ملکک جعیدر
 پادشاهلر دیمکدر عرب بدن غیری به عجم دیرلر مطلقا (یعنی عرب و عجم پادشاهلرینک افند سیدر که
 جیحی اکسرفرو ایدوب الک محتاجلریدر) حاصلی جمله سی اکا التبحر ایدرلر و جیعینک ناصر و یاوریدر
 * سلطان البر والبحر * بر و بحرک پادشاهیدر یعنی تمام دنیاه امری جاری و حکمی نافذدر
 * وارث ملک سلیمان * ملک سلیمان شیراز در اما بونده سلطنت سلیمان و ارث دیمکدر بعید
 دکلدر که غلو طریقیه و حوش و طیورک حکمنه مالک اوله * مظفر الدین * ابو بکرک لقی
 * ابو بکر * کنیتی * بن سعد * انجیلین ابو بکر که سعدک اوغلی دروسعدنکی اوغلی * ادام الله تعالی
 اقبالهما * الله تعالی ابو بکرک اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دائم ایلسون * و جعل الی
 کل خیر ما لهما * دخی الله تعالی هر خیره قلسون مرجع و مأیلمینی (بعض نسخه ده اما لهما
 دوشمش) امال الفک مدیه امک جعیدر ایدرلر دیمکدر یعنی الله تعالی حضرتلری امیدلرینی
 خیراته و مل و رغبتلرینی حسناته توجه ایلسته یعنی امیدلری خیر و توجهری عداوته اوله * و بکرشعه
 لطف خداوندی مطالعه فرماید * و او حرف عطف و یو فقره پسندیده آید فقره
 سنه معطوفدر (با حرف مصاحبت) کرشمه کاف بحمینک و رانک کسری و شین مجیمک سکونله
 بونده کوز او جمله بقمعه دیرلر (اما خراسان اهلی کاف عربی مفتوحه و رای مفتوحه ایلسته
 او قورلر (لطفه اضافت بیانیه در) خداونده اضافته بویه در (و یا حرف نسبت) مطالعه
 معروف (فرماید فعل مضارع مفرد غایب فرماید ندن فاعلی سابقا مذکور اولان
 شاهزاده سعددر (محصول ترکیب) کتاب کلستان حقیقه اولوقت تمام اولور که شاهزاده
 سعدک در کاهنده مقبول و معزز واقع اوله و کندینک شاهانه لطفی کرشمه سیله و نظر عاطفته
 حاصلی گوشه چشمه التفات ایدوب مطالعه بوره (یعنی شاهزاده سعدک مقبول اولور سه
 تمام عالم مقبول اولور دیمکدر * قطعه * اگر التفات خداوندیش بیار آید * نکار خانه چینی
 و نقش ارثه کبست * التفات افتعال با بندن مصدر در کیدر کن باشی اردینه دوندوب بقمعه
 دیرلر اکثر آهو و جیران جنسده مستعملدر (حتی نقل اولنور که اگر جیران جنسی بیار کن کاه کاه
 اردینه بقمعه هر کز اکا بر جیران بنشمردی (خداونده اضافتی مصدرک فاعلنه در) و شین
 ضمیر ظاهر و متبادر اولان کتاب کلستانه راجع اولمدر بعضیلر سعده ارجاع ایلدیلر و بعضیلر
 ذکر ایلدیلر اولان ابو بکره و العلم عند الله (بیار اید با حرف استقبال) بیار آید فعل مستقبلدر آراییدن
 آراستندن دکل (نکار نونک کسری و کاف عجمیه اسمدر نقش معناسنه کوزلله نکار دیمک بوندن
 مأخوذ در) خانه اوه دیرلر (نکار خانه نقش اوی دیمکدر دارالنقش معناسنه وصف ترکیبی دکل
 (چینه اضافتی بیانیه در یای نسبیه) چین سرحد هنده بر عظیم شهرک اسمدر تعریب ایدوب
 صین دیرلر و نکار خانه سی بر عظیم کلباسدر که اول ملکته پیدا اولان اوستاد نقاشلرک
 هر بری کندی استخراج ایلدیکی نقوش و اشکال غریبه بی و تصاویر عجیبه بی انده
 نقش المشر (ارژک فتح هیزه و سکون را ایلسته بر تصویر نامه در که مانی نقاش استخراج

ایلدیکی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری
 رد لامعی
 رد لامعی

ایلدیکی تصاویر و نقوشی انده رسم و ایلشدر (یا حرف نسبت) وسین و نا ادا ت خبردر (محصول
 بیت) اگر کتاب کلستانی شاه زاده غالبشاک نظر شاهانه سی مزین ایدوب حسن قبول ایلسته
 مقبولی وز یور التفاتیه و عین عنایتیه منظوری اولور سه نکار خانه چین کی مشهور و نقوش
 مانی کی تمام عالمده مسلم و مقبول اولور * امید هست که روی ملال در نکشد * ازین سخن که
 کلستان نه جای دلتکبست * امید هست مبتدا و خبر (که حرف بیان (روی ملال بیانیه) در
 حرف تأکید (زائد دینلرینی وجهه سولشدر) نکشد فعل نفی مستقبل فاعلی سعددر تقدیری
 درهم نکشد در (ازین سخن جائزدر نکشده متعلق اوله) و اشارت بیت اولک مضمونه اوله و که
 حرف تعلیل اوله و جائزدر که که حرف بیان اوله (وازین سخن مقام تعلیلده اولوب کلستان
 نه جای دلتکبست جمله سی مشار الیه اوله کلستان (ذکر یی بونده ابهام طریقیه در قنامل
 جیایک دلتکه اضافتی لامیه در دلتک و وصف ترکیبی در کولکی طارکیمه ملول معناسنه
 (و یا حرف مصدر (وسین و نا ادا ت خبردر (محصول بیت) امید وارد که شاهزاده بویکابه
 التفاتندن و یو که نظر و مطالعه سندن بی حضور اولوب یوزین یوزتیه یعنی ملالت و سامت
 کوسزیمه یوسوزدن و یوسیدن که کلستان کانی و یا بوستان کانی طارلق کوسزیه جک
 و ملالت و بی حضورلق بری دکل بلکه ایکسیده فرج بخش و اکشاوسیرانکه فرج فزادر
 حاصلی ایکسیده ده نظرندن کوزه نور و قلبیه سرور حاصلدر * علی الخصوص که دیباچه
 همایونش * بنام سعد ابی بکر سعد بن زککیت * علی الخصوص خصوصاً دیمکدر
 مقام تعلیلده و اقدمدر در نکشده مخصوص علتدر (که حرف بیان (دیباچه لغتده بکاغه دیرلر
 ایکی دیباچه ایکی بکاک دیمکدر کتابلرک اوللرینه دیباچه دیدکری تشبیه طریقیه در کانه که اولی
 یوزیدر همایونه اضافتی بیانیه در مبارک دیمکدر (شین ضمیر کلستان کتابنه راجعدر) بنام یا حرف
 صله (سعد بونده ابهام طریقیه مذکور در سعادت معناسیله شاهزاده سعدله مصدر مراد اولنجه نامک
 اضافتی بیانیه اولور (وای بکر سعدک لامیه (واسم مراد اولنجه نامک اضافتی لامیه اولور
 و سعدک مقدر ابنه بیانیه (وایک ابو بکره لامیه (ابو بکر در صکره ابن معدردر (زیرا فاعله در
 بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلک (محصول بیت) شاه زاده کلستانه نظرندن ملول اولماز
 زیر کلستان ملالت و سامت بری دکل خصوصاً که مبارک دیبا جیسی سعد ابی بکرک نانه در که
 اول ابو بکر بن سعد بن زکی در دیبا جیسی آنک نامه در دیمک مجاز مرسل طریقیه در ذکر جز
 و اراده کل قبیلنددر و الا تمام کتابلرک نامه در (تکه حضرت مولانا جامی پیوردر (بیت)
 کلستان کرچه سعدی کردازین پیش (بنام سعد بن زکی تمامش) (بویشک ظاهری اتی مشعر در که
 کلستان زکی اوغلی سعد آدینه اوله لیکن کتابدن فهم اولان شاه زاده سعد آدینه اوله (بس
 واسطه لک حذفنه جل ایلک کرک تکه بزم پادشاه لزمه عثمان اوغلی دیرلر واسطه لری ترک ایلکله
 معلوم اولاکه اکثر شراح ذاهب اولدیلر که کلستان سعد بن ابی بکر نامه اوله و بعضی ابو بکر
 انده در دیدی کتابک ترتیبندن فهم اولان قول بعضدر زیر اول ذکر جبل سعدی پیور و غنده
 ابو بکرک تعریفی مراد ایدی و سعدی ابهام و نور طریقیه ذکر ایلدی و صکره اوغلنک
 وصفی پادشاه و صفته توطئه طریقیه ذکر ایلدی و اشاغه ده جدال سعدی ذیلنده یته
 مناسیته ابو بکر و وصف ایلدی لیکن بعد دکلدر که ایکسیده نامه در دینلسته و بوقوله
 ظاهر اما نعه یوقدر والله اعلم * ذکر امیر کبیر فخر الدین ابو بکر بن ابی نصر * بو ذکر کتاب
 اوائلده ذکر محمد کی اعرابه ایکی وجهه محملدر تأمل ندر * دیگر عروس فکرمن از بی جالی
 سر بر نیارد و دیده یاس از پشت پای خجالت بر ندا رد * دیگر بونده دخی دیمکدر (عروس

رد ابن سید علی
 و سروری

رد ابن سید علی
 و سروری

کر دک اولز دن اول اریله عورت پینده مشته که در صکره ازه زوج و بل و حلیل دیرل
 وعورته زوج و بعل و حلیله دیرل بونده کلن مراد در فکره اضافتی بیانیته در (ومنه لامیه) بی ادات
 سلب جال حسن معناسنه در و یا حرف مصدر پس جالی سلب اید نیجه چرک لک معناسنی ویر
 اگرچه نه کوزل و نه چرکین معناسنه ده دلالتی وار (برینار دالدرمز دیمکدر یوقاری کتورمز و یوقاری
 قالدز مزیمک دکل) (دیده یأس بیانیته امید سزلک یعنی قطع رجا معناسنه در) (پشت ارقه پایه
 اضافتی لامیه در) (خجالتیه اضافتی بیانیته در) (خجالت او تنقذر شرمندگی معناسنه در) (برندارد
 ینه قالدزمز دیمکدر) (یوقاری طومنز دیمک دکل در) (محصول فقرتین) دخی بنم فکر کم کلنی
 کوزلسز لکدن باش قالدزمز یعنی کوزل اولدوغی حجابندن باشنی اوکنه طوتوب کوکنه
 بقار تنکه اوتان کیمسه بویه ایدر و دخی فکر کم کلنی امید سزلک کوزنی او تنقی ایغی ارقاسندن
 قالدزمز یعنی صاحب نظر و اهل بصیر قبولندن ناامید اولوب کمال حجابندن و زیاده حجابندن
 کوزنی ایغی ارقاسنه دیکوب باشین قالدزمغه قادر اولماز) (حاصلی حیرت و دهشتندن دایما
 باشنی اوکنه ضالوب یورر) * و در زمره صاحب جالان میجلی نشود مکر آنکه که متجلی گردد *
 زمره زای معیه نک ضعی و میک سکونیه بلوک معناسنه در صاحب جالانه اضافتی بیانیته در
 صاحب جالان بونک کبیلر عربیده ترکیب اضافتی در اما نجم اضافتن قطع ایدوب وصف
 ترکیبی شکلی ایدر حسن صا جباری بلوکنده دیمکدر متجلی اسم فاعلدر تفعل بابندن یعنی
 ناقص و آویسندن عرض جال ایلکه دیرل یعنی کوزل لکن کوستر مکه (نشود فعل نفی مستقبل
 اولز دیمکدر) (مکرادات استنادر الامعناسنه) (آنکه اولوقت دیمکدر) (که حرف بیان متجلی گردد
 (متجلی اسم فاعلدر تفعل بابندن بریجی اوله دیمکدر) (محصول فقرتین) دخی بنم عروس و فکر کم
 صاحب جالال زمره سنده عرض جال ایدوب متجلی اولماز مکر اولوقت که مترین و متجلی اوله
 یعنی فکر کم کلنی کیمسنیه یوزین کوستر اولوقت که آراسته و پیراسته اوله * بزور قبول امیر کبر *
 باحرف مصاحبت (زبور زانک کسری و یا نک سکونیه و اوک فحشی ایل زینت معناسنه
 اسمدر) (قبوله اضافتی بیانیته در) (وقبولک امیره مصدرک فاعلنه و کیره بیانیته یعنی اولوقت
 عرض جال ایدر و حسن کمال کوستر که امیر کبرک زبور قبولیه و حلی نظریله و عین التفاتیه
 مزین و آراسته و منظورو پیراسته اوله بوندن صکره امیر کبرک اوصافه شروع یورر * عالم عادل *
 بیانیته * مؤید * اسم مفعولدر تفعل بابندن یعنی خداددن قوت بولش * مظهر * یعنی غالب
 و منصور علی الاعداء مؤید مظهر اضافتی بیانیته در * ظهیر سر بر سلطنت * ظهیر بونده مغین
 معناسنه در (سر بره اضافتی اسم فاعلک مفعولدر) (سلطنته لامیه در) (تخت سلطنت دیمکدر
 تخت سلطنتک معنی دیمکدر * مشیر تدبیر مملکت * مشیر اسم فاعلدر افعال بابندن تدبیره اضافتی
 اسم فاعلک مفعولدر) (وملکته مصدرک مفعولدر) (یعنی امور سلطنت و تدبیر مملکت
 آنک رأی و تدبیر ینه منوط و مفوضدر بوالقاب اول معنایی مشعردر که مدوح و بر توفیض اوله که
 رومده آکا و بر اعظم و بیوک وزیر و باش وزیر دیرل) (وزیر تنفیذ اولیه که سائر وزرا و بکر بکیردر
 تنکه مسالک الرشاد نام کابده تحقیق الیش * کهف الفقر * کهف مغاره معناسنه در بونده جای پناه
 فقر ایدیمکدر * ملاذ الغریب * ملاذ اسم مکندر صغینجی بر دیمکدر فقر اوغر یا فقیرک و غریبک
 جعلریدر یعنی فعل وزنی اوزره اسم فاعلک جمعی بوزن اوزره کلوز حاصلی غریبالک و فقرانک
 ملتجاسیدر * مری الفضلاء * مری اسم فاعلدر تفعل بابندن مفعولنه مضاف یعنی علما و فضلائی
 تربیت ایدوب احوال معاشیه و انظام حالیه مقید اولوجیدر دیمکدر تنکه عاقبت اندیش صاحب
 سعادت لک شاندندر علما و فضلایه رعایت الیک بونده مری بی اسم مفعول تجویر ایلین مذکور معنایه

رد شعی

رد لامعی و شعی

متجلی و متجلی تجنیس
خط صنعتدر یعنی
نقطه ده مختلفدر
م

رد شعی

واصل

واصل اولدوش * محب لاتعبیه * محب اسم فاعلدر افعال بابندن یعنی ضاعفتدن سویمچی و دوست
 طومنی دیمکدر (انتقائیک جمعیدر برهیر کار و صالح و اهل تقوی دیمکدر و اضافتی اسم فاعلک
 مفعولدر) * افتخار آل فارس * افتخار افعال بابندن مصدر در آل بونک کبی پرلده اهل معناسنه
 مستعملدر افتخار آل اضافتی مصدرک فاعلنه در و فارسه اضافتی لامیه در یعنی اقلیم شیرازک خلقی آنک
 وجودیه قنخارا دیرل که بویه وزیر و واردر دیو * عین الملک * عین بونده لفظ مشترکدر قوتله اند یعنی
 قسم پینده ملک میک ضعی و لامک سکونیه مملکت و سلطنت پینده مشترکدر اضافتی لامیه در
 یعنی مملکت و سلطنتک و مذهب و ملتک قوتی و نصرتی حاصلی بونلر آنک وجودیه قوت و نصرت
 بولور یعنی بونلرک معین و ناصریدر یا خود بونلرک باشنه انداچوب وزیر باشچون دیرل رومده خنکار
 باشچون دیکلری کبی بعضی نسخه ده عین الملک یا نک ضعی و میک سکونیه قوتلوق و مبارکک
 معناسنه * ملک الخواص * ملک عین فحشی و لامک کسری ایله پادشاه دیمکدر خواص خاصک
 جمعیدر رکان دولت و اعیان سلطنت دیمکدر یعنی بونک هر بری اوزره حکمی جاری و هر برینه امری
 ناغذدر * فخر الدولة والدین * یعنی اصحاب دین و ارباب دولت آنک وجودیه افتخار ایدرلر زرا
 دینک ناصر و ارباب سلطنتک باوریدر * غایت الاسلام و المسلمین * غایت مدده ابرشته درل
 فار سینه فریادرس دیرل پس اضافتی اسم فاعلک مفعولدر یعنی اهل اسلام و مسلمینک ناصر
 و یاوری و معین و ظهیردر * عمده الملوك و السلاطین * عمده عینک ضعی و میک سکونیه معتمد علیه
 یعنی ملوک و سلاطین آنک رأی و تدبیر ینه اعتماد ایدوب آکا و اقلدر (یعنی تدبیر و تصرفه
 قائلدر) عمده کزیده و زبده معناسنی ورن یاندن سولش * ابو بکر بن ابی نصر * بواو بکر
 پادشاه ابو بکرک اقر باسندن ایش وانا بکیرک عادتلرندن و زرا بی کند و اقر باسندن الیک ایش
 قاضی بضای نظام توار یخنده بونک زیاده الطافنی و خیرات و مبرات و علما و فضلایه
 و مشایخ عظامه تکریم و تعظیلر بی ذکر ایلدی * اطال الله عمره * اطال فعل ماضی در افعال
 بابندن و لفظ الله فاعلی (و عمره مفعولی موقع دعاده واقع اولش یعنی الله تعالی عمرنی اوزون ایلسون
 دیمکدر * واجل قدره * اجل ده فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال بابنک مضاعفتدن فاعلی
 تحننه الله راجع ضمیردر) (ومفعولی قدره در موقع دعاده واقعدر الله تعالی قدرنی معظم
 ایلسون دیمکدر * و شرح صدره * بوجه ده دعائیده صدردن مراد قلبدر ذکر محل و اراده حال
 طریقه یعنی خداقلبی منشرح و مسرور و سینه سنی علم لدنیه بر نور ایلسون * و ضاعف اجره *
 ضاعف فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر اعرابی ما قبلده اولان جمله لر کبی در یعنی الله تعالی
 خیرات و حسناتی ضاعف یعنی قوت ایلسون * که مدوح آکا برافاقت * که حرف تعلیلدر
 یعنی بوقدر خیر دعایه و مدح و ثنایه استحقاقنه علت و یاندن (مدوحک آکا به اضافتی اسم مفعولک
 قائم مقام فاعلنه اضفیدر و افافه اضافتی لامیه در) (افاق افقک جمعیدر همزه نک و فائک ضمیمه) (فاده
 سکونده لغندر بونده اطراف مراددر یعنی اطراف عالم آکا بر نک ممدوحیدر حاصلی آکا بر دنیا و اعیان
 عالم مداحی و دعا کویدر * و مجمع مکارم اخلاق * مجمع اسم مکندر فتح بابنده مکارم مکرمتک جمعیدر
 رانک ضمیمه ایلکرمعناسنه (اخلاق خلانک جمعیدر خانک و لامک سکون و ضمیمه اضافتی لامیه در
 یعنی کوزل و بولر جمعیدر حاصلی اخلاق و اطواری کوزلدر * بیت * هر که در سایه عنایت اوست *
 کنهش طاعتست و دشمن دوست * هر که اصلنده هر کس که در (کس ضرورت و وزن ایچون و قرینه
 قائم اولدو ایچون حذف اولدی) (سایه عنایت بیانیته در) (اوضمیری وزیره راجعدر کنهش ضمیری که به
 راجعدر و مبتدادر و طاعت خبری) (و دشمن تقدیری دشمنش در قرینه قائم اولدو ایچون حذف اولدی
 ینه مبتدا و خبردر) (محصول بیت) بو بیتک مضمونی هر عیب که سلطان پسندد هیزمت مضمونه

رد لامعی

یعنی دشمن دوست مبتدا
و خبردر م

قریبتر یعنی هر کیمه که وز پرک سایه غنایتند وظل جایسته اولوب لطفه مظهر وعین رأفت
 ورحمتیه منظور اوله حسن اتفاق و عین نظری سبیل خلق عالمک کوز زنده هر چه هنر و کمال
 و هر نقصانی شمس بی زوالدر و هر کس اکاجشم محبت و دیده مودتله نظرایدوب محبوب القلوب
 اولوب دشمنان قنده و نظرنده محبوب سالم عن العیوب اولور یشده محل الضدین صنعتی المذبح
 عایشه الذم دین غلط سوبلدی (بتک معنایه فرضاندن بر جرم صادر اولسه و زیرک خوفندن
 کیمه اکاسوز سوبلکه قادر اولمز و اگر انک بردستی اولسه اولدخی وز پرک خوفندن انکله
 دوست اولور دین عنایات سولمش * برهر یکی از سائر بندهکان و خواشی خدمتی متعینست *
 سائر بونده ججع معنایه در خواشی حاشیه نك جعیدر خدمتکارل و متعلقات دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلاطین و وزرا و اکا بر ناسک در کاهلرنده ججع قوللرک و خدمتکارلک اوزرلرینه
 رخدمت معیندر (یعنی هر پرک اوزرسته بر خدمت متعیندر) (معینست عبارتتی هیزه مجتلبه
 ایله باز انرا ملا یلزلریمش * که اگر در ادای آن برخی تهاون و تکاسل روا داند هر اینه در معرض
 خطاب ایند و محل عتاب * ادای آن اضافتی مصدرک مقبولنددر (آن خدمتد اشارتدر) (برخ بانک
 فحقی ورا نك سکونیه بعض دیمکدر و یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر) (تهاون تفاعل بایندن
 مصدر در بر نسنه بی حقیر طوتمقدر نکاسلده تفاعل بایندن مصدر در کاهلرک ایلمکه در ل
 روارنک فحمله جواز معنایه در اما بونده جائز دیمکدر) (هر آینه البته دیمکدر) (معرض میمک
 کسرله شد و ذالم مکان معنایه اصلنده شول قناتدر که جاریه بی انکله ییعه عرض ایدر اما جاریه
 ایله به صائماز بلکه عاریتله به کوسرلر خطابه اضافت لایبده (محل عتابده بویه دینه بر آید
 مقدر در) (محصول ترکیب) اگر اول تعیین اولسان خدمتی ادا الیمده
 بر مقدار انها ون تکاسلی جائز طوناز یعنی اول خدمتی حقار لله طو توب انده اهمالی
 جائز کوره البته معرض خطابه و محل عتابه کلورلر (یعنی خدمتده نیچون نقصیات و اهمالی
 جائز کوردک دیوانی فاقرل و آزار ایدرلر * مکر برین طائفه در ویشان که شکر نعمت بزرگان
 واجبت برایشان و ذکر جیل و دعای خیر * مکرادات استنادر الامعناسته (طائفه در ویشان
 بیایه در) که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل (شکر نعمت اضافتی مصدرک مقبولنددر و بزرگانه
 اضافت لایبده در) (شکر مبتدا) واجبت خبر ایدر (برایشان واجبه متعلقدر) (ذکر جیل و دعای خیر
 شکره معطوفدر و اعرابی انجیلین در) (محصول ترکیب) الا بودر ویشلر طائفه سی اوزره بر خدمت
 تعیین اولماش که اکارک نعمته شکر ایلمک اوزرینه واجبدر (یعنی زمره در ویشان مذکور
 تکالیف و خدمت مادن مخرج و مستنار در که بونلرک اوزرلرینه لازم و واجب ولی نعمتک انعام
 و احسانلرینه شکر و سپاس و ذکر جیل و دعای خیردر) (حاصلی بونلرک خدمتی بودر بوندن خبری
 خدمتله مأمور و مکلف دکلدر * و ادای چنین خدمتی در غیث اولیرست که در حضور که
 این تصنع نزدیکست و ان از تکلف دور و یا اجابت مقرون * ادای چنین خدمت مصدرک مقبولند
 اضافتی قبیلنددر و یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر و مبتدا در (در غیث اولیرست خبری) (که
 حرف بیان در) (در حضور) (در غیثه معطوفدر) (اما معنی جهندن مفضل علیه واقع در) (پس که
 من تفضلیه معنایست متضمن اولور) (که حرف تعلیل) (این حضوره اشارتدر) (یا حرف صله) (و تصنع
 فعل بایندن مصدر در) (ر یا معنایه) (این مبتدا) (از دیک یقین دیمکدر خبری) (و تصنع خبره متعلقدر
 (و آن غیثه اشارتدر مبتدا) (و دور خبری) (و از تکلف خبره متعلقدر) (تکلف کولکده اولیان معنای
 اظهار ایلمکدر) (و یا اجابت از تکلفه معطوفدر) (و مقرونه متعلقدر) (و مقرون عطسه خبر
 بعد الخبردر) (آن اسم اشارته) (محصول ترکیب) در ویشلر اوزرینه واجب اولان خدمتک اداسی

معینست
نسخه

رد سروری
رد شعی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

حضورده (یعنی رو برو اولقندن ایسه غیثده اولق اولی رقدیر) (زیرا بالمو وجهه اولان شکر و ثنا
 و دعا ریا به قریبدر یعنی حقیقتده ریا قصد ایلمسه ده ایشیدن ریا به جل ایدر اما اول غائبانه اولان
 شکر و ثنا و دعا تکلفدن دور) (یعنی کولکدن اولوب همان دل اوچندن اولقندن بعیددر زیر
 قصدنی خدایلور انجیق حاصلی غائبانه دعا و ثنا عن صمیم القلب اولور بهر حال) (پس ریا و جعله
 جل اولماز) (زیرا کولکدن درخی غائبانه اولان دعا و ثنا اجابت و قبوله موصول و مقروندر یعنی
 زیادن و تصدیق دور اولدوغی کی اجابتده مقروندر حاصلی عندالله مستجابدر زیر حدیث
 شریفده واقعدر که ظهر غیبده صادر اولان دعا و ثنا * قطع * پشت دونای فلک راست
 شد از خرمی * تاچوتوفرزند زاد مادر ایا م را * پشت ارقه تا بونده قات معنایه در) (پشت دونا
 اضافتی بیایه در) (و مبتدا) (و فلک اضافتی لایبده در) (راست بونده طوغری دیمکدر) (راست شد
 طوغری اولدی) (یعنی طوغری دیمکدر خبر مبتدا در) (خرمی یا حرف مصدر در شادلق معنایه
 تا ابتداء غایت ایچون نظر فدر عریبده منذ کی) (فرزند اوغل دیمکدر) (زاد فعل ماضی مقدر غائب
 لازم و متعدی یشده مبتدا در) (بونده لازم مدر طوغری دیمکدر) (مادر ایا م نام معنایه) (ایامه
 اضافت بیایه در) (ورا ادات تخصیصدر مضاف الیه معنایست افاده ایدر) (زاد فعل لازم اولجه
 فاعلی تحتیه فرزند راجع ضمیر در متعدی اولقده قابلدر طوغری معنایه) (پس فاعلی فلک
 و معقول مادر ایا م اولور) (ورا بونقدیر ججه ادات مفعولدر فتامل) (محصول یت) (فلکک ایکی قات
 ارقه سی طوغری دیمکدر) (یعنی مخفی قامت ایکن مستقیم قامت اولدی حاصلی بو کر بلکی کندی
 ایام اناسنک سنک کی اوغلی طوغری دیمکدر و یا خود فلک ایام اناسنک سنک کی اوغول طوغری دیمکدر
 بونقدیر ججه زاد زایانید معنایست اولوب ایکی مفعول الور زیرا افلا که ایا دیرلر طوقوز انا معنایست
 و عناصر ریه به امهات دیرلر دورت انا معنایست و معدن و نبات و حیوانه اوغول دیرلر زاد لازم
 اولدوغی تقدیر ججه رانک زیاده سنه حکم ایلمن غریب حکم ایلمش تا کیم مادر ایام ایچون سنجیلین
 اوغلی طوغری دیمکدر دین حق ادای ایلماش * حکمت محضست اگر لطف جهان آفرین * خاص
 کند بنده مصلحت عام را * حکمت محض بیایه و مقدم جزای شرطدر و اگر ادات شرط
 (خاص کند فعل شرط) (تقدیری اگر خاص کند لطف جهان آفرین بنده مصلحت
 عام را حکمت محضست) (پس لطف فاعلی کنددر یعنی اسمی و اضافتی لایبده در
 (جهان آفرین وصف ترکیبی) (بنده خبر کنددر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (مصلحت
 خبر ثانیسیدر کندک) (زیرا کند بونده جعل و تصیر معنایست در) (عامه اضافت
 لایبده در) (ورا لام جازه معنایست در) (محصول یت) (خدای جهان آفرینک لطف و احسانی
 اگر بر بنده سنی عامه ناسک مصالح و لوازمی و امور و مهماتی کورمک ایچون تخصیص و تعیین
 ایدر سه و نظام و انتظام خلق عالمی انک وجود وجود و کرمنه منسوب و متعلق قبلور سه محض
 حکمت و کمال قدرنددر) (یعنی سلاطین و وزرا و حکام و قضای خدای ذوالجلال که مصالح
 و لوازم بشری دینی کوروب تدبیر و تصرف ایلمک ایچون تعیین و تخصیص بیور مشدر محض حکمت
 و کمال رأفتدر) (زیرا بویه اولسه عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالمه ارام و قرار اولوب
 ظلم و فساد حددن تجاوز ایدردی) (اگر چه که اللهم قدری عالمه بروجهله دخی نظام ویرمه
 نمکندر اما بونده زیاده حکمت وار) (حکمت محض عبارتتی خبر مقدم) (و اگر لطف جهان
 آفرین عبارتتی شرط) (و خاص کند بنده مصلحت عام جزای شرط و جمله شرطیه مبتدای
 مؤخر و بونقدیر ججه مدح شرطیه مقید اولور دین کیمسه نك اعرابدن هیچ حظی بوغیش
 و بختلدر که لفظ اگر زائد اوله پس بونقدیر ججه لطف جهان آفرین مؤخر مبتدا و حکمت محض

رد لامعی
رد کافی

رد سروری

حضورده

مقدم خبر (وخاص کند بنده مصلحت عام را حکمت محضی بیان اوله دین کیمسک بواعرابی
اولکی اعرابدن اعجب و اگر بدر (بنده ده همزه وحدت ایچوندر دین اعراب غریب سولیش
* دولت جاوید یافت * هر که نگو نام زیست * کز عقبش ذکر خبر زنده کند نام را * دولت
جاوید بیاید در جاوید و جاویدان و جاویدان ابدی معناسنه در (یافت فعل ماضی مفرد غائب
بولدی دیمکدر (دوات مبتدا) و یافت خبری و جمله اسمیه (هر که نگو نام زیست متضمن اولدیغی
شرطک جزاسیدر (هر که اصلنده هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون وقرینه قائم
اولدیغیچون کس حذف اولوب که رینه کلوب حرف ایکن اسم اولدی (نگو نام وصف ترکیبدر
ابو اولو دیمکدر ترکیب توصیفی دکل (کن اصلنده که از ایدی (که حرف تعلیل (عقب
عینک فنی وفاقک کسریله بونده ارد و صولک معناسنه در (و شین ضمیر که به راجعدر (ذکر خبر
بیانیه و مبتدا (زنده زانک کسریله دیری دیمکدر حی معناسنه (کند خبر مبتدا و زنده مفعول اولی
(و نام مفعول نایسی تقدیری نامشدر ضرورت وزن وفاقیه ایچون ضمیر ترك اولندی (ورا
ادات مفعول (محصول بیت) دنیاده هر کس که ابو اولو دیرلدی (یعنی هر کیسه که دنیاده
از ایلکله پکنوب ابو اد چقاردی ابدی دولت وسعادت بولدی (زیرا انک اردندن یعنی آخرته
رحلت ایلدیکنند نصکره ذکر خبر و یاد جیل نامی احبا ایدر (حاصلی حسن منساقب
وجیل مأثر صحیفه عالمه نامی باقی ایدوب فراموش ایدرمز (مصراع اولک معناسنی دولت
اید بولدی هر کیسه که ابو اد ویرلدی دین معنای بیی اولدر مش * وصف ترا کر کند
ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را * وصف ترا اضافتی مصدرک
مفعولته در (ور واکردن مخففدر (کند و نکند اهلک فاعلینده و وصفک مفعولینده
تناسع ایدر (اهل فضل اضافتی لامیه در شرطک جزاسی مخففدر (تقدیری برابرست
و ترا بوصف ایشان احتیاج نیست (مصراع ثانی مقام تعلیلده در (حاجت مشاطه اضافتی
مصدرک فاعلته در (مشاطه مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث در و زکچی خانون (یعنی قزلک و کلنلرک
یوزین یازوب وز فلان طرابوب و راستقرین چکوب بزه بن عورتدر که فارسیجه اکا زن پیرایه
کردرلر بزکچی عورت دیمکدر (مشط میمک ضمی و شینک سکونیه طراغه دیرلر پس انلرک بوکارلری
طراغه حاصل اولدیغیچون مشاطه دیدیلر (حاجت مبتدا و نیست خبری (روی دلارام اضافتی
لامیه و بیانیه اولغه ممکندر فاعل (دلارام و صف ترکیبدر ارا میدندن کوکل دکلندرچی
یعنی کوکله صبر و قرار ویری (ورا ادات تخصیص اضافت معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)
اهل فضل و کمال سنک و صفی یعنی سنی و صف کرکسه ایلده و کرکسه ایلده لرسکا نسبت
برابر در زیرا سنک کیسه نک وصف و مدحنه احتیاجک یوقدر (حاصلی سنده اولقدر محاسن
اطوار و مکارم اخلاق و اردر که و صفاق و صفته و مداحک مدحنه احتیاجک یوق (زیرا
روی دلارامک مشاطه به احتیاجی یوقدر که حسن خداداده هر تقدیر که زیب و زینت و برلر سه
برزاند حسن افاده ایلر (تکه خواجه حافظ بیورر (بیت) کوهر پاک تواز مدحت ما مستغنیست
(فکر مشاطه چه با حسن خداداد کند) پس سنده شرف وجود و کرم ذات و سخا و وجود اولقدر در که
وصافی و مداحلر نه مرتبه که مدحکده اطر ایلده لعهده سندن کله مزل و حق وصفی ادایده مزل
* عذر تقصیر خدمت و موجب اختیار عزت * بود و سابق صکی اعراب اولور فتا مل
(محصول ترکیب) خدمت و زبرده و افغ اولان تقصیرک عذری و عزت اختیار ایلسنک سینی
بیان ایدر * تقصیر و تقاعدی که در مواظبت خدمت بارگاه خداوندی می رود * تقصیر
تفعل بایشندن مصدر در بونده اکسکک دیمکدر و بریای تنکیر و یای وحدت مقدر در

رد سروری
رد شعی

رد کافی

رد لامعی

اطر اند حده مبالغه در لری

تقاعدی قرینه یا سنک قرینه سیله یا وحدت ایچوندر مصدری اولغه ده بحال وارد
دین فکر سز سولیش فتامل (تقاعد تفاعل بایشندن مصدر در (بونده خاقدن منقطع
اولوب عزت اختیار ایلک معناسنه در (که حرف رابط صفت (مواظبت مفاعله بایشندن
مصدر در ملازمت معاسنه خدمته اضافتی مصدرک مفعولته در و بارگاه اضافت لامیه در
(باز اجازت دیمکدر (وگاه بونده ادات ظرف مکندر نمازگاه و سیرانگاه صکی اجازت
یری دیمکدر ملوک و امر او حکام سر آیلرینه دخول قیو جیلر اجازتنه موقوف اولدیغیچون
سر آیلری قبول رینه مجازا بارگاه دیرلر (خداوندی به اضافتی بیانیه در زیرا یا حرف نسبتدر
(می رود می بونک کی برلر ده حرف استمرار در رود فعل مضارع مفرد مذکر غائب در
بونده واقع و صادر اولور دیمکدر بونده خداوندن وزیرمرا ددر (محصول ترکیب) حضرت
شیخ وزیرک خدمته کثرت تردد و ملازمت ایلد و کنیک عذری بیان ایدوب بیورر شول
تقصیر و تقاعد که وزیرک بارگاهک خدمتی ملازمتنده اولور یعنی مجلسلرینه ملازمت
ایلدیکنمک اصلی * بنا بر آنست که طائفه حکمای هند در فضائل بزر جهر سخن می گفتند *
بنا بونده مصدر در مفعول معناسنه انک اوزره منی در دیمکدر (یعنی ترك ملازمت خدمت
وزیر ایلدیکنم انک اوزره واقع و سبب و باعث اولدر (که حرف بیان طائفه اسم جمعدر
بلوک معناسنه (و همزه حرف توسل اضافت ایچون کلش حکما به اضافتی بیانیه در (حکما
جمع حکمدر بونده عقلا مراد در هنده اضافتی لامیه در (در حرف ظرف فضائل فضلك
و فضیلتک جمعدر که نقص و نقیصه نک تقصیدر بزر جهره اضافتی لامیه در (بزر ج بانک
وزانک ضمیر ایلد و دیمکدر بزر کردن معرب (و مهر محبت معناسنه اصلندن وصف ترکیب در
اولو محبتی معناسنه صکره نور شیر و آن وزیر آسنک برینه علم خاص اولدی سخن می
گفتند مقدم مفعول قوی (بونده می حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر سولرلردی دیمکدر
(محصول ترکیب) ملازمت خدمت بارگاه وزیرده واقع اولان تقصیر و تقاعد اکا منی در که
هند حکمای طائفه سی بزر جهرک فضیلت و کالی خصوصنده سوز سولیدیلر (یعنی انک عظمت
قدرینی و نباهت شاتی تذکر ایلدیلم معلوم اوله که بعضی شراح دیمش که آخرنده هاه
رسمی اولان کلمه همزه لاحق اولسه وحدت افاده ایدر هر برده و بویورده طائفه حکماء هند
عبارتی هند حکما سنک بر بلوکی دیو تعبیر ایلد کمری خطای فاحش ایلشلر را وحدت ایچون
منصوص اولان یاد و همزه حرف توسلدر هر برده تحقیق بودر که بو محله وحدت متحقق
و معتبر در دین خطاده انلرک اثر نیجه کیش زیرا بویه اولسه حکما انک اعرابدن هیچ محلی اولمزدی
و بو مقوله همزه مجرد اضافه توسل ایچوندر هر برده وحدت شرط دکلدر مثلا کاهی خطاب
ایچونده کاور دین کندویه بر جدید خطا اثبات ایلش زیرا همزه نک بو معناردن خبری یوق
* آخر جزین عیش ند آستند که در سخن گفتن بیظیست * یعنی در نک بسیاری کند * (آخر
عاقبت معناسنه در (جزین اصلنده جزاین دد و صله همزه دوشدی جز غیر دیمکدر ر جزین
بوندن غیر (عیش شین ضمیر بزر جهره راجعدر (که حرف بیان بطی کیج معناسنه در (در نک
دالک کسری و رانک فنی و نوک سکونیه اکلمک معناسنه می کند مقید در بسیار جوق
معناسنه در (محصول ترکیب) عاقبت حکماء هند بزر جهرک بوندن غیر عینی اکلدیلر که
سوز سولیده بکدر (یعنی ادای مرادده جوق کلنور بطیست لفظی بطی است یازان املا دن
اکا دکل ایمش * مستمع بسی منتظر باید بود وای تقریر سخن کند * بسی یاه اصلیه ایله
جوق معناسنه در (بود بونده بودن معناسنه در زیرا مضارع مقارند (تا بونده انتهاء غایت

رد شعی

رد شعی

رد شعی

رد شعی

رد سروری و شعی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

ایچوندر الی معنائه (وی ضمیر غائب در تقریر سخن مصدرک مفعولنه اضافیدر (محصول ترکیب)
 مستمع اولان کیمسه جوق منتظر اولق کرکنا کیم اول سوزنی تقریر برابله و مرادینی ادا ایده (یعنی نه
 معنایی که بیان الیک مراد اید نسه ملاحظه سز و توقف سز ادا ایلردی حاصلی سوز آله
 و جوابده و تقریر کلام و مرادده تأمل سز سوز سوزلردی بعضی شرح طلاقت لسانی اولماغه
 حل ایلش (یعنی دلی آخر ایدی نیز سوزلکه قادر دکل ایدی معنائه لیکن سباق و سباق کلام
 بوندن ایا ایدر (بسی به جوقلق معنایی و برنرا کلن بودر کیم باسی حرف مصدر کلامش و حرف
 نسبتدر یکی ده اولان یا کبی دیوب دقایق الحقایق سوز یله استشهاده ایدوب دعوا سنده ده
 دلیلنده ده جبط عشوا ایلش * بز جهر بشید و کفت اندیشه کردن که چه کوییم به از پیشمائی
 خوردن که چرا کفتم * اندیشه فکر (که حرف بیان (بشیمائی یا حرف مصدر در ندامت
 معنائه پیشمائی دیمکدر (محصول ترکیب) بز جهر قول حکمائی ایشیدی و دیدی نه سوز یلم
 دیوب فکر الیک فکر سز سوز یلوب بندن برنا معقول سوز صادر اولوب نیچون بویه سوز یلم دیوب
 بشیمان اولمقدن یکدر حاصلی فکر ایدوب معقول سوز یلم فکر سز نامعقول سوز یلوب ندامت
 چکمه کدن یک کره یکدر معلوم اولاکه بولکندن مقصود بسط معذرتدر که حضرت شیخ مدوح
 وز یک ملازمندن منقطع اولوب اختیار عزت ایلدیکنه (یعنی سوز بودر که کثرت تردد و ملازمت
 سبب اطناب کلام و اکنار مقال اولور نیکدیم شرح جوق سوز یلم جوق با کلام اکر اهل مجلسه قاری شوب
 صحت و سکوت اختیار ایدر سم ثبات و نفرت اظهار نه سبب اولور (پس السلامة فی الوحدة
 قولیله عامل اوب گوشه و جدیده و کنج سلامتده اختیار عزت الیک اولی و احرار حاصلی
 بولکات وز یک عظمت شانی و محفل و مجلسه داخل اولان اهل فضل و کمالک تعظیم و تجلیلی
 متضمندر * مشوی * سخنندان پرورده پیر کهن * بیندیشد انکه بگوید سخن * سخن سبک فقی
 و خاتک ضعیله و سبک ضعی و خاتک فقیله ده لغتدر (پس اثنائی مضارع و بیاتده ایکی وجهله اوقومق
 جائز در اما قافیه ده واقع اولیق برینه مخصوص اولور (سخندان وصف ترکیبدر دانندن
 دانستن دن دکل سوز بلیمچی دیمکدر (پرورده به اضافت بیانیه در (پیر کهن ده بویه در کهن
 ده کاف البه مضومدر اما ها مضوم و مفتوح اولق جائزدر سبک خاسنه تابعدر (پیر کهن
 ماقبلنه صفت و اندن بدل و عطف بیان اولمقد جائز تأمل تدر (محصول بیت) سوز بلیمچی مری
 اسکی پیر فکر ایدر اندن صکره سوز سوز یار (یعنی بر سوزی فکر ایلیمجه سوز یلم حاصلی فکر سز
 سوز سوز یلم (پرورده بی به اضافت قصد ایدوب دالی سلک کرک اوتومق کرک دین هم لغتده خطا
 ایلش هم معاده مضارع اولک معنایی کهن پیرک مر باسی اولان سوز بلیمچی دین اولی کی
 اضافت قصد ایلش (بگوید فعل مضارعدر کفتن مصدرندن دین اشتقاقده سهوا ایلش * مزنی بی
 تأمل بکفتاردم * نکو کوی وردیر کوی چه غم * مزنی فعل نهی مفرد مخاطبدر زیندن دن اورمده دیمکدر
 (بکفتار با حرف صله (کفتار سوزده دیرلر (دم بونده نفسدر تکلم معنائه (کوی فعل امر مفرد
 مخاطبدر (ورو کردن مخفف اادات شرط (دیر کج (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 (چه غم جواب شرط (محصول بیت) ملاحظه سز و تأمل سز کلامه و کفتاره نفس اورمه
 (یعنی فکر سز سوز یلمه اوسوبله اکر کج سوز یلمه نه غم (یعنی غم دکل حاصلی سوزک ابو
 اولسون و هر نفدر که کج سوز یلمه تفاوت الیم * بیندیش و انکه بر اور نفس * وزان پیش بس کن که
 کوبند بس * بیندیش با حرف تأکید و یا همزه دن مبدلدر نیکه سابق بیان اولدی (و اندیش
 فعل امر مفرد مخاطب فکر ایلدیمکدر و او حرف عطف (انکه انکا هندن مخففدر بحسب لغت
 اولوقندن صکره دیمکدر اما استعمالده اندن صکره دیمکدر (بر اور لغتده یوقاری کتور دیمکدر

رد سروری

رد شعی
رد کافی

رد شعی

رد لامعی
رد شعی
رد سروری

اما

اما بونک کی بر زده جفتار معنائه در (اور بندن فعل امر مفرد مخاطبدر نفس مفعول (او او
 حرف عطف (زان اصلنده ازان ایدی همزه وصل ایلد ساقط اولمدر (پیش بای مجملک
 کسر یله اول و اولک معنائه در (قبل و قدام کی (بس بای عربیک فحبله بونده بتر معنائه در (کن
 فعل امر مفرد مخاطبدر کیدندن ایلدیمکدر (که حرف بیان (بس بینه بتر دیمکدر (محصول بیت)
 اول فکر ایلدیمکدر صکره نفس جفتار (یعنی اندن صکره تکلم ایلد (یعنی سوز بلیمچی سوزی اول فکر ایلد
 اندن صکره سوز یلمه و سکا سامع اولور بتر سوز یلمه دکل دیندن اول سن بتر ایلد یعنی دکل سکا سکا
 و خاموش اولدیمزدن اول سن ساکت و خاموش اول بولکلام شول کشیه کوره در که رطب و باس
 سوز بلیمچی زواید کوی اوله و الاعلوم و معارف سوز یلوب هر کلامندن بریند و عبرت و بر نصیحت و حکمت
 مستغاث اولان کیمسه هر نفدر جوق سوز یلمه اندن اوصاف از بر اهر سوزی صفا بخش و روح افزادر
 بونده منه سنده کن شو معنائه در دین عنیدی سوز یلمش * ستطق آدمی بهترست از دواب * دواب
 از توبه کرک کوی صواب * یا حرف مصاحبت (و نطق بونده سوز معنائه در (آدمی بونده انسان
 معنائه در (بهر توادات تغضیلدر (دواب دابه ک چه دیر باک تشدید یله لغتده براورنده بور و بینه
 در زردی (صکره درت ایا قلی حیوانانده استعمال ایلدیلر چار یار معنائه (دواب از توبه عازنه
 وصل اولمغه بانی تشدید یله اوقومق و تحفله جائز در دواب از توبه مقدم جز اسیدر مؤخر شرطک
 (نکوی فعل مضارع مفرد مخاطب (صواب قول قوالیدر نفیض خلافدر طوع غری معنائه
 (محصول بیت) نوع انسان سائر حیوانانندن نطقه یکر کدر یعنی تکلمه ممتازدر (بس اکر صواب
 و خبری سوز یلمه حیوانات سندن یکدر (زیرا کلام لغودن کاه اوور که فساد منبعث اولور (اما
 سکرندن نادر واقع اولور که ضمیر مرتب اوله حاصلی اولور اولمز سوزی سوز یلمکدن سکوت
 اولی در * فکیف ادر نظر اعیان خدا وندی عز نصره که مجمع اهل دلست و مرکز علمای متبحر *
 (فکیف خصوصاً دیمکدر (نظر اعیان خدا وندی لامیه در و یا حرف نسبتدر (عز فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب مقام دعاده واقع اولش نصرتی عزیز اولسون دیمکدر مراد کندن
 عز تندر (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل موصوف خداوند در (مجمع میم نائینک فقی
 و کسر یله اسم مکاندن مطلع و مطلع کبی (اهله اضافتی لامیه در (ودله اضافتده بویه در (مرکز
 بونده مقام و محل معنائه در (علمایه اضافت لامیه در (متبحر اضافت بیانیه در متبحر در یک اوقومشه
 دیرلر (محصول ترکیب) یعنی هر برده سوزی اندیشه ایلد سوز یلمه کرک (خصوصاً و زک اعدائی و ارکائی
 نظر نده الله تعالی نصرتی معزز و مکرم ایلسون انجلین و زک اهل دل عارف مجتهد (و محل و مکان
 علمای متبحر (یعنی علماء و فضلاء راسخ و کامل مرکز بدر خداوند مراد بادشاه و نصر ضمیر بده اکا
 راجعدر دیمکدر نظر وار (نصر بونده مصدر بمعنی فاعلدر مرادوز بر دین عنیدی سوز یلمش منه سنده
 مجمع مصدر میمی دین فکر سز سوز یلمش * اکر در سیاق سخن دلبری کیم شوخی کرده باشم * سیاق
 کسر سبته مصدر در درایت و زنی اوزره سخنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر سوز کلام
 دیمکدر (دلبری دالک و لالک کسر یله بهادر دیمکدر و یا حرف مصدر (شوخی بونده کسناخ معنائه در
 و یا حرف مصدر باشم فعل مضارع متکلم و حده در (محصول ترکیب) وز بر مذکورک مجلسنده اکر
 سوز کلامده اظهار جرات ایدوب بهادرک ایدر سم کسناخ خلق ایلش اولورم * و یا صاعه مزجات
 بحضرت عز و آورده * و یا صاعه سرمایه در اما بونده استباب و تناع مراد در (مزجات میک
 ضعی و زانک سکونله از اجاق بهالی نسه اضافت بیانیه در (یا حرف صله (حضرت عزیز بن یوسف
 پیغمبر مراد در آیت کریمه به تلمیحدر که حضرت یوسف فرزند اشیری بانه کلامده (و جانی ضاعه
 مزجانه (دیدیلر ماقبل و یا بعد یله تمام آیتدر آورده تقدیری آورده باشم دیمکدر کتور پیش اولورم

نوعی

رد شعی

نوعی
رد شعی

نوعی
رد لامعی
رد شعی
رد سروری

نوعی

نوعی
رد شعی

معناسته (محصول ترکیب) دخی قلیل بهالی متاعی حضرت عزیزه کتورمش اولورم یعنی هدیه
 ایچون الحاق بهالی خاص کتورمش اولورم حاصلی اکسکاک ایلش اولورم * وشه در بازار
 جوهر یان جوی نیارد * شبه شینک ویا نک فحکه لریله وهای اصلیه ایلله برنج که اندن یان
 دیوینلری یاپارلواندن دوزیلن یونجق بونده بو مراددر (فارسیده های رسمی شکنده اوقنور
 (جزه و غره هاسی کبی کثرت استعمالدن بویله اوقنور دیمکک اصلی بوقدر (جوهر یان جوهر
 معرب کوهردر و یا حرف نسبت (والف و نون ادات جمع) جو جمک فحیله ارپه در شعر معناسته
 (و یا حرف وحدت) (نیارد فعل نفی استقبال مفرد غائب کتومز دیمکدر (محصول ترکیب) برنج
 یونجق جوهر فروشلر بازارنده برارپه جه قیمت کتورمز (یعنی وزیر مجلسنده اولان فضلانک
 قنده بم سوزم جوهر فروشلر بازارنده ارپه کیدر (یعنی بی اعتبار و بی قیمتدر * و چراغ پیش
 آفتاب برتوی ندارد * چراغ شمک قتیله سندن یانان آتشد درلر (پرتو به عجمینک و تانک
 قحدر بله ضیا معناسته در (محصول فقره) چراغ دخی آفتاب قنده برتو طومز (یعنی چراغ کنش
 یاننده برتوی وضیاسی اولماز * و مناره بلند در داغن کوه الوند پست نماید * مناره معروف بلند
 اضافت یاننده در (دامن کوه اضافتی لامبه در کوه کاف عربینک فحیله طاغدر جبل معناسته (الوند
 همزه نک فحی و لامک سکونی و واولک فحیله همدان طاغدرندن بر یوکسک طاغک اسمیدر اول
 ولایتده ارتفاعله علم اولغین اتی تعیین ایلدی و الا رومده طاغدر وارد که کوه الوندانله نسبت
 برده جکدر (بست بای عجمینک فحی و سکون سینله الحاق دیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد
 غایدر (نمایدندن نمودندن دکل کورینور دیمکدر فعل لازمدر (محصول ترکیب) دخی بلند مناره
 کوه الوند آنکند الحاق کورینور (یعنی بر مناره هر قدر که یوکسک اولسه اول طاغک
 دبنده اولیچک الحاق کورینور (حضرت شیخ تواضع بیوروب کسر نفس ایلدی و اعیان
 مجلس وزیر آفتابه و کوه الونده و کندی بی چراغ و مناره به تشبیه ایلدی بونده وزیر کوه
 وارکان مجلسی دامن کوه تشبیه ایلدی دیمکدر نظر وارد * مثنوی * هر که کردن
 بدعوی افرازد * دشمن از هر طرف بد و تازد * هر که هر کس که تقدیرنده در تنکه سابقا
 بیان اولندی (کردن بیوندر عرییده جید درلر) (بدعوی باحرف مصاحبت) بدعوی
 واولک کسریله دعوی معناسته در تنکه سابقا معنی یاننده یکدی (افرازد فعل مضارع
 مفرد غائبدر) (افرازدندن افراختن دزد کل یوجلد دیمکدر فعل متعددر (کردن مفعول
 صریحی (و بدعوی غیر صریحی) (دشمن مبتدا) (تازد فعل مضارع مفرد غائب تازیدندن
 تاختن دن دکل سکر در یعنی هجوم ایدر دیمکدر خبر مبتدا (محصول بیت) هر کس که دعوی
 وزعمله و عجیب و تکبرایله بویینی یوجلد یعنی تکبرلک و تجبرلک ایلله (هر جانیدن دشمن اکا هجوم
 ایلر حاصلی هر کس اکا خصوصت ایلر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع در
 (خویشتن را بگردن اندازد) (خویشتن تایلله و خویش تاسمز بر معنا به در کندی
 دیمکدر) (را ادات مفعول با حرف صله بونده استعلا معنا سین افاده ایدر) (اندازد فعل
 مضارع مفرد غائبدر) (اندازیدندن انداختن دن دکل اتر دیمکدر (محصول مصراع)
 کندی بوی اوزرینه اتار یعنی خود بین و خود پسند مرادینه و اصل اولماز بلکه تکبری و تجبری
 سبب هلاکی (یعنی بوی اوزلسته باعثدر * سعدی ابتاده ایست آزاده * کس نیاید بچک
 افتاده * سعدی مبتدا افتاده خبری و همره مجتلبه هاء رسمی ضرور نیچون کلشدر
 (و یا حرف وحدت) (ازاده صفت افتاده در) (و کس مبتدا) (نیاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 (بچک با حرف صله) (افتاده دوشمش ماضیدن قسمدر (محصول بیت) سعدی بر جنک

رد لامعی و کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی

رد شرح جیعا

و جدا

و جدا لدن و معارضه و مناقضه دن آزاده و سالم بر دوشکون درد مند در دعوی علم و فضل بدن
 و خلقت قبول و ردندن فارغ البال و آسوده حال بر نامراد در هر کس سله در و بشانه طور
 و درد مندانه و صغله بکنوب اغراض نفسانیه دن خلاص بولمشدر (پس بویله اولیچق کیمسه
 دوشمشک و دوشکونک جنکنه کلز یعنی اظهار عجز و مسکنت ایلنله کیمسه جنک و جدال
 ایلر اما مدعی و خود بین و خود پسند ایلله هر کس معارضه و مقابله و مناقضه ایلر (حضرت
 شیخ بونا که کسر نفس ایدوب مسکنت و تذلل اظهار بیورمش تنکه نیر سا بقده اجالا
 بو معنای ذکر بیورمش و بالجمله نثر و نظمده عرض نیستی و یستی ایلش (افتاده ایست
 عبارتند نصکره علی الارض دین خلاف سولش (وزاده نک معنای فارغ دینسه اعتراض
 ایدوب بیان معناده کندی فارغ لفظی اخذ ایلینی مؤخذ کرک و مصراع اولک
 معناسته سعدی بر دوشکون فقیر و حقیر در و دعوی تفضل ایلله که لیاقت و استحقاقی بوقدر
 دین مقصود سعدی به افترا ایلش * اول اندیشه و انکهی کفتار * پای بست امدست پس دیوار *
 و انکهی یاسی حرف اصلیدر (پای بست سکون یا به لغتده ایاق باغی دیمکدر بستن دن اما عمل
 معناسته مستعملدر که عریجه اساس دیور (امدست اصلنده آمده است در های رسمیه ضرورت
 وزن ایچون هاء رسمیه همزه مجتلبه حذف اولمش (پس بونده بعد معناسته در اندن صکره دیمکدر
 بویست سابقا مجتلبه متعارفده واقع اولان مثنوی بدترینه مناسب و موافقدر (محصول بیت) کندی به
 اول فکر و تامل کرک اندن صکره کلامه شروع و تکلمه و نطقه مباشرت کرک زیر بناده اول
 عمل اندن صکره دیوار کلش (حاصلی فکر و ملاحظه عمل حکمنده و تکلم دیوار حکمنده در
 (پس نیچه که بنانک تملسز ثبوت و قراری اولمز تامل و ملاحظه سز کلامک رونق و اعتباری اولمز
 یعنی فکر سز سوز تملسز بنا کی ناپایدار و خلل پذیردر (بونده بست به عجمیله در ترکیبده الحاق
 دیمکدر دین الحاق قاچشدر (بست به عریله فعل ماضیدر بقلدی دیمکدر پای لفظیله
 ترکیب اولغین معنای مصدری مراد در (یعنی آتی بغلق کلشدر صکره دیوار دین
 یورای اوجه بغلمش بغضیلر بونده بی فائده اطنا ب کلام ایلش * نخل بنشدم و لی نه در
 بوستان * شاهدم من ولی نه در کنعان * نخل بند و صف ترکیبی در بندیدندن نخل بغلیبی
 (نخل ترکیبده تحریف ایدوب نقل دید کلریدر کرکسه بچکدن و کرکسه بال و موندن اولسون
 (ولی ادات استدراک) (کنعان قدس مبارکله دمشق یینده بریرک اسمیدر که حضرت
 یوسف انده طوغوب نشو و نما بولمش در (و حضرت یعقوب اول رک قومنه تبلیغ احکام رسالت
 ایلشدر (محصول بیت) حضرت شیخ تواضع طریقیله بیورر که (بن نخل بندم اما بوستانده دکل
 (یعنی بوستانده نخل بندلک ایده هم زرا انده اولان نخلار صنع زداتی و مصنوع خدایددر که نخل
 هر قدر که استاد کامل و فتنده ماهر و قادر اولسه اکامشابه نخل احداث و پیدا ایده مز و محبوب بن
 اما کنعانده دکل یعنی حضرت یوسف نبی علیه السلام اولان برده محبوب دکل (زیر احسن
 و جهاده هر نه قدر که سرآمد و ممتاز محبوب اولورسه حسن یوسفه نسبت ایلله صورت دیوار در محصل
 کلام هر قدر که بن علوم و فنونده ماهر و کامل اما حضرت وزیرک مجلسنده اولان علما و فضلاء به
 نسبت طفل ایچید خوان دکل و بی معنی هر یرده علم و فضل و معرفتدن دم اورمق ممکندر اما
 بو مجلس سامنده علوم و فنوندن سوز سو بلمکه قادر اولما یوب دیمسته قالورم (نخل بندی
 به مقلددر به ایلله یازانلر اکثر مجتلبه مخالف یازد قلدندن غیری ناموزون یازمشدر (بعض سارحدر
 دیمش که نخل بندی یا به مصدریه ایلله وصف ترکیبدر نخل بغلا بیلقی یعنی نخل بغلا بیلقی بیلورم اما
 بوستانده دکل که انواع شکوفه جمع ایدوب نقل بغلیبدم (معلومدر که یوشاخ بیک مقصودنی

رد سروری
رد سروری

رد کافی

رد سروری
رد لامعی
رد ابن سید علی و کافی

رد ابن سید علی و سروری و شعی و کافی

رد ابن سید علی و سروری و شعی و کافی

بلامش و بوقر پزند معلومدر که مصراع نایده بر غریب وجهله شرح اینسه کرک * لقمان حکیم را گفتند که حکمت از که آموختی گفت از نایبایان * لقمان ایکدر بر یسی لقمان عاید که حضرت هودک زمانده ایدی و علامتونه اختلاف ایلد کلمی لقمان بود در اصح روایت اولدر که نبی اولیه بلکه بر فاضل حکیم ایدی انکچون حضرت شیخ لقمان حکیم یوردی بونک بر قزی واریش زرقانام که اوچ کونلک بولدن کوررمش شککه بعض اشعار عربده و مقامات حر بریده و شروخنده بیان ایلشیر (نایبایان کورلر دیمکدر) زیرا اینا صفت مشبهه در یلیندن کوره کن دیمکدر اما کور یچی معناسنی و برلر (یس نا اداات سلیدر کور میجیلر دیمکدر معنای لازمیسی کورلر در (محصول ترکیب) لقمان حکیمه دیدلر که حکمتی کیدن اوکرندک دیدیکه کورلر دن * که تاجای نینند پای نهند * که حرف بیان (نا اداات توقیت در مادام معناسنه) نینند بونده بلامک واکلامق معناسنددر (نهند فعل ننی مستقبل جمع غائب قومازلر دیمکدر (محصول ترکیب) کورلر دن حکمت اوکرنکی تفسیر ایدر یعنی مادامکه ایاق بصاحق بری عصایله و غیری وجهله تدارک اینجه ایق قومازلر * قدم الخروج قبل الولوح * قدم فعل امر مفرد مخاطبدر تفعلیل بایندن تقدیم ایله دیمکدر (خروج مصدر در نصر بایندن جفماق دیمکدر) (ولوح مصدر در دخول وزنی اوزره ضرب بایتنک مثال و او یسندن انکچون و او ی ساقط اولمشدر کیرمک معناسنه (محصول ترکیب) بریره کیرملی اولسک اول جفمی فکر ایله اندنصکره کیر یعنی هر ایشک اول صوکیکن فکر و ملاحظه ایله اندنصکره اکا مباشرت ایله (بونلر جعبا حضرت شیخدن تواضع طریقیله اظهار عجز و مسکندر * مصراع * مر دیت پیا زمای وانکه زن کن * مر دیت یا حرف مصدر (و ناضیر خطاب) یا ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور دین غافل ایمش (زیرای مصدر یده اصل سکوند حرکت ضرورت وزن ایچوندر) اصلی مر دی ات در دینلر ده سهوا ایلشیر ز پراهیچ بر وجهله همزه بختله بری دکل (با حرف تا کید) و ازمای فعل امر مفرد مخاطبدر از مایندن از نمودن دکل (زن کن اصطلاحارنده اولن یعنی تأهل ایله دیمکدر) (زرائکاح کن ایله تفسیر ایدن اصطلاحدن غافل ایمش (کن فعل امر در کیندن کردن دکل (محصول مصراع) مر دلکیکی اول انتخاب و نجر به ایله اندنصکره تأهل و تروج ایله یعنی اول کور که رجولینک کامل میدر یعنی مبدا که عنین اولماسن (اندنصکره اولن بومصراعک قدم الخروج قبل الولوح ترکیبیه زیاده مناسبت و ملائمتی وار) (یس ملائمتی بوقدر دین ارالنده ملائمت اکلامش (ملائمت اکلامد قدنصکره محله مناسب اولان معنی بودر که مر دلکیکی صنه اندنصکره اورمق ایله دیدوی زیاده نامناسب و ناملائم سوبلش (و بو ویردیکی معنی حد دانسته فاسد دکلدر دین صحیح و فاسدی فرق ایدر دکل ایمش (زن بونده زدن معناسنه امر حاضر صورتنده مصدر در دیدیکنی قول ایلك بونده عدم و قوفدن و عدم تبعیدن کلور بلکه سلیقه قصو رنددر * نظم * کرچه شاطر بود خروس بچنک * چه زنده پیش باز رو بین چنک * شاطر چاک و چالاک معناسنه در (خروس معهود) (با حرف ظرف (زند فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی خروسه راجع نیننده ضمیر (وجه مفعولی) (پیش ظرف مکان باره اضافتی لامیه در) (باز فارسی و بازی بایله عربیدر) (رو بین توجلی دیمکدر) (با حرف نسبت) (ونون حرف تا کید نسبت) (چنک جیم عجمیه قوش قیناغنه و برنجی حیواناتک پنجه سنده درلر (محصول بیت) (کرچه جنس خروس بری برله جنکده و صواشده شاطر و جویک اولور اما توج قیناقلی طوغان قنده نه چالار یعنی انکله جنک ایدوب شاطرلک ایله که قادر دکلدر (حاصلی انک قاتنده مغلوب و منهزمدر طوغانک ایا غنی لونده و شدنده توجه تشبیه ایلشیر زیرا او قوشلری پاشد یغنه محکم پاشور یو ایکی بیتک نظم

تدارک ایتمه ل
نسخه

ردشعی ولامعی
رد ابن سید علی
وسروری
رد ابن سید علی
ولامعی و سروری

ردشعی
ردشعی وکافی
ردشعی وکافی

رد ابن سیدی علی ولامعی
وسروری وکافی وشمعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

مطل

قطعه و رباعی دینلر نه قطععه بی اکثر مش و نه رباعی بی (چه زندک تقدیر نبی چه پنجه زند ایلین و زندی کند معناسنه تاویل ایلین ایکی وجه ایله زاند در بعضیلر دیدیلر که زندک مفعولی مقدر برنسنه اعتبار اولنق کرک مقامه مناسب بونده زند جرأت معناسنه در دین عجب جری ایمش * کر به شیرست در گرفتن موش * لیک موشست در مصاف پلنک * کر به کاف عجمینک ضمیمه جنک دیمکدر یعنی کدی (شیر بونده ارسلان معناسنه در کر به مبتدا و شیر خبری (گرفتن موش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (موش کسکندر عربجه فاره درلر) (لیک سکون کافله اداات استدر ایدر) (مصاف میمک ضمیمه جنک و صواش معناسنه در) (پلنک قبلان دید کلمی برنجی حیواندر) (معلوم اوله که کله نک آخرنده واقع اولان کافک ماقبلنده نون ساکن اولسه اول کاف البته عجمیدر) (محصول بیت) کدی ارسلاندر موش طوتوب اوله ده یعنی موشه نسبت کدی ارسلاندر اما کدی موشدر پلنک جنکنده یعنی پلنکه نسبت کدی فاره کیدر (حاصلی اشیا بر برینه نسبت کیمی ضعیف و کیمی قویدر) حضرت شیخ یورر که بن مبتدیه وضع یقلر نسبت اهل علم و فضل اما اکا بر علما و فضلاء به نسبت هیچ نسنه دکل حاصلی کسر نفس ایدوب تواضع یورر قدس سره * اما باعتماد سعت اخلاق بزکان که چشم از عوایب زیردستان بپوشند و در افشای جرایم کهتران نکوشند * اما اداات استدر اک (با حرف مصاحبت) (اعتماد مصدر در افتعال بایندن طایبق دیمکدر سعت اضافتی مصدرک مفعولنه در) (سعت اصلنده سینک کسر ایله ایدی عدت کبی مثال و اویدن پس حرف خلق ایچون سین مفعول قلندی شککه صرف کابلزنده میندر (اخلاق خلقک جعبدر خاکک ضمیمه) (بزکان بانک و زانک ضمه لریله و زانک سکونیه اولولر دیمکدر) (الف و نون اداات جعبدر سعت اخلاق بزکان اضافتلی لامیه درلر) (که حرف رابط صفت) (عوایب جمع عیبدر اضافتی لامیه در) (زیر زانک کسر ایله الت معناسنه در) (دستان دستک جعبدر زیردستان کسبک الی التله اوللره درلر قول و خدمتکار و رعیت کیلره) (پوشند فعل مضارع جمع غائبدر اوزرلر یعنی یورلر) (چشم مفعول صریحی و از عوایب غیر صریحی) (در حرف صله) (افشا همزه نک کسر ایله مصدر در افعال بایندن فاش ایلك معناسنه جرایمه اضافت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (جرائم جریمه نک جعبدر کاه معناسنه در) (کهتران کاف عربینک کسری و هانک سکونیه و اداات تفضیل ایله کهترک جعبدر یچی رکلر دیمکدر جرایمک اضافتی لامیه در) (نکوشند فعل ننی استقبال جمع غائب چالشملر دیمکدر) (محصول فقرتین) (ا کر چه بنده علم و معرفت و فضل یوق و فنون و کالده اضعف مبتدیانم اما اولولرک اخلاقنک و سعتنه اعتماد ایله که زیردستلرینک عیبوندن کوزلرین یورلر دخی کی رکلرک کاهلرین اظهار ایله که دور شملر یعنی سترعیوب ایدرلر * کله چند برسبل اختصار از نوادر و آثار و حکایات و اشعار و سیرملوک ماضی درین کاب درج کردیم و برخی از عمر کرانمایه بروخرج * کله یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) (چند پنجه) (سبیل اختصار طریق اختصار دیمکدر) (نوادر نادرک جعبدر لغتده بر روانانه درلر اما استعمالده عجیب و غریب معناسنه در بونده شیرین حکایات و غریب کلمات مراددر) (آثار اثرک جعبدر صحابه سوزلرینه و سلف صالحین کلماته درلر بعض نسخه لده امثال واقعدر ضرب مثلر دیمکدر ضروب امثال تقدیرنده دخی حکایات و اشعار) (سیر سینک کسر ایله و یانک فحبله سیرنک جعبدر یوریش یعنی روش و طریقت معناسنه) (ملوک ملکک جعبدر پادشاهلر دیمکدر) (درین کاب در حرف صله اولدیغی تقدیرجه بوکابه دیمکدر) (اما حرف ظرف اولدیغی تقدیرجه بوکابه دیمکدر) (درج مصدر در نصر بایندن در وجهله کلور دیوشرمک دیمکدر) (درج کردیم درج ایلدک

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

یعنی دیو شد که برخ بانگ فتحیه بعضی و بران معناسنه در (و یا حرف وحدت) (گرامیایه کاف
 تخمینک کسریله اغیر بهالی معناسنه استعمال ایدر زرا کران لفظ مشترکدر بهالی واغیر
 یعنی تقبل پذیرنده (بر او بر حرف استعمال او و ضمیر غائب کلمه راجعدر) خرج بونده صرف
 معناسنه در کردیم بینه مقدردر (محصول فقرتین) مذکور اعتمادله بر نیچه کلمه اختصار طریق
 اوزره نوادر و آثار و امثالند دخی حکایات و اشعار و ملوک سابق طریقه و قانون و روشلرندن
 بو کلمه جمع ایلدک (دخی اغیر بهالو عمر مزدن بر مقدار یعنی بران تألیف و تصنیفنه صرف
 ایلدک) (حاصلی بر قاج کون عمر مزدن بونک جمع و تألیفنه خرج ایلدک که بوشکله کیردی
 * موجب تصنیف کتاب کلستان این بود و بالله التوفیق * موجب اسم فاعلدر افعال بایندن
 بونده سبب معناسنه در (تصنیفه اضافتی اسم فاعلک مصدره اضافتیدر و تصنیفک کلمه مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر) توفیق تفعل بایندن مصدردر لغته او بدرمق دیمکدر اما اصطلاحده
 الله تعالی قولک مرادنی کنیدی مرادینه او بدرمغه دیرلر (محصول ترکیب) اخلاق بز کاک سخته
 اعتمادا کتاب کلستانک تصنیفنه سبب اولدی بو کلمه تکمیلنه توفیق الله تعالی به مخصوصدر
 * قطع * بماند سالها این نظم و ترتیب * زما هر ذره خاک افتاده جانی * بونده قطعه رینه
 نظم و شعر باذلقلمدن سهو واقع اولش (بماند فعل مضارع مفرد غائب در) (مانیدن
 ماندن دکل قالور دیمکدر) سالها سالک جعیدر قیاس ایله سالیان ده کلور شد و ذا
 ظرف زماندر (این نظم فاعل بمانددر) ترتیب تفعل بایندن مصدردر (زمانه فعلنه متعلقدر
 تقدیری زحاک تن ماهر ذره جانی افتاده بمانددر) افتاده بو تقدیر ایلین بی فائده تقدیر ایلش
 (جانی یا حرف وحدت) افتاده ماضیدن قسم اوله و یا اسم مفعول بعضیلر زعمی اوزره
 (و هاء رسمی حرف ترتیب اولمده جائزدر) (محصول بیت) بوسکتانک نظم و نثر و ترتیبی
 یعنی بو کتاب بللره قالور بزم وجود مزخا کندن هر ذره بریره دوشمش قالور و یاد و شوب قالور
 (حاصلی بکتابنر انجیلین قالور) خاک وجود مز بو نجلین قالور (یعنی افتاده بر بماند
 فعلنه مفعول اولور معناده بعضلر مصراع ثانی بی او اکیدن حال طور تر یعنی بزم خاک تمزک
 هر ذره سی بریره دوشمش اولدوغی حانه کابنر انجیلین قالور دیرلر (ذره اصلنده ذره خاکدر
 اضافته صکره ضرورت وزن ایچون همزه اضافت حذف اولندی دین سولیش
 * غرض نقشبست کریم بازماند * که هستی را نمی یابم بقای * غرض مبتدا (نقشبست خبری
 بونده نقشدن مراد نشاندر تنکه مشهوردر که عالمده بر نشان قودی دیرلر یا حرف وحدت) (کرکه
 حرف بیان باز بونده کری و صکره معناسنه) در ماند فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن
 ماندن دکل (که حرف تعلیل) هستی یا ی مصدریه ایله وارلق دیمکدر (حرف تخصیص
 نمی یابم افعال قلوبدن فی مستقبل متکلم وحده آ کلایم دیمکدر) بقای یا حرف تکبیر بقای باسی
 حرف وحدت طوئان معنایه اطلاعی بو غیش (محصول بیت) کتاب کلستانی سولیکدن
 غرض بر نشاندر که بزدن صکره یاد کار قاله زرا وجودک دخی وار لغت بقاسنی اکلام (یعنی
 عالمده کیمیه باقی دکلدر امدی بر نشان قومق کر که رکم کشی بی کنند و دن صکره اکدره
 * مکر صاحب دلی روزی رحمت * کنند در کار درویشان دعایی * مکر بونده ادات نمی در شاید
 معناسنه در دین عندی سولیش (دلی و روزی باری حرف وحدتدر یا حرف مصاحبت نه نامی
 سببیتی متضمن در رجیدن مراد ترجمدر) (در حرف صله) (کاردن مراد حقدر تنکه بعض نسخه لده
 واقمدر) دعایی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (بویست غرض نقشبست جمله سنه علت
 ثانیه در یعنی مراد عالمده بر اثر و بر نشان قومقدر) (اوله کیم بر صاحب دل بر کون مر حجت

رد این سید علی و لامعی
 رد شرح جیعا

رد شعی

رد سروری رد لامعی

رد این سید علی
 و لامعی و سروری

رد شعی

رد کافی

و شفقت

و شفقت سببیه بزدن و بشلرک حقنه برد عا ایلده (یعنی صا حب قلب اهل اللهدن بریسی
 کتاب صاحبیه د عا ایلده تنکه مصنفله د عا ایده کاشلر در رحه الله تعالی علیهم اجمعین
 * امعان نظر در ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصححت دید * امعان مصدردر
 افعال بایندن بونده دقت معناسنه در (نظره اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) تقدیری
 امعان نظرمدر (تهذیب تفعل بایندن مصدردر قطعه و تنقیح معناسنه) (ابوابه اضافتی
 مصدرک مفعولنه در) (ایجاز افعال بایندن مصدردر) (سخنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 اختصار سخن دیمکدر) (ایجاز سخن دیدک مفعول اولی) (و مصححت ثانیه و فاعلنه تحته
 امعانه راجع ضمیردر) (محصول ترکیب) بنم دقت نظرم کتابک دخی ابوابک تهذیبند
 و تنقیهند سوزک اختصارینی مصححت کوردی (یعنی سوز مختصر و فید اولمغی لایق کوردی
 (ترتیبیدن مراد الان اولان ترتیب در که اول سلاطینی ذکر ایلدی اندن صکره درویشانی آ
 (تهذیب ابوابدن مراد هر بابده مناسبی ذکر ایدوب خلاف سنه بی اول بابده
 ذکر ایلامکدر) (ایجازی ماقبلنه عطف ایدوب مصححتدن صکره در آن لفظنی ایراد
 ایدنر صحیح نسخه لره بخلاف باز دقلرندن غیری بی معنی سولیشلر * تا مرین
 رومضه رعنا و حدیقه غلبا چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب
 مختصر آمد تا ملالت نیجاید * تا ادات تعلیل مرادات تا کید (یعنی تحسین کلام ایچون
 کلمش لفظدر این سید علی بونده کنیدی مطالعندی بیاندن صکره بحر الغرایب کلامنی نقل
 بیورمش و سروری مرادنی فهم ایلوب دخل ایلش حقا بوقه بی تقریب دخل ایلش (این
 اسم اشارت) (روضه رعنادن مراد کوزل باغچه در اگر چه که لغته روضه چمنه دیرلر) (ورعنا ایکی
 یوزلی کلمه که رومده اکا کل ناصری دیرلر حدیقه باغچه بونده روضه به عطف تفسیری
 دوشمش (غلباغین مجیمه ک فتحیه والف مدود ایله جراه وزنی اوزره) (اغلبک مؤنثدر اغیرلرینک
 دالری و بد اقلری بری برینه کر شمش و قویولش باغچه ک صفتیدر مجاز مرسل طریقه (بهشت
 بانک فحی و کسریله وهانک کسریله و شبنک سکونیه جنت دیمکدر) (بهشت یا حرف صله) (وهشت
 هانک فحی و شبنک سکونیه سکز دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (یا حرف مصاحبت) (ملالت افتاده
 کوسمکدر اما بونده انجمنک واضطرار معناسنه در) (نیجامد فعل فی استقبال مفرد غائب آخر
 اولیه دیمکدر) (ازین سبب یعنی امعان نظرم ایجاز سخن مصححت کوردی سببیدن دیمکدر
 (محصول ترکیب) امعان نظرم سوزک اختصارنی مصححت کوردی تا بورعنا روضه و غلبا حدیقه
 سکز جنت کی سکز بابده واقع اولدی (یعنی سکز بابده مختصر اولدی تا کیم ملالت و بی حضورلق
 ایله ختم اولمایه یعنی تطویل کلام ایدوب کلمی بو بودوب چو غلغام تا کیم آخر اولجیه اوصافیم
 (بهشت بابک معناسنی سکز بابله دین بانی حرف مصاحبت اعتبارنده نظر وار بونده ملالتی
 قاریلره صرف ایدوب قاریلر اوصافیه معناسنی قصد ایدن مراد مصنی خلافتنه صرف
 ایلش * باب اول در سیرت پادشاهان * اولکی باب پادشاهلرک عادت و قانونلری بیاندن در
 * باب دوم در اخلاق درویشان * دوم دالک و واولک ضمیر ایله یکجی دیمکدر بومیک ماقبل دالما
 مضموم اوقنوز عرییده ثانی و ثالث و رابع دید و کوری کی بونده دوم و سوم و چهارم دیرلر
 (محصول ترکیب) ایکنی باب در ویشلرک اخلاق و ویشلری بیاندن در * باب سوم در فضیلت
 قناعت * اوچجی باب فضیلت قناعتی بلد در * باب چهارم در فوائد خاموشی * در دنجی
 باب اسیم اولوق فائده لرینی بلد در * باب پنجم در عشق و جوانی * بشجی باب عشق و جوانلق
 بیاندن در * باب ششم در ضعف و پیری * النبی باب ضعفی و پیرلکی بلددر * باب هفتم

امعان نظر مبتدا مصححت دید
 خبری
 سید

رد سروری و کافی

نیجامده همزه یایه قلب
 اولش تنکه مکرر بیان اولندی
 عهد

رد کافی
 رد کافی

حلقه یی اول

در تأثیر تربیت * بدین باب تربیت تأثیر الملک بیا ننده در * باب هشتم در آداب صحبت
 سکرینجی باب خلقه اختلاط و مصاحبت الملک آداب و اسلوبی بیلدیر * تاریخ کتاب *
 * در آن مدت که مارا وقت خوش بود * ز هجرت شش صد و پنجاه شش بود * مدت بونده
 زمان معانسه در (که حرف رابط صفت) مارا حرف را بونده ادات تخصیص در (خوش و او
 رسمیه و روم ضمه ایله یو دیمکدر نکه سابقا مرور ایلدی) شش صد التیوز دیمکدر ترکیب
 تعدادی قیلنددر (و او حرف عطف) پنجاه و پنجاه الی دیمکدر (محصول بیت) اول زمان که بزم
 و قمر خوش ایدی یعنی حیاطه اولوب بو کابی سویلدیکم زمان هجرت نبینک علیه الصلاة والسلام
 التیوز الی التبی ستمی ایدی خوش لفظی شش لفظنه موافقت ایچون خانک فتحیه تلفظ اولنوردین
 روم ضمه دن غافل ایمش * مراد ما نصیحت بود کفیم * حواله با خدا کردیم و رفتم * مراد ما لامیه در
 بزم مراد من دیمکدر (حواله خانک فتحیه اسم مصدر در احاله معانسه و یا تفویض معانسه اوله
 تا حرف مصدر در فارسیده بویه تار اوزون یازیلورد و ات وسعدت تازی کی تابی ضمیر خطاب
 طوتانلر فکر سز سویشلر (با خدا با حرف صله (محصول بیت) بزم بو کابی سو یلمکدن مرادیمز
 نصیحت ایدی سو یلمک کابی و عمد و جز پادشاه و شاهزاده بی و بو کابی اوقیوب و یازانی خدایه
 اصمردلق و کتدک یعنی بی دعدان اوتس و نلردیمکدر (نصیحت بودند صکره و او یازنلرد ما غنده
 لذت فارسی بو غیش * باب اول در سیرت پادشاهان * حکایت * پادشاهی راشنیدم که بکشتن
 اسیری اشارت کرد بچاره در آن حالت نومیدی بزبانی که داشت ملک را دن شنام داد گرفت و سقط
 گفتن * پادشاهی را با حرف وحدت و با حرف مفعول شنیدم مقدم مفعولی (که حرف بیان
 (بکشتن با حرف صله اسیره اضافت مصدرک مفعولنه در (و با حرف وحدت و اسیردن مراد
 محبوس و یادشمن اسیرلندن بری اوله اشارت کرد مقدم مفعولیدر و فاعله پادشاه (بچاره
 یعنی اسیر (در آن حالت نومیدی بیانیه یعنی کیمسه دن شفاعت و ترجم کور محبوب جان دن
 قطع امید حالتند (بزبانی که داشت با حرف مصاحبت و با حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب بحسب لغت طوتدی دیمکدر اما بونده
 حکایت حال ماضی مراد در یعنی طوتار دی زبان دن مراد لغتدر نکه عربی دل و ترکی
 دل دیرلر یعنی کندینک دلی نه ایسه مراد اغرنده اولان دل دکلدر نکه بعضیلرطن ایلدی
 (ملک را را ادات مفعول یعنی مذکور پادشاهه (دشنام دادن گرفت بحسب لغت دشنام
 و یرمک طوتدی یعنی سوکش و یرمک اما استعمالده سو کیمه باشلدی دیمکدر (ز براد شنام دادن
 و دهیدن و بونلرک مشتقا تیله مستعملدر و گرفتن و کبریدن و بونلرک مشتقائی بونلرک کبی
 برلده شروع و مباشرت معانسه در پس (معنای ترکیب) پادشاهی سو کیمه باشلدی و سقط
 سینک و قافک فتحیه لریله الحق قاشه دیرلر اما بونلرک کبی برلده نامعقول و ناسزا کلامدن
 عیارلدر (گفتن و بوندن صکره بر گرفت تقدیر اولنور یعنی ناسزا سو یلمکده باشلدی
 * که * حرف تعلیل * گفته اندهر که دست ازان بشوید هرچه در دل دار دبگوید *
 هر که تقدیری هر کس که ننه که سابقا بیان اولندی (بشوید با حرف تاکید و شوید فعل
 مضارع مفرد غائبدر شوییدن شستن دن دکل بویه دیمکدر دست مفعول صریحی
 و ازان غیر صریحی (دارد فعل مضارع مفرد غائبدر اریندن (هرچه مفعول صریحی
 (و در دل غیر صریحی و مجموعی بگوید مفعول قولی هر چه بگوید مقدم مفعولیدر
 دینلر اصابت ایلا مشلر (محصول فقرتین) هر کیمسه که الی جانندن بویه یعنی
 جانندن نا امید اوله یعنی حیانتدن قطع رجایلیه هر نسنه که کو کلنده طوتارنی سو یلمر حاصلی

رد کافی

ردلامعی و شععی

رد کافی

بکشتن اسیری اشارت کرد مقدم مفعولی اوله

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی و سروری

کوکلنه

کوکلنه کلنی دبلنسه کثورر ارالنده بواکی فقره ضرب مثلدر * بیت * اذینس الانسان
 طال لسانه * کسور مغلوب یصول علی الکلب * اذ بونده زمان استقبال ایچون ظرفدر
 معنای شرطی متضمن (یئس فعل ماضی مفرد مذکر غائب علم بایندن نا امید اولسه دیمکدر
 فعل شرط فا علیه جمله شرطیه در (انسان لفظا مرفوع فاعلی در (طال فعل ماضی مفرد
 مذکر غائبدر حسن با بندن اوزادی دیمکدر اجوف و اویدر لسان لفظا مرفوع فاعلی در
 و ضمیر محلا مجرور مضارع فاعله انسانه راجع جمله جزائیه نک اعرابدن محلی یوق مجموع
 شرطیه و جزائیه نکه بویه در ز بر ابتداء کلامده واقعدر (کسور کاف حرف جر مقرر
 کا ثن نه متعلق (سنور سننک کسری ونون مشدده نک فتحیه بلور وزنی اوزره کدی به دیرلر
 جار مع المجرور اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدای محذوفدر (تقدیر کلام کسور
 مغلوب لفظا مجرور مضاف الیه سنور در موصوفک صفتنه اضافتی قیلنددر (یصول
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب نصر بانک اجوف و او یسندن فا علی سنوره راجع مختنده
 ضمیر در جمله ایدر دیمکدر (علی الکلب جار مجرور یله یصول فعلنه متعلق جمله فعلیه
 اعرابدن محلا مجرور صفت سنور در (محصول بیت) جن انسان مایوس و نا امید اولسه
 دلی اوزار یعنی هر نکه دانه کلسه بی پروا سو یلمر حاصلی فحش و قباحیت سو یلمه دن قور قاز
 مغلوب کدی کبی که اینه هجوم و جمله ایدر یعنی کور که ایت آتی هلاک الملک استرا پس
 اینه نیچه سبله یاشور * بیت * وقت ضرورت چو نماد کریز * دست بکیرد سر شمشیرتیز *
 وقت ضرورت اضافتی فی معانسه در (جوادات تعلیل (نماد فعل نفی استقبال در مانیدن
 قائله دیمکدر (کریز کاف عجمینک کسر یله اسم مصدر در کریزیدن کریمختندن دکل
 قیمه دیمکدر (دست مبتدا (و بکیرد فعل مستقبل کبریدن کریمختندن دکل طوتار دیمکدر
 خبر مبتدا در (سر مفعول بکیرددر (شمشیره اضافتی لامیه در (شبنده فتحیه ده کسره ده
 جائزدر (تیره اضافتی بیانیه در (محصول بیت) ضرورت وقتند چونکه قاچاغه جمال قائله یعنی
 قاچوب خلاص اولغه که قدرت قائله ال کسکین قلیجک اوجنی (یعنی یلمانی طوتار حاصلی
 ال کسکین قلیجه یاشور دیمکدر (پس دستش مقابل بکیرد سر شمشیرتیز را دین و اول کسه دشمنک
 کسکین قلیجی طرفنه الی طوتار دین و البله کسکین قلیجک اوجنی طوتار بو تقدیرجه دست
 لفظی بدست تقدیرنده اولور دین بیتک معنای منظور بوندن غفلت ایشلر * ملک برسید که
 چه می گوید * پادشاه اسیرک سوزنی ایشید نیجه یاننده اولان وزیرلر سو ال ایلدیکه اسیره سو یلمر
 * یکی از وزراء نیک محضر گفت * نیک محضر ایو خویلو یعنی ایو خویلی وزیرلر دن بریسی دیدی
 * ای خداوند می گوید و انکاظمین الغبط والعافین عن الناس * ای پادشاه سو یلمر که (یعنی بو آیتک
 مضبوطی سو یلمر (کاظمین جمع کاظمدر بود قونی دیمکدر (غبط غینک فتحیه غضب دیمکدر
 کاظمینک مفعولیدر (عافین جمع عافیدر عفو ایدیچی (یعنی کشتنک کاهندن کچی حقندن
 بلکه قادر ایکن (عن الناس عافینه متعلق در بو تلمیحدر آل عمران سوره سنده (و سار عوالی مغفرة
 من ربکم) آیت کریمه سنه یعنی مذکور صفتلریله اولان جنت مذکور اهل تقوانکدر دخی غضبی
 بود قلیجیلر کدر دخی ناسک کاهلرندن کتلر کدر حقندن بلکه قادر ایکن حاصل کلام پادشاهم
 فضیلت عفو و کرم بابنده واردا اولان بو آیت کریمه مقتضای سنجی استدعای لطف و عنایت و عنای
 مرحمت و شفقت ایلر دیمکدر * ملک را بر و رحم آمد * ملک را را ادات تخصیص و با حرف
 صله ملک و با ملکه دیمکدر (پروا اول اسیرک اوزرنه و یا اول اسیره رحمی کدی (یعنی ای اسیر کدی
 * و از سر خون در کذشت * سر بونلرک کبی برلده جهت و سودا معانسنده مستعملدر

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی و شععی

نیک محضر غائب اولان
 کیمسه نک حقنده ایو سو یلمه
 دیرلر حاصلی هر کسی حیرایله
 ذکرایدن کیمسه صفتدر
 عرب حسن المحضر در

ردابن سیدعلی و سروری

(درگذشت در حرف ناکید) یعنی پادشاه و زردن بوسو زی ایشید بنجه اسیری اسیر کردی و قانی
 اوجندن و هوس شدن یکدی (یعنی قتلندن فراغت ایلدی بونده سرور و لفظ لری زاندر
 دینار زانده سولسلر و بعد دکلدر که تقدیر کلام از سر خون و اوله دین سرک معنایین بلزیمش
 * وزردیگر که ضداو بود * برغیری وزر که نیک محضر وزیرک ضدی و تقبضی ایدی
 * گفت ابائی جنس مارا نشاید در حضرت پادشاهان جز برآستی سخن گفتن * ابنا ابنا
 جعیدر (یعنی اوغلار) ابنا جنس اقران و امثالده مستعملدر (مارا بزم دیمکدر) (نشاید فعل
 ننی استقبال لایق دکل دیمکدر) (حضرت بونک کبی برلده حضور معنایسته در) (جز غیر
 دیمکدر) (برآستی با حرف مصاحبت) (راست طوغری و کرچک معنایسته در) (و یا حرف مصدر
 طوغری بلیق ایلد دیمکدر) (سخن گفتن سوز سولیک) (یعنی نیک محضر وزیرک ضدی اولان
 وزردیدی بزم جنسین اوغلار بنده لایق دکلدر پادشاهلر حضورنده طوغریدن و کرچکدن
 غیری سوز سولیک یعنی پادشاهلر حضورنده کرچکدن غیری سوز سولیک کرک
 * این ملک را دشنام داد و ناسر گفت * این بواسیر (ملک را) پادشاه (دشنام داد یعنی
 سوکدی سابقا دشنامک استعمالی بیان ایلدک تکراره حاجت یوقدر) (ناسر نا لایق یعنی لایق
 اولیان سوزی سولیدی بعضی نسخه ده این خود و بعضنده این مرد واقع اولمشر * ملک
 روی ازین سخن درهم کشید و گفت * درهم کشید بورتاردی دیمکدر پادشاه وزیرد محضرک
 بوسوزندن یوزنی بورتاردی ویدی * مران دروغ وی پسندیده ترآمد ازین راست که
 تو گفتی * دروغ دالک و رالک ضمه ل به یلاندر کذب معنایسته (و به اضافتی لامیه در) (پسندیده
 اسم مفعولدر بکنش (یعنی مقبول دیمکدر) (و ترناک فتحیه اذات تفضیلدر بکنش رقی دیمکدر
 (محصول ترکیب) پادشاه دیدی که بکا آنک بلان سوزی مقبول رقی کلدی بو کرچکدن که سن
 سولیک * که از روی در مصححی بود و این را بنا بر بحث * (که حرف تعلیل (روی بونده
 وجه و ظاهر معنایسته در) (در حرف صله) (مصلحتی) (یا حرف وحدت) (بود ایدی دیمکدر) (و این را
 بوسن دیدیک (بنا بونده مبنا معنایسته در) (خبت مصدر در خباثت معنایسته) (یعنی مردار لقی
 (یعنی آنک بلانی سنک کرچککدن بکا بکر کدر) (زیرا آنک بلانک یوزی و ظاهر بی برخیری
 مصلحت ده ایدی که هم بی قتل نفسدن تخلص و هم براسیری مقبول اولمقدن آزاد ایلکدر اما بوسنک
 کرچکک روی و صورتی خباثت در که هم بی قتل اغراض و هم بری کناهی قتل اغوا
 و هم بکاسنی سوکدی دیمکده ده قباح و ار (پس کانه که بی سن سوکش سین) (زیرا این اندن شتم
 سوزینی اکلادم ایدی علی الخصوص که بروز برینک محضری بکا بکر ایلدک * و حکما گفته
 اند که دروغ مصلحت آمرنه از راست فتنه انکیر * (که حرف بیان) (دروغ مصلحت آمرنه
 اضافتی بیانیه در) (مصلحت آمرنه وصف ترکیبدر) (آمریدندن آیمختن دن دکل
 (راست فتنه انکیرده بیانیه در) (فتنه انکیر وصف ترکیبدر) (آمریدندن آیمختن دن دکل
 دکل (محصول فقرتین) (و حکما و عقلا دیمشدر که مصلحت اقرشدر بی و بری
 بلان فتنه قویاری کرچککدن بکر زیرا مصلحتده صلح و فتنه ده فساد وار * بیت * هر که شاه
 آن کند که او گوید * خیف باشد که جز نکو گوید * آن کندک مقدم مفعولدر) (که حرف
 رابط صفت) (او ضمیری که به راجعدر) (محصول بیت) هر اول کیمسه که شاه آنک دیدیکنی ایلده
 (یعنی شاه آنک سوزنی طونار خیف و ظلمدر که اول کیمسه شاه ابو سوزدن غیری سوز سولیه
 زیرا هم پادشاهی و بالندن و هم کشدنی بلادن قورنار * حکمت * بر طاق ایوان فریدون
 نوشته بود * بونده طاق کر در) (ایوان اصلنده همزه نک کسر بده در) (اما عجم فتح همزه ایل

ردابن سید علی

بی گاه فیدی انکچوندر که
ظاهر اگاهی معلوم دکل *

ردابن سید علی
وسروری
ردابن سید علی
وسروری

ارفور

او قور کر شک معنایسته (فریدون قدیم زمان پادشاهلرندن برپادشاهدر که اکثر ربع مسکون
 تحت تصرفنده ایدی با امانه آیین دیرلر دیکه شک ناری فی اولدوب او مزنده بتن یلاندر
 بیی سن بدیدی زیرا هر اومزنده الله تعالی ک امریه کشدی کرده سندن بزلان بتمش ایدی
 و هر بار که اچ اولسه لک طور موب بوزینه و باشنه چارلر ایدی و هیچ نسته بیزلر ایدی
 الا آدم بیی سنی بوجهندن هر کون ابکی ادم هلاک ایدوب انلره بیی سنی بدرلر ایدی صکره
 برعائل وزیری ظهور ایلدی و حکما ایلد مشورت ایلد بکه ادم بیی سندن بدل بر نسته پیدا
 ایلد که بوقدر آدم هلاک اولده دیو (پس کبی اوغلا غنک بیی سنی بدل بولوب کونده برانسان
 و بریک بیی سنی فارشدروب بدرلر ایدی که ساکن اولورلر ایدی صکره فریدون بکشوب یکبد
 اولنجه خلق اوزرینه جمع اولوب ضحاک ناپاکی قتل ایلدی و بوضحاک نوح طوفانندن
 یک ییل صکره ظهور ایلدی و مذکور آیین طهمورث دیوبند نسلندن ایدی زیاده تفصیلین
 مراد ایدن فردوسی شاهنامه سنه مر اجعت ایلسون دیرلر که اول هر کبی آه صحرادوب قار
 پیدا ایدن فریدوندر و دیرلر که بشوزیل سلطنت سوردی و اول مناسبت مراتب تربیتی
 ویرن اولدر و العهده علی الراوی * مشری * جهان ای برادر نماد بکس * دل اندر جهان
 آفرین بند و بس * نماد فعل ننی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر) (بکس با حرف صله) (اندر
 بونده اذات صله در با معنایسته) (جهان آفرین وصف ترکیبدر آفرینندن جهان را دیمی
 معنایسته) (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن بستندن دکل و او دصکره بس کلمه انجق
 دیمکدر فقط معنایسته) (محصول بیت) ای برادر جهان کیمسه به باقی قالمز یعنی زیاده کیمسه
 باقی قالمز پس بویه اولنجه کوکلی جهان را دیمی الله به بغله انجق زرا باقی و دائم اولدر
 باقیسی فایدر (حاصلی محبت و تعلق قلبه خدادن غیری لایق دکل در * مکن نکیه بر ملک دنیا و پشت *
 که بسیار کس چون تورور و کشت * مکن فعل ننی مفرد مخاطبدر نکیه تقدیری نکیه مکن در
 زیرا نکیه کردن طایعقد یعنی ترکیبیه مستعملدر) (ملک دنیا لامیه در سلطنت دنیا دیمکدر
 یا خود عز و جاه و مال و منال مراد اوله) (بشت نکیه به معطوفدر تقدیری پشت مکنند ارقه لجه
 دیمکدر عطف تفسیری شکیلدر) (که حرف تعلیل) (بسیار کس پرورد مقدم مفعولی و فاعلی دنیا
 (و چون تو ماقبلنه و مابعدنه قید اولق فایدر فاعل) (کشت پرورده معطوفدر) (محصول بیت)
 ملک دنیا به اعتماد و استندهار ایلد زیرا چوق سنک کبی کیمسه بی بسلدی و اولدردی یعنی چوق
 کیمسه بی سنک کبی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی (بیت) (چرخ مردم خوارا کر
 روزی دوم مردم پرورست) (نیست از شفقت مکر پرورده اولاغریست * چو آهنگ رفتن کند
 جان پاک * چه بر تخت مردن چه بر روی خاک * چو اذات تعلیلدر چونکه معنایسته) (آهنگ
 الف ممد و ایلد بونده قصد معنایسته در) (رفته اضافتی مصدرک مصدره اضافتی قبیلندندر) (جان
 پاک بیانیه) (و کندک فاعلی) (محصول بیت) چونکه جان پاک بدندن کتمک یعنی چمقاق قصدین
 ایلده یعنی که فوت و موت مقرر اوله پادشاهلر کبی تخت و سریر اوزره اولمک نه فقرا کبی بوریا
 و روی خاک اوزره اولمک نه (حاصلی اجله نسبت اکابرانه و فقرانه اولمک برادر بلکه فقرانک
 موقی اخفدر زیرا موت الفقراء راحتدر که اوزرنده اغلر و بکر به لیماز و مال و عز و جاه
 خسترتی چکیز * حکایت * یکی از ملوک خراسان سلطان محمود سبکتکین را بخواب دید
 بعد از وفات او بصد سال * خراسان بر مملکتک اسمیدر که تخت سلطنتی هری در هرانده
 دیرلر (خراسان شهر اسمیدر دین بلزیمش) (سلطان محمود بر مشهور پادشاهدر که
 فردوسی شاه نامه بی آنک نامه دیمشدر) (سبکتکین باباسنک نامیدر کاف اول عربی و نانی فارسیدر

ردابن سید علی

مطل

رد شعی

وارا زنده کی تامفتوح و مضموم و قنصور (تقدیری ابن سبکتکین در بین العلمین واقع اولان
 این لغظنی حذف ایلک لغظنده شایعدر (بخواب با حرف ظرف) و خواب بونده دوش
 معنا سنددر (بصد با حرف زائد) یعنی خراسان پادشاه لرندن بریسی سلطان محمود عزنوی بی
 دوشنده کوردی اولد کدن صکره یوزیل یعنی فوتشدن یوزیل کچک کدن صکره
 بصد سالک معنا سنی یوزنی یلده دین عندی سولیش * که جله وجود اور یخته بود
 و خاک شده * که حرف بیان (جله وجوده مضاف اولیحق بیانیه اولور مضاف اولما مقده جائز
 اوضمیری محمود راجع در ریخته اسم مفعول دوککش دیمکدر (بود ایدی معنا سنده ادات
 زمانه در) و خاک شده خاک اولمش ایدی بنه بود مقدر در یعنی جمیع اعضاسی جور یسوب
 طبراق اولمیدی * مکر چشمان او که همچنان در چشم خانه همی کردید و نظرمی کرد *
 (مکر ادات استنساخ الامعنا سنه) چشمان الف و نون ایله جعی شاذ در (اوضمیری سلطان
 محمود راجعدر) که حرف بیان همچنان کذلک معنا سنده در یعنی حال حیانتده کی در
 چشم خانه کوزا ونده (همی کردید چکرینوردی و نظرا یدردی یعنی هریری چور یوب
 طبراق اولمش ایدی الا کوزری چور یوب طبراق اولمش ایدی که حال حیانتده
 کی کوز خانه سنده چکرینوردی دخی نشر ایدردی * سار حکما * سار بونده جمیع معنا سنده در
 * از تاویل آن * اولدوشک عبارتندن * عاجز ماندند * عاجز قالدیلر یعنی تاویلنه قادر اولدیلر
 * مکر درویشی * لا بردویش تاویلنه عاجز قالمادی * که خدمت بجای آورد * که خدمتی
 یعنی مذکور دوشک تعبیری رینه کتوردی حاصلی اصلی ایله بیان ایلدی * و کفت * دخی
 دیدی * هنوز نکرانت که مذکش بادیکرانت * هنوز الان (نکران صفت مشبهه در
 اما بونک کی برزده اسم فاعل معنا سنی و برزری یعنی ناظر) که حرف تعلیل (ملک میمک ضمیمه بونده
 سلطنت معنا سنده در) و شین ضمیر محمود راجعدر (بابونک کی برزده ظرفیت افاده ایدر
 (دیگر آن غیر یلردیمکدر یعنی سلطان محمود الان ناظر و نکران در زیر ملک و سلطنتی
 غیر کیسدر ده در) حاصلی پادشاه لغظندن حسرت ایله آرلدیغیچون بند کوزی انده در
 قطعه * بس نامور بزرمین دفن کرده اند * کز هسلیش بر روی زمین بر نشان نماد * بس
 بای عریینک فحجیه جوق دیمکدر (بسیار معنا سنددر) نامور میمک سکونیه ناملو یعنی آدلو
 زیر اور نسبت معنا سنی افاده ایدر (زور ورکی زور لودیمکدر بعضیلر دیدیلر که نام آوردن دن مخففدر
 عاکل حال مشهور و نامدار دیمکدر لیکن بویه دینلره اعتراض قالدیلر که هرزه ممدودی
 حذف ایلک معهود دکلدر اگر چه که دقایق الحقایق صاحبی الف ممدودک حذفه نیجه
 برده حکم ایلش لیکن دعواسی مسلم دکل (بزیر با حرف صله و یا حرف زائد) زیرا لت
 معنا سنده در عرییده تحت دیر زمین اضافتی لامیه در (دفن کرده اند ک مفعول ثانسی
 واولی بس نامور و غیر صریحی بزرمین (کز اصلنده که از در) که حرف بیان (هستی وارلق
 و وجود دن عبارتدر و یا حرف مصدر) و شین ضمیر نامور راجعدر (بروی زمین با حرف ظرف
 و اضافتی لامیه در) زمین بر در ارض معنا سنده در (بر باک معنا سنی تا کید ایدر و جائز در که
 بر علی معنا سنده اوله و یا ادات تا کید اوله بویه اولمق اولی در باک مطلق زیاده سنده
 حکم ایلین زائد حکم ایلش (نشان علامت) نماد فعل ننی ماضی قالمادی دیمکدر (حاصلی
 جوق مشهور و نامدار کیسدری بیر التمدفن ایلدیلر که آنک وار لغظندن بر یوزنده نام و نشان
 قالمادی (یعنی خیرات و حسانتدن کندی آکدر در دنیا ده بر نسنه سی قالمادی) بونده
 بس بادن مخففدر دین عندی سولیش (بس بونده زیاده معنا سنده در دیننده بویه در

ردشعی

دوش تا ویلی عبارتله
 صحیحدر اما تعبیر ایله
 مشهور در

تعبیر ایله مشهور ایسه ده نص
 جلیله (و مانحن بتاویل
 الاحلام بعالمین بیور لمسدر
 حضرت سعدی تعبیر قرانه
 اقتفا ایلشدر
 للطایع الفقیر اسعد

رد سروری

رد ابن سید علی

ردشعی

برونک

برونک با ستنک زیاده سته حکم ایدنلر زائد حکم ایلشدر (بر بونده قطعا معنا سنددر دینه ک قطعا
 سوزنی دکلک جائز کلد * وان پیر لاشه را کد سیر دندز بر خاک * خاکش چنان بخورد
 کز و استخوان نماد * و او حرف عطف (آن پیر لاشه اشارتدر محمود) لاشه
 ترکیجه اش معنا سنده در (و را ادات مفعول) که حرف را بط صفت (سپردند فعل
 ماضی جمع غائب بونده تسلیم ایلدیلر دیمکدر (خاکش ضمیری پیر لاشه به راجعدر) کن واک
 حرف بیان و اوضمیری بنه پیره راجعدر (استخوان همزه نک و تانک ضمی و سبنک سکونی و خانک
 روم ضمه به فحجیه و واور سیمله ککدر یعنی سکک (محصول بیت دخی اول لاشه قوجه بی) یعنی
 محمودی که برالتنه تسلیم و دفن ایلدیلر خاک اتی شویله ییدی که اندن کک بله قالمادی (یعنی
 هرور ایامله طبراق اولدی (پیر بونده سست و ضعیف معنا سنده در) و لاشه جسم معنا سنده دین
 عندی سولیش (و لاشه لاشی دن مخففدر دیننده اثر نیجه کمش * زنده است نام فرخ نوشروان بخیر
 اگر چه بنی گذشت که نوشروان نماد * زنده زانک کسر یله دیری دیمکدر سی معنا سنده بونک کی
 برزده هاء رسمیه همزه مجتله ککبت اولما مقدر قاعده (لکن شراح جمیعاً ککبت ایلدیلر یچون
 ککبت ایلدیلر نادانلر خطا مزه جل ایلسونلر دیو (نام فرخ بیانیه در نام مبارک دیمکدر بحر الغرائبه
 فرخ قوتلو و مبارک دیمش (ابن سید علی قوتلوی عطف تعلیلر اکلاموب قوتلوی قوی معنا سنده
 یعنی قوتلو و اوک تشدیدله اکلامش خطا اکلش (نوشروانه اضافتی لامیه در بونده رانک
 تشدیدله مشهور در (نوشروانده جائزدر تخفیفله (نوشین روانده جمیعاً نوشروانندن منشعدر
 بخیر زنده به متعلقدر (بنی جوق دیمکدر (یعنی جوق زمان) گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی
 دیمکدر (محصول بیت) نوشروانک مبارک ادی خیر ایله دیریدر (یعنی عالمده خیر ایله اکلور اگر چه
 جوق زمان یکدی که نوشروان قالمادی (یعنی فوت اولدی (نماد لغظنی فوت اولدی معنا سنده
 استعماللری شایعدر ترکیبه ده بعض برزده فوت اولدی دیچک برده قالمادی دیر (بس دنیا ده
 قالمادی دین بو استعمالی بلز ایتمش که دنیا ده لغظنی تقدیر ایلش (بعض توار یخده یاز مسلر که سلاطین
 ماضیه ده نوشروان کی عادل و منصف پادشاه کلامش قرق سکر ییل مقداری سلطنت سوردی
 قرقنبی ییل حضرت محمد علیه الصلاة والسلام ظهوره کلدی و اندن صکره سکر ییل یاشادی
 و حضرت یحیی علیه الصلاة والسلام ایلک سلاطینی زماننده دنیا ده کلسیله فخر ایلشدر رانک کی مناقب
 و ما ری جوق پادشاه کلامشدر * خبری کن ای فلان و غنیت شمار عمر * زان بدشتر که بانک بر آید
 فلان نماد * خبری یا حرف وحدت و یا خود حرف تنکیر (کن فعل امر مفرد مخاطب ایله دیمکدر
 (فلان الفاظ کایه دندر (یعنی انسان تشبیه اولنان استلزدن ککبتدر (بونده منادی واقع اولمش
 (و او حرف عطف (شمار فعل امر مفرد مخاطب (عمر مفعول اولی (و غنیت مفعول ثانسی) زان
 از اندن مخففدر (بانک آواز معنا سنده در (بر آید حجازر دیمکدر یوقاری کله دین غلط سولیش
 یواییک بیتده نمادک معنای لازمیسی اولدی (یعنی فوت اولدی دیمکدر (محصول بیت) ای فلان
 دنیا ده صاع اولوب دیری لیکن خیر ایله و عمری و حیاتی غنیت بیل اول کوندن اولر که آواز چقا که
 فلان قالمادی (یعنی اولدی (حاصلی خلق سنک ایچون فوت اولدی دیمکدر اول دنیا ده خیرات
 و حسانت ایله * حکایت * ملک زاده را شنیدم که ککوتاه بو و حقیر و دیگر برادر آتش بلند
 و خوب روی * ملک زاده پادشاه زاده دیمکدر (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل و را ادات
 مفعول (ککوتاه الفله و القسر قصه دیمکدر قصیر معنا سنده (بلند یوکسک بونده بویه معنا سنی
 مراد در (خوب روی و صنف ترکیبی در کوزل یوزلی معنا سنده (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده بی
 ایشتم که قصه بویلو ایدی و لغظدر و کور نشده حقیر و کندیدن غیر قرداشلری بویلو و کوزل

ردشعی

ردشعی
 رد ابن سید علی و سروری

رد کافی
 ردشعی

رد شعی و کافی

شارح مرحوم بو مقامده کلسیله
 فخر ایلشدر تعبیرنده اگر قلم ناسخندن
 سهو دکل ایسه عظیم خطا ایشدر
 بونده ایضای حق تعبیر کلسیله
 فخر برینه کلدیکنی بیان بیور مشلر
 دیمک ایله اولور ذات رسالت
 سماتلری فخر عالم ایکن مجوسک
 زماننده کککله فخرنه دیمکدر
 شارحک باعث خطاسی ولدت
 فی زمن الملك العادل خبریدرطن
 اولور اشبو خبرک صحنی ایسه حاکم
 نسیابوری هدم ایشدر حدیث
 صحیح اولدیغی تقدیر جه مشر که
 عادل اطلا فی اسمیه تعریف
 قیلندندر که نوشروان عادل

ایله مشهور و معنی اولمش ایدی بو خسه توصیف دکلدر یا خود (فاغتنت عنهم آلهتهم) نص جلیله اولدیغی کی که آلهتهم ای
 ما کان عندهم آلهه ایله مفسردر انوشروانک عدل ایله اتصافی اعتقاد ایدن معتقدینک اعتقادی اوزره اطلاق اولمش اوله تاویلین
 مذکورین مقاصد الحسنه ده پسانکرده امام مخا ویدر للطایع الفقیر اسعد

(یعنی رو برو اولدیله) حاصلی مقابل اولدیله اول بر کیمسه که صواش مید انشده آتین
 صحراندی اول پسر ایدی ویدی (یعنی بو قطعه بی او قودی * قطعه * آن نه من باشم که
 روز جنگ پنی پشت من * آن منم کاندربان خاله و خون پنی سری * حرف ننی معنی جهته
 باشم فعله مقدر (تقدیری آن من نه باشم در و یامن آن نباشم در فعلدن منفصل اولمغله
 هاء رسمیه یارلیدی (روز جنگ لامه) پنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (پندیدن کورر سین
 دیمکدر خطاب عام طریقه (پشت من لامه) کاندربان اصلنده که اندر در ضرورت وزن ایچون
 متصل اولدی (میان خاله لامه در یای بطنی الله) خون خاله که معطوف (سری یا حرف
 وحدت (محصول یت) پسر دیدی بن اول کیمسه دکلم که صواش کوننده بنم ارقم
 کوره سین (یعنی بخار دکلم بلکه بن اول کیمسه یم که خاله و خون پیننده بر باش کورر سین
) یعنی اول کوردکک باش بنم باشمدر (حاصلی میدان کوننده دشمنه صواش ایدوب کله سین
 خاله و خون میاننده غلظت ایدم فرار اید نلردن دکلم (بعضی شرح سری لفظنی
 یعنی رأسی دیمکه تفسیر ایش ظاهر بودر که بانی ضمیر متکلم ظن ایش والارأسا دیمک کرک ایدی
) پس یعنی رأسی یاسندن وحدت معناسنی اخذ ایلک زیاده بعیددر (قتل مل * کان که جنگ
 ارد بخون خویش بازی می کنند * روز میدان و آن که بکر یزد بخون لشکری * (کان که
 حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر مقدر کسه تقدیری کان کس که در) بازی او یونه دیرلر
 (روز میدان بازی میکنند) و جنگ آرد (و بکر یزد طرف اولمغله قابلدر) لشکری
 یا حرف وحدت (محصول یت) بن قاجوب فرار اید نلردن دکلم زیر اول
 کیمسه که صواش کتورر (یعنی صواش ایدر کنند ی قانیله او یون ایدر
 یعنی کندی قانیله او یون میدان کوننده اما اول کیمسه که میدان چکنندن قار بر لشکر
 قانیله او یونار (حاصلی جنگ پیدا ایدن کنند یه قیار اما چان تمام عسکره قیار زرا انک
 چمه سبله تمام عسکره انهم لازم کلور منهنده بخون لشکری بی بکر یزد تعلیق ایلین غریب
 ملاحظه یه مالک وقادر ایش * این بکفت و بر سپاه دشمن زد و قتی چند از مردان کار دیده
 پنداخت * یعنی بو بیلدی و کندی دشمن لشکر ینیه اوردی یعنی دشمنه بر کزدن
 جله و هجوم ایلدی و ایش و صواش کورمش ازلندن بر نیجه تی یعنی شخصی یقصدی حاصلی
 بر نیجه بهادر ارق قتل ایلدی (بعضیلر و بر سپاه دشمن زد و قتی چند از مردان کار دیده
 دیمکدر لیکن مراد مذکور بودر کلدیر قندیر * چون پیش پدر آمدن خدمت بوسید و کفت *
 بو ایشلردن صکره چونکه بابایی یانسه کلدی خدمت بر نی او پدی ویدی یعنی طریق ادبی
 تابانی اوکنده رعایت ایدوب بو قطعه بی سویلیدی * قطعه * ای که شخص منت حقیر نمود *
 بادرستی هنر پنداری * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای کسیدر (که حرف رابطه
 صفت (شخصدن مراد وجوددر) منت تا ضمیر خطاب (نمود فعل لازم کورندی دیمکدر) تا
 اذات تنبیه آگاه اول صاقین دیمکدر (درشت ابری دیمکدر جسامتدن کایتدیر) پنداری
 فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب پندار پندندن پنداشندن دکل ظن ایلده سن دیمکدر (محصول یت)
 ای شول کیمسه که بنم شخصم و وجودم سکا حقیر کورندی غافل اولم کوده ایریلکنی هنر ظن
 ایلده سن یعنی هر ابری کوده لی اهل هنر اولماز و هر کوجک کوده لی بی هنر اولماز (حاصلی شجاعت
 و بسالت داد حقدر جسامته وعدم جسامته کورده کلدیر (یتک اولنده که کله سنی منادی اعتبار
 ایدوب معناسنی ای کیمسه بنم شخصم سکا حقیر کورندی دین استقامت معنادن آگاه دکل ایش
) بو یت حکایه اولنده بابایی کندی یه حقارت نظریله باقدیغنه ناظر در (درشتی بونده غلظت

رد کافی

رد شعی

رد ابن سید

علی

وخشونت

شراح مر حوم بمقامده
 من دخل دخل بئرینه
 دوشمدر زیر کافیک
 عربی العبارة شرحده رأسی
 الله تفسیری سری منکر
 ایه ده تعظیم ایچون معرف
 تنکیر اولمشدر دیمک اولدیغنی
 بیاندر که مألده بو کلامی قائل
 اولان کندی باشی مر ایدر
 بو صورتده شارحک (پس یعنی
 رأسی یاسندن الخ قولی
 بعد در زیر تفسیر اولان
 رأسی یاسندن وحدت معناسنی
 کیم المشره له فتأمل کلامی
 الله تنهیی علیه چیه یور
 للطابع الفقیر اسعد

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

وخشونت معناسنه اخذ ایلین غلظت ایش * اسب لاغرمیان بکار آید * روز میدان
 نه کاو پرواری * اسب لاغرمیان اضافله توصیف ترکیبدر (ولاغرمیان وصف ترکیبدر
 اورنه ارق آت یعنی نه قتی سمنونه قتی ارق زیرا قتی سمن اولنجه اغراغندن حرکت ایده مز
 قتی ارق اولنجه ضغنندن قلدایمز پس نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق (بکار با حرف صله
) و کار ایهام طریقه یه مذکور در ذرا ایش و صواشه شاملدر تنکه مردان کار دیده ده کجیدی
 (بکار آید مضارع ثانی به مرهوندر (روز میدان مراد صواش کوننده التزاما (کاو صغردر که
 عربچه بقدر دیرلر (پرواری یا نسبی ایله بسیلی معناسنه در یعنی ذیح ایلک ایچون بسلد کلری
 حیوان اضافتی بیانیته در (محصول یت) اورنه ارق ات میدان کوننده ایش و صواشه
 کلور یعنی یارار بسیلی سمن صغریارامز (حاصلی جنگ ایلری نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق
 اسب لاغرمیانک معناسنی یعنی در میان میدان دین غریب فارسی بلور ایش طیب الله انقاسه
 و بی ارق ات ایش کلور میدان کوننده و جولان کوننده ایچنه بللی ات ایش یارار دینلر
 عنایت سواشلر عنی الله عنهما یعنی کورمز منسه که ایچنه بللی اولوب صورتناضعیف کوررین
 ات دین امثالی اثر نیجه یوریمشدر * آورده اند که سپاه دشمن بسیار بود و اینان اندک طائفه
 آهنگ کر یزدند * طائفه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (آهنگ قصد) کر یز
 اسم مصدر در کر یزدندن کر یختندن دکل قاجنه معناسنه (محصول ترکیب) روایت ایلندر در که
 دشمنک عسکری جوق و بونلر از ایدی بونک عسکرندن بر بلوکی قاجق یعنی فرار قصدین
 ایلدیله * پسر نعره یزد و کفت ای مردان بکوشید تاجامه زنان نبوشید * یعنی پسر بونلرک
 قاجقنه قصدین کور نیجه بر نعره اوردی یعنی جیقدی ویدی ای صواش ارلری جالشک
 یعنی صواشندن قاجک تا کیم عور نلر لباسن کیمه سز زرا قاجق ارلره عبیدر (بعضی نسخه ده
 تا برینه یا دوشمش التنده ایچی نقطه الله) و نبوشید برینه نونله نبوشید دوشمش بابله یعنی
 یا کوشش ایلک و یا عور نلر لباسنی کیک (تاجامه زنان نبوشید اشارتدر شول قصه یه که جنگ مجملنده
 خانه زن لباسنی کیدروب تشهر ایلد کیرینه * سواران را بکفتن او نهوز زیادت کشت و یکبار جله
 کردند شنیدمکه هم دران روز بر دشمن ظفر یافتند * سواران جع سواردر ایلور دیمکدر (وراادات
 تخصیص ایلورک دیمکدر (بکفتن او با حرف سبب و اضافتی مصدرک فاعلنده در (تهور فعل
 بایندن مصدر در بی پروار شینه دخوله دیرلر بونده مراد هجوم و اقدامدر (با حرف تأکید (یکبار
 دفعه) یعنی براوغوردن ظفر غلبه معناسنه در (محصول ترکیب) ایللرک بسرک سویلیسی سبیله
 تهوری زیاده اولدی (و براوغوردن جله و هجوم ایلدیله (ایشتم که همان اول کون دشمن
 اوزر ینیه ظفر بولدیله (یعنی انلره غلبه ایلدیله * ملک سر و چشمش بوسید و در کار گرفت
 و هر روز نذر پیش کرد تا ولی عهد خویش * (در کار گرفت قوجدی دیمکدر دراغوش کرد
 دیمکدر (ناحق معناسنه در (ولی بونده حاکم معناسنه در (وعهد زمان دیمکدر (خویش
 کندی دیمکدر و بوندن صکره بر کرد مقدر در حاصلی بسر یوقدر هنر ایلد کدن صکره
 پادشاه باشی و کوزنی اویدی و دخی آتی قوجدی و هر کون نظر والتغاتی اکا زیاده ایلدی
 حتی کندی زمانک حاکمی ایلدی حاصلی صاغلغنده برینی اکا تعیین ایلدی (در کار گرفتک
 معناسنی دراغوش کردیک دست دین یکدست قیدینی زائد ایش و بوعبارت و صلندن
 کتابدر دین عنندی سواش و قوجاغنده طوئدی دین ده حق ادایی ایشامش (ولی عهد
 خویش کرک معناسنی کندیکن صکره پادشاهلی اول پسر مغوض اوله دین ولی عهدک
 معناسنی بلر ایش * برادران حسد بردند و زهر در طعامش کردند خواهرش از غرقه بدید و در نیجه

فیه مافیه
للاطابع

رد سروری

رد ابن سید علی

رد سروری و شعی

رد کافی

رد سروری و شعی

له الله معنی و سلیه

بعضی ایشلر معنی ایشتم

بکفت

حقیقه و ایلدی و یوقدر

له الله ایشتم معنی ایشتم

رد ابن سید علی

رد سروری و شعی

رد شعی

له الله معنی و سلیه

بعضی ایشلر معنی ایشتم

وهم زد پس در یافت و دست از طعام باز کشید و گفت محالست که هیزمندان بپزند و بی هیزان جای ایشان گیرند * خواهر و اور سیمبله قز قدش وایکی شین ضمیر پسره راجع در (غرفه غین بجهت کت ضمیر ورائک سکونیه چارداق دیمکدر) در بجهت پنجره در بونده کسبک مرا ادر (یعنی پنجره قیاسی) برهم زد بری برینه آوردی پسر فهم ایلسون دیو (محصول ترکیب) پادشاهک پسر زباده نظر و انقاپ چون قزداشلی حسد ایلند بار (یعنی ایلد یار وانی اوادر مک) ایچون یکسکه زهر قانداق قز قدش بوحالی چاردقین کوردی و پنجره قیاسی بری برینه آوردی (پسر اکادی وانی طعامدن چکدی و دیدی محالدر که اهل هیز اولنر او اهل و هیز سزل آنراک برینی طوطه ل حکایت اولندن بورایه کلنجه شویله معلوم اولدیکه مذکور پسر هم شجیع و هم فهم و زکی اوله * بیت * کس نیاید بر سایه بوم * و رهای از جهان شود معدوم * بری با حرف صله (زیرات معانیه در که عر یجده تحت دیرلر) سایه کولکه (بوم بونده بیقوش دینکری شامله مشهور طیردر اضافت لایمیه در) وروا کردن مخفدر (همای یمن و مبارک کله مشهور قوشدر که هر کبینه که کولکه سی دوشه پادشاه اولور و یاز یاده اولو دولتو بوندن غیری جوق خاصه سین بازار ل بر خاصه سیده بودر که هواه بمر دل و یور بیسی هواه چقار و چقد بیگی کبی اوچار (محصول بیت) بیقوش کولکه سی البته کیمه کلنر اگر جهاند هما قوشی یوق اولور سه ده (یعنی بن اولور سیده سلطنت منزک اوزر یکزده قرار ایلن * پدر را ازین حالت اکاهی دادند برادر انش را ایچواند و کوشمالی بواجی داد * (پدر را تقدیری پدرش رادر قرینه قائم اولد ییچون ضمیر حذف اولندی) اکاهی (یا حرف مصدر) دادند فعل ماضی جمع غائب معنای لازم بیسی دو بور دیردر (کوشمال افتده قولق اورمقدر اما اصطلاحده تأدیب معناسنه در (یا حرف وحدت و یانکیر) بواجی تقدیری بقول و نصیحت واجی (یا حرف تکبر حاصلی باباسنه یوحالندن آگاهلق و یردیلر) یعنی پادشاه بوزهر قصه سنی اعلام ایلدیلر قزداشلی بی دعوت ایلدی و هر برینه طریق و جوبله بند و نصیحت و یروپ تأدیب ایلیدی * پس هر یکی را اذ اطراف بلاد حصه مرضی معین کرد تا فتنه بنیشت و نزاع برخاست * (بلاد بانک کسر یله بلدک جعی در شهر دیمکدر) مرضی اسم مفعول در مرضی رضی دن (یعنی علم بانک ناقص و او یستند (یا حرف تعلیل نزاع مفاعله بانک مصدر ثانیسیدر) برخاست قالدی (یعنی رفع اولدی کتدی (محصول ترکیب) بابازی هر برینی تأدیب نام ایلد کدن صکره هر برینه اطراف بلاد دن راضی اوله جوق مقداری حصه تعیین ایلدی تا کیم فتنه او توریدی (یعنی پاندی و رفع اولدی و نزاع قالدی) یعنی رفع اولدی کتدی * و گفته اند در ویش در کلیمی بخشد و و پاد شاه در اقلیمی نکیند * (کلیم کاف مجمین کسر یله ترکیجه کاف عربک کسر یله کلیم دینکاری دوشنه جک بساط انجاسکده متبع لردن کاف عرب یله مسموعدر) بخشد فعل مستقبل جمع غائب بانورل و او یورل دیمکدر (نکیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب ضمیر دیمکدر (محصول ترکیب) (اون در ویش بر کلیمه یاتورل و او یورل اما ایکی پادشاه اقالیم سعاددن بر اقلیمه صغیرل * قطعه * نیم نانی کر خورد مرد خدای * بذل در ویشان کنند نمی دکر * نیم یارم دیمکدر نصف معانیه (نالی یا حرف وحدت) (مرد خدا اهل الله معناسنه در) بذل در ویشان مصدرک مفعول انه اضافتی در (کنند فاعلی فحشده مرد خدایه راجع ضمیردر) نمی یا حرف وحدت (محصول بیت) اگر خدا دوستی یارم اتسک بر ایسه در ویشلره و فقرایه بذل و عطا ایدر اول بریار یسینی یعنی یار یسینک یار یسینی حاصلی انسه کیره نک یار یسینی مقصود اتسک یالکر ییز دیمکدر و جائزدر که نمی دیکردن مراد الله کیرن نیک یولداشی اولان نیم اوله (معلوم اوله که نیم نانه مضایف اولتی

لازمدر

معلوم اوله که نمی دکرده اختلاف ایلد یار فاعل

لازمدر فندبر * ملک اقلیمی بکیرد پادشاه * همچنان در بند اقلیمی دکر * ملک اقلیم لایمیه در اقلیم حکومت و سلطنتی معناسنه (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) پادشاه بر اقلیمک ملکنی الور ضبط ایدر انکله قانع اولوب ینه انجلین بر اقلیمک ملکنی فتح ایدوب نصره المی قید و هواسنده در حاصلی هر پادشاه بولسه تمام دنیا قی فتح ایدوب نصره الور دی حاصلی در ویش ربع ناله قانع اولور اما پادشاه ربع مسکونه انجیق قناعت ایدر * حکایت * طائفه دزدان عرب بر سر کوهی نشست بوند و منفذ کار وان بسته * طائفه دزدان عرب اضافت لاری بیانیه در (کوهی یا حرف وحدت) (منفذ اسم مکاندر نفذ بنفذن یعنی نصر بایسندن کیمه جک بر دیمکدر حاصلی عرب حراملرک طائفه سی بر طاعک باشند اوتر مشلرایدی و کاروانک یکد برینی بغلاملرایدی یعنی بولی کسملرایدی (طائفه همزه سنی حرف وحدت طوئیلر ایکی وجهله خط ایللر بری بودر که وحدت مقامی دکل زیرایه اولسه دزدانک اعرابدن محلی اولمازدی و ثانیاً وحدت ایچون منصوص اولان یاد همزه دکل * و رعیت بلدان از مکاید ایشان مرعوب و لشکر سلطان مغلوب * رعیت بلدان لایمیه در (بلدان بانک ضمیرله بلدک جعیدر شهرلر دیمکدر (مکاید مکید تک جعیدر که مصدر مییدر مکر معناسنه کیدک جعیدر دین خلاف سوبلش (مرعوب اسم مفعولدر رعیت دن بانک ضمیرله قورشش دیمکدر (حاصل ترکیب) دخی مذکور دزدانک حیل و مکر لردن شهرلرک رعایاسی قورشش و پادشاه عسکری مغلوب ایدی * بحکم آن که ملاذی منبع از قله کوهی بدست آورده بودند و ملجاء و ماوای خود ساخته * بحکم یا حرف مصاحبت و حکم بونک کبی بر رده سبب و علت معناسنه در (ملاذ اسم مکاندر صغیق بر دیمکدر (و یا حرف وحدت) (منبع محکم معناسنه در) (قله طاعک باشی قنده دیرلر) (کوهی یا حرف وحدت (بدست یا حرف صله) آورده ماضیدن قسم مفرد غائب کتورمس دیمکدر (بودند ادات جمع زمانیه کتور مشلرایدی دیمکدر) (ملجاء و ماوای بونده ایکیسی بر معنایه در صغیق بر یعنی مقام و مکان) (ساخته ایلش ینه ماضیدن قسم مفرد غائب ایلش دیمکدر تقدیری ساخته بودند در (محصول ترکیب) سلطانک لشکری اول سبیدن مغلوب ایدیکه محکم صغیق بر بر طاعک باشند الله کتور مشلرایدی و کندیلره مقام و منزل ایلشلرایدی حاصلی بر طاعک صرب بونده اولور لردیکه انلره ظفر بولق مشکل ایدی * مدبران ممالک آن طرف در دفع مضرت ایشان مشورت کردند * مدبران جمع مدبر در اهل تدبیر معناسنه (ممالک جمع مملکت اضافت لایمیه لردر (در دفع مضرت اضافتی مصدرک مفعولدر (مضرت میمک فتحیه و تشدید رایله ضرر معناسنه مصدر مییدر ایشانه اضافتی لایمیه در) (مشورت میمک فتحیه و شبک سکونی و واولک فتحیه دانشتلق دیمکدر میمک فتحی و شبک ضمی و واولک سکونیه ده لغندر شوراده دیرلر شبک ضمیرله حاصلی اولطرف مملکتلرک مدبرلری دزدان عربک ضرر لری دفع ایلکده دانشتلق ایلدیلر * که اگر این طائفه برین نسق روزکاری مداومت نمایند مقاومت با ایشان ممنوع گردد * نسق نو تک و شبک فتحیه رایله لغنده نظم معناسنه در اما بونده اسلوب مراد در (روزکاری یا حرف وحدت) (مداومت مفاعله بایسندن مصدر در دوام معناسنه حاصلی ملازمت دیمکدر) (مقاومنده مفاعله بایسندن مصدر در مقابله دیمکدر) (با مع معناسنه حرفدر (کردد فعل مضارع مفرد غائبدر کر دیدن دن انتقال معناسنه یعنی انلرایله مقابله و جنک ایلک امکادن امتناعه مشغل اولور (محصول ترکیب) مشورتلری بو اولدیکه اگر بو طائفه بو اسلوب اوزره بر زمان نبوت و دوام کوسرتلر سه بونلرایله مقابله و مقابله ممنوع اولور حاصلی مشکل اولور زیرا وار دجه زباده اولورل و هر یرده که بر مقصد وار ایسه بونلره ضم اولور

در سروری و شعی

در سروری و شعی

در سروری و شعی

قیاس مرضیه در اما تسخیرده مرضی واقعدر

فته او توریدی و نزاع قالدی دیمسند اطیف اداوار فاعل

معلوم اوله که نمی دکرده اختلاف ایلد یار فاعل

* مثنوی * درختی که اکنون گرفتست پای * بنبروی شخصی بر آید زجای * پایدن مراد
 کوکدر (با حرف مصاحبت) نیروی نونک کسر به قوته درلر (شخصه اضافتی لامیه در
 و یا حرف وحدت) بر آید بونده چقار معناسنه در (زجای تقدیری زجا یشدر ضرورت
 وزن وقافیه ایچون شین حذف اولندی (محصول بیت) براغاج که شمعی یعنی نازله کولک
 طوعشدر حاصلی یکی دیکلشدر بر شخصک قوتیه برندن چقار وقوپار یعنی جزئی نسنه ایله
 چقار (بعضی نسخه ده شخصی برنده مردی واقعدر) بر آیدک معناسنی یوقاری کلور دین
 حق ادایی ابدی (مثنوی نونک فحیه در دین لغت کابلر نه مخالف سنویش * ورش همچنان
 روز کاری هلی * بگردوش از بیخ بر نکسلی * ورش اصلی واکر شددر ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی (همچنان کذلک دیمکدر یعنی الآن اولدینی کبی) هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر هلیندن ترک ایلك یعنی خالی اوزره قومق حاصلی اهل ایلك (با حرف مصاحبت
) کر دون بونده فاکلی معناسنه در که بعضی ملکته عربیه برنده استعمال ایدر لر که عربیه
 عجله دیرلر عینک وجهک فحیه ایله (ایکی شین ضمیر درخته راجعدر) بیخ بای عریذک کسری
 وسکون یا ایله کولک دیمکدر (بر حرف تا کید) نکسلی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسلیندن
 کافک ضعی و کسریله لغتدر قومق و اوزرمک معناسنه (محصول بیت) اما اگر معهود درختی بر زمان
 انجیلین خالی اوزره قیوب اهل ایلك ایدر سک اتی کوکندن فاکلی ایله قوپاره مز سن یعنی فاکلی چکر
 ایکی اوکوز قوتیه کوکندن اوزره مز سن دیمکدر (هلی فعلی هشتن مصدرندن اشتقاق ایلین
 سهو ایلیش) و نکسلی فعلی کسیندن مصدرندن اشتقاق ایلینده غلط ایلیش * سرچشمه شاید
 کرفتن ییل * چو پرشدن شاید کدشتن ییل * سرچشمه لامیه بکار باشی دیمکدر (شاید بونده
 ممکن معناسنه فعل مضارع مفرد غائبدر) با حرف مصاحبت (ییل دمور کورک که یوقاری
 ولایتده انکله باغ وستان بلرلر بعضی نسخه ده ییل پرینه میل بازار طقیج معناسنه) بر بونده
 چوق معناسنه در (شاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ممکن دکل معناسنه) با حرف مصاحبت
 (ییل فیل دیمکدر که اندن معربدر) محصول بیت) بکار باشینی ییل ایله طوموق و جریانندن
 مانع اولماق ممکندر یعنی ازاجق نسنه ایله اقدن منع ایلكه قابیلدر اما چونکه صو چوق اوله
 یعنی اقد اقه ایرکله و چوغله اتی فیل ایله کچمک اولماز با خصوصیکه فیل صوغری کبی
 زیاده یوز کچدر انکچون مصنف قدس سره فیل تعیین ایلدی صو افاغله بالحق چوغلوب
 فیلله کچمک اولماز دین مقامه مناسب سو یلامش اگر چه که فیل بالحقده زبوندر دوه کبی
 * سخن برین مقرر شد که یکی را بنجس ایسان برکا شند وفرصت نگاه داشتند تا وقتی که
 برسر قومی رانده بودند و بقعه خالی مانده * سخن مبتدا (برین تقدیری برین اتفاق) مقرر شد
 خبر مبتدا (که حرف بیان) بنجس با حرف ضله بنجس فعل باندن مصدردر جاسوسلق
 ایلكه دیرلر (بر حرف تا کید) کاشند فعل ماضی جمع غائبدر کافک ضمیمه حواله ایلدیلر
 دیمکدر (نگاه آشتند حفظ ایلدیلر) تا انتها غایت ایچوندر (وقتی با حرف وحدت) که برسر
 قومی (بر حرف استعلا) سر بنجس لفظ ایچون (قومی یا حرف وحدت) بقعه یاره از زمین
 بونده مراد اولدقلری بردر (خالی بوش دیمکدر نهی معناسنه) مانده لفظ مشترکدر لازم ایله
 متعدی یشنده لازم اولنجه بقعه لری خالی قالمش دیمکدر (و بر بود تقدیر اولنقی کورک
 متعدی اولنجه بقعه لری خالی قوشلر دیمک اولور) وینه بود تقدیر اولور بوقصد برجه
 (محصول ترکیب) سوز بو اتفاق اوزره مقرر اولدیکه بر کیمه بی انلرک جاسوسلغنه
 حواله ایلدیلر و فرصت زمانی رعایت ایلدیلر یعنی حفظ ایلدیلر شول زمانه دک که

رد سروری

رد سروری

برطافه نک اوزرینه سورمشلر ایدی و بقعه لری خالی قالمش ایدی و با بقعه لری خالی قوشلر ایدی
 حاصلی بر قومی غارت ایلكه کیدوب برلری نه قوشلر ایدی (برسر قومی رانده بودندک
 معناسنی بر قومک باشی اوزره سورمشلر ایدی دین ادا ده قصور ایلیش منه سنده مانده بونده نهاده
 معناسنه در دین ایکبسنک ماینتی قرق ایدر دکل ایمش تا وقتی که برسر قومی رانده بودندک معناسنی
 تاشول زمانه دین که اول حرامیلر بر کون بر کار بان با صمغه کتشلر ایدی دین کار بان قیدی
 نطنی در قیدر * تی چند از مر دآن واقعه دیده و جنگ آزموده را بفرستادند تا در شعب جبل نهان
 شدند شبانگاه که دزدان باز آمدند سفر کرده و غارت آورده سلاح بکشادند و عیام بهادند
 نخستین دشمنی که بر سر ایشان تاخت خواب بود چندانکه باسی از شب بکدشت * شدن مراد
 شخصدر (و یا حرف وحدت) واقعه دیده ایش کورمش معناسنه در تنیه در که بونک کبی ایشله
 مجرب امور دیده کیمه لارسال ایلك کرک (جنگ آزموده ماقبله عطف تفسیری کبی در) ورا دات
 مفعول آزموده راراسنی دیده دن صکره یازوب بونده حذف ایلك ایدی قاعده سجع دین خوب
 سو یلامش ز براسنجه مانع دکل کر کسه بونک کبی روابط اولکی فقره نک اخر نده یاز لسون
 و کر کسه ایکنجی و اوچنجی و غیرینک نهایی اولکی فقره نک اخر نده یاز لسون
 تا کید (فرستادند فعل ماضی جمع غائبدر کوندر دیرلر دیمکدر ارسال ایلدیلر معناسنه) (نا حرف
 تعلیل شعب شینک کسری و عینک سکونیه طغ ایچنده اولان یوله دیرلر جله اضافتی لامیه در
 شعب جیلک معناسنی بیاننده حرامیلر کدر کاهی اولان یولرینه دین کدر کاه اذاسنی رنده دکل
 قیدر (سفر کرده ده) و غارت آورده ده ها رسیلر حرف توبیدر سفر ایدوب و غارت کتورب دیمکدر
 (سلاح سینک کسریله یارق معناسنه در قلی و غیر یینی کبی) غنا شینک جمعیدر طوطی معناسنه
 (نخستین یاه نسبت ونون تا کید ایله اولکی دیمکدر ز رانختست نونک وخالک ضمیرله وسینک
 سکونیه اول دیمکدر) دشمنی با حرف تنکسرو با حرف وحدت (بر حرف استعلا) و سر تحسین لفظ
 ایچون کاش (تاخت فعل ماضی مفرد غائب جابدی) یعنی ابلاغ ایلدی (خواب بونده او بقو
 معناسنه در) پاس بعضی معناسنه در (و یا حرف وحدت) محصول ترکیب) واقعه کورمش
 و جنگ صنماش ارلردن بر نیجه شخص ارسال ایلدیلر تا کیم اولدقلری طاع بولنده پنهان اولدیلر
 کیجه که حرامیلر کر و کلدیلر سفر ایدوب و غارت کتورب بر اقلرین بللرندن اچدیلر) یعنی
 چوزدیلر و طوطی غوغی قودیلر اولکی دشمنی که اوزرینه ابلاغ ایلدی او بقوایدی یعنی بورغون
 کلوب او بودیلر اول قیدر که کیجه دن بر مقدار کیدی * بیت * قرص خورشیددر سیاهی رفت *
 یونس اندرد هان ماهی رفت * قرص خورشید بونده مراد کونش چور کیدر یعنی جرم
 شمس (سیاهی یاه مصدریه فرا کولاق دیمکدر) رفت کندی دیمکدر بعضی نسخه ده رفت برینه
 شد و اقعدر معنی بردر (یونس یعنی یونس پیغمبر علیه السلام) اندر اذات صله (ماهی یاه اصلیه ایله بالق
 دیمکدر اضافتی لامیه در یشنده اذات تشبیه مضمردر) محصول بیت) دزدان خوابه ملا لیدی
 کانه که قرص خورشید ظلمانه کندی (حضرت یونس ده دهان ماهی به کندی او بقویه زیاده
 طالب مغس اولدقلریدن کنا بیدر حاصلی شدت خواندن معیردر * مر دآن دلاوران از کین
 بدر جشند و دست همه ایکان یکان بر کتف بستند * کین کاف عربینک فحی و مینک
 کسریله بوصویه دیرلر (بدر یاه صله ایله ملاشمره دیمکدر) جشند فعل ماضی جمع غائب صحرادیلر
 دیمکدر (دست همه لامیه در) ورا دات تخصیص (یکان یکان یانک فحی و کسریله و کاف
 بنجمله بر برر دیمکدر عربیده احاد دیرلر همزه نک ضمیمه) بر بونده حرف صله در (کف کاف
 عربیک فحی و تانک کسری ایله و سکونیه یفرن معناسنه در و فار سیجه شاهه دیرلر بونده مراد

ردشعی

ردشعی

ردشعی

رد سروری

رد کافی

ردشعی

رد بان سید علی و سروری

رد سروری

ارددر (بستند فعل ماضی جمع غائب اردینه بغلد یلردیمکدر (محصول ترکیب) دزدان که قوی او بقویه طالیدیلر بهادرارلر یوسودن طاشره صیغرادیلر و برر برالرینی اردلرینه بغلدیلر * بامد اداان بدرگاه ملک حاضر اوردندهمه رابکشتن اشارت فرمود * (محصول ترکیب) ایرتسی پادشاه در کاهنه ججعی احضار ایلدیلر جیهنسلک قتلنه اشارت یسوردی * اتفاق دران میان جوانی بود که میوه عنفوان شبایش نمود سیده و سیزه کلستان عذارش نویده * اتفاق اصلنده اوتفاق ایدی و او حرفدر حروف مجهوردن و تا حرفدر حروف مهموسه دن بینهما تافر و تباعد اولدیغیچون و او ی تابه قلب ایدوب تابی تابه اداقام ایلدیلر اتفاق اولدی و الف نون تنویدن مبدلدر (دران میان اول ورته ده (یعنی انلرک اراسنده (جوانی یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (میوه یش و همزه اضافت ایچون کلشدر (عنفوان اول معاسنه در) شباب بونده یکتک دیمکدر و شین ضمیر جوانه راجعدر (نونونک فتحیه یکی دیمکدر جدید معاسنه در) (رسیده ماضیدن قسم مفرد غائب ایشیش (بودلفظی مقدر در) (سبزه سبک فقی و هاء رسمیه چن معاسنه در اما هاء سزیشل رنگ معاسنه در) (کلستانه و کلستانک عذاره اضافلری لامیه ل در) (عذاربونک کی پرلده صقل بتن یره دیرلر (دمیده ماضیدن قسم مفرد غائب بونده یش دیمکدر) (ینه بر بود مقدر در) (محصول فقرتین) اتفاق اول حرامیلرک اراسنده بر جوان و ارایدی که آنک تازه یکتلکی میوه سی یکی ایشیش ایدی حاصلی جوانلغک اولی ایدی (یعنی تازه جوان ایدی دخی عذار ی کلستانک سبزه سی یکی یشیدی (یعنی خطی تازه کلش ایدی * یکی ازوزرا پای تخت ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این پسر همچنان از باغ زندگانی برنخورد و از ریعان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی آنست که بخشیدن خون او بر بنده منت نهی * پای تختدن مراد سر بر ایاغیدر (بوسه داد بحسب لغت بوسه و بردی دیمکدر اما او پدی معاسنه مستعملدر معلوم اوله که بعضی الفاظ عجم دادن و دهیدن و بونلرک مشتقاتیه مستعملدر بوسه داد و دشتام دادی کی (روی شفاعت بیانیه در) (همچنان انجیلین (یعنی بولداشلری اولان حرامیلر کی الان معاسنه مستعملدر بونده ده جائزدر که الان معاسنه اوله (باغ زندگانی بیانیه (زنده دیری دیمکدر (و الف و نون زائد ادات جمع شکلنده اولدیغیچون هاء رسمی کاف بحسبه ابدال اولش (و یا حرف مصدر در) (زندگانی و زندگانه بر معنایه در دیرلرک دیمکدر (بر بونده میوه در یش معاسنه (ریعان رانک فقی و بانک سکونیه اول معاسنه در (عرب ریعان الشبای دیر اول جوانی معاسنه (تمتع تفعل بابندن مصدر در انتفاع معاسنه (یعنی فائده لملک (نیافته فعل ننی ماضی یعنی ماضیدن قسم مفرد غائب بولامش معاسنه (توقع رجا دیمکدر امید معاسنه (بکرم با حرف مصاحبت (و یا حرف صله من معاسنی متضمندر توقعه متعلق (اخلاقه اضافتی لامیه در خلقت جعیدر خالک ضمی و لامک ضمی و سکونیه خداونده اضافتی بیانیه در (توقع مبتدا (و آنست خبری) که حرف بیان (بخشیدن (با حرف صله (خونه اضافتی مصدرک مفعولنه در (واو ضمیر ینه لامیه در) (بر بنده تقدیری بر این بنده در) (منت نهد منت نهدک مفعول صریحی (و بخشیدن (و بر بنده غیر صریحی (محصول ترکیب) و زرادن بریسی بادشک تختک ایاغنی او پدی (یعنی تعظیم و بیجیل ایلدی و شفاعت یوزینی یره قودی و دیدی بو اوغلان اول بولداشلری کی الان دیرلرک باغندن میوه یمه مشدر (یعنی هنوز کنج یا شلیدر) (دخی جوانلقی اولندن تمتع اولامشدر حاصلی یکتلکته طوعلمشدر) (یعنی دخی کجدر پادشاهک کرم اخلاقندن امید اولدر که بونک قانون باغشملقنی بونده نک او زربنه منت قویه (یعنی امیدم اولدر که کرم عیمکدن بونی عفو ایلله سین بونده

ریعانی

رد سر و روی و شمعی و کافی

رد شمعی
رد شمعی

رد کافی

ریعانی رابع معاسنه اولوب حاصل دیمکله تعبیر ایلدنلر خطا ایشلر (توقع بکرم اخلاق خداوندی آنستک معناسنی خداونده منسوب اولان اخلاق حیده دخی کرم ایلله تم امید و رجام اولدر دین اخلاق حیده دخی کرم ایلله دیدیکنده ابهام ایش (بخشیدن خون او معناسنی اول جوانک قاتی باغشملقه دین باه صله معناسندن بی خبر ایش * ملک روی ازین سخن درهم کشید و موافق رأی بلندش نیامد و گفت * (روی درهم کشیدک معناسنی یوزنی پوز ناردی و پوزشدر دی دیمکدر) (موافق رأی اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در) (ولنده اضافتی بیانیه در) (یعنی پادشاه وزیرک مذکور کلانندن یوزنی پوزنادی) (و رأی بلندینه موافق کلدی و دیدی (بعض نسخه ده بلند یرینه جهان بین دوشمش و موافق رأی بلندش فقره سی ما قبلنده فقره به مقام تعلیلده در دین و او عاطفه نک وجودینه ملتفت اولامش قنبر * بیت * بر تو نیکان نکیرد هر که بنیادش بدست * تربیت نا اهل را چون کرد کان بر کبدر ست * بر تو ضیا و اثر معاسنه در) (نیکانه اضافتی لامیه در بر تو مبتدا (ونکیرد فعل ننی مستقبل مفرد غائب کیر یندن طومار دیمکدر خبر مبتدا در) (هر که اصلنده هر کس که در تنگه سابقا مفصل بیان اولندی (بنیاد بنا معاسنه در بونده اصل و نسل مراددر) (شین ضمیر که یره راجعدر) (نا اهل را نا حرف ننی اهلینی ننی و سلب ایدر) (ورادات صله در با معاسنه نا اهلله دیمکدر یعنی ناجنسه و بداصله دیمکدر) (چون و او رسمیه ادات تشبیه در) (کردکان اکثر انجام ایکی کافی بله عجمی او قودیلر و اولکسی مکسور و بعضیلر ثانسی عربی و بعضیلر عکسجه قوز دیمکدر که عربجه جوز دیرلر جیمک فتحیه (بر حرف استعلا) (کنبد کاف عجمک ضمیه قبه معاسنه در تعریب ایدوب جنبه دیرلر جیمک و بانک ضمه ل به (محصول بیت) ایولر بر تو نی طومار یعنی قبول ایلر هر کیمسه که سرشت و خلقتی یار امر در حاصلی ایولردن نور و فر آلوب متأثر اولماز (مصراع ثانی مصراع اولک تنور و تو ضیعی ایچون کلشدر) (یعنی نا اهل و ناجنسه تربیه ایلک قبه اوزره قوز قومق کیدر یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلدی کی بداصله تربیه تأثیر ایلز * نسل و تبار ایشان منقطع کردن اولیر ست و بخو بنیاد ایشان بر آوردن بهتر که آتش نشانندن و اخگر گذاشتن و افعی کشتن و بجه نگاه داشتن کار خرد مندان نیست * نسل معروف ترکیجه دول دیرلر (تبار نانک فتحیه بونده قوم و قبیله مراددر) (ایشانه اضافتی لامیه در) (این اسم اشارتدر قریبه (الف و نون ادات جمع در ذوی العقولدن اولدیغیچون (منقطع انفعال بابندن اسم فاعلدر فعل ثلاثی به مطاوعه در قطعه فاقطع کلدی دیمکدر بونک کی پرلده اسم فاعل اسم مفعول معاسنه در کیش دیمکدر) (کردن ایلک یعنی کیش ایلک حاصلی کیشک دیمکدر) (اولیر ایکی ادات تفضیلدن مرکب اسمدر اولکسی عربیدر که اصلنده لامک فتحیه در لامی مکسور او قومق دآب عجمد ندر پس بونده تر نا کبد ایچون کلشدر انجیق (بیخ باه عربینک کسر یله کو کدر) (بنیاد اصل معاسنه در) (ایشانه اضافتی لامیه در) (حضرت شیخ نقفان قصدا بدوب قرییدن بعیده انتقال یوردی) (بر آوردن بونده جفا مقدر قلع وقع معاسنه بیخ و بنیاد مقدم مفعولیدر تنک نسل و تبار منقطع کرد نک مقدم مفعولیدر) (بهتر یکرک دیمکدر و ینه بر سین و تا مقدر در) (که حرف تعلیل) (آتش نشانند نک مقدم مفعولیدر نشانندن لفظ مشترکدر آتشله مستعمل اولسه سویندر مک معاسنه در اما درختله مستعمل اولسه دیمک معاسنه در عربجه غرس دیرلر غینک فتحیه طاشله ده استعمال بویه در اما انساننده افعاد و اجلاس معاسنه و بر کیمسه بی بر مصلمات اوزره نصب ایلکه دیرلر بعضی شراح اصلنده نصب معاسنه در و بونده اطفا معاسنه در دیش و بعضی نصب معناسیله اطفا نک مناسبتی چندان واضح دکلدر اما اجلاس معناسیله مناسبتی واضحدر دیش ظاهر بودر که معنای اشتراکدن ایکسیده آگاه

بعضیلر دیدیلر که کرد کانک
اصلی کرده در کاف عجمک
کسر یله و کاف عجم های
رسمیدن بدلدر

اولا ماش قنامل (اخر کاف عرینک فخبه کوز دیمکدر قورمعناسته) (کذاشتن ترک ایلک) (وافعی عینک فخبه عرینک درانکرک یلانیه دیرلر اما بجم کسر عیده او قورنکه سائرلر نی بویه ایدر) (بجه بای عرینک فخبی و جیم عجمی ایل بوری جوجه ده جوزده دیرلر) (کار خردمندان لامیه در و مبتدا) (و نیست خبری) (محصول ترکیب) بیت سابقه بو ترکیب مقول ملکدر پیورر که بونلرک اصل و نسلی منقطع ایلک اولر کدر و بونلرک کوکنی و دینی برندن اوزوب چقارمق بکر کدر زیر آتشی سویندروب قورنی القوبوب اهل ایلک و یلان اولدروب بوروسنی اولدروب صلیق و یسلاک عاقللر ایشی دکلدر بعض نسخه ده نشاندن برینه کشتن بازارینه لفظ مشترکدر اولدربمکله آتش سویندربمک بشته پادشاه پیوردیغک حاصلی و نتیجه سی بودر که جبعنی قبل ایدوب هیچ برنی ترک ایلماک کرک (معلوم اوله که آتشدن و افیدن صکره را بازمق و بجه دن صکره ره رهزه ایله شین ضمیر یازمق صحیح نسخه ره مخالفدر * قطعه * ابراکر اب زندگی بارد * هرگز از شاخ پیدر نخوری * ابر بلوط (زندگی دیرلر کدر حیات معناسته) (بارد فعل مضارع مفرد غائبدر لازمه متعدی پشده مشترک بونده متعدیدر یا غدر معناسته) (شاخ دال و یداق دیمکدر پیده اضافی لامیه در) (پید باه عرینک کسر یله سکوت اغا جند دیرلر) (بر بونده یمش معناسته در) (نخوری فعل فی مستقبل مفرد مخاطب یمز سین دیمکدر) (ابر مبتدا و جله شرطیه خبری بارد فعل شرط و آب زندنی مقدم مفعولی و فاعلی تحتله ابره راجع ضمیر و نخوری جزاء شرط) (و بر مفعول صریحی) (و از شاخ غیر صریحی) (محصول بیت) بولوت اگر آب جبات یا غدر بر ایه ده هرگز سکوت نالندن میوه یمز سین بونده بارد مجزا باراند معناسته در دین معنای اشتراکدن غافل ایش (بعید دکلدر که دنباله از ابراکر آب زندگی بارد دین احتیاج جز تکلفه دوشمش) (واصلند فعل لازمدر یا غقی معناسته اما بونده یا غدر مرق معنای مقصود در دین معنای اشتراکدن آگاه دکل ایش * با فرومایه روز کار میر * کزنی بوری یا شکر نخوری * با حرف صله و یا خود حرف مصاحبت) (فرومایه الحق اصلو) (یعنی بد اصل ناجنس دیمکدر) (روز کار بونده ازمان و اوقات معناسته در) (مرفعل نهی مفرد مخاطب ایلمه معنای لازمبسی صرف ایله دیمکدر) (کز که حرف تعلیل) (نی قامش بوری بیه اضافی لامیه در) (بوری یا بر در لو حصردر فارغوا فاشندن طوقور اناطولیده و دیار عربده فقرا استعمال ایدرلر زیرا مشهور و معروف حصردن اوجوز در) (شکر نخورینک مفعول صریحی) (و از نی غیر صریحی) (محصول بیت) الحق اصلو ناجنس کیمسه به روز کار ایلمه یعنی تریه سنه اوقات و ایام صرف ایله و آنکه روز کار بکورمه زیرا بوری یا فاشندن شکر یمز سین حاصلی بد اصل ناجنس سعی و کوشش صرف ایدوب اندن صلاح ورشد توقع ایلک همان نی بوری یا دن شکر تحصیلنی رجا ایلک کیدر * وزیر این سخن بشنید طوعا و کوها پیستید و بر حسن رای ملک آفرین خواند و گفت آنچه خدا وند دام ملکه فرمود عین حقیقتست که اگر در سلاک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از نشان شدی اما بنده امید وارست که بصحبت صالحان تربیت پذیرد و خوی خردمندان کیدر که هنوز طفولت و سیرت بغی و عنادان گروه در نهاد وی ممکن نشده است * طوعا و کرها تمیز آنکه منصوب مصدر لر در (یعنی دیرلر دیرلر فارسیجه خواه و ناخواه دیرلر حاصلی ظاهرها مقر و مفاد اولدی اما باطنی کریمه کوردی دام ملکه جله معترضه علم بدیده دعای مشتمل جله معترضه به حشوملیح دیرلر) (که حرف تعلیل) (سلاک دیزیه و دیزی ایلکنه دیرلر صحبت اضافی بیاسیه در) (بدان برامازلر دیمکدر) (یافتی حکایت حال ماضی بولیدی دیمکدر) (شدیده بویه در) (امید وار امیدلو دیمکدر زیرا و ارادات نسبتدر) (که حرف بیان) (بصحبت با حرف

رد ابن سیدعلی و سرووی و کافی

درسوری رد ابن سیدعلی

رد کافی

سبب) (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتله غلامه راجع ضمیردر) (کیرد فعل مضارع در سابق کی) (که حرف تعلیل) (هنوز الا آن دیمکدر) (بغی تعدی معناسته در) (عنناد سرکشلک) (آن کر و هندن مراد دزدان عریدر) (نهاد خلقت و طبیعت دیمکدر) (ممکن ثابت دیمکدر) (محصول ترکیب) وزیر شفیع چونکه پادشاهدن مذکور کلامی ایشندی ظاهر اطاعتله و باطنی کراهتله بکندی و پادشاهک حسن رای و تدبیرینه آفرین اوقدی یعنی تحسین ایلدی دخی دیدی اول نسنه کی که پادشاه ملکی دائم اولسون پیوردی عین حقیقتدر زیرا اگر بو او غلطان اول برامزلرک مصاحبتی دیز یسند و انلرک صراسته تربیت بولیدی پیوردیغکزی کی انلرک بری اولوردی اما بن قولک امید ایدر که صلحامصاحبتی سببیه تربیت قبول ایلیه و عقلا خوینی طوته (زیرا الا آن تازه او غلاندن و اول حرامیلر بلوکنک بغی و عنناد طریق و روشی طبیعتنده ثابت اولوب قرار طوعا مشدر) (بونده طفل پیور دیغی مجاز طریقله در زیر یوقار و ده نو خلد جوان پیور مشیدی) (پس ایکی کلام تعارض ایدر ایمدی طفل پیور دیغی تازه لکله تعبیر ایلک کرک که شاقص اولیه) (از ایشان شدی فقره سنک اولنه و او عاطفه اراد ایلین شرطی جزاسن قوم مشدر) (و حقیقتی همزه مجلبه ایله یا از انرا املاده خطا ایش) (عین حقیقتستدن صکره حرف تعلیل یعنی که حرفی ترک ایدر مقصوده و اصل اولماش * و در حدیثست) (که ما من مولود الا و قد یولد علی فطره الاسلام ثم ابواه یهودانه و نصرانه و مجسانه * (و او حرف حالدر) (در حرف ظرف) (حدیثست تقدیریدر در حدیث وارد و ثابتست) (که حرف بیان و ورود) (ما حرف نی) (من حرف صله بر پره متعلق دکل) (مولود اسم مفعولدر طوعش معناسته بونده ولد مراد در) (الاحرف استثنا) (و او حرف حال) (قد حرف تحقیق) (بولد فعل مضارع مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول) (علی حرف جر بولیده متعلق) (فطره بحر و در علی ایله معنای خلقتدر اسلامه اضافی لامیه در) (ثم حرف عطف) (ابواه تنبیه ایدر تغلیب طریقله) (یعنی ابی امه تغلیب ایش لفظا مرفوع مبتدا) (ضمیر محلا بحر و مضاف الیه مولوده راجع) (یهودانه مولوده راجع ضمیرله فعل مضارع تنبیه مذکر غائب مبنی للفاعلدر تغلیب باندن الف ضمیری ابوانه راجعدر یهو دی ایدرلر) (و نصرانه یهودانه کیدر هر خصوصده نصرانی ایدرلر دیمکدر) (نصران شامده بر کویک اسمیدر بودین اول اول کویک خلقتدن ظهور ایلدی بیکچون اکانسبت ایدوب نصرانی دیدیلر) (و مجسانه سابقا کیدر بایده وصیغه ده مجوسی آتشدن طمانه دیرلر فارسیجه کیدرلر کاف بجمک قحطیه) (یعنی مجوسی ایدرلر دیمکدر) (محصول معنی) (مولود دن بر مولود طوعان الا خلقت اسلام اوزرینه) (یعنی دین اسلامه قابل و ایمانه مستعد خلق اولور شویله که کندی حالی اوزره قالوب خلاف دین اسلامدیر کیمسه به مقارن اولمازه مؤمن موحد قالور) (پس باباسی و اناسی اتی یهودی ایدرلر یهود دیرلر ایه) (و نصرانی ایدرلر نصرانیلر ایه) (و مجوسی ایدرلر مجوسیلر ایه) (وزیرک بوحیدنی سوقندن فهم اولور که مذکور پسر طفل اوله لیکن حکایه نک اولی جوانلکنی کوسرر علی کل حال حکایه تعارضندن سالم اولماز الا تجوزه ارتکاب ایله معلوم اوله که وزیر کلامی حدیث شریف ایله تأیید ایلدی کی بو ایکی بیتله تأیید ایدر * قطعه * بایدان یار کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد * با حرف صله) (یا حرف مصاحبت) (بدان بدک جعیدر یارامزلر دیمکدر یار بولدش) (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر) (همسر بونده باشدش دیمکدر) (حضرت لوطه اضافتله خانونی مراد اولور) (خاندان اهل بیت معناسته در نبوت اضافی لامیه در) (شین ضمیر حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطک پیغمبرلک

رد شعی

رد ابن سیدعلی و سرووی و شعی و کافی

مطلب

خاندانی و اهل بیتی (کم شد کاف بحکم ضمیمه بندی یعنی ضلالت دوشدی (محصول بیت)
حضرت لوطك خاتونی یارامزله یا خود یارامزله یار اولدی یعنی یارامزله قوشلد یعنی چون
حضرت لوطك اهل بیتی کم اولدی یعنی ضایع اولدی (حضرت شیخ دیمک استر که مذ کوره
خاتون حضرت لوطك همسر یکن و حرم نبوت اولمش یکن یعنی منبع هدایت اولان نبوته
اضافله شرف بولش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلنه قوشلا غله ضاله اولدی
(غرض یارامزله مصاحبت ایدوب بدکار لاله یار اولما نك طبیعت انسانیده قوت تأثیرین
بیاندر (نبوتش ضمیرینی همسره ارجاع ایدوب معناسنی اول خاتونك نبوتی خاندانی ضایع
اولدی دین خاتونه نبوت اثبات ایلش بو خود جا نزدکل * سک اصحاب کھف روزی
چند * پی نیکان گرفت و مردم شد * (سک سبک فتنی و کاف بحمله کلب دیمکدر یعنی
ابت (اصحابه اضافتی لامیه در (و کھفه کذلک (مغاره یه کھف دیرل (اصحاب کھفه
اضافتی ادنی ملا بسه ایلدر (بونجه ییلار انده یا توب انده کم اولدقلر یچوند (روزی
(یا حرف وحدت (چند جیم بحکم فتحله نیجه دیمکدر (پی بونده بای بحکم فتحله ایزوارد
معناسندر نیکانه اضافتی لامیه در (نیکان نونک کسریله و کاف بحمله نیکان جعیدر یولر
دیمکدر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر فاعلی تختده ضمیر سکه راجعدر
مردم بونده انسان دیمکدر (محصول بیت) اصحاب کھف سک پی نیجه کون یولر ایزین
و آردین طوتدی یعنی یولره اویدی و مردم یعنی انسان مرتبه سنه و اصل اولدیکه انسانله
جته بله کیره کک نکه مشکوه انوارده یورور که (نجل ابراهیم) و کیش اسمعیل (وناقة
صالح (وبره موسی) و حوت یونس (و جار عزیر (ونملہ سلیمان (و هد هد بلقیس (و کلب
اصحاب کھف (وناقة محمد و علیهم الصلوٰۃ والسلام بونلر جعیا قوج صورتند جته داخل اولورلر
(پس بونده سک قیامتده آدم صورتنه مختل اولوب جته کیره کک دین عنیدی
سویلس (مردم بونده مفرد در مردم معناسنه دین مردمی بلزیمش (حضرت لوطك
زوجه سی حکایه سی و اصحاب کھف قصه سی کتب تفاسیرده و شروح احادیث شریفده مفصل
یازلد یعنی بونده بیانی ترک اولدی * این بکفت و طائفة از ند ماء ملک با و بشفاعت
یارشدند تا ملک از سر خون اودر گذشت و کفت بخشیدم اگر چه مصلحت ندیدم *
این بکفتک فاعلی و قائلی وزیر شفیعدر (طائفة یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل
(ند ما ظاهر بودر که بونده ندما مصاحبه معناسنه اوله اما لغتدره بوجع بولیدی
بلکه ندیم باده مصاحبه دیمش و جعی ندما کلور کسر نونله دیمش (ملکه اضافتی
لامیه (یا حرف مصاحبت (او وزیر راجعدر (بشفاعت (یا حرف ظرف (یا بولداش
بونده قرین مراددر (یا حرف تعلیل (سر خون او سابقا تحقیق و بیان اولندی یعنی قانی
هوا و هوس سود اسندن (در حرف تأکید (کشدن کجدی (بخشیدم فعل ماضی
متکلم وحده بفشلدم دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شفیع بو حدیث شریفی و بوابکی بیتی
اوقودی و پادشاه مصاحبه بندن بر طائفة انکه شفاعتده یار اولدیلر تا کیم پادشاه اوغلانک قان
دوکلر هواسندن کجدی دخی دیدی قاتی سکا بفشلدم اگر چه لایق و مناسب کوردم * رباعی *
* دانی که چه گفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد * دانی فعل مضارع
مفرد مخاطبدر استفهامی متضمن (که حرف بیان (زال بونده رستم داستانک باباسی مراددر
(کرد کاف بحکم ضمیمه بهادر دیمکدر اضافتی بیانی در (دشمن شمردک مفعول اولی (و حقیر
مفعول ثانسی (بیچاره حقیره معطوف (شمرد بونده مصدر معناسنه در (زیرا نتوانده رایج

ردشعی

ردشعی و کافی
ردشعی

استقبالیت

استقبالیت ملحوظیلر صایق دیمکدر * ندیدم امی آب زسر چشمه خرد * چون بیشتر آمد
شتر بار ببرد * سر چشمه بکار باشی دیمکدر (خرد خلک ضمی و رانک سکونیه اوواق دیمکدر
ازاجق معناسنه (شتر دوه (بار بونده یو کبر جل معناسنه کسر حایله (محصول رباعی)
خطاب عام طریقیه بیورر بلور مبین رستمک باباسی زال بهلوان و بهادر رستم نه دیدی
بوندن صکره اوج صراع بقول زالدر یعنی دشمنی حقیر و بیچاره صایق اولماز حاصلی زیون
اعتقاد ایلک اولماز (بویت مقام تعلیلده در زیر جوق کوردک که اوواجق و ازاجق بکار
باشندن صوچر نکه زیاده کلسی دوه پی یو کبله کورتدی یعنی کاه اولور که دشمن قوتلور
واندن سز مدیکک ایشلر ظهور ایدر (رباعی بر بنه قطعه یازان بلزیمش (رستم کرد کاف
عربله دینلر خطا ایشلر * فی الجمله وزیر پسر را بخانه برد و باز و نعمت پیوردر و استاد و ادیب
بتریش نصب کرد حسن خطاب ورد جواب و سائر آداب ملو کش بیاموختند تا در نظر
همکشان پسندیده آمد باری وزیر از شمائل و اخلاق در حضرت ملک شدمی گفت که
تریت عاقلان در وی اثر کرده است و جهل قدیم از جبلت او بدر برده ملک را ازین سخن
تبسم آمد و کفت * بیت * عاقبت کرک زنده کرک شود * کر چه با آدمی بزرگ شود * فی الجمله
حاصل کلام بعضی نسخده استاد و ادیب و اوعطفله واقعدر (فی الحقیقه بیاموختند و عاقلان
کله رینه مناسب بودر و سجعده بونی اقتضا ایدر فتامل (پیوردرک و نصب کردک فاعلی وزیر
مذکوردر (کردند یازانلر فاعل ملاحظه سنی ایلماشلر و سجعدن غافل اولمشلر (ادیب
فعل بمعنی فاعلدر ادب تعلیم ایدیمی کیمسه ادیبدن صکره را یازانلر موجود نسخده مخاف یازمشلر
(تا حرف تعلیل (حسن خطاب یعنی هر کسه لطف و حسنله تکلم و خطاب ایلکی (ورد جواب
یعنی رد جوابی حسن و لطیفله حاصلی و جه معقول ایله جوابی رد ایلکی (ساز بونده جیم
معناسنه در (آداب ملوک لامیه در پادشاهلره لایق ایدلر دیمکدر (شین پسر راجعدر (تا
حرف تعلیلدر حتی معناسنه (همکشان هانک فتنی و کاف بحمله کسریله لفظ مشترکدر
جمع و اقران و امثال بدنده حاصلی اسم جمعدر (شمائل شمائلک جعیدر شینک کسریله (و اخلاق
خلک جعیدر خلک ضمی و لامک ضمی و سکونیه عطفه تفسیری قیلند ندر خویرلر دیمکدر
(حضرت بونک کی برده حضور معناسنه در (شبه بونده ازاجق معناسنه در (یا حرف وحدت
(و همزه حرف توسل همزه پی حرف وحدتدر دین بلزیمش (که حرف رابط مفعول قولدر (تریت
عاقلان مصدرک فاعله اضافتدر (در حرف ظرف (یا خود حرف صله (وی ضمیر پسر در
(تریت عاقلان مبتدا (اثر کرده است خبری (جبلت خلقت معناسنه در (بدر برده
اغنده طشره ایلتمش دیمکدر اما مراد اخراج و ازاله در (ملک را بونده را حرف صله در
(تبسم کلسمک (حاصلی خنده کلدی و بوبینی اوقودی (کرک ایکی کاف بحمله کسریله (و اولکبسی
مضمومدر و راساکن (با آدمی انسان ایله دیمکدر (بزرگ بانک و زانک ضمه لربه و رانک سکونی
و کاف بحمله اولو و بیوک معناسنه در (بزرگ شود بیوک اولور و پیور (محصول کلام)
وزیر اوغلنی اونه ایلدی و ناز و نعمتله بسلدی و استاد و ادیب اوغلانک تربیه سنه نصب
ایلدی تا کیم حسن خطابی ورد جوابی اکا تعلیم ایدیلر و جیم سلاطین آداب و ارکاتی
اکا و کرتدیلر حتی جمع اقران و امثال نظرند مقبول کلسدی (سوق کلام اول معنایی
افهام ایدر که وزیر اوغلانی اوغل ایدمش اوله که انکه بوقدر تقید ایلش (برکره وزیر
انک شمائل و اخلاقندن پادشاه حضور لرنده بمقدارین سوبلدیکه عقلا تربیه سی اکا
تأثیر ایلدر و جهل قدیمی آنک خلقت و طبیعتندن چقرمش پادشاه بوسوزدن کلسمک

رد ابن سیدعلی
رد ابن سیدعلی
و سروریرد سروری و شعی
رد سروری و شعی

ردشعی

کادی و دیدی عاقبت قورد انکی قورد اولور اگرچه که انسانله بیور (یعنی قورد انکی انسان
 انده ده بیورسه برنجلیکی ترک ایلز) که تربیت عاقلان مابعدیه و زیرک مقول قوائه داخل
 اولیوب بلکه حضرت شیخ و زیرک مقصودنی بیان ایراد ایلک ایچون کتور مشردن کلامک
 روحنه واصل اولماش قائل * سالی دورین برآمد طائفه او باش محله در او پیوستند و عقد
 مراقت بستند تا بوقت فرصت وزیر را باد و سرش بکشت و نعمت بی قیاس برداشت و در مغاره
 دردن بجای پدر بنشست و عاصی شد ملک دست تحیر بدندان گرفت و کفت * سالی یا حرف
 وحدت (برین بو تربیت و رعایت اوزرینه کادی یعنی بو حال اوزره برایکی بیل یکدی (طائفه)
 همزه اضافت ایچون کاش (وحدت ایچوندر دین خطا ایلش) (او باشند بونده اولور مراددر
 (او باشه اضافت بیانیه در (محله به اضافت لامیه در (در حرف صله او ضمیری بسمه راجعدر
 پیوستند اولاشده قاوشدیلر حاصلی آنکه مختلط اولدیلر عقد عینک کسر بله بوغنی (مراقت اضافتی
 بیانیه در (تا بونده حتی معنایه در (وقت فرصت با حرف ظرف و اضافت لامیه در (محصول ترکیب)
 برایکی بیل بو حال مذکور اوزره یکدی وزیرک محله سی اولدیری اوغلانه قرشدی و آنکه الشیدیلر دخی
 یولداشلق عقدنی باغلدیلر یعنی اتفاق ایلدیلر (تا فرصت وقتند و زیری یکی او غلبه قتل ایلدی
 و بی حد و بی قیاس نعمت قالدردی و حرامیلمغاره سنده بابایی یزنده اوتوردی و عاصی اولدی
 سوق کلامدن فهم اولان بودر که مذکور بسمه سردار لری اوغلی اوله پادشاه اسیدیلر
 حیرت البنی دندانله طوندی (یعنی البنی حیرتین ایصر دی و دیدی * قطعه * شمشیر نیک
 از اهن بد چون کند کنی * نا کس بتریت نشودای حکیم کس * شمشیر شیک فنی و کسریله
 قلیچ که اضافت بیانیه در ابو قلیچ (کنند مفعول سمر بیدر (و از اهن غیر صیر بیدر (بده
 اضافته بیانیه در برامزد مردن دیمکدر (چون و او اصلیه ایله استفهام انکاری بی مفید در
 (کسی یای وحدتله فاعل کنددر (نا کس ایچوق دنی الاصل دیمکدر (بتریت با حرف سبب نشود
 فعل نفی مستقبل شویندن اولماز دیمکدر استی نختنده نا کسه راجع ضمیر و خبری کسدر (وای
 حکیم معترضه (محصول بیت) پادشاه حیرتین البنی ایصر دی و دیدی ابو قلیچ براماز دمردن
 نیجه ایدر بر کیمه یعنی بر نسنه نک اصلی براماز اوله انی بر کیمه نیجه ابو ایدر ایدم ای عاقل نا کس
 و دنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی اصلی براماز تربیتله ابو اولماز نشودی شدنن اشتقاق
 ایلین مصادر احوالندن غافل اولورس * باران که در لطافت طبعش خلاف نیست * در باغ
 لاله روید و در شوره بوم خس * باران یغور (که حرف رابط صفت (لطافت طبع لامیه
 شین بارانه راجعدر (خلاف ظرفک فاعلیدر (در باغ رویدک ظرفیدر (ولاله مفعولی اگر متعدی
 اعتبار اولورسه تضمین طریقله و لازم اعتبار اولورسه (لا له مبتدا (و روید خبری
 (و رویدک صله سی بر مقدر نسنه اولور مثلا از سیش واز وکی (در شوره در باغ معطوفدر
 (بوم بر در زمین معنایه (پس شوره بوم جورق بر دیمکدر که انده اوت بمن (خس خاتک فنی ایله
 جورچوب معنایه در (محصول بیت) باران که انک لطفله طبعنده خلاف یوقدر (یعنی هر برده
 طلی باغ هر چه بر برده کک یغماز بویه ایکن باغده لاله بتورر (و شوره برده جورچوب
 بتورر یا خود انک سبیلله باغده لاله بتورر و جورق برده خار و خس حاصلی هر برک نیسه
 استعدادی وار اینه انی بتورر معلوم اوله که سید علی زاده ظاهر بودر که روید رو باند معنایه در
 اشتراک و یا مجاز طریقله دید و ککنه سروری اعتراض ایلش لیکن اعتراضی قانون مناظره
 اوزره دکلر قائل (و شوره بوم جورق بر دید و ککنه ده دخل ایلش که مفرد ظن ایلش دیو حال
 بو که تفسیرندن هیچ بوجهله افرادا کلا نمز زیراعری تفسیرنده ارض ذات ملح دیمش و ترکیده

رد کافی

رد کافی

عربی اختلرده او باش الناس
 الاخلاط دیمش یعنی ناسک
 در تنبسی او شابه دیرل

رد سروری

جورق

جورق بر پس دخلی یزنده دکل و لغظ شوره مضای قدر یومه لیکن همزه ضرورت وزن ایچون
 حذف اولندی دید و کیده فاسددر زیر اصلی بوم شوره ایدی اضافه صکره اضافندن قطع
 ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر پس بالفعل اضافت دعواسی باطلدر (رویدی رستن دن اشتقاق
 ایلین اشتقاق احوالی بلزیمش * دیگر * زمین شوره سنبل برینارد * درونخم عمل ضایع مکردن *
 زمین شوره بیانیه در بوم شوره کی نیکه ذکر اولندی زمین مبتدا (برینارد فعل نفی استقبال مفرد
 غائب لغتده یوقادی کتور مز دیمکدر اما بونده حاصل ایلز و بتورر مز دیمکدر خبر مبتدا در
 (وسنبل مقدم مفعولیدر و ضمیری زمین شوره به راجعدر (نخم عمل بیانیه در (مکردن فعل نهی
 مفرد مخاطب ایلله دیمکدر تخم عمل مفعول اولی (وضایع مفعول ثانیه (محصول بیت) جورق
 بر هرگز سنبل کتورمز (پس زمین شوره ده تخم عملکی ضایع ایلله یعنی سنبل بتورر مکیچون کاسعی
 و کوشش ایلله که بی فائده در تخم عمل عبار تلخی و او عاطفه ایلله ایراد ایلین معنایه واصل دکل
 ایمش * نکوی بادن کردن چنانست * که بد کردن بجای نیک مردان * نکوی یا حرف
 مصدر ایلک دیمکدر (بادان با حرف صله کردنک نکوی مفعول صریحی (و بادن غیر صریحی
 چنانست مصراع ثانی به مرهوندر (که حرف بیان بد کردنک مفعول صریحی و بجای غیر صریحی
 جای عهده و حق معنایه اولجه با حرف ظرف اولور اما مقیم اولجه با حرف صله در و اضافتی
 لامیدر (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده ترکیب اضافی ایدی یعنی مرد نیک صکره اضافتی
 فسخ ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر که قانو نلری بودر (مردان الف و نون ادات جعدر
 (محصول بیت) برامزله ایلک ایلک ایلور یارامزلق ایلک کی در یعنی ایکسیده برامزدر حاصلی
 یارامزله رعایت و تعظیم ایلک ایلور اهانت و تحقیر ایلک کیدر نامعقوللده یا خود مراد بواوله که
 برامزله رعایتک عوضی اهانتدر و ایلور اهانتک عوضی رعایتدرز بر ایددن بد کلور هر قدر که
 ایلک ایلک و نیکدن نیک کلور هر قدر یارامزلق ایلک و الله اعلم * حکایت * سر هنک
 زاده رابر در سرای اغلش دیدم که عقل و کیاستی وفهم و فراستی زائد الوصف داشت هم
 از عهد خردی آثار بزرگی در ناصیه او پیدا * سر هنک چاوش و جری باشی لغتدرده بوا یکی
 کیمسه به تعیین ایلش پس نیجه کیمسه به تعیم ایلین یانندن تعیم ایلش (زاده ده یا حرف وحدت
 و همزه حرف توسل ورا ادات مفعول (بر ظرفیت افاده ایدر (در سرای اضافتی لامیه در (اغلشه
 اضافته بویه در (اغلش همزه نک و لامک ضمی و غینک سکونی و ویک کسریله جنکیز خان
 نلندن بر پادشاهک اسمیدر پس ایکی ضمه ایلله دینلر ایهام ایلش (که حرف رابط صفت
 کیاست بزرکک و یا حرف تنکیر (فراست هطف تفسیری کی در (و یا حرف تنکیر (زائد الوصف
 وصفدن بیرون (عهد خردی لامیه (عهد زمان و خرد او واق بونده کوچک مراددر و یا حرف
 مصدر (آثار ترک جعیدر بونده نشانمراد (در بزرگی به اضافت لامیه در (و یا حرف مصدر (ناصیه
 اقتده الین اوزرنده اولان صاچه دیرل بونده الین مراددر (یعنی پیشانی پید الاصح واضح دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلطان اغلش قبوستنده بر سر هنک زاده کوردم که عقلی و بزرککی وفهم
 و فراستی وصفدن زیاده ایدی یعنی بو اوصافی تقریر و تعیردن و وصف و یانندن بیرون ایدی
 او واقلغی زمانندن دخی اولوق اتاری و دولت وسعادت نشانلری الشده ظاهر و هوید او باغ و نمایان
 ایدی یعنی عظیم الشان اولاجنی کوچکلو کندن معلوم ایدی * بیت * بالای سرش زهوشمندی *
 می تافت ستاره بلندی * بالا بونده اوست معنایه در عریجه فوق دیرل سره اضافتی لامیه در شین
 ضمیر سر هنک زاده به راجعدر (زخرف ابتدا (هوش اوص در (یعنی عقل (متداد آن نسبت با حرف
 مصدر می تافت حکایت حال ماضی بلدردی یعنی تابان و درخشان اولوردی دیمکدر (زهوشمندی

رد سروری
رد کافی

رد شمی و کافی

رد سروری و کافی

رد سروری و شمی

بوفعله متعلقدر (ستاره فاعل مبتاقتدر بلندی به اضافتی بیانه در) بلند بوجه دیمکدر رفت معناسنه
 (محصول بیت) سرهنک زاده نك باشی اوزره اوصولولغندن رفت کوکبی تابان ودرخشان ایدی یعنی
 کوچکلاکنندن صاحب عز و سعادت اوله جفته سیاسی دلالت ایدردی (حاصلی جیننده آثار سعادت
 ودولت نجبی لامع ودرخشان ایدی بالای سرش اولنده در تقدیر ایدوب در بالای سرش دین فارسی
 یلزمش زهوشمندی ستاره بی پیاندر دین اویان ایلماش * فی الجمله مقبول نظر حضرت سلطان
 آمد که جلال صورت وکمال معنی داشت * که حرف تعلیل (جال کوزلکدر حسن کی صورتدن
 مرادشکلدر یعنی روی (ومعنادن اخلاق واطوار یعنی امور باطنی (داشت لغتده طوتدی دیمکدر
 اما استعمالده وارلقدن عبارتدر (محصول ترکیب) حاصل کلام مذکور جوان نظر ساطناك
 مقبول کلدی یعنی پادشاهك مقبول اولدی زیراشکلی و صورتی کوزل وکمال اخلاق
 واطواری وار ایدی حاصلی ظاهری و باطنی معمور ایدی زیرا هم حسن صورتده هم کمال سیرته
 مالک ایدی * وحلما گفته اند توانگری بهرست نه بمال و بزرگی بعقلست نه بسال * توان
 مطلق قوتدر (وکر کاف عجمک فحمله کاردن مخففدر ادات فاعل جی معناسنه توان ايله
 ترکیب اولغله غنی معناسنی افاده ایدر که ترکیجه بای دیرلر (و یا حرف مصدر در (یا حرف
 مصاحبت (وهنر صنعت و صنعتده مهارته دیرلر اما استعمالده عیبه مقابلدر که عریجه منقبت
 دیرلر عجمک و فافک و بانك فحمله یله مقابلی مثلثدر عیب معناسنه (بزرگ اولو (و یا حرف مصدر
 اولولوق دیمکدر بونده عظمت و نباهت شان مراددر (محصول ترکیب) وحکما وعقلا دیمشدر که
 غنیلوق و بایلق هنر ايله در یعنی معرفت وکمال ايله در مال ايله واسباب دنیویه ايله دکلدر
 واولولوق و ببولک عقل ايله در بیل ايله دکل یعنی سن و سال ايله و جوق بشامق ايله دکل
 یعنی عقلا نظر نده عاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده دن معزومکدر حاصلی
 عقل وکمال اولانجه جوق بشامق فائده ایلز دیمکدر * ابنای جنس او برو حسد بردند و بختیاتی
 منم کردند ودر کشتن اوسعی بی فائده نمودند * ابنای جنسندن مراد سائر چاوش زاده لر در
 (یا حرف مصاحبت (خیانت معروف (و یا حرف وحدت یا سز ایراد ایدلر جمیع نسخنده
 مخالف یاز مشلر (کشتن او مصدرک مفعولنه اضافتدر (محصول ترکیب) اول سرهنک
 زاده نك ابنای جنسی اکاحسد ایدلر یعنی پادشاهك منظور نظری و مقبول خاطری
 اولد یعنی قسندیلر و برخیا نله اتی منم ایدلر و قتلنده بی فائده سعی کو ستر دیلر اما
 کار کر اولمادی مصراع * دشمن چه کند چو مهر بان باشد دوست * مهر محبت (وبان
 ادات فاعلدر جی معناسنه (محصول مصراع) دشمن نه ایلکه قادر در چونکه دوست اهل
 محبت وشفقت اوله یعنی برکیمسه که برکیمسه بی دوست و یار ایدینه دشمن یک درلو اغوا ایدرسه
 دوستلخی بوزماز * ملک پرسید که موجب خصمی ایشان در حق تو چیست گفت در سایه
 دولت خداوندی همکنارا راضی کردم مکر حسود را که راضی نمیشود الا بزوال نعمت من * که
 حرف بیان (موجب بونده سبب معناسنه در اضافتی لامیه در (خصم بونده دشمندر) و یا
 حرف مصدر (وهمزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در (سایه دولت بیانییه در
 (خداوندی به اضافتده بویه در (یا حرف نسبت (همکنان جیسع (را ادات مفعول (مکر
 ادات استثنا (حسود را را ادات مفعول (که حرف تعلیل (الا حرف استثنا (یا حرف مصاحبت
 (زوال مصدر در زال بزول دن یعنی نصربانك اجوف واو پسندن کتک معناسنه (نعمته
 اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر (ومنه اضافت لامیه در (محصول ترکیب) پادشاه بونک

رد این سید علی
رد کافی

شاهدی
نه جاه ايله در نه مال ايله در
بکم اولولوق کمال ايله در

رد سروری وکافی

خصوصه صنده بد خواهارك ایلد کبری مکر و حبله به مطلع اولیجی بو که سؤال ایلدیکه انلرک
 سنک حقهکده خصوصه متلرینک سببی ندر یعنی عداوتلرینه باعث ندر پسردید یک پادشاهك
 سایه دولتده جمیع قیو قولنی راضی ایلدم الا حسودی که راضی اولماز الا بنم نعمتک
 ز والیه یعنی مراد لری بی باب سعادت کزدن مهجور و نعمتکزدن دور ایلکدر * دولت
 و اقبال خداوندی باد * دوات و اقبال بونک کسی یارده عطف تفسیری قیلند ندر
 (خداونده اضافتی لامیه در (و یا حرف نسبتدر (باد موقع دعاده فعل امر غائب صیغه سیدر
 یعنی پادشاهك دولت و اقبالی اولسون دیمکدر صحیح نسخندر بویه واقعدر تقدیری دائم و یا باقی
 وثابت و یا جاویددر (پس و الفاظک بر یستی کابنده اثبات ایدلر صحیح نسخنه ره مخالفت ایلشدر
 وقتا که پسرا بزوال نعمت من دیدیسه لازم اولدی پادشاهك دعاسیله تعقیب ایلکه اگر چه که
 رومده عادت ابتدای کلامده دعا ایلکدر (مثلا سلطانی صاغ اولسون دیرلر اندن صکره تکلمه
 ابتدا ایدلر * قطعه * توأم آنکه نیازم اندرون کسی * حسود راجه کنم کوز خود برنج
 درست * توأم فعل مضارع متکلم وحده توأم ندن قادرم دیمکدر (ان اسم اشارتدر (و پر را
 مقدردر تقدیری توأم آن رادر (که حرف بیان (نیازم فعل نفی استقبال متکلم وحده بونده
 متعدیدر انجیم دیمکدر لازمه کلور انجیم معناسنه (اندرونن مراد خاطر در جوف دین
 اصابت ایلماش (کسی به اضافت لامیه در (حسود را ادات مفعول (کنم فعل مضارع
 متکلم وحده در کید ندن بونده ایلیم دیمکدر تقدیری چه چاره کندر (حسود کتک مقدم مفعول
 اولی (وجه مفعول ثانیمی (کو که حرف تعلیل (او ضمیری حسوده راجعدر (خود بونده
 روم ضمه ايله وواور سیمله کندی معناسنه در (برنج با حرف ظرف رنج رانك فحمله زجنه دیرلر (یا
 در متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تا کید ایدر (بایه زانك دینلر زانك دیمشدر (درست سین ونا ادات
 خبردر همزه بختیه ايله یازانلر همزه بی زانك یاز مشلر (محصول بیت) قادرم اکا که کیمک نك
 خاطر بی پریشان و دلنی رنجیده ایلیم یعنی هیچ برو جهله کیمسه بی آزار ایلیم اما حسوده
 نه چاره ونه درمان ایدیمکه اول کندودن رنج و بلا ده در یعنی حسد مختع الازاله بر ذاتی
 وجلی مرصدر آتی اندن رفع ایدوب ازاله سنه قادر دیکم * بمر تا برهی ای حسود کین رنجیست
 * که از مشقت آن جز بمرک نتوان رست * بمر با حرف تا کید میر فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر عریجه مت دیرلر (تا حرف تعلیل (برهی با حرف استقبال رهی رانك فحمله فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر بونده قورتلاسن دیمکدر (کین اصلنده که این در (که حرف تعلیل
 واین اسم اشارتدر حسده (رنجیست با حرف وحدت (که حرف رابط صفت (مشقت آن
 اضافتی لامیه در ورنجه اشارتدر (بمرک با حرف مصاحبت مرک موت معناسنه در (رست
 بونده رستن معناسنه در زرا توانده بوی استقبال وادرد (محصول بیت) ای حسود اول
 نا کیم مرض حسودن خلاص بولاسن زیرا بوحقد و حسد برالدر که انك مشقتندن موتدن
 غیری علاجه خلاص بولمی ممکن دکل یعنی حقد و حسد بر مرصدر که چاره ودرمانی موت
 وفوتدر زیرا امر ذاتی و جلیدر * قطعه * شور بختان بارزو خواهند * مقلاترا زوال نعمت
 وجاه * شور بخت بونده بد بخت معناسنه در اصلنده قرشمورش طالعو دیمکدر (الف ونون
 ادات جمعدر (شور بختان مبتدا (و خواهند فعل مضارع جمع غائب خبر مبتدا اسرلر و دیرلر
 (و بارزو با حرف مصاحبت و بارزو الف بمدود ايله شوق و اشتیاق معناسنه در خواهند
 متعلق یعنی مفعول غیر صریحدر (مقبلان اصحاب اقبال معناسنه در (الف ونون ادات
 جمعدر (و ادات تخصیص (زوال خواهندک مفعول صریحدر و نعمته اضافتی مصدرک

رد این سید علی
و سروری

رد سروری
و شعی و کافی

رد سروری

رد این سید علی
و سروری

فاعله اضافتیدر (و جاه نعمة معطوف جاه منصب معناسنه در (محصول بیت) بد بخت
 و برکنشته طالع اوله اهل اقبال و دواتك ارزو و انبافله نعمت و جاهلريك زوالن استرل یعنی
 کندوری کبی تمام عالمی شور بخت و بی نعمت و جاه اولدقلرین استرل (بیت) ای نجای استریش
 یقلائی بقلان آنکیچون هپ کوزلری وفا اولسون دیرین * کر نیند بروز شیره چشم *
 چشمه آفتاب راجه کاه * نیند فعل نفی استقبال مفرد غایبدر ینیندن اگر کورمزسه دیمکدر
 (بروز با حرف ظرف روز بونده کوندز معناسنه در که عر بجه نهاردیرلر (شیره اصلنده وصف ترکیبدر
 شباهه پریدنن کیچه اوچوچی معناسنه صکره براسه جنسنه اسم اولدی پس چشم ایله وصف
 ترکیبی اولدی کیچه کوروب کوندز کورمین کیسه به براسه کوزلی دیمکدر چشمه آفتاب بونده عین الشمس
 معنا سنه در کونش چشمه سی اضافت بیانه در (را حرف اختصاص (چه کاه تقدیری چه کاهست
 (محصول بیت) اگر براسه کوزلی اولان کیسه کوندز کورمزسه آفتاب چشمه سنک نه کگاهی وار
 (یعنی اول شخصک کوندز کورمدوی آفتابك قصورندن دکلدر بلکه کندینك اول مرصندنر
 (بونك تقدیری چشم شیره ایلین وصف ترکیبی دن آگاه اولدوغندن ترکیب اضافی به
 از تکاب ایلش (واکرر وزده شیره نك کوزی کورمه دیننده اثر بجه کش (مصراع ثانینك
 معناسنی آفتاب چشمه سنک نه کگاهی وار (زیرا بوقیا حتم شمس دن دکلدر بلکه یاراسه نك
 کندوسندنر دین مصراع اولده ایلدوی خطابی تأیید و تأکید ایلش (بعضی شراح
 شیره عبارتک اصلی شیرنده در دیمش (و بعضیلر دایدوب شیره اصل وضع اوزره لغتدر دیمش
 (و بعضی حق بودر که شب پرنده دن مأخوذ اولغه مانع بودر دیمش (لیکن حق بودر که
 اوچی یله اصابت ایلماش (زیرا اصلنده پرند شیدر سارمتقاادن اولان ترکیبدر کیچی
 (شیره چشمک معناسنی ای عینه دین معلومدر که ایکی اولکدر کیچی وصف ترکیبیدن آگاه
 اولماش * راست خواهی هزار چشم چنان * کور بهتر که آفتاب سیاه * راست بونده
 کرچک و طوغری معناسنه در (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دیرلرک معناسنه
 (یعنی معنای شرطی متضمن در جواب حق بودر دیمکدر (هزار بیک دیمکدر عربجه
 (الف دیرلر لامك سکونیه اسم عدد در مبتدا واقع اولمش (چشم چنان موصوفک صفته
 اضافتی قیلندنر و میر هزار (کور مبتدای ثانی (بهتر خبری و جمله اسمیه خبر مبتدای
 اولدر که من تفضیلیه معناسنی متضمندر (آفتاب مبتدا (و سیاه خبری (محصول بیت)
 طوغری سین دایوب کرچکین استرلک بیک براسه کوزلینک کی کور اولمق بکرکدر رقرص
 آفتاب سیاه اولمقدن زیرا بر فای شیره کوزلی کیسه اعنی اولمقدن عالم ضرر مترتب اولماز
 اما آفتاب سیاه اولمقدن تمام عالمی ظلمت قیلار (اگر خواهی که هزار چشم چنان یعنی شیره
 چشمی کی کور اولمق بکرکدر آفتاب سیاه اولمقدن راست دیرلرک (پس راست خواهی
 معنی جهتنده شرط محذوفه جوابدر دین تطویل کلام ایلش بلا فائده زیرا معنی دید بکر
 کیدر بویله دکل سن صحیح دیرلرک بیک براسه کوزی کی کور اولمق اولدیر آفتاب سیاه
 اولمقدن دین مقصود یننه واصل اولماش یننک معناسنک تحقیقنده اولقوله بیک دانه
 چشم اعنی و ناینا اولمق بکرکدر آفتاب بی نور وضیا اولمقدن دین اولقوله بیک دانه چشم
 عبارتنده ابهام ایلش * حکایت * یکی از ملوک عجم حکایت کنند که دست تطاول
 بمال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز * که حرف بیان (دست تطاول بیانه تعدی
 و ظم البنی دیمکدر با حرف صله (مال رعیت لامیه (دراز کرده بود اوز اقمش ایدی (دراز
 دالک فحشی و کسر یله اوزون دیمکدر بونده دست تعدیدن عجلاندر (اذیت فتح همزه

رد این سید علی
 رد شعی
 رد شعی
 رد این سید علی
 و سروری و کافی
 رد سروری
 رد این سید علی
 رد سروری
 رد کافی

و کسر

و کسر ذال و تندی یا یله رعیت وزنی اوزره انجتمک دیمکدر ایذا معناسنه (آغاز دن صکره
 بر کرده بود تقدیر اولنور کد اولکی فقره مطابقی اوله (محصول ترکیب) عجم باد شاه لزدن
 برینی حکایت ایدر ل که تعدی و ظم البنی مال رعیت اوز اقمش ایدی و جور و جفا و ایداه
 باشلش ایدی * خلق از کاند ظلمش در جهان برفند و از کریت جورش راه غربت گرفتند *
 خالقدن امر اسططانی الله اولان قو مدر (مکائد مساجد وزنی اوزره جمع مکیده در
 جمع کید دینلر اصابت ایلدیرلر (ظلمه اضافتی بیانه در (در حرف صله (جهان عالم (برفند
 بونده طاغیله دیمکدر (کریت کافک ضمیمه لغتده غم و غصه دیمکدر (اما بونده شدت
 معناسنه در جوره اضافت لامیه در (شین ضمیر یکی را از ملوک عجمه راجعدر راه غربت لامیه
 (محصول ترکیب) حکمی و امری الله اولان خلق ظلمک مکر و حیه لزدن عالمه طسا غلوب
 کتدیلر دخی جور و جفاسی شدت و المندن ترک اوطان ایدوب غربت بولین طومشلر یعنی
 دیار غربت اختیار ایتلر ایدی * چون رعیت کم شد ارتفاع ولایت نقصان پذیرفت و خزیننه
 تهی ماند و دشمنان از هر طرف زور آوردند * چون ادات تعلیل (کم کاف عریضک فتحیه
 اکسک معناسنه در کاف عجمک ضمیمه دین معنایی کم ایلش (ارتفاع افعال باندن مصدر در
 محصول معناسنه و لامیه اضافتی لامیه در امر ایدمکدر (نقصان نونک ضمیمه مصدر در
 غفران وزنی اوزره (پذیرفت بای عجمک فتحیه فعل ماضی مفرد غائب قبول ایلدی دیمکدر
 (تهی تانک فحشی و کسر یله و هانک کسر یله خالی معناسنه در یعنی بوش (ماند
 فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه رعیت اکسکدی محصول
 مملکت نقصان قبول ایلدی خزیننه دخی بوش قالدی دشمنلرده هر جانبدن زور کتوردیلر
 (یعنی هر جانبدن غلبه و هجوم کوسر دیلر زیرا محصول رعایا دن و فجار دن حاصل اولور
 بونلر ایسه ظلمندن غیری مملکته فرار ایلدیلر ایدی پس محصولی کیدن آلسون * قطعده *
 هر که فریادرسی روز مصیبت خواهد * کور ایام سلامت بجو اتقدیری کوش * فریادرس
 وصف ترکیبدر رسیدنن بر کیمسه نك مدینه ایریشیجه دیرلر (و با حرف تنکیر با حرف وحدت
 روز مصیبت اضافتی فی معناسنه در (خواهد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی هر که ده که به راجع
 تحتده ضمیر (و مفعول فریادرس (و ظرف زمانی روز مصیبتدر (کو خطاب عام (در حرف
 تأکید (ایام سلامت اضافتی فی معناسنه در (با حرف صله (جو اتقدیر سخنی معناسنه وصف
 ترکیبدر (و با حرف مصدر (کوش فعل امر مفرد مخاطبدر سعی ایله یعنی دورش دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمسه که مصیبت کوننده یعنی باشنه برایش دوشوب برحاله اوغرادوغنده
 مدینه و فریادنه ایریشیجی بر کیمسه استرسن اول کیمسه به دی ذوق و صفا و سلامت و رفاهیت
 ایامنده سخا و کرم و خلقله حسن معامله به سعی و کوشش ایله یعنی وقت ضرورتده یار و یاور
 و معین و معاون دیلین کیمسه به سویله فراغت و حضور زماننده هر کسه عزت و حرمت اوزره
 اول تا کیم سکا احتیاج وقتنده هر کس فریادرس و معیت اوله فریادرسی یاسنی حرف مصدر
 دین ظن ایلدیر جوان هر د رجل شاب معناسنه ده کلور دین عسدی سوبلش * بنده *
 حلقه بکوش ارتوازی برود * لطف کن لطف که بیکانه شود حلقه بکوش * بنده * حلقه
 بکوش اضافتی بیانه در (زیرا حلقه بکوش وصف ترکیبدر قولخی حلقه لی دیمکدر (معلوم
 اوله که رسوم عجمه مدندر زر خریدنه عبیدینک قولغنه حلقه بکوش مک تا کیم رهی لردن
 عجمه اوله یعنی بومش اوغلانلردن که رومده اکادر اوغلانی درلر فرق اوله دیو
 (ارا کردن محققدر ادات شرط (نوازی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب (نوازیندن نونده

رد سروری

رد این سید علی و سروری
 و کافی و شعی

رد سروری

رد سروری

فخحه ده ضمه جاز در او خاشامز سک دیمکدر (برود فعل مستقبل مفرد غائبه) (رویدن کیدر دیمکدر) (نوازی نواختن اشتقاق ایلین بلزیمش وودی رفتن دن اشتقاق ایلین بلزیمش) (اطف کن فاعلک مقدم مفعولیدر و تکرار تا کید لفظی قبیلنددر) (وینه لطف نالیدن صکره برکن مقدر در) (وکن فعل امر مفرد مخاطبدر کیدرندن ایل دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بیکانه باد عریبک کسری و کاف بحمله باد معانسه در یعنی آشنا اولین کیمسه) (شود فعل مضارع یعنی فعل مفرد غائب شوییدن اوله دیمکدر اسمی تحتده بیکانه به راجع ضمیر خبری خالقه بکوش (و بیکانه مبتدا و مابعدی خبری) (محصول بیت) خلقه بکوش قولکی یعنی عید مامو ککی اگر او خاشامز سک یعنی رعایت ایلوب جفا ایدر سک قابو کدن کیدر یعنی خیار فرار ایدر حاصلی جوهره تحمل ایده میوب سنی ترک ایدوب کیدر) (پس امدی لطف ایله یعنی تعظیم و تجلیل ایله که بیکانه خلقه بکوش اوله حاصلی ایلک اوزره اولکه هرکس سکا بنده اوله حضرت شیخ پنده محفل الضدین صنعتی رعایت ایلش تأمل تدر * روزی در مجلس او کتب شاهنامه همی خواندند در زوال مملکت ضحاک وعهد فریدون * روزی یا حرف وحدت اوضمیری پادشاه مذکور را جعد ربو نده کتاب شاهنامه دن مراد ظاهر افرودوسینک شاهنامه می اوله زیرا بواسطه مشهور اولدر انکی چون اضافله ذکر ایلدی (همی خواندند اوقور لردی دیمکدر حکایت طریقه) (در حرف ظرف زوال مصدر در ذهاب وزنی اوزره زال بزول دن یعنی نصر بایک اجوف و او یستندن) (مملکت اضافه مضارع مصدر رک فاعله در (و ضحاک اضافه لامید در ضحاک و فریدون قصه لری سابقه فصل بیان اولندی (محصول ترکیب) برکون مذکور پادشاهک مجلسنده شاهنامه کابی اوقور دی ضحاکک مملکتی زوالی خصوصنده یعنی انک کی قهار و قوتلی پادشاهک مملکت وسلطنته زوال نیجه کلدی و فریدون بریتیم بی کس شاه زاده ابکن نه وجهله پادشاه اولدی دیوشاهنامه نک بوراسی اوقور دی * وزیر ملک را رسید که فریدون کنج و ملک وحشم نداشت پرو پادشاهی چه گونه مقرر شد * حشم حالک و شهنک فتحه لریله خدام معانسه در اما بونده امام نووی شرح مسلم حدیثنده یوردیغی مراد در (حشم الرجل من تعصب له و خدمه من یخضع له و تعصب له) (یعنی کشتنک حشمی شول کیمسه در که کشتی به تعصب ایلله و اولت تعصب خدمت ایلله اول کشتی به خدمت ایلین و کشتی به تعصب ایلله) (فریدون ضحاکک حشمیدر که ضحاک که تعصب ایلدی و فریدون خدمت ایلدی ضحاک که خدمت ایلین و ضحاک که تعصبه ایلدی زیرا ضحاک اومرنده بتن ایکی سیلان پنبسی بیدرمک ایچون کونده ایکی کیمسه هلاک ایدردی اول جهتدن هرکس خوف ایدوب مملکتندن فرار ایدردی (و فریدون بن آبتین قولتوغنه صغور دی و ضحاک که عدو اولوردی بو جهتدن یانه جم غیر جمع اولدی و جمیع ضحاک دشمن اولدیلر) (پس برکون علی الغفله ایلغار ایدوب باصوب باشین کسدیلر و فریدون نخته کچوب پادشاه اولدی مذکور نوار پنده یازیلانک جمیلدر تفصیلین مراد ایدین جدی مستوفی نارینه و شاهنامه فر دوسیه به مر اجعت ایلسون (محصول کلام) وزیر پادشاه ظالمه سوال ایلدی که فریدون بریتیم و بی کس شاهزاده ایدی خزینه و ملک وحشمی و خدایم یوق ایدی اوزرینه پادشاهی نیجه مقرر اولدی و ضحاک کی صاحب عظمت و قدرت پادشاه نه وجهله ظفر بولدی * گفت آچنانکه شنیدی خلقی پرو تعصب کرد آمدند و تقویت کردند پادشاهی یافت * خلقی یا حرف وحدت نوعیه در بر بلوک خلق دیمکدر (بر حرف استعلا اوضمیری فریدون را جعددر) (یا حرف مصاحبت) (تعصب معروف) (کرد آمدند کاف بحمله کسریله جمع اولدیلر دیمکدر) (تقویت

تغییر بایک ناقص و او یستندن مصدر در قوت و یرمک معانسه (پادشاهی) (یا حرف مصدر محصول ترکیب) پادشاه دیدی انجلین که کابدن بو مجلسده ایستدک و یا بوندن غیری پرده ایستدک دیمک اوله بر بلوک خلق انک اوزرینه تعصب طریقه جمع اولدیلر و تقویت ایلدیلر (پس پادشاهی بولدی حاصلی بو وجهله پادشاه اولدی پادشاهک انچنان که شنیدی عبارتندن مفهومی اولان اولدر که وزیرک سوالی تجاهل طریقه اوله (تأمل تدر * وزیر گفت چون کرد آمدن خلق موجب پادشاهست تو خلق را چرا پریشان میکنی مگر سر پادشاهی نداری * چون ادات تعلیل) (کرد آمدن دالک سکونیه جمع اولق معانسه در) (خلق اضافه لامید در موجب پادشاهی اسم فاعلک مفعولند اضافتدر) (و یا حرف مصدر) (خلق را ادات مفعول) (خلق میکننک مفعول اولی) (و پریشان مفعول ثانسی) (و میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر مکر بونده کانه معانسه در) (سر سودا و هوس و آرزو معانسه اسمدر) (مکر پادشاهی باشک یوقدر دین باشند خطا ایلش) (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب طومناز سین) (یعنی سنک یوقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاه وزیر دیدی چونکه خالق جمع اولانی پادشاهلغه وسلطنته سیدر سن خلقی نیچون پریشان ایدر سین مکر پادشاهی سودک یوقدر یعنی اگر سنده سلطنت سوداسی اولسه ظلم و جور ایله خلقی اور کدوب مملکتدن قاجر بزدک * بیت * همان به که لشکر بختان پروری * که سلطان بلسر کند سروری * پروری فعل مضارع مفرد مخاطب لکر مفعول صریحی (و بختان غیر صریحی) (که حرف تعلیل) (سلطان مبتدا و مابعدی خبری) (سروری یا حرف مصدر) (محصول بیت) هم اول یکدر که لشکری جالیه بسلیه سین (یعنی کال رعایتله تربیه ایلله سین زیرا پادشاه لشکریله سرورلک و پادشاهی ایدر) (پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعایا ایلله در انلری جان و کولدن رعایت اوزره طو توب ممکن اولدیغی دکللی حرمت و عزت ایلک کرک * گفت موجب کرد آمدن سپاه و رعیت چیست * پادشاه وزیر دیدیکه سپاه و رعیتک جمعیتند سبب ندر * گفت پادشاه را عدل باید تا بر و کرد آید و رجت نادر سایه دولتش این نشیند و ترا این هر دو نیست * (محصول ترکیب) وزیر دیدیکه پادشاه عدل و کرم کرک تا کیم اوزرینه عسکر و رعیت جمع اوله لر و رجت و شفقت کرک تا کیم سایه دولته امین و اسوده اولوب بی غم و غصه مملکتنده قرار ایدوب حضور ایده لر سنده اید مذکورک ایکسی یله یوق (پس اوستکده سلطنت نیجه قرار ایدر حاصلی سنک جور و ظلم بر حده وارشددر که سلطنت الدن کیمکه قریب ایلددر * منوی * نکند جور پدشه سلطانی * که نیاید ز کرک چوپانی * نکند فعل نفی مستقبل مفرد غائب (جور پدشه وصف ترکیبی اسم نکند در جور پدشه جور صنعتی معنای لازمی ظالمدر) (سلطانی یا حرف مصدر در) (و سلطانی خبر نکنددر) (که حرف تعلیل) (نیاید فعل نفی مستقبل کلز دیمکدر کرک ایکی کاف بحمله قورد دیمکدر) (چوپان جیم و بای بحمله ترکیب جیم بحمی و بای عربیله چوپان دید کلزیدر عربی راعی برلر) (و یا حرف مصدر چوپانلق دیمکدر) (محصول بیت) جور پدشه اولان کیمسه پادشاهی ایلر (یعنی ظالم پادشاهی ایده مرز بر اوقورددر چوپانلق کلز حاصلی ظالم کیمه تک پادشاهی قوردک چوپانلقی کیدر ز بر اوقوردک قیون برنده اختیاری یوقدر کذلک ظالمک رعیت انجمنده اختیاری یوقدر (بعض سراج نکندی نشود و جوری) (کا اسم و پدشه سلطانی بی اضافه کا خبر و سلطانیک یاسنی حرف وحدت طو توب تصور معانده یعنی جور پدشه سلطانی نشود دیمش صکره کذ سمعت و فیه تکلف استعمال کند فی معنی شود مجاز ایدمش صکره دیمش که اومولور که نکشدن جورر ایدشه سلطانی یا حرف وحدت اولق

اعتباریله و معناسنی پادشاهلردن بر پادشاه جور پیشه ایله دیمش و یجوز ان یقال دیوب اعراب
ایدوب دیر که جور پیشه وصف ترکیبی در نکندک فاعلی و سلطان باء مصدریه ایله مفعولی
و معناسنی سلطنت ایده مز اول کیسه که صنعتی جور اوله دیمش بونک کی ترز یقانی صواب ابراد
ایلامک ایدی لیکن اختلاف طبایع و تفاوت اذهان و مراتب ادعائی بیان ایلمک ایچون ذکر اولندی
* پادشاهی که طرح ظلم افکند * پای دیوار ملک خویش بکند * پادشاهی با حرف وحدت
(که حرف رابطه صفت) طرح بونده قانون و اساس معناسند در پس ظلمه اضافت بیانیه اولور
(افکند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی مذکور پادشاهدر) و طرح ظلم مقدم مفعولی (پای بونده
اساس معناسند در که ترکیب عمل دیر) دیواره اضافتی لامیه در (و ملکه اضافتی بیانیه در) و خویش
لامیه (بکند باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب در قازدی و قویار دی یعنی قلع وقع ایلدی
(حاصلی یقندی و خراب ایلدی دیمکدر) پادشاه مبتدا بکند خبری (و پای بکند مقدم مفعولی
(محصول بیت) بر پادشاه که ظلم رسم و قانونی خلق عالمه صالحه یعنی مملکتی خلقنه ظلمی عادت
ایله کندی مملکتی و یا سلطنتی دیوار بک اساس و عملی خراب ایلدی زیرا ظلمه سلطنت
ثابت و قائم اولماز (بعضی شراح طرح عوارض و صالحون معناسند در و اضافتی بیانیه در
دیمش و بعضی تعریض ایدوب بیانیه اولی لازم دکلددر دیوب معناسنی ظلمی خلق عالمه
طرح ایله دیمش بوندن اول طرح رسم و اساس در دیمشدر پس یوایی کلایمی بیننده تعارض
واقع اولدی زیرا ظلمی خلق عالمه طرح ایله مصدر معنا سیدر (پس مصدر رک سقوله
اضافتی قبیلندن اولور (مصراع اولک معناسنی بر پادشاه که ظلم عملی بر اقدی یعنی ظلمه
بنیاد ایلدی دین ابو بنیاد ایده دیمش (و مصراع ثانی بک معناسنی حقیقته اول پادشاه کندو
سلطنتی دیوار بک ایغنی قازدی دید کیده بی بنیاد در * ملک رابند وزیر ناصح موافق طبع نیامد
بند فرمود و بزدان فرستاد * یعنی وزیر ناصحک نصیح و پندی پادشاه ظالمک طبعنه موافق
و مطابقی بکدی زیرا ظلم و جور او زره مخلوق ایدی پس وزیرک کلایمی رأی باطلنه موافق
کلد بکندن بچضور اولدی (و یا خود وزیر بویه سخت و درشت سویلد بکندن بچضور
اوله (زیرا اکابرک کوکلی نازک اولغاندر) پس وزیره قید و بند بیوردی وانی زندانه کوندر دی
یعنی حبس ایلدی * بسی بر نیامد که بی عم سلطان بمنازعت برخاستند و بمقاومت لشکرا راستند
و ملک بدرخواستند * بسی چوق بر نیامد بونده چوق کچمدی یعنی چوق زمان مرور ایلدی
(که حرف بیان) بی اصلنده بنین ایدی اوغلار دیمکدر نون اضافت سببی ایله دوشدی (بنینک
عمه و عمک سلطانه اضافتی لامیه زدر (بمنازعت با حرف صله و یا حرف مصاحبت) برخاستنده
متعلق (منازعت مفاعله بایندن مصدر در) برخاستند بر حرف تأکید (و خاستند فعل ماضی
جمع غائب قالدیلر) بمقاومت با حرف صله (راستنده متعلق مقاومتده مصدر در مقابله و مقاتله
معناسند راستندک معقول غیر صریحی (و لشکر صریحی) راستند فعل ماضی جمع غائبدر بزه دیلر
یعنی حاضر و مهیا ایلدیلر (ملک پدر لامیه (خواستندک مقدم مفعولیدر استدیلر و دلدیلر دیمکدر
(محصول ترکیب) وزیر حبسندن صکره چوق زمان کچمد بکه پادشاه جارتک عمی اوغلاری
منازعت و نزاعه قالدیلر و پادشاه جافینک مقاتله و مقابله سچون لشکر بار قلدیلر یعنی حاضر
و مهیا ایلدیلر و اندن بابال بک مملکتی طلب ایلدیلر * قومی که از دست تپاول او بجان آمده
بود و پریشان شده برایشان کرد آمدند و تقویت کردند تاملک از تصرفش بدر رفت * قومی
با حرف وحدت (که حرف رابطه صفت) دست تپاول بیانیه (بجان آمده جاندن بزار اولملار
(ایشاندن مراد بی تم در) تقویت مصدر در تفعیل بایندن قوت و یرمک معناسند (تا حرف

ردکافی

ردشعی

تعلیل

تعلیل (محصول ترکیب) بر قوم که پادشاه جارتک ظلم و تعدیسی التدن جاندن بزار اولوب
تک دیار ایدوب غربت اختیار ایملار ایدی و هر طرفه طاعلشلا ایدی بی عم او زرنه جمع
اولدی واکا نصرت و قوت و یردیلر (حاصلی اکا معین و ظهیر اولدیلر تاملک و سلطنت
تصرفندن چیقدی یعنی مملکتی التدن الدیلر * و بر آنان مقرر کشت * و معنی زادهلر او زرنه
مقرر اولدیلر * قطعه * پادشاهی کور و آردستم بر زبردست * دوستدارش روز سختی دشمن
زور آورست * کو اصلنده که او ایدی (که حرف رابطه صفت) و او ضمیر غائب پادشاه
راجع (روا رانک قبحیله جائز معناسند در) ستم ستمک کسر یله ظلم دیمکدر (زبردست وصف
ترکیبدر کشتنک الی التده اولانه دیرلر رعایا و خدام کی) دوستدارده وصف ترکیبدر محب
معناسند (شین ضمیره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلندن در) روز سختی اضافتی
فی معناسند در (و یا حرف مصدر در شدت کوننده دیمکدر) دشمن زور آور ترکیب توصیفی
و زور آور وصف ترکیبی آوردندن زور کتور بی یعنی قوی و غالب دیمکدر (محصول بیت)
بر پادشاه که الی التده اوللره ظلمی جائز طونه یعنی جائز کوره الیک محبی شدت واضطراب
کوننده قوی و غالب دشمنیدر یعنی الیک دوستی شدت و ضرورت حالنده محکم و شدید خصمی
و عدو سیدر حاصلی هوادار و محبدری دشمنی اولور * با رعیت صلح کن و جنگ خصم این نشین *
زانکه شاهنشاه عادل را رعیت لشکرست * با حرف مصاحبت (جنگ خصم اضافتی مصدرک
فاعله و یا مفعولنه در) این کسر همزه ایله بی پروا و امین معناسند مستعملدر (زان ادات تعلیلدر
لاجل معناسند) که حرف بیان (شاهنشاه عادل بیانیه در) رعیت مبتدا و لشکر خبری
(محصول بیت) رعیتله صلح ایله (یعنی رعیتی ارضا و خوشنود ایله و خصمک جنگ و جدالتدن
فارغ وی پروا اوتور) زیرا عادل پادشاهک رعیتی لشکر در (یعنی محلی دوشنبه رعیت لشکرک
ایدر) حاصلی عدالتی سببیلده لازم کلد کده پادشاه اوستنه دونوب لشکر و ناصر و یاور اولورلر
و دشمنه جواب و یروب پادشاهی محاربه قیدندن آزاد ایدرلر * حکایت * پادشاهی با غلام عجمی
در کشتی نشسته بود غلام دیگر دریاننده بود و محنت کشتی نیاز موده کویه و زاری آغاز کرد
و لرزه بر اندامش افتاد چندان که ملاطفت کردند آرام نکرقت * با حرف مصاحبت (غلام
قول) عجمی به اضافت بیانیه در دل بلینه عجمی دیرلر (و یا حرف نسبت حرف وحدت
طونانلر اصابت ایلدیلر) کشتی کاف عربک فتحی و یا اصلیه ایله کیدر سفینه معناسند (قیاس
عجمیده و کشتیده بالزندن صکره بر بیه وحدت ابراد ایلمک ایدی اما بومقام بریا ذکر یله
مشهور در (غلام مبتدا) دیگر داخی دیمکدر (دریا مفعول ندیده بود) و جمله خبر مبتدادر
(محنت دریایه معطوف) کشتی به اضافتی لامیه در (نیاز موده فعل نفی استقبال صنایمش یعنی
تجربه اینامش) کویه اسم مصدر در اغله معناسند (زاری یا اصلیه ایله اسم مصدر در ایکلدی
معناسند یا مصدر دینلر اصابت ایلامش) آغاز کرد باشلدی دیمکدر (لرزه لامک قبحیله اسمددر
دترمه معناسند عربجه رعشه دیرلر) اندامدن بونده اعضا مراددر (ملاطفت ملایمت معناسند در
(آرام بونده قرار معناسند در) (محصول ترکیب) بر پادشاه عجمی قول ایله (یعنی دل بلیز کوله ایله
یکی به کروب اوتور مش ایدی) غلام بوندن غیری دریا کوریمش ایدی و کشتینک بلا و محنتی
صنایمش ایدی یعنی بوندن اول یکی به کرمش ایدی پس اغله و ایکلمه باشلدی یعنی فریاد
و فغانه باشلدی (و اندامنه لرزه و رعشه دوشدی یا بوقلغی خوفندن و یاد کز طوعنقدن اولقددر که
بوکه ملاطفت و ملایمت ایلدیلر قرار و آرام طوعدی حاصلی دترمه سنی و فریاد و فغانی کسمدی
(یا وحدتله اولسه بر پادشاه بر عجمی قول ایله بر کشتیده اوتورمش ایدی) یعنی در یاسفر ایچون

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

بر کشتی به کرمش ایدی دیمک اولور دی (بر پادشاه احوال یلن بر عجمی غلامه که کتندیک
محبوب ایدی دیوب خاشیه کابنده غلام عرب و عجمه محبوب معناسنه استعمالی زیاده شایعدر
و محله اکافرینه در دین عندیات سو یله ده عجب ماهر در (و بر پادشاه خاطری مربوط اولان
بر دیل یلن عجمی غلام خدمتکار ایله کی به کرمش لیدی دینده ارنجه کتمش زیر ترکییدن ربط
خاطر قهر اولماز * ملک راعیش از ومنغص شد * (راادات تخصیص) عیش عینک فتحیه
در لکدر حیات معناسنه (منغص اسم مفعولدر تفعلیل باندن صاد مهمله ایله مکدر دیمکدر
حاصلی غلام بویه اولدیغندن پادشاهک عیش وصفاسی اندن مکدر اولدی (یعنی زیاده
متالم اولدی * چاره نمی دانسنند * اهل کشتی بو غلامک اضطرابی و پادشاهک الم و کدرنی
دفع ایلکه چاره یلدیله حاصلی غلامک بی قرار لغنی دفع ایده مدیلر که پادشاهک الم و کدرنی
مندفع اوله (چاره ده برهمزه بازوب وحدت ایچون طو تله زائد یازمشلر و زائد سو یلشله
* حکیمی در آن کشتی بود کفت اگر فرمای من اورا خاموش کنم پادشاه کمت غایت لطف
باشد * حکیمی یا حرف وحدت مراد یا اهل حکمت اوله و یا عاقل و دانا بر کیمسه (غایت لطف
لامیه در کمال لطف دیمکدر حاصلی کشیده به بر حکیم و ارایدی پادشاهه دیدی اگر بیور رسک
بن اقی خاموش ایده بن یعنی کر به و زار یسنی واضطراب و بی قرار لغنی دفع ایده بن پادشاه دیدیکه
غایتله لطفدر * حکیم فرمود تا غلام را بدر باند اخیند باری چند غوطه خورد مویش بکرفتند
وسوی کشتی آوردند بهر دودست در دیبال کشتی او یخت چون بر آمد بکوشه بنشست و قرار
یافت * تا حرف تعلیلدر (غلام را راادات مفعول) انداختندک مفعول صریحی (و بدر یا غیر صریحی
و یا حرف صله (باری یا حرف وحدت) (چند نیجه دیمکدر) (غوطه غینک فتحیه صویه طالمق
معناسنه در) (خورد بونده ایچدی معناسنه در غوطه به اسنادی مجازیدر زیرا ایچدی دکر
صوییدر یعنی هر غوطه ایلدیکه بوغازینه دکر صوی کدیسر اول اعتبار ایله غوطه ایچدی دیر
حاصلی سینه اسناد مجاز مرسل قیلندندر (مویش بکرفتند او غلامک صاچنی طوندیلر
(بهر دودست ایکی ایلله به دیمکدر) (در بونده حرف صله در با معناسنه) (دیبال بونده کی دومنیدر
بعضی نسخه ده دیبال برینه سکان دوشمش عمان وزنی اوزره دو من معناسنه بعضی شراح جمع
ساکن دیمش ظاهر کیده ساکن اولنلر مراد در اگر بویه ایسه خطای فاحش ایلش (تأمل
تدر) (آویخت بونک کی برلده پاشدی دیمکدر) (آویخت فعل ماضی مجهولدر دیمش
ابن سیدعلی و سروری افزا ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی دیمش و بو وجهله تعرض ایلش
لکن ایکیسی یله اصابت ایلماش (زیرا آویخت بونده پاشدی معناسنه در اصلدی معناسنه
دکل فتأمل) (بر آمد چقدی یعنی کی اوزرینه (بکوشه با حرف ظرف) (و کوشه بوجق و یا
حرف وحدت و همزه حرف توسل (محصول ترکیب) حکیم بیوردی تا حکیم غلامی در پایه
آندیلر بر نیجه غوطه ایچدی یعنی بر نیجه کره در پایه طالیدی و چقدی (پس صاچین طوندیلر
و کی جانبته یعنی یانه کتور دیلر ایکی ایلله بیه دومه نه پاشدی چونکه کینک اوستنه
چقدی بر کوشه ده اوتور دی و نسکین و قرار بولدی حاصلی اولکی کر به و زار یسنی و فریاد
و فغانی مندفع اولدی * ملک را پسندیده آمد کفت درین چه حکمکنست * یعنی پادشاهه
حکیمک وضع عاقلانه سی و تدبیر حکیمانه سی مقبول کلدی و چکیمه سوال ایلدیکه بوندیبر کده
حکمت ندر دیو * کفت اول تحت غرق شدن نخشیده بود قدر سلامتی نمی دانست همچنین
قدر عاقبت کسی داند که بمصیبت گرفتاراید * قدر سلامت لامیه در و یا حرف تنکیر (بعض
نسخه ده سلامت کشتی واقعدر) همچنین کذلک دیمکدر (یعنی غلام عجمی کی) (قدر عاقبت لامیه

ردشعی
ردکافی

ردشعی و کافی

ردسروری

بونده عاقبتدن صحت مراد در (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (با حرف صله
مصیبت اسم فاعل مفرد مؤنث غائبه در افعال بایندن اما بونک کی برلده روز کاردن
اریشن تحت و بلایه دیرلر * بعض نسخه لده بمصیبتی بای وحدتله واقعدر (محصول ترکیب)
حکیم دیدی اول بو عجمی غرق اولق تحتی طاماش ایدی (پس صحت قدرنی یلن ایدی
شمیدیکه غرق اولق لذتی طالیدی و اوله دن خلاص بولدی کیده صحت و عاقبتله
اوتور منی عظیم نعمت بلدی بنه بو نیلین سلامت و عاقبت قدرنی بر کیمسه بلور که بر مصیبت
کرفتار اولش اوله (بعض شراح همچنین غبارنی مابعدیه شیخه تخصیص ایلدیله
قصه دن حصه اعتبار ایله لکن تمه قول حکیم اولق انسیدر) همچنین قدر عاقبت کسی داند قولی
ای من یعرف قدر العاقبة دیو تفسیر ایلین تفسیر ایلش * قطعه * ای سیر ترانان جون خوش
نماید * معشوق منست آن که بنزدیک تو زشنست * ای حرف ندا منادی محذوفدر (تقدیری
ای شخص سیر دیمکدر) (سیر سبک کسری و یا مجهوله ایلله طوق دیمکدر که عربجه شعبان
دیرلر عجم لغتند و او و یا معروفه و مجهوله اعتبار اولنور) (معروف اولدر که و او ساکنک ماقبلنده
اولان صمدی و یا ساکنک ماقبلنده اولان کسره بی تمام اشباع ایلله سین) (و مجهول اولدر که تمام
اشباع ایلله سین) (ترا سکا دیمکدر) (نان جون بیانیه) (جو چیک فتحیه ار به در که عربجه
(شعبه دیرلر شینک فتحی و عینک کسریله و یا) (حرف نسبت) (و نون حرف تأکید ار به
ایمکی دیمکدر) (نماید فعل نفی مستقبل نمایندندن کورغز دیمکدر) (معشوق منست اضافتی
لامیه در) (آن که تقدیری آن کس که در تنکه مکرر بیان اولدی (زشت زانک کسریله چرکین
دیمکدر قیج معناسنه) (محصول بیت) ای شول کیمسه که توقسین (یعنی بنم کی آج دکلکسین سکا
ار به ایمکی خوش کورغز یعنی توقلغکدن ار به ایمکی بکنز سین لیکن بنم معشوق و محبوبدر
اولکیمسه که سنک فتکده چرکیندر یعنی سکا خوش کلین بکا خوش کلور حاصلی سکا ار به ایمکی
توقلغکدن مقبول دکلدر (امان که ایج و محتاج بنم مسلمدر * حوران بهشتی را دوزخ بود اعراف
* از دوزخیان پرس که اعراف بهشتست * حوران حور حانک ضمه احورک و حوراء نک
جمعیدر جراح و جراح نک جمعی اولدیغنی کی اما عجم مفرد مقامنده استعمال ایدوب ادات
جمع ادخال ایدوب حوران دیدیلر بهشتی به اضافتی بیانیه در یا حرف نسبتدر) (وراادات صله) (دوزخ
دالک ضمی و زانک فتحیه طامودر یعنی) (جهنم اعراف جتنه جهنم اراستنده بر دیوارک اسمیدر
(دوزخیان دوزخینک جمعیدر اهل دوزخ معناسنه) (و پرس فعل امر مفرد مخاطب سوال ایلله
دیمکدر) (که حرف بیان) (اعراف بهشتست مبتدا و خبر) (محصول بیت) (جنت حور یلرینه اعراف که
جتنه جهنم یلنده در دوزخدر یعنی اهل جتنه نسبت اعراف دوزخدر اما اهل دوزخه سوال
ایلله که اعراف جتندر حاصلی احوال عالم جیجا امور اضافیدر مثلا آدم وارد در که تاوق اتینی
بکنیوب بلدر چین و کوکرجین اتینی استر) اما ادم وارد در که کاواقی یاتنده قوزی اتیدر لباسده
وسارنسنده بوکا نسبتدر * بیت * فرقت میان آن که یارش در پر * یا آن که دو چشم
انتظارش بر در * فرقت مقدم خبر (میان مؤخر مبتدا) (ان مضاف الیه در لامیه ایلله) (که حرف
رابط صفت) (یارش ضمیر آنه راجعدر) (در حرف ظرف) (و بریان معناسنه در) (یعنی عنده سینه ده
اولق احتمالی وار) (بافرقه متعلقدر) (ان که اصلنده آن کس که در) (چشم انتظار بیانیه شین
ضمیر آنک مشار البهی اولان کسه راجعدر) (بر حرف استعلا) (در قیود باب معناسنه
(محصول بیت) (فرق و تفاوت وارد اولکیمسه نک اراستنده که یار و دلدار ی یاتنده بلکه سینه سنده
اوله اولکیمسه ایلله که ایکی چشم انتظاری قیوده در که جا نان کلور می کلزمی یعنی عین وصالده

ردسروری

ردسروری

مطل

اولان کیمه ایله محض هجرانده اولان کیمه یئنده فرق عظیم وار زیرا اول جنت وصالده
 و بودوزخ هجران و حرامانده در * حکایت * هرمن تاجدار را گفتند وزیران پدر را چه خطا
 دیدی که بند فرمودی * (هرمن هانک و میمک ضمه لریله و رانک سکونیه نوشروان عاد لک
 اوغلیدر) تاجدار دیدیکی انکیچوندر که هر صغ التون ناجی اول اول کیدی تنکه خلفای
 عباسیه ده منتصر بالله اول کیدی (واندن اول دلیند کیرلر ایدی (محصول ترکیب) هرمن
 تاجداره سوال ایلدیلر که بابا لک و زراسنک نه خطاسنی کوردک که حبس یوردک مکر کیم تخت
 سلطنته جلوس ایلنجه بابایی وزیر لری حبس ایلش ایش * گفت خطایی معلوم نکردم ولیکن
 دیدم که مهابت من دردل ایشان بی کرانست و بر عهد من اعتماد کلی ندارند * خطایی
 باحرف وحدت و یانکی (مهابت میمک فتحیه بونده خوف معنا سنه در) ککر آن کاف
 عربک فتحیه حد و غایت دیمکدر (عهد لفظ مشترکدر بیان و زمان پینده (محصول ترکیب)
 هرمن جواب و یروب دیدی که بونلردن بر خطا معلوم ایلدم اما کوردم که بنم خوف
 کوکلرنده بی حد و غایت و بنم پیمه کلی اعتماد لری یوقدر * ترسیدم که ازیم کزند خویش
 قصد هلاک من کند پس قول حکما را کار بستم که گفته اند * که حرف بیان (یم قور قودر
 خوف معنا سنه) کزند کاف عجمک ضمه ضرر معنا سنه در اضافت لریله در (قصد هلاک
 مصدرک مفعولنه اضافتی در و منه لامیه در) حکما را احرف تخصیص (محصول ترکیب) هرمن در که
 بونلر بویه اولدقلرندن قور قدمکه کندولر بنک ضرر لری خوفندن بنم هلاک قصد ایلده ل
 (پس حکمانک قولی ایش بغلدم) یعنی قوللریله عمل ایلدمکه دیمش لردم * قطعه * از آن کز تو
 ترسد بر من ای حکیم * و کربا چو اوصد برای بچنسک * ازان یعنی ازان کس دیمکدر (کز که
 حرف رابط صفت) ترسد تانک و سنک فتحیه لریله و رانک سکونیه فعل مضارع مفرد غایتدر
 فاعل نموده انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر) بر من باحرف تأکید (ترس تانک فتحیه فعل
 امر مفرد مخاطبدر) و کروا کردن خفف در (باحرف مصاحبت (حوادث تشبیه او ضمیری
 انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (صد یوز در) چو اوصد عبارته قیددر (بعضی احتمال
 بعید ایلر برای فعلنه قید طوتمش لری (بحرف تأکید) انی فعل مضارع مفرد مخاطب (برای بونده
 چقش رسک معنا سنه در) (یمک باحرف صله و یا حرف ظرف (محصول بیت) اول کیمسه دنکه
 اول سندن قور قور یعنی سندن خوف و خشیت ایدن کیمسه دن قورق واکر یوز آنک کی ایلده
 جنکده چقش رسک یعنی یوز آنک کی ایلده جنک ایلکه قادرایسک (حاصلی صواشده
 یوز آنک کی کیمسه غالب ایسکده سندن خوف ایدندن خوف ایلده زیرا جائزدر که زور و قوتله
 سکا ظفر بولموب حیل و مکر ایلده ظفر بویه (مصراع اولک معنا سنی اکر یوز انجیلین
 ایلده جنکده یوقاری کلورسک دین یوقاری کلامش (وفرضا یوز انجیلین کیمسه ایلده جنکده غالب
 اولور سکه دین اثر نیجه کش * نبینی که چون کربه عاجز شود * برارد یچنکال چشم پلنک *
 نبینی فعل ننی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن (پیندندن مشتق کورمز مبین
 دیمکدر) که حرف بیان (چون حرف تعلیل (کربه چنک که عریجه هره و سنور دیزل
 یعنی کدی مبتدا شود فعل مضارع مفرد غائب اسمی نموده کربه به راجع ضمیر (و عاجز خبری
 وجهه فعلیه به خبر مبتدا در) برارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بنه کربه به راجع نموده
 ضمیر جفا در دیمکدر باحرف مصاحبت (چنکال جیم عجمک فتحیه بر نیچی حیوانک قینچی یعنی
 پنجه سی (چشم پلنک لامیه در) و براردک مفعول صریحی (و یچنکال غیر صریحی
 وجهه فعلیه جواب تعلیلدر تدبیر (محصول بیت) کورمز مبین چونکه کربه عاجز اوله و خلاص

مطالعه

ردشعی
ردکافی

اولغه

اولغه مجال بولیه چشم پلنکی پنجه سیله اخراج ایدر (حاصلی جان قورنار میه جفن بلنجه پلنک
 هرمن در که کندویه غالب ایسده بورنه و صورته پاشور * ازان مار بر پای راعی زند * که ترسد
 سرش را بگوید بسنک * ازان ادات تعلیل لاجل معنا سنه (مار ییلان) بر بونده حرف صله در
 (پای راعی لامیه در) راعی فتح بابندن اسم فاعلدر یعنی رعی برعی دن ناقص یانیندن (زند
 لغته اوردر دیمکدر اما بونده مراد لغتدر یعنی صوفی (که حرف بیان ازان در) سرش را را ادات
 مفعول (بگوید کاف عربک ضمی و بانک فتحیه کوییدنن بیه عربیه دوکک معنا سنه
 یونک کی پرزده ازمک مراد در فعل استقبال مفرد غائب از دیمکدر (باحرف مصاحبت (سرش
 بگویدک مقدم مفعول صریحی (و بسنک غیر صریحی (محصول بیت) انکیچون ییلان
 چوبانک اباغ صوفری یعنی اباغ انکیچون ابصر که قور قار که باشی طاشله ازه دیو یعنی
 چوبانک طاشله باشی ازه جکین بلور اول جهندن اباغی صوفری حاصلی اول بنی هلاک
 الیزدن اول بنی آتی هلاک ایلده بن دیو اباغ ابصر هرمن بویه در جائزدر که وزرا
 بنندن قور قد قلرندن هلاک کیمه قصد ایلده لری انلری خود هلاک ایلدم
 نهایی حبس ایلدم (کوبدی کوفتندن اخذ ایدنلر غلط ایلش لردم * حکایت * یکی
 از ملوک عرب رنجور بود در حالت پیری و امید از زندگانی قطع کرده * بعضی نسخه ده
 عرب بر بنده عجم واقعدر (رنجور رانک فتحیه مر یعنی معنا سنه در مستعمل اوغلا نمقلره
 تحریف ایدوب رنجل دید کبری بونددر (زندگانی سابقا یو عبارتی بیان ایلش ایدک در لک
 مراد در حیات معنا سنه (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرندن زبسی مر یض اولش ایدی
 پیرلک حالتده یعنی پیرلک وقتنده و حیانتدن امید نبی قطع ایلش ایدی حاصلی اوله جکین
 بلش ایدی بنه بر بود مقدر در کرده دن صکره * ناگاه سواری اوزدر درآمد و بشارت آورد که
 فلان قلعه را بدولت خداوندی کشادیم و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت آن طرف بمحلی
 مطیع فرمان گشتند * سواری یا حرف وحدت (بشارت بانک کسر بویه و ضمیه مشتقک اسمیدر
 (که حرف بیان) بمحلی جیعا دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهک مذکور حالی و اشتداد
 مرضی وقتنده ناگاه قیودن براتلو کلدی و مرده کشور دیکه فلان قلعه بی پادشاهک دولتنده
 فتح ایلدک و دشمنلر اسیر اولدیلر و اول جانبک سپاه و رعیتی جیعا مطیع فرمان اولدیلر دیدی
 * چون این سخن بشنید نفسی سرد بر آورد و گفت این مرده مرا نیست دشمنانم راست یعنی
 وارثان مملکت * بعضی نسخه ده دشمنانم راست بر بنه دشمنان مراست واقعدر معنی بر در دشمنلر دیمکدر
 دیمکدر (زیرا سین و تادات خبردر ایکی داده بیه (محصول ترکیب) چونکه پادشاه کلن سوارک
 مرده سنی و کلامنی دکلدی بر صوف نفس کتوردی یعنی بر آه سرد ایلدی و دیدی بو مرده
 بکا دکل دشمنلر معدر یعنی مملکت و سلطنت وارثلر بنه در که بنم اولدو کیم دیلر که پادشاهلق
 انلره دکه دیو * قطعه * درین امید بسر شد در یغ عمر عزیز * که آنچه در دلمست از درم
 فراز آید * بسر باحرف صله (وسر نهایت و غایت معنا سنه در) (عمر عزیز موصوفک صفتنه
 اضافتدر بهر حال بیانیه در) (که حرف بیان) در دلمست در حرف ظرف دلمست دلمده در
 (از درم در قیو ویم معنده فرازه مقیددر فرازم آید تقدیرنده در یعنی بکا حاصل و بهسر اوله
 دیمکدر) فراز قیوده فیمق معنا سنه مستعملدر اما بونده حصول معنا سنه در (محصول بیت)
 بومید ده یعنی مصراع ثانی بیان ایلدیکی امیدنه نهایت و غایت واردی حیف و در یغ عمر عزیز
 (یعنی عمر بواز و وهوسده آخر اولدی حیف و در یغ که اول ارزو ورجا که کوکلده در قیودن
 ایچروکله یعنی حاصل و بهسر اوله (حاصلی کوکلم دیلکی حاصل اولمق امیدنه عمرم دو کندی

رد ابن سید علی
وسروری و شعی

یعنی وارثان مملکت جائزدر که
پادشاهک کلامی اوله
و جائزدر که حضرت شیخک
اوله ندبر

(بونده شدی ضرورت ایچون یعنی اولدی معناسنه طونان خطا ایلش (وبسردك معناسنی تمام شده بیان ایلنی رد ایدن هر دوددر (وبوعبارتی تم دیمکله تفسیر ایلسی ناتمامدر) وتمام شده له تفسیر ایللیه نك كلامنده استدراك وار دیمسی مستدر كدر (وعمر عزیز اضافتی موصم فلك صفتنه در بیانیه دكلدر دین بی وجه سو ایلش * امید بسته برآمد ولی چه فائده زانك * امید نیست که عمر گذشته باز آید * امید بسته بیانیه در (برآمد حاصل اولدی (ولی ادات استدراك (زانك كافك سکونله ادات تعلیلدر) که عمر گذشته بیانیه (باز آید عودت ایلله دیمکدر (محصول بیت) کونکده بغلو اولان امید حاصل اولوب وجود بولدی (یعنی نیجه ییللر رجا وازو ایلدیکم مرادات حصول بولدی امانه فائده حصول بولماسنده انکیچونکه رجا و امید یوقدر که کن عمر عودت ایلله یعنی مرادات وار زولر حاصل اولدی لیکن کن عمر عودت ایلوب حاصل اولار (حاصلی کن عمری تحسین ایلکه چاره یوق * قطعه * کوس رحلت بکوفت دست اجل * ای دو چشم وداع سر بکنید * کوس رحلت بیانیه در ویا لایمه مجازا (کوس طبل باز شکنده بر ساردر حرب وقتنده ویراملرده و امور عظیمه ده چالنور ایری اولور شویله که ایاغ اوزره طورر کن و یادوه اوزره چالنور (بکوفت فعل ماضی مفرد غائب لغتده دوکدی دیمکدر اما مراد چالیدر (دست اجل اضافتده مذکور کیدر (وداع واول فحبله تودیع معناسنه اسمدر سلام تسلیم کلام تکلم معناسنه اولدوغی کبی (سره اضافتی مصدرک مفعولانده اضافتدر (بکنید (باحرف تأکید (کنید فعل امر جمع مخاطب وداع مقدم مفعولیدر (محصول بیت) آخرت کوسنی چالیدی اجل دستی (یعنی اولرم وقتی کلدی آخرته سفر ایلک لازم کلدی زیرا اول زمانلرده کوچمک وقتنده کوس چالارلردی اما بوزمانده صورنای چالارل (پس زمان سابق عادتده اشارتدر (نتکه بر زمان جرس یعنی چال چالارلردی (خواجه حافظ یور دوغی کبی (ای ایکی کوزم باشمه وداع ایلک زیرا خا که کروب بر بریکزدن جدا اولسر سر (ایمدی) بر بریکزله شمدیدن وداع ایلک * ای کف دست و ساعد و بازو * همد تودیع یکدی بیکر بکنید * کف الک ایه سنه و تابانه دیرل کف پای کبی دسته اضافتی لایمه در (مراد نیجه در) ساعد عینک کسر یله بلکه دیرل بازو دیرسکدن یوقارو اوموزه دك قرجه ره دیرل (تودیع یکدی بیکر مصدرک مفعولانده اضافتدر (وبکتیدک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای ال ایه سی وای ساعد وای یازو جبهه کنبری بریکزله تودیع ایلک زیرا خاک النده بری بریکزدن آ بر بلوب جور یسکز کز (ایمدی شمدیدن بری بریکزله وداع ایلک * برمن اوفتاده دشمن کام * آخرای دوستان کذر بکنید * برحرف استعلا (منک اوفتاده یه اضافتی بیانیه در (اوفتاده واوله لغتدر افتاده کبی (دشمن کام وصف ترکیبی اقسامنددر دشمن مرادلی دیمکدر (یعنی دشمنک مراد نیجه حاصلی دشمنک دیلد وکی کبی دشمنک دیلدوکی خودموت و فوتدر (آخر فار سیده تقریر و تأکید افاده ایدر اثیق نتکه خواجه حافظک (بوی نافه کاخر) بیتک سر حنده مفصل ذکر ایدوب تحقیق ایلشمر مراد ایدینلر اول رساله مزه مراجعت ایلسونله (کذر اسم مصدر در کذریدنن کچه و او غرامده معناسنه (کذر بکنیدک مفعول صریحی (و برمن غیر صریحی (تقدیری برمن کذر بکنیددر (محصول بیت) دشمنک مراد نیجه بن افتاده نك اوزرینه یعنی دشمنک استوکی و دیلدوکی کبی بن دشمنک اوزرینه البته ای دوستلر کذر ایلک بو عبارت ایکی معنایه متحملدر یعنی بنی عباد ایلک و یا فبرمی زیارت ایلک دیمک اوله بعضی نسخنده بو بیتک مصراع اولنی (برمن افتاده مرک دشمن کام) یازمش و ابن سید علی زمر

مازندین

یازدیمز کبی یازمش لیکن معناسنی تحقیق ایده ممش و ساری ترکیبند خطا ایلد کلری کبی
معناسنده ده خطا ایلشیر علی الخصوص کافی اولقد ریاه و رسویش که استماعی صداع
دکل جنون ایراث ایدر * روزکارم بشد بنادانی * من نکر دم شما حذر بکنید * روزکار زمان
وایام معناسنه در گاه اوور که عمر دن کایت ایدرل بونده ده بویه در مبتدا و بشد خبری
(بشد برقت معناسنه در (بنادانی بشده متعلق باحرف مصاحب (نادان جاهل (و یا حرف
مصدر (من مبتدا نکر دم فعل نفی ماضی متکلم وحده مفعولی بر مقدر حذر در که مذکور
حذر آتی بیان و تفسیر ایلر جمله فعلیه خبر مبتدا در (مذکور حذر مفعول بکنید در
(محصول بیت) بنم ایام عمرم و اوقات حیاتم جهله و نادانلغله کجدی یعنی عمری
هوا و هو سه و ارزوی نفسله کچور دم یعنی عذاب و عقاب آخر دن حذر اید و ب
زاد آخرله تنقید ایلوب غفلت ایلدم ایدی سزه نصیحت اولسونکه اول باقی ایچون
یو فایده زاد اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت و احوال ندامت و شرمند لاک و بر
* حکایت * سالی بر بالین تربت یحیی پیغمبر علیه السلام معتکف بودم در جامع دمشق *
سالی باحرف وحدت (بحرف استعلا) بالین (و بالش یصدغه در لر که عرب و ساده دیر
واوک کسریله تربت دن مراد قبر شیر یقلر یدر مراد باشی او جیدر بالینک تر به یه و تر به نک
بحیایه اضافت لری لامیه لر در (معتکف ملازم معناسنه در) بودم فعل اولجبه اولدم
دیمکدر و اذات اولجبه ایدم دیمک اولور جامع دمشق اضافتی لامیه در که مراد جامع
بنی امیه در دمشق اصلنده دالک کسری و میمک فتحیه در اما شهرت ابکسنک کسریله در
(محصول ترکیب) بریل شامده بنی امیه جامعه حضرت یحیی پیغمبر علیه السلام مقبره
سنگ باشی او جنده معتکف اولدم و یا معتکف ایدم بوز کتب تمام سته معتکف اولدیغنی
و بر من نهایی سنین دن بر سته معتکف امش یا تمام سته و یا بر قدرینی بالینک تربت
اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتی قیلند ندر دین معلومدر که تر به بنی بالینه تشبیه ایلش لیکن
مراد سابقا مذکور اولاندر بود کلدن (بحیایه پیغمبر علیه السلام تر به سنی یاصدندم دیمکدر
دیدیکی سابقا ذکر ایلدیکی تشبیهی تعیین ایلش لیکن مردود در بوده جا زردر که سر مرقد
منور زنده اولان حجره ادعاء بالین اطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قبر ایچون بالین ثبات ایدوب
باشی او جنده دیمک مراد اوله (بوده معلوم اوله که قبر شیر یقلر تک باشی و یاغی او جنده حجر
یوقدر همان شویله مسنم بر قبر در یشل صوفله مستور (و بعضیلر دیدیلر که بالش و بالین
عبارت لری عتبه باله اطلاق اولنور که قبونک ایشیکی مراد در بونقدی رجه تر به دن مراد قبر شیرینی
محتوی اولان محوطه و بقیه اولور نقل قول بعضده باطلدر (زیرا قبر شیر یقلری اول زمانده
کشاده امش یعنی جامع اورنه سنده اطراف ایچق بر قبر امش (و آل عثمان بکر بکلرندن لعنی نام
بکر بکی که شامده متوفی اولوب دکر جامعی قربنده مدفوندر استانبولدن سرواغا جی کتور دوب
اوزرینی پارمغلی بمقصوده ایلش (معلوم اوله که دعا کوک سیاحتی زماننده بوقدر قبور که زیارت
ایلدم حضرت کبری کبی بلند قبر کور مدد بنده که طوال ناسدیم بنم فامندن بوسکدر * یکی
از ملوک عرب که به بنی انصافی موصوف بود اتفاق زیارت آمد و غماز کرد و حاجت خواست * که
حرف رابط صفت (زیارت آمد باحرف صله (و غماز کرد یعنی غماز قلدی (محصول ترکیب)
عرب پادشاه لرندن بریسی که انصاف سز لغله موصوف ایدی زیارنه کلدی و غماز ادا ایلدی
و حاجت دلدی نکه زیارت قبورده عادتدر * بیت * درویش و غنی بنده این خاک درند *
و آنان که غنی ترند محتاج ترند * بنده نک این لغظنه اضافتی لامیه در (خاک کدره ده بویه در

رد کافی

رد کافی

مسنم تفعیل بابتدن اسم مفعولدر
اور کو حلتش دیمکدر للطابع
رد کافی

مخروطه تفعلیل بانیدن اسم
مفعولدر حائطند که دیواره
دیوار اطرافنه دیوار چکلمش
نسنه به دیوار
دکزجای شامده برجاعدر که
اورنه سندن یعنی حرمی
اورنه سندن برارمق افرکه فقرا
اندن اثوابن یور غایتله مقبول
بردر استانبولده کاغد خانه کبی
اول زمانده وقف جانندن
اثواب یو یانه صابون
ویرلر یشماشمدی ویرمرلر
س

(نون و دال ادات خبر در) و آنان اصلند و آنان در الف ممد و دایله وصله همزه ساقط اولند
(که حرف رابط صفت) و یا حرف بیان (تر ادات تفضیل) و نون و دال ادات جمع یعنی سین
وتا که مفردك ادات خبریدر انك جمعیدر (محصول بیت) فقیر و غنی انبیا و اولیا قوسی طیراغینك
مطیع و متقاد بنده لریدر و انلكه غنی رقدر یعنی صاحب جاه و منصبدر بوخاك دره محتاج رقدر
زیرا انلكه نیجه دوری مرادات و ارزوری وار (خاك دردن مراد اول خاكه مدفون اولاندر
ذكر محل و اراده حال قبیلند ندر) نهایتی خاك در پیور دیغی تأدیب طریقله در (خاك كن مراد
اول بلك خد متكار لریدر دیمكده نظروار * آن كه روی بمن كرد و گفت از اینجا كه همت
درویشانست و صدق معامله ایشان خاطری همراه من كنید * آنكه انكاهدن مخفقدانند صكره
دیمكدر یعنی نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد كدن صكره (روی تقدیری روی بشدر
قرینه قائم اولدیغیچون شین حذف اولندی) بمن با حرف عمله یوزین بكا ایلدی یعنی بكا
توجه ایلدی دیمكدر (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیمكدر) زیرا جابونك كبی برلده محل و مكان
معناست در (همت هلك فنی و كمریله لغتدر اهتمام معناست در) درویشانه اضافتی لامیه در
(صدق معامله) یعنی معامله صادق كه انده ریا و صغه اولیه دیمكدر خداایله معامله لری مراد در
(خاطری یا حرف وحدت و یا حرف تكبر) همراه بولدش (زیرا هم ادات جمعدر) هم خانه
خانه دش و هم جره جره دش دیمكدر بونده رفیق معناست در (پس منه اضافتی اسم فاعلك
مفعولنه اضافتی قبیلند ندر) كنید فعل امر جمع مخاطب ايلك دیمكدر تعظیم طریقله (همراه
مقدم مفعولدر) (محصول تركيب) ملك بی انصاف نماز قلوب و دعا ایدوب و حاجت دیلد كدن صكره
دیدنی اول مقامدن كه درویشك همتی مقامیدر (یعنی اهل اللهك بر مرتبه سی واردر
اول مرتبه دن هرینه كه همت ایلد لر باذن الله حصول بولور) (صدق معامله ده بومعنايه در یعنی
خداایله بر معامله صادق لری واردر) كارل معامله صادق مرتبه سندن هر كنه مراد ایلد پیور لسه
اللهك امریله ظهوره كلور (حاصلی واصل الی الله اولنلر هر كنه مراد ایلد لسه مبرس اولور
(نهایتی اراده لری خداك ارادته موقوفدر) پس مذكور مرتبه دن بكا بر خاطر توجهی
و كوكل همتی همراه ايله (یعنی بی كوك و كدن چقارمه) (حاصلی بی دعادن اوتنه دیمكدر
(از اینجا ملك معناست از درون دل و جان درین عنیدی سولش) (زیرا بو عبارتدن مستفاد
اولاز) (بعضیایر دیمكدر كه بوقصد بر چه خاطری قیدی مستدرك اولور بویه دین مستدرك
سولش از بر خاطر دن مراد توجه خاطر در) (حاصلی طلب دعادر) (بعضیایر دیمكدر جادن مراد
قبض و فضل دعادر) (زیرا همتلوی خدا ندر كند یلردن دكدر بومعنی كچه صحیحدر) اما
بوعبارتدن مستفاد دكدر فتأمل بعضیایر ازان روی و ازان سبب و ازان جهت معناست در دیمش
بوده بوعبارتدن مستفاد اولاز * كه از دشمن صعب اندیشناكم * كه حرف تعلیل (دشمن صعب
بیانیه) اندیشناكم ناك بونك كبی برلده نسبت معناسنی افاده ایدر (غضبناك و ترسناك و برشناك كبی
بونده ترسناك معناست در) اما لغتده فكرلی معناست در (حاصلی سندن همت دیلد بكم انكچوندر كه
صرب دشمندن خوف و بیم اوزره یم * كتم بر رعیت ضعیف رجعت كن تا از دشمن قوی زجت نبینی
(رعیت ضعیف بیانیه رجعت كن فعلنك مقدم مفعولدر) كن كافك ضمیه فعل امر مفرد مخاطبدر
كنیدندن ايله دیمكدر تا حرف تعلیل (دشمن قوی بیانیه رجعت نبینیك مقدم مفعولدر) (نبینی
فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر بینندن كور مبه سین دیمكدر) (محصول تركيب) حضرت شیخ
پیور و قناكم ملك بی انصاف بدن همت رجا ایلدیه بن اكا دیدم ضعیف رعیته رجعت ايله
ناكم قوی دشمندن زجت كور مبه سین (یعنی رعایای اسیر كه الله تعالی سنی اسیر كه سین و دشمندن

امین و سالم ایلسون (رجعت و زجت پنجس خطدر * نظم * بیازوان توانا و قوت و سر
دست * خطاست پنجه مسکین ناتوان بشكست * (بیازوان با حرف مصاحبت) بشكسته
متعلق (بیازوان بازونك جمعیدر قوی مراددر) (توانا به اضافتی بیانیه در) قوت باز واته معطوفدر
سره اضافتی و سرلك دسته لامیه لر در (بونده سر دستدن پنجه مراددر) خطاست مقدم خبر (پنجهك
مسكینه اضافتی لامیه در) (توانا به بیانیه) (پنجه بشكستك مقدم مفعولدر) بشكست بونده مصدر
معناست در اول جهندن فاعل استمر و مبتدا اولغه قابلددر (محصول بیت) زور لی بازور له و پنجه
قوتیله مسکین ناتوانك پنجه سنی صیق یعنی فرمق خطادر (یعنی سلطنت زور و قهر ایلد رعایای
مسكینك پنجه سین بوزمق) (یعنی جور و جفا و ظلم ايلك خطادر * بترسد آنكه بر افتاد كان پنجه
كه كرز پای در آید كسش نكیرد دست * بترسد فعل امر مفرد غائب فعل مضارع مفرد غائبه مشر كدر
تشیه لرده بویه در جعلا دره) (پس فعل مضارعدر امر معناست دینلر مشر ك صیغه اولدیغی
تلزل عیش) (آنكه تقدیری آنكس كه در تنه كه مكرر بیان اولندی) (بر حرف استعلا) افتاد كان مساكن
وضعقا) (پنجهك فعل نفی مستقبل) (پنجهك نندن اسیر كه مزیدیمكدر) (كه حرف بیان) و یا حرف تعلیل
(زبای در آید متعلقدر كه فعل شرطدر) (كس مبتدا) (نكیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طوعناز
دیمكدر خبر مبتدا در جمله اسمیه جزاء شرط و واقعدر) (تقدیری كس دستش نكیرددر) (محصول بیت)
قورقسون شول كیمسه كه ضعفا و مساكنه رحم ايلز (یعنی فقرايه ظلم ایلدن خوف ایلسونك آیتدن
دوشوب زله و اغرش واقع اولورسه) (یعنی روز كار دن باشه بر مصیبت كلورسه كیمسه كیمه الینی طوعناز
حاصلی كیمسه اكادستكبر و معین و ظهیر اولاز) (پس قورقوب فقرايه ظلم ایلسون بعضی نسخه لرده
نترسد واقعدر فعل نفی مستقبل استغهای متغنی قور قازمی دیمكدر) (یعنی البته قور قی كر كدر
دیمكدر * هر آن كه تخم بدی كشت و چشم نیکی داشت * دماغ بیهده بخت و خیال باطل بست *
(تخم بدی بیانیه تخم معروف) (بدرامز) و یا حرف مصدر برامزلق تخمی دیمكدر) (كشت فعل ماضی
مفرد غائب كشتن دن اكدی دیمكدر) (واو حرف عطف) (چشم نیکی لامیه در) (چشم بونده رجا
معناست) (نیکی یا حرف مصدر ايلك دیمكدر) (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی دیمكدر
(دماغ دالك كسر یله تركه دامق دید كریدر بونده فكر مراددر ذكر محل و اراده حال قبیلنددر
(بیهده و بیهوده بی فائده و باطل معناست در) خیال باطل بیانیه در) (دماغ بختك مفعولی
(و خیال بستك) (محصول بیت) هر اول كیمسه كه برامزلق تخمی اكدی و ايلك امیدنی طوئدی
(یعنی فقرا و مساكنه ظلم ایدوب و فلاح و ايلك مكافاتی رجا ایلدی فكر فاسد بشوردی و تصور
باطل بغلدی) (زیرا سیئاته حسنات جزا اولاز بلکه سیئاته سبئات و حسناته حسناتدر) (كشت فعلنی
كاشتن دن اخذ ایلدن خفقت ایلش) (من كاشتن بمعنی افشاندن دینی تخطیه ایلدن تعصب ایلش
زیرا ارادی تصور معنادر بیان ترادف دكدر * زكوش پنه برون آرو داد خلق بده * و كرتومی
ندمی داد روز دادی هست * (كوش كاف بجمینك ضمیه قولی دیمكدر) (پنه پای اول بجمیدر
حرکات ثلثه ايله باموق معناست) (برون طائره دیمكدر) (آر فعل امر مفرد مخاطب كتور دیمكدر
آریدندن كه مخفقدر آوریدندن بحسب لغت طائره كتور دیمكدر اما مراد چقار دیمكدر) (داد
بونده اسمدر عدل معناست) (خلقه اضافتی مصدرك مفعولنه در) (بده یا حرف تأکید) (وده دالك
كسر یله و هاء اصلیه ايله ویردیمكدر) (دهیدندن لیكن مصدر بده و مضارعنده و اسم فاعلنده دالك
فنی مشهور در) (داد بدهك مقدم مفعولدر) (می ندهی تقدیری نمی دهی در ضروره ورن ایچون
نون تا خبر اولندی) (كرسن ویرمزك دیمكدر فعل مضارع مخاطبدر) (داد مفعولدر عدل معناست
(روز دادی لامیه در) (و یا حرف وحدت) (و یا خود حرف تكبر) (محصول بیت) ملك بی انصافه

و با هر ظالمه خدایا بدوب پیور ر قوالعکدن غفلت پنبه سنی چقار و خلعك عدل وانصافنی ویر
 یعنی الك الله اولئله عدالت ايله وانصاف كوستروا اگر سن داد وعدل ویرمزلک یعنی عدل
 وانصاف ایلز سك عدل كوئی وار در كه انده هر كسك بلکه هر حیوانك انتقامنی الوب انتصاف
 ایلر حاصلی دیناده ظلم ایلر سك آخر تده جزاسین کورسین (می ندهیده می وزن ایچون تقدیم
 اولدی دین حق ادانی ایلامش (نون تأخیر اولدی وزن ایچون دیمك كرك ایدی (بونظلمك اولنده
 زبانی یازانلر اقسام نفلی غریب پلورلر عیش (اگر تومی ندهیده داد برینه دان یازوب
 امر در دانستندن دین ایکی وجهله خطا ایلش قندرز (وروز دادی برینه روز دادنی دیدیکی
 اگر بدرو یا مصدری مصدره داخل اولدیغی کورلش و ایشدلمش دکلدر * مثنوی *
 بنی آدم اعضای یکدیگرند * که در آفرینش زیک کوهردند * بنی اصلنده بنین ایدی اضا فله
 نون ساقط اولندرد امدن بونده مراد حضرت امدن (اعضا عضولک جعدر (یکدیگره
 اضافتی لامبه در ونون ودال ادات جعدر خبر در (که حرف تعلیل (افرینش اسم مصدر در
 افرینندن برادلمش معناسنه عربجه خلقت وفطرت دیرلر (کوهر كاف بحکم فحله
 معروف تعریب ایدوب جوهر دیرلر (نون ودال بنه ادات جمع خبر در (محصول بیت)
 حضرت آدم اوغلاری بری برینك اعضا سیدر یعنی بری برینك جسدی حکمنده در (زیرا
 خلقتده وفطرتده برکوهردنلر (یعنی جمله سی برانادن و برانادنلر که حضرت آدم وحوادر
 بعضی نسخده مصراع ثانی (که در اصل فطرت زیک جوهرنده) واقعدر و بعضی شراح
 بولسختنی اختیار ایلش و بعضی بولسختنی اختیار ایلدیکه تعصب طریقله اعتراض
 ایلش لیکن اعتراضی موجه دکلدر بعضی شراح جوهردن مراد نطفه حضرت آدمدر دیمش
 بویه اولسه بعد دکلدر محازا نطفه به جوهر دیمش اولور بعضیلر دخل ایلدیلر که نطفه به
 جوهر دیمك صحیح دکلدر دیو لیکن دخلی مدخولدر * چو عضوی بدر آورد روزگار * دیگر
 عضوهارا غافل قرار * چو ادات تعلیل (عضوی یا حرف وحدت (بدر با حرف صله
 (در د آغری به دیول عربجه الم دیرلر (پس درده مرض دین لغت معناسنی سولطامش
 (روزگار آوردك فاعلیدر وعضوی مفعول صریحی (وبدر غیو صریحی (عضوهاها ادات
 جمع ورا حرف تخصیص (نماد ایکی نونك فحله فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر (مانندندن
 قالماس دیمكدر (قرار فاعلی ارام وسكون دیمكدر (محصول بیت) چونکه روزگار برعضوی وجع
 و فحه (یعنی الم کتوره حاصلی دردناك ایلله غیر اعضا ك ارام وقراری قالماس (یعنی اول
 دردناك عضولک المی سائر اعضا به تأثیر ایلر (پس چونکه بنی آدم بر جوهردن خلق اولوب
 بری برینك اقریاسی حکمنده اولدیه برینه برالم و بلا کلیجک جیبی متالم ومتأثر اولق كرك
 (بدرلك باسنه حرف زائد دین زائد سولش * توکز تحت دیگران بی غمی * شاید که نامت
 نهند آدمی * کز اصلنده که از ایدی (که حرف بیان (تحت دیگران لامبه بای بطنیله
 (غمی یا ضمیر خطاب (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب لایق دکل دیمكدر (که حرف بیان نامت
 تا ضمیر خطاب آدك دیمكدر (نهند فعل مضارع جمع غائب نهیدندن قورلر دیمكدر
 (آدمی یا ایلله انسان معناسنه در (محصول بیت) سنکه غیر یلر نمحنند بی غمین (یعنی سائر قردا شلوك الم
 و بلاستندن بی پرواسین حاصلی انلرک دردندن بی درد و غمین و انلری آجیاز سین لایق دکلدر که
 آدی آدمی قوبالر (یعنی سکا انسان دیمك لایق دکل (زیرا انسانیت و مر دلك بلاواله گرفتار ای
 قاپروب انلر ایچون غم و غصه چکمکدر * حکایت * درویشی مستجاب الدعوه در بغداد بدیدامد *
 (درویشی یا حرف وحدت (مستجاب اسم مفعولدر استفعال بایندن مقبول معناسنه دعونه

رد ابن سید علی
 رد سروری و شمعی
 رد ابن سید علی
 رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

اضافتی

اضافتی قائم مقام فاعلنه اضافتیدر (دعوت بونده دعا معناسنه در (یعنی دعاسی مقبول دیمکدر
 (بغداد عرب دال ثانی بی محجه او قور براسمیده زوراء در زانك فحی وواوك سکونیه سلامده
 دیرلر (باید فصحاء عجم بام عجمیه او قور اما رومیلر بام عربیه آشکاره معناسنه (محصول ترکیب)
 بغدادده دعاسی مقبول بر درویش ظاهر اولدی (باید آمدك معناسی ظاهر اولدی دیمکدر
 * حجاج یوسف بخواندش و گفت دعا خیر بر من کن گفت خدا جاننش بستان * حجاج اعتمده
 مبالغه ایلله جتاشیچی اما بونده بر شخصك اسعیدر که ظلمده نامدار در عدالتده نوشروان نامدار
 اولدیغی کبی (معاویه نسلندن مروان بن حکیمک اوغلی که عبدالملک ایدی الك خانی و بکلر بکبسی
 مقامده بر ظالم ایدی حضرت کعبه بی مجتبی قوروب بیعتدی وینه یابدی الا آن اولان یابی
 آنکدر قصه لری بی حد و بی نیایه در (برینسی بودر که حکومتی و ولایتی زماننده ییک التیوز کره ییک
 یعنی ییک کره ییک والتیوز کره ییک مسلمان قتل ایلش و حبسنده اون سکر ییک مسلمان هلاک
 اولش خار سد کبله ترسی از دروب محبوبلره ایچرر مش و تمام خلایق و حکومتی دورت ییل
 بر آی ایش (کذافی تاریخ الخلفاء) باباسنك اسمی یوسف ایش (تقدیر کلام حجاج بن یوسف در
 بین العین واقع اولان ای حذف ایلک دأب انجمدندر (بخواندش با حرف تا کید (خواند
 واورسمی وروم ضمه ایلله فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحنیده حجاجه راجع ضمیر و مفعولی
 در ویشه راجع شین در (گفت حجاج درویش دیدی (دعا خیر بر من کن بر بونده یاد صله
 معناسنه در استعلا ایچون دکلدر که دعا علیه لازم کله اولسده خود ضرر ایلز (زیرا اول
 قاعده عربیه مخصوص صدر مجعده معتبر دکل بکا خیر دعا ایلله دیمکدر (گفت درویش دیدی
 (جاننش شین حجاجه راجعدر (ستان یا حرف تا کیدستان سنك کسریله ال دیمکدر ستانیدنندن
 امر مخاطبدر ستانندن دین اصابت ایلامش (محصول ترکیب) حجاج بن یوسف مذکور
 در ویشی یا نه دعوت ایلدی و دیدی بکا بر خیر دعا ایلله در ویشده یابی جان ال دیدی
 * گفت از بهر خدا این چه دعاست گفت دعای خیرست ترا و جمله مسلمانرا * از بهر خدا
 الله ایچون دیمکدر (محصول ترکیب) حجاج در ویشک بویه دعاسنی استغراب واستجاب
 ایدوب دیدی الله ایچون بونه دعادر که بنم حقیقه ایلدک یعنی بویه دعا ایشدلمش دکل (درویش
 دیدی بوخیر دعادر سکا و جیبی مسلمانلره تا کیم سن اولمکله ظلم و کلام کسبندن خلاص بولاسین
 و مسلمانلر سنك شر و فساد کدن خلاص بولالر حاصلی ایکی جانبیه بله بودعاده نفع وار
 * مثنوی * ای زبردست زبردست ازار * کرم تاکی بمادین بازار * ای حرف ندا مناداسی
 محذوف تقدیری ای مرد زبردست در (زبردست وصف ترکیبدر الی اوستون معناسنه
 بلکه الی اوستنی دیمکدر (زیرا زیر زانك و بانك فحله لریله اوست معناسنه در که عرب
 فوق دیر زبردسته اضافتی بیاینه در (زبردست ده وصف ترکیبدر الی آتلی معناسنه
 مغلوبدن کایتدر (زیرا زیر زانك کسریله آلت معناسنه در که عربجه تحت دیرلر (ازار
 زبردسته بر وصف ترکیبی دخی اولمش اما معناسی زبردسته مفید در کرم لغته
 اسمی دیمکدر بونده قرغن مراد در تا الی معناسنه در کی فحی دیمکدر عربجه فحی دیرلر
 اسماء منقوصه دندر تاکی چانه دنه دیمکدر (این بازاره اشارتدر (محصول بیت) ای الی
 اننده کیلری انجیدی الی اوستنی (یعنی ای زبونلری و مغلوبلری ازار ایدی زورلی و کوچلی
 (حاصلی ای فقرا و مساکینی انجیدوب انلره ظلم و حقا ایدی جوار ظالم سنك ظلم و جفك
 بازاری چانه دك قزغون قاله (یعنی سنك فقرا و مساکینه جور و جفك نه زمانه دك نمند اولوب
 باقی قالور البته برکون نهایت و پایان بولور (حاصلی بومنصب و دولته برکون زوال کلور ایدی

مطلای
 کسب

رد سروری

رد سروری

جاهکه مغرور اوله * بجه کار آیدت جهاننداری * مردنت به که مردم آزاری * بجه با حرف صله
 (آید فعل مضارع مفرد غائب) تا ضمیر منصوب معنایه مفعول (جهاندار وصف ترکیبدر
 جهان طوئی یعنی صاحب سلطنت و حکومت معنایه) (و یا حرف مصدر جهانداراتی
 دیمکدر) (مردنت تا ضمیر مجرور معنایه مضاف الیه در که ضمیر خطابدر) که بونده من تفضیلیه
 معنایه در (مردم آزار وصف ترکیبدر آزاریدن مردم انجیدپی معنایه) (و یا حرف مصدر
 (محصول بیت) زیر دسته خطاب ایدوب بیورر جهانداراتی و سلطنت سنک نه ایشکه کلور
 یعنی پادشاهلی تنکه کرک حاصلی سلطنته لایق و سزاوارد کلسن ز براطالم بی بالک سن پس سنک اولمک
 یکدر مردم آزارلقدن یعنی صاغ اولوب خلقه جور و ظلم ایلمکدن اولمک یعنی مونک یکدر که
 هم سن مآثم و مظالم کسبندن خلاص بولورسن و خلق عالم جور و ظلمکدن خلاص بولور
 (بعضیار که حرفی حرف تعلیل اعتبار ایدوب یایی ضمیر خطاب طلوتش و معنایه ز بر مردم
 انجیدپی سن دیمش) (لیکن یاه مصدر یاه خطاب بر قافیه ده جمع اولمق عبیدر) (و بعضیار آزاری
 فعل مضارع مخاطب دیمش ینه عیوب قافیه دن سالم اولماز * حکایت * یکی از ملوک بی انصاف
 پارسایی را پرسید که از عبادت کدما فاضلتر ست * پارسا بآه عجمه عابده دیرلر (و یا حرف
 وحدت) (و را ادات مفعول) (پرسید بآه عجمک ضمیمه) (و رانک سکونی و سنک کسریه فعل ماضی
 مفرد غائب صورتی دیمکدر) (که حرف بیان) (کدام کاف عربک ضمیمه قافی دیمکدر) (فاضلتر
 افضل معنایه در (محصول ترکیب) انصافسن و ظالم پادشاهلردن بریسی بر عابده صور دیکه
 عبادت لردن قنی عبادت افضلدر که اکامقید اولوب مشغول اولیم (عبادت نهادن صکره مرا
 عبارتی اراد ایدن لرا ایدلش ز را سوال عموم اوزره وارد اولمش در * گفت ترا خواب نیم روز *
 ترا سکا دیمکدر) (خواب بونده اویقو معنایه در (نیمه اضافتی لامیه در) (نیم لفظی روزه وشبه
 و سالا مقارن اولان برلده مضاف قلامق مشهور در) (لیکن قیاس مضاف فلقدر شول برده کیم
 نصف مراد اوله) (مثلا نیم نان یارم اتمک دیمکدر) (و نیم سبب یارم المه دیمکدر پس قیاس اضافتله
 اوقومقدر و مراد یارم کون اوله نصف یوم معنایه) (پس نیم روزدن قیلوله وقتی اراده ایلمکه
 هیچ وجهله مساع بوقدر وارل ظالمی اویومقدر خلقی ظلم و تعد یسندن اراحت ایلمک مراد
 اولنجه) (قیلوله) (و قیلوله) (و قیلوله بومعنایه نسبت برابر در علی کل حال بونده یارم کون مراد در
 (تنکه نیم نانی کر خورد مرد خدا ینشده مرور ایلدی نصف نان مراد در) (و بومعنی اضافتسن
 مستفاد اولماز تنکه عقل سلیم و طبع مستقیمه واضحدر) (پس عابد پادشاه جائزه در که سکا
 اویله زمانه دک اویومق احسن عبادتند ر که اول حالده کسب مآثم المیزسن و کیمسه
 اوزرینه جور و ظلمک جاری اولماز که انک سبیلله آخرتده معذب اولاسن قندبر * نادران
 یک نفس خلق را نیاز آری * تا حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر) یک نفس و یا مذکور خوابه
 (نیاز آری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب آزار ایلیمه سن یعنی انجیمه سن) (محصول ترکیب) عابد
 دیر که سکا نصف یوم نوم افضلدر تا کیم اویودیغک بر ساعتده خلقی آزار ایلیمه سن یعنی خلق خدا
 سندن امن و امان اوزره اولال یا خود تا کیم اویودیغک حالده بر نفس و بر ساعت خلقی آزار ایلیمه سن
 یعنی اویودیغکده خلق بر نفس سنک جور و ظلمکدن ازاد اولدر) (اکثر نسخله رده یک عبارتی
 بوقدر و بعضنده نفس دوشمش و بعضنده ساعت یکدنس بیور دینی قلت زماندن کآبتدر
 تنکه خواه حافظ (تفسیر این دو حرفست بیور مشدر قلت الفاظ و کثرت معانیدن کآبتدر
 * قطعه * ظالمی را خفته دیدم نیم روز * کفتم این فتنه است خوابش برده به * ظالمی یا حرف
 وحدت) (و را ادات مفعول) (خفته لفظ مشترکدر یا تمش و اویومش ینشده ماضیدن قسمدر

درسوری و شمع
رد ابن سید علی

مر نسخه
رد ابن سید علی و سروری

نصف نهار
نسخه

رد جیع شرح

بونده

بونده اویومش معنایه در (نیم روز اضافت لامیه در یارم کون یعنی کونک یاریسی حاصلی زوال
 و فتنه دک) (این اشارتدر ظالمه و مبتدا) (فتنه است خبری) (خواب مبتدا) (وشین ضمیر ظالمه
 راجعدر معنی جهنده) (برده نک مفعولیدر ضرورت وزن ایچون تقدیم قلمشدر تقدیری
 اورا خواب برده به در) (برده به خبر مبتدا در) (محصول بیت) بر ظالمی نصف النهار اویومش کوردم دیدم
 بو ظالم بر فتنه در فتنه نک اویودیغی یکدر یعنی اویومش اولمسی یکدر ز بر یا تمش و اویومش
 فتنه بی اویارانه لغت وارد اولمش پس بو ظالمی خواب المش و ایلتمش اولمق یکدر حاصلی
 خوابیده اولمسی محض خبردر * انکه خوابش بهتر از بیداریست * انچنان بد زندگانی مرده به *
 انکه یعنی آن کس که) (که حرف رابط صفت و خواب مبتدا) (وشین ضمیر آنک اشارت الیهی اولان کس
 راجعدر) (و بهتر خبر مبتدا) (از من تفضیلیه معنایه در) (بیدار اویاتق دیمکدر صفت مشبهدر
 عربجه بظان دیرلر) (یا حرف مصدر) (وسین و اادات خبر) (انچنان آن اسم اشارتدر) (چنان اادات
 تشبیه) (بد زندگانی وصف ترکیبی یارماز دیرلر کلی دیمکدر کاف جمعی هاه رسیدن بدلدنر) (والف
 و تون شد و اذ اخل اولمشدر ز بر زندکی و زندگانی یاه مصدر یاه بر معنایه در) (مرده تقدیری مرده شدن
 یعنی مرده اولمق یکدر) (محصول بیت) اولکیمسه که اویقوسی بیدار لغندن یکدر) (یعنی اویوماسی
 اویا تغلبقندن یکدر) (پس انچلین بد زندگانه یعنی یارماز در لکلی کیمسه مرده اولمق یکدر حاصلی
 مماتی حیاتندن یکدر) (انچلین یارماز نام مفعول دیرلکدن اولمش اولمق یکدر دین عندی سو بلمش
 * حکایت * یکی را از ملوک شنیدم که شی در عشرت روز کرده بود و در پایان مستی
 می گفت * که حرف بیان) (شی یا حرف وحدت) (در حرف ظرف) (عشرت لغته اختلاط
 معنایه اسمدر اما بونده ذوق و صفادن عبارتدر) (کرده بود ماضیدن قسمدر ایلتمشیدی
 دیمکدر جعل و تصیر معنایه متضمن اولدیغیچون ایکی مفعول الور اولکیمی شب و نایسی روزدر
 (پایان بآه عجمه غایت و نهایت دیمکدر) (مستی به اضافتی لامیه در) (می گفت حکایت حال ماضی
 سو بوردی دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی ایشتمکه کیمیدی عشرت و صفاده کون
 ایلتمشیدی (یعنی صباحه دک باده ذوقنه مشغول اولوب اویومش ایدی کیمیدی کون ایلمک
 اویومامقدن کآبتدر یعنی ایچیکیده احیاء لیل ایلتمشیدی) (و سنک آخرتده سو بوردی یعنی
 بوییتی اوقوردی * بیت * مارا بجهان خوشتر ازین یکدم نیست * کرینک و بداندیشه و از کس
 غم نیست * مارا را حرف صله و یا حرف تخصیص زه و یا زیم دیمکدر) (بجهان یا حرف ظرف
 (از حرف ابتدا) (این اسم اشارتدر بر مقدر دم لفظنه و یا مدمکدر و بیکدمه و بوندن صکره بر دم تقدیر
 اولوب مبتدا قلنه) (و نیست خبری) (کز اصلی که از ایدی که حرف تعلیل) (نیک ابو) (و بد
 یارماز اندیشه بونده غم و غصه و خوف و الم و تشویش معنایه در) (محصول بیت) زه و یا زیم جهانده
 بو بردمدن خوشتر و بیکرک بر دم بوقدر ز بر ایدن و یارماز و غم و غصه و خوف
 بوقدر یعنی کیفیت باده الله بر حالته و ارمشز که دنیا و ما فیها کوزمن چو بجه کورنمز حاصلی باده
 کیفینک برحالی وارد کیم کدایی پادشاه ایدر تنکه شاعر بیورر (بیت) بر عالمه و ارمشدر
 ارباب خرابات) (کیم دوشده دخی کورمزان اهل کرامات) (اندیشه بی نیک و بدله وصف ترکیبی
 اعتبار ایدوب ز بر اویو فکرلیدن و یارماز فکرلیدن و کیمسه دن غم بوقدر دین هنوز وصف ترکیبی
 لدنی طامتمش * درویشی برهنه بیرون بسرما خفته بود و گفت * درویشی یا حرف وحدت
 (برهنه بآه فنی و ضمیمه و هانک سکونله چلا قدر عریان معنایه) (بیرون طامشده دیمکدر
 ظروف مکاننددر) (بسرما یا حرف طرف سرما صوق دیمکدر سنک فنی و رانک سکونله
 (خفته بونده یا تمش معنایه در) (بود اادات زمانیه در ایدی معنایه) (محصول ترکیب) پادشاه

در شمع

رد شمع

مذکور یعنی او قود یعنی حیده بر عریان درویش طاش شده صوقده یا توردی بیتی ایشد بچک
دیددی (اه سرما هم صوغده و هم زمانه دیرلر دین فترا ایش (زمانه زمستان دیرلر * بیت *
ای آن که باقبال تودر عالم نیست * کرم که غمت نیست غم ما هم نیست * ای آن که ای آن کس که
تقدیرنده در (باقبال باحرف تخصیص اقبال دولت معانسه در تویه اضافتی لامیه در (کرم فعل
مضارع متکلم و حیده در گیریدن طوتام (یعنی فرض و قیاس ایدیم (که حرف بیان) غمت نیست
کنند و که مخصوص غمک بوق (غم ما اضافتی لامیه در یای بطنیه بنه تخصیص افاده ایدر
(هم بونده عطف و جعبت معناسنی افاده ایدر استفهام انکاریله (محصول بیت) ای شول
عشرت و ذوق ایلین پادشاه که سنک دولت و اقبالکله عالمده بر فرد یوقدر یعنی سن واصل
اولدیغ ذوق و صفایه کیمسه واصل دکل فرض ایدیم که کند و که مخصوص غمک بوقدر بزه
مخصوص غمکده بوقی یعنی فقرا و مساکینک غمین چکمز بسین حاصلی بزم ایچون غم چکمک
کرکین زیر آخترده سلاطیندن رعایا و فقرا و مساکین احوالی فقیر و فطیر تقشیش و تفحص
اولسه کرک مصرع ثانیکن معناسنی طوتام که غمک بوقدر بزمده یوقدر (پس سنکله برابر بی غم
اولمده دین اگرچه بوعبارت بومعنا به محجولدر اما مقام بومعاندن کلی ایا ایدر فتأمل بونده
غم و هم اعتباری لطفدن خالی دکل در زیر اعر بیده هم میمک تسدیدله غم معانسه در (معلوم اوله که
بویکی بیت اجتماعدن بر رباعی حاصل اولور * ملک را این کلام خوش آمد صره هزار دینار از
روزن بیرون داشت و رفت ای درویش دامن بدار گفت دامن از کجایم که جامه ندارم * ملک را
پادشاهه دیمکدر کلامدن مراد او قود یعنی بتدر (صره صادک ضمی وراء مشدله کسه معانسه در
هزاره اضافتی لامیه در (روزن بونده پنجمه معانسه در (جامه ندارم جام بوق دیمکدر (محصول ترکیب)
پادشاهه درویش او قود یعنی بیت خوش کلدی (یعنی حظ ایلدی بیک التون صره پنجمه دن
طاشره طوتدی (ودیدی ای درویش اتک طوت (یعنی اتک آج (درویش دیدی که اتکی
قدن کتورهیم که قفتم بوق (یعنی قفتم اولق کرک که دامن اوله * پادشاه را برضعف حال
اورحت زیادت کست خلعتی بر آن مزید کرد و بیرون فرستاد * (پادشاه را را اذات تخصیص
(ضعف حال لامیه در (یعنی مصدرک فاعله اضافتدر (کست بونده صار معانسه در اولدی
دیمکدر (خلعتی یا حرف وحدت بر قفتم دیمکدر (بر آن اول صره اوزرینه (مزید مصدر می در
زیاده معانسه (بیرون طاشره به (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب (فرستادن کوندردی (یعنی
ارسال ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهک درویشک ضعف حاله رحتی زیاده اولدی
اول صره اوزرینه برخالت زیاده ایلدی و طاشره ارسال ایلدی * درویش آن تقدربانند مدت
بخورد و تلف کرد و باز آمد (محصول ترکیب) (درویش صره هزار دیناری از اچق زمانه دیدی
و تلف ایلدی و کرو پادشاه حضور بنه کلدی * بیت * قرار بر کف آزادگان نکرد مال * نه صبردر
دل عاشق نه آب درغریال * (قرار مبتدا (آزادگان دن مراد قیود دنیا ایله مقید اولمیانلردر
نکرد فعل ننی مستقبل طوتمز دیمکدر (مال فاعلی) (بر کف ده اکامه تقدیر جله فعلیه خبر
مبتدادر (غریال غین مجمهک کسریله ترکیجه قالبید کاردی (بعضیلراندن تحریف اولمش
دیدیلر (و بعضیلر محرف اولدیغه دلیل یوقدر دیدیلر علی کل حال ایکسبکنده دلیلی بوق لکن
تحریفه حکم اولنسه ترکیده انکیچون موضوع اولمش لفظ بولنامق لازم کلوردی بویسه خلاف
قیاسدر (پس عدم تحریفه حکم قیاسی و تحریفه حکم (محصول بیت) حضرت شیخ مذکور
درویش کی آزاده لخصوصنده بیورد دنیا قیودیه مقید اولمیان فقرا آوجنده مال قرار طوتماز
یعنی کسبله مقید اولمقلری کی حفظیه ده تقدیر ایلر (کذلک عاشق کو کلنده صبر قرار ایلر

رد سروری

رد ابن سید علی و کافی

یعنی

(یعنی عاشق بی صبر و بی قرار اولور صوغده غریالنده قرار ایلر (حاصلی اهل فنا النده مال دل
عاشقده صبر و غریالنده آب کبیر قرار طوتماز (حاصلی سریع الزوال و تیر کنرا ندر بونلرک
جعی * در حالتی که ملک را پروای او نبود * (در حالتی باز آمده متعلقدر (حاصلی درویش
برجائنده کلدی که پادشاهک انکله مقید اولاجق پروایی بوق ایدی (یعنی اکا التفات زمانی
دکل ایدی بلکه فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصروف ایدی اول ملاقاتنده اولان ذوق
و شوق و حبور و سروری یوغیدی * حالش بکشدیم برآمدوروی از وی درهم کسید * حالش
ضمیری درویش را جعبدن (بهم بر آمد پادشاهه منقبض و منفعل اولدی بی وقت کلد کیچون
(و روی از وی درهم کشید (دخی پادشاه یوزونی اندن بورشدردی (یعنی بورتاردی (حاصلی
درویشک حالتی پادشاهه اعلام ایلدی پادشاهه قرشمورش اولدی (یعنی منقبض و منفعل اولدی
واکا انجند کندن یوزون بورشدردی (حاصلی عبوس الوجه اولدی * واز اینجا گفته اند اصحاب
فطنت و خیرت که از حدت و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غالب همت ایشان بر معضلات
امور مملکت متعلق باشد و بحمل ازدحام عوام نکند * (ازین جا ازین ده ایکی اعتبار واربری
از حرف ابتدا (و این اسم اشارتدر جالفطنه (و جادن مراد محل و مقام اوله (بری ازین اذات
تشبیه اوله تنکه بو کابده واقع در (ازین مه باره عاید فری) بونک کی برهمپاره دیمکدر
فتأمل (پس بونده بومقامدن و بابونک کی مقامدن دیمکدر (اصحاب فطنت لامیه (فطنت
فانک کسری و طانک سکونله مصدر در فهم وزیرکک معانسه بولفت ایکی بایدن مستعملدر
نصرو عم بابلرندن (خیرت نصیر باندن کسر خایله مصدر در خبر یخیر خبرا ضم خایله و خبره
کسر خایله پس خیرت خانک ضمی و کسر یله دین ضمه بی باندن سوبیش (و خبرت خیرلق معانسه در
دین اصل لغتدن آگاه دکل ایش (زیرا خبرت یخیر به و امتحان معانسه در (که حرف رابط مقول قولدر
(حدت خانک کسری و دالک تشدیدله کسکنک بونده باوزلق مراد در (سورت سبک فحی
و سکون و اوابله بونده خشم و غضب معانسه در (پادشاهانه اضافتی لامیه در (حذر حاه مهمله نک
و ذال معجمه نک فحیه یله علم باندن مصدر در صافتی معانسه (باید فعل مضارع مفرد غائبدر
بایدندن کرک اولق معانسه (بود بونده بودن معانسه در ز برامضارع معاندر آنکیچون
فاعل اقتضا ایلز (که حرف تعلیل (غالب تقدیری غالب اوقا ندر (همت ایشان لامیه در
پادشاهلرک همتی دیمکدر (بر معضلات با حرف صله (معضلات وزنده و معانده مشکلات کبیر
اموره اضافتی و امورک مملکت لامیه لر در بونده امور احوال معانسه در (متعلق بر معضلات
صله سیدر (غالب مبتدا (و همت ثانی (و متعلق باشد خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول (و بحمل
متعلقه معطوفدر (وازدحامه اضافتی مصدرک مفعولنه در (و عوامه اضافت لامیه در بحمل
مبتدا و نکند خبری (محصول ترکیب) بو محل و مقامدن و با بو محل و مقام سکیدن (یعنی
سلاطین مختلف الاحوال و متغیر الاطوار اولدقلرندن اصحاب فطنت و خیرت سوبیشلردر که
پادشاهلرک حدت و سورتندن یعنی غضب و خشمندن حذر اوزره اولق کرک (زیرا غالب
واکثراوقات انلرک همتی و نظر لری مشکلات امور مملکت متعلق اولور و ازدحام عوامه بحمل
ایلر (حاصلی ناسک غلوسندن مضطرب اولور * مشوی * حرامش بود نعمت پادشاه
* که هنگام فرصت ندارد نگاه * حرامش شین ضمیر مصرع ثانی اولنده مقدر آن کسه راجعدر
اضمار قبل الذکر طریقله تقدیری آنکس که در (بود بانک ضمی و فحیه و واول فحیه فعل مضارعدر
بویندن کینونت معانسه اولق دیمکدر (بودندن اشتقاق ایلین غلط ایش (نعمت پادشاه
لامیه در (که حرف رابط صفت (هنگام وقت معانسه در فرصته اضافتی لامیه در (ندارت

مطلب

رد کافی
رد شیعی

رد سروری
مطلب

فعل نفي استقبال مفرد غائب طومار ديمکدر (نگاه بونده حفظ معناسنه در معلوم اوله که نگاه
لفظي داشتن و داريدن مصدر بيله و مشتقاتيله مستعمل اولسه حفظ معناسنه در اما کردن
و کنيدن مصدر بيله و مشتقاتيله مستعمل اولسه نظر معناسنه در يعني باقی (محصول بيت)
اول کسه پادشاهک نعمتي حرامدر و يا حرام اولور و يا حرام اولسونکده زمان فرصتي
رعایت وصیانت ايله يعني احوالدين خبردار اولوب هر زمانی بيله * مجال سخن تابيني زپيش
* بيهوده گفتن مبرقدر خویش * مجال بونده محل معناسنه در (سخنه اضافتي لاميه در) تا
حرف توقيددر مادام معناسنه (بنيني فعل نفي مستقبل مفرد مخاطبدر بيندندن مادامکه
کورميه سين ديمکدر) زپيش بنيني به متعلقدر بيهوده به تعلیق ايلين خطاه فاحش ايلش
(با حرف مصاحبت سببتي متضمن) گفتن مصدر بيله متعلق (و بيهوده زائد و باطل معناسنه در
(مبرميك و بانك فتحه ليله فعل نفي مفرد مخاطبدر بریدندن بردندن ديئتلر بلزيمش ايلتمه
ديمکدر يعني ضایع ايله (قدر خویش لاميه در) (محصول بيت) سوز محلی مادامکه سوز بلزندن
اول کورميه سن يعني قبل التکلم سوزك فرصتي و کلامك محلی کورمکسزین بيهوده
و باطل سوز سوزلکه کندی مقدارکی ضایع ايله و حرمتکه نقصان و برمه زبانی محل سوز
سوزلک حرمتسز لکه سببدر * گفت برآيد اين کدای شوخ مبذر را که چندین نعمت باندک
مدت برانداخت نداند که خزينه بيت المال لقمه مسا کينست نه طعمه اخوان شياطين * برآيد
فعل امر جمع مخاطبدر رانيدندن سوزيکن ديمکدر رانيدندن اشتقاق ايلتلر غلط ايلش
(کدا بونده ديلنجي معناسنه در) شوخه اضافتي بيايه در (شوخ بونده کستاخ و بی ادب و بی شرم
معناسنه در) مبذره اضافتي بيايه در تفعليل باندن اسم فاعلدر مسرف ديمکدر (که
حرف تعليل) و يا حرف رابط صفت (باندک با حرف ظرف) اندک از ديمکدر قليل
معناسنه (مدت زمان ديمکدر) (بر حرف تأکید) انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی
يعني تلف ايلدی (نداند فعل نفي مستقبل مفرد غائب بلز ديمکدر) و يا استفهام طریقه
بلزیمی ديمک اوله (که حرف بيان) خزينه بيت المال لاميه در (لقمه مسا کين ده بيله در
(خزينه مبتدا و لقمه خبری) نه حرف نفي (طعمه طانك ضميمه و سکون عينه مطعموم معناسنه
بينيلن نسته که فارسيجه خوارش دیرلر) (اخوانه اضافتي و اخوانك شياطينه لاميه در) (اخوان
کسرهمزه ايله قدراشدر معناسنه در) (محصول ترکیب) وقتا کيم پادشاهه مذکور کدائک
احوالی عرض ايلديلايسه ديدیکيم سوزك بوکستاخ ادبمسرف جراری بوندن کيسونکه
بوقدر نعمت و مالی از اجاق زمانده تلف ايدوب يابانه آندی يعني اسراف ايله ضایع ايلدی بلز که
و بايلز ميهکه خزينه بيت المال فقرا و مسا کين لقمه سيدر يعني بونله نفقه اولماغيچون و دفع احتیاج
ايچون و بيلور لقمه اخوان شياطين دکلددر يعني مسرفله و متلفله اسراف و اتلافیچون و راز
حاصلی خزينه بيت المال محتاجلرک حقيدر مبذرينک حتی دکلددر (مبذری شوخه عطف ايدنلر
صحیح نسخنه له مخالفت ايلد کلرندن خبری لذت کلامدن بی خبر ايلش و شوخه نصکره چشم
لفظنی زیاده ایدن زآند ايلش و نعمتدن صکره مال لفظنی زیاده ايدنلر صحیح نسخنه له مخالفت
ايلش بلز براند آختدن صکره و تلف کرد ترکیبی عطف ايدنلر باندن ايلش (نداند عبارتی
ترك ايدنلر صحیح عبارتی ترك ايلش * بيت * ايلهی کوروز و روشن شمع کا فوری نهید
زود بينی کش بشب روغن نباشد در چراغ * ايلهی ايله صفت مشبهه در اجاق معناسنه در
و با حرف وحدت کواصلده که اودر (که حرف رابط صفت و ضمير ايله راجعدر) روز روشن
بسانيه در و ظرف زماندر آيدن کونده ديمکدر (شمع کا فوری بيايه در شمع عریده شبنک

رد کافي

فقی

مطلوبه

ردشعی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سرور

رد این سید علی و سروری و کافی

ردشعی

ردشعی و کافی

رد سروری و شعی و کافی

فتی و ميمک کسر بيله بال مومنه دیرلر اما ميمک سکونيله اوقورينه بو معنایه (صکره نعم ايلديلر
(پس کا فوری قید احترازیدر بای نسبيله آق بال مومنه دیرلر) نهید فعل مضارع مفرد غائبدر
نهیدندن نونک فقی و کسر بيله لغتدر قومق معناسنه قومق معنادن مراد با فقدر (زود تر
ديمکدر يعني يقين زمانده (بينی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوررسين ديمکدر) (کش کا فک
فقی و کسر بيله لغتدر اصلی که در کا فک کسر بيله لیکن شين ضمير ايله ترکیب اولتمه قیاس
فتحه تخصیص ايلک ایدی زیر اضمایرک ماقبلی بودیده مفتوح اوقنور الاضرورت
وزن ایچون ساکن اوقنور اما بهضمیلر شدوذا کش اوقنور اصلی کسری رعایتله شين معنی
جهتندن چراغه مقیدر چراغش تقدیرنده بشب با حرف ظرف نباشده متعلق (روغن رانک
ضمی و غینک فتحه ایچ باغندن غیری باغه دیرلر اما ایچ باغه به دیرلر بای عجمک کسر بيله
(نباشد فعل نفي استقبال مفرد غائب اولماز ديمکدر) چراغ فیه ده با نان آتشک اسیدر
اما بونده شمعان مراد در ذکر حال و اراده محل طریقه صله (محصول بيت) بر ايله که آیدن
کونده يعني کوبه کوندز شمع کا فوری بهار يقين زمانده کوررسين که چراغداننده یاغ اولماز
يعني ایچ باغی و با بر باغی باغده قادر اولماز قنده قالدی که زيت باغی و شیر لغان باغی حاصلی
بویه اسراف ايلین احق آرزمانده شویه مقلس و فقیر اوله که الک اوچوز اولان باغی
باقعه قادر اولماز ديمکدر بعض نسخنه رده نباشد برینه نمائند کش و شرارک بعضی آتی
اختیار ايلش و بعضی بوختاره دخل ايلش که ترکیدن ابلهک روغن یاقدینی مفهوم
دکدر که چراغنده روغن قالمیه دینه و بعضی امعان نظر ایلوب مختاره معاون اولش
و خیلی اکثار کلام ايلش لیکن طریق مکابره به سلوک ايلش فتامل (کشک کافی کسره به
تخصیص ايلین سمع شد و ده ذاهب اولش * یکی از ورزای ناصح گفت ای خداوند
مصلحت آن می بینم که چنین کسانرا وجه کفای بنفاریق مجری دارند تا در نفقه اسراف
نکنند * بعض نسخنه ناصح برنده نیک محضر واقعدر لیکن ناصح اولدر (و بعضنده انمی
بنیم برینه آنت دوشمش * و بعضیلر بونسخنی اختیار ايلش * و بعضیلر اختیارینه اعتراض
ايلش لیکن اعتراضی مکابره در (وجه جهت و خرجلق) کفاف کا فک فقی و کسر بيله رزقه
وازیغه دیرلر (با حرف مصاحبت) تفاریق تفریق جمعیدر ایری ایری یعنی کون بکون و یا عفته
بهفته و یا ماه بجه ديمکدر مجری اسم مفعولدر افعال باندن معین معناسنه (حتی بعض
نسخنه رده عطف تفسیری طریقه کش (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) پادشاه سوزك
شوندن شوجراری دینجه ناصح و زرائک بری پادشاهه دیدی ای پادشاه مصلحت ائی کور ورمکه
بونجیلن مسرف و متلفلرک وجه معیشت لینی وجهت کفافلرینی دفعه البته ورمیه ل بلکه
مترق از راز رویه ل یعنی کون بکون و یا عفته بهفته و یا ماه بجه تعیین ایده ل تا کیم نفقه ده اسراف
ايله ل * اما آنچه فرمودی از زجر و منع مناسب سیرت ارباب همت نیست یکی را بلطف
امید وار کرد اتیدن و باز بنومیدی خسته خاطر کردن * اما ادات استدر اکدر مصلحت می
بنیم دن زجر و منع عطف تفسیر بدر سوزمک و کیدرمک معناسنه سابقا یاد شاهک سوزك
دید و کنه اشارتدر (امید و امیدلی ديمکدر امید و امید تخفیف و تشدید ايله لغتدر دین لغو
سوزلش (زیرا لغت مجمله تشدید ضرورت وزن ایچون کلور تنکه سابقا بیان اولدی) (کرد ایدن
بونده ايلک معناسنه در دوندنمک دین خطا ايلش) (با حرف مصاحبت) (و فو میدی نونک
فتحه و نا امید مایوس معناسنه در بای مصدریه ايله امید سزک ديمکدر) (محصول ترکیب)
پادشاهم مصلحت بنم سوز بیلدیمکدر اما زجر و منع که بیوردیکوز یعنی اول درویشی سوزك شوندن

ردشعی

مختار این سید علی
و معترض شعی
و معاون مختار کافی

ردشعی

مختار این سید علی
و معترض سروری

لکن معتبرات لغات فارسیه دن
شر فنامه ده (از ره معروف که
از اراده تخفیف نیز نامند) دیوب
ضرورت و زنه دائر بر قید
بوقدر و بعض لغت معتبره ده
دخی امید تخفیف و تشدید ايله
مروی لغتدر دیوب ضرورت
لا قدریسی بوقدر (فتد بر)
للطایع

شوندن پیور د بقکز از باب همتك اخلاقه واصحاب كرمك شانلرینه مناسب ولایق دكلدر
 بریستی بر كره لطف واحسانله امید وارایدوب تکرار امید سز لکله خسته خاطر و پریشان
 درون ایلک حاصلی سنك کی صاحب لطف و کرم پادشاهلره سزاوار و ملائم دكلدر برفقیری
 بر كره احسانله مسرور صکره زجر ومنعه ما یوس ومغموم الملك (الله تعالی رحمت ایلسون
 بویله وزیرله * بیت * بروی خود در اطباع باز نتوان کرد * چو باز شد بدرستی فراز نتوان کرد *
 بروی (یا حرف صله نتوان کرده متعلق (رویی خود لامیه در (اطماع ده لامیه در (اطماع افعال
 یا بندن مصدر در بر کیمه بی طبعه دوشمرک (باز) نتوان کرد ترکیبیه فتح معنایه در یعنی اچق
 کرد بونده کردن معنایه در (نتوان کرد اکثر برده عدم امکاندن کایتدر اما بونده عدم جوازدن
 عبارتدر (جوادات تعلیل باز شد اچلدی دیمکدر بنای مفعول معنایه (بدرستی باسیتی متضمن
 حرف مصاحبت (درشت دالک و رانك صمه لرله ابری دیمکدر که عریجه خشن دیر صفت
 مشبهه در مقابل نرم در (و یا حرف مصدر در (فراز فالك فتحی و کسر یله بونده بند و اخلاق
 معنایه در (نتوان کرد بنه سابق کبی در (محصول بیت) کشی کندی بوزینه یعنی کنندینه
 اطماع قیوسی یعنی خلقی کنینك لطف واحساننه طبعه دوشمرک با بی اچامق کرک
 حاصلی خلقی کنینك جود و کر منه طبعه کار ایلماک کرک اما چونکه باب اطماع مفتوح اولدی
 یعنی چونکه خلقی کنینك سخا و کر منه طامع و امید وار ایلدی خشونت و جفایله اول بابی
 سد ایلک جایز دكلدر (حاصلی خلقی اولدن لطف واحساننه معتاد و امید وار ایلماک کرک
 اما ایلد کدن صکره زجر ومنعه خسته خاطر و پریشان درون ایلماک کرک باز ابکی مصرعه ده
 یله مفتوح معنایه در دیمکده نظر وار (فرازی کسرافه تخصیص ایدوب ابکی معنایه کلور
 بری بوکسک و بری یوقش معنایه وگا اولور که انکله منع و اخلاقدن کنایت اولور دینلر
 کسره به تخصیصده و بوکسک دیمکده ومنعه کایتدر دیمکده افزا ایلشله (و مصراع
 اولک معنایه سنک گندو بوزو که امیدوار امید قیوسی کوجله اچق ممکن دكلدر یعنی سندن بلا رضاء
 برنسته المی ممکن دكلدر مکر سن احسان ایدم سین دین بر یلاق بول معنای بیتدن ابراق کش
 فراز بونده بسته و متعلق معنایه در دین قتی متعلق سولیمش (نتوان کرد عیبارتی ایتکه
 مجال یوقدر ممکن دكلدر دیمکدر دین نامکن سولیمش (نتوان کرد عیبارتنده ابن سید علی
 مبالغه وارد بمش و سروری معنای مبالغه بی انکار ایلش لیکن انکاری منکر در * قطعه *
 کس نبیند که تشنگان حجاز * بلب آب شور کرد آیند * که حرف بیان حجازدن مراد مکه و حج
 اولغه قابلدن تشنه بو کابده نیجه برده ایکبستدن حجازله تعبیر بیورمش (یا حرف صله لب بونده
 کار معنایه در ایه اضافتی لامیه در (وشوره یا بنه (شور دن بونده توزلی و کرک مراد در (کرد کافی
 عجمک کسر یله و رانك سکونیه لغتده در کرمی و اطراف معنایه در (و بعضی لفظک ترکیبیه جمعیت
 معنایه ده کلور مثلاً کرد آمد دیرل جمع اولدی معنایه و کرد آید دیرل جمع او اور معنایه
 (محصول بیت) کیمسه کور مز که حجاز تشنه لری یعنی کعبه بولینك صوسوز لری آبی صوکنارینه
 جمع اولورلر یعنی شور صوکنارینه جمع اولد قلمی کیمسه کور رمشدر هر تقدیر که
 تشنه و منعطش اولورلر ده * هر کچا چشمه بود شیرین * مردم و مرغ و مور کرد آیند *
 چشمه بکار معنایه در و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل بود فعل مضارع مفرد غائب
 اولور دیمکدر شیرین طائی دیمکدر (مورق نیجه (محصول بیت) هر زرده که بر طائی بکار اوله او زینه
 مردم و مرغ و مور جمع اولورلر حضرت شیخ وزیر جانیندن پادشاه خطا باید وب بیورر که
 دل پادشاهم سز ماء معین و چشمه شیرین حکمنده سز لایق اولان اولدر که احسان و کر مکه تشنه دل

زدان سید علی و سروری
 و شعی و کافی
 زدان سید علی و سروری
 رد شعی
 رد کافی
 رد کافی

فقرا اب جود کدن و سخناط اطفندن سیراب اولوب برفردی مظهر حرمان واقع اولمیه
 بلکه هر کس علی قدر حاله سخا کر مکدن فیض یاب اوله * بیت * مرغ جایی پرد که چینه بود *
 * نه بجایی رود که چه نبود * بعض نسخه ده پردینه رود واقعدر (جایی یا حرف وحدت) (پرداء
 عجمک و رانك فتحه لر یله فعل مضارع مفرد غائب او چار دیمکدر (مرغ مبتدا و پرد خبری) (که حرف
 بیان و یا رابط صفت) (چینه جیم عجمک کسر یله قوش بنه دیرلر) (نه حرف نفی معنایه روده
 مقید در زود تقدیرنده فعل نفی غائب کتمز دیمکدر (بجایی یا حرف صله زوده متعلق (و یا حرف
 وحدت) (که سابق کیدر) (چه جیم ضرورت وزن ایچون بر مقدار مدا ولور که تلفظده بر یا متواله
 اولور که مصراع اولده چینه بود له تجنيس مر کب اولور مذکور یایی کتابتنده اثبات ایدوب
 چی باز لر ضرر ابر شعر دن بی خبر ایشله (محصول بیت) مرغ بره او چار که انده قوش بی اوله یعنی
 دیر جک دانه اوله بر ره کتمز که هیچ نسنه اولمیه یعنی چینه اولمان بره او چوب کتمز (چی لفظی
 چه کبی نسنه معنایه در دین ظاهر در که یاله و یا سز لغت طو تا رمش بوندن صکره
 اخرنده کی با ضرورت وزن ایچون اشباع اتمکدن حاصل اولور دیدیکی نوع تناقص شکیدر
 منه سنده چی چیر معنایه در یاله دین ترادف شکین اعتبارنده سهو ایلش * حکایت * یکی
 از پادشاهان پیشین در رعایت مملکت سستی کردی و لشکر سختی داشتی چون دشمن صعب
 روی نمود همه پشت بدادند * پادشاهان پیش اضافتی بیانیه در (پیش اولک) (و یا حرف نسبت) (ونون
 حرف تا کید نسبتدر اولکی دیمکدر (رعایت مملکت مصدرک مفعولنه اضافتیدر بر مضاف تقدیر یله
 اهل مملکت دیمکدر (نسبت سست سین اولک ضمی و ثانیته سکونیه کوشک معنایه در
 (اما بولک کبی زرده ایهال و تفاقلدن کایتدر و یایی حرف مصدر در (کردی یا حرف حکایت
 شکر در رعایت معطوف در (بعض نسخه ده لشکر دن صکره بر یا از مش علامت مفعول (بسخنی
 یا حرف مصاحبت داشتی به متعلق (سخن سینک قتی و خاک سکونیه قتی معنایه در (و یا حرف
 مصدر) داشتی یا حرف حکایه طوتاردی دیمکدر (چون ادات تعلیل) (دشمن صعب بیانیه روی
 نمودک مقدم مفعولیدر (همه ادات تأکیددر عریده جیم کبی) (پشت با عجمک ضمیمه ارقه
 دیمکدر (بداندنک مقدم مفعولیدر ارقه و پرد یلر دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ
 بیورر که بزم شمد یکی زمانه مز پادشاهلر دن اول پادشاه اهالی مملکت رعایتنده تقصیر و تعاقل
 و اهمال ایدردی و لشکری شدت و محنتله طوتاردی یعنی علوفه لرینی و ییلقلرینی و سائر رسوم
 ولوازمینی و بر مزی (حاصلی ذلیل و زبون طوتاردی پس چونکه صرب دشمن بو که ظاهر و هویدا
 اولوب یوز کوسزدی یعنی بونکله جنک ایلکه کلدی جیم عسکر ارقه و بروب بوندن اعراض ایلدیلر
 سلاطین عثمانیه دن یلدرم خان بازیددن اعراض ایلدیکاری کبی شرا حک بریسی یکی لفظی مبتدا
 و پادشاهانی که بیان و پیشین عبارتتی صفت پادشاهان طوتوب خبر مبتدا کرینی اهمال ایلش
 ظاهر در که خبری سستی کردیدر (در رعایت مملکت اولنده که حرف نفی کایت ایلین عجب نه معنی ملاحظه
 ایلدی کردی عبارتک معاسنی ایلدی و داشتینک طوتودی دینلر یاه حکایه معنای رعایت ایلشله
 * بیت * جود از ند کچ از سپاهی دریغ * دریغ ایدش دست بردن بئغ * دارندک فاعلی سلاطین
 و حکامدر (کچ بونده مالدر خزیننه معنایه کلور) (دریغ بونده اسرکک و فضغمنق
 معنایه در (دریغ ثانی حیف معنایه در (ایدش شین ضمیر سپاهی به راجع در (دست بردن
 مقدم مفعولیدر ایلنکدن مراد صونق واوز اتمقدر (بئغ یا حرف صله) (محصول بیت) چونکه
 سلاطین و حکام سپاه و لشکر دن خزیننه و مالی اسر کرلر (یعنی امسالک ایدوب رعایتلرنده تقصیر
 ایدرلر سپاه و عسکره ده لازم کلد کده قلعه ال اوزمق یعنی جنک ایلک حیف و دریغ کلور ابکی

رد شعی و کافی

رد کافی

رد شعی

رد سروری

رد شعی
رد شعی و کافی

رد این سید علی و شعی
رد سروری و کافی
رد جیع شرح

(در بی بی سله حیف معناسنه طوتلر غلط ایلشیر) اولکی در بی بی معناه شرح ایدلر ده
معنای مطابقیله شرح ایلشیر * یکی رازانان که غدر کردند بامش دوستی بود * یکی را
را حرف تخصیص رابی ترک ایدلر بی وجه ترک ایلشیر (انان جمع ان در) که اسم اشارت در
(که حرف رابط صفت) غدر رغین مجید نک قحی و رانک سکونیه ترک وفا معناسنه در (با
حرف مصاحبت) منش شین ضمیر یکی به راجعدر (دوستی یا حرف مصدر) محصول ترکیب
اول ترک و فایده نلردن برینک که بتله دوستلخی و ارایدی * ملامش کردم و کفتم دونست
و ناسپاس و سغله حق ناشناس که باندک تغییر حال از مخدوم قدیم خود بر کردد و حقوق نعمت
سالیان در نورد * ملامش ضمیر یکی به راجعدر بعض نسخه ده ضمیر بولمادی اولماسی
اولی در اول اشتهام اولی لوم و سرزنش ایلدم (دون الحق معناسنه در یعنی براماز) پس ضد
فوق دین الحق قاجش (ناسپاس کفران نعمت معناسنه در سغله ضم و کسر سبته الحقددر
دون معناسنه) حق ناشناس (و ناحق شناس طوز اتمک حقن یلر کفران نعمت معناسنه) حاصلی
مذکور الفاظ متقارب المعانیدر (که اصلنده آن که در) که حرف رابط صفت (باندک با سبیتی
متضمن حرف مصاحبت) بر کردد متعلق (تغییر حال لامیه) بعض نسخه ده باندک مایه تغییر
(مایه ماده و سر مایه معناسنه در) از مخدوم قدیم بر کرده متعلق بیانیه در (بر کردد دونه یعنی
پوز بن چوره حاصلی اعراض ایلده بر جمع ایلده تفسیر ایلین بولکه نیک معناسنی یلر ایش (حقوق نعمت
لامیه در) سالیانه اضافده بویه در (یا حرف نسبت) و الف و نون ادات جعدر شدوذ
طریقیه (در حرف تأکید) نوردن نون قحی و ضمی و واول و دال اولنک قحی لیه فعل
مضارع مفرد غائب فاعلی بر کردد بونکده یکی به راجع ضمیر در (محصول ترکیب) بتله
دوستلخی اولان قاجقینک برینی لوم و سرزنش ایلدم و دیدم الحقددر و دنی و کفران نعمت
و طوز اتمک یلر و ناشا کردد اولکه از اجاق سر مایه تغییر حال سببیه کندی مخدوم قدیمندن
رو کردان اولوب اندن اعراض ایلده و نیجه یللق حقوق نعمتی طی ایدوب ضایع ایلده و کفران
نعمت طریقته ذاهب و سالک اوله * گفت اگر بگویم معذور داری * لوم ایلدیکم سپاهی
دیدم (اگر بوقضیه نیک اصلنی بیان و ترک و فاما جراسن عیان ایلرسم بنی معذور طوتوب
الینه لوم ایلرسم * شاید که اسم بی جو بود و غدر بن در کرو و سلطان که بزر با سپاهی بخلی
کند با و یحیجان جوامردی نتوان کرد * شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن استغفام
انکاری طریقیه لایعیدر دیمکدر فاعلی این حاله راجع نمیشده ضمیر در (که حرف بیان) اسب
فتح همزه و سکون سبته و با عربیله ات دیمکدر فرس معناسنه (جو جیمک فتحیه از په دیمکدر
(غمذ بن لامیه در) غمذ مطلقا که په دیرل (و زین زانک کسر یله اگر معناسنه در که عربیجه شرح
دیرل) غمذ بنندن مراد اگر کچه سیدر که زمان سابقده تکللی اولماز ایش بلکه بر کچه بی قات قات
ایدوب اگر الله تکللی برینه قور لیمش و منزله و ارنجه الو بکلم و زبلی برینه الله دوشلریش
پس سپاهی دیر که مناسیدر که اگر کچه سی که الله دوشلریش رهنده اوله (کرو کاف جیمک
کسری و رانک فتحیه رهنه دیرل) که حرف رابط صفت (بزر با حرف ظرف زر بونک کبی
یرلده مطلقا اچه معناسنه در) با حرف صله (سپاهی یا حرف نسبت عسکری دیمکدر) بخلی
یا حرف مصدر (کند فعل مضارع مفرد غائب بونده ایلده دیمکدر) با حرف صله (و او ضمیری
سلطان راجعدر) جوامرد لفظ مشترکدر بهادرله سخی و کریم یشده (و با حرف مصدر) پس
بهادر معناسنه اولورسه بچانک باسی حرف مصاحبت اولور اما جود و سخا معناسنه اولورسه
حرف صله در ولکل وجهه) نتوان کرد ایلک اولماز دیمکدر عدم جوازندن کایتدر (محصول ترکیب)

رد جیع شرح

رد کافی

رد این سید علی

معهود کر بخته پیور لایعیدر که اتم ار په سن و اولتقسراج و ذلیل و زبون اوله و الله دوشلریش
اگر کچه سی بر معنادر دین ایچون مرهون و پادشاه که خزینه و مال خصوصنده عسکره بخل
و امسالک ایدوب وظیفه لرینی و بخشش لرینی و سائر رسوم و لوازمی محظنده و بریه اکا جان و دلایله
بهادرلک و فدا یلک ایلک اولماز و یا انک بولنه جان بدل و فدا ایلک اولماز حاصلی انک اوغورینه
جان و باش و یرمک جائز دکل (غمذ بن اضافه اگر کچه سیدر دالک سکونیه تکللی معناسنه در
دینلر لغظه و معناده خطا ایلشیر) شاید که اسم بی جو بود عبارتتی کلام اخباری به جل
ایدوب احتمالات بعیده ایلده تاویل ایدوب اکثر کلام و اطناپ مقال ایدن ایشی و کوجی اولد یغندن
بولد یغن سویلریمش * بیت * زر بنده مرد سپاهی را تاسر بنهد * و کرش زر بنده سر بنهد
در عالم * زر بونک کبی یرلده اچه په و التونه شاملدر سکلی اولد قوری تقدیرجه (با حرف تأکید
(و ده دالک کسر یله فعل امر مفرد مخاطبدر و یردیمکدر دهدندن دادندن دکل (زر بنده هک
مفعول اولی) و مرد مفعول ثانسی ار دیمکدر بهادر معناسنه ترکیده ده کاه بهادره اردیرلر حتی
ارلک ایلدی دیرلر بهادرلک معناسنه (سپاهی به اضافتی بیانیه در) ورا ادات مفعول (نا
حرف تعلیل) سر بنهدک مقدم مفعولیدر (و کرش اصلنده و کرش ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی شین مود سپاهی به راجعدر زر بنده هیک مقدم مفعولیدر (ندهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر
(سر بنهدک مفعول صریحی) و در عالم غیر صریحی (در حرف صله در) محصول بیت (بهادر سپاهی به
التون و اچه و مال و اسباب و آت دخی طون و یر) حاصلی التفات و رعایت ایلده تا کیم سکامقادر و مطیع
اولوب قبول بکلیه و لازم کلیجک بولکه و اغوریکه جان و باش فدا ایلده (حاصلی رعایت ایلده که سکا
مخصوص اوله و اگر مرد سپاهی به مال و اسباب و یرمک سک قبول بکلر (و سنی قبول باشند
الوب ترک دیار ایدر دیمکدر روزمره زنده سر در عالم نهاد در زر باشند الوب کندی
و سر در عالم بنهد باشند الوب کیدر دیمکدر برده (حاصلی ترک دیار ایتکندن کایتندر) بنهد برینه
بایله نهد یازان نوله عجیب طبع سقیم ایش (و بویه یازانلرک افسانه سبیه نقید ایلین غریب
قوی دماغه مالک ایش الله قوت و یره * بیت * اذ اشبع الکمی یصول بطشا * و حاوی البطن
ییطش بالفرار * شیع فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر فتح بابندن بجان طویسه (کی بهادره دیرلر
شجیع کبی) شیع نیک لفظا مرفوع فاعلیدر (اصلی کبی در ادغام اولمغله کبی اولدی) یصول
فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر هجوم و حمله ایدر دیمکدر جزاء شرطدر (بطشا یصول نیک
مفعول مطلقدر) قعدت جلوسا کبی (حاوی اسم فاعلدر لغیف و مقرر و ندن خالی معناسنه) یعنی
بوش بطن لفظا مجرور مضاف الیه قرن دیمکدر (شکم معناسنه) ییطش فعل مضارع مفرد مذکر
غائبدر ضرب بابندن (یصول معناسنه نه حمله و هجوم ایدر دیمکدر) با حرف مصاحبت (ییطش به
متعلقدر) فرار کسر فایله قاجعدر کریم معناسنه (محصول بیت) چتکم دلا و بار طوق اولسه یعنی
آج اولسه (حاصلی غنی اولسه فقیر اولسه عدویه شدتله یاپشور) و زباده هجوم و حمله ایدر
اما قرنی بوش اولسه یعنی آج اولسه حاصلی فقیر و مفلس اولسه عدویه یک یا بشمار (بلکه همان
باشین قورنار مغه مقید اولور ایچق) حاصلی محکم صواش ایده من (زیرا اسبابی و یائی براغی
یرنده دکل (فرار ایلده حمله و هجوم ایدر دیمکدر مراد کاه کارزار و هنگام پیکارده دشمنه جان و
کوکلدن و ارماز (زیرا نه آتیه اعتمادی و ارونه براغنه) مصراع ثانیده اسم فاعل برینه مفاعله
بابندن فعل ماضی ابراد ایلین و بطن لفظی اکامر فوع فاعل طوتوب اذ حاوی البطن تقدیردر
کندی زعمله تقدیر ایش زیرا بولغت مفاعله ده مستعمل دکل مصراع ثانی نیک معناسنی بجان
بهادرک قرنی آج اولسه قاجغه محکم طونار یعنی قدرتی اولماسه جنکه اصلا طاقا کتور میوب

بحر وافر

رد سروری
رد کافی

رد شعی

فراریدر دین معنای حقیقتدن فرار ایلش * حکایت * یکی از وزرا معزول شد و بحقیقه در ویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در وی اثر کرد و جمعیت خاطرش دست داد * (با حرف صله) و حلقه حاکم فنی و لامک سکونیه انسانده مستعملدر و لامک فتحیه غیرده در ویشانه اضافی لامیه در (بر کندن بونده مراد مبارک در بمن معنای صحنه اضافی لامیه در و صحبت ایشان مصدرک مفعولنه و یا فاعلنه اضافیدر (در حرف صله) و وی واک فتحیه و زیره راجع ضمیر غائبدر (محصول ترکیب) و زیردن بریسی معزول اولدی و درویش حلقه سنه یعنی مجلسه داخل اولدی و انلرک مصاحبی برکنی اکا تأثیر ایلدی و جمعیت خاطرده اکا ال و پردی (یعنی دنیا جیفه سنه التفاتدن خلاص واکا تعلق و تلبسندن آزاد اولدی * ملک بار دیگر برودل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و گفت معزولی به که مشغولی * (بر واصلنده بر او ایدی و صله همره ساقط اولمشدر (در حرف استعلا) و یا حرف صله (و او ضمیری و زیره راجعدر) دل کردک مفعول اولی (و خوش مفعول ثانیسی) تقدیری دلش خوش کرد در شین ملکه راجع او لور (و عمل یعنی عمل وزارت (معزولی یا حرف مصدر) که من فضلیه معنایستدر (مشغولی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) پادشاه وزیر او زیننه و یا وزیره بر دخی کوکلی خوش ایلدی (یعنی کدورت غضب و تیره کی خشمی کیدوب وزیره صاف دل اولوب بنه وزارت عملی و خد متنی پیوردی (یعنی تکلیف ایلدی) و زیر قبول ایلدی و دیدی معزولاق مشغول لقتدن یکدر (یعنی زخارف دنیا ایلده آموده و قیودیه بریشان حال و منشئت البال اولمقدن گوشه فراغت اختیار ایدوب قیود و تفرقه دن آزاده و آلام و بلیاتندن آسوده اولوق اولی و اخرا در * رباعی * آنان که بکنج عافیت بنشستند * دندان سک و دهان مردم بنشستند * (آنان آنک جمعیدر انلر دیمکدر) که حرف رابط صفت (یکنج با حرف ظرف) کنج کاف عریک فتحیه بوجا قدر که عرب زاویه در (عافیه اضافی بنایه در (عافیت الله تعالی قولندن بلای دفع ایلکه دیرل (دندان دیشه دیرل که عریجه سن دیرل سبتک کسریله و نونک تشدیدیه (سکه اضافی لامیه در (سک سبتک فنی و کاف حمله کلب دیمکدر (دهان القله و القسر آغزه دیرل (محصول بیت) شونلر که عافیت و فراغت کوشده سنده اوتور دیرل (یعنی خلقدن منقطع اولوب کنج عزالت اختیار ایللر در (دندان کلب عقور مودی ناسک شروندن کنایتدر دهان مردم بد سک و استند بغلدار (یعنی کوشه تقعد اختیار ایدلر خلقک مودیلرندن وغیت کو و بد کومر دندن خلاص اولوب سالم اولدیلر عافیت برینه قناعت بازانلر ناموزون بازوب خطا ایلدی * کاغذ بدر یدند و قلم بشکستند * و ز دست و زبان حرف کیران رستند * کاغذ کاف عربی وغین مفتوح حجه و ذال میجه ایلده مشهور عربی قرطاس دیرل (بدر یدندک مقدم مفعولدر (با حرف تأکید) در یدند فعل ماضی جمع غائبدر یرتدیلر دیمکدر (قلم معرف بشکستندک مقدم مفعولدر (زبان حرف کیران لامیه (حرف کیر وصف ترکیبدر کسبتک عینی و نقصاتی طویلی دیمکدر الف و نون ادات جمعدر (محصول بیت) عافیت بوجا غنده اوتور انلر کاغذ و دفتری باره لبوب قلبی شکست ایلدیلر یعنی عالم ظاهرده جمع عوایق و علائق نیه و بی ترکیب ایدوب دنیا و مافیها دن ال چکوب فارغ البال و آسوده حال اوتور دیرل حاصلی هر نسنه دن آزاده و سالم اولوب حضور ایلدیلر دخی بد کو بلر و عیب ینلر الدن و دینلندن قور تدیلر یعنی کوشه فراغت اختیار ایلکه عیب بین وغیت کو بلر شر و حسدن خلاص بولدیلر حضرت شیخک پیور دینی نادر واقع اولور زیرا خلقک دیندن انبیا و اولیا یله خلاص بولماز دکل که عباد و زهاد * ملک گفت هر اینه مارا خرد مندی کافی باید که تدبیر مملکت را شاید * هر اینه البه (خرد مندی یا حرف وحدت کافی بونده مقبول معنایستدر

ملکشت پریشان دیمکدر
تفعل بابتدن اسم فاعلدر

رد این سید علی

بچم بسند دیریه عربیله (باید فعل مضارع مفرد غائب کربک دیمکدر) که حرف رابط صفت (تدبیر مملکت مصدرک مفعولنه اضافیدر (ورا ادات مفعول (شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شاید نندن (محصول ترکیب) پادشاه دیدی البه بزه بر عاقل و مقبول وزیرک کرک که تدبیر مملکت لایق اوله یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت شایسته و سزاوار بر عاقل و دانا و صدر وزارت مستحق بر هر دکار ازما کرک * گفت نشان خرد مند کافی انست که بچنین کارهاتن در ندهد * خرد مند کافی بیانه (که حرف بیان) بچنین با حرف صله (تندن مراد وجودی و ذاتیدر (در حرف تأکید) ندهد فعل نفی استقبال مفرد غائب و بر میه دیمکدر یعنی بویه ایشله کیر میه دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر پادشاه دیدی خرد مند کافی نشانی و علامتی اولدر که بویه ایشله کندنی و بر میه یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت اختیار یله داخل اولیه حاصلی عاقل و دانا اولدر که بونجیلین ایشله فارشمیه و کندنی بویه دشوار مصالحه اختیار یله گرفتار ایلیمه * بیت * همای بر همه مرغان آزان شرف دارد * که استخوان خور و جانور نیاز دارد * همای بر طیر معرفت اسبیدر که سابقا بعضی خواصی بیان اولدی ایدی (آزان ادات تعلیلدر لاجل معنایستدر (شرف رفعت معنایستدر) دارد فعل مضارع مفرد غائب و ایلقدن عبارتدر (که حرف تعلیل و یا حرف بیانی) استخوان همزه نونک و تانک ضمی و سبتک سکونی و او و سبتک معنایستدر (جانور جان روح حیوانی) و ورا ادات نسبتدر جانی دیمکدر (جانور نونک سکونیه اوقنور (نیاز دارد فعل نفی استقبال مفرد غائب لازم و متعدی کلور بونده متعدیدر انجمن معنایستدر (محصول بیت) مرغ همای انکچون جیعی طیورک اوزرینه شرف طوتار یعنی انکچون شرفی وار دیمکدر که استخوان بیر و جانی حیوانلری انجمن سائر ذوات مخالف کبی حاصلی سائر قایقلی برنجی جنسی طوغان کبی شاهین کبی طیورک بعضی شکار ایدر و انکله معاش ایدر اما همای استخوان ایلده قانع اولوب جانی جنسی ازار ایلز استخوان ایلده قناعتده اختلاف ایلدیلر کیمی دیدیکه بیره قریب ایزو کک کور دوکی برده منقار یله قیار و هوا یله ایلدوب اکل ایدر زیرا ابقاری یوقدر که برده بور و یه سائر حیوانات کبی و کیمی دیدیکه ینان استخوانک توتونیه قناعت ایدر و بعضیلر دیدیلر که منقارنده برخاصه وار کوکی منقارنه الدقه منفعت اولور (یعنی طاغیلور) و العهده علی الراوی شویله روایت اولور که همانک دیر یسی اله کیرمز بلکه صحرای خطا و خنده و دشت قیقاقد و هندستان اطرافنده اولوسنی بولور لر تحصیل زماننده شام شریفده بریمه بازار کاندده کوردم شکر رنگ اولور مثلا صقصغان شکر رنگ اولسه همایه بکر ردی * مثل * سیاه کوش را گفتند ترا ملازمت صحبت شیر میجه وجه اختیار افتاد گفت نافضله صیدش میخورم و از شر دشمنان در پناه صولش زندگانی می کنم * سیاه کوش قره قواق دید کلری حیواندر که ارسلانه ملازمت ایلر ایکی قولانغی بله سیاهدر هارس دکل اولور (رادات مفعولدر) ملازمت صحبت شیرا و لکی اضافت مصدرک مفعولنه در و ایکنجی لامیه در و یا اولکی کبی (نا حرف تعلیل) فضله ارغه یعنی زیاده قلانه دیرل صیده اضافی لامیه در (شین ضمیر شیره راجعدر) میخورم یم دیمکدر (پناه اسمدر صغنه جق معنایستدر صولنه اضافی بیانه در ناهیدن معنایستدر در اسم مصدر در دیو و اضافی لامیه در دین مجازه ارتکاب ایلش بلا ضرورت (زندگانی در لکدر حیات معنایستدر (محصول ترکیب) (قره قولانغی دیدیلر سکا ارسلانک صحبت ملازمت نه وجهله اختیار واقع اولدی قره قولانغی دیدی تا کیم شکار ایلدی کبی حیوانک کندیدن باقی قلاتی یم و دوشمنلر شردن انک صولت و شدنی صغنه جاغنده کچنوب دیرلک ایلیم بومثل حضرت شیخ پادشاهله وزیره نسبت ابراد ایلش * گفتند کنون که بطلل جایتش در آمدی و بشکر نعمتش اعتراف کردی چرا از دیگر تر نیایی

رد سروری

تذکره نوک قبی و زانک
سکونی و دالک کسریده در
شد

رد سروری

تأخلفه خاصان در آوردن و از بندگان مخلصت شمارد * که حرف (بیان با حرف صله) ظل ظانک
کسری و لامک تشدیدیه کولکه در (جایت حفظه دیرل اضافی بیانیه در (شین شیره راجع در
(درآمدی در حرف تا کید (و با حرف صله) (شکر نعمت مصدر رک معنونه اضافی در (تذکره
نوک قبیله بقین دیکدر قریب معنانه (تا حرف تعلیل) (با حرف صله) (حلقه خاصان اضافی
بیانیه (در حرف تحسین کلام) (آورد و اوک و رانک فتحه لریله کتوره دیکدر اور بدندن آوردندن
دین غلط سوبلش (بندکان مخلص بیانیه) (محصول ترکیب) قره قولاغه دیدیلر شدیکه ظل جایته
داخل اولدک و شکر نعمته اعتراف ایلدک همچون شیره یقینق کلز سین تا که سینی خالصر مجلسه
ادخال ایده و مخلص بنده لردن عد ایلده یعنی بویه ایکن سبب ندر که بوسعادت و دواته وصول
ممکن ایکن هرگز یانه قریب ایلوب ابراقدن سیرانجیسین * گفت همچنان از بطش او ایمن
نیست * همچنان انجیلین دیکدر کذلک معنانه یعنی شکر اخلص بنده لردن و شاکر نعمتدن ایکن
صولت و شدتدن و بطش و غضبتدن مأمون و بی باک دکلیم جا زرد که برکون قهر و خشمه مظهر
دوشوب بی هلاک ایلده علی الخصوص که اج اوله * بیت * اگر صد سال کبرانش فروزد * اگر یکدم
در و افتد بسوزد * کبرکاف عجمک قبیله آتش پرسته دیرل عرب مجوسی در جعی مجوس کلور
(فروزد فانک و رانک ضمیر یله و زانک قبیله افر و زیددن بالکلندر معنی یعنی یا قبی معنانه همزه ایلده
و همزه سر لغتدر (بسوزد با حرف تا کید) (سوزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی بیننده
مشتکر کدر لازم اولجه فاعل کبردر متعدی اولجه فاعلی آتش و معغولی کبر اولور (محصول بیت)
اگر بوزیل کبر معبودمدر دیواتشه دائماً تعظیم و تبجیل ایدوب انشکده به اودونلرد و کوب بر نفس
سویندر منسه فائده ایلرز را اگر بر نفس انشک ایچنه دوشرسه بانار و یا خود آتش اتی یقار یعنی
آتش تعظیم ایلدی دیوانی اسر که مز بس سلاطینده بویه در مثلاً یوزیل خدمتده بر وانه اولوب
یانسک و یا فلسک ادنی رفیخ خاطر سبیلده سکافار * افتد که ندیم حضرت سلطان زریباید
و باشد که سر برود * افتد واقع اولور دیکدر (ندیم بونده مصاحب معنانه در (سر برودک
تقدیری سریش برود در (محصول ترکیب) واقع اولور که پادشاه حضرت تک ندیمی التون واقع
و اثواب و آت طین بولور (یعنی گاه اولور که جود و کزیه و لطف و احسانه مقارن اولور و گاه
اولور که باشی کیدر (یعنی مظهر قهر و غضب اولور و باشدن جقار * و حکما گفته اند از تلون
طبع پادشاهان بر حذر باید بود که گاه سلامی برنجند و گاه بدشنامی خلعت دهند * تلون تغل
بایندن مصدر در درلودرلو صور و اشکاله کبریکدر (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیشلردر
باد شاهلرک طبعی تلونندن حذر اوزره اولق کرک (یعنی مختلف احوال لردن و تغیر مزاج
و اطوار لردن اجتناب ایلک کرک که گاه اولور که بر سلام سبیلده رنجیده خاطر و بریشان درون
اولورل و گاه اولور که بدشنام سبیلده خلعت و نعمت احسان ایدرل حاصلی مزاجلر بی آکلامی
کرک * و گفته اند ظرافت بسیار هنر ندیمانست و عیب حکیمان * محصول ترکیب) دخی حکما
و عقلا دیشلر که چوق ظرافت و حشر ارق مضحک کرک و مسخره لک هنریدر (یعنی انلره مخصوص
کار در اما عقلا و حکما و علما قنده زیاده شو خلق و شاطرائی زیاده عیب و محض نقصاندر لیکن
اجاننا ظرافت و تراکت و کشاده طبع و درون اولق عیوبدن معدود دکل بلکه دائماً عبوس الوجه
و غمناک شکلی اولق محل طعن و مقام تشیع اولور و فی الحقیقه مذموم حالدر * بیت *
تو بر سر قدر خویشتن باش و وقار * بازی و ظرافت بند یار بکذار * نوک ضمیمی تمام اشباع ایلک
کرک که او و مملووظ اولوب شعر موزون اوله (سر بونده سودا و هو معنانه در (قدر مقدار معنانه در
تقدیری بر سر حفظ قدر در (وقار قدره معطوف (بازی و ظرافت بکذارک مفعول صریح یاریدر

و بند

(و بندیمان غیر صریحی) (با حرف تا کید) (کذار کاف عجمک ضمیمه فعل امر مفرد
مخاطب قودیکدر یعنی ترک ایلده (محصول بیت) سن کندی قد رک حفظی سودا سنده
و وقارک صیاتی هوا سنده اول یعنی مقداری و وقارکی رعایت اوزره اول و او بونی
و ظرافتی و مسخریه و زانکی ندیملره قویعنی انلره حواله بله ز را بوکار نلره سزاواردر * حکایت *
* یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بنزدیک من آورد که کفاف ایلدک دارم و عیال بسیار *
رفیقان رفیقک جمعی بولداسلر دیکدر (شکایت روزگار لامید (و ما مساعده اضافت بیانیه
(با حرف صله) (تذکره) (تذکره) (منه اضافی لامیددر) (آورد فعل ماضی مفرد غائب
فاعلی بیکدر) (که حرف بیان) (کفاف کافک فتحیه رزق دیکدر) (انک آزدیکدر قلیل
معنانه (عیال عینک کسر یله فقرا دیکدر جمع عیال عینک قبی و بانک کسر یله جباد جیدک
جعی اولدینی کبی ایلر دیکدر (عیال فرزند و دختره تخصیص ایلدین بلزیمش
(محصول ترکیب) حضرت شیخ پیور رفیق لردن بری روزگار نامساعدک شکایتی بنم قتمه
کنوردی یعنی بکا زمان غدارک و یام مکارک عدم موافقتدن شکایت ایلدیکه قوت و زادم از
و عیال و خورندم چوقدر دیو عیال کشنک اوزرینه نفعه سی لازم اولانه دیرل * و طاقت بار فاقه
ندارم * اضطرار لامیه لردر (بار یوکدر) (فاقه فقر و حاجه دیرل) (یعنی فقر و احتیاج یوکده طاقت
یوقدر یعنی فقره طاقت کتوره مرزم * بارها اردلم آمد که باقلیم دکر روم نادر هر صورت که
زندگانی کنم کسی رابرنیک و بد من اطلاع نباشد * بار بونده کره معنانه در (و هاداد
جمعی معلوم اوله که بوادات جمعک ماقبلی ساکن اوختور مکر که جمع اولان کله نیک آخری هاء
رسمی اوله (لاله کبی) (زاله کبی) (بس اولوقت عجمک اوختور (الها و زانها دیرل (بس بارها ده
رانک قبیله در دین مذکور قاعده به مخالف سوبلش (که حرف بیان) (با حرف صله) (اقلیم
دیباچه ده مفصل بیان اولدی (دکره اضافی بیانیه در بعضی نسخه ده باقلیمی بای وحدله
واقعدر ایکسیده جا زرد (روم رانک و اوک فتحیه یله فعل مضارع متکلم و حده رر و بدندن بونده
کیدم دیکدر (تا حرف تعلیل) (که حرف بیان) (زندگانی دالک قبیله بونده معاش معنانه در
دیرلک دیکدر (کسی یا حرف وحدت و (را ادات تخصیص (بر حرف استعلا) (بدمن لامیه در
(اطلاع نباشد اطلاعی اولیه دیکدر (محصول ترکیب) رفیق دیر که کرانله کولکه کلدیکه غیر
اقلیمه کیدم یعنی ترک دیار ایدم تاهر صورتده کیم معاش ایدم هیچ بر کیمه نک بنم ایومه و برامازیمه
اطلاعی اولیه یعنی ایومی کچنورم برامری کیمه بلیه حاصلی هر نه وجهله کچنورسم حاله کیمه
مطلع اولیه * بیت * پس کرسنه خفت و کس ندانست که کبست * بس جان بلب آمد که بروا کس
نکر بست * کرسنه بونده کاف عجمک ضمیمی و رانک سکونی و سبک کسر یله آج دیکدر عربجه
جوغان دیرل تقدیر کلام بس کس کرسنه آه (خفت فعل ماضی مفرد غائب باندی و او بودی پیننده
مشتک صیغه در (که کبست که حرف بیان) (کبست کیدر دیکدر معلوم اوله که چه و که عبار تلمی
ادات خبر اولان سین و تابه متصل اولسه هاء رسمی بایه تبدیل اولور فاحفظ (بس جان تقدیری بس
کس راجاناه (باب با حرف صله) (اب طوداق که حرف بیان) (بر حرف استعلا او ضمیری مذکور کسه
راجعدر) (نکر بست فعل ننی ماضی مفرد غائبدر کرسنندن اعلدی دیکدر (محصول بیت)
دیباچه بنده و اقلیم آخرده چوق کیمه آج باندی و او بودی و هیچ بر کیمه بلیدیکه بواج باتوب
او بویان کیدر و کیمک اوغلیدر و چوق کیمه نک جانی طوداغه کلدی و اوزرنده کیمه اعلدی
(یعنی دیباچه بنده چوق کیمه تسلیم روح ایلدی و هیچ کسه اوزرینه ماتم چکوب اعلدی
حضرت شیخک بو بیتی دیباچه بنده اولان غریبانک احوال بیان ایدر فی الواقع پیور دقلری کیدر

رد شعی

رد این سید علی

مطل

* باز از شجاعت اعدای اندیشم که بطعنه در قفای من بختند و سعی مرا در حق عیال بر عدم مروت حل کنند و گویند * شجاعت دشمن دشمنک بلاست و جز نه سونمکه دیرلر (پس اعدا نجرید طریقله ذکرا و لش (اندیشم فعل مضارع متکلم و حده در فکر و خوف ایدرم دیمکدر) که حرف تعلیل و یا حرف بیان (با حرف صاحب (طعن لغتده نبره ایله اورمغه دیرلر اما بونک کی برزده دخل و تعرض معانسته در و آخرنده هاء رسمی شکلی علامت نقلدر عرییدن عجمی به (قفا فافک فحیله اکسه دیمکدر) منه اضافتی لامیه در (سعی مرا مصدرک فاعله اضافتیدر (عدم مروت لامیه (محصول ترکیب) دیار غربته باشم آوب کتمک استرم بنه دشمنک سونمکه سندن اوشورم که طعن و تشنه ایدر زده کورلر و بنم عیال حقه سعیمی عدم مروت و دخل ایدر حاصلی ترک دیار ایملک خاطر مدن بکر لیکن شجاعت اعدا دن و طعن دشمنانند اندیشه ایدر مکه ضعف غیرت و عدم حمیته حل ایدوب سوبلرلر * قطعه * بین آن بی حیت را که هرگز * نخواهد دید روی بیک بختی * با حرف تأکید (بین فعل امر مفرد مخاطب بیندندن کور دیمکدر بعض نسخه ده مبین دوشمش فعل نهی مفرد مخاطب کورمه دیمکدر) بی حیت بی عار و بی غیرت دیمکدر (را ادات مفعول) که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل (نخواهد دید کورمه دیمکدر) دید بونده دیدن معانسته در (روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در (نیک بخت وصف ترکیبدر اینی بختی یعنی دولتی (با حرف مصدر در دولتی دیمکدر) (محصول بیت) اول عار سر و غیرت سر نامردی کور که هرگز دولت و سعادت بوزنی کورمه سر در و یا کور میگرد (نخواهد دیدک معانستی کورمه کرکدر ذیل حق ادایی ایدر بمشکلر) مبین اولیحق دیمک اولور اول بی عار و بی غیرت نامردی هرگز کورمه یعنی یوزونی کوروب انتفات ایدر جک نامرد دکلدر) بین امر در دیدندن دین اصابت ایلامش مذکوریتک معناه مطابقی مسطور اولاندر (پس نخواهد دیدک معانستی دعاء علیه حل ایدوب کورمه سون دین لزوم مالا یلزم یوزم مشکلر مبین نسخه سنی اختیار ایدر نه بی جهت دخل و تعرض ایدن کندی مدخول و معترضدر * تن آسانی کر بند خویشتن را * زن و فرزند بگذار بختی * تن آسان وصف ترکیب صاحب حضور و راحت دیمکدر) و یا حرف مصدر (کر بند کاف عجمک ضمیمه کر بندندن فعل مضارع مفرد غائب اختیار ایدر کر بندندن دین اصابت ایلامش (خویشتن و اورسمی و روم ضمه ایله کندی دیمکدر) و را ادات مفعول کر بندن تن آسانی مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانسی (بگذار فعل مضارع مفرد غائب قور کیدر دیمکدر) زن و فرزند مفعول صریحی (و بختی غیر صریحی) و یا حرف ظرف (و یا حرف الصاق) و یا حرف مصدر (محصول بیت) کور اول بی عار نامردی و یا کورمه هرگز که کندی نفسنه حضور و راحت اختیار ایدر و عورت و اوغلا تی شدت فقر و فناده قور یعنی کندی باشین الوب ترک دیار ایلدی و اهل و عیالی بلا و محنت و فلاکتده قور کیدر حاصلی کندی طالب حضور و صفا اولوب کیدر و اولاد و انسائی فقر و فاقده قور (بیت ثانی بیت اوله مقام تعلیلده واقع اولمشدر فتامل * و در علم محاسبه چنان که معلومست چیزی دایم * یعنی دخی علم محاسبه ده انجلین معلومکر در برنسنه بلورم (یعنی علم دفتر و فن ارقامده و اسلوب کاتبده معلومکر در که بر مقدار و قوف و ار در * اگر بجه شجاعتی معین گردد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه عمر از عهده شکران نتوانم بیرون آمدن * اگر حرف شرط (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (جاه قدر و منصب و منزلت) شمایه اضافتی لامیه در (جهتی یا حرف وحدت) (کردد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر صبر و صبرورت معانسته) که حرف رابط صفت (موجب جمعیت اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر) جمعیت خاطره مصدرک فاعله در (باشد فعل مضارع مفرد

غائب

درسوری و کافی

درسوری

رد کافی

درسوری

درسوری

غائب اوله دیمکدر صبر و صبرورت معانسته (بقیه عمر لامیه در) عهده شکر حق شکر دیمکدر آن لفظنه اضافتی مصدرک مفعولده در (بیرون طشره (محصول ترکیب) اگر سزک دولت و سعادتکنر سببیه بر جهت معین اوله که موجب جمعیت خاطر اوله عمریمک بقیه سنده انک شکر حق حقهده طشره چقمغه قادر دکلر (یعنی اگر سزک قدر و مرتبه کر سببیه جمعیت خاطر اولاجق بر خدمت و دفتر و محاسبه به متعلق بر جهت تعیین بیور بلسه اوله احسانکرک شکرین ادا ایملکه قادر اولازین * کتم ای یا زعل بادشاه دو طرف دارد امیدنان و بیم جان و خلاف رأی خردمندانست بدین امید در آن بیم افتادن * (محصول ترکیب) رفیقه دیدم ای یار بادشاه عجمیک ایکی جای وار (بررسی اتمک امیددی یعنی نعمت دنیا (و بریسی جان قور قوسی یعنی غضب و قهر سلطانه مظهر دوشمک (و عقلا رأی و تدبیرینک خلافتدر بو منصب و ریاست امیدله جان قور قوسنه دوشمک یعنی ورطه هلا که و خطر جان پاکه دوشمک * قطعه * کس نیاید بخانه در ویش * که خراج زمین و باغ بده * با حرف صله (خانه در ویش لامیه) که حرف بیان (خراج زمین لامیه) بده فعل امر مفرد مخاطب ویر دیمکدر (محصول بیت) در ویشک خانه سنه کیمسه کلر که یرک و باغک خراجی ویر دیو (حاصلی یرک مقاطعه سنی و ارضک خراج و عشرینی و باغ و باغچه نک حضرات حقنی در ویشدن کیمسه استمزرا را اول بونره مالک اولاز بو خسه مالک اولسه اندنده استرادی * بایشویش غصه راضی شو * یا جکر بند پیش زاغ بنه * یا جاکر در که حرف ابتدا اوله عرییده اما کبی کسر همزه ایله و مخاطب رفیق اوله (یعنی یا تشویش و غصه فقر و فاقه به راضی و انکله قانع اول و یا سلا طین خدمتی اختیار ایدوب قتل قبول ایله لاشه کی زاغ و زغن طعمه ایلسون (و یا حرف عطف اوله مابعدنی خر آجه عطف ایله انسب بویه اولمقدر) جکر بند بو کر کدر بر آیدر کرده در کاف عجمک ضمیمه و عریجه کلر دیرلر کاف عریضی و لامک سکونیه (محصول بیت) خانه در ویش کیمسه کلر که تشویش و غصه به راضی اول (یعنی اهل دنیا کی غم و غصه چکوب بلیه به صابر اولوب راضی اول یا بو کر کی زاغ او کنه قوبو کر کی زاغ او کنه قوفق محنت و بلیه دنیایی جکر بکنن عبارتدر حاصلی در ویش و تارک دنیایه خانه سی اولدینی تقدیرجه کیمسه قیوسی او کنه کلوب عوارض و کور بچی و عزب انچه سین تقاضی ایلبوب انواع عقوبات و اصناف بلیات تکلیف ایلمز) اما اهل ضمیمه و عقار دائمی محنت و بلا چکوب تشویش و غصه و المدن خالی دکل و طوبیجه بغدادی اتمکی بیز حاصلی در ویش بو معذ کورانه مکلف دکل بو بیتده رفیق مخاطب طوبی یا فقر و فاقه یعنی فقر جهندن تشویش و غصه به راضی اول و یا کند و کی مخاطره و مهلکه به القایدوب مفعول ییل دینلر رفیق تخصیص بلا محصل ایلد کلرندن غیری سیاقه و سیاقه ملائم دکل فتامل * کفت این سخن موافق حال من نکفتی و جواب سوال من نیاوردی نشیده که گفته اندهر که خیانت ورزد سبش ار حساب بلرزد * موافق حال اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر (منه اضافت لامیه در) جواب سؤالده بویه در (ورزد فعل مضارع در ورزیدن برنسنه بی اعتبار ایدوب سعی و کوشش ایملکه دیرلر (بلرزد با حرف تأکید (لرزد فعل مضارع مفرد غائب) (محصول ترکیب) رفیق دیدی بو سوزی بنم حاله موافق سو یلدک و بنم سؤاله جواب مطابق و مناسب کتورمک زبیر بن سکا دعوائی استقامت ایدر رین و سن بنی اهل خیانت عقوبایله تخویف و تحذیر ایدر سین ایستقامت مش بسین بو ضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلر الی حسا بدن در تر یعنی خیانتی و سفا متی ظهور ایلر دیو خوفندن النی رعشه طوتار * بیت * راستی موجب رضای خداست * کس ندیدم که کم شد از ره راست * راستی با حرف مصدر

ردشعی و کافی

ردشعی

(موجب رضای اسم فاعلك مفعولنه اضافتدیر) (وخدايه اضافت لاميه در) (كس بنيد مك مقدم مفعوليد) (محصل بيت) استقامت خداك رضاسنی موجبدر كيمه بی كوردم طوغری بولدن ضایع وهالك اولدی یعنی طریق مستقیم سالک اولان كم اولدغن كورمك (كم شدك معناسی بتدی ديمكدر از دی ديمكدر) (پس ضل فعليله تفسير ايندرازمش) * وحكما گفته اند چهار كس از چهار كس بجان برنجند حرامی از سلطان و دزد از پاسبان وفاسق از غرور و رومی از محسب و از كس حساب پا كست از محاسبه چه با كست * (محصل تركيب) و حكما ديمكدر درت كيمه درت كيمه دن جان و كوكلدن انجنور (حرامی پادشاهدن زيرانی آله كنور نجه يا چنگله بيكدر رويافا زوغه) و اوغری پاسباندن زيرانی طوتان اولدر و حاكم ايلدوب سياست ايند وزن اول (وفاسق غمازدن انجنور زيرانی صوباشی به طوتد رر) و رومی محسبدن انجنور زير محسبه ايسه قتل لازم كلور و دكل ايسه يوز دره معلوم اوله كه عجمده مذهبی شمرعه متعلق اولان احوال محسب كورر (شارب خمر وزانی و تارك صلوة و بونلردن غیری احوال محسب عهدسند در و محسب صلحای و علمادن اولور مش) (و اول كيمه دنك كه حسابی پا كدر محاسبه دن اكانه با كدر حاصلی بن مستقیم كيمدن نه پروام وار ديمكدر * قطعه * مكن فراخ روی در عمل اگر خواهی * كه وقتد رفع تو باشد مجال دشمنك * فراخ فاك فتحي و كسريله كيك ديمكدر واسع معناسند فراخ روراك فتحيه و صف تركیبی در) (رويدندن رفتن دن دكل) (و يا حرف مصدر در) (در عمل فراخ روينك ظرفيدر) (اگر خواهی مصراع ثانی به مروهندر) (كه حرف بيان وقتد رفع لاميه در) (وقت عزل ديمكدر تويه اضافت مصدرك مفعولنه در) (باشد فعل مضارع مفر دغائب بونده اوله ديمكدر) (مجال فاعلی) (یعنی اسمی اسم مكاندر جولا نكاه معناسنه محل حرکت ديمكدر) (دشمنه اضافتی لاميه در) (تك طار ديمكدر عربجه ضيق ديرل) (باشد فعلنك خبريدر) (محصل بيت) غمده ايكن فراخ رولك ايله یعنی هر ايشده اعتداله حرکت ايله اكر خلقله معامله ده و اكر تعيين اولسان خدا شده حاصلی نه كيمه به تحقير و تعذيب اوزره اول و نه خیانت و سقامت ايله دلرسك كه عزلك زمانده مجال مقال دشمنك و هنگام تقبش و تفحصده پای اعتراضی لنك اوله حاصلی منصبده ايكن هر كاراك عدالت و استقامت اوزره اولسون ديمكدر (بيتك معناسنی منصبده و غمده اولد يلك حالده حد اعتدالدين تجا و زایدوب مسرف و مبذر اولمه دين معنی جهنده اسراف ايلش * توبالك باش و مدارای پرا در از كس باك * زنند جامه ناپاك كاربان بر سنك * توبه مبد اوپاك باش خبری) (باش فعل امر مفرد مخاطبدر باشنددن سن باك اول ديمكدر) (مدار فعل نهی مفرد مخاطبدر داريندن طومعه ديمكدر) (باك با عریله ايمكدر ديمكدر بونده خوف معناسنه در) (جامه ناپاك بیایه) (كارزان كاف عجبيله وزای مضمومه بزجر پيچيله ديرل بونده مطلقا اثواب يوبان مراد در جامه شور و غير يلكی مفردی كار در عربجه قصار ديرل مبالغه صيغه سله) (محصل بيت) خطاب عام طریقه يوررای برادر سن باك و مستقیم اول یعنی هر ايشده راست رووپاك روال و هيچ كيمه دن خوف و خشيت ايله كه طوغری اولانه بر كيمه زبان درازلك ايله مز زيرانا پاك لباسی كازرل طاشه اوررل پاك ايلك همچون حاصلی كارنده پاك اولان اعداددن و اغباردن و مكر و حيله لردن ازاده و سالدرامانا پاك و خائن هر كسدن بواجكر * كتم حكایت انرويه مناسب حال تست كه دیدندش كرزبان و افتسان و خیران كسی كفتش جه افتست كه موجب چند بن مخافتست كفت شنبدمكه شتررا بسخره می كيرند * روباه دلسكو و روباه الفك حذفيله ده لغندر معلوم اوله كه هر كله نك كه اخريده القدن و واو و يادن دن صكره هاء اصلی

ردابن سیدعلی و سروری

ردسروری

ردسروری

اولسه

اد ايسه بو حروفك اثباتی و اسقاطی جائز در مثلاً رو باه و روبه و ديه و ده و انبوه و انبه ديرل فاعظ (حكایت مبتدا آن مضاف اليه) (و روباه مشاراليه) (مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافتدیر و تويه لاميه در) (كه حرف بيان) (ديدند فعل ماضی جمع غائب) (شبن ضمير منصوب متصل معناسنه مفعول اولی) (و كرزبان كاف عجمك و راء مهمله نك كسريله صفت مشبهه در كرزندن دن بواغن ديمكدر) (افتان دوشكن ديمكدر افتيدندن) (خيزان قاقاغدن ديمكدر خبريدندن بواج صفت روباهكدر) (كر يخن) (و افتادن و خاستدن مشتق دين احوال استفاقدن بی بهره ايمش) (كسی يا حرف وحدت) (كفتش شبن روباهه را جعدر) (آفت بلايه ديرل) (كه حرف بيان و يا حرف رابط صفت) (موجب چند بن اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافتدیر) (مخافت مصدر ميمي در خوف معناسنه چند بنك مشاراليه) (كفتد روباه دیدی كه حرف بيان) (شتررا دوهی ديمكدر) (يا حرف صله و يا حرف مصاحبت) (سخره سين مهمله نك ضمی و خاء معجمه نك سكويه اجر تسر استخدام ايلدكری مثلاً سنه اولاغ اتلری و سائرسنه كه مفت قوللورل) (می كيرند فعل مضارع جمع غائب طوتزل ديمكدر) (محصل تركيب) (رفيقه دیدمكه اول تلکينك حكایتی كه اولور سنك جا لكه مناسبدر كه انی كور ديلر بواغن و دوشكن و قاقاغدن یعنی دوشه دوره سكه سكه طور مبوب بخار بر كيمه اكا دیدی نه بلا در كه بوقدر خوفه سیدر یعنی نه آفت پيدا اولدی و نه حادثه ظهور ايلديكه بوقدر خوفه و خشيت و اضطراب و فراره باعث اولدی روباه دیديكه ايشتم كه دوه بی سخره به طوتزل جائز در كه بی ده طوته ل قور قوسندن دوشه طوره فاجوب كيدرم سخره لفظی عربی اولدیغی انكار ايدنی انكار ایده رز * كفتدای سفيه شتررا باتوجه منا سبست و ترا با اوجه مشابهاهت * و روباهه دیديلر ای سفيه یعنی ای خفيف العقل شترك سنكله نه مناسبتی وار و سنك اكانه مشابهاهت حاصلی ارا كزده ذره دكلی نسبت بوقدر كه بويله وهم و بجه دوشر سين * كفت خاموش كه اگر حسود ان بغرض كويند كه این شتر ست و گرفتار ايم كراغم تخلص من باشد تا تقبش حال من كند و تا تریاق از عراق آورده شود عمار كزیده مرده شود * كرا كاف عربينك كسريله اسمدر كيم معناسنه (وراداد تخلص كيك ديمكدر غم تخلص لاميه) (ومنه اضافت مصدرك مفعولنه در) (تا حرف تعلیل غم تخلصه قيددر) (تقبش حال مصدرك مفعولنه اضافتدیر و منه لاميه) (تا بونده حتی والی معناسنه در) (تریاق معروف عراق ایکی در بری عراق عرب ككه بغداد در و بری عراق عجم كه اصفهان در مرحوم و مغفور سلطان سليمان ايكیسی بيله بريلده دولاشد یعنی چون اول سفره عراقین سفری ديرل و بغدادی اول سنه ده فتح ايلشدر) (پس معلوم اوله كه حضرت شيخك عراقدن مقصودی ظاهراً بغداد در كه اول زمان خلفا پای تختی ایدی و زیاده معمور ایدی) (اورده شود كتورلمش اوله ديمكدر) (مار كزیده وصف تركیبی در تقدیری مردم مار كزیده در كاف عجمك فتحي و زانك كسريله لغنده اصر مقدر اما بونده صوقش معناسنه در مار كزیده عربجه ملدوغ ديرل زيرالدغ لامك فتحيله چبان و يلان صوقعه ديرل) (مرده شود اولمش و اور) (محصل تركيب) روباه بويله ديه دیدی ايسم اولك كه سويلد يلكز سوززاند در اگر حسودل غرضيله ديه ل كه بوشتر در و گرفتار كلم یعنی حسودل سوزينه اعتماد ايدوب بی جبر و قهريله گرفتار ايدلر سه بی قور تر مغه كيك غمی اولور كه بنم حالمی تقبش ايليه و بنم روباه اولوب شتر اولدیغی بلدره و بی قور تاره و عراقدن تریاق كتورلجده يلان صوقش كيمه اولمش اولور یعنی اول زمانه توقف ايلز ايمدی بكا ده مصلحت بودر كه گرفتار اولما مغه كوشش ايليم والا بن روباه لغم اثبات ايدنجه تمام اولور ايشم * و ترا همچنان فضيلت و ديانت

ردابن سیدعلی و سروری

ردسروری

اما حسودان در کینند و مدعیان گوشه نشین اگر آنچه حسن سیرت است بخلاف آن تقریر کنند و در معرض خطاب پادشاه آبی و محل عتاب آفتی در آن حالت کرا مجال مقاتلت باشد مصلحت آن می بینم که ملک قناعت حراست کنی و ترک ریاست کوئی که عاقلان گفته اند *

(بعض نسخه ده همچنان بر بنه همچنین دوششم یعنی انجیلین که بن بیلورم و یا یونجیلین بن بیلورم حاصلی بلدیکم کی) (کین کاف عربک فخبله پوسودیمکدر و نون و دال ادات جمع در) (حسن سیرت مصدرک فاعله اضافتیدر و تنسه اضافت لامیه) (معرض بونک کبی برلر ده محل معناسنه در) (شدوذا (زیرا معرض شول لباسه دیرلر که جاریه به عاریه صامتی ایچون کیدر لر که کوزل کور بنه پس معرض میمک کسری و رانک فخبله مشهور در اما صحیح میمک فتحی و رانک کسریله در دین عندی سوبلیش) (عتاب ازارلمق وفاق معناسنه در) (مقالته تا اثباتی حالت تا سچویندر) (ملک قناعت بیانیه در) (حراست حفظ معناسنه مصدر در) (ترک ریاست مصدرک معفوانه اضافه فیتدر) (کوئی فعل مضارع مخاطر یعنی دلدن و زبانندن ریاستی ترک ایدلم دیه سین حاصلی ریاست هواستدن کلیا کچمه سین) (محصول ترکیب) حضرت شیخ رفیق بیورر روباه شتر اولدیغی مقرر و محققدر که هیچ کلامنده ریب بو قدر سنکده انجیلین که بن بیلورم و یا یونجیلین که بن بیلورم حقیقت حال فی نفس الامر دیانت و تقواک و فضیلت و استقامتک کمال مرتبه در هر نه خد مکه سکا تعین اولسه کاین بنی حقندن کلور سین اما حسودلر پوسوده درلر یعنی در وندن حسد ایدوب ظاهرا هر ده سنکده دوست صورتده معامله ایدر لر و مدعیلر یعنی سنک واقع اولدیغک خد متده استقامت و پرهیزک خلافتی دعوی ایدنلر که و شه نشینلر در یعنی ایصال مضرتیه قاصد و عقوبات و زلات ابرشدر مکه مقید و مترصد اگر اولکده سنک حسن سیرتکدر انک خلافتی تقریر ایدر لر سه یعنی اتفاق ایدوب پادشاهه سنک استقامتکی سقامت و صداقتکی خیانت تقریر و بیان ایدر لر سه و پادشاهک معرض خطابه کله سین و محل عتابنه دوشه سین یعنی معهور و عتاب اولاسین اول حالده سنک حقه کده معقول و معقول سوز سوبلیکه کینک قدرتی و طاقتی اولور) (پس مصلحت انی کورم که ملک قناعتی حفظ و حراست ایلده سین تا کیم دشمنان بد خواهان سکا هیچ بر وجهله طعن و تعرضه ظفر بولیده لر و دخی ترک ریاستی و جاه و منصبی و هوا و ارزو سنی که و کلکدن کلیا قلع و قمع ایدوب اخراج ایلده سین که عقلا و حکما بیورمسلر * بیت * بدریادر منافع بی شمارست * اگر خواهی سلامت در کنارست * بدریا باحرف ظرف) (در یاد کن) (در با متضمن اولدیغی ظرفیت معناسنی تا کید ایدر) (منافع جمع منفعت فوایدیمکدر) (بی شمار بی حساب معناسنه در) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط دیلر سک دیمکدر) (سلامت مفعولی) (در حرف ظرف) (کنار معروف سین و تا ادات خبر در) (کنارست جزای شرط در) (محصول بیت) (دریاده منافع و فواید بی حد و بی شمار در اما اگر سلامت و عاقبت استرسک کنارده در یعنی سلاطین خد متی در با سفرینه بکزر هم نفع جلیل و هم خطر عظیمی وار) (در حرف صله در دین معنایه و اصل دگیش و یا زائد در دین کذلک * رفیق ابن سخن بشنید بهم برآمد و روی در هم کشید و سخنهای رنجش آمبر گفتن گرفت که این چه حقیقت و کفایتست و فیه و درایت و قول حکما درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار آیند که بر سفره همه دشمنان دوست نمایند * بعض نسخه ده رفیق چون این سخن بشنید واقعدر) (این سخن دن مرادر و باه قصه سید راه یقله بیله) (بهم برآمد متعقب و مکدر اولدی دیمکدر) (و روی در هم کشید دخی بوزونی پورتردی یعنی عبوس الوجه اولدی حاصلی غصه کلدی) (و سخنهای رنجش آمبر بیسانید در) (رنجش آمبر

وصف

رد کافی

رد ابن سید علی

وصف ترکیب در انجش فرشد رپی یعنی درد و الم و رپی (کفتن گرفت سو بلك طوندی یعنی سوبلکه باشدی) که حرف رابط مقول و قول (کفایت عقل عطف تفسیری واقع اولش نکه خواهه حافظ کفایتله عقلدن تعبیر ایش (مصراع) جانا کدام سنک دل بی کنا نیست) بی عقل و بی ادراک دیمکدر (پس خواهه نکه بویشده کی عقلی کفایتله اضافت ایلین بی کفایت ایش (پیت) من وانکار شراب این چه حکایت باشد) (غالبا این قدرم عقل و کفایت باشد) (درایت ادراک معناسنه در) درست دالک و رانک ضمه لریله و سکون سین ایله لفظ مشترکدر کر چکله چون پیشده بونده کر چک دیمکدر صحیح معناسنه اگر چه عرب بنوده صحیح دیر (دوستان در زندان بکار آیند تقدیری دوستان آناند که در زندان بکار آیند) (که حرف تعلیل) (بر حرف استعلا) (سفره معروف) (همه جمله دیمکدر (محصول ترکیب) رفیق چونکه بنسندن مذکور کلامی استماع ایلدی منعقب و مکدر اولدی و یوزین یورشدردی یعنی عبوس الوجه اولدی دخی خاطر پریش ورنجش آمیز کلمات سوبلکه باشد بکه بونه عقل و ادراک در ونه فهم و فراستدر و حکما و عقلا قولی کر چک کلشدر که دیشدر دوست انلردر که دوسته زندانده بولنه لری یعنی بولک دمنده و فلاکت زماننده دوست ایچون سعی جلیل و کوشش جزیل ایلله حاصلی دوست اولدر که کشتنک باشند ایش دوشد کره اوستند دونه (زیرا سفره و نعمت اوستنده و منصب و دولت و قشده جیبی دشمنلر دوست شکننده کورینورل و محبت و وودت اظهار ایدوب تقرب کوسرزل * قطعه * دوست مشاعرانکه در نعمت زند * لاف یاری و برادر خواندکی * مشاعر فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی عد ایلله شمار بدندن شمر دندن دکل (دوست مفعول اولی) (وان براتقدیر یله مفعول ثانسی ازاتقدیر بنده) (که حرف رابط صفت) (در نعمت زند مصراع ثانی به مرهوند) (زند فعل مضارع مفرد غائبدر زندندن) (لاف یاری بیانیه) (و یا حرف مصدر) (برادر یاری به معطوف) (برادر خواندکی روزمره رنده قرداش اوقوشیق معناسنه در کاف عجمی هاء رسمیدن بدلدر) (محصول پیت) (دوست عد ایلله اول کیمسه بی که خوان و نعمت و جاه و دولت زماننده دوستلق و یارلق لافنی و قرداش اوقوشیق چکله سنی اوره (یعنی سنکله قرداش اوقوشه و قرداشکم دیو لاف اوره اتی کر چکدن دوست تنله * دوست آن دایم که کیرد دست دوست * در پریشان حالی و در ماندی * دایم فعل مضارع مفرد متکلم داندندن بلورم دیمکدر (دوست مفعول اولی) (و آن براتقدیر یله مفعول ثانسی) (که حرف بیان) (کیرد فعل مضارع مفرد غائب دونه دیمکدر (دست مفعول دوسته اضافتی لامیه در) (در حرف ظرف کیده متعلق) (پریشان حال وصف ترکیبی) (و یا حرف مصدر) (و او حرف عطف) (در مانده عاجز دیمکدر) (و کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر) (و یا حرف مصدر) (محصول پیت) (کر چکدن صادق دوست اول کیمسه بی بلورمکه پریشانلق دمنده و بیچاره لک واضطراب زماننده دوسته یار و یاور اولوب دستگیر اوله * بدیمکه متغیری شود و نصیحت من بغرض میشنود بیزدیک صاحب دیوان رقم بسابقه معرفتی که میان مابود صورت حالش بکفتم تابکاری مختصرش نصب کردند * منشود فعل مضارع مفرد غائب ایشدر دیمکدر شنویدندن) (با حرف صله) (زردیک قت معناسنه در عند دیمکدر) (صاحبه اضافتی لامیه) (و صاحبک دیوانه ده بویله در) (صاحب دیواندن وزیر مراددر) (بسابقه با حرف سبب) (رقم فعلنه متعلق تقدیری رقم بسبب معرفت سابقه در بر مضاف) (تقدیر یله صکره حذف ایدوب مثلیله بیان ایلدیلر) (بسابقه به همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در) (معرفتی یاسی حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (میان مالامیه) (صورت حال لامیه) (وشین رفیقه راجعدر) (تا حرف تعلیل) (بکاری

رد بعضی

ردا بن سید علی و سروری

في الخلق ان اعيه اليه السلام
 فما لا في من قبله قال
 في كل من في من قبله
 في كل من في من قبله
 في كل من في من قبله
 في كل من في من قبله
 في كل من في من قبله
 في كل من في من قبله

(با حرف صله) و یا حرف وحدت (مختصر بونده جزوی دیمکدر) (محصول ترکیب) کورد مکدر رفیق
 سوزمدن متغیر و بی حضور اولور و بنم اکانصحت و پندمی کوش رضایله استماع ایلوب غرض ایل
 ایشیدر بالضروری وزیر یانسه واردم بر اشراق سابقه سی سبیلله که ما بیننده وار ابدی
 جواب سوال مقدر در سوال کلیدی که اهل الله اهل دنیا یانسه وارغان دکلدر یاسن نیچون وارده
 جواب بسابقه او وزیر صورت حالی و خصوص آمالی تقریر ایلدم و قابلیت و اهلیتی بیان
 ایلدم تا انا بر جزوی ایشه و خدمته نصب و تعیین ایلدیلر حاصلی بنم شفاعت و شهادتم
 سبیلله وزیر انک حقنده حسن اعتقاد ایدوب بر مختصر مصلحت اوزرینه انا نصب ایلدی
 * چند روز برین بر آمد لطف طبعش بدیدند و حسن تدبیرش را پسندیدند کارش از ان
 درگذشت و بر تبه برتر از ان ممکن گشت و همچنین نجم سعادتش در ترقی بود تا با وج ارادت رسید
 و مقرب حضرت سلطان شد و مشار الیه بالبان و معتمد علیه عند الاعیان بر سلامت حالش
 شادمانی کردم و کفتم * (محصول ترکیب) ریجیه کون بوحال اوزره کلدی و یکدی (یعنی مذکور
 کار مختصر خد منته بر قاج کون مرور ایلدی لطف طبعی و لیاقت و استعداد فی کوردیلر
 و حسن تدبیری پسند ایلدیلر ایشی یعنی حالی و شانی و منصب و جاهی اولکی مرتبه دن یکدی
 و اولکی مرتبه دن یو جه رک بر مرتبه ده ممکن و ثابت اولدی یونچیلن نجم سعادت قرقیده
 اولدی تا کیم اوج ارادته یعنی استیوب دلیدی مرتبه رک اعلا سته و کولکی دلیدی مناصب
 غایت و نهایت ایشدی و پادشاهک مقرب و مقبول اولدی دخی مشار الیه بالبان اولدی یعنی
 بر مغله کوستر بلور اولدی حاصلی انکشت نمای عالم اولدی (بنان ذکر ایدوب انکشت
 اراده ایلک مجاز مرسل فیلندندر) یعنی ذکر جزء وارده کل طریقله زیرا بنان بر منی اوجه
 دیرلر دخی رفیق اکابر و اعیان ناس قنده معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت و اعیان سلطنت
 یانته مؤثوق به و مرجع الیه اولدی بنان و اعیان صکره بر شدت قدر اولونق کرک فئامل (بویه
 اولجه سلامت حالته شاد مانلق ایلدم و دیدم * بیت * ز کار بسته میندیش و دل شکسته مدار *
 که آب چشمه حیوان درون تاریکست * کار بسته بیانی (میندیش فعل نهی مفرد مخاطب
 اندیشه و غم چمکه دیمکدر) (دل تقدیری دلت رادر) (شکسته صفتی دیمکدر) (مدار فعل نهی
 مفرد مخاطب طومعه دیمکدر) (دل مفعول اولی) (شکسته ثانیهی که حرف تعلیل) (آب چشمه
 لامیه در) (و حیوانه اضافتی بیانی در) (یانک سکونی ضرورت وزن ایچوندر) (درون ایچ و ایچرو
 دیمکدر) تاریکه اضافتی لامیه در) (تاریک قرا کو و یانله قرا کولق دیمکدر یعنی یا حرف مصدر در
 وسین و تا اذات خبر) (محصول بیت) (بغلمش ایشدن بحضور اولوب غم چمکه یعنی حصول
 مرامک بر قاج کون عقده تأخیره دوشوب بزمان روز کارال و بر مرتب صعوبت حال و عکس رجا
 و آمال کوستر دیسه غم چمکه و کولکی شکسته طومعه حاصلی منکسر الیه اوله زیرا آب چشمه
 حیوان قرا کولق ایچنده در یعنی حضرت حضرت قرا کولق زحمتی و مشقتی بلکه ظلمده کم
 اولق خوفی چکمجه آب حیات نصب اولدی ایدمی سنده ای رفیق روز کارک بر مقدار
 شدت فقر و فاقه سین چمکه عاقبت دولت عظیم و نعمت جسیه و اصل اولدک مذکور یعنی
 محومه صرف ایلکده قابلدر * بیت * الا لا یخزن الا الله * فللرحان الطایف خفیه * (لاحرف
 استفتاح و یا حرف تلبیه) (لاحرف نهی) (لا یخزن فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بالنون الثقيله در
 علم بایندن البته محزون و غموم اوله دیمکدر) (اذا سمع اسماء سندن مضاف اولدقده نصی
 اقله اولور بونده منادای مضاف واقدر تقدیری یا اخالله بایک فقی و لامک کسریله
 بلا معنایسته در اخالله صاحب البلیه دیمکدر حاصلی بلا یه ملازم و ملابس دیمکدر

یانک اسکانیله حیوان تلفظی
 حسب القاعده یانک الفه
 ابدالندن تحفذه مبنی در اشبو
 حیوان جولان کی حرکت
 لفظی مسماسنک حرکت
 تنهیی اشعار ایچوندر خلاصه
 یانک سکونی دخی لغتدر
 لطایع

نکه جنکه ممارس اولانه اخو الحرب دیرلر اب و امه ده بویه دیرلر مثلاً ابو الاخبار و ام
 الاخبار دیرلر (فاحرف تعلیل) (ولام اولی حرف جر بر فعل عامه متعلق) (ولام ثانیه حرف
 تعریفدر که همزه سی وصله ساقط اولسندر یونک کی برلره رجاندن مراد خدادر و بوصفت
 خدای تعالی حضرتندن غیر یه اطلاق اولنماز فاحفظ جار مع المجرور اعرابندن محلا مر فوع
 مقدم خبر) (والطایف لطفک جعی لفظاً مر فوع مؤخر مبتدا) (خفیه صفت الطافدر ضرورت
 وزن ایچون آخری ساکن اولوب اعرابی تقدیری اولور) (معلوم اوله که کتب تعلیمده رجاندن
 القله باللق کرک) (محصول بیت) بوییتک مضمونی بیت سابقک مضمونه مناسب و ملائمدر
 پیور که ای بلا قرداشی (یعنی بلا و جفای روز کاره مبتلا کیمسه البته محزون اوله زیرا
 خدای تعالیکن مخفی لطف و عنایتلری واردر یعنی سز مدیکر بردن بر باب سعادت و دولت
 فتح اولور حاصلی جفایه صبر ایدن ابرر و فایه * بیت * منشین ترش از کردش ایام که صبر * (نخست
 ولیکن بر شیرین دارد * منشین فعل نهی مفرد مخاطب نشیندندن نشینندن دکل (ترش نانک
 و رانک ضمه لریله اکشی دیمکدر رانک سکونیه ده لغتدر) (تقدیری ترش رویدر ضرورت وزن
 ایچون حذف اولندی) (کردش کاف عجمک فتحیه و رانک سکونیه اسم مصدر در) (کردیدندن
 دوش دیمکدر معلوم اوله که اسم مصدر شینک ماقبل مکسور اولور جیع زمانده) (ایامه اضافتی
 لامیه در) (که حرف تعلیل) (صبر یانک سکونیه مبتدا و مضارع ثانی یه مرهون معنایی بونده
 ایام طریقیله مذکوردر زیرا یانک کسریله صبر دیدکری اوتکده کاهی با سنی ساکن ایدرلر
 (نخست خبر مبتدا در) (بر بونده میوه در بخش معنایسته) (شیرینه اضافتی بیانی در) (دارد فعل
 مضارع مفرد غائب طوری یعنی بر شیرینی واردر دیمکدر فاعلی صبره راجع ضمیر در) (محصول بیت)
 کردش ایام و تضاریف روز کار و تقالیب احوالندن ترش روی و عبوس الوجه او توره یعنی
 دور و سیر فلک کچ رفتارندن منقبض و منفعل اوله صابر اول زیرا که تحت و شدت روز کاره صبر
 ایتک کرچه صعب و دشواردر ولیکن آخر الامر فایده سی ظاهر و ثمره سی لایح اولوب عسر یسره
 و غموم و هموم سرور و حصوره مبدل اولمی مقرردر نکه مذکور نبات ذاتنده اجیدر اما منفعتی
 چوقدر اجیلغنه تحمل ایلین (کل مر دواء حسبنجه علاج پذیر اولور بوییتک مضمونیده یشتین
 سابقینه مناسب و ملائمدر * دران مدت مر ایا جمع یاران اتفاق سفر مکه افتاد چون از زیارت
 مکه باز آمدیم دومزلم استقبال کرد ظاهر حالش را دیدم بریشان و در بهات درو بیشان کفتم حال
 چیست گفت چنانکه تو گفتی طائفه حسد بردند و بخاتم منسوب کردند و ملک در کشف حقیقت
 آن استقصا نفرمود و یاران قدیم و دوستان رحیم از کلد حق خاموش شدند و صحبت دیرینه
 فراموش کردند * دران مدت یعنی رفیق مرتبه علییه و اصل اولدیغی مدت (مرا بکا دیمکدر
 (با مع معنایسته) (جمع یاران لامیه) (اتفاق سکون فافله اتفاقاً معنایسته) (سفر مکه لامیه) (افتاد
 دوشدی یعنی واقع اولدی) (دومزلم استقبال کردیم معنایسته) (استقباله مقیدر) (هات بونده
 صورت معنایسته در) (طائفه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل طائفه مبتدا) (حسد بردند
 خبری حسد ایلدیلر یعنی حسد ایلدیلر دیمکدر) (بخیات با حرف صله) (میم معنایسته) (منسوبه
 مقیدر) (کشف حقیقت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و آنه اضافت لامیه اشارتیدر) (خیانته
 منسوبه) (یعنی نسبت خیانتک حقیقتی کشف خصوص مننده) (استقصا بر نسنده حقیقتیه نقبتش
 ایدوب نطقه دیرلر) (نفرمود پیور مدی یعنی بی حقیقتله نقبتش ایلدی) (یاران قدیم بیانی در
 دوستان رحیمه بویه در بعض نسخه ده رحیم برینه جیم واقعدر) (کله حقندن مراد حق سوزدر
 (صحبت دیرینه بیانیه) (فراموش کردند اوتدیلر) (محصول ترکیب) اول زمانکه رفیق پایه علییه

مطل

ردسوری

مطل

واصل اولدی (بکار یلوك بارانله اتفاقا مکه به سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتندن بته کلام ایکی منزل مقداری بی قر شولدی (ظاهر حالنی پریشان و فقر شکسته و درویشان صورتند کوردم اگا دیدمکه حال ندرو بوسوره کبرنگ سبی نه) دیدمکه سن دیدیک کی بر یلوك اصحاب حسد و ارباب غرض بکا حسد ایدوب خصوصت ایلدیلر و بی خیالتله منم ایتدیلر و باد شاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقته تفتیش و تفحص بیورمدی تا کیم محسود اولوب استقامتم اگاه معلوم اولدی دخی نیجه زماندن بری یاران مشفق و مهر بان کچن احباب حقیقت حاله واصل ایکن حق سوزی سو یلکدن خاموش اولوب سکوت ایلدیلر واسکی صحبت و اختلاطی فراموش ایلدیلر * قطعه * بصنع خدا چون کسی اوفتاد * همه عالمش پای بر سر نهند * باحرف مصاحبت (صنع خدا لامیه امر خدا دیمکدر) (چون اادات تعلیل) (کسی باحرف وحدت) (اوفتاد و او ایله دو شدی یعنی منصبدن و د و لیدن دوشدی حاصلی دوشه و بادوشه دیمکدر) (عالمش ضمیری کسی به راجعدر) (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلد دیمکدر) (پای مفعول صریحی) (و بر سر غیر صریحی) (محصول بیت) (الله امر یله بر کیمسه که دولندن و منصبدن دوشه جیع عالم ایغنی باشی اوزره قور یعنی هر کشتی اتی چیکیز حاصلی هر کس قادر اولدی یعنی دکل اتی پامال ایدر قدیم نسخه زده بویت بویه واقعدر لیکن اکثر شراح بونی یازمش * نبی که پیش خداوند جاه * ستایش کن دست بر نهند * نبی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن کورمز مبسین یعنی کورر سین) (که حرف بیان) (پیش خداوند جاه اضافتری لامیه زده منصب صاحبک او کنده دیمکدر) (ستایش اسم مصدر در ستاییدن او کش دیمکدر) (کان الف و نون جائز در که اادات جمع اوله یعنی ستایش کن وصف ترکیبی اوله و ستایش کنان جمعی و جائز در که اادات صفت اوله ستایش ایدرک معنانه) (دست نهندک مفعول) (صریحی و بر غیر صریحی اولکی بر حرف استعلا ایکنی سینه معنانه در) (محصول بیت) (کورمز مبسین که خداوند جاه و منصب او کنده ستایش ایدیلر و یا ستایش ایدرک الی کو کسی اوزره قورلد) (حاصلی خلق عالم بار بچک الله دیه رک قرشوسنده ایاق اوزره طروب اللین کو کسنه قورلد * چوینند کا قبال دشنش گرفت * ستایش کنان دست بر نهند * چو اادات تعلیل) (پیند فعل مضارع جمع غائب پیندندن) (که حرف بیان) (افبال دولت دیمکدر مبتدا واقعدر) (دشنش گرفتک مقدم مفعولی و خبر مبتدا در) (شین کسی به راجعدر) (محصول بیت) (چونکه کوره لر که دولت و اقبال و بخت و سعادت کامعین و یاور اوله) (یعنی شویله کوره لر که جاه و منصب و عزت و رفعت صاحبی اوله ستایش ایدرک اللین سینه لر اوزره قورلد) (بویت مذکور نسخه ده بویه واقعدر * بیت * و کر و زکارش در آردن پای * همه عالمش پای بر سر نهند * روز کارش شین ضمیر خداوند جاهه راجعدر) (در آرد حرف تأکید آرد فعل مضارع مفرد غائب آردندن که تخفیف آردندن کسوره دیمکدر) (زبای آردن متعلق باقادن کنور مکدن مراد تخفیر و تذلیل در) (محصول بیت) (وا کر خداوند جا هی روز کار ابقدن یقارسه یعنی منصبدن دوشرب ذلیل و حقیر ایدر سه جیع عالم تخفیر باشنه آتی قورلد یعنی پامال ایدر * فی الجمله بانواع عقوبت گرفتار بودم تادین هفته که مرده سلامتی حجاج برسد از بند کرامت خلاص کردند و ملک موروث خاص * فی الجمله حاصل کلام) (باحرف صله) (انواع نوعک جمع در درلی دیمکدر) (عقوبته اضافتی لامیه) (گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در بونده مبتلا دیمکدر) (بودم جائز در که فعل ماضی متکلم وحده اوله اولدم معنانه و جائز در که اادات زمانیه اوله ایدم معنانه و لکل وجهه تا انتهای غایت ایچوندر الی معنانه) (درین هفته بوهفته ده) (که حرف رابط) (صفت) (مرده مشلق و همزه اضافت

ایچون کلدندر که لامیه در) (سلامتی باحرف مصدر مصادر عربیه یا مصدر لاحق اولمق جائز در اما کندی مصدر لر بته لحوقی شایع دکل) (زیرا عرب مصدر لر حکم جامده در یا نازنده و مصدر بی ظاهر و روشن دکل) (حجاجه اضافتی لامیه در) (حجاج حاجی جمعیدر اصلی حاجج ایدی مضاعفدر نصیر باندن) (پس ایکنی جیمی ماقبلی مکسور اولوب طرفه اولد بغیچون بایه قلب ایلدیلر تقضی البازی کبی) (برسد ایشدی دیمکدر) (بند کران یه نیه میم معناده خلاصه معیددر ضمیر منصوب متصل معنانه بی خلاص ایلدیلر دیمکدر) (و ملک مملک کسر یله بونده مال و اسباب یعنی مملکات معنانه در) (موروثه اضافتی بیانیه در یعنی ارثله انتقال ایلین ملک دیمکدر خاص ایلدیلر بونده بر کردند تقدیر اولنور) (محصول ترکیب) (حاصلی کلام انواع شکنجه به مبتلا اولدم نابوهفته ده که حجاج سلامتی مرده سی شهر بزمه کلدی و ایشدی اغرقید و بنددن بی اطلاق ایلدیلر و ملک موروث یعنی اولدن ارثله انتقال ایلین مال و ملک می غصب ایدوب ظلمه المدن آلدیلر و مال میری به خاص ایدوب ضبط ایلدیلر حاصلی ما ملک و بر مملکه باشمی کوجیه قوردم * کفتم ان نوبت اشارت من قبول نکردی که عمل پادشاه چون سفر در یاست سو دمتد و خطرناک یا کچ بر کبری بادر طلسم میری * اشارت من لامیه یعنی مصدرک فاعله اضافتیدر نکر دینک اشارت مفعول اولی) (وقبول مفعول ثانیه اشارتی قبول ایلدک دیمکدر) (که حرف بیان) (عمل پادشاه لامیه در یعنی خدمت پادشاه) (چون اادات تشبیه) (سفر در یا لامیه) (سود مند سود فائده) (ومتد اادات نسبت فائده لی دیمکدر) (خطر بونک کبی بر لده خوف معنانه در) (ونالک اادات نسبت زهر ناک زهر لی دیمکدر) (یا کچ بر کبری یعنی پامال صاحبی اولور سین بر کبری فعل مضارع مخاطبدر کبریدنن فاعلدر سین دیمکدر تحصیلدن عبارتدر) (بادر طلسم میری طلسم دفعیه بی حفظ ایلین شکل میری باحرف تأکید) (میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر حضرت شیخ سفر در یایی پادشاهک خدمت مشبه به ایدر فائده ده و خطر ده) (محصول ترکیب) (پادشاه خدمت طلب اولدیفک وقت بنم رمز و اشارتله نصیح و پند می سمع قبول ایله استماع ایدوب قبول ایلدک زیر بنم کلام سکا بویه اولاجفک اشارت ایلش ایدیکه پادشاه خدمتی در یاسفری کبیدر هم فائده لی و هم قور فنج یا وافر مال فاعلدر سین یعنی تحصیل ایدر سین و یا طلسمده اولور سین مراد قصه دن حصه در کر چکدن حاصلی کاه اولور که بر کیمسه در یاسفرین ایدوب مال فراوان تحصیل ایدر و کاه اولور که کیمسی پاره ثوب غرق اولور پادشاه خدمتیده بویه در کاه اولور که بر کیمسه اعلی مناصبه واصل اولوب کلی خزینه به مالک اولور و کاه اولور که پادشاه غضبه مظهدر و شوب باشند چقار) (پس بادر طلسم میری دیمکدر مرادی بویکی معنادر) (یعنی کیمسی پاره ثوب غرق اولمق و پادشاه خشمه مظهدر و شوب هلاک اولمقدردر) (حقیقته طلسمده اولمک دکلدر بعضیلر ظن ایلدک لری کبی * بیت * بازار بهر دودست کند خواجه در کار * یا موج روزی افکندش مرده بر کار * باعزیده امای ابتدایه معنانه در) (بهر باحرف مصاحبت) (وهر اادات تأکید تقدیری بدودست در) (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر) (خواجه فاعلی مراد سفر در یا ایلین کیمسه در بازار کان اولسون غیر ی اولسون لیکن مقصود تجارتدر) (در کنار لغته قوچقدردر بونده کندی به ضم ایدوب احاطه دن کنایتدر حاصلی مالک اولور دیمکدر) (باحرف عطف مابعدی زره عطف ایدر) (موج دکر طلازی) (روزی باحرف وحدت) (افکند همزه نک و کاف عربینک و نونک فحبله و فاک سکونیه فعل مضارع مفرد غائبدر براغور دیمکدر) (مرده اولی بیت) (برکار بر حرف صله) (کار قرا معنانه در) (محصول بیت) (در یا سفرین اختیار ایلین خواجه یا صاغ و سالم سفر دن مال

ردشی

فر آوان تحصیل ایدوب کلور یعنی دولتی مساعد اولوب دریادن ساحل نجاته دوشوب
مال فراوان صاحبی اولور و یار صکون موج اتی اولی یعنی میت کناره براغور حاصلی طلاز
بونی سوره سوره کناره انار نکه صولک حالی بویه دریایی سفر دریاه سوده مند و کاه
زیانکار درخواجه دن کشیه تغییر ایلین بی وجه ایلش * مصیحت ندیدم ازین بیش ریش درونش
خر اشیدن و تمک پاشیدن * بیش زیاده معناسنه در (ریش یاره در درونه اضافی لامیه در
(درونش شین رفیقه راجع در) خراشیدن خالک کسریله مصدر در طر ملامق (نگ توزدر
(پاشیدن باء بخفیه صاحبی دیمکدر یعنی سر پیک (محصول ترکیب) مصیحت و معقول کورمدم
ذکر ایلد یکم نثر و نثلم مضمو نندن زیاده کلامه ولسان ازارله درونی ریشی خراش ایدوب
یعنی یورکی درونی تازه لبوب یاره سته توز سریمکی (ریش درونی خراش ایلکدن مراد دردن تازه مکدر
* بدین دویشت اختصار کردم و کتم * بویکی بیتله کلامی مختصر قلد م و دیدم * قطعه *
ند آتشی که بینی بند پای * چو در کوشت نیامد بند مردم * ندانستی فعل ننی ماضی مفرد مخاطب
استهنام انکاری بی متضی بیلز میدک یعنی بلور دک (که حرف بیان) بینی فعل مضارع مفرد
مخاطب کور رین دیمکدر بند بونده دوشق دریایی بوقاغی (بر بونده ادات ظرفدر) چو ادات
تعلیل (و در حرف صله) کوش کاف عجمک ضمیمه قولی دیمکدر عربچه اذن دیرل همزه نک
و ذالک ضمی و نون سکونیه (ناصیر خطا بدر رفیقه) نیامد کیدی مراد کبرمدی دیمکدر (بند مردم
لامیه در مردله حضرت شیخ نفسندن کنایت پیورمش (محصول بیت) ایا عکده بوقاغی
کور جکک بیلد کیدی چونکه مر دمک نصیحتی قولاً عکده کبرمدی یعنی خلقک نصیحتی
قولاً عکده کبرمدی بیلد بویه اولاجعک بیلد کیدی یعنی بیلدک ایدی اما مقید اولمادک استهنام
انکاری بومقامده انکار واقع ایچوندر نیچون بیلدک دیمکدر دین عندی سولش زرا انکار واقع
مراد اولان برده بحر الفظیله استعمال اولنور عرییده لم حرفیه مستعمل الدینی کی اما استهنام
بونک کی برده اوقویشدن جقار قرینه ایله تنکه تنبع ایدنه معلوم در قند بر جانب عرییده لفظ
اذ شرط ایچون و ظرفیت ایچون اولدغی کی فارسیده دخی چون لفظی شرط ایچون و ظرفیت
ایچون اولق جائزدر و بومحمله ظرفیت معناسی انسبدر دین ایکی لفظک تحقیقده اصابت
ایلامش زرا اذامعناى شرطه دلالتی ضمندر وضعی معنای ظرفیت ایچوندر و چون لفظی ادات
تعلیل نه شرطه دلالت ایدر و نه ظرفیه فتأمل * دیگره صکرند اری طاقت نیش * مکن
انکشت در سوراخ کزدم * دیگره (ره راهدن مخففدر بریول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
معنی جهنده مصراع ثانی به مصر و قدر) ند اری فعل ننی حال مفرد مخاطب فعل شرط
ا کرطوما زسک دیمکدر (طاقت نیش مصدرک مفعولنه اضافی در) نیش نونک کسریله عقرک
و اربک و سار لادغ حیواناتک صوقدینی عضو دیر که ترکیجه کا ایکه دیرل (انکشت همزه نک فتحی
و کاف عجمک ضمیمه برمه دیرل) سوراخ سینک ضمی و خای مجبه ایله دلکدر عرب بخش دیر
بانک ضمی و خاء مجبه نک سکونیه ثقب ده دیرناه مثله و سکون قافله (کر دم کاف عربک فتحی
وزانک سکونی و دال مهمله نانک ضمیمه عقرک دیمکدر (محصول بیت) بر دخی اسکرنیشه
طاقت و قدرت طومناز سک یعنی سنی زهرلی حیوان صوقد یغنه تحمک یوغیسه بر مغکی
عقرک دلکنه ایله یعنی صوقه زرا البته صوقا نیجه اولماز حاصلی خاصه سیدر که اتی ترک ایلز
ایمدی سنده سلاطین و حکام جفاسنه تحمل ایده مزسک بر دخی ایلرینه اوغرامه که بر کره دادینی
کور دک بر دخی تبحر به به احتیاج فالمدی (نیش دخی صوقدینی معناسنه در دین عندی سولش
* حکایت * تی چند در صحبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح اراسته * نندن مراد

شخصدر

شخصدر (یا حرف وحدت) چند نیجه دیمکدر (تی چند نیجه تن معناسنه در) صحبت من لامیه در
بعض نسخهده من برینه ماد و شمش بزم صحبتزده دیمکدر (بودند ادات زمانیه جعیدر ایدیلر
دیمکدر زظاهر حال اسم فاعلک فاعلنه اضافتدر) (وایشانه اضافت لامیه در) بصلاح یا حرف
مصاحبت اراسته به معلق اراسته اسم مفعولدر بزمش دیمکدر (محصول ترکیب) درویشاندن
بر نیجه کیسه بزم صحبتزده ایدیلر یعنی مرید لرم ایدیلر ظاهر حاللری صلاحه بزمشیدی حاصلی
اهل صلاح و تقوی ایدیلر اراسته دن صکره بود تقدیر اولنور * یکی از بزرگان در حق این طایفه
حسن ظن بلیغ داشت و اداری معین کرده بود * حسن ظن بلیغ حسن ظن مصدرک فاعلنه
اضافتدر (و بلیغه اضافت یانیه در) (داشت حکایت حال ماضی در طورتدی دیمکدر و اراقدن
عبارتدر) (ادار کسر همزه ایله افعال باندن و نلیقه معناسنه در) (یا حرف وحدت) (کرده بودک
مفعول اولی) (و معین مفعول ثانیه زرا کرده ده جعل و تصبیر معناسی ملحوظدر) (بود ادات زمانیه
(محصول ترکیب) (کا بردن بریسی بوطایفه نک حقنده مبالغه ایله کوزل ظن طورتدی یعنی بونلرک
حقنده زیاده کوزل ظنی و ارایدی زرا ظاهر لری صلاح و تقوی ایله میراسته ایدی و بونلره
حالی رینه کوره بر مقدار وظیفه تعیین ایلش ایدی * مکر یکی از ایشان حرکتی کرد نا مناسب حال
درویشان ظن آن شخص فاسد شد و بازار ایشان کاسد * مکر بونده کاهه معناسنه در (حرکتی
(یا حرف وحدت) (یا حرف توصیف ننی) (مناسب حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (و درویشانه
لامیه (ظن آن لامیه و مبتدا) (و شخص مشار الیهی) (فاسد شد خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
شرط محذوف) (بازار ایشان لامیه و مبتدا و کاسد خبری و جمله اسمیه سابعه به معطوف و برشد
مقدور در تنکه مکرر اشارت اولندی کاسد شد دیمکدر مراد اول صاحب دولتک حسن التفاتندن
دوشدیلر و وظیفه لری قطع اولدی و حاللری مکدر اولدی (محصول ترکیب) مکر بزم صحبتزده
اولانلرک بریستندن درویشلر حالته نامناسب بر حرکت صادر اولدی حاصلی بر مخالف ایش
اشلدی پس بونلرک حقنده اول شخصک ظنی فاسد اولدی و بوفساد سببیه بودر ویشلرک بازاری
کساده دوشدی یعنی اول صاحب دولتک حسن التفاتندن دور وادار معیندن مهجور اولدیلر
* خواستم تا بطریق کفاف یاران را مستخلص کنم * خواستم فعل ماضی متکلم واحد (یا حرف
تعلیل) (یا حرف مصاحبت) (طریق یا حرف وحدت) (کفاف کاف فکحیه آزی و رزق معناسنه در
یارانه اضافتی لامیه در) (و ادات تخصیص) (کنک کفاف مفعول اولی و مستخلص ثانیهی مستخلص
اسم مفعولدر استفعال بایندن) (محصول ترکیب) (دیلدم تا بر طریقه مذکور فقراتک کفافی تخلص ایلیم
یعنی بر تدبیر و تدارک ایدوب اول صاحب دولتک فقراتک وظیفه لری بزمه تعیین ایدیم * آهنگ خدمتش
کردم در بام رها نکرد و جفا کرد معذورش داشتم بحکم آن که گفته اند * آهنگ بونده قصد
معناسنه در خدمته اضافتی مصدرک مفعولدر (و کردمک مقدم مفعولدر) (در بان قیوچی زیاردر
قبودر) (و بان ادات فاعل جی معناسنه در) (مهم معناده) (نکردک مفعول اولی) (ورها مفعول ثانیهی
و در بان مبتدا و نکرد خبری) (نکردها ایلدی) (یعنی صالیو برمدی و جفا ایلدی) (معذورش شین در بانه
راجعدر) (محصول ترکیب) (اول دولتلیک خدمته وارمق قصد ایلدم یعنی ملاقات مراد ایلدم
قبوسنه وارد قده بواب ایچری کر مکه اجازت و رخصت و برمدی و بکا جفاده ایلدی تنکه
بو کلابک عادتدر امانتی معذور طوتم زرا بر بلوک مسلمانک مصلحتنه خبر نیتله رنجت اختیار
ایدوب وارممش ایدم پس بوجهتدن هیچ بحضور اولمادم و بواب ناساز کارک غلطتینی معذور
طوتم اول معنایله و اول سببیه که عقلا و علما بوباید سوز سولش * قطعه * در میر و وزیر
و سلطان را * بی وسلیت مکرر پیرامن * در میر لامیه در (وزیر میره معطوف) (وسلطان وزیره

رد کافی

رد کافی

ردشی

(و را حرف تخصیص) معناده دره مقید و مصراع اول مصراع ثانی به مرهون (مکدر فعل نهی مفرد مخاطب دو غه و جکر نه معنای در حاصلی طولی دیمکدر (پیران اطراف معنای در) برامونده در (محصول بیت) بک و وزیر و پادشاه قیونک و سبیل سبز اطرافنی طولی یعنی ایچرو داخل اولایم دیسک و سبیل سبز بانه اوغرامه که مبسر دکل * سک و در بان چو یافتند غریب * این کر بیانش کبر آن دامن * سک ایندر (در بان قیوجی) چو حرف تعلیل (یافتند فعل ماضی جمع غائب بوالدیلر دیمکدر (سک و در بان مبتدا و مصراع ثانی خبری (غریب یافتند مفعولی و فاعل تحتند سک و در بانه راجع ضمیر در) معلوم اوله که فارسیده و ترکیده تشبیه ایچون فعل وضع اولامش بلکه تشبیه و جمع صیغه مشرک در فاحفظ (این در بانه اشارت در (و آن سکه لف و نشر طریقه) کر بیان کاف عجمک و رانک کسره لریله بقایه در (نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دامن و دامان آنکه در (محصول بیت) سک کزنده ایلله بواب طائفه سی پندیده مناسبت وجهت جامعه وار خاصه لری بود که بر غریب و فقیر شکلنده کیمسه بولدقده بواب یقاسنه یا شور و کلب داماننه حاصلی بالطبع یکسیده موزیدر * چندان که مقر بان حضرت آن بزرگ بر حال من واقف شدند با کرام در آوردند و بر مقامی معین کردند اما بتواضع فرو نشستم * چندان اولقدر دیمکدر همان معنای (که حرف بیان) مقر بان مقر بک جعیدر بقیلر دیمکدر یعنی مخصوص ادملری معنای (حضرت نه اضافی لامیه در (وانه اضافنده بویه در (بزرگ بانک و زانک ضمه لری و رانک سکونیه اولودیمکدر بونده مذکور دولتی مراد در (بر حرف صله) حال من لامیه در (با کرام با حرف مصاحبت در آوردنده متعلق اکرام افعال بایندن مصدر در بونده تعظیم مراد در یم ضمیر معنی جهنده ضمیر منصوب متصل آوردند مفعول صریحی (و با کرام غیر صریحی در) آوردند ایچری کتوردیلر (بر بوجه رک) (مقامی با حرف وحدت) اما حرف استدراک (با حرف مصاحبت) نشسته متعلق (تواضع الحلق کوسرمکه در (زیرا وضع مقابل رفیعدر الحلق معنای (فرو تر مقابل برتر را شاغر ق دیمکدر (نشستم او توردم (محصول ترکیب) اولقدر که یعنی همانکه اولاد دولتی مک مخصوص و مقرب ادملری بنم حاله واقف اولدیلر و سعدی اولدی یعنی بلدیلر بنی تعظیم و تجلیل ایلله ایچری صاحب دولتی بانه کتوردیلر و بر بوجه رک مقام معین ایلدیلر یعنی صدر مجلسه جلوسی تکلیف ایلدیلر حاصلی بکا اعزاز و اکرام ایلدیلر اما بن تواضع ایدوب اول بوردقاری مقامدن اشاغر ق به او توردم و دیدیم (چندانک معنای اول زمانه دیک قیوده بواله خصوصت و غوغانده اولدم دین و اولقدر که یعنی در بانک جفا سبیل قیوده توفیق اولد کلو ممتدا ولدی و شول مرتبه به وار دیکه دین حضرت شیخه بوازدن غلظت شان لازم اولدیغین لیا مشاعر عنی الله عنهما * بیت * بکذار که بنده کیم * نادر صف بندکان نشستم * بکذار فعل امر مفرد مخاطب تودیمکدر مصراع ثانی به مرهون در (که حرف بیان) و با حرف تعلیل (بنده کین بیانیه) کین با حرف نسبت (نون حرف تأکید اکیلی دیمکدر گاه اولور که برهای تخصیص ادخال ایدوب کینه دیرل بونده ده جائزدر که هاء رسمی همزه مجتله ایلله حذف و ابصال طریقه ترک اولته ضرورت وزن ایچون (تا حرف تعلیل) صف بندکان لامیه صف فعال دیمکدر فا ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (محصول بیت) بنی کندی حاله قونمله مقید اوله زیرا که بن عبدکترین و در ویش حقیر و فقیر ایمدی قونجی تا کیم صف فعال و مقام رذالده او تورایم حاصلی تکلیف بیور دیمکدر مقام فقر مقامی دکل کبرا مقام در بن ایسه افقر و احقر نام * کفت * او صاحب دولت بدن بوینی استیدیمک دیدی * مصراع * الله الله چه جای این سخنست * الله الله بونده تعجب افاده ایدر (یعنی نه عجب سوبلدیمکدر بوسکلامک

مطل

ردشعی و کافی

نه محلیدر

نه محلیدر بویه نیچون بیور سز یعنی سز بویه دیمکدر مقامه دکلستر (بونده الله الله معنای الله تعالی دین عجب سوبیلشکه محل تعجبدر * بیت * کر بر سر و جسم من نشینی * نازت بکشم که نازینی * نشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر او تورسک دیمکدر فعل شرط واقعدر (که حرف تعلیل) نازینی ایکی نون ارارنده بایله حروف نسبتدن اولکی نون شدوذا داخلدر و یا به اخیر ضمیر خطابدر (محصول بیت) اگر بنم باشم و کوزم اوزره او تورسک ناز و استغنا کی چکر مکه قتی نازایسین (ناز استغنا معنای در یعنی هر قدر که صدر مجلسه او طور میوب استغنا ایدوب پایان مجلسه او تورسک ایسه استغنا کی چکر ز و بزده بانکده واروب او تورسک (زیرا مقبول و نازایسین سک بهر حال بزرگ تابع * فی الجملة بنشستم و از هر دری سخن پیوستم تا حدیث زلت یاران در میان آمد کفتم * فی الجملة حاصل کلام) بنشستم مذکور صف نغالده و یا تکلیف بیور دقاری مقامه او طولدم (و از هر دری یا حرف وحدت فارسیده در عریده باب کی گاه اولور که اسلوب و نوع و گونه معنای استعمل اولنور بونده بویه در (یعنی هر ستمدن و هر نوعدن سوز سوبلدیم یعنی دفعه وار دیغ قضیه بی اورتیه کتور مدم بلکه مناسبتله هر بایدن سوزی سوز و قصه بی قصه به ایصال ایلدم) پیوستم فعل متعدی اولشدردم (تا بونده حرف تعلیل در حتی معنای زلت زانک فتحیله و لامک تشدیدله طایرغق یعنی بالحقده و غیر ده طایرغق الغزیدن معنای (یارانه اضافت لامیه در (در حرف صله) میان اورتیه دیمکدر (محصول ترکیب) محصل کلام او طوردم و هر بایدن مناسبتله سوق کلام ایلدم بیان ایلدی کمز کی تا کیم الکلام یجر الکلام حسنیجه تقریب و شوب یارانک ایلد کمری تقصیر و خطا ارایه کلوب مذکور اولدی پس فرصت بولوب عرض حال و بیان مافی الباله شروع ایدوب دیدیم * قطع * چه جرم دید خداوند سابق الانعام * که بنده در نظر خویش خوار می دارد * حضرت شیخک سوق کلامی نظمیه بیور دیغندن حاصلی سباق و سیاق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دولت ارباب نظمیدن اوله (جرم جیمک ضمی و رانک سکونیه گاه دیمکدر عریبدر) خداوندک سابق الانعام اضافتی بیانیه در (و سابق صفة جرت علی غیر من هی له در) اصلی سابق الانعام در که سابقک انعام فاعلیدر صکره ضمیری حذف ایدوب بدلته الف و لام و یروب فاعلنه مضاف ایدوب سابق الانعام دیدیلر فقدر (انعام و لطیف سابق اولان خداوند دیمکدر) که حرف بیان (بنده تقدیری بنده را در (نظر خویش لامیه) میداردک بنده مفعول اولی (و خوار مفعول ثانیهی (محصول بیت) انعام و احسانی سابق خداوند نه گاه کور دیکه بنده سنی نظرش یغشده خوار و حقیر طوناز جائزدر که بنده دن حضرت شیخ کندی مراد ایلله (زیرا فقر استه حقارت و هوان معنی جهتندن کندینه راجعدر) دیمکد استر که سابقا فقرا حقیقه انعام و احسانی جاری اولان دولتمند و سعادت مند بونده دن نه مقوله جرم کور دیکه بنده به حقارتله نظر ایدوب و خوار و ذلیل کوروب فقرانک جهت معاشرلی قطع بیورلدی و جائزدر که بنده لفظیه مقصر و مجرم اولان در ویش مراد اوله یعنی اول بنده لرندن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبه ده دکلدر که مجرد اولقدر تقصیر سببیه جمله در ویشانی تحقیر ایدوب اسباب معاشرین قطع ایلکه باعث اوله (بونده خداوندی صاحب لفظیه تفسیر ایلین تفسیر البس (و سابق الانعام لفظی خداوندک صفیدر اضافت درست دکلدر دین عجا خداوندی نیجه او قورمش که اضافت درست اولیه * خدا یراست مسل بر کواری و لطیف * که جرم پند و نان برقرار می دارد * خدا یرا اادات صله تقدیری خدرا مسلت در بوعبارت مقدم خبر در (و بر کواری یا مصدریه ایلله عظیم الشان و نبیه القدر حاصلی عظمت و کبریا صاحبی دیمکدر یعنی اولوق

ردسروی

مطل

طایرغق سورجک
مرادفیدر للطایع

ردشعی
رد کافی

مؤخر مبتدا لطف بونده جود وسخا و کرم معناسه در (که حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت
 (جرم پندک مقدم مفعولیدر) و ان میداردک مفعول صریحی (و برقرار غیر صریحی
 (محصول بیت) عظمت و کبریا و اطف و عطا خدایه مسلمدر یعنی اکا مخصوصد ز بر عبادک
 هر دم و هر ساعت نیجه در او خطایا و جرایعی کورر و یلور ایکن نان و نعمت لرخی برقرار
 و ثابت علی الدوام طوتار تنکه کاب اولنده (و وظیفه روزی بخطای منکر نبرد) بیور منبیدی
 پس شرط مروت و مقتضای علو همت اولدر که آدمیک وانسانیت دعواسین ایدن صاحب
 سعادت (تخلقوا باخلاق الله ایله) عمل ایدوب فقرا و درویشانک مقتضای بشریت اوزره
 واقع اولان تقصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم الثغات اولیوب هرایشاری حسبته الله اوله
 ریا و سمعه ایچون اولیه * حاکم را این سخن پسندیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تا بر قاعده
 ماضی مهیا دارند و مؤنت ایام تعطیل وفا کنند * اسباب معاش یاران اضافی لایمیدر در
 (تا حرف تعلیل) مهیا اسم مفعولدر تعیل بایندن حاضر نمیش و بر اقلنیش دیمکدر (مؤنت زجت
 و مشقت دیمکدر) ایام اضافی و ایامک تعطیل لایمیدر در (محصول ترکیب) حاکم بویکی بیت
 مقبول کلدی و فقرات اسباب معاش لرین و ادرا مفعولدر ین ینته تعیین ایدوب بیوردی تا کیم اولکی
 اسلوب و قاعده اوزره حاضر و مهیا ایدر دخی ایام تعطیل زجت و مشقتی و فایده لر یعنی بر فاج کون
 مقطوع اولان وظیفه لر ین یله و برول * شکر نعمت بکتم و زمین خدمت بیوسیدم و عذر جسارت
 بخوانم و در حالت بیرون آمدن این سخن بکتم * شکر نعمت مصدرک مفعولنه اضافیدر (و بکفتمک
 مفعول قولیدر) زمین خدمت بیاینه در (و بیوسیدمک مقدم مفعولی) و عذر جسارت لایمه (جسارت
 چیم عم پندک فخیله جرأت معناسه در ترکیب اضافیدر) بخوانمک مقدم مفعولی (حالت
 بیرون آمدن بیاینه) محصول ترکیب) نعمته شکر دیدم یعنی بمنون اولوب حاکم شکر و ثنا ایلدم
 و تواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حاصلی مسکن اظهار ایلدم و بها در لقی
 و کستا خلق ایلد که کلوب مبارک با شکر ین اغرتیق دیو عذر دیلدم و جقوب کتلی اولیک
 بوسوزی سولدم یعنی بوقطعه ین اوقودم * قطعه * چو کعبه قبله حاجت شد از دیار بعید *
 روند خلق بدیدارش از بسی فرسنگ * کعبه مکه شهرنده اولان بیت الله دیرلر (قبله
 حاجت لایمه) از من معناسه حرف ابتدا در (دیار افتده دارک جمعیدر اولر دیمکدر اما مملکت
 معناسه مستعملدر) بعیده اضافت بیاینه در (از دیار بعید مصراع ثانی به مرهوندر) روند فعل
 مضارع جمع غائب رویدندن کیدرلر دیمکدر (خلق فاعلی) با حرف صله (دیدار اصلنده
 وصف ترکیبی در دید کتوری یعنی کورمه کتوری صکره بوز دهوز یارنده استعمال
 ایلد یلر تنکه بوکا پده ایکی معنایه یله کلوران شاء الله تعالی بونده زیارت معناسه در (بسی
 بای اصلیه ایله جوق دیمکدر بسیار معناسه) فرسنگ فار سیدر عریسی فرسخدر اون
 ایکی یلک ادم ره دیرلر (محصول بیت) چونکه کعبه مکرمه قبله حاجت اولوب دعا ر قبول
 اولاجق مقام اولدی خلق عالم بعید یار دن نیجه فرسخ یوللر دن قطع مسافه ایدوب
 زجت و مشقت جکوب زیارتنه کیدرلر لفظ دیدار دیدندن مشتق اسم مصدر در دیدن
 معناسه رفتار رفتن معناسه ایلد یعنی کیم دین نه دیداری یلور مش و نه رفتاری ز بر ایکی سیده
 اصلنده وصف ترکیبی در نهائی ترکیبای خفیدر * ترا تحمل امثال ما بیاید کرد * که هیچ
 کس نرند بر درخت ین برسنگ * ترا سکا دیمکدر (تحمل امثال مصدرک مفعولنه اضافیدر
 و مایه اضافت لایمه در) بیاید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر (کرد مصدر معناسه در
 ز بر مضارع معاندر) که حرف تعلیل (هیچ کس هیچ بر کعبه دیمکدر) نرند فعل انی مستقبل

بی حرف سلب (بریمش میوه معناسه) محصول بیت) سکای صاحب دوات لایق و سزاوار
 اولدر که بزم کبی فقرا وار باب حاجاتک تصد یعلمینسه تحمل ایله سین و حصول مراد لر
 ایچون واقع اولان کستا خانه الحاح و ابرام لرین معذور طوته سین زیرامیوه سزدر خنه هیچ کیسه
 طاش آتمز یعنی لطف وجود بکره اعتماد لر اولماسه سز به بوقدر زجت و بره زلایدی پس دولتلیک
 شاقی و مرد ملک نشانی اولدر که فقراتک حاجاتن روا کوره سین (بیت) کرم قبل کسمه لطف
 و التفاتک بی نوار دن) (الکدن کلد بکی خبری دریغ ایتمه کدا لردن * حکایت * ملک زاده
 کج فراوان از پدر میراث یافت دست کرم برکشاد و داد سخاوت بداد و نعمت بی قیاس
 بر سپاه و رعیت بر یخت * زاده با حرف وحدت (و همزه حرف توسیل همزه حرف وحدت در
 د بین غلط سوبلش) کج بونده خزینه معناسه در (فراوان فانک کسر یله جوق دیمکدر
 اضافت بیاینه در) از پدر تقدیری از پدر شد قرینه قائم اولد یعنی چون ضمیر حذف اولندی
 (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر فاعلی تختنده ملک زاده به راجع ضمیر در
 و مفعول اولی) کج و ثانیسی میراث (و غیر صریحی از پدر در) (وجهه فعلیه خبر مبتدا در که
 ملک زاده در) دست کرم بیاینه در (و برکشادک مقدم مفعولی) بر حرف تاکید (و کشاد فعل ماضی
 مفرد غائب آجدی دیمکدر فاعلی تختنده ملک زاده به راجع ضمیر در) وجهه فعلیه شرط
 مخدوفه جوابدر فتدیر (داد سخاوت لایمه) بداد با حرف تاکید (داد و ردی یعنی سخاوت و عدالت
 و پردی) حاصلی اسراف ایلوب سخا و کرمی عدل ایله ایلدی (داد سخاوت بدادک مقدم
 مفعولیدر) وفا علی سابق کبی (و ایکی داد بیخته تجنیس نام صنعتی واقعدر) دست کرم برکشاد
 داد سخاوت بداد) و او عاطفه سزموزون بر مصراع اولور بحر منسرحدن فتأمل (نعمت
 بی قیاس بیاینه در) اورانتز نعمت دیمکدر (بر یخت با حرف تاکید) (ریخت فعل ماضی
 مفرد غائب دوکدی دیمکدر فاعلی سابق کیدر و مفعول صریحی نعمت (و غیر صریحی بر سپاه
 و رعیت در) (وجهه فعلیه ما قبلنده جلیه معطوفدر) (محصول ترکیب) بر باد شاه زاده بیایسی
 میراثندن جوق خزینه بولدی یعنی با با سندن ارت طریقله کد و به جوق ماله دوکدی پس
 بوبله اولیجی سخا و کرم الینی آجدی یعنی جوهر مرد لک ایلدی و سخاوت و کرمه عدالت
 و پردی یعنی غلط بخش و کج عطا اولوب اسراف ایلدی بلکه جود و کرمی محلنده ایلدی
 و سپاه و رعایا اوزرینه اوزا نسر نعمت و مال دوکدی یعنی بونلره و افراتعام و احسان ایلدی
 بزم زما نمزده سلطان محمد بن سلطان مراد ایلدی کبی * قطعه * نیا ساید مشام از طبله
 عود * برا تش نه کک چنون غنبر پیوید * نیا ساید فعل نفی استقبال مفرد غائب
 آسایش ایلز و راحت اولما ز دیمکدر بونده معطر و بخور اولماز دیمکدر آسایشندن
 مشتقدر اسودندن دکل (مشام فاعلی) ککرده قوقی الان به دیرلر یعنی قوت شامه موضعی
 (طبله عود اضافتی لایمه در ادنی ملاسه ایله ز بر عربده و تجمده بخبرات و معطراتی) مثلا
 عود و حصلبان و غیر و سائر لر ین طبله لره ترتیب ایدوب ستارلر تنکه استا نبولده میوه بی
 و غیر یسنی طبله لره ستارلر (پس بونده همزه وحدت ایچون لر دینلر ایکی وجهه خطا
 ایلد یلر) بر بسی اولدر که همزه فار سیده وحدت ایچون کز بلکه وحدته منصوب یادر
 (و بر سیده اولدر که اضافتدن مقطوع اولسه عودک اعرابندن محلی اولمازدی تنکه عقل سلیم
 و طبع مستقیم ار بانه معلومدر فتأمل) بر آتش بر حرف استعلا (نه نون کسر یله و هاء اصلیه ایله
 فعل امر مفرد مخاطب قود دیمکدر نهیدندن نهادندن دکل) مفعول صریحی مفرد عود
 و غیر صریحی بر آتشدر (که حرف تعلیل) چون ادات تشبیه (غیر معنی نامعلوم قوق

اشبویت فضولیکدر
للطابع

ردشعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و کافی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

و بر ناردن بر نوعدر مسک کبی (بوید با حرف تأکید) بوید فعل مضارع مفرد غائبدر
 بونده لازمدر فوقه دیمکدر لازمی (یعنی معنای لازمی فوقی و بره فاعلی عود در) پس
 متعدی اولسنی تجویز ایدوب مشای فاعلی اعتبار ایدن مشامنده بوی لذت فارسی بوغیش
 (محصول بیت) مشام طبله عود دن محظوظ و معطر اولماز (یعنی عود طبله ده طور دیغی رده
 فوقی و برمن پس ایدوب آتش اوزره قوکه عنبر کبی فوقه یعنی ایدن قوفی حیفه (ایمدی قصه دن
 حصه بودر که اموال و نفود مقارن بذل وجود اولسه بی سود و ناجود در یا تمیوب طبله ده
 طوران عود کبی * بزکی باید بخشدکی کن * که دانه تا پیشانی زوید * بزکی یا حرف مصدر
 اولوق دیمکدر (باید فعل مضارع مفرد غائب معنای شرطی متضمن کرکسه دیمکدر) و تا
 ضمیر منصوب متصل مفعولی (بخشنده اسم فاعل بغشایی معنای) و کاف عجم هاء رسمیدن
 بدلدن (و یا حرف مصدر بغشایی بخلق دیمکدر) کن کاف عربی ضمیه فعل امر مفرد
 مخاطبدر کنیدنن ایلد دیمکدر (بخشدکی کن جواب شرط مقدر در) که حرف تعلیل (دانه
 حبه دیمکدر) تا حرف توقیت مادام معنای (بخشدکی کن فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صاچیه سین
 (زوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بجز دیمکدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقیه بیورر
 اگر سکا اولوق کرک ایه (یعنی دولت و عزت و رفعت استرسک همیشه عطا وجود و بذل
 موجود ایلد تا که خلق بنده احسانک و شا کر نعمت فراوانک اولسون زیر امدامکه تخم و دانه
 صاچوب اکیه سین اندن نسته بجز (حاصلی عظمت و رفعت احسان و کرم ایلد در امساک زور در ماله
 دکلدر) (مضارع ثانی مضارع اوله مقام تعلیلده واقعدر * یکی از جلسای بی تدبیر بصیغتش
 آغاز کرد که ملوک پیشین این نعمت را بسعی اندوخته اند و برای مصلحت نهاده * جلسا
 جپک ضمی و لامک فعیله جالسک و جلسک جمعدر (بی تدبیر اضافه بیانیه در) (آغاز کرد
 شروع ایلدی) که حرف بیان (ملوک پیشین بیانیه) بسی یا حرف مصاحبت (اندوخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب) اند ادات جمع قرآنشدر یعنی کسب ایدوب ادخار ایلشدر
 دیمکدر (برای باء مفتوحه اصلیه ایلد ادات تعلیلدر لاجل معنای) (مصلحت اضافه لامیه در
 تخصیص ایچون) (نهاده ماضیدن قسم تقدیری نهاده اند در قومشدر یعنی حفظ ایلشدر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) مذکور شاه زاده بی تدبیر مصاحبات بریسی نصیحت شروع
 ایدوب ابتدای اولکی پادشاهلر (یعنی آبا و اجدادله بوقدر اموال و خزانی زجت و مشقه جمع
 ایدوب قومشدر و مهم مصلحت ایچون صافشدر یعنی برکون لازم اوله دیو حفظ ایلشدر پس سنک
 اوزر بکه دخی ضبط و صیاتی لازمدر * دست ازین حرکت کوتاه کن که واقعادر پیشست و دستان
 در پس نباید که در وقت حاجت درمائی * دست (کن فعلک مفعول اولی) (و کوتاه تانیسی) (وازی
 حرکت غیر ضروری) (کوتاه کاف عربی ضمیه قصه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (واقعها واقعندک
 جمعدر معلوم اوله که هر گله نک که فارسیده آخری هاء رسمی اوله و یا عربی گله اوله که اخرنده
 هاء رسمی شکلنده ها اوله که تلفظ اولمیه) (واقع و قلع و ورقه و شقه و غیر یلری هایلله
 جمع اولدنده هاء رسمی و مرتبه سنده اولان ها کاتب اولماز واقعها و حقها کبی فاحفظ (در پیشست
 اوکده در) (و دشمنان در پس ارتده دیمکدر) (واقعها مبتدا) (و در پیش خبری) (و دشمنان مبتدا
 و در پس خبری) (نباید فعل نفی استقبال مفرد غائب کرکزی یعنی لایق دکل (بایدندن بایستندن دکل
 (در وقت حاجت در حرف ظرف و اضافه لامیه) (درمائی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجز قله سن
 دیمکدر دراه مصدر اولجه معنی بویله اولور در مانیدنن مستقدر در مانندن دکل (محصول ترکیب)
 جلس بی تدبیرک تمه مفعول قولیدر شاه زاده بی تدبیرک الکی بو حرکتدن کوتاه ایلد یعنی بواسراف

و تلافندن

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

عاجی لغت میمک تشدید ایلد در
 لیکن عجم تخفیف ایلد و قور
 سلا

و تلافندن کج و فارغ اولکده ایلریده واقعدر وار یعنی نیجه در لوحوادث ظهور ایلک احتمالی وار
 و دشمنلر ارد کده بویسیده در فرصت اسیری اولوب سنک حاکمه ناظر و مقید لر در اولیه که
 وقت حا جتده عاجز و فرو مانده فله سین بر جانیدن اعدا مستولی اولدنده خزینه قلندن
 عسکر جعنه مالک اولیا سین مملکت الدن کیده و استبدک اسرافلره ندامت جسکه سین
 * قطعه * اگر کنجی کنی برعایان بخش * رسد هر کنجدا بی را برنجی * کنج بونده خزینه
 معنایسنه در (و یا حرف وحدت) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر اگر
 ایلر سک دیمکدر (بر حرف استعلا) (عایان عایینک جعیدر عامه ناس معنایسنه) (بخش حصه
 و قسم معنایسنه در) (رسد فعل مضارع مفرد غائب) (کنجدا صاحب خانه یعنی هر خانه به ایشور
 (یا حرف وحدت) (و یا حرف صله) (برنج لفظ مشترکدر عربدن غیر دلد) (و یا حرف وحدت
 (محصول بیت) اگر تحت تصرف کده و مالک سلطنت کده اولان عوام ناسه خزینه بی تقسیم
 ایلرک خانه دن خانه به بر برنج ایشور انجیق یعنی برنج مقداری کومش و یا جیبی خزینه کی
 برنجیه صرف ایدوب عامه به توزیع ایلرک هر برنج حصه سنه بردانه دوشرا انجیق یعنی شی
 قلیل اولوب هیچ کس اندن متفع و بهره مند اولماز سنک اموال و خزائن دن ابر لد یلک
 فالور انجیق جود و کرمه و بذل در ماله خلقی طور مقی مبردر کل در پس پادشاهلر اولدر که
 سن خلقدن الوب جمع ایلیه سین دیمکدر * چراستانی از هر یک جوی سیم * که کرد آید
 ترا هر روز کنی * چرا عرییده له معنایسنه در نیچون دیمکدر (نستانی فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطب نیچون الماز سین دیمکدر) (از هر یک یعنی هر عاییدن و یا هر کنجدا دن) (جو جیمک
 قعیله و واصلیه ایلد در) (و یا حرف وحدت) (سیم کومش یعنی بر شعر مقداری کومش) (که حرف
 تعلیل) (کرد آید جمع اوله) (ترا سکا هر روز هر کون دیمکدر) (کنجی یا حرف وحدت بر خزینه دیمکدر
 (محصول بیت) نیچون عامینک و یا کنجدا نک هر برندن برار به مقداری کومش الوب جمع
 ایلر سین تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اوله یعنی بذل موجود ایلکدن هم سکا ضرر مرتب
 اولور و هم انلر اول قدر مستفید اولماز لیکن هر برینه برشی قلیل تعیین ایدوب سن انلردن
 جلب ایلرک هم انلر جوقاتی ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کلی خزینه حاصل اولور
 دیمکدر (بعض شراح از هر یک عبارت رعا یا نک هر برندن دیو نفس ایلش) (و بعضی
 آتی رد ایدوب بو محله رعا یا به تخصیصک وجهی بوقدر بلکه رعا یا نک و سپاهک جمله سندن
 دیمکدر مقد ما بر سپاه و رعیت بریخت دیدیکی اکا شاه در دیمش (مخفی دکلدر که سپاه
 اولان بذل وجود محل اعتراض اولان اسرافدن دکلدر) (و سپاهه صا لغن صالوب انلردن
 جلب مال ایلک جمع زمانده جائز کور لماشدر) (سوق کلامک دخی اول معنایسه مساعده می
 بوقدر جدا شارح اولک کلامی صحیحدر) (عجیدر که شارح معترض سا بقا مذکور اولان
 بر سپاه و رعیت عبارتیه عمومه استدلال ایدوب بو مقامده برعایان بخش عیارتنک خصوص
 عوامه دلا لتندن غفلت ایلشدر فتا مل (معلوم اوله که قوا فیده واقع اولان الفاظک حرف
 اخیر اصلیه روی اصطلاح ایدر و ما قبلنده حرف صحیح سا کنه حرف قیدیر لر اولده اون حرفه
 مخصوصدر که بریسی نوندر پس مادامکه حرف روی سا کندر قیدک ما قبلنده اولان حرکتک
 اختلافی جائز کلدن اما روی حرف وصل کلک سبیله فتحک اولسه اختلافی جائز در تنکه
 کمال اصفها نینک بور باعیه سنده واقعدر (رباعی) کر سوز توام یک نفس آهسته شود
 از دودلم راه نفس بسته شود (در دیده از آن آب همی کر دایم) (تا هر چه نه نفس تست ازو
 شسته شود) روی به متصل اولان حرفه حرف وصل دیرلر بور باعیده هاء رسمی کبی فیدر

شارح معترض
 سروری

شارح اول ابن سید علی

مطل

بدکانی

پس برنج کنج لفظنه قافیه اولغه مذکور اولان فانوته در ایدی بومخلده یانک لحوقله حاصل
اولان طلول سبیه عیدین سالم اولمندر دین فی قافیه به مطلع دکل ایش * ملک زاده روی
ازین سخن در هم کسیر که موافق ر آیش نیامد و گفت خدای عزوجل مرا ملک این
مملکت کرد آید نست تا بخورم و بخشم نه پاسبام که نکه دارم * درهم کشید عبارتک معناسی
مکرر بیان اولدی (که حرف تعلیل (موافق طبع اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) شین ملک زاده به
راجعدر بعض نسخهده موافق رایش واقعدر (مرا بنی دیمکدر) (مالک این مملکت اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر) (کرد آیده ایش دیمکدر کردیدندن) (الف ونون ادوات تعدیه در
(ناحرف تعلیل) (پاسبان سبک سکونیه عسس معناسنه در) (که حرف بیان) (نکه دارم
صاقلیم) (یعنی حفظ ایدم سابقا نگاه لفظنک استعمالی مفصل بیان اولمندر) (موصول ترکیب)
ملک زاده جلوس بی تدبیرک بوسوزندن (یعنی بند و وعظندن بوزین بورتاردی) (حاصلی
بمحضور اولدی زیرا بونصیحت رای وطبعنه موافق کلدی) (دخی دیدی الله تعالی بنی بومملکت
مالک و پادشاه ایشدر تا کیم امساک الیوب کندیم یم و خلقه بذل واحسان وانعام ایلیم) (پاسبان
دکلم که یمیوب و ایمیوب و کیمسیه و یمیوب طلسم کی اوسنده دتربوب صاقلیم (موافق طبعش
نیامندن صکره) (مرا ورا زجر فرمود یازان جیع نسخهده مخالف بازمش * بیت * قارون هلاک
شد که چهل خانه کنج داشت * نوشین روان نمرود که نام نکو گذاشت * (قارون حضرت موسی
علیه السلام عی اوغلیدی و قزقرنداشین طوتردی بعضی تفسیر لده قصه سی مفصل در
وسروری شرحنده بر مقدارین یازمشدر مراد ایدین اکامرا جمع ایلسون) (که حرف علت
(چهل جم عجمک و هانک کسره لریله فرق دیمکدر ار بعین معناسنه کاه اولور که هاسنی حذف
ایدوب چل دبر لر جم عجمک کسریله) (خانه اودر بیت معناسنه) (کنج بونده مال معناسنه در) (داشت
بونک کی بر لده می داشت تقدیرنده در) (یعنی حکایت حال ماضی طوتاردی) (یعنی انک و ایددی معلوم
اوله که قارون حضرت موسی علیه السلام عی اوغلیدی و قزقرنداشینک اری ایدی) (وقتا که
خدای تعالی موسی به تورانی التون صوبیه یاز دیو بیور دیسه حضرت موسی دیدی بارب بن
التونه مالک دکلم قنده بولایم که انکه سنک کبابی یازام) (پس الله تعالی اکا علم کیمایی تعلیم ایلدی
وقارون اول زمان غایتله فقیر ایدی و اهل عیال و زیاده عبادته ملازم و کیمه قائم و کوندن صائم ایدی
(پس موسی اکامرا حجت ایدوب علم کیمایی تعلیم ایلدی حتی بو طریقه زبانه چوق ماله مالک اولدی
شوبله که خزینه لرینک مغانجینی بوز دوه چکر دی و بر وایتده یمش دوه) (مجاهد دیر که هر بر
مفتاحک وزنی بر در هم ایدی و بر وایتده نصف در هم و هر بر مفتاحله یمش قیو آچیلوردی) (پس
وقتاکیم قارون مالک جعنه مشغول اولدیه نوافل و عباداتی کلیاترک ایلدی اندن صکره الله تعالی
موسی به بیوردیکه اندن مالک زکاتی استیه واردی قارون مالنک زکاتی حساب ایلدی کوردیکه
قتی چوق مال کتمک لازم کلور) (پس زکاتی و یرمدی و کندیلک بک قول و بیک جاریه آنلا نوردی
جیعنک اگر لری و رختلری التون ایدی و لباسلری کذلک وقتاکیم موسی زکات و یرمینی الحاح
و ابرام ایلدیه قارون دیدی ایرته شهر خلقنی جمع ایدوب سنکله منازره و مباحثه ایدین اگر
بحث و جعته سن بکا غالب اولور سنک مالک زکاتی و یرمین والا و یرم دیدی و اول وقت بنی اسرائیل
اراستنده زیاده کوزل برزانیه عورت و ایدی قارون آنی چغرتدی و اکادیدی ایرته بنی اسرائیلی
جمع ایلسم کرک اگر سن موسی به فسقه شهادت ایدوب بکار نایلیدی و بن اندن یوکللی یمدر سنک سکا
بو قدر مال و یرمین دیدی) (پس عورت سوزین قول ایدوب ایلیم دیدی ایرته اولیجی قارون
بنی اسرائیلی کندی اوینه دعوت ایدوب جمع ایلدی اندن صکره حضرت موسی بی دعوت ایلدی

ردشعی

فیه تصحیح
للطابع

موسی

موسی ده کلدی اندن صکره بنی اسرائیل ایدی یاموسی بزه وعظ ایله حضرت موسی وعظه
شروع ایدوب انشای کلامده بیوردی بر کیمسه که مال محفوظی سرقه ایلسه البنی کسرم و بر کیمسه که
یول کسوب قطاع طریق اولسه باشین کسرم و بر کیمسه که زنا ایلسه آنی طاشله دپه لرم دیدی بو کره
قارون اباق اوزده طوروب دیدی بودید کلری سن ایلرسن سنک اوزر بیکه حکم نیجه جاریدر دیدی
حضرت موسی بیوردیکه اگر بن دیدک لریم ایشلر سم بنم اوزر بیکه حکم تور ایده الله تعالی
بیوردیغی کی در اندن صکره قارون دیدی سن بو عورت زنا ایشلر سین و اقرار ایدر که سنندن
یوکللی دردیه و اشارت ایلدی (قارون عورت قاتل یوقاری سوبله دیدی) (پس الله تعالی عورتک
قلبنه خوف و خشیت دوشردی و اساتیک کذبندن صدقه دوندردی و دیدی حضرت موسی
قارونک دیدکندن مبراومیز هدر و بکافارون بو قدر مال وعده ایلدی و بکاتعلیم ایلدی که موسی به
بر بهتان افترا ایدم دیو بن ایسه اللهندن قورقارم بنی سنه و کیمینه یارارم سنه افترا ایدم اندن صکره
حضرت موسی غضبه کلوب ایتدی یا عدو الله نه مراد ایلدی بو افترا ایلله بکا اندن صکره
حضرت موسی مجلسدن طاشره کتدی و الله تعالی به سجده ایلدی و مناجات ایلدی و قاروندن
شکایت ایلدی (پس حضرت جبریل امین کلدی و دیدی یاموسی الله تعالی سکا سلام ایدر
و بیوردی که کره ارضی سنک امریکه ما مور ایلدم هر نه بیور رسنک سنک امریکه مطیعدر قارونک هلاککنده
اندن صکره موسی دوندی قارونه کلدی و کوردی که برالتون تخت اوزرنده اوتورردی باین دوشکره
و یصد قله طیانیش) (پس موسی عصاسنی یره اوردی) (وسر برینه یره کبر دیدی
اول ساعت سریری یره باندی قارونده سر بردن صحرایوب قچایم دیدی موساده یره امر ایلدی
یوت شونی دیدی فوری دیزلر بنده ک یره باندی) (پس موسایه تضرعه باشلیدی هیچ تضرعنه
التفات ایلوب یوت دیدی اندن صکره بر قارونی وقومنی و اوینی یوتدی روایت اولور که الله تعالی
موسی به وحی ایلدی که یاموسی قارون سکادرت کره امان یاموسی دیدی و امان و یرمدک عزیم
و جلالم حقیقون اگر بنیدن بر کره امان دیلسه البته بن اکا خسفدن امان و یردم اندن صکره
بنی اسرائیل اراسنه گفت و کودوشدیکه موسی قارونی یره باتوردی اموال و خزانی کندی به قاله دیو
اندن صکره حضرت موسی الله تعالی به تضرع ایلدی که مالیده یره باتسون) (پس خدای
تعالی مالتده یره باتوردی) (فخسفنا به و بداره الارض) (بوقصه به دالدر معلوم اوله که حضرت شیخک
مرادی کترن بیاند چهل حصص دکلدر زرا یازد قله یرده شوبله مبالغه ایدر که) (چهل خانه
بیوردیغی عشر عشری اولماز) (نمرد فعل نفی ماضی مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (نام نکو بیانیته
(گذاشت کاف عجمک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب قوددی) (یعنی کندیین صکره قالدی
(موصول بیت) (قارون هلاک اولدی زرا حددن زیاده مالی و خزینه سی و ارایدی یعنی کتر
مال هلاکته سبب اولدی نکه قصه سنندن فهم اولور اما نوشیر وان اولدی زرا عالمده عدل
و دادله ابواد قودی یعنی اوصافی دللرده مذکور و مشهور در) (پس کویا که هنوز زنده و باقی در
مصراع اولک معناسنی قارون هلاک اولدی حال بو که قرق او کنج و خزینه طوندی دین
وقارونک قرق خانه طلوسی مالی و خزینه سی و اریکن فائده ایتوب هلاک اولدی دین مراد
مصنغه واصل اولما مشلر زرا مساق کلام امساک مال سبب هلاک اولدیغنی بیاند بو قدر مالی
و اریکن اولدی دیمک مراد کلدی (زیرا موسی آندن مالک زکاتی طلب ایلیم حساب ایلدی
کورد بیکه چوق مال کیدر) (پس قیامدی عافیت مالیده کشیده یره باندی) (گذاشت لفظنی
منه سنده نهاد لفظیه تفسیر ایلین تفسیر ایش * حکایت * اوردی اند که نوشیر وان عادل رادر
شکار کاهی صیدی کیاب کر دندی نمک بنود غلامی پروستا فرستاند تا نمک اوردی نوشیر وان

ردشعی

ردشراح جیعا

گفت نمک بهیت بستان نارسمی نکردد وده خراب نشود * آورده اند لغتده * کتور مشلر
 دیمکدر (اما اصطلاحده روایت ایشلر دیمکدر (در حرف ظرف (شکارگاه ظرف مکان آوری
 دیمکدر (و یا حرف وحدت (صید شکار (یعنی آو (و یا حرف وحدت (کردندی یا حکایت حال ماضی
 افاده ایدر ایلر دی دیمکدر صید مفعول اولی و کباب مفعول ثانسی (نمک نوک و نمک فتحه لیه
 توز دیمکدر عربجه ملح دیرلریمک کسری و لامک سکونیه (غلامی یا حرف وحدت (بروستا
 (یا حرف صله روستا کویه دیرلرده معناسنه (فرستادن فعل ماضی جمع غائب کوندردیلر دیمکدر
 (غلام مفعول صریحی (و بروستا غیر صریحی (تا حرف تعلیل (یا وارد فعل مضارع مفرد غائب
 کتوره دیمکدر نمک مقدم مفعول تا کیم توز دیمکدر (بهیت یا حرف مصاحبت (قیمت بهامعناسنه در
 بستان فعل امر مفرد مخاطب صائون آل دیمکدر ستانیدن (نمک مفعول صریحی (و بهیت غیر
 صریحی (تا حرف تعلیل (رسم بونده عادت معناسنه در و یا حرف تکبیر (نکرد فعل نفی مستقبل
 اولیه دیمکدر (کردیدن صیرورت معناسنه کاف عجمک (فتحه ده مبتدا (و خراب مبتداء
 ثانی (و نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتده ده راجع ضمیر جمله فعلیه خبر خرابدر
 و جمله اسمیه خبرده در (محصول ترکیب (روایت ایشلر در که نوشیر وان عاده بر کون بر صید کاهده
 کندی حضورنده بر شکاری کباب ایلر دی اتفاقا توز حاضر یوغیدی یعنی اول حالده یا نلرند
 توز بولمادی براو غلامی کویه کوندردیلر تا کیم توز کتوره نوشیر وان اول واران آدمه دیدی توزی
 مفت و محانا الله بهایله آل تا کیم بوند نصیره رسم و عادت و قانون و بدعت اولیه پادشاهلر و حکام
 صید کاهده کباب و یا طعام بشور مک لازم کلد بجه توزی رایکان المی و کویک خراب لغنه سبب
 اولیه * گفتند ازین قدرجه خلل زاید گفت بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هر که
 آمد بر و مزید کرد تا بدین غایت رسید * خلل لغتده کدک معناسنه در (یعنی رخنه اما بونک کبی برلده
 نقصان معناسنه در (زاید فعل مضارع مفرد غائبدر (زاید ندن طوغار دیمکدر (یعنی حادث
 و ظاهرا ولور معناسنه (بنیاد بونده ابتدای معناسنه در (ظلمه اضافتی لامیه در (بوده ادات زمانیه (وسین
 (و تا ادات خبر (اندک بوده است از ایشلر دیمک اولور (بر حرف استعلا (و او ضمیری بنیاد ظلمه
 راجعدر (مزید مصدر میمی در زیاده معناسنه (تا حرف تعلیل (بدین یا حرف صله دال
 همزه دن بدلدن اصلند این ایدی تنکه سابقا بیان اولدی ایدی (غایت بونده خد معناسنه در
 (محصول ترکیب (نوشیر وانک یا ننده حاضر اولنلر دیدیلر که بو قدر بد عتدن ند کلو خلل
 و نقصان حادث اولور و بو مقدار جزئی تعدی بر معمر کویک خراب اولماسنه ندن باعث
 اولور (نوشیر وان دیدی ظلمک بنیادی جهاندن اول از جشمش و هر کیمسه که سلاطین
 و حکامدن کلدی اول بنیادک اوزر بنیه زیاده ایلدی تا کیم بوحده ایشدی و بو غایت واردی
 و دنیا ظلمه دولدی (معلوم اوله که فقها خلفاء راشدیندن صکره کلن سلاطینه عادل
 اطلاقندن منع ایشلر حتی بعض فتاواده کفر بنیه حکم ایشلر مکر کیم عادل عدواند مأخوذ
 اوله اهل اسلام پادشاهلر یکن اما نوشیر وان کافر ایکن اکا عادل اطلاقنده اتفاق وار
 * قطعه * اگرز باغ رعیت ملک خورد سببی * برآورد غلامان اودرخت از بیخ * باغ رعیت
 لامیه (خورد فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط (سبب اما عربجه تفاح دیرلر نانک ضمی
 و فانک تشدیدیه (و یا حرف وحدت (برآورد بونده چقارلر دیمکدر (غلامان قولار و خد متکارلر
 معناسنه در (او ضمیری ملکه راجعدر (بیخ باغ عربینک کسریله اغاجک و غیرینک کوکنه
 دیرلر (محصول بیت (اگر رعیتک باغ و باغچه سندن پادشاه غضب و تعدی طریقیه بر اما
 بیک جائز کورر سه قوللری و خد متکارلری اول المانک اغاجنی کوکشدن چقارلر یعنی اول باغی

خراب

بونک جوابی مرور
ایتمشدر للطابع

خراب ایدرلر * به پنج بیضه که سلطان ستم روا دارد * زنتد لشکر یانش هزار مرغ بسج *
 بیضه بانک فتحه بمرطه (که حرف بیان (ستم سبتک کسری و ناک فتحه بیضه ظلم معناسنه در
 (روا بانک فتحه بونده جائز دیمکدر (دارد طوطه یعنی جائز طوطه (زنتد فعل مضارع جمع
 غائب اودرلر (لشکریان یا حرف نسبت (و الف و نون ادات جمع لشکر یانش هزار
 بیک دیمکدر الف معناسنه در (مرغ لغتده هر قوشه دیرلر اما بونده تاوق مراد در مرغ خانکی
 معناسنه غلبه استعمالله مرغ ناوغه دیرلر عربجه دجابه دیرلر (سبج کباب دعوری که ترکیجه
 سوغلی دیرلر (محصول بیت (بش بمرطه جه ظلمی کد پادشاه جائز کوره یعنی بش عدد بمرطه
 مفداری طبع ایدوب غصبله الله انک عسکری و سباهی بیک طاریغی شبهه صابجوب کباب
 ایدرلر یعنی پادشاهک اول مقدار ظلمی عسکره کلی ظلمه اجازت اولور * بیت * نماد ستمکار
 بد روز کار * نماد برولعت پایدار * نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قائماز دیمکدر (ستمکار
 ظالم دیمکدر (زیرا کار کافی عجمه ادات فاعلدر بی معناسنه تنکه سابقا مفصل بیان اولندی ایدی
 نمادک فاعلدر (بدروز کاره اضافتی بیانیه در (بدروز کار وصف ترکیبدر (بونده روز کار زمان
 معناسنه در یارامز زمانلی دیمکدر برامانلق کندی به نسبتدر روز کاره نسبت دکل (نماد
 قانور فاعلی لغتدر (پایداره اضافتی بیانیه در (محصول بیت (ظالم بد عهد و بد زمان قائماز
 یعنی بر کون دنیا دن کو چوب کیدر باقی قائماز البته و لکن انک اوزرنده لغت ثابت و باقی
 و مؤبد و برقرار قانور حاصلی قیام و اوصافن هر کیم ایشدر سه اکا تقرین و بد دعا ایدر
 (ستمکاری وصف ترکیبدر دینلر خطا ایشلر (فارسیده موصوف صفتیه مضاف اولوق جائز
 دکل دینلر میدان فرسک فارس لرندن دکل امش * حکایت * عاملی راشنیدیم که خانه رعیت
 خراب کردی ناخر بنیه سلطان آبادان کندی بی خبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای
 تعالی را بیا زارد تادل خلقی بدست آرد خدای تعالی همان خلقی را بروی کارد تاد مار
 از روز کارش برارد * عاملی یا حرف وحدت (و را ادات مفعول (که حرف بیان (خانه رعیت
 لامیه (کردی یا حرف حکایت (کردینک خانه مفعول اولی (و خراب مفعول ثانسی (تا حرف تعلیل
 (خزینه سلطان لامیه (آبادان الف ممدود ایلله معمر معناسنه در (کندی خزینه مفعول اولی
 (و آبادان مفعول ثانسی (بی خبر از قول حکما حالدر کندی فاعلندن (که حرف بیان (هر که
 اصلنده هر کس که ایدی تنکه هر ارا بیان اولندی (تعالی را را ادات مفعول (بیا زارد فعل
 مستقبل مفرد غائب بونده انجیده دیمکدر (تا حرف تعلیل (دل خلاق لامیه (و یا حرف وحدت
 (و خلق مخلوق معناسنه در (بدست یا حرف صله (آردک دل خلق مفعول صریحی (و بدست
 غیر صریحی (همان همه آندن مرکب اولوق جائز مفرد اولفده جائز (خلق را را ادات
 مفعول (بر حرف استعلا (وی نمبر غائب عامله راجع (کارد کاف عجمک ضمیمه حواله و مسلط
 ایدر دیمکدر (خلق مفعول صریحی و بروی غیر صریحی (تا حرف تعلیل (دمار لفظ
 مشترکدر عربله عجم بننده عربی اولنجه هلاک معناسنه در و عجمی اولنجه بنیه مشترکدر اصل و کوکله
 انتقام بننده (برآرد بونده چقاره دیمکدر (دمار مفعول صریحی (و از روز کار غیر صریحی
 تف دیر کلام دمارش از روز کار برارد در (محصول ترکیب (بر ظالم عاملی ایشد مکه پادشاهک
 خزینه سنی معمر و آبادان ایلک ایچون رعایانک خانه لرنی ظلمه خراب و بیاب ایدردی حکما
 و عقلا قولندن بی خبر اولدینی جهندن بویه ایدر دیکد دیشلر در هر کیمسه که الله تعالینک مسخط
 و غضبنه سبب اوله بر مخلوقک کوکلتی اله کتور میچون الله تعالی هم اول مخلوق یعنی کوکلتی
 اله کتور مکه سعی ایلدی بی مخلوق اوزر بنیه مسلط و حواله ایدر تا کیم روز کار دن اصلنی

رد این سید علی و سروری
رد کاف

بعض نسخه ده (هر که خلق خدای تعالی را واقع اولش در اشو نسخه به کوره کلاه تاویلند حاجت یوقدر للطابع

رد این سید علی

ای صاحبی سندی ز سر آتش رز که بر سبب بار حال صاحب دانشدار

رد کافی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری و کافی

و کو کنی چقاره یعنی اتی هلائه ابله (معلوم اوله که خدای تعالی نیک خصوصتده آزار وادی وجفا عمتج و محالدر بلکه رضاء شریفه نسبت مخالفت سببیه مستوجب عذاب و عقوبت اولمقدن کایتدر * بیت * آتش سوزان نکند باسپند * آنچه کند دود دل مستند * آتش سوزان بیانه در (سوزان صفت مشبهه در یقغان دیمکدر سوزیدن بونک کبی پرلده یاقینی و یاندر بی معناسنه در (با حرف صله) و سپند سبک کسری و باء عجمک فحیه یوزرلاک دید کلری نیاید یاوز کوزدکمک ایچون یقارلر (باسپند نکنده متعلق) انچه کندک مقدم مفعولیدر (نکندک مفعولیدر دین فکر سوزیش (دوددل لامیه) و کندک فاعلی (مستند مست مچک ضعی و سبک سکونیه لفظ مشترک در شکایت و غم و غصه و مخافت پیشنده یعنی ضعیف و خفیف اولمق (و مند ادات نیستدر دردمند دردی دیمکدر (پس مستند غل و غصه لو و خفیف دیمکدر (محصول بیت) یاقینی آتش سپنده اول حالی و اول کاری ایلر که بر غفیرک دود دل و انکسار قلبی ایلر یعنی بر مسکین مظلوم کو کلدن چکد یکی آهی و بد دعا سی ایلدیکی تأثیری آتش سوزان سپنده ایلر (حضرت شیخ سپندی تخصیص بالذکر ایلدیکنک نکند سی اولدر که آتش باندغنده چتر دیسی سائر یانان نیاناندن و جوه ایله زیاده در (بعضی شراح دیمش خفی اولمکه بعضی دیارده یوزرلاک و فرت اوزره اولوب اغستوس زماننده شدت حرارتدن بر حالت و استعداد پیدا ایدر که بر صحرانک بر او جندن جزئی آتش طوفنسه طرفه العینده بالتام یا نوب کول اولور (حضرت شیخ بویتله اکا اشارت و سرعت تأثیردن نکات ایتمدر (سپندی تخصیص بالذکر ایلدیکنک وجهی بودر دیمش خفی دکلدر که جیبی نباتات قوره دقدن صکره بواسطه ادای بولور قیدر (سوزان ملتله بیان ایلنر غلط ایلنر * اظیفه * کویند سرور جمله حیوانات شیرست و کترین جانوران خر و باغاف خرد مندان خربار بره از شیر مردم در * سرور رئیس معناسنه در و مبتدا (جمله و حیواناته اضافیلر لامیلدر (شیرست خبر مبتدا (شیر بونده یا جمهوله ایله ارسلان معناسنه در (کم اکسک بونده ایلق دیمکدر (و تر ادات تفضیل (و یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید (جانورانه اضافت صبتک موصوفه اضافتدر (جانور نونک سکونیه جانلی دیمکدر (زرا و و واک فحیه ادات نیستدر (و الف و نون ادات جمع (با حرف مصاحبت کلجک خبر متعلق (اتفاق خرد مندان مصدرک فاعله اضافتدر عقلا اتفاقله دیمکدر (خربار بریانه (بار بر وصف ترکیبدر بریدن نونک فحیه ایلقک معناسنه (بار بونده بوکدر (بار بر یوک کتور یی یعنی یوک چکیبی (بری بردندن اخذ ایدن احوال اشتقاقدن کلیا غافل ایمش (خربار بر مبتدا (به یوک دیمکدر (که من تفضیلیه معناسنه در بعض نسخه ده که برینه از واقعدر (شیر مردم در بیانه و خبر مبتدا (و مردم در وصف ترکیبدر دریدن دالک فحیه زبرادانده فحیه و کسره جائزدر (محصول ترکیب) دیرلر که جمیع حیواناتک سروری و رئیس و باشی و سررداری ارسلاندر و جانلیرک الک الحاقراغی خرد زرا اخر غایتله احق و ایله در و عقلا اتفاقله یوک چکیبی خر آدم برینی شیردن بهتر و مقبولتر و مرغوبتر زرا نیجه اموره استخدای قابلدر * منوی * مسکین خرا اگر چد بی تمیزست * چون بار همی کشد عزیزست * مسکین خر اصلنده خر مسکین ایدی موصوفک صفتد اضافتی قیلندن یعنی بیانه ضرورت وزن ایچون اضافندن فک اولدی (تمیز اصلنده تمیز در تفعل بایندن مصدر لیکن انجام بلاء مصدرک حذفله استعمال ایدر (چون ادات تعلیل (همی ها حرف تأکید (و می یوک کبی پرلده ادات استمراردر (کشد فاعل مضارع مفرد غایبدر کشیدندن چکر دیمکدر (مسکین خر مبتدا (و ما بعدی خبری و بار همی کشدک

مقدم

مقدم مفعولی و جمله فعلیه معلل عزتدر (محصول بیت) خر مسکین اگر چه کیم ادرا کدن محروم و فهم و در ایدن دور و تمیز و تشخیصدن مهجور اما چونکه یوک چکر و ضرورت حالتده مرکوبدر عزتدر یعنی بویه بی تمیز و ادراک لیکن بعضی جهتدن استخدایه قابل اولدیغیچون ارسلانندن اعز و اکرمدر * کاوان و خرا آن بار بردار * به زاد میان مردم آزار * کاوان مبتدا (و خرا آن اکا معطوف (بار بردار اضافت بیانه در (بار بردار وصف ترکیبی در برداریدن نونک فحیه بحسب لغت یوک فالدر یی دیمکدر اما کو ترکیبی مرآدر (به یوک) زاء مفرد بونده من تفضیلیه معناسنه در (آدمیان و صله همزه ساقط اولمدر (مردم آزاره اضافت بیانه در (مردم آزار وصف ترکیبی در آزاریدن مردم انجیدی یعنی مودی مصراع ثانی خبر مبتدا در (محصول بیت) یوک چکیبی کولر و خزل خلقی انجیدوب موزیلق ایدن ظالم ادم و غلنرندن بکدر یعنی بار کش جبار و کردون کش کولر دلازار و خاطر شکن بی آدمندن بکدر (زرا نیجه فائده لری وارو هیچ ضرر لری یوقدر (خراقی یار بردار و اد مبان مردم آزاره اضافت ایلمن یعنی اضافتدر بنجور ایلمن فارسیده باشعه بر صاحب مذ هب ایمش (حضرت شیخ مذکور لطیفه بی جمله معترضه طریقه لیه ذکر ایلد کدن صکره ینه اصل حکایه شروع ایدوب بیور * ملک راطرفی از ذمایم اخلاق او معلوم شد بشکجه کشیدش و بانواع عقوبت بکنت * ملک رار ادات مفعول (طرف طایک و رانک فحیه لیه بونده بعضی معناسنه در (و یا حرف وحدت (ذمایم ذمیه تک جمعیدر مذمومه معناسنه در (اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضافتدر اصلنده اخلاق ذمیه ایدی بیانه ایدی شمدی لامیه در (بشکجه با حرف صله) و شکجه عذاب معناسنه در (کشیدش فعل مضارع مفرد غایب فاعلی نحتده ملکه راجع ضمیر (و شین ضمیر عامل ظالمه راجعدر (با حرف مصاحبت (انواع عقوبت لامیه در (بکنت دیلدی (محصول ترکیب) پادشاه بر مقدار عامل جائزک اخلاق ذمیه لندن معلوم اولدی (یعنی خلق عالمه ایلد یکی جفا و ظلمی اکلدی آنی اشکجه چکدی و انواع عقوبت و انصاف عذابه اتی هلاک ایلدی * قطعه * حاصل نسودر رضای سلطان * تا خاطر بند کان نجوی * رضای سلطان لامیه و مبتدا (و حاصل نشود مقدم خبر (تا حرف توقیت (خاطر بند کان لامیه (و نجوینک مقدم مفعولی (و نجوی فعل مضارع مفرد مخا طبرد جوینندن جستن دن یننر غلط سوزیش (زرا جستنندن فعل ماضی ایله اسم مفعولدن غیري نسنه مشتق اولماز (معلوم اوله که فارسیده مصادرک و اختری نوندر (و نونک ماقبل تادر و یادالدر (و دالک ماقبل یا اوور سه جمع مشتقات اندن اخذ اولنور قیاس مطردله (اما اوایکی صورتده اولان مصادر دن (یعنی تالی مصدردن و شول دالی مصدر دن که ماقبل یا اولم (مثلا شدن و بودن کبی افتردن ماضیه اسم مفعولدن غیري نسنه مشتق اولماز بواسطه ضبط ایدنجه جمع مشتقات بحکم قیاسی اولور هیچ نسنه سماعی اولماز (نهایی فکره بر مقدار ریاضت و یرمک کرک فیدر (محصول بیت) پادشاهک رضای حاصل اولماز (یعنی پادشاه سندن راضی و خشنود اولماز تا کیم مادام که قوللرینک و فقر اورعایاسنک خاطرلرین استمنجه یعنی خاطرلرین رعایت ایدوب الیه کتور منجه زرا مقرر در که مادامکه فقرانک خاطرلرین رعایت ایلمه سین و رعیت پرور اولمیه سین و داد کسز اولوب خلقه عدل کوستریمه سین البته پادشاه سندن راضی اولماز (پس رضای پادشاهی و عطای شهنشاهی به مظهر اولمق بهر تقدیر رعایا و فقرا به عدل و داد ایله میسر اولور * خواهی که خدای بر تو بخشد * با خلق خدای کن نکوی * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شریطی متضمن دیلمه سین دیمکدر (که حرف بیان (خدای مبتدا (بر حرف استعلا (بخشد فعل مضارع مفرد

کردون فکلی
رد کافی

رد این سید علی و شعی و کافی
مطلب
در بیان مشتقات از مصادر
مطلب

غائب فاعلی خدایه راجع تخته ضمیر وجهه فعلیه خبر مبتدا در وجهه اسمیه مفعول خواهی در
 با حرف صله (خلق خدایه خلق بونک کی بر زده مخلوق معنایه در (نکو بی بیه اولی اصلیه) و بیه
 ثانی مصدریه در ایلک دیمکدر (محصول بیت) استر مبین که الله تعالی سکار جت و غفران ایلیه
 (یعنی خدای تعالی سکا مر جت و مغفرت ایلد یکن دیلر سک خدایک مخلوقه اگر انسان و اگر
 غیر در ایلک ایله) یعنی سن مخلوقاتی اسر که که الله تعالی سنی اسر که سون (معلوم اوله که بخشیدن
 مصدری مشترک در بغضلا مغله اسر یک یکنده و ایکی معنائک بیه مضارعی بخشید کلور بونده
 اسر یک معنایه در که بخشودن و بخشایدنله مراد قدر تنکه خیام پرر با عیده ذکر ایلش (رباعی)
 یارب تو کریمی و کریمی کر مست) اعاصی ز جدر و برون ز باغ ار مست) (آمرزش اگر بطاعت نیست
 کرم (در معصیت اگر بخشی کر مست) اگر بخشی اگر کر جت و غفران ایلر سک دیمکدر (پس بیت
 سابق شمر خنده ذکر ایلد یکنر قاعده اوزر بخشید بخشیدن مصدرندن مشتقدر بخشودن مصدرندن
 مشتق اولی احتمالی یوقدر ز برادالک ماقبلنده یا یوقدر و بخشایدن مضارع بخشاید کلور
 بخشید کلر (پس شراح عمو ما بخشید بخشودن مصدرندن در دید کلری افش خطایاندر قدر
 * یکی از ستم نیکان برو بگذشت و گفت * ستم دیده وصف ترکیبی در ظلم کورهش (یعنی مظلوم
 (برو بر حرف استعلا) و او ضمیری عامل مفعوله راجعدر (بگذشت یکدی) یعنی یانندن مرور ایلدی
 و دیدی (محصول ترکیب) مظلوم ملک برسی عامل مفعولک او ستمه او غرادی و حال مستعجبه
 نظر ایدوب دیدی * قطعه * نه هر که قوت باز و منصبی دارد * بسلطنت بخورد مال مردمان
 بکذاف * نه حرف ننی مصراع ثانیه (بخورد فعلنه ناظر در (هر که اصلنده هر کس که ایدی
 نه که مرار امر و رایلدی (قوت باز و لامیه (منصبی با حرف وحدت و با حرف تنکیر (با حرف
 مصاحبت (سلطنت قهر و غلبه) یعنی تسلط معنایه (بخورد فعل مضارع مفرد غائب یه دیمکدر
 (مال مردمان لامیه) با حرف مصاحبت (کذاف کاف مجمل ضمی وزای مجمله ایله مفت و ایلدی یه
 دیمکدر (یعنی بیهوده و ضایع یه (محصول بیت) اوله دیکدر که هر کیسه نک که قوت باز و
 قوت قاهره سی و قوت منصبی و یارب منصبی اوله قهر و غلبه ایله و تسلطه خلق عالمک مالنی
 اخذ ایلله (رایگان و مفت و بی وجه و ضایع یه اکل ایلله) حاصلی بومعنی میسر دیکدر البته بر کون
 هضم ایلد میوب بورندن کلور (یعنی بلا سینه و جفا و جزا سینه جکر البته * توان بخلق فرو بردن
 استخوان درشت * ولی شکم بدر چون بکیر داند رنای * توان امکان و قدرت معنایه اسمدر
 فرو بردن مفید (با حرف تأکید) و خلق حایه مهمله نک قتی و سکون لامیه بوغر در کلو معنایه
 فرو بردن لفظ مرکبدر فرو ایلد بردن بومعنی معنایه که عربجه بلع دیرلر بانک قتی و لامک
 سکونیه (استخوان و اور سمبله ککدر عربجه عظم دیرلر عینک قتی و طانک سکونیه (درشت
 دالک و رانک ضمدلله و شبنک سکونیه بونده ایری معنایه در ایکی معنی ایله (یعنی یوک و بومشغه
 مقابل که عربجه اکا حشن دیرلر حانک قتی و شبنک کسریله (ولی ادات استدرالک (شکم شبنک
 کسری و کافک فحبله قرن دیمکدر که عربجه بطن دیرلر بانک فحبله (با حرف تأکید (در
 دالک فحبه و کسره لغتدر و رانک فحبله برنار دیمکدر عربجه (خرق دیرلر حایه معجمه نک فحبله
 (چون ادات تعلیل (با حرف تأکید) کیرد فعل مضارع مفرد غائب مبی للمفعول معنایه طوله
 دیمک اولور (ناف کو بکدر عربجه سره دیرلر (محصول بیت) بوغاز ایری و یوک ککی بومعنی
 قادردر (یعنی بومعنی میکندر (اما قرنی برنار کو بکده طولوب قانجه (یعنی روده کچوب کتمنجه
 شکمه ضرر ایدر و جائز در که بخلق باسی از معنایه اوله (و فرو بردن ترکیب معنایه مراد اوله
 یعنی اشاعه ایلنک بکوزمک معنایه (پس محصول بیت) ایری کوکی بوغرذن بکوزمک میکندر

مظله

رد شراح عموما

نکات در شرح لغت

اما کو بکده طولوب اشاعه کتمنجه قرنی برنار (یعنی صاحبی هلاک ایدر * حکایت *
 مردم آزار بر احکایت کنند که سنی بر سر صالحی زد در ویش را بحال انتقام نبود سنک را با خود نگاه
 می داشت تا وقتی که ملک بر آن لشکری خشم گرفت و در چاهش کرد * مردم آزار وصف ترکیبی در
 آزاریدن (و با حرف وحدت (و با حرف مفعولیت (سنی یا حرف وحدت (سر صالحی لامیه
 (با حرف وحدت) در ویش مراد مذکور صالحدر (و با حرف تخصیص (بحال انتقام لامیه (نبود
 یوق ایدی (سنک را را ادات مفعول (نکدی داشت حفظ ایدردی (حفظ ابتدای دین معنای
 منظوفی و برمش (تا انتهای غایت ایچوندر (وقتی یا حرف وحدت (که حرف بیان (و با ربط صفت
 (ملک مبتدا) لشکری یا حرف نسبت (خشم خانک قتی و سکون شین ایله غضب دیمکدر (گرفت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تخته ضمیر و مفعول صریحی خشم و غیر صریحی
 بر آن لشکری وجهه فعلیه خبر مبتدا در (در چاه در زدن دیمکدر (و شین ضمیر مردم آزاره
 راجعدر (محصول ترکیب) بر انسان انجیدی موزی بی حکایت ایدر لکه بر صالحک باشنه
 بر طاش اوردی در ویش صالحک انتقام بحالی یوق ایدی (ز بر پادشاه قوی ایدیکه قوت قاهره
 صاحبی ایدی پس اندن کینن آلامدی طاشی کندیله صاقلردی (یعنی باشنه اور دیغی طاشی
 حفظ ایدردی شول وقتدک که پادشاه اول مردم آزار لشکرینه خشم ایدوب قوی یه صالحجه
 یعنی زندانه حبس ایدنجه * در ویش در آمد و آن سنک بر سرش انداخت گفت تو کبستی
 و این سنک بر سر من چر ایدی گفت من فلانم و این سنک همان سنکست که در فلان تاریخ بر سر من
 زدی گفت چندین مدت بجا بودی گفت از جاعت اندیشه می کردم اکنون که در چاهت دیدم
 فرصت غنیمت شمردم * در آمد ایچری کردی (یعنی زندانه کردی (محصول ترکیب) در ویش
 صالح زندانه کردی و اول حفظ ایلدیکی طاشی ظالمک باشنه اتدی (یعنی اوردی ظالم دیدی
 سن کیمین و بو طاشی باشنه نیچون اوردک در ویش دیدی کیم بن اول فلانم که باشنه طاش اوردک
 و بو طاش اول طاشدر که فلان تاریخده بنم باشنه اوردن مردم آزار دیدی بوقدر مدت و زمان
 قنده ایدک در ویش دیدی سنک منصبک و قوت قاهرکدن خوف ایدردم شمدی که سنی چاه
 و زندانه بولدم فرصتی غنیمت بلد مکه عقلا دیمکدر * منوی * ناسزایی راجو بینی بختیار *
 عاقلان تسلیم کردند اختیار * با حرف توصیف ننی (سزایاق) (ناسزایی) (و با حرف وحدت
 (و با ادات مفعول (جو حرف تعلیل (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیندندن بونده کوره سین
 دیمکدر (بختیار وصف ترکیبی اقسا مندندر بخت دولتدر و یارب قرین و مصاحبتدر یعنی دوات
 کندی یه یارب دیمکدر (عاقلان مبتدا و تسلیم کردند مفعول اولی و اختیار مفعول ثانیه وجهه
 فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) برنا اهل و نامعقول و نامعقول کیمه بی که بختیار و دولتند
 و سعادتند کوره سین یعنی دولت اکا یارب و هر وجهه قوی الا قدار کوره سین عقلا انجیلین
 ناسزا و ناهمواره مقابله ایلوب و انکه بجا ده ایلوب اکا تسلیم اولمغی و سرفرو ایلکی
 اختیار ایلدیلر (قصه دن حصه یعنی عاقلر بویه ایلدیلر سنده عاقل ایلک اکا تسلیم و رضایی
 اختیار ایلدیلر مصرع ثانیه معنایه عاقلر اول ناسزا به اختیار لریخی تسلیم ایلدیلر دینلر
 ناسزا سولشدر * چون نداری ناخن درنده تیر * با بدان آن به که کم کیری ستر * چون حرف
 تعلیل (نداری فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب چونکه طومار سینه یعنی چونکه سنک بوقدر
 دیمکدر (ناخن خانک ضمیمه طر نقدر درنده یه اضافتی بیانیه در درنده اسم فاعلدر دریدن
 دالده فحبه و کسره جائز در واده تشدید ضرورت وزن ایچوندر زرا لغتدر تشدید بوقدر
 تنکه سابقا مفصل بیان اولندی تیر یای مجهوله ایلد کسین دیمکدر (با حرف مصاحبت

رد شعی

نکات در شرح لغت

نکات در شرح لغت

رد ابن سید علی و سروری و شعی

(بدان يك جمع را مزلر ديمكدر) (آن اسم اشارت در بر مقدره مثلا حال و شان كې برنسته به) (كه حرف بيان) (كم كاف عريك فتحيله لغته اكسك ديمكدر اما بونك كې پرلده ترك كليلدن عبارتدر يعني هيچ ايلسا مك معنا سنه) (كبري فعل مضارع مفرد مخاطب طوعه سين يعني هيچ طوعه سين) (ستبر سبنك وتاك كسره ليله اسمدر عناد معنا سنه) (كم كبرينك مفعول صريحي) (وبادان غير صريحي) (محصول بيت) (چونكه كسكين برتيجي طرنا غك يوقدر يعني خصمه معارضه به و محادله به حاصله مقابله به قادر دكسين اول يكدركه يارا مزلله هيچ ستبر و عناد ايليه سين يعني ظلمه و بدكار لره هيچ خصوصت و عداوت اوزره اوليا سين) (مضارع تانليك معنا سني اول يك كه يارا مزلله و نامعقول لره ستبر و عداوت آز طوته سين دين و ظالم ويدكار لره چوقلق خصوصت و محادله نتيجه سين دين كم سويلسار لره بونده كم محض عد مدن عبارتدر فند بر * هر كه يا پولاد بازو بچه كرد * ساعد سين خود را بچه كرد * هر كه تقديري هر كسكه در نكه مكر بيان اولندي) (با حرف مصاحبت) (پولاد باي بچه جلك دمره ديرل تعريب ايدوب طالع بولاد ديرل عربچه ذكر ديرل ذالك وكافك فتحه ليله) (پولاد بازو وصف تر كيبدر جلك بازولي ايدوب كمال قوتدن كاتيدر) (بچه هاي رسمي بونك كې پرلده تخصص افاده ايدر زيرا هر بشه پنج ديرل صكره هاله بش برهغه تخصص ايلديلر بچه كردك مفعول صريحي و با پولاد غير صريحي) (ساعد عينك كسره ليله بلكدر سمينه اضافتي بيان به در) (يا حرف نسبت و نون حرف ناكيد در خود اضافت لاميه در) (و راحرف تخصص) (رنجه رنج رانك فتحيله الم ديمكدر رهه رسمي نسبت و تخصص معنا سني افاده ايدر در دلي والملي ديمكدر) (ساعد) (كردك مفعول اولي) (ورنجه مفعول تانيسي) (محصول بيت) (هر كسكه كه پولاد بازو ليله يعني قولي قوتيله بچه ايلدي يعني طوندي حاصله زورلي شخص ايله خصوصتدن كناتيدر كندنيك كوش كې نازك و بياض بلكني رنجيده و در دناك ايلدي يعني كندني مقدارين بليوب اولور ايله خصوصت ايلدين البته بجزر اولور ديمكدر * باس نادنسش ليندد روزكار * پس بكام دوستان مغزش برار * باش روزمره زنده صبر ايله ديمكدر نكه ديوان شاهيده واقعدر) (بيت) (تو در دل ميرسي مهمان چه جاي صبر و عقل و جان) (زمانه باش كز ناخرمان خالي كنم جارا) (پس بونده حاضر باش و خاموش باش دين و حالك اوزره اول دين مذكور اصطلاحدن غافل ايش) (تا انتها غايت ايجو ندر الى معنا سنه) (دستش ضميري پولاد بازويه را جعدر) (بند فعل مستقبل با غليه ديمكدر) (روزكار فاعلي) (ودست مقيم مفعولي) (پس بونده ادات تعقيدرا ندن صكره معنا سنه) (بكام دوستان لاميه) (با دن بونك كې پرلده تركيده جه ديمكدر تعبير اولور دوستلرك مراد بچه ديمكدر) (مغز ميمك فتحه و غيك سكوتيله بيني و ايلك و فندق و فستق و بادم كې نك ايجنه ديرل) (زين ضمير سابق كيبدر) (برار فعل امر مفرد مخاطب چقار ديمكدر) (مركبدر بر ايله اردنكه فعل امر در اريدندن كتور معنا سنه) (محصول بيت) (صبر ايله ناكم مذكور پولاد بازوك يعني قوي و زورلي ظالمك روزكار زوركاراني بغليه يعني منصب و مرتبه دن اني دوشورب خوار و ذليل ايدنجه حاصله روزكارينه كذار اني منكوب ايدنجه صبر ايله اندن صكره دوستلرك مراد بچه ديه سندن ينيستي چقار كوكلكدن كچن كې اندن صكره انتقامك الوب حقندن كل) (بيت خطاب عام طر بيله سوق اولشدر * حكايت * يكي را از ملوك مرضي هائل بود كه اعاده ذكران موجه نبود طائفه حكما يونان متفق شدند كه مرن در درواي نيست مكر زهره آدمي كه بچندين صفت موصوف بود * مرضي يا حرف وحدت) (هائل قور قنج) (كه حرف رابط صفت) (اعاده ذكر مصدر ك مصدره اضافتيدر

ردشعي وكافي

ردابن سبدي علي و سروري

اعاده

(اعاده افعال باشند مصدر در اجوف راويدن لغته دوندر مكدر اما بونك كې پرلده تكرار مراد در بوتر كيبده حضرت شيخه اعتراف ايلشركه مرض هائل بر كره ذكر اولمديكه اعاده سي موجه اوليه و لفظ هائل ذكرندن بر كراحت اكلنديكه تكراري مستكر اوله) (ذكر ك آه اضافتي لاميه در) (طائفه حكما يونان اضافتري بيان به و لاميه در لف و نشر طر بيله) (يونان مملكت قرامانه ديرل كه حكما اقدمين اندن ظهور ايلشدر كه اسكندر بن دارانك بريندر) (كه حرف بيان) (مرين در درواي رانك دلالت ايلديكي معناني مفعوليتي ناكيد ايدر تحسين لفظ ايجو نازد دكلدر) (دواي يا حرف تكير) (مكر ادات اسننا) (زهره اودكه جكر ك ياننده اولور عربچه مراره ديرل) (زهره نك آخرنده هاء رسمي بونك كې پرلده تخصص افاده ايدر زيرا زهر آغودر آغويه منسوب ديمكدر كاه اولور بحال معنا سنه) (ترك اودي يوق دير عجم زهره ندارد دير نكه شاعر بيورر) (بيت) (زهره ندارمكه بوسم لب) (تير و كان دارد ابروي نو) (بعض شراح اود معنا سنه اولان زهره بي عربيده و فارسيده مستعمل اولان الفاظ مشترك دن ظن ايدوب غلط ايلش و اغات عربيه ده مستعمل اولديفني مختار صحاحدن نقل ايدوب افزا ايلش كه انده بويچندن نام و شان يوقدر) (آدمه اضافتي لاميه در) (يا حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (بچندين با حرف مصاحبت چندين بونده الفاظ كايه دندر عدد غير معين مراد در) (بود فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله ديمكدر) (محصول تركيب) (پادشاهلردن برينك بر قور قنج مرضي وار ايديكه ذكريني دوندرمك يعني اني تكرار ده كتور وب اكقي موجه و معقول دكلدر طائفه حكما يونان متفق اولديلر و سوزلرين بر كدر بيلركه بومر صده هيچ علاج و دوا يوقدر الا بر آدم اوديكه اول آدم بچه صفتله موصوف اوله و صفتلرين بيان ايلديلر * ملك بفرمود طلب كردند دهقان پسري يافتند بدان صفت كه حكما گفته اند * (دهقان كويلى و اكبي معنا سنه در) (پسري يا وحدت كويلى و اكبي اوغلني ديمكدر حاصله زراعتدن بر اوغلان ديمكدر) (محصول تركيب) (پادشاه بيوردي طلب ايلديلر بر كويلى و اكبي اوغلاني بولد يلر اول صفتلره كه حكما ديمشدر * ملك پدر و مادرش بخواند و بنعت بي ككران خوشنود كردانيد و قاضي فتوى داد كه خون يكي از رعيت ريختن براي سلامتي نفس پادشاه روا باشد * سلامتي ده يا حرف مصدر در و همزه اضافت ايجو نكش) (محصول تركيب) (پادشاه دهقان پسرك اتاسي و اتاسي دعوت ايدوب بي حد و بي قياس نعمتله خوشنود ايلدي يعني راضي و منسلي ايلدي و قاضي فتوى و يرديكه پادشاه زمانك صحت و عافيتيچون رعابادن برينك قانين دو كوب هلاك ايلك شرعا جازدر ديو * جلاد قصد كشتنش كرد پسروي بسوي آسمان كرد و بچنديد * يعني جلاد اوغلني قتل ايلك قصد ايلدي اوغلان يوزوني آسمان جابنه ايلدي و كولدي حاصله ايلدن نا اميد اولوب يوزوني كو كه دوندروب تعجبندن كولدي * ملك گفت درين حالت چه جاي خنده است * پادشاه اوغلانه سوال ايدوب ديني بو حائنه يعني قتل حائنه نه كوله نك بريندر زيرا بوشاشوب ميهوث اولاجق محلدن * پسر گفت ناز فرزندان بر پدر و مادر باشد و دعوي پيش قاضي بردند و داد از پادشاهان خواهند اكنون پدر و مادر بعثت ختام دنيا مرا بچون در سپردند و قاضي بكشتم فتوى داد و سلطان صحت خو يش در هلاك من بيند بچن خدای تعالی پناهي ندارم) (محصول تركيب) (اوغلان ايتدي اولادك نازلري پدر و مادر ليه در يعني انلر رحيم و شفيق اولد قاريچون ناز و شيوه لرين جكرلر و شرعيله دعواسي اولنلر بهر تقدیر قاضي به مرافعه اولولر يعني عدل و انصافله اجرائ حق ايدوب دفع ظلم ايتكي اهل شرعدن رجا ايدرلر و عدل و دادی

ردشعي

ردابن سبدي علي

مجلس
مجلس
مجلس

مجلس
مجلس
مجلس

و دفع ظلم و بیدادی پادشاهلردن تمنی ایدوب اغیاردن جفا کورسهر انلره پناه ایلدرلر بونلرک جیبی
 بنم حمده برطرف و یوق بیره وجودم تلف اولماسنی محقق بیلوب بوکار بو العجبی استغراب ایدوب کوام
 شمدیکی حالده ایسه پندرم و مادرمتاع و اسباب دنیا ایچون (یعنی نعمت دنیا به طمع ایدوب بنم قلمه
 رضا و یردیلر وقاضی قلمه فتوی و یروب هلاکه حکم ایلدی و پادشاه کندی صحت وجودنی بنم
 هلاکده اکلبوب باعث حیاتی بنم قلمه بیلور پس بونلرک جمله سندن مایوس اولوب حق تعالی
 جانبندن غیری امیدکاهم و ملجاء و پناهیم قانمادی اول سبیدن تعجب ایدوب خنده ایلرم * بیت *

پیش که برآورم زدست فریاد * هم پیش از دست تو میخواهم داد * پیش بونده اوک وقت معنارینه
 اولق جائز (و که اسمدر کیم معناسنه) برآورم چقارم و کتورم دیمکدر (زدست تا صبر خطاب) فریاد
 برآورمک مفعول صریحی (زدست غیصر صریحی) هم ادات تأکید (پیش تو لامیه) دست توده
 بویله در (میخواهم فعل مضارع متکلم و حده در) داد مفعول صریحی (و زدست تو غیر صریحی
 (محصول بیت) حضرت شیخ بصرک جانبندن پادشاهه تضرع بیورر یعنی سنک الکندن کیمه فریاد
 ایدهیم و کیم اوکنه و یاننه واروب شکایت ایدوب عالم اغلا یام حاصلی سنک الکندن کیمه داد
 ونالش و فریاد ایدوب شکایت ایدهیم بنه سنک الکندن سکا شکایت ایدوب سنک انصافکه راضی
 اولوب عدل و دادی بنه سندن توقع ایدرم * سلطان رادل ازین سخن بهم برآمد و آب در دیده
 بگردانید و گفت هلاک من اولیترست از خون بی کاهی ریختن سر و چشمش پیوسید و در کار
 گرفت و نعمت بی کران بخشید و آزاد کرد گویند که ملک هم دران هفته شقایفت * (محصول ترکیب)
 پادشاهک کوکلی بوسوزدن متأثر اولوب مرحت و شفقتی غالب اولدی و کوزلی باشله
 طولدی و نامرادک حال پرملانه کریان اولدی و دیدیکه بریکنسه مظلومک ناحق بره قان
 دوککدن بن بومرضدن شفا بولما یوب هلاک اولام یکدر انک هلاک کله کلن عافیتدن یکدم
 و بر فقیرک نمائیله حاصل اولان حیانتدن ال چکدم و اول هواپی کوککدن چقاردم و غلالتک باشین
 و کوزین اویدی واتی قوجدی حاصلی پادشاه بصرک کلانندن متنبه اولوب بیچاره به تسلیه و استمال
 ایدوب یوزین کوزین او یوب قوجدی و نیجه ۳ نعمت و مال احسان ایدوب آزاد ایلدی درلر که
 پادشاه همان اول هفته الله عون و عنایتله شفاخانه خدادن صحت بولوب و مرض هائلندن
 خلاص اولوب کور مامش کپی اولدی (بعض شراح از خون بی کاهی ریختن تقدیر کلام از ریختن
 خون بی کاهی در دیمش و بعضی بر ایدوب بوقعدری پسند ایلماشدر لیکن پسند ایلماسی
 ناپسند * قطعه * همچنان در فکر آن بینم که گفت * پیلانی رلب دریای نیل * همچنان بونده
 الان معناسنه در (یعنی هنوز) فکر آن لامیه در (که حرف رابطه صفت) (پیلان فیلیجی دیمکدر
 زیر پای فلندر (یعنی اندن معربدر) و بان ادات فاعلدر بی معناسنه (لب بونده کار معناسنه در
 (در یله اضافتی لامیه در) و یله بیانیه (نیل ارماغنه در یا اطلاقی انکچوندر که دیار عربده اندن
 عظیم صوبوقدر و الاحقیقده طونه ارماغی اندن اعظیدر لیکن عربستانده اولماغله بجزر دیمزل
 (محصول بیت) در پای نیل کارنده بر فیلیجی سوبلدیکی بیت هنوز خاطر مده در که هر کز فکر مدن
 کتامشدر اول بیت بوقطه نک بیت نانسیدر یعنی * زیر پایت گردانی حال مور * همچون حال
 تست زیر پای نیل * زیر پای لامیه (و تا صبر خطاب عام طریقله) (ندانی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب فعل شرط اگر تیرسک دیمکدر) حال موده لامیه در (وندانی تک مفعول و زیر پایت ظرف
 مکانی) (همچو ادات تشبیه) حال تست لامیه در (زیر پای نیل ایکی اضافت یله لامیه در در
 (محصول بیت) ایامک التده قریجه نک حالی معلومک دکل ایسه و بیلک استرسک همان سنک
 حالک کیدر فیلک ایامی التده (یعنی کندوی فیلک ایامی التده فرض ایلسک نه حالده اوله جغک

معلومدر

معلومدر ایددی مور ضعیفکده حالی سنک ایامک التده چاق اولیله در ایددی ضعیفله
 مرحت ایله که قویلر ایامی التده دوشوب پایمال حوادث اولمیدسین (پیلانی و سبکاتی
 و در بانی و غیر یلری وصف ترکیبی دینلر وصف ترکیبییدن آکا دکلر ایش (و بان
 ادات نسبتدر دینن ادات فاعله ادات نسبتی فرق ایلمش (پیلانی رلب دریای نیلک
 معناسنی بر فیلیجی نیل در یاسنک کلاری قتمنده دینن اداده قصور ایلمش قائل * حکایت *

یکی از بنده کان عمر و لیث کریمه بود کسان در عقیش رفتند و باز آوردند و زرا ناوی
 عرضی بود اشارت بکشتن او کرد نادیکر بنده کان چنین حرکت نکند بنده پیش عمرو
 سر بر زمین نهاد و گفت * عمر و لیث تقدیری عمرو بن لیث در (علین بپنده واقع اولان این لفظنی
 حذف ایلمک بوندله شایعدر) (کریمه بود قاجش ایدی) (کسان جمع کس در) (عقب عینک
 و قافک قحدر یله آرد معناسنه در) (و زرا را ادات تخصیص و زرا یک دیمکدر) (با حرف صله) (وی
 ضمیر غائب بنده به راجع) (غرضی با حرف وحدت) (با حرف صله) (کشتن او مصدرک مفعولنه
 اضافتی در) (با حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (عمرو بن لیث دید کلری پادشاهک بر قولی قاجش ایدی
 بر قاج کیمه آرد نجه کیدوب طو توب کرو کتورد یلر) (و زرا یک اکا غرضی و ایددی پادشاهه آتی
 قتل ایلمک القوا اشارت ایلدی تا کیم سار بنده لره موجب عبرت اولوب انلردن بریسی بویله
 ناشایسته حرکتی تبحر زایلله اول بنده مستمند بیچاره و زرا یک کندی حقنه بر امر قصدن کور یچک
 پادشاه اوکنده بره باش قیوب دیدی * بیت * هر چه رود بر سرم چون تو پسندی رواست *

بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست * هر کل افرادی معناسنه در (چه نه دیمکدر شیء دن
 عبار تدره شیء که دیمکدر مبتدا و افعدر) (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر) (یعنی بگردیدیمکدر
 (با حرف استعلا روده متعلق) (چون ادات تعلیل ادات شرط دکل) (پسندی بای عجمک فخیله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بکنور و لایق کوررسین دیمکدر) (روا جا تدر دیمکدر) (وسین و ادات خبر
 و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (بنده مبتدا) (چه کندک مفعول اولی) (و دعوی مفعول ثانیه و جمله
 خبر مبتدا) (حکم سکون جمله مبتدا) (و خداوند افعدی دیمکدر) (ورا ادات تخصیص) (وسین و نا
 ادات خبر) (و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (تقدیر کلام خداوند راست ایدی دین قاعده فرسندن
 آکا دکل ایش (محصول بیت) بنده آبق عمره خطاب ایدوب در هر نه حال و هر نه سرگذشت
 و عقوبت که باشمندن بکرسه چون که سن آتی مستحسن و جائز کوررسین لایق و سزاوار در
 و هیچ رکیمه نک چون و چرا به و خفته قدرتی و امکانی بوقدر بنده نه دعوی ایدر و نه سوزی وار
 یعنی نه قادر و نه مالکدر حکم پادشاهکدر هر نه دیار سه اتی ایدر و هر نه که افرایدر سه کیمه
 معارضه و مناقشه به مالک دکل (شراحک بری خداوند راستک تقدیری بخداوند مفوضست
 دیمکدر دیمش) (و بر شراح دیمش که خداوند راست خبر در تقدیر احتیاجی بوقدر) (و بر شراح تقدیر
 احتیاج وارد بوشارح اول جانبندن شراح ثانی به معارض اولمش و زیاده تطویل کلام و اطناب
 مقال ایلمش که ذکر صنداع ابراث ایدر) (اما حق بود که معارضه سی پیهوده در سوز شراح
 نایبکدر * اما بموجب آن که پرورده نعمت این خاندانم نخواهم که در قامت بخون من گرفتاری
 اگر این بنده بخواهی کشت باری بتأویل شرع بکس نادر قیامت مؤاخذه نباشی * (با حرف
 مصاحبت) (موجب جیمک قحیه بونده سبب معناسنه در) (آه اضافتی لامیه در) (که حرف بیان
 (پرورده نعمت اسم مفعول قائم مقام فاعله اضافتی در) (و اینه اضافت لامیه در) (و خاندان
 مشارالیه) (نخواهم فعل نفی استقبال متکلم و حده که حرف بیان) (با حرف مصاحبت سبب متضمن
 (خون من لامیه) (گرفتار بونده مؤاخذه معناسنه در) (آتی فعل مضارع مفرد مخاطب

رد ابن سیدعلی و سروری
 رد سروری
 رد شعی

رد سروری

رد شعی

شارح مقدر ابن سیدعلی
 و شارح راد سروری
 و شارح ناصر کافی

۳ بحد

نسخه

رد ابن سیدعلی
 رد سروری

ظن فقیرانه مه کوره

بجز اولمیدر دیرل

للطایع

کرفتار کله سین (یعنی مؤاخذه اوله سین دیمکدر) بخواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 (کشت بونده کشتن معنایه در) باری به اصلیه ایله ادات توسل در اولی و اجزای اختیار
 معنایه نه که خواجه سلمان بیورر (بیت) (دل اگر بار کشتد بار نکاری باری) و کسی یار
 کز بند چو تو باری باری (با حرف مصاحبت) (تاویل شرح لامیه) (بکش فعل امر مفرد مخاطب
 دبه له دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (مؤاخذه مفاعله بایندن اسم مفعولدر معذب و معاقب معنایه
 مصادره مؤاخذه بر کیمسه بی ایشلدیکی کناه ایچون طوقغه دیرلر دیمش (محصول ترکیب) بنده
 کر خسته بیتی او قود قودن صکره پادشاهه استدراک طریقه بیورر (پادشاهم هر نه که بکایلسک
 قادرسین و کیمسه نک بو خصوصه قیل و قاله بجای یوق اما بو خاندانک نعمتیه مری اولوب
 ولی نعمتم اولق سبیلله استمزمکه قیامتده نیم قائم ایچون معذب و معاقب اولاسین) یعنی
 ناحق به ظلمه قائم دو کک سبیلله روز جزاده معذب اولد یغسک لایق کور مزم (زیر
 اباقیت عبد شرعا موجب قتل دکلدر) (بعض شراح بخون من باستی حرف صله اعتبار ایدوب
 حرف سببیت و مصاحبت معنایه طونه نه اعتراض ایلس لکن بی وجه در * ملک گفت تاویل
 چه گونه گفتم گفت اجازت فرمای نامن و زیر را بکشم آنکه بقصاص او مرا بفرمای کشتن
 تابعی کشته باشی ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصلحت می بینی گفت ای خداوند بصدقه
 کور پدیرت این حرامزاده را آزاد کن تا مرا هم در بلا بیفکند گاه از منست که قول حکما را
 معتبر نداشتم که گفته اند * (محصول ترکیب) پادشاه دیدی نیجه تاویل ایده بن و نه وجهله
 صورت شرعه قویا بن بنده دیدی اجازت یور تا کیم بن وزیر قتل ایده بن اندن صکره انک
 قصاصیه بنم قتل حکم یور تا کیم شرعه قتل ایلس اوله سین و و بالندن سالم اوله سین پادشاهه
 یوسوز خوش کلدی و بی اختیار کولدی و وزیر دیدی یوسوز نه دیر سین و نه معقول کورر سین
 و یو دعواده جوابک ندر بنده نک قولله عمل ایده لم می دیو لطیفه ایلدی (وزیر دیدی
 پادشاهم باباک قبری صدقه سنه یعنی باباک روحچون بو حرام زاده بی آزاد ایله تا کیم بنی ده
 بلا به دوشمیه صوح بنسندندر که عقلا سوزیله عمل ایلمد که بویله عیار حرام زاده بی لازم
 دکل ایکن کندیمه خصم ایدوب باشم بلا کنوره یازدم یور عقلا دیمش * قطعه *
 چو کردی با کلوخ انداز پیکار * سر خود را بنادانی شکستی * چو ادات تعلیل (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (کلوخ کافک عربک ضمیمه کسکه
 دیرلر بعض عجم فتح کاف عربیله او قور) (کلوخ انداز وصف ترکیبدر اندازیدن کسک
 آیی دیمکدر تیرانداز کی اوق آیی دیمکدر) (حاصلی بونلری شول یرده استعمال ایدر که
 اندیغی به دوشمیه) (پیکار به عجم فتح و کاف عربیله صواشه دیرلر حرب و جنگ معنایه
 و بعضیله به عربک کسری و کاف عجمه او قورلر) (سر خود لامیه در به بطنه) (ورا ادات
 تخصیص) (به حرف مصاحبت) (نادان جاهل) (و یا حرف مصدر نادانغله یعنی جاهل کله
 شکستی فعل ماضی مفرد مخاطب صیدک دیمکدر) (محصول بیت) چونکه استاد ماهر کلوخ انداز
 و سنک انداز ایله جنگ و حرب ایلدک شک یوق که جهالت و نادانغله کندی باشک
 صیدک زبرا فتنده ماهر در هرزه به کیم استرسه اورر چون لفظنه ادات شرط معنایه ورن
 بوفنده مهارتی بو غیش * چو تیر انداختی در روی دشمن * حذر کن کاندر اوماجش نشستی *
 چو ادات تعلیلدر سابق کی (انداختی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (نبر مفعول
 اولی) (و در روی تائیدی) (در حرف صله در با معنایه) (دشمنه اضافتی لامیه) (حذر کن حذر
 ایله یعنی صافن) (کاندر) (که حرف تعلیل) (اندر ادات ظرفیه) (اوماج همزه نک ضمیمه

ردکافی

صیق فرمق دیمکدر
للاطایع

رد سروری

اوق

اوق نشانی که عرب هدف و ترک بونه دیر آماج ده دیرلر الف محدود ایله (شین ضمیر دشمنه
 راجعدر) (نشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتوردک دیمکدر) (محصول بیت) چونکه دشمن
 یوزینه و مواججه سنه اوق اندک (یعنی انی تیرکله اوروب هلاک ایلک قصد ایلدک حذر ایله که
 سنه انک نشانکاهنده اوتوردک) (یعنی سنک ترک اکار واردیغی تقدیرجه انکده تیری بهر تقدیر
 سکا و اصل اولور) (پس و زرقصه دن حصه ایدوب بیورر کشتی خصمی نسلک کرک هر نه ایلد که
 جائزدر که سن ضرر یثندرمک مراد ایلدک نک کیمسه اول سندن اول سکا ضرر ایشدره
 * حکایت * ملک زوزن را خواجه بود کریم النفس و نیک محضر که همگنان را در مواججه
 خدمت کردی و در غیبت نکونی کفی * ملک کاف مکشوردر اضافتی ایچون (زوزن ایکی زانک
 فتحیه و ازارنده سکون و او ایله بر شهرک اسمدر که معلمات شارخی امام زوزنی و تلخیص شارخی
 زوزنی اول شهر دندر) (پس ملک زوزن اضافتی لامیه در تخصیص افاده ایدر) (و با حرف تخصیص
 زوزن پادشاهنک دیمکدر) (خواجه و زره و دفتر داره اطلاق ایدر یو بنده دفتر دار مراد در
 و آخرنده) (با حرف وحدت و همزه حرف توسل) (پس عجمده و کبل خرجه و اول مقوله خندملرده
 اولانه دیرلر دین عندی سوبلش) (بود ادات زمانیه ایدی دیمکدر) (کریم النفس ترکیب اضافتی
 نیک نفس معنایه) (حاصلی بد نفس و بد خود دکل ایدی نیک محضر عطف تفسیری شکلدر
 حسن الخلق یعنی کوزل خو بی ایدی جرکین خوبلودکل ایدی) (که حرف رابط صفت) (همگنان
 هانک قتی و عجم سکونی و کاف عجم کسریله جمع معنایه اسمدر همه نک جمعیدر دین
 عندی سوبلش) (را ادات مفعول) (در حرف ظرف) (مواججه بونده حضور معنایه در
 که مقابلی غیبتدر) (کردی فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر) (همگنان مفعول اولی) (و خدمت
 مفعول تائیدی) (و در غیبت در مواججه به معطوف) (نکونی با حرف مصدر) (کفی فعل حکایت
 حال ماضی در کردی کی) (و همگنان مفعول اولی و نکونی مفعول تائیدی و در مواججه و در غیبت ظرف
 مکاندر) (محصول ترکیب) (زوزن پادشاهنک بر کریم النفس و خوشخوی دفتر داری و ارایدیکه
 هر کسک مواججه سنده و حضورنده خدمت ایدردی و غیبتده هر کسک ایلکنی سوبلردی
 حاصلی افعال و اقوالندن تمام خلق راضی و شاکر ایدی * اتفاقا از وی حرکتی در نظر ملک ناپسندیده
 آمد مصادره کرد و عقوبت فرمود سرهنگان ملک بسوابق نعمت او معترف بودند و بکران
 مرتبه پس در مدت توکیل اوزرق و ملاطفت کردند و زجر و معاقبت روانداشتندی * اتفاقا
 بالاتفاق دیمکدر (وی ضمیر غائب خواجه به راجعدر) (ناپسندیده نا مطبوع) (مصادره مفاعله
 بایندن مصدر در ناحق به بر کیمسه نک مالین المغه دیرلر) (عقوبت بونده اشکجه معنایه در
 سرهنگان الف و نون ادات جمعدر بونده چاوشلر دیمکدر) (ملکه اضافتی لامیه در) (با حرف
 صله) (سوابق سابقه نک جمعدر) (نعمته اضافتی صفتک موصوفته اضافتدر) (تقدیری بنم
 سوابقدر) (او خواجه به راجعدر) (معترف مقرر معنایه در) (بایته حرف صله) (شکران لامیه) (مرتبه
 اسم مفعولدر افتعال بایندن لیکن صحاحده مرتبه اخذ الزهن دیمش) (پس مناسب اسم فاعل
 اولمقدر تقدیر) (بود ند مقدر در قرینه سابقه ایله یعنی اوزر زنده نعم سابقه سی جوق ایدی شویله که
 شکری عهده سندن کله مرزردی) (پس یو ایله اولتجه مدت زمان معنایه) (و توکیله اضافتی
 مصدره اضافتدر) (و اوضمیرینه مصدرک مفعولنه اضافتدر) (رفق رانک کسریله و فانک سکونیه
 ملائمت یعنی بومشلق) (و ملاطفت عطف تفسیری) (کردندینک رفق مفعول) (و در مدت ظرف
 زمانی زجر زانک فتحیه سورمک و ازار لامی معنایه در) (معاقبت مفاعله بایندن مصدر در ماقبله
 عطف تفسیردر) (روا جا از معنایه در) (نداشتندی با حرف حکایه نداشتندینک زجر مفعول

ردکافی

ردشعی

در پیش ایلای
در پیش نه می
در که عجمه و ک
دری سی

ردشعی
در کاف

اول (و روا تائسی زجری جائز طوئز ردی دیکدر (محصول ترکیب) اتفاقا مذکور خواجه دن
 پادشاه نظر نده برنامه مطبوع و نامقبول حرکت صادر اولدی آنک مالی الی واکا اشکجه پیوردی
 پادشاهک اوزرینه حواله اولان جاوشلری خواجه نک دوات و اقبالی و منصبی زمانده کوردکلی
 احسان و کر منه معترف و مقرر ایدی یعنی بر مرتبه لطفی کور مشایر ایدیکه فراموش ایلمکه ممکن
 دکل ایدی و اول احسان و کر منه و نعمت سابقه سینه مرتبه لایق ایدی یعنی شکرینک عهده سندن
 کله عیشلر ایدی کانه که شکرینه مرهونلر ایدی حاصلی نعمتک ممنونلر ایدی پس آنک اوزرینه موکل
 و حواله اولدقلری مدنده اکارفی و ملاطفی ایلر ردی و زجر و معافی جائز طوئز ردی حاصلی
 رعایت ایدر ردی و جور و جفائی لایق کورمز ردی * قطعه * صلح بادشمن اگر خواهی هر که
 که ترا * در قفایع کندی در نظرش تحسین کن * خواهی فعل شرط دیلر سک دیکدر صلح مفعول
 صریحی (و بادشمن غیر صریحی) هر که هرگاه کنده تحسین مقدم مفعولیدر (نظر طرف مکانی
 کنده عیب مقدم مفعولیدر (قفا نظر مکان کنده تحسین مقدم مفعولیدر (نظر طرف مکانی
 (وشین ضمیر دشمنه راجعدر (محصول یت) اگر دشمنه صلح ایدوب بار شتی استرسک وانی کندو که
 دوست ایدوب مکرندن سالم اولیم دیلر هر بار که اول سنک اردکده عیب و مذمتک و قدح
 و غیبتک ایلیم سن آنک نظر نده و حضور و مواجعه سنده نلطف ایدوب هر وضعی تحسین
 و مدح ایلیم هر نه دکلوسنک دل و بد خوی اولورسه البته باذن الله تعالی عداوتی صداقه مبدل
 اولور معلوم اوله که خواهی فعلتک یاسی سکوله یعنی سکله اوقور اما حین تقطیعده یاه کیره
 حرکت و بره * سخن آخر بدین می گذر دموز برا * سخنش تلخ نخواهی دهش شیرین کن *
 سخن مبتدا اخر لفظ فارسیدر تا کید و تقریر ایچون کلور ایچق (بدین بابونک کی بر رده از
 معناسنه در (از دهن تقدیر نده (می گذر ده متعلقدر (مودی اسم فاعلدر افعال باندن اذ ایدی
 چقا کار معناسنه (و رادایات تخصیص موزینک دیکدر (میکندر ده متعلق و جمله فعلیه خبر مبتدا
 (سخنش شیرین ضمیر مودی به راجعدر (تلخ آجی دیکدر (نخواهی فعل نفی استقبال معنای شرطی
 متضمن اگر دیلر سک دیکدر (سخن مفعول اولی و تلخ مفعول تائسی (دهش شیرین مودی به راجعدر
 کنک دهن مفعول اولی (و شیرین مفعول تائسی (محصول یت) البته بد کوی و بد زبان موزینک
 اغزند سنک حقه کده سوز کج و جفا یعنی سنک حقه کده سوز سو یلما که قادر دکلدر البته سو یلر
 ایدی آجی سوزینی ایشتماک استرسک اغزنی طائی ایلیم یعنی مدار ایدوب رعایت ایلیم تا کیم
 حقه کده بد کوی و بد زبان ایلما سون حاصلی موزینک بد کوی بلغده اختیار یی یوقدر همان نه ایلر سک
 ایلیم آنکله مدارا اوزره اول معلوم اوله که بویکی بیت اصل حکایه به چوقلقی جیبان دکلدر
 (مصراع اولک معناسنی یعنی سخن تو آخر بدین مودی میکندر دین شارح اگر مرادی سخن تودن
 سنک سو یلیدیک سوز ایسه تنکه بعض شارح بونک توجیه نده یعنی نه سو یلر سک آخر موزینک دهانه
 واصل اولور دیمش بوتز یق محضدر بونی کورم خبر دیوانه سو یلر و اگر مراد سخن تودن سکامودی
 البته سوز سو یلر دیمک ایسه شارح معترض و موجه بو کلامی اکیوب بی تقریب دخل ایلر
 بعض شارح یعنی تحقیق مودی اغزند کلام اجرا ایلمکه قادر در سوزده اغزند جاری اولور
 و بومعنی مصراع تائیک معناسنه مناسبدر دیمش لیکن زیاده نامناسب سو یلش (و بعض شارح
 دیمش که آخر موزینک سوزی سکادهن و سله سله کدر ایلر یعنی سکا اذاسی اغزند چقان
 سوز ایلیم در سار اعضا یله دکلدر (بوده اغزند چقان سوزک معناسنی یلر دیمش و بعضی سوز
 بهر تقدیر مودی و بد زبانک دهانه جریان ایدر غیر کذر کاهی بو قدر دیمش بوده نزدیک
 سو یلیمه سابقه پیر ولک ایلش عفی الله عنهم * آنچه مضمون خطاب ملک بود از عهده بعضی

شارح اول ابن سید علی
 شارح معترض سروری
 شارح موجه کافی
 رد سروری
 رد شعی
 رد کافی

بیرون آمدن و بقیتی در زندان بماند آنچه مبتدا اول نسته که دیکدر مضمون بونده معنی دیکدر
 (خطابه اضافتی لامیه در خطابدن بونده مراد امردر (ملکه اضافتده لامیه در (عهده حق
 معناسنه در (و همزه اضافت ایچون کاشدر (بعضی ده با حرف تنکیدر (از عهده بعضی بیرون
 آمده متعلقدر یعنی بعضی نک حقدن طشره کلکدن مراد ادا ایلکدر جمله فعلیه خبر مبتدا در
 (بقیتی با حرف سبب (و با حرف تنکیدر (محصول ترکیب) مذکور خواجه امر ملک مقتضاستجه
 مصادره و مطالبه اولنان مالک بر مقدر این تدارک ایدوب تسلیم ایلدی و باقی فلان بر مقدر
 ادا سندن عاجز قالوب عهده سندن کله مد کیچون زندانده محبوس قالدی * یکی از ملوک ان نواحی
 در خفیه پیغامش فرستاد که ملوک ان طرف قدر چنان بزرگواری ندانستند و بی عزتی کردند *
 نواحی ناحیه نک جعیدر طرف معناسنه (خفیه خاک ضمی و فاک سکونیه کر لن دیکدر
 (پیغام و پیام و پیغم و پییم خبر معناسنه در (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیکدر
 (فاعلی تحتیده یکی از ملوک که راجع ضمیر در (که حرف بیان (ملوک ان طرف لامیه و مبتدا (قدر
 چنان لامیه (بزرگواری بزرگ بانک و زانک ضمیر یله در و رانک و کاف سکونیه اولوردر عظیم معناسه
 (و و اونسبت و تخصیص معناسنی افاده ایدر عظیم الشان و نبیه القدر دیکدر (و با حرف وحدت
 (ندانستند فعل نفی ماضی جمع غائب بتدیلر دیکدر قدر چنان مقدم مفعولی و جمله فعلیه خبر
 مبتدا در (و بی عزتی کردند متعلق و جمله فعلیه ندانستند معطوف (محصول ترکیب)
 خواجه زندانده ایکن اول اطرافده اولان سلاطینک بری مخفی خبر کوندردی که اول جانبک
 سلاطینی سنک کی واجب الاحترام و جلیل القدر صاحب دولتک قدرین بتدیلر و حرمتلر
 و عزتسزلک ایلدیلر * اگر خاطر عزیز فلان احسن الله عواقبه یحسان ما التفات کننددر
 رعایت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان این مملکت بیدار او مقفزند و جواب
 مکتوب را منتظر * خاطر عزیز بیانیسه (و فلاته اضافت لامیه (احسن الله عواقبه جمله دعایه
 معترضه واقع اولش اعرابدن محلی اولماز (عواقب عاقبتک جمع مکسری منتهای جوعدنددر
 (فواعل وزنی اوزره (خواجه به دعاء له در الله تعالی عاقبتلرین کوبک ایلسون (یعنی عاقبتلرین
 خبر ایلسون (با حرف صله (جانب ما لامیه (التفات کندک مفعول صریحی (و یحسان
 غیر صریحی (رعایت خاطر مصدرک مفعولده اضافتدر (هر چه تمامتر هر نسبه که تمام و کمال
 مرتبه در سعی اولنه (که حرف تعلیل (اعیان این لامیه و مبتدا (مملکت مشار الیه (با حرف صله
 مقفزند متعلق (دیدار لفظ مشترک کدر یوز ایلیم کورمک پیشنده بونده ایکی وجه یله جائزدر
 مقفخر اسم فاعلدر افعال باندن (نون و دال ادات جمعدر (بیدار او مقفزند خبر مبتدا در
 (و جواب مکتوب لامیه (و با حرف تخصیص متفکرک جواب مفعولیدر (محصول ترکیب)
 اگر فلان کسک خاطر عزیزی (یعنی خواجه مذکورک الله تعالی عاقبتلرین خبر ایلسون بزم
 جانجزه التفات ایلر سه (یعنی بو دیاری قدم شریفی مشرف ایدر سه (حاصلی بزه کسور سه
 خاطرینی رعایت ایلده و عزت و حرمتده هر نکه ام و او فر رعایتدر آنک خصوصنده سعی و اقدام
 اولنه (زیرا بو مملکتک اکابر و اعیانی دیدار یته مقفخر و جلال بر کالنی کور مملکه مقفخر در و جواب
 مکتوب بزمه متطرر مذکور مکتوبده خواجه بی غائب برینه تنزیل ایلد کلرندن بعض شارح
 مکتوب بالذات خواجده او لیسوب بعض هوادا لر یته اوله دیوز عم ایلش لیکن و هم ایلش
 زیرا اکابر و اعیان نامه تعظیم قصد اولند قدده غائب منزله تنزیل ایدرل * خواجه برین
 وقوف یافت و از خطر اندیشید جوابی مختصر چنان که مصلحت دیدر ظهر ورق نوشت و روان
 کرد یکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلان را که خیس فرموده

رد کافی

باملك نواحی مراست دارد * برین اشارت در مضمون مکتوبه (خطر بونده ضرر و فساد
معناست در) اندیشید فعل ماضی مفرد غائب قور قدی دیمکدر (جوابی یا حرف وحدت
(مختصر صفت جوابی در) چنان افعالی دیمکدر (که حرف رابط صفت) دیدک مصطلح مقدم مفعولی
(بر حرف استعلا) ظهر ورق لامیه مکتوب ارفاسنه دیمکدر (نوستک مفعول غیر صریحی در
(و جواب صریحی) چنان که مصطلح دید معترضه روان کردک مقدم مفعولی در (متعلقان
جمع متعلق در مکه اضافی لامیه ملک خو اصندن بریسی دیمکدر (برین واقع یعنی مکتوب
قصه سده (مطلع طالع تشدیدیه افتعال باندن اسم فاعل در) کاه او ندی (فلان را الفاظ
کنایه دندر ورا ادات مفعول (که حرف رابط صفت) با حرف مصاحبت (ملوک نواحی لامیه
(مراست مفاعله باندن مصدر در مکتوب بستمک معناست (محصول ترکیب) خواجه مضمون
مکتوبه و قوف بولدی یعنی مکتوبدن قصده اید و کن بیلدی و ضرر و فساد دن قور قدی
یعنی بوسر نهانی بیلوب پادشاهدن کنندی به ضرر و خطر اربشه دیو خوف ایلدی (پس
کنندی مفعول و مناسب کوردکی وجه اوزره کلن مکتوبک ارفاسنه بر مختصر جواب یازدی
و کوند دی (پادشاهک متعلقات و توابعدن بریسی بوجاله واقف اولدی بعضی مصاحبت ایلندن
بریسی دیمش مصاحب اولق لازم دکل اتباعدن بریسی دیمکدر کر کسه مصاحبت و کر کسه
غیر بریسی (و پادشاه اعلام ایلدی ویدی فلان کیمه بی که حبس بیور مش سین اطراف
پادشاهلریله مرآله سی وازی کرلی مکتوب بشور * ملک بهم برآمد و کشف این خبر فرمود
فاصله ابکر فتدور ساله را بخوانند نوشته بود که حسن ظن بزرگان پیش از فضیلت بنده است
و تشریف قبولی که فرموده اند بنده را امکان اجابت ان نیست * ملک مبتد ابهم برآمد خبری
(و کشف این خبر مصدرک مفعولنه اضافت در) فرمود بیوردی (فاصله اصطلاحی حارثه
بیکه دیرل و عرب برید دیربانک فقیله (و ادات مفعول) بکر فتد با حرف تأکید (و مدخولی
فعل ماضی جمع غائب طوطی بلر معناست (و رساله مکتوبه دیرل (و ادات مفعول) بخوانند فعل
ماضی جمع غائب (نوشته بود یازمش ایدی دیمکدر) که حرف بیان (حسن ظن بنایه و زرگاه
اضافت لامیه (پیش با عربک کسریله آرتقدر زیاده معناست) فضیلت علمه و کالده از تعلغه
دیرل (بنده اضافه اضافت لامیه در) و تشریف قبول مصدرک مفعولنه اضافت در (و با حرف وحدت
و تشریف مبتدا (که حرف رابط صفت) فرموده اند بیور مشلدر (بنده را ادات صله
(امکان اجابت مصدرک مفعولنه اضافت در) و اجابتک انده بویه در (امکان مبتدا و نیست
خبری وجهه اسمیه خبر تشریف در (محصول ترکیب) پادشاه غمازک تخریدن بحضور اولدی یعنی
منقبض و مضطرب اولدی (و بو خبرک کشفی بیوردی) یعنی بو خبرک صحتی بیلک و قاصد و حامل
مکتوب بولمقی کر کدر دیدی (پس فاصدی) یعنی حامل مکتوبی طوطی بلر و ملکک حضورینه
کتور دیرل (و کاغذی او قودیلر) رساله ده خواجه یازمش ایدی (و یا مکتوبه یازمش ایدی
(یعنی ظهر مکتوبه یازمش ایدی که صاحب سعادتلرک بونده نک حقه حسن ظنی
فضیلتدن زیاده در) یعنی ظن ایلد کفری فضل و کمال که اول سبیله رغبت و التفاته لایق
اولام (بنده ده اول حالت یوقدر) و خد متلری قبول تشریفی که بیور مشلدر بنده نک
انی قبول ایلک امکانی یوقدر (یعنی حضور شریف بلر مشرف اولق قبولی که بیور مشلدر
(حاصلی بزمه اولق شرفیه مشرف اولمقی قبول ایلله بیور مشلدر بنده اول تکلیفی اجابت
اول فرمانه اطاعت ایلکه مجال و قدرت یوقدر * بحکم آن که پرورده نعمت این خاندانم و ایلک
مایه تغیر خاطر با ولی نعمت خود بیوفایی نتوان کرد که گفته اند * با حرف مصاحبت (و حکم

ردشعی

تشریف بونک کی پرورده
احسان دیمکدر
سده

بونک کی پرورده سبب معناست در (که حرف بیان) پرورده نعمت این اضافت لامیه در (خاندان
اینک مشار الیهی (و میم ضمیر متکلم) (و او حرف حال) (و با حرف مصاحبت) (اندک آزدیمکدر
قلیل معناست (مایه بونده اصل و سبب معناست در) (و همزه اضافت ایچون کلسدر) (تغیر و خاطر
اضافت لامیه در (بعضی انجم مایه نک اضافت قائل دکلدر) (فی الواقع مضاف اولماقی
اصلدر) (لیکن اگر خلق اضافت استعمال ایدر اول جهتدن اضافه اولدق فتدیر
(و کلسنک سکرنجی بابده اضافت واقع در تنکه بویته ده اوله در) (یت) (الاتاشوی مدح
سخن کوی (که اندک مایه نفعی از تودارد) (با حرف صله) (ولی فعل فاعل معناست در) (و نعمت
اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قیلنددر صاحب نعمت دیمکدر) (و خوده اضافت
لامیه در (بی حرف سلب) (وفایی یا سی حرف مصدر در) (کرد بونده کردن معناست در) (و برانواده
بوی مضارع وار (محصول ترکیب) بیور بلن تشریف قبول ایلک ممکن دکل اول سبیله که بو خاندانک
نعمتک پرورده سی و مری سیم (و جزئی تغیر خاطر سبیله کندیک ولی نعمت و صاحب دولتمه
و فاسرلک ایلک جائز و مفعول دکلدر زبر احکما و عقلا دیملدر * یت * آنرا که بجای تست
هر دم کرمی * عذرش بنه ارکند بعمری ستمی * آنرا که تقدیری آن کس را که در (بجای با حرف صله
(و جای مقمدر ضرورت وزن ایچون) (بونک کی پرورده جایه حق معناست) (و برلر افزا ایللر
(جایک تسمه اضافتی لامیه در) (هر دم هر ساعت دیمکدر کرم ایلک دیمکدر) (و با حرف وحدت نوعیه
(عذرش ضمیر آن کسه راجعدر) (بنه با حرف تأکید) (ونه بونک کسری و هاء اصلیه ایلله قودیمکدر
(عذرش بنه اتی معذور طوطی دیمکدر) (ارادات شرط اگر کردن مخفف در با حرف ظرف) (و بحر
بونک کی پرورده زمان معناست در (و با حرف وحدت) (حرف تکبیر و ابهام دین عنیدی سوبلش) (ستم
ظلم) (و با حرف وحدت فردیه) (محصول ترکیب) (اولکیمه نک که سکا هر دم و هر ساعت بر نوع
کرم و احسانی و اردر) (یعنی دائما سکا لطف و احسانی و اصل اوله اتی معذور طوطی و خاطرک پریشان
طوتمه اگر سکا بر زمانده بر جفا ایدر سه حاسلی نیجه لطف و احسانی کوردیکک کیمه نک بر جفا سی
سبیلله اندن و و کردان اولوب ترک و فاسین ایلله بعضی نسخه ده عذرش بنه برینه نازش بکش
دوشمش و بعضی نسخه عیش مکن واقعدر بعضی شرح جای بونده مکان معناست در دیمش
یعنی کرمی سنک برو که اولجه سکا نیجه اولق کرک یعنی سکا زیاده اولق کرک دیمش بوندن
معلومدر که بو کیمه بومیدانک فارس لرندن دکلدر * ملک را حق شناسی او پسند آمد نعمت
و خلعت بخشید و عذرخواست که خطا کردم و ترابی کاه بیازردم گفت ای خداوند بنده درین
حالت شمارا کاهی نمی بیند بلکه تقدیر خدای تعالی چنین بود که مرین بنده را مکر و همتی برسد
پس بدست تو اولبت که سوابق نعمت برین بنده داری و یادی منت * ملک را با حرف صله (حق
شناسی و صف ترکیبدر حق بلیجی و اکلا بیجی معناست) (و با حرف مصدر کسره اویه اضافت ایچون
کلسدر بعضی نسخه ده ملک را سیرت حق شناسی او واقعدر (پسند مقبول معناست) (اسمدر
(و عذرخواستک مقدم مفعول) (که حرف بیان) (عذر بی کاه کاهسز دیمکدر) (بیازردم فعل
ماضی متکلم وحده سنی کاهسز انجندم (گفت خواجه دیدی ای پادشاه) (شمارا رادات
تخصیص سرک دیمکدر) (کاهی با حرف تکبیر) (نمی بیند فعل نفی استقبال مفرد غائب سرک کاهسز
کورمن بعضی نسخه نمی بینم دوشمش متکلم وحده صیغه سنده کورمن دیمکدر (بلکه ادات
اضراب) (تقدیر خدای تعالی مصدرک فاعلینه اضافت در) (چنین بود بویه ایدی) (که حرف بیان
(امرادات تأکید یعنی را متضمن اولدینی معنایی تأکید ایدر) (مکر و همتی با حرف وحدت
مکر و همتی بونده شدت و الم مراددر) (برسد فعل مضارع مفرد غائب فاعل مخفیه مکر و همتی راجع

ردشعی و کافی

رد کافی

رد سروری

ضمیر در (پس فای جزائیه معناسه در) با حرف ظرف دست تولا میه (که حرف تعلیل) سوابق سابقه نك جمعیدر نمته اضافتی صفتك موصوفه اضافتیدر اصلنده نعم سوابق در (داری فعل مضارع مفرد مخاطب افتده طوئارسین دیمکدر اما استعمالده وارلقدن کتابتیدر ایادی ایدیک جمعیدر وایدی بدك جعی حاصلی منتهای جووعدندر منته اضافتی لامیه در (محصول ترکیب) پادشاهه خواجده نك حق سناسلخی سیرتی ووفادارلخی طریق مقبول ومطبوع کلدی یعنی بکندی وانصاف ایلدی خواجه به نعمت وخلعت باغشلدی وانندن عذر دیلدی که خطسایلدیم وستی بی کناه ناحق یه انجندم خواجه ایتدی ای پادشاه بنده کز بوجوب وصدقه سزك کناهکر بلیم وبوحالنده سزیدن کناه اکلام حاصلی بونده سزك کناهکر یوقدر بلکه خدای تعالیک تقدیری بویله ایدیکه بونده به برمکر وه ابریشه یعنی باشیم بر بلا کله پس بومصیبت وبلاسنک الکلدن اولوق اولیدر زیر بونده نك اوزرنده نیجه نعم سوابق وانعامات متواترک واردر ومنت لایق وسزاوار اوزرمده ایادی واحساناتک وارحاصلی قن قن نعمتک کورمشم پس بذلک وتحقیرک بکا چوق کورغمز وحکما وعلما دیمشکر * مشوی * کرکز نندت رسد زخلق مریمج * که نه راحت رسد زخلق نه ریمج * کرکز نندکاف عجمک ضعی وزانک فعیله ضرر معناسه اسمدر (رسد رانک وسبک فعیله فعل مضارع مفرد غائب زخلق رسده ومریمجه منلق اولوق قابلدر (ولکل وجهه) که حرف تعلیل) نه حرف نی معناده رسده مقیددر (ریمج رانک قحقی وسکون نونه در دوالم دیمکدر (محصول بیت) اگر سکا خلقدن ضرر روزیان ایریشورسه انجمنده ویا اگر سکا ضرر ایریشورسه خلقدن انجمنده زیا خلقدن کیمسه یه نه راحت ایریشور ونه زحمت وشفقت بلکه ده خدادندرنکه بیت ثانی پیور * از خدادان خلاف دشمن ودوست * که دل هر دو در تصرف اوست * دان فعل امر مفرد مخاطبدر دانیدن دانستن در کل یل واکله دیمکدر (خلاف دشمن مصدرک فاعله اضافتیدر (دوست دشمنه معطوفدر) وخلاف مفاعله بایندن مصدر ثانی دردوستک ودشمنک سنکه مخافتی (زیرا بعض امورده کشنک دوستیده کنندی به مخالفت ایدر یا خود معنی بویله اوله دوست ودشمن سنک خصوصکده متخالف اولدقلربی یعنی دوست صداقت ودشمن عداوت اوزره اولدقلربی خدادن یل زید وعرو دن بلاء علی کل حال دوسته وفاق عبارتی مضاف تقدیر ایلکه احتیاج یوق (که حرف تعلیل) دل هر دو لامیه در بلاء بطنیه (تصرف اوست مصدرک فاعله اضافتیدر (محصول بیت) دوستک ودشمنک مخالفتنی خدادن یل (یعنی سکا دوستی محب وصادق ودشمنی عدو ومخالف ایلین خدادر (زیرا ایکسینک بیه کوکلربی خدانک حکمنده وتصرفسنده در) یعنی جعی امور ظاهرا وباطنا خدانک انده در دلبدی کپی تصرف ایدر * کرچه نیراز کان همی کزدر * از کاندار پند اهل خرد * همی ها حرف تا کید (می کزدر فعل مضارع مفرد غائب بونده چقار کیدر دیمکدر (کاندار وصف ترکیبدر بای طوئیبی دیمکدر اما امراد تیراندازدر (پند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر پیندن (اهل خرد لامیدر (محصول بیت) اگر چه ظاهرا اوق یایدن چقار کیدر اما اهل عقل وپنش کاندار وتیراندازدن بیلور یعنی ظاهرا یایدن چقار اما حقیقته تیری آنان تیراندازدر وکان اراده بواسطه وآندرن اثیق افعال عباد ده بویله در ظاهر اهر فعل زید وعرو دن صادر اولور اما اول فعلی انلردن اصدار ایدن خالق اشبادر که افعال عبادی خلقی ایدن اولدر وزید وعرو اراده آلت ملاحظه در انجیق * حکایت * بکی ازملوک عرب متعلقان دیوان رافروود که مرسوم فلان را چندان که هست مضاعف کنبد که ملازم در کاهست ومترصد فرمان وسائر خد متکاران بلهو ولعب مشغولند ودر ادای خدمت متهاون صاحب دلی بشند وکفت علو درجات بندکان

ردشعی

ردکافی

خواجه نشئت
نه هواونه کان ونه کانکش انجیق
ایر دیرن منزله تیری ندای باحق

بدر کاه

بدر کاه حق جل وعلا همین مثال دارد * متعلقان دیوان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ورا ادات مفعول) که حرف بیان (مرسوم بونده وظیفه دیمکدر (فلان الفضاظ کتایه دندر فلان بنده دیمکدر) مضاعف اسم مفعولدر مفاعله بایندن ایکی اول قدر دیمکدر (که حرف تعلیل) ملازم در کاه اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (مترصد فرمانده بویله در) سائر خد متکاران سائر بونده باقی دیمکدر (لهو لامک قحقیله وسکون هایلله او یون معناسه در) لعب لامک قحقی وعینک کسریله مرادف لهو در (ادای خدمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر خدمتی ادا ایلده دیمکدر) متهاون اسم فاعلدر سست معناسه (درجات درجه نك جمعیدر بوکسک بره چنماغه بصمقلره دیرلر نکه الحق بره ایتمکه در کات دیرلر در که نك جعی) بند کانه اضافتی لامیه در (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرنندن بریسی دیوانه متعلق اولان ارکان واعیانیه امر ایلدیکه فلان قولک وظیفه سنی نقدر ایسه بر اول قدر دخی ایلک زیرا دائما آستانه مره ملازمت وخدمت دیوانمزه مداومت ومواظبت ایلر وهرنه یوزدنکه امریمز وارد اولورسه احسن وجهه لایه برینه کتوروب اداء خدمت ایلکه ناظر وحاضر ومتقیدر وباقی خد متکارلر لهو واعیه وهوا نفسلرینه مشغوللر در واداء خدمتده کاهل وسست یعنی تهاون رتکاسل اوزره دیرلر اهل دل اولیادن بریسی پادشاهک بو کلامنی استماع ایدوب دیدی الله تعالی قوللرینک در کاه حقه علودرجانی ورفعت مقاماتی بوکا ماننددر یعنی عبادت وطاعتنه ملازم اوللرک مراتبی رفیع وپایه لری منیعدر واهمال وتقصیر اوزره اوللرک ایشلری خدانک اهشنه قالمندر (فیقش لمن یشاء ويعذب من یشاء والله علی کل شیء قدير * نظم * دوبامداد اگر ایدکسی بخدمت شاه * سوم هر اینه در وی کند بلطف نکه * بامداد اینه دیمکدر یعنی ایکی صباح) کپی یا حرف وحدت (با حرف صله) خدمت شاه اضافتی لامیه در (سوم سبک کسری وواول فعیله اوچجی دیمکدر نکه بابلرده بیان اولدی ایدی) هر اینه البتده دیمکدر برلفظدر (در حرف صله در با معناسه در وی ضمیر غائب کسی به راجعه در) کندک فاعلی تخنده شاهه راجع ضمیر در (با حرف مصاحبت (لطف مصدر در ملایمت معناسه) نکه نظر دیمکدر) کندک مفعول صریحی (ودروی وبلطف غیر صریحی (محصول بیت) ایکی صباح اگر بر کیمسه پادشاه خدمتده کسه ومرتبیه ملازمت ومدامتنده بولنسه او چینی صباح اول کیمسه به بهر حال لطف وشفقتله نظر والتفات ایلر * امید هست پرستند کان مخلص را * که نا امید نکر دندز آستان آله * امید مبتدا (وهست خبر) پرستنده اسم فاعل در عابد معناسه وکاف عجم هاء رسمیدن بدلدر والف ونون ادات جمع مخلصه اضافتی بیانه در (ورا ادات تخصیص) مصراع اول مصراع ثانی به مرهوند (که حرف بیان) ناامید مأیوس مبتدا (نکردند خبری فعل نفی استقبال جمع غائب لفظ مشترکدر اولماق ودوغامک پینده) کردیدندن مشتق کاف عجمه لیه (زاه مفرده) ازدن مخففدر (نکر دنده متعلق) آستان آله لامیه (محصول بیت) خالص ومخلص عابد وزاهدلرک امیدواردر یا معنی بویله اوله (خالص ومخلص عابدراچون امید واردر) یعنی امید در که در کاه کبر یادن محروم وناامید وخائب وخاسر اولمیلر وارجوع وعودت ایلدر بلکه نظر عنایت حقه مظهر دوشوب منظور خدا اوله ز (حاصلی دنیا پادشاهلرینه ملازمت ایدنلر احسانلرینه امید وار اولمجه) پس جناب حقه خلوص طوئیه اله عبادت وطاعت ایدنلر امیدوار اولملاری اولی واحراردر بویکی ییتی رباعی دیو یازانلر اسلوب شعر دن عجب بی بهره ایشلر وکر دندی عودت ورجوعه تخصیص ایدنلر تقصیر ایلدر * مشوی * مهتری در قبول فرمانست * ترک فرمان دلیل حرمانست * مهتر مه اولوبه دیرلر (وزادات تقضیل اولورق دیمکدر ویا حرف مصدر) قبول فرمان مصدرک مفعولنه

ردشراح جیعا

ردسروری وشعی وکافی

اضافیدر (ترك فرمان بنه مصدر ك مفعولنه اضافیدر) (دلیل حرمان اسم فاعلك مفعولنه اضافیدر) مهتری مبتدا و مابعدی خبری (و ترك فرمان مبتدا) و دلیل حرمان خبری (محصول بیت) اولوق و دولت و سعادت بویرق قبول ایله ده در (یعنی امره امثال ایدوب عبودیت شرطی بریتسه کتور مکه در اما بویرقی ترك ایلك) (یعنی امره اطاعت ایلیوب ترك فرمان دلیل حرمان و نشان خسران و سبب خذلاندر * هر که سیمای راستان دارد * سر خدمت بر آستان دارد * هر که هر کس که تقدیرنده (سیمای سبک کسریله علامت و نشان معناسنه در راستانه اضافتی لامیه در طو غریب سیمای دیمکدر) (دارد طوتار وار لقدن کنایتدر) (ننگه مکرر بیان اولندی) (سر خدمت بیانیه در) (بر حرف استعلا) (آستان) و آستانه اشک دیمکدر (محصول بیت) هر کیمه نك که مستقیم و سعادت لیلک نشانی اوله (یعنی دائما استقامت طریق اوزره اوله حاصلی) (درانی باشی اولان کیمه سر خدمتی افندیسك آستانی اوزره اولور) (طوتار دیمکدر مراد افندیسك خدمتده اولور و اندن ابراز دیمکدر * حکایت * ظالمی را حکایت کنند که هیزم درویشان خریدی بحیف و توانکر از ادای بطرح صاحب دلی برو بگذشت و گفت * ظالمی یا حرف وحدت) (ورادات مفعول) (که حرف بیان) (هیزم داند کسریله و زانک ضمیمه) (و هیزم هانک کسری و ميمك قحیله اودونه دیرلر عریجه حطب دیرلر در ویشانه اضافت لامیه در) (خریدی یا حرف حکایه صا تون الوردی دیمکدر) (هیزم مفعول صریحی) (و بحیف غیر صریحی) (حیف بونده ظلم معناسنه در) (توانکر بونده کوچلی دیمکدر) (یعنی غنی و الف و نون ادات جمع) (ورادات مفعول دادی نك مقدم مفعول صریحی) (و بطرح غیر صریحی) (داد نك بایستی حرف حکایه در) (و طرحدن مراد صالغوندر) (بر و بر او تقدیرنده در) (محصول ترکیب) (بر ظالمی حکایت ایدرلر که فقرانک اودوتی کوجله اوجوز بهایله صا تون الوردی و اغنیایه جبریه صالغین طریقه صا تودی) (حاصلی فقرایه و اغنیایه ظلم ایدردی) (زیرا اندر دن اوجوز الوردی و بونلره پهلای صا تودی بر صاحب دل برکون یا نسدن نچدی ویدی * بیت * ماری تو که هر کرا بینی بزنی * یا بوم که هر بجانیشی بکنی * ماری تو اخباره ۳ و انشایه فحشلی وار پس بریتسه قصر ایدر نلر تقصیر ایملر) (ماری یاسی ضمیر خطابدر حرف وحدت دین اصابت الما مش) (که حرف تعلیل و یا حرف بیان هر کرا هر کیمی دیمکدر) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (بینیدندن کور رسین دیمکدر) (بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر زینیدندن اور رسین دیمکدر) (یا حرف عطف اوه معناسنه) (بوم یا بقوش دید کلمی طیردر) (تقدیری یا بومی) (تو که بنه سابق کیدر) (هر بجا هر قنده دیمکدر) (نشینی فعل مضارع مخاطبدر نشینیدندن اور رسین دیمکدر) (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کنیدندن که مشترکد رفاز مق و قو بر مق و یولق بیننده بونده تخریدتن کنایتدر حاصلی کاف عربك قحیله و نونک کسریله در کیدندن مستقدر دیر احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایملر) (محصول بیت) سن ییلان سین و یاسن ییلانمی سین که هر کیمی که کور رسین صوق رسین و یا بقوش سین و یا بقوش مبین که هر نه برده اور رسین یعنی هر قنده که قونار سین خراب ایدر سین اینکی مصراعك تقدیرنده ادات تشبیه ابراد ایدن بی وجه ایملش * قطعه * زورت اریش میروود بامام * با خداوند غیب دان زود * زور زانک ضمیمه قوت معناسنه در و نا ضمیر خطاب) (پیش باء عربك کسریله ارتق دیمکدر زاده معناسنه) (می رود فعل مضارع مفرد غائب لفظ مشترکدر کتمک و واقع اولق بیننده) (یا حرف صله) (ماز دیمکدر نحن معناسنه) (باینه حرف صله در) (خداوند غیب دان بیانیه در) (غیب دان وصف ترکیبدر عالم الغیب معناسنه) (زود فعل ننی استقبال مفرد غائب کتمز و واقع اولماز دیمکدر اشتراک اوزره) (محصول بیت) (اگر زورك) (یعنی قوت

قاهره له

رد ابن سید علی و سروری
و شعی و کافی
۳ انشادن مراد استفهام
انکاری در
سده

رد ابن سید علی
و سروری و کافی

رد کافی

رد سروری

قاهره له بزه زیاده واقع اولوب تجاوز ایدر سه (یعنی فرض و قیاس ایده لوم کیم امرک و حکمک و ظلم و حیثک بزم اوستمه و ختمزده نافذ و جاریدر و بزه بالضروره تحمل ایدوب دفع و منعه قادر دکلوز لیکن عالم الغیب اولان خداونده امرک جاری و حکمک نافذ و جور و ظلمک ساری و متجاوز دکلدر البته غیرت حق بوظلم و بونعدی به تحمل ایلمز برکون سنی اخذ ایدر * زور مندی ممکن برهل زمین * تا دعای بر آسمان زود * زور مند (مندیات نسبتدر زورلی دیمکدر) (و یا حرف مصدر) (مکن فعل نهی مفرد مخاطب ایله دیمکدر) (بر حرف صله) (اهل زمین لامیه) (تا حرف تعلیل) (دعای یا حرف تنکیر و ابهام) (بر حرف صله) (آسمان سبک سکونیه فلك معناسنه در) (زود کتمه و واقع اولیه دیمکدر) (محصول بیت) (اهل زمین) (یعنی بر یوزنده و انلره قوت قاهره اظهار ایدوب ظالمق و جفا کارلق ایله تا کیم آسمانه دعا کتمه یعنی کیمسه سکا بد دعا ایلمیه زیر ا مظلومك بد دعای ظالمه البته تأثیر ایدر) (دعای یاسنی حرف وحدت طوتار لذت معنادن آگاه دکلریش * ظالم ازین سخن برنجید و روی از و درهم کشید و برو التفاتی نکرد اخذنه العزّه بالاثم * ازین سخندن مراد آیات مذکوره در) (بر حرف صله) (واو ضمیری صاحب دله راجعدر) (التفاتی یا حرف تنکیر) (اخذنه فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه و ضمیر غائب مفعول صریحی) (اخنس بن شریف نام منافقه راجعدر) (والعزّه لفظا مر فوع فاعلیدر اخذتک) (یا علی معناسنه حرفدر) (اتم کسر همزه و سکون نای مثلث ایله کاه معناسنه در بونده اخذنه حمله معناسنه در) (وعزت تکبر و غیرت جماعله معناسنه در مذکور اخنس منافقیندن بردلی ظنی شخص ایدی هر بار که حضرت محمد علیه الصلاه والسلام ملاقی اولسه مسلمانم و سنی سورم دیود دعوی ایدردی لیکن برمودی منافق ایدی جوق فساد ایدردی حتی بعض مسلمینک آکین بقاردی و جوق زیانلر ایدردی) (پس اللهم قورق بویله ایله دینلده غرور و تکبر آتی کاه اوزره طوتردی یعنی عنادا فسادی ارتق ایدردی آیت کریمه نك حقیقه له خواسته مطلع اولقی استین تفسیرله مراجعت ایلسون حق تعالی نك عزتی اتی طوتدی کاهی سبیلله دین عنیدی سوبلیوب خطا ایملش فتندر) (محصول ترکیب) صاحب دلك مذکور کلماتدن ظالم ببحضور اوادی و اندن اعراض کوسرتوب یوزین به رناردی یعنی عبوس الوجه اولدی و اکا هیچ التفات ایلدی زاده تکبر و غرور و ندن * ناشی که آتش از مطبخ در انبار هیزم مش فناد و سائر املا کش بسوخت و از پستیزم بر خا کستر کر مش نشاند * تا انتهای غایت ایچوندنالی معناسنه) (شی یا حرف وحدت) (آتش مبتدا) (مطبخ اسم مکاندر فتح یا بندن یمک بشوره جک بر دیمکدر) (در حرف صله) (بامع معناسنه) (انبار معروف هیزمه اضافتی لامیه در) (شین ظالمه راجعدر) (ساز بونده جمع معناسنه در باقی معناسنه در تحملی وار) (املا که اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافیدر املاک ملکک جمعیدر یمک کسری و لامک سکونیه) (یا حرف تأکید) (وسوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده ایکیکنه ده تحمل وار لیکن افتاده و نشانده نسبت متعدی اولور فتأمل) (پستربای عجمک کسری و سکون سبیلله دوشک دیمکدر) (زومه اضافتی بیانیه در) (خاکستر کاف عربك کسریله و سکون سبیلله کل در عریجه رماد دیرلر رانک قحیله) (کر مه اضافتی بیانیه در) (وشین بند ظالمه راجعدر) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب اوج فاعلك فاعلاری تحتند مستکن ظالمه راجعدر) (محصول ترکیب) ظالم مذکور خلقله بومعامله بی ایدردی بر کیمه دلك که مطبخندن آتش اودون انبارینه دوشدی و جمیع املا کتی و یا اودوندن غیری املا کتی بله باقدی و یا اندردی دخی بومشی دوشکدن اتی اسچی کوله اوتورتدی یعنی عزتدن و حضور دن ذات و هوایه دوشدی حاصلی اسباب و املاک یا غلغل خوار و حقیرا ولدی ساری بونده بقیه معناسنه اخذ ایلمن سروری به تقلید

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری
و شعی و کافی
۳ انشادن مراد استفهام
انکاری در
سده

دنداردن فم الکافع از لیسوی التراج
اکثره دهونه الاوردن
معه

رد کافی

ایلیش لیکن فیہ ما فیه * اتفاقاً همان صاحب دل برو بگذشت شنیدش که بایاران همی گفت ندانم که
این آتش از کجادر سرای من افتاد گفت از دود درویشان * بوکایده هر یرده که صاحب دل
عبارتی مذکور در حضرت شیخ کندی مراد در برز و العی عند الله تعالی (محصول ترکیب) اتفاقاً همان
مذکور صاحب دل ظالمک یا نندن یکدی یعنی اولدیغی بره اوغرا دی ایشندی که ظالم بارانیه
سویلردی بلزمکه بو آتش بنم سرایمه قندن دوشدی و بو مصیبت بکازه دن کلدی مذکور
صاحب دل حریفه دیدی بو آتش سنک سرا یکسه فقرا نك دود دلندن دوشدی یعنی فقرایه
ایلدیکلک ظلم و جفا سببیه بو مصیبت اوغرا دك وانلرک بد دعا سی وآه سوز ناکی ایله خانمان
بانوب بی نام و نشان اوادی تاشی بونده واقع اولان بگذشته مر بو ط و متعلقدر دین وهم ایلیش
فتا مل * قطعه * حذر کن زدود درو نهایی ریش * که ریش درون عاقبت سر کنند *
(حذر کن حاکم و ذالک فتحه زایله صاقن دیمکدر (دود درو نهایی اضافتی لامیه درو ریشه
اضافه بیانیه در بونده ریش یاره لی دیمکدر مجروح معناسنه (که حرف تعلیل (ریش
درون لامیه در درو نندن بونده قلب مراد دریاره لی یورک و مجروح دل (سر کنند باش ایله
یعنی اوج و برر حاصلی تأثیر ایدر دیمکدر (محصول بیت) مجروح کوکلر تو توندن حذر ایله
یعنی شکسته خاطر آهندن و بد دعا سندن احتراز ایله حاصلی کیمشه نك بد دعا سین المه
زیرا عاقبت ریش دل اوج و برر یعنی سنده اثرین اظهار ایدر حاصلی سنی مجروح و بریشان ایدر
(درو نهایی ریش تقدیر بی ریش درو نهایی در دین تقدیر خلل و برمش (درو نهایی ریش
وصف ترکیب در دین ترکیب اضافیه وصف ترکیبی خوب فرق ایدر مش (بعض شراح
بعضنک کلانی نقل ایلدکدن صکره بو تکلفاتی ارتکاب اصل معنایه عدم اطلاع عدن ناشیدر
دیمش قیاس بو تکلفاته دیمک ایدی تنکه جوهری ارتکاب الذنوب آیتانها بیور مش (ذنوبه
کلک دیمکدر ذنوبی کلک دیمک دکلدر قندیر (بعض شراح سر کنندک معناسنی ریش دون
عاقبت اوکلور و آنک اوکلی موز نك هلاک اولما سیله اولور دیمش برامز توجیه دکل اما
استعمالرینه مطابق اولسه * بهم برمکن تا توانی دلی * که آهی جهانی بهم بر کنند * بهم برمکن
قرش مورش ایله دیمکدر یعنی بحضور و بریشان ایله (دلی یا حرف وحدت (که حرف تعلیل (آهی
یا حرف وحدت و جهانی یا حرف تنکیر (بهم بر کنند قرش مورش ایدر یعنی ز بروز ایدر (محصول بیت)
مادامکه قادر سین بر کوکلی بریشان و بی حضور و رنجیده ایله یعنی کوکلر بهم برامز اولمک بر آهی
جهانی بری برینه اورر یعنی عالمی خراب ایدر * حاکم * بر تاج کیخسر و نوشته بود * کیخسر و
سیا و شک اوغلیدر و سیاوش افرا سیاب اوغلیدر تفصیلی شاهنامه زده مسطور و مذکوردر
(نوشته بود یازلیش ایدی یازیلن بو قطعه در * قطعه * چه سالهای فراوان و عمرهای دراز *
که خلق بر سرما بر زمین بخواد رفت * چه بونک کی برلده مبالغه افاده ایدر تنکه خواجه
حافظ (چه خون افتاد در دلها) بیور مش یعنی مبالغه خون دیمکدر (سالهای فراوان
بیانیه در فراوان چوق دیمکدر (عمرهای درازده بویه در (عمر بونک کی برلده زمان و مدت
معناسنه تضمین قلنور (که حرف بیان) خلق مبتدا (بر حرف) استعلا سر مالامیه (بر حرف استعلا
زمین بر در ارض معناسنه (بخواد فعل مضارع مفرد غائب رفت بونده رفتن معناسنه زیرا
مضارع معقار ندر بر سرما و بر زمین بخواد رفتن متعلقدر وجهه فعلیه خبر مبتدا در
(محصول بیت) نه جوق ییلار و نه اوزون مدت و زمانلر که خلق عالم بر یوزنده بزباشمز اوزره
یکوب کنسه لک رک یعنی ترا و اوب و مغیره می با صوب چکنسه لک رک (بونده چه چندان
معناسنه در دیلر فارسی بی چندان بلزلر بمش * چنان که دست بدست آمدست ملک بما *

بدستها

رد کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد کافی

رد ابن سید علی

بدستهای دیگر همچنین بخواد رفت * چنان آتجلین دیمکدر (که حرف بیان) (دست بدست
الذن الیه دیمکدر عریجه پدایید دیمکدر (آمدست اصلنده آمده است ایدی حذف و ایصال الله
آمدست اولدی ضرورت وزن ایچون (ملک میمک ضمیمه مملکت و سلطنت معناسنه در (بما با حرف
صله ملک آمده استک فاعلی در و بما مفعولی (بدستهای با حرف صله (ودستهای دیگر بیانیه
و بالامیه ایکی اعتبار ایله غیری الله و با غیرینک الیه همچنین بونجلین دیمکدر (بخواد رفت
بنه رفتن دیمکدر (محصول بیت) مملکت و سلطنت نیجه که الذن الیه بز کلدیسه یعنی ملوک
سالفه و سلاطین ماضیه دن نیجه که سلطنت به انتقال ایدوب کلندر غیر یلرک الیه بنه
بونجلین کتسه کرک یعنی دولتر کیمسه به باقی دکل والا بوزمان پادشاهلری دولت و سلطنتی
قنده بولور لیدی مقصود بو قطعه دن بو در که عالمک زیاده فنانی و عدم بقاسنی ملا حظله ایدنلر
جو و وظلمه راغب و دنیا ملک مال و ملکینه طالب اولماز * حکایت * یکی در صنعت کشتی بسر آمده
بود سیصد و شصت بند فاخر درین علم دانستی و هر روز بنوعی کشتی کشتی * صنعت کشتی بیانیه
کشتی یاه اصلید ایله کورش معناسنه در (بسر آمده حده و غایت کیش یعنی سر آمد و بی نظیر
اولش ایدی) سیصد اوچوز دیمکدر (واو حرف عطف) شصت الشمس دیمکدر سینه ده
لغندر (بند فاخر بیانیه بند باء عربک فتحیه اول صنعتک هر یو یوننه بند درلر فاخر دن مراد
معتبر و مقبول دیمکدر (درین علم یعنی درین صنعت دیمکدر (دانستی حکایت حال ماضیدر
ییلوردی دیمکدر (با حرف مصاحبت (نوعی یا حرف وحدت) (کشتی کورش) (کشتی یا حرف
حکایه طورتدی دیمکدر (محصول ترکیب) بریسی کورش صنعتنده حد و غایتیه ایشمش ایدی
یعنی اول فتنه ماهر و سرآمد و بی نظیر اولش ایدی اوچوز الشمس مقبول و معتبر او یون
ییلور ایدی بو صنعتندن و هر کون بر درلر او یون ایله کورش طورتدی حاصلی بر سنده هر کون
کورش طوتسه بر کون کوشتر دیک فنی بر کون دخی کوشتریمکه قادر ایدی و هر کورش طوتدیفنده
بر غیری هنر عرض ایلمکه مالک ایدی دیمکدر * مکر کوشه خاطرش با جبال یکی از شاگردان
میلی داشت سیصد و پنجاه ونه بندش در آموخت مکرک بند که در تعلیم آن دفع انداختی *
مکر بونک کی برلده کانه و اتفاق معناسنه در (کوشه لغته بو جاقدر اما بونک کی برلده همان
خاطر کندی مراد در اضافت بیانیه طریقیسه (با حرف صله (جبال یکی لامیه (از حرف بیان
(شاگرد معروف) (ولف و نون ادات جعفر (میلی یا حرف تنکیر) داشت طوتدی یعنی ایلدی
(پنجاه باء بحکم فتحیه و سکون نوله الی دیمکدر (نه نون ضمی و هاء اصلیه ایله طوقوز
دیمکدر حاصلی الی طوقوز دیمکدر (بندش ضمیر شا کرده راجعدر (در حرف تأکید) (آموخت
فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشنده مشترکدر بونده متعدی واقعدر فاعلی تحتنده
استاده راجع ضمیر در و مفعولی سیصد معطوفاتیه (وبند تمیز عدد در (مکر ادات استنسا
(یک بند مستثنا) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (تعلیم آن مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(دفع مصدر در کدرمک معناسنه) (انداختی انداخت لغته اتدی دیمکدر اما بونک کی برلده
ایلمک معناسنه تضمین اولمیشدر (و یا حرف حکایه در بعض نسخه ده و نهان کردی واقعدر
یعنی ایهال ایدوب نکاسل ایدردی دیمکدر (محصول ترکیب) اتفاق مذکور کشتی کیرک
خاطری کوشه سی شاگرد نندن برینک جالنه میل طوتدی یعنی مائل اولدی حاصلی محبت
ایلدی و اکا هنی و تعلیم و تربیتی غیر یلر دن زیاده اولدی اوچوز الی طوقوز بندی بوفندن
اکا تعلیم ایلدی حاصلی ییلدی یکی فنوندن بری او کرعمدی غیر یلر بی جیمه او کرندی یعنی
بر بندک تعلیمنده ایهال کوشزوب انی تعلیمده دفع ایدردی و او کرعمدی حاصلی بر او یونی

رد ابن سید علی و سروری

او که تمده تعلل و بهانه کوستری زیر پیلوردی باشه کلچکنی (آموخت برینه آموزانید با زوب
آموزانیدن متعدیدر دیوب اما آمو زید آموزیدندن لازمدر آموختن کپی دیناره دانستن لغتی
او که تعلیدر که علط سو یلیدر * بسر در صنعت و قوت بسر آمد و کسی را با او امکان مقاومت
نبودی تا بحدی که پیش سلطان گفت استاد را فضیلتی که بر منست از روی بزرگی و حق
تریست و الا بقوت از و کمتر نیستم و بصنعت با او برابرم * بسر دن مراد مذکور شا کرد در
(بسر آمد حده و غایتسه کلدی یعنی صنعتیده و قوتده کاله ایریشوب سر آمد اقران اولدی
(کسی یا حرف وحدت) ورا ادات تخصیص (یا حرف مصاحبت) او ضمیری پسره راجعدر
(امکان مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) مقاومت بونده قارشو قومقدر یعنی بوفنده
بوکا کیمسه قارشو قویوب طور شمردی (تا انتهای غایت ایچوندر) (بحدی یا حرف صله) (و یا حرف
وحدت) (که حرف بیان) پیش سلطان لامیه (گفت پسر دیدی) (استاد را را حرف
تخصیص) (فضیلت زیاده لک) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (روی بزرگی
لامیه در) (حق تربیت بنه بویه در) (والا ادات استثنا) (بقوت یا حرف ظرف و یا حرف
مصاحبت) (از و استاددن) (کتر اکسکرک و ازرق) (بصنعت بقوت کیدر) (یا حرف مصاحبت
(او استاده راجعدر) (محصول ترکیب) (بسر صنعت و قوتده حد و غایته ایرشدی یعنی فنسده
وزورده کامل و سر آمد اولدی و هیچ بر کیمسه نک انکله مقابله و قارشو قوماغده امکان و بحالی
یو غبندی حاصلی فایق الاقران و غالب الامثال اولدی بر حده دک که بر کون پادشاه اوکنده
دعوی مرد فرد فی الفی ایدوب دیدی استا دسک بنم اوزریمه فضیلتی و رجحانی و مزیتی
اولوای یوزندن و استادم او او بکا فن کشتی تعلیم ایلدی یکی جهند ندر حاصلی اوستده
حق تعلیمی اولدیغندندر و الا قوتده اندن اکسک دکلم و صنعتیده انکله برابرم یعنی بوفنده هر که
اول پیلور ایسه بنده پیلورم و انکله طم تشغف قادرم * ملک را این ترک ادب ازوی پسندیده
نیامد بفرمود تا مصارعت کند مقامی منبع معین کردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر
شدند پسر چون پیل مست در آمد بصد منی که اگر کوه آهین بودی از جای بر کنیدی
استاد دانست که جوان از و بقوت بر ترست بدان شد غریب که ازوی نهان داشته بود باوی
در او یخت جوان دفع آن ندانست استاد بدو دست از زمین برداشت و بر بالای سر برد و بر زمین
زدغریو از خلق برخاست * ملک را را ادات صله (ترک ادب مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (ازوی
یعنی پسردن) (پسندیده مقبول) (تا حرف تعلیل) (مصارعیت مفاعله بایندن مصدردر کور شک
معناسته) (مقامی یا حرف وحدت) (منع اسم فاعلدر افتعال بایندن واسع دیمکدر یعنی بر ککش
بر) (معین بونده مصدر مییدر تعیین معناسته) (چون ادات تشبیه) (پیل مست بیانید) (یا حرف
مصاحبت) (صدمت لغتده کوده ایله و جسد ایله بر نسته به طوفمقدر اما بونده هیبت و جلالت
و عظمت مراد در) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (کوه آهین بیانیه در) (آهن
دمور) (و یا حرف نسبت) (و نون حرف تأکید دوره منسوب یعنی دموردن طاع) (بر کنیدی
(بر حرف تأکید) (و کنیدی کاف عربک فحیله و یا حکایه ایله قویاردی دیمکدر) (بند غریب
بیانیه) (که حرف رابط صفت) (نهان کزلی دیمکدر) (یا حرف صله) (وی پسره راجعدر
(آویخت یا پشدی دیمکدر) (نکه غلام عجمی قصه سنده بدو دست در سکان کشتی در آویخت
دیدیکنده یا پشدی دیمکدر بونده ده ایله در) (قیاس بدو دستش ایدی شین ضمیرله ایکن
اکثر نسخ ضمیر سر و افعدر فقدر) (دفع آن مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (جوان مبتدا اندانست
خبری دفع آن مفعولی) (محصول ترکیب) (پادشاهه پسردن مذکور ترک ادب مقبول و مطبوع

کلدی) (حاصلی استادی حقنه مذکور مدعاسنی بکنیدی پادشاه پیوردی کور شد لر یعنی
امر ایلدی تا کیم استاد و شا کرد کورش طوته لر بر یوک میسدان و بر واسع مکان تعیین ایلدی لر
ارکان دولت و اعیان حضرت ملک حاضر اولوب کلدیلر اوغلان مست قبل کپی میدانه
کیردی بر هیبت و مهابتله که اگر دموردن طاع اولسه برندن قویار ایدی استاد بلدیکه جوان
اندن قوتده اعلا در اول بند غریله و فن عجمیله که پسردن کزلی ایدی یعنی اندن اول پشدی
نهان طونار ایدی اوغلانه اول بندله یا پشدی جوان اول پشدی دفع ایلمکه بطدی و دفعنه
مالک اولدی استاد پسری ایکی ایله بردن قالدردی و باشی اوزریمه ایلدی ویره اوردی
خلقدن غریو و فریاد و فغان قالدردی نکه عادتدر * ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت
دادند و بسر را زجر و ملامت کرد که یا پورنده خویش دعوی مقاومت کردی و سر نبردی
گفت ای خداوند استاد بزور و قوت بر من دست نیافت بلکه در علم کشتی دقیقه مانده بود که
از من دریغ همی داشت امروز بدان دقیقه بر من دست یافت استاد گفت از بهر چنین روز
نکمی داشتم که حکما گفته اند دوست را چندان قوت مده که اگر دشمنی کند بتواند * زجر بونده
قافیتی و از اریق معناسته در) (یا حرف مصاحبت) (پورنده اسم فاعلدر مرئی معناسته) (خویش
اضافت لامیه در) (دعوی مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (بسر نبردی باشه ایلتمک) (بر من
دست نیافت بنم اوزریمه غالب اولدی دیمکدر) (دقیقه دن مراد بر او یون و بر بنددر) (دریغ همی
داشت اسر کردی و قصه توردی دیمکدر) (و دست را ادات مفعول) (چندان اولقدر دیمکدر
(مدهک دوست مفعول اولی) (و قوت مفعول ثانیه) (که حرف بیان) (دشمنی) (یا حرف مصدر
(تواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده دوشته راجع ضمیردر) (محصول ترکیب) (پادشاه
پیوردیکه استاد خلعت و نعمت ویردیلر و سرری زجر و ملامت ایلدی لر که استادک وولی نعمتکله
دعوی مقاومت و مقابله ایلدک و یا باشه جفره مدک و سوز یکی اثباته قادر اولدک دیو پسر دیدی
ای خداوند استاد زور یله و قوتیه بکا غالب اولوب اوزریمه ال یولادی بلکه علم کشتی ده دقیقه
قالمش ایدی یعنی بوفنده بر او یون قالمش ایدیکه همه شانه بنندن دریغ طورددی بو کون اول دقیقه
ایله بکا غالب اولدی و ظفر بولدی استاد دیدی اول دقیقه بی بو بجلین بر کون ایچون صاقدردمکه
حکما و عقلا دیمکدر که دوستکله و اقدرد قوت و قدرت و یرمه که اگر دشمنک ایللی اولوب کفران
نعمت مسلکته سالک اولورسه سکا ظفر بولغه قادر اوله مبه یعنی عداوته فرصت بوله مبه عداوت
قصده ایدرسه * نشیده که چه گفت آن که از پرورده خود جدا دید * تمذ قول استاد در دبر که
ایستامش سین که نه دیدی (اول که کنیدی بسله سندن جفا و جور کردی) (یعنی بسله سندن انجمن نه
دیدیکنی ایستمدکی) (یعنی بوقطعه نک خواستی ایستمدکی) * قطعه * یا وفا خود نبود در عالم *
یا مکر کس درین زمانه نکرد * یا بونده ابتداء کلامده واقع اولان اما معناسته در) (خود و اور سمیله
اسمه ادات تأکید پیننده مشترکدر) (بونده اداتدر اگر چه تکلفه کنیدی معناسته اسم اولقده
قارادر) (نبود اولدی و یوقدر معناسته در) (یا حرف عطف) (مکر کانه معناسته و ادات تأکید
اولق جاز و استثناء ایچون الامعناسته اولقده جاز) (کس مبتدا) (نکرد فعل فی ماضی مفرد غائب
خبر مبتدا) (و درین زمانه ظرف زمان) (محصول بیت) (یا عالمده هر کز و فا یوقدر) (یعنی دنیاده
و فا و حقیقت دید کله هیچ یوقدر و هر کز او لماش) (حاصلی بر فرد دن و فا و حقیقت وجوده
کلامش یا خود زمان سابقده ساده دلاک و بونلک زمانه وار ایمش) (اما بوزمانده هیچ بر کیمسه
کیمسه اظهار و ابراز ایلدی) (حاصلی مهر و وفا و حقیقت یاد نیای دنی به هر کز کلامش و یا بر زمان
وار ایمش) (اما بوزمانده عنفا و کیمیا کی موجود الاسم و معدوم الجسمدر) * کس نیا موخت

علم تیرازمن * که مرا عاقبت نشانه نکرد * کس مبتدا (و نیا موخت فعل ننی ماضی (علم تیر
لامیه و مفعول صریح نیا موختدر (وازمین غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدا در (که حرف بیان
مراخی دیمکدر (نکردن مفعول اولی (و نشانه مفعول ثانسی (نکرد فعل ننی (محصول بیت) کیمیه
بشدن اوق علمنی او اگر عندی یعنی تیر اندازاق علمنی تعلیم ایلدی که عاقبت بی نشان تیر ایلدی
یعنی هر کیم تیر اندازاق فنی تعلیم ایلد مسه عاقبت بی نشان تیر و هدف سهام ایلک قصد ایلدی
بلکه ایلدی قصه دن حصه یعنی هر کیم کیم بر لطف و کرم و احسان ایلد مسه اندن بکاساءت
و شرو ضرر ایلدی دیمکدر تکه حضرت یوز مشدر (انق شرمن احسن الیه) بودند کثیر الوقوع
حدیث شریف اولماز قندبر * حکایت * درویشی مجرد در گوشه صحرائی نشسته بود
پادشاهی برو بگذشت درویش از اینجا که فراغ ملک قنا غنست سر بر نیا ورد والتفات نکرد
و پادشاه از اینجا که سطوت سلطنت بهم برآمد و گفت این طائفه خر قه پوشان بر مثال حیوانند *
درویشی با حرف وحدت (مجرد اسم مفعول در تغیل با بندن (کوشه صحرا لامیه در (و با حرف
وحدت) پادشاهی با حرف وحدت (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیمکدر (که حرف رابط صفت
(فراغ ملک لامیه و قناعت اضافت بیانه (سر بر نیا وردن مفعول (والتفات نکردن مفعول صریحی
و غیر صریحی محذوف با و تقدیرنده در (که بنه سابق کیدر (سطوت سینک قینی و طائک سکونیه
قهر و غلبه معنایه مصدر در نصر با بندن (سلطنته اضافتی لامیه در (طائفه خر قه پوشان
بیانه (خر قه پوش وصف ترکیبی در خر قه کیمی معنایه (یعنی بیالی قفتان کیمی و الف و نون ادات
جمع (بر مثال حیوانند اضافتی لامیه در (محصول ترکیب) بر درویش (یعنی بر سالک مجاهد بر کوشه
صحرا در خلقدن منقطع اولوب عزالت کزین و تنهانشین اولمش ایدی اتفاقا در ویش اولدیغی
مقام بر پادشاه او غرادی اول کوشه ده در ویشی کوردی مکرر در ویش عالم مر اقبیه و ارش امش
(پس در ویش اول مقامدن که فراغ ملک قناعتدر (یعنی ملک قناعت عالم و عالمیادن فراغت
بال و یردیکی جهندن مر اقبیه دن باشین فالدرمدی (و پادشاه و توابعنه هیچ التفات ایلدی (و پادشاه
اول مقام و جهندن که سلطنت قهر و غلبه سیدر یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهندن
حاصلی پادشاه خلق قهار اوق اولدیغی جهندن منقبض و بحضور اولدی یعنی ریجیده خاطر اولدی
و دیدی یعنی یا ننده اولنره سوبلیدی که بو خر قه پوش طائفه سی یعنی صوفیون طائفه سی
و عبا پوش زمره سی امثال حیوانند که مقادیر نلس بلزلر و شاه و کدایی برابر کورر لرا از اینجا ازان
سبب معنایه اخذ اید نرا فته و اصطلاحه مخالف سوبلش (از ان مقام و ازان جهت معنایه ازان
سبب ظن ایشلر و سطوت سلطنتی قوت سلطنتله شرح ایلین ضعیف سوبلش * وزیر گفت
پادشاه روی زمین بر تو کذر کرد چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجای نیاوردی گفت
بگو ملک را توقع خدمت از کسی دار که توقع نعمت از تو د آر و دیگر بدان که ملوک از بهر
پاس رعیتند نه ریاضا از بهر طاعت ملوک * مذکور پادشاه بویه دیجک وزیر کلدی در ویش
مجرده دیدی ای درویش (پادشاه روی زمین اضافتی لامیه لدر در یوزینک پادشاهی دیمکدر
کذر اسم مصدر در کذر بدندن او غرامه معنایه (کرد فعلیه او غرادی دیمکدر (خدمت نکردی
خدمتدن مراد بونده تعظیمدر نیچون تعظیم ایلدک دیمکدر شرط ادب لامیه در (بجای با حرف
صله (و جای محمل معنایه در (نیا و پردی فعل ننی ماضی مفرد مخاطب کتور منک دیمکدر
(گفت درویش وزیر دیدی (بگو ملک را را حرف مفعول ملکه سوبله دیمکدر (توقع فعل
با بندن مصدر در امید معنایه (خدمته اضافتی مصدرک مفعولنه در (کسی یا حرف وحدت
دار فعل امر مفرد مخاطبدر (دار بدندن طوت دیمکدر (که حرف رابط صفت توقع نعمت

مذکور بیت بر عربی بیتک
ترجمه سیدر که اولی بود
(اعلمه الزمیه) لیکن عربی
باین شرح ایلد معنیه ذوق
ایلدیکی ایچون یازلدی
سید

رد شعی و کافی
رد شعی

توقع

توقع خدمت کبی در اعرابده دار دفعل مضارع مفرد غائب طور دیمکدر (واو حرف عطف
(دیگر دخی (بدان در ویش وزیر خطاب ایدوب دیریل واکله (که حرف بیان (بهر ادات
تعلیل در لا جل معنایه پاسه اضافتی لامیه در (پاس به عجمله اسمدر حفظ معنایه
با سیدندن مشتق قورومق معنایه رعیته اضافتی مصدرک مفعولنه در (ونون و دال ادات
جمعدر ملوک اعتباریه (نه حرف ننی (رعا یا رانک فحیه رعیتک جمعدر معلوم اوله که ناقصدن
فعلیه و زنی اوزده کلن اسم فعلا و زنی اوزرینه جمع اولور (مثلا قضیه و هدیه وثیه جعلری
قضا یا وهدا یا و ثنا یا کلور فانک فتحه لرله قندبر (طاعت ملوک مصدرک مفعولنه اضافتی
(محصول ترکیب) وزیر پادشاهدن مذکور مصاحبتی ایشیدنیجه دیدی ای درویش یوزینک
پادشاهی سنک اوستکه او غرادی نیچون تعظیم ایدوب خدمت ایلدک و شرط ادبی برینه
کتور منک (درویش وزیر دیدی پادشاهه سوبله و دی ای پادشاه خدمت امیدنی بر کیمیه دن
طوتکه اول سندن نعمت امیدنی طوتار دخی ای وزیر بیلکه پادشاه لر رعیتی حفظ و صبا نت
ایچوندر رعایا سلاطینه خدمت ایچون دکلدر * قطعه * پادشاه پاسبان درویشست * کرچه
نعمت بفر دولت اوست * پادشاه مبتدا (یا سبان بان ادات فاعلدر بی معنایه قورویجی
دیمکدر حافظ معنایه (درویش اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی خبر مبتدا در
(نعمت مبتدا (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (فر بونده قوت معنایه در و تشدید ضرورت
وزن ایچوندر دولته اضافتی لامیه در (واوست لغظنه ده بویه در (بفر مابعدیه خبر مبتدا در
(محصول بیت) پادشاه در ویشک (یعنی فقر او رعایانک پاسانیدر یعنی ظلمتک شرتدن حافظ
و حامیدر اگر چه نعمت و حضور فقرا و رعایا پادشاهک دولتی قوتیه در یعنی سایه جابنده
آسوده حال و مرفه البال کچنورل * کوسفند از بر آی چوپان نیست * بلکه چوپان بر آی
خدمت اوست * کوسفند کاف عجمک ضمی و واو و سینک سکونی و فانک فحیه قویونه دیرل
عریجه غنم دیرل غینک و نونک فتحه لرله فایرینه بایله ده لغتدر (بر آی پای اصلیه ایله ادات
تعلیل و تخصیصدر (چوپان جیم و بای عجمله معروف (کوسفند مبتدا (برای چوپان لامیه
(و نیست خبر مبتدا در (بل حرف اضرب (که حرف بیان (چوپان مبتدا (برای خدمت اوست
لامیه لر و خبر مبتدا (محصول بیت) یت اولی توضیح و تنویر ایدوب بیورر قویون چوپانه خدمت
ایچون دکلدر بلکه چوپان قویونه خدمت ایچوندر نهایی سوبله و یا یا غلبه متفع اولور
یعنی انکله قائده لنور * قطعه آخری * یکی امر وز کامران بینی * ذکر برادل از مجاهده ریش *
یکی تقدیری یکی رادر (ذکر بر اقرینه سوبله بینیک مفعول اولی در (امر وز ظرف زمان (کامران
وصف ترکیبی در را نیدندن مراد سور یجی دیمکدر مفعول نا نیدر (بینی فعل مضارع مفرد
مخاطب کورر سین دیمکدر (ذکر یا حرف وحدت (وراداد مفعول بر مقدر بینیک مفعول اولی
ودل مفعول ثانسی (از مجاهده مفعول غیر صریحی و ریش صریحی (محصول بیت) دنیا ده
بر شخصی بکون کامران و کامین کورر سین (یعنی عبش و عشرت و ذوق و صفاده بر مراد
و خوش حال و مسرور و مرفه البال کورر سین و بر غیر یسینی و یا غیر یسینک یوره کینی مجاهده
و در دو المدن بحر و ح کورر سین (یعنی دنیا نک حال بویه در کیم کیمی ناز و نعمتده و کیمی
هوان و لذتده در * روزی چند باش نا بخورد * خاک مغر سر خیال الدیش * روزی (کاف حرف
تصغیر (و یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر (باش فعل امر مفرد مخاطب صبر ایله دیمکدر نا حرف
تعلیل (و یا حرف غایت (بخورد فعل مضارع مفرد غائب تا کیم ینه خاک فاعلی (مغز بین و ایلک
سره اضافتی لامیه در (و خیال اندیشه لامیه و یا یا ینه ایکی اعتباریه (خیال اندیش وصف ترکیبدر

ثابا اوک دیشلرینه دیرل
ایکی دیش الت چکه سندن
و ایکی دیش اوست چکه سندن
سید

ترکبی در اندیشیدن (محصول بیت) بر نیجه کونیکز صبر ایلله تا کیم طپراق خیال اندیشک
باشک بیتی سنی یه و یا خیال اندیش باشک بیتی سنی یه یعنی بر قاج کون چور ییوب طپراق اولنجده
صبر ایلله * فرق شاهمی و بندی برخاست * چون قضای نوشته آمد پیش * فرق شاهمی مصدرک
فاعله اضافه تیدر (بندی معطوف قدر شاهمی به) برخاست قالدی و رفع اولدی (چون اذات تعلیل
قضا حکم ازلی نوشته به اضافه تیدی یانیه) پیش بونده اولدیمکدر (محصول بیت) پادشاهلق و بنده لک
فرق قالدی (یعنی ازلانده نمیز و تشخیص قالدی) چونکه خدایک قضای نوشته سی اوکری بنه
کلدی (یعنی انکسندکده موت مقدری لکله ماینلرنده تفاوت و تغایر قالمیوب بر اولدیلم * ارکسی
خاک مرده باز کند * نشاند تو انکر از درویش * کسی با حرف وحدت (خاک مرده لامیه در
مجازا خاک مرده دن مراد قبریدر) باز کند کافک فتحیله اولنجده قره دیمکدر پس بازنا کیدایچون
کلمش اولور (و کافک ضمیله اولنجده مجموع مرکب آچه دیمک اولور) نشاند فعل نی استقبال
اکلامز و تشخیص ایلز دیمکدر (توانکر مفعول صریحی) و از درویش غیر صریحی
(محصول بیت) اگر بر کیمسه مرده نک مقبره سنی آچسه (یعنی فازسه غنی بی فقیردن تشخیص و تمیز
ایلز) یعنی مطراغه کرد کدن صکره ایکسنگ ارآسی (یعنی ماینلرنی فارق اولان مقبره پاییسبله
کفتلردر که پادشاهک و بعض اغنیانک مقبره سنی طاشله و یا کرمدله و یا کر پجله یا پرلوا و سنبه
انجده کفتلر صررل اما بودر ویشک بو حاللری اولماز لیکن لاشه لری برابر اولور بعض نسخه ده
* بالله ان خاک مرده باز کند * نشاند تو انکر از درویش * جمع صیغه لریله (باز کند فعلی
ضمیه به تخصیص ایلین اوج جهتن خطا ایلش) ضمه به تخصیصده و کردند اشتقاقده و فتح
کافی ترجیح ایلینه دخل ایلله سنده (کند کاف عربینک فتحیله کنندن فعل مضارع مفرد در
دین حکم اشتقاقده خطا ایلش زیرا کند کاف عربینک فتحیله کنندن مشتقدر) (نسکه
سابقا قاعده اشتقاق بیان اولش ایدی باز کندک معناسی کاف عربینک ضمیله اولدیغی
تقدیرجه آچه یعنی کشف ایلله دیمکدر کر و ایلله دین حق ادایه مالک دکل ایش * ملک را کفتار
درویش استوار آمد کفت ازمن جبر بخواه کفت آن میخوام که دیگر زجت من ندهی کفت مرا
بندی بده کفت * کفتار بونده کلام معناسه در (استوار همزه نک ضمی و سنک سکونی و تانک
ضمیله محکم دیمکدر) زجت من مصدرک مفعولنه اضافتی در (ندهی فعل نی مستقبل مفرد
مخاطب) (محصول ترکیب) پادشاهه در ویشک کلامی محکم یعنی مؤثر کلدی در ویشه دیدی
بندن برنسته استه در ویش دیدی اتی استرم که دخی بکا زجت و یریه سین پادشاه دیدی بکا
بر نصیحت و بردرویش دیدی * بیت * دریاب کنون که نعمت هست بدست * کین دولت
و ملک میر و بدست بدست * دریاب فعل امر مفرد مخاطبدر (در یابیدندن) (در یافتن دن
دین) (و یافتن دن دین حرف درسز اصابت ایلامش لفظ مشترکدر) (کلامغله تدارک بیننده
ایله دیمکدر) (برشمک و کلامق و طویق معناسه در دین اکسک سوبلش) (فهم ایلله
دیننده کذلک) (کنون شمعی دیمکدر) (که حرف بیان) (و با حرف تعلیل) (نعمت نای خطاب
معنی جهتنده دسته معیددر) (بدست تقدیرنده) (کین) (که حرف تعلیل) (و این اسم اشارتدر
دولته) (ملک میمک ضمیله سلطنت و مملکت معناسه در) (میرود فعل مضارع مفرد فاعلی
دولت و ملکه را جمع فتحنده ضمیر در علی سبیل البدل) (دست بدست تقدیری) (از دست
بدست در الدن اله دیمکدر) (محصول بیت) شمعی آخرته لازم اولان احوالی تدارک ایدوب
قادر که الکه نعمت و دولت و آرز (یعنی فرصت الله ایکن فوت ایلله که صونه بشپانلق اصی ایلز
زیا و نعمت و ملک و دولت الدن اله کیدر) (یعنی سندن اول اولنلرک الله فلادینی کبی سنکه

رد سوری
فتح کافی مرجع ابن سید علی در
رد شمعی

رد شمعی

رد ابن سید علی
رد سروری
رد ابن سید علی
و سروری

الکده قالماز * حکایت * یکی ازوز رایش ذوالنون مصری رفت و همت خواست که روز و شب
بخدمت سلطان مشغول و بخیارش آمید وار و از عقوبت ترسان ذوالنون بگریست و کفت
اگر من از خدای تعالی چنین ترسیدمی که تو از سلطان از جمله صدیقان بودمی * پیش
بونده وقت معناسه در (ذوالنون دیمکله دنیا به ایکی کیمسه مشهوردر) (برسی انبیادندر که حضرت
یونس پیغمبر در علیه السلام) (و برسی ده اولیادندر که ذوالنون مصری حضرت لریدر) (ذوالنون مشایخ
تذکره لنده طبقه اولی ده یازار و اسم شرعی ثوبان در) (و کینی ابو الغیض در) (ولقی ذوالنون
(و ذوالنون لقبیله ملقب اولم سنده وجد تفصیله محتاجدر انکی چون ترک ایلدک) (ترسیدمی و بودمی
یاری حکایت ایچوندر) (محصول ترکیب) (وز برلردن برسی ذوالنون مصرینک یانته واردی و همت
دیلدی که کیمه و کوندز پادشاهک خدمته مشغول و دخی خیر و خسانته امیدوارم) (یعنی امیدم
و عقوبت و عذابندن قور قانم ذوالنون بو سوزی ایشدیمک اغلدی و دیدی بن الیهدن
بو نجلین قور قایدیم که سن پادشاهدن قور قرسین صدیقارک برسی اولوردم * قطعه * کر نبودی
امید راحت و ریخ * پای درویش بر فلک بودی * نبودی فعل نی ماضی (و با حرف حکایه
(امید راحت اضافتی مصدرک مفعولنه در) (ریخ راحت معطوف قدر بر مضاف تقدیر یله) (یعنی
بیم ریخ) (پای در ویش لامیه) (درویشدن حر ادعاید و زاهددر) (بر حرف استعلا) (فلک
معروف) (بودی فعل ماضی حکایت حال) (محصول بیت) (اگر راحت و نعمت امیدی
اولیایدی یعنی جتنده راحت و حضور امیدی اولیایدی و جهنمده عذاب و عقاب قور قوسی
اولیایدی یعنی اگر عباد و زهاد نیت و خلوص طوبیله مجرد خدایک عبادتنه و طاعتنه
استحقاق ایچون و ذاتک تعظیم و بیجیل و اجلاله لیاقتیچون عبادت ایلددر درویشک ایاغی
فلک اوزره اولوردی یعنی مذکور شرطه عباد و زهاد خدایه عبادت و طاعت ایلددر
ملائک مقربین کی عرش عظیمده سیر ایدر دی حاصلی مقبول خدا اولور دی یعنی مراتب
عالیه به واصل اولور دی * و روز یاز خدا بر رسیدی * همچنان کر ملک ملک بودی * واصلی
و اگر ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (بر رسیدی با حرف تأکید) (و با حرف حکایت
قور قیدی دیمکدر مصراع اول ثانی به مرهوندر) (همچنان انجیلین دیمکدر) (کر ملک اصلی
که از ملک در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی) (ملک بودی ملک اولور دی) (یعنی ملک کبی
مکرم و معزز اولور دی) (زیرا ملائکه خدادن زیاده قور قار که دائما نظرند و حضورند در
(و اگر وز پادشاهدن قور قیدی کی خدادن قور قیدی ملک کبی معزز و مکرم و میجیل
اولور دی) (حاصلی حضرت عبسی کی عوایق و علایق دینادن پاک و مجرد اولوب فلکله
عروج ایدوب ملک مرتبه سن بولور دی) (و برینه کر یازانلر شرطی شرطه عطف ملاحظه سن
ایلامش بعض شراح بو بیتک مصراع ثانیسنی) (چوملک بر فلک ملک بودی) (یازوب لامک کسر یله
اولکیده و فتحیله ثانیسنده و اگر قافیه رعای اولیایدی ایکنجیده کسر لامک وجهی واریدی
دیمش) (واکتر صحیح نسخه لده مذکور مصراع بدلی همچنان کر ملک ملک بودی اولکینک
کسری و ثانیکنک فتحیله دیمش صحیح نسخه لده اولانی ترک ایدوب غیر صحیحی باز ماسی غرابندند
بونک صحتی یللوب اکراهت ایلد کدن صکره * حکایت * پادشاهی بکشتن بی کاهی فرمان
داد کفت ای ملک بموجب شیمی که ترا بر منست ازار خود مجوی کفت چه گونه کفت این
عقوبت بیک نفس بر من برآید و بز ان بر تو جاوید بماند * پادشاهی با حرف وحدت (بکشتن
با حرف صله) (بی کاهی اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیر یله شخصی بی کاه دیمکدر) (حاصلی
مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و با حرف وحدت) (فرمان داد فرمان ویدی یعنی پیوردی

رد شراح جمیعا

رد ابن سید علی

(گفت بی کاه دیدی) با حرف مصاحبت (موجده فتح جیم و کسر جمده جائز در فتحه
مقتضا معنایه و کسر یله سبب معنایه فندری (خشمه اضافتی لامیه در) و یا حرف وحدت
(که حرف رابط صفت (ترا سنک دیمکدر) آزار خود مصدرک مفعولنه اضافتی در (مجوی
فعل نهی مخاطب جوید نندن دیله دیمکدر (چه گونه نوجهله و ننگ کی دیمکدر
(عقوبت بونده عذاب معنایه در (یک با حرف نطف (نفس کنندی معنایه وساعت
معنایه اولی جائز) برآید حاصل اولور دیمکدر یعنی تیز بگر (و بزه آن اضافتی لامیه در (بزه
باه عریینک فتحیه کاه معنایه در (جاوید ابدی حاصلی باقی و دائم) بماند فعل مضارع
مفرد غائب فالور دیمکدر مانبدن مشتق مانبدن دینلر غلط ایللر (محصول ترکیب)
برپادشاه بر بی کاه مظلومی قتل یوردی اول مظلوم دیدی ای پادشاه بنم اوزریمه اولان
خشم و غضبک سببیه و مقتضایه (حاصلی بی قتل ایلکله کندیکی انجیدوب آزار ایله
زیرا حدت نفس مقتضایه بی هلاک ایدرسین لیکن سن بدن زیاده زجت و ضرر چکر سین
پادشاه دیدی سنی قتل ایلکله بن نوجهله متضرر اولورم (مظلوم دیدی بکا ایده جکک
عذاب و عقوبت بنم اوزرمدن برانده و برنفسده تمام اولور (یعنی برنفسده انک المندن قورتلورین
اما انک کاهی ابدالاباد سنک اوزرکده فالور زیرا قتل مستوجب دکم که بی قتل ایلکله سن
آخرته معذب اولیاسن * رباعی * دوران بقا چوباد صحرا بگذشت * نلخی و خوشی وزشت
وزیا بگذشت * دوران بقالامیه زمان بقادیمکدر (یعنی زمان حیات زرباقادن مراد حیات در (جو
ادات تشبیه در (باد صحرا لامیه صحرا به تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچوندر والا باد مطلقا
سریع المرور در صحرا به و عمرانه نسبتی برابر (بگذشت با حرف تا کید) گذشت فعل ماضی مفرد
غائب یکدی دیمکدر بونک کی برزده اولاجنی اولش برینه تنزیل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر
ایدرلر تنکه قرآن عظیمه مواضع عذیده ده خصوصا قیامت احوالنده واقعدر (پس بونده
بگذرد معنای و پروب بو مقوله مواضعه معنای ماضی معتبر دکلدر دیو و یکدی دینلره
دخل ایدن بی وجه سولش (نلخی یا حرف مصدر (خوشی ده بویه در مراد خوشیدن
لذتدر (زشت چرکین (زیبا لغنده براشقدر اما بونده خوب معنایه در ضرورت
وزن و قافیه ایچون زیبا دیمش (محصول بیت) زمان حیات بی ثبات باد صحرا کی
سرعتله یکدی یعنی باقی قالمادی (حاصلی عمر هر نه قدر که ممدود و مطول اینه ده دو کمنی
مقرر در پس یکمش حکمنده در (ایمدی دنیاده لذت و لذتسزلک و کوزل و چرکین هر نه ایه
یکدی کنندی باقی قالمادی (باء مصدر بلر ضرورت وزن ایچوندر والا زشت و زیبا به
نسبت بالازم دکل (یعنی آبی و طول و چرکین و کوزل دنیادن کچوب کنندی باقی قالمادی
* پنداشت ستمگر که ستم برما کرد * در کردن او بماند و برما بگذشت * پنداشت ظن ایلدی
(ستمگر ستم ظم) و کر کاف عجمک فتحیه و کاردن مخفف ادات فاعلدر بی معنایه ستمچی
یعنی ظلمچی معنایه (که حرف بیان (بر حرف صله (کردن بیون ضمیره اضافتی لامیه در
(بماند فعل ماضی قالدی دیمکدر (برما ازما دیمکدر (محصول بیت) ظالم ظن ایلدی که بزه ظم
ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و جفائی بزه ایدوب کنندی حضور و صفا سوردی لیکن
خبری بوق که بزدن برانده کچوب کنندی و کاه و مظلمه سی ابدی کندی بوننده قالدی زیرا
دنیاده بد نام اولوب اخرته عذابن جکر العیاذ بالله من غضب الله * ملک را نصیحت
اوسودمند آمد و از سر خون اودر گذشت و عذر خواست * پادشاه بی کاهک نصیح و پندی
فانده لی کلدی یعنی تا نیر ایلدی وانک قتل سودا سندن یکدی یعنی قتلدن عفو ایلدی و عذر

رد این سید علی و سروری

رد کافی

دیلدی که

دیلدی که سنی ناحق یزه قتل ایدوب اولو کاهه ارتکاب ایده یوردیمکه اخرتم او بی یقیا یوردیم
زیرا قتل نفسی بغیر حق ایده یوردیم دیدی حاصلی لطف و احسانه خاطرین تسلی ایلدی
* حکایت * وزرای نوشیروان در مهمی از مصالح مملکت اندیشه میکردند و هر یکی بروفق
دانش خود رأی میرد ملک نیز همچنین اندیشه میکرد بزر جهر را رأی ملک اختیار افتاد
وزیران در سر گفتندش رأی ملک راجه مزیت دیدی بر فکر چندین حکیم گفت بموجب
آن که انجام کار معلوم نیست و رأی همگان در مشیت خداست که صواب آید یا خطا پس
موافقت رأی ملک اولیترست تا اگر خلاف صواب آید بعلت متابعت او از متابعت او این باشم *
(مهم بونده ضروری معنایه در (و یا حرف وحدت (مصالح مصلحتک جعبیدر (مملکت
اضافتی لامیه در (اندیشه فکر معنایه در (میکردند حکایت حال ماضیدر ایلر دی دیمکدر
(وفق مصدر در موافق معنایه (دانشه اضافتی (وخوده لامیه لدر (رأی یا حرف وحدت
(میرد فعل حکایت ماضی اورزدی دیمکدر (نیر دخی معنایه در (همچنین وزرا کی دیمکدر
(میکرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر فاعلی ملکدر (بزر جهر را را ادات صله (رأی ملک
لامیه در (افتاد دوشدی یعنی واقع اولدی معنایه فعل ماضی مفرد غائبدر (معلوم اوله که
می ایله مصدر فعل ماضی حکایت حال ماضی به دلالت ایدر پس بونلره ماضی خالص
معنای و برنلری حرفک معنای ضایع ایللر (وزیران مبتدادر (سر یعنی خفته (گفتندش
ضمیر بزر جهره راجع و فاعلی وزرا و جمله فعلیه خبر مبتدادر (رأی ملک را را ادات
تخصیص ملک رأینک دیمکدر (مزیت میم قتی وزانک کسری و یاه مشدده نک فتحیه
فضیلت یعنی ارتقایی معنایه در بو بر مصدر در که فعلی یوقدر یعنی مستعمل دکلدر (گفت
بزر جهر دیدی (با حرف مصاحبت (موجب جیمک کسریله سبب دیمکدر و فتحیه مقتضی
معنایه در (آن لغتنه اضافتی لامیه (که حرف بیان (انجام اخر و صولک معنایه در (کاره
اضافتی لامیه در (انجام مبتدا و نیست خبری (ورأی مبتدا همکنانه اضافتی لامیه در (همکنان
هانک قتی و میم سکونی و کاف عجمک کسریله جیع معنایه اسمدر (مشتت ارادت معنایه
مصدر در (یعنی مصدر میمی اللهه اضافتی لامیه در جمله ظرفیه خبر مبتدا (که حرف بیان
(صواب طوغری (و خطا اگری پس شرطک جوابیه داخل اولان فامعناسته در
(موافقت رأی ملک لامیه و مبتدای کلام (اولیترست خبری (تا حرف تعلیل (خلاف صواب
مصدرک مفعولنه اضافتی در (با حرف مصاحبت (علت متابعت لامیه (معنایه او مصدرک
فاعله اضافتی در (ایمن همزه نک و میم کسریله و ارا لرنده سکون یا ایله امین معنایه در (باشم
فعل مضارع متکلم مع الغیر در باشندن بونده اولوز دیمکدر (محصول ترکیب) نوشیروانک
وزیرلری امور مملکت و مصالح دولت خصوصنده بر مهم امرده و ضروری حالده تدبیر و مشاورت
ایدرلردی و هر بری کنندی بلدیکی اوزره بر رأی و تدبیر ایدردی پادشاهده بونلر کی
بر رأی و تدبیر ایدردی بزر جهره پادشاهک رأی و تدبیر مختار واقع اولدی یعنی
انک رأی ترجیح ایلدی سائر وزیرلرک رأی و تدبیرینه وزیرلر بزر جهره خفته دیدیلر
پادشاه رأی و تدبیرینک فضیلتی و مزیتی کوردک یوقدر حکیمک فکر و تدبیر اوزره
بزر جهر دیدی اول سببیه ترجیح ایلدم پادشاه فکر بی که ایشک صوکی معلوم دکلدر
و جیعنک فکر و تدبیر الله تعالیک ارادت و مشیتده در که صوابی کله و یا خطای یعنی
جیع تدبیر و تصرف خداک ارادتنه مفوضدر صوابیدر خطا میدر اندن غیر کیسه بلز
پس پادشاهک رأی و تدبیرینه موافقت ایلک اولی در تا کیم اگر راه صوابه مخالف کلور سه اکا

مطل

ردشعی و کافی

مطل

منا بعت سبيله معاتبين و خشم و غضبندن امين اولوز * منوي * خلاف رأي سلطان
 رأي جستن * بخون خویش باشد دست شستن * خلاف رأي سلطان اضافتاری لامه لدر
 (رأي جستن مصدر ينك مقدم مفعوليدر) بخون باحرف مصاحبت (خون خویش لامه در
 (وشستن مصدر ينك مفعول غير صريحيدر) (دست صريحی) (محصل يبت) پادشاهك
 رأي وتد بيرنه مخالف تد بيراستمك يعني انك ايلديكي تد بيره مخالف تد بيره طالب اولمق كندى
 قاييله ال يو مقدر يعني پادشاهه مخالفت ايلك كندى جانندن و باشندن كجكدر ز را اولوالامره
 اطاعت لازمدر * اگر خود روز را كويد شبت اين * بيبايد گفتن اينك ماه و پوين * خود
 ادات تا كيد (روز را ادات مفعول كويدك مفعول اولي) (وشبت ثانیسی) (و این اسم
 اشارتدر شبه) (با حرف استقبال) (بايد فعل مضارع مفرد غائب كرك ديمكدر بايدندن بايستنندن
 ديتلر خطا ايلسلر) (اينك اشته ديمكدر) (پوين اولكر بيلدز ينه ديرلر) (محصل يبت)
 اگر پادشاه فرضا روز روشنه يو كچه در كوندز دكلدر ديرسه اكا موافقت ايدوب كلامی
 تصديق و تأييد ايدوب كر چكدر بيورديقكر حقيقت حال اشته آي و اشته اولكر كورينوب
 آشكاره طور ديمك كرك (ظاهر بودركه حضرت شيخك بيوردیغی ظله وجوده متعلق
 سوز اولمق يغي برده در والا ظله متعلق سوزده تصديق ظلم صريحيدر * حكایت * شبا دی
 كسوان بر تافت كه من علويوم و با قافله ججاز بشهر در آمد كه از حج می آيم و قصیده
 پيش ملك برد كه من گفته ام * بونده نعمش دادوا كرام كرد و نوازش في كران فرمود تركيبي
 زياده ايلين زائد سويلش كه هيچ بر نسخنه ده بو موجود دكل * يكي ازندمای ملك دران
 سال از سفر آمده بود گفت من اورا در عبيد اضحی در بصره دیدم حاجی چه كونه باشد
 و ديكری گفت پدرش نصرانی بود در ملاطبه علوی چه كونه باشد و شعرش در ديوان انوری
 یافتند ملك فرمود تارنندش و نفي كند كه چندین دروغ چرا گفتی گفت ای خدا وند روی
 زمین سخنی ديكر بگویم اگر راست نباشد بهر عقوبت كه فرمائی سزا وارم گفت آن چيست
 گفت * شيا دشتك فحيله زراق معناسنه در ننگه بو ستانده بيورمش (يبت) كره بر سر بند
 احسان مرزن) (كه اين زرق و شيدست و آن مكروفي) قصه خوانلره ده شيا دديرلر پس بو برلفظدر كه
 رومده و عجمده مستعملدر ديوب مجمل قویان ظاهر بود در كه معناسنی بلسه مهمل قومزدی
 و غیری به دخل ايلز دی (شيا دكذاب معناسنه در اما بونده نخسند و ظريف معناسنه در
 دين نخسند افزا ايلش (كسو صاج بلوكی) بر تافت آوردی ديمكدر اميرلر صاچلرني
 اورديكي كي (كه حرف بيان) (علوی باحرف نسبت علی به منسوب ديمكدر) (حاصلي امام علی
 اولادنه ديرلر) (قصیده باحرف وحدت و همزه حرف توسل) (پيش بونده قت معناسنه در
 (عبد اضحی قربان بيرامنه ديرلر) (ملاطبه سيواسدن آمد بولنده بر شهرك اسميدر) (انوری
 شعراء متقدميندن بر مشهور زورلی شاعر ك مخلصيدر اولولبعنه ديواني دلالت ايدر
 (محصل تركيب) بر شيا صاچلرني آوردی اميرلر كي كه بن علوی بم يعني اميرم ديوب و ججاز
 قافله سبله شهره كيرديكه ججن كلورين ديوب و پادشاهه بر قصیده صونديكه بن سويلدم ديوب
 اتفاقا اول ائشاده پادشاهك ندما سندن بریسی يعني مصاحبلرندن بریسی اول ييل سفر دين
 كلش ایدی دیديکه بن بو شبادی قربان بيرامنده بصره شهرنده كورددم حاجی نيجه اولور
 و حجاجله بله شهره كيرمكدن حج نيجه ثابت اولور و بر مصاحبي دخی دیديکه ملاطبه شهرنده
 باباسی بر نصرانی ایدی يعني بر نصرانينك اوغلدر پس علوی نيجه اولور و حقیقه شرف
 نوجهله ثابت اولور و صوندیغی شعرني ديوان انوریده بولديرلر (حاصلي اوج جهندين

كندی

كذب ظاهر اولدی پادشاه بيوردیكه انی اوره ل و شهردن سوره ل كه بو قدر بلانی نيچون
 سويلدك ديوب (شيا دیديکه ای بیورينك پادشاهی بر سوز دخی سويليه بن اگر كرك
 اولمازسه هر عقوبت و جفا كه بيور سين لایق و سزا وازم پادشاه بيور دی اول سوز ندر
 شيا دیدی * قطعه * غریبی كرت ماست پيش آورد * دو پمانه آبست و يك چچه دوغ *
 غریبی باحرف وحدت (كرت تا ضمير خطاب) (ماست سين و تانك سكونيله بو غرت ديمكدر
 (پمانه او چلك چچه تركيچه چمچق دید كلريدركه بوز اجيلر استعمال ايدرلر كچه دينلر
 افزا ايلديرلر) (محصل يبت) بر غریب يعني بر مرد غریب اگر حضور يكه وقتكه بو غرت
 كنور رسه ايكي پمانه می صو و بر چچه سی ايراندر يعني كنور ديكي بو غرت مزور در
 صافی بو غرت دكلدر حاصلی كنور ديكي نفسنده صوايله ايراندر پس بو غرت كنور دم
 ديوب كذب ايلش اولور يا نندركه عادتا اكا زجر و عتاب و عقوبت اولماز و بكا اولور * كراز بنده
 لغوی شيندی مرنج * جهان دیده بيبايد كويد دروغ * لغولا مك فقي و سكون غييله كلام
 باطله ديرلر) (و باحرف وحدت) (مرنج فعل نهی مفرد مخاطبدر رنجيدندن انجمنه ديمكدر فعل
 لازمدر جهان دیده وصف تركيبي در سياح معناسنه در (دروغ كذب معناسنه در) (محصل يبت)
 پادشاهم بو غرت كنوره نك كذبندن انجمن سين پس بنده دن ده برناممقول فعل و بر بهتان
 قول ايشندكسه بيحضور اولوب بكا عتاب و عقاب ايلوب معذور بيور زيرا جهان دیده
 و هرزه كرد هر جایی اولان كيمسه جوق كذب ايدر ايمدی اكا اعتبار ايدوب جفا و جور
 ايلامك كرك * ملك بخندید و گفت ازین راستر سخن در عمر خود نكفته بفرمود تا آنچه ما مول
 اوست مهيا دارند * عمر خود لاميه در نكفته ده يا ضمير خطاب و همزه حرف توسل همزه
 خطاب ايجوندر دين خطابه قابل دكل ايمش (نا حرف تعليل) (ما مول اسم مفعولدر نصر
 بابتندن اميد نمش ديمكدر يعني اميد ايلديكي نسنه (مهيا حاضر ديمكدر) (ذرائد فعل مضارع
 جمع غائب طوتارلر يعني ايله ل) (محصل تركيب) پادشاه بويكي يبتك مضمونه كولدی و دیدی
 بوندن كر چكرك سوزی تمام عمر كده ديماش سين پس پادشاه بيور دی ناهره كه اميد
 ايلديسه يعني اتدن وطوندن واقچه والتوندن حاصلی دلديكي نه ايسه آتی حاضر ايدوب
 ويردير و حاجتن بيوردير تا كيم خوش دل اوله * حكایت * آورده اند كي يكي ازوزرا بزيردستان
 رجت آوردی و صلاح همكنان جستی اتضا قا بخطاب ملك كرفتار آمد همكنان در موجب
 استخلاص او سعی كوردند و موكلان بروی در معاقبتش ملاطفت كردندی و برزكان
 ديكر در سيرت نيك او پادشاه كفتند تا ملك از سر خطای او در گذشت صا حب دلی برن
 حال اطلاع یافت و گفت * آورده اندر وایت ايلشرا يعني راويلر روايت ايلشرا (زير دست وصف
 تركيبي در و الف ونون ادات جعدر يعني رعا با و فقر و الی الله اولان كيمسدر) (آوردی باحرف
 حكایت) (صلاح همكنان لاميه جيعنك ايلكنی و فائده سنی ديمكدر) (جستی بنه يا حرف
 حكایت استزدی) (موجب كسر جيله سبب ديمكدر) (استخلاصه اضافتی اسم فاعلك مفعولنه
 اتضا قنيدر و ضميره اضافت مصدر ك مفعولنه در موكلان كافك فحيله موكلك جعيدر اسم
 مفعولدر تفعیل بابتندن) (الف ونون ادات جعدر معاقبت مفاعله بابتندن مصدر در بونك كي
 برارده شكجه و عقوبت معناسنه در) (ملاطفته مفاعله بابتندن مصدر در ملاطمت معناسنه در
 (كردندی باحرف حكایت ايلرلر دی ديمكدر) (برزكان ديكر بيانيه) (محصل تركيب)
 روايت ايلشرا در كه وز برلردن بریسی الی الله اولان رعا يا و فقر ايه ترجم كنورردی يعني ايدردي
 و جيعنك ايلكنی استيوب ديلردی حاصلی هر كسله دوستلق ايدردي اتفاقا پادشاهك

رد ابن سید علی
و سروری و کافی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری
رد شعی

خطابه گرفتار و مبتدا (کدی) یعنی بر خصوصده پادشاه مذکور و زهره انجنوب حبس و عقوبت
 بنور دی جیع اعیان و ارکان آنک استخلاصه سعی ایلد بلر (یعنی سبب خلاصه کوشش
 ایلد بلر و اوزرینه موکل اولنلر عقوبت و عذابنده ملاطفت ایلد بلر دی یعنی ملاعت
 کوستر لر دی (زیرا جیعی آنک احسان دیده لریدی پس اکا عقوبت ایلکده مساهله اوزره
 اولوب لطفله معامله ایلد لر دی و غیره اولولر یعنی دفتر دارل و نشا بخیلر و اغار و بکلو و پاشار
 آنک خوب سیرت و روشنی خصوصنده پادشاهه سوبلدیلر حاصلی هر وجهله مدح و ثناتی
 و ایلک جهنندن دعاسنی ایلد بلر (تا کیم سوزلری پادشاهک کوکله نأ ثیر ایدوب صوچندن
 یکدی (یعنی خطاسنی عفو ایلدی بر صاحب دل بو حاله اطلاع بولدی) یعنی بومه امله به مطلع
 اولدی و دیدی (صاحب دلدن بونده مراد حضرت شیخ کند پدر دیدیلر * قطعه * نادل
 دوستان بدست آری * بوستان پدر فروخته به * تا حرف تعلیل (دل دوستان لایمه) بدست
 با حرف صله (آری فعل مضارع مغرد مخاطبدر) (بوستان پدر لایمه در مراد پدردن ارثه انتقال
 ایدن بوستاندر و یا با لفعل پدرک النده اولان بوستان مراد اوله زرا لفظ عامدر ایکی وجهه
 یله تمحلی وار ایکن حقیقته بوستان مراد دکلدر بلکه ما ملکدر یعنی سنک و پدرک ما ملکنی
 بیع ایدوب دوستلره بذل و صرف ایلد دیمکدر (فروخته اسم مفعولدر صائش معناسنه) به بانک کسری
 وهای اصلیه ایلد یک دیمکدر حسن لفظیه شرح ایلن چرکین سولیش (محصول بیت) تا کیم دوستلرک
 کوکلی اله کتوره سین (یعنی احبا کوکلیرینی اله کتور وب تسلیه ایلک ایچون پدرک بوستانی
 صائش اولدیغک یکدر) و یا پدرک بوستانی صائش اولدیغی یکدر قصه دن حصه در (حاصلی
 احباب قلوبنی رعایت و تسلی ایلک ایچون پدرک و سنک ما ملکنی بذل و صرف ایلد بوللرینه
 * پختن دیک نیکخواهان را * هر چه رخت سراسر سوخته به * پختن دیک مصدرک مفعولنه
 اضافتدر (دیک باء مجهولک کسریله و کاف بحمله چولمک دیمکدر که عرب قدر در رفافت
 کسری و سکون دالاله کاف عربیله دینار غلط سولیش (نیکخواه وصف ترکیبی در ایلک
 دیلیجی دیمکدر دوست معناسنه) الف و نون ادات جمعدر (ورا ادات مفعول) و دیکک
 اضافتی لایمه در (رختدن بونده جائزدر که مطلقا اسباب مراد اوله) و یا تمقندن بذل و صرف
 مراد اوله (یعنی بیع ایدوب دوستلر بولنه نثار ایلک اولادر) یعنی صائلوب دوستلر مصالح
 و مهمانته تلف ایلک احسنه را با لایمکدن (بومعنی اوجه و اوصو بدر فتد بر) سرآیه اضافتی لایمه در
 اصلی سرآی در یاضر ورت وزن ایچون حذف اولمش (محصول بیت) مخلص و خیر خواه
 دوستلره قزان قینادوب طعام بشور مکچون هر نه که اولک اسباب و مناعیدر یا تمش اولمی
 یکدر (یعنی هر نه که رخت خانه در دوستلر بولنه صرف و بذل اولق اولادر (زیرا احباب بولنه
 مصروف اولان اسباب و مناع و مال اسرافدن معدود دکلدر که بر کون نفی وفائده سی
 اولیه البته ظهور ایلد (تنکه مذکور و زهره در (مصراع اولک معناسنی دوستلرک چولمکنی
 قینادوب ایچنده کنی بشور مکچون دینه دخل ایلن کندی مدخولدر (زیرا کندی چولمکنی
 بشور مکچون دیو تعبیر ایلش * بابداندیش هم نکوی کن * دهن سک بلقمه دوخته به * با حرف
 صله (بداندیش وصف ترکیبی دشمنی معناسنه) (دهن سک لایمه) بلقمه با حرف مصاحبت
 لقمه معروف (دوختن لفظ مشترکدر دیک و میخلقمی یننده) (محصول بیت) بداندیشه یعنی
 دشمنکده ایلک ایلد یعنی اندن احسان و کریمی دریغ ایلد زیرا ایتک اغزینی لقمه ایلد طومش
 اولدیغک یکدر (یا خود ایتک اغزی لقمه ایلد دیکلمش و میخلقمش اولمی یکدر (ضرب مثلدر
 ایتک اغزنی کک طوتردر لر (حاصلی حسن خلق و کرم و احسان آده دشمنلریده دوست

رد سروری

رد این سید علی و سروری

اثواب اولی
للاطایع

رد سروری

ایدر

ایدر دیمکدر دشمنی و بداندیشی کلبه تشبیه ایلش (زیرا ایکسده موزیدر میخلقمندن و دیکمکدن
 مراد اغزین طوتوب یارامن سولیمکدر * حکایت * یکی از پسر آن هارون الرشید پدر آمد
 خشمناک که فلان سرهنک زاده مراد شتام داد بامادر هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه
 باشد یکی اشارت بکشیدن کرد و دیگری بزبان بریدن و دیگری بمصادره و نفی هارون گفت ای پسر
 کرم آنست که عفو کنی و اگر نتوانی تو نیز دشنام مادرش ده نه چندان که انتقام از حد گذرد انگاه
 ظلم اطرط ماباشد * هارون الرشید خلفای عباسیه ناک التبی خلیفه سیدر کنتی ابو جعفر در
 تاریخ نبویه ناک یوزیمشده سر بر خلافته جلوس ایلدی (معلوم اوله که کتب عربیده ثلاثینک
 اسم فاعل وزنی اوزره اولان اعلام طاهر و ظاهر کی و فاعول وزنی اوزره اولنلر القسریاز یلور
 هرون کی (وفارسی و ترکیده الفله) (خشمناک) (ناک ادات نیستدر) (که حرف بیان (محصول ترکیب)
 هارون الرشید اوغلارینک بریسی باباسی قتنه خشم و غضبه کلدی که فلان سرهنک زاده نامه شتم
 و یردی (یعنی سو کدی هارون الرشید ارکان دولته سؤال ایلدیکه بولک جزاسی ندر) (یعنی
 خلیفه زمانک خاتونه شتم ایلینک جزاسی نیچه اولق کرک) (ارکان دولتک بریسی قتلته اشارت
 ایلدی) (یعنی قتل لازمدر و بر غیر بریسی دلی کسمک کر کدر دیدی) (و بریسی مصادره ایدوب) (یعنی
 وافر مالن الوب نفی بلد ایلک کرک دیدی هارون دیدی ای اوغل کرم و لطف اولدر که انتقامله
 مقید اولوب کناهندن کجوب عفو ایلد سین (زیرا انتقام اللهه لایق در و اگر کناهندن کجوب
 عفو قادر دکل ایسک سنده آنک اناسنه شتم ایلد اما اول قدر سو که که انتقام حددن تجاوز ایلد
 یعنی اول سکا سودوکی د کلو سوک زیاده سو که که زیاده سو کد و کک تقدیر چه کنا و ظلم نرم
 جانمزدن اولور پس عدالتدن تجاوز ایلد و دعوی انتقام آنک حق اولور ملک زوزن حکایه سنده
 مصادره بی و شاید حکایه سنده نفی بلدی شرح ایلد کدن صکره بونده ایکسده تکرار شرح ایلینه
 دخل ایلن بی وجه دخل ایلش زیرا التکرار حسن در * قطعه * نه هر دست ان بزدلیک خرمند
 * که بایل دمان پیکار جوید * پیل دمان بیانیه در (دمان دمیدن صفت مشبهه در کو کر مش
 و یاوز لشم دیمکدر) (جوید بونده استمک معناسنه دکلدر) (بلکه ایلک معناسنه در) (زیرا پیکار
 جو و جنگ جو صواش اریته) (یعنی بهادره دیرلر پس پیکار جوید صواشه و جنگه قادر اولور
 دیمکدر) (حاصلی قوت و قدر بدن کنایتدر) (ایمدی جنگ ایلک استید بین مذکور اصطلاحی بتر
 ایش (محصول بیت) عاقل قنده ارد کلدر اول کیمسه که کو کر مش فیله جنگ ایلکمه قادر اوله یعنی
 شویله بهادر اوله که فیله جنگ ایلکمه مالک اوله علی الخصوص که فیله خشمی و غضبی و قنده
 * بلی مردان کسست از روی تحقیق * که چون خشم ایش باطل نکوید * (محصول بیت) بلی تحقیق
 یوزندن مرد اولدر که چون خشم و غضبی کله باطل و لغو کلیات ایلدیه (حاصلی پیل دمان
 و بیر سیابانه جنگ و صواشه مالک اولوب انلرک حقندن کلک یعنی انلره غالب اولق چندان
 هزد کل عقلا قنده بلکه کال هنر و زیاده ارلک اولدر که خشم و غضبی کلید یکی جبنده باطل
 و بیهوده سوز سولیه * منوی * یکی را زشت خوینی داد دشنام * محمل کرد و گفت
 ای نیک فرجام * زشت خو وصف ترکیبی در (و یا حرف وحدت بر یا اصلیه و بر یا مصدریه
 در دین معلومدر که بو بیتک معناسنه و اصل اولماش (نیک فرجام وصف ترکیبدر آخری
 و عاقبتی خبری معناسنه فرجامک معناسنی عاقبت اولدیغنی انکار ایدن زائد انکار ایلش
 (محصول بیت) بریسنه بریرامز و چرکین خوبلی بر کیمسه دشنام و یردی یعنی شتم ایلدی
 حاصلی سو کدی اول سو کلن کیمسه ده شتمه محمل ایلدی و دیدی ای آخری و عاقبتی خبری
 کیمسه (نیک فرجام وصف ترکیبی اولدوغنی بلیش نسنه بلیش * بتر زاتم که خواهی

مظا

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

گفتن آتی * که دائم عیب من چون من ندانی * بتر لفظند بعضی تفصیل ایدوب بدتردن
مخففند دیدیلر و بعضی دیدیلر که مخفف دکل بلکه اول معنایه برکله در والله اعلم (زائم اصلند
از اتم در) که حرف بیان (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) (آتی آن اسم اشارت) و یا
ضمیر خطاب (که حرف تعلیل) (عیب من لامیه) (چون ادات تشبیه) (ندانی فعل مضارع
مفرد مخاطب بجز سین دیمکدر) (محصول بیت) بن اندن بترمه سن بکا اولسون دیمک
(حاصلی هر قباح که بکا اسناد ایدوب اولسون دیمک سین بن اندن بترم یعنی هر دیمککدن
بترم (زیرا بلورمکه عیبی بندن ابی بلز سین) (حاصلی بنی کابینگی سوکک استرسین عیب لری می
بندن اوکرن اندن صکره مراد بکه سولک * حکایت * باطائفه بزرگان در کشی بودم زورقی
در پی ما غرق شد و دو برادر در کرد ابی در افتادند یکی از بزرگان ملاح را گفت بکران هر دو
برادر را تا ترصد دینار بد هم ملاح نایکی خلاص کرد دیگری هلاک شد کفتم عمرش
نمانده بود از آن سبب در گرفتن او تا خبر افتاد ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی یقینست
و دیگر خاطر من برهانیدن این بیشتر بود بسبب آن که وقتی در بیابان مانده بودم این مرابراشتر
نشانده از دست آن دیگر تازیانه خورده بودم در طفلی کفتم صدق الله العظیم که من عمل صالحا
فلنفسه ومن اساء فعلیها * با حرف مصاحبت (طائفه بزرگان اضافی بیایه در) (زورق زانک
ورانک فخر له و سکون و اوله صندل معنایه در) (یا حرف وحدت) (در پی ما لامیه) (کر دآب
کاف بجمک کسری و سکون را ایلله صوجولکی که عربیجه اکا در دور دیرلر ابی دالاک
ضمه لریله یعنی صوجولکین یرکه انده غرق اولق خوفی اوله) (ملاح لغتده کشتیان در یعنی
کیمی اما بونک کبی برلده رئیس مراد در) (کی صاحبی دین غلط سوبلش) (بکیر فعل امر
مفرد مخاطب کیرید ندن گرفتدن دینلر غلط سوبلدیلر) (تا حرف تعلیل) (صد دینار یوز
التون دیمکدر هر بر پیچون یوز اتون دین عندی سوبلش) (تا حرف تعلیل) (خاطر من
لامیه) (با حرف صله) (رهانیدن مصدر در قور تارمق معنایه) (الف و نون ادات تعدیه در زیر
اصلی رهندندر) (اشتر همزه نک و ناک ضمی و شبنک سکونیه دوه به دیرلر همزه نک حذ فله ده
اغتر شتر دیرلر شبنک و ناک ضمیر له) (نشانده فعل ماضی مفرد غائب بونده بیکدردی دیمکدر
(تازیانه زانک کسریله قامچی دیمکدر) (طفلی یا حرف مصدر اوغلا بچلق دیمکدر) (من
اسم موصول محلا مرفوع مبتدا) (عمل فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتیده منه راجع
ضمیر در) (صالحا لفظا منصوب مفعولیدر جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم
موصول) (فلنفسه فا معنای شرطی متضمن اولان اسم موصول خبرینه داخل اولشد زبرا
صله سی جمله فعلیه در) (لام حرف جر مقدر کانیه و یا کائنه به متعلق) (نفس روحه و جانه
و جسمه دیرلر بونده ذات مراد در) (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله ظرفیه محلا مرفوع خبر
مبتدا در و جمله اسمیه بونک کبی برلده مفعول قول خدادر) (ومن سابق کبی مبتدا) (اساء فعل ماضی
مفرد مذکر غائبدر افعال با بندن اصلی اسوء ایدی اعلال سببیه اساء اولدی وزنی افعلدر
اساء تقبض احسن در یا زامزاق ایلدی دیمکدر) (فایته سابق کیسدر) (و ضمیر مؤنث نفسه
راجعدر جار مجرور ایلله سابق کبی یافعله و یا اسم فاعله متعلقدر و خبر مبتدا در) (محصول ترکیب)
(یعنی هر کس نه اشارسه کندنی به دراکر خبر واکر شر حاصلی عمل صالح ایشلر یسه ده کندینه در
واکر عمل فاسد ایشلر سه ده کندینه در) (محصول ترکیب) حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن
کور دیک و قایع و حوادثدن برینی ایراد ایدوب بیورر (اکار ناسله برکیده ایدم بزم اردمزده برصندل
غرق اولدی و اول زورقده اولان خلقک اراسته ایکی قرداش برکدابه دوشدیلر دولتلو اردن

بررسی رئیس دیدی اول ایکی قرداشی طوط (یعنی خلاص ایلله ناسکا یوز التون و بره بن ملاح
ایکی قرداشک بررسی خلاص ایدنجه اول بررسی هلاک اولدی) (یعنی غرق اولدی شیخ دیرکه
ملاحه دیدم بقیه عمری قالمادی اول سبیدن اتی تخلص ایلله سنده تأخیر و تفصیل واقع اولدی
(یعنی بونی خلاص ایلله مقید اولدک و اتی اهمال ایلدک ملاح کولدی و دیدی سن دیدیکک
مقرر و محققدر و دخی بنم خاطرم بونی خلاص ایدوب قور تارمغه اندن زیاده ایدی اول سببیه که
بروقت بیابان و بره ده پیاده یوز یلوب قالمشیدم و بونی دوه به بیکدردی و اول برینک اندن
طفلی ایکن قامچی یمش ایدم اول سبیدن قلمده عقده قالمشیدیکه استخلاصنه متوجه اولمادم
حضرت شیخ بیورر یوزی ایشیدنجه دیدم الله تعالی کلام قدیمده بیوردیغی بونده ظاهر
اولدیکه بیورمشیدر من عمل الایه * قطعده * تا توانی درون کس مخراش * کاندیرن راه
خارها باشد * تا حرف توقیت) (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (درون کس لامیه مراد
خاطر در) (مخراش فعل نهی مفرد مخاطب طر ماله دیمکدر یعنی رنجیده خاطر ایلله) (که
حرف تعلیل) (راهدن مراد کشتنک حیاتنده واقع اولان احوالدر) (خارها دیکنلر دیمکدر
(محصول بیت) مادامکه قادر سین کیمسه نک خاطرین بریشان ورنجیده ایلله) (یعنی ممکن
اولدیغی دکلوه هر کسک کوکلن اله کتوروب خاطرین رطایت ایلله زبرا عمر و حیات بونده
نیجه درلو دیکنلر) (یعنی مشکلات و معضلات وار حاصلی انسالک باشنه چوق ایش کلور
(پس خلقله شویله معامله ایتک کرک کیم باشکه بر حال کلیچک هر کس سنک بولکه جان و باش
فدا ایلله بویولده دیکنلر وار دیمکدن مراد یعنی سن کیمسه نک کوکلن خراش ایدرسک
سنک کوکلده ایدرلر) (حاصلی کاندین تدان وکا تکیل نکال قندیر * کار درویش مستمند برار *
که ترانر کارها باشد * مصراع اولده اضافیلر لامیه در) (برار حاصل ایلله دیمکدر) (که حرف
تعلیل) (ترا سنک دیمکدر سکا دیمکدر) (نیر دخی دیمکدر) (کارها ایشلر دیمکدر) (محصول بیت)
درویش و فقیر مستمند و بیچاره نکهده مصلحتده بولوک (یعنی انکده کارنده معاونت و مظاهر ایلله
زبرا سنکده نیجه در لو مصالح و مهماتک واقع اولور پس غیر یازده سنک مصالحکده بولوب
مهماتک ادا ایلسونلر و یا خدا ایلله دیمک اوله) (معلوم اوله که بو حکایه وزیر شفیقک حکا به سنه
متصل یازلمق کرک ایدیکه بو بابه فی الجمله مناسبی اولیدی قندیر * حکایت * دو برادر بودند یکی
خدمت سلطان کردی و دیگری بسی بازوان نان خوردی باری این توانکر درویش را گفت
چرا خدمت سلطان نمی کنی تا از مشقت کار کردن برهی گفت تو چرا کار نکنی تا از مذلت
خدمت رهایی یابی که حکما گفته اند نان خود خوردن و نشستن به که کر زربین بستن و بخدمت
ایستادن * با حرف مصاحبت) (سعی بازوان مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (بازوانده الف و نون
ادات جعدر بازولر دیمکدر) (باری یا حرف وحدت برکره دیمکدر) (خدمت سلطان مصدرک
مفعولنه اضافتیدر) (مشقت کار کردن اضافتیده بویله در) (برهی فعل مضارع مفرد مخاطب قورنله
سین دیمکدر) (مذلت خدمت مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (رهاپی یا حرف مصدر رهایی خلاص
معنایه در) (باری فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیمکدر یابیدندن) (که حرف تعلیل
و یا حرف بیان) (نان خود لامیه) (و خوردنک مقدم مفعولی) (به یک دیمکدر نکه مکرر بیان
اولندی) (پس حسن دین حسنله احسنی فرق ایدر دکل یمش) (که من تفضیلیه معنایه در یعنی
از کرزین بیایه) (بسنک مقدم مفعولیدر) (بخدمت یا حرف ظرف) (ایستادن ابانغ اورزه
طورمق دیمکدر) (محصول ترکیب) برزمان ایکی قرداش واریدی بررسی پادشاه خدمت
ایدردی و بررسی بازولری سببیه یعنی کدیمینی و عرف جبینله اتمک بیوب تعیش ایدری حاصلی

در شرح جبهه

کتور بمش (محصول بیت) چونکه برایش بنم زیاده لغزش و ارتقاع سز حاصل اوله یعنی برایش که بن قریشوب قائلق سز حاصل اوله بکا اول ایشده سوز سوز بک لایق د کل ز برانحصیل حاصل لازم کلور (فضوله بریا ادخال ایدوب آدی یاه مصدر ردینلز زیاده فضولق ایشلردر که هضمه قابل دکل تأمل ندر * و کریمه که ناینا و چاهست * اگر خاموش بنشیم کنهست * که حرف بیان (ناینا اعمی یعنی کوره دیرلر) چاه چیم عجمله قوی معانسته در (محصول بیت) فاما شویله که بریده قوی اوله و بر اعمی کیسه اول محله بولینوب قوییدن بی خبر اولوب دوشمک احتمالی اوله و بنده بو حال کورم اگر ناینبای طریق سلامت دلالت ایلوب اهمال ایدوب طمازسم کنهکار اولورم ز بر اول حیده سکوت تلف نفسه سبب اولور (قصه دن حصه بودر که اگر سزک رأی و تدبیرده خطا کزاکلا سم البته سو یلردم سکوت ایلردم دیمکدر * حکایت * هارون الرشید را چون ملک مصر میلم شد گفت بخلاف آن طاعنی که بغرور ملک مصر دعوی غدا فی کرد پنجم این مملکت را مگر بگمترین بند کان * بخلاف باحرف صله (خلاف بویه برلده رخم و وک و وک معانسته در) آن طاعیه اضافتی لامیه در (طاعنی از غون دیمکدر) که حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت (غرور ملک لامیه در) و مصره اضافت بیانیه (و بالامیه (دعوی خدای مصدرك مفعولنه اضافتی در) و باحرف مصدر (پنجم فعل نفی مستقبل متکلم وحده بغشلا میم دیمکدر) مگر ادات استناد الا معانسته (باحرف صله) (کترین تادات تفصیل و باحرف نسبت) و نون حرف تأکید (پند کانه اضافت لامیه در) (محصول ترکیب) چونکه هارون الرشیده ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافت و سلطنته داخل اوندیکه اول از غونک یعنی فرعونک رخنه و کور لکنه که مصر سلطنتی غروری سببیه نکر بلیق دعواسنی ایلدی مملکت مصری بغشلایم الا قوللریمک غایتله دنی سنه یعنی الحقر غنه * سیاهی داشت کودن نام او حصص ملک مصر ابوی ارزانی داشت * سیاهی یا حرف وحدت (داشت طوناردی یعنی کندینک واریدی) کودن کاف عربک و دالک فتحه لریله لغت عربده سمرانسه دیرلر تشبیه و استعاره طریقیله احق کیسه به کودن دیرلر (نام اولامیه) حصص جانک ضمی و صادک قحبه صوره تصغیرده (بوی یا حرف صله) (ارزانی لایق) (داشت طوناردی یعنی کوردی) (محصول ترکیب) هارونک برقره عربی واریدیکه آدی حصص ایدی مملکت مصری اکا لایق کور و ب حاکمکنی اکا ویزی * کوبند عقل و کفایت او بجدی بود که طائفه حرات مصر شکایت آوردند که بنه کاشته بودیم بر کار نیل باران بی وقت آمد تلف شد گفت بشم بایستی کاشتن صاحب دلی بشنید و گفت * عقل و کفایت عطف تفسیری شکلیدر بعض نسخه ده کفایت برینه کیاست دوشمش زیرک معانسته (بجدی یا حرف ظرف (و یا حرف وحدت) که حرف بیان (طائفه حرات اضافت بیانیه در همزه بی اضافت ایچون کلش دینلر اولکی بلد کلری خطاری اوزره ذاهب اولشلر) حرات جمع حارثدر نصار و زنی اوزره اکجیلر دیمکدر زراعده دیرلر مصره اضافت لامیه در (که حرف بیان) بنه بیه عجمک اویج حرکتیه و سکون نونه بمق معانسته در (کاشته بودیم اکش ایدک دیمکدر) (کاشتن مصدرندن مشتق (بحرف استعلا) کار معروف (نیل و اضافت لامیه مصر ابرمانی (باران بی وقت آمد تلف شد) ظاهر بوندن مر آذینک طغیانیدر والا مصرده اولقدرد بقومر با غز که اکثری افتابیه (بشم بیه عجمک قحبه و سکون شینه بوکه دیرلر) (بایستی یا حرف حکایه در (بایستن کرک اولق) (کاشتن اکک) (محصول ترکیب) روایت ایدرلر که عقل و کفایتی وفهم و فراستی بر حده و بر مرتبه ایدیکه یعنی بر طبقه ناقص العقل و نادان و احق ایدیکه مصرک

الکبی

دعویده همزه اضافت ایچوندر
دین خنددی سو یلش ز بر
هرگز اضافت همزه اقتضا
ایلز مکر که کله تک اخرنده ها
رسمی اوله اندوده همزه عین
بتر شکننده یاز یلور بین بین
اوقنور بونده خودیاک کسر یله
اوقنور لیکن کاه اولور که
ضرورت وزن ایچون باله فعل
یاز یلن یای ساکن اوقنوبوب
اضافات ایچون بریادخی اثبات
ایدلر بونجیلین دعوی مثلا
تککه باب نایده کلور (بیت)
در از بی شب از مژگان من
پرس (که یک دم خواب در
چشم نه کشنست سده
ردشعی و کافی
ز بر اضافت ایچون کلن یاد
همزه دکلدر سده
اشبومنده رده تناقض کور بنور
للطایع

الکبی طائفه سی شکایت کتور دیرلر که نیل کارنده پاموق اکش ایدک بقومر و قنسر کلدی یعنی نیل و قنسر طاشدی و بنه مز فاسد و تباه اولوب هب تلف اولدی بوشکایتدن مقصود لری بو کیم آفت سعادیدن نقصان و خسران کوردک بوییل بزدن بنه جهنندن عشر و خراج طلب ایلک دیمکدر خصص دیدی بوک اکک کرک ایدیکر که بقومر ضرر ایلوب زیان کورمیدیکر یعنی شویله احق و نادان ایدیکه بو کده بنه کبی اکلور و بچیلور صانوردی پس بر صا حب دل بوسوزنی ایشیدوب دیدی جا زدر که صاحب دلدن شیخ کندی مر ادا اوله و ایشته سی الدن روایت طریقیله اوله * مثنوی * اگر روزی بدانش در فرودی * نادان تک روزی ترنودی * روزی یاه اصلیه ابله رزق معانسته در (باحرف مصاحبت) (ودانش اسم مصدر در علم معانسته ترکیه ییلش دیمکدر) (در حرف تأکید) (فرودی حکایت حال ماضی ارنایدی) (تک لغتده طار دیمکدر اما بوک کبی برلده قلندن عبارتدر) (تادات تفصیلدر معانده تنکه مقیددر تشکر دیمکدر) (نبودی یا حرف حکایه در) (محصول بیت) (اگر ارزاق و اموال و جاه و جلال عقل و دانش مقیدرنجه ارتوب زیاده اولیدی یعنی هرکسک رزق عقلنه و فهمنه کوره اولیدی جاهلدن رزق و مالی ازرق و طاررق کیسه اولمازدی یعنی جهله افقر ناسدن اولور دی لیکن ارادت خدایله بویه دکل بلکه خدا * بنادانان چنان روزی رساند * که صد انادران حیران بماند * با حرف صله (نادانان الف و نون ادات جعیدر) (رساند الف و نون ادات تعدیه در ایرشدر دیمکدر اصلنده رسد ایدی ایریشور معانسته) (که حرف بیان) (دانا صفت مشبهه در علم معانسته) (در آن یعنی رزق ایرشدر مده) (صددا نامبتدای اول حیران مبتدای ثانی) (بماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند حیرانه راجع ضمیر جمله فعلیه خبر حیراندر) (وجهه اسمیه خبر صدر) (وجهه صغرا و کبراک اعرابدن محلی بوق جمله ابتدائیه) (محصول بیت) (نادانلره خدا آنجیلین رزق و مال و یرر که یوز عاقل و دانا اول رزق و مال و جاه و جلال و یرمه سنده حیران و سر کردان و مدهوش قالور عریده بو مضمونی ایراد ایشلر لیکن عربی بیلین شرح اولما نیجه خط ایلدی ایچون ترک ایلدک * مثنوی * بخت و دولت بکار دانی نیست * جز بتایید اسمانی نیست * یا حرف مصاحبت (کاردان وصف ترکیبی درایش بلیجی دیمکدر) (باحرف مصدر (باحرف مصاحبت) (تأیید تفعیل بایندن مصدر در لغتده محکم ایلکدر) (اما بوک کبی برلده مراد توفیق ربانی و لطف و احسان صمدانیدر) (آسمانه اسناد مجازیدر ز بر فاعل حقیقی خلاق عالمدر) (آسمانی یاسی حرف نسبتدر) (محصول بیت) (بخت و دولت و سعادت و رفعت ایش بلیجیلکله و بصراقله دکلدر بلکه توفیق ربانی و تأیید صمدانیدن غیر یله دکلدر) (حاصلی بخت و دولت قوت علم و معرفت و کماله مبسر دکلدر بلکه فقر و غنا و یرمک خلاق عالمک ارادته منوطدر انجیق * اوفنادست در جهان بسیار * بی تمیز ارجند عاقل خوار * اوفنادست اصلنده اوفتاده است در حذف و ایصال طریقیله هاء رسمیه همزه مجتلیه بی ترک ایلدی (ز بر سین و تا ادات خبر در فعله داخل اولماز اسمه مخصوصدر) (تمیز اصلنده تمیزدر ایکی یا ایله اما عجم عین الفعل یاسنک حذفیه استعمال ایدر) (ارج قیمت و مقدار معانسته در) (ومند ادات نسبت معنای لازمی معزز و مکرم دیمکدر معناسنی مقدار صاحبیه تفسیر ایدوب معزز و مکرم معانسته کلدیکی انکار ایلین فرزند ارجند معناسنی بیلز ایش (ارجند سکون جمله) (جیمک ضمیله در دین خطا سو یلش (ز بر اماند لفظنک ما قبل دائما ساکن اولور (خوار و اورسمیه ذایل و حقیر معانسته در مصراع اول ثانی به مرهوندر) (محصول بیت) دنیاده چوق واقع اولشدر بی عقل و بی تمیز یعنی تشخیص و تمیزه مالک اولیان معزز و مکرم

ردسروری
ردابن سیدعلی و شعی

اولی و عاقل و عالم خوار و ذلیل اولی عالمه بوجوق واقع اولشدر * کیمیا کر بغصه مرده
 ورنج * ابله اندر خرابه یافته کنج * کیمیا کاف عربک کسریله علوم حبسه نک بریسیدر که
 بعضی حبسه ابله التوندن غیر معنیاتی التون ایدر (و کراتات فاعلدر بی معناسه کیمیاچی دیمکدر
 یعنی اول فته جالشن دیمکدر) با حرف مصاحبت (غصه غم اما اصلنده یمک بیرکن بوغز ده
 طوران لغمه در) رنج الم معناسه (ابله همزه نک و لامک فتحه لریله احق معناسه در
 خرابه ویرانه معناسه در) کنج بونده دینه معناسه در (محصول بیت) کیمیا کر (یعنی
 اول عمله سعی و کوشش ایلین کیمسه غم و غصه ورنج و محنت و الله مقلس اولوب کتمش
 و فقر و فلاکتله اولش و یمش) اما ابله و جاهل هیچ الم و زجت چکیمکسزین و طالب و راغب
 دکل ایکن ویرانه ده کنج و دینه بولوق واقع اولش * حکایت * یکی را از ملوک کنیزک
 چینی آورده بودند خواست که در حالت مستی با وی جمع آید دختر ممانعت کرد ملک
 در خشم شد و مرا از بندگان بسیاهی بخشید که لب زیرینش از پرده بینی در گذشته
 بود و زیرینش بکریسان فرو رفته هیکلی بود که صخره جنی از طلعتش بر میدی و عین القطر
 از بغلش بکشدیدی * کنیزک و کنیز جاریه به درلر (چینی به اضافت بیانیسه) در خشم
 خاتک فحی و سکون شنبله غضب دیمکدر (شد بونده رفت معناسه در) مرادات تأکید (یعنی
 رانک مضبوطی تأکید ایدر) لب زیرین بیانیسه (پرده بینی بورون قلغی دیمکدر) زیرینش زبرینه
 معطوف (بکریسان با انتهاء غایت ایچوندن الی معناسه) (فرو فانک ضمیمه ادات تأکید) (هسته
 بونده صارقش معناسه در) (هیکل بونده هیئت معناسه در) (و یا حرف وحدت) (که حرف بیان
 صخره جنی صادق فحی و خاتک سکونیه سلیمان بغیرک مهرخی سرقه ایلین عفریت در
 دیدیلر که زیاده بد شکل و چرکین قیافت ایش که سائر عفریتلر اندن اورکر ایش (طلعت بونده
 یوز معناسه در) (و میدی حکایت حال ماضی اورکردی دیمکدر) (قطر فانک کسری و طانک
 سکونیه بونده قطران معناسه در) (پس عین القطر قطران بکاری دیمکدر) (بغل بانک وغین
 مجمه نک فتحه لریله قولتی معناسه در) (عربجه ابط درلر همزه نک و بانک کسره لریله) (با حرف
 تأکید) (کنشدیدی کاف محکم فتحیه یمک یارامز قوقق که عربجه آکانن درلر حضرت شیخ
 قره نک اوصافنده مبالغه بیوردی) (محصول ترکیب) (پادشاهلردن برینه چین ولایتندن جاریه کتور مشلرایدی
 پادشاه استبدیکه مستانه لک حالتده انکله مجامعت ایلده جاریه منع ایلدی یعنی ال ویرمیدی
 و رضا کوسترمیدی پادشاه غضب ایلدی وانی قوللردن برقره قولنه بغشلدیکه اوست طوداغی
 بورننک فلاغشدن آشمش ایلدی و الت طوداغی بقاسنده دکل صارقشیدی بر بد شکل ایدیکه
 صخره جنی بویه بد شکل و بد قیافت ایکن یوزین کورسه اورکوب خاردی و قطران بکاری
 قولنوغندن قوفاردی یعنی شکلی بد و کند بغلی بد تر ایدی * بیت * تو کوئی ناقیامت زشت
 روی * برو خست و بر یوسف نکوی * کوئی شرط محذوفه جوابدر (یعنی قره نک شکلی
 کوریدک دیدک فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوییدنن) (تا حرف انتهاء غایت) (زشت روه به
 وصف ترکیبی در) (و یا حرف مصدر چرکین یوزلک دیمکدر) (بر حرف استعلا) (و او ضمیری
 قره به راجعدر انک اوزرینه تمامدر دیمکدر) (نکوی یاه مصدر به ابله ایلک دیمکدر) (محصول بیت)
 سن دیدک قیامتده چرکین یوزلک یعنی بوچرکشلکی انک اوزرینه مختومدر یعنی اکا ختمدر
 حاصلی چرکشلک اندن اونه اولماز و حضرت یوسف اوزره کوزلک یعنی حضرت یوسف
 علیه السلام حسنی بی حدوی پایان اولدیغی کی بونک فحی کذلک بی حدوی غایتدر * قطعه *
 شخصی نه چنان کر به منظر * کر زشتی اوخیر توان داد * شخصی یا حرف وحدت (کر به بونده

مکروه معناسه در) (منظر بونده شکل معناسه در) (کر به منفرد وصف ترکیبی بد شکل و مکروه
 هیئات معناسه) (کر اصل کی از ایدی) (که حرف بیان) (زشتی یا حرف مصدر) (و او به اضافتی لامیه در
 داد بونده دادن معناسه در) (محصول بیت) (بر شخص ایدی اما او بیه بد شکل و کر به هیئات
 دکل ایدیکه انک چرکشلکندن وزشت ره اغندن خبر و یمک ممکن اولیدی یعنی چرکشلکی فوق
 الحد ایدیکه قابل تعیر دکلدر * و انکه بغلش نعوذ بالله * مر دار با آفتاب مر داد * و او
 حرف عطف (که کاهدن مخففدر) (مر داردن لاشه و جیفه مر داد در) (یا حرف ظرف
 آفتاب مر داد لامیه در تقدیری ماه مر داد و یا مر داد ماه ایدی ضرورت وزن ایچون حذف
 و ایصال اولدی) (مر داد تاریخ جلالی حسابی اوزره شهر صیفیه نک اوزره آبک اسمیدر که
 اول آیده لاشدر و جیفه لری زیاده بد قوفار خصوصاً کیم عربلرک یعنی قره نک قولنوغندی
 (محصول بیت) (قره نک شکلی و صورتی معلوم اولدقدن صکره قولتی نعوذ بالله آفتاب مر داد
 ماهده لاشه و جیفه کی ایدی یعنی قتی بد قوفاردی شوبله که هیچ بروجیمه قرقوشنه تحمل اولنغاردی
 استعاده بو جهندندر * سیاه رادران مدت نفس طالب بود و شهوت غالب مهرش یجینید
 و مهرش برد آشت با مدادان ملک کنیزک راجست و نیاقت ماجرا گفتند خشم گرفت و یفرمود
 تاسیه را با کنیزک دست و پا استوار یشدند و از بام جوسق بخندق در اندازند یکی از وزرای
 نیک محضر وی شفاعت بر زمین نهاد و گفت سیاه رادرین خطایی نیست بلکه سائر بندگان
 و خدمتکاران بخندش و انعام خداوندی معتادند گفت اگر در مفاوضه اوشی تأخیر کردی
 چه شدی گفت ای خداوند نشنیده که گفته اند * سیاه را را حرف تخصیص سیاهک
 دیمکدر (مهر یمک کسریله محبت معناسه در) (یجینید در شدردی دیمکدر) (مهر یمک
 ضمیمه بکارندن عبارتدر مهرین قالدردی یعنی بکارتن ازاله ایلدی) (با مدادان ایرته دیمکدر
 بام طام اوستی) (معلوم اوله که یوقاری ولایتک اولرینک اوستی دوزدر) (یعنی مسطح در اکا
 نجم بام در) (جوسق جیم عربک و سینک فتحه لریله برج اوزره اولان کوشک در قصر معناسه
 و اضافتی لامیه در) (یا حرف صله) (و خندق معروف) (در حرف تأکید) (اندازند فعل مضارع
 جمع غائب) (و یا فعل امر جمع غائب حاصلی ایکسیده صیفیه ده مشرکدر در آثار و یا آتسونلر
 دیمکدر) (خطایی یا حرف تنکیر) (بل ادات اضرب) (که حرف تعلیل) (سار جیم و باقی معنارنده
 مستعاده در) (مفاوضه لغتده مشارکت معناسه در اما بونده مجامعت معناسه در) (او به اضافتی
 مصدرک معنولنه در) (کردی یا حرف حکایه) (شدیده بویه در) (محصول ترکیب) (انف اقا
 سیاهک اول مدیده نفس خبیثی طالب و شهوت و طوفانی و ارزوسی غالب ایدی جاریه به مهر و محبت
 حرکته کلوب اختیار ایلدن کندی و مهرخی قالدردی یعنی قزلغنی الدی ایرتسی که پادشاه
 شراب کیندنن آیلوب عقاله کلدی جاریه بی استدی و بیلمادی کیمه واقع اولان ماجرای
 سو بدیلرغضبه کلدی و بیوردی تاسیاهک جاریه ابله الی و یاغنی محکم بغلیله و برج اوزرنده
 اولان کوشکدن حصارک خندقنه اتلر و یا آتسونلر بویه اولنجه ای خوبلی وزیرلردن بریسی
 شفاعت یوزنی بره قودی یعنی پادشاه تعظیم ایلدی و دیدی پادشاهم سیاهک بو خصوصه
 خطاسی یوقدر بلکه سائر قوللر و خدمتکارلر سعادتلو پادشاهک انعام و احسانه معتاد لردر
 سیاه بیچاره بونی معتاد اولان بخندلر قیاس ایدوب استزداد احتمالی خاطرینه کتور میوب
 خنکار و بردی دیو مالکانه تصرف ایلشدر (پادشاه وزیرلردن بومصلحتی ایشیدیمک دیدی
 اگر بر کیمه مجامعتی تأخیر ایلشد نه اولوردی وزیر دیدی ای پادشاه مسعودکر اولمادی حکما
 و عقلا دیدکلری * قطعه * نشسته سوخته در چشمه روشن چورسید * نومیدار که از پیل

دمان اندیشد * بعض نسخه‌ده روشن برینه حیوان واقعدر (نشئه صومر سوخته به اضافتی
بیانیه در (وهمزه حرف نوسل) و یا به بطنی اضافت ایچون کشددر (در حرف صله) (چشمه روشن
بیانیه در (وعین تراشکلی که عربیده و فارسیده همزه بدل کاتب اولنور بونک کی بریده اضافه
دلالت ایدر ایکن خالص همزه تلفظ اولماز بلکه یا ناله بین بین تلفظ اولنور (پس بونده ایکی
برده به همزه اضافت ایچون کیش دین اضافتی انکار ایدوب همزه صفتله موصوفی ربط
ایچون کشددر دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه واصل اولماشدر (تو مبتدا) (مبتدا فعل نهی
مفرد مخاطبدر بنادیدن ظن ایله دیمکدر ما بعدله خبر مبتدا در (که حرف بیان) (یل دمان
بیانیه در کورکه مش و غصبه کیش قبل تنکه پسرهار و نده یکدی (اندیشد فعل مضارع
مفرد غائب قورقه دیمکدر (محصول بیت) (نار درون ایله سوزان اولان نشئه و عطشان چونکه
صافی صو چشمه سنه و یا آب حیات بکارینه ایرشدی یعنی واصل اوله سن ظن ایله اولوقت
هینتلی و کورکه مش فیلدن خوف ایدوب پرواچکه بلکه خاطرینه به کز انده قبل وارسلان
وقلان اولدیغی * ملحد کرسنه در خانه خالی پرخوان * عقل باور نکشد کز رمضان اندیشد *
ملحد اسم فاعلدر الحد یلحدن (یعنی افعال باندن طریق شریعتدن خارج اولوب حشره
ونشره منکر اولان ظالمه دیرلر) کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سبنک کسریله
آچ معناسنه در که عربجه جامع دیرلر کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سبنک سکونیله ده
لغندر فاحفظ (در حرف ظرف) (خانه خالی بیانیه) (پر باه عجمک ضمیله طلوع معناسنه در عربجه
ملان دیرلر) (خوان بونده نعمت و طعام معناسنه در (ملحد مبتداء اول و عقل مبتداء ثانی در) (باور
باه عربیله واول فحجه کرد و یا کند لفظیله مستعملدر و یا بعض مشتقاتیله فی واثبات طریق
تصدیق معناسنه در بونده کند فعلیله مستعملدر که فعل فی مستقبلدر ایلمز معناسنه تصدیق ایلمز
دیمکدر ما بعدله خبر مبتداء ثانی و جله اسمیه خبر اول و مبتداء اول خبریله جله مستأنفه فتدیر (کر که
حرف بیان) (رمضان معروف) (اندیشد فعل مضارع مفرد غائبدر فکر ایدر دیمکدر (محصول بیت)
آچ ملحد خالی اوده یعنی تنهها خانه ده که کیمسه حالته مطلع اولیه و خانه نعمت و طعامدن
ملان اوله یعنی بر اوله عقل تصدیق ایلمز که رمضان فیکرین ایدوب طعامه ال صومعه یعنی
رمضان فیکرین ایدوب طعام بیحسانی عقل ایناغز البته آچ اولنجیه بیر (پر لفظنی به عجمیله
بر ظن ایدوب به عربینک فحجه و خوانه مضاف قلان (و خوانی سفره معناسنه اخذ ایلمز عجب
متصرف ایلمش (و خالی لفظنی پر خوانه مضاف قلان نه خوب موزون ایلمش) و بری به عربی
فتقی و رانک سکونیله تجویز ایلمز غلط سولیده مذکورلرک آرنجه کتمش عنی الله عنهم * ملک را
این لطیفه خوش آمد و گفت سیاه را بتو بخشیدم کنیرک را چه کنم گفت کنیرک را بسپاه بخش که
بیم خورده او هم او را شاید * سیاه را را ادا مفعول (بتو با حرف صله) (بخشیدم بولفظ ایکی معنایی
متضمندر) (بری وز ره بغشلق یعنی تمليك ایلک) (وبری اکا صو چین بغشلق) (کنیرک را را ادا
مفعول جاریه بی دیمکدر) (سیاه با حرف صله سیاهه دیمکدر) (بخش فعل امر مفرد مخاطب
بغشله) (نیم خورده بر کیمسه نک یعنی انسانک و یا حیوانک بیدیکندن و یا ایچدیکنندن ارته دیرلر که
عربجه اکا سؤز دیرلر) (اویه اضافت لامیه در) (اورا اکا دیمکدر) (شاید فعل مضارع مفرد
غائب لایق معناسنه در (محصول ترکیب) (پادشاهه وزیرک مذکور لطیفه سی خوش کلدی
و دیدی سیاهی سکا بغشلقم ایکی معناییه یا جاریه بی نیجه ایده ایم وز یریدی پادشاهم هم جاریه بی
سیاهه بغشله که انک نیم خورده سی یعنی ارتو غیدر که بینه اکا لایقدر شمدنصره سزک
حر مکره و سز انکله متنع اولق جائز دکلدر بوفکرلر کلیا خاطر یکن دن جفماق کرک * قطعه *

مطالعه
ردشعی و کافی

مطالعه

رد کافی

رد سروری

هرگز

هرگز اورا بدوستی میسند * که رود جای ناپسندیده * اورا انی دیمکدر اضمار قبل الذکر
واقعدر (مرجع الیهی مصراع ثانی اولنده مقدر آن کس اوله یا خود اورا آن کس رانقدیرنده
اوله پس طریق اضمار اولماز) (با حرف صله) (دوستی با حرف مصدر) (میسند فعل نهی مفرد
مخاطب بکنه ولایق کورمه) (که حرف رابط صفت) (جای ناپسندیده بیانیه) (محصول بیت)
هرگز اول کیمسه بی دوستلغه بکنه ولایق کورمه که نامعقول و نامقبول به واره یعنی اگر
محبوبک و معلوبک و اگر غیر یسی که ارادل نشین و ارادل پرست اوله انی دوست اتخاذ ایله
و کندی یار و باورم دیوا کا اعتبار قله بعض شراح جائزدر که میسند لفظی مفعول معناسنه اوله
یعنی مرضی و مقبول اولماسون دیو لکن فسادی زیاده و اضحدر فتدیر * نشئه رادل نخواهد
آب زلال * نیم خورده دهان کندیده * نشئه را را ادا ت تخصیص نشئه نک دیمکدر
(نخواهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتشده دله راجع ضمیردر و مفعولی) (آب زلال
اضافت بیانیه ایله زلال طائلی صوبه دیرلر پس بونده زلال وصفنده اطناب ایلمز مطنبت ایلمش
(نیم خورده و نیم خورده بر معنایه در که سابقا ذکر اولدی ایدی ترکیب مزجی قیلند ندر) (دهانه
اضافتی لامیه در) (و کندیده بیانیه در) (مصراع ثانی آب زلالدن حال واقع اولمش) (محصول بیت)
نشئه نک کوکلی آب زلالی استمر واکا مائل اولماز قوقش اغزک ارتغی و سؤری اولدیغی حاله
اول آب زلال یعنی هر تقدیر که کیمسه نشئه ایسه ده اغزی قوقش کیمسه نک ارتغی و فضله سن
ایچمن حضرت شیخ بوینی مبالغه طریقیه سوق ایلمش والا قوقش اغزی برصودن ایچمکه
اول صو متغیر اولماز و حلال ایکن خرامده اولماز (و جائزدر که نشئه انک اغزینک قوقسند
بیلید و بیلچیک اکراه لازم کیمه واقعا اکراه زده دن لازم کلور و خلقک جوغنک اغزی قوقار
ویند بلورکن بری برینک سؤرنی بیر و ایچر بعض شراح نیم خورده هاء رسمیه و همزه ایله
بازوب اکثر نسخه‌ده بوشکلی اسناد ایدوب افترا ایلمش حال بو که بونسخه بی کندی شرحندن
غیری برده کورمدک بوقدر تبعمز واریکن * قطعه * دست سلطان در کجا بینه * چون بسرکین
در اوفتاد تربیح * دست سلطان لامیه (کجا قنده دیمکدر استغهام انکاریدر) (بینه فعل مضارع
مفرد غائبدر بینه ندن قنده کورر یعنی کورمز) (چون ادا ت تعلیل ادا ت شرط دین اصابت
ایلمش) (با حرف صله) (سرکین سبنک فتی و کسریله و رانک سکونی و کاف عجمک کسریله
حیوانات ترسی و کره سی تعریب ایدوب سرقین دیرلر) (در حرف تأکید) (اوفتاد و اوصلیه ایله دوشدی
دیمکدر) (تربیح معروف اوفتادک فاعلیدر و ملاحظه ده مصراع ثانی مصراع اولدن مقدمدر
زیرا علت معلولدن مقدمدر) (پس تقدیر کلام چون بسرکین در اوفتاد تربیح دست سلطان
در کجا بینه در) (بویه اولنجیه بینه و اوفتاد تربیح ده تنازع ایدر دیمکه احتیاج اولماز بینه
فاعلی تربیح راجع ضمیردر فتدیر) (بعض نسخه‌ده بینه یرینه یابد واقع اولمش معناسی سهلدر
(محصول بیت) (قازورات و مهملات ایچنه دوشن تربیح پردخی پادشاه النی قنده کورر و زده بولور
(یعنی ترسه و کره به دوشن تربیح هرگز پادشاه النی کور مدیکی و پادشاه انی الله المدیغی کبی
(حاصلی پادشاهه لایق اولدیغی کبی سیاهک ارتغی اولان کنیرک دخی پادشاهک نظر شریفنه
و فراس لطیفه هرگز لایق و مناسب دکل قصه دن حصه در فاعل * نشئه رادل نخواهد آب *
کوزه بکذشته بردهان سلنج * آبدن مراد مذکور آب زلالدر ضرورت وزن ایچون حذف
اولندی) (کوزه کاف عربک ضمیله و هاء رسمیه فارسیدر و هاسر کوزع یریدر برده دیرلر) (بکذشته
ماضیدن قنمدر کیمش دیمکدر) (بر حرف استعلا) (دهان سلنج بیانیه سلنج سبنک و لامک ضمیرله
و نونک سکونیله دودقده یا لامه دید کوری مرصدر غایتله اغزان اولور) (مصراع اولده

رد کافی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

استفهام انکاری وار (محصول بیت) بر کوزه که آغزی بلامه کیمستک آغزندن کیمه یعنی سلنج
 آغزی کیمه که اول کوزه دن صوابچه تشنه ک کوکلی اول کوزه دن صوبه قنده طالب اولور یعنی
 هر قدر صوسن اولور سده کوکلی اندن صوابچه ک مائل اولماز بر طبعی اندن اگر ایدر (بو بیت
 حضرت شیخک اولدغنده نظر وارز بر اثر کیمده ترکیک واد آسند صغف حاصل وعلی الخصوص
 که بعض متونده موجود دکل بو بیتک شرحند مکروهی ارتکاب ایلز دین ادا ده خلاف صحیح
 ارتکاب ایلش فتأمل * حکایت * اسکندر روی را گفتند که دیار مشرق و مغرب بجه کرفتی که
 ملوک پیشین را خزان و ملک و غیر و لشکر پیش ازین بود و چنین فتی میسر نشد گفت بعون الله تعالی
 هر مملکتی که کرتم رعیش نیاز دم و نام پادشاهان جز بنیکوی نبردم * اسکندر مشهور بر پادشاهک
 اسیدر که علما نبوتنده اختلاف ایلدیلر (اصح قول بودر که نبی دکل ایمش) لیکن بر صالح و عابد
 و متدین حکیم کامل ایدی که علی ارستطالس دن الدی (ابن فلقوس روی دیمکله مشهور در
 بعضی سلسله اجداد نبی حضرت نوحک اوغلی یافته ایصال ایلدیلر) و بعضیلر حضرت
 ابراهیم پیغمبر علیه السلام (و ذوالقرنین لقبه ملقب اولسند بجه وجه یازمشر (لیکن بو بر مقام
 استیغاسی دکل امدی اسکندر دیدیلر) که حرف بیان (دیار دن بونده مملکت مر اددر) کرفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطبدر (که حرف تعلیل (ملوک پیشین بیانیه (جز غیر معناسند در (با حرف
 مصاحبت (نیکوی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) اسکندر روی به دیدیلر که مشرق
 و مغرب دیار نبی نوجمله ضبط ایدوب تحت تصرف ک کتورب مسخر قلدک که ایلر وکی پادشاهلرک
 خزینلری و سلطنتی و غیر و لشکری سندن زیاده ایدی حال بو که بوفتح و تسخیر میسر اولمادی
 که سکامیسر اولدی اسکندر دیدی خدای تعالی عونله هر مملکتی که فتح و تسخیر ایلدم رعیشی
 انجندم و نام سلاطین ماضیه بی ایلکدن غیر یله ایاکادم یعنی جیعنی خیر ایلد ذکر ایلدم که الله تعالی بکا
 جیعنه اعطا ایلدیکنی اعطا ایلدی * بیت * بزکش نخواستند اهل خرد * نام بزکان بزشی
 برد * بزکش شین اضمار قبل الذ کر طریقله (مصراع ثانیست اولنده مقدران کسه راجعدر
 تقدیری انکس را که در (نخواستند اوقومازلر) یعنی دیمزلر (اهل خرد لایمه) و فاعلی نخواستند در (که
 حرف رابط صفت) نام بزکان لایمه در یاه بطیله (بزکاندن بونده اکابر مر اددر) (با حرف
 مصاحبت (زشتی یا حرف مصدر در چر کنلک دیمکدر) بر دفعل مضارع مفرد غایدر (بریدن
 بردن دکل (محصول بیت) اهل عقل و فراست اول کشتی بی بزک و کیر اوقومازلر) یعنی
 اکا اولو کیمسه دیمزلر که اکابرک نامنی زشتلغله اکار (حاصلی اکا بر ناسی چر کنلکله ذکر ایده فی
 عقلا ارادل ناسدن عدا ایلر * قطعه * این همه هیچست چون می بگذرد * بخت و تخت
 و امر و نهی کبر و دار * این همه مبتدا و مصراع ثانیست مضمونه اشارتدر (هیچست خبر مبتدا
 (چون حرف تعلیل) می حرف تاکید زیرای حاله و با استقباله دلالت ایدر بوا یسه استقبال
 مقامیدر) بگذرد فعل مضارع مفرد غائب و فاعلی این همه به راجع تحتند ضمیر (و بعضیلر
 مصراع ثانیه معدود اولانلر فاعلدر دیدی (لیکن فییه نظر) کبر و دار (و دار و کبر و او عطله
 ایکبسی بیله صواش معناسند مستعملدر) کبر کیریدن (و دارداریدن مشتقدر) (کرفتن دن
 وداشتن دن دین احوال اشتقاقدن کلیا غافل ایمش فتدیر (محصول بیت) جیع امور
 دنیا یعنی بخت و تخت و دولت و سلطنت و امر و نهی و حکم و حکومت و عسکر چکوب اورمه
 و طوتمه و فتح ممالک هیچ نسنه دکلدر چونکه آخری فانی و گذاران در حکم عدمه در پس
 عاقل اولان بونلره کوکل بند ایدوب عقد قلب ایلز بعض شرآح کبر و دار طمطراق و طنطنه
 و صاویل یورت معناسند در بونک استعمالی بو در غفلت اولیبه دیمش معلوم اولاکه کندی

رد کاف
خدای
نسخه

نخواستند فعلی اهل
خرده اسناد مسامحه
طریقله در فتدیر
مهد

رد کاف

بو استعمالدن کلیا غافل ایمش فتدیر * نام نیک رفتکان ضایع مکن * ناماند نام نیکت پایدار * نام
 نیک بیانیه و رفتکانه اضافت لایمه نام نیک مکنک مفعول اولی و ضایع نانیسی (نا حرف تعلیل) (ناماند فعل
 مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر نام نیک بیانیه) (و بماندک فاعل) (بایدار و وصف ترکیبی در) (داریدن
 ثابت و برقرار معناسند در اعر ابدن بماندک خبری واقع اولسند) (محصول بیت) یکمشارک یعنی
 موتاک ابی آدینی ضایع ایلد یعنی ادلنی خیر ایلد ذکر ایلد از کروامونا کم بالخیر خواستجه تا کیم
 عالمه سنکده ابی آدک ثابت و پایدار و برقرار قاله یعنی تا کیم سنده صحیفه روز کارده خیر ایلد مذکور
 اولاسین * باب دوم در اخلاق درویشان * حکایت * یکی از بزرگان پارسایی را گفت که چه
 کوئی در حق فلان عابد که دیگر آن در حق او بطعنه سخنها گفته اند گفت در ظاهرش عیب
 نمی بینم و در باطنش غیب نمی دانم * دوم دالک و واولک ضمیه لایله ایکنجی دیمکدر (اخلاق خلقک
 جعیدر) (خامضموم ولام مضوم و ساکن اولق جائزدر) (دریشانه اضافت لایمه در
 درویشانندن مراد اهل سلوک صوفیلر در (پارسیا یا عجمیه عابد و زاهد دبرلر) (و یا
 حرف وحدت) (و را ادات مفعول) (که حرف بیان) (فلان الفاظ کایه دندر) (که حرف تعلیل
 (با حرف مصاحبت) (طعنه ها تصرفات انجمنند ندر زیر بونک اصلی طعندر طانک فتی
 وعینک سکونیه مصدر در نصر باندن مصدری طعانده کلور طانک فتحله (گفت مسؤل عنه
 اولان پارسا دیدی) (در حرف ظرف در ایکی برده به (باطن ظاهر مقابلدر) (محصول ترکیب)
 اکا بردن بریسی بر زاهدانه صور دیکه فلان عابدک حقنده نه دیرسین زیر اسندن غیر یلر اتک
 حقنده طعنه سوزلر سوبلشکر که زهد و صلاحه منافی ایشلری وارد دیو پس سن نه دیرسین
 اتک حقنده (پارسا جواب ویردیکه ظاهر نده عیب کورم و باطنشده غیب بلم یعنی ظاهر نده
 و باطنشده بر قصور و نقصان مطمع دکم زیرا مؤمنه لایق اولان بودر که ظاهر حالش ناظر
 اولوب احوال دروتی صلاحه جل ایدوب سو ظن اوزره اولیه * قطعه * هر کرا جامه
 پارسا بینی * پارسادان و نیک مردانکار * هر کرا هر کیمه بی دیمکدر حرف رابطه بی ضرورت
 وزن ایچون کتورممش (جامه پارسا جامه وصف ترکیبی اقسامندندر زاهد و عابد
 لباسی دیمکدر) (بنی نیک هر کرا مفعول اولی و جامه پارسا نانیسی) (پارسادان مقدم مفعولی
 (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده مردنیک ایدی اضافتله ضرورت وزن ایچون مزج ایلدیلر
 انکارک مقدم مفعولدر) (انکار فعل امر مفرد مخاطبدر افعال قلوبدن ظن ایلد دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمه بی که عابد و زاهد لباسی کوره سین اتی زاهد و عابد بیل وای آدم
 ظن ایلد یعنی اتی صالح بیل وای کیمه در دیو اعتقاد ایلد (حاصلی صلحا لباسنده اولانه مادامکه
 شریعت مطهره به مخالف بر حال معلوم اولیه حسن ظن لازمدر) (مصراع اولک معناسنی
 هر کیمه پارسا جامه سبله کوره سین دین ادا ده قصور ایلش فتأمل (هر کرا راسنی لام جاریه
 معناسنه طوتان غلط ایلش (جامه اصلنده جامه ایدی همزه اضافتله صکره همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک یانه اوغرامش (وانکار انکاشتن وانکاریدن
 امر در دیوب و بالکزانکار بندن مشتقدر دینه اعتراض ایدن کندی معترض واقع اولش
 (جامه پارسا خواجه سرا کیدر وسیله اضافت اولان همزه محذوفدر دین مقصود بیت
 واصل اولماش منه سنده جامه پارسایه جامه پارسا تقدیرنده در دین بومیدانک فارسندن
 دکلدر * ورنه دانی که در نهادش چیست * محاسب را درون خانه چه کار * و اصلنده
 واکردر (ندانی فعل نفی مستقبل) (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (نهاد نونک کسر یله طبع
 و خلقت معناسند در (محاسب دیار عجمده امر معروف نهی منکر ایلین محاسبدر اول دخی

رد کاف

رد شعی و کاف
رد سروری
رد سروری
رد کاف
رد شعی

ازهد و اوردع علامدن اولاغندر (را حرف تخصیص در لام جاره معناسنه) (درون ایچ معناسنه در
(خانه به اضافتی فی معناسنه در (محصول بیت) واکر بار ساجامه لینگ قلندسه و دروننده نه وار
ایدیکن (یعنی خیردن و شریدن نه حال اوزره در بلز سک نسنه لازم کلز) (یعنی سکا احوال
دروننه اطلاع لازم دکل زیر محاسبه اوایچنده نه ایشی وار (یعنی محاسبه امر معروف ونهی
منکرده وظیفه سی فساد و منکری ظاهر اولانی اخذ ایلمکدر احوالی مستور اولانه تعرض
ایلمکه مرخص دکلدر زیر فقها بیورمشلدر (الفسق الحفی لا یسقط العداله) (یعنی برکسمه که
فسقنی اخفا ایلبوب اشاعت ایلمه زاکا ظالم دیمرز * حکایت * در ویشی رادیدم که سر بر
آستان کعبه نهاده می نالید و می گفت یا غفور و یا رحیم تودانی که از ظلوم و جهول چه آید که
تراشاید * در ویشی (یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (که حرف بیان) (آستان کعبه
لامیه کعبه نک ایشیکی دیمکدر (کعبه مکه شهرنده اولان تگری اویدر) (نهاده هاء رسمی
حرف ترتیدر قبوب دیمکدر (می نالید حکایت حال ماضی ایلمکدری دیمکدر) (می گفت ده
بویله در سو یلردی دیمکدر (یا حرف ندا) (غفور مبالغه ایلمه اسم فاعلدر غایتله یارلغایچی معناسنه
(رحیم بوده مبالغه ایلمه اسم فاعلدر زیاده اسر کیچی دیمکدر) (ظلموده مبالغه ایلمه ظالم
(جهول مبالغه ایلمه جاهل دیمکدر) (چه آید نه کلور) (یعنی نه حاصل اولور دیمکدر) (که
حرف بیان) (ترا سکا دیمکدر) (شاید فعل مضارع مفرد غائب بونده یارایه) (یعنی لایق
اوله معناسنه در (محصول ترکیب) (بردر ویشی کوردم که باشی کعبه اشکینه قبوب ایلمکدری
وسو یلردی باغفور و یا رحیم سن بلور سن که ظلوم و جهولدن نه کلور ونه حاصل اولور که
سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کتور مکه قادر دکل معلوم اوله که عموما شراح
نهاده لفظندن صکره (بود و روی در زمین می مالید) (ترکیبی زیاده ابتدایلیکن کبابک عرضی یوزمشلر
زیرا کعبه نک ایشیکی یردن یوقار و آدم بو بیجه وار یعنی یوکسک و اقعدر) (پس باشی اشیکه
قود قدن صکره یوزین یره سورتمک هرگز تصور دکلدر زیر مانعه الجمعدر ایلمکسی برآند
و بر ساعتده اولوق مبسر دکلدر) (استانندن مراد جدار کعبه در دین بر استعلا ایچون اولدیغنی ملاحظه
ایلمیش زیر جسداری اوزره باش قوق سطحه عروجه جیسر در اول ایسه ممکن دکلدر
قندبر * قطعه * عذر تقصیر خدمت اوردم * که ندارم بطاعت استظهار * عذرک تقصیره
(و تقصیرک خدمته اضافت لری لامیه لدر) (و عذر آوردن مفعولیدر) (که حرف تعلیل) (بطاعت
ندارمک مفعول غیر صریحی) (استظهار استفعال بایندن مصدر در ارقه لنتی معناسنه مفعول
صریحی) (محصول بیت) (یارب سنک ذات با ککه لایق خدمت عبادت و طاعت کتوره میوب
بلکه خدمتکده واقع اولان قصور و نقصانک عذرینی کتوردم زیر عبادت و طاعت اعتمادم
یوق و عمل موجب جنت اولمادیغن بلورم پس اعتمادم محض لطف و کر مکه در * عاصیان
از کاه توبه کسند * عارفان از عبادت استغفار * عاصیان الف و نون ادات جمع در مجرمان
معناسنه در یعنی کاهکارلر (عارفان الف و نون ادات جعدر اهل عرفان اولان الله
دوستلری از عبادت تقدیری از تقصیر و یا از نقصان عبادتد بر مضاف تقدیریه) (محصول بیت)
عاصیلر و مجرملر کاهلرندن توبه ایدرلر اما اهل عرفان تقصیر و نقصان عبادتدن استغفار
ایدرلر یعنی عبادتدن اولان قصورلرین بلوب عبادتدن عین معصیت عبادتدوب استغفار ایدرلر
* عابدان جزای طاعت خواهند و بازار کانا بهای بضاعت و من بنده امیداورده ام نه طاعت
و بد ر یوزه آمده ام نه بجزارت اصنع بی مانت اهل و لاتفعل بی مانا اهل * فار سیمه مذکور
درت فقره (و عر بیجه ایکی فقره تته قول در ویش در) (عابدان الف و نون ادات جعدر

و مبتدادر

و مبتدادر (جزای طاعت لامیه) (و خواهندک مفعولی و جمله فعلیه خبر مبتدادر) (بازر کانا
بونک اصل مفردی بازاره در بازاره مخصوص معناسنه زیراهاء رسمی بونک کبی پرلده تخصیص
افاده ایدر) (پس الف و نونله جمع اولوق سببیه) (هاء رسمی بی کاف مجمیده ابدال ایلدیلر
بازار کانا اولدی) (زانک فحیله بعده کثرت استعمال ایلمه حذف اولوب راسا کن قلندی بازار کانا
اولدی) (پس بوعبارته تعبیر بومقدار بول بولیحی کثرت استعمال ایلمه حکم مفرده واروب تکرار
بردی جمع ایدوب بازار کانا دیدیلر) (معلوم اوله که حضرت مولانا جامی سیمه الابار نام کابنده
عقد هفتم دهانی و رانک فحیه سنی اثبات ایدوب بیه نسبتله الف و نونی جمع ایلش) (بیت) (لیک
بازاره کبان دیده و رند) (صدازین حفس سک جو فخرند) (حضرت شیخ بوستانده بازار کانا عبارتی
مقام مفردده ذکر بیورمش (بیت) (شهنشه که بازار کانا رانجست) (در خیر بر شهر و لشکر یست)
(ایمدی بونده بازار کانا زانک فحیله اوقتی کرک فتامل) (بضاعت لغتده تجارتیه بومقدار مال
ارسال ایلمکه دیرلر) (مثلا برتا جره بومقدار مال و بررسین که کندی مالی یا نیجه سنک مالکی
سکچون قوللانه) (اما بونده مطلقا اسباب و متاع مراددر) (یا حرف صله) (در یوزه دالک فحی
ورانک سکونیه جرایلمکه و نیلمکه دیرلر فخر یف ایدوب عوام دروازه دیرلر) (اصنع فعل امر مفرد
سز کر مخاطب افعول معناسنه یعنی اشله) (بی با حرف صله و یا ضمیر متکلم بکا دیمکدر) (مالسم موصولدر
الذی معناسنه) (اصنعک مفعول صریحی و بی غیر صریحی) (انت ضمیر مرفوع منفصل مجلا
مرفوع مبتدای سن دیمکدر) (اهل بونده لایق وسزا وار معناسنه در لفظا مرفوع خبر مبتدادر
و ضمیر مجرور مایه راجعدر و جمله اسمیه نک اعرابدن محلی یوق مانک صله سیدر) (لاتفعل
قول نهی مفرد مذکر مخاطب اشله دیمکدر) (بی سابق کیدر) (انا اهل انت اهل کیدر بعض
نسخه ده بی برینه بنا دوشمش بزه دیمکدر) (محصول ترکیب) (عابدلر ایلد کیری عبادتک ثواب
و جزاسین استرلر و اول امیدایله طاعت ایدرلر و بازار کانا اسباب و متاعلرینک بهاسین استرلر
کیمسه به مفت نسنه و بر مزلر اما بن عید عاصی در کاهکام امید خالصه و لطف و کر مکه
اعتماد ایلمه کلدیم عبادت و طاعت یوق کیم مقابلنده عوض جنت و جزای کورترجا ایدم و دخی
تهی دست مجرور جره و در یوزه به کلشم بضاعت و سرمای یوق و تجارتیه کلدیمه قیمت و بهای
احتمیم پس بکا سن سکا لایق اولانی اشله که مغفرت و مروتد که عاصی بوندک سندن اتی رجا
ایدرو بکا بن لایق و مستحق اولدیغمی اشله که عذاب و عقابدر زیر سندن لطف و احسان
رجا سببیه قبو که کلشم * بیت * کر کشی و جرم بخشی روی و سر بر آستانم * بنده را
فرمان نباشد هر چه فرمانی برانم * کشی ضم کاف عربیله فعل مضارع مفرد مخاطب
قتل ایدرسک دیمکدر) (کشیدن کشتندن دکل) (جرم جیم عربینک ضمی و سکون را ایلمه
گاه معناسنه در) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بخشیدن لفظ مشترکدر بغشلمه
عفو ایلمک بونده ایلمکسنده تحیل وار) (روی و سر تقدیری روی و سرمدر) (آستانم می
معنی جهنمده بونلره مصر و فدر) (بنده را را حرف تخصیصدر لام جاره معناسنه بنده نک
دیمکدر) (فرمان اسمدر یوق معناسنه) (فرمانی فعل مضارع مفرد مخاطب بیورسین دیمکدر
(بر حرف استعلا) (آن اسم اشارتدر چه به) (میم ضمیر متکلم) (محصول بیت) (اگر بنی قتل ایدرسک
کاهلرم ایچون واکر کاهلرم بغشلیوب عفو و مغفرت ایدرسک هر نه که ایلرسک یوزم و باشم
آستان کرم و احسانکده در) (حاصلی هر نه کیم بکا اشلرسک تسلیم و رضا اوزره یم روکردان
و سرکش دکل بن بنده عاصینک و مجرم قاصینک فرمانی و بیرونی اولمادیغنی هیچ نسنه
سو یلمکه مالک و قادر دکل هر نه کیم سن بیورسک اول بو روعک و امرک اوزریشیم) (حاصلی

رد سروری

رد شراح جیعا

عجا ایلمکسی برآنده اولوق
لازمیدر لطایع

رد سروری

هر نه کیم ایدرسک امریکه تابع و منقاد * قطع * بر در کعبه سائلی دیدم * که همی گفت رمی
 کرسنی خوش * بر حرف ظرف (در کعبه لامیه) سائلی یا حرف وحدت (که حرف پیا
 ها حرف تا کید (ومی حرف حکایه در ایکی فعلده به) اصلی کریندیر رادن صکره یا به
 یا ضرورت وزن ایچون ساقط اولدی (خوش و اورسمیه و خاده روم ضمه ایله بونده مبالغه
 معناسنی افاده ایدر محکم اغلردی دیمکدر (محصول بیت) کعبه قیوسنده خدادن سائل
 بر درویش کوردم که سوبلردی و محکم اغلردی یعنی جان و کو کلدن دردانه کره ایدردی
 * من نکوم که طاعتم بنذر * قلم عفو بر کاهم کش * با حرف تا کید پذیر باء بمجمله فعل امر مفرد
 مخاطب قبول ایله دیمکدر (قلم عفو بیانه) کش کافک فتحیه فعل امر مفرد مخاطبدر چک دیمکدر
 (محصول بیت) بو بیت بیت اولده همی گفتک مقولیدر یعنی یارب بن دیمز مکده عبادت و طاعت
 قبول ایله حاصلی جزا و ثوابه مستحق عملی بوقدر یلورم بلکه لطف و فضلکده و عنایت و کریمکده
 امید وارم انجیق پس عفو و صفح قلمی کاهمه چک یعنی صحایف سیاهمدن جرایم صغایر
 و کباریمی اخراج ایله تا کیم مجرمین ایله حشر اولیایم حاصلی سکا لایق اولمین عملارمدن
 کلبا کیم * حکایت * عبد القادر کیلانی در حرم کعبه روی بر حسانهاده همی گفت ای خداوند
 بخشای و اگر مستوجب عفو بنم در قیامت مرانینا برانکیر تادر روی نیکان شرمسارم نشوم *
 کیلانی یا حرف نسبت (کیلان کاف بمجمک کسر یله مملکت اسمدر اصلنده کیلان دورنر
 معبر اولان رشت و لاهجاندر عبد القادر کیلانی رشتنددر مشایخ عظام و اولیاء کرامدن
 مناقب شتی و کرامات علیا صاحبی بر عز یزددر اولیاء ارستنده زیاده شهرتی وار (حرم کعبه
 لامیه) حصاحاه مملکه تک فتحیه جمع حصاندر که کعبه حرمنده دو کلبان خرده جاقل طاشلردی که
 فارسیجه سنکر یزه دیرلر بوشول خرده طاشلردی که بگرام کونلرنده مناده اتارل اول طاشلری
 خدام کعبه جمع ایدوب حرمه دو کرلر (نهاده ها حرف زیدر قویوب دیمکدر بوهانی شرخنده
 یازمیان معنای ترتیبی یلریمش و یازوب قوش معناسنی ورنده کذلک (بخشای فعل امر مفرد
 مخاطب اسر که دیمکدر (مستوجب عفو بت اسم فاعلک مقولنه اضافیدر لایق عفو بت
 دیمکدر) ناینا تا حرف نفی یعنی حرف توصیف نفی (بیناه صفت مشبهه در) ناینا اعمی دیمکدر
 (بر حرف تا کید انکیر فعل امر مفرد مخاطبدر انکیر ندن انکیرشدن دکل) تا حرف تعلیل
 (روی نیکاندن مراد نظر و مواجهه نیکاندر) شرمسار بمک سکونیه صفت مشبهه در نخل
 معناسنه (نشوم فعل نفی استقبال اولیام دیمکدر) (محصول ترکیب) عبد القادر کیلانی حرم
 کعبه ده یوزنی طاش دو کسندیمی اوزرنده قویوب سوبلردی یعنی مناجات ایدردی که یارب
 رحمت و عفو ایله و اگر عذابه لایق و مستحق اسم یعنی عفو بت مقرر ایسه باری قیامتده بنی
 اعمی حشر ایله تا کیم مقبول قوللرک نظر نده و مواجهه سنده نخل و شرمسار اولیام * قطع *
 روی برخاک تجز می کوم * هر سحر که که بادی آید * روی مقدر نهاده تک مقدم مقولیدر
 تقدیری روی برخاک تجز نهاده می کوم در (هر سحر که ظرف می کوم در) (محصول بیت)
 یوزیمی خالک عجز و معذله قویوب سوبلرم هر سحر وقتنده که باد سحرگاه هبوب ایله یعنی آسه
 * ای که هرگز فرامشت نکنم * هیچت از بنده یاد می آید * ای حرف ندا منادی محذوف
 تقدیری ای جاناندر (که حرف رابط صفت) فراموش اصلی فراموشدر و او ضرورت
 وزن ایچون حذف اولندی بوداده ضمارک ماقبل مفتوح اولوق قاعده اولدیغیچون ناء خطایک
 ماقبل مفتوح فلندی حرکت فتح اخف اولدیغیچون دینلر عتدی سوبلش (هیچت تا ضمیر
 خطاب تقدیری هیچ زادر) یاد اکقدر (محصول بیت) بو بیت میگوید مقولیدر یعنی

رد سروری و شعی

رد ابن سیدعلی و سروری

رد سروری

ای جانانکه بن سنی هرگز فراموش ایدوب او تمام یعنی هیچ یادمدن کمتر سین عجبا بو بنده دن
 سکا هرگز یاد یعنی آتی کلوزمی یعنی عجبا بنده کی هیچ یاد ایدوب اکار مبین حاصلی
 بن سنک هیچ خاطر یکله کلوزیم (باد سحر در مراد باد صبادر ز بر عاشیق دلفکارک خبر و پیامنی
 و سلام و کلامنی ایصال و اظهار شوق و غرامنی جانان قنده ایلین اولدر انکیچون اکار بد عاشقان
 و بسک مشتاقان دیرلر بریده باد صباده دیرلر * حکایت * دزدی در خانه پارسایی در آمد
 چندان که طلب کرد چیزی نیافت دلشک شد پارسا را خبر شد ظلمی که بر آن خفته بود در
 ره کذر دزد انداخت ناخجروم نکردد * دزدی یا حرف وحدت (در حرف صله) خانه پارسا
 لامیه (رو یا حرف وحدت) در آمد کیردی دیمکدر (دلشک و تنک دل وصف ترکیبدر بحضور
 معناسنه) پارسا را اادات مفعول (کلمی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) خفته
 یاتمش و اویمش دیمکدر (ره کذر رانک فتی و هانک سکونی و کاف بمجمک ضمیمه کید برینه
 دیرلر ترکیب مزجیدر) (آداخت اندی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) نکردد اولیه و یا دوغیه
 (محصول ترکیب) بر او غری بر عابد خانه سنه کیردی برنسنه او غریق ایچون اول قدر که
 اوزنه ایچنده براله جق نسنه ارادی بولیدی بحضور اولدی عابده خبر اولدی یعنی اوینسه
 او غری کیردیکی معلومی اولدی بر کلم که اوزرنده یاتمشیدی و دزدک یکدینه اندی تا کیم مجرموم
 اولیده و یا دوغیه * قطع * شنیدم که مردان راه خدا * دل دشمنان را نکردند تنک *
 (مردان راه خدا لامیدر در) (دل دشمنانده بویه در) (ونکردند مک مفعول اولی) (وتنک نایسی
 (محصول بیت) اشتد مکده خدا بولینک مردلری و رجال الله یعنی مردان طریق حق دشمنلرین به
 دلشک و بریشان خاطر ایلدیلر بلکه عدول یکنده خاطرلرین رعایت ایلدیلر * تراکی مینسر
 شوداین مقام * که بادوستانت خلافت و جنگ * ترا سکا دیمکدر (کی یخنی دیمکدر وقتدن
 سوالدر) (که حرف بیان) (محصول بیت) سکا یخنی مینسر اولور بومقام یعنی دشمنلرک خاطرلرینی
 رعایت ایلک مقامی که دوستلرکده جنگ و جدال و نزاع و خصومت ایدرسین یعنی سن صکه
 دوستلرکده بد معاش و بد زندگانیسن پس دشمنلرکده یخنی حسن زندگانی و صفای معاشرت
 اوزره اولور سین * مودت اهل صفا چه در روی و چه در قفانه چنان که از پست عیب کیرند
 و پست بمیرند * مودت محبت معناسنه در (اهله اضافتی و اهله صفا به لامیدر در) (نه چنان
 اولیه دکلدر دیمکدر) (که حرف بیان) (پس آرد معناسنه در) (واژ بونده اادات ظرفدر) (پست
 تقدیرنده) (کیرند ک ظرف مکاتی) (وعیب مفعولی) (کیرند فعل مضارع جمع غائب کیریدندن
 طوتال دیمکدر) (پیش اولک وقت معناسنه در) (وتال خطاب ایچوندر) (میرند فعل مضارع جمع
 غائبدر میریدندن اوله ل) (محصول ترکیب) اهل صفا و ذوقک محبت و مودتی حضورده و غیبتده
 یعنی او ککده وار دکه بر ابردر متفاوت دکلدر انلرک حالی اولیه دکلدر که اردکده و غیبتکده
 عیب و نقصالک طوتال و یانکده و حضور کده محبت و رأفت اظهار ایدوب بولکده اولک
 دعواسنی ایدله حاصلی حضور کده و غیبتکده صافی درونلردر * بیت * در برابر چو کوسفند
 سلیم * در قفا همچو کرک مردم خوار * کوسفند قیون (کرک مردم خوار اضافتی بیانه در
 (مردم خوار وصف ترکیبدر آدم بیعی معناسنه) (محصول بیت) یعنی اهل صفاتک تقیضلری
 برابرکده و حضور کده قیون کبی سلیم و حلیم کوسفنلر کشدیلرینی اما اردکده و غیبتکده آدم
 بیعی قورد کیدر یعنی اهل نفاقک حاللری بویه در اما اهل صفا و اصحاب وفاده بو حال بوقدر
 بلکه ظاهرلری و باطنلری معبور و درون و بیرونلری طیب و طاهر حضور کده و غیبتکده ایسه
 غیبتکده همان اولیه در اردکده بر درلو و او ککجه بر درلو دکلدر بلکه اردکده و او ککده بر ابردرلر

* بیت * هر که عیب دیگران پیش تو آورد شمرد * بیکسان عیب تو پیش دیگران خواهد برد *
عیب دیگران لامیه (و آورد و شمرد مکمل مفعول) و پیش تو لامیه (و ایکسینک ظرف مکانی)
(عیب تو لامیه و مفعول خواهد برد) پیش دیگران لامیه و ظرف مکانی برد مصدر معنای نه در
(محصول بیت) هر کس که غیر یارک عیوب و مشالبتی سنک حضور که کنوزوب تعداد
ایده یعنی بر سر سوبله بی شک و ریب سنک دخی عیوب و نقایصکی غیر یارک نقل ایده وب
سوبله کرک حاصلی برامز کیمه لهر کسی ذم و قدح ایله ده در یوزیک احسان ایلسک
فائده ایتر زیر بدهاددر ایلسک بلز بلکه ایلسک قنده برامز بقدر * حکایت * خندان از روندگان
متفق سیاحت بودند و شریک رنج و راحت خواستیم که مرافقت کنیم موافقت نکردند * تی
یا حرف وحدت (روندگان رونده نک جعبدر سیاحلردیمکدر) متفق سیاحت اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر (سیاحت سبک کسر یله مصدر در ضرب بایندن بر یوزنده یوزیبوب
کنکه دیرلر (شریک رنج اضافت فی معنای نه در تقدیری شریک در رنجده و المده
شریک دیمکدر (راحت رنج معطوف ینه بودند مقدر در (مرافقت مفاعله بایندن مصدر در
بولداشلق (موافقت مفاعله بایندن مصدر در اوعی معنای نه (محصول ترکیب) سیاحلردن
بر نیجه کیمه سیاحت متفق ایلبار یعنی سیاحت ایلسکه اتفاق ایلسلرایدی و رنج و راحت
شریک اولسلرایدی یعنی روز کارک کرم و سردین و راحت و دردین یله حکم دیوقول و قرار
ایلسلرایدی شیخ بیورر دیلمکه بونله بولداشلق ایلم یعنی دنیایی یله کر مک مراد ایلم
لکن بو خصوصده بکا موافقت ایلمد بلر یعنی بولداشلق قبول ایلمدیلر * کفتم از کرم و اخلاق
بزرگان بدیعت روی از مصاحبت مسکینان تافتن و فائده در یغ داشتن که من در نفس خویش
این قدر قوت و قدرت می شناسم که در خدمت مردان یار شاطر باشم نه بار خاطر * اخلاق بزرگان
لامیه در (بعض نسخه ده کرم اخلاقه مضایف واقعدر بدیع عجیب و غریب معنای نه در
بونده بعید وجور معنای نه در (مصاحبت مسکینان مصدرک مفعولنه اضافتیدر (تافتن لغته
دوندزمک و بونک معنای نه در اما بونک کی برارده اعراض معنای نه در (فائده داشتک مفعول
اولی (و در یغ نایسی (که حرف تعلیل (نفس خویش لامیه خویش واور سیمه کنندی
معنای نه در (می شناسم فعل مضارع متکلم وحده اکرم دیمکدر (که حرف بیان (خدمت مردان
لامیه (یار شاطر بیانیه (یار بولداش (شاطر ایاغنه جویک خدمتکار (بار خاطر لامیه (محصول ترکیب)
حضرت شیخ بیورر رونده لری مرافقت قبول ایلمیجه دید مک اولولر کرماندن و اخلاق
جیده لاندن زیاده بعیددر مسکینان و فقیرلرک مصاحبتندن اعراض ایلسک و المردن فائده بی
در یغ طومق زیر بن کنندی نفسیده و عقیده بومقدار قوت و قدرت ادرک و احساس ایلمکه
یارانک خدمتده یار شاطر اولام یار خاطر اولیام حاصلی هر وجهله بندن حفظ ایلسکر اکرم
بو قدر اعراض بیورمک * بیت * ان لم اکن را کب المواشی * اسعی لکم حامل الغواشی *
ان ولم ایکسیده جروف جازمه دندر حتی بعض علما مابعد نده کن فعل مضارعده عامل
اولمدرنه اختلاف ایلمدیلر کسی عامل اولان ان در و کیمی لم در دیدی (اکن اصلنده اکون
ایدی جزمله و او دوشدی فعل مضارع متکلم وحده صیغه سیدر اسمی تحتله متکلم ضمیری
انا مستر و خبری را کبدر مواشی به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (مواشی ماشیه نک
جعبدر بونده بنت طواری مراددر آن کی وقت کی (اسعی فعل مضارع متکلم وحده در
محزوم اولمدرنندن معلومدر که (اکن ده عامل اولان لم دران دکل (لکم اسعی به متعلقدر (حامل
لفظا منصوب حالدر اسعی نک فاعلندن (غواشی به اضافتی سابق کبیدر (غواشی غاشیه نک

جعبدر اگر قلفنه دیرلر (محصول بیت) اگر طواره سوار اولمازسم یعنی سزکله مصاحب
ویاران ورا کب و همعنان اولمغه قابلیت و لیاقت اولمازسم غاشیه داریکز اولوب خدمتکر ایلمک
کبدرم (یعنی مصاحبکر اولمازسم خدمتکاریکز اولمغه لیاقت و استحقاق اکلر کندیمزده
(سعی بوییمکه دیرلر بونده سعی کوشش معنای نه اخذ ایلمن لغته بی سعی ایلماش * یکی ازان میان
کفت ازین که شنیدی دلتک مدار که درین روزها دزدی بصورت درویشان درآمد
و خود را در سلاک صحبت مامنتظم کرد * ازان میان ارازدن دیمکدر (دل مدارک مفعول اولی
(و تک نایسی (که حرف تعلیل (روزها روزک جعبدر کونلردیمکدر (یا حرف ظرف
(صورت درویشان لامیه (خود را را ادات مفعول (و خود کردک مفعول اولی (و منتظم
مفعول نایسی (در سلاک در حرف صله سلاک دیزی و دیزی ایلسکی صحبت اضافتی بیانیه و مایه
لامیه در سلاک کردک مفعول صریحی (محصول ترکیب) بن مذکور سوزلری سوبلیجک
بر یسی ارازدن دیدی بوسوزدیکه ایشتندک و کلکی تنک طومعه یعنی تنکدل اولم و خاطرک
بمحذور طومعه زیرا سنی بولداشلق قبول ایلمیوب سنکله مرافقت ایلمد یکرک اصلی بودر که
بو کونلر ده براوغری صورت درویشانده بزه داخل اولدی یعنی بزه بولداش اولدی و کنندی
بزم صحبتز دیزینه دیزی یعنی بزمه هم صحبت و هم عشرت اولدی * بیت * چه دانند مردم که
در جامه کبست * نویسنده دانند که در نامه چیست * مردم اسم جعبدر که فعل جعبه فاعل اولم
قابلد (که حرف بیان (در حرف ظرف (جامه لباس (کبست هاه رسمی یاه تبدیل اولمدر
(نویسنده اسم فاعل (که حرف بیان (نامه مکتوبه دیرلر که عرب صحیفه در بعض نسخه ده
خامه دوشمش قام معنای نه (محصول بیت) خلق عالم نه یلور که لباس ایچنده کبدر یعنی صالح
و طالح ظاهر الباسدن معلوم اولماز زیرا نیجه صالح و زاهد و عابد تستر حال ایچون عوام
شکنده کز و نیجه طالح و فاسق و فاجرزی زهاد و عباد و صلحا ایله متلبدر فسق و فجور بی
اختا ایچون حاصلی کیمه نک حالی لباسدن معلوم اولماز تنکه مخنی یازیلن مکتوبک ایچنده
نه وار ایلمکین کاتب یلور انحق یعنی یازان کاتب یلور ایچنده نه وار و نه بوق انحق بهرحال مخنی
کاری خدا یلور فقط * از انجا که سلامت حال درویشانست کان فضولش نبردند و یاری
قبولش کردند * از انجا اول مقام و مرتبه دن و اول جهتدن (که حرف بیان (سلامت حال
درویشان لامیه در (سلامت حالدن مراد صافی درون و بی غرض و بی علت اولمازدن
کایدن (کان فضول لامیه در ظن فاسد و وهم باطل معنای نه در یعنی لاس فقراده اولدیغیچون
انی باطل و فاسد اعتقاد ایلمدیلر وانی یار و یاور اعتقاد ایلمیوب مرافقت قبول ایلمدیلر (محصول ترکیب)
اول مقام و مرتبه دنکه در ویشلر صافی درون و پاک ضمیرلر در وهر که حسن حالله معتقد
اولدقلری جهتدن اول کیمه نه یارامزدر دیو اعتقاد ایلمدیلر و حننه سوء ظن ایلمدیلر حاصلی
زی صلحاده اولدیغیچون کنندی بی صالح و عارف اکلا دیلر و مصاحبتلر نه اتی اختیار ایلمدیلر
* منوی * ظاهر حال عارفان دلغست * این قدر بس که روی در خلقت * ظاهر حال
لامیه و مبتدا (عارفانه اضافت لامیه عارف بالله دیمکدر (یعنی من عرف نفسه فقد عرف ربه
دیدکلر در (دلای دالک فقی و لامک سکونیه فقر خرقه سی خبر مبتدا در (این ظاهر حال
عارفان دلق اولمغه اشارتدر (قدر مقدار معنای نه در (بس بیز دیمکدر کافی معنای نه (که
حرف بیان (روی بونده ظاهر معنای نه در یعنی غیبه مقابل حضور دیمکدر تنکه مرور
ایلمیکه (چه در روی وجه در قفا) در حرف صله (و یا حرف مصاحبت (و خلق معروف
(محصول بیت) بوییت ماسبقه حکم تعلیلده واقعدر (یعنی یاران مذکور دزدک زی صلحا

ولباس عارفینده اولماسله اکتفا ایدوب بولداسلغه قبول ایلدیلر و بونک احوال دروننده اطلاع و باطنی استکشافله مقید اولدیلر زرا عارفینک ظاهر حالی خرقه صوفیه در و بومقدار کفایت ایدر ظاهر لیسک خلقله اختلاطنه یعنی ظاهر لری خلقه و باطنلری حقه اولغسه بومقدار کفایت ایدر زرا باطنلرینه اطلاع مبرر دکل اتی خلاق عالم یلور اتیق (پس یارانده انک لباس صوفیانه سنه اعتبار ایدوب اتی عارفیندن ظن ایلدیلر و یاران و مصاحب ایدندیلر بویینی اکتیوب انواع تصرفات ایلنلری فائده تکثیر کلام و اطناب مقال ایلشله کره هضمه قابل دکل عفی الله عنهم * در عمل کوش و هر چه خواهی پوش * تاج بر سر نه و علم بردوش * در حرف صله کوشه متعلق (هر چه خواهی مقدم مفعولیدر و مجموعی پوش (نه فعل امر مفرد مخاطبدر قو دیمکدر) علم معطوفدر تاجه (و علمدن مراد دیار عربک و عجمک دینجیلری اوموزینه قویوب انکله جرایلد کلری علمدر (محصول بیت) عمله سعی و کوشش ایلله و هر نه لباس کیرسک کی یعنی عمل صالحه تقید ایلله و هر نه استرسک کی تک همان حرام اولماسون حریر و التونلی اسباب کبی کر کسه باشکله پادشاهلر تاجنی قو (یعنی پادشاهانه تاج و لباس کی کر کسه کدایانه زرا اوموزه علم قو مقندن مراد کدالک ایلکدر ننگه عرب و عجم کدالرینسک دآیدر (بویینک معناسنده ده بعضی شراح اولقدنر یا ولسو یلشله کره بالضروره صداع ایراث ایدر * زاهدی در پلاس پوشی نیست * زاهد پاک باش و اطلس پوش * زاهدی یا حرف مصدر (پلاس لغتده دوهنک سمری التمه اوردقلری چولدر که عربجه حلس دیرلر اما بونک کبی برلده اسکی بسکی لباسدر که فقرا کیر (پلاس پوش و صف ترکیبدر خرقه پوش کبی پوشیدن بونده کچک دیمکدر پلاس کچی دیمکدر (یا حرف مصدردر) زاهد پاک بیانه (باش فعل امر مفرد مخاطب (اطلس بونده معهود قوماشدر) پوش فعل امر مفرد مخاطب کی دیمکدر عربجه البس دیرلر (محصول بیت) زاهدلک اسکی بسکی کچیکلک دکلدر یعنی فقرا خرقه لری کچیکله دکلدر زاهدلک زاهد پاک اول یعنی کر چکدن زاهد و عابد اول دخی اطلس و کچیکلک و دنیا و سراسر کی یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخرله اولور نه غیر فاخرله (حاصلی صوفیلک مجرد کهنه پلاس و صوفیانه لباس کچیکله دکلدر بلکه افندبله معامله در حضرت شیخک مرادی حرام لباس کچیکله اغرا دکلدر بلکه مرادی لباس فاخر زهد و تقویه مانع دکل مادامکه اکا کوکلده تعلقی اولیه (حاصلی افندبله معامله درست اولدقندن صکره لباس فاخر و غیر فاخر برابر اولور ننگه نفیحات اننده حضرت مولانا جامی شاه شجاع کرمانیدن نقل بیورر که صاحب ولایات و کرامات ایکن قوماش کیردی و اولاد سلاطیندن ایدی * ترک دنیا و شهوت و هوس * پارسایی نه ترک جامه و بس * ترک دنیا و مصدرک دفعولنه اضافتدر (شهوت و هوس دنیا به معطوفدر) ترک خبر مقد مدر (پارسایی مؤخر مبتدا (و یا حرف مصدر (نه حرف نفی) ترک جامه اضافتی سابق کیدر (و بس و او ایله اتیق دیمکدر فقط معناسنه (محصول بیت) زاهد و عابدلک و صوفیلک دنیایی و لذات نفسانی بی و هوا و هوسی ترک ایلکدر مجرد لباس فاخر و تبدیل شکل ظاهر ایلک دکلدر یعنی صوفیلک اتیق لباس فاخر کچیکله دکلدر (و بس لغتنده کی و او ضرورت وزن ایچون کاشدر دین بونکله نک استعمالندن آگاه دکل ایمش * در کر اغند مرد باید بود * بر محنت سلاح جنگ چه سود * کر اغند و کر اکند و قر اکند کاف عربک و قافک فتحه لریله و زاء عجمله و نونک ماقبلنده کاف عجمله یعنی ایکن لغتده بیله کاف ثانی عجمدر اما اولکبسی عربیدر قر اکندی بعضیلر زاء عربله او قودیلر حاصلی اوچی بیله زرهه وجهه و جوشنه دیرلر (بود مصدر معناسنده در) محنت بونده قورفاق

رد شعی
وکافی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری و کافی
لفظ و نشر طریقه
م

معناسنده در

معناسنه در ننگه رومیلر نحر یف ایدوب محنت دیر ایکی نقطه ایلله (سلاح جنگ لایمه در (محصول بیت) درع وجهه و جوشن ایچنده مرد بهادر و دلیری پروا کرک والا محنت و نامردولکله اوزرنده آلت حرب و سلاح جنگ نه فائده ویرر حقندن کلمنجه (قصه دن حصه بودر کیم درویشلر لباسی کچیک اول لباسک مقتضاسنی و یرمک کرک والا ترک ایلک کرک * فی الجمله روزی تاشب رفته بودیم و شبانکه بیای حصار ی خفته دزدی توفیق ابریق رفیق برداشت که بطهارت می روم او خود بغارت می رفت * فی الجمله محصل کلام (روزی یا حرف وحدت) تا انتها غایت ایچوندر (شبانکه اخشام وقتی دیمکدر (صبح که صباح وقتی اولدینی کبی (یا حرف ظرف) پای حصار لایمه حصار دیی دیمکدر (و یا حرف وحدت) خفته یاتمش و اویمش پینده مشترکدر بینه بودیم مقدردر (دزدی توفیق بیانه بی دولت و بد بخت دیمکدر (ابریق رفیق لایمه بولداشک ابریقی (رداشت قالدردی دیمکدر (که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) بطهارت یا حرف صله طهارته دیمکدر (اوضه یی مذکور دزدی توفیق راجعدر (خود ادات ناکید (بغارت یا بینه حرف صله (غارت یغما (می رفت کیدر مش دیمکدر (محصول ترکیب) محصل کلام برکون اخشامه کتمش ایدک و اخشام وقتی بر حصارک دینده یاتمش ایدک دزد بد بخت و بی دولت یارانک برینک ابریقی قالدردیکه طهارته کیدر دیو اول نامرد مکر غارت و یغما کیدر ایمش (روزی تاشب برینه روزی و شب یازان معنی جانبده ناظر دکلش * بیت * پارسا بین که خرقه در پرکرد * جامه کعبه راجل خر کرد * پارسا بینک مقدم مفعولیدر (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) خرقه کردک مفعول صریحی (و در بر غیر صریحی (در حرف صله (و بر اوست معناسنه اسمدر اوسته ایلدی دیمکدر کچیکدن کاتندر (جامه کعبه لایمه یا بطنیه (و رادات مفعول (جل خرامیه در که یاه بطنیه جامه کردک مفعول اولی و جل خر مفعول ثانیسی (جل اصلنده جیمک ضمی و لامک تشدیدله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلمشدر معناسی معلوم (محصول بیت) عابد و زاهدی کور که خرقه صوفیانی و لباس عارفانی اکنه الدی و کیدی مکه اورتوسنی خره جل ایلدی (یعنی بویله بد بخت و بد کردار خرقه صوفیانی کچیک همان کعبه اورتوسنی خره جل ایلکدر (مصرع اولک معناسنی پارسایی کور که اوزرنده خرقه ایلدی دین معنایه ای لباس کیدر ایمش * چندان که از نظر درویشان غالب کست بیرجی بر رفت و درجی بدزدید ناروز روشن شدن آن ناریک دل مبلغی راه رفته بود و رفیقان بی کاه خفته با داندان همه را بقلعه بردند و برندان کر دند ازان تاریخ ترک صحبت کینیم و طریق عزات کرفتم که السلامه فی الوحده * بیرجی با حرف صله بر جندن مراد حصار بور جیدر (و یا حرف وحدت بر برجه دیمکدر (بر رفت چیدی دیمکدر عروج معناسنه (بیرجی از حصار لغظنی متن یازانلر زاهد ایلشله (درج جوهر حقه سی (و یا حرف وحدت) انجی حقه سنه تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (بدزدید او غورلدی دیمکدر تاه انتها غایت ایچون الی معناسنه (روز روشن شد صباح اولنجده دیمکدر بونده شدی مصدر صورتنده شدن یازانلر عجب نه معنی ملاحتله ایلدیلر (ناریک دل کوکلی قرادیمکدر (ناریک دل برینه آن در ناریک یازانلر متنی نحر یف ایلشله (مبلغی برخلی دیمکدر (رفیقان بی کاه بیانه (خفته یاتمش و اویمش دیمکدر (و برندان یا حرف صله (کردند ایلدیلر یعنی حبس ایلدیلر (ناریخ تفعلیل باندندن مصدر در وقت تعین ایلکله دیرلر تور یخده دیرلر همزه نک برینه و او ایله ارخت و ورخت بر معنایه در برنسنه نک وقتی تعریف و تعین ایلکله دیرلر اما بونده وقت مراد در (ترک صحبت مصدرک مفعولنه اضافتدر (کفتم فعل ماضی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری و کافی
رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری و کافی
رد ابن سید علی
و سروری و کافی

متكلم مع الغير (يعني يارانه اتفاق ايلدك وسو بلسدك ديمكدرد) طريق عزات لاميه ويايانيه (كه حرف تعليل) (السلامة) (زيراسلامه وحضور) (في الوحده تنهالقه وبالكزلقده در ديمكدرد) (محصول تركيب) اولدرد كه در و بيلرك نظرندن غائب اولدى يعنى همان كه حضورلندن ونظرلندن ناپيدا اولدى بر برجه چيغدى ورجواهر حقه سنى اوغر لدى معلوم اوله كه درج كچه جواهر حقه سنى ديرل و خاتونلرك زينت ثوابنه كاه نظرف اولان نسته به ده ديرل كه رومده اكافير جوق ديو اطلاق ايدرلر ليكن بونده اهمال اوزره مذكور در يعنى ايجنده نه وار ايدوكى معلوم دكل بوده غريب قصه در كيم حصاره نيجه كيردى وحقه طور ديمى رى نيجه بيلدى بو كاك بومقامى ترددندن خال دكل روز روشن اولنجه يعنى صباح اغريجه اول قره كوكلى خيلى بر كشميدى يعنى خيلى مسافه قطع ايشيدى وبى كاه يولداشركندى حاللرنده غافل ياتمشرايدى ايرته سى جيعنى قلعه به ايلتد يلو وزندها حبس ايلد يلو اول زماندن برى بر كچه ايله هم صحبت اولوب اختلاط ستمين كسدك وهيج كيمسه ايله الفت ومرافقت ايللم ديو قول وقرار ايلدك وخلقندن انقطاع وعزالت طريقى طودق زيرا سلامت وحدتده در يعنى خلقله مناسبى والفتى قطع ايلك حضور وصفايه سبدر حاصل خلقله اشتاق باش اغريسيدرد * قطعه * چواز قويمى بكي بي دانستى كرد * نه كه رامزالت مانده مه را * قويمى يا حرف وحدت (بي حرف سلب) دانش اسم مصدر در علم معناسته بيلش ديمكدرد (ويا حرف مصدر) (بي دانستى نادانلق ديمكدرد) كه كاف عربك كسرى وهاء اصليه ايله كيجى ديمكدرد (ومه ميمك كسرى وهاء اصليه ايله اولو معناسته در) (ورار ادات مفعول) منزلت بونده قدر ومرتبده ديمكدرد (كه ومه ماندك مفعول اوللرى) (وميزالت ثابيسى) (محصول بيت) چونكه بر قومدن ريسى نادانلق وجاهلك ايليه (حاصلى ناشايسته ايش اشليه اول قومك نه كيرينه حرمت ورعايت قالور ونه صغيرينه) (يعنى برينك كاهى جيعنه سرايت ايدر نكه تعيين ادرار حكاياه سنده سابق اولدى * نى ينى كه كاوى در علف زار * بيايلايه همه كاوان دهرا * نى ينى فعل نفي استقبال مفرد مخاطب استفهامى متضمن كورمى سين ديمكدرد) كه حرف بيان (كاو كاف عجمله صغر ديمكدرد عريجه بقر ديرل) (ويا حرف وحدت) (علق طوار اولايحق نسته) (زار اداندر مدخولنك وفرتى افاده ايدر كزار ولاه زار كى كل لك ولاه لك ديمكدرد بونده علف زارا كنلكه وچارلكه عامدر) (بيايلايه فعل مضارع مفرد غائب بواشدر ديمكدرد معناى مطابقيسى بودر معناى لازميسى ايجندر ديمكدرد) (همه ادات تا كسد) (كاوان الف ونون ادات جعدر) (دهه اضافت لاميه دراصلى ديه ايدى ليكن يا مز استعمالى زياده دراصلنده كوى وكند معناسته در) (ورا ادات تخصيص) (محصول بيت) استفهام طريقه بيورر كور مز ميسنكه بركاوا كنلكه وياچارلقده كويك جيع كاوينى كه آلوده ايدر يا حقيقته آلوده ايدر تازه اوقى چوق بيمك سبيله يا مجازا آلوده ايدر يعنى اول بركاو زبان ايلكله جيعى يا كوتك برلو يا قور برقورى كسلور نكه نيجه كره مشاهده اولشدر حاصلى زبانكارلغى بريسى ايلر اول سبيله غير ياره جفا وبلا ابريشور قصه دن حصه بودر كه ارامزدن بريسى قباحه ايلكله جميعه زندها كبروب نيجه عذاب وعقاب چكدك (كه كهتر معناسته در بلكه اندن مخفندر دين تى كهتر لك ايلش) (ماند ماندندن مشتندر دينلر احوال اشتاقده فتى كروده قالمشدر) (مه مهتر معناسته در بلكه اندن مقصودر دين سابعه ابكى وجهله كهتر لك ايلش فتامل) (علق زارى نارلايه تخصيص ايليلر تخصص بلا مخصوص ايلالراسم مكاني ساراسم مكانه قياس ايدوب معلف دين باندندن سويلش زيرا بونك اسم مكاني معلف كلور ميمك كسرى وعينك سكوى ولامك فتحيله آرى ده

اگر چه بعض كيمسه قيرجنى بويان معناسته استعمال ايدرلر يعنى قوقو جنسى طوراجق بر كرسه قوطى اولسون كرسه حقه اولسون

يعنى كوچك للطابع

رد ابن سيد على
رد ابن سيد على وسرورى
رد ابن سيد على وسرورى وكافى
رد سرورى وكافى
رد سرورى

كلور

كلور اصلى آروى در قندردر (آخورده ايلرا وكنده نكنه شكلنده برنسته ياپارلر اولتغى وصحافى وار په بى انك ايجندن بير) (علق زار معناسته دكلدر ظن ايلديكى كجى بونك ايجون سيدعلى زاده علف زارى مزعايله تعبير ايلش) (بيايلايه معناى مطابقيسى تركيجه بولشدر ديوپ معناى لازميسى اذا وجفا ايدر دينه تعرض ايدن كندى مشر صدر زيرا مقام لزوم ومطابقتدن ايجدر * كشم منبت خدا برا عز وجل كه از فوالد درويشان محروم نمائدم اكر چه از صحبت ايشان وحيد شدم وبدين حكايه مستفيد كستم وامثال مر ادر همه عمر اين نصيحت بكار ايد * كه حرف رابط صفت (ويا حرف بيان) (فوالد فائده نك جعدر) (در ويشتانه اضافت لاميه در) (صحت ايشان لاميه در) (وحيد بالكر ديمكدرد تنه معناسته بعض نسخده وحيد برينه فريد دوشدر) (مستفيد اسم فاعلدر استعمال باندن فائده ليجى ديمكدرد) (امثال مثلك جعدر بكدش ديمكدرد) (مرايه اضافت لاميه در) (ورادادان تخصيص بنم كجى سياهلرك) (همه ادات تا كسد عري تا كسد ايدر) (با حرف صله) (امثال مر ايدك مفعول صريحي) (وبكار غير صريحي) (ودر همه عمر ظرف زمانى) (محصول تركيب) اول درويشدر بوسوزى ايشيد نيجه ديدم شكر الله كه درويشرك ملاقاتى بر كشتدن محروم قالمدم بلكه فوالد عظيملر ندن فائده مند اولدم اكر چه شرف مصاحبترندن وسعادت مرافقتلرندن تنه دوشدم يعنى كچه سر ككه مصاحب ومز افق اولدم اما سزدن منتفع اولدم حاصل بواشدر بكم حكاياه بكا جوق فائده حاصل اولدى وبوف نصيحت بنم كجى بيلرك تمام عمر نده ايشينه كلور يعنى بوف نصيحتى ايشيدن كال مرتبه منتصم اولور وبدين حكايه اوانده واو برنده اما بازان جيع نسخده ره مخالف باز مشر * مشوى * بيمك نازا شيدده در مجلسى * برنجدر دل هوشمندان بسى * بيمك با حرف مصاحبت سببى متضمن (نا حرف نى) (نا شيدده لغته بولشمش) (ونا تراشيدده بولمادق ديمكدرد) (حاصلى ناساز وناهمواردن كايتردر) (مجلسى يا حرف وحدت در) (برنجدر با حرف تا كسد) (برنجدر فعل مضارع مفرد غائب بونده فعل لازم در اما متعديه كلور) (دل فاعلى) (هوشمندانه اضافت لاميه در عاقلان ديمكدرد) (بسى بيا اصليه ايله جوق ديمكدرد) (محصول بيت) (برنجلنده برناساز وناهموار كيمسه سبيله عقلا وفضلانك كوكللى جوق رنجيدده او اوب خاطر لارى زياده بريشان اولور بسى لفظى هوشمندان قند ظن ايلين بى هوش ايلش * اكر بر كره بركشتدن از كلاب * سكى دروى افتد كشد مجلاب * بركه بانك ضمى وراك سكوتيله كوله ديرل وعربجه حوض وغدير برلر) (سكى يا حرف وحدت وى ضميرى بر كره به راجعدر كلاب ايله براولنق اعتباريله) (افتد معناى شرطى متضمن فعل مضارع مفرد غائب فاعلى تخنده سكه راجع ضميردر) (كشد فعل مضارع مفرد غائب) (كشدندن مشتق فاعلى تخنده سكه راجع ضميردر) (كرد بدندن دين خطا ايلش) (مجلاب ميمك و حيمك ضمير ليله وسكوتن نونه مر دار وناپاك صويه ديرلر) (محصول بيت) (اكر بر حوضى كلابدن پرايلشدر برايت ايجنه دوشر سه مر دار ايدر قصه دن حصه بودر كه بريارامز نيجه اينك آدينى باز ايدر) (بركه به متصل اولان همزه وحدت ايجوندر دين اسكى خطاسى از وره مصر اولش * حكايه * زاهدى مهمان پادشاهى بود چون بر سفره بنشستند كزاران خورده ارادت او بود وجون بنماز برخاستند يستر ازان كرد كه عادت او بود تاظن صلاحيت در حق اوز يادت كشد * زاهدى يا حرف وحدت) (مهمان ميمك كسرى وهانك سكوتيله قوفى معناسته در) (پادشاهه اضافت لاميه در) (ويا حرف وحدت) (بود ادات زمانيه ويا فعل ماضى) (چون حرف تعليل) (بر حرف استعلا سفره اولشده بيمك يند كلارى نسته) (بنشستند با حرف تا كسد) (نشستند فعل ماضى

رد سرورى

رد ابن سيد على
وسرورى وكافى

رد سرورى وشمى

درشمى

رد شمى

بجای غائب اوتور دیکدر (کتر کم اسک) (وترادات تفضیل اسکدر) (خورد)
 فعل ماضی مفرد غائب بیدی دیکدر (که حرف بیان) (ارادت افعال باندن مصدر در دیکدر)
 معنای (اوتور دیکدر) (بود اوقات لامیه در) (بختار باحرف صله) (برخاستند قالدیلر
 برخاستند مشتق اوردو طور مق معنای (بیش با عربک کسر به زیاد دیکدر) (وترادات
 تفضیل زیاد رک دیکدر) (که حرف بیان) (عادت اولامیه) (تا حرف تعلیل) (ظن صلاحیت
 مصدرک مفعول اضافه اضافیدر) (صلاحیت باسی مخفف در مشدد یازان خفت ایلش) (حق اولامیه
 زیادت بونک کی تازعریده کردیاز بلور اما بجم اوزون یازار) (محصول ترکیب) (برزاهد بر باد شاهک
 قونغی ایدی ویا قونغی اولدی چونکه سفره به اوتور دیکدر اشتها سی اولدینی دکلوی بیدی یعنی
 است بیدی دکلوی بیدی بلکه است بیکدن اسکدر بیدی حاصلی قرن طبره یوب اچ
 قالدی و چونکه نماز قالدیلر نمازی عادتدن زیاد قلدی یعنی معناد اولان وظیفه سندن
 زیاد رک قلدی بونجه ریایی خلق انک حقه زهد وصلاح و پرهیز اعتقادینی زیاد
 ایلیم لردیو ایدردی * بیت * رسم نسی بکعبه ای اعرابی * کین ره که تو میروی بترکستانست *
 (رسم فعل مضارع متکلم وحده در رسیدن قورقورم دیکدر) (نسی فعل مضارع منفی یعنی
 نمی مستقبل) (باحرف صله) (کعبه خانه خدا) (اعراب صحرالرده و برو بیابانده قور و کوچر بر طاقه در
 حاصلی اسم جنس در عربک جعی دکلدر یاسی حرف نسبتدر) (کین که حرف تعلیل) (و این اسم اشارتدر
 رهد) (که حرف بیان) (می روی فعل مضارع مفرد مخاطب کیدرسین دیکدر) (باحرف صله ترکستان
 جیعون ابرمغندن اکار یسنه ترکستان دیرلر) (محصول بیت) (ای اعرابی قور قرین که کعبه
 مقصوده واصل اولیمه سین حاصل کلام مرادک کعبه سنه وصول بولیمه سین زیر بویول که
 سن کیدرسین سنی ترکستانه ایلدر یعنی مراد که سنی ایصال ایلز حاصلی زاهد رزق وریایله
 حقه واصل اولیمز بلکه کتد بجه بعدی ارتار و کندنه جاننه ایلدیک جفا قالدور انجق یعنی
 خطب دوزخ اولور ایلدیک ریاسیله * چون بمقام خویش باز آمد سفره خواست ناستاول
 کند پسری داشت صاحب فراست گفت ای پدر در دعوت سلطان چیزی نه خوردی گفت در
 نظرایشان چیزی نخوردم که بکار اید گفت نماز راهم قضا کن که چیزی نکردی که بکار اید *
 تا حرف تعلیل (تناول اکل طعام معنای در) (پسری باحرف وحدت) (صاحب فراست اسم فاعلک
 مفعول اضافه اضافیدر) (فراست بونده زکاوت و طبعیت معنای در) (دعوت سلطان مصدرک
 فاعله اضافیدر) (چیزی باحرف وحدت) (نخوردی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای
 استفه ای متضمن بید کی دیکدر) (نظر ایشان لامیه) (که حرف بیان) (گفت پسری بیدی
 (محصول ترکیب) (چونکه زاهد مرابی دعوت سلطانندن یننه کندی مقامه کلدی سفره
 دلدیکه طعام اکل ایلیم بر صاحب فراست وزکاوت فرزندی و آرایدی بیدی ای پدر پادشاه
 دعوت و ضیافتده برنسنه بید کی زاهد دیکه انارک نظر نده برنسنه بیدم که کفایت ایلیمه
 حاصلی اکبر و اعیان نظر نده طوبیجه نسته بیدم بلکه اچ قالدیم پسری بیدی که نمازیده قضا ایلیمه
 زیر برنسنه ایلدک که کفرته یار ایلیم (یعنی ظاهر بودر که اکل طعامده ایلدیک ریایی ادای
 صلوتده ایلش سین ایدی اتی ده قضا ایلیمه که انده ایلدیک ریایله قلدیغک نماز حقه یار اما از
 * قطعه * ای هنرها نهاده بر کف دست * عیبها بر گرفته زیر بغل * ای حرف ندا (مناداسی
 مفرد) (هنر صنعت و صنعتده مهارت دیرلر حاصلی شخصی مقبول ایلین نسنه) (عرییده منقب
 دیرلر) (وها ادات جمعدر) (نهاده هاء رسمی بونک کی پرلده حرف ترتب اولور) (معنای قویوب
 دیکدر) (کف دست لامیه در الک ایاسی دیکدر) (هنرها نهاده نک مفعول صریحی) (و بر کف

ردشعی

کردیاز بلن تابه نای مربوطه
 دیرلر و اوزون یازیلنه مطوله
 دیرلر

غیر صریحی

غیر صریحی (عیبها بر گرفته نک مفعول اولی) (زیر بغل لامیه و مفعول ثانسی) (زیرالت
 معنای در جهات سته دندر عرییده تخت دیرلر) (بغل قولتی در عرییده ابط دیرلر
 همزه نک و بانک کسره لریله سکون با ایلیم ده لغتدر) (محصول بیت) (ای هنرلری الک ایاسنه
 قویوب عیباریکی قولتوغک التنه الوب کراین کیمسه) (کیمسه معنای منادادر یعنی ای هنرلری یکی
 اظهار ایدوب عیباریکی سترایدن کیمسه * ناچه خواهی خریدن ای مغرور * روز در ماند کی
 بسیم دغل * تا حرف تعجب در عجب معنای (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیرلسین
 دیکدر) (خریدن خالک ورائک کسره لریله مصدر در صاتون الملق معنای (ای حرف ندا منادی
 مخدوف تقدیری ای مرد مغروردر) (مغرور بونده غافل معنای در) (روز در ماند کی لامیه در
 کاف عجم هار سمیدن بدلدی) (و باحرف مصدر روز عجز دیکدر) (باحرف مقابله) (سیم دغل
 پیانیه) (دغل قلب و فاسد و کچمن اچنه ناسره معنای (محصول بیت) (مغرور خطاب ایدوب
 یورر عجبانه اسک کرک ای مغرور یعنی نه صاتون اسک کرک عجز کوننده قلب کومش ایلیم
 حاصلی ریایله اولان عمل فاسد و کاسد در و مردود و مطرود در پس خداقتده حیرا عیارده
 دکلدر که مقابلنده ثواب و جزا میسر اوله یعنی ریایله اولان عمله خدای تعالی الدائمز ایدی
 بویله عمله اعتماد ایدوب جنت امید ایلیم * حکایت * یاد ارم که در عهد طفولیت متعبد بودم
 و شب خیز و مولع زهد و پرهیز * یاد ارم خاطر مرده در دیکدر) (که حرف بیان) (عهد بونده زمان
 معنای در اضافتی لامیه در) (طفولیت صباوت یعنی او غلبه خلق زمانی دیکدر) (متعبد
 اسم فاعلدر تفعل باندن عبادتله مقید اولیجی دیکدر) (شب خیز کیمه قالدیجی یعنی متعبد
 (و مولع افعال باندن اسم مفعولدر حریص معنای بومعاده بولغت اسم مفعول وزنی اوزره
 مستعملدر) (زهد و پرهیز عطف تفسیری شکلدر) (محصول ترکیب) (هنوز یاد مرده در
 فراموش ایلماشم که صباوت زماننده متعبد و مترهد ایدم یعنی عبادت و طاعت مشغول ایدم
 و کیمه نهجده قالدیجی وزهد و پرهیز حریص حاصلی ایشیم صوفیجه سنه ایدی * شبی در خدمت
 پدر نشسته بودم و همه شب دیده بهم نسته و مصحف عزیز در کار گرفته و طائفه کرد ما خفته
 پدر را کفتم از بیان یکی سر بر نمی دارد که دوکانه بگذارد چنان خفته اند که کوئی مرده اند
 گفت جان پدر تو نیز اگر بخفتی به که در پوستین خلق افتی * شبی در خدمت پدر یاه وحدتله
 بر کیمه پدرک خد متعبد دیکدر) (دیده بونده کوزدر) (بهم بری برینه) (نسته بعلامد معنای
 لازمی کوز بومادم دیکدر حاصلی ترک نومدن کایتدر) (در کار قوجاقده دیکدر) (گرفته
 طومشیدم بوسجعلرک جیعنده بودم لفظی مقدردر) (وطائفه یا حرف وحدت و همه حرف
 توسل) (کرد بونده اطراف معنای در) (مایه اضافتی لامیه در) (خفته بونده او بومش دیکدر
 (پدر را حرف صله) (از بیان بونلردن یعنی اطراف زده بونلردن) (سر بر نمی دارد باشن قالدیجی
 (دوکانه ایکی رکعت دیکدر) (بگذارد ادا ایلیم) (چنان انجیلین) (که حرف بیان) (کوئی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) (گفت پدر دیدی) (جان پدر منادی حرف ندا مخدوف در) (نیز دخی
 دیکدر) (بخفتی با حرف تأکید) (و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر) (به که
 حرف بیان) (پوستین لغتدر کورک در اما اصطلاحده مساوی و غیبت معنای در) (افتی
 فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط واقعدر) (محصول ترکیب) (بر کیمه پدر عزیزمک
 حضور شریفنده اوتوردم ایدی یعنی احیاء لیل ایلدم دیکدر) (معلوم اوله که حضرت شیخ
 مناقبده یاز مشلردر) (که بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ روز بها نست
 کوبند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبد الله خادم حضرت شیخ بوده است و چون

دوکانه ایکی رکعت نمازدر
 کایتدر نکه بعض نسخه لده
 دور رکعت واقعدر
 سله

حضرت شیخ سعدی متولد شده بخند مت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم (اما مرشد او شیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ارواحهم) و تمام کجی صباحه دک کوزم یومادم و او یقویوزین کورمدم و محقق شریفی آمدن قومایوب تلاوت ایدردم حاصلی صباحه دک یاغده ایدی و بر بلوک طائغه یعنی او جاعتی اطرافزده خواب غفلتده یاتوب او یورلردی پدرمه دیدم یونلردن بریسی باشین قالدردم که ایکی رکعت نماز ادا ایلید شویله او ییشلر کویا که اولشلردر (یعنی خواب غفلتده شویله مستغفر قلدر کویا که موتادر) پدر یوسوزی بنیدن ایشید یچک دیدی ای جان پدر سنده اگر او یویایدک چوق یک ایدیکه خلقت غیبت و مساویسین ایلید سین یعنی خلقت معایب و مثالبین سو یلکدن او یومغک یکیدی زیرا انلرا اگر چه خواب غفلتده مستغفر قلدر و عبادتده مقصر لر در لیکن اول حیده کسب معصیتدن خالی و سالم لر اما سن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیبت و مساوی سبیلده ضایع ره زجت چکر سین که یونک سبیلده عملک مبرور دکل * قطعه * بنید مدعی جز خویشن را * که دارد پرده پنداردن پیش * بنید فعل ننی مستقبل مفرد غائب (مدعی افتعال یابندن اسم فاعلدر یلان بیره برنسته دعوی ایدن یونده مراد خود بین و خود پسنددر) (جز غیری) (خویشن خاده روم کسره ایلده و واور سیمی ایلده کندی دیمکدر) (ورا ادات مفعول) (که حرف تعلیل) (پرده پندار بیانیه) (پندار ظن معانسه در (محصول بیت) خود بین مدعی دنیاده کندیدن غیری بی کور من یعنی همان کندی طاعت و عبادتی کور انجق زیرا او کنده زعم و پندار و عجب و استکبار پرده سی غیری لری کور مکه مانعدر و حاللرینه اطلاعی دافع * کرش چشم خدا بینی بخشنده * بنید هیچ کس عاجز تر از خویش * کرش کر حرف شرط و ضمیر مدعی به راجعدر (چشم خدا بین بیانیه) (خدابین وصف ترکیبدر خدادن غیری بی فانی مطلق کورن کوزدیمکدر) (یا حرف مصدر) (بخشنده فعل مستقبل جمع غائب بعشیه لردیمکدر) (بنید فعل ننی مستقبل مفرد غائب کورمزدیمکدر) (هیچ کس مفعول اول صریحی) (عاجز تر مفعول ثانی صریحی) (از خویش مفعول غیر صریحی) (محصول بیت) اگر مدعی به جناب کبریادن عنایت و هدایت اولوب چشم خدا بین عطا ایلندر حقایق اشیا بی کاهی کورمکه و بلکه موفق اولوب خلق عالمده کندیدن عاجز رک و حقیر رک هیچ بر کیمسه کورمزدی و کندی حالین بلوب اصلا انانیت و وجوددن لاف اورمزدی حاصلی زبان بریده فالوردی و هیچ کیمسه به دخل و تعرض ایلردی یو پینده نسیخلر مختلفدر لیکن اصح نسخه یازدیمزد * حکایت * بزرگی رادر محفل همی ستودند و در اوصاف جلیش مبالغه می نمودند سر بر آورد و گفت من آنم که من داتم * بزرگی یا حرف وحدت (وراداد مفعول) (محفل اسم مکاندر جمع معانسه زیرا حرف کثرت معانسه در ضرب یابندن) (یا حرف وحدت) (ها حرف تأکید) (وی حکایت حال ماضی افاده ایدر) (ستودند فعل ماضی جمع غائب او کرلردی دیمکدر یعنی مدح ایدرلردی) (اوصاف جلی بیانیه) (سر بر آورد باشین قالدردی یعنی محفلده حاضر ایدی مذکور اوصاف و مدحاتی ایشید یچک باشین قالدردی دیدی) (من آنم بن اول کیمسه بی) (که حرف بیان) (من داتم بن یلورم) (محصول ترکیب) (بر اولو کیمسه بی مواجهه بر جمعه او کوب مدح ایدرلردی و اوصاف جلینده و اخلاق جلینده مبالغه کوسرلردی مذکور عزیز مبالغه لری ایشید یچک باشین قالدردی دیدی بن اول کیمه کبن بلورم یعنی سز بنم حقهده هر تقدیر که مبالغه ایدر سکن فائده سی یوقدرز براوز حالمی بن سزردن اینی بلورم سز یوردیمکز مبالغه در بنم حقهده بنده انلردن نسته یوقدر * بیت * کفیت اذی یامن تعد محاسنی *

مدعی لغتده یا لکر شارحک
ذکر ایدیکی اشبو معنایه
متخصر دکلدر فندبر
للعنایع

علائقی

علائقی هذ اولم تدر باطنی * کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب یابنک ناقص یابنندن مبنی للمفعول بنسده و کافسین دیمکدر (اذی مصدر در اذی یا ذی دن حسب یابنندن مهور الفاء معتل اللام جفا معانسه در یونده تمیز لکله مفعولدر کفیت فاعلندن) (یا حرف ندا) (من اسم موصول منادی) (تعد فعل مضارع مذکر مخاطب فاعلی تختده انت مستر) (محاسن حسنک جمیدر خلاف قیاس اوزره مساجد وزنی اوزرینه مفعول تعددر و جمله فعلیه نک اعرا بدن محلی یوق موصولک صله سیدر و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه محاسندر) (تعدی بیایله یازوب نیایله یازانلر خلاف ظاهره جل ایشلردین خلاف ظاهره ذاهب اولشلر) (تکک یامن بدا جلالک دن ظاهردر) (علائیه اشکاره دیمکدر) (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه در) (و علائیه محلا مرفوع مقدم خبر و یا مبتدا) (هذا مؤخر مبتدا و یا خبر مبتدا) (ولم تدر فعل جحد مطلق لم ترم کبی دری بدری دن ضرب یابنک ناقص یابنندن بطنک دیمکدر مصدری درایت کلور) (باطن فاعل وزنی اوزره کرلی دیمکدر لم تدر یبک مفعولدر) (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (محصول بیت) ای بنم محاسن و هنر لری یوزیمه قرشو بریز کرو تعداد ایدن و قرشیده مدح و ثنا و اوصاف جلیه مه مشغول اولان بوجهندن بکا جفا و اذا ایلکده کافسین زیرا یونک و راسنسته قباحه وار که تقصید عجب و غرور و بر که حق دن دور و طریق استقامتدن مجبور اولامه باعث اولور علی کل حال بکابوجهندن ضرر کلی مترتدر و یوسنک سوبلد یکک بنم ظاهر حاملدر و مطلع اولدینک بنم اشکاره و ضمیدر اما باطنی بطنک و بطن سین زیرا خلقت احوال باطنیه خلایق مطلع و عالمدر انجق * قطعه * شخصم چشم عالمیان خوب منظر ست * وزخبت باطنم سر بخت فتاده پیش * شخصم مدن مراد نظره کان وجو دیدر) (یا حرف صله) (چشم عالمیان لایمه) (یا حرف نسبت) (والف و تون ادات جمع عالمه منسوب خلقت کوزینه دیمکدر) (منظر اسم مکاندر نظر کاه معانسه) (خبت باطن لایمه) (خبت خاک ضمی و بانک سکونیه مصدر در مردارلق معانسه) (میم متکلم معانده نخله مقیددر) (سر بخت بیانیه) (و یا یم پیشه مقیددر) (پیش تقدیرنده) (و یا بوم قرینه سبیه پیشه بریم تقدیر اولنه) (محصول بیت) بنم وجودم و شخصم خلق عالمک کوزینه خوب سیران کاهدر یعنی ظاهر منظر لریه خوب کورینور اما باطنم خیالتندن و در و نم قباحتندن شرمنده لک باشی قالدروب کیمسه یوزینه بقام بلکه نجاتندن باشم او کومه دوشمش (سر بخت اضافی مجازیدر زیرا نخلک باشی و یاغی اولماز مقصود نجاتندن باشم او کومه دوشمش دیمکدر) (تکم اوتان کیمسه جابندن باشی او کونه صارقیدر * طاوس رابنقش و نگاری که هبت خلق * تحسین کند و او نخل از پای زشت خویش * طاوس معروف حیو اندر) (و یا حرف صله) (یا حرف مصاحبت سبیتی متضمن) (نقش و نگار عطف تفسیری) (و یا حرف وحدت نوعیه) (که حرف رابط صفت) (خلق مصراع ثانی به مرهونددر) (کنندک طاوس مفعول اول صریحی) (و تحسین ثانسی) (و بنقش غیر صریحی او ضمیری طاوسه راجعدر) (خیل صفت مشبهدر اوتانن معانسه) (پای زشت بیانیه) (و خویش اضافی لایمه در) (محصول بیت) طاوسه بر در لونقش و نگار سبیلده که انده و اردر خلق تحسین ایدرلردی اول کندی زشت یاغندن شرمسار در قصه دن حصه بودر کیم مدوح عزیزیوزر که بنم علم و معرفت و کماله اراسته و پیر آسته اولدیم ظاهر سکا خوش کلور و بی زیاده مدح و اطرا ایدر سین اما بنم باطنم ظاهر مه او یماز پس اول جهتندن زیاده شرمنده بی حاصلی عیب در معدن زیاده محجوب که ظاهریمه او یماز * حکایت * یکی از صلهای جبل لبنان که مقامات اودر دیار عرب مذکور

ردسروری

اطر اند حده مبالغه درلر

بود و کرامات او شهرور * صلحای جبل لبنان (صلحانك) جمله اضافتی لامیه در (ولبنانه) بیانیه
 (لبنان طر ابله شام یکنده بر طاعنك اسمیدر عثمان وزنی اوزره) (که حرف رابط صفت
 (مقاماتند بونده مراتب مراد در که طریق مشابحه مستعملدر (محصول ترکیب) جبل لبنان
 صلحاستندن بریسی که دیار عربده مقامات و مرای مذکور و کراماتی مشهور ابدی * بجای جمع دمشق در آمد
 و بر کار برکه کلاسه طهارت می کرد پایش بلغزید و بحوض در افتاد و بمشقت بسیار از انجا
 خلاص یافت چون از نماز برداختند یکی از اصحاب گفت مرا مشکلی هست شیخ گفت آن
 چیست گفت یاد دارم که بر روی دریای مغرب می رفتی و قدمت ترغی شد و امر وز درین يك
 قامت آب از هلاکت چیری نمانده بود درین چه حکمتست * با حرف صله (جامع دمشق
 لامیه در مراد جامع بنی امیه در کیم اصلنده کلبسا ایش صکره معاویه زماننده نصف شرقی
 صحابه نصارادن الوب مسجد ایدر الا آن محرابی طور و اول محرابه محراب صحابه دیرل
 صکره ولید بن عبد الملك نصاریه بعض کتبسه و یروب و اول نصفی دخی الوب مجموعی بر اولو
 جامع ایلدی پس مذکور جامع شریفی ترمیم و تعطین ایلد که کرج جامعک قریشده دیوار
 جامعه متصل برده بیغلور مش یعنی جمع اولور مش آنکیون اول بره کلاسه دید بار میافه
 صیغه سی اوزره ارض کلاسه تقدیرنده زیر کلس کرجه و آلتی به دیرل صکره نور الدین
 محمود بن زکی مذکور کلاسه ده سنه خمس و خجین و خسمانه ده بر مدرسه بنیاد ایلدی و اول
 مدرسه نك اسمی الا آن کلاسه در ارض کلاسه مبنی اولدیغیچون اثمه شافعیه مشروطدر
 (اما بوزمانده انده بانی بناسندن نام و نشان یوقدر زیر سنه سبعین و خسمانه ده آتشد باندی
 اکا متصل جامع شریفک برمناره سیله که اکا مأذنه العروس دیرل پس نیجه زمان بویه قالدی
 صکره سلطان صلاح الدین شامه پادشاه اولدقده بناسنه امر بیوردی لیکن حجره لینی شویله
 کوچک ایلدی لکه برآمدن غیری ضغماز (ایمدی مذکور برکه مذکور کلاسه نك اورنه سنده در
 جامع شریفه چقار بر کوچک قیسنك قرشونده و در کلکی بر یو حق آدم بیونجه وار پس
 جامع بنی امیه دید کلری نصارادن اول الوب جامع ایدن انلر اولدیغیچوندر (برکار برکه کلاسه
 برکه کلاسه نك کارنده دیمکدر کاری قنده دیمکدر (طهارت می کرد طهارت ایدردی
 (پایش شین ضمیر صالحه راجعدر) بلغزید باء تا کید ایلله طبرندی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائبدر
 لغزید نندن (با حرف صله) حوضدن مراد مذکور برکه در (با حرف مصاحبت) مشقت بسیار
 مصدرک فاعلنه اضافتیدر (چون حرف تعلیل) از نماز نمازدن دیمکدر (پیر داخند باء
 تا کید ایلله فارغ و خالی اولدیلر) یکی از اصحاب مرید لردن بری (گفت دیدی یعنی صورتی
 (مرا بنم دیمکدر) مشکلی یا حرف وحدت (شیخ گفت دیدی) آن اشارتدر مشکله (گفت
 مرید دیدی) یاد دارم خاطر مدده در که (يك قامت آب بر آدم بوی صو دیمکدر بعض نسخه ده
 قامت برینه قله واقعدر قافک ضمی و لامک تشدیدیه بر یوک دستی به دیرل که ایکوز الی بطمان صو
 اله بونده صو یک قلشدن کا یتدر (هلاکت تا ضمیر خطا بدر) از هلاکت چیری نمانده بودک
 معناسنی غیر از هلاکت تقدیر ایدن معنایی هلاک ایش و کلی هلاک بولندی و اندن بر جزء
 و بر پاره اصلا قالدی دین عجب معنی تصویر ایش (محصول ترکیب) مذکور صالح جامع ده مشقه
 یعنی جامع بنی امیه به داخل اولدی و کلاسه حوضك کارنده ایدست الوردی الالهک حکمتیه
 یاغی طبرندی و حوضه دوشدی و چوق مشقت و محنتله بو غلقدن کوجه خلاص بولدی
 چونکه نمازدن فارغ اولدیلر عزیزك مرید لردن بریسی عزیزه خطاب ایدوب بیوردی بنم
 بر مشکلم وار شیخ بیوردیکه اول مشکل ندر مرید دیدیکه یاد مدده در که سن دریای مغرب

بوزنده

کلس کاف عربک کسری
 و سکون لامه کرجه و الحی به
 دیرل

ردشعی

ترکیده طبرندی سورجی
 دیمکدر للطابع

رد این سید علی
 و سروری

بوزنده کیدردک و یاغک باش اولمازدی یعنی اصلا غزیدی و بوکون بر آدم بوی صوده هلاک کردن
 نسنه قالدی مشیدی حاصلی غرق اوله یازدک * سر بیجیب تفکر فرورد و پس از نامل بسیار
 سر بر آورد و گفت نشینده * نشینده همزه سنی خطاب ایچون طوتان بونی کیمسه دن نه کور مش
 ونه ایشش * که سید عالم محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم گفت (لی مع الله وقت لایسعی
 فیه ملک مقرب و لای می مرسل) ونه گفت علی الدوام * با حرف صله (جیب جیمک فحیله یقه به
 دیرل تفکره اضافتی بیانیه در (فرورد بحسب لغت اشاعه ایلندی دیمکدر اما استعمالده
 ایندیردی دیمکدر مراد فکره طالدی دیمکدر (نامل بسیار بیانیه) (سر بر آورد اولکی سر) (فرورد
 بردک مفعول صریحیدر) و بیجیب غیر صریحیدر (وایکجی سر) (بر آوردک مفعولی) (لام
 حرف جر) و یا ضمیر متکلم محلا مجرور لامله متعلقدر مقدر حاصل کلمه سنه (که مقدم خبریدر
 مؤخر مبتدا نك که وقت در) مع ممک و عینک فحیه لریله زمان مصاحبت و مقارنتک و مکا نلرینک
 اسمیدر محله کوره اضافت و نظر فیه ملازم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافتله مجرور در
 تقدیر کلام خدا ایلله بنم بر وقتم وارد دیمکدر (لایسعی فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب حسب
 بایندن اصلی بوسع در و او بین یا و کسره واقع اولدیغیچون حذف اولدی صکره حرف
 حلق ایچون سین مفتوح قلندی وزنی اصله نسبت یعل در کسر عینله (اما فرعه نسبت
 یعل در فتح عینله) (نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولیدر و جله فعلیه محلا
 مرفوع صفتی در وقتک) (یعنی بکالایق و مناسب دکل و یا بکا بجامع و مقارن دکل) (ملک فرشته لفظا
 مرفوع فاعل لایسعی در) (مقرب تفعیل با بندن اسم مفعولدر لفظا مرفوع صفت ملک در) (واو
 حرف عطف) (ولا حرف نفی) (و بی ملکه معطوف تقدیری لایسعی بی در) (مرسل لفظا مرفوع
 صفت بی در) (مرسل شول بیغمبره دیرل که خلقی بر نازه دینه دعوت ایلکه جانب خدادن بر کابی اوله
 (حضرت محمد) (وعبسی) (وموسی) (وداود کبی صلوات الله علی نبینا وعلیهم) (واو حرف عطف) (نه
 گفت حدیث شریف اولنده گفته معطوفدر) (علی الدوام مفعول نه گفتدر) (محصول ترکیب)
 عزیزك مریدی ایکی حالک یکننده اولان مخالفت و مغایرت حکمتندن سؤال اید نیجه عزیز باشتی
 فکر یقه سنه ایلندی یعنی فکره طالدی دیمکدر فکره یقه اثباتی مجاز ایلدر و چوق تأملدن صکره
 باشتی قالدی بروب دیدی ایشتماش مبین که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم دیدی
 یعنی بیور مشکله بنم خدا ایلله بر وقتم وار در که اول وقتده بکامک مقرب لایق و مناسب و یا بجامع
 و مقارن دکل بیغمبر مرسلده یعنی خدایه انلردن یقینقر اولورم حضرت بیغمبر علیه السلام خدا ایلله
 بروتم وار دیدی هروقت و هر ساعت دیدی حاصلی دائما حالم خدا ایلله بویه در دیدی زیرا اول
 مقامه مقام محمود دیرل نوع انسانه مپسر دکل دیوسو یلرل لایسعی فیه ملک مقرب و لای می مرسل نك
 معناسنی اوله وقت که بکا وسعت و برمز اولو قنده مقرب ملک و مرسل بی دین معنایه ای وسعت
 و برمش * وقتی چنین که فرمود یحیر ایل و میکایل نیر داختی و دیگر وقت با حفصه وزینب
 در ساختی * وقتی با حرف وحدت (چنین بونیچلین دیمکدر) (که حرف بیان) (یحیر ایل و میکایل
 (با حرف صله و یا حرف مصاحبت) (نیر داختی فعل نفی حکایت ماضی مقید و مشغول اولمازدی دیمکدر
 (یعنی بونلره ملتفت اولمازدی و مناسبت ایلز دی) (نیر داختی معناسنی مقارنت ایلز دی
 دین عندی سوبلش (با حرف مصاحبت) (حفصه حضرتک خانونی) (وامام عمر حضرتک
 قزی هجرتدن ایکی سنه اول آتی تزوج ایلدی و امام عثمان خلافتنده مدینه ده وفات ایلدی
 (زینب آدی ایکی خانونی اولشدر اما بونده حزمه قزی مراد در که حضرتک حال حیاتنده وفات
 ایلشدر) (در ساختی قانع و راضی اولور دی فعل ماضی حکایت حال) (یعنی بویه علو مرتبه

ردشعی

ردشعی

ردشعی

صاحبی اینک انلرك مصاحبتله قانع و راضی امش (محصل تركب) بروقت بونجین ایدیکه حضرت پیوردی (یعنی جبرائیل و میکائیل ایله مقید و مشغول اولمادی) یعنی مرتبه سی انلردن اعلی ایدی انلرك مرتبه سینه تنزل ایلزدی و بروقت دخی حفصه و زینب ایله قانع و راضی اولوب مصاحبت ایدر دی (یعنی انبیا و اولیایک ایکی حالی وار بری روحانیت و بری بشریت روحانیت حاللری خدا یله اولان خاللدی و بشریت حاللری بشرله اولان حاللردی)
 * کده مشاهدت الابرار بین التجلی والاستار می نمایدومی رباید * که حرف تعلیل (مشاهده) مفاعله باندن مصدر در بونده مشایخک سیر و تماشا شدن عبارتدر (ابرار برک و بارک جمعیدر صفت مشبهه ز درایلر دیمکدر مراد مقر بین خدادر (تجلی فعل باندن مصدر در بانی رعایت ایچون لام مکسور اولمش معناسی ظهور در (استار افتعال باندن مصدر در کز لنگ دیمکدر (می نماید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کور پیوردیمکدر فاعلی خدادر (و او حرف عطف (می) باید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه قیاردیمکدر استاردن کنایتدر (یعنی کور غایک تنکه می نماید تجلیدن کنایتدر یعنی کورنگ (محصل تركب) حضرت حبیب اللهک کاه حقه و کاه خلقله مناسبتی انکچوندر که اولورک وایلرک سیر و تماشاسی (یعنی انبیا و اولیایک حتی مشاهده لری تجلی و استار بینده در (یعنی بونله کاهی جالان عرض ایدوب سیرایتدر و کاهی اخفا ایدوب کز ل حاصلی کاه کور پیوروکاه کورنرخ حدیث شریفده مضمرنی بودر قدر (می نمایدومی رباید فعل لرنندن صکره قلوب اولیای ذکر ایدن معلومدر که مقصوده واصل اولمش و مذکور فعلل مفرد اولمق کرک جمع صیغه سیله ایراد ایلینلر معنالیله جمع اوله مملک معنالی بر دم کوسترلر و بر دم قیاردلر دین و ورلر ینه آورلر دین ملا حظه سز و بر مشلر و المشر * بیت * دیدار می نمایی و رهبر میکنی * بازار خویش و آتش مانیز میکنی * دیدار دن بونده یوز مراد در (می نمایی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیدار مقدم مفعولی (و رهبر میکننک بومصرع می نماینک و می رباینک معنالی متضددر (بازار خویش لامیه و میکننک مفعول اولی (و آتش ما معطوفدر کا (و نیز مفعول ثانسی (محصل بیت) ینه دیدارکی کوسترسین یعنی عرض جال ایلرسین و رهبر ایلرسین یعنی جالکی کز لرسین حاصلی کاه تجلی ایدوب بزی دیدار بکه مشتاق ایلرسین و کاه منستر اولوب بزی واله و حیران ایلرسین بوندن مرادک کندو بازارو رونقکی کسکین و رایج ایدوب بزم آتش عشق بزی زیاده ایلکدر حاصلی کاه تجلی و کاه منستر اولمغله کندی آتش نخب و عشقکی قیرغن و بزم عشق و شوق بزی کسکین و زیاده ایلرسین خواجه حافظ - ورر (بیت) شیدا ازان شدم که نکارم چوماه نو (ابرو نمود و جلوه کری کرد و رویست)
 * اشاهد من اهوی بغیر وسیله * فیلحقنی شأن اضل طریقاً * اشاهد فعل مضارع متکلم وحده در مفاعله باندن کورورم دیمکدر (من اسم موصول محلا منصوب مفعول اشاهد در (اهوی فعل مضارع متکلم وحده در علم باندن تقدیری اهواه در اسم موصوله راجع ضمیر منصوب ضرورت وزن ایچون حذف اولمدر ضرورت سزده حذفی جائزدر سورم دیمکدر (بغیر با حرف جر اشاهده متعلق (وسیله برنسنده به اولاشمغه سببه دیرلر (فیلحقنی فاسبتی و ترتیبی متضمن حرف تعقیدر (یلحق فعل مضارع مفرد غائبدر علم باندن (نون حرف وقایه (و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعول یلحق در بس بکا او شور (شان لفظنا مرفوع فاعل یلحق در همزه بی الفه قلب ایلکده جائز حال معناسنه در (اضل فعل مضارع متکلم وحده در ضرب باینک مضاعفندن پیورورم یعنی کم ایدرم دیمکدر جلله فعلیه صفت شاندر و موصوفه راجع ضمیر محذوفدر تقدیری اضل به در (طریقاً لفظاً منصوب مفعول اضل در (محصل بیت)

بر باینک فتحیله صفت مشبهه در
 ابو دیمکدر
 کده

رد سروری
 رد سروری و شعی و کافی
 رد شعی و کافی

سودیکمی یعنی تجانانی وسیله سز و واسطه سز کورورم و سیر و تماشا ایدرم حاصلی آشکاره تماشا لورم بس بکا بر حال و شان اولاشور یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سببیه یواوی کم ایدرم کال حیرت و دهشتندن حاصلی عرض جال ایدوب بکا تجلی ایدنبجه مدعوش اولوب کندیمی پیورورم * یوچج ناراهم یطقی برشته * لذاک ترانی محرقا و غریقا * یوچج فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بیت اولک مصراع اولنده منه راجع ضمیر در تعقیل باندن (تا جیح آتش یالکلندرمی ابقاده دیرلر (ناراه لفظاً منصوب مفعولی (تم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدر (یطقی فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال باندن اصلنده مهموز الالمدر ضرورت وزن ایچون همزه بایه قلب اولندی سوندر در دیمکدر فاعلی تحتیده یوچج فاعلی کی منه راجع ضمیر در (با حرف جر اطفایه متعلق (رشه رانک فقی و شبنک تشدید یله جسمی به دیرلر مثلاً یغور چسبسی کی (لذاک لام حرف جر در تعلیل ایچون (ذلک اسم اشارتدر تا جیح ناره و اطفایه ترانی (ترا و فعل مضارع مفرد مخاطب اصلی ترا ایدی همزه سماعاً حذف اولاشدر (نون حرف وقایه (و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولی سن بی کوررسین دیمکدر رؤیت عین مراد ایسه بر مفعول ایله اکسفا اولنور و رؤیت قلب مراد اولورسه ایکی مفعول آلورسار افعال قلوب کی بونده ایکیسنه ده مساع وار (محرقا افعال باندن اسم مفعولدر (تری تبصر معناسنه اولورسه محرقا حائیه منصوب اولور ترانی یاسندن اما فعل قلبی اولورسه محرقا مفعول ثانی اولور بائمش کوررسین و یابائمش اولدیغ حالده کوررسین (و غریقا اعرابه محرقا کییدر فعل مفعول معناسنه در مغرق دیمکدر غرق اولمش معناسنه (محصل بیت) جانان آتش عشق و محبتی تجلی سببیه ابقاد ایدوب یالکلندرن یعنی جالنی کوسترمکله عشق آتش پیدا ایدر صکره استار و اخفا رشاشیه سوندر در حاصلی تا جیح نار تجلیدن کنایتدر و رشاشیه اطفایه تستر و اخفادن یعنی کندینی جانان ازل عاشق و محبته کوستر صکره کز ل (می نمایدومی رباید دیمکدر سابقا پیوردیگی کی قدر (مصراع اولک معناسنی فراقنده بی عشق آتشنه یقار صکره وصالی صوینک سر پندیسيله اول آتشی سوندر در دین معنای بیی سوندر مش (و مصراع اولک معناسنی عشق نارینی ابقاد ایدر فراقدن برنوعله اندن صکره ماء وصالدن برر شه ایله اتی سوندر در دین مذکور کی معنای مصراع سوندر در دین و نار عشق جانان تا جیح ایدر اندن صکره وصالک ازاجق صویله سوندر در دین مذکور کی تا جیح و اطفاده زیاده ایهام پیورمش * حکایت منظومه * یکی پرسید ازان کم کرده فرزند * که ای روشن کهر پیر خرد مند * یکی یا حرف وحدت (پرسید فعل ماضی مفرد غائب صورتی دیمکدر (کم کرده کم ایلش یعنی پیورمش (فرزند اوغل (که حرف بیان (روشن افنده آیدن دیمکدر اما بونک کی برزده واضح و صحیح و پاک معناسنددر (کهر کافک صمی و هانک فتحیله کهر معناسنه در بونده مراد اصل و نسب و نهاد و زاد در (روشن کهر وصف ترکیبدر پاکیزه اصل و صحیح النسب و عالی زاد تقدیری مرد روشن کهردر (پیر خرد مند بیانیه و روشن کهردن بدل روشن کهرک معناسنی لفظی کی روشندر دیوب صفاتی و پاک کهرله تفسیر ایدنه اعتراض ایلین کندی معترض واقع اولمش (محصل بیت) بریسی اوغلنی پیترندن سؤال ایلدی یعنی حضرت یعقوب پیغمبردن علیه السلام که یوسفی پیترمش ایدی بویه دیو که ای نی پاک و پاکیزه اصل و نسب ای پیر خرد مند * زمهرش بوی پیراهن شنیدی * چرا در چاه کشفانش ندیدی * زمهرش شین ضمیر معناده پیراهنه مقیددر (و زاء مفرده ازدن مخففدر پس بویه دینه اعتراض ایدن کندی معترضدر (بوی پیراهن لامیه (شنیدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایشدک یعنی طوبدک

رد شعی
 رد ابن سید علی
 رد سروری

رد سروری

رد سروری

حاصلی شنیدن بونک کی
برده طویق معنای در
سلا

دیکدر (شنیدن یعنی ایشتمک حاسه سمعه مخصوص ایکن مجازا حاسه شنیده استعمالی چوقدر
تکه خواجه حافظ پیورر (بیت) بوی بنفشه بشنو وزلف نکار کیر) بکر بونک لاله وعزم
شراب کن) حاصلی قوقوی طویقده استعمالی چوقدر ترکیده بورغ قوقی طویقاز دیورل
(در حرف ظرف) چاه کنعان لامیه (چاه قوی و کنعان حضرت یعقوب ملک میسریندن
قویونک اراقطنی ایکی فرسخ بر مقدار ایچی وار والا آن مذکور چاه مستعملدر یاننده
بر مسجد وار بونک اوسونده بر کوچک بونک یاننده حاصلی شامدن قدس مبارکه وار ان بونک
اوسونده در) ایکی شین بیله یوسفه راجعدر که فرزندادن عبارتدر (محصول بیت) حضرت
یعقوبه سائل دیر که مصر دن حضرت یوسف کو کلکی قوقوسین طویقده تشکله مشهور
حکایه در یانچون چاه کنعانده ایکن انی کورمده یعنی کنعاندن مصر اون بش کونک یول
ایراغ ایکن قوت شامه ایله پیراهنی بوی احساس ایلدک یاقوت باصره ایله بوقدر قرب مسافده
انی نیچون کوره مدک * بکفت احوال مابرق جهانست * دمی پیدا و دیگر دم نهانست * احوال ما
لامیه و مبتدا در (برق جهان ترکیب توصیفی و خبر مبتدا در) برق شمشکدر (وجهان جیم عربک
فتیله صفت مشبهه در جهیدندن جیم عجمه اوقیان عندی اوقورمش جیمک کسر یله جهان
اوقیانلر دنیا معنایه ملاحظه سز اوقورلار یش ادا تشبیه مقدر در) هم چو برق جهانست
تقدیرنده صحرا غن شمشک کی دیکدر جستن وجهیدنی قاقمغله شرح ایدنلر غلط ایشلار
(دمی یا حرف وحدت بر دم و بر ساعت دیکدر) دمی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیدا سندر
نهانست قرینه سبله (دیگر دم یشه مبتدا) و نهانست خبری مصرع ثانی جائزدر که برق جهان
بیان ایلیمه و جائزدر که مذکور احوالی (محصول بیت) حضرت یعقوب سائله جواب و پروب
دیدنی انبیا و اولیانک معجزات و کرامات و خرق عادنلری برق جهان کیدر یعنی استمرار و دوام
اوزره دکل حاصلی انبیا دن ظهور معجزات و اولیادن ظهور کشف و کرامات دائمی دکلدر بلکه
مقبض ازلندن افاضه ایدر سه مستفیض اولور لر والا فلا * کهمی بر طارم اعلایه نشیم *
کهمی بر پشت پای خود بنیم * کهمی الف تخفیف حذف اولندی (یا حرف وحدت بزوقت
دیکدر) بر حرف استعلا (طارم راده حرکات ثلث ایله ترکیده درم دیدکری ترکان و کوچر
اولیلر کچله اورتدکری اودر که فلکی اکا تشبیه ایدوب طارم دیورل بونده ده مراد طارمدن
فلکدر) اعلایه اضافتی بیانیه در (بر حرف استعلا اولی بودر که حرف صله اوله) پشت
ارقه (پاه و پایک خوده اضافت لایمیه لدر) انیم فعل ننی مستقبل بیندندن (محصول بیت)
حضرت یعقوبک جانبندن پیورر کاه اولور که فلک اعلاده و فوق سماده اوتوررم یعنی زمان
تجلیده کندیمی اعلای علینده بولورم و کاه اولور که ایانمک ارقه سنی کورم یعنی اسفل سافلیمه
دو شرم حاصلی مصرع اول مقام سکردن خبر و بر و مصرع ثانی مرتبه شخودن که بشریت
عالمی در (بعضی شراح مصرع ثانینک معنایه کاه اولور که ایانمک ارقه سنی اوزرنده اولان
نسنه بی کورم دیمش فی الواقع نسنه کورمده بکر مز (طاری قرا او دیمکه تفسیر ایلنلر
طاری بطنیمش (زیر اقره و عرب صحرا نشینک واکرادک و بعضی کوچر اولی ترکانک اویدر که
طولانی اولور چرکه اسلوبنده قره چلاردن جتار لر) پس فلکله بونک هیچ وجهله مناسبتی
و مشابهتی بوقدر زربا و اوزوندا کاکر کلاری کی (بعضی شراح اعجامک بعضی مقلدنلر دن مصرع
ثانینک مکتوب نسخه سنه مخالف کلمات نقل ایلدیکه اعتبار اولماسون که نامعولدر * اگر
درویش بر حالیمادی * سر دست از دو عالم پرفشاندی * حالی یا حرف وحدت ظاهر بر حالدن
مراد عالم کشف و تجلیدر (یعنی عالم سکر در) بمادی فعل حکایت حال ماضی سر بونک کی

ردشعی
ردشعی و کافی
ردشعی و کافی

ردابن سیدی علی
رد سروری و شعی و کافی
بغداد اطرانده قونوب کوچن
ترکانک اولری قره اودر عرب
صحرا نشینک کی
سلا

بر لده اوج معنایه در (دسته اضافتی لامیه در بونده سر دستدن مراد بر مقلدر در لیکن
ذکر جزیه و اراده کل طریقه بقیله نفس دست مراد در) بر حرف تأکید (فشانندی حکایت حال ماضی
مفرد غائب لغتده سکر دی دیکدر اما بونده ال چکوب فارغ الیال اولمقدن کایتدر
(محصول بیت) اگر درویش سالک بر حال اوزره قالدیدی (یعنی احوال کشف و تجلی ممتد و مستمر
ودائم و باقی قالدیدی) یعنی کاه کلوب کاه کتمه ایکی عالمدن الی چکوب حضور ایدوب فارغ الیال
اولور دی حاصلی احوال سکر و وام اوزره قرار ایدیدی ماسودن منقلب اولوب دایما افندیسی
ایله معامله ده اولوردی * حکایت * در جامع بعلبک کله چند بر طریق وعظمی کفتم باجماعتی
افسرده دل مرده راه از طام صورت یعنی نبرده دیدم که نفسم در نمی کیرد و آتش کرم من در هر دم تر
ایشان اثر نمی کنند دروغ آمدن تربیت ستوران و آینه داری در محله کوران ولیکن در معنی باز بود
وسلسله سخن دراز * جامع بعلبک پیوردی قصبه کله اوزره سنده بر بونک جامعدر که جیع قصبه بی
آلور یعنی هپسی اکا صغار) خالد بن ولید بناسیدر دیورل (و بعلبک شامک بزی یاننده بر بونک کونک
یولده بر شیرین قصبه در که اول ولایتده آندن اوجوزلق بر یوق هر نشنه سی و قوت اوزره در
خصوصا صوبی (کله یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت دین حرف
و جندی بطنیمش (چند نیمه) یا حرف صله (جماعتی یا حرف وحدت) افسرده طوکش دیکدر عربجه
نیمددر برلر جماعته صفتدر (دل مرده وصف ترکیبی در کوکللی اولمش معنایه صفت بعد
الصفتیدر جماعتک (راه بول) عالم صورت بیانیه (یعنی یا حرف صله) نبرده فعل نفی ماضی دن
بر قسمددر (راه مفعول صریحی) و از عالم و بمعنی غیر صریحی (راهک اولنده) و او حرف عطف
بازانلر صحیح نسخه لره مخالف یازمشلرو جماعته صفت ثالث اولدیفنی لئامشلر (که حرف بیان
(نفس بونک و فانک فتحه لایله بونده سوزمر ادر) یعنی نصیحت و بند (در حرف تأکید) نمی کیرد
فعل نفی استقبال مفرد غائب استعماللرنده تأثیر الیز دیکدر (تشکله خواجه حافظ پیورر (بیت)
دل جز مهر مهر و یان طریق بر نمی کیرد) (زهر در می دهم بندش ولیکن در نمی کیرد) آتش کرم
بیانیه (ومنه اضافت لامیه در) در حرف صله (هیرم تر بیانیه) هیرم اودون در (و تر یاش معنایه
(ایشانه اضافت لامیه در) دروغ حیف معنایه (آمدن بکا کلدی دیکدر) تربیت ستوران
مصدرك مفعولنه اضافتیدر (الف و نون ادا جمعدر) ستور طوار دیکدر (یعنی بینلن
خبوان و قتر و غیر بسی کی) آینه دار وصف ترکیبی در (دار یندن آینه طویقچی) معلوم اوله که
آینه دار و آینه کردان شول کیسه به دیورل که بر آینه دینی الله الوپ کز در و ملاقی اولدیفنی کیسه به
صونار اولده بر یازه آینه به بافتور اندنصرکه چقاروب الله بر اجه و بار قاج مغر و پروب آینه دینی الله
ایدر (بو وضع اکثر هندی و عجم فقر اسکر و آینه دن مراد دمشقی آینه در که دموردن صابی اولور
وانلر آینه دیسه لر اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصد ایلش بویتمده
(بیت) دل سرا پرده محبت اوست (دیده آینه دار طلعت اوست) پس آینه داری آینه فروش
معنایه اخذ ایدنلر و تفسیر بی کلیاهمال ایدنلر معلومدر که مذکور تقریردن بی نصیب ایشلر
(ولیکن ادا استدرک) در معنی لامیه (باز بونده مفتوح دیکدر) سلسله سخن بیانیه (سلسله
زنجیره دیورل) سوزه اضافتی مجاز ایلده در درازدالک کسر یله و قحیله اوزون دیکدر (محصول ترکیب)
(بعلبک جامعده وعظ طریقه بقیله بر نیمه کله سولوردم یعنی خلقه وعظ ایدردم حاصلی کدیبری
طوکش و قلیبری اولمش بر جماعته نصیح و بشایدردم عالم صورندن جانب معنایه بول ایشلر حاصلی
عالم معنایه و مقصدا قصایه وصول بولامش بر بونک قاصیلر ایدی کوردمکه نفسم و کلمات نفسم یعنی
وعظ دل پسندم و تذکر دلپذیرم اول طاش یورکله نایر ایلز و بنم ایسیجق آشم یعنی آتش کی

ردشعی

رد سروری و شعی و کافی

مطل

رد شراح جیعا

رد کافی

سوز ناك كلام انلك ياش اودون كي بارد طبيعتلرینه اثر ايلار حاصلی اول ححر دللی بعلبك قومنه
 نفس سوز ناك و پند آشنا كيم تأثیر ايلار پس بكا حجب كادی حیواناته تربیه ايلك وكورل
 محله سنده آینه دارلق قلیق یعنی وعظ ونصیحتدن فراغت ايلك كادی ایدی لیکن معنی قبوسی
 آحق ایدی وسوز سلسله سی دراز یعنی وعظ ونصیحتی ترك ايلك ری دكل ایدی زیر ایلکا معنی
 ال و برمشیدی واوزون اوزاق سوزده باشلدن ایدی حاصلی زیاده سوز كتور پر ایدی * در بیان
 این آیت كه (ونحن اقرب الیه من جبل الوردید * بوايت كریه نك پساننده ایديكه (نحن ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (اقرب اسم تفضیل یقین ترك دیمكدر لفظا مرفوع خبر
 مبتدا در (الی حرف جر) وها ضمیر مجرور متصل جار و مجرور اقربك صله سیدر (من حرف
 جر اقرب به متعلق (جبل مجرور در من حرفیله لغته ایب معناسنه در بونده وریده اضافتی
 بیانیه در (وردید واولك فخبیله یون طهرینه دیرل بونلر ایکی طهر در بری یونك بر جانبدن و بری
 بر جانبدن جبل الوردیدی قرب امکنده ضرب مثل ایدر عرب (محصول ترکیب) وعظ ونصیحت
 بوايت كریه نك پساننده ایديكه بر انسانك هر حالنه اعلمز جبل وریدن اكا اقرب اولان کی
 یعنی هر حالنه بر واقف و بزدن ای انك حالی یلور یوقدر * سخن بچانی رسانیده بودم كه
 كقم * یعنی سوزی بریره ایشدر مشیدم كه دردم * قطعه * دوست نزدیکتر از من نیست *
 وین عجبتر كه من ازوی دورم * دوست مبتدا (زودیکتر زدیقین دیمكدر نزدیکده بویه در
 (ترادات تفضیل) و نیست سین و تاسی معناده نزدیکتره مقید در حاصلی خبر مبتدا در
 (ازمن بمن بدن بكا دیمكدر) وین اصلنده واین ایدی همزه ضرورت وزن ایچون حذف اولوب
 كسره سی واوه نقل اولدی ویا همزه كسره سله حذف اولوب واولك قتی كسره به مبدل اوله
 مابعدنده یاه ساكنه ایچون ولكل وجهه (محصول بیت) حضرت شیخ بو قطعه بی آیت
 كریه به مناسب ذكر ایلش دوست یعنی جانان بدن بكا یقین رقدرا ما بوزباده عجب و غریبدر كه
 بن اندن دورم یعنی بن انك نورینه مستغرق وانك نوری بنده ساریدر اما عوایق دنیویه
 وعلایق بدنییه بی اول نوردن غافل قلوب دور و مهجور ایلشدر * چه كنم باكه توان كفت كه او *
 دركار من ومن مهجورم * با حرف صله (وكه اسمدر كیم معناسنه (كفت مصدر معناسنه در
 (كه حرف بیان) اوشمیری مذ كوردوسته راجعدر و مصراع ثانی به مرفونددر (در حرف ظرف
 (كار بیان معناسنه در (منه اضافتی لامیه (واو حرف حال) ومن مبتدا (ومهجور خبری
 (محصول بیت) نیجه ایدوب نیلیدن كیمه دیمك اولور و كیمه اكذب اذعان ایشدرمك ممكندر كه
 جانان بنم یاننده در وین اندن دور و مهجورم * من از شراب این سخن مست و فضله قدح
 در دست * من مبتدا و مابعدی خبری (منك اولنده و او عطف ایزاد ایدنلرك معنی جانبینه
 وصولی بو غیش (فضله ارتغه و زیاده به دیرل (قدحه اضافتی لامیه (محصول تركیب)
 بن آیت كریه نك خواستدن و مذ كور قطعه نك مضمونی شرابندن مست و بواسرا ك كیفیتدن و آله
 و حیران ایدم و اول جامك فضله سی و اول باده نك بقیه سی هنوز المده ایدی یعنی كلام مطول
 و دور و دراز اولوب سوزیمی تمام ایدوب دو كتم ایدی * كه رنده از كار مجلس كذر كرد
 و دور آخر درواژ كرد نعره چنان زد كه دیگران موافقت اودر خروش آمدند و خامان مجلس
 در جوش كقم سبحان الله دوران باخبر در حضور و زد یكان بی بصردور * كه حرف بیان
 (رونده اسم فاعل كیدی دیمكدر یعنی بولجی (و یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل
 (همزه بی حرف وحدت طوتان خطا ایلش (كار مجلس لامیه (كذر كرد كذر ایلدی یعنی
 كیدی (دور آخر بیانیه مضاف الیه محذوف تقدیری دور آخر مجلس دیمكدر مجلسك

صوك دوری (دراواژ كرد اكا اثر ایلدی دیمكدر زیرا در بونده حرف صله در (نعره لغته ككردن
 یعنی خبشومدن چیقان صوته دیرل اما بونك کی برلده قتی جیغمعه دیرل (چنان انجلین
 دیمكدر (كه حرف بیان) دیگران غیرل (با حرف مصاحبت) موافقت اومصدرك مفعولنه
 اضافتیدر (در حرف صله) خروش خاء مجبه نك و رانك ضمه لیه اسمدر خروشدندن
 چوقراق معناسنه (مثلا طنجره و یا چومك قینار كن قباغن اوسته قوسك اندن چقان
 صوته چوقراقه دیرل (و فارسیجه خروش) خامان خامك جعیدر ناچخته لردیمكدر (مجلسه
 اضافت لامیه در مجازا) (در حرف صله) جوش اسمدر (جوشیدن قینامق معناسنه) (سبحان
 مقام تنزیه و تعجبه مستعمل لفظدر) بونده تعجب مراد در (جلاله به اضافتی مصدر ك مفعولنه
 اضافتیدر (دوران دورك جعیدر ابر اقلردیمكدر (با خبره اضافتی بیانیه و مبتدا) (با حرف
 مصاحبت) (با خبر خبردار دیمكدر) (در حرف ظرف) حضور بونده غیبت مقابلی در (زدیكان
 دورانه معطوف (بی بصره اضافتی بیانیه) (ودور خبر زدیكاندر) (تقدیر كلام در حضورند
 و دورند در ادات خبر قرینه قائم اولدیغیچون حذف اولندی (محصول ترکیب) سوزیمی
 هنوز تمام ایدم بر كچكی مجلس وعظك یانندن كذر ایلدی و مجلس وعظك صوك دوری
 یعنی آخر مجلسه نقل اولنان كلمات اكا تا اثر ایلدی انجلین بر نعره اوردی كه غیر یلر انك
 موافقتیله های وهوی و خروشه كدیلر و مجلس وعظده اولان خام و ناچخته لری جوشه و شوقه
 كتوردی یعنی جله سنده بر حال غلبه ایلدی كه انكله یله فریاد و فغان وهای وهویه باشلدیلر
 بواجالسدن بن تعجب ایدوب سبحان الله دیدم ۳ نه عجب حالدر كه مسافه بعده ده اولوب عارف
 بالله و خبردار و آگاه اولنلر مجلسه حاضر کی اوله بلكه حقیقته حاضر اوله و قریب مجلس
 و داخل صحبت اولان بی فهم و بی ادراكلر ظاهرده حاضر ایكن معنی عالنده غائب و دور
 و جدا و مهجور اوللر اصلا متأثر اولوب (لهم قلوب لا یفقهون بها) خواسته ماصدق اوله ل
 * قطعه * فهم سخن چون نكند مستمع * قوت طبع از متكلم مجوی * فهم سخن مصدر ك
 مفعولنه اضافتیدر (چون ادات تعلیل) (مستمع اسم فاعل) (قوت طبع مصدر ك فاعلنه
 اضافتی در (مجوی فعل نهی مفرد مخاطب) (جویدندن) (جستن دن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) مخاطب و سامع متكلم سوزینی فهم واذعان ایلیمجه متكلمدن قوت طبع
 و شوق و تأثیر توقع ایلشه یعنی مستمع كه سوزن اكلمه سوز طاقی اولماز و سوز سوبلیه چکی
 كنز حاصلی حسن تقریر و فصاحت بیانه مالك اولماز * فصحت میدان ارادت پیار * تا بزند
 مرد سخن کوی کوی * فصحت وسعت کی مصدر در (میدانه اضافت مصدر ك مفعولنه
 اضافتیدر (وارادته اضافتی بیانیه در (بیار فعل امر مفرد مخاطب در آریدندن كه محققدر
 آوریدندن (آوردندن فعل امر در دین خطا ایلش (فصحت بیار ك مقدم مفعولیدر (تلحرف تعلیل
 (بزند فعل مضارع مفرد غائب اوره دیمكدر یعنی چاله (مرد سخن کوی بیانیه (سخن کوی وصف
 ترکیبی در کویدندن (كفتندن دینلر خطا ایلش (کوی كاف بحكم ضبیه طوب دیمكدر
 بزندك مقدم مفعولیدر و مرد سخن کوی فاعلی (محصول بیت) ارادت میدانیه وسعت كتور
 یعنی میدان ارادت کی واسع ایله ارادت کی جوق و پیوند ایله تا کیم سوز سوبلیجی مرد کوی
 سخنی مراد اوزره اودره یعنی استدیکی کی بسط كلامه فادراوله حاصلی سن ارادت کی واسع ایله
 تا کیم متكلم فصاحت و بلا غشله نکلنی واسع ایلشه * حکایت * شی در بیان مکه از غایت
 بی خوابی پای رفتم نمالده سر بنهادم و شتران را كقم دست ازمن بدار * شی یا حرف وحدت
 (در حرف ظرف) (بیابان مکه یعنی ریه مکه لامیه) غایت بیخوابی لامیه زیاده اوقو سترانقدن

نه غریب
 نسخه

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد سروری و کافی

رد شمی و کافی

دیمکدر (بای رفتن پیاپی کتک) یعنی یور و مک ایامی دیمکدر (نماد فعل نئی ماضی مفرد غائب
 قالمدی دیمکدر عجزدن کنایتند (سربنهادم مقدم مفعولی باشم قودم) یعنی بر مقدار
 استراحت ایچون باشمی بره قودم (شتر بان شتر همزه نك حذفیله دوه درو بان اذات
 فاعل دوه بی دیمکدر (راذات مفعول) کتمک مقدم مفعولی در دست بداری مقدم مفعول صریحی
 (وازمین غیر صریحی درالک بدن طوت) یعنی قوی بر مقدار یونده او یو یایم (محصول ترکیب)
 بر کیجه مکه یونده و بیابانده حاصلی بریه سنده زیاده او بقوسزلقدن حرکتیه و یور و مکه
 بحال قالمادی کتمک ایامی قالمدی کال عجزدن کنایتند و الا کتمک الی و ایامی اولمز حاصلی
 کلام بحال یور یوله اولنجه باشمی بره قودم و دوه بی یه دیدم الی کتمک بدن چک بر پاره استراحت
 ایده یی * قطعه * پای مسکین پیاده چندود * کز تحمل ستوه شد یحیی * پای مسکین پیاده
 (اصلنده پای پیاده مسکین ایدی) پس ضرورت وزن ایچون صفتی موصوف اوزره تقدیم
 ایدوب (پای مسکین پیاده دیدی) مسکین پیاده نك ایامی دیمکدر مسکینی پایه صفت ایدوب
 معنائی بیچاره و قدر تسزایق پیاده نیجه بر کیده دین ترا کعب عجمده عجب متصرف
 ایش (کز که حرف تعلیل (و زاحرف ابتدا) تحمل فعل باندن مصدر در یونده یوک کورتورمک
 و تعب و مشقت صبر ایلمک معنائند (ستوه سینک ضمیمه عاجز و فرماده معنائند در) یحیی نك ضمی
 و خای مجده نك سکونیه بسرک دوه دیمکدر (محصول بیت) مسکین و نامراد و بی چاره پیاده نك
 ایامی نیجه بر کیدر یعنی نه دکل یور مکه و قطع مسافه ایلمکه قادر در یعنی مالک دکل
 زیراطی منازل و قطع مرا حل ایلمکه بورا پر مشقتده بسرک و توانادولر بی طاقت و بی بحال
 اولدی یعنی یورلدی قاندی پس بشرک نه طاقتی وار که تحمل ایلمه مصراع ثانی بی جمله حالیه
 اعتبار ایدنلرک بو دلدی بر حاللری بو غیش * ناشود جسم فر بهی لاغر * لاغری مرده باشد
 از یحیی * تا حرف غایت درالی معنائند (شود فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن بصیر
 معنائند (جسم اسمی) فر بهی اضافتی لامیه (یا حرف وحدت) (فر بهی فالت قحی و رانک سکونی
 و بانک کسریله و های اصلیه ایلمه سمیر دیمکدر عریجه سمین دیرلر (یا حرف وحدت لاغر شودک
 خبریدر ارق دیمکدر عریجه غث دیرلر غینک قحی و ثای مثلثه) (لاغری یا حرف وحدت و وحدت
 و یا تکبیر بلاغر) و یا مطلق لاغر (مرده باشد اولش اولور) یعنی اولور (لاغری مبتدا و مرده باشد
 خبری) و از یحیی باشد متعلق خبری (محصول بیت) سفر لک شدید و الا می بدیه باندن اولدی یعنی
 هر کسک معلومی و معهودیدر تعریفه احتیاج یوق و علی الخصوص که مکه مکرمه سفری
 نه مرتبه صعب و شدید اولدی یعنی کورن و چکن یلور ایچمی ایدی بو مبارک سفرده بر سمیر حیوانک
 تعب و مشقتدن جسمی لاغر یعنی الام و شداید تحمل ایدوب ضعیف و زبون اولن مرتبه سنده
 وار نیجه لاغر اولان حیوان محنت و فلا کتدن صاغ قالماز اولور و توانالری بی بحال اولدقلری
 محله ناتوانلر طاقت کنوره یوب هلاک اولور * کف ای برادر حرم در یشست و حرامی در پس
 اگر رفتی بر دی و اگر خفتی مردی * کف شتر بان دیدی (حرم یعنی حرم مکه) (حرامی یعنی
 دشمن) (حرامی ذکر ی حرمله صنعت اشتقاقه داخل اولسون ایچوندر) (بوصنعت جناس
 مطلق دین مطلقا افترا ایلمش) (پیش) (و پس ذکر ی صنعت تضاد در اکثر نسخده) (در
 پس برینه) (از پس واقع در) رفتی فعل ماضی مفرد مخاطب را کسر کتدک یعنی
 کتد کسه (حاصلی کتد یکک تقدیر چه دیمکدر) بر دی فعل ماضی مفرد مخاطب طلب یونده
 خلاص یولنک دیمکدر یوله برده بو عبارت اصطلاحا حارنده مفعول تقاضی ایلمز (ظفر یولنک و مراد که
 غالب اولدک معنائند استعمال ایدرلر) پس یونده جان و روح عبارت تلخیصی تقدیر ایدنلر

ردشعی

شارح مرحومک توجیه شعی به
 اعتراضی سیدلر لکن کشدینک
 توجیه اولی دخی سوز
 کوره جکی لدی التأمل معلوم
 اولور للطابع

ردکافی

بو

بو استعمالدن غافلر بمش (خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب یونده او بودک دیمکدر) (مردی یا ضمیر
 خطابدر اولدک دیمکدر) معلوم اوله که عرییده اذات شرط فعل ماضی به داخل اولسه اتی
 استقباله نقل ایدر) اما فارسیده نقل ایلمکده جائز پس یونده ایکی وجهله یله مساع و ار
 (محصول ترکیب) شتر بانه الی بدن چک بر پاره استراحت ایده یی دیمک شتر بان دیدی ای برادر
 حرم مکه او کده در یعنی ایلروده دیمکدر ز پر یونده قربته و بعدینه اشارت یوقدر اگر چه
 ترکیده اولک عبارتی نوعا قریبه دلالت ایدر و حرامی وعد و کرده و آورده در اگر کیدر سک
 و یا کتد کسه خلاص یولور سین و یا یولنک یعنی مراد که غالب اولدک و اگر او یور سک
 و یا او یوب قالد کسه اولور سین و یا اولدک حاصلی کیدر سک مراد که ظفر یولور سین او یور سک
 هلاک اولی مقرر ییل * بیت * خوشست زیر مغیلان بره بادیه خفت * شب رحیل ولی
 ترک جان بیاید کف * زیر مغیلان لامیه مغیلان کعبه یونده یعنی بریه ده بر دیکلی اغاجک اسمیدر که
 دیکلری اوزون و سیاه اولور و یوکلی شفتا الواجبی دکلو اولور بریه نك اودونی اولدر
 (زربند آ) و خوشست مقدم خبری (و بره بادیه خفته متعلقدر) و خفت مصدر معنائند در
 (بادیه صحرا یونده بریه مرآددر) (شب رحیل لامیه) (رحیل رحلتک اسمیدر کوچ معنائند
 (یعنی سفر اوزره کوچمه نك اسمیدر) ولی اذات استدرالک (ترک جان مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) (بیاید با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (کف مصدر معنائند در
 که مضارع معنائند (محصول بیت) رحلت کیجه سی راه بریده مغیلان التند یاتوب او یوق
 لطیفدر و حضور و صفادر لیکن جان تر کن سولک کرک یعنی یکدم جائدن و باشند و اولور سم
 اولیم دیمک مرتبه سنده و آرمق کرک حاصلی هلاک اولوب اولمکی اختیار ایلمک کرک و جائدر که
 یونده کف مجازا کرد معنائند اوله (معلوم اوله که مغیلان التند یا تعقدن مراد کو لکه لکدر
 بو معنی ایسه شده ملحوظ دکل زیر کیجه ده هر یو لکه در اما کوندر اگر چه بعضی بر زده
 قیاقو تقریده کو لکه در لیکن هر برده یولماز و مغیلان اکثر برده یولور کل حال یونده
 مغیلان ذکر ی ترددن خالی دکل * حکایت * یار سایی رادیدم بر کار دریا که زحم یلنک
 داشت و هیچ دارو به نمی شد و مد نهادر آن رنجور بوددم بدم شکر خدای تعالی همی
 کف الحمد لله که بمصیبتی کفر قنار نه بمعصیتی * یار سایی (یا حرف وحدت) (ورا اذات
 مفعول) (برادات ظرف) (کاردر یا لامیه) (که حرف بیان) (زحم یلنک لامیه زحم یاره) (و یلنک
 قیلان) (دار و رانک ضمیمه دو او علاج دیمکدر به یونده ابو معنائند در یعنی یاره سی اوکلزدی
 (رنجور مریضه دیرلر ز رانج المدیس رنجورالم دارد دیمکدر) (کنج خزینه و کنجور خزینه داره
 دیدکلری کبی) (دم بدم ساعت بساعت یعنی هر دم و هر ساعت) (شکر خدا مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر مصیبت آدمه کلن بلا و الم) (ومعصیت کاه و عصیان) (ویازی وحدت و تنکیره قایلدر
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر سیاحتم زمانده در یا کارنده بر عابد کورد مکه یلنک یاره سین
 طو زدی یعنی آتی یلنک یاره لمشیدی و هیچ بردوا ایله اوکلزدی و دائما خدایه شکر سولردیکه
 الحمد لله که مصیبت کفر قنار یعنی میتلایم معصیت کفر قنار دکل یعنی تقدیر که عذاب و الم چکرسم بکا
 کاه یازماز دیو دایما خدایه شکر ایدردی * قطعه * کرمرازار بکستن دهدان یار عزیز * نانکوی
 که دران دم غم جائم باشد * زار اسمدر ذلیل و حقیر معنائند آنکچون زار و ذلیل و حقیر و زار دیرلر
 عطف تفسیری طریقله ایدی زار ایچکی معنائند در دینلر زار لاری بی فرق ایلمش لرنکه
 دقایق الحقایق مرغ زار ایله مرغ زار بیانده ایچکسید تحقیق ایده مامش لیکن متبع اولان کلا رانجیق
 مقلد اکلامز نامل ندر (یا حرف صله) (کستن مصدر در قتل معنائند) (دهد فعل شرطه مفرد مضارع

ردشراح جیعا
 مطلق

مغیلان اصلی ام غیلاندر لکن
 ناس ار اسنده شریف ایله
 مشهور در مد
 ردشخ

جواب از طرف شخ
 مغیلان التند یا تمق مجرذ
 کو لکه لک ایچون دکلدر
 کیجه ایچره اچقده خفته
 اولدن برودت ماه و هوا یا خود
 ژاله و باراندن مهمالمن و فایه
 ایچون زیر مغیلانده یا تمق
 اولدر بو صورتده حضرت
 شیخک مغیلان ذکر ی برنده در
 للطابع الفقیر
 اسعد

ردابن سید علی و سروری و کافی
 رد دقایق الحقایق

اولی مرغزار سکون غنیه ایچکی مرغزار کسر غنیه در للطابع

ردسروزی وکافی
ردسروزی وکافی

قوله (وزار مفعول ثانی) اشو عباره نسخه متعدده ده کورلمش ایسه ده تامله محتاجدر للطابع

ردشعی
ردکافی
ردسری

ردکافی

ردشعی وکافی

غائب آن فاعلی (ویار عن برضا صفت باینه ایله آنک مشار الیهی) و مراد هذک مفعول اول صریحی
وزار مفعول ثانی (و بکشتن غیر صریحی زار لفظی حال طوتاری حال ایملش) (دهدایکی
مفعول الیدیغنی انکار ایملش معنایه واصل دکلر یش (تا حرف تنبیه) (نکوی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب) (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (آن اسم اشارت) (دم نفس وساعت معنایه در) (غم جانم
لامیه) (باشد فعل مضارع مفرد غائب فاعل تحتند غم جانم راجع ضمیر در) (محصول بیت) (اگر اول
یار عن برضا یعنی جانانم بنی زار و ذیل قتل ایلمکه و پر سه یعنی قتل فرمان و پر سه حاصلی بنی ذلت و حقارت
قتل ایدر سه زنهار دیمه سین که اولدمه و اول وقتند جانم غمی اوله یعنی جان غمی و اولمک قبغوسی
اوله حاصلی اولدن پرواچکم) (مصراع اولمک معنایه اگر بن ضعیفی قتل ایلمکه و پر سه دین ضعیف
سو یلمش) (و مصراع ثانیتم تحقیقند بویه خیال ایتمه که اول حالده اولان ناله و انیم یاش و یرمک
المدن اوله دین زار لفظی ناله و انیم معنایه ظن ایلمدیک زبانه فاسددر) (و انیم جانم کتد و کندن
دکلر دین بیتک معنایه ایلمکشم * کویم از بنده مسکین چه کنه صادر شد * که دل آزرده شد
ازمن غم آنم باشم * بنده مسکین باینه) (کنه کنه کنه محفدر) (که حرف بیان) (دل آزرده وصف
پر کبی اقسامنددر کو کلی انجشم دیمکدر) (غم آن لامیه) (محصول بیت) (قتل زماننده جان و باش
غیم چکم بلکه دیرم بنده مسکیند نه کنه صادر اولدیکه بدن آزرده دل و پریشان خاطر
اولدی اول جانان بنده آنک غمی اولور یعنی جانانک بنی قتل ایلمکه بدن مغربال و پریشان خاطر
اولدیغیچون در پس الم و غم یو جهنددر یو خسه مقبول اولدیغدن دکلر حاصلی جانان بدن
پریشان خاطر اولدیغدن بخصوم و الا آنک کشته سی اولی حیات جاودانیدر بدن آزرده دل
و پریشان خاطر اولدی دیوانه ایدر دین پریشان سو یلمش * حکایت * درویشی را ضرورتی
یش آمد کلیمی از خانه یاری بدزدید حاکم فرمود که دستش ببرند صاحب کلیم شفاعت کرد که
من اورا بجل کردم حاکم گفت بشفاعت تو حد شرع فرو نکذارم گفت راست فرمودی اما هر که
از مال وقف چیزی بدزد قطعش لازم نباید که الفقیر لایمک شیشا و لایمک هر چه درویشا تراست وقف
محتاجانست * درویشی را با حرف وحدت (و را ادات مفعول) (ضرورتی یا حرف وحدت) (پیش
آمد او کتد کلدی یعنی واقع اولدی) (کلیم کاف عربک و لامک کسره زبانه انواع بساطدن
بر نوع بساطک اسمی که هر کسک معلومیدر کاف عجمک کسریله دینلر عندی سو یلمش) (و یا
حرف وحدت) (خانه یار لامیه) (و یا حرف وحدت) (بدزدید او غلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (ببرند
بای تا کیدایله فعل امر جمع غائب) (دستش مقدم مفعول) (صاحب کلیم لامیه اضافتسزده استعمال ایدرلر
بونک کیلری شفاعت کرد شفاعت ایلدی) (که حرف بیان) (بجل بانک قحی و حاء مهمله ناک کسری
وسکون لامیه حلال معنایه مستعمل لفظدر) (باسینی متضمن حرف مصاحبت شفاعت نولامیه) (حد
شرعه بویه در) (فروادات تا کیددر بونک کبی برلده) (نکذارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده ترک و ایهمال
ایلم دیمکدر راست فرمودی راست بوند) (کرچک معنایه در کرچک پیوردک دیمکدر اما ادات استدراک
(که اصلنده هر کس که در حذف و ایصال طریقیله کس ترک اولندی) (مال وقف چیزی یا حرف وحدت
(بدزد فعل مضارع مفرد غائب او غلبه دیمکدر) (قطعش تقدیری قطع بدش در) (که حرف تعلیل
الفقیر اللفظا مرفوع مبتدا) (لایمک فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائب مبنی للفاعل فاعلی تحتند
مستتر فقیهه راجع ضمیر) (و شیشا لفظا منصوب مفعولی هیچ بر شیشه مالک اولماز دیمکدر) (و لایمک
مذکور کی در مبنی للمفعول قائم مقام فاعلی مذکور کیدر کیمیه مملوک اولماز دیمکدر) (درویشان
فقر امراددر) (و را ادات تخصیص) (وسین) (و تا ادات خبردر درویشلرک در دیمکدر) (وقف محتاجانست
مصدرك مفعولنه اضافتیدر) (والف و نون ادات جعدر) (وسین و تا ادات خبر) (محصول ترکیب)

بردرویشک

بردرویشک او کتد ضرورت کلدی (یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یارینک) (یعنی کندی کبی
بردرویش یو لداشک اوندن بر کلیم او غلدی حاکم یعنی قاضی پیوردی که الین کسه لال سارق
والسارقه) (حکیمیه و بویه اولجه صاحب کلیم شفاعت ایلدی که بن اکا حلال ایلم و دعوی
وزاع ایلم دیو) (قاضی دیدیکه سنک شفاعتک سبیلله اقامت حد شرعی ترک ایلم بونک کیلرد
رعایت خاطر مشروع دکلر) (البته شرعه لازم اولان حکمی اجرا ایدرم صاحب کلیم دیدی
کرچک پیور سین اما هر کیمیه که وقف مال دن بر نسته او غلبه اکا قطع یل لازم کلیمز بر افقر
دنیا ده نه بر نسته مالک اولور نه کیمیه مملوک اولور هر که درویشلر کدر اول فقرایه و محتاجلر
و فقیر یعنی درویشلردن اخذ اولسان نسته فقرایه موجب عقوبت اولماز بر معناده کندی
حقارین المش اولور (پس انلره نه قطع مرتب اولور و نه ضمان * حاکم دست ازو بداشت و گفت
جهان بر تونک آمده بود که دزدی نکردی الا از خانه چنین یاری گفت ای خداوند نشنیده که
گفته اند خانه دوستان پروب و درد شیمان مکوب * دست ازو بداشت اندن الی چکدی دیمکدر
(یعنی الین کیمیکدن فراغت ایلدی) (بر تونک آمده بود او ستکه ساری کلدی دیمکدر استفهام طریقیله
(که حرف بیان الادات استننا) (خانه دوستان لامیه) (مقدم مفعول پرویدر که بای تا کیدایله
فعل امر مفرد مخاطبدر رو بیندن) (رفتن دن دینلر خطا ایلمدیرو پور دیمکدر) (درد شیمان لامیه
(مکوب فعل نهی مفرد مخاطبدر کو بیندن کوفتن دن دینلر خطا ایلمدیرو پور دیمکدر) (درد شیمان مکوب
مقدم مفعولیدر بای عجمله در) (بای عربله دین یلمش) (محصول ترکیب) (صاحب کلیم مذکور
نقریری اینجه حاکم سارقدن ال چکدی و دیدی جهان باشک طاری کلدی ایدی که او غرولق
ایلمک الا بوجله بر درویشدن) (یعنی بویه بر فقیرک خانه سندن سارق دیدی ای خداوند
ایشتامش مبین که ضرب مثل طریقیله دیمش) (یعنی اکا بر کلتیدر) (دوستانک خانه سنی سو پور
(یعنی خانه سنده هر نه که المعه قابل ایسه ال تکلف چکنه و دوستانک قوسنی قاقه) (یعنی عرض
احتیاج ایلمک ایچون دق الباب ایله حاصلی دشمنه عرض احتیاج ایلمه * بیت * چون فرومانی بسختی تن
بجز اندریده * دشمنان را پوست برکن دوستان را پوستین * فرومانی ماندن و مانیدن مصدر لری
و مشتقاقی فرویله مستعمل اولسه عجز معنایه افاده ایدر بونده کی کبی) (یا ضمیر خطا بدر عاجز
قاله سینه دیمکدر) (بسختی یا حرف مصاحبت) (سختی بای مصدر له شدت و محنت معنایه در) (تن
بدن معنایه در مراد بونده وجودی و کندی سیدر) (بجز یا حرف صله و یا حرف ظرف) (اندر مالک
معنایه سنی تا کیدایدر) (مده فعل نهی مفرد مخاطب و یرمه دیمکدر) (بعض نسخه ده) (منه دو شمش
قومه دیمکدر اما مکن هیچ بر نسخه ده موجود دکل دشمنان ارادات تخصیص دشمنلرک دیمکدر پوست
دری دیمکدر) (بر حرف تا کید) (کن کاف عربک قحیله قوپار دیمکدر بونده صوی معنایه در
(یعنی در یستی یوز دیمکدر) (بر کن فعلی کندندن اشتقاق ایلمن یلمش) (دوستا از را حرف
تخصیص دوستانک دیمکدر) (پوستین کورک دیمکدر بر کنک مفعول اولی) (و پوستین مفعول ثانیه
(محصول بیت) (چونکه شدت و مختله عاجز قاله سین تشکی و وجودی) (یعنی کندی عجزه
و یرمه) (یعنی کربت و مشتقله بی کار و بی نوا و تورمه) (بلکه فرصت بولورسک دشمنلرک در یستی یوز
(و دوستانک صرندن کور کئی صوی حاصلی ضرورت و عجزایله او تورمه و کندی محنت و المه و دشوومه
بلکه فرصت بولورسک دشمنک مالی و جانی قهرایله و جبرایله امان و یرمه) (اما ابتدال ایله عرض
حال و اظهار حاجت کو سترمه لیکن دوستانلره هر نه معامله ایلسک و دفع ضرورت ایچون عرض حال
واظهار عجز ایدرسک رخصت و اجازت وار * حکایت * یکی از بادشاهان بارسای را گفت هیجت ازما
یادمی آید گفت بلی هر که که خدا را فراموش میکنم * هیجت تا ضمیر خطا بدر) (هیچ سکا دیمکدر

ردسراج ججعا
ردسراج ججعا
ردابن سیدعلی

ردشعی وکافی

(ازما بزدن دیمکدر) (یادمی آید اکتی کلورمی یعنی هیچ بزی آکار میسین) (محصول ترکیب) بر پادشاه برصالحی کوردی دیدی هیچ بزدن یادک کلورمی یعنی هیچ بزی آکار میسین اولده بلی هرکه که خدای فراموش ایدم سنی یادمه کتوررم بونک کیلر تعلیق بالخال قبیلنددر یعنی هرگز خاطر مه کلر سین زیر این بر نفس ذکر خدادن خالی دگم که سن یادمه کله سین * بیت *

هر سو دودان کش زرد خویش براند * وان را که بخواند بدر کس ندواند * سو سبتک ضمیمه جانب دیمکدر (دود دالک و واول قحه لریله فعل مضارع مفرد غائب در دو بدندن بلك و بو یورمق معنای آن فاعلیدر) کش که حرف بیان (وشین ضمیر جائز در که خدایه راجع اوله قرینه قائم اولد یعنی براندک فاعلی قرینه سببه و جائز در که انک مقدر مشارالیه راجع اوله زیرا تقدیر کلام آن کس کش در اول کیمسه که انی دیمکدر (زدر خویش کندی قبوسندن) برآند با حرف تأکید (آند سوره دیمکدر فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدادر) و او معنای استدرای متضمر حرف عطفدر (آن را که اصلند آن کس را که در حذف و ایصال طریقله (کس ترک اولندی) که حرف بیان (بخواند دعوت ایلله یعنی مقبول طوتوب معزز و مکرم در کاهی ایلله) با حرف صله (در کس لامیه) ندواند فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی خدادر (الف و نون ادات تعدیه در یلدرمز دیمکدر) (محصول بیت) هر چانه یلر یو یورر یعنی بی قرار وی ارام اولوب هر چانه تک و بو ایدر اول کیمسه که خدا انی کندی در کاه لطف و کرمدن طرد و طرح ایلله یعنی خدانک مقبول و معززی اولیان زاندر یه قبودن قویه تک و بو ایدوب اسباب معاشی در بدر اولمندن اکار و حصول مرام و مقاصدی اکار قبول قرینه ملازمندن بلور العیاذ بالله تعالی اما اول کیمسه بی که خدا کندی به دعوت ایلله کیمسه تک قبوسنه انی یلدرمز یعنی یلمکه محتاج ایلر زیرا انک مقبول اولان غیری کیمسه به محتاج اولماز و اغیارک قبول قرینه وارمز حاصلی پادشاه صورت و معنی اولور و هر کس که محتاج اولور و اول هیچ کسه محتاج اولماز معلوم اوله که صحیح نسخه رده مصراع اول هر سو دود آن کش واقعدر شین ضمیر ایلله پس سین مهمله ایلله یازاندر ضمیر دودن اگاه دکل ایملر *

*** حکایت *** یکی از صالحان پادشاهی را بخواب دید در بهشت و پارسایی زادر دوزخ رسید که موجب در جات آن چیست و سبب درکات این چه که ما بخلاف این پند آشتیم گفتند آن پادشاه بحسب درویشان در بهشت و این پارسا بقرب پادشاهان در دوزخ * با حرف ظرف (و خواب بونده دوشدر) (رسید مذکور صالح دوشنده سوال ایلدی و یا او یاندندن صکره بعض کیمسه در صورتی) که حرف بیان (موجب در جات آن اسم فاعلک مفعولته و لامیه اضافت یلدر (سبب درکات این اضافت لری لامیه لدر) در جات درجه تک جمعدر یو کسک به جهمغه بضام قله دیرلر جنت مقامانده ده مستعملدر (و درکات در که تک جمعدر یعنی لحق یه ایچکه سبب اولان بضام قله دیرلر مراتب دوزخده ده مستعملدر (که حرف تعلیل) (ما بز دیمکدر) (بخلاف با حرف تأکید) (اینه اضافت لامیه در) (پنداشتمک مقدم مفعولیدر) (گفتند صالحه جواب و یردیرلر) (با حرف مصاحبت سببی متضمن) (محبت در ویشان مصدرک مفعولته اضافتدر) (تقرب تفعل باندن مصدر در) (پادشاهانه اضافتی سابق کیدر) (محصول ترکیب) بر صالح دوشنده بر پادشاهی جنده و بر عابدی جهمغه کوردی سوال ایلدی که اول پادشاهک مقامات جته موجبی ندر و بو زاهدک درکات جهمغه سبی ندر زیرا بز بونک خلافتی ظن ایلدرک دیدیلر که اول پادشاه فقرا و درویشانه محبتی سببیه جتمده در و اول پارسا سلاطین و امرایه تقریبی سببیه دوزخده در * قطعه * دلقق پیچه کار آید و مسیحی و مرقع * خود را ز عملهای

نکوهیده

نکوهیده بری دار * دلق فقرا خرقه سی (و تا ضمیر خطاب) (مسح میک کسری وسین مهمله تک سکو نیله پلاس معنای در یعنی اسکی بسکی) (و یا حرف نسبت پلاس منسوب لباس دیمکدر فقرا لباسی مراد در) (مرقع تفعل باندن اسم مفعولدر پیچه پاره ایلله یمالو خرقه هند فقراسی کیدیکی خرقه لری) (خود و اور سمبله بونده کندی معنای در) (و را ادات مفعول) (عملهای نکوهیده بیانه) (نکوهیده نونک کسری و کاف عجمک ضمیمه حقیر و ذلیل معنای در) (یری یانک سکونیه اصلند بری در همزه ایلله فاعیل وزنی اوزره لیکن عجم اکثر همزه تک حذفله استعمال ایدر) (دار فعل امر مفرد مخاطب) (خود را بری دارک مفعول صریحی) (وز عملها غیر صریحی) (محصول بیت) (دلق سنک نه ایشو که کلور یعنی نه ایشو که برار حاصلی سکادن نه فائده مسجده یعنی مسیحی کیمکه سکا فائده ایلر مرقع خرقه دخی یعنی در و یشلک و صوفلک فقر الباسنه کر مکله اولماز همان کندی برامز عملردن بری وسالم و عاری طوت یعنی فقر الباسله تنها صوفلیق اولماز بلکه کشی بی دوزخدن خلاص ایلین اعمال صالحه و افعال مبروره در صوفلیق کسوه سی دکل * حاجت بکلاه برکی داشت نیست * درویش صفت باش و کلاه تری دار * با حرف صله) (کلاه برکی بیانه) (ره بانک و رانک فحله لریله و های رسمیه قوزی به دیرلر که عریجه جل دیرلر حانک و میمک فحله لریله) (امدی معلوم اوله که سروان و قهر باغ و آرز بانجان و بالجله اکثر اعجام قوزی در یسندن کلاه کیرلر و اکا کلاه برکی دیرلر یاه نسبتله خواجکی و بندگی دید کلری کبی) (گاه اولور که تنها برکی ده دیرلر) (اکثر مذکور کلاهی فقر اجنسی کید یکچون بونده انی تخصیص بالذکر ایلدی) (داشتن مصدر) (و تا ضمیر خطاب) (درویش صفت و صفت ترکیبی در درویش صفتی) (یعنی درویش خوبلی و صوفی قلنشی دیمکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر) (کلاه تری بیانه) (اغترده کلاه امیرانه ایلله تفسیر ایلشرا اکا بر علای انجامدنده مسموعز بویه در) (خصوصا نادره زمان و ایچو به دور ان صاحب تصانیف را ثقه و مالک قصائد مصنوعات فائده افندی و ولی نعمت و استادیمز) (مولانا حلیمی شیر و آتی قدس الله تعالی روحه و جعل فی غرف الجنان فتوحه که شام شریفده توطن ایدوب ادنی وظیفه ایلله قانع اولوب طلبه تک افاده سببیه تقید ایلش) (بو بنده دعا کو یلرینه کلستان تعلیم ایلد کده بویه افاده بیورد یلر) (وسا رطلبیه حین تعلیمه بویه افاده بیورلردی که کلاه برکی مقابلنده واقع اولمغین اندن کلاه فقیرانه) (و بوندن کلاه امیرانه مراد در که آتی ناتار خانلری و میرازی و سلطانلری کیرلر) (اکثری سمور و ووشقندن اولورمش) (برکی کاف عربیه متاعدن بزوعدر که صوفیلر آتی عمامه برینه کیرلر دین ایکی و جهله خطا ایلش کافی عربی دیمه سنده و متاعدن بزوعدر که صوفیلر آتی عمامه ایدرلر دیمه سنده) (و کاف عربیه جنس قلنسوه دن بزوعدر دیننده ایکی و جهله خطا ایلش کافی عربی دیمکده و قلنسوه بی دیمکده) (و کلاه برکی برکونه کلاه در که درویشلر کیرلر دین تحقیق مقام ایده ممش) (کلاه تری دن مراد قلنسوه در که انی جندی و ناتار طائفه سی کیردین خطا ایلش) (خراسانده کلاه برکی دیرلر قوزی در یسندن بزجنس طا قبه اولور اکثر درویشان و مشایخ کیرلر) (گاه اولور که اول کلاه اوزره لفق عمامه ایدرلر دیننده ایکی و جهله قصور ایلش) (خراسانه تخصیصده و اکثر درویشان و مشایخه زیرا اغتبیای اعجام دخی کاه اولور که آتی کیرلر) (برکی اصلند تشدید ایلدر لیکن کثرت استعمالله خصوصاً بومجلده ضرورت شعر ایچون مخفف اولمشدر دین خفت ایلش زیر اسباقمکرر بیان اولدی که اصل اغترنده تشدید یوقدر) (بعض شراح برکی ایکی قحه ایلدر دیمش) (و بعضی اعتراض ایدوب ایکی قحه حالت افراده مخصوصدر) (اما حالت اضافنده کافه متصل اولان حرف مکسور

رد این سید علی

رد سروری
رد شعی
رد کافیرد کافی
رد کافی

رد کافی
رد شعی

رد سروری و شعی

لجف حضرت امام علی
مدفون اولدیغی قصبه نك
اسمیدر که کوفه بر یحیی میل
بر مقداری نخفه قریبدر
م

استعمال اولنور دیمش سهو فاحش ایلش زیر ایکی حالتده بله ایکی فتحه ایله در (تتر بونده
کافر معناسنه در نکه محل آکافر ینده در و بومعنده مبالغه واردر دین الحش خطبایا ایلش
(زیر ابو کلامک خواسی در ویش صفت اول و کافر شبقه سنی کی دیمکدر) بوایس هر کز جاز
دکدر زیر ابر کیمسه ارکان اسلامی رعایت ایلسه و باشنه کا فر شبقه سنی کیمسه و یا بلندن زنا
صارقنسه اهل شرع انک کفرینه حکم ایدر لر که بونلر علامت نکذیب شعار اسلامدر دیو (بونده
خود مبالغه طریقله کنددی دیدیکی کبی شعار کفری اظهاره رخصت و جواز کو ستر مک
فهم اولنور العیاذ بالله تعالی * حکایت * پیاده سرو بارهنه با کاروان حجاز از کوفه بدر
آمد و همرا * ماشد خرامان همی رفت وی گفت * پیاده یا حرف وحدت (وهمزه حرف
توسل همزه به حرف وحدت دینلر معهود خطاری اوزره مصر اولملار زرا اخرنده های رسمی
اولان کلد زده همزه حرف توسلدر فقط (وحدت معناسی افاده ایلین یا مقدره غیر مکتوبه
در) نهایی متقدمین یابی هاء رسمیدن صکره کتابت ایدوب اظهار ایدر لردی (لیکن متأخرین
هاء رسمی اوزرینه برعین بتراشکلنی وضع ایدر لر که هم بایه وهم همزه به دلالت ایدر (واول شکله همزه
دید کفری مجاز ایلدر (زیر همزه نك حروف علتدن غیری شکلی یوقدر فتامل (سرو پاره نه
باشی و یاغی چلیق (برهنه بانك قحی وضعی ایله لغندر چلیق دیمکدر) با حرف مصاحبت
(کاروان حجاز لامیه در) کوفه مشهور شهردر (لیکن بوزمانده چامعک درو دیواری (و بعضی
تر به لک جذرائی (و بعضنک یارم قبه سی و بعضنک ارتق و کینک اکسک خراب اولمشدر
(و باقبسی شویله مندرس اولمشدر که آثار بنادن ذره مقداری پیدا کلد (زیر انجیک ادمبسی
اساس و بنا نك طاشنی و کر مدینی چقاروب یا بولرینه سورمشار (پس شمد یکعالمده بنادن اثر وار
ونه اساسدن (و بالجمله عالمک فنا سندن عبرت المی استین بغداد جانبه کذر ایللیوب
کور سون که اول مشهور کوزل مملکت نیجه خراب و بیاب اولوب یاتور (پس حضرت
شیخک پیوردیغی کوفه معبور ایکن در که اندن حضرت مکه به اول زمان مستقل شمل
چقارمش (بوزمانده مصر دن و شام دن و بندن چقدیغی کبی (بدر آمد چقدی دیمکدر) همراه ما
لامیه بزم یولد اشمن دیمکدر (خرامان صفت مشبهه در صالنا رق دیمکدر) همی ها حرف
تا کید (محصول ترکیب) باشی و یاغی چلیق بر پیاده کوفه شهرندن قائله خجاجة طاشره
چقدی و بزمه همراه اولدی صالینی صالینی کیدردی و بویتلری اوقوردی * نظم * نه بر اشتر
بسوارم نه چواستر زیر یارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهر یارم * بر حرف استعلا (بسوارم
با حرف تا کید (سوار اتلی در یاق مقابلی (چو حرف تشبیه (استر همزه نك قحی و سبنک سکونیه
فاز دیمکدر عریجه بغل دیرلر بانك قحی و غینک سکونیه بعض نسخه ده استر برینه اشتر دوشمش
ظاهر تصحیف طریقله در (زیر بار لامیه در بولک النده دیمکدر (غلام شهر یار لامیه در
(شهر یار راء اولک سکونیه پادشاه دیمکدر (محصول بیت) نه دوه اوزرینه سوارم (یعنی را کب
دکلم نه استر کبی بولک النده یم (یعنی را کب دکلمده بولکده بوق (یعنی کیمه نك بولک النده دکلم
رعینک افندی سیده دکلم یعنی صاحب رعیت و خدمه دکلم پادشاه قولیده دکلم
حاصلی نه حاکم نه محکوم بلکه دنبا نك جمع امورندن سالم و ازاده یم * غم موجود و پریشانی
معدوم ندارم * نفسی میر غم آسوده و عمری بسرآرم * غم موجود بیایه و یا لامیه بالفعل موجود
غم و یا بالفعل موجود ک غمی (پریشانی معدوم ده بیایه و یا لامیه در) ندارم ایکی ترکیب
اضافی به مصر وفدر (نفسی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (می زغم اوررم (آسوده راحت
و حضور (عمری یا حرف وحدت و یا تکبیر (بسر با حرف صله (سر بونده نهایت و پایان

معناسنه در

رد کافی

سالم یعنی فاعلان
للاطاع

رد کافی

رد سروری و کافی

رد شعی

رد شرح الجحان

رد شعی

معناسنه در (آرم فعل مضارع متکلم وحده) (عمر مفعول صریحی) (و بسر غیر صریحی) (محصول بیت)
غم موجودم و پریشانی معدومم یوقدر (یعنی هر کز هیچ بروجه صله غم یوقدر آسوده حال
ومرفه البال نفس اوررم (یعنی آسوده لکله و یا احتکله کجوزم) حاصلی اوقات و ازمانم حضور ایله
لکیر و بو وجهله پایانه عمر ایلدرم (یعنی عمری صفا و حضور ایله کجورم) حاصلی عمری نهایت
و پایانه بی غم و غصه ایلدرم (مذکور ایکی بیت بحر رمل بخون اقسامندندر اما مجوریله اشنا اولمیان
بیت اولی ایکی بیت ظن ایدوب دیمش (خفی دکلد که مصراع نالنده سکتته واردر اشعار قد ماده
چوقدر بی سکتته اوقونسه نه خداون رعیت اوقونسور دیمش حق یوقدر کیم ظن فاسد ایلش
بوندن یوقاری اولماز معلوم اوله کیم بو بیتلرک نقطه بی بویه اولور (نه بر اشتر فعلاتن (بسوارم
فعلاتن (نه چواستر فعلاتن (زیر یارم فعلاتن (نه خداون فعلاتن (در رعیت فعلاتن (نه غلام
فعلاتن (شهر یارم فعلاتن (غم موجود فعلاتن (دو پریشا فعلاتن (فی معدوم فعلاتن م ندارم
فعلاتن (نفسی می فعلاتن (زغم آسو فعلاتن (ده و عمری فعلاتن (بسرآرم فعلاتن بیت اولک
قافیه زنده واقع اولان الفاظ سالم نقطه بی اولنور باقبسی جیمعا نخبوندن (نفسی می زغم آسوده
و عمری بسرآرم) بو مصراعیده تمام بیت ظن ایدوب شرحی استیفاء نصکره دیمش
خفی اولیه که اگر چه بو بیتک قافیه سی نظم سابقه موافقدر اما بحر زی نخبه دکلد (معلوم اوله که
بو کیمسه نه وزن بیلورمش نه بحر (بو مصراعک معناسی بر نفس و بزم آسوده وی قید اولدیغی
بر عمر عدا ایدرم دیمکدر دین معنایی پاک عدایده مش (پریشانی ده همزه اضافت ایچون کلددر دین
قحی پریشان سوبلش (حاصلی بواکی بیتک ترکیبی جیم شرح ناموزون یاز دقلرند نصکره
معنایی هب غلط و بر مشر تامل تدر (و بعضی بو نظمی رباعی وزنندن فرق ایده میوب
نظم یاز جق پرده رباعی یازار * اشتر سواری کفش ای در ویش کجا میروی باز کرد که بسختی
بیمیری نشنید و قدم در بیابان نهاد و برفت چون بنخله محمود رسیدیم توانکر را اجل فراسید و مرد
در ویش بیالیش بیامد و کفت ما بسختی نمریم و تو بر بختی نمردی * اشتر سوار وصف ترکیبی در
دوه به بتنی معناسنه (یعنی دوه را کبی) و یا حرف وحدت باز کرو (و کرد فعل امر مفرد مخاطبدر
کردیدن دون دیمکدر (که حرف تعلیل) بسختی با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (و یا حرف
مصدر شدله و یا شدنده دیمکدر) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم مقدم مفعول
صریحی) و در بیابان غیر صریحی (چون ادات تعلیل) با حرف صله (نخله محمود کوفه شهرندن
اوچنی قونقده عین زر فالت منعی (یعنی باشی اولان بیرک اسمیدر که زبیده خاتون انده بر مسجید
و بر عالی خان یا مشدر و اعلی بر کدر و حوضلرنا ایلشدر حجاج انده اوچ کون اوزاق ایدوب
حضور و صفا ایدر لر (رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایشدرک دیمکدر (توانکر غنی دیمکدر
مراد مذکور اشتر سوار در (را ادات مفعول (فرا ادات تا کید (با حرف صله (بالین یصدق
و شبن ضمیر توانکره راجعدر (بختی بانك ضمی و خانک سکونیه بسرکدومه دیرلر (محصول ترکیب)
مذکور در ویشه بر اشتر سوار دیدی ای در ویش قذه کیدر سک استطاعتک یوغینک نه سبیدن
بوزجتی اختیار ایدر سین سکا خود فرض دکل و دون که بلا و شدله اولور سین
حاصلی بومبارک بول بر آغر بولدر تحمل ایده میوب هلاک اولور سین در ویش سوزین
دکلیوب بیابانه قدم قیوب آلدی یور یوریدی چونکه نخله محمود ایشدرک اشتر سواره اجل
ایشدی و اولدی در ویش یصدق و غنه یعنی باشی اوچنه کلدی و دیدی بز فقیرلق و یا فلق
زحمت و مشقتله اولمک و سن بسرکدومه اوزره حضور و راحتده ایکن اولمک * بیت *
شخصی همه شب بر سر بیمار کریست * چون روز شد او بمررد و بیمار کریست * شخصی

با حرف وحدت (سر پمار لامبه در پمار خسته در پمار اصلنده وصف ترکیب در پمار کتوری
معناسته صکره خسته به اسم اولدی اکثر خسته اوله کن اولدی بچون خسته به پمار دیدیلر
یعنی اولم قورقوسنی کتور دیکیچون پمار دیدیلر (کریست کاف مجمل ورائک کسر لایه فعل
ماضی مفرد غائب اغلدی دیمکدر (پمار میندا) بریست باء تا کید ایله خبری زانک کسر لایه فعل
ماضی مفرد غائب اغلدی ودرلدی دیمکدر (محصول بیت) بر شخص یعنی بر کیمسه بنون کیمه
بر پمارک باشی اوزینده اغلدی حاصلی اولور ظن ایدوب خوفدن صباحه دك کریمه و بکا ایلدی
چونکه صباح اولدی کیمه صباحه دك قورق جهشتدن کریان اولان اولدی و پمار اولان
صغالدی ودرلدی یعنی بوقصه دیناده جوق واقع اولور اولسندن قورقولان خسته صا غلوب
وطول امله نیجه پیل دخی صاغ اولور بن دین ناکهان اولم * قطعه * ای بسا اسب تیر رو که
بماند * که خرنک جان بمنزل برد * ای حرف ندا منادی محذوف ای یار دیمکدر (بسا جوق
و نیجه نیجه (اسب تیرزو بیانیسه تیرزو وصف ترکیبدر رویدندن تیر یور ییجی دیمکدر (که
حرف بیان (بماند فعل ماضی مفرد غائب یور یلوب قالدی دیمکدر (که بونده حرف استدرالکدر
(خرنک بیانیسه اغسق اشک دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب (جان مفعول صریحی
و بمنزل غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در خرنک در بعض نسخه ده خرنک لک واقعدر
کاف تصغیر ایله (محصول بیت) ای یار نیجه نیجه یعنی جوق واقع اولمشدر که یوککدر
و یورغه آت یوککه یور یلوب دوردی و قالدی و خرنک افغان و خبر ان ضعف حاله اغسارق
قطع منزل ایدوب مقصده جان انسدی یعنی بوقضیه جوق واقع اولدی تیر روده رو کلدسنی
رفتندن آلانر غلط ایلشدر * بس که در خاله تندر ستازا * دفن کردند و زخم خورده نمرود *
بس جوق (که حرف بیان (در خاک در حرف صله (تندرست وصف ترکیبدر صحیح البدن
معناسته (الف و نون ادات جمع (ورا ادات مفعول مضارع ثانی به مر هوند (کردند
تندرستان مفعول اولی و دفن ثانیسی (واو حرف حال (زخم خورده وصف ترکیبدر و مبتدا
(نمرود فعل نفی ماضی مفرد غائب خبر مبتدا اولدی دیمکدر (محصول بیت) جوق کره واقع
اولمش که صاغ و سالم تندرست اولان کیمه لری اجلی کلوب خا که دفن ایلدیلر یعنی ناکهان
صاغ و سالم ایکن اجلی کلوب و اولوب خا که تسلیم ایلدیلر و یارده ثوب زخم شدید بین کیمسه
اولوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیاتین نا امید اولان کیمسه به اجل کلوب موندن امان
بولوب یعنی اولوب قورتلدی باذن الله تعالی * حکایت * عابدی را پادشاهی طلب کرد
عابد اندیشید که داروی بخورم تا ضعیف شوم مگر اعتقاد در حق من زیاده کند آورده اند که
داروی قاتل بود بخورد و بمرد * که حرف بیان (داروی یا حرف وحدت (نا حرف تعلیل
(مکر ادات تمی (داروی قاتل بیانیسه (بود ادات زمانیه (محصول ترکیب (بر عابدی بر پادشاه
طلب ایلدی یعنی کلسون کشد و ایله مشرف اولام عابد فکر ایلد بکه بردارو یعنی بر مجنون اکل
ایده یم و یا بر شربت نوش ایده یم تا ضعیف اولام اوله که بنم خسته اعتقادنی زیاده ایلیمه
یعنی بویه ایلکله شاید که پادشاه بکا اعتقادنی زیاده ایلیمه حاصلی نی ککر چکدن زاهد
و مر تاض خیال ایدوب کال صلاحه حسن ظن اوزره اوله (روایت ایدر لکه اول دارودبو
تناول ایلدی مکر زهر قاتل و سم هلاهل ایش همان بدیکی کبی هلاک اولدی * قطعه *
آن که چون پسته دید مش همه مغز * پوست بر پوست بود همچو پیاز * آنکه تقدیری آنکس که در
حذف و ایصال طریقیله (آن که قالدی (چون ادات تشبیه (پسته باء مجمله و فتح
و کسر ایله لغتدر فستق دیمکدر لیکن مراد جلب فستقیدر (دید مش شین ضمیر آن کسه

راجعدر

در این سید علی و سروری
در این سید علی و سروری
در این سید علی و سروری
در این سید علی و سروری

راجعدر (بعض نسخه ده (دیدیش دوشمش یای خطایله (دیدندن بونده مراد فعل قلبه رطن
معناسته (همه هب دیمکدر (مغز بینی و ایلک و بادام و فندق و فستق کیلرک ایچنه درلر (پوست
باء مجمل ضمیمه حیوانات در یسنه و هر نسنه ک قوغنه درلر (بونده قبی مراددر (بود بونده
ادات زمانیه در ایش معناسته (همچو ادات تشبیه (پیان صوغن معناسته در (محصول بیت)
اول کیمه بی که فستق کبی هب ایچ ظن ایلدم زرافستغ ایچی صاغ اولدینی تقدیر جده قدغک
ایچی کیدر صاغ اولدینی تقدیر جده یعنی ظاهرینه بقوب باطنی دخی معمر ظن ایدوب صلاح حاله اکا
معتقد اولدم اول اوله دکل ایش بلکه اول کورد و کیم بری اوستنده قشرو قبی ایش ایچنده هیچ
نسنه سی یوغیش پیاز کبی یعنی بی معنی بر قوری صورت ایش * پارسایان روی در مخلوق * پشت
بر قبله می کنند نماز * پارسایان جمع پارسا در عابدلر دیمکدر (رویه اضافت بیانیسه (در مخلوق
در حرف صله (رویه مقیددر (پشت ارقه (بر قبله (بر حرف صله (محصول بیت) پارسایان
مبتدا و مصراع ثانی خبر واقع اولمش یعنی یوزی و تو جهی مخلوق جانیده اولان عابدلر و زاهدلر
ارقار نی قبله دن بکا و یروب نماز قلدلر حاصلی انلر یوب حکیمه در زرا قلب که حقدن معرض
اوله قالب دخی قبله دن رو کردان اولمش حکیمه در حاصلی عباد ایلده قالب قلبه تا بعدر
* بیت * چون بنده خدای خویش خواند * باید که بجز خدا نداند * چون ادات تعلیل
(خواند فعل مضارع مفرد غائب دعوت ایلیمه دیمکدر (خدای خویش لامبسه مقدم مفعولی
(باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (که حرف بیان ییجی با حرف زائد (جز غیر
معناسته در (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده بلیه دیمکدر (خدای مفعول صریحی (و بجز
غیر صریحی (محصول بیت) چونکه بر قول خدای تعالی حضرتتی کندینک معبودی به
و بر مدیده کرک اولان ولایق و سزاوار اولان اولدر که خدا حضرتتدن غیر یی بلیه و ماسوا به
کو کل بند ایتیمه خواندک فاعلی خدایه راجع ضمیردر و مفعولی بنده در دین ظاهر ترکیب مخالف
سویلس * حکایت * کاروانی را در زمین یونان بردند و نعمتی قیاس بردند باز کاروان کریمه
وزاری کردند و خد اورسول شفیع آوردند فائده نداد * زمین یونان قرمان ولایتنه درلر (زاری
یای اصایه ایله فریاد و فغان معناسته در (محصول ترکیب (یونان مملکتنده بر کاروانی حرامیلر
اوردیلر بی حد و بی پایان نعمت و مال ایلدیلر باز کاروان طاشقه سی کریمه و فریاد و فغان ایلدیلر
و خدا اورسولی حرامیلر شفیع کتور دیلر یعنی جوق یلواروب نیاز ایلدیلر لیکن فائده و برمدی
* بیت * چو پیر و زشدد ز دیریه روان * چه غم دار دار ز کریمه کاروان * بیرو زبانه مجمل
که سر یله مظفر و غالب معناسته (دزد تیره روان بیانیسه (تیره روان وصف ترکیبی قره جانی
دیمکدر (زیرا روان روح انسانی به درلر قره جانی اوغری معناسته در (کریمه کاروان لامبسه
(محصول بیت) چون که جانی قره دوزد یعنی بی رحم و سسکین دل اوغری مظفر و غالب
اولدی کاروانک کریمه و زار یسندن نه غم طو تر یعنی نه غمی وارونه پرواچکر حاصلی فرصت مال
و یروب مال مردمه ظفر بولد قدن صکره بیک کره فریاد و فغان و تضرع و زاری قلسه ز
متأراولوب مرحت ایلرلر (تیره روان جمع تیره زودر یعنی وصف ترکیبی در شبرو معناسته
دین تیره روان ایش و بوندن صکره غیرینک قولنی نقل ایدوب دیمش که تیره ظرفدر و و آن
صفت مشبهه در رفتن دن روان کی رویدندن یعنی دزدی که رونده استدر تیره یعنی فی ظلمه
الدلیل اصلی و نقلی فاسد اولدیفنده اشتباه یوقدر مصراع اولم معناستی چون مظفر اولدی
جانی بولایق و جانی قرا کو اوغری دین بولایق سویلس * لقمان حکیم دران میان بودیکی از
کاروانیان گفت کلمه ایچند از حکمت و مواعظت با اینان بکوی باشد که طرفی از مال مادست بدآرند که

رد این سید علی

رد این سید علی

رد این سید علی

رد سروری

در یغ باشد که چندین نعمت ضایع گردد لقمان گفت در یغ باشد کله حکمت با ایشان گفتن *
 (کاروانیان کاروان اصلی کار باندر کارایش) و بان ادات فاعلدری معنایسته اینجی دیمکدر
 (بایله واولک بیننده تواخی و تبادل اولدیغی جهتدن واولیله ده) (بایله ده مستعملدر) مثلاً کار بان
 سرآی (و کاروان سرآی دیرلر) و یا حرف نسبت (والف ونون ادات جمع) (موضعیت مصدر
 میبدر وعظ دیمکدر) طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر (دست بداندال چکه ل دیمکدر
 (محصول ترکیب) لقمان حکیم اول کاروان اراسنده ایمن کاروانیلرک بریسی لقمانه دیدی بونلره
 حکمت وموعظه دن بر نیجه کله سویله اوله که بر مقدار مالزدن ال چکر یعنی بر مقدار این
 یته بزه ویره ل (طرف شرف وزنی اوزره بعض دیمکدر ال طوته ل یعنی ترک ایده ل دیمکدر زبرا
 حیفدر که بوقدر نعمت و مال را بیکان بره ضایع اوله و المزده سرمایه اوله جق بر مقدار میاغ فالله
 لقمان دیدی حیفدر بویله ظالمده کله حکمت وموعظت سوبلک زبرا بونلره سوز نا ثیر ایلمز که
 متأثر اولوب سیره مرخت ایدلر * قطعه * آهنی را که مور یانه بخورد * توان برداز و بصیقل زنک *
 آهنی دمور (و یا حرف وحدت) ورا ادات مفعول (که حرف رابط صفت) (مور یانه دمور
 قوردینه وپاسنه دیرلر) (توان برد برد مصدر معنایسته در) (از و) (یا حرف مصاحبت) (صیقل فعل
 وزنی اوزره پاس اچییی استاده دیرلر نصر بایندن مصدری صیقل کلور صادک قتی و قافک
 سکونیه صغاله کلور صادک کسریله مصغاله اسم آلت یعنی پاس اچییی آلت (زنک زاء عربک
 قحیله پاس معنایسته در و بعضیله تصحیف اید و ب زاء عجمیه او قودیلر (محصول بیت)
 بر دمور بکه مور یانه بیش اوله انک پاسنی صیقل سبیلله کیدرمک اولماز زبرا پاس انک ماده سین
 افساد و جوهرین افنا ایلمشدر (بونده مور یانه نک ایکی معنایسته اولغه قابلدر اولنکی به
 تخصیص ایلمن بلا تخصیص ایلمش بوقدر بعض لغتک یازیشنه کوره در اما بعضیسی
 دیدیکه مور یانه شول پاسه دیرلر که دموری دلك ایلله که انی صیقل اچوب جلا و برمه
 قادر اولمه زبرا ماده سی فاسد و جوهری فانی اولش اولور حضرت شیخ کلاهنه ده ملازم
 بودر اما زنک مطبق پاسدر * پاسیه دل چه سود گفتن وعظ * زود میخ آهین در سنک *
 یا حرف صله (سیه دل وصف ترکیبی قره کوکلی دیمکدر سابقاً تیره روان دیوب قره جانلی
 مراد ایلدیکی کی) (گفتن وعظ مصدرک مفعولنه اضافتدر) (میخ آهین بیانیله) (آهین یا حرف
 نسبت ونون حرف تا کید (در حرف صله) (سنک طاش) (محصول بیت) قره کوکلی کیمسه به
 وعظ ونصیحت سوزنی سوبلک نه فائده ویرر یعنی فائده ویرمز (مصراع ثانی بی تعلیل
 طریقیه ذکر ایدوب بیورر زبرا دمور میخ طاشه کبر مز یعنی بویله ظالمده نصیح و پند
 ایلک طاشه دمور میخ فاققدر حاصلی پند پذیر اولوب متأثر اولق احتمالی بوقدر * قطعه *
 بروز کار سلامت شکستان دریاب * که جبر خاطر مسکین بلا بکرد آند * یا حرف ظرف
 (روز کار سلامت لامیه) (شکستان الف ونون ادات جمعدر دلخسته و مکسور خاطر اولان
 فقرا مراددر) (در یابک مقدم مفعولدر) (در یاب فعل امر مفرد مخاطب اکلله و تدارک ایلله دیمکدر
 تقدیری حال شکستان دریابدر) (که حرف تعلیل) (جبر جیمک قتی و بانک سکونیه
 بر صغنی سیکلکدر واول سبک تخته لینه جیره دیرلر) (خاطره اضافت مصدرک مفعولنه در
 (ومسکینه لامیه) (بلا بکرد انک مقدم مفعولدر) (یا حرف تا کید) (کرد اند فعل مستقبل
 مفرد غائب کرد انیدندن زوددر دیمکدر) (الف ونون ادات تعدیه در) (محصول بیت) صحت
 وعافیت وسلامت ورفاهیت زماننده فقرای شکسته دل و درویشان مکسور خاطر لری یوقلوب
 و بولوب تفقد و تدارک ایلله یعنی احسان و صدقه و زکاته خاطر لری تسلی ایلله زبرا مسکین

وفقیه

رد این سید علی

وفقیه خاطر لری تسلی ایدوب جبر ایلک بلایی رد ایلر یعنی صدقه و زکات مالی و جانی حفظ
 ایدوب بلیاتی دفع ایدر * چو سائل از تو بزاری طلب کند چیزی * بده و کرنه ستمکر بزور
 بستاند * چو حرف تعلیل (سائل دینچی) (و یا حرف مصاحبت) (زاری فریاد و فغان) (چیزی
 یا حرف وحدت) (بده فعل امر مفرد مخاطب) (و کرنه والا دیمکدر) (ستمکر ظالم) (یا حرف مصاحبت
 (زور بونده قوت و قدرت و قهر دیمکدر یعنی کو جله) (بستاند فعل مضارع مفرد غائب
 آلور دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه سائل سندن تضرع و زار بلغله برنسنه استیه البته ویر
 (واما السائل فلا نهی) (حسبینه والا ویرمیوب خست اندر سک ظالم سندن زور ایلله یعنی کو جله
 آلور مذکور کاروان خلقتدن الدینی کبی * حکایت * چندان که مرا شیخ اجل شمس الدین
 ابو الفرج بن جوزی بترک سماع فرمودی و بخلوت و عزالت اشارت کردی عنفوان شبایم
 غالب آمدی و هوا و هوس طالب ناچار بخلاف رأی مربی بر رفتی و از سماع و مخالطت حظی
 بر گرفتی چون نصیحت شیخ یاد آمدی گفتی * چندان که اولقدر که دیمکدر (مرا بکا دیمکدر
 (اجل تشدید لامیه اصلی اجل ایدی ادغام اولدی) (شمس الدین لقب) (ابو الفرج کنیت
 (بن جوزی صفت) (بترک یا حرف صله) (ترک سماع مصدرک مفعولنه اضافتدر) (سماع
 بونک کی برلده ساز اوازینه و خواننده و کوبنده اوازینه دیرلر که حضرت شیخ بوستانده بیورر
 (بیت) (نه مطرب که آواز سم ستود) (سماعت اگر عشق داری و شور) (بالداهه معلومدر که بونده
 آواز جنسته سماع بیورر مشدر قائل (بس از سماع و مخالطت حظی بر گرفتی) (معاشنی سماع
 ایدرم دینلر معلوم اولد بکه سماعی بونده صوفیلرک رقصی معنایسته اخذ ایدر زرا ایتمش
 ایمدی معلومدر که سببه الابرارک اونوزد و ردیجی عقدینک مرادینه واصل اولماز زرا ایتمش
 (عنفوان اول معنایسته) (شباب بکتلک بکتلک اولی دیمکدر) (مرا بکا اقبال آمدی غالب کلور دی
 (یا حرف حکایه) (ناچار بالضروره) (بخلاف یا حرف صله) (خلاف رأی مربی لامیه در
 (مربی اسم فاعلدر تفعل بایندن تریه ایدیمی دیمکدر) (مراد این جوزی حضرتلر بدر
 (برفتی کیدرم یا حرف حکایه) (خالطندن مراد خلقله اختلاطدر) (حظی بر حرف تا کید
 (گرفتیمی طوتردم یا حرف حکایه) (محصول ترکیب) (اولقدر که بکا شیخ اعظم ابن جوزی
 حضرتلر بکه اول زمانده حضرت شیخ مر یسی ایمن) (سماع ترکیبی بیورر دی دخی خلوت
 و عزالت اشارت ایدردی) (جوانلغیک اولی یعنی تازه لکی غالب کلور دی) (وهو و هوسم مقتضای
 نفس اولان احوالی و ارزوی خاطری طالب اولور دی) (بالضروره مر یسک رأی خلاقیه
 خلوت و عزالتدن کیدرم دخی سماع و اختلاطدن حظ الوردی) (چونکه شیخک نصیح و پندی
 یادمه کسوردی) (یعنی چونکه نصیحتی اکاردم دیردم) (مذکور افعالك اواخر نده اولان یار
 حکایه ایچوندر نککه هر برینه اشارت اولدی * بیت * قاضی ار یاما فشیبتد بر فشانده دست را *
 محاسب کر میخورد معذور دارد مست را * بوییت گفتی بیورر یغنگ مقبولیدر (ارا کردن
 مخفقددر) (بر فشانده فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تخشده قاضی به راجع ضمیر در ال فار صاردی
 دیمکدر نککه خواننده و کوبنده و ساز یا آنچه ال اصولی طوترلر ال ستمک دینلر غلط ایلمش
 (محصول بیت) (قاضی بزمه اوتورسه یعنی مجلسمز داخل اولسه ذوق و شوقدن مجلسده
 ال فار صاردی) (حاصلی بزمه هم حال وهم رنگ اولور دی) (محاسب اگر باده ایچر سه مستلری
 معذور طوتر) (یعنی کندی باده نوش اولغله احکام شرعی اجرا ایدمه) (بومضراع مضراع اوله
 نسبت مقام تعلیلده و تمیلده واقعدر) (یعنی حضرت ابن جوزی اگر بزم مجلس و محفلمزک
 رونق و صفاسنی کوردی و بیلیدی داخل مجلس اولوب بزمه هم رنگ و هم جنس اولور دی

رد کافی و شعی

رد سروری و کافی و شعی

هر تقدیر که متورع و زاهد ایستاده تشکله محسوب اورع ناسدن اولدیغی تقدیر چه باده مجلسنه داخل اولوب باده نوش اولسه می نوشلری معذور طور دی * مصراع اولک معناسنده قاضی ال سلکردی (یعنی سماع ایدردی دینلردست افشاندن مرادی بیلزلر بمش * سماعدن دخی تقدیر) محسوب بو محله صوباشی معناسنده در دینلر محسبی بیلزلر بمش * ناشی بمجمع قومی برسیدم و دران میان مطربی دیدم * نااتهاء غایت ایچرندر الی معناسنه (شی یا حرف وحدت) بمجمع باحرف صله (بجمع مجلس) قومی باحرف وحدت (محصول ترکیب) سماع و مخاطبه دن حظ الورم بر کجه به دك که بر قومك مجلسنه ایرشدم (یعنی اول کجه به دك بویه اندردم) و اول قومك اورنه سنده بر مطرب کوردم مذکور یئنده پیوردیغی کبی * بیت * کوبی رک جان می کسلد زجه سازش * ناخوش ساز آواز * مرک پدرا وارش * کوبی فعل مضارع مفرد مخاطب دیر ایدک و یا دیدک دیمکدر (یعنی حاضر اولوب ایشیدسک دیر ایدک) رک رانک فتحی و کاف عجمیه طمر معناسنه در که عربیده عرق دیرل (عینک کسری و رانک سکونیه) جانه اصافتی لامیه و یا بیانیه در میکسلدی بونده حرف تأکید واقعدر (کسلد کاف عجمک ضمی و کسریله) وسینک فتحی و کسریله کسلیدن مصدر نندن فعل مضارع مفرد غائب اوزر و قرر دیمکدر (مثلا ایپ و یا ایپک قرمق کبی) قطعله تعیر ایدنلر خطا ایلدیلر (زجه ساز چالقلاری اغچ و یا کک و یا بونوز پاره سی که سازنده لرا اکا نازیانه دیرل) سازه اضافتی لامیه در (شین ضمیر مطربه راجعدر ناداد تو صیف نفی) خوش واور سمیه ابی دیمکدر (وترادات تفصیل در ناخوش رک دیمکدر) آواز * مرک پدرا لامیه در (یعنی بر کیمیه باباک اولدی دیومو حش خبر و مرک صداسندن اول مطربک صداسی جان کاه تروید تریادی) بو قضیه اکثره بناء در والا نیجه ناخلف وارد که با سانسک او لوسی خبرینه مرث کانه ل ویرر (محصول بیت) مذکور مطربک خصوصنده پیورر اگر مذکور مطربک زجه سازینی ایشیدسک دیر ایدک که جان طبرنی قرر و اوزر سازینک زجه می شول مرتبه مزعج و مولم ایدی (واوازی پدرا اولوسی اواز نندن دخی ناخوش و مو حش ایدی) حاصلی سازندلکی و کوبنده لکی کال مرتبه منفور و قبول طبعیدن زیاده دور ایدی زجه برینه نغمه یازانلر نغمه ایللی در * کاهمی انکشت حریران از و در کوش و کاهمی براب که خاموش * (محصول ترکیب) مذکور مطربک زجه سازینی و ناساز اوازی ایشتیه لم دیو کاهمی اهل لم مجلسک بر مقاری قولغنده ایدی (و کاهمی خاموش اول دیولنده ایدی) حاصلی سکوت ایلده یو اشارت ایلر لردی * بیت * بهاج الی صوت الاغانی لطیبه * وانت معنی ان سکت تطیب * بهاج فعل مضارع منی للمفعول اجوف یابی ضرب بایندن مصدری هیجان کلور هانک و یا ناک فتحه ل به میل و رغبت معناسنه (الی حرف جر مجروله قائم مقام فاعلی بهاج درو جائز در که کندی مصدر یئنده سند اواله صوت صادق فتحی و سکون و اواله آواز معناسنده در اغانی به اضافتی لامیه در) اغانی منتهای جوعدن اغنیه نک جمیدر همزه نک ضمی و غینک سکونیه و تشدید یایله (امانی امنیه نک جمعی اولدیغی کبی امنیه ارزویه و مراده دیرلر) و اغنیه غنامعناسنده در کسر غین والف مدود ایلده بر معناسنه که فارسیجه سرود دیرلر (لطیبه لام حرف تعلیل بهاج فعلله متعلق و ضمیر مذکر صوته راجعدر) لطیبه یازانلر خطا یازدیلر وانت و آخر حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (معنی اسم فاعل مفرد مذکر مخاطب تقدیرا مرفوع خبر مبتدایم الفعلی اعلال له ساقط اولمشد) ان حرف شرط (سکت فعل شرط) تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط جمله شرطیه اعرابدن محلا مرفوع صفت معنی در (بعض نسخه ده تطیب دو شمش نون متکله له و بعضنده (تطیب دو شمش یای غینله فاعل مقدر اولان سکوت اولور) (محصول بیت) معنی صوته میل و رغبت

رد کافی و شمی

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد سروری و کافی

اولور

اولور لطیف اولدیغی چون یعنی لطیف و خوب اولدیغی تقدیر چه روح اصواته مائل و راغب اولور حال بو که سنده مغنسن اگر ساکت اولسک زیاده طیسین حاصلی سکوت ابنسک سکونک موسیقی برینه تکر یا خود سکوت ابلسک بر طبیب اولوب خوشحال اولورز یا خود سکونک طبیب اولور فتدیر * بیت * نیند کسی در سماع خوشی * مکر وقت رفتن که دم در کشتی * نیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب کورمن دیمکدر (کسی باحرف وحدت) سماع (سماعت ناصیه خطاب سماع بنه نغمه و صوت معناسنه در) خوشی خاده روم صمه ایل و واور سمیه و یای مصدر ایله ایلک دیمکدر (مکرادات استثنا) وقت رفتن لامیه کتک وقتی دیمکدر (دم نفس) در حرف تأکید (کشتی فعل مضارع مفرد مخاطب) (محصول بیت) کیمیه سنک سماع عکده ایلک واور معنی سنک ساز و آواز کده بر ذوق یوقدر که انده کیمیه صفا کسب ایلده مکر کتک و قنده که نفسک چکه سین یعنی سکوت ایلده سین حاصلی مجلسدن کیدوب سکوت ایلده سین هر کس مسرور اولورز یارانسک ناهمو آواز کدن و ناساز واز کدن خلاص اولور بونده سماع صوت و آواز معناسنه اولدیغی زیاده بدیهیلر (پس سماعی صوفیلر قعی معناسنه و استماع ایتک معناسنه اخذ ایدنلر بو معنایی بلن بمش) خوشی خانک فتحیه او قور کشتی به قافیه اولغی چون دینلر روم صمه دن آگاه دکلر بمش (وقت رفتن معناسنی موت معناسنه اخذ ایلین یئک معناسنی فوت ایلش بو یئنده دلالت وارد که اول ناسا زید آواز ناساز و ناهمو آواز اولدیغندن غیری صوته مغرور اولوب دکه بلا ایلده دکدیکنه زبیر ناسازلرک حالی بویه در که چیغیر معقدن اوصافنر * مثنوی * چون در آواز آمدن بر بط سرای * کدخدرا ا کفتم از بهر خدای * چون حرف تعلیل (در حرف صله در با معناسنه) بر بط سرای وصف ترکیبیدر قیوزله ابرایی یعنی قیوز چاله و یا نیجه ابرایه (بربط ایکی بانک فتحه لریله قیوزه دیرلر اما مشهور بانه نائینک ضمیدر (سرای سینک فتحی و کسریله لغتدر ضمیه لرو ستایلر دیلدر) کدخدرا کاف عربک فتحیه اواسی صاحب خانه معناسنه (بهرادات تخصیص) (محصول بیت) چونه اول قیوز جی آواز کلدی یعنی قیوز یا نیجه ابرلغه باشلدی یعنی خواننده لک ایلکه باشلدی اواسنه دیدم الله ایچون * زیغم در کوش کن تاشنوم * بادریم بکشای نایرون روم * زینق زانک کسری و بانک فتحیه زبویه دیرلر میم معناده کوشه مقیددر (تا حرف تعلیل یا حرف عطف) درم در قیو و میم ضمیر متکلم یعنی میم ضمیر منصوب متصل معناسنده در (تا حرف تعلیل) روم فعل مضارع متکلم و حده در (محصول بیت) کتخدایه دیدم الله ایچون قولغنه زبویه ایلله یعنی قوی تا کیم صاغر اولوب بوناسازک اوازی ایشدیم زبیرا قواغه زبویه کیر نیجه صاغر ایدر یا بکا قیوی آج تا کیم طاشره کیدم یعنی بوا یکی ایشک بر نی ایلله دیو او ایسنه عین ویردم تا کیم مذکور بر بط سرای ناسازی نه کوره می ونه ایشدیم * فی الجمله پاس خاطر یاران را موافقت کردم و شمی بچندین مجاهده بروز اوردم * پاس حفظ معناسنه در خاطره اضافتی مصدرک مفعولنده در (و یا رانه لامیه) (شی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) بروز باحرف صله (محصول ترکیب) حاصلی کلام یارانک خاطر یچون اول کیمیه یارانه موافقت ایلدم و کیمیه نی نیجه زجت و مشغله کونه کتوردیم یعنی صباحه چیقردم * قطعله * مؤذن بانک بی هنگام برداشت * نمی داند که چند از شب گذشت * بانکدن مراد بونده تمجید و یا صباحه اذانیدر (برداشت قالدردی یعنی او قودی) (محصول بیت) مؤذن بانکی و قنسر قالدردی یعنی اذانی و قنسر او قودی بلنر که کیمیه دن تقدیر زمان وساعت کچمشدر * درازی شب ازمر کان من برس * که یکدم خواب در چشم نکشتنست * درازی یا حرف مصدر (شبه اضافتی لامیه) (مر کان من لامیه مر کان جمع مره در دین فارسی بی غریب تنبع ایلش ایش برس بای عجمک ضمی و رانک سکونیه فعل امر مفرد مخاطب صورت دیمکدر سوال ایلله معناسنه) (ک حرف تعلیل) (دم نفس وساعت معناسنه در

رد سروری

رد شمی و کافی

رد شمی و کافی

رد شمی

شارح مرحوم کفجه ویردیکی معنی بولنده در لکن شمی مرحومک معناسنی دخی رنکیندر ظن ایدرم زیرا اول ناساز فوت اولدیقه خلق آواز کریندن قورته مز هر تقدیر بر مجلسدن کتمه سیله انده اولور قور تلسه ل دخی بوندن بشقه دقت رفتنک فوت معناسنه اولد بغنه دم در کشتی قرینه در للطایع

شارح مرحوم اشبو یتیده اولان درازی مضافک اخرینه ضرورت وزن ایچون بریا کلور دیو یوقاروده هامشده اشارت ایتمیشکن کندو نسخه سندن یازیلان نسخه ده یازلیوب همزه یازلمش نسخه سنده دخی بویه ایسه اصابت ایتمشدر (فتبصر) للطایع

(خواب او بقودیمکدر نکشتست فعل نفی ماضی مفرد غائب اولماش ویا جکر تمامش دیمکدر اشتراك اوزه
 (محصول بیت) کیجه نك اوز ونلغنی بنم کریمکدن سوال ایله (یعنی کیجه اوز ونلغنی مؤذن نه بلور که
 صباحه دك پسترنازده باتور بلکه بنم مرکا نم اینی پیلور) زیرا بر نفس کوزومه او بقو کریمشدر
 (یعنی کوزمه او بقو طولانمشدر) حاصلی کوزم او بقو کوریمشدر * باعدا دان بحکم تبرک دستار
 از سر و دینار از کریمکشادم و پیش مغنی نهادم و در کنارش گرفتیم و بسی شکر گفتیم یاران
 ارادت من در حق او برخلاف عادت دیدند و برخفت عقل من حل صکر دند و نهفته
 می خندیدند یکی از ایشان زبان تعرض دراز کرد و ملامت کردن آغاز که این حرکت
 مناسب حال خرد مندان نکردی خرقة مشایخ بچنین مطربی دادی که در همه عمرش
 در می در کف نیوده است و قراضه در دق * با مدادان و با مداد ابرته دیمکدر (با حرف
 مصاحبت) حکم تبرک لایمه (تبرک فعل با بندن مصدر در تحفه و هدیه معنای تبرک رسیده
 واسلو بیلدیمکدر) دستار دلبد (دینار التون کر قوشق دیمکدر) معلوم اوله که
 عربک و عجمک فقرای تقنی هر نه ایسه قوشا غنه بغلر (زیرا انلرک قوشا قلیری بدن اولور) پس
 دینار از کریموردیغی بو معنایه کوره در (پس بو معنای بلوب کبسه و جیمیدن دیناری جیمقدم
 دین خلاف سخته سلوک ایلش (دستار و دیناری با وحدت ایله ایراد ایلین جیم نسخه مخالف
 ایراد ایلدیمکدن غیری معنایه خلل و برمشدر فتد بر) مغنیدن مراد مذکور مطربدر
 (ارادت من مصدرک فاعله اضافتیدر) (بحرف صله) (خلاف عادت لایمه عادتک خلافتجه
 دیمکدر) خفت عقل مصدرک فاعله اضافتیدر (ومنه اضافت لایمیدر) بعض نسخه لایمه و نهفته
 بخندیدند و شمشدر (یعنی خفیه طریقه بی مزه لوب کولشدیلر) زبان تعرض بیانیه آغازدن
 صکره بر کردیمکدر (که حرف بیان) مناسب حال اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر (خرد مندانیه
 اضافت لایمه در بعض نسخه ده حال برینه رأی دوشمش (خرقة مشایخ این حرکتدن
 بدلدرد و دادینک مقدم مفعول صریحیدر) و بچنین غیر صریحی (مطربی یا حرف وحدت
 (دادی فعل ماضی مفرد مخاطب و یردک دیمکدر) که حرف را بط صفت ما بعدی مطربه
 صفتدر (درم دالک کسری و رانک فحیه ایچه معنایه در (کف آیه یعنی اوج (قراضه
 التون خرده سی فارسیجه ریزه زردیلر (د ف دالک فحی وفانک تشدیدیه لفظ مشترکدر
 عربله عجمیشده (ترکیجه دهری دیرلر دالک ضمی و مملک سکونیه و رانک کسریله
 (محصول ترکیب) اول کیجه نك ابرته سی تبرک حکمیه یعنی تحفه و هدیه رسیده باشمیدن
 دستاری و قوشمیدن دیناری جیمقرب مغنی اوکنه قودم وانی در کنار ایلدم یعنی قوچدم و جوق
 شکر ایلدم (یاران بنم ارادت می مغنی حقنده عادتک خلافتجه کوردیلر) یعنی یو یله ایده کن
 دکل ایدم (خصوصاً بونجیلین ناساز مغنی یه) و بو اوضاعی خفت عقله حل ایلدیلر
 و کز لیجه (یعنی خفیه طریقه بوحال کولشدیلر) پس بریسی یاراندن بکا تعرض و طعن
 زبانی دراز ایلدی (حاصلی بکا اعتراض ایلدی دخی بی لوم و ملامت ایلکه باشلدی که
 بو حرکتی عقلا رأی و حاله مناسب ایلدک (مشایخ خرقة سی بونجیلین بر مطربه و یردک که
 جیم عمرنده الله و اوچنده بر ایچه اولماشدر) یعنی بر ایچه یه مالک اولماشدر و قراضه یعنی
 بر التون او واغی دفته کوریمشدر حاصلی کبسه اندن حظ ایدوب الله و آوچنده بر حبه
 و یرمش دکلدر دستاره خرقة مشایخ پیوردیغی مجاز یدر (حضرت شیخک مبارک
 باشنده اواد یغی اعتبار یله در بحکم تبرک اولنده بر که یازان یاندن یازر مش (در حق او
 رینه در حق آن یازان اوایله آنک معنای بی بیلریمش (حرکتدن صکره را یازانلر جیم

نسخه

رد کافی
رد شعی

نسخه از مخالف بازمشلر (خرقة مشایخ اولنده که یازانلر ده بویه ایشلر * مثنوی * مطربی
 دور از بنجسته سرای * کس دو یارش نه دیده در یک جای * مطربی مطرب اسم فاعلدر
 افعال باندن سوئند ریجی دیمکدر نفس این سازنده و کوینده دن مسر ورا ولد یغیچون مطرب
 دیدیلر (یا حرف وحدت) دور تقدیری دور باددر (بنجسته قونلی دیمکدر مبارک معنایه
 (کس تقدیری که کس در) که حرف را بط صفت ضرورت وزن ایچون ترک اولندی
 و کس قالدی (دوبار ایکی کره دیمکدر) (ندیده ماضی دن قسم کوریمش دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (در یک جای بریده) (دور از بنجسته سرای چله معترضه در که بدیده حشو ملج دیرلر
 صفتله موصوف بیننه اعتراض ایلش (محصول بیت) بر مطرب ابراغ اولسون بو مبارک
 سرایدن بو معترضه سرایه نسبت دعاء له در (و مطربه نسبت دعاء علیه در) (کس دو یارش
 دوبار ایکی کره دیمکدر) (و شین مطربه را جعدر آنجیلین مطرب که کبسه آنی بر محفله
 و بر مجلسده ایکی کره کوریمشدر) یعنی شویله ناساز و نا هموار در که بر کره آنی دیکلین بردخی
 مجلسده اوغرائمز (پس ایکی صکره بریده کوریمشدر بو تقریر مطرب مبتدای محذوفه
 خبر و مصراع صفت اولدیغی تقدیرجه در و جائزدر که مصراع ثانی حشو ملجیه مقام تعلیلده
 اوله قندیر (معلوم اوله که حضرت شیخ بو ایاتی مذکور معترض جانبدن نقل پیوردیغی بو صفتله
 متصف بر ناساز سن بو قدر تعظیم و تحجیل ایلک ندن لازم کور دیمکدر استر * راست چون بانکش
 از دهن برخاست * خلق راموی بریدن برخاست * راست کرچک یعنی بی شک و شبهه (چون
 ادات تعلیل) بانک کاف بحمله اوز معنایه در (برخاست قالدی یعنی صادر اولدی دیمکدر
 (خلق را را حرف تخصیص خلقک دیمکدر) (محصول بیت) بی شک چونکه اوازی اغزندن
 صادر اولدی خلقک یعنی اهل مجلسک بد ننده موی قالدی یعنی او بریدی صوتی زیاده
 مزعج اولدیمکدن جائزدر که بونک کبی برلده بریاء حکایه تقدیر اولونه یعنی قالدی (راستک
 معنای مستقیم دینلر مستقیم سوا ایشلر و براوغزند دین قتی اکری کتمش (و تقدیری موی
 بریدن راست برخاست در دین بیتک ترکیب غریب تعقید صالمش * مرغ ابوان زهول
 او پیرید * مرغ ما برد و خلق خود بد رید * مرغ مطلقا قوشدر) (ابوان بونک کبی برلده
 کوشکدر یعنی چارطاق (معلوم اوله که قزلباش بد معاشدن اول شیراز شهرینک د آب
 و عادت بو ایسکه کوشکرتیک علی برینه اغندن بر قوش تراش ایدوب وضع ایدرلر ایش
 کیمی ال طوطی و کیمی یشل و کیمی ییاض و کیمی کبوتر و قومی و طایوس و شاهین و غیر یلرینی
 و بو مرغانک ایچینی بجویف ایدرلریمش یعنی ایچیلرینی قوغش ایدرلریمش و اغزلرینه بر
 سپسی وضع ایدرلریمش پس هر بار که بر باد حرکت ایلسه بو حیوانلر دونوب بونلردن اصناف
 اصوات صادر اولور ایش (پس حضرت شیخ) مرغ ابوان زهول او پیرید (پیوردیغی مبالغه
 طریقیله در یعنی اول ناساز مطربک مزعج و هولناک صداسندن مرغ ابوان جامد ایکن
 اور کوب قاجدی ایلدی قیاس ایله نه مرتبه مولم و موحش اوز اولوق کرک آوازی (هول قورقو
) پیرید با ایله مؤکد فعل ماضی مفرد غائب اوچدی دیمکدر (مرغ سابقا مفصل بیان اولندی
 نه یرده استعمال اولدیغی) (خلق حانک فحی و لامک سکونیه بوغازدر) (خود اضافتی لایمیدر
) (با حرف تأکید) (درید دالک فحی و کسریله فعل ماضی مفرد غائب) (یردک و یردک فاعلی
 هر یزینک تحشده مطربه را جع ضمیردر (محصول بیت) مرغ ابوان اول مطرب ناسازک آوازی
 هولندن اور کوب اوچدی یعنی تحمل ایدمه مدیکندن یرندن پران اولدی کندی بزم ییلریمیزی الدی
 ایلندی و کندی بوغازینی برندی حاصلی هم بزه جفا ایلدی و هم کندی یه (شراخک هیچ

رد ابن سید علی
وسروری

رد سروری و شعی
رد کافی

رد شعی
رد کافی

رد شرح جیعا

برای مرغ ابوانه تعرض ایلدیکندن معلومدر که جیجک سچھولی ایمش * کتم مصلحت
آنست که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کرامت اوظاهر شد گفت مرا بر کیفیت آن مطلع
کردان تاهمکنان تقرب نمایم و بر طایفه که رفت استغفار کنیم کتم بجکم آن که مرا شیخ
بارها بترک سماع فرموده بود و موعظهای بلیغ گفته و در سمع قبول من نیامد امشب مرا طالع
میون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدست این مطرب توبه کردم که دگر بار کرد
سماع و مخالطت نکردم * زبان تعرض بیانیه (که حرف تعلیل (کرامت اولامیه (گفت
متعرض دیدی (کیفیت یاه مشدد (و تا ادات مصدر در نیجه لک معناسنه (اینه اضافتی مصدرک
مفعولنه اضافتی قبیلند ندر (کردان فعل امر مفرد مخاطب مطلع ایلدیکندر (الف و نون
ادات تا کیددر مصدری کردانیدن کلور (تا حرف تعلیل (همکنان جیمیز دیمکدر (تقرب
فعل بایندن مصدر در (نمایک مقدم مفعولیدر (مطایبه مفاعله بایندن مصدر در لاطیفه
و خشرلق معناسنه (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (که حرف رابط صفت (کتم
حضرت شیخ متعرضه دیدم دیر (با حرف سبب (حکم بونک کی برلده علت معناسنه در
(آن لفظنه اضافتی مصدرک فاعلنده در (که حرف بیان (بارها ادات جعددر کراتله دیمکدر
(با حرف تا کید (ترک سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر (فرموده بود بیور مشیدی (و موعظه
میک قتی و عینک کسریله مصدر مییدر و عظم معناسنه (و ها ادات جعدو بلیغه اضافتی
بیانیه (گفته یعنی گفته بود (واو حرف حال (در حرف صله (سمع قبول بیانیه (ومنه اضافتی
لامیه (طالع میون بیانیه مبارک طالع دیمکدر (واو حرف عطف (بخت همایون عطف
تفسیری (با حرف صله (بقعه بانک ضمی و فافک سکونیه پاره ارض معناسنه در یعنی بردن
بر پاره بونده مراد مذکور مطربله جمع اولد قلری خانه در (رهبر وصف ترکیبدر
قولاغوز معناسنه (و یا حرف مصدر قولاغوزلق دیمکدر (تا حرف تعلیل (با حرف ظرف
(دست این لامیه (مطرب مشارالیه (که حرف تعلیل (دگر بار بر کره دخی دیمکدر (کرد سماع
لامیه (کرد کاف عجمک کسریله سکون را ایلدیکرمی و اطراف معناسنه در (مخالطت
مفاعله بایندن مصدر در اختلاط معناسنه (نکردم کاف عجمله فعل نفی استقبال متکلم وحده در
کردیدندن دوغک و جکرتک معناسنه (محصول ترکیب (متعرضه دیدم مصلحت اولدر که تعرض
دیلنی کوتاه ایلید سینه یعنی دخل و طعن دیلنی بدنن چکه سین زرا بکا بونک کرامتی ظاهر اولدی
(پس اول جهندن بو کابوقدر تعظیم ایلدم متعرض دیدی بی بونک کیفینه مطلع ایلد یعنی بیوردیفک
احوالی بکا اکت تا کیم جیمیز بو کا تقریب کوستره لم و بزدن صادر اولان مطایبه و اطیفه به
استغفار ایلدم دیدم اول حکمله که بکا شیخ کرات ایلد سماعی ترک ایلدکه بیور مشیدی و بالغه ایلد نصیحتدر
سویش ایدی حال بو که بنم قبولم قولاغینه کلدی یعنی سوزین قولاغینه قومادم و قبول ایلدم
بو کیم بکا مبارک طالع و قوتلی بختم بو خانه به قولغوزلق ایلدی تا کیم بو مطربک النده توبه ایلدم
تا کیم بدخی سماع اطرافنده و اختلاط چوره سنده چکر نیم یعنی نه سماع دکلم نه کیمسه ایلد اختلاط
ایلیم * قطعه * آواز خوش از کام و دهان و لب شیرین * کر نغمه کند ورنکند دل بفرید *
آواز خوش بیانیه کوزل آواز دیمکدر (کام کاف عربیله دماغ و اغزک ایچی (لب شیرین بیانیه
شیرین اوچنده بله قید اولفنده قابلدر (نغمه کندک مقدم مفعولیدر (در و آکردن مخفقددر (دل مقدم
مفعولیدر بفریدک کوکلی الدار دیمکدر (محصول بیت (کوزل آواز طلی چکه دن و طلی اغزیدن
و طلی دودقدن کر کسه تقی ایلسون کر کسه ایلسون کوکلی کندی به میل ایتدیر یعنی آواز کوزل
اولدقدن صکره نغماتسزده کوکلی جذب ایدر * و برده عشاق و صفاهان و حجازست * از خنجره

مطرب مکر و نرید * معلوم اوله که عشاق و زنکله راستک فرعلیدر بعض اهل فن فرعه
برده اطلاق ایلش (اما صفاهان نه فرعدر نه برده بلکه اصول ار بعنک اصل رابعیدر (حجاز دخی
نه فرعدر نه اصل بلکه ماباه و بوسلکک آوازیدر (پس حضرت شیخ اوچنده یله برده بیوردیغی
یا تغلب طریقله در و یا برده بی مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایلش اوله (خنجره و خنجره حالک
فخجله حلقومدر یعنی بوغز (خنجره مطرب لامیه (و مکر و ده اضافتی بیانیه (نرید فعل نفی
مستقبل مفرد غائب یراشمز دیمکدر (محصول بیت) کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان آواز
بویله در اما کر نغمه عشاق و صفاهان و حجاز ایسه ده مکر و ده و ناساز مطربک حلقومندن زیبا
دکدر یعنی مقبول دکدر بلکه دل خراشدر * حکایت * لقمان را گفتند ادب از که آموختی گفت
از بی ادبان هر چه از ایشان در نظرم ناپسند آمد از فعل آن بر غیر کردم * لقماندن مراد لقمان
عایددر که دیباجده ذکر اولندی (که بونده اسمدر کیم معناسنه (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب
او کرندک دیمکدر (بی ادبان الف و نون ادات جعددر ایلدیکدر مابعدی بی ادبانی بیان ایدر
(هر چه از ایشان هر نه که انلردن (در نظرم در حرف ظرف نظر مده دیمکدر (تا حرف توصیف
نفی پسند اسمدر مقبول معناسنه (فعل فانک فخجله مصدر در اشتاک معناسنه اما فانک کسریله
اسمدر ایش معناسنه (بر غیر بای عجمک قتی و رانک سکونی و هانک کسریله صقیق دیمکدر
(محصول ترکیب) لقمانه دیدیلر ادبی کیدر او کرندک دیدی ادبسنلردن زراهر نسنه که انلردن
نظر مده نامقبول کلدی اتی ایشلکدن بر غیر ایلدم * قطعه * نکوبنداز سر بار یچه حرفی *
کران پندی نکرد صاحب هوش * نکوبند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونک کی فعلرک کاه اولور که
فاعلی خلق و یاناس و یا قوم تقدیر اولور نکه عرییده ایدر (مصراع) بقولون لیلی بالهراق مر یضه
بقولون فاعلی و او ضمیر در که مقدر مذکور لک برینه راجعدر فتامل (سر بونک کی برلده جهت
معناسنه در (بازیچه تصغیر بازیدر او یون معناسنه (پس بازیچه او بونجیق دیمکدر اضافتی
لامیه در یای بطنیه (حرف یا حرف وحدت (نکوبندک مفعول صریحدر (واو سر غیری صریحی
(کران که حرف بیان وان اسم اشارتدر حرفه (پندی یا حرف وحدت و یانکیر (نکیرد فعل نفی
مستقبل مفرد غائب (صاحب هوش یای بطنیه لامیه در و نکیردک فاعلی دیمکدر که صاحب هوش
نکوبند و نکیرد فعلرینه تنازع طریقله فاعل اوله دین معنی جهتنه نظر اولما دیغندن غیری
ایکی فعلک افراد و جمع جهتنده التعات ایلزیمش (محصول بیت) لطیفه و مزاح جهندن بسوز
و بر حرف سوزلر که صاحب عقل اندن یعنی اول حرفدن بر بند و نصیحت المیه حاصلی
لعب و بازی طریقله ده بر سوزی خلق سو بلسه اهل ادراک اولان اندن متصح اولور دیمکدر
متصح اسم فاعلدر افتعال بایندن نصیحت قبول ایلک معناسنه اما فاعل بایندن متصح تاصیلر
تشیه معناسنه در پس بونده متصح دینلر اصابت ایلدیلر * و کر صد باب حکمت پیش نادان *
بخوانند آیدش بازیچه در کوش * و او حرف حال (کر حرف شرط (باب حکمت لامیه (عدم اضافتی
تجویر ایدر باب حکمتدن خبردار دکل ایمش (باب حکمت بخوانندک مقدم مفعولی و پیش نادان
ظرف و اضافتی لامیه (بخوانند فعل مستقبل جمع غائب فعل شرط اوقسه لر دیمکدر (اید جواب
شرط و شین ضمیر نادانه راجعدر (اما معنی جهندن کوشه مقید در تقدیری در کوشش آید
(در حرف صله (محصول بیت) اما حال و شان بویله در که اگر یوز ابواب و فصول حکمت نادان
او کنده اوقسه لر قولغنه بازیچه کلور (یعنی اندن عبرت الوب متصح اولان (زرا عقلی افسرده
و طبعی بر مرده اولش و قولغنی غفلت بنبه سبله طوئش در * حکایت * (عابدی را حکایت کنند که
شی ده من طعام خوردی و ناسهر خنی در غار کردی صاحب دلی بشنید و گفت اگر نیم نانی بخوردی

و بخفتی بسیار فاضلتر از آن بودی * عابدی یا حرف وحدت و را ادات مفعول (که حرف بیان
 شی با حرف وحدت (تقدیری هر شی در (و تاتنها غایت ایچو ندر (ختمی یا حرف وحدت بر ختم
 دیمکدر (کردی یا حرف حکایه (نیم نان لامیه (و یا حرف وحدت بر اتمک نصی دیمکدر (بخوری
 یا حرف حکایه یسیدی دیمکدر (و بخفتی او یوسیدی (از آن یعنی اون بطمان طعام ییوب نمازده
 بر ختم قرآن ایلمکدن (فاضلتر ثوابلیرک دیمکدر (محصول ترکیب (بر عابدی حکایت ایدر که
 بر یکجده ده اون بطمان طعام پردی و صباحه دک بر ختمه نماز قلووردی بر صاحب دل بو حالتی ایشندی
 و دیدی اگر بر اتمک نصفی ییدی و او یو یابدی چوق مرتبه اندن خیر لیرق و ثوابلیرق او لووردی
 زیر اهرنگه و ارا بسد آچلقده در * قطعه * اندرون از طعام خالی دار * نادر و نور معرفت یینی *
 اندر وندن مراد شکم در (خالی بوش دیمکدر (نا حرف تعلیل در و اصلنده دراو در همره ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولمشدر (ضمیر اندرونه راجع در (نور معرفت بیانید و یینک مقدم مفعولی
 (و یینی فعل مضارع مفرد مخاطب ییندن کوره سین دیمکدر (محصول بیت) ایچر وکی طعامدن
 بوش طوت یعنی کنیدی آج طوت تا کیم در و نکرده معرفت نور یی کوره سین حاصلی تا کیم سکا
 معرفت الله مبراوله * تهی از حکمتی بعلمت آن * که پری از طعام یابینی * تهی خالی دیمکدر حکمتی
 یایی ضمیر خطا در (با حرف مصاحبت (علت آن لامیه (که حرف تعلیل (پری یا ضمیر خطاب
 طلوسین دیمکدر (تاتنها غایت ایچو ندر (یینی یای اصله ایله بورن دیمکدر که عرب انف در
 (محصول بیت) اول علت اول سبب حکمت و معرفت و کالیدن خالی و عاریسین که بورنکده دک
 طعامدن مملوسین یعنی درونک طعامدن طو بطلی از لایق سبب نور معرفت و حکمت انده بیر یوق
 زیر بر ظرف که بر نسنه دن مملو اوله انده غیری نسنه صغیر * حکایت * بخشایش الهی
 کم شده رادر مناهی چراغ توفیق فراراه داشت نا حلقه اهل تحقیق در آمدین صحبت در ویشان
 و صدق نفس ایشان ذمایم اخلاقش بجماید مبدل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد
 و زبان طاعنان در حق او دراز که همچنان بر قاعده اولست و زهد و صلاحش نامعول * (بخشایش
 اسم مصدر در بخشایدندن (بخشودندن دینلر خطا ایلامر (دانش دانستن مشتق اولدی یعنی کپی
 دید کلریده فاسد در (زیرا دانش دانیدن مشتق دانستن دکل (الهی به اضافتی بیانیه در
 و یا حرف نسبت در (الهی صفت بخشایشدر دین ظاهر بود که اضافه قائل دکلدر (کم
 کاف بجمک ضمیمه ییکدر یعنی ضایع (شده یا حرف وحدت و همره حرف توسل همره
 حرف وحدت در دین زائد سویش (را ادات تخصیص کم شده نک دیمکدر (در مناهی ظرف
 کم شده در (مناهی منهینک جمیدر که اسم مفعولدر مرمری کپی (چراغ توفیق بیانیه (فرا
 فانک فتحیه اذات صله در (راعه مقید (داشتنک چراغ توفیق مفعول اولی (و فراراه
 مفعول ثانیه (فرا بونده فوق معناسنه در تحت مقابل دینلر فوق و تحتی وزر و بالایی فرق ایدر
 دکلر ایمش (و فرابونده قریب معناسنه در دین تزییق سو یلمده مذکور که قریب ایمش (نا حرف
 تعلیل (با حرف صله (حلقه حاکم فتحی و لامک سکونیه انسان دائره سنده مستعملدر و لامک فتحیه
 غیر یسنده بونده مراد مجلسدر مراد زمره در دین حلقه نک معناسنی بلزیمش (اهله اضافتی
 و اهله تحقیقه لامیدر در (با حرف مصاحبت سببی متضمن (یعنی یانک ضمی و میم سکونیه برکت
 معناسنه در مبارکک دیمکدر (صحبه اضافتی (و صحبک در ویشانه لامیه لدر (صدق نفس
 ایشانده لامیه لدر (نفس ایکی فتحه ایله بونده سوز معناسنه در یعنی انلرک کلمات طیبه لری
 (ذمایم ذمیمه نک جمیدر مذمومه معناسنه یعنی اخلاق مذمومه (با حرف صله (جایده کیده نک
 جمیدر مجوده معناسنه یعنی اخلاق مجوده (مبدل اسم مفعولدر تغیل بایندن ذمایمک

اخلاقه

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری
رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری
رد شعی

اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضافتیدر جایده ده بویه تقدیر اولنور (دست کردک مفعول اول
 صریحی (و کوتاه ناپسی و از هوا غیر صریحی (زبان طاعنان لامیه در در حرف ظرف (حق اولامیه در
 (دراز تقدیری دراز شد و یادر از کشت در (که حرف بیان (همچنان انجلین دیمکدر (بر
 حرف استعلا (قاعده اول لامیه (نا حرف توصیف نفی (مفعول اسم مفعولدر تغیل بایندن
 اعتماد سز دیمکدر بی مفعول دین خطا ایش ز برای اسماء جوامده و اسماء مصادر
 مخصوصدر مشتقاه داخل اولماز قند بر (محصول ترکیب (خدایه منسوب ترجم لطف
 و احسان طرق مناهیده کم اولش یعنی ضلال اولش بر کیمه نک یولنه توفیق و هدایت چراغی
 طوتدی یعنی طریق مستقیم دلالت ایدوب انصاف و بر دیکه جنج مناهی و معاصیدن توبه
 و استغفار ایلدی تا کیم اهل تحقیق مجلسنه داخل اولدی در ویشلرک صحبتی بر کتیه و انلرک مبارک
 نفسلرک صدقوله اخلاق ذمیمه سی اخلاق حیده یه مبدل اولدی وانی هوا و هوسدن کوتاه
 ایلدی یعنی جمیع نفسانی ارزور دن کیدی اما اهل طعن حسودلرک زبانلری انک حقیقه
 دراز اولشیدیکه انجلین قاعده اول اوزره در یعنی اولکی کپی هوا و هوس و ارزوی نفسانینسی
 سوروب کچورمه ده در و زهد و صلاحی و تقوی و فلاحی بی اعتبار و بی اعتماد در دیدیلر * بیت *
 بعدر توبه توان رستن از عذاب خدای * ولیکن می توان از زبان مردم رست * یا حرف
 مصاحبت (عذر توبه لامیه (عذاب خدای ده لامیه در (می توان تقدیری نمی تواندر ضرورت
 وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلندی (زبان مردم لامیه (رست بونده رستن معناسنه در ز را نتوانده
 بوی مضارعت وار (محصول بیت) توبه عذر یله و سببیه خدا نک عذابندن خلاص بولق
 نمکندر اما زبان خلقدن خلاص بولق ممکن دکلدر یعنی خلق البته هر کسی اغتیاب ایدر
 کر کسه هواده او چسه و در یاده یور یسه حاصلی بد کویلدلندن خلاص اولق ممکن دکل
 * طاقت جورز بانها نیاورد و شکایت پیش ییطر یفت بر دشمن بگریست و کفت شکر این
 نعمت چه گونه کزاری که بهتر از آنی که نداشتند * طاقت جورز بانها لامیه لدر (پیش ییطر یفتنده
 بویلددر (با حرف تأکید (گریست کاف بجمک و رانک کسر یله اغلیدی دیمکدر (شکر این نعمت
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (کزاری کاف بجمک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب ادا
 ایدر سین دیمکدر زایرینه ذال یا زانلر بولغظک املا سندن آگاه دکلر ایمش (که حرف تعلیل (بهر
 بکرک (از حرف ابتدا (و آن اسم اشارت (و یا ضمیر خطاب اندن یکر کسین دیمکدر (که
 حرف بیان (نداردند فعل مضارع جمع غائب (و یا ضمیر خطاب سنی ظن ایدرلر دیمکدر
 (محصول ترکیب) مذکور مهندی خلقک دیلاری جور و جفا سنه طاقت کتوره مدی و طریقت
 پیرینک یانته شکایت ایلندی یعنی پیرینه شکوی ایلدی شیخ اغلیدی و دیدی بونعمتک شکرینی
 نیجه ادا ایدر سین که سنی ظن ایلد کلرندن یکر کسین حاصلی خلقک سنی ظن ایلد کلرندن
 یک اولد یغک بر نعمتدر بونعمتک شکرینی پس نیجه ادا ایدر سین * قطعه * چند کوی که بداندیش
 و حسود * عیب جوان من مسکینند * کوی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه سو یلرسین
 (که حرف بیان (بداندیش وصف ترکیبدر بر امر صانچی بد کان معناسنه (حسود معروف
 (عیب جو وصف ترکیبدر بحسب لغت عیب استیجی دیمکدر اما مراد عیب ایچی معناسنه در
 الف و نون ادات جمعدر (منه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (و مسکینه بیانیه در
 یاه بطنیه (محصول بیت) نیجه بر سو یلرسین که دشمنله حسود بن مسکینه عیب ایدر ییلر در
 یعنی دایما بنم معایب و مثالیم سو یلیجیلر در حاصلی بنی غیبت و مساوی ایدرلر * کر بخون رختنت
 برخیرتد * و ریدخواستنت بنشیند * بخون با حرف صله (رختنت مصدر در دو کک معناسنه

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری
رد شعی

(و تا ضمیر خطاب) بر حرف تا کید (خیزد فعل مضارع جمع غائب خبرید ندن فالقار دیمکدر مراد اتفاق ایلیدر معنایه در) و اگر دیمکدر (بید با حرف صله) خواستن دیکلک یعنی نسته بی مراد ایدمک (و تا بنه ضمیر خطاب) بنشینند فعل مضارع جمع غائب اوتورور دیمکدر یعنی قصد ایدر (محصول بیت) شیخ درویش شای به پیور اگر سنک فانک دوککه فالقار یعنی اتفاق ایدر یعنی سکا ظم ایلک مراد ایدمکدر و اگر سنک برامز لنگی استکه اوتورور یعنی سنک برامز لنگی مراد ایتکیچون جمع اولال حاصلی هر خصوصده طرف خلا فکده اولورل سه دیمکدر (و رایکی مصراعده بیله ادا ت شرط برینه) که یازانلر وایکی مصدرک اخرنده تاه خطاب برینه میم متکلم یازانلر صحیح نسخه ره مخالف یازد قلرندن غیر عیقل سلمی و طبع مستغنی اولان بیلور که معنی جهنی زیاده رکیک اولور بوندن غیر صحیح متن یازانه اعتراض غرایب ندر * نیک باشی و بدت کوید خلق * به که بد باشی و نیکت بیند * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب ای اوله سین دیمکدر (و بدت تا ضمیر خطاب سکا برامز دیمکدر) کویدک مقدم مفعولیدر (و خلق فاعلی) نیکت تا ضمیر خطاب سنی ای دیمکدر (بیندک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) سن ای اوله سین و یا ای اولسک و خلق سکا برامز دیه ل و یا برامز دیرل سه بکدر که برامز اوله سین و برامز اولسک و سنی ای کوره ل و یا ای کورسه ل حاصلی سن ای اولوب خلق سنی برامز ظن ایلد کوری سنی ای ظن ایلد کلرندن یکدر (کوید فعلی جمع صورتند یازان احتیاجسن وزنه خلل و برمش * ولیکن مرابین که حسن ظن همکشان در حق من بکمالست و من در عین نقصان * (محصول ترکیب) شیخ مرید شای به دیر سنک حالک لطیفدر اما بنی کور که جبعنک حسن ظنی بنم حقمده کماله در و یا کماله در اما حال بو که بن عین نقصانده یم (و من در عین نقصان عبارتی مصنف کلامیدر دین عجب ناقص طبع امیش عی الله عنه * بیت * کرانها که می گفتی کردمی * نکو سیرت و پارسا مردمی * آنها اقوالدن عبارتند (که حرف بیان) می گفتی معلوم اوله که گفت فعلک اولنده می و آخرنده با ادا ت حکایه در علی کل حال تکرر تا کید افاده ایدر (کردی یا حرف حکایت) نکو سیرت وصف ترکیبیدر ای خوئی دیمکدر (پارسا مرد تقدیری مرد پارسا در ضرورت وزن و قافیه ایچون تقدیم و تا خبر ارتکاب قلندی (مردمی بانی حرف حکایه در (محصول بیت) اگر اول نسته لریکه سولردم یعنی خلقه پند یوزندن سولید کلامی ایلیدم یعنی عمله کتوریدم ای خوئی کیمسه و مرد عابد و زاهد اولوردم حاصلی افعالم اقواله مطابق اولسه عباد و زهاد دن اولوردم (بوییت مذکور شیخ جانبدنرد مردمی برینه بودمی یازانلر صحیح نسخه ره مخالف یازد قلرندن غیر قافیه خط ایلشیر (پارسا مردمی پارسا مردم دیمکدر پس معنای پارسا مردمی در دین بی وجه سولش * بیت عربی * اتی لسترن من عین جیرانی * والله یعلم اسراری و اعلائی * اتی یا ضمیر منصوب متصل بمحل منصوب اسم ان (لسترن لام حرف تا کید) مستتر اسم فاعل متکلم وحده در افعال بایندن لفظا مرفوع خبر ان (من حرف جر مستتره متعلق عین مجرور در من ایل و مضافدر) جیرانه که جارك جعیدر قو کشور دیمکدر اصلی جور ان ایدی میزان کی و او یایه اعلال اولدی (اسرار همزه نك فتحیه سرك جعیدر و کسر یله مصدر در افعال بایندن کرملک معنایه) اعلانده بویله علن دن که آشکاره دیمکدر (محصول بیت) بن تحقیق قو کشور کوزندن کرلیم یعنی احواله واقف و مطلع دکالردر اما خدای ذوالجلال بنم کرلیم و آشکاره لرم و یا کرلیم ایلدیکیم یعنی احوال ظاهر و باطنه مطلعدر حاصلی علام الغیوبدر اکا نسبت کرلی یوق بلکه بزه کوره در * قطعه *

رد سروری و شمع

رد ابن سید علی و سروری و شمع

رد سروری
مطالعه

رد ابن سید علی و سروری

رد شمع

در بسته بروی خود مردم * ناعیب نکستند مارا * بوقطعه عربی بیتک ترجه سی شکیدر در بسته نك مقدم مفعول صریحیدر (بروی خود و مردم غیر صریحی) بروی خود با حرف صله و اضافت لامیه در تقدیری در بسته ایم در ما قرینه سبیل (تا حرف تعلیل) عیب نکستندک مقدم مفعولی (نکستند فعل فی استقبال جمع غائب دوشه میله یعنی مطلع اولوب افشا ایلیدر دیمکدر) مارا را ادا ت تخصیص بزم دیمکدر (محصول بیت) اوستومزه و یوزومزه خلق عالمدن قیوی بغلشن یعنی مردمندن عیجزی کرلشن تا کیم عیجزی دوشه میله ل یعنی واقف اولوب فاش ایلیدر * در بسته چه سود عالم الغیب * دانای نهان و آشکارا * در بسته تقدیری در بسته شدندر (عالم الغیب اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و مصراع ثانی به مرهون مبتدا) دانای نهان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و خبر مبتدا در پرسین و تا تقدیر یله شکه خبرده قاعده در تقدیری دانای نهانستدر (آشکارا نهانله معطوف آشکارا و آشکاره و آشکار بر معنایه در کرلی مقابل یعنی واضح) (محصول بیت) قیو بغلو اولمق نه فائده که غائب یلیجی الله تعالی کرلی و آشکاره ایشلری یلیجیدر یعنی اکاهج برننه کرلی یوق هب آشکاره در بلکه کرلی دید بکمر : کوره در (عالم الغیب کندی مصراعنه مصرعه فدر دین معنای کندی بیلور انجیق * حقایق * کله کردم پیش یکی از مشایخ که فلان در حق من کواهی داده است بفساد گفت بصلاحش بخیل کن * کله کاف بجمک کسر یله شکایت دیمکدر (که حرف بیان) (کراه کاف بجمک ضمیمه شاهد دیمکدر طابق معنایه) (و با حرف مصدر) بفساد با حرف صله (بصلاحش با حرف مصاحبت صلاح نقیض فساددر) (بخیل صفت مشبهه در اوتانغن معنایه) (محصول ترکیب) مشایخن بر نك فتنه شکایت ایلدیمکه فلان کیمسه بنم حقمده فساد شهادت و برمشدر دیدیکه صلاحله اتی شرمنده ایله یعنی صلاح اوزره اول تا کیم حقمده فاسد سوزسو بلکه قادراولیه * نظم * تونیکوروش باش تابدسکال * بنقص تو کفتن نباید بجال * نیکوروش وصف ترکیبیدر ای یوریشلی معنایه (روش اسم مصدر در یوریش معنایه) باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر باشنددن (تا حرف تعلیل) بدسکال وصف ترکیبیدر سکا لیدندن سنک فتنی و کسر یله صتیق معنایه (بدسکال برامز صابغی دشمن معنایه با حرف صله) (نقص مصدر در نقصان معنایه) توبه اضافتی مصدرک مفعولنه در (و کفتن مقدم مفعولی) (نباید فعل فی مستقبل فاعلی تحتند بدسکاله راجع ضمیر) (و بجال مفعولی) (محصول بیت) سن ای یوریشلی اول تا کیم برامز صابغی دشمن سنک نقصانک سولیکه بجال بولیه (یعنی سن صلاح و تقوی اوزره اول تا کیم بداندیش سنک ذمک ایلکه ظفر بولیه * چواهنک بریط بود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال * چو ادا ت تعلیل) آهنگ ابرلنج و ساز آوازی (بریط قبوزی بچن دیمکدر) خورد فعل مضارع مفرد غائب بر دیمکدر اکل ایدر معنایه (کوشمال وصف ترکیبیدر قواقی اووچی معنایه اما اسمع بالده قولی یورمق معنایه در) حاصلی تأدیبیدن کایت ایدرلر بونده یور غوی یورمق معنایه در (محصول بیت) بوییت سابقه مقام تعلیلده در چونکه قبوزک آوازی و دوزنی مستقیم اوله یعنی پرده سی راست اوله مطرب اللدن بچن کوشمال بر یعنی آوازی ساز و لنجه مطرب یور غوسین یورماز بوا یکی بینه رباعی دینلر احوال اوزانندن بی خبر ایش * حکایت * یکی را از مشایخ شام پرسیدند که خفته تصوف چیست گفت پیش ازین طائفه بودند در جهان پراکنده بصورت و بمعنی جع و امر و قومی اند بظاهر جمع و باطن پریشان * طائفه با حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دین غلط سولش (پراکنده کاف بجمک فتحیه طاعقی دیمکدر) بصورت با حرف ظرف بمعنی بایسیده بویله در (امروز بوکون دیمکدر) قومی با حرف وحدت (واندا سنک

رد شمع

رد ابن سید علی و سروری و شمع

رد شمع

جعیدر (بظاهر) و بیاطن بالیده ظرف ایچوندر (پیشانی پراکنده کبی طاغی معنای سته در (محصول ترکیب) شام مشایخند برینه سوال ایلدیلرکه حقیقت تصوف ندر دیدی بوندن اول جهانده بر طائفه و از ایش صورتده پراکنده و معناده جمع یعنی ظاهر لری زی عوامده و باطناری زهد و تقوی ایله اراسته ایدی حاصلی ظاهر لرن دوزوب قوشمغله مقید دکلرایمش امارد و لاری نور معرفتله مملو اولوب جمعیت خاطرده مالکرایمش (معلوم اوله که ال اول صوفیایچون خانقاه بنیاد ایلین شام ولایتده رمله شهرنده امرای نصارادن بر امیردر تنکه حضرت مولانا جامی نفحات انسده تحقیق میور مشدر (پس بونده طائفه بودند در جهان پراکنده (پراکنده بی در جهان لفظنه قید اکلوب علنی بیان ایدوب دیمش ز بر زمان سابقده صومعه صوفیه یوق ایدی بلکه ال اول رملهده امرادن بر امیر بنیاد ایلدی دین عجب کچ رفتاریمش نعوذ بالله * قطعه * چوهر ساعت از تو بجایی ر و ددل * بنهایی اندر صفایی بنینی * بجایی با حرف صله (و یا حرف وحدت) (یا حرف ظرف) (تنها یا لکنز) (و یا حرف مصدر) (اندر معنای ظرفیتی تا کسید ایدر یعنی با متضمن اولدیغی ظرفیتی تنکه مکرر مرور ایلشدر (صفایی یا حرف تنکیر) (بنینی فعل نی مستقبل مفرد مخاطب کورمزین دیمکدر (محصول بیت) چونکه هر دم و هر ساعت کوکک سندن برره کیده یعنی کوککی عوایق و علایق ذبویه ایله مشوش و پریشان ایلده سین تهالقهده یعنی خلوت و عزتده جمعیت خاطر سزغله صفا کورمزین حاصلی سنک صفاک جمعیت خاطرله در کرکه خلوتده اول کرکه کزنده * کورت مال و جاهست و زرع و تجارت * چودل با خدا نیست خلوت نشینی * جاه منصب (زرع اکین خلوت نشین وصف ترکیبی) (و یا ضمیر خطاب بوییت بیت سابق تنور ایدر (محصول بیت) اگر سنک مال و منصبک و زراعت و تجارت و ارایسه یعنی ظاهرا بونلره مقید ایلک چونکه کوکک خدایله در خلوت نشین سین یعنی هر نه که ایشلسک و هر نه که مشغول اولسک کوکک خدایله اولنجه حاصلی ماسوایه تعللک اولما نیجه سکا ضرر ایلز بلکه کزنده وحدت ایلرسین * حکایت * یاددارمکه شی در کاروانی همه شب رفته بودیم و سحر در کاریده خفته شوریده که دران سفر همراه ما بود نعره زد و راه بیابان گرفت و بکنفس ارام نیافت چون روز شد گفتش این چه طائفست گفت بلبلان زایدیم که بنالاش درآمده بودند از درخت و کپکان از کوه و غوکان از آب و بهایم از یشه اندیشه کردم که مروت نباشد همه در تسبیح رفته و من بغفلت خفته * یاد دارم یادمده در یعنی خاطر مده در دیمکدر (که حرف بیان شی یا حرف وحدت) (در کاروانی بر کاروان ایچنده یعنی ازارنده (یشه عربیده مشه معنای سته در بجم مېشه دیر (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (همزه بی حرف وحدت در دین غلط سویلش (خفته یا تمش و او یومش دیمکدر (شوریده غشقدن برائی اولان کیمسه به دیر (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر شوریده شخص دیمکدر (که حرف رابط صفت) (نعره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل شوریده نک و نعره نک همزه لری وحدت ایچون طوق بی خبر ایش (ناش اسم مصدر در ایکلش معنای سته یعنی فریاد و فغان (کپکان کبکک جعیدر ککلاک دیمکدر (غوکان غوکک جعیدر قور بغه لری دیمکدر (بهایم همه نک جعیدر چار با حیوانات معنای سته عربیدر (در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشند در یعنی تسبیحه طالمش و کتمش اوله ل (محصول ترکیب) یادمده در که بر کیمسه بتون کیمه بر کار و انده کتمش ایدک و سحر و قشده برمه کارنده یا تمش و او یومش ایدک بر شوریده کسنه که اول سفرده بزمه یولدش ایدی بر نعره آوردی و بیابان یوان طوندی یعنی بیابانه کندی و بر نفس

مطل

رد شمع

رد شمع

رد شمع

و بر ساعت ارام و قرار ایلدی چونکه صباح اولدی اول شوریده به دیم بونه حائدر که سندن ظاهر اولدی شوریده ایتدی بلبلاری کورد م ایدیکه آغاچلردن فریاد و فغانه کلشلرایدی یعنی اسان حالله خدایک تسبیحه مشغول اولمشلرایدی و کلکلر طاغدن و قرفغه لر صودن و حیوانات مشه دن فکر ایلدیمکه مروت دکلدر دو کلی اشیاء خدایک تسبیحه مشغول اوله لرن خواب غفلته اولام با خصوص که بن اکرم و اشرف مخلوقات اولام و خدایه تعبد و محبت ایچون خلق اولام * قطعه * دوش مرغی بصری نالید * عقل و صبرم بید و طاقت و هوش * دوش دون کیمه (مرغی یا حرف وحدت) (بصری باجا زدر که ظرف اوله و جا زدر که حرف انتها اوله یعنی صباحه دک (محصول بیت) دون کیمه مرغ صباح و فغانه و یا صباحه دک ایلکردی یعنی ناله و فغان ایدردی (عقل و صبر و طاقت و هوشی ایتدی یعنی ناله سی بی مدهوش ایلدی * یکی از دوستان مخلص را * مکر او از من رسیده گوش * دوستان مخلص بیانیه و را حرف تخصیص (مکر کانه معنای سته در (آواز من لامیه (بکوش یا حرف صله (محصول بیت) مخلص دوستلرک برینک قولغه مکر بنم آوازم ابرشدی یعنی احباده برینک گوشه بنم فریاد و ناله م و اصل اولدی مراد حضرت شیخدر * کفت باور نداشتم که ترا * بانک مرغی چنین کند مدهوش * معلوم اوله که لفظ باور کردن و داشتن و بونلرک مشتقاتیله استعماله محتاج ایدر که معنی افاده ایلده (باور نداشتم اینانم دیمکدر) (که حرف بیان (تراسی) (بانک مرغ لامیه (و یا حرف وحدت) (مدهوش مقیم معنای سته در (محصول بیت) محب مخلص دیدی اینانم که سنی بر مرغک آوازی بونجلین مدهوش و مقیم ایلده یعنی بر قوش آوازی سنی بویه بی اختیار ایلده که راه بیابانه دوشوب کیده سین تصدیق ایدیم * کتم این شرط آدمیت نیست * مرغ تسبیح خوان و من خاموش * شرط آدمیت لامیه آدمیتده یا و نا اذات مصدر در (مرغ مبتدا) (و تسبیح خوان وصف ترکیبی خبر مبتدا) (و او حرف حال (و من مبتدا) (و خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان باشد و من خاموش باشم در (شرط فارسیده لایق معنای سته مستعملدر دین افزا ایلش (محصول بیت) محب مخلص جوابنده بیور دیدیم بو آدمق شرطی دکلدر که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و نه لیلدن خالی اولام و مرغ بی عقل و ادراک اولوب مسیح اوله یوانسانیت شرطی دکلدر بوقطعه شیخک حسب حالیدر مذ کور شوریده نک حسب حال دکلدر دین پس حضرت شیخ آنک حالی بیان ایلدیکدن غافل ایش دیمک اولور بو خود فاسد در تقدیر * حکایت * وقتی در سفر حجاز طائفه جوانان صاحب دل همدم من بودند و همقدم و قها زنده کردند و بی محققانه بگفتندی و عابدی در سبیل مکر حال در ویشان بود بیخبر از درد ایشان نازیدیم بنخیل بی هلال کودی سیاه از حی عرب بدر آمد و آوازی برآورد که مرغ از هوادر آوردی اشرع ایدر دیدم که رقص در آمد و عابدرا بیتداخت و راه بیابان گرفت کتم ای شیخ در حیوانی اثر کرد و ترا اثر نمی کند * وقتی یا حرف وحدت (سفر حج ز لامیه مراد مکه در (طائفه جوانان بیانیه جوانلر بولوی دیمکدر صاحب اضافه بویه صاحبک دله اضافیتده جائز عدم اضافیتده (همدم هم نفس یعنی مصاحب (همقدم ایتدش یعنی یو اداس (وقتها جمع وقت کاه کاه دیمکدر (زمنه کوک کورلک آوازی بونده مراد مطلق آواز در (و یا حرف تنکیر (و همزه حرف توسل) (کردندی یا حرف حکایه ایلرایدی دیمکدر (بیتی یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر (محققانه محقق اسم مفعولدر تفعیل بایندن الف و نون و هاء رسمی نسبت و لیاقت معنای سته افاده ایدر حاصلی توحیدانه دیمکدر (بگفتندی یا حرف حکایه (عابدی یا حرف وحدت (سبیل بول (مکر حال اسم فاعلک مفعولنه اضافیتدر (درویشانه اضافت لامیه در (درد ایشان دخی

مطل

رد شمع

رد شمع

رد شعی

بویله در (یا حرف انتها) (یا حرف صله) (نخیل لغتده خرما اوزدکنه دیرل اما بونده بریک اسمدر که کوفه دن اون اوچنی منزله اندن مدینه منوره درت قوناق قالور اصلنده نخیل یحیی بن بنی هلالدر حذف و ایصال طریقه نخیل بنی هلال واقع اولمش نخیل برینه سی بازان جمع نسخه له مخالف یازمش (کودک کاف عرب ینسک ضمی و سکون و اوایله و دالک قتی و کاف عرب ایله اوغلان دیمکدر صبی معناسه) (یا حرف وحدت) (سی عرب لامیه عرب قبیله سی دیمکدر) (بدر آمد چقدی دیمکدر) (آوازی یا حرف وحدت) (بر آورد جبقاردی دیمکدر یعنی برصدا ایلدیکه) (در آورد ایندردی دیمکدر یعنی اوچار قوشی بره ایندردی) (محصول ترکیب) بروقت سفر بخازده صاحب دل جوانلر بلوکی یعنی برقاچ صاحب دل جوان بئله همدم و همقدم ایدیلر یعنی صاحب بولد اشلرم ایدیلر که گاه بوجوانلر زمزمه ایدیلر یعنی تغنی و ترنات ایدیلر دی و برینجه محققانه و توحیدانه ینلر اوقوردی درویشلرک حاللرینه منکر بولده برعابد وار ایدی انلرک دردندن بی خبر یعنی اهل حال دکل ایدی بوحال اوزره بوله کیدردک نخیل بنی هلاله ایریشجه برقره اوغلان عرب قبیله سندن طشره چقدی و بر آواز قالدردیکه قوشی هوان ایندردی یعنی برموثر آواز که طیوری بره دوشوردی حاصلی اوچاقدن آلیقوردی عابدک دوه سنی کوردیمکه رقصه کلدی و عابدی اوسنددن بره دوشوردی و سیایان بولنی طوندی یعنی صحرا به کندی بویله اولنجه دیدم ای شیخ بر حیوانه خوب آواز تأثیر ایلدی و سکا تأثیر ایلدی یعنی بولده بونده کلنجه بوقدر اصوات طیه دکلده و سکا هیچ تأثیر ایلدی نه عجب شدید قلب ایمش سین * نظم * دانی چه گفت خرا آن بلبل مخری * تو خود چه آدمی کر عشق بی خبری * دانی فعل مضارع مفرد مخاطب استغماهی متضمن (بلبل مخری پیانیه سحره منسوب بلبل دیمکدر) (تو واو حرف رسمیدر اما بونده ضرورت وزن ایچون اصلی کی اوقونور مدایله) (خود ادات تأکید) (آدمی یا اولی حرف نسبت و ثانی ضمیر خطاب) (کن که حرف بیان) (بی خبری یا ضمیر خطاب) (محصول بیت) (یلور مبین اول سحر بلبل بکا نه دیدی یعنی بکا سو یلدیکین یلور مبین دیدی بکا سن نه آدمیین که عشقندن بی خبر سین یعنی بکا بویله خطاب ایلدی حاصلی عشقندن بی بهره اولان انسان دکل دیمکدر بعضی نسخهده مران دوشمش رادن صکره الفسزدین کیمسه مسکین زیاده ناموزون ایمش * اشتر بشعر عرب در حالتست و طرب * کر ذوق نیست ترا کج طبع جانوری * بشعر عرب یا حرف مصاحبت و اضافت لامیه) (حالتدن مراد شوق و ذوق و طرب شتک) (کج کاف عرب قتی و جیم عربیله اگری دیمکدر کرده دیرل) (کاف عرب قتی و زاء عجمله پس کج سهوله و اقدرد زرا کج کر چه دیرل ینلر ایکی وجهله سهو ایشلر بریمی کج کره مرادف اولد یعنی بیلد کری بریسیده کج کر جدر دید کری زیر کرج کج در کاف عجمله عربیله دکل حاصلی بولر بوه قدرد بضاعتله کلستان کی کاک شرحنه اقدام ایلک زیاده جنونندرن عنی الله عیسا) (کج طبع وصف ترکیبدر اگری طبعلو دیمکدر) (جانور جالی دیمکدر) (یا ضمیر خطاب) (محصول بیت) (اشتر عرب شعریه حالت و طریقه در یعنی ذوق و شوق و صفاده در اگر سنک اشعار و اصوات طیه دن ذوق و شوق یوغنیه اگری طبعی جانور سین یعنی دوه دن دون و دنی بر حیوان سین) (معلوم اوله که دیار جریده دوه جیلر سفرلده دوهلر یا نتیجه بر نوع صوت ایدرلر که اکا خدی دیرل و دوه لر جدائی ایشتمکله زیاده سرعت و جلادله بورلر پس شیخ در حالتست و طرب بیوردی بوحاللرینه اشارتدر) (معلوم اوله که مذکور نظرک بحرینه بحر بسط دیرلر که عربیه مخصوصدر و عجم بویلرده شعر سوبلر لیکن حضرت شیخ التزام ایلشدر که کلستانده جمیع بحوری اجرا ایلله و بویلمرک

اصلی

رد این سید علی و سروری
و شعی

اصلی مستغفلن فاعلن مستغفلن فاعلندر لیکن بونده فاعلن مخبون مستغفلدر یعنی ایکی سنا کنی که الفدر محدوددر پس تقطیعی بویله در) (دانی چه گفت مستغفلن) (نمرا فعلن) (آن بلبل مستغفلن مخری فعلن و قس الباقی علیه بویلمر) (باغی دینلر باغی نه وجهله اولد یعنی بتازلر بمش * بیت * شتر را چوشور و طرب در سرست * اگر آدمی را نباشد خرسست * شتر را ادات تخصیص شترک) (محصول بیت) (چونکه شترک شور و طرب وار باشند یعنی باشند سودا و هوا وار) (اگر آدمیک اولماز سه خردر یعنی عشق و شوق اهلی اولمسان خردر زرا خر احسن حیواناندر * بیت * وعند هوب الناشرات علی الحمی * تمیل غصون البان لا الحیر الصلده * هوب مصدر در دخول و زنی اوزره مضاعفدر یل اسمک معناسه) (ناشراته اضافتی لامیه در) (ناشرات ریاح معناسه در یلر دیمکدر) (علی هیویه متعلقدر) (حی حالک کسری و میمک فحیمه) (چا بر که طواردن قورورلر تقدیرا مجروردر علی ایله) (تمیل فعل مضارع مفرد مؤنث غایبه) (اجوف یائی ضرب باندن میل ایدر یعنی صالونور) (غصون غصنک جمعدر دالرویدا قلدردیمکدر با نه اضافتی لامیه در) (بان صورقون اغایی) (لا حرف نفی) (صلده صادق قتی و لامک سکونیه صفت مشبهه در قتی معناسه صفت جردر) (محصول بیت) (یلر قوری و چا بر اوزره اسدیکی حینده بان اغاچک تازه داللری و فداندلری صالونور قتی طاش صالونور) (حاصلی اصوات طیه دن و الحان نفیسه دن غفالی سلیم و طبع مستقیم صا جی لذت نلور یایس طبعندر دکل * مشوی * بد کرش هر چه بینی در خروشتست * دلی فاند در بن معنی که کوششت * یا حرف مصاحبت) (ذکر ذلک کسریله دل ایله کخه دیرل) (وضیمه کوکله مصدرک معقولنه اضافتی در) (شین ضمیر دلدله مذکور اولان خدایه راجعدر) (خروش خا نک و رانک ضمیر لریله لغتده چو قرامقدر اما بونده صیت و صدادن کتایتدر) (دلی یا حرف وحدت) (در حرف ظرف و این اسم اشارتدر خروشه و یاد کره) (معنی دانلک مفعولیدر) (که حرف رابط صفت) (محصول بیت) (هر نسنه بی که عالمه کورن سین اللهک ذکر یله خروشت و جوشده در یعنی جمیع اشیا ذکر یسه مشغولدر بو خروشته و ذکر کرده مضایق بر کوکل یلور که سر تاسر قولقدر) (حاصلی هر شی خدایک ذکر یسه مشغول اولد یعنی کوزی و قوایحی آچی اولنلر یلور انجیق غافلر بو معنادن اکاه دکلر * نه بلبل بر کلش تسبیح خوانیست * که هر خاری تسبیح زبانیست * کلش شین خدایه و یا بلبله راجعدر) (تسبیح خوان وصف ترکیبی در) (نعمت خوان و عشر خوان کی تسبیح اوقیمی دیمکدر) (یا حرف تکبیر که بونده معنای اضطراب افاده ایدر) (خاری یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (زبانی یا حرف وحدت) (محصول بیت) (یا لکن بلبل کل اوزره خدایک تسبیح خوانی دکلدر بلکه هر بر دیکن اللهک تسبیحله بردلدر حضرت شیخ حاری زبان بلبله تشبیه ایلش) (زرا طبور جنسک دیلری سوریدر بلبل و کل و خا رجی مراعات نظیر قیلنددر بونلرک اجتماعی صنایع شعریه اقسامنددر بوب اسم صنعتی تعیین ایلین ظاهر در که نه صنعت اولد یعنی بتلر بمش * حکایت * یکی را از ملوک مدت عمر سیری شد و قائم مقامی نداشت و صبت کرد که نامدا دان نخستین کسی که از در شهر در آید تا ج پادشاهی بر سر وی نهید و تفویض مملکت بدو کند * سیری سیرک و باء عجمک ضمیر یله و سینک کسری و باء عجمک فحیمه لغتدر دو کیمک معناسه سیری شد و دو کندی دیمکدر اما تمام اولدی معناسی و برلر) (قائم مقام لامیه در) (یا حرف وحدت) (نخستین یا حرف نیست و نون حرف تأکید) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (در ایدلر چری کره دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سروری لامیه نهید فعل امر جمع مخاطب قولک

رد سروری

دیکدر وضع ایلک معنا سنه بعض نسخده (نهتدد و شمش یا برینه نوله) یعنی فعل امر جمع غائب صیغه سبله اولکل وجه قوسونلردیکدر تقویض مملکت مصدرک مفعولنه اضافیدر (با و دیکدر) همزه داله ابدال اولمشدر کید (یا کند نهید کبی ایکی وجهه متحملدر) (محصول ترکیب) ملوکدن برینک مدت عمری دوکندی (یعنی عمری آخر اولدی و قائم مقامی یوغیدی) وصیت ایلدیکه اولدو ملک ابرنسی اول برکیمسه که شهر قیوسندن ایچر و کبره پادشاهه منسوب تاجی آنک باشنه قولک و یا قوسونلر و مملکتی آکاتقویض ایلک و یا ایلسونلر * اتفاقا اول کسی که ازدر شهر درآمد کدانی بود که درهمه عمر لقمه اندوختی و خرقة بر خرقة دوختی از کان دولت و اعیان حضرت وصیت ملک را بجای آوردند و ملک و خزائن بد و ارزانی داشتند درویش مدتی مملکت راند * کدانی یا حرف وحدت (که حرف را بطصفت (اندوختی یا حرف حکایت قزانوردی) یعنی دینلوردی (خرقة بر خرقة عهده اوزرینه) دوختی یا حرف حکایت دیکردی (یعنی دینلجی جنسندن برکیمسه ایدی (ارزانی لایق) داشتند طوطیلر یعنی لایق کوردیلر (محصول ترکیب) اتفاقا اول برکیمسه که شهرک قیوسندن ایچر و کردی بر دینلجی ایدیکه لقمه لقمه قزانوردی یعنی دینلوردی و عهده اوزره دیکردی یعنی یار دی از کان دولت و اعیان حضرت پادشاهک وصیتی برینه کتور دیلر و ملک و خزینه لری آکا تسلیم و تقویض ایلدیلر درویش بر زمان ملک سوردی * تابعی از احراء دولت کردن از طاعت او بچانیدند و ملوک دیار از هر طرف منازعت بر خاستند و بمقاومت لشکر آراستند فی الجمله سپاه ورعبت بهم برآمدند و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر رفت * تا حرف انتها و یا حرف تعلیل (بعضی یا حرف وحدت) (برخ بعضی یعنی بر قاچ کیمسه) امر امیرک جمعیدر یعنی بکلر دولته اضافی لامیه در (کردن بیون) طاعت اطاعت معناسنه در (بچانیدند فعل ماضی جمع غائب) (الف و نون ادات تعدیه در دوندیلر) (بمنازعت یا حرف صله منارعت چکشک) (باینه حرف صله) (مقاومت مقابله و مقاتله معناسنه) (بهم برآمدند قرضیلر و بمضطر و مضطر اولدیلر) (حاصلی اضطرابه دوشدیلر یا خود عاصی اولان بکلر سپاه ورعبتی جمع اولوب متفق اولدیلر) و برخی بعضی دیکدر (بلاد بلدک جمعیدر شهرلر دیکدر) (قبضه تصرف بیانیه) (قبضه بونده ال و آوج معناسنه در) (اویه اضافت لامیه) (بدر رفت چقدی دیکدر) (محصول ترکیب) (درویش سلطنت سوردی تا امر آء دولتک بعضی اکا اطاعتدن بیون دوندیلر و یا حتی امر آء دولتک بعضی اکا اطاعتدن بیون دوندیلر یعنی یوز جور دیلر بعضی نسخده از متابعت اودشیش یعنی پادشاهلغه قبول الیسوب عاصی اولدیلر و غیر مملکتک پادشاهلری هر جانبیدن منازعه به قالدیلر و مقابله و مقاتله عسکر ترتیب ایلدیلر حاصلی درویشله جنکه منبیا اولدیلر حاصل کلام اطراف پادشاهلرینک سپاه و عسکری جمع و متفق اولدیلر و یا کندیکنک سپاه ورعبتی یاد عسکره تحمل ایده میوب مضطرب و مضطر اولدیلر و بعضی مملکت قبضه تصرفندن چقدی * درویش ازین واقعه خسته خاطر همی بود تا یکی از دوستان قدیمش که در حالت درویشی قرین او بود از سفر باز آمد و او را در چنان مرتبه دید و گفت منت خدای را عز و جل که بخت بلندت یاوری کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خارت از پای برآمد و بدین پایه رسیدی * همی ها حرف تا کید (تا حرف انتها) (دوستان قدیم بیانیه) (که حرف رابط صفت) (بخت بلند بیانیه) (و ناصبر خطاب) (باور یار دجی دیکدر معاون معناسنه) (یا حرف مصدر) (تا حرف تعلیل) (کلت از خار کلت دیکندن چقدی) (یعنی دینلجیك اضطرابندن سلطنت ذوقنه واصل

اولدک دیکنده یاغکدن چقدی (یعنی هر وجهه فراغت خاطر ال و پردی) (محصول ترکیب) درویش مذکور واقعه دن خسته خاطر ایدی تا کیم قدیم دوستانلرندن بریسی که درویشک حالتده اکا قرین و یولداش ایدی سفر دن کلدی وانی بونجیلر مرتبه ده کوردی و دیدی منت خدایک عز و جل که بخت بلندک و طالع میونک معین و نلهریک اولدی و اقبال و دولت دلیلک تا کلت دیکندن و دیکن یاغکدن چقدی یعنی فقیرلی و دینلجیك اضطرابندن خلاص بولدک و بوعالی مرتبه به واصل اولدک (ان مع العسر یسرا) عسر زحمت و مشقته دیر (و یسرا ساهلغه و حضوره یعنی تحقیق عسرله یسر مقرر در) (یعنی جفایه صبر ایدن ابر و فایه) (یعنی بوقدر که فقر چکدک اول واسطه ایلد خداسنی غایت غنا به ایصال ایلدی * بیت شکوفه کاه شکفتست و کاه خوشیده * درخت وقت برهنست و کاه پوشیده * شکوفه مطلقا چچکدر) (شکفتست اصلنده) (شکفته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال واقع اولددر اچلمش دیکدر) (خوشیده ماضیدن قسمر قسمرش و بورشیش وصولش دیکدر) (برهنست بونده اصلنده برهنه است در حذف و ایصال طریقله برهنست اولدی) (پوشیده اور تلمش) (یعنی پیراغله مستور اولمش ۱ درویش مذکور نمثل بیورر) (محصول بیت) (چچک کاه تازه اچلمش اولور و کاه پر مرده وصولش اولور یعنی کاه تازه و کاه پر مرده اولور اغچده کاه پیراقدن چیلق اولور و کاه پیراقله مستور اولور سننده نیچه زمان فقر و فاقه چکدک ایسه منت خدایه که آنک سبیلله سلطنته قدم بصدک) (خوشیده اسم مفعولدر دین مفعولیت و فاعلیت معناسنی ادرالک ایلریمش) (شکفته استک معناسنی اچلمش دیکله تعبیر ایلین اینجه اچامش * کفت ای برادر تعزیم کن که جای تهنیت نیست آنکه که تو دیدی غم نانی داشتم و امروز تشویش جهانی * تعزیه مصیبت و قنده برکیمسه به صبر و مکدر (تلا لایسی عزاکلور صبر معناسنه) (تهنیت مبارک باد معناسنه در) (غم نانی لامیه) (یا حرف وحدت) (تشویش جهان مصدرک مفعولنه اضافیدر) (یا حرف تنکیر) (محصول ترکیب) (درویش شاه رفیقته دیدی ای یارینی تعزیه ایلر براتهنیت یری دکل اول وقت که سن بخ کوردک ایدی براتکم غنی چکر دم انجق یعنی بو غم قیدی و اریدی فقط ما بو کون دنیا غنی یعنی رعیت و عسکر و غیرینک قیودن چکر بعضی نسخده ده جهان برینه جان دوشمش (جهانیده اولان یا وحدت و نسبت ایچون اواقی جائز در دین نسبت معناسنی بطریمش * مثنوی * اکردنیا نباشد در دندیم * و کر باشد بمهرش پای بندیم * دیادن مراد اموال و ائقال دینادر (ذکر بحال و اراده حال طریقله) (بمهرش یا حرف صله) (و مهر بونده محبت معناسنه در) (وشین دنیایه راجعدر) (پای بند ایاق باغنه دیلر) (محصول بیت) (اکردنیا اولر نه فقر و فاقه جهتندن در دندیم و بیچاره پزاما کر اولور سه مجننه پای بندر یعنی ایانمز بغلیدر حاصلی اولد یعنی تقدیر چه مهر و مجننه گرفتارز * بلای زین جهان اشو بر نیست * که رنج خاطرست ارهست و نیست * بلای یا حرف وحدت (زین ازیندن محققدر) (جهانندن مراد دنیادر مذکور معنایه اشو بزمشوشرک و پریشارک دیکدر زینرا اشفتن و اشو بیدن قرضدر متق و برنسنه فی قورچلق معناسنه در حاصلی تشویشن عبارتدر (که حرف تعلیل) (رنج خاطر لامیه در الم خاطر معناسنه در) (محصول بیت) (بودنیا دن مشوشرک بر بلا بوقدر یعنی دنیا تشویش و غصه دن عبارتدر زیر خاطرک المیدر اگر و اگر یوق یعنی و از لغیده رنج و الم و یوق و لغیده حاصلی و ارنی دنیاده خوف و بیم و اخترده حساب و عذاب و یوق غنی ذات و هوای (ار) (کردن محققدر) (ور) (وا کردن زاء مفرده اژدن محقق اولد یعنی کبی بو تخفیفه انکار ایلین بوداد بهر سی یوق ایمش * قطعه * مطلب کر یوانگری خواهی * جز قناعت که

رد سروری
رد این سید علی

رد شعی

دوانست هنی * مطلب فعل نفي مفرد مخاطب طلب ايله يعنى استمه طلبيدندن مشتق در عربى الفاظه عجم تصرف ايله اكا معمول دبر (توان قوته دبر) وركاف عجمك فتحيله ادات فاعلدر (ويا حرف مصدر) خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقع اولش (ومطلب جزاسى) جز غير معنانه در وى مطلبك مفعولى (كه حرف تعليل) دولتى يا حرف وحدت (هنى فعل فاعل معنانه در منضم ديمكدر) (محصول بيت) اكر توانكرلك ديلرسك يعنى اكا برلك استرسك قناعتدن غيرى نسته طلب ايله زير منضم بردولندر حاصل قناعتدن كوار ادوات وسعادت اولماز * كرهنى زربد امن افشاند * تانظر در ثواب اونكى * غنى فعلدر فاعل معنانه (غنى مبتدا) وافشاند فعل مضارع مفرد غائب خبرى (وزر مفعول صرىجى) وى دامن غيرى صرىجى وجهله سميح شريطه (نا حرف تنبيه) در حرف صله در بامعنانه (ثواب اولاميه) وواضحي غنى به (وزره راجع اولقى جائز) نكننك نظر مفعول صرىجى (ودر ثواب غيرى صرىجى) (محصول بيت) اكر غنى كيمسه احسان ويا تصدق طريقه التوفى انكيله بذل ايدوب نثار ايدرسه صافن آنك ثوابه نظر والتفات ايليدسين يعنى غنيتك ثواب قصده ويا ائندن الديغك زر ايله ثواب اشيك قصد ايلكه حاصل زرين قول ايله هر نه وجهله ايسه * كز بزرگان شنيدام بسيار * صبردر ويش به كه بذل غنى * كز كه حرف تعليل بيت سابقه علتدر (وزاء مفرد از دن مخفقد (بزرگان الف وتون ادات جعفر اولور ديمكدر) صبردر ويش مصدرك فاعله اضافتدر (به يك ديمكدر) كه من تفضيله معناسنى افاده ايدر بذل غنيدم مصدرك فاعله اضافتدر (محصول بيت) غنيتك انكمله مال نثار ايلديكته التفات ايله زيرا اكا بردن چوق اشتمك كه درو يشك صبرى غنيتك بذل و نثار نديكدر زير ادر و يشه مال ايچون حساب وعذاب يوقدر * بيت * اكر بريان كند بهرام كورى * نه چون پاى ملح باشد مورى * معلوم اوله كه بهرام توار بخنده ايكيدر بر يسي بهرام چو پندركه بر بهادر كيمسه ايمش بر يسيده بهرام كوردركه بر جبار پادشاه ايمش كوركاف عجمك ضميمه قولانه دبرل يعنى بيان اشكينه مذكور پادشاه شكارنى اكا تخصيص ايلديكچون ادنى ملايسه ايله بهرام كورديديلر حاصل ائندن غيرى نسته اوله مازدى حتى بركون شكارده بركون اردينه دوشوب كندى كور بر مغاريه كندى بوده اردنجه اندن صكره معلوم اولدى نيجه اولديغى حتى آهسى سلكدار ايله چوققدارى اشكينه ده هلاك ايلديك او غلصم نيجه ايلديكدر ديو بهرامك مذكور قصه سنه خيام اشارت ايدوب بيوردر (رباعى) اين قصره كه بهرام در وجام كرفت (آهويجه كردور و به آرام كرفت) (بهرامكه كورى كرفتي همدگر) (يكتر كه چه كونه كور بهرام كرفت) (كورى يا حرف وحدت) وكور كندك مفعول اولى (و بريان ثابيسى) (و بهرام فاعلى) (نه حرف نفي) (چون حرف تنبيه) (پاى ملح لاميه) (ملح ميمك ولامك فتحه) (يله چكر كه ديلر عرب جراد دبر) (مورى يا حرف وحدت برقه نيجه ديمكدر) (محصول بيت) اكر بهرام كور بر كورى بريان ايدوب قفرايه بذل ايدرسه خدا قنده بر موردين چكر كه اياغى مقدارى دكل زيرا موره نسبت چكر كه اياغى چوقدر اما بهرام نه نسبت يك كور چوق دكلدر حاصل خداقتند اعتبار فقر و صبره در غنايه و تكبره دكل * حكايه * يكي رادوستى بود كه عمل ديوان كردى مدنى اتفاق ديدنش نيقتاد كسيه كفت كه فلا زاد بر شد كه نديدى كفت من اورا نمى خواهم كه بنم قضا را از كسان او يكي حاضر بود كفت چه خطا كرده است كه از ديدن او ملولى كفت خطا مني نيت ولى دوست ديوانى را وقتى توان ديد كه معزول باشد * كه حرف رابطه صفت (عمل ديوان مصدرك مفعولنه اضافتدر) (مدنى يا حرف وحدت) (اتفاق افتعال بائندن مصدر در و اضافتى مصدرك مصدره در (وشين ضمير دوست ديوانى به راجعدر) (نيقتاد واقع اولدى ديمكدر) (دبر لفته كج معنانه در

اما بونك

اما بونك كى بر زده جوق زمان ديمكدر) كه حرف بيان (نديدى كورمك ديمكدر) (كفت فاعل) يكيدر ديدى يعنى سويلدى (قضا را نا كهائى و اتفائى ديمكدر معناسنى قضائى الهى به نظر ايله دين بى نظر و بى بصير ايمش) (كندان اولاميه) (دوست ديوانيك كيمسه نژندن ديمكدر) (محصول بيت) بزينك بر دوستى واز ايديكه ديوانه خدمت ايدر دى يعنى اهل ديوان ايدى بر مدت و زمان كورمك اتفاق واقع اولدى بر كيمسه ديدى جوق زمان اولديكه فلان اهل ديوانى كورمك ديديكه بنانى كورمك استم يم يعنى كوره حكيم كلز نا كهائى اهل ديوانك كيمسه نژندن برى مجلسنده حاضر ايدى ديديكه نه خطا ايلشدر كه اتى كورمكند ملول و بيخضور سين ديديكه خطا يوقدر يعنى رخطا ايلشدى اما ديوانه متعلق دوستى بروقت كورمك نمكند كه معزول اوله زير مادام كه جمله در مصالح ديوانه و خدمت اناغم مشغول اولور و دوستلر مصاحبه فرصت بولمزل حاصل اتى كورمك استم ديمكدر بوجهتمند خبرى معنى ايچون دكله * قطعه * در زركى و دار و كير عمل * زاشنايان قراغنى دارند * بركى يا حرف مصدر (دار و كبر و كبر و دار طومعه قايه معناسند در) (عمله اضافت لاميه در) (فراغنى يا حرف تنكير حرف مصدر طوق بلزيمش (محصول بيت) اكارلديكده و عجل هنگامه و غوغا نسته يعنى شغل خالنده آشاندن فراخندلى اولور يعنى آشنايى ياد ايلز بلكه دنيا دوقته مشغول اولور * روز درماني و معزولى * در دكل پيش دوستان آرد * در ظرف زمان مابعد يته اضافتى لاميه (در مانده و فرومانده عاجز معناسند در و كاف عجم هاى رسميدن بدل) (ويا حرف مصدر) (معزوليدم بويله در) (در دكل لاميه) (پيش دوستانده بويله در) (آرد فعل مضارع جمع غائب) (محصول بيت) جمله اولدقلزده بويله در ل اما عاجز ليق و معزول ليق كونده كوكارى در دى ديوانه ايلدر يعنى اظهار عجز و شكيت ايلدر حاصل در دسر ليقى دوستلر عرض ايلدر * حكايه * ابوهريره * بحايه دن بر عجز برك كشتى در اسنى عبد الرحمن در ابوهريره ديمك كديجك باباسى ديمكدر مكر مر حوم كدى چنسنه مائل ايمش بركون حضرت محمد صلى الله عليه وسلم بونى كور كه اتوبنده بر نسته كتور سوال ايلدر كه با عبد الرحمن وارا ثوابكده بيورر كه كديدر يارسول الله حضرت بيورر كه (انت ابوهريره) يعنى سن ابوهريره سين كدى باباسى ديمكدر پس بواسمه مشهور اولدى و سوردى بواسمه خاخر ليدى بونى بركا را اكا بواستى حضرت قودى ابوهريره حضرتى حضرت پيغمبردن بش بيلك اوچوز قرق حديث شريف روايت ايلشدر * هر روز بخدمت مصطفى صلى الله عليه وسلم آمدى كفت (يا باهريره زنى غياز دد خبا) يعنى هر روز ميان محبت زباده كرد * زرك زانك ضمى ورا نك سكوتيله فعل امر مفرد مخاطبدر و تون حرف وقايه ويا ضمير متكلم بى زيارت ايله ديمكدر (غيا غيتك كسير يله كرون آشمرى ديمكدر ضمير لغله منصوبدر) (تدد فعل مضارع مفرد مخاطبدر افتعال بائندن جواب امر اولغله مجزومدر و زباده اوله سين ديمكدر) (جبا حاك ضميمه محبت معناسند در ضمير نكله منصوبدر) (محصول حديث شريف) يا باهريره بى كاه كاه زيارت ايله محبت جهشدن زباده اوله سين يعنى محبتك زباده اوله حضرت شيخ معناسين بيورر يعنى هر كون كاه تا محبتك زباده اوله * لطيفه * صاحب دلى را كشتد بدى خويى كه آفتابست نشيده ايم كه كسى اورا كرفته باشد كفت از براى آنكه هر روز مى توان ديد مكر در زمستان كه محبوبست و محبوب (محصول تركيب) بر صاحب دله ديديلر بو كوزلكه كه كفتش در هيچ ايستدمكه كيمسه اتى سوش اوله يعنى اكا عاشق اولش اوله صاحب دلى ديدى انكيچونيكه هر كون كورمك اولور مكر قيشك كه محبوب و محبوبدر زيرا كثره المشاهده قله الحزمه مشهوردر يعنى زمستانده كاه قار يا غوب وكاه بلوده كروب ايندا اولدغيچون مقبول و محبوبدر (شمسك ضبادن غيرى اسباب حسندن نسته سى يوقدر دين حسن صاحب ليقى كونه تشبيه ايلد كلزندن

مرويات ابوهريره

در سرورى

در سرورى

در سرورى

در سرورى

شارح مرحوم مرحوم يرينه
اول ذات شريف يا خود
مشاراليه يازسه صواب ايدى
لاطابع
من المقامات
لا ترم من تحب في كل شهر
غير يوم ولا تزده عليه
فاجتلاء الهلال في الشهر يوم
ثم لا تنظر العيون اليه

آگاه دکل ایش مسکین * قطعه * دیدار مردم شدن عیب نیست * ولیکن نه چندان که
گویند بس * با حرف صله (دیدار اصلند وصف ترکیبدر) (ازنده دید معانسه در ترکیب
اضافیه صکره که یوزده وگاه زیارتده استعمال ایلدیلر بونده زیارت معانسه در) (مردمه اضافت
مصدرک مفعولده در) (شدن بونده رفتن معانسه در) (محصول بیت) (مردمک زیارتده وارمق
عیب دکلدر زیارت مستحیدر اما اول قدر جوق وارمه که بترکدک دبه ل و احسانا
واردیغ تقدیرجه جوق اوتورمه که اوتوردیغدن ملول اولار * اگر خویشن راملامت کنی *
* ملامت نیاید شنیدن زکس * خویشن کنیدی معانسه در) (ورادات مفعول) (کنی نك مفعول
اول و تائیس ملامتدر) (نیاید شنیدن جواب شرط) (و ملامت مفعول صریحی) (وز کس
غیر صریحی) (محصول بیت) (اگر کند یکی لوم ایدرسک یعنی کند که بند ایدرسک
کیمه دن لوم ویند ایشتمکه محتاج اولماز سین جواب شرطی محذوف اعتبار اید نلرنه
شرطی بیلور ایش ونه جزای * حکایت * یکی راز بزرگان باد مخالف در شکم پیچیدن
گرفت و طاقت ضبط ان داشت بی اختیار از و صادر شد گفت ای دوستان مرا در آنچه
کردم اختیار نبود و بزه بمن نویسند و راحتی بمن رسید شما نیز بکرم معذور دارید * (باد مخالف
بیانیه) (پیچیدن بونده دولتمق و یورلق دیمکدر) (پیچیدن گرفت طولندی و یورلدی
دیمکدر) (وطاقت ضبط مصدرک مفعولده اضافتدر) (و آنه اضافت بینه مصدرک مفعولده در
(وطاقت نداشتن مقدم مفعولدر) (محصول ترکیب) (اگر بدن برینک قزنده مخالف بل
طولنغه و یورلغه باشلدی حاصلی قزنی و یورکی یوردی و ضبطه طاقت طوعمدی یعنی
ضبط ایدمدی بی اختیار اندن صادر اولدی دیدی ای دوستان بنم ایلدیکیمه اختیارم
بوغبیدی یعنی بندن بی اختیار صادر اولدی و بو خصوصیه بنم اوزریمه برکاده یازمزل
و بکارا حنده ایشدی یعنی اول ناساز کتمکله بکا حضور قلب حاصل اولدی سیزده کرکمزله
معذور طولک (بعض نسخه ده بزه آن دوشمش اضافتله * مثنوی * شکم زندان بادست ای
خردمند * ندارد هیچ عاقل باد در بند * شکم میداد) (زندان باد لایمه و خبر مبتدا) (ندارد ک
فاعلی هیچ عاقل در) (وباد مفعول صریحی و در بنید غیر صریحی) (بنددن مر ادا جیس
وزنداند) (محصول بیت) (شکم بادک زنداندر ای عاقل) (پس بر عاقل بادی بند وزندانده
طوعماز زیر ثقلت و ضرر ویر * چوباد اندر شکم پیچد فروهل * که باد اندر شکم بارست
بدل * پیچدک باد مفعول صریحی) (واندر شکم غیر صریحی) (فروادات تا کیددر) (هل
هانک کمریله فعل امر مفرد مخاطبدر هلدندن صالیو برک معانسه) (که حرف تعلیل
(باد مبتدا بارست خبری) (بدل خبره متعلق) (واندر شکم حالدر باد دن و یا ضرورت
وزن ایچون اضافتدن مقطوع صفتی) (محصول بیت) (چونکه باد شکمده دولانه و یوروله
یعنی سکا اضطراب و ره صالیویر زیرا باد شکمده بوزک اوزره بوکدر یعنی ثقلت ویر حاصلی
اگر بادی واکر افشانی همان الم و ردکده کیدرمک کرک مکریم حجاب ایده جل کیمه حاضر
اوله اکاده برچاره به و برتدار که مقید اولقی کرک زیرا حکما تا خبرنه اذن و یرمزل اگر چه که
حصرت شیخک بو حکایه سی صورت هزلده در لیکن محض نصیحتدر * بیت * حرف
ترش روی ناساز کار * چو خواهد شدن دست پیش مدار * حرف اصطلاحانده باده
مصاحبه دیرل اما بونده مطلقا مقارن دیمکدر) (ترش رویه اضافتی بیانیه در) (ترش رو
وصف ترکیبدر اکتی صورتلی معانسه) (ناادات نفی) (ساز کار موافق معانسه در و ناساز کار
ناموافق دیمکدر) (چو حرف تعلیل) (خواهد شدن کتمک اسنیه دیمکدر) (دست مدارک

مفعول اولی (و پیش تائیس) (ومدار فعل نهی مفرد مخاطب طوعمه دیمکدر) (محصول بیت)
ناموافق اکتی صورتلی حریف چونکه کتمک اسنیه الکی اوکونه طوعمه یعنی مانع اولمه
قوکنسون اللهه اصمردلق حاصلی ناسازک صحتی عذاب روحدر) (مصراع) (روح راصحبت
ناجنس عذابست الیم * حکایت * از صحبت یاران دمشقم ملانی بدید آمده بود سر در بیابان
قدس نهادم و با حیوانات انس گرفتم ناوختی که اسیر قید فرنگ شدم در خندق طرابلس
باجهوداتم بکار کل بداشند تائیکی از رؤسای حلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد و مرا
بشناخت گفت این چه حالتست وجه گونه کذاری کفتم * صحبت یاران دمشق لامیدردر
(ملامتی یا حرف وحدت نوعیه) (بدید عجم بیه بجمله اوقور ورومیلر بیه عربله) (در بیابان در
حرف صله با معانسه) (قدسه اضافت لامیه قدس مبارک مراد در) (تا حرف انتها) (بو حرف
آتی کوستر که بیابانده برمدت اولمش اوله) (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف بیان) (اسیر قید فرنگ
لامیه لردر) (خندق حایک فتحی ونونک سکونیه معروف) (طرابلسه اضافتی لامیه) (طرابلس
اق دکن کارنده شام نواچسند بر شهرک اسیدر حصاریده وار شهری و حصار
دریادن بر میل یر اراقدر لیکن لب دریاده جاییجا بر جلروار که دریا جانبی حفظ ایدر
(تائیکی بوناده انتها ایچوندر و بوندنده امتداد فهم اولنور) (رؤسارایک ضمی و همزه و سبنک
فتحدر بیه ریشتک جعبدر) (حلبه اضافت لامیه در) (که حرف رابط صفت) (سابقه یا حرف
وحدت) (و همزه حرف توسل تقدیری معرفت سابقه در بعض نسخه ده سابقه معرفتی
واقعدر) (میان ما لامیه) (کذاری بونده کچنور سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (دمشقه اولان
یارانک صحبتدن بکا برمال ظاهر اولدی باشمی قدس بیابانه قودم و حیواناتله انس طوتم
شول وقته دک که فرنگ قیدنه اسیر اولدم و طرابلس خند قنده بی جهودرله بالحق ایشنه
طوتیلر شول وقته دک که حلب اکبردن بریسی که انکله ارامزده معرفت سابقه و ارایدی
ایش ایشلد بکمز به اوغزادی و بی یلیدی و دیدی بونه حالتدر و نیمه کچنور سین دیدم
* قطعه * همی کر یختم از مردمان بکوه و بدشت * که از خدای نبودم بدیکری پرداخت *
همی ها حرف تا کید (می کر یختم حکایت حال ماضی متکلم و جده بخاردم دیمکدر
(مرد ماندن مراد انساندر) (بکوه یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (نبودم میم معنی جهنده
پرداخت کله سنه مقیدر پرداخت نبود تقدیرنده) (محصول بیت) (انساندن و مرد ماندن کرهه
و صحرا به بخاردم زیرا خدادن غیر یله مصاحبت و مقارنتم بوغبیدی یعنی متقرب الی الله
اولدیچون مردمدن نفرت ایدوب کوه و دشته بخاردمکه صحبت و مقارنتم اکا مخصوص
اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقرب و صحبت اولماسون دیواغیارن بخاردم بعض شراح
دیمش طاعنه و صحرا به بخاردم خدا دن غیره مقارن اولمایم دیو لیکن معنای منطوقی بویه
دکلدر فتامل) (مصراع تائیک معناسنی زیرا حق تعالی حضرتنشدن غیری بر کیمه ایلله بکا
مصاحبت و مقارننت اولمدی دیرین حق ادایه مالک اولماش * قیاس کن که چه حالت بود
درین ساعت * که در طویله نامردم بیاید ساخت * که حرف بیان) (درین ساعت بوساعنده
و بوحالده دیمکدر) (که حرف تعلیل) (طویله نامردم لامیه) (میم متکلم معناده) (بیاید مقیددر
بکا کرک دیمکدر) (ساخت بونده مصدر معانسه در) (راضی وقایع اولقی دیمکدر) (محصول بیت)
قیاس ایلکه نه عالم وار بودمده و بو ساعنده که ناجنس و نامرد صراستده و دیزبسنده
کچنمک و اختلاط ایلک کرک یعنی بر بولک جهودله طیراق و بالحق خدمتده فرنگه اسیر
اولان مسلمانک حالی نه اولدیغی معلومدر قیاس ایلله صورغه احتیاج سز حاصلی بولک کبی

مخت و عذاب بد هباند ندر تعریفه محتاج دکل * بیت * پای در زنجیر پیش دوستان *
 به که بایکا نکان در بوستان * بیکانکان کاف ثانی هاء رسمیدن بدل کشدر (والف ونون ادات
 جعدر (محصول بیت) دوستانر قنده ایاق زنجیره اولوب محبوب اولوق بیکانه لاله بوستانده
 اولوب ازاد اولقدن یکدر حاصلی دوستانر قنده بختده اولوق بیکانه لاله وناجسارله راحتده
 اولقدن یکدر اگر چه که بیکانه لاله راحت مشکدر * برحالت من رحم آورد ویده دینار
 از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بجلب برد دختری داشت در عقد نکاح من آورد بکا بین
 صد دینار چون مدتی برآمد دختر بد خوی بود و ستره روی و نافرمان زبان درازی کردن
 گرفت و عیش مرا منقض داشت چنان که گفته اند * دختری یا حرف وسدت (عقد نکاح
 بیسانیه) کابین کاف عریله عقد نکاح و مهر مؤجلدر بونده مراد اخیردر (بدخوی وصف
 ترکیبدر) ستره روی بوده اوله در معاند دیمکدر (بعض نسخه ده نافرمان دوشمش غیر طبع
 معانسه) منقض اسم مفعولدر تقبل بایندن مکدر دیمکدر (محصول ترکیب) مذکور رئیس بنم
 مذکور با بر حاله رحم کتوردی واون دیناره بنی قید فرنگدن خلاص ایلدی وکننده حلبه
 ایلندی بر قزی واریادی ائی بنم عقد نکاحه کتوردی یعنی بیکانکاح ایلدی یوزالتون مهره چونکه
 بر مدت مرور ایلدی دختر بدخوی و ستره روی ایش و غیر منقاد و مطیع ایش زبان دراز ایلکه
 بشلدی و بنم عیش و صفای مکدر قلغه شویله دیمش * مثنوی * زن بد در سرای مردنکو *
 هم درین عالمست دوزخ او * زن بد بیانیه (سرای مردنکو لاجیه و بیانیه در) دوزخ اولامیه
 و مؤخر مبتدا (درین عالم مقدم خبر) محصول بیت (ای کشینک اوند برامز عورت بوجهانده
 انک جهنمیدر یعنی برامز عورت انک جهنمیدر ویا اول او انک جهنمیدر * زینهار ارقرین
 بد زنهار * وقتار بنا عذاب النار * زینهار زانک کسری ویا ایلله نولک سکو نیله یاسزده
 لغتدر و مشترکدر ردع و تحذیر و امان پینده بونده تحذیر و امان معنای ملایمدر (قرین بد بیانیه
 (واو حرف ابتدا) قنا قافک کسریله فعل امر متکلم مع غیره در وقی بقی دن یعنی لغیف مغرور قدر
 ضرب بایندن بزی صافله دیمکدر (ر بنا تقدیری بار بنادر منادای مضافدر اول جهندن منصوبدر
 (عذاب ترع خافضله منصو بدر تقدیری عن عذاب الناردر) (محصول بیت) زینهار برامز
 یولداشدن زنهار (یعنی صاقن برامز یولداشدن ویا امان برامز یولداشدن بارت بزی صافله برامز
 یولداشدن که عذاب ناراندن کایدنر) نه که حضرت امام علی کرم الله وجهه پیوردر (دنیاده جهنم
 برامز عورتدر) حضرت شیخ ده بونده مرادی کندینک بدخوی و ستره روی و نافرمان خانونیدر
 * باری زبان تعنت دراز کرده همی گفت توان نیستی که بدر من ترا ز قید فرنگ بده دینار باز
 خریدر کفتم بلی بده دینار باز خرید و بصد دینار بدست تو گرفتار کرد * باری یا حرف وحدت
 (زبان تعنت بیانیه کشینک ذلت و حقارتی دلیلکه تعنت دیرلر) (کرده بونک کی برلده هاء رسمیه
 هاء ترتب دیرلر) (دراز کرده اوزادوب دیمکدر) (دراز ایش اولدینی حالده دین مذکور ترتبیدن
 آگاه دکل ایش (همی گفت حکایت حال ماضیدر سو بوردی دیمکدر) (تو واور رسمیه) (انت
 معانسه در) (آن اسم اشارتدر برمقدر کسه ویا شخصه و غیر یسته) تقدیری توان کسی نیستی دیمکدر
 سن اول شخص دکلینک استقامت انکاری طریقله (که حرف رابط صفت) (بدر من لامیه) (باز
 ادات تا کیددر) (خرید فعل ماضی مفرد غائب صانئون الدی دیمکدر) (بلی عریده لامک فتحیه
 او قنور) (و فار سیده کسره ایلله اود دیمکدر) (فار سیده آری دیرلر) (بده دینار با حرف مقابله
 اون التونه دیمکدر) (بصد دینارده بویه در) (بدست تو با حرف صله و اضافت لامیه در) (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ پیوردر مذکور خانون بر کره هوان و ذلت زبانی درازایدوب سو بوردی (سن اول کیمیه

الف و نشر طریقه
مطل

ردشعی

مطل

دکلسن

دکلسن که ابام سنی اون دیناره قید و حبس فرنگدن صانئون الدی (بلی دیدم کرچک اون دیناره
 صانئون الدی و سکا یوز دیناره گرفتار ایلدی * مثنوی * شنیدم کوسفندی را بزرگی * رهانید
 از دهان و دست کرمی * کوسفند کاف بجمک ضمی وواو و سبک سکونی وفالک فقی وفادن بدل
 بایله قیون دیمکدر (و یا حرف وحدت) (وراداد مفعول) (بزرک بانک و زانک ضمه لایله و رانک سکونیه
 اولوب دیمکدر) (رهانید فعل ماضی مفرد غائب الف ونون ادات تعدیه در فورناردی) (یعنی خلاص
 ایلدی) (کرک کاف بجمک ضمی و رانک سکونیه قورد دیمکدر عریده مشهور آدی زیندر دخی
 نیجه آدی وار) (محصول بیت) (ایستدمکدر بر قونی براو کیمیه بر قوردک اغزندن والندن خلاص
 ایلدی * شبانکه کارد بر حلقش بمالید * روان کوسفند از وی بنالید * شبانکه کیمیه سی دیمکدر
 (کارد کاف بجمله و اوج ساکنه بجا قدر حریمه شکین درلر) (حلق هاء مهمله نک فقی و سکون لاله
 بوغاز بجم کلو در کاف بجمله) (بمالید فعل ماضی مفرد غائب لغتده او مقدر بونده سورتمک مراد در
 (حاصلی بو غزادی دیمکدر) (روان بونده جان معانسه در زیر روان روح انسانده مستعملدر
 (وجان حیوانده) (کوسفند اضافتی یاه بطنیله در) (محصول بیت) (قیونی قورد نیجه سندن
 خلاص ایلین کیمیه اول قیونک کلو سسته بچاق سورتدی (یعنی ذبح ایلدی ناپاک املسون دو
 (زیرا قوردالندن جیفمشدر بویه ایلدیمه جان کوسفند انک ذبحیدن ناله ایلدی * که از چنگال
 کرکم در بودی * چودیدم عاقبت کرکم تو بودی * چنگال قینی معانسه در) (یعنی آوی حیوانانک
 نیجه سی اضافتی لامیه در) (در حرف تا کید) (ر بودی زاده فتح و ضمه فعل ماضی مفرد مخاطب
 قایدک دیمکدر) (تو بودی سن ایدک و یاسن ایش سین) (محصول بیت) (روان کوسفند ناله ایلدی که
 چنگال کرکدن بنی قیدک خلاص ایلدک چونکه نظر صالدم عاقبت قوردم سن اولدک یعنی بنی
 خلاص ایدن و هلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بودر که حضرت شیخی رئیس قید فرنگدن
 تخلص ایلدی اما بویه بدخوی دختر بنه گرفتار ایلدی * حکایت * یکی از پادشاهان مادی را
 پرسید که اوقات عزیزت چه گونه میکدر دگفت همه شب در مناجات و سحر در دعا و حاجات و همه
 روز در بند اخراجات ملک فرمود تا وجه کفاف او معین دارند تا بار عیال از دل او بر خیزد * بند بونده
 قید معانسه در) (اخراجاتن مراد اهل و عیاله نفقه و کسوه ایچون خرج تدارک ایلکدر قلیدن
 خواطر اخراجی مراد دکل) (نا حرف تعلیل) (وجه بونده جهت معانسه در) (کشف کافک فتحیه
 رزق و آزی معانسه در) (وجه کفاف بیانیه و یا لامیه مجازا) (اویه اضافتی لامیه) (غافی کسریله
 قید ایلین کافی دکل ایش) (بار عیال لامیه در مجازا بار یوکدر اما بونده ثقلت مراد در) (عیال عینک
 کسریله عینک جهنمدر) (عینک فقی و یاه مکسولک تشدیدیه جیاد جیدک جعی اولدینی کی
 (محصول ترکیب) (بر پادشاه بر عابده صور دیکه عزیز و شریف و قتلک نیجه بکر و حالک
 ندر دیدی) (عابد دیدی بتون کیمیه مناجاتده و سحر وقتی دعا و حاجاتده و بتون کون قیود اخراجات
 نفقات اهل و عیالده) (یعنی یونلرک لوازمی قیدندیم) (پادشاه پیوردر) (تاکیم جهت معاش
 و کفافی معین طوبال) (یعنی تعیین ایلله ل تا کیم کو کلندن عیالی یوی و ثقلنی قالقه) (یعنی قیود
 عیالده مقید اولوب عبادته مشغول اوله * مثنوی * ای گرفتار پای بند عیال * ذکر آزاد کی جید
 خیال * گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در ترا کب خفیه دن صکره مبتلا معانسه استعمال ایلدیلر
 (پای بندده اصلنده وصف ترکیبی در ایاق باغی معانسه استعمال ایلدیلر بای واه
 قلب ایدوب) (پایونده دیرلر) (نکه آنرا یا غنه اورد قلیزیه پیوند دیرلر) (حاصلی ایاق باغی دیمکدر
 معناسی یاغی بغلو دین) (و گرفتار عطف تفسیر دیر دین ایکی اداسنده بله خط ایش) (اضافه
 لامیه و بیانیه در) (آزاده گرفتار مقابلی) (صنعت تضاد در) (و یا حرف مصدر) (بعض نسخه ده

ردابن سید علی

ردشعی

الف و نشر مرتب طریقه
مطل

آسودگی دوشمش (مبند فعل نهی مفرد مخاطب) آزادگی مفعول اولی (و خیال ثانیه) (محصول بیت)
ای عبال آیق باغنه مبتلا اولان (یعنی اهل و عیال قیدیه مقید اولان کیمسه دخی آزاده لک و آسوده لک
خیالی بغله (یعنی شمدنکر و سکا صفای عبادت و حضور قاب مپسر دکل * غم فرزند و نان
و جامه و قوت * بازت آردز سیر در ملکوت * ملکوت لغته (ملک معنایه در (ملکوت عراق دیرل
ملک عراق معنایه بونده مراد عالم ملکوت ندر (یعنی عالم قدس) (محصول بیت) اوغل غمی و تمک
ولباس و رزق غمی یعنی بونک کی غم سنی عالم ملکوت سیرندن آلیفور یعنی اول عالم سیرینه
مانع اولور زیرا خدایه وصوله ادنی نسته مانع اولور بونلر خود کلیا ندر مصراع نایانک معنایه
عالم ملکوت اولان سیر و مشاهده دن سنی کروکتور دین ادابی ای کتور ممش و مصراع اولی
غم فرزند و بار جامه و قوت یازانلر جمع نسخیه ره مخالف یاز مشلر * همه روز اتفاق مپسازم *
که بشب باخدای پردازم * مپسازم بونده ایلر دیمکدر (که حرف بیان) (بشب باحرف ظرف) (باخدای
تقدیری با عبادت خدایدر) (باحرف مصاحبت) (پردازم فعل مضارع متکلم وحده مقید اولام
دیمکدر (محصول بیت) یتون کون اتفاق ایدرم یعنی نیتیده و فکر مده طوتارم که کیمه عبادت خدایله
مقید اولام دیو یعنی جناب عزته توجه ایدوب کوکلی ماسودن خالی و سالم ایدم باخدای پردازم
معنایه خدایله اختلاط ایدم دین اختلاطه لایق دکل ایش * شب چو عقد نمازی بندم * چه خورد
بامداد فرزندم * شب در شب تقدیر ایدنلر زاندا ایشلر (محصول بیت) یتون کون مذکور اتفاق اوزره
اولورم (اما چونکه کیمه عقد نماز بند ایدرم (یعنی تکبیره الافتتاح ایدوب چون نماز شروع ایدم
خاطر مه بوکلور که ایزنه اوغلنچلرم نه یردیو (حاصلی غم فرزند و نان و جامه و قوت خاطر مده
صفای عبادته و خلوص طاعته مجال و یرمز علی کل حال سلوک حقده هیچ برجهندن مانع راه
اولامق کرک (مذکور لک خود هر بریسی بر ما نعدر (جائز که چه خورد اولنه بر اتفاق تقدیر
اواسه وجه دن خالی دکل * حکایت * یکی از متعبدان شام در پیشه سالها عبادت کردی و برک
درختان خوردی پادشاه آن طرف بحکم زیارت بنزدیک اورفت و گفت اگر مصلحت یغنی در شهر
از برای تو مقامی سازیم که فراغت عبادت ازین به مپسر شود و دیگران بیرکات انفاست تقید شوند
و بر اعمال صالح شما اقتدا کنند * متعبد تفعل بابندن ایشم فاعلدر عبادت ایدچی (یعنی خدایه
قوللق ایدچی متنسک معنایه در (الف و نون ادات جعدر (شامه اضافتی لامیه در (پیشه مشه
معنایه در (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل بر مشه ده دیمکدر (سالها یالر (کردی
یا حرف حکایت (برک درختان لامیه (خوردی یا حرف حکایت (بحکم یا حرف مصاحبت (حکم
بونک کی پرزده علت و بهانه معنایه در (زیارته اضافت لامیه در (مقامی یا حرف وحدت (که
حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت (فراغت عبادت مصدرک فاعلنه اضافتیدر و یا مفعولنه
یا حرف مصاحبت (برکات برکتک جعیدر مبارکک معنایه (انفاست نفسک جعیدر (بونده مراد
کلاتدر (اعمال صالح بیانیه (و شمایه اضافت لامیه (اقتدا مصدر در افعال بابندن بر نسته به اویغی
مثلا امامه اویغی کی (محصول ترکیب (شام عابد لزندن بریسی بر مشه ده یالر له عبادت ایلردی
و اغچیلر بیراقلر بی طعام بریند یردی اول جانبک پادشاهی زیارت سببیه عابدک یانته واردی دخی دیدی
اگر مصلحت گور رسک یعنی لایق کور رسک شهرده سنک انجیون بر مقام پیدا ایده بن که
فراغ عبادت بوندن یک مپسر اولور و غیر یالر دخی سرک مبارک نفسکزه مستفید اولورلر
یعنی ارشاد و بشدیکرله نیچه کیمسه مسترشد و متصح اولور حاصلی نیچه محب و مرید
پیدا ایدرسین دخی سرک اعمال صالحه کزه اقتدا ایدرلر یعنی اوزادواذ کار و سایر عباداتده سرزه
تابع اولورلر * زاهد ابن سخن قبول نکردار کان دوات گفتند پاس خاطر ملک را مصلحت آنست که

ردشعی
ردابن سیدعلی و سروری

ردسروی و شعی
ردابن سیدعلی و سروری

چند روزی بشهر درانی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اگر صفای وقت عزیزان از صحبت اغیار
صکدورتی نذر آختیار باقیست آورده اند که عابد بشهر در آمد بستان سرای خاص
ملک را از برای او برداختند مقامی دلکشای و روان آسای * پاس باه عجله حفظ معنایه
اسمدر (خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه در (وملکه لامیه (ورادات تعلیل (صفاء الف حمد و دایله
مصدر در بولانقلق معنایه (وقته اضافتی لامیه در مجاز (وعز زانه لامیه مراد مذکور متعبد در ادات
جمع تعظیما کیشدر (صحبت اغیار مصدرک فاعلنه و یا مفعولنه اضافتیدر (کدورتی یا حرف وحدت
(نذر فعل مضارع مفرد غائب قبول ایلله یا ایلر سه دیمکدر فاعلی نیتیده صفایه راجع
ضمیر در معنی جهتیده فعل شرط واقعدر (اختیار مبتدا (و باقیست خبری وجهه اسمیه
جواب شرط واقعدر (بستان سرای اصلنده سرای بستان ایدی بستانده اولان سرای
دیمکدر صکره اضافتیدن قطع ایدوب تقدیم و تاخیر ایلله ترکیب مزجی ایدوب بستان سرای
دیدیلر سرای بستان معنایه (خاصه اضافت بیانیه (وملکه لامیه (ورادات تخصیص
(پرداختند فعل ماضی جمع غائب خالی و مهمل قلدردیمکدر (مقامی بستان سرایی بیان ایدر
(یا حرف وحدت (دلکشای وصف ترکیبدر کوکل آچی معنایه کسایدندن (روان آسای ده
وصف ترکیبدر روح راحت اولایق بر دیمکدر آسایدندن (محصول ترکیب) زاهد
پادشاهک بوسوزنی قبول ایلدی ارکان دولت دیدیلر ملک خاطر بنک رعای انجیون مصلحت
اولدر که بر نیچه کون شهره کله سین اگر عزیزلک صفای وقتی صحبت اغیاردن کدورت قبول
ایدر سه یعنی مکدر الاوقات اولور سه حاصلی از دخام عوامدن خاطر شریف بی حضور
اولور سه اختار بکر باقیدر (روایت ایشلر در که عابد شهره کلدی پادشاهک خاص با نیچه
سرای انکیچون خالی قلدیلر یعنی انجینه اولان اثواب و انقالی قالدروب عابده تسلیم ایلدیلر
بر دلکشای و روان آسای مقام ایدی مذکور بستان سرای کداوصافی یتلردن فهم اولور
* مثنوی * کل سرخش چو عارض خوبان * سنبلش همچو زلف محبوبان * کل سرخ
بیانیه (شین بستان سرایه راجعدر ادنی مناسبیه اگر چه حقیقتده کل بستانده ده اولور
(جو ادات تشبیه (عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلنده صقله اسم ایدی صکره صقل بن یره
اطلاق ایلدیلر اما بنج عارضک و خاتمک و کافرک عین الفعلی سعت کلامده مقنوح اوقورلر
(خوبایه اضافت لامیه در (کل سرخ مبتدا و ما بعدی خبری (سنبلش مبتدا و ما بعدی
خبری (محصول بیت) مذکور بستان سرایک کل سرخی محبوبلر عارضی کی ایدی رنگده
وطراوتده سنبل خوبلر زلفی صکی ایدی بونده ولونده * همچنان از نهیب بردنچوز *
شیر ناخوردده طفل دایه هنوز * هم ادات تأکید (چنان انجلین عرییده کذلک دیرل (نهیب
خوف و بیم معنایه در قورقی دیمکدر (بردنچوز اضافت لامیه در (بردنچوز قبشک ایزنده
بهاره قرشوبدی کونک اسمیدر که حضرت لوط قومه بل قیامتی اول بدی کونده واقع
اولش و اول کونلردن عریجه هر برینک برامی وار (قطعه) هست ایام بچوز ای سرورد آنا
سه روز (زآخره ماه شباط و اول اذر چهار) (صن ۱ و صبرست ۲ و ویر و عامرست ۴ و مؤمره)
(مطابق الجریست ۶ و مکنی الفلح ۷ عقم بر شمار) شیر بونده سوت معنایه در (ادات توصیف نئی
(خوردده بونده انجیش دیمکدر ناخوردده انجیش (طفل نازه طوعش اوغلنچق و بوری یعنی حیوانات
جنسک اوشانی (دایه به اضافت لامیه در مجاز دایه اوغلنچق بسلین خاتون جنسده دیرل عرییده
ظئر دیرل دایه به اضافت تریه جهتند ندر (هنوز الان دیمکدر (محصول بیت) کل و سنبل
مذکور اوصافله اولدیلر کی بردنچوزک بچندن الان سوت انجیش طفل دایه در یعنی رنگ

شارح مرحومک ذکر ایلدیلر
خام مجله ایلله ایه بوزک معنایه
اولوب تاسنک کسریله لغت
اولدیلر مثلث فقیله دخی
لغت فصیح و مشهوره در
یوق طی قبیله سندن اولان
سخی مشهورک اسمی ایه
فی الحقیقه حاکم و زنده عین
الفعلی مکسور اولوب دیدیلر
کی عجم فقیله اوقورلر لکن
اول اسم حاء مهمله ایلدر
بوضورنده مجله ایلله ضبط
اولمسی قلم ناخشدن سهوه
محمولدر قندبر للطایع

و یوزی کالده اولدی کی طراوت و تازه لکریده کمال مرتبه ابدی (یتک نتیجه سنده یعنی
 انک کل و سبلی رد مجوزک خوف دن و شد ندن تمام اجتماعش ابدی اما اجله شیخ وصف
 ایلدی کی اولوردی دین یتک معنای اینه اچامش * یت * و افانین علیها جلتار *
 علق بالبحر الاخضر نار * بحر رمل مسدس مخبون (افانین جمع افاندر که جمع فند در
 اغاج دالری و فدالری دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (علیها ها محلا بحر و افانیندر راجعدر
 (جلتار کلتارک کاف بحکم جمله معریندر لیکن عرب لام مضمومک تشدیدله استعمال ایدر ربه
 انار یتک چیکنه در طرفک فاعلیدر و جمله ظرفیه صفت افانین در (علق فعل ماضی معرر مؤنث
 غایبه در تفعیل باندن مبنی للمفعول اصلدی دیمکدر یا بشمقن کایتدر تعلق ایلدی معنایه (بالبحر
 علقه متعلق (الاخضر صفت شجر در بشل اغاج دیمکدر (نار لفظا مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علق فعلک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه نک
 اعرابدن محلی بوق جمله ابتدایه (محصول یت) کلتار تعلق ایلن افانین (حاصلی کلتار
 دالری و بدالری چیکنه کانه بشل اغاجه یا بشمقن آشددر (یعنی مذکور مقامک
 شکوفه سنی (یعنی کل و سبلی وصف ایلدی (پس شمیدی درختانک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجک چیکنی کوبا که بشل اغاجه آتش یا بشمقن در انار اغاجک چیکنی آتیه
 تشبیه ایلش (جلتار و نارک رازی ساکن اوقونور * ملک در حال کبر کی خوب روی پیشش
 فرستاد * نظم * ازین مه پاره عابد فری * ملائک صورتی طابوس زی * معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامده ازین لفظنی تشبیه معنایه استعمال ایدرر تنکه و حیدریری نجس
 خط پینده ایراد ایلش (یت) پری ندارد ای صنم بروشتی چنین جین (بشردهد ازین
 پسر که به بودز خور عین) ازین پسر بونک کی پسر دیمکدر (مه پاره ای پاره سنی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (عابد قریب وصف ترکیبدر عابد الدایج معنایه
 فریبیدن (و یا حرف وحدت) ملائک صورت و وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت) طابوس زبیده
 وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت) محصول یت) بویت یت ثانی به مرهوندر بونک کی
 بر عابد الدایج بر ملائک صورتی بر طابوس بر اشغلی مه پاره ابدی یعنی بوصفدرله متصف
 بر کوزل کنیزک ابدی * که بعد از دیدنش صورت نه بندهد * وجود بازسا بازا شکبی * که
 حرف بیان (دیدنش مصدرک مفعولنه اضافیدر (و شین کتیر که راجعدر (صورت بنددک
 مقدم مفعولیدر (و شکب فاعلی (و یا حرف تنکیر (شکب شبنک و کاف عربک کسره زبده
 صبه دیرل (وجود پارسایان لامیه پارسای عابد دیرل (و الف و نون ادات جمعدر (و ادات
 تخصیص بوا یانک مضمونه شراح واصل اولماستلر (محصول یت) رمه پاره که اتی کورمکدن صکره
 عابدل وجودینک صبر و شکبی صورت بغلار یعنی اتی کور دکن صکره عابد و زاهدک وجودنده
 صبر و قرار قائم از حاصلی یوزی کورنجه بی تاب و طاقت اولوردیمکدر بونظمی رباعی دیویازنلر
 احوال شعره هیچ شعورلی بوغیش * همچنان در عقیب غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال *
 یعنی جاریه کی جاریه اردنجه جالی غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بر قول ارسال ایلدی متعبده حاصلی بی مثل و مانند بر جازیه و بر غلام احسان ایلدی
 * قطعه * هلاک الناس حوله عطشا * وهو ساق یری و لایستی * هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا مرفوع فاعلی (حول ظرفیله منصوبدر و ضمیر غلامه راجعدر
 (عطشا تمیز لکله منصوبدر هلاک ناسه اسنادندن (وهو محلا مرفوع مبتدا (ساق تقدیرا
 مرفوع خبری و جمله اسمیه محلا منصوب جمله حالیه (یری فعل مضارع مفرد مذکر غائب در افعال

ردشعی

مطل

و یوزی کالده اولدی کی طراوت و تازه لکریده کمال مرتبه ابدی (یتک نتیجه سنده یعنی
 انک کل و سبلی رد مجوزک خوف دن و شد ندن تمام اجتماعش ابدی اما اجله شیخ وصف
 ایلدی کی اولوردی دین یتک معنای اینه اچامش * یت * و افانین علیها جلتار *
 علق بالبحر الاخضر نار * بحر رمل مسدس مخبون (افانین جمع افاندر که جمع فند در
 اغاج دالری و فدالری دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (علیها ها محلا بحر و افانیندر راجعدر
 (جلتار کلتارک کاف بحکم جمله معریندر لیکن عرب لام مضمومک تشدیدله استعمال ایدر ربه
 انار یتک چیکنه در طرفک فاعلیدر و جمله ظرفیه صفت افانین در (علق فعل ماضی معرر مؤنث
 غایبه در تفعیل باندن مبنی للمفعول اصلدی دیمکدر یا بشمقن کایتدر تعلق ایلدی معنایه (بالبحر
 علقه متعلق (الاخضر صفت شجر در بشل اغاج دیمکدر (نار لفظا مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علق فعلک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه نک
 اعرابدن محلی بوق جمله ابتدایه (محصول یت) کلتار تعلق ایلن افانین (حاصلی کلتار
 دالری و بدالری چیکنه کانه بشل اغاجه یا بشمقن آشددر (یعنی مذکور مقامک
 شکوفه سنی (یعنی کل و سبلی وصف ایلدی (پس شمیدی درختانک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجک چیکنی کوبا که بشل اغاجه آتش یا بشمقن در انار اغاجک چیکنی آتیه
 تشبیه ایلش (جلتار و نارک رازی ساکن اوقونور * ملک در حال کبر کی خوب روی پیشش
 فرستاد * نظم * ازین مه پاره عابد فری * ملائک صورتی طابوس زی * معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامده ازین لفظنی تشبیه معنایه استعمال ایدرر تنکه و حیدریری نجس
 خط پینده ایراد ایلش (یت) پری ندارد ای صنم بروشتی چنین جین (بشردهد ازین
 پسر که به بودز خور عین) ازین پسر بونک کی پسر دیمکدر (مه پاره ای پاره سنی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (عابد قریب وصف ترکیبدر عابد الدایج معنایه
 فریبیدن (و یا حرف وحدت) ملائک صورت و وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت) طابوس زبیده
 وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت) محصول یت) بویت یت ثانی به مرهوندر بونک کی
 بر عابد الدایج بر ملائک صورتی بر طابوس بر اشغلی مه پاره ابدی یعنی بوصفدرله متصف
 بر کوزل کنیزک ابدی * که بعد از دیدنش صورت نه بندهد * وجود بازسا بازا شکبی * که
 حرف بیان (دیدنش مصدرک مفعولنه اضافیدر (و شین کتیر که راجعدر (صورت بنددک
 مقدم مفعولیدر (و شکب فاعلی (و یا حرف تنکیر (شکب شبنک و کاف عربک کسره زبده
 صبه دیرل (وجود پارسایان لامیه پارسای عابد دیرل (و الف و نون ادات جمعدر (و ادات
 تخصیص بوا یانک مضمونه شراح واصل اولماستلر (محصول یت) رمه پاره که اتی کورمکدن صکره
 عابدل وجودینک صبر و شکبی صورت بغلار یعنی اتی کور دکن صکره عابد و زاهدک وجودنده
 صبر و قرار قائم از حاصلی یوزی کورنجه بی تاب و طاقت اولوردیمکدر بونظمی رباعی دیویازنلر
 احوال شعره هیچ شعورلی بوغیش * همچنان در عقیب غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال *
 یعنی جاریه کی جاریه اردنجه جالی غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بر قول ارسال ایلدی متعبده حاصلی بی مثل و مانند بر جازیه و بر غلام احسان ایلدی
 * قطعه * هلاک الناس حوله عطشا * وهو ساق یری و لایستی * هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا مرفوع فاعلی (حول ظرفیله منصوبدر و ضمیر غلامه راجعدر
 (عطشا تمیز لکله منصوبدر هلاک ناسه اسنادندن (وهو محلا مرفوع مبتدا (ساق تقدیرا
 مرفوع خبری و جمله اسمیه محلا منصوب جمله حالیه (یری فعل مضارع مفرد مذکر غائب در افعال

باینده

باندن فاعلی تحتاده ساق به راجع ضمیر و جمله فعلیه محلا مرفوع صفتیدر ساقینک (لایستی
 جمله فعلیه معطوفدر ماقبلنده جمله فعلیه به وایکی فاعلک مفعوللری محذوفدر تقدیری
 بریم الکأس و لایستقیم الشراب (محصول یت) ناس اول غلامک اطرافنده صوسزاق جهندن
 هلاک اولدی حال بوکه اول بر ساقیدر ناسه کاشی کوسر و یا کشدی کورینور اما بونلره
 شراب ایچرمن یعنی مرحت ایدوب قاندرمن (یری افعال باندن مبنی للفاعل اولوب مفعوللری
 محذوف اعتبار اولوق اولادر مبنی للمفعول اولقدن قیدر * دیده از دیدنش نکشتی سیر *
 همچنان کز فرات مسبق * دیده مبتدا (از دیدنش مصدر مفعولنه مضافدر (و شین
 غلامه راجعدر (نکشتی با حرف حکایه اولمزدی دیمکدر و فاعلی دیده به راجع تحتاده ضمیر
 (و سیر مفعول صریحی (و از دیدنش غیر صریحی (کز اصلنده که ازدر (فرات فاک ضمیمه
 بونده طنی صومر ادر (مسبق استعجال باندن اسم فاعلدر استسقا مرضنه مبتلا اولان
 کیمسه (محصول یت) کوز اول غلام نازنینی کورمکدن یعنی سیر و تماشا ایلکدن سیر اولمزدی
 یعنی تقدیر باقسه طومرزدی انجلیکه طنی صودن مسبقی هر تقدیر که اچمسه قائمز با خصوص که
 کندینه ضرری وار حاصلی کمال حسندن کوز باقدجه باقه جتی کلور * عابد لقمه لذیذ
 خوردن گرفت و کسوه لطیف پوشیدن و از فوا که و مشوم حلاوت و تمتع یافتن و در جال غلام
 و کنیزک نظر کردن و خرد مندان گفته اند زلف خوبان زنجیر پای عقلست و دام مرغ زیرک *
 لقمه لذیذ بیانیه (خوردن گرفت یتکه باشلیدی بونک کی عبارتله برایشه شروعدن کاتیدر
 بونترک آخر بنه و از بنجه هر فقره ده بر گرفت تقدیر اولنور و بونکر فک ماقبلنده بر عادت لفظنی
 تقدیر ایدن زائد ایلش (فوا که فاکهه نک جعیدر نازه میوه دیمکدر (مشوم خوش فوقولی
 نیست (حلاوت مصدر در لذت معنایه (حلاوت یافتن گرفت یعنی لذتمنکه باشلیدی
 (تمتع تفعل باندن مصدر در لغته متاعلمک یعنی فائده لیمکدر اما بونده ذوقلمک معنایه در
 جائزدر که حلاوت و تمتع فوا که و مشوم لف و نشمر مرتب طریقه مصر و فاوله و جائزدر که
 ایکسی بیله هر بر بنه (در حرف صله (جال غلام لامیه (خرد مندان مبتدا (گفته اند
 خبری جمله اسمیه حالیه واقعدر (زلف خوبان لامیه و مبتدا (زنجیر پای عقلست
 لامیه ل و خبر مبتدا (دام مرغ زیرک لامیه و بیانیه در خبره معطوف (دام دوزاغه و آتمه
 دیرل (محصول ترکیب) عابد لذیذ و لطیف لقمه یتکه باشلیدی و پاک و لطیف کسوه
 کیمکه و فوا که و مشوم ماندن حلاوت و ذوق بولغه و غلامه جاریه نک جال باکا لنه
 نظرائیکه حال بوکه عقلا دیمشلمحوبلرک زلفی عقل ایاغک زنجیر بندر یعنی عقلی زنجیره چکر
 دخی زیرک و چاک قوشک دوزاخی یعنی هر تقدیر که بر کیمسه زیرک و دانا اولسه محبوب قصد ایدنجه
 اتی صد ایدر * یت * در سر کار تو کردم دل و دین با همه دانش * مرغ زیرک بحقیقت منم امروز
 نودای * در حرف صله و یا حرف ظرف (سر بونده سودا و هوا معنایه در (کاره و کارک
 نوبه اضافی لامیه ل در سنک ایشک سوداسته و یا سوداسته دیمکدر (کردم بونک کی فاعلرک
 ماقبلنده بر صرف عبارتی تقدیر اولنور صرف کردم دیمکدر (دل مفعولی (و دین اکا معطوف
 (یا حرف مصاحبت کردم فعلنه متعلق (دانش اسم مصدر در بلس معنایه بونده مراد علمدر
 (مرغ زیرک بیانیه و مبتدا (بحقیقت زیرک متعلق (و یا حرف مصاحبت (و یا حرف ظرف (منم خبر
 مبتدا (و امروز ظرف زمان (و تو مبتدا (و دایم یاه خطایله خبری یانک وحدت ایچون اولماستی نجویز
 ایدنلری ذوق ایشلر (محصول یت) ای جانان سنک ایشک هوا و سوداسته و یا سوداسته صرف
 ایلدم دل و دینی جیع علم و معرفتله یعنی ماملکمی سنک عشقک هواسته بذل ایلدم (پس مرغ

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

مطل

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

رد ابن سید عنی

زیرک بگویند و من و سن دو زاغسکه بنی ابکی ایاغدن صید ابلدک * فی الجمله دولت وقت مجموعش بزول آمد چنانکه گفته اند * دولت وقت لامیه و مجموعه اضافتی بیانه (بزوال باحرف صله حاصل کلام عابدک وقت مجموعتک دولتی زواله کلدی یعنی جمعیت وقتی وصفای خاطری زائل اولوب کتدی حاصلی دنیا ذوقی اولکی ذوقندن اتی دور ایلدی شوبلکه علما و عقلا دیمشله * قطعه * هر که هست از فقیه و پیر و مرید * وز زبان آوران پاک نفس * که بونده اسمدر کیم معناسنه (از حرف تبیین) فقیه بونده عالم معناسند (و پیر مرشد) زبان اوروصف ترکیبدر فصیح و بلیغ معناسنه بونده مراد واعظ و ناصحدر (آور اوردندن مشتقد اوردندن مشتقد درین خطا ایلش الف و نون ادات جمعدر) پاک نفس اضافتی بیانهدر (پاک نفس وصف ترکیبدر بونده مؤثر سوزلی خطا ایلش شیخ و ناصحدر مراددر) (محصول بیت) هر کیمسه که وارد فقیه دن و پیردن و مریددن و پاک و مؤثر نفسی فصیح و بلیغ و اعظا لردن (زبان اورانی سخن دانایله شرح ابدن بلز عیش * چون بدنیای دون فرود آمد * بعسل در بماند پای مکس * چون ادات تعلیل (بدنیا باحرف صله) (دونه اضافتی بیانه در الحق دنیا به دیمکدر) (فرود بونده دالله در آمد ترکیبیه میل و تنزلدن عبارتدر بعض مقامده اشاعه اتی معنایزنده ده مستعملدر) (بونده اشاعه کلدی دینلر اشاعه دن سوبلشله (اعسل باحرف ظرف) و در حرف تأکید تنکه مکرر مرور ایلدی (بماند فعل ماضی مفرد غائب (پای مکس لامیه مصراع ثانی تمثیل و تشبیه طریقیله وارد اولمشدر) (محصول بیت) مذکورلردن هر بریسی چونکه الحق و دنیایه میل ایدوب تنزل ایلدی یعنی اکاتعلق ایدوب تنبث ایلدی انک لذته الدنوب قالدی عسلده مکس ایاغی قالدیغی کبی حاصلی دنیایی عسله و اهل دنیایی مکسه تشبیه ایلش پس نیجه که مکس عسله میل ایدوب گرفتار اولور اهل دنا ده خطا منه میل ایدوبه انجیلین گرفتار اولور (پای مکس برینه همچو مکس باز نلر نسخه ره مخالف باز دقلرندن غیری برمعین مآلده چیقماز (مذکور قطعه دن صکره کلستانه خارجدن بر قطعه الحق ایدوب شرح ایلین معنوه بونک کبی تصرفی داخل معرفت ظن ایدر فهم اولور بویه ایسه بنس الظن و بنس الفهم * باری ملک بدیدن اورغبت کرد عابدرا دید از هیئات نخستین بکر دیده و سمرخ و سفید کشته و فربه شده و بر بالش دنیا تکیه زده و غلام پری پیکر بامروحه پطاسوسی بالای سرش ایستاده بر سلامت حالش شادمانی کرد و از هر دری سخن گفتند تا ملک انجام سخن کنت من این دو طائفه را در جهان دوست میدارم علما و زهاد را و زبری فیلسوف جهان دیده حاضر بود گفت ای ملک شرط دوستی است که با هر دو طائفه نکوی کبی علما را زبریده نادیکر بخوانند و زهاد را جبری مده تا زاهد بمانند * بدیدن او باحرف صله و اضافت مصدرک معنولنده در هیئات بونده شکل و سیما معناسنه در نخستینه اضافتی بیانهدر (بکر دیده و عیش یعنی اولکی شکلدن بر شکلده دخی کرمش) (بالش دنیا بیانه) (دینا شب دید کلری قوماشدر) (تکیه زده طیناش دیمکدر لفظ تکیه ترکیبیه مستعملدر) (غلام پری پیکر بیانه پیکر بای بجمک فقی و سکون باو فتح کافله صورت معناسنه در (باحرف مصاحبت) (مروحه نمک کسری وراثت سکونیه و او و حاکم فتحه لیه اسم آلتدر یلپره به دیرلر عجم باد پیرن دیر) (رفت و یلکدر دیمکدر) (طاوسیه اضافتی بیانه) (باحرف نسبت طاوسه منسوب دیمکدر) (بالای سرش لامیه باشی اوزره دیمکدر) (ایستاده طورمش یعنی ایاغ اوزره (وازهردری باحرف وحدت هر بری ابدن و هر بر فصلدن دیمکدر) (تاملک نا بونده حتی معناسنه در باحرف ظرف) (انجام آخر دیمکدر نسخه اضافتی لامیه دروز پری باحرف وحدت) (فیلسوف بونده عاقل و دانامعناسنه در) (جهان دیده به اضافتی بیانهدر) (جهان دیده و وصف ترکیبدر جهان کورمش دیمکدر مراد مجرب روز کاردر) (نکوی باحرف مصدر) (نادیکر تا حرف تعلیل دیگر دخی یعنی زیاده دیمکدر

دوسروری

داین سیدعلی

دشراح چبجا

دشراح چبجا

مطالعاه او انسه مأل
چینه جفندن ماعدا
همچو مکس نسخه سته
کوره قطعه نک اعرانده
تکلف قاتقار لکن شارحک
الترام ایلدیک نسخه خیال
چولپدر للطابع

دشراح چبجا

بخوانند

(بخوانند و قویه لر یعنی علمه ترقی ایده لر) (دیگر برینه دیگران باز وب معناسنی تا کیم غیر یلر اول رعایتی کورب دخی اوقویه لر دین جیع نسخه ره مخالف باز وب مقصوده واصل اولماش (محصول ترکیب) بر کره ملک عابدی کورمکه رغبت ایلدی عابدی کوردی اولکی شکل و سیما دن و عیش و قزلی قزل آغ آغی اولمش و سمرمش و دیبا بصدیفه طیناش و پری سیمالی جوان طاوس تو یلرندن معمول یلپره ایله باشی اوزره طور وب یل صاورر پادشاه عابدک سلامت حالته و صفای ظاهرینه شادمانلق ایلدی یعنی ای حالده بولدیفته مسرور اولدی و هر بایدن و هر جهندن سوز سوبلدی حتی پادشاه آخر کلا منده بیوردیکه بن یو ابکی طائفه بی جهانده سوره رین (یعنی علما و زاهدلری بر عاقل و دانا و زراول مجلسده حاضر ایدی دیدی ای پادشاه محبتک و دوستلغک شرطی اولدر که ابکی طائفه به احسان و اطف ایلده سین علمایه التون واقع و بر تاعلمه ترقی ایلده لر یعنی احسان سبیلله علمه زیاده کوشش ایلده لر و زاهدلر نسنه و یرمه تا کیم زاهد قاله لر یعنی زهد و صلاحنه مانع اولمسه تنکه یانکده کی عابده مانع اولدی حاصلی زهد و تقوالرینی دنیا لذتی افساد ایلده * بیت * نه زاهدرا درم باید نه دینار * چوبستد زاهد دیگر بدست آر * بستد فعل ماضی مفرد غائب (ستندن فعل مضارع دین زیاده غلط سوبلش (چونکه ایدی دیمکدر) (زاهدی باحرف وحدت) (بدست باحرف صله) (آر فعل امر مفرد مجرب طبر آر یلندن کتور دیمکدر) (محصول بیت) زاهد اولان کیمسه به نه اخه کرک نه التون زرا بونلر زاهد لکی بوزار چونکه زاهد درم و دینار آلدی بر غیری زاهد اله کتور زرا بودرم و دینار قبض ایلکله زاهد لکدن خارج اولدی * قطعه * آنرا که سیرت خوش و سیرت باخدای * بی نان وقف و لقمه در یوزه زاهد دست انرا که تقدیری انکس را که در حذف و ایصال طریقیله ترک اولندی (سیرت خوش بیانهدر بای بطنیه) (سیرت باحرف وحدت و یانکدر) (لقمه در یوزه لامیهدر) (در یوزه جره دیرلر تحریف ایدوب رومده در وازه دیرلر) (محصول بیت) اول کیمسه نک که کوزل خلقی و حسن سیرتی و الله ایله بر سیری وار وقف انکست و لقمه جرسر زاهد در یعنی زاهد حقیقی اولنه فقرا لقمه سن بیتک لازم دکل هر نه بر سه اکا ضرر ایلز * انکشت خوب روی و بنا کوش دلغریب * بی کوشوار و خاتم فیروزه شاهد شت * انکشت خوروی لامیهدر (انکشت بر مق) (خوروی وصف ترکیبدر کوزل یوزلی دیمکدر) (بنا کوش قواقی تیزی) (دلغریبه اضافت بیانهدر) (دلغریب وصف ترکیبدر فرییدندن کوکل الدایچی دیمکدر) (کوشوار کوپه) (خاتم فیروزه بیانه فیروزه بر جوره کسمیدر که عجم) (پیروزه دیر ظاهر امر بیدر پیروزه دن) (شاهد بونده محبوب معناسنه در (محصول بیت) لف و نشر غیر مرتب طریقیله بیورر) (خوروی کوکل الدایچی بنا کوشی کوپه سز بنا کوشی و خاتم فیروزه سز انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول اولدقدن صکره اسباب زیسته هیچ احتیاجی اولماز حاصلی حسن ذاتی به اسباب زینت لازم دکل * قطعه * درویش نیک سیرت فرخنده رای را * نان را باط و لقمه در یوزه کومباش * درویش نیک سیرت بیانه نیک سیرت وصف ترکیبدر ای خوبلی دیمکدر (فرخنده رایه اضافتیه بیانهدر بعض نسخه ده فرخنده بی و او عطفله ایراد ایلش لیکن اسلوب عجمه مخ الفدر) (فرخنده رای وصف ترکیبدر مبارک فکری دیمکدر) (ورادات مفعولدر بلاء صله معناسنه) (نان را باط لامیه بونده رباطدن مراد خانقاه و تکیه کبی لر در بومقامده رباطک مشترک معنای ذکر ایدوب تطویل کلام ایلین اطباب بی فائده ایلش (لقمه در یوزه لامیه) (کوفعل امر مفرد مخاطب سوبله دیمکدر (مباش فعل نهی مفرد مخاطب اولمه دیمکدر) (کومباشک معنای مطابقی اولما دی و دی اولمه دیمکدر و معنای التزامی دی اولسون دیمکدر) (کوفعلی بعض برده امر و نهی صیغه لیه

ردشعی

دشراح چبجا

دسرووی

بونحریف مشهور دکلدلر
للطابع

دشراح چبجا

دسرووی

استعمال شایع در برینه کوره مغاور بلور خطاب عام مراد در (محصول بیت) مبارک فکری ابو
 خویلی درویش رباط اتمی و در یوزه لقمه سی دی اولسون یعنی بر کیمه یک که در ویشکی پالک
 و صافی اوله اکا وقف ایکی بیک لازم دکل مراد بود که در ویشک خائف اهلر ده یا توب فقرا
 ایاسین کیمکه دکلر کومبا شدن مراد سلبدر همان اولسون دیکدر بش کونا کیدافاده ایدر دین
 بی ملاحظه بنو یلش بونک کی بر رده کومبدر دین ارنجه کیمش * خاتون خوب صورت و پاکیزه
 روی را * نقش و نگار و خاتم فیروزه کومباش * خاتون خوب صورت بیانیه خوب صورت و صلف
 ترکیبدر (پاکیزه پالک معنای در پاکیزه روی و صلف ترکیبدر بوانی و صلف ترکیبی عطف تفسیری
 طریقه و اراد اولش (ارادات مفعول در حرف ضله معنای و با حرف تخصیص (نقش و نگار
 عطف تفسیری (خاتم تانک قحبه یوزک دیکدر (محصول بیت) خوب صورت و پاکیزه روی
 خاتونه و یا خاتونک نقش و نگاری دخی خاتم فیروزه سی دی اوله و یا اولسون یعنی خاتونکه روی
 خوب و چهره سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اولسون یعنی لازم دکل نرا ایسیاب زینت
 خلقت ده ناقص اوله کوره در کمالک اسباب حسن احتیاجی یوقدر * بیت * ناضر اهست
 و دیگر باید * کر بخواند زاهدیم شاید * هست رباط در است معنای (یعنی تا که مرا چیزی
 دیگر بخواند بایست دین عجب تصرف مالک ایش (با حرف توفیت در مادام معنای
 (مراشم دیکدر) هست و آرد دیکدر (یعنی مادام که بنم بر نسیم و آرد هر نه اولور سه اولسون
 (دیگر غیری) باید فعل مضارع منفرد غائب کرک دیکدر (بخواند فعل بی مستقبل جمع
 غائب اوقومبال یعنی دیمبال (زاهدیم معنای بخواننده مقیددر (ضمیم منصوب متصل
 معنای (شاید فعل مضارع منفرد غائب لایق دیکدر (محصول بیت) مادام که بنم بر نسیم و آرد
 هر نه ایسه و بر غیر نیستی که کرک اوله یعنی بر و آرد ایکن بر دخی نسیم به طالب اولم اگر بکا زاهد
 دیمبال لایقدر بر بر نسیم نک تکرر نه طالب اولم زاهد لایق مناصبدر حاصلی زاهد اولم که هیچ
 بر نسیم نک تکرر نه طالب اولم بربله اکتفا ایله مصراع اولک معنای حقن کیم بر نسیم
 مقدارم اوله و غیره به طالب اولم دین معنای مصراعی سدا یلش و مادام که بنم قوت لایق
 مقادری نسیم به قدرتم و آرد و آرد غیری بکا کرک اوله دین ارنجه بر نسیم * حکایت * مطابق
 این سخن پادشاهی راهمی پیش آمد گفت اگر انجام این حالت بر ما رفتی باشد چندین درم
 زاهدانرا بدهم چون حاجتش بر آمد وفای ندرش بموجب شرط لازم آمدی را از بندگان
 خاص کیمه درم داد که زاهدان تفرقه کنند گویند غلام عاقل و هشیار به ده روز بگردید
 و شبانکه باز آمد و در مهمسار اوسه داد و پیش ملک نهاد و گفت زاهدانها نیافتیم گفت این چه
 حکایتست آنچه من دادم درین شهر چهارصد زاهدند گفت ای خداوند جهان آنکه زاهدست
 نمی شناسد و آنکه نمی ستاند زاهد نیست ملک بخشدید و ندیمان را گفت خداوند که مراد حق
 این طایفه خدا پرستان ارادت است و اقر از این شوخ دبدبه راعد اوست و انکار و حق بیان
 اوست * مطابق این سخن اسم فاعلک مفعولته اضافیدر (این سخن اشارتدرا بیانات
 سابقه) یعنی بو حکا به انلرک مضمونه مطابق و موافقدر (منهمی با حرف و خدت) انجام
 این حالت لایقه (چندین بونده الفاظ کما به دندر عذم تبیین دن عبارت ندر) درم
 دالک فنی و کسرله و رانک قحبه ایله به درلر (وفای ندر مصدرک مفعولته اضافیدر
 (با حرف مصاحبت) موجب اسم فاعل و زنی اوزره اولیحق سبب معنای در) واسم مفعول
 و زنی اوزره اولیحق مقتضا معنای در (شرطه اضافتی بو که کوره در) تفرقه مصدر در
 تفعل یا شدن باء مصدر حذف اولوب بدله تا و بر لشدن بو حذف و بدل سالمده سماعیدر

رد سر روی
و دابن سید علی

ردابن سید علی

رد سر روی
ردشعی

مطابق

(اما ناقص ده قیاسی) بگردید چکرندی و طولاندی (و شبانکه کیمه سی) ندیمان مصاحبان
 معنای (طایفه خدا پرستان بیانیه در) خدا پرست و صف ترکیبدر زاهد و عابد معنای و الف و نون
 ادات جمعدر (شوخی دیده اصطلاحا حلزنده کستخ معنای در) و اادات تخصیص (و حق
 و او حرف حال) و حق مبتدا با حرف ظرف (جانب اولامید در) (محصول ترکیب) بو حکایه
 مذکور بیلر مضمونیه مطابق در بر پادشاهک او کیمه بر مهم ایش کلدی یعنی بر مهم
 مصلحت واقع اولدی دیدی که اگر بو حالتک و بو مهمک عاقبت و بیانی بنم مرادم اوزره
 الور سه زهاده بو قدر ایجه و بریم چونکه حاجتی حاصل اولدی ایلدی یکی شرطه موحیه
 نذر و فالازم کلدی خاص بنده زدن بر نسیم بر کیمه ایجه و بریدی تا کیم زاهد لایق تقسیم
 ایدر دیرلر که بنده عاقل و دانا ایدی بون کون صکرندی و چکرندی و کیمه سی کر و کلدی
 و ایچدی اویدی و پادشاه او کیمه قودی و دیدی هیچ زاهد بو مادام پادشاهیدی بونه حکایتدر
 اول که بن بلورم یوشهرده دور بون زاهد و آرنده دیدی ای خداوند جهان اولکله زاهد در
 المان و اولکله آلود زاهد دکلر پادشاه کلدی و مصاحبانر سه دیدی اولقدر که بنم بو خدا
 پرستار طایفه سی حقیقه ارادت و اقرارم و آرو کستخک عداوت و انکاری و آرخالی بو که
 حق آلک جانبیده در زیر اسوزی حقد * بیت * زاهد که درم گرفت و دنیار * زاهد تر
 از و کیمی بدست آر * که حرف رابط صفت (درم و دنیار کر فک دفعوللر بدر) زاهد تر
 زاهد لایق دیکدر (کسی با حرف نسبت) بدست (با حرف ضله آر الف بمد و ایله فعل امر منفرد
 مخاطبدر (ار بدندن) اور بدندن دین یا نه آورد جالمش (محصول بیت) زاهد که ایچمه
 و التوان قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهد لایق کیمه اله کتور یعنی دین یا نه جالمش
 اولان زاهدی ترک ایله و مائل اولیانی اله کتور یعنی تخصیص ایله * حکایت * یکی از علای
 راسخ را بر رسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت
 ستاند خلاست و اگر جمعی از بهر نان نشینند حرام * علای راسخ بیانیه (راسخ محکم
 دیکدر) و اادات مفعول (که حرف بیان) در نان وقف تقدیری (در حق نان وقف در) ستاند
 فعل مضارع جمع غائب فعل شرط و اقعدر (حلاست جزای شرط (محصول ترکیب) علای
 راسخ بر یسندن صور دیار که نان وقف حقیقه در سین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ
 عبادت ایچون الور سه جلالت و کرجع اولوب وقتی اتمکچون اوزر سه حرامدر
 * بیت * نان از برای کیم عبادت گرفته اند * صاحب دلان نه کیم عبادت برای نان *
 کیم عبادت لامیه در مجازا (نان گرفته اندک مفعول صر مجیدر) و از برای غیر ضریمی و صاحب
 دلان فاعلی (محصول بیت) صاحب دلر اتمکی کیم عبادت ایچون المشردر یعنی گوشه
 عبادت عزال ایدوب اوتورد قلمی ایچون نان وقفی الوب برلر صاحب دلر کیم عبادتی و گوشه
 عزلی اتمک ایچون و وقف حقن ایچون طوماد بر حاصلی و فک اتمکی کیم عبادت اختیار
 ایلد کلمی ایچون الور کیم عبادتی اتمک المسق ایچون اختیار ایلدیلر * حکایت * درویشی
 بمقامی رسید که صاحب بقمه کریم النفس بود طایفه اهل فضل و بلاغت در صحبت
 او هر یکی بذله و لطیفه جنان که رسم طریفان باشد همی گفتند درویش راه بیابان قطع
 کرده بود و مانده شده و چیزی نه خورده یکی را از ان میان بطریق انبساط گفت ترا هم چیزی
 بیاید گفت درویش گفت که من ایچون دیگران فضل و بلاغت نیست و چیزی نخوانده ام
 بیک بیت از من قناعت کنید همکنان بر غبت گفتند بکوی گفت * (محصول ترکیب) بر درویش
 بر مقامه ایشدی که صاحب مقام کریم النفس کیمه ایدی اهل فضل و بلاغت طایفه سی

ردابن سید علی

ردی سید علی

آنک مجلسنده هر بریسی نه که ظرفانک رسم و آییندر بریده و لطیفه سواریدی درویش راه بیابان قطع ایلش ایدی و فاشیدی و نسنه نیم شدی ارالندن بریسی حشرای طریقله دیدی سنده برنسنه سوبلک کرکسین درویش دیدی بنم سارلر کی فضل و بلاغم یوقدر رو برنسنه او قومامش بندن برینله قناعت ایلک جیع اهل مجلس ارادت و رنسنه سوبله دیلر درویش دیدی * بیت * من کرسنه در برابرم سفره نان * هم چون عزم بر درجام زنان * من کرسنه مصراع اولک تقدیری من کرسنه نام در برابر سفره نان در ضرورت وزن ایچسون میم تأخیر اولندی و جازدر که دیه و زمیم ضرورت وزن ایچسون کلشدر و معنی جهنمه اکاهیم اجتنای یوقدر (ومن کرسنه مبتدا اوله و مصراع ثانی خبری تأمل تدر) کرسنه بونده کاف عجمک ضعی و رانک سکونی و سینک کسریله در آج دیمکدر (جوعان معنسنه) سفره نان لامیه (عزب عینک و زانک فقهه لریله ارکن معنسنه در) درجام زنان لامیه لدر (محصول بیت) اتمک سفره سی قرشوشنده بن کرسته عورتلر جامی قیوشنده ارکن کی ام (یعنی ارکن اولان کچمنه عورتلر جامی قیوشنده نیجه که تخسیر چکرسه بن کرسنه اتمک سفره سی قرشوشنده انجیلین تخسیر چکرسم (و جائزدر که من کرسنه مبتدا اوله و سفره نان مبتدا ثانی اوله) و در برابرم خبر ثانی اوله و جمله اسمیه حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدای اول اوله فتدیر * همه بیسنند یلند و سفره پیش اوردند صاحب دعوت گفت ای یار زمانی توقف کن که پرستار اغم کوفته بریان میسازند درویش سر بر آورد و گفت * پرستار قوللجی دیمکدر اصلنده وصف ترکیبی در آرنده پرست معنسنه طایبق کتوریجی (یعنی طایبوی صکره خدمتکار جنسنه اسم قلندی (الف و نون اذات جعد را کتوجواری جنسنه اطلاق ایدرلر) کوفته بی رومده یحق قیمه سندن ایدرلر اما انلر اولانی خورده خورده طوعرازل صکره هاونه قوبوب دو کرلر حقیقته کوفته یوخنس اولان اده دیرلر (بریان صومسز بشتان جنسنه دیرلر) میسازند ایلرل یحق قیمه سنه کوفته دینلر عجم کوفته نیجه دید کلر بن بیلزیمش (محصول ترکیب) جیع اهل مجلس درویشک پیتی بکنندیلر و ا وکنه سفره کتوردیلر صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توقف ایلر که قوللجیلر کوفته بریان ایدرلر درویش باشین فالدردی و دیدی * بیت * کوفته در سفره من کوه تباش * کوفته رانان تهی کوفته است * بیت اولنده اولان کوفته مذکور کوفته در و مصراع ثانی اولنده اسم مفعولدر دو کلش معنسنه (یعنی سفرشدا بدو الامنی چکمش کرسنه کیمسه) را اذات صله (نان تهی بیانیته تهی یوش دیمکدر مراد فاقسز اتمکدر قافیه ده کی کوفته مذکور کوفته در (محصول بیت) کوفته بنم سفره ده اولسون دی یعنی بکا کوفته لازم دکل زیر بول کوفته سنه فاقسز اتمک کوفته در (حاصلی آج اولان کیمسه قوری اتمک شکرین حقار نک بولسون * حکایت * مریدی گفت بیرا چه گیم که از خلاق زجت اندرم از بسیاری که زیارتم همی آیند و اوقات عزیزم از زرد ایشان نشویش حاصل می شود گفت هر چه درویشا نند ایشان را وامی بده و هر چه توانکرانند از ایشان چیزی بخواه که دیگر کرد تو نکردند * با حرف طرف زجت صفلمق و صفشتمق معنسنه در (اندر یا افاده ایلدیکی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) بسیاری با حرف مصدر (که حرف بیان زیارتم با حرف صله (تردد تفعل با بندن مصدر در کله و کته معنسنه) ایشانه اضافت مصدرک فاعله اضافتیدر (هر چه بوکاک بوم مقامی بویله واقعدر جیع نسخنه ده اکر چه غیر ذوی العقولده استعمالی اعلیدر) لیکن ذوی العقولده استعمال اولنور عریده ما کی (و آ می یا حرف وحدت و یا تکبر) که حرف تعلیل کرد تو لامیه (نکردند فعل نفی مستقبل جمع غائب (محصول ترکیب) بر مرید بر پیره دیدی نیجه ایده بن که خلا بقدن زجتنده یم

رداین سیدعلی و سروری

مطل

زیارتمه

زیارتمه جوق کلد کلرندن یعنی زیارتمه جوق کلد کلرندن زجت چکرسم و اوقات عزیزمه انلرک کلوب کلرندن نشویش حاصل اولور یعنی کثرت ناسدن اوقات مضبوطد کل بیدیدی اول که درویشلردر انلره دین و بر یعنی مدیون ایلو اولکه اغنیادر برنسنه انلردن استه که بر دخی سنک اطرافکده چکر نمیه ل و یانکه اوغرامید ل زیا مدیونلر ادای دین ایلکد لازم کلسون دیویانکه کلزلر و اغنیاستدیکلر نسنه دی و برکم لازم کلسون دیوقور قولرندن یانکه اوغراملر حاصلی ایکی فرقه دن بیلو بو وجهله خلاصر بولور سین * بیت * کر که ایشرو اشکر اسلام بود * کافرا زیم توقع برو دنا در چین * کدادن بونده مراد بیلجیدر (بیشرو وصف ترکیبیدر) اوبکه کیدیجی دیمکدر (اشکره و اسلامه اضافت لامیه در) کافرا فای عجم مقنوح و قور (یم توقع لامیه) توقودن مراد سؤال در (یعنی دینلک) برود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر (اما مراد فمقندر فرار معنسنه) در چین لامیه در (مراد سرحد چیندر) در حرف ظرف بامعنسنه دین چین سولطامش یعنی خطا ایلش (محصول بیت) اگر کد الشکر اسلامک مقدمی اولور سه یعنی دلیلی و قولاً غوزی اولور سه کافر دینلک قور قوشندن مبرحد چینه دیک فقر یعنی یوکلن عسکر هب دینلجیلردر بزی دینلورلر دیو خوفدن طور من یقار پشروده رولفظنی و برود فعلی رفتن مصدر نندن احذایلو خطا ایلش * حکایت * فقیهی پدر را گفت هیچ ارین سخنان دلا و بر متکلان درمن اثر نمی کنند بعلت آن که غمی بینم ایشارا کرداری موافق کشتار * فقیهی (یا حرف وحدت) پدر را یعنی پدرش را (از حرف تأکید) و این اسم اشارتدر سخنانه (و دلا و بزه اضافت ساینه در) دلا و بزه وصف ترکیبیدر (او بزدندن کوکل تعلق ایدیجی دیمکدر) متکلانه اضافت لامیه در (متکلاندر مراد واعظلر و نا صحرلدر) درمن در حرف صله در بامعنسنه (با حرف مصاحبت) علت سبب دیمکدر (انه اضافت لامیه در) که حرف بیان (ایشان را را حرف تخصیص انلرک دیمکدر) کردار اصلنده وصف ترکیبیدر (کرد که فعل معنسنه اسمدر آریله که آرنده دن مرخدر) تقدیری ارنده کرد در کاف عربک فقیهه ایش کتوریجی معنسنه (صکره مجموع مر کی فعل معنسنه اسم ایلدیلر) امدی کردار کاف عربک فقیهه عمل دیمکدر (یس کافک کسریله اوقوشلر بواقظک حقیقته واصلی اولما مثلر) کفتارده کردار کی وصف ترکیبیدر تقدیری ارنده گفت در (گفت اسمدر قول معنسنه پس مجموع مر کی کلام معنسنه اسم ایلدیلر (محصول ترکیب) برفقیه بابا سنه دیدی هیچ بو واعظلرک و نا صحرلرک کوزل ادالری و کوکل تعلق ایدیجی سوزلری بکا نایر ایلز اول سینه که انلرک اقوالنه موافق اعمالی کوزلر حاصلی ایشلری سوزلرینه اویماز یعنی خلقه کوزلر پند ایدرلر اما کدیلر نصیحتلریله متصح اولمازلر * مشوی * ترک دنیا بمردم اموزند * خویشین سیم و غله اندوزند * ترک دنیا مصدرک مفعولنه اضافتیدن (بمردم با حرف صله (اموزند ترک مفعول صریحی) و بمردم غیر صریحی) خویشین و اور سیمیه بونده کند یلر دیمکدر مبتدا واقعدر (غله حبوب جنسنده مستعملدر) مثلاً بغدادی و اربه و غیر یسنده (اندوزند سیم) و غله مقدم مفعوللریدر (و جمله فعلیه خبر مبتدا در قزاقورلر) یعنی کسب ایدرلر دیمکدر (محصول بیت) مذکور واعظ و نا صحرلر دنیاتر کنی خلقه تعلیم ایدرلر اما کندیلری کماله غله کسب ایدرلر حاصلی خلقه سوبلد کلری کند یلر ایشلرلر بلکه عکسنی ایشلر * عالمی را که گفت باشد و بس * خون بگوید نکیرد اندر کس * عالمی یا حرف وحدت (و یا حرف تخصیص) (گفت بونده اسمدر قول معنسنه (و اوله مستعمل اولان (بس فقط معنسنه در انجیق دیمکدر) نکیردنا نایر ایلز دیمکدر فعل نفی

رد سروری و شعی
چینک بر معنایی کر چکر
مد
رد این سیدعلی و سروری

رد شرح جیعا

رد سروری
رد ابن سید علی
رد شمع

مستقبل مفرد غائب در (اندر ادات صله) در با معنای سینه (در حرف صله در فی معنای سینه دین
سهو ایش (کیمسه ده تأثیر ایلز دین ظاهر و متباد را اولدر که اندر حرفی اندرون
معنا سینه اخذ ایش (کیمسه ده تأثیر ایلز دین اندر حرف صله اولدر بغندن آگاه دکل ایش
(محصول بیت) بر عالم که همان قول اوله انجیق یعنی قوائه کوره فعلی اولیه یعنی قولیه
عامل اولیه چونکه خلقه نصیحت اندوب سوبلر نصیحتی کیمسه ده تأثیر ایلز * عالم انکس بود که
بد نکند * نه بگوید مخلوق و خود نکند * (محصول بیت) عالم اول کیمسه در که برامز ایش
اشلیه عالم اول دکلدر که خلقه سوبلیه و کندی سوبلد بکنی طومیه یعنی کندی نصیحتیه
منتصح اولیه حاصلی عالم علیه عامل اولاندر اولیان دکلدر کا قال الله تعالی (انا مرون
الناس بالبر ونسون انفسکم) * بیت * عالم که کا مرانی وتی پروری کند * اوخو یشتن کست
کرارهیری کند * کء حرف بیان (کا مر آن وصف تر کیدر راینندن راندندن
دکل مراد سورچی دیمکدر و یا حرف مصدر در (تن پرورده وصف تر کیدر پروریدندن
بدتی بسلیجی دیمکدر (و یا حرف مصدر (او عالمه راجعدر (خو یشتن مبتدا (کست خبری
(کرا که اسمدر کیم معنای سینه (و را ادات مفعول (رهبر وصف ترکیبی در بریدندن قولغوز
معنای سینه (عربجه دلیل وهادی دیرلر (محصول بیت) عالم که کامرانلق وتی پرورلک ایلله
(یعنی حضور وصفای نفسانی ده و بدتی تریه ایللیله مفید اوله اول کندیسی ضالدر یعنی تمش
وضایع اولشدر (پس کیمه هدایت ایدر (حاصلی کندی باشنه چاره سی یوق یا غیر یسنه چاره سی
اوله * پندر کفت ای پسر بمجرب دین خیال باطل شاید روی از تربیت ناخمان بر تافتن و راه بطالت
گرفتن و علمارا بضالات منسوب کردن و در طلب عالم معصوم از فوائد علم محروم ماندن * مثل *
همچوان نایبانی که شی در وحل افتاد و کفت ای مسلمانان چراغی فراره من دارید زنی فاجره
بشنید و کفت تو که چراغ نبینی چراغ چه بینی همچنین مجلس وعظ کلمه بر از انست آنجا تافندی
ندهی بضاعتی نستانی و اینجاست ارادتی نیاری سعادت نیبری * خیال باطل بیانیه (تربیت ناخمان
مصدرک فاعله اضافتدر (بر تافتن دوندنمک (بعض نسخده (کردا نیدن دوشمش مال بر در
(طلب عالم مصدرک مفعولنه اضافتدر (و معصومه اضافت بیانیه در (فوائد علم لامیه در
(هر بر فقره به بر نشاید تقدیر اولنور (نابینا کوردیمکدر (و یا حرف وحدت و یا تکبر که حرف را بط صفت
(وحل و اولک و حاکم فحیمر یله صوق بالجه درلر (چراغی یا حرف وحدت (فرا بونک کپی پرورده
با صله معنای سینه در (فرایقین دیمکدر دین زیاده بعید کتمشدر (راه من لامیه (دارد فعل امر
جمع مخاطب طونکنز دیمکدر (زنی یا حرف وحدت (فاجره فاسقه دیمکدر (همچنین مجلس وعظ
بعض نسخده همین مجلس وعظ و مجلس وعظده دیمکدر (کلمه کاف بمجمل ضمی و لامک سکونیه
بونده دکان معنای سینه در (بر از ان لغظه اضافتی لامیه در (بر از مبالغه الله اسم فاعلدر (والف و نون
ادات جعدر برضا انجیلردیمکدر آنجا یعنی کلمه بر از انده (و یا حرف توقیت (نقدی یا حرف وحدت
و یا تکبر (بضاعتی یاسیده بویه در (ندهی (و نستانی فعل نفی مستقبلدر (اینجا یعنی مجلس علمده
یا حرف توقیت (ارادت افعال باندن مصدر در استک و طلب معنای سینه در (و یا حرف تکبر (سعادت
یاسیده حرف تکبردر (نیاری ونبری کشف فعل نفی مستقبلدر (محصول ترکیب (فقهک پدیری
اوغلندن بومقوله سوزی ایشید نجه دیدی (ای او غل مجرد بو خیال باطل ایلله (یعنی ادله عقلیه
و نقلیه سز همان بونظن فاسد ایلله لایق دکلدر ناخمان تریه سندن یوز دوندن و ب انلرک مجلسندن
اعراض ایلک و کلیات بولین طومقی (یعنی بطل او تورمقی و علما و ناخمانی ضلالت نهبت ایلک
و عالم معصوم طلبنده (یعنی عالم پاک و خالص طلبنده و علم فائده لاندن محروم قالمی (یعنی علما علیه

رد شرح جیجا

عامل دکلدر دیو علم مجلسندن کلیات تقاعد ایلک لایق دکل (شول نابینا کپی که بر کیمه بالجه دوشندی
یعنی سنک حالت اکا بکزر و دیدی ای مسلمانر یو لومره چراغ طونکنز فاسقه زن اعمالک بوسوزنی
ایشندی و دیدی سن که چراغ کورمزیسن چراغله نه کورمزیسن قصه دن حصه بودر که سنک که
علیه حسن ظن و اعتقاد خالصک بو قدر پس علمدن نه نور و ضیا کسب ایدر سک حاصلی علمایه
حسن ظنک کر کدر کیم علومیه مهندی اولاسین ایددی بو مجلس وعظده بر از لرد کانی کپی در
مادامکه انده نقد ایلتمه سین بر بضاعت الله من سین و بونده مادامکه ارادت صادق و محبت کامل
کتورجید سین علم سعادتیه مسعود اولماز سین * قطعه * کفت عالم بکوش جان بشنو * ورنماید
بکفتننش کردار * کفت بونده قول معنای سینه اسمدر عالمه اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر
(یا حرف مصاحبت (کوش جان بیانیه (و یا کردن مخففدر (نماید فعل نفی مستقبل مانیدن
بکزر مرز سه دیمکدر مانستن دن دینلر خطا سوبلدیلر (یا حرف صله کفتن مصدر شین ضمیر عالمه
را جعدر (کردار کاف عز ک فحیمه عمل معنای سینه در (محصول بیت) عالمک قولنی جان قولغیه
ایشت اکر علی قولنه بکزر مرز سه ده یعنی عالمک فعلی قوائه او یاز سه ده قولنی جانله استماع ایلله
* باطلست آنکه مدعی گوید * خفته را خفته کی کندیدار * مدعی بونده شول جاهلدر که عالم بخور
یعنی دعوی علم ایدر لکن علی یوق (محصول بیت) عالمک قولنی هر نیجه ایسه دکلله اما
مد عینک و جاهلک سوزی و سوبلدیکی باطلدر زیرا او یوشی او یوشی یقین او یارر یعنی
جاهلک کندی به چاره سی بو قدر یا غیره نه چاره سی اولور و جا زدر که مدعیدن حکیم سنایی مراد
اوله و گویدک مقولی مصراع ثانی اوله زیرا حکیم سنایی عبرت نامه نام قصیده یسنه بر بیت ابراد
ایش که حضرت شیخ ذکر ایلدیک مصراع ثانیسیدر (بیت) عالمست خفته است و تو خفته
(خفته را خفته کی کندیدار) یعنی الله شیخک مرادی بواوله * مراد باید که کیدر اندر کوش
* ورنو شست پندردیوار * باید فعل مضارع مفرد غائب (که حرف بیان کرد فعل مضارع مفرد
غائب طویه دیمکدر (اندر ادات ظرف قولغنده طویه یعنی خاطر یسده آله (نوشنست اصلنده نوشته
استدر ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (محصول بیت) مرد عاقل و داناکر کدر کیم
قولغنده طویه یعنی قولغنده آله و منتصح اوله و اگر نصیحت دیواره ده یازلمش ایسه دکل که عالم غیر
عاملدن حاصلی انسان اولدر که هر نه بر دن او اور سه پند بیدر اوله (پندی دیواره منقوشده
کور سه عالم غیر عاملدن خود بطریق اولی * حکایت منظره * صاحب دلی بمدرسه آمد ز خانقاه
* بشکست عهد صحبت اهل طریق را * دلی یا حرف وحدت (یا حرف صله مدرسه مبالغه الله اسم
مکان (خانقاه معرب خانه در صوفیانه کیمه سی عهدک صحبت و صحبتک اهل و اهلک طریق به اضافتدر
لامیه لردر (و را ادات تخصیص (محصول بیت) بر صاحب دل خانقاهدن مدرسه کلدی یعنی خدا
دوستلرنی بریسی صوفیلر طریق بقی ترک ایدوب علما طریقنه داخل اولدی بویه ایدنجه اهل طریقک عهد
صحبتی کسر ایلدی یعنی انرا ایلله هم صحبت و هم جنس و هم پیشه اولغی عهد ایلشکن اول عهدی
شکست ایلدی * کفتم میان عالم و عابد چه فرق بود * نا اختیار کردی از ان این فریق را * یا حرف تعلیل
آن اهل طریقه مصر و فدر و این اهل مدرسه به فریق اسم جعدر بلوک معنای سینه (محصول بیت)
حضرت شیخ بیور مذکور صاحب دله دیدم عالمه عابد یسنده فرق نه ایددی تا کیم اول طائفه دن
مدرسه قومی اختیار ایلدیک یعنی علما از مریخی اختیار ایلدیک که مزج نه ایددی * کفت آن کلیم خویش
بدر میرد زعوج و بی سنی میکند که بکیرد غریق را * کلیدن وجودیدر مراد (خویشه اضافتی
لامیه در (بدر طاهره دیمکدر بعض نسخده بدر برینه برون دوشمش (و میرد برینه می کند
دوشمش و سنی برینه جهد واقعدر (غریق فعل مفعول معنای سینه در بو غیلان کیمه (و را ادات

مفعول (مفعول بیت) صاحب دل دیدی اول اهل خانقاه کندی کلینی موجدن چقار رانیق یعنی
 جوهرم عذابتدن کندی قوتار رانیق اما اهل مدرسه جهدا یلر که موجدن غریقی بله تخلص ایله
 یعنی کندی خالص ایله کندن غیری عذاب دوزخه مستحق اولانی بله تخلص ایله که سیی ایله
 حاصلی عالم بندیه خلقی مناهیدن منع ایله زرا طریق ضلالتی وهدائی تعیین ایله پس
 بو وجهه خلقه چنت بولانی کوسر * حکایت * یکی بر سر راهی مست خسته بود وزمام اختیار
 از دست رفته عابدی بر سر او گذر کرد در حالت مستقیم او نظر کرد چون سر بر آورد و گفت
 واذ امروا باللغو مروا کراما * سر راه بول اوچی وسوقاق باشی (و یا حرف وحدت) خسته بونده
 یا تمش معنایست در (زمام زانک کسر به او یان دیر کنی) (اختیاره اضافتی پیانیه در) از دست رفته
 تقدیری از دستش ایله و بر بود مقدر در (عابدی یا حرف وحدت) (بر سر او لامیه انک باشی)
 اوزرین (گذر کرد کندی) (حالت مستقیم پیانیه) (اویه اضافتی لامیه و او حرف عطف) (اذا اذات
 شرط غیر جازم) (مروا فعل ماضی جمع مذکر غائب) (بالغو تقدیری باهل اللغو در) (مروا جواب شرط
 کراما خالیه منصوب بر جوابک فاعلین مکررین معنایست) (موصول ترکیب) برسی بر یول
 اوخته هست یا تمشیدی وزمام اختیاری الندن کتمشیدی رعابد انک باشی اوزرین گذر ایله
 و مستک حالت مستقیمه نظر ایله چون جوان مست باشین قالدردی و دیدی فیکم الله قوللری
 براهل لغوک وصاحب کاهک یا نندن کسمه نفسارینه تکریم ایله کلمی حاله کچر لر یعنی انلرک
 احوالندن اعراض ایله کلمی حاله و یا نلرند طو رمد قلمی حاله کچر لر حاصلی اهل لغوک چر کین
 حاله مقید اولمد قلمی حاله کچر لر و یا نلرند اکلنر * نظم * اذ ارباب اتیم کن سارا و حلیم *
 اذا اذات شرط (رایت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کور سک دیمکدر فعل شرط) (ایما مفعول
 رایت در فعل یعنی فاعل در اتم یا تمشیدن یعنی علم بایندن مهموز الفاء کاهکار دیمکدر) (کن فعل امر
 مفرد مذکر مخاطب اول دیمکدر کان یکون دن یعنی نصر باینک اجوف و او یسندن اسمی نختده
 مستزانت) (سارا لفظا منصوب خبری) (و حلیم معطوف قدر سازه) (موصول بیت) فیکم
 بر کاهکاری کور سک کاهنی سار و کندیته حلیم اول یعنی انک حالنی تعیب و تقبیح ایله * یا من تقبیح
 لغوی لم لا تمز کریم * یا حرف ندا من اسم موصول منادی (تقیح فعل مضارع مفرد مذکر
 مخاطب تفعیل بایندن چر کن کورر سک دیمکدر) (لغوی تقدیرا منصوب مفعولیدر) (تقیحک جمله
 فعلیه اعرابین محلی یوق صله سیدر اسم موصولک) (لم لامک کسری و میم سکونیه او قنور ضرورت
 وزن ایچون اصلنده لم در میم فحیه لاتمرفعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب نیچون کچمز سین) (کریم
 منصوب بر حالیه) (موصول بیت) ای اول کیمسه که بنم یارامز و چر کین ایشومی تقبیح و تعیب ایله سین
 نیچون یا تمشیدن کریمه و یا یله کله کچمز سین یعنی نیچون یا تمشیدن معز و مکریم کچمز سین حال بو که خدا
 و اذ امروا باللغو مروا کراما یور مشدر * قطعه * متاب ای یار ساروی از کنه کار * بختیابندی
 دروی نظر کن * متاب فعلی نهی مفرد مخاطب جورمه دیمکدر نایدن تافتن دن دینلر
 خطا ایملر (متابک روی مفعول صریحی) (واز کنه کار غیر صریحی) (با حرف مضاحبت
) (بختیابنده اسم فاعلدر) (بختیابیدن بخشودندن دین سهو ایملش اسرکک یعنی ترجم
 ایله کاف عجمی هاء رسیدن بدلدر) (و یا حرف مصدر) (در حرف صله در یا معنایست) (وی
 و اول فحیه ضمیر غائبدر کنه کاره راجع) (موصول بیت) ای عابد روی کنه کاردن جورمه
 ترجم واطغله اکا نظر ایله یعنی بر مجرم کور سک اندن بو زبکی دوندرمه بلکه اکا لطف و رفقله
 نظر ایله * اکرم من ناجو اتمردم بکردار * تو بر من چون جوامردن ان گذر کن * ناجو اتمرد
 جوامرد منی کشی به و کریم کیمسه به دیرلر و ناجو اتمرد نقیضه (با حرف ظرف) (کردار کاف

عربک

رد شرح جیعا
رد سروری

فحیه مطلق عمله دیرلر پس بر اتمرد عمل دین وانی عمل دین زانک سوبلش (موصول بیت)
 اکرم من غلده ناجو اتمرد ایسم یعنی اکرا فعال و اعمال بد ایسم سن بنم یا تمشیدن جوامردن لری
 گذر ایله یعنی یا تمشیدن کریم و حلیم کی کچ و بو قطعه نک اولنده بیت باز انلر بیی قطعه دن
 فرق ایملر ایملش * حکایت * طائفه زندان بانکار درویشی بدر آمدند و سخنان ناسزا
 گفتند و برنجایند شکایت پیش بر طریقت برد و گفت خنن حالتی رفت گفت ای فرزند خرقه
 درویشان جامه رضاست هر که درین کسوه محصل نامرادی نکند مد عبست و خرقه بروی
 حرام * طائفه زندان پیانیه طائفه همزه سنه حرف وحدت دین ایکی وجهه خطا ایملش
 برسی معنای اضافتی فهم ایله یکی بر سیده همزه به حرف وحدت دیدیدیدر (با حرف صله
) (انکار درویش مصدرک مفعولته اضافتیدر) (و یا حرف وحدت) (بدر آمدند خارج اولدیله
 یعنی انکار نه کلدیلر حاصلی حاله منکر اولدیله) (سخنان ناسزا پیانیه) (حالتی یا حرف وحدت
 و یا تنکیر) (رفت واقع و صادر اولدی دیمکدر) (خرقه درویشان لامیه) (جامه رضاده لامیه در
 مجازا) (نحمل نامرادی مصدرک مفعولته اضافتیدر) (نامرادی برینه بی مرادی یا زانلر ایله بی نک
 استعماللرندن آگاه دکلریش) (و خرقه بروی حرام برینه نه درویش یازان صحیح نسخله
 مخالف یازش) (بعض نسخه ده بانکار بریند بخلاف دوشمش خلافتجه دیمکدر) (موصول ترکیب)
 زندلر طائفه سی بر در ویشک انکار نجه کلدیلر یعنی در ویشکینه انکار ایله حاصلی
 در ویشکندن خارج ایش ایشلر و ناسزا سوز سوزلر و اینجندیلر در ویش عدم
 نمیشدن بر طریقت اوکنه شکایت ایله دی و دیدی بو بختلین بر حالت واقع اولدی بر دیدی
 ای اوغل درویشلر خرقه سی جامه رضاست یعنی بو خرقه بی کین هر بلایه صابر کر کدر
 هر کیمسه که بو کسوه ده نامرادلغه محصل ایملر مدعیدر یعنی اکا درویشک (دعواسی کذبدر
 و انک اوزرینه خرقه حرامدر حاصلی فقرا خرقه سنه استحقاق یوقدر بانکار درویشی
 بدر آمدندک معنایست بر در ویشک انکار ایله طشره کلدیلر دین قتی اراق کتمش * بیت *
 دریای فراوان نشود تیره بسنک * عارف که برنجند تنک آبست هنوز * دریای فراوان
 پیانیه جوق دریا دیمکدر عظمتدن کایندر (تیره بولانی دیمکدر) (تنک ناک قتی و نونک ضمی
 و کاف عربیه یوقفه دیمکدر) (هنوز الان دیمکدر) (موصول بیت) (اولو دریایه طاش اتمغله
 تیره اولماز یعنی بولماز پس عارفکه انجنور دخی اول یوقفه ضودر دریا اولغه قریب دکل
 حاصلی دخی نهر صغیردر دکل * قطعه * کرکزندت رسد تحمل کن * که بعفو از کاه
 پاک شوی * کرکند کاف بجمک ضمی و زانک فحیه ضرر معنایست در (که حرف تعلیل
) (بعفو با حرف مضاحبت) (موصول بیت) (اکر سکا ضرر ابریشور سه بر کیمسه دن تحمل ایله
 مضطرب اولوب شکایت ایله زرا عفوسیدله کاهدن ناک اولورسونکه اکرا انتقام قصد ایلسک
 جائزدر که حددن تجاوز ایدوب مجرم اولاسین علی کل حال تحمل محموددر * ای برادر جوعاقبت
 خاکست * خاک شو پیش از آن که خاک شوی * (موصول بیت) (ای برادر چونکه عاقبت
 خاکدر یعنی فنا مقرردر خاک اول اندن اوکدین که خاک اولورسین یعنی اولوب خاک اولمزدن
 اول خاک اول) (حاصلی موتوا قبل ان تموتوا مقامنه و اصل اول * حکایت منظومه *
 این حکایت شنو که در بغداد * رایت و پرده را خلاف افتاد * شنو شبنک کسری و نونک فحیه
 فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه شویندن شبنک کسری و نونک فحیه
 بیان (بغداد مشهور شهرک استبداد عرب دال اخیریه نقطه ایله او قور) (رایتین مراد سنجاقدر که
 غلده دیرلر) (برده دن مراد او پرده سیدر قیو پرده سی دکلدر بعضیلر ظن ایله یکی کبی (رااذا اذات

رد ابن سید علی
و سروری

رد شرح جیعا

رد شعی

رد شرح جیعا
رد ابن سید علی
و سروری

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری
رد شعی

تخصیص (محصول بیت) بو حکایتی ایش که بغداد شهرنده رایت و پرده نك خلاقی واقع
اولدی یعنی بحث وجد الوری واقع اولدی * رایت از کرد آه و ریخ رکاب * گفت بآرده
از طریق عتاب * کرد آه لامیه بول توی (ریخ رکابده بویه در اوزنکی زحمتی بیکدر (زیرا
رایتک اغاجی اوزنکیه طیانسه ضبطی مشکل اولور) حاصلی اغاجینک او یکه سنی رکابه
طیارلر که ضبطی قابل اوله (اما بوزمانده فاییدن برنسته) یعنی قبور پیدا آیدر که اگر
اوک قشندن صار قدرلر و سبجاق اغاجینک اباعنی اکا بجور لر که ضبطی قابل اوله (عتاب
ازار لمقدر (محصول بیت) رایت بول توی زحمتدن و اوزنکی ریجندن پرده عتاب و خطاب
جهتندن دیدی * من و توهره و خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطانیم * ترکیده نحریف
ایدوب خواجه دش دیدکلر بدر (یعنی ایکیز برافندی قوللری بزنسکله (والف) و نون اذات
جمع) و یاویم اذات تکلم (مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر (محصول بیت) رایت پرده
خطاب ایدوب دیرین سنکله خواجه دشلر یعنی برافندی بی زخواجه افندی معنا سنده در
ساطیان بارگاهینک بنده لر یوز یعنی ایکیز برافندی قوللر یوز * من ز خدمت دمی نیسا
سودم * گاه و بیکاه در سفر بودم * دم نفس و ساعت (و یا حرف وحدت بر نفس و بر ساعت
دیمکدر (نیاسودم فعل نفی ماضی متکلم وحده) گاه و بیکاه و قتلی و قلسز دیمکدر (محصول بیت)
رایت دیرین خدمتدن بر نفس و بر ساعت اسایش ایلدیم یعنی د کلندم و قتلی و قلسز سفرده اولدم
* تونه ریخ از موده نه حصار * نه یابان و یاد کرد و غبار * ریخ زحمت (از موده ماضییدن
قسم مفرد مخاطب) یا ضمیر خطاب (و همزه حرف توسل صنایع سن دیمکدر (حصار قلعه
معنا سنده در (حصار صنایع مقدر مراد اولدر که حصاره یورش ایلدکلری وقت سنجینی
ایلری چکرلر حصاره دکلر قصیده (پس حصار ایچنده اولان خلق تو فنیک و اوق
وطاش و غیر یسینی سنجیه اثار لر و شر میکیون (شویه اولور که بیچاره سنجی دلاک دشک
اولور) ابدی حصار صنایع سن دیمکدر غرض بو معنادر (یعنی بن بو محنتلری هب چکشم
(باد کرد بو کتابک بو مقامی بویه واقعدر) اما کرد با ددیده ده وزنه خلایل و بر مزی دی
غالبا تعلیم ایچوندر که (معلوم اوله که بونک کی تراکب من جبه نك اصلی اضایفدر (یعنی
کر دباک و کر دباک اصلی باد کرد و اب کرد ایش دکر می یل و دکر می صو دیمکدر (صکره
کرد باد قصر غه به و کر داب صو جولکنه دیدلر) بونلری کافک فحیله اوقیان بیلریش
(محصول بیت) پرده به دیرین نه زحمت صنادک یعنی صنایع و نه حصار صواشی و نه یابان
کوردک و نه سکا قصر غه صارلدی و نه سنی بنم کی توی باصدی حاصلی سن هیچ بر مشقت
کوردک * قدم من یسعی بیشتر ست * پس چرا عزت تو بیشتر ست * قدم ایاق (یسعی
(با حرف مصاحبت) بیشتر ایلری رک دیمکدر (بیشترک معناسنی اشد تقدیم دین غلط ادا ایش
فندبر) عزت تو لامیه در باه بطیله بیشتر باه عریله زیاده رک دیمکدر (محصول بیت)
بنم ایانم سعی و کوششله ایلری رکدر زراستنجی صواشده و حصار یورشنده ایلری چکرلر
پس نیچون سنک عزت و حرمتک بدن زیاده رکدر * تو بر بندگان مهر و بی * با کتیر آن
یاسمن بونی * بر بندگان لامیه (و مه رویه اضافت بیانیه در) و مهر وی وصف ترکیبدرای
بوزلی دیمکدر (یا ضمیر خطاب) با حرف مصاحبت (کتیر جاریه در کاف عربک فقی و نونک
کسریله (والف و نون اذات جمعدر) یاسمن بویه اضافت بیانیه در (یاسمن بو وصف ترکیبدر
(یاسمن) و یاسمن بر معنایه در (یا ضمیر خطابدر) (محصول بیت) بوییت بیت سابقده مذکور
اولان عزتی بیان ایدر پرده به دیر که سن ای بوزلی قوللر و محسوس بلر قشده سن یاسمن قفولی

جاریه لاله سین حاصلی ارکک و دیشی کوز لاله مصاحب و مقارن سین * من فتاده بدست
شاگردان * بسفر پای بند و سرگردان * فتاده تقدیری فتاده ام در (با حرف صله) دست شاگردان
لامیه شاگردان دن مراد خد متکار طاشه سیدر (بیسفر) با حرف ظرف (پای بند و وصف ترکیبدر
ایانغی بغلی دیمکدر (سرگردان استعماللرنده متخیر معناسنده در) اما بونده مراد بیلر آتی تحریک
ایدوب انواع زحمتلر چکد کیدر (محصول بیت) رایت دیر که بن قدری و قیمتی بلز
خد متکار لالینه دوششم یعنی انواع حقارت و هو آن حکرم اللرنده سغرده ایانغی بغلی سرگردان
و سر اسیمه کیدرم حاصلی هر وجهله ریخ و المده یم * گفت من سر بر استان دارم * نه چوتو
سر بر آستان دارم * (محصول بیت) پرده رایتندن بو قدر کلانی ایشیدیمک جو آب و یروب
دیددی بن باشمی آستانده طوئارم سنک کی باشم صکو کده طوئارم یعنی بنم بو حرمت و عزته
سبب یوزم پرده اولوب تکبر ایلدیمکدر و خاک کی تواضع ایلدیمکدر سنک کی کبر و غرور بیه
باشم کوکلرده دکل زرا من تواضع رفعه الله و من تکبر وضعه الله در * هر که بیهوده کردن
افرازد * خویشتن را بکردن اندازد * بیهوده زائد و باطل معنا سنده در (کردن افرازدک
مقدم مفعولی در) افرازد در رفع ایلله یعنی یو جلده حاصلی تکبر و تعظمدن کابنددر (خویشتن
اندازدک مفعول صریحی و بکردن غیر صریحی افرازد) و اندازد فعل مضارع مفرد غالبدر
(اندازد انا دیمکدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیور هر کیمسه کد باطل و زائد بیه تکبر و تعظم
ایلر کندی بونی اوزره براغور یعنی ایلدیمکی تکبر و غرور کند و بی هلاک ایدر زرا تکبر خدایه
لایق صفتدر انجیق * حکایت * یکی از صاحب دلان زور از مای رادید که بهم برآمده و در خشم
شده و کف بر دهان آورده گفت این راجه حالتست کسی گفت فلان دشنام داده است گفت این
فرومایه هزار من سنک برمی دار دو طاق سنجی نمی آرد * زور از مای وصف ترکیبدر
(از ماییدن زور صنایع دیمکدر آنلر زور بازه زور از مایدر) (راذات مفعول در) (بهیم برآمده
فاقش و غضبه کلش (و در خشم شده خشمه وارمش دیمکدر) (ماقبله عطف تفسیری واقعدر
(کف کو بو صکدر) (فلان تقدیری فلانشر) (دشنام داده است دشنام و بر مشدر) (یعنی
سو کشدر) (فرومایه الحق اصلی) (یعنی بد اصل دیمکدر (من نونک تشدیدیه بنم دیمکدر) (برمی
دارد قالددر دیمکدر) (طاق سنجی مصدرک مفعول اضافتدر) (با حرف وحدت) (نمی آرد
فعل نفی استقبال مفرد غائب استغهای متضمن کتور مزی دیمکدر (محصول ترکب) صاحب
دلردن بر یسینی بر زور بازی کوردی که فاقش و غضبه وارمش و اغزینه کوک کتور مش یعنی
کو برمش صاحب دل دیدی بو کده نه حالت اولدی بر کیمسه دیدیکه فلان کیمسه آتی سو کشدر
صاحب دل دیدی بو بد اصل بیک بنم طاش قالددر و بر سوزه طاق کتوره مزی یعنی بر سوز
کتور مزی * قطعه * لاف سر پنچکی و دعوی مردی بکذار * عاجز نفس فرومایه چه مردی
چه زنی * لاف سر پنجه لامیه در اصطلاحلرنده سر پنجه قوی به و غلبه دیرل (یا مصدری
لاحق اولق سببیه هاء رسمی کاف بجمعی به ابدال اولشدر قویلق لافنی دعوی مری مصدرک
مفعولنه اضافتدر) (یا حرف مصدر مرادک دعواسنی) (بکذار بانک ضعی و کاف بجمک
سکونیه ترک ایلدیمکدر) (عاجز نفس فرومایه لامیه و بیانیه در) (بو عبارتده انجم اختلاف
ایلدیلر) (بعضیلر دیدیلر عاجز مناددر تقدیری ای عاجزاه دیمکدر) (و بعضیلر دیدیلر که
فرومایه ده بر آه خطاب مضمردر) (تقدیری مرومایه در) (ولکل وجه) (چه مردی چه زنی
یا لرضی خطا بدر) (بو عبارتلرک معناسنی ارکک و زتلکک بنده فرق بوقدر دیمکدر) (یعنی
بویکی صفتک بنده فرق بوقدر (محصول بیت) سر پنجه لافنی و مرادک دعواسنی ترک ایلله

رد ابن سید علی

ای الحقی نفسک عاجزی سنک ارالککه زلکک پیشده فرق یوقدر بلکه زلکک غالبدر فرومایه ای
عاجز صفت اعتبار ایلین فرومایه لک ایلش * کرت ازدست براید دهنی شیرین کن * مردی ان
نیست که مشتی بزنی بردهنی * کرت ناسی معنی جهنده دسته مقبدر (از دست دیمکدر) دهنی
(یا حرف وحدت) مردی یا حرف مصدر (مشتی یا حرف تنکیر) بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) اگر الکلدن کلور سه بر آغز طغلی ایله یعنی بر کوکل
اله کتور که سندن شیرین دهن اولسون که سکا خیر دعا ایلسون بد دعا ایلسون مردلک اول
دککدر که براغزه مشت اوره سین یعنی بر کیمسه ناک خاطرین پریشان ودر وتی بحضور ایلید
سین حاصلی مردلک بر خاطر تسلی ایلکدر پریشان ایلک دککدر * قطعه * اگر خود بر در پیشانی
پیل * نه مردست آن که دزوی مردی نیست * خود ادات تأکید (برده بویله در) در دالک
فقی و کسر یله ورائک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب (پیشانی پیل لامیه در) پیشانی یاه عجمک
کسر یله یاه اصلیه ایله ان دیمکدر (عرب جبهه در) آن که اصلنده ان کس که ایلدی تنکه
مکرر بیان اولندی (وی مذکور کسه راجعدر) (مردی یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر فیلک
اننده چاک ایلککه قادر ایسه یعنی فیل ایله جنکه مالک ایسه ده مرد دککدر اول کیمسه انده
مرد ملک و انسانیت یوقدر یعنی شیعا عتدن سخاوت و کرم معتبردر * بنی ادم سرشت از خاک
دارد * اگر خاکی نباشد آدمی نیست * سرشت سنک ورائک کسری و شینک سکونیه اسم مصدر
خلقت معنائه (فعل ماضی مجهول دین مجهول سولش) (خاکی یا حرف نسبت) (محصول بیت)
بنی آدمک یعنی آدم اوغلار بنک سرشتی و خلقتی خا کدندرز را حضرت آدم ترابدن خلق اولدی
پس بنی آدم خاکی اولر سه آدمی دککدر بلکه جنی و شیطاندر علی کل حال تحمل و تواضع محموددر
* حکایت * بزکی را پرسیدند که از سیرت اخوان صفارا گفت کینه ان که مراد خاطر یاران بر مصالح
خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند خویشست نه برادرست نه خویشست * بزکی با
حرف وحدت (را ادات مفعول) (سیرت خوی وخلق معنائه در) (اخوان اخک جعیددر
فردا شلر دیمکدر) (سیرت اخوان صفا لامیه در) (کینه کم اکسک) (ویا حرف نسبت) (نون
وها ادات تأکید اکسکلی دیمکدر یعنی اشاعه مرتبه سی اخوان صفایک بو مرتبه در
دیمکدر) (آنکه یعنی آنکس که) (مراد خاطر یاران لامیه در) (مصالح خودده بویله در
(محصول ترکیب) را ولویه صور دیلر اخوان صفا اخلاق و اطوارندن یعنی صفا فردا شلری
کیلر در دید یلر دیدیکه اکسکلیسی اولدر که یارائک کوکلکی مراد بنی کندی مصالحی
اوزره مقدم طونه و حکما و عقلا دیمکدر برادر که کندی مرادی وفایده سی قیدنده در
یعنی کندی نفسی هواسنه مقبدر اول حقیقته نه برادر ونه خصمدر زیرا سائر ناسله سکا نیست
انک تفاوتی هیچ یوقدر * بیت * همراه اگر شتاب کند هجره تو نیست * دل در کسی میند که
دلبنسته تو نیست * همراه بولداش (شتاب اسم مصدر در ابوی معنائه یعنی عجله) (همره تو
لامیه) (در کسی در حرف صله) (ویا حرف وحدت) (میند فعل نهی مفرد مخاطب بغله دیمکدر
(که حرف رابط صفت) (دلبنسته وصف ترکیبی اقسا مند در) (تویه اضافتی لامیه در
(محصول بیت) بولداشک اگر ابور سه سنک بولداشک دکل زیرا سکا مناسب و موافق
دککدر ایلدی کوکلکی بر کیمسه به بغله که سنک دلبنسته لک دکل یعنی کوکلکی سکا بغلیه نه سن
اکا کوکلکی بغله حاصلی سکا مقید اولیانه سن مقید اوله * بیت * چون نبود خویش را
دیانت و تقوی * قطع رحم بهتر از مودت قری * خویش بونده خصم معنائه در و را
ادات تخصیص (قطع رحم مصدرک مفعولنه اضافتدر) (رحم رانک فقی وجاه مهمله ناک

رد سروری

کسر یله

رد ابن سید علی

کسر یله قرابتدر خصملق معنائه (مودت مصدر میبدر محبت معنائه) (قریبی به اضافت
مصدرک مفعولنه در) (قریبی خصملق) (محصول بیت) چونکه خصمک دیانت و تقوایی
اولیه یعنی دیندار و متقی اولیه انکه خصملق مجتهدن خصملق علاقه سنی قطع ایلک اولیدر
زیرا جاتردر که قرابت محبتی سببیه آنا تابع اولوب خلاف شرع مصلحت ارتکاب ایلده سین
* یاد دلام که مدعی درین بیت بر قول منی اعتراض کرد و گفت حق جل و علا در کاب
مجیدار قطع رحم نهی کرده است و مودت ذوی القربی فرموده و آنچه تو گفتی مناقض آنست
اقتم غلط کردی موافق قرآنست قال الله تعالی وان جاهدک علی ان تشرک فی مالک لک به
علم فلا تطعه * مدعی یا حرف وحدت (ان حرف شرط) (جاهدک فعل ماضی تنه مذکر
غایدر مفاعله بایندن تنه الفی والدینه راجعدر) (وکاف ضمیر منصوب متصل) (علی جاهدایه
متعلق مفعول به غیر صریحیدر) (ان تشرک تأویل مصدرده محلا مجرور علی ایله جار
مع المجرور ان تشرک متعلق مفعول غیر صریحیدر) (ما محلا منصوب مفعول صریحی
(لبس فعلدر افعال ناقصه دن) (علم لفظی مرفوع اسمی) (ولک محلا منصوب خبری) (به
علمه متعلق) (فلا تطعه ما جله فعلیه جواب شرط) (محصول ترکیب) خاطر مده در که
بر مدعی یونیده بنم قوله اعتراض ایلدی و دیدی خدای تعالی کاب مجیدنده قطع رجندن
نهی ایلشدر و مودت ذوی القربایه پیور مشدر و اول که انی سن دیدک خدایک دیدیکه
منافضدر دیدیکه غلط ایلدک موافق قرآندر اگر سکا والدینک زجت و برلر سه بکا شریک
قوشمغه اول نسنه سیکه سنک اکاعلمک یوقدر یعنی شول نسنه سیکه بکا شریک اولمغه استحقاق
اولد یعنی یلده سین و انلر سکا تکلیف ایلده انی بکا شریک ایلککه صافن انلره اطاعت ایلده
* بیت * هزار خویش که بیکانه از خدا باشد * فدای یک تن بیکانه کاشنا باشد * هزار خویش
میندا (که حرف رابط صفت) (فدای یک تن بیکانه خبر مبتدا) (که ینه حرف رابط صفت
(محصول بیت) بیک خصمکه خدادن بیکانه اوله یعنی خدایله اشنا اولوب تقرب الی الله ایله
ایندی بونجیلین بیک خصم بیکانه تنه یعنی بیکانه وجوده فدا اولسونکه خدایله اشنا اوله
یعنی تقرب الی الله ایلده * حکایت منظومه * پیر مردی لطیف در بغداد * دخترش
را بکفش دوزی داد * پیر مردی یا حرف وحدت (یا حرف صله) (بوکفش دوز وصف
ترکیبیدر دوزیدن بشقی دیکیمی یعنی بشمقینی) (محصول بیت) بر لطیف پیر مرد
بغداد ده قزنی بر بشمقینی به و بردی یعنی اکا نکاح ایلدی دوزی ده دخترن مصدرندن اخذ
ایلین خطا ایلش * مردک سنکدل چنان بکزد * لب دختر که خون از او میکید * مردک تصغیر
مرددر (سنکله اضافتی بیانیه در سنکدل وصف ترکیبدر طاش بورکلی دیمکدر) (بکزد یا حرف
تأکید) (کزد فعل ماضی مفرد غائب ایصردی دیمکدر فاعلی محضده مرد که راجع ضمیر و مفعولی
(لب دختر اضافت لامیه ایله) (که حرف بیان) (بکید یا حرف تأکید) (ککید فعل ماضی مفرد غائب
طامدی دیمکدر) (محصول بیت) طاش بورکلی ارجکز قزک دوداغنی انجیلین ایصردیکه اندن
قان طامدی * بامدادان بدر چنان دیدش * پیش داماد رفت و پرسیدش * پیش بونده قت معنائه در
داماد کو بکو (محصول بیت) ابرته سی قزک باباسی قزی اولیه کوردی کو بکوک قنه واردی واکا
صوردی * کای فرومایه این چه دندانت * چند خانی لبش نه انبانست * کای که حرف بیاندر
سوالی وای حرف ندانم اداسی مخدوف تقدیری ای مردک فرومایه در بد اصل دیمکدر خانی فعل مضارع
مفرد مخاطب چیز سین دیمکدر (لبش مفعولی) (انبان همزه نکی فقی و سکون نونه لغت و طعنه
دبرلر اما بونده دباغت اولش دری مراد در مطلقا) (محصول بیت) داماده صور دیکه ای الحقی

رد ابن سید علی

اصالی بودند پیش در نیمه خیز سینه دوداغی انبان دکلدر یعنی ترک دوداغی سخنانی طن ایلدک که
 بویله خینه دکل * بر ناخت نکتم این کتار * هرل بکدار و جذاز و بردار * با حرف مصاحبت (مزاج
 میك ضمه اسمدر لطیفه معنایه و میك کسر یله معنایه باندن مصدر تاندر (هرل لطیفه
 (وحد جمك کسر یله کر جکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ بیور که بشمعیله دختر قصه سنی
 بن سکا لطیفه ایلده دیمدم خطاب عام طریقه سن لطیفه ترک ایلده واندن کر چکی اخذ ایلده
 قالدردمقدن مراد اخذ ایلدکدر یعنی سکا لایق اولان اولدر که بوسکلامدن هرل ترک ایدوب
 جدی اخذ ایلده سینه اول جدیدوردی بویتهک مضمونیدر * خوی بد در طبیعتی که نشست *
 نرود جز بروز مرک از دست * خوی بد بیایه (طبیعی یا حرف وحدت) که حرف بیان (محصول بیت)
 بر طبیعتی که برامز خوی او توردی اجل کوندن غیری کونده الدن کتر اول برامز خوی و با طبیعت
 یعنی اولیکله ایق خلاص بولور اول برامز خویدن اول طبیعت * حکایت * فقهی دختر
 داشت بغایت زشت روی و بجای زنان رسیده با وجود جهاز و نعمت کسی بمناسکت اورغیت
 نمی نمود * فقهی یا حرف وحدت (دختری یا سیده بویله در) زشت روی وصف ترکیبی چرکن
 یوزلی دیمکدر (جهاز جمك قتی و کسر یله قیر وکلن و سفر اثوابه دیرلر) (با حرف صله) (مناسکت
 معنایه باندن مصدر در و نکاح مصدر تانیسی عورتی ازه و بر مکه دیرلر اویه اضافتی مصدرک
 معنولنه در (محصول ترکیب) بر فقهی برقرری وار ایدی غایتله چرکن یوزلی و عورتلر مرتبه سنه
 ابر شمشیدی یعنی بالغه اولوب حیض کور مشیدی وافر جهاز و نعمت وجودیله هیچ بر کیمه
 مناکحه سنه رغبت کور سترمدی * بیت * زشت باشد دینی و دنیا * که بود بر عروس نازیبا * دینی
 دالک قتی و بانک کسر یله مصر نوا جسته بر قصه نک اسمدر (و یا حرف نسبت پس دینی اول
 قصه ده اشلن قوماشه دیرلر بغداد شهرنده اشلن قوماشه بغدادی دیدکاری کی (و دنیا
 ترکیبه شب دیدکاری قوماشدر) که حرف رابط صفت (عروس کردک اولمزدن اول ارمده
 و عورته ده دیرلر مثلاً جل عروس و امراء عروس دیرلر (نا حرف توصیفی (زیبا را شقی و نازیبا
 را شقسنر) (محصول بیت) دینی و دنیا قوماشاری چرکن اولور را شقسنر عورت اوزره اولدر
 یعنی چرکن عورت اوزره کوزل قوماشدر بر اشمز * فی الجمله بحکم ضرورت با ضروری عقد نکاح
 بستند آورده اند که در آن تاریخ حکمی از سر ندیب پرسید که دیده نابینان روشن کردی فقیه
 را گفتند چرا دامت امدت را علاج نکنی ترسم که بینا شود و دخترم را طلاق دهد * با حرف صله
 (ضرر را عیبه دیرلر بونده حکمیدن مراد نکاحدر) (سر ندیب هند دیارنده بر یک اسمدر) (محصول ترکیب)
 حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت روی را عیبه عقد نکاح ایلدیلر روایت ایلدیلر در که
 اول تار بخنده سر ندیب طرفندن بر حکیم کمال کلدی ابرشیدیکه نابینا کوزلر بی روشن ایدر
 یعنی کوزلر کوزلر بی اجاردی فقیه دیدیلر نیچون کو نکم که علاج ایلر سینه دیدی
 قور قارمکه بینا اوله و قرمه طلاق ویره * ع * شوی زن زشت روی نابینا به * شوی عورت اری
 از نه اضافتی لامیه در (و زشت رویه بینا به) (شوی مبتدا) (نابینا بهی) (محصول مصرع)
 چرکن یوزلی عورتک اری نابینا اولمق یکدر که کوروب اندن اگر نمیه * حکایت * پادشاهی
 بجشم حقارت در طائفه درویشان نظر کردی یکی از ایشان بفرست در یافت و گفت ای ملک
 مادر بن دنیا بجیش از تو کتریم و بعیش از تو خوشتر و بمرک برابر و بقیامت بهتر (در طائفه
 در حرف صله در با معنایه (درویشان به اضافتی بایه) (نظر کردی یا حرف حکایه) (در یافت
 اکلدی دیمکدر) (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (و بجیش عسکدر) (و بعیش با سیده بویله
 و بمرک) (و بقیامت ده بویله در) (محصول ترکیب) (بر پادشاه طائفه درویشان حقارت کوزیله

نظر ایدردی درویشلرک بریسی حقارت ایلده نظری اکلدی و دیدی ای ملک بز بوجهانده عسکریله
 و یا عسکر خصوصنده سندن اکسکر کز و عیش و صفاده سندن خوشتر غز و موندن برابر
 و قیامتد یکرک * مشوی * اگر کشور کشای کامرانست و کردویش حاجتمندانست * کشور کشا
 وصف ترکیبی در مملکت آجی دیمکدر و یا حرف وحدت (کشور کاف عربک کسری و سکون
 شین و فتح و اوله اقلیم معنایه در) کامران ده وصف ترکیبی در (رانیدن مراد سورچی دیمکدر
 (حاجتمند مندمیک فتحیله ادات فاعلدر بی معنایه) (یعنی حاجتی دیمکدر) (نانه اضافتی
 اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قیلنددر) (محصول بیت) (بویتهک آتی به مرهوندر) (اگر
 بر کشور کشا یعنی بر فاح مملکت پادشاه کامران ایسه) (یعنی مراد بجه کچنور سه واکرد و ویش بیچاره
 نانه حاجتی ایسه) (یعنی محتاج نان ایسه * در آن ساعت که خواهان و آن مرد * نخواهند از جهان
 پیش از کفن برز * مرد بونده مصدر معنایه در (زیرا مضارع مقارندر) (برده مصدر معنایه در
 (محصول بیت) اول ساعتده که در ویش و پادشاه اولسر در جهانده کفندن زیاده نسته
 ایلدیلر در (یعنی قیر ایلدیلر کتری بر کفندر فقط * چورخت از مملکت بر بست خواهی *
 کدایی بهرست از پادشاهی * مملکتدن مراد جهاندر) (بر حرف تأکید) (بست بستن معنایه در
 قیاس خواهی بر بست ایدی ضرورت وزن و قافیه ایچون بواسطه ارتکاب ایلدی) (محصول بیت)
 چونکه دنیا ملکندن اثواب آخرتی بغلبسرسین یعنی آخرته نقل ایلک استه به سینه کدالقی
 بکر کدر پادشاه لقندن زیر پادشاهلرک نیچه در لو سوال و جوابی و نیچه در لو حسابی اولور اما
 کدالک بویچلین اولماز * ظاهر در ویش جامه زنده است و موی سترده و حقیقت آن دل زنده
 است و نفس مرده * زنده زای عجمله اسکی لباسده مستعملدر (موی سترده) (مولانا حلیمی شیروانی
 و مولانا) (مصلح الدین لاری) (و مولانا صبحی بدخشی اضافتی بیایه ایلده زنده به عطف ایلدیلر
 تقدیری) (جامه موی سترده در بوکدن طوقان جامه دیمکدر عبا و کبه کی مثلاً) (اما شرح
 وصف ترکیبی طوقان جامه به عطف ایلدیلر و تجمیددن کایت ایلدیلر) (محصول ترکیب) (درویشک
 ظاهری اسکی مالی ققتاندر و بوکدن طوقان جامه در) (اما حقیقتی دلی زنده و نفسی مرده اولمقدن
 * قطعه * نه آنکه بر در دعوی نشیند از خلقی * و کر خلاف کنندش بیچک بر خیزد * نه آنکه
 نثر سابقدن مستنادر) (یعنی ظاهر در ویش مذکور اولاندر) (بویتهک ذکر ایلدیلر دکلدر
 بر بونک کی برلده ظرفیت معنایه افاده ایدر) (در دعوی بیایه دعوی قیوستده دیمکدر اسلوب
 عجم دعوی ده واولک کسر یله او ققدر) (از خلقی نشینده متعلقدر) (و یا حرف تنکیر) (و کر واکردن
 مخفقدن بونک برینه که کر یا زانلر صحیح نسخه لره مخالف یازد قلردن غیری معنایه تریق اولور
 (کنندش فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر اسم اشارتک مشار الیه راجعدر) (بیچک یا حرف صله
 بر خیزد فعل مضارع مفرد غائب فالقه یعنی قیام کوستره) (محصول بیت) (ظاهر در ویش
 اول دکلدر که خلقدن دعوی قیوستده او توره یعنی خلقدن تقاعد ایدوب دعوی در ویشلک ایلده
 واکر مزاجنه مخالف وضع ایلر لسه جنک وجداله قیام کوستره حاصلی در ویش اول دکلدر که
 دعوی مرد ایدوب خلقک جفا سنه تحمل ایلده از خلقی عبارتی مصرع ثانی به قید ایدوب
 معنایه خلقدن بر نیچه کپسنه اگر اکامخالف ایدر ل تحمل ایتوب جنک و خصوصت ایتکه فالقه
 دین بیتک مراده ذره دکل و اصل اولماش * اگر ز کوه فرو غلطد آسیاسکی * نه عارفست
 که از راه سنک بر خیزد * بونده که کر یا زانلر و کر یا زانلر صحیح نسخه لره مخالف یاز مشلر
 (فرو برده آشاعه لقی معنایه افاده ایدر ادات اولقی جائز ادات تأکید اولمقدن جائز غلطد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده یو آله دیمکدر اصل لغت نایله در طاناد ن بدل

رد شرح جیعا

رد شرح جیعا

رد شمی
رد شرح جیعا

اولشدر (تکه عربیده بغض پریده بدل اولور (زیرا لغزنده طایو قدر تکه سابقا
برقطعه ایله بیان اولمشیدی (اسیا سنک ترکیب مزجی در اصلنده سنک آسیا ایدی اضافله
(و باحرف وحدت (راه سنک لامیه (محصول بیت) اگر طاعدن برد کر من طاشی یوازورسه
عارف دکلدر که اول کیمسه که طاشک یولندن قالعه یعنی در ویشده تسلیم ورضا اولقدرد
کر کدر که هر تکه او کنه کلورسه خدادن محض عطیه بتک کر کدر حاصلی قضایه رضا و پروب
توکل ادوب طور مق کرک * طریق در ویشان ذ کرست و شکر و خدمت و طاعت و ایثار
و قناعت و توحید و توکل و تسلیم و تحمل * ذکر کردن مراد دیکلیدن و کوکل کردن الله آدنی
دوشر مکر (و شکر دن مراد ویردیکی نعمته شا کر اولوب شاکی اولما مقدر (و خد متدن
مراد هر مؤمنک مهمال ممکن قوللورغن ایلکدر (تکه حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره بیورمشدر
(طریق ماخذ منست) طاعت خدمت عطف تفسیری مقامنده در (ایثار ما ملکی بذلدر
(قناعت قلیل ایله اکتفا ادوب قسمته رضا ویرمکدر (توحید خدای برلکدر (اولده اوچ
قسمدر (توحید افعال و صفات و ذاتدر (مشایخک هر پرده اقوالی وارلیکن یومقام استغیاسی دکل
توکل الله اعتماد ادوب خلق الله کنه بقما مقدر (بونده ده نیجه قول وار (و تسلیم و اظهار
عبودیت (تحمل دنیا آجسن بودقونوب یوزین و کوزین اکتفا مکر * هر که بدین صفتها
موصوفست بحقیقت در ویشست اگر چه در قیاست اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست
هوس باز که روزها بشب ارد در بند شهوت و شها پرور کند در خواب غفلت بخورد
هر چه در میان ایدو بگوید هر چه بر زبان ایدزند ستا اگر چه در عیاست * هر که تقدیری هر کس
که ایدی (بدین دال همزه دن مبدلدر (صفتها صفتک جعیدر (قبای اوکی اچق قفتان
(هرزه کوی و صف ترکیبدر (هرزه زائد و باطل معناسنه در (بعض نسخنده (هرزه کرد
دوشمش (بی نمازه اضافتی بیانیه (وهو پرست و صف ترکیبدر هوا به طایبی (یعنی اهل هوا
وهوس (بازه اضافتی بیانیه در هوس اوینا دیچی (یعنی اهل هوس) که حرف رابط صفت
(روزهاروزک جعیدر اسلوب عجم ازده (شهاده بویه در (خواب غفلت بیانیه (رند بونده
مباحی و فاسق معناسنه در (محصول ترکیب) هر کیمسه که بو صفتلره موصوفدر حقیقتده
درویش در و لباس فاخرده ایسه ده اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست هوس باز که کونلری
کیجه به کتور لذت دنیا قیدنده یعنی ایام و اوقاتی شهوات دنیویه ده بکوره و کیجه لری
صبحه خواب غفلتده چقاره هر تکه اورتیه و اوکنه کله ییه و هر تکه دلنه کله سویله رند
و فاسق عباد ایسه ده حاصلی درویشک عمله کوره در لباسه کوره دکل * قطعه *
ای در و نیت برهنه از تقوی * و برون جامه ریاداری * ای حرف ندا (منادی مصرعک
آخرنده تقدیر اولور (دروندن مراد دلدر (و تاضیر خطاب (برهنه بانک ضعی و قحیله وقع
رایله و سکون هایل چیلق دیمکدر عربان معناسنه (و زاصلنده و ازدر (و او حرف حال (بعض
نسخنده کز واقعدر (پس که حرف رابط صفت اولور (جامه ریا لامیه در مجازا (داری
طونار سین دیمکدر (و آر لغدن کلتدر (محصول بیت) ای درونی تقوادن چیلق اولان کیمسه
یعنی قلبی زهد و تقوادن خالی اولان کیمسه حال بو که طشه بدن جامه ریاک وارد یعنی ظاهرکی
ریا لباسیه بزه ش سین * پرده هفت رنک در مگذار * تو که در خانه یور یاداری * پرده هفت
رنک بیانیه بدی رنگی (پرده دره اضافتی لامیه در (مگذار فعل مضارع نهی مفرد مخاطب
قومه دیمکدر (یعنی صار قومه (بویا بانک ضعی و رانک کسریله بر در لوحصردر که قزو
قامشدن اولور (دیار عربده و شرق مملکتده چوق اولور اوجوز اولد یغیچون فقر استعمال

ایدر (اول بر حصیر کی دیو شرمز (یعنی رومک و مصرک حصیری صبی (بلکه
همان نخه کی دوشور (محصول بیت) قبول بدی رنگی پرده سنی یعنی قیو که بدی رنگی
برده آسمه سن که او کده یوریا طو تر سین یعنی سنک خانت که اثواب و تقال و فراشدن خالی
اولوب فقر کدن یور یاد و شمه که محتاج سین قیو که بدی رنگی چوخه دن و یاقاشدن دیکلمش
برده صار قدوب اصمه باطنی تقوادن خالی اولوب ظاهرکی ریا اتوایسه مزین اولان کیمسه
ایچریسی اتوایدن و فراشدن خالی اولوب قیو سنه بدی رنگی پرده اصلش خانه به تشبیه
ایلش بوینده در لفظی زائد طو تن زائد سولش * حکایت منظومه * دیدم کل تازه چند
دسته * بر کندی از کیه بسته * کل تازه بیانیه (کندی کاف عجمک ضعی و نونک
سکونیه و بانک قحیله قبه معناسنه در عرب تعریب ادوب اجنبیه درلر جیمک و بانک ضعیله
(و باحرف وحدت (از کیه بسته به متعلقدر (از بونده با معناسنه در (محصول بیت) بر قبه نک
اوزنده تازه اوله بغلی بر نیجه دسته تازه کل کوردم زیرا عادتدر کستانده ایلک بولمنه
بر نوع اوزون اولوق اولور که کلری انکله بند ایدرلر پس از کیه عبارتتی کنبه قید
ایدوب معناسنی بر قاج دسته تازه کل کوردم اوتدن بر یغن اوزره بغلمش یعنی بر مقدار کلی
بر مقدار کیه اوزره بغلمش کوردم دین معنوه بغلمش سوز سولش * کفتم چه بود کیه ناچیز
* نادر صف کل نشیند اونیر * چه بود عیارتنده استفهام تحقیری وار (یعنی نه شیدر کیه
ناچیز (تا حرف تعلیل (صف کل لامیه (نیر دخی دیمکدر ادات عطفدر (محصول بیت)
حضرت شیخ بیور رنگی اوله بغلی کورنجه دیدم (بولک کی قضیه لوقوعی اولماز بلکه
فرض و تخمین طریقله در (یعنی دیدم کیه ناچیز (یعنی لاشی کیه نه نسنه دره که اوده کل
صفنده اوره (یعنی کل ایله هم نشین و مصاحب اوله (حاصلی یا بان اوتی کله مقارن اولسق
مناسب دکلدر مجموع بیتک معناسنه نه فائده به برارونه اعتباری وارد که لاشی و حقیر اوت که
اول کیه دخی کل صفنده اوتوره دین عجب استقامت طبعه مالک ایش که بویه خد ب
معناتصور ایلکه قادر در * بگریست کیه و کفت خاموش * صحبت نکند کرم فراموش *
با حرف تأکید (گریست فعل ماضی مفرد غائب (کیه فاعلی کفت گریسته معطوف قدر
خاموش (کفت و فعل امر مفرد مخاطب را پس اول دیمکدر (صحبت مبتدا نکند کرم
مفعول اول (و فراموش مفعول ثانیه (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر که کیه بدین
من کور کلماتی ایشدنیجه اغلدی و زبان حال ایله دیدی ایشم اول مصاحبت کرم و احسانی
فراموش ایلر (یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطیفی اوتنماز (حاصلی کرم و احسان اقتضایدر
ایندی بنده کل ایله بر باغده اولد یغن دندز که بو قدر کرم و احسانه مظهر دوششم ایدی
صحبت نکند مقدم مفعولتی و کرمی فاعلی اعتبار ایدنر معنای مقصوده و اصل اولما مثلر
مصراع ثانیک اهل کرم سابقه اولان مصاحبتی و دو مستلغی فراموش ایلر دین تصور
معناده عجب متصرفدر * گریست جمال ورنک و بوی * آخرنه کیه باغ اویم * آخر فارسیدر
تقریر و تائید مقامنده استعمال ایدر (مصراع ثانی استفهام تقریری افاده ایدر (کیه باغ
اضافتری لامیه در (محصول بیت) کیه دیر که اگر بنم کل کی جمال ورنک و بوی بوغبه
کلک باغینک کیهی د کلیم مقرر و ایله ی ایدی صحبت کرمی و فراموش ایلر بس کلک میانسه
صار لسم غریب دکلدر * من بنده حضرت کریم * پرورده نعمت قدیم * بنده حضرت
لامیه در (و کریمه اضافتی بیانیه در (پرورده نعمت قدیم لامیه در (محصول بیت)
حضرت شیخ کل و کیه ذکرندن مقصودی تمثیلدر یعنی کندی کیه و حضرت کریمی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

ردان سید علی و سروری
رد شعی

کل مقامنه تنزید در دیر که بن کریمک بنده سیم نعمت قدیمک پرورده سی یم یعنی خدا نک
 قولی و نعمتک پرورده سیم * کربی هنرم و کرهنرمند * لطفست امیدم از خدا آوند *
 (محصول بیت) اگر کبیه کبی بی هنر ایسم و اگر کبی صاحب هنر ایسم خداوندن امیدم
 لطف و احساندر یعنی هر حالده مایوس دکلم * با آنکه بضاعتی ندارم * سرمایه طاعتی ندارم *
 بضاعت سرمایه (و یا حرف وحدت) و یا حرف تنکیر اسرمایه طاعت بیانیه (و یا مذکور
 کبی (محصول بیت) آنک برله که بضاعت یو قدر یعنی با خصوص که بضاعت مالک دکلم
 سرمایه طاعت قادر دکلم که آنکه بر ثواب اشترا ایدم مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر
 * او چاره کار بنده داند * چون هیچ وسیلهش نماند * اومبتدا (و داند خبری (چاره کار بنده
 لامید در (و داند مقدم مفعولی (محصول بیت) اول خداوند بنده سنک ایشنک چاره سنی
 بلور یعنی ایشنه در مان نه اولد یعنی اول خداوند بلور چونکه بنده نک هیچ بوجهله وسیله سی
 قائمیه یعنی هیچ شفیع اولد یعنی تقدیر جدد در مانی انک الله در * رسمت که مالکان تحریر
 * ازاد کنند بنده پیر * رسم عادت دیمکدر (که حرف بیان) مالکان تحریر اسم فاعلک مفعولنه
 اضافیدر (تحریر یونده ازاد ایلک معناسه مصدر در فعل باندن حرایلک معناسه (بنده پیر
 بیانیه (و کتدک مفعول اولی (و ازاد مفعول ثانسی (محصول بیت) عادتدر که قول اراد ایلک مالک
 اولانر قوجه قولی ازاد ایدر * ای بار خدای کیتی آرای * بر بنده پیر خود بخشای * ای حرف ندا
 بار خدا افندی دیمکدر تنکه انوری پیورد (بیت) عالم مجد که بر بار خدا بان ملکست (مجددین
 آن بسرا بر ملککان (بار خدای افندی دیمکدر بوده انورینکدر (بیت) خواجه کل جهان
 آنکه خدایش کردست (جاودان بر همه احرار جهان بار خدای) پس اصلنده باری ایدی
 یا ایل و یاسی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظاهر در که بونی لفظ عربی ظن
 آیش خالق معناسه لیکن ظن فاسد ایلش که بولفظ مجددر (کیتی آرایه اضافتی بیانیه در
 (کیتی آرای وصف ترکیبدر آراییدنن جهان بزیمی دیمکدر (بر حرف استعلا) بنده پیر خود
 بیانیه و لامیددر (بخشای فعل امر مفرد مخاطب بخشاییدنن اسر که یعنی ترجم ایل دیمکدر
 (محصول بیت) ای کیتی بزیمی افندی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعه عالمه مزین ایدی
 افندی کندی پیر قولکه ترجم ایله حاصلی پیر قوللری ازاد ایلک عادتدر بنده سنک پیر قولکم
 بنی جهنم عذابندن ازاد ایله * سعدی ره کعبه رضا کبر * ای مرد خدا ره خدا کبر * سعدی
 منادی حرف نداسی محذوف (ره کعبه رضا لامیه و بیانیه در (کبر فعل امر مفرد مخاطب
 طوت دیمکدر (مرد خدا لامیه) ره خداده بویه در ایکی معبراعده بویه ره لفظی کبر فعلک
 مفعوللر بدر (محصول بیت) ای سعدی رضا کعبه سنک یولین طوت یعنی طریق رضایه
 سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خدا خدا یولین طوت یعنی خدایه لایق یوله
 کیت که طریق انبیا و اولیادر * بد بخت کسی که سر بتاید * زین در که درد کر بتاید * بد بخت
 وصف ترکیبدر (کسی یا حرف وحدت) (سر بتاید مقدم مفعوللر) (زین در بتایده
 متعلقدر) (که حرف تعلیل) (در دیگر بیانیه و لامیه ایکی اعتبار ایله و بتاید مقدم مفعولی
 (محصول بیت) بد بخت بر کیمه در که باشی بوقودن جویره یعنی باب خدادن اعراض ایلله
 زیرا غیر قیوی و یا غیر تنک قیوسی بولان حاصلی باب خدادن اعراض ایلله بد بخت اولوب
 بر بابه دخی مالک اولانز تابد تایدندن مستقدر باید بایندن اولد یعنی کبی تافتن و یافتندن
 مستقدر دیدنر خطا ایلش * حکایت * حکیمی رابرسیدند که از شجاعت و سخاوت کدام
 بهترست گفت آنرا که سخاوت هست شجاعت حاجت نیست * (محصول ترکیب) بر حکیمه

صور دیلر که

رداین سیدعلی و سروری

صور دیلر که شجاعت و سخاوتدن قنقیسی بکر کدر یعنی قنقیسی افضلدر جواب و بر دیکه
 اول کیمه نک که سخاوتی وار شجاعت حاجتی یوقدر * بیت * نوشنت بر کور بهرام کور *
 که دست کرم به زبازوی زور * نوشنت اصلنده نوشته است در ضرورت وزن ایچون
 حذف و ابصال اولدی پس هاء رسمیه همزه کات ایدوب صحنه حکم ایدنر سهو ایلش
 (کور کاف عجمک ضمیمه قبر دیمکدر) بهرام کور سابقا مفصل بیان اولندی (که حرف
 بیان) دست کرم بیانیه (بازوی زور لامیه در (محصول بیت) بهرام کورق قبرنده یازمشدر که
 کرم الی بازوی زورندن بکدر یعنی کرم و احسان صادر اولان ال زور صادر اولان بازودن
 بکدر * قطعه * نماد حاتم طایی ولیک تا باید * نماد نام بلندش بنیکوی مشهور * نماد
 قالمدی یعنی اولدی دیمکدر (حاتم حاء مهمله ایله اسم فاعل وزنی اوزره بر مشهور سنی عربک
 اسیمدر لیکن عجم تالک فحیله استعمال ایدر (طایی طی قبیله سنه منسوبدر خلاف قیاس اوزره
 (ولیک ادات اضراب) (نا حرف انتهی) (با حرف صله) (تا بد غایت و نهایت معناسه) (نام بلند
 بیانیه) (شین ضمیر حاتم را جعدر) (با حرف مصاحبت) (بنیکو و او کات اولنور اما تلفظ اولنار
 ضرورت وزن ایچون باء تائیه حرف مصدر در (محصول بیت) حاتم طایی قالمادی اولدی اما
 ابدنک یعنی انقراض عالمه دک نام بلند ایلکه مشهور قالمادی حاصلی آدی عالمه ایلک ایلداستان
 قالمادی * زکوة مال بدر کن که فضله رزرا * چو باغبان ببرد پیشتر دهد انکور * زکوة
 معروف قرآنه الف واو شکلنده یازیلور اما سا تر کابلره کندی شکلنده کات او انسه
 جائزدر (ماله اضافت لامیه در) (با حرف صله در) (اوند طاشره معناسه در مجازا) (که حرف
 تعلیل) (فضله زیاده به درلر) (وزر تالک فتی و زاء معجم ایله باغ جیوخی) (و ادات مفعول) (چو
 حرف تعلیل) (باغبان باغ بکیچی مراد باغه تیار ایدن کیمه در) (بیزد کسه مراد بودامقدر
 (انکور اوزم) (محصول بیت) مالک زکاتی طاشره ایله یعنی مالکدن اخراج ایله زرا اصمه نک
 فضله سنی چونکه باغبان کسه یعنی بودایه اوزوی زیاده رک و برر کسید بکندن تنکه مجرب
 قضیه در پس زکوة ظاهرا و صور تا نقصاندر اما حقیقتا زیاده در باغ جیوخی کبی
 * باب سبوم در فضیلت قناعت * قناعت مصدر در علم بایندن مالک اولد یعنی راضی اولمقد درلر
 (اما فتح بایندن دیلمکه درلر تنکه درلر) (العبد حران قناعت و الحر عبدان قناعت * حکایت * خواهند
 مغربی در صف بازان حلبی گفت ای خداوندان نعمت اگر شمارا انصاف بودی و مارا قناعت
 رسم سوال از جهان برخاستی * خواهند مغربی بیانیه (و یا حرف نسبت) (همزه بی وحدت ایچون
 طوقوب معناسی بر مغرب دیلمچیسی دین غریب مغرب بیلک ایلش (صف فالت تشدیدیه صره
 معناسه در مراد دوکان صره سیدر) (بازا نه اضافت لامیه در) (حلبده بویه در) (حلب حاک
 و لامک فتح لریله دیار عربده بر معمود و مشهور شهردر) (بازان مبالغه ایله اسم فاعلدر برضا تجیلر
 دیمکدر) (مراد بر استاندر) (والف ونون ادات جعدر) (خداوندان نعمت یعنی اغنیای صاحب نعمت
 دیمکدر اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (شمارا را ادات تخصیص) (انصاف عدالت دیمکدر
 افعال بایندن مصدر در) (رسم سوال لامیه در عادت سوال دیمکدر) (بودی و برخاستی یاری
 حرف حکایتدر) (محصول ترکیب) مغرب دیلمچیسی حلب بر جیلری بازارنده سویلردی ای نعمت
 اصحابی اغنیای اگر سزک انصافلر کوزا اولیدی یعنی زکوة و صدق فاکری بغیر سوال ادا ایلش
 و برنده و بر دیگر که قناعت اولیدی دیلمچیلک عادت و قانونی جهانندن قانقایدی یعنی مرفوع اولیدی
 * قطعه * ای قناعت توانکرم کردان که و رای تو هیچ نعمت نیست * توانکر کردات فاعلدر
 جی معناسه توانکر غنی معناسه در میم معنی جهنده کردان فعلنه مقیددر ضمیر منصوب متصل

رداین سیدعلی و سروری

ردشعی

معناسته کردن کاف عجمك فخیله فعل امر مفرد مخا طیدر بونده نصیر معناستی افاده ایدر ضمیر مفعول اولی و توانکر ثانیسی بنی غنی الیه دیمکدر (که حرف تعلیل وراا کارای دیمکدر تویه اضافت لامیه در (محصول بیت) قناعته بخاذا احتطاب ایدوب بور رای قناعت بنی غنی الیه ز براسندن اونه واکاری هیچ بوقدر یعنی جیع نعمتک متهاستی سن سین * کج صبر اختیار لقمانست * هر کرا صبر نیست حکمت نیست * کج کاف عرب يك ضمیمه بوجه قدر که عرب زاویه در و کاف عجمك فخیله خزینه معناسته در بونده ایکه سنده مساع و اصره اضافت یابند در و مبتدا (اختیار لقمان لامیه و خبر (محصول بیت) کج صبر یعنی صبر بوجا غی و یا صبر خزینه سی لقمانک مختار بیدر یعنی حکیم مشرب کر کدر کج صبر اختیار ایلله (ز بر اهر کیسته نک که صبری بوقدر حکمتی بوقدر (یعنی کج صبر مختار لقماندر) پس هر کس که الیک مختار بنی اختیار ایلدی حکیم مشربدر * حکایت * دوامیر زاده در مصر بودند یکی علم اموخت و دیگری مال اندوخت آن علامه عصر شد و این عزیز مصر کشت پس این توانکر بچشم حقارت در فقیه نظر کردی و گفتی من سلطنت رسیدم و تو همچنان در مسکنت ماندی گفت ای برادر شکر نعمت باری تعالی بر منست که میراث پیغمبران یافتم یعنی علم و تو میراث فرعون و هامان یعنی ملک مصر * آموخت و انداخت بوا یکی فعلده قیاس یا حکایه الیه اولی ایدی (بعض نسخه ده اندوختن صکره عاتبه الامر واقعدر) آن ام اشارتدر کاسب علم و این کاسب مال (علامه عصر لامیه در علامه مبالغه صیغه سیدر مذکره و مؤنثه صفت اولور عصر زمانه دیرلر) عزیز مصر لامیه در (با حرف مصاحبت) چشم حقارت بیانیه (در حرف صله) فقیه یعنی کاسب علم (فقیه برینه فقیر یازان متن صحیحده مخالف یازمش) کردی و گفتی یازی حرف حکایه در (با حرف صله) سلطنت پادشاهلقددر (همچنان اولی کی دیمکدر یعنی کس خلدن اول نیجه که مسکن ایدک بنه آنجلین مسکن سین دیمکدر) مسکنت مصدر در (شکر نعمت مصدرک مفعولنه اضافتدر و یازی به اضافت لامیه در (باری عربیده خالق معناسته در) یعنی علم بوقدر صنفکدر میراث فرعون لامیه هامان وزر فرعوندر دیرلر که فرعونک ر بویسته اول اقرار و اعتراف ایلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایلین هاماندر (یعنی ملک مصر بوده شیخکدر (محصول ترکیب) مصرده ایکی بکرزاده و از ایدی بریسی کسب علم ایدردی و بریسی کسب مال عاقبت اول علامه عصر اولدی و بوعزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بوغنی قرداش عالم قرداشه حقارت کوزله بقاردی و دریادی بن سلطنته ارشدن و سن اولکی کی مسکنتده قالدک عالم دیدی ای قرداش خدانک شکر نعمتی بنم اوزریمه در که انبیا میراثی بولدیم که (العیاء و رثه الانبیا در) و سن میراث فرعون و هامان که انلر بر زمان بو سلطنت سببیه دعوی الوهیت ایدر لدی * مشوی * من آن مورم که در پایم بمالند * نه زبورم که از نیشم بمالند * (که حرف رابط صفت (در حرف ظرف) بایم میم معناده بمالند فعلنه مفید در ضمیر منصوب متصل معناسته بمالند فعل مضارع جمع غائب اوزلر دیمکدر یعنی چکنزلر (زبوراری جنسته دیرلر) که حرف رابط صفت (نیش اول ایکنه در که آری و غیر یسی آنوکه صوفار نیش برینه دست یازان اولی و انسی بلزیمش با حرف تا کبد (نالند فعل مضارع جمع غائب ایکلر دیمکدر (محصول بیت) بن اول قرنجه یمکه بنی ایاقده چکنزلر یعنی اول حقیرمکه حقارتدن بنی بمال ایدرلر اول آری دکلم که نیشدن ایکلر (یعنی اول مودی دکلم که مظلوملر بدن فر باد و فغان ایدلر * بجا خود شکر این نعمت کر آرم * که زور مردم ازاری ندارم * خود اذات تا کسید (شکر این نعمت مصدرک مفعولنه اضافتدر) کر آرم فعل مضارع متکلم وحده ادا ایدرم دیمکدر بومعناسته اولان کر آرم زابله یازیلور پس ذال الیه یازانلر بوا دای بلزلر ایمش * که حرف بیان یعنی

ملک برادر فقیه برادره اثر
یوسف علیه السلامه اقتفا
ایتدیم دیو جواب و یرمش
اواسه ایدی رنگین دوشردی
لکن جهلنه بناء اشو پاسخ
لطائف را سخنی تدارک
ایده مامسی بنه علمک شرفنی
تنور ایدر لکن علم الیه مال جمع
لؤلؤ زهی سعادتدر
للاطباع

ردشعی

ردسروری وشمعی

پیان

پیان ایدر (زور مردم ازار مصدرک مفعولنه اضافتدر مردم ازاروصف ترکیبدر مردم انجیدبی دیمکدر و یا حرف مصدر (ندارم طوقام) (یعنی بنم بوقدر (محصول بیت) بونعمتک شکر بنی قنده ادا ایدلر یعنی ادا ایدلر مردم انجیدبیچیکل زورم بوقدر یعنی کیسه به جفا و اذا ایلکه قادر اولدیغیم بر عظیم نعمتدر پس بونعمتک شکر بنی قنده ادا ایدلر یلورم یعنی ایدلر مزم * حکایت * در ویشی راشیدمکه در انش فاقه مپسوخ و خرقه بر خرقه می دوخت و تسلی خاطر خود بدین بیت می کرد * آتش فاقه بیانیه فقر آتشی دیمکدر (خرقه بونده پاره معناسته در اولکی خرقه برینه رقعہ یازان یابندن یازمش (مپسوخ و میدوخت و میگرد حکایت حال ماضیلر در (تسلی تفعل یابندن مصدر در (خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر (رخوده لامیه (محصول ترکیب) بر در ویشی ایشدمکه فقر آتشنه یازدی و پاره پاره اوزره دیکردی یعنی یازدی و کندی خاطری بویسته تسلی ایدردی * بیت * بنان خشک قناعت کنیم و جامه دلق * که بار محنت خود به بار منت خلق * نان خشک بیانیه جامه دلقدده بویله (که حرف تعلیل (بار محنت خود بیانیه و لامیه در (بار منت خلقدده بویله در (محصول بیت) قوری اتمکه قناعت ایدر زو یا ایدلر لوم فعل مضارع و یا فعل امر اوله دخی فقر اخرقه سبله یعنی لباس فاخر استمز ز بر اکندی مختمز بوی بکدر خلقت منی بوکندن یعنی خلقت نقابس و لباسی همچون منت داری اولمقدن محنت دار فقر و قنا اولمق بکدر * کسی گفتش چه نشینیکه فلان درین شهر طبع کریم دارد و کرم عیم میان بخدست ازادکان بسته و بر در دلها نشسته اگر بر صورت حال تو مطلع کردد لباس خاطر عزیزان منت دارد گفت خاموشکه در نیستی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که گفته اند * کسی یا حرف وحدت (گفتش شین ضمیردر ویشه راجعدر) (که حرف تعلیل) (فلان بونده شخص ذوی العقولدن کلیددر (کرم عیم بیانیه در کرم عام معناسته در (با حرف صله) (خدمت ازادکان مصدرک مفعولنه اضافتدر (در دلها لامیه در مجازا (بصورت حال تو لامیه لرد) (باس باء تجمله حفظ معناسته در (و خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه در (وعزیزانه لامیه) خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایسم اول دیمکدر که حرف تعلیل (نیستی یا حرف مصدردر بوقلق دیمکدر) که حرف تفضیلدر من معناسته حاصلی من تفضلیه معناسته در (حاجت بردن مقدم مفعولیدر) (و پیش ظرف مکانی و کسی به اضافتی لامیه در (و یا حرف وحدت (محصول ترکیب) بر کیسه در ویشه دیدی نه او نورسنکه فلان کیسه یوشهرده طبع کریم و کرم عیم صاحبیدر آزاده ل یعنی ایولر خدمته بل یغلمش اگر سنک صورت حالک مطلع اولورسه عزیزلر خاطر بنی رعایت ایدر یعنی سن عزیزلر خاطر بنی رعایت ایلکی جائنه منت یلور درویش دیدی ایسم اول ز بر اوقلقدده اولک بکدر کیسه اوکینه احتیاج ایلدوب عرض ایلکدن ز بر ایدمیلر در * قطعه * هم رقعہ دوختن به الزام کج صبر * کر بهر جامه رقعہ پر خواجکان نوشت * رقعہ بونده یمه معناسته در (دوختن مصدردر دیمکدر معناسته (رقعه مقدم مفعولیدر (الزام کج صبر مصدرک مفعولنه و بیانیه اضافتدر (الزام مصدردر افعال یابندن برنسته بنی برنسته به یابندرمق بونده مراد کج صبری نفسته لازم ایلکدر و یا کج صبره ملازم اولمقدن صبره کج اضافتی استعاره طر بقیله در ز بر اصرک بوجنی اولماز نهایی اوتوروب صبر ایلدیکی بوجه مجازا کج صبردرلر سا لرینده بوکا قیاس الیه (الزام بونده اعتناق معناسته در دین مقامه مناسب سو یلماش ز بر اعتناق قوجقددر که عجم در اغوشله تعبیر ایدر اول ایسه التزامک معناستدر الزامک دکل (کر من تفضلیه معناسته در بعض نسخه ده کر برینه از واقعدر صح بویله اولمقدن اگر چه که اکثر نسخه ده کر واقعدر (بهرجامه لامیه (رقعه بونده کاغذ پاره سیدر که انده حسب حال و یا عرض حال یازوب اکا بره صوزلر (بر خواجکان

ردشعی

ردسروری

لامیه در اکابر فائده دیمکدر (نوشت بونده نوشتن معناسنه در (محصول بیت) بیه اوزره
دکک ونفسه صبر بوجنی لازم ایلك بکدر جامه ایچون اکابر فائده رقعہ وعرض حال یازمقدن
یعنی بمالی لباس کیوب بر بوجقدہ صبر ایدوب اوتورمقی خواجه ره لباس ایچون عرضحال
یازمقدن افضل واجرار * حقا که باعقوبت دوزخ برارست * رفتن بیای مردی همسایه
در بهشت * حقا بولفظی عرب قسمده استعمال ایدر حرف نفی ایله مثلاً حقا لایک دیرلر
اما بحکم صدق مقامده استعمال ایدر حقیقت حال وحقیقت امر دیکک برده قسم معناسیده
مراد اولسه تحمیلی وار (که حرف بیان) با حرف مصاحبت (عقوبت شکجه معناسنه در
(دوزخه اضافت لامیه) با حرف مصاحبت (پای مرد اصطلاحانده شفیع ومعین معناسنه در
تکه بوستانده پیور مشدر (بیت) یکی گفتش ای مجلس آرای مرد) (که بود اندرین مجلس
پای مرد) یاه مصدری لاحق اولغله شفاعت معناسنی افاده ایدر تکه لسانی دیوانده واقعدر
(بیت) خود کرده ایم کار لسانی درست وراست) (از غیر پای مردی همت ندیده ایم)
پس بونده پای مرد و پای مردم یازانلر مذکور اصطلاحه واصل اولامشالر (همسایه به
اضافت لامیه در (در حرف صله در با معناسنه (محصول بیت) حقیقت حال که جهنم عذایله
برابر در قومی شفاعتیه و معاونتیه جنته کتک یعنی غیر یلرک عون وعنایتیه حضوره وذوقه
واصل اولق جهنم عذابنه مقارن اولمقدر * حکایت * یکی از ملوک عجم طینی حاذق بخد مت
مصطفی علیه الصلوٰه والسلام فرستاد سالی چند در دیار عرب بود کسی بجزئی پیش او آمد و معالجتی
از وی درخواست روزی پیش سید الانبیاء علیه الصلوٰه والسلام آمد و کله کرد که مرا برای معالجت
اصحاب فرستاده اند و درین مدت هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بنده معینست
بجای آرم رسول غلبه الصلوٰه والسلام فرمود که این طائفه را طریقیست که ناشناخته غالب نشود چیزی
نخورند و هنوز که اشتها باقی باشد دست از طعام باز دارند حکیم گفت اینست موجب تندرستی
پس زمین خدمت بپوسید و رفت * حاذق ماهر دیمکدر (کسی با حرف وحدت) با حرف
مصاحبت (تجربتی با حرف وحدت و باتکبر) معالجتی یاسیده بوله در (در نخواست در حرف
تا کید) روزی با حرف وحدت (کله کاف بحکم کسر یله شکایت معناسنه در) (مرا بانی دیمکدر
(برای معالجت اصحاب) (برای یاه اصلیه ایله ادات تعلیل معالجه به اضافتی لامیه در) و احتیاجه
مصدرک مفعولنه اضافتیه در (درین مدت یعنی بوقدر زمانده که بونده اوتور دم) (هیچکس
هیچ کیمسه دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (خدمتی با حرف وحدت) (بجای آرم برینه کتورم یعنی
ادایدم دیمکدر) (طریقست یعنی فاعده) (یا حرف وحدت) (که تا حرف توقیت مادام معناسنه
(و هنوز که بو که حرفی هنوز دن صکره یاز میوب باشددن صکره یازان محاسبه یازمیش
(باز دارند لغتده کروچکرلر دیمکدر اما مراد ترک اکل ایدرلر دیمکدر متون قدیمده برآرنده
دوشمش باز دارند بدلی پس برارند دینه اعتراض ایلین کنندی معترض واقعدر زیر ایکی
ادادن مقصود برذر (موجب جیمک کسر یله سبب دیمکدر) (تندرستی به اضافت لامیه در) (و یا
حرف مصدر) (باز دارندک معناسنی کرو طونارلر دین معناسنی کرو طومش (محصول ترکیب)
عجم پادشاهلرندن بریسی بر حاذق طیب حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام حد متنه
ارسال ایلدی برینجه ییل دیار عربده اولدی کیمسه تجربه طریقله اوکته کلدی یعنی اصحابدن
کیمسه بونی تجربه ایلدیکه بونک بوفتده بر حذاقتی وارمیدر دیو و بوندن بر معالجه طلب
ایلدی برکون حضرت سرور کائنات علیه الصلوٰه والسلام فائده کلدی و شکایت ایلدیکه
فی معالجه اصحاب ایچون ارسال ایلدیلر و بوقدر مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمسه بکا

ردابن سیدعلی
وسروری

ردشعی
ردسروری

التفات

التفات ایلدی تا بر خدمت که بونده نک اوزرینه تعیین اولشد ادا الیم حضرت علیه الصلوٰه والسلام
پیور دیکه بوطائفه اصحابک بر قانونلری وارد مادامکه اشتها لری غالب اولیه برنسنه یمنزل
والا ن اشتها لری باقی ایکن اللربن طعامدن چکرلر حکیم دیدی صحت وتندرسلکه سبب
بومعنادراندن صکره زمین خدمتی اوبدی وکندی * مشوی * سخن آنکه کند حکیم آغاز *
باسرا نکشت سوی لقمه دراز * سخن کنندک مفعول اولی (آغاز ابتدا دیمکدر و مفعول ثانیه سیدر
(با حرف عطفدر او و ام معناسنه) (انکشت بر مقدر امام ادا در مجاز برسل طریقله (سرانکشت
برقی اوجی دیمکدر بونک کیلر اضافتیه ده اوقو نوروزن تحمل ایلدی بکرده سرانکشت کنندک
مفعول اولی (وسوی لقمه لامیه و مفعول ثانیه در) (ودراز ثانی (دراز دالک فنی و کسر یله
اوزون دیمکدر (محصول بیت) بوییت لف ونشر طریقله مابعده هر هوندن پیور که
حکیم سوزه اولوقت ابتدا ایدر یعنی سوز سوزلکه اولوقت باشلر یالقمه جانبته بر معین اولوقت
اوزادر یعنی طعام اکل ایلكه اول جینه ابتدا ایدر * که زنا گفتش خلل زائد * یازنا خوردنش
بیجان اید * که حرف بیان (نا گفتن سز یلامک) (وشین ضمیر حکیمه راجعدر) (خلل بونده ضرر
معناسنه در) (زائد فعل مضارع مفرد غائب) (بونده طوغه دیمکدر) (زایدندن یعنی صادر اوله
(با حرف عطف) (نا خوردن بیامک) (شین نه حکیمه راجعدر) (با حرف صله جاهه کلکدن مراد
متمم صیه قریب اوله دیمکدر) (محصول بیت) حکیم سوزه شول دمه ابتدا ایلر که سوزیلا مکدن
ضرر مترتب اوله ویمکه الین اولوقت اوزادر که بیمه مکدن مضطرب اوله یعنی متمم صیه
قریب اوله * لاجرم حکمش بود گفتار * خوردنش تندرستی اردبار * لاجرم لاشک ولا شهبه
دیمکدر (حکمش شین معناده) (گفتار معقد در) (گفتارش حکمت بود دیمک اولور مبتدا و خبر
طریقله) (خوردنش مبتدا) (ارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه) (خوردنه راجع
ضمیر در) (وتندرستی مفعول اولی و بار ثانیه) (وجه فعلیه خبر مبتدا در) (بار حاصل و نتیجه
معناسنه در) (محصول بیت) حکیم مذکور کی اید نتیجه شک یوق که گفتاری حکمت اولور
ویمه سی تندرستکی حاصل و نتیجه کنور یعنی کلای محض حکمت و طعام اکل ایله سی
محض صحت اولور * حکایت * یکی توبه بسیار کردی و باز بشکستی تا یکی از مشایخ بدو گفت
چنین می دارم که بسیار خوردن عادت داری و قید نفس را از موی بار یکترست یعنی توبه و نفس
را چنین که تومی پروری زنجیر بکسلاند و ایدر وزی که تر ایدر * یکی مبتدا (توبه کردیشک
مفعول اولی) (و بسیار ثانیه) (وجه فعلیه خبر مبتدا در) (وجه اسمیه مستانقه در) (توبه
بسیاره اضافت ایدنلری وجه ایلر) (و باز شکستی تقدیری) (توبه را باز شکستیدر) (یا حرف
حکایه در) (تا جازدر که حرف انتها اوله) (الی معنا سنه) (و جازدر که حرف تعلیل اوله
(قید نفس لامیه در نفسک یاغی دیمکدر) (باریک) (بای عربی و رانک کسر یله اینجه دیمکدر
(و ترادات تفضیل انجیرک دیمکدر یعنی توبه حضرت شیخک مذکور شکک قید نفس قولی
تفسیریدر) (نفس را چنین که تومی پروری و او حرف حال) (نفس می پرورینک مقدم مفعولیدر
(و را ادات مفعول) (پروری فعل مضارع مفرد مخاطب) (پروریدندن) (زنجیر موی متاسبیتیه
مذکوردر) (بکسلاند با حرف تا کید) (کسلاند کاف بحکم ضمی و سینک فتحیه فعل مضارع
مفرد غایدر) (کسلیدندن قرار دیمکدر) (و آید فعل مضارع مفرد غایدر ایدندن و فاعلی
(روزدر با کون کلور) (یعنی برکون اولور) (که حرف بیان) (و یا حرف صفت تراستی دیمکدر
(با حرف تا کید) (در دالک فنی و کسر یله) (ورانک فتحیه فعل مضارع مفرد غایدر در بدندن
(محصول ترکیب) (بر کیمسه چوق توبه ایدردی وینه صیردی حتی مشایخک بری اکاددی شویله

ردسروری و شعی

اکرم که چوق یک عادتکدر حال بو که نفس قید که توبه در قیلدن انجیر که ر ونفسی
شونجین که سن بسار سین زنجیر قرار و بر کون واقع اولور که سنی بر تار * بیت * یکی بجه کرک
می پرورید * چو پرورده شد خواجه را بر درید * بجه بای عربی وجیم عجمله انبکه دیرل
یوری به ده تشدید ضرورت وزن ایچون کیشدر (کر که اضافتی لامیه در) می پرورید حکایت
حال ماضیدر بسار دی دیمکدر (چو حرف تعلیل (پرورده شد بسلندی دیمکدر زرا اسم مفعول
انلرده افعال عامه نیک بریله مقید اولغندر گاه اولور که قید حذف اولور قرینه قائم اولدیغی برده
(پس بسلمش اولدی دینلر بو تحقیقندن اکاد کل ایمش (خواجه دن مراد صاحبیدر (ورا
(ادآت مفعول (بر حرف تأکید (درید فعل ماضی مفرد غائب یرتدی دیمکدر (محصول بیت)
بر کچمه قور اینکینی بسار دی یعنی تریسه ایدردی چونکه تمام بسلندی یعنی بویو دی صاحبی
یرتدی یعنی هلاک ایلدی * حکایت * در سیرت ارد شیر با بکان آمده است * معلوم اوله که
شاهنا مده مسطور اولان ارد شیر ایکیدر (برسی ارد شیرین اسفند یارین کستاب شاه که
اسفند یار روین تن دیمکله مشهوردر (رسیده ارد شیرین ساساندر که بابکان قزی اوغلیدر
(زیرا بابکان قزینی ساسانه و یردی (وارد شیرانندن متولد اولدی (امدی بابکان قید اجترایدر
ارد شیرین اسفند یار دن که ارد شیرین بابکانک یدنجی جد اعلا سیدر (بوده معلوم
اوله که حضرت سید الانبیا اول برپاد شاهک فوتشدن صکره وارث سلطنتی فالسه
سا سانیلردن بریسی الوب پادشاه ایدر دی امام عمر رضی الله عنه خلافتنه دک حال بویله ایلدی
انندن صکره بوقانون مرفوع اولدی فاحفظ * که حکیم عرب رارسید که روزی چه مایه طعام
باید خورد گفت صد درم سنک کفایت می کند گفت این قدر چه قوت دهد گفت هذا
المقدار یحملك وما زاد علی ذلک فانت حامله یعنی این قدر ترابری همی دارد و هر چه
برین زیادت کنی تو حمال آتی * بابکانده بابک ده ارد وان نام پادشاهک بکارندن
برینک اسمیدر (پس بابکانی جمع ظن ایلین اصل قصه یلر ایمش (حکیم لفظنی یاه وحدتله
ایراد ایلین جمع نسخله مخالف یازد یغندن غیر معناسی بوقیدر (روزی یعنی هر روز (مایه بونده
مقدار معناسنه در (درم درم معناسنه در) صد درم سنک یوز درم طاش وزنی دیمکدر
(قدر فافک و دالک فتحه لریله وسکون دالله بر معنایه در (یعنی مقدار معناسنه در) هذا اسم اشارت
محل مرفوع مبتداء (المقدار لفظا مرفوع نعتی و یا عطف بیانی (یحملک فعل مضارع مفعول
مذکر غائب فاعلی هذایه راجع تختنده ضمیر (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (وجهله فعلیه محلا
مرفوع خبر مبتداء (وجهله اسمیه نیک اعرابدن محلی بوق جمله مستأنفه (واو حرف عطف
مالذی معناسنه اسم موصول محل مرفوع مبتداء (زاد فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تختنده
مایه راجع ضمیر (علی ذلک جار مع المجرور زاده متعلقدر جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر
مانک (فانت فامبتدا اسم موصول اولدیغی چون خبره داخل اولمشدر (انت ضمیر مرفوع منفصل
محل مرفوع مبتداء (حامل لفظا مرفوع خبر ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله اسمیه محل مرفوع
خبر مبتداء اولدر که اسم موصولدر (وجهله نیک اعرابدن محلی بوق معطوفدر جمله اولی به
حضرت شیخ بو عربی ترکیبی شرح ایدوب بیورر (یعنی این قدر بو مقدار دیمکدر (همی
ها حرف تأکید (زیادت معلوم اوله که مصادر او ایزنده واقع اولان تازی عرب کرد بازار
واکاتاه مر بوطه دیرلر (اما عجم گاه هاء رسمی شکلنده بازار و اقور (وگاه اوزون یازوب تا اقور
دولت وسعادت تازی کبی و نوتایه نام مطوله دیرلر فاحفظ (جال ان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر
و یا ضمیر خطاب (محصول ترکیب) ارد شیرین بابکانک اخلاق و اطوارنده وارد اولمشدر

درس روزی و شعی

ردشعی
ردشعی

مطل

یعنی

یعنی انک طریقتده مذکوردر که عرب حکیمه صور دیکه کونده نمقدار طعام یک کرک حکیم دیدی
یوزدر هم طاش آخری کفایت ایدر ارد شیر دیدی بوقدر نه قوت و برر یعنی بدنه بو مقدار یزتری
حکیم دیدی بو مقدار سنی کوتر و بو مقدار دن زیاده بی سن کتور سین یعنی بو مقدار طعام سنی
ایاق اوزره طوتار حاصلی قیام بدنه کافیدر و هر نه که بو مقدار اوزره زیاده ایدر سک سن انک
جالی سین دیمکدر * بیت * خوردن برای زیستن و ذکر کردنست * نومعتقد که زیستن از بهر
خوردنست * خوردن مبتدا مابعدی خبری (برای ادات تعلیل (زیستنه اضافتی لامیه در (و ذکر
کردنک) مقدم مفعولیدر (توبه) (معتقد خبری افعال بایندن اسم فاعلدر) (که حرف بیان
(زیستن مصدر در دیرلک معناسنه) بهر ادات تعلیل (خوردنه اضافتی لامیه در) (محصول بیت)
(یک کرک حیاته اولوب ذکر حق مفعول اولوب ایچوندر سن ایسه معتقد سین که حیاته اولوب
یک کرک ایچوندر (یعنی صاغ اولوب طعام اکل انک ایچون اوله * حکایت * دودر ویش خراسانی
ملازم صحبت یکدیگر سیاحت کردند یکی ضعیف بود که هر دو شب افطار کردی و آن دیگر
قوی که روزی سه بار خوردی قضا را بر در شهری بنهت جاسوسی گرفتار آمدند هر دو را
بنخانه کردند و درش بکل بر آوردند بعد از دو هفته معلوم شد که بی گناهند در بکشادند قوی را
دیدند مرده وضعیف جان سلامت برده درین عجب بماندند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که
ان یکی بسیار خوار بود طاقت بی نوابی نداشت هلاک شد و آن دیگر خوشن دار بود بر عادت خود
صر کرد و سلامت بماند * خراسانی با حرف نسبت (ملازم صحبت اسم فاعلک مصدره اضافتیدر
ملازم) اولنده که حرفی زیاده ایلین زائد ایلش (ویکدی بکره مصدرک مفعولنه در) سیاحت
سینک کسر یله مصدر در ساح یسیح دن (یعنی ضرب بابتک اجوف بایستندن کتمک دیمکدر
ذهاب معناسنه (کردندی با حرف حکایه) بهر با حرف ظرف (و هر ادات تحسین (افطار
لغته صومی اجقدر (اما بونده مطلق اکل مراد در (افطاری یاه وحدتله ایراد ایلین زائد ایلش
کردی (با حرف حکایه در) (قوی دن صکره بر بود مقدر در که حرف تعلیل (روز بونده خوردنک
ظرفیدر و یا حرف وحدت سه بار اویچ کره دیمکدر خوردی با حرف حکایه قضا را نا کھانی
دیمکدر بعض نسخله ده اتفاقا دوشمشدر (در شهری لامیه و) (با حرف وحدت) (با حرف مصاحبت
سبیتی متضمن (نهمت جاسوسی لامیه و) (با حرف مصدر) (بنخانه بعض نسخله ده در خانه دوشمش
(در حرف صله در بامعناسنه و) (با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر خانه یه ایلدیله) (یعنی
جنس ایلدیله) (درش ضمیر خانیه راجعدر) (با حرف مصاحبت) (بکل بر آوردند بالحقیه یایدیلر
یعنی دیوار اوردیلر بو معنایه حرفیه مستعملدر (پس در حرفیه یازانلر بو استعمالدن آگاه دکل ایملر
(عجب بودی) (که حرف تعلیل) (بسیار خوار وصف ترکیبی در چوق یعنی معناسنه (طاقت بی نوابی
مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نوابونده التزاما آرق معناسنه در نوانک لغتدره مذکور اولان
معنایه بونده جمع ایدوب محله مناسب و ملائمی تعیین ایلوب نوابی زاد الیه تفسیر ایه نه
اعتراض ایدن کندی معترض اولمشدر یاسی حرف مصدر در (خویشن دار وصف ترکیبی در
کندینی حفظ ایدیچی یعنی رهیز کار که طعام اکل ایلکله زیاده تقید ایلزدی بلکه احتما اوزره
اولوزدی سلامت با حرف ظرف و یا حرف مصاحبت (محصول ترکیب) (ایکی خراسان درویشی بری
برینک صحبتله ملازم اولوب سیاحت ایدر لردی یعنی متحد اولوب عالم سیرین ایدر لردی بریسی
ضعیف ایدیکه ایکی کچمه ده بر افطار ایدردی و اول بریسی قوی ایدیکه کونده اویچ کرک یک
پردی نا کھانی بر شهرک قبوسنده جاسوسلق نهمتله گرفتار اولدیله ایدیکه سین یله بر بنخانه یه جنس
ایدوب قبوسنی دیوار ایلدیله یعنی طاشله و یا کر بیج ایلد اوردیلر ایکی هفته دن صکره معلوم

ردشعی

ردشعی

رد این سید علی و سروری

درس روزی

اولد بیکه بی کاهل در قیوی اجدیلر قوی بی کور دیلر که اولمش وضعیف جاتی سلامت
ایلمش یعنی اولمکدن خلاص بولمش خلق بو خصوصه عجبیه قالدیلر یعنی نجب ایلدیلر
بر حکیم انده حاضر بولوب دیدی بونک خلاقی عجب ایدی یعنی ضعیف اولوب قوی سالم
قالسه زیر اول بریسی اکول ایدی که کونده اوچ کره بردی پس اچلغه طاقت کتور مدی
هلاک اولدی و اول بریسی کنسیدی اکل و شیر بدن حفظ ایدوب پهره ایدردی پس عادی
اوزره اچلغه صبر ایلدی و سلامتله قالدی * قطعه * چوکم خور دن طبیعت شد کسی را *
چو سختی پیش اید سهل کرد * طبیعت بونده عادت و خوی معنا سنه در (سختی یاه
مصدریه ایل شدت معنا سنه در) سهل اسان معنا سنه در (محصول بیت) چونکه بر کیمسده
از بیک عادت و خوی اولدی یعنی چوق بیک یمامکه معتاد اولدی او کینه شدت کلنجه
اسان طوتار یعنی برینجه کون طعام بولسه و یا مدت مدید جیس اولسه مذکور لکی چوق
زجت چکمر * و کرتن پرورست اندر فراخی * چوشکی بینداز سختی میرد * تن پرور وصف تر کیدر
تن بسلیجی (یعنی چوق بیجی) فراخ بیک معنا سنه در یعنی واسع (و یا حرف مصدر و سعت
دیمکدر) تنکی نقیض فراخیدر (محصول بیت) واکر بر کیمسه و سعت و بولقدنه تن پرور اولوب
اکول و بیکه بی صبر و بی اختیار اولور سنه چونکه طاراق و مضایقه کوره آخلق شدنن یعنی
مخمسدن اولور * حکایت * بیک از حکما پسرش را نهی کرد از بسیار خوردن که سیری
مرد در اینجور دارد گفت ای پدر کرسنکی بکشد نشیند که ظرفان گفته اند سیری مردن
به که کرسنکی بردن گفت اندازه نکه دار که قال الله تعالی کلاوا و اشربوا ولا تسرفوا * سیری
(یا حرف مصدر) رنجور مریض دیمکدر (کرسنه کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینک
سکونیه اچ دیمکدر که عریضه جوعان دیر ل) و کاف هاء رسمیدن بدلدیر (و یا حرف
مصدر) یا حرف مصاحب (سیر سبک کسری و یا مجهول ایل طوق دیمکدر که عرب
شعبان دیر) و یا حرف مصدر (بهیک که حرف تفضیل اندازه مقدار) نکه دار حفظ ایل کلاوا کافک
ولامک ضم نریله فعل امر جمع مذکر مخاطب نصر باینک مهموز الفاسدن اکل ایلک یعنی
بیک (و اشربوا و او حرف عطف) اشربو فعل امر جمع مذکر مخاطب علم بایندن ایچکز دیمکدر
(و لا تسرفوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب در افعال بایندن امیر اف ایلک) یعنی بیمده و ایچده
حددن تجاوز ایلک دیمکدر (محصول ترکیب) حکم ایدن بریسی اوغلنی چوق بیکدن نهی
ایلدی که طوقلق شخصی مریض طوتر یعنی مریض ایدر اوغل دیدی ای بابا آخلق اولدر
حاصلی طوقلقدن ادم مریض اولور اما اچلقدن اولور ایستما مشیمین که ظرفلر دیمش
طوقلقه اولمک بیکدر آخلق چکمدن باباسی دیدی ای اوغل اندازه کی رعایت ایله یعنی نه قتی
طوق اول که امتلا اولوب مریض اوله سین نه قتی اچ که مخمصیه واروب هلاک اوله سین زیر
خدا قوللرینه بنور مشدر بیک و ایچک اما اسراف ایلک یعنی خدا اعتدالی رعایت ایدوب حد دن
تجاوز ایلک دیمکدر * بیت * نه چندان بخور کرد هانت برآید * نه چندان که از ضعف جانت
واید * نه حرف نفی (معناده بخور امرینه مقید نهی معنا سنه چندان بخور تقدیرنده در) کز
که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) مصرع نایده نه چند اندن صکره بر فعل تقدیر اولور
(تقدیری چندان کرسنه مباح دیمکدر) که حرف تعلیل (محصول بیت) اولقدن چوق بیمه
که اغز کدن چیه یعنی استغراغه محتاج اوله سین اولقدن دخی اخلق چکمه که ضعفدن جانک
چیه یعنی حالت مخمصه به و ارمق مقداری اچ اوله حاصلی آیت کریمه ایله عامل اول نکه شاعر در
(بیت) کرچه خدا گفت کلاوا و اشربوا (در عقبش گفت و لا تسرفوا) بر ایلک معناسنی بوقاری

کله دیمکله تعبیر ایلین استعمالدن خبر دار دکل ایش * قطعه * بان که در وجود طعامست
حفظ نفس * رنج آورد طعام که پیش ارفرد بود * طعام مبتدا (وسین و نامعناده نفس قید در
(و حفظ نفس لامیه و خبر مبتدا) رنج آوردک مقدم مفعول ایدر (و طعام فاعلی) که حرف رابط
صفت (پیش باء عربینک کسریله زیاده معنا سنه در) قدر قافک و دالک فتحه لریله مقدار
معنا سنه در (محصول بیت) آنک بریله که یعنی بویله ایکن حاصلی وجود حیوانده طعام
اگر چه کله حفظ نفسدر یعنی حفظ نفس ایکن طعام مرض ایزات ایدر چونکه مقدار دن
زیاده اوله حاصلی طعام بدنه نافع ایکن خدا اعتدال دن زیاده اولنجه مرض کتور * کر کلشکر
خوری بتکلف زیان کنسد * ورنان خشک دیر خوری کلشکر بود * کلشکر (و کل باشکر
(و کلشکر شکر لکل مر باسنه در) امتلایه نافعدر (زیرا مسهلدر) تکلفدن مراد طوقلقدر
(نان خشک بیانیه در قوری اتمک دیمکدر یعنی قفسر) در کچ دیمکدر بونده اچلقدن کلا بیدر
(محصول بیت) اگر طوقله کلشکر بیرسک نافع محض ایکن زیان ایدر زیرا امتلا ایدر اگر چه
بزمقدار شکمه مکمله اسهال ایدر اما قفسر قوری اتمکی اچله بیک فائده ده کلشکر حکمن
و برر حاصلی طوقله بیک بیک ضرر محض اما اچله اعتدال بیک نفع محضدر * حکایت *
رنجور را گفتند دلت چه میخواهد گفت آنچه دلم هیچ خبر آمد * بعضی نسخه ده (ان که
دلم چیزی نه خواهد مال بردر) (محصول ترکیب) بر مریضه دیدیلر کوکل نه استزدیدی
کوکل همج نشنه استمدو کن استر یعنی کوکل همج رنسنه طاب و راغب اولم یعنی استر
حاصلی کوکل نشنه استمیه چکن استر * بیت * معده چور کنت شکم درد خواست
* سودند آذر همه اسباب راست * معده بیک کسری و عینک سکونیه (و بیک قتی
و عینک کسریله ایکنیده بر معنایه لغتدر) (عربده) حیوان جنسینک شیر دان مقامنده در
انسانده (شکم معطوفدر معده به) (و او عاطفه سز اولسنی تجو زیادوب معنی سنی چونکه شکم
طعامه طولدی معده به در دقالتدی) یعنی مرض حاصل اولدی دین تزیق معنی ویرمهده
بی نظیردر (در دمتدا) و خاست خبری درد قانقدی (یعنی ظاهر و هویدا اولدی) سود
مبتدا فائده دیمکدر (ندارد فعل نفی مستقبل طوتماز) یعنی ایاز دیمکدر خبر مبتدا در (همه
ادات تا کید جمع کی) اسباب راست بیانیه (اسباب نداردک فاعلیدر) راستدن مراد صحتدر
(یعنی صحیح اسباب) (یعنی تجربه صحیح ایله مجرب اسباب مر اد اسباب معالجه در اسباب
معاش دین بیتک فحواسنه ذره جه واصل اولماش) غرابت بونده در که تجربه صحیح ایله
مجرب اولان معالجه نفع ایلز دینسک کلامنه اعتراض ایلش کله مقامه مناسب دکل دیو
(اما کندی معترض اولدیغدن خبر دار دکل غنی الله عنه) مصرع ثانی بر مقدار کلام اقتضا
ایدرو بایرس لفظنی (محصول بیت) معده ایله شکم که متملی اولدی در دورنج هویدا و ظاهر
اولدی بویله اولنجه نفع ایلز جمع معالجات صحیح و جائزدر که درد خاست جله سنک اولنده
بر حرف عطف تقدیر اولنه پس مصرع ثانی بر مقدار محتاج اولماز بر تقدیرجه معنی معده ایله
شکم که متملی اولدی و در دورنج حاصل اولدی جمع معالجات صحیح ایله صحت بیدر اولماز
حضرت شیخ بسور دینی مبالغه طریقه در و الا علاج که صحیح اوله البسه مرضی
دفع ایدر حاصلی نافع اولور * حکایت * قضای رادر شهر واسط بر صوفیان در می چند
کر دانه بود هر روز مطالب کردی و سخنهای باخشونت کفتی اصحاب از لغت او خسته
خاطر بودند و جز از بخل چاره بنود صاحب دلی ازان میان گفت نفس را وعده دادن بتمام
السانتست که قضا بر ایدرم * بعضی نسخه ده (قصاب ریخته بقال دوشمش) (و شراب اتی

رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد شرح جیعا

یعنی چوق نسخه سنی
کورمشر سید
رد شرح جیعا

اختیار ایلمش لیکن خطا ایلمش را بوندن صکره مذکور قطعه تک قافیه سی فاسد اولور
زیرا بواب ایله بقال قافیه اولماز حال بو که قطعه ده مذکور اولان کوشت وقصاید ر بقال
دکل (شهر واسط بغدادله بصره بیننده بر شهر در که بغداد جانندن کلن قلم اول دیار ده
حاصل اولور انکی چون قلم واسطی دیر (لیکن شرح شهر واسطی ذکر ایلمش ظاهر بود که
بو کتابی چوق کورمشر) کردامده جمع اولش دیمکدر (مطالبت ناسی اسلوب عجم اوزره
مطلوب کتابت اولور) سختای باخشونت بیایه در نامعقول کلمات دیمکدر (کردی رکفتی
یاری حکایت ایچوند (اصحاب یعنی صوفیلر) تعنت تفعل بایندن مصدر در ذلت دیمکدر
یعنی بر کیمسک سور چوب یقلدوغن استمکدر (بونده مراد جفا و اذادر) صاحب دلدن
بونده مراد حضرت شیخ کندی رو بو کتابده هر یرده که صاحب دل پیورر کند یلمر ادر
دیمشروالعلم عندالله (از آن میان یعنی اصحاب ارالزندن) نفس را وعده (دادن بطعام
نفسه طعامله وعده ویرمک معناسی اولدر که دیه سین ای نفس ان شاء الله صدقات
وزکوة کلدکده سکا اعلا نفایس یدیره یم دیو (محصول ترکیب) برقصایک شهر واسطده
صوفیلر اوزره برنیچه ایچ سی دین طریقهله جمع اولشیددی وهر کون ایچ سی مطالبت
ایدردی و بونلره خشونتلی یعنی ابری یاری سوزلر سوزلردی و اصحاب انک تعنت وجفاستندن
خستد خاطر اولورل دی لیکن بچلیدن غیریه چاره لری یوغیدی زیرا فقیرلایدی واداسنه
مالک دکلر ایدی اول جهندن هر نه بلاایسه چکرل ایدی ارالزندن بر صاحب دل دیدی
نفسه طعامله وعده ویرمک آسا رقدرد قضا به ایچ ایله وعده ویرمکدن تنکه ادای دینه
مالک اولیان مدیونلر وعده ویرلر (باخشونت برینه ناخوش یازانلر نسخه ره مخالف ناخوش
یازمشر * قطعه * ترک احسان خواجه اولیر * کا احتمال جفای بوابان * ترک احسان
مصدرک مفعولنه اضافتیدر (خواجه به اضافت مصدرک فاعلنه در (ترک مبتدا) وایتر خبری
(که من تفضیلیه معناسنه در (احتمال جفای بوابان ایکی اضافت بله مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(بوابان بواب نصار وزنی اوزره قیچی دیمکدر (وائف و نون ادات جعفر (محصول بیت)
خواجه تک یعنی وزیرک و سارا کبرک احسانی ترک ایلمک اولی رقدرد قیو جیلرک اذا وجفاستندن
چکیمکدن * بنمای کوشت مردن به * که تقاضای زشت قصایان * با حرف مصاحبت
(نمای کوشت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نمای تفعل بایندن مصدر در نونی مفتوح قلوب
یابی الفه قلب ایلمک تصرفات مجمنددر (که حرف تفضیلی (تقاضا تفاعل بایندن مصدر در
(وضادی مفتوح قلوب یابی الفه قلب ایلمک تمنا کیددر (زشته اضافت بیایه در (وقصایانه
لامیه (قضا بمبالقه ایله اسم فاعلدر ات پاره لچی دیمکدر مصدری قصب کلور فافک فحقی
وصادک سکونیه (محصول بیت) ات ارزوسله اولمک یکدر قصایلمک جرکین تقاضالزندن
یعنی انلرک جرکین تقاضالزندن چکیمکدن انلرک چکیمکدر * حکایت * جوامردی را
در حسنک تاتار جراحی هول رسید کسی کفش فلان بازرکان نوش دارودارد اگر بخواهی
شاید که قدری بدعد وکوبند آن بازرکان بخل معروف بود * جوامرد سخی معناسنده
مستعمل لغتدر (پس جوامرد همان جوان دیمکدر دین نامردک ایلمش (و با حرف وحدت (را
حرف صله در با معناسنه (تاتاردن مراد هولاً کونا تاریدر که کارل ایدی (جراحی یا حرف
وحدت (هول هانک فتحیه قور فنج که عرب محوف دیر جراحی صفتدر (لوش دارو بونده
فانده لو معناسنه در یعنی ابومرهم (قدری قافک و دالک فتحه لیه ویا وحدتله بر مقدار دیمکدر
(و کوبند و او حرف حال (محصول ترکیب) برسخنی اره هولاً کونا تارای جنگنده برقوقج باره

ایرشدی

رد ابن سید علی و سروری

ایرشدی یعنی جنکده یاره لندی بر کیمسه اکا دیدی فلان بازرکانک نوش داروسی وار یعنی نافع
مرهمی وار اگر دیلرک جا زرد که بر مقدار ویره و دیرلر که اول بازرکان بخل ایله معروف ایدی
* بیت * کر بجای نانش اندر سفره بودی آفتاب * نایامت روز روشن کس ندیدی درجهان *
بعضیلریننه مطلع اولمادی چون درجهان برینه جن بخواب یازمشر لیکن صحیح نسخه ره مخالف
یازمشر (محصول بیت) اگر مذکور بازرکانک سفره سنده اتمک برینه آفتاب اولیدی
قیامتده کیمسه جهاند ایدیلر کون کورمزدی زیر کیمسه به سفره سین ایچدی حاصلی
هیچ بر کیمسه اتمکینک یوزین کورمزدی * جوامرد گفت اگر نوش دارو خواهم دهد یاندهد
وا کردده منفعت کند بایکند بهرحال ازو چیزی خواستن زهر فانتست * (محصول ترکیب)
جوامرد دیدی اگر نوش دارو اسیم ویره ویا ویرمه واکر ویره فاند ویره ویا ویرمه بهرحال
اندن برنسنه استمک زهر فانددر * بیت * هر چه از دونان بمنت خواستی * در تن افزودی
از جان کاستی * دونان دونک جعبدر الحاقدر دیمکدر (خواستی فعل ماضی مفرد مخاطب
دیلدک دیمکدر (افزودی لازمه متعدی یشنده مشترکدر بونده لازمدر آرددک دیمکدر
(کاستی ده بوله در لیکن بونده لازمدر اکسدک دیمکدر تنکه عربیتده نقص لازمه متعدی
یشنده مشترکدر (محصول بیت) هر نسنه که الحاقدرن مثله استمک اگر چه تنده ایتدک
اما جانندن اکسدک یعنی تنکه اندن منفعت حاصل اولدی اما جانیکه نقصان محضدر
زیرا اول نسنه بی دیلمکله عرضکله کسر ویردک * و حکیمان گفته اند اگر آب حیات
فی المثل بآب روی فروشد دانا نخر * فی المثل میمک و تانک قحطل یله فرضیات و تقدیر بایندن
مستعملدر فرضا دیمکدر (با حرف مقابله) آب روی یوز صویدر عرض معناسنه (فروشد
فعل مضارع جمع غایدر صاته لرو یا صاته (دانا عالم دیمکدر لیکن مراد عاقلدر التزاما
پس دانی عاقل ایله تفسیر ایدنه دخل ایلین کندی مدخولدر (نخر خانک فحقی و کسریله
فعل فی مستقبل مفرد صاتون الماز دیمکدر (محصول ترکیب) و حکیمدر دیمشردر اگر آب حیات
مثلا یوز صوینه صتار لسه عاقل و دانا صاتون الماز * که مردن بعزت به از زندگانی بمذلت *
(که حرف تعلیل (بعزت مردنه متعلقدر (زندگانی کاف عجم هاء رسمیدن بدلددر (والف و تون
تحمین کلام ایچون کلشدر (و با حرف مصدر (با حرف مصاحبت (مذلت مصدر میمیدر حقارت
معناسنه (محصول ترکیب) دانا آب حیات یوز صوینه الماز زیر عزت ایله اولمک ذلت و حقارتله
زندگانیدن یکدر * بیت * اگر خنظل خوری از دست خوشخوی * به از شیرینی از دست ترش روی *
خنظل حای مهمله ایله وظای مجمله ایله ابوجهل قر پوزینه دیرلر که بریه ده بترقر پوزشکلنده اما
ایری اولماز بلکه همان ییلاغچ مقدارنده اولور زیاده آجیدر قرغه بوکن کی لیکن اطبا بعض
علاجله آجیسین آلوب انکله بعض امراضه علاج ایدرلر (خوشخوی و ترش روی رانک سکونیه
وصف ترکیبدر ای خویلی واکشی صورتلی دیمکدر (محصول بیت) اگر مشلا خنظل پرلرک
خوش خوی لندن ترش روی لندن لذیذ و طنلونسنه یکمکدن یکدر تنکه شاعر دیمش (بیت) اگر
زهر ییسه خوشدر یار لندن (کرکز سگری اغیار لندن) * حکایت * یکی از علما خورنده بسیار
داشت و کفاف اندک بایکی از بزرگان که حسن ظن بلیغ در حق او داشت بکفت روی از توقع وی
درهم کشیده و عرض سوال از اهل ادب در نظرش ناپسند آمد * خورنده اسم فاعلدر یعنی
معناسنه مراد اهل و عیالیدر (خورنده بسیاره مضاف ایدنلر معنی جانینه ناظر دکلر ایلمش (کفاف
بونده رزق معناسنه در (بایکی با حرف صله (از بزرگان یکی بی بیان ایدر (که حرف رابطه صفت
(حسن ظن مصدرک فاعلنه اضافتیدر (وبلیغه بیایه (حق اولامیه (روی درهم کشیدک مفعول

رد سروری و شعی

صربی (وارتوقع غیر صربی) (ویه اضافت مصدرک فاعله در توقع امید معنایه در بونده مراد
عبر ضحال و طلبدر (وی ضمیری عالمه راجعدر) (داشت و درهم کشید فاعلی یکی از بزرگاندر) (تعرض
سؤال مصدرک مفعولنه اضافتدر دلیلمکه تعرض دیمکدر) (نظرش شین ضمیری یکی به راجعدر
(مخصول ترکیب) علمادن بر یسنگ اهل و عیالی چوق ایدی و کفافی آزا کاردن برینه که انک
حقننده حسن ظن بلیخی وار ایدی حالنی سوبلیدی یوزونی انک توقعندن بور شدردی یعنی
عبوس الوجه اولدی و اهل ادبدن دلیلمک عرض ایلک نظرندنه نابسند کلدی حاصلی نامعقول
کلدی * قطعه * زبخت روی ترش کرده پیش یار عزیز * مرو که عیش برویتر تلخ کردانی *
روی کرده نک منعول اول صربی (و ترش ثانیسی) (وزبخت غیر صربی) (کرده ده هاء رسمی
حرف ترتیدر هاء ترتی بتیلنر کرده مرودن حال طوتوب خطا ایلشالر) (پیش یار عزیز لامیه
و بیانیه در) (پیش مرو که مقدم مفعولدر) (مرو فعل نهی مفرد مخاطب رویدندن کتمه دیمکدر
(که حرف تعلیل) (عیش عینک فتحیه بونده دیرلک مراد در) (برو بر حرف استعلا و او ضمیر
غائب یار عزیزه راجعه در انک اوزرینه دیمکدر عرب علیه دیر بونده معنی اکا دیمکدر) (تلخ نالک
فتحی و لامک سکونیه آجی دیمکدر) (بر حرف عطف و او کی دیدم کل تازه چند دسته حکایه سنده
ککش ایدی و بعضی شارح انده ذکرنی افعال ایدوب بونده ذکر ایدوب و او عطف معنایه در
دیمش و بعضی شارح انده افعال ایدوب بونده ذکر ایلدیکنی خطایه در حل ایدوب
زیاده تعرضلر ایلش لیکن حقیقت حاله نظر ایدنجو محل تعرض دکل فتامل) (کردانی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر کردانیدن ایلرسین دیمکدر) (عیش مفعول اول صربی) (تلخ ثانیسی
و برو غیر صربی) (مخصول بیت) (طالعکدن یوزک اکشدوب عزیز یارک اوکنه وارمه زیر
اکاده دیرلکی و صغایر تلخ ایدرسین یعنی سنک بی حضور لغکدن اولده بی حضور اولور
* حاجتی که روی تازه روی و خندان رو * فروبندد کار کشاده پیشانی * حاجتی با حرف صله
(که حرف بیان و یا رابط صفت) (روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر رویدندن کیدرسین
دیمکدر) (تازه روی وصف ترکیبدر تازه یوزلی دیمکدر کوچ یوزلی معنایه) (خندان تازه رویه
معطوفدر خندان روتقیدر بونده یعنی کوچ یوزلی دیمکدر) (رورالک فتحیه فعل امر مفرد
مخاطبدر رویدندن کیت دیمکدر تنازع طریقله ایکی وصف ترکیب به مصر و فدر مصرع ثانی
مقام تعلیلده واقعدر) (فرو بونده ادات تأکیددر) (بندد فعل نفی مستقبل بناء مجهول معنایه
باغلمانز دیمکدر) (کار کشاده پیشانی به مضافدر یاه بطنیله پس یاه بطنی به حرف وحدت
دیین ظاهر در که یائی کتابنده اثبات ایلش بویله ایدنجو خطا ایلش کشاده پیشانی وصف
ترکیبدر راجق آللی دیمکدر الی اچق معنایه) (مخصول بیت) (بر حاجته که کدرسین تازه رو و خندان رو
کیت زیر اچق آللیک ایشی باغلمانز یعنی ایشی فتح اولور معنایه و یاز خندان حال طوتانلر بحال
ایمشلر و رورفتن دن مشتقددرین ابو وارمش مصرع ثانیکن معنایه آللی آجلش اولان کیمسه نک
ایشی آشاعه باغلمانز دین قتی اشاعه دن سوبلش * آورده اند که اندکی در وظیفه اوزیادت کرد
و بسیاری از ارادت کم پس از چند روز چون محبت معهود برقرار نید گفت * آورده اند روایت
ایلشدر) (که حرف بیان) (اندکی با حرف تکبیر) (زیادت تا سلوب بحمدر مطول یازلشدر) (بسیاری
یاسیده حرف تکبیردر) (ارادت افعال باندن مصدر در تا مطول یازلشدر زیادت کی محبت معهود
بیانیه) (مخصول ترکیب) (روایت ایلشدر در که صاحب دولت وظیفه سنده از اچق زیاده ایلدی
وارادت) (و محبتدن چوق نقص ایلدی) (یعنی ارادت ناقص ایلدی) (و عالم نیجه کوندن صکره
چونکه معهود محبتی قرار اوزره کور مدی دیدی * بیت * بئس المطاعم حین الذل نکس بها

ردشراح جیعا

ردسروری

ردابن سیدعلی

ردابن سیدعلی و سروری

ردشعی

ردشعی

القدر منتصب والقدر مخفوض (بئس فعلدر افعال ذمندن) (المطاعم معرف باللام فاعلی مفردی
مطعم) (کلور) (ممک فتحی و طلائک سکونی و عینک فتحیه یینلن نسنه نک اسمیدر) (مخصوص بالذم
مخذوفدر) (تقدیری بئس المطاعم مطاعم) (حین منصوبدر نکسینک ظرفیتله مضافدر ذله) (نکسها
فاعلی تحتنده مخاطبیدن کایت ضمیر) (وها ضمیر منصوب متصل مفعولی راجعدر مطاعمه) (القدر
فالف کسریله چو ملک لفظا مرفوع مبتدا) (منتصب افعال باندن اسم فاعلدر و خبر مبتدا
انتصاب) (لغته دیکلوب طور مقدر) (بونده مراد چو ملک قینا تمقندر و او حرف عطف) (قدر
فالف فتحی و دالک سکونیه مر تبه و رفعت دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا) (مخفوض اسم مفعول نقیض
مرفوعدر و خبر مبتدا) (مصرع ثانی مصرع اوله نسبت مقام تعلیده در) (مخصول بیت)
نه برامز بیچکلدر شول بیچکلر که انلری ذل و هوان وقتنده کسب ایدرسین زیرا اگر چه چو ملک
آتش کارنده طعنه مملود دیکلوب قینار یعنی اگر چه ذل و هوانه مکسوبک از دیاد نعمته سیدر
اما مرتبه و جزمتک انتقاصنه باعثدر حاصلی دلیلمک یوزی قاره و طور بایی طلو دیمکدر
* بیت * نام افزود و اب روم کاست بی نوابی به ان مذلت خواست نام * مبتدا انکم دیمکدر افزود
فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی ییننده مشترکدر بونده لازمدر آرندی یعنی زیاده اولدی
دیمکدر خبر مبتدا در آب روم لامیه و مبتدا کاست کاف غریبه فعل ماضی مفرد غائب لازمه
متعدی ییننده مشترکدر بونده لازمدر اکسلدی معنایه خبر مبتدا در بی نوابی از قسرتلق
و فقیرلق معنایه در) (مذلت خواست لامیه در) (مذلت مصدر مییدر حقارت) (و خواست
فعل ماضیدر) (خواستن معنایه) (یعنی دلیلمک) (مخصول بیت) (انکم زیاده اولدی اما یوزم
صوبی اکسلدی) (بئس نواسرلق یکدر دلیلمک مذلت و هوانندن) (یعنی خلقه عرض حاجت ایدوب
عرض و ناموسی تلف ایلکدن نواسر لغه و فقریله کچمک اولی در * حکایت * در ویشی را
ضرورتی پیش آمد کسی گفت فلان نعمت بی قیاس دارد اگر بر حاجت تو واقف کردد هما نادر
قضای آن توقف روا ندارد گفت من او را ندانم گفت منت رهبری کنم دشنش بگرفت تا بمنزل آن کس
در آورد و ویش یکی را دبدلب فرو هشته و تند نشسته سخن نکفت و باز کشت گفتش چه کردی
گفت عطای او بلقای او بخشیدم * در ویشی و ضرورتی یازی حرف وحدت) (نعمت بی قیاس
بیانیه) (همانا کانه و مأمولدر دیمکدر) (قضای آن مصدرک مفعولنه اضافتدر منت بن سکادیمکدر
رهبر) (وصف ترکیب در بریدنن قول اغوز معنایه در) (با حرف مصدر) (تا حرف غایت با حرف صله
منزل انکس لامیه در حرف تأکید آورد کتوردی) (فرو بونده حرف قدر اشاعلق معنایه
افاده ایدر هشته ماضی دن قسمدر لغته صالیور مش معنایه در اما فرو لفظیه صار قتی
معنایه افاده ایدر لب مقدم مفعولدر دوداغین صافتمش دیمکدر تند نالک صمی و نونک سکونیه
لغته ایچ دیمکدر یعنی کسکین اما بونده عبوس الوجه و لمقدن کایتدر بار کشت کرو دوندی
عطای او مصدرک فاعله اضافتدر) (با حرف صله لغای اولامیه لغای یوزمه و کورمه در بر
بونده یوز مراد در) (مخصول ترکیب) (رد ویشک اوکنه ضرورت کلدی یعنی بر ضرورتی
واقع اولدی بر کیمسه اکا دیدی فلان کیمسه نک بی قیاس نعمتی واروا کر سنک حاجتو که واقف
اولورسه امیددر که اتی قضا و ادا ایلده توقتی روا طومر در ویش دیدی بن اتی یلم اول کیمسه
دیدی بن سکا قول اغوزلق ایدرسین در ویشک الن طوتندی اول ایتدیکی کیمسه نک اوبنه
داخل ایدنجو اتی به دیدی در ویش بر شخص کوردی دوداغین صافتمش و غضبناک
و عبوس الوجه اترمش هیچ سوز سوبلوب کرو دوندی قول اغوز در ویشه نللدک دیدی
در ویش دیدی انک عطایا و احسانی لغا سنده یعنی صورتنه باغشلدم * قطعه *

در ویشی

در ویشی

در ویشی

در ویشی

در ویشی

* مبراجت بزديك ترش روی * که از خوی بدش فرسوده کردی * مبر فعل نهی مفرد مخاطب در بریدن ایلته دیمکدر (حاجت مفعول صریحی) و بزديك غیر صریحی (با حرف صله در) ترش رویه اضافت لامیه در ترش روی وصف ترکیبدر آکشی صورتی معنایه (که حرف تعلیل) خوی بد بیانیته (و شین ضمیر ترش رویه راجعدر) فرسوده لغته آشنش معنایه در ماضیدن قسمدر اما استعمال الزمه اضطراب و بی حضورلق معنایه در یونک کبی صیغه زه اسم مفعول اطلاق ایدنلرک تنهی یوغیش (فرسودن از مکرر دین خطا ایلش زرا سودنک معنایه در فرسودنک دکل) کردی کاف عجمک قحی و سکون را ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اولورسین دیمکدر ضرورت معنایه مصدری کردیدن کلور اصلنده دویمکدر مولوی کبی و دکرمن کبی و عربه تکرلکی کبی ودولاب کبی وغیری صکره انقلاب معنایه ده استعمال ایلدیله برحالدن برحاله دویمکد معنایه بوند ندرکه اولق معنایه ده استعمال ایلدیله فاحفظ (محصول بیت) آکشی صورتلینک یانسه حاجتک ایلته یعنی عبوس الوجه اولنه عرض حاجت ایلله زرا چرکین خوبندن و بد مشربندن بی حضور و مضطرب اولورسین یعنی حاجتک بمن پس بی حضورلق لازم کلور * اگر کوئی غم دل با کسی کوی * که از رویش بنقد آسوده کردی * کوئی فعل مضارع مفرد مخاطب (غم دل لامیه و کوینک مفعولی) با حرف صله (کسی یا حرف وحدت) با کسی کوینک مقدم مفعولیدر (که حرف رابط صفت) بنقد الآن و بالفعل دیمکدر (آسوده ماضیدن قسمدر دیکلمش دیمکدر راحت معنایه) محصول بیت (اگر کوکل غنی سوبلر ساک برکیمه به سوبله که کلور یوزندن حالا و بالفعل آسوده و راحت اوله سین یعنی کوکل غنی دیمک لازم اولچیمه برکیمه به سوبله که روی خندانندن مستریج و راحت پذیر اوله سین (شارحک بریسی مضارع ثابتنک معنایه کلور یوزندن فرح و مستریج اوله سین دیمش و بریسی مستریج عبارتت ترک ایدوب تعصب طریقله یانکر فرح عبارتت اسناد ایدوب اعتراض ایلش لیکن بوخصوصده کندی معتضددر (و مضارع ثابتنک معنایه که آنک یوزندن اول حالده آسوده و مسرور دونه سین دین معنای بیانه دوندرمش * حکایت * خشک سالی در اسکندریه پدید آمد چنان که عنان طاقت خلق از دست رفته بود و درهای آسمان بر زمین بسته و فریاد اهل زمین با آسمان پیوسته * خشک سال قورقلق یل یعنی قتل (و یا حرف وحدت) حرف مصدر دین یابن سوبلش (اسکندریه دن مراد مصرک اسکندریه سیدر) پدید عجم باء عجمیله اوقور و رومیلر باء عربیله آشکاره دیمکدر (عنان طاقت خلق بیانیته و لامیه در) درهای آسمان لامیه در مجازا (محصول ترکیب) اسکندریه ده بر قورقلق یل ظاهر اولدی شوبلکه شلفک عنان طاقتی الدن کتمش ایدی زباده قتلقدن و اچلقدن و کولق قوسو بر اوزره بغلمش ایدی یعنی یغور یغور ایدی و بر یوزندن برکات فالغمش ایدی و اهل زمینک فریاد و فغانی آسمانه اولاشمش ایدی اچلقدن و قتلقدن (خلق پریشانه درویشا بازارلر نسخدر لری تنبع ایللر مشلر * قطعه * نماد جانور از وحش و طیر و ماهی و مور * که برفلک نشد از نوای افغانش * جانور نوک سکونیه و واولق فخبیله جانی دیمکدر زرا (و واولق فخبیله ادات نسبتدر) از بونده حرف تبیین در (وحش انسانله ما انوس اولیان حیوان) که حرف بیان (نشد بونده نرفت معنایه در) بی نوای بی زادی و بی نعمتی دیمکدر (دودرویش خراسانی حکایه سنده نواک معنایه بیان ایلوب بونده صحاح فرسدن نعمتله تفسیر ایدنه تعرض ایللن بی وجه تعرض ایلش (افغانش شین ضمیر جانوره راجعدر) (محصول بیت) وحش و طیر و ماهی

رد سروری
رد سروری

مطالعه

فرح فاک فحی وراک
مکونیه صفت مشبهه در
للطابع
رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

وموردن

وموردن جانی قالمدیکه نواسر لقدن فلکه افغانی کندی یعنی کندی نشدک فاعلی افغاندر حاصلی جمع جانیلر محنت و عذابده ایدی قتلقدن * عجب که دود دل خلق جمع می نشود * که ابر گردد و سیلاب دیده بارانش * دود دل خلق لامیه لر در مجازا (می نشود تقدیری نمی شود در ضرورت وزن ایچون بویله اولدی) که بونده حتی معنایه در (کردد فعل مضارع مفرد غائبدر کردیدن که اصلنده دویمکد معنایه در تنکه کردی فعلنده مفصل بیان اولدی ایدی علی کل حال ضرورت معنایه استعمال نقل طریقله در (سیلاب مرکبدر سبل ایلله آب دن سبل عر پندر صوبلی دیمکدر (دیده به اضافتی استعاره طریقله در (بارانش شین ضمیر ابره راجعدر (محصول بیت) عجبدر که چوق اغلیوب یاش دوککدن و آه و ناله ایتکدن خلقک کوکلوتی توتی بولت اولوب کوزلری سیلابی باران اولیه یعنی عجبدر که خلقک کوکلوتی جمع اولیه که بولت اوله و کوزلری سیلابی اول بلودک یغوری اوله حاصلی بو محمل عجبدر زرا حد دن زیاده آه و ناله و کر به ایلدیله قتلق محنت و عذابندن * در چنین سالی محنتی دوزخ دوستان که سخن در وصف اورتک ادبست خاصه در حضرت بزرگان و بزرگان زسر آن در گذشتن هم نشاید که طائفه برجز کوبنده جل کنند پس برین دو بیت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیاری بود و مشتی نمونه خرواری * سالی یا حرف وحدت (محنتی یا حرف وحدت) محنت تفعیل بایندن اسم مفعولدر بوکلش ظاهر بودر که پشت انسانی کایتدر (دوزخ دوستان دعاه در دوستلردن ایراغ اوله دیمکدر بو دعایک معنایه که حرفی ایراد ایدن یعنی بر محنت که دوستلردن ایراغ اولسون دین ادایه خلل و برمش (که حرف رابط صفت) سخن مبتدا (وصف او مصدرک مفعولنه اضافتیدر (ترک ادب دخی بویله در و خبر مبتدا در (خاصه خصوصا دیمکدر تنکه نظامی محزون الاسرارده بیورد (بیت) هست زیاری همه را نا کرین (خاصه زیاری که بود دستگیر) تشدید ضرورت وزن ایچون کتمشدر (حضرت حضور معنایه در (بزرگانه اضافت لامیه در (با حرف مصاحبت) طریق اهمال بیانیته (سر آن لامیه) سرجهت و سودا معنایه در (و آن اشارتدر وصف محنته (در گذشتن تجاوز ایلک دیمکدر یعنی اهمال ایلک (نشاید لایق دکل) که حرف تعلیل (طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه بی حرف وحدت دین سابق اوزره ذاهب اولش (عجز کوبنده لامیه در) برجز کوبنده جل کوندن مقدم مفعولیدر (برین بونده بدین معنایه در تنکه بعض نسخده بویله واقعدر (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) کنیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم مع غیره در اختصار ایدر زوایا ایدم دیمکدر (که حرف تعلیل) اندکی مبتدا (دلیل بسیاری لامیه در و مبتدا ثانی (بود فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا ثانی و جمله اسمیه خبر مبتدا اول و ایکی یا حرف تنکیر حرف مصدر (و حرف وحدت طوالت معنی جهته ناظر اولما مشلر (مشتی یا حرف وحدت بونده بر آوچ دیمکدر (نمونه اورتک دیمکدر (و همزه اضافت ایچون کلشدر (خروار اصلنده اشک بوکنه اسمد صکره هر بوکه اطلاق ایلدیله تحریف ایدوب تور کیمه خرار دیدیلر شول معروف ظرفه (و بعضیلر دیدیلر خرار غراردنر غنی خایه تبدیل ایلدیله (یا حرف وحدتدر (حرف اصلیه دینلر عندی سوبلر نمونه خرواری لامیه در (محصول ترکیب) شونچیلین برخط و غلاسنده بر محنت دوستلردن ایراغ اولموننکه آنک وصفنده سوز سوبلک ترک ادبدر خصوصاً اکابر نظرند و طریق اهمالله آنک اوصافی ذکرندن تجاوز ایدوب کیمکده لایق دکل در زرا بعض طائفه کوبنده نک عجز یته جل ایدر که قادر اولدی شانسه

دوت
نسخه اصل

رد شعی

رد سراج جیعا

رد ابن سید علی و سروری

کوره وصف ابله که دیر پس بوابی پتله اختصار ایده لم که از اجاق نسنه چو غک دلبلی
اولور و بر آوچ نسنه بر اشک بو کندن اورنک اولور * قطعه * کر نتر بکشد آن محنت را *
نتر برادر نباید کشت * نتر تاناردن مخفدر ضرورت وزن ایچون (بکشد بانک ضمی و سکون
کاف عربیله ضرورت وزن ایچون (نتری یا حرف تکبیر ورا ادات مفعول) (دکر لفظ مشترکدر
دخی معناسیله غیر معناسی بننده دکر کس دیمکدر) نباید کشت کشتن معناسه در شرح
دکر برینه بد آن یازارل لیکن صحیح نسخه له مخالف یازمشلر (محصول بیت) اگر اول محنتی
تاتار اولدر رسته قتلنه تاناری تعیین ایلدیکی انکیچوندر که اول زمان عرب و عجمک پادشاهی
هولا کوایدی واول ججع عسکر یله کافر تاتارل ایدی و تاتاری زیاده بی رحم و خوفخوار اولور
علی الخصوص که کافر اوله نتری دخی انک ایچون قتل ایلماک کرک و یا غیر کیمسه نتری
انی قتل ایلدیکی ایچون اولدر ممک کرک حاصلی بویه محنتی قتل ایدن تاناری قصاص
ایلماک کرک * چند باشد چو جسر بغدادش * آب در زیر وادی بر پشت * جسر جیمک
کسری و سبنک سکونیه کبیر اوزرینه قوریلن کوریکه بغدادک کورپسی بویه در
(وشین ضمیر مذکور محنته راجعدر) آب باشدک اسمی (و در زیر خبری) آدمی آیه معطوفدر
(بر پشت در زیر کیدر) (محصول بیت) نیجه یدک بغداد کورپسی کبی اوستندن آدم التندن
صو کجه یعنی اوزرنده آدم التنده صو اوله آب در زیر فرجنگ صولنه سند ن کایتدر
* چنین شخصی که طرفی از نعت او شبدی در آن سال نعمت بی کر آن داشت تنک دستار
سیم وزر دادی و مسافران را سفره نهادی کروهی در ویشان از جور فاقه بچان آمده
بودند آهنگ دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت باز زدیم و کفتم *
شخصی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) نعت بونده وصف و یا صفت معناسه در
(زیر نعت مدحده مستعملدر) اویه اضافت لامیه در (نعت بی صکران بیانیه) (تنک
دست وصف ترکیبدر بحسب لغت الی طار یعنی الی یوفقه فقردن کایتدر و الف و نون ادات
ججع و یا حرف صله (دادی یا حرف حکایه) (نهادی یا سیده بویه در) (کروه بولوک دیمکدر و یا حرف
وحدت) (درویشان بدلدن کروه در) (جور فاقه لامیه در) (بچان یا حرف صله) (جانه کلدیلر انلره
استعمالدر جائدن اوصانیدیلر دیمکدر) (آهنگ دعوت او مصدرک مفعولنه و لامیه اضافتدر
بولکلادن معلومدر که حضرت شیخک در ویشارینی دعوت ایلش اوله) (مشورت میمک و واولک
ورانک فتحه لریله و سبنک سکونیه و مشورت میمک فتحی و سبنک ضمی و واولک سکونیه و شوری
سبنک ضمی و رانک فتحیه بر معنایه در طاشنقلی دیمکدر) (سر از موافقت باز زدیم با شمی انلره
موافقت ایلکدن کروه اوردیم اعراض ایلکدن کایتدر) (محصول ترکیب) بونچلین بر شخص که نعتندن
بر مقدار بی ایشدک اول سنه ده نعمت بی نهایی سی واریادی حاصلی اهل مکنت و قدرت ایدی
الی یوفقه اوللره اچقه والتون ویرردی و مسافران و غربایه سفره قوردی یعنی صیافت ایدردی
بر بولوک در ویشار فقر جورندن جائدن اوصانیدیلر ایدی آنک دعوت و ضیا فتنه قصد ایلدیلر
و بکا مشورت کتوردیلر یعنی بنگله مشاوره ایلدیلر انلره موافقتدن اعراض ایلدیم و دیدیم * قطعه *
نخورد شیر نیم خورده سک * و بر سختی بمرداندر غار * نخورد فعل ننی استقبال شیر فاعلی
(نیم خورده نیمه و یا نیمه دن بر کیمسه نک و یا بر نسنه نک آر تغه دیرل فضل معناسه که عربجه
سور دیرل) (سکه اضافتی لامیه در اینک آرتغی دیمکدر) (ور و او حرف حال و رای مفرده حرف شرط
اگردن مخفدر شرح و اوسر اگر یازمشلر لیکن صحیح نسخه له مخالف یازمشلر) (بسخنی یا حرف
مصاحبت و یا ظرف) (یا حرف مصدر غار مغاره معناسه در) (محصول بیت) ارسالن ابت آرتغنی

رد شرح
جعبا

نتر و تاتار کی مخفقا لغتدر
تخفنی ضرورت ایچون
اولوب کلام مشور
فصحا ده دخی واقع ایکن شارح
هر حومک عباره سی بونی
ایهام ایدر قندبر
للطابع

رد شرح جعبا

بیز حال بو که مغاره شدت جوعله اولور سده * تن بیچارکی و کرسنکی * بند و دست پیش سغله
مدار * تن مصراع ثانی اولنده (بنه فعلنک مقدم مفعولیدر یا حرف صله) (بیچارکی کاف های
رسمیدن بدل) (و یا حرف مصدر بیچاره لکه دیمکدر) (کرسنکی کاف عجمک ضمی و رانک سکونی
و سبنک کسری یله و یا ی مصدر ایله اخلق دیمکدر بوابی لفظ بنه فعلنک مفعول غیر صریحدر
بنه یا حرف نا کید و نه نونک کسری و های اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر) (و او حرف
عطف) (و مدار معناده بنه فعلنه معطوفدر) (و دست مفعولی) (و پیش ظرف مکانی) (و سغله یه
اضافتی لامیه در) (محصول بیت) تنکی بیچاره لکه و آجلغه قو یعنی تسلیم ایله و البکی الحق او کتنه
طوتمه یعنی احتیاج عرض ایله دیمکدن کایتدر * کر فر بدون شود بنعمت و مال * بی هنر را هیچ
کس شمار * هیچ کس یا حرف نا کید (شمار فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی حساب
المه) (محصول بیت) اگر نعمت و مالله فریدونده اولور سه هنر سزی هیچ کیمسه صایمه یعنی
بی هنر اولانی هیچ صایمه حاصلی انسان برینه قومه دیمکدر * پرنیان و نسج بر نا اهل *
لا جورد و طلاست بر دیوار * پرنیان منقش قوماش جنسنه دیرل و نسج اغریها لوقوماشه
دیرل یعنی معتبر قوماشه دیرل (بر حرف استعمال) (نا اهلدن مراد ناداندر) (لا جورد معروف
(و طلا طنانک کسری یله یالدر التونه دیرل) (محصول بیت) نادانک اوزرنده پرنیانه نسج دیوارک
اوزرنده لا جورد ایله طلا کیدر ادات تشبیه مضمردر یعنی نا اهلک اوزرنده اغری بهالی قوماشلر
لا جورد والتون صویله منقش دیواردر طلا بی عجم اماله ایدوب طلی دیرل موسایی موسی و عیسایی
عیسی ایلدکری کبی * حکایت * حام طایی را گفتند از خود بزرگتر همت در جهان دیده و یا شنیده
گفت روزی چهل شتر قربان کرده بودم و با امرای عرب بکوشه صحرا بیرون رفتم خار کنی را دیدم که
پشته خار فراهم آورده کفتم بمهمانی حام چرا تو بیکه خلق بر سباط او کرد امدانده گفت (بیت)
هر که نان از عمل خویش خورد (منت حام طایی نبرد) من و راجعت و جوامعردی بر تر از خود دیدیم *
حام عرب تانک کسری یله اوقور اسم فاعل وزنی اوزره اما عجم تانک فتحیه استعمال ایدر شارحک
بری عجم تابی مفتوح اوقود یغنه واقف اولدیغندن فتح تابه منکردر (طایی یه اضافتی بیانیه در
طایی اسم منسوبدر طی قبیله سندن سیدوزنی اوزره) (بس طایی قبیله سنه منسوبدر دین اصل
لغت طی اولوب نسب شاده دن اولدیغنه آگاه دکل ایش (بزرگتر اسم تفضیل) (و همت هاانک
فتحی و کسری یله فاعلی معناسی قصد و ارادندر) (دیده ده و شنیده ده اولان یا ضمیر خطاب و همزه
حرف توسل) (همزه ل خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایش) (روزی یا حرف وحدت
(چهل قرق) (امرای عرب لامیه) (امرا امیرک جعیدر زیر فاعیل وزنی اوزره اولان اسم اکثر بو وزن
اوزره جع اولور فقیرک فقر اکی) (خار کن وصف ترکیبدر کنیدندن دکن قریچی) (و یا حرف وحدت
(دکن بولیچی دنسده جائز) اما قو پارچی دیمرز بعض شارح دیدی کبی (که حرف بیان
(و یا حرف رابط صفت) (پشته دپیه و یغنه دیرل بونده مراد یغندر) (بس ارقه بویکی دین غلط
سو بولش) (خاره اضافتی بیانیه در) (پشته ده اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی وجهله
خطا ایلش قندبر) (فراهم آورده جع ایلش دیمکدر) (یا حرف صله) (مهمان میمک کسری
(و هاانک سکونیه قوفنه دیرل که عربجه ضیف دیرل ضادک فتحیه) (و یا حرف مصدر) (که
حرف تعلیل) (خلق) (یا حرف وحدت) (بر حرف استعمال) (سباط بونده سفره معناسه در
(اگر آمده اند جع اولشلر) (هر که تقدیری هر کس که در حذف و ایصال طریقه ترک اولندی
پس هر که مبتدا) (نان خوردک مقدم مفعول صریحی) (وازم عمل غیر صریحی) (عمل خویش
لامیه در) (خورد و اور بیهیله خانک و رانک فتحه لریله فعل مضارع مفرد غائب بر دیمکدر

رد شمی

رد شمی

رد سروری

رد شمی

بولق ایله قوپار مغک فرقی

ندر بیان بیور یله

للطابع

رد شمی

رد شمی

(منت حاتم طائی مصدرک فاعله اضافتیدر) نبرد فعل ثنی مستقبل مفرد غائب التزمیدمکدر
 (بونده کتوره مزمر ادد) من اوراین اتی دیمکدر (بهمت باحرف ظرف و باحرف
 مصاحبت) جو انمردی یا حرف مصدر (برتر و جبهه رک) یعنی اعلی (محصول حکایه)
 حاتم طائی به دیدیلر کندن اولورق همتلی کیمسه جهسانده کورمش و یا بستمش مبین
 حاتم دیدی برکون قرق دوه قربان ایلبسدم و عرب بکاربله گوشه صحرایه طشره کش ایدک
 برخار کتی کوردم دکن یعنی جمع ایلش دیدم نیچون حاتم ضیافته وار مزین که بر بلوک خلق
 انک ضیافته واروب سفره سی او زره جمع اولمشلر خارکن پوینده جواب و پردی یعنی
 هر کیمسه که کندی عملدن اتمک بر یعنی هر کس که کندی کسبیه معاش ایدر حاتم طایینک
 متنی کتور مز حاصلی انک متنی بو کتی چکیز حاتم دیدی بن اتی همتده و جوانمرد دلکده کندمدن
 بوجه رک کوردم یعنی اتی کندمدن زیاده بلند همت کوردم * حکایت * موسی پیغمبر
 علیه السلام در ویشی رادید که از برهنکی بریک ایدر نهان شده بود د گفت باموسی دعای بکن
 ناخدای تعالی مرا کفاف دهد که از بی طاقتی بجان ادمم موسی علیه السلام دعا کرد تاحق تعالی
 اورادستگاهی داد پس از چند روزی که از مناجات باز آمد دیدش گرفتار و خلی انبوه برو کرد آمده
 گفت این را چه حالست گفتند خور خورده و عریده کرده و یکی را کشته اکنون قصاص
 میکند * در ویشی را یا حرف وحدت (وراداد مفعول) برهنه باده قنچ و کسر جائز و را
 مفتوح در چلیق دیمکدر عریچه عربیان دیرلر عینک ضمیمه و کاف بجم هاء رسمیدن بدادر
 (و یا حرف مصدر چلیق دیمکدر) باحرف ظرف (ریک رانک کسری و کاف بجمله قوم
 دیمکدر عریچه رمل دیرلر رانک قنچی و میم سکونیه) اندر با متضمن اولدینی معنای
 ظرفیتی تأکید ایدر (نهان نونک کسریله کزلی دیمکدر) دعای یا حرف وحدت (و یا تنکیر
 (ناحرف تعلیل) کفای یا حرف وحدت (و یا تنکیر) که حرف تعلیل (دستگاه دالک قنچی
 وسین و ناک سکونیه قدرت و مکنت دیمکدر) و یا حرف وحدت (و یا حرف تنکیر) حرف وحدته
 تخصیص ایلین امعان نظر ایلماش (دستگاه هیدن صکره داد برینه دهده اجابت امد یازانلر
 صحیح نسخه زه مخالف یازمشلر) دید فاعلی موسی (و شین ضمیر در ویش برهنده به راجعدر
 (خلقی یا حرف تنکیر) انبوه قنچ همزه و سکون نون و ضم با وهاء اصلیه ایلله چوق معانسه
 یعنی کثیر (عریده سرخوش صواشنه دیرلر) (محصول ترکیب) حضرت موسی پردر ویشی
 کوردی چلیقلقدن قوم ایچنه پنهان اولمش یعنی کندینی قومله ستر ایلش دیدی باموسی دعا ایلله
 خدا بکا کفاف ویره که طاقسنز لکدن جانندن بیزا اولدم موسی دعا ایلدی تاحق تعالی
 اکافدرت و مکنت و پردی نیچه کوندن صکره که موسی مناجاندن کلدی حریفی مؤاخذ
 و گرفتار کوردی و اوزرینه خلق کثیر جمع اولمش دیدی بو کانه حالت اولدی دیدیلر که خیر ایچمهش
 و سرخوش ایلله غوغا و برینی قتل ایلش شمدی حریفی قصاصن ایدرلر * بیت * کربه مسکین
 اگر برداشتی * تخم کجشک از جهان برداشتی * کربه مسکین بیایه (براء بجمک فحیه بونده
 قنچ معانسه در) داشتی حکایت حال ماضی مفرد غائب قنچ طونایدی یعنی قنچی اولایدی
 (تخم معروف) کجشک کاف اولی بعض ایچام عربی و بعضی عجمی او قودیلر (و جیم
 عریپدر) کاف نایده (برداشتی فعل ماضی حکایت حال مفرد غائب جزاء شرطدر قالدردی
 دیمکدر) (محصول بیت) مسکین کدینک اگر قنچی اولیدی سرجه نیک نهمنی جهانندن قالدردی
 یعنی فرصت الله کرسه دنیاده بر سرجه قوماز دی المادق (بیت) بوییت شجره احزاب اوزانندن
 اولدیغیچون شراح بونی نثرطن ایلشلر که نثرشکلنده یازمشلر * عاجز باشد که دست قدرت یابد *

رد سروری

پنجشکده ده بر معنایه یعنی
 سرجه معانسه اغندر
 مد
 رد شرح جیعا

قناد
نسخه

برخیز

برخیز دوست عاجزان برناید * عاجز تقدیری شخص عاجزدر (باشد که اولور که) دست
 قدرت یسانیده در (و یا بیک مقدم مفعولی) باید بونده بویله معانسه در یابیدندن (برخیز دفع
 مضارع مفرد غائبدر برخیزیدندن قالفار) (واو حرف عطف) دست عاجزان لامیه (و برنایدک
 مقدم مفعولی) (برخیز تا کید تا بدفع مضارع مفرد غائبدر یابیدندن تافتندن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عاجز و زبون کیمسه اولور که قدرت الی بولور یعنی قادر اولنجه قالفار و عاجز رک
 الی بوزر حاصلی عاجز اولور که کا قدرت ال ورنجه ضعیف و زبون اولنره جور و جفا ایدر تنکه
 عالمده تکرار مشاهددر (باشد بونده اولور و اوله معانسه متحملدر یعنی چوق واقع اولور که
 عاجز اولان کیمسه قوت و قدرت صاحبی اولنجه یعنی اکا قدرت ال ورنجه عاجز اولان کیمسه رک
 ان بوزر یعنی جفا و اذا ایدر * موسی علیه السلام بحکمت جهان آفرین اقرار کرد و از تجاسر
 خویش استغفار و ایت (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض) برخواند * با حرف صله
 (حکمت جهان آفرین لامیه) جهان آفرین وصف ترکیبی در تقدیری خدای جهان آفرین در تجاسر
 تفاعل یابندن مصدر در جرأت معانسه ثلاثی جسامتدر پس تجاسره کستاخلق دین کستاخلق
 ایلش (خویش اضافه لامیه در) (استغفار دین صکره بر کرد لفظی مقددر) (لو حرف شرط) (بسط
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب فعل شرط (الله لفظ امر فوع فاعلی) (الرزق رانک کسریله مفعول
 صریحی) (لعباده غیر صریحی) (لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غائب جواب شرط (فی الارض ظرف
 مکاندر لبغوا فعلنک) (محصول ترکیب) حضرت موسی علیه السلام خدا ناک حکمتنه اقرار ایلدی
 و کندیکن اول حریف ایچون ایلدیک دغایه جرأتندن استغفار ایلدی و مذکور ایتک مضموتی
 او قودی و اگر خدا قولرینه رزق واسع ایلسه بر یوزنده البته بری اوزره از غولنق ایدر لردی
 یعنی جبعنی غنی ایلسه بری برینه ظلم ایدر لردی و اگر قوسنی فقیر ایلسه هلاک اولور لردی
 (دیدیلر که بویات کریمه اصحاب صفه نیک بر طاققدی حقنه نازل اولدیکه وسعت رزق و غنا طلب
 ایلدیلر * بیت * ماذا اخاضک یا مغرور فی الخطر * حتی هلاکت فلبت التل لم یطر * ماذا اسلوب
 عرییت اوزره ایکی وجهله اعراب اولور بریسی ما اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا و اسم موصول
 الذی معانسه (واخاض فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال یابندن ادخال معانسه اما اصلنده
 صوده مستملدر یعنی صویه ادخال ایلک مثلا اخاض دایته فی الماء اذا ادخلها دیرلر یعنی
 دوازی صویه کبوردی ثلاثی لازمدر افعاله نقل ایلکله متعدی اولور خاض بخوض خوضا
 و خیاضا نصر بانک اجوف و او یسندن کاف ضمیر منصوب محلا منصوب مفعولی (و جله فعلیه
 اعرابندن محلی یوق صله سیدر ذانک و ذا صله سبله اعرابندن محلا مرفوع خبر مادر (و جله
 اسمیه ناک اعرابندن محلی یوق جله ابتدایه (پس معانسه نسنه در شولکه سنی ادخال ایلدی
 دیمکدر) (ایکینجی وجه اولدر که ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار اولنه ای شی معانسه محلا مرفوع
 مبتدا نه نسنه دیمکدر اخاضک جله فعلیه اعرابندن محلا مرفوع خبر مبتدا معناسی ای شی
 جعلک خائضا دیمکدر یعنی سنی نه شی داخل و مقیم قلدی دیمکدر (یا حرف ندا) مغرور منادای
 مفرد معرفه مبتدیر ضم اوزره (فی الخطر جار مع المجرور اعرابندن محلا منصوب مفعول فیه در
 اخاض فعلنک یعنی غیر صریح ظرفیدر) (خطر خاء مجیه ناک وطاء مهمله ناک فحیه لایله اشراق
 علی التهلک ایلله تفسیر ایدرلر یعنی هلاک که قریب اولمق) (حتی بونده تاء تعلیلیه معانسه در) (هلاکت
 فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر ضرب یابندن هلاکا و هلوکا و مهلکا و مهلکا و مهلکا
 کلور مصدر لری (اسمی هلاک کلور هلاک ضمیمه) (مصدری تهلهکه کلور شد و ذلخا حفظ) (فلبت
 فاشرط محذوفه جوابدر) (لیت لامک فحیه حرفدر حروف مشبیه بالفعلدن (نمل نونک فحیه

رد شرح جیعا

رد شعی

مطلبا اعراب ماذا

مطلبا

اولکی مهلکا لامک قنچی
 ایکیجی کسری او جیجیسی
 ضمیمه و مهلکه بینه لامک
 ضمیمه در لاطاع

قرنجه دیمکدر لفظاً منصوب اسم لیت در (لم یطر طانک کسر یله فعل جسد مفرد مذکر غائب
 جمله فعلیه اعرابدن محلاً مرفوع خبر لیتدر ایکی را ضرورت وزن ایچون کسیرک اشباعیله
 اوقنور که تقدیرا بر یا متولد اولور بعض شارح لم یطرک طاسنی مفتوح اوفتی کرک خطرک
 طاسنه قافیه موافق اوله دیش و بعضی قحک جوازنه حکم ایلمش لیکن ایکسی به سهوا ایلمش
 ز بر اطا و حرکتی حروف و حرکات قافیه به داخل دکلدر قنبر (لم یطرده طافتحیله ورا کسر یله
 اوقنور قافیه ضرورتیچون دین خطا ایلمش ز بر اطا کالی مذکور کیدر اما رانک کسری
 و تولد یاسی ضرورت وزن ایچوندر ضرورت قافیه به تعلق یوقدر فاعل (محصول بیت) ای مغر و سنی
 نه شروع ایتدر دی خطرناک محله تا کیم هلاک اولدک یعنی مخوف محله سنی نه نسته اداخل
 ایلدیکه هلاک که سبب اولدی نه اولدی قرنجه اوچبایدی جمیع دللره قرنجه قتاد لمانسی
 ضرب مثیلدر مذکورک عربک مثیلدر و عجمک کی بوندن صکره کلن قطعه ده کندی حضرت شیخ
 ایراد ایدر و ترکیده قرنجه ک قتادیدرز والی دیرل * نظم * سفله جوجه آمدوسیم و درش سبلی
 خواهد بضرورت سر * بویکی بینی رباعی دیویانلر احوال نظمدر بی عجب بی بهره ایملر
 و بونظمه بیت اطلاق ایلین و شرحنده بیت یازان هنوز بیت نیه دیرل یلر یلمش (سفله اصل افتده
 سبنک قحی وفانک کسر یله) اسم جعدر الحق قوم معناسنه صکره بعض عرب فانک کسری سبنه
 نقل ایلدیلر بعد سلب حرکت سین و سفله دیدیلرینه جع معناسنه لیکن عجم بومشکلی مفردده
 استعمال ایلدی بونده کی کبی الحق معناسنه بر رانقیدر یله امدک مقدم مفعولیدر (زرش ضمیر سفله به
 راجعدر) سبلی سبنک و لامک کسره لریله و یای اصلیه ایله ترکیده سفله معناسنه در هیزده دیرل
 سبلیک یاسنه کسره حرکت و بر یلور ضرورت وزن ایچون دینلرک صورتنه سبلی اوره ق کرک
 احوال وزنه مطلع دکل انیکن بویله کابلره شرح باز دقاری ایچون بایه کسره حرکت
 و بر مکسرن سوزندر تشک مولانا جای اسمله و عروضنده تقطیع ایلدکده مفعول مفعول
 فاعلات بیورمندر بوندکده اولی مفعول کلکله ناموزون اولماز نهایی سار مصار یعه تقطیعده
 موافق اولماز لیکن ضرورده و بر مزنگه اوزانی نتیع ایده نه معلومدر نظامینک محزن الاسرار
 اولی و نوائینک حیرت الابراری اولی اسمله ایله واقع اولش و سائر اثباتک تقطیعانه موافق دکل
 لیکن موزوند حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلدیک کی سبلی بعض شارح اوغلا تجمک اسامت
 حننده بوزینه اور یلان تیایجه ایله بیان ایلمش و بعضی اکسبه اور یلان سله به تخصیص
 ایلمش لیکن ایکسبه تخصیصده خطا ایلمش زیر استعمالده اعمدر تشکله ترکیجی این ییلنه معلومدر
 سبلی سله معناسنه در اکا متصل اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهتدن خطا ایلمش زیر
 بونده همزه ک وجودی بوغیکن همزه اثبات ایلمش و وحدت ایچون منصوص اولان یا لیکن
 وحدته دلالتی همزه به حکم ایلمش بحقیقت باحرف طرف یا حرف مصاحبت بعض نسخده حقیقت
 برینه ضرورت دوش سرش ضمیرینه سفله به راجعدر (محصول بیت) الحق کیمسه که منصب
 والتون واجبه کله یعنی بومذکور له که مالک اوله دنا نئندن نامعقول و ناشایسته ایشلر و تکبر
 و غرور بغیر بس انک باشی بالضروره و بالحقیه تبایجه استر حاصلی اکا تأدیبه لازمه در
 * این مثل آخرنه حکیمی * زدست مورهمان به که نباشد پرش * این اسم اشارتدر مصراع ثانییه
 (ومثلدن مراد ضرب مثیلدر که مصراع ثانییدن عبارتدر) آخر ادات تأکید و تقریر (نه
 بونده ادات استفهام انکاریدر) حکیمی یا حرف وحدت (زدست اصلنده زده استدر ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) بوضرب مثلی بر حکیم اور مدعی یعنی البته
 اوردی قرنجه ک اول بکدر که قتادی اولیه حکیمک سوزی حاصلی بودر که قرنجه ک قتادیدر

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

زوالی

زوالی قصه دن حصه بودر که حضرت موسی علیه السلام دعا ایلدیک کیسه ک غناسیب قصاصی
 اولدی * حکمت * پدر را غسل بسیارست ولیکن پسر کرمی دارست * کرمی دار وصف
 ترکیبدر حرارت دار معناسنه زیر اکر کرمی یای مصدر یله حرارته دیرلر کرک کسه ذاتی اولسون کرکسه
 عارضی حال المزاج دین ذاتی به تخصیص بلا تخصیص ایلمش (محصول ترکیب) بو حکمت سابق
 حکایته تمثیل طریقیله واقع اولش بیور که پدرک علی جوقدر اما اوغل حرارت داردر یعنی
 بابایی اوغله غسل و برمدیکی بچلندن و خسانندن دکلدر بلکه ضرر نندن خوف ایدر که
 حرارتی آرتوزه دیوقور قار اعمدی الله تعالی هر کسی غنی ایلدیک اول جهتنددر که هر کس غنایه تحمل
 ایلمز حضرت موسی علیه السلام حننده دعا ایلدیک فقیر کی (بیت تمام مقصودی توضیح و تنویر
 ایدر * بیت * آن کس که توانکرت نمی کرد آند * او مصلحت تو از تو بهتر آند * توانکر قوت
 و قدرت صاحبی دیمکدر و نا ضمیر خطابدر) کرداند فعل مضارع مفرد غائبدر کرد انیدندن
 تصویر معناسنه سابقا مذکور اولان کی (محصول بیت) اول کیمسه که سنی غنی ایلمز یعنی الله تعالی که
 سنی اغنیادن و صاحب تر و نندن ایلمز اول سنک مصلحتی وسکا لایق و موافق اولانی سندن
 یکرک یلور زیر هر کس غنایه تحمل ایلمز فقیر ریک نشین کبی که سابقا مرور ایلدی * حکایت *
 اعرابی رادیدم در حلقه جوهریان بصره حکایت همی کرد که وقتی در بیابان راه کم کرده
 بودم و از زاد معنی بامن چیزی نماده بوددل بر هلاک نهاده بودم که نا که کیمسه یاقم پرازم وارید
 هرگز آن ذوق و شادی فراموش نکم که پنداشتم که کشم بر انست و بار آتلیخی و نا اسیدی
 که معلوم کردم که مروارید ست * اعراب بر به ده ساکن اولان قومک اسمیدر اسم جنسدر
 جمعی اعراب کلور (پس شیخ اعرابی بیور دینی یاه وحدتله در) و راداد مفعول (حلقه دن
 چار سو لیدر مراد (جوهریان) یا حرف نسبت (الف و ون ادات جمع جواهر صانجیلردن
 عبارتدر) حلقه ک اضافی بیانیدر (و بصره لامیه در) زاد معنی بیانیه در بیچکدن عبارتدر
 هر نه ایسه (پس زاد سفر ایچون النان طعام) و معنی ذخیره ایدیلان طعام دین یانندن سو یلمش
 (دل بر هلاک نهاده بودم کو کلمی هلا که قومش ایدم) یعنی هلاک اولغی مقرر ایلدیم ایدی (که
 حرف بیان (نا که کیمسه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (مراوارید (میک صمی) و رانک
 سکوتیه اشجو دیمکدر) شادی یا حرف مصدردر (پنداشتم یاه عجمک کسر یله فعل ماضی متکلم
 و حده ظن ایلدیم دیمکدر) کشم بریان بیانیه کشم کاف عجمک قحیله بغدادی دیمکدر (بریان بونده
 قاورلمش معنا سنه در) شارحک بر یسی قاورلمش بغدادی دید کدن صکره بعضیلر دید یلر که
 اومه بغدادی در دیش (و بعض شارح قاورلمش بغدادی دیدیکنی کند ویه اسناد ایدوب
 اومه بی مذکور شارحه استاد ایدوب تعصب ایدوب دخل ایلمش (ایکن بو قولی مذخولدر
 (تلخی) و نامیدی یاری مصدریه زدر (محصول ترکیب) بصره جوهر فر شلری مجلسنده
 بر اعراب کوردم یعنی بر بر به نشین کوردم که حکایت ایلردی که بروقت بیابانده بول یزمش ایدم و زاد
 مذندن جمله هیچ بر نسته قالمش ایدی کو کلی هلا که قودم یعنی موعی مقرر بلام نا کاه انجودن
 ظنور کیمسه بولدم هرگز اول ذوق و شادالغی فراموش ایلزم که بولدو نمده ظن ایلدم که
 قاورلمش بغدادی وینه اول امیدلکی واجیلغی تحقیق بلام که انجوا یلمش قاورلمش بغدادی
 دکل ایلمش (معنی بونده مراد و لازم اولان نسته معناسنه در دین بی معنی سو یلمش (دلک ما قلمنده
 بواو ایراد ایدنلر زان ایشلر) و باز ایدن صکره فراموش نکم عارتی ذکر ایدنلر یعنی کاتبه
 کتورنلری قائده ذکر ایشلر * قصه * در بیابان خشک و ریک روان * تشنه رادر دهان
 چه درجه صدف * ریک رانک کسر یله و کاف عجمکله قوم دیمکدر (روان صفت مشبهه در

رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

افغان معنائه (تشنه را اذات تخصیص) صدف معرف (محصول بیت) قوری بیابانده
 واقغان غده یعنی بریه غنده تشنه نك دهانیدن انجونه صدف نه یعنی ایکسی برابر در زیر کسر
 عطش ایدوب صومراخی قاندر ماز (شار حک بریسی مصرع اولك معنائه یعنی در بریه دیمش
 و بریسی شویله ظن ایش که ریک روانی بیاندر واعراض ایش لیکن مقصوده عدم وصولیدن
 کنیدی معترض اولمش (بیت) فکم من غائب قولا صحجا (واقفه من الفهم المسقیم) مردبی
 توشه کاوتاد از پای * در کربند اوجده زوجه خرف * مردبی توشه بیابنه (توشه از قدر
 (کافتاد اصلی که افتاد ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و اتصال اولدی) که حرف رابط
 صفت (واو قناد و آوله و و آوسر لغتدر دوشدی دیمکدر سقوط معنائه) پس شراح
 کاواصلندن که اوایدی (اوضغیر غائب) مردبی توشه راجع (وفتاد فاک کسر یله بعضیستک
 قوی اوزره) وضغیله بعضیستک و بری بریشک قولنه دخل و تعرض ایلد کبری هب فاسددر
 (فارسیده بومقدار بضاعتله بویله مغلق کلاه شرح یاز منی غرابتدندر (از پای افتاده فعلنه
 متعلقدر) در حرف ظرف (مکر بند قوشغه درل (زر معروف) خرف خاواره معجمه ایلد سقسی
 دیمکدر (خرفه سقسی یاز سی دینه اعتراض ایلین زائد ایش (محصول بیت) از قسم
 ار که ایاقدن دوشه یعنی بور و مک طاق و قدرتی قالمیه انک قوشغده اتون اولقی نه
 سقسی اولقی نه یعنی التواله طبراق اکا کوره بر آردر بر بونلر قارن طوزمن قوشاغده التون
 اولمغک معنایی بودر که عرب و عجم قراسی التونی واقفه فی قوشاغده بغلر پس در بریند بر یاز انلر
 بو معنا دن آگاه دکلریش * حکایت * یکی از عرب از غایت تشنکی همی گفت
 * نظم * یالیت قبل منیتی * یوما افزون منیتی * باحرف ندامتی مخذوف تقدیری
 بالله (لیت حرفد حروف سته دن اسمی و خبری مخذوف و قدر) تقدیری لیت الحلال
 کما اتنی (قبل ظرف افوز در) منیت فغیله و زنی اوزره اسعدر موت معنائه) و یا ضمیر
 متکلم محلا مجرور مضاف الیه (یوما بدلد نظر فدن یومدن بونده مراد مطلق ظرفد ربعی
 مطلق (وقت پس یومی تعریف مشهور ایلد تعریف ایلد کدن صکره اما بونده مناسب اولان مدن
 مطلق وقت مراد اولمقدردینه اعتراض ایلین فی تقریب تعصب ایشدر) افزون فعل مضارع
 متکلم وحده ظفر بولام دیمکدر نصر باندن اجوف و اویدر (باحرف جر) منیه میک ضمی ونونک
 سکونیه آرز و مراد معنائه در (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (و جار و مجرور افوز به
 متعلقدر (محصول بیت) بالله تولیدی موت و فوعدن اول برکون آرز و مراد ظفر بولیدم
 * نهر تلاطم رکبی * فائل املاء قربی * نهر مجرور در منیه دن بدل اولمغله مرفوع اولقی جائز
 مبتداء محذوفه خبر اولمغله (تقدیری تلک المنیه نهر) تلاطم فعل ماضی مقدر مذکر غائب لغته
 طابجه اوزمقدرا بونده مراد موج جار مجرور در زرا طلاز بری برینه طوف فغده ده مستعملدر
 (ر که رانک ضمی و کافک سکونیه دیز دیمکدر یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه و رکبه
 تقدیر منصوب مفعول به صریحدر تلاطم نك وجمله فعلیه صفت نهر در (واظل ان مقدرله
 منصوب جواب تمیدر تقدیری فان اظل در فعلدر افعال ناقصه دن اصیر معنائه فاعلی تمثله
 مستترانا عبارتدر متکلمدن (املاء فعل مضارع متکلم وحده در فتح اینک مهور الا اندن طولدرام
 دیمکدر (قربه فافک کسر یله طلومه دیر لکه نجم مشک در میک فنی و شینک سکونیه) یا ضمیر
 متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه (وقربه تقدیر منصوب مفعول به صریحدر املاء نك وجمله
 فعلیه محلا منصوب خبریدر اظل نك (محصول بیت) منیه دیدیکم بر نهر در که موجی دیزی
 جار یار یعنی بنم مرادیم دیزه دك نهر در حاصلی دیزه دك ابرغه کرسیم و قریای طولدر اولسم یعنی

و دسروری

و دشر اح جیعا

و دسروری

خرف شارح مر حومک
 یازدینی اوزره لغتدره سقسی
 و طیراقدن یا پلان چنق
 و حومک دیو مفسر اولوب
 سقسی قریبی دیمش یوغیکن
 سقسی قریبی دینه اعتراض
 ایدنه زائد ایش دیو اعتراض
 برنده اولماقی ککر کدر
 للطابع

و دسروری

نه اولادی بویله بر ابرغه ظفر اولسم اولمدن اول (تلاطم فعل ماضی صورتند کلدیکی نقال
 قصدله در قندبر * حکایت * همچنین در قاع بسیط مسافری کم شده بود وقوت و قوتش غانده
 و درمی چند در میان داشت بسیار بگردید راه بجایی نبرد و بسختی هلاک شد طائفه رسیدند
 و درمها پیش رویش نهاده دیدند و برخاک نشست * قاع بونده صحر معنائه در (و بسیمط
 مبسوط معنائه در یعنی اوزون و ککبش حاصلی بول صحر دیمکدر (مسافری یا حرف وحدت
 (کم کاف بجمک ضمه بیتک دیمکدر) کم شده بود بمش ایدی دیمکدر وقوت و قدرتی دخی قوت
 و توشه سی (غانده قالمشیدی بریود تقدیر یله نکه اسجاعده قاعده در (مکر دید بجزندی
 یعنی مذکور صحراده جوق کزدی (باحرف ضله) جانی یا حرف وحدت (راه نبردک مفعول صریحی
 (و بجای غیر صریحی) (باحرف مصاحبت) سختی یا حرف مصدر شدله دیمکدر (طائفه یا حرف
 وحدت) و همزه حرف توسل (درمهاها اذات جمع اچله ل دیمکدر) (درمها نهاده نك مفعول
 اولی) و پیش مفعول ثانیه و مجموعی دیدندک مفعولی (برخاک نشستک مفعول غیر صریحی) (و مضمون
 بیت صریحی (محصول ترکیب) مذکور ایکی عربی بیتی اوقیان عرب کی بریوک صحراده بر مسافر
 ضایع اولمش ایدی (وقوت و توشه سی قالمشیدی و بلند بر قاج اچله سیده و ارایدی صحراده
 جوق طولندی و بجزندی و بریره بول ایلده مدی یعنی سلامت یقاسنه بول چقاره مدی و شدله
 هلاک اولدی هلاک اولدینی بره بر بلوک طائفه ایشدی و کوردیلر اچله یوزی اوکنه قومش
 و طبراق اوزرینه بوقطعه یازمش * قطعه * کر همه زر جعفری دارد * مردبی توشه بر نکیرد کام *
 زری راده تشدید ضرورت وزن ایچوندز (جعفری یا اضافتی بیابنه در جعفره منسوب التون
 دیمکدر که ایریلکله و خالصغه مشهور در (مردبی توشه بیابنه (بر نکیرد قالدردن) کام کاف
 بحمله ادم معنائه در که عرب خطوه در خای معینک ضمی وطاء مهمله نك سکونیه و جائزدر که
 کام کاف عربیله مراد معنائه اوله زر قرینه سیله حاصلی مقام قرینه سیله زر قرینه سی تعارض ایدر
 (محصول بیت) مردبی توشه آدم قالدردن یعنی ادم اتم حاصلی حرکت مالک اوله مز و نامرادی
 قالدردن یعنی مرادنی الماعه مالک اوله مز کر کسه مالی جیعا جعفری التون ایستده یعنی مسافره
 توشه اولایجه زر خالص حرکت قوت و بریند زرا التون اکل اولماز (بعض شراح کاف عربیله کام
 اولماستده نجو زایش و بعضی نجو زینی زایش لیکن زدی مردوددر * در بیابان فقیر سوخته را
 شلغم پخته به که نقره خام * فقیر سوخته بیابنه (شلغم پخته ده بویله در (نقره خامده بویله در
 (نقره خام سکه لشمایش کش (محصول بیت) بیابانده سوخته فقیر یعنی هوا و کونیش
 اسپیخته یا نمش فقیر پشمش شلغم خام کشیدن یکدر زرا شلغم غذا اولور اما سیم خام اولماز
 نقره خام سبیکه کش معنائه در دین مساحه ایش * حکایت * هرگز از دور زمان نالانده
 بودم و روی از گردش آسمان در هم نکشیده مکر وقتی که یایم برهنه بود و استطاعت پای پوشی
 نداشتم بیجام کوفه در آمدم دلتک یکی را دیدم که پای نداشست سبک و شکر نعمت حق بجای
 آوردم و بری کفتی صبر کردم * هرگز لغت فارسیدر شراحت بری اصلا دیمکله نفسیر
 ایش و بری اعتراض ایش لیکن اعتراضتک اصلا اصلی یوق (دور زمان لایحه در مجازا
 (زرا تغییرات زماندن عبارتدر زمان ایستد فقیر اولماز بلکه احوال ناس متغیر اولور قندبر
 (ننالیده بودم نون حرف نفی ایکنماشیدم دیمکدر فی حضور اولماقدن کما بتدر (کردش
 اسم مصدر در دوش معنائه آسمانه اضافتی لامیه در دور فلک دیمکدر (مکر اذات استنادر
 الا معنائه (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (استطاعت قدرت معنائه در
 (پای پوش وصف ترکیبدر یا معنائه در (و یا حرف وحدت) (باحرف ضله) (جامع کوفه

و دسروری

و دسروری

و دسروری

و دسروری

حضرت امام علی امامت الایمانی جامعند که کوفه شهرینک اندن غیری جامع یی بوقدر
 حضرت شیخک بیور دینی زمانده معهور ایش اما بو زمانده جدران اربعه سی قالمشدر
 باقیسی شهر کوفه کی خراب و بیابدر شویله که اربنا دن نام و نشان قالمشدر (در آمدن
 داخل اولدم (دلالت و صف ترکیبدر کولکی طار دیمکدر قسوت قلبدن کایشدر (شکر نعمت
 مصدرک مفعولیه اضافتدر (و حقه اضافت لامیه (براء صله معناسنه در (بی ادات سلب
 (کنش کاف عربک فتحیه و سکون فایله بشیق دیمکدر (و با حرف مصدر (محصول ترکیب)
 هرگز دور زماندن ایکنماشیدم و کردش آسماندن یوزم پورنارمشیدم یعنی بی حضور و مضطرب
 اولماشیدم الا بروقتده که ایانم چیلق قالمشیدی یعنی یالک ایاق قالم ایدی و بر یانج المنه
 قدرغ یوق ایدی جامع کوفه یه قاسی القلب یعنی کولک طار لغله و بی حضور لغله کردم
 بریسی ایاقسز کوردیم یار ایاقسز یاییکی ایاقسز پس حقل نعمته شکر ایلدم و بشیقسر لغه
 صبر ایلدم که بشیق یوغیسه الحمد لله تعالی الیم و ایانم صاغدر دیو اول کیمسه دن عبرت الیم
 * قطعیه * مرغ بر یان بچشم مردم سیر * کتر از برک تره برخوانست * مرغ ظاهر بودر که
 بونده مراد مرغ خاکی در یعنی طاوق مطلق مرغ دکلدن نکه استعمالات خلقدن معلومدر
 پس مطلق قوش ایل بیان ایدنلر اصابت الیامشار (بر یانه اضافت بیانییه در (با حرف صله در
 (چشم مردم سیر لامیه و بیانییه در طوق آدمک کوزینه دیمکدر (برک تره تشدید ضرورت
 وزن ایچوندن و اضافت لامیه در (تره تور کیده ده بواسطه در (خوان بونده سفره معناسنه در
 (محصول بیت) (بشمش طاوق طوق کشنک کوزینه تره یار اغندن سفره سنده اکسیر کدر
 یعنی الی بقی قدر و قیددر حاصلی بی اعتباردر ز بر طاوق لغندن کوزینه کورغز * وان که رادستگاه
 قدرت نیست * شلغم بختنه مرغ ربانست * وان که را اصلنده وانکس را که در حذیف
 و ایصال طریقه یله ترک اولندی (دستگاه و قدرت عطف تفسیر شکلیدر (شلغم بختنه بیانییه
 (مرغ ربانده بوله در (محصول بیت) اما اول کیمسه نک که قدرت و مکنی بوقدر یعنی
 فقیر اولان کیمسه یه بشمش شلغم همان بشمش طاوقدر یعنی بشمش طاوق کی خوره بکچر
 حاصلی اشتباهه دأردر * حکایت * یکی از ملوک باقی چند از خاصان در شکارگاهی زمستان
 از عمارت دور افتاد شب در آمد خانه دهقانی دیدند ملک گفت سب انجا رویم نازحت سرما
 نباشد یکی از وزرا گفت لایق قدر پادشاهان نباشد انجا بخانه دهقانی ریک بردن هم
 انجا خیمه زنیم و آتش افروزیم * از خاصان تی چندی بیاندن (با حرف ظرف (زمستان زانک
 و میم کسره لایله قیش دیمکدر (خانه دهقانی لامیه در (و با حرف وحدت (رویم فعل امر
 متکلم مع الغیر کیده لم دیمکدر (تا حرف تعلیل (زحمت سرما لامیه صوق زحمتی (انجا افعال
 یانیدن مصدر در صغمتی دیمکدر (رکبک ضعف دیمکدر (زیم و افروزیم فعل امر متکلم
 مع الغیر در زیندن و افروزیدن (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی خاصلردن
 برنجه شخصله شکارگاهک برنده قیش کونی عمارتدن ابراق دوشندی یعنی اولدینی شهر دن
 دور دوشندی کیجه کلدی بر کوبلی اونی کور دیلر پادشاه دیدی کیجه انده کیده لم تا کیم
 صوق زحمتی اولیسه یعنی صوق زحمتی چکیده لم وزاردن بریسی دیدی پادشاهلرک قدرنه
 لایق دکل برضعیف سکوبیلنک خانه سینه پناه ایلتمک یعنی اویسه صغمتی بونده حادر
 قورالم و آتش بالکنده لم * دهقان را خبر شد ما حضری از طعام ترتیب کرد و پیش سلطان
 برد و زمین خدمت بیوسید و گفت قدر بلند سلطان بدین قدر نازل نشدی و لکن نخواستند که
 قدر دهقان بلند شود * دهقان را را ادات مفعول (ما حضری با حرف وحدت برما حضری

رد شرح جیها

دریسی

دریسی

دریسی

دیمکدر (زیرا ما اسم و وصول) حضر فعل ماضی مفرد مذکر غائب صله سیدر الذی حضر دیمکدر
 (از طعام ما حضری بیاندن (ما حضری ترتیب کردک مقدم مفعولیدر (زمین خدمت لامیه در (قدر
 فافک قتی و دالک سکونیه مقدار معناسنه در (بلنده اضافت بیانییه (وسلطانه لامیه (بدین
 دال همزدن بدیلر اشارتدر پادشاهک کشدینک خانه سینه مهمان اولمغه (قدر فافک و دالک فتحیه لایله
 ینته مقدار معناسنه در (نازل نشدی الحق اولمازدی (یعنی مرتبه سندن دوشمزدی (محصول ترکیب)
 دهقانه خبر اولدی پادشاه انک خانه سینه میل ایدوب وزیر مانع اولدینی (طعامدن برما حضری
 ترتیب ایدوب پادشاه اوکنه ایلندی (وزمین خدمتی بوس ایلدی و دیدی (پادشاهک بلند مقداری
 بنم خانه مه مهمان اولمغه نازل اولمزدی یعنی قدرنه نقصان کزدی ولیکن استیلا بر که دهقانک
 قدری بلند اوله * ملک را سخن گفتن او مطبوع آمد شبانکه بمنزل او نقل کردند با مدادان خلعت
 و نعمش بشید شید مکدر رکاب ملک قدیمی چندی رفت و میگفت (محصول ترکیب) پادشاه
 انک سوز سو یلسی مطبوع و مقبول کلدی کیجه سی یعنی همان اول کیجه انک منزله نقل ایلدیلر
 ابرتسی پادشاه اکا خلعت و نعمت بغشلدی ایشتدمکه پادشاهک اوزنکی سنده برنجه قدم یعنی
 بر فاق ایق کیدردی و سو یلردی * قطعیه * ز قدر و شوکت سلطان نکشت خیری کم * زالتفات
 یهمان سرای دهقانی * شوکت شینک و کافک فتحیه لایله و سکون و اوایل شدت حرب یعنی قتی صواش
 و آلت حربیه کامل کیرمک حاصلی آلت حربی تمام اولمغه در لایماجم هیت و عظمت معناسنه
 استعمال ایدر (سلطانه اضافت لامیه در (نکشت کاف بحکم فتحیه فعل نفی ماضی مفرد غائب
 اولمزدی دیمکدر (زیرا کشتن و کزدن مترادفدر اصلنده دوتک معناسنه در سابقان کر ایلدی کمزکی
 هر نو جهله اولور سه دوتک بوندندر که انتقال معناسنه مستعملدر (مثلا شراب سرکبه دوتک کی
 پس صبر و رت معناسنده استعمال بوندندر فاحفظ فانه من المهمات فی هذه اللغته (چیزی
 یا حرف وحدت) کم کاف عربک فتحیه اکسیر ناقص معناسنه (نکشتک چیزی اسمی و کم خبری
 زالتفات نکشته متعلق (زاه مفرد از دن محفدر تخفیفسزده نسخه لوده واقعدر حاصلی
 بو مجرده ایکسیده جائدر بلا تفاوت (التفات افعال بایندن مصدر در لغته کیدر کن باشی اردینه
 دوندروب باقعه در (اما استعمالده مطلق یقینه در (با حرف صله (مهمان سرای ترکیب
 مزجی در (اصلنده سرای مهماندر اضافتله قونی اوی معناسنه روم ایلنده عریضانه در (در
 (دهقانه اضافت لامیه در (و با حرف وحدت و یانکیر (محصول بیت) (پادشاهک عظیم قدرندن و
 عظمت و هیبتندن هیچ برنسته اکسیر اولمزدی یعنی هیچ نقصان و یرمدی بر یک و ضعیف کوبیلنک
 مهمان سراینه التفات ایلکدن (یعنی برضعیف کوبیلنک اوینه زول ایدوب قونی اولمقدن
 شان سلطانه نقصان و یرمدی * کلاه کوشه دهقان بافتاب رسد * که سایه بر سرش افکند
 چون تو سلطانی * کلاه کوشه هانک سکونیه ترکیب مزجیدر (اصلنده کوشه کلاه ایدی اضافت
 ایل کلاه اوچی دیمکدر (دهقانه اضافت لامیه در با حرف صله (اقتاب فافک سکونیه کونش
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده کلاه کوشه یه راجع ضمیر (و بافتاب مفعول غیر صریحی
 (که حرف تعلیل (سایه کولکه (بر حرف استعلا (سرش شین ضمیر دهقانه راجعدر (افکند
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی سلطان و مفعول صریحی (سایه و بر سرش غیر صریحی (سلطانی یایی
 حرف وحدت و با حرف تنکیر (محصول بیت) کوبلی نک بری اوجی قدر و شرفدن آفتابه ایشدی
 یعنی دهقان مکرم و معزز اولدی (زیرا باشنه سایه صالیدی سنک کی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی
 سلاطین هما مبالدر هر کیمک که باشنه سایه رأفت و عنایت صاله لر قدر و شرفی صاحبی اولور
 * حکایت * کدایی هول و احکایت کنند که نعمت وافر داشت یکی از ملوک گفت می نماید که مال

اشبور ترکیده اولان اوج قدر
 سرایا فافک قتی و دالک
 سکونی یاخو دافک و دالک
 فتحیه لایله مقدار معناسنه در
 دالک فتحیه سنی ایکجی قدرده
 شارحک ضطی تخصیص
 دیمکدر لکن تخصیص
 اکله شبلور
 للطابع

مطالعه

انبار فتح همه ابله شریک دیمکدر اورتق معناسنه (بتر کستان باحرف ظرق) بضاعت بونده
 سرما به معناسنه در (قباله فتح قافله قاضی مکتوبی افلا نه اضافی لامیه در) ضمن کفیل معناسنه در
 (خاطر اسکندر به فکر اسکندر به دیمکدر) (که حرف تعلیل هوایی یا حرف تنکیر هوامبتدا
 و خوش خبری) (نه یعنی اسکندر به به کتم) (که حرف تعلیل دریای مغرب لامیه و مبتدا) (مشوش
 خبری) (دریای مغرب بریده دیار عرب یازانار متنی تبع ایلا مثلر) (سغری دیگر دید کشتن
 و جدتله معلومدر که متعدد اسفار که مسافات بعیده ده واقع اولور بر سفر عد ایدر) (کرده
 شود ایلمش اوله) (بکوشه یا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل) (ترک تجارت مصدرک مفعولته
 اضافتیدر) (کدام قنخی دیمکدر) (کو کرد ایکی کاف بحمله ترکیجه ایکی کاف غریبه کو کرد
 دیدید کلریدر که عرب کبریت دیر پارسی به اضافت بیانیه در) (کاسه چینی ده بیانیه در) (دیای
 رومیده بویله در) (بولاد هندیده بویله در بولاد چلاک دمر) (ایکینه جلبیده بویله در) (بردیای به بویله
 در) (برنوع الاجه در که بندن کلور) (اکثر مکه خلقی اتی کبر) (چندان اولقدر دیمکدر) (ازین
 بونک کی دیمکدر) (یعنی تشبیه افاده ایدر) (تکه سابقا بیان اولندی) (ماخولیا فکر فاسلد دیمکدر
 (فروادات تا کید) (خواند اوقدی) (یعنی سوبلدی) (که حرف بیان) (پیش زیاده) (طافت
 کفتم مصدرک مفعولته اضافتیدر) (محصول ترکیب) (بر باز رکائی کوردم که بوزاللی دوه یوکی
 تجارت اثوابه مالک ایدی و قرق عده قول ابله خد متکاره بر کیجه جزیره کشیده بی کندی
 جیره سته ایلندی و بتون کیجه ارام ایلدی بریشان سوزل سو بیکدن که فلان شریک که کستانده در
 و فلان بضاعت هند و ستانده و بو کاغد فلان برک قباله سیدر و فلان نسته به فلان کیمسه
 کفیلدر که دیر ایدی که خاطر م اسکندر به به سفر ایلک در ککه هوا خوشیدر و کا
 دیر ایدی که بوق دریای مغرب مشوشدر یعنی مخوفدر کفساردن اولوند اتدن) (بعض نیجه ده
 دریای مغرب بریده دیار عرب واقعدر قندر) (ای سعیدی او کده بر سفر دخی و ارا کر اول سفر
 ایلمش اولور سده بقیه عمر مده بر کوشه ده اوتوررم و تجارتی ترک ایدرم شیخ دیر دیدم که اول سفر
 قنخی سفر در دیدی فارسی کو کردی چینه ایلدی سرم ایستدیمکه انده عظیم قیمتی وار و ایدن کاسه
 چینی رومه کتورم و رومی دیبای هند و بولاد هندیه حبله و حلب شیشه سنی بمنه و بردیای بی
 فارسه و ایدن صکره تجارتی ترک ایدرم و برد کانه و توررم اولقدر بونک کی مال خولای اوقودیکه
 آرتق سوبلکه طاقی قالمدی ایدن صکره دیدی ای سعیدی سنده بر سوزل سو بلیه ایلدر که کور مشین
 و ایستدیم که یعنی کور دکلر کدن و ایستدیم که بندن دیدم * نظم * ان شنید سیکه در صحرای
 غور * باز سالاری یفتاد از ستور * آن اسم اشارتدیر بیت ثانی به (شنیدستی سین و تا اذات خبر در و با صمیر
 خطاب ایستدیم که دیمکدر) (صحرای غور بیانیه غور یا کیدر بر بیسی تهاجم ابله بمن مایینده اولاند
 و بر بیسی دخی هند ابله بلع اراستند در تنکه انوری شعرندن فهم اولنور) (باز سالار بار باد عربی و سکون
 را ابله یو کدر) (و سالار اولو به دیر مراد تجارت اراستند کار وان باشی دیکلری باز رکاندن) (بس
 باری با غریبه بار با بحمله اعتبار ایدوب یلدر معنا سته اخذ ایدنلر و معناسنی کین ایل
 بر سالار دینلر ترا کتب فارسیده غریب متصرفلردن) (بو تصرفدن صکره تصرف خاص ایدوب باری
 با غریبه سالاره اضافت ایدوب سالارک باری دین اغرب تصرف ایلمش غرابت بو مقدار
 بضاعت و مطالعه ابله صحیح معنایه و اصل اوله نه اعتراض ایلکده در) (بیت) (فکم من عایب قول
 صحیح) (و آفته من الفهم السقیم) (ستور طوار معناسنه در آب و قتر و غیر یسی کی حاصلی بیت مراد در
 (محصول بیت) (آنی ایستدیم که دیمکدر که صحرای غورده بر کر وان باشی طواردن دوشدی یعنی
 دوشدیکین ایستدیمکی * کفتم چشم تنک دیندار را * یا قناعت بر کند یا خاک کور * کانت فاعلی

رد این سید علی و سروری

رد سروری و شعی
رد سروری
رد سروری

باز سالاردر

باز سالاردر (چشم تنک بیانیه در طار کوز دیمکدر یعنی آج کوز) (دینداره اضافی لامیه در) (و دیندار
 وصف ترکیبدر مالدار و خزینه دار کی اهل دنیا و محب دنیا دیمکدر یا عریده اما کیدر) (کا
 ابتداء کلامده و کا مقام عطفده واقعدر) (خاک کوز لامیه در مقبره طیراخی دیمکدر) (محصول بیت)
 باز سالار طواردن دوشدیکین دیدی دیندارک آج کوزنی یعنی مال ابله طویمز کوزنی یا قناعت
 پر ایدر و یا مقبره طیراخی یعنی یا قناعت کوزنی طویور و یا اولد کده مقبره ترانی بویکی یعنی رباعی
 یازانلر اقسام شعری غریب اینی یلورلر ایش * حکایت * مالدار ی را شنیدم که بخیل چنان مشهور
 بود که حاتم طائی بسخا ظاهر حالش بنعمت اراسته و خست نفس جلی در نهادش همچنان
 ممکن که نانی بچسانی از دست ندادی و کر به ابوهریره رابعه نواختی و سنا اصحاب کهف را
 استخوانی نیند آختی فی الجمله خانه او را کسی ندیدی در کشته و سفره او را سر کشته * بخیل
 با حرف مصاحبت (حاتم طائی بیانیه) (بسخا با حرف مصاحبت) (ظاهر حالش لامیه) (اراسته
 بزغش یعنی معمر) (و خست نفس جلی مصدرک فاعله و بیانیه اضافتیدر جلی خلقی دیمکدر
 خالک کسر یله) (و یا حرف نسبت براداشلی دیمکدر) (نهاد طبع معناسنه در) (ممکن تفعیل بایندن
 اسم فاعلدر ثابت معناسنه) (که حرف بیان) (نانی یا حرف وحدت) (بچانی با حرف مقابله) (و یا حرف
 وحدت) (ندادی با حرف حکایه) (و کر به کدی کاف بحمله ضمی وراثت سکونیه) (ابوهریره به اضافت
 تعظیمادر) (و یا حرف تخصیص با حرف مصاحبت) (لقمه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (نواختی
 فعل نفی ماضی مفرد غائب) (و یا حرف حکایه نواختندن او خشانم دی یعنی رعایت ایلردی) (کهف
 را اذات مفعول اصحاب کهف سکینه دیمکدر) (نیند آختی فعل نفی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت
 انداختندن آنمزدی دیمکدر) (فی الجمله حاصل کلام) (خانه اولامیه) (و یا حرف تخصیص) (ندیدی
 یا حرف حکایت کومزدی دیمکدر) (در کشته قبوسی آجق دیمکدر) (سفره اولامیه) (و را اذات
 تخصیص) (سر کشته سر بونده اوست معناسنه در اوستی آجق دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر مالدار ی
 ایستدیمکه بخیل ابله شویله مشهور ایدیکه حاتم طائی سخا و کرمله یعنی خاتم سخا ابله نیجه که مشهور در
 و نامدار در مذکور مالدار بخیل ابله او بله مشهور ایدی ظاهر حال نعمتله مزین و پیراسه یعنی نعمتی
 چوق ایدی و نفسنک خستی و بخیل جبلبسی طبعنده شویله ممکن ایدیکه بر اتمکی بر جانه
 د کیمز ایدی یعنی بانده بر اتمک جانندن عزیز ایدی و ابوهریره حضرت تنک کدینسی بر لقمه ابله
 او خشانم ایدی یعنی بر لقمه و ربوب رعایت ایلز ایدی و اصحاب کهف ایستدیم که آنمزدی
 ایکسینک بله رعایت استحقاقی وار ایکن حاصل کلام آنک او بندن کیمسه قبوسی آجق کورمز ایدی
 سفره سنا اوستنی و اغرنی آجق کیمسه کورمز ایدی حاصلی کیمسه او کنه سفره چکمز ایدی یعنی هیچ
 بر کیمسه به اتمک بیدرمز ایدی * بیت * در ویش یجنز بوی طعاعش نشنیدی * مرغ از پس نان خوردن او
 ریزه نچیدی * در ویش یعنی فقیر (یجنز با حرف زائد) (بوی طعام لامیه) (و شین مذکور بخیله راجعدر
 (نشنیدی فعل نفی حال ماضی مفرد غائب) (بونده دویمازدی دیمکدر مجازا) (ایستدیم که معناسنه دکلدر
 شراح ظن ایلدیک کی) (تنکیم ترکیده بورغم قوق طویماز دیر) (مرغ ظاهر مراد مرغ خانکیدر
 (یعنی طاوق مطلق مرغ دکلدر) (پس پای بحمله اردو صولک معناسنه در) (نان خوردنه اضافی
 لامیه در) (نان خوردنک مقدم مفعولدر) (او بیه اضافتده لامیه در) (ریزه دو کوندی معناسنه در
 بونده اتمک خورده سی مراد در) (نچیدی فعل نفی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت دیرمزدی
 یعنی دیو شرمزدی دیمکدر) (یعنی خسانمندن اتمک دو کوند و سین بیله دیو شروب بیر ایدی
 (محصول بیت) (فقیر یعنی فقرا جنسی طعامنک قوقبستندن غیر یسی دویمازدی یعنی بولدن کین
 در ویش طعامنک قوقبستنی ایچی استنهام ایدر دی یوزین کور مک و یا اکل اتمک هرگز مبسر

رد سروری و شعی

بو مقامده در ویشی قید
و قوعیدر دینسه دخی مبالغه
اولور للطابع
رد شرح جیعا

دکل ایدی طاوق دخی انک یمک وائمک یمدکندن صکره ائمک اوواغین دیوشردی یعنی کنندی
 دیوشروب یپردی طاوغه قالمزدی زیاده خسانندن * شنیدم که بدریای مغرب راه مصر
 برکفته بود و خیال فرعونی در سر (قوله تعالی) حتی اذا ادرك الغرق * راه مصر لایمیه (و بر کرفته نك
 مقدم مفعولی) خیال فرعونی بیانبه (وراه مصره معطوف تقدیری خیال فرعونی در سر گرفته
 بود در (اذا ادات شرط) ادرك فعل ماضی مفرد مذکر غائب در افعال بایندن و ضمیر فرعونیه راجع
 محلا منصوب مفعولی (غرق لغنا مرفوع فاعلی) مذکور کلام فرعونک حفته نازل اولان آیت
 کریمه نك بعضیدر (محصول ترکیب) (ایشتم که مغرب در یاسنده مصر یولی طوتمشیدی
 یعنی مصره کیدردی و فرعونیه منسوب خیالی) یعنی تکبر و غروری باشد طوتمشیدی (حتی اکا
 غرق اولق ایشد کده * ناکاه یاد مخالف کرد کشتی برآمد چنانکه گفته اند * (محصول ترکیب)
 حریف فرعون کی غرور ایله مصره کیدر کن ناکاه مخالف بل یکی اطرافنه طولندی (کرد برآمد
 طولندی دیمکدر شو یله که دیمکدر * بیت * باطبع ملولت چه کند دل که نسا زد * شرطه همه
 وقتی نبود لایق کشتی * باحرف مصاحبت و باحرف صله (طبع ملول بیانبه) و ناء ضمیره اضافت لایمیه
 (چه کیدر بونده نیه مالک و قادر در دیمکدر) کند دل فاعلی (که حرف بیان) نسا زد فعل ننی استقبال
 مفرد غائب در اویه دیمکدر (یعنی موافقت ایلیمه فاعلی دل در (جمع شراح بیه مکسوره ایله
 یاز مشار لیکن خطا یلشکر که بونده بایله اولیمه معناسی اولماز فتأمل) (شرطه شبنک فتحیه پوراز
 دید کلری یلک اسمیدر) موافق یلک اسمیدر دینلر فکر سر سولشکر (زیرا موافق یل کشتی به
 لایق اولما نك معناسی یوقدر ادنی فکره مالک اولان یلور) وقتی باحرف تنکیر (لایق کشتی
 اسم فاعلک مفعولیه اضافتیدر) (محصول بیت) (کوکل نیه ما لکدر که سنک ملول طبعکه اوییمه
 یعنی موافق اولیمه) حاصلی موافق اولما سی ضروریدر (زیرا صاحبی انی اقتضا ایدر) یعنی
 موافقت ایدر سه باطبع ایلز (بلکه بالفسر ایلز) نکه ریخ شرطه باطبع هر کشتی به لایق اولماز
 (مثلا مصره کیدن کشتی به پوراز لایقیدر) اما کلنه لایق دکل بلکه لدوز لایقیدر (مصرع ثانی
 مصرع اوله نسبت مقام تعلیلده واقعدر * دست دعا بر آورد و فی بادی فائده کردن گرفت قال الله تعالی
 فاذا ركبوا فالفلك * (دست دعا لایمیه در مجازا) بر آورد دالدردی دیمکدر (بوقاری کنوردی دیمک
 دکلدر) (فریادی فائده بیانبه) کردن گرفت ایلکه باشلدی (یعنی شروع ایلدی) (اذا ادات شرط
 رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غائب در علم بایندن چنکیم کی به بنسه لیدیمکدر (فی الفلك فی حرف جر
 رکبوا فعلنه متعلقدر) (فلك فاک صمی و لامک سکونیه کشتی معناسه در) (بوکلام شریف
 بر محذوف کلامه متصلدر که بوندن اول شرح حال مشرکین اکادلات ایدر) (و بمقامه مفصل
 بیانی تطویه مؤیددر) (محصول ترکیب) شینک بو کلامی ناکاه یاد مخالف کلامه مر بوطدر دعا
 الینی قالدردی یعنی دعا یچون ال قالدردی دیمکدر و فائده سز فریاده یاشندی شول طائفه کی که
 خدایه شریک اثبات ایدر اما کی به بنسند کلرنده الله تضرع و دعا ایدر ل الله ایچون دینی خالص
 ایلد کلری حالده مؤمنلر کی یعنی کنیدلر بی مؤمنلر صورتنده مخلص اظهار ایلد کلری حالده دعا به
 مشغول اولور لیکن خدا انلری کی اضطرار بندن قور تاروب نجات و پرد کده بنه اولیکی شرک
 اوزره اولور * بیت * دست تضرع چه سود بنده محتاج * وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل *
 (دست تضرع بیانبه) تضرع فعل بایندن مصدر در زار یلق ایدوب عرض نیاز ایلکه دیرل
 (بنده محتاج بیانبه) (ورا ادات صله) (وقت دعا لایمیه) (بحرف صله یا معناسه) (وقت کرم ده
 لایمیه در) (در حرف ظرف) (بغل بانک وغینک فتحیه لایله قولتی معناسه در که عریجه) (ابط درل
 همزه نك و بانک کسره لایله) (محصول بیت) (محتاج بنسده به تضرع و نیاز الی یعنی تضرع

بومقامه قوله تعالی و اشاعیکی
 فقره ده قال الله تعالی عباره لری
 بعض نسخه ده یوقدر اولوب
 دخی معناده مدخلاری اولوب
 همان نقطه کی فصل ایچون
 کلسلدر زرا آیت کریمه
 اقتباس طریقیله ذکر
 اولمشلدر که شارح
 و بر یکی معنادن دخی مساند
 للطابع

رد شرح جعبا

و در سروری و شمع

رد شمع

و نیاز ایله

و نیاز ایله دعا به ال قالدردی فائده (مصرع ثانی اوله نسبت مقام تعلیلده در تضرع و نیاز فائده
 و برمدکی انکچوند که ضرورت وقتنده دعا الی خدایه در (یعنی حین مضایقه ده خدایه دعا ایچون
 ال قالدردی سن) حاصلی خدادن دعا به مرادک دیلر سین) اما کرم و احسان وقتنده ال کقولتغکدر در
 یعنی محتاجلر بر نسه اعطا ایچون ال کوزامز سین (بلکه ایکی الکی قولتغکد قصد در سین حاصلی
 فقرا یه نسته تصدق الی سین) (یس دعائک نیجه مقبول اولسون) (وقت دعا بر خدا نك معناسی دعا وقتی
 ال خدا اوزره اوله دین خطاسو یلشدر * قطعه * از زور سیم راحتی برسان * خویشتم هم غمچی
 برکیر * راحتی) یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (یا حرف تأکید) (رسان فعل امر مفرد مخاطبدر
 رسانیدن ایشدر دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در اصلی رسیدن ایشمک معناسه) (خویشتم
 واور سیمله کنندی معناسه دیمکدر) (تمتع تفعل بایندن مصدر در فائده لیمک دیمکدر) (یا حرف
 وحدت و یا حرف تنکیر) (بر حرف تأکید) (و کیر فعل امر مفرد مخاطب اخذ ایلد دیمکدر) (محصول بیت)
 زور سیمدن محتاجلر راحتی ایشدر یعنی فقرا به مال بدل ایلکه آسوده حال ایلد کننک دخی بذل
 و احسان سببیه فائده اخذ ایلد یعنی الصدقة رد البلاء و تزیید العمر ایلد عامل اولکه بوندن ایلد فائده
 اولماز * دان که این خانه از تو خواهد ماند * خشتی از سیم و خشتی از زر کیر * دانکه برینه چونکه یازانلر
 و آنکه یازان صحیح نسخدر (مخالف یاز مشلر) (این خانه یعنی کنندی خانه) (ماند بونده ماندن معناسه در
 زرا مضارع معنادر (خشتی یازی حرف وحدت) (کیر طوط یعنی فرض ایلد ترکیبده ده طوط
 فرض ایلد معناسه مستعملدر) (محصول بیت) (سن بلکه بونده کی اولک سندن کروقالسردر بر کر پیچی
 کومشدن و بر کر پیچی التوندن فرض ایلد یعنی خانگی هر تقدیر که تزیین ایدر سک غیری ایچون ایدر سین
 بس مالکی خانه زینتیه صرف ایلد بلکه صدقات و زکوة و آخرت بولنه صرف ایلد که متفع اولاسین
 ناکه ورته به قالمیه زرا انلر عدول کدر که سنک موت و فوتک غمی ایدرل * آورده اند که در مصر اقارب
 در ویش داشت بقیع مال او توانکر شد ند و جامه های کهن بمرک اویدر بدند و خز و دمیاطی
 بریدند هم در آن هفته یکی را دیدم از ایشان بر باد بانی روان و غلامی پری پیکردن او و او را با خود
 کتم * آورده اند روایت ایلد دیمکدر (اقارب اقر بانک جعبدر و اقربا قریبک جعبدر) (اصدقا
 صدیق جمعی اولد یعنی کی) (در ویشه اضافت بیانبه در) (خز خا و جعبه نك فتحی و زاء معجمه مشدده
 ایلد دکر قبونی و انک بو کنه دیرل) (سمور و سنجاب و ووشق هم حیوانه و هم کور کنه دید کلری کی
 (دمیاطی دالک کسره لایمیه دمیاط مصرده طوقون الاجه جنسیدر) (بیریند فعل ماضی جمع غائبدر
 کسیدلر یعنی بچندیلر) (باد پای انک صفتلرندن وصف ترکیبدر بل ایقلی دیمکدر) (روان صفت
 بادپا در وورو کن معناسه صفت مشبهه در) (غلامی یا حرف وحدت) (پری پیکر وصف ترکیبدر
 پری بوزلی معناسه) (دوان صفت مشبهه در غلامه دویندن بلیمی دیمکدر) (محصول ترکیب) (روایت
 ایلشدر که مصرده فقیر اقر باسی و ارایدی انک مائیک بقیه سبیه) (یعنی در یاده کننک غرق اولان
 مالدن غیر ایلد غنی اولدیلر و اسکی لباسلرینی انک اولسی سببیه برنیدلر بونده ایهام و ارقتدر
 (و خز) (و دمیاطی بچندیلر هم اول غرق اولد یعنی هفته ده انلردن بریسنی کورددم بر یورغه
 انک اوزرنده و آردنجه بر پری پیکر قول یلوب کیدر کند و مه دیدم * قطعه * وه که کرمده باز کردیدی
 عیان قبیله و یسوند * وه واولک فتحی و هاء اصلیه ایلد ادات حسرت و تغابنر واه ده دیرل (مرد
 اولی) (باز کرو) (و کردیدی فعل حکایت مفرد غائب دویندی یعنی بنه دنیایه کلیدی) (یا حرف صله
 (میان قبیله لایمیه قبیله اوزنه سنه و اراسنه دیمکدر) (پیوند خصم و قوم معناسه در) (محصول بیت)
 حیف که اگر میت کرو دویندی (یعنی حی اولوب دنیایه کلیدی قبیله سی و اقر باسی اراسنه) حاصلی
 تکرار حیات بولوب قبیله سی و پیوندی ایلد سابقده کی اختلاط ایلسه * رد میراث سخنر بودی *

رد شمع

رد ابن سید علی و سروری

رد شمع

رد شمع

وارثان را از مرگ خوشاوند * رد میراث مصدر لک مفعولنه اضافتیدر (سختتر اسم تفضیل
فتیرق و مشکرک دیکدر) وارثان فاعل ردددر (را اذات صله) زاء مفرده من تفضیل معنایه در
(مرگ خوشاوند مصدر لک فاعله اضافتی قبیلنددر) خوشاوند اسم جمع در اقربا
معنایه مفرد معنایه ده مستعملدر (محصول بیت) اگر مرده مذکور کبی نه کلیدی
وارثه میراثی رد الیک خصم لک موتندن فتیرق و مشکرک اولوردی (یعنی مال جاننددر
پس مال و بر مک همان جان و بر مکدر * سابقه معرفتی که میان ما بود آستینش
یکشیدم و کتم * با حرف مصاحبت سببی متضمن (سابقه معرفت لامیه) معرفت بونده
آشنائی معنایه در (یعنی یکمیش آشنائی سببیه) که حرف رابط صفت (میان ملامیه
(محصول ترکیب) یوزغه آت اوزره سوار اولان خصمه یکمیش آشنائی سببیه که آرا مرده
واریدی یکنی چکدم و دیدم * بیت * بخورای نیک سیرت سره مرد * کان نیکون بخت کرد کرد
و نخورد * نیک سیرت و صفت ترکیبی در خوش خوی معنایه (سره مرده اضافتی بیانیه در
نیک مرد دیکدر زیرا اصلنده یکمیش ای افعیه به دیر (سره مردی اکا عطف ایدنرا سلوب
تجمله مخالف ایشلر) کان اصلنده که آن در (که حرف تعلیل) نیکون بخت و صفت ترکیبی در
نونک کسری و کاف بحمین ضمیمه باشی اشغه دیکدر که عربیده منکس دیر افعال باندن
اسم فاعلدر بحج روستا یلری نونک ضمیمه او قور لیس یضم النون دین روستا یلری ایش
بد بخت معنایه در (کرد کرد کاف اول عجمی و مکسور در) و ثانی عربی و مفعول حذر جمع
ایلدی دیکدر (نخورد خاتک قتی و واور رسمیه فتحه قافیه ضرورتی ایچوندر وزن ضرورتی
ایچون دین خطا سوزلش (محصول بیت) بی ای ایو خوبلی ای مرد (زیرا اول بد بخت جمع
ایلدی و یمدی) یعنی چونکه اول بد بخت نیک مبر اولدی ای نیک مرد سن بی نوش جان
اولسون * حکایت * صیاد ضعیف راماهی قوی در دام افتاد طاقت ضبط ان نداشت ماهی
برو غالب آمد و دام از دستش در بود و رفت * صیاد ضعیف بیانیه (ور اذات تخصیص) ماهی
قوی بیانیه (در حرف صله) دام بونده آغ معنایه در که عربیده شبکه دیر (طاقت ضبط
مصدر لک مفعولنه اضافتیدر) و ضبطک آنه مصدر لک مفعولنه در (ماهی مبتدا) غالب آمد
خبری (در حرف تأکید) (ر بود فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیکدر) (محصول ترکیب) صیاد
ضعیفک قوی بالی (یعنی اری و قوتی بالی اغنه دوشدی آتی ضبط ایله که طاقتی اولدی) (یعنی
ضبط ایده مدی ماهی اکا غالب کلیدی و آغی اندن قایدی و کندی * قطعه * شد غلامی
که آب جوی ارد * آب جوی آمد و غلام ببرد * شد بونده رفت معنایه در (غلام بونده او غلام
دیکدر) و یا حرف وحدت (که حرف بیان) آب جوی لامیه جوی ارمق غلام ببرد مقدم مفعولدر
(محصول بیت) او غلام کندی که ارمق صوینی کنوره (یعنی ارمقندن صو کنوره ارمق
صوینی کلیدی) و او غلامی ایلدی (یعنی کوتوردی ماهی دایمی) (یعنی آغی کنور دیکدی کبی
* دام هر بار ماهی آوردی * ماهی این بار رفت و دام ببرد * بار بونده کره معنایه در (محصول بیت)
آغ هر زمان بالی کنور دی (یعنی بالی اولاردی ماهی بو کره کندی و آغی ایلدی) (یعنی
آغی قایدی و کنور دی * دیگر صیادان در ریغ خوردند و ملامش کردند که چنین صیدی
در دامت افتاد و نتوانستی نگاه داشتن گفت ای برادر این چه توان کرد که مرا روزی نبود و ماهی را
همچنان روزی مانده بود * در ریغ دالک کسریله مشهور در امامیز حسین معنایه
ضمه ایله ده کلشدر جیف دیکدر در ریغ ییدیلر یعنی خیلندیلر (که حرف تعلیل) چنین صیدی
با حرف وحدت بونجیلین بر صید دیکدر (و او حرف حال) (توانستی فعل نی ماضی مفرد مخاطب

رد شراح بیجا
رد سروری
رد این سید علی

(نگاه داشتن حفظ ایلک یعنی ضبط ایده مدک) (مرار و زری یاه اصلیه ایل رزق و نصیب
معنایه در) ایکنی روزیده رزق و نصیب معنایه اولی جائز (و یا تنکیر ایله بوم معنایه اولی
جائز (محصول ترکیب) غیری صیاد ل خیلندیلر وائی ملاست ایلدیلر که بونجیلین صید دامکه
دوشدی و ضبطنه مالک اولدک دیو دیدی ای قرداشلر نیجه اتمک کر کدر که بوم نصیب دکل ایدی
وماهینک بوم نصیب اولمیدی کبی نصیبی قالمش ایدی و یادری یاده دری کر مک کونی قالمش
ایدی یعنی دخی اجل کلامش ایدی * حکایت * صیاد بی روزی در دجله ماهی نکبر و ماهی
بی اجل برخشکی نمرد * (محصول ترکیب) نصیبسن صیاد دجله ده ماهی طوغان دجله ماهی
چوققلغنک مقامی ایکن و ایچلسن ماهی قراده اولماز زرا که اولور که صیاد شبکه سندن بالقاری
قراده دوکر و بعضی طایفه رزق بینه صوبه دوشوب خلاص اولور * حکایت * دست و پا بریده
هزار پای را بکشت صاحب دلی برو بکشت و کفت سبحان الله با هزار پای که داشت چون
ایچلس فراسیده از بی دست و پای نتوانست کر بخت * بریده اسم مفعولدر (و یا حرف وحدت
و همزه حرف توسل) هزار پا قرق ایقنی دیکلری بوجک (و یا حرف وحدت) (ور اذات مفعول
(سبحان مصدر لغله منصوبدر بر فعل مقدرله تقدیری اسیم در اتره معنایه یعنی اتره الله
تزیهها اکثر مقام تجریده مستعملدر بونده کی کبی (فر حرف تأکید) (کر بخت بونده کر بخت
معنایه در (محصول ترکیب) برالی و یاغی کلش کیمسه بر هزار پای قتل ایلدی
بر صاحب دل اوزرینه اوغزادی و دیدی سبحان الله یک اباغله که طوناردی یعنی یک اباغله که
آنک و ارایدی چونکه اجل ایشدی برالسنر و یا قسردن قاجعه قادر اولدی یعنی خلاص
بولدی * مشوی * چواید زنی دشمن جان ستان * بیت داجل پای مرد دو آن * بی بونده
ارد معنایه در (دشمن جان ستان بیانیه در) (جان ستان وصف ترکیبدر جان آلی معنایه
(بیتند فعل مضارع مفرد غائب اجل فاعلی) (و پای مرد لامیه و مفعولی) (دوانه اضافت
بیانیه) (محصول بیت) چونکه اردن جان آلی دشمن ایشد یعنی کله اجل یللی مردک
ایاغین بغلرشو بلکه برادرم ادملغه قادر اولماز حاصلی اولجک و قتی کلید که دشمندن خلاص
بولماز * دران د مکه دشمن بیانی رسید * کان کیانی نشاید کشید * دم بونده وقت وساعت
معنایه در (که حرف رابط صفت) (بیانی بری آردنیجه) (کان کیانی بیانیه سلاطین ماضیه نک
بر فسمه کیانیان دیرلر اوللری کیخسرو و آخر لری اسکندر بن دارادر) (نشاید فعل نی مستقبل
مفرد غائب لایق دکل دیکدر بونده عدم امکاندن عبارتدر) (کشید مصدر معنایه در زیرا
مضارع معانددر) (محصول بیت) اولدمده که دشمن بری بری آردنیجه کله ایشد کان کیانی
چکمک ممکن دکل یعنی هر قدر که کانکش و زور باز ایشد الی و یاغی دیر شویله که کان چکمه
قادر اولماز کان کیانه تخصیص ایلندی زیرا انلر کانلری هم ای وهم قتی اولور ایش و انلر
جیمه کانکش اولور ایش تنکه بعض توار بچیده ذکر اولمش * حکایت * ایلهمی رادیدم
سمین و خلعتی در برین و مرکب تازی در زیر و قصص مصری بر سر کنی کفت ای سعیدی
چه گونه می بینی این دیبای معل برین حیوان لایعلم کتم خطی رشتست که باب زر نوستست *
ایلهمی یا حرف وحدت (ور اذات مفعول) (سمین فعل و زنی اوزره سمین دیکدر) (و غمین
بهائی دیکدر از بر این قیمت معنایه در) (اسب تازی عربی آت دیکدر بعض نسخ ده
(مر کب عربی) دوشمش (قصب مصری از شی ایلک و ارغی کلندن طوقنور بر دوری
آلاجه نزد که مصر لک تازه جوانلری و لونداقی باشند صارولر الان از ارنده مستعملدر) (دیبا می
بیانیه معل اسم مفعولدر افعال باندن مراد طرازد که اولر مانده لباسه آن نشان ایدرادی

اوموز زنده و کوسل زنده اما بو زمانده مهجور و متروکدر الا آل عثمانك سرالرنده ایچ اوغلانی استعمال ایدر حاصلی اینکدن بهار شکنده یعنی کل و سنبل و قرنفل و غیر یلری کی ایدرلر (پس ثوبدن برپاره در که ایکی اوموزه دیگرلر دین طرازی بیتنیمش (محصول ترکیب) برسمز ایلهی کوردیم اوزرنده آغر بهالی خلعت والتده عربی آت و باشنده قصب مصری برکیمسه بکا دیدی ای سعدی نیجه کوررسین بودیبای معلم و مطرزی بوجیوان لایعلم و لایفهم اوزرنده دیدیم برچرکین خطدر که آتون صویله یازلمشدر * بیت * قدشابه بالوری حار * بجلا جسداله خوار * قد حرف تحقیق (شابه فعل ماضی مفرد مذکر غائب مفاعله باندن (با حرف صله) وری واولک ورائک فتحه لریله بنی آدم دیمکدر حرف جر فاعله متعلقدر تقدیرا مجرور مفعول به غیر صریحدر (و حار لفظا مرفوع فاعلیدر (بجلا قیاس مرفوع اواق ایدی حارندن بدللکه لیکن قرأندن اقتباسه دلالت ایلک ایچون نصب ایلدی (زیرا انده منصوبدر مفعولیت ایلله اتخذ فعلندن اما بونده جائزدر که دینلن کی حکایتله اوله و جائزدر که اعنی تقدیر لریله اوله (و جسد ایلدر بجلا دن (له خوارله مقدم خبر و خوار مؤخر متدا و جمله اسمیه صفت جسددر (خوار خاه میجه نک ضمیمه بقرا وازینه دیرلر (محصول بیت) مذکور ایلهی کاه جاره تشبیه ایلدی و کاه بقره تحقیق حار بنی آدمه مشابه اولدی اعنی بوزاغی جسدیکه صغیرا وازی صاحبدر حاصلی صغیرا وازی بوزاغی جسدلی حار بنی آدمه مشابه اولدی * قطعه * بادمی نتوان گفت ماند این حیوان * مکرد راعه و دستار و نقش بیرونش * با حرف صله (ادمی انسان (گفت مصدر معنایسته در (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدن بکرز دیمکدر مانسندن دین خطا ایلش مصرعده تقدیم و تأخیر وارد در تقدیری نتوان گفتکه بادمی ماند این حیوان (دراعه دالک کسریله طیلسان دیدکری لباسدر که بوزمانده مهجور و متروکدر (دستار بونده دلبددر (محصول بیت) دیمک اولماز که آدمی به بکرز بوجیوان مکر طیلسان و دلبد و نقش و شکل بیرونی یعنی حقیقته انسان دکلدرو انسانه بکرز مکر صورت ظاهر یسی بعض نسخه ده مکر برینه میزد و شمش * بکرز در همه اثواب و ملک هستی * او * که هیچ چیز نیایی حلال جز خونس * با حرف تائید (کرد کاف عجمک فتحیه فعل امر مفرد مخاطبدر کردیدن چکر بن و دولان دیمکدر (ملکی هستی بیانیه (محصول بیت) جیع اثواب و وارانی ملکنده یعنی ماملکنده چکر بن و دولان یعنی نجس و نقض ایلله که هیچ برنینه سنی حلال بولماز سین فاندن غیر ی یعنی فانی حلال و سائر اثواب و املاکی جیع حرامدر * قطعه * شریف اگر متضعف شود خیال مبر * که پایگاه بلندش ضعیف خواهد شد * متضعف تفعیل باندن اسم فاعلدر متعقدنکه ضد و نقض قوتدر (که حرف بیان (پایگاه باء عجمیه بونده مرتبه مراد در (بلنده اضافی بیانیه در (شد مصدر معنایسته در (محصول بیت) شریف اگر ضعیفده اولورسه خیال ایلتمه یعنی ایلله حاصلی خیال طومنه که انک بلند مرتبه سنی و عالی منصبی ضعیف اولبسر در یعنی شریفک وجودی و یا مردنیو یسی ضعیف اولغله شریفک مرتبه سنه ضعیف و نقصان کلر بینه شریف شریفدر * ورا آستانه سمین بخیج زرد وزد * کان مبر که یهودی شریف خواهد شد * آستانه سمین بیانیه (با حرف مصاحبت (میخ زرده بیانیه در (دوزد فعل مضارع مفرد غائبدر (دوزیدن میخله دیمکدر زیرا دوختن و دوزیدن مشترکدر دیمکله میخلمق پیننده بعض نسخه ده بزند دوشرینه بومعنایه (شریف بونده عزیز و مقبول معنایسته در (محصول بیت) و اگر کش اشکی التون اکسریله میخلسره یعنی بوقدر اموال و اثوابه مالک اولورسه ظن ایلله که یهودی شریف و عزیز اولبسر در یعنی مال و ملک چوقلغیه یهودی معزز و مکرمل اولماز

* حکایت * دزدی کدانی را گفت شرم نداری که از برای جوی سیم دست پیش هرلیم دراز میکنی گفت * (محصول ترکیب) براوغری بردیلمی به دیدی اونامز مبین که برار به مقدار نیجه کش ایچون الکی هرالجنگ اوکینه اوزادرسین دیلمی دیدی * بیت * دست دراز ازپی یک جبه سیم * به که بیرند بدانکی ونیم * دست دراز تقدیری دست دراز کردند در پس دست کردنگ مفعول اولی و دراز ثانسی پس دست دراز وصف ترکیبدر بین معنای یتیه واصل دکل ایش بعض نسخه ده دست درازی دوشمش با ایلله بونقدیرجه وصف ترکیبی اولور (پی باء عجمک فتحیه ادات تعلیلدر (جبه شی قبلدن عبارتدر (بیرند فعل مضارع جمع غائب تشدید ضرورت وزن ایچوندر کسدر دیمکدر (دانت کاف عجمله درهمده الی حصه دن بر حصه به دیرلر (محصول بیت) برجه کش ایچون ال اوزون ایلک یعنی ال اوزاتق یکدر که کسدر بردانک کش ایچون و یا یارم دانت حاصلی اوغریلق ایدوبال کسکدن ایشه دیلمی ایدوب ال صاغ قالمق اولی در (بونده پی بعده معنایسته در دین خطا سولش * حکایت * مشت زنی را حکایت کند که از دهر مخالف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفعان شکایت پیش پدر برد و اجازت خواست که عزم سفر دارم تا مکر بقوت بازود آمن کاهی بکف آرم * مشت زن وصف ترکیبدر یومرق اوروجی دیمکدر بونک اصلی بودر که مشت زنگ بر فندر که صاغ الک باش پرمغین سبابه و وسطی یننه الور وصول التده برنسته بی سیرایدر و مطرق اوینی کی اوینار حاصلی صاغ الینی مطرق برینه استعمال ایدر و بوطائفه بوفنده اول قدر ادمان ایدر که صاغ الینک هر بر پرمغی خیاره دوشمش تحصیل زمانده شام شریفه برقاج سمرقندی طالب علم کلدی و بعضنک بوفنده بر مقدار مهارتی و ارایدی مسافرلر در دیو بونلری منجیک حاشنه ایلندک ایچورده بر مقدار درلد کدن صکره جامک دیوارینه اولقدر مشت اوردیلر که قابل تعبیر دکل مکر انواع ادمانلر دن بو پرنوع ادمان ایش و بر کره بونلری ربوه جائنه سیره چقاردق حین مساحتده بر زمانی برضعیفه سنه قالمق بر مقدار اوینایه ایم دیدی قالدیلر و اوینایراق اول ضعیف توانانک قولنی توزینه برمشت اوردی همان دبه سی اوزره کلدی و کوم کک اولدی بز برقاج روی طالب علملر خوف ایلدک که اولدی دیو اما انلر هیچ آکنادی و قالدیلر اول مضرربی اودیلر عقلی باشنه کلنجه (پس مشت زنی زور بازایله تفسیر ایدنلر تفسیر ایلش (با حرف وحدت (ورا ادات مفعول (دهر مخالف زمان غیر مساعددن عبارتدر اضافت بیانیه در (خلق فراخده بویه در (خلق نقطه سز عریده بوغازه دیرلر و فارسیده کلو دیرلر کاف عجمک قتی و ضمیمه (فراخ فانک قتی و کسریله ککش دیمکدر واسع معنایسته کثرت اکل وعدم قناعتدن کایتدر (دست تنک وصف ترکیبدر (و یا حرف مصدر ال طارلغی دیمکدر صفر الید معنایسته حاصلی افلاسدن کایتدر (دست تنک دیو تانک کسرینه تشبیه ایدوب اضافله او قویانلر تنک طبع ایلش (بفعان با حرف صله تقدیری بفعان آمده بود در (شکایت پیش پدر برد (بعض نسخه ده مشورت دوشمش شکایت برینه (که حرف بیان (عزم سفر مصدرک مفعولنه اضافتدر (نا حرف تعلیل (مکر حرف تمی تا اوله که دیمکدر (با حرف مصاحبت (قوت بازو مصدرک فاعله اضافتدر (دامن کام لامبه در مجازا (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر مراد انکنی دیمکدر (با حرف صله) کف ال یاسی در مراد ال در مجاز مرسل طریقله (ارم فعل مضارع متکلم وحده در اله کتورم دیمکدر بعض نسخه ده میچک دوشمش (محصول ترکیب) برمشت زنی حکایت ایدرلر که دهر بخانه کلشیدی یعنی جانندن او صائش و پیرار اولمشیدی و کبک بوغزدن وال طارلغدن فغانه واضطرابه شکایتی باباسی فتنه ایلندی یعنی باباسنه حالتدن

(اما استعماله تعلق معنائه در کوکل تعلق ایلدییکی نسنه لده استعمال ایدرلر بونده غلامان)
 (و کثیرانه صفت واقع اولمش اشتراك طریقه) شاگردان چاپک پیانیه (و غلامان)
 (و کثیرانه معطوف شاگردان خدمه مرآدر) یعنی خد متکار جنسی (دارد فعل مضارع)
 مفرد غائب مذکور مقدم مفعول لری (و بازر کانه راجع تحتده ضمیر فاعلی) بشهری
 (با حرف ظرف) و یا حرف وحدت (بمقامیده بویه در) بعض نسخه ده (هر دم برینه
 هر لحظه دوشمش) بتفرج کاهیده بویه (نغم دنیا لامیه نعمت دنیا دیمکدر) متع فعل
 با بندن اسم فاعلدر فائده لایحی معنائه (محصول ترکیب) پدیدیدی ای پسر بوا سلوب اوزره که
 سن بیان ایلدک سفر فائده لری چوقدر اما بش طائفیه مسلدرا و لکبسی بر بازر کاندک که نعمت و قدرت
 وجودیه دلاور جوانلری و جاریه لری اوله و چاپک خد متکار لری دخی اوله هر کون بر شهرده
 و هر کجه بر مقامیده و هر لحظه بر سیرانکاهده دنیا نعمتلرندن فائده لده * قطعه * منم بکوه
 و دشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت * منم اسم فاعلدر
 افعال بایندن صاحب نعمته اطلاق ایدرلر حاصلی اهل دولت دیمکدر غنی معنائه اسم مفعول
 طوتوب عینی فحمله قید ایلین تصرف خاص ایلش (بکوه با حرف ظرف) دشت دالک فحی
 و شبنک سکونیه او و اصحرا معنائه (منم مبتدا و غریب ثانیه) و نیست خبر ثانی و ثانی
 خبریه جمله اسمیه خبر اول و اول خبریه جمله ابتدایه (خیمه جادر و دیک مقدم مفعول
 خوابگاه یتاجی بر یعنی یتاق و راحت بری دیمکدر) ساختن مقدم مفعولیدر (محصول بیت)
 منم و غنی اولان کیمسه طاغده و او واده و بیابانده غریب دیکدر هر یه که واردی جادر قور دی
 و یتاق و حضور بری پیدا ایلدی حاصلی هر یه که و ارسه حضور و صفا ایدر دیمکدر یعنی
 اهل دنیا هر قنده ایه ذوق و صفاده در دیمکدر * آن را که بر مراد جهان نیست دست رس *
 در زاد و بوم خویش غریبست و ناشناخت * و او بونک کی بر مراد استدرک معنایی متضخدر
 (که حرف بیان) مراد جهان پیانیه (دست رس وصف ترکیبدر رسیدن قدرت و وسعت
 معنائه) زاد و بوم جمیع کستان نسخه لده و او عطفله کلور اما سبد علی زاده و نعمت الله
 و او سز ایراد ایلش و هیچ بریسی تعرض ایامشدر که ترکیب اضافی میدر مز جمیدر و سائر
 لغتدرده بوم زمین و قرار کاهدر دیمشدر اما زاده مستقلا معنی و برعکس لکن اهالی ایچام
 دیدلر که زاد و بوم عطف تفهیدر اما زادک بوندن غیری یرده بومعنا به دلالتی یوقدر
 و العلم عند الله (ناشناخت نامعلوم دیمکدر) محصول بیت) منمک حال مذکور کیدر
 اما اول کیمسه نک که جهان مرادینه الی ابرشمن یعنی قدرت و وسعتی یوقدر حاصلی فقیر و مفلسدر
 کند بونک طوغدینی و قوبدینی یرده یعنی کندی شهرنده و مملکتشده غریب و مجهول
 و منکور در حاصلی ازی کیمسه بطن و نام و نشانی اکان * دوم عالمی که بمنطق شیرین وقوت
 فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رود بخد متش اقدام نمایند و اکرام کنند * دوم بش طائفه نک
 ایچکبسی (عالمی یا حرف وحدت) (که حرف بیان) با حرف مصاحبت سببی متضمن
 (منطق شیرین پیانیه مصدر مییدر نطق معنائه یعنی تکلم) قوت فصاحت و اولک تشدیدیه
 لامیه (مایه بلاغتده بویه در) بخد متش با حرف صله (اقدام نمایند اقدام) نمایند مقدم
 مفعولیدر (محصول ترکیب) ایچکبسی برعکس که شیرین تکلمه و فصاحت قوتیه و بلاغت
 سرمایه سیله هر یه که کیدر خدمته اقدام کوسرلر و اکا اکرام ایدرلر * قطعه * وجود مردم
 دانا مثال زر طلاست * که هر یکجا که رود قدر و قینش دانند * وجود مردم دانا لامیه
 و پیانیه در (مثال زر طلاست لامیه لدر راده تشدید ضرورت وزن ایچوندلر طلا طانک

کسر یله

رد شمع

کسر یله بالدن التو نیدر (که حرف رابط صفت) ما بعدی جائزدر که دانایه صفت اوله
 و جائزدر که زر طلایه (محصول بیت) مردم دانایک وجودی بالدن التونی کیدر که هر یه
 کیدر سه قدر و قیمتی ییلور لر یعنی خالص و صافی التون نیجه که هر یرده معزز و مکرم ایه
 اهل علمه انجیلین معتبردر * بزرگ زاده نادان بشهروا ماند * که در دیار غریبش بهیج نستانند *
 بزرگ زاده وصف ترکیبدر اکابر زاده معنائه نادان اضافه اضافت پیانیه در (با حرف صله) شهروا
 بر لغتلدر اما اصلنده هر کیدر شه لفظیه و الفظندن (معلوم اوله که ازمنه ماضیه ده بر پادشاه
 کلشدر که کونه سکه شاهی بی ضرب ایدوب التون التون برینه و اچیه بی اچیه برینه یوریدوب کندی
 حکم سلطنتنده خلق انکله معامله ایدوب بیع و شرا ایدرلر ایش حتی بوزمانده بر کیمسه نک ظلمندن
 تعمیر ایللی اولسه لر مملکتنده کون یوریدر دیرلر (پس شه شاهدن مخفقدر وروا جائز معنائه در
 اول پادشاه مذکور قضیه بی جائز کورد و کیچون اول کوندن اچیه و التون شهروا دیدلر پس شرا حاک
 بونده انواع پریشان اقواله التغات و التسون که تقیدی تضییع اوقاتدر ماند فعل مضارع مفرد غائبدر
 مانیدندن بکرمک دیمکدر) مانستن دن دینلر خطا ایلدیلر (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف
 (دیار غریب پیانیه) شین ضمیر شهر و آیه راجعدر (نستانند فعل ننی مستقبل جمع غائب
 صائون المازلر دیمکدر) حاصلی اعتبار ایلرلر (محصول بیت) (جاعل اکابر زاده شهر و آیه بکرز که
 آتی اول پادشاهک قلمروندن غیری دیارده هیچ المازلر * سیوم خوروی که درون صاحب دلان
 بمخالطت اومیل کند و صحبتش را غنیمت شناسند و خد متش منت دانند که گفته اند اندکی جال به
 از بسیاری مال روی زیبار هم دلهای خسته است و کلید درهای بسته * سیوم بش طائفه نک
 اوچکبسی (خور و وصف ترکیبدر کوزل یوزلی معنائه) و یا حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت) درون صاحب دلان لامیه (صاحب دل سکون بایله و لجه و صف ترکیبدر) اما کسر بایله
 لامیه در (حاصلی بونک کبیرایکی وجهله اوقنور) و الف و نون ادات جعدر (با حرف صله
) مخالطت معافله بایندن مصدر در ونا سلوب عجم اوزره مطول یازیلور و تلفظ اولنور (اختلاط
 و مخاطبه قر شفقدر) اویه اضافت لامیه در (میل کنندک مفعول صریحی) و بمخالطت غیر صریحی
 وجهله فعلیه خبر مبتدا در که دروندر (محصول ترکیب) اوچکبسی بر خوب روی در که صاحب دللرک
 درونی انک اختلاطنه و یا انکله اختلاطه میل ایدر و صحبتی یعنی مصاحبتی غنیمت کلرلر و خد متنی
 منت ییلورلر که اولولر دیمشدر (اندکی جال بیه مصدرله و اضافتله از احق جال) (بسیاری مالد
 ینه بویه در بعینه) حاصلی جال آرنلی مالک چوقلو غنندن یکدر ز بر روی زیباخته کوکلر مرهیدر
 و بقلو قبول معنای کلبیدی کاف عربک کسر سه تنه تخصیص ایدرلر خطا ایلشدر ز بر فحمله اقصیدر
 * قطعه * شاهد آنجا که و د عزت و حرمت یند * و بر آند بقیه شپرد و مادر خویش * (شاهد
 بونک کی برلده محبوب معنائه در) ورا کردن مخفقدر (بقهرش شین ضمیر معناده بر آنده مقیددر
) (محصول بیت) (محبوب اول یه که کیدر یعنی هر یه که کیدر عزت و حرمت کورر و اکرانی
 کندینک اتاسی و اتاسی یانلرندن قهر ایلده سورلر سه) حاصلی کیم اولور سه اکا اتالی و اتالی ایدر
 * بر طاوس در اوراق مصاحف دیدم * کفتم این منزلت از قدر تومی ینم ینم * بر بیه عجمله و تخفیف
 رایله لفظ مشترکدر قناد ایله یلک یننده اما بونده یلک مراد در قناد دین خطا سویلدی ز بر
 مصاحفه یلک قنور قناد قولناز (و بونی هر کس ییلور پرک راستی تشدید ایله قید ایدرلر ضرورت
 وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکلر یش) در برینه ریازانلر معنی جانبته ناظر اولماز لایمش (اوراق
 مصاحف لامیه مصاحف مصحفک جعیدر) منزلت نامرتب اتاسی کی سلوب عجم اوزره مطول
 یازیلور و مطول تالر کی تلفظ اولنور (پس ضمیر خطاب اعتبار ایدن غفلت ایلش) (ینم بیه بایله

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد سروری و شمع

رد شمع

رد این سید علی و سروری

رد سروری و شمع

رد این سید علی

زیاده معناسنه در (محصول بیت) (طاوس یلکنی مصغله اوراقی اراسنده کوزدم) (تکه عاداتا
 اوغلا نچقار طاوس یلکنی مصغله اوراقی اراسنه قویغتلردر) (پس مصغله اوراقی اوزره
 طاوس قنادینی کوزدم دین ای کوره ممش) (کوز بچک دینم بومرتبه و منزلی و بومقامی سنک قدر کردن
 وجد کردن زیاده کوزورم) (یعنی بومکرم و معزز مقام سنک لایق دکلدر) * گفت خاموش که هر کس که
 بجالی دارد * هر یک پای نه دست ندارند ش پیش * خاموش فعل امر مفرد مخاطب با سیم اول
 دیمکدر) (که حرف تعلیل) (جالی یا حرف تنکیر) (ندارند ش شین ضمیر معناده پیشه مقیددر) (پیشش
 تقدیرنده) (ندارند برینه نوله بداند یا زانر بایله صحیح نسخه له مخالف یا زمشلا اگر چه تا و بیلله
 معنی و یرم قابلدر) (محصول بیت) حضرت شیخ پیورر برطاوسه بن بویه دینجه دیدی اسیم اول
 زیراهر کیمک که جالی وار هر زه به که ایاق قور یعنی کیدر او کینه ال طومنزلی یعنی اتی کیمسه رد
 و منع ایلمن بلکه هر کس کل بری جانم دیرل زیرا صاحب حسنه هر کس طالبدر * نفلسم *
 چون در پسر موافقت و دلبری بود * اندیشه نیست کر پدرا زوی بری بود * جیع شراح بوانیکی بیی
 رباعی دیو یا زمشلا حال بوکر باغینک بحری معین بحردر نهایی بوده بحر هرج اقسامنددر یعنی بحر
 مضارع احز بدر و رباعی بحرینه قریبدر دلبری یا حرف مصدر (بری بونده بیزار معناسنه در
 (محصول بیت) چون پسرده موافقت و دلبرک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لایق و قابل اوله
 غم بوقدرا کر باباسی اندن بیزارا ولورسه زباهر کس اکابا با نور حاصلی هر کیمسه انک کپی فرزنده جانم
 اوفل دیر * او کوهرست کو صدقش در میان مباح * در نیم راهمه کس مشتری بود * او خیری
 بیت سابقه پسره راجعدر و مبتدا در (کوهر خبری) (کو فعل امر مفرد مخاطبدر کویندن
 گفتن دن دینلر خطا سوبلدی) (صدقن مراد بابا سیدر تشبیه طریقه) (مباح فعل نهی
 مفرد مخاطب اوله دیمکدر) (در نیم شول انجویه دیرل که برصدفده بالکز اوله اما انسانده نیم
 باباسی اولمیان دیرل و حیوانده اناسی اولمیان و جادانده نظیری اولمیان) (محصول بیت) اول پسر
 کوهردر سوبله صدق اراده اولسون یعنی صدق مطلوب بمن دکلدر کرکز را در نیمه هر کس
 مشتری اولور و یا مشربدر یعنی هیچ کیمسه دلبری باباسله استمر بالکز استر تکه صوبی پیورر
 (پدر را تابکی همراه آن شیرین پسر نیم) (الهی باشند روزیکه اورای پدر نیم) * چهارم
 خوش اوازی که آب از جریان و مرغ از طیران باز دارد پس بوسیلت ابن فضیلت دل مردمان
 صید کند و از باب معنی بمادمت اورغبت نماید * چهارم دور دنجیسی بش طائفه نك (خوش
 اواز وصف ترکیبی) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (جریان مصدر در جری یچی بدن
 یعنی ضرب بابت ناقص یا بنسندن افاق معناسنه) (طیرانده مصدر در طار یطیردن ضرب بابت
 اجوف یا بنسندن اوچق دیمکدر) (باز دارد آلیفور یعنی مانع اولور با حرف مصاحبت) (وسیلت
 شول نسنه در که انکله غیره اولشله یعنی غیره بقین اوله تاز، تسویل اسلوب عجم اوزره در
 (فضیلت معرفتده ارتقلعه دیرل و تاینه مذکور کیدر) (دل مردمان لامیه) (و کندن مفعول اولی
 (وصید تانیسی) (ارباب ربك جمعیدر اصحاب معناسنه) (معنایه اضافتی لامیه در) (با حرف صله
 (مادمت مفاعله باندن مصدر در ندیمکد دیمکدر یعنی مصاحبت معناسنه در) (ویه اضافت لامیه در
 (رغبت نمائینک مفعول صریحی) (و بمادمت غیر صریحی) (محصول ترکیب) (دور دنجیسی برخوش
 اواز در که صوبی اققدن و قوشی اوچقندن منع ایله حضرت داود پیغمبر علیه السلام اوازی کی
 پس بوفضیلتک وسیله سی و سببیه خلقک کوکلی شکار ایدر و ارباب معنی انک مصاحبت رغب
 کوسرزل * بیت * سمعی الی حسن الاغانی * من ذا الذی جس المانی * سمع سبنک فنی و ممیک
 سکونله قولی معناسنه در بای متکلم ایله اضافت لامیه در و تقدیرا مرفوع مبتدا و جائزدر که سمعی

رد شعی

رد ابن سید علی

رد شراح جیعا

رد ابن سید علی و سروی

مطل

سید علی زاده طریان بازمش
 و سروی بویه یاز دیغنه
 اعتراض ایلمش و دعا کویه
 بویازی زیاده ناپسندکدی
 پس متعدد شروخه مقید
 اولدم کوزدم فی الحقیقه جمع
 شروخنده رانک با اوزره
 تقدیمیه بولدم لیکن بنده
 بوخطای سهو قلمرینه جل
 ایدرم لامعی چلبینک نعت
 رسولده صلوا علیه فعل
 ماضیدر پروردیغنی جل
 ایلدیکم کی و الا بولرک کی
 افتدیلدن بویه خطا قصده

مقارن اولماز فندر پس معترضک اعتراضی یا تعصب طریقه بویه اولور و یا قصور فهمدن عنی عنه س

سمعی واصغاتی معناسنه اوله ایشتک و دیکلمک دیمکدر) (پس حرف جر مقدره متعلق اولر
 (حسن صفت مشبیه در) (اغاتی یا اضافت صفتک موصوفه اضافتیدر) (اغاتی جمع اغنیه غنا
 معناسنه در) (پس اغنیه جمع غنادر دین کندی زعمیه سوبلش) (من اسم استفهام محلا مرفوع
 مبتدا) (ذا اسم اشارت محلا مرفوع خبری) (الذی اسم موصول) (جس جملة فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب یا بشدی دیمکدر مس کبی جملة فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر الذینک والذی
 صله سبیله محلا مرفوع صفت ذادر) (المثنائی جمع شنادر ایکی قللی سازه دیرلر تکه مثال جمع
 مثلدر که اوچ قللی سازه دیرلر) (مثنائی جس نك مفعولدر و سکون یا ضرورت وزن ایچونددر
 (محصول بیت) بن قواعم کوزل غناله در و یا خود بن سماع واصغام کوزل اوازه مقیددر یعنی میل کوزل
 آوازه در کیدر شول کیمسه که ایکی قللی ساز چلریغنی اکانه اعتبار مقصود بودر که کوزل
 اوازی سازه ترجیح ایدر حاصلی بن میل حسن صوته در سازه دکل علی الخصوص که قللی ساز
 دیکلمک حرامدر مصراع ثانیست تحقیقنده مراد حسن صوتدر دین بیتدن مرادی بطامش
 * قطعه * چه خوش باشد اواز زم و حزن * بکوش خریفان مست صبوح * اواز زم بیانیه
 (حزن یا اینجه و نازک معناسنه در) (با حرف صله) (کوش قولی) (خریف باده مصاحبی) (الف
 و تون ادات جمع) (کوش خریفان لامیه) (مسته اضافت بیانیه) (و صبوحه لامیه) (صبوح
 مصدر در صباح و قنده شراب ایچیکه دیرلر تکه غبوق عکسنه دیرلر حاصلی فاعول وزنی اوزره
 مصدر لدر) (صبوح صباح و قنده ایچیلن شرابک اسمیدر دین مخالف سوبلش) (محصول بیت)
 نه خوش اولور بومشقی اینجه اواز صبوح مستی اولان حرفلر قولغنه یعنی قوللرینه لطیف کلور
 * به از روی خوبست اواز خوش * که آن حظ نفسست و این قوت روح * ان روی خوبه
 اشارتدر) (و این اواز خوبه) (محصول بیت) (روی خوبدن خوب اوازی یکدر زبیر روی خوب
 حظ نفسدر) (و اواز خوب قوت روحدر حاصلی حضرت شیخ اوازی روی خوبه ترجیح
 ایدر لیکن فیه مافیه * پنجم پیشه وری که بسی باز و کفافی حاصل کنند آب روی
 از بهر نان ریخته نشود چنانکه خرد فندان گفته اند * پنجم یعنی مذکور طائفه نك
 بشجیسی) (پیشه بیه عجمیک کسر یله صنعت دیمکدر) (ور و اوک فحیله ادات نسبتدر لی معناسنه
 اوته بقالی در و اوایل علی کل حال صنعتی دیمکدر یعنی اهل صنعت) (و یا حرف وحدت) (که
 حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (سعی باز و مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (کفافی یا
 حرف وحدت) (تا حرف تعلیل) (آب روی لامیه) (بهر نانه بویه در) (ریخته نشود دوکوش
 اولمیه یعنی دوکلیه) (محصول ترکیب) (بشجیسی بر اهل صنعتدر که سعی باز و بیه بر کفاف حاصل
 ایلمه تا کیم اتمکچون بوز صوبی دوکلیه حاصلی جرم و کدیه به محتاج اولمیه شوبلکه عقلا
 دیمکدر * قطعه * کر بغیری رود از شهر خویش * سختی و محنت نبردیشه دوز * با حرف
 صله) (غیری یا حرف وحدت) (سختی یا حرف مصدر) (پیشه یمه به دیرلر) (پیشه دوز وصف
 ترکیبدر دوزیدن رودک و نبردک تنباز طریقه فاعلدر لغت حسبجه یمه دیکیمی دیمکدر
 اما استعمالده اسکیمی به دیرلر) (محصول بیت) (اگر غریبلکه کیدر سه یعنی دیار غربته کندی
 شهرندن شدت و محنت ایلمن یعنی چکمریشه دوز یعنی اسکیمچلاک بر جزئی صنعت ایکن انک اهلی
 هر زه به و ارسه اول صنعتله پکنور * و بر بخرابی قند از مملکت * کرسنه خسبد ملک نیم روز *
 و را کردن محفندر نکه مکرر بیان اولندی) (با حرف صله) (خرابی یا حرف مصدر خرابلق
 مقابل معمر لوق رد یعنی شتک) (قند فاده کسر و ضم جائزدر اصلی افتددر همزه نك فتح و ضمیه
 مصدری افتادن و افتیدن کلور همزه حذف و ایچق فاکسر و ضمیه مستعملدر فاحفظ) (از مملکت

رد شعی

اغنیه همزه نك ضمی و کسری
 و یا نك تشدید و تخفیفیه
 تغنی اولنان بر کوه نغمه در کذا
 فی اللغات للطابع

رد شعی

رد شعی

مطل

فتنه متعلق قدر (کرسنه بولفظ ابکی وجهله مستعملدر بریسی بونده کی کی یعنی کافک ضمی ورائک سکونی و سبک کسریله و بریسی کافک ضمی ورائک کسری و سبک سکونیله فاحفظ (خسبد خاگ ضمی و سبک سکونی و بایک فحیله فعل مضارع مفرد غائب باتور و اوور دیمکدر خسبدندن ملک خسبدک وفتدک فاعلیدر تشارع طریقله (نیم روزه اضافتی لامیه در (نیم روز ترکستانده برشهرک اسمیدر ملکی نیم روزه تخصیص پینه دوزه قافیه اولق ضرورتی ایچوندور والا مذکور معناده هر ملک بردر (محصول بیت) پینه دوزک حالی معلوم اما اگر کندی مملکت و سلطنتدن برخراب آباده دوشرسه نیم روز پادشا هبسه ده النده برکالی و صنعتی اولدیغی تقدیرجه آج باتور یعنی اچ قالور بونده مراد خرابلقدن کندی مملکتدن غیریدر والا حقیقتده خراب آباده مکه بولاری کی ذخیره سی اولدیغی تقدیرجه هر کس اچ باتور حاصلی مراد برتیلدر والا حقیقتده بویه اولق لازم دکل * چنین صفتها که بیان کردم در سفر موجب جمعیت خاطرست و داعیه طیب عیش اما آن که ازین جمله بی بهره است بخمال باطل درجهان برود و دیگر کس نام و نشان نشود * چنین صفتها بونجیلین صفتلر (که حرف رابط صفت) و یا حرف بیان (موجب جمعیت خاطر لامیه در سبب جمعیت خاطر دیمکدر (داعیه باعث دیمکدر (طیبه اضافتی اسم فاعلک معنونه اضافتیدر (وعیشه اضافت صفتک موصوفه در (بی بهره بی نصیب دیمکدر (باحرف مصاحبت (خیال باطل بیانیه (در حرف صله در با معناسته (جهان دنیا (دیگر داخی دیمکدر (معناسنی دخی کرو دین سوزی کرودن اکثریمش (محصول ترکیب) بدر دیر بونجیلین صفتلر که بیان ایلدم سفرده جمعیت خاطر سید رو کو یک درلکه باعثدر اما اول کیمسه که بوجهل دن یعنی مذکور بش طائفه دن اولمایوب جیعتندن بی نصیب اوله ساحت جهان باطل خیال و وهم فاسدله کیدر ودخی کیمسه نام و نشانی ایشتی یعنی نیجه اولدیغی کیمسه دیوماز زرا مشهور و نامدار کیمسه دکلدر که اندن خبر المتی ممکن اوله * قطعه * هر آن که کردش کیتی بکین او برخواست * بغیر مصطلحش رهبری کند ایام * کردش اسم مصدر در کر دندن دوش دیمکدر (کیتی به اضافت لامیه در (کیتی کاف محکم کسریله و یا اصلیه ایله جهان دیمکدر (باحرف صله (و کین کاف عربک کسریله عداوت دیمکدر (اویه اضافت لامیه در (برخواست قافقدی یعنی قصد ایلدی (باحرف صله (و غیر بونده خلاف و عکس معناسته در (مصطلحه اضافتی لامیه در (رهبر قولاغوز و صف ترکیبدر بریدن بوله ایلمک دیمکدر لازمی قولاغوز لقدر (رهبر کندک مفعول صریحی (و بغیر غیر صریحی (و ایام فاعلی (محصول بیت) هراول کیمسه که عالمک تبدل و تغیری یعنی انقلاب احوال عالم انا عداوته قیام ایدوب قصد ایلدی ایام و روزگار اناک مصطلحک خلافت و عکسنه اکا قولاغوزلق ایدر یعنی اکا مرادینک خلافت دلالت ایدر * کبوتری که دکر آشیان نخواهد دید * قضاهمی بردش تابستوی دانه و دام * کبوتر کوکرجین (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان) (دکر دخی دیمکدر (آشیان بوا (نخواهد دید دیدن معناسته کور مبسر در یعنی کورمک مبسر اولمبسر در (قضای مبتدا (همی ها حرف تأکید می حرف استمرار (شین کبوتره راجعدر (تا بونده الی معناسته در (باحرف صله (سوی جانب دیمکدر (دانه به اضافت لامیه در (دام بونده طوزاق معناسته در (محصول بیت) برکوتر که دخی آشیانی کور مبسر در یعنی کورمک مبسر و مقدر اولمبسر در قضای آسمانی اتی دانه و دام جانبته ایلدر یعنی شکار اولور حاصلی اتی یا آوجی اولور و یا مرغ شکاری الور * بسر کفت ای پدر قول حکما را چه گونه مخالفت کنم که گفته اند رزق اگر چه

مقسومت باسیب حصول آن تعلق شرطست و بلا اگر چه مقدرست از ابواب دخول آن احتراز واجب * باحرف صله (اسباب حصول آن لامیه لر در (اسباب سبک جعیدر تعلقدن مراد مباشرتدر (ابواب دخول آن لامیه لر در (محصول ترکیب) بسر باباسنک جوابنده دیدی حکماک قولنه نوجهله مخالفت ایتدین که دیمشدر رزق اگر چه مقسومدر یعنی از لده هر کسک رزق تعیین اولمشدر لیکن اناک حصولک سبیلرینه مباشرت شرطدر یعنی عقل مباشرت اقتضا ایدر بلا ده اگر چه مقدر در اما اکا داخل اولق ابواب و اسبابندن احتراز واجبدر قال الله تعالی و لاتلقوا بایدیکم الی التهلكة حاصلی بونک کیلر مقتضیات عقلنددر * قطعه * رزق اگر چند بی کان برسد * شرط عقلست جستن از درها * اگر چند اگر چه که معناسته مستعمل لفظدر (پس اگر ی ادا ت شرط) (و چندی کم خبریه معناسته اعتبار ایدر نلر چند آن کی بوفته چند آن وقوفلری یوغیمش (محصول بیت) رزق اگر چه که بی کان و بی شک ایشور یعنی مقدر اولان رزق البته هر حیوانه کلور واصل اولور لیکن عقلک شرطیدر قبولدن استمک یعنی عقل رزق اهل دنیادن رجا ایلک اقتضا ایدر * و رچه کس بی اجل نخواهد مرد * نومرود در دهان از درها * مرد بونده مردن معناسته در (مرومیک ورائک فحیه ریه کتمه دیمکدر فعل نهی مفرد مخاطبدر (در حرف صله در با معناسته (دهان از درها لامیه عربجه از درهای تعبانددر (محصول بیت) دخی اگر چه که کیمسه اجل سزا و لمبسر در یعنی کیمسه بی اجل اولور اما سن از درها اغزیسنه کتمه یعنی هلاله اولاجق بره واره * درین صورت که منع بایل دمان بزغ و با شیر زیان نیجه در افکنم مصلحت آنست که سفر کنیم که ازین پیش طاقت بی نوبی ندارم * با حرف صله و یا حرف مصاحبت (پیل دمان بیانیه قوتی و هینتی قبل (بزغ اورم و یا اور و شورم جنک ایلکه قادرم دیمکدر (باحرف صله (شیر زیان بیانیه زبان برنجی حیوانک صفتلرندر کور کوره مش و غضبه گلش دیمکدر (که حرف تعلیل (ازین پیش بوندن زیاده دیمکدر یعنی شمدنکرو (طاقت بی نوبی لامیه در (بی نوبی قدرت و بی زاد معناسته در (و یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بوصورنده که نم یعنی بوقوت و زور و بومشت زنگ که بنده وار قوتی و هینتی قبله کندی اوروم یعنی اکا بی پروا مش اوروم و یا انکله صواشه قادرم و شیر زیانه نیجه براغورم یعنی انکله نیجه طولشماغه قادرم اصکرچه اول نیجه اورمقده ماهر در پس مصلحت اولدر که سفر ایدمکه بوندن ارتق نواسر لقه طاقت کتوره نم * قطعه * چون مرد در فناد زجای و مقام خویش * دیگر چه غم خورد دهه آفاق جای اوست * در حرف تأکید (فناد فانک کسریله و ضمیله دوشدی دیمکدر بونده ایرلدی معناسته در (جای و مقام عطف تفسیری (خویشسه اضافت لامیه (دیگر بیاله دخی دیمکدر (آفاق بونده اطراف معناسته در (جای او لامیه (محصول بیت) چونکه اری یعنی کشتی وطنشدن و مقامندن دوشدی یعنی مفارقت ایدوب ایرلدی دخی نه غم بر زرا جیع اطراف عالم اناک مقام و مکانیدر * شب هر توانگری بسر ای همی رود * در ویش هر یکجا که شب آمد سرای اوست * بسرایی با حرف صله (و یا حرف وحدت (محصول بیت) کیجه هر برغنی بر سرایه و بر او کیدر یعنی هر کس کندی اوینه کیدر اما در ویش بی کس هر برده که کیجه کلدی یعنی قرا کوانی بصدی اناک سراییدر حاصلی کیجه کندی بی زده دوترسه انده باتور قالور یعنی جیع عالم اکا نسبت برابر در * این بکفت و همت خواست و پدر را وداع کرد و روان شد و در هنگام رفتن شنید ندش که می گفت * محصول ترکیب) بومذ کور قطعه بی سوبلیدی و همت دبلدی و باباسنه وداع ایلدی و کندی کتمک وفتنده ایشته یلر که سوبلیدی یعنی

بعض انعام دیدیکه نیم روز نصف دنیا دن کایندر زیرا شمس حد استوایه وار دقه نصف دنیا مقداری قطع ایلش اولور پس نیم روز بوجهله اضافت لامیه اولور

سید

ردشعی

بویلی اوقوردی * بیت * هنرور که بخش نباشد بکام * بجایی رود کش ندانند نام * هنرور
 اهل کال دیمکدر هنری معناسنه پیشه ور کبی که سابقا کیدی (که حرف رابط صفت) بکام
 مرادنیج دیمکدر (بجایی باحرف صله) و یا حرف وحدت (رود فعل مضارع مفرد غائب و یا فعل
 امر مفرد غائب) کش کافک فتحیه در ز را ضمیرک ماقبل بودله مفتوح اولور ضرورت وزن
 اولانینجه والا ساکنده اولور پس کسر کافله اوقویان خلاف قاعده اوزره اوقورمش (که حرف
 رابط صفت و یا حرف تعلیل) و شین ضمیر هنرور راجعدر معناده نامه مقید در نامش تقدیرنده
 (محصول بیت) اهل هنر که طالعی مرادنیج اولیه یعنی اکا بخت ودولت مساعد اولیه
 بریره کیدر و یا بریره کنسونکه ادبی بتلزل و یا بتلزل حاصلی نام و نشانی اکلا زوایشیدلر
 بره کیدر باخود برخلاف سمت کیدر که نام و نشانی چیمیه و یا کنسونکه نام و نشانی چیمیه * نارسید
 بکنار آسکه سنک از صلابت او بر سنک همی آمد و آوازش بفر سنک همی رفت * ناحرف انتها
 الی معناسنه (برسد فعل ماضی مفرد غائب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل) باحرف صله
 (کاراب لامیه) و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) صلابت شدت یعنی بکک و تیلیق
 اویه اضافت لامیه در ضمیر آبه راجعدر (همی ها حرف تأکید) می آمد حکایت حال
 ماضیدر (و آوازش ضمیری بنه آبه راجعدر) باحرف صله (فر سنک عربجه فرسخ دیدکلر یدر که اون
 ایکی بیک ادم بر مقدار نه دیرلر) همی رفت حکایت حال ماضیدر کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب)
 مشت زن کندی تا بر صویه ابرشدیکه یعنی بر صویک کنار نه که صلابت و شدتیدن وحدت
 جریانندن طاش طاش اوزره کلوردی یعنی او کینه کلن طاشلری یوا لاردی تنکه پک افار
 صولرک شاندندر و آوازی بر میل بره کیدردی یعنی خروشی و جفلیسی بر میل مقداری بره کیدردی
 * بیت * سهیمین آسکه مرغ ابی درواغمن نبودی * کترین موج آسبا سنک از کارش درر بودی *
 سهیم فارسیده خوف معناسندر (معلوم اوله که آخری میم اولان گله به ادات نسبت داخل اولتی
 مراد اولسه اکثریا بر کاف بجمله توسط ایدرلر) غمکین و غمکین و شرمکین کبی اما مطرد دکل زرا
 غینه دیرز کافسز پس غمکین اصلنده غم آکیندر دینن سهو ایلش زرا الف ممدوده نک
 لغتلر نه حد فی جائز دکلدر علی الخصوص که سهیمکینه اول ملا حظہ غایتله فاسددر تأمل ندر
 (سهیمکین قور قیج دیمکدر) ابی باحرف وحدت (که حرف بیان) مر غابی اور دکلدر (ایمین امین
 معناسنه در) کترین ترادات تفضیل (و یا فونون ادات نسبت) آسبا سنک دکرمان طاشی (در حرف
 تأکید) ر بودی راده فتحه و ضمه لغتلر (باحرف حکایه) (محصول بیت) بر قور قیج صوایدیکه
 اور دک ایچنده امین دکل ایدی یعنی اور دک که صوقوشیدر اول صویک صلابتیدن و شدت
 جریانندن ایچنده بوزمکه خوف ایدردی مبادا که صوطو پارلیه دیواک کوچک موجی دکرمان
 طاشی کارندن قابوب کتوردی حاصلی قره صوکی و یا طونه کبی طاشدقلر نه شدت و صلابتله
 اقردی * کروهی مرد مازادید که هر یک بقراضه در معبر نشسته و رخت سفر بسته
 جواتر ادست عطا بسنه بود زبان ثاب ک شود چند آنکه زاری کرد یاری نکر دند و گفتند *
 کروهی کاف بجمک ضعیله و یا وحدتله بر بلوک (مرد مازار ادات مفعول) (که حرف بیان
) باحرف مصاحبت سبیتی منضمین (قراضه فافک ضعیله و تخفیف را الیه التون و اغنه در که فارسیجه
 ریزه زردیمکله تعبیر ایدر لظاهر ایچه مراددر والا التون اوای معاملانده جاری دکلدر اخر نه
 یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدتدر دین غلط سو یلش) معبر سامی لغتلر
 معبر کشتی کدر که دیش یعنی یکید کبسی که خلقی صودن کچورر اسکدار قابقری کبی اسم الت
 وزنی اوزره در واول یکیدکری بره معبردر اسم مکان وزنی اوزره (دست عطا اضافت بیانیه در

ردشعی

مطالعه

تمکین ایامثال اولغه الوردی
 زرا اصلی نمک در و نمک
 آخری میم دکلدر مکر
 مرادی غم اوله لکن بونده ده
 التباس هجنتی وارد
 للطابع

ردشعی

و پرک

و پرک الی یعنی هیچ بر نشسته به مالک دکل ایدیکه معبر اجزته و پر (زبان ثنا بیانیه) یعنی کبی به
 دعا و ثنا ایدیدی (برکشود اچندی یعنی ملاحی مدحه باشلدی) زاری بای اصلیه ایله تضرع
 معناسنه در (یا معصنر دین بودی بطر ایش (باری باحرف مصدر) (محصول ترکیب) مشت زن
 صویک کنار بنه ابرشدیکه بر بلوک مر دی کوردیکه هر بریسی بر قراضه سبیلله یعنی بقراضه
 اجرتله معبرده اوتور مشلر ایدی و سفر اتوانی باغملشلا (مشت زن عطا الی بغلوایدی یعنی
 اجرت کشتی به و بر مکدر نشسته به مالک دکل ایدی ملاحه مدح و ثنا ایلمکه باشلدی اولقدرد که فر یاد
 و فغان ایدیدی یارلق و بولد اشلق ایلمدیلر حاصلی مرحت و شفقت ایلدیلر و دیدیلر * بیت
 * بی زر نتوانیکه کنی بر کس زور * و زررداری زور محتاج نه * بی زر اتون سر
 (نتوانی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب قادر د کلین دیمکدر) نه یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل
 (محصول بیت) زر سر کیمیه زور ایلمکه قادر د کلین اما زورک واریسه زوره محتاج د کلین
 حاصلی قوت و زور ایله مراد حاصل اولماز ایکن زورک واریسه ظلم و زوره محتاج د کلین زرا
 زرا ایله جیع مصالح حاصل اولور * ملاح بی مروت ازو بونده بر کردید و گفت * (محصول ترکیب)
 ملاح بی مروت اندن خنده ایله یعنی کولمکه دوندی و دیدی یعنی مزلنک طریقیله بوکا توجه
 ایدیدی و دیدی * بیت * زرتداری توان رفت زور زردریا * زورده مرده جد باشد زریک مرده بیار *
 زورده مرده لامیه (و هاء رسمی مقدار معناسنی افاده ایدر یکساله و یکماهه کبی بر یللق و بر یللق
 دیمکدر) بونده ده بر آدمک دیمکدر یعنی بر آدم اجرتی مقداری و اون آدم قوتی مقداری
 (محصول بیت) اچک بوقدر یعنی چونکه اچک و بولک بوقدر در یادن زور ایله کتمک اولماز
 اون کشتی زوری مقداری نه اولور و بونده نه فائده ویرر بر آدمک اچقه کتور یعنی بر آدمک اجرتی
 مقداری ایچه (از برادر یادن قوتله بکلن معبرله بکلور در با بورد یعنی مبالغه طریقیله در زرا در با
 جاری اولماز مکر کیم اسکدار بوغازی کبی بر اوله فندبر * جواتر ازین طعنه دل بهم رآمد
 خواست که از انتقام کشتی رفته بود آواز داد که اگر بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی
 دریغ نیست ملاح طمع کرد و کشتی را باز کرد آید * (جواتر را ادات تخصیص) (طعنه لغته
 نره ایله اورمقدر) اما بونده خاطره طوقمقدر (بهم برآمد بیحضور و متعصب اولدی دیمکدر
) کرد آید دوندردی دیمکدر (زرا الف و نون ادات تعدیه در اصلی کردیدندر دوغک دیمکدر
) (محصول ترکیب) جواتر ملاحک بوطعنه سندن کولکی متکسر و متعصب اولدی دیلدی که
 ملاحدن کینن آله کشتی کتمش ایدی آواز و پردی که اگر بوقفتا له که کیمشم قانع اولور سک
 دریغ دکلدر ملاح طمع ایدیدی و کشتی بی کرو دوندردی * بیت * بدوزد شره دیدنه هوشمند * در آرد
 طمع مرغ و ماهی بیند * باحرف تأکید (دوزد فعل مضارع مفرد غائبدر دوز بدندن دیکمک
 دیمکدر دوختن دن دینلر زائد سو یلشلا) شره شبنک و رانک فتحه لریله غلبه خرصه درلر
 صغتی شره کلور فرق وزنی اوزره علم بایندن هاء اصلیه ایله اما فارسیده هاء رسمی شکلنده
 اوقومقده جائز (بدوزد فاعلیدر) (دیدنه هوشمند لامیه) (در حرف تأکید) آرد فعل مضارع
 مفرد غائب (طمع فاعلی) (مرغ مفعول صریحی) (و ماهی اکا معطوف) (ویند غیر صریحی
) (محصول بیت) عاقل کیمسه نک حرص کوزنی دیگر یعنی بغلر حاصلی کور ایدر طمع مرغ و ماهی فی
 بنده کتورر یعنی دوزاخه حاصلی طمع سبیلله باغه کرفنار اولور * چندان که دست جوان
 بریش و کربان ملاح رسیده اورا بخود در کشید و بی محابا فرو کوفت بارش از کشتی بدرآمد که
 پشئی کند همچنان در شتی دید پشست بکرد آید مصلحت آن دیدند که با او مصلحت کشت
 و با جرت کشتی مسامحت نمایند * چندان که اولقدرد که (یعنی همان که دیمکدر) (دست جوان

ردسروری

رد این سید علی و سروری

لامیه جوانک الی دیمکدر با حرف صله (ریش رانک کسر یله بونده صقل دیمکدر) (کر بیان معطوفدر ریشه) (و ملاحه اضافت لری لامیه در) (دست مبتدا) (رسید خبری) (اورا ملاحی دیمکدر) (مخود با حرف صله کنیدی به کشید چکدی دیمکدر) (بی ادات سلب) (مجاها مفاعله بایندن مصدر دراصلی مجاها در تا اسلوب عجم اوزره حذف اولشدر زیر مفاعله نك ناقصندن تابی حذف ایلک قاعده ازندنر یعنی بی پاك و بی پروا دیمکدر) (بی میل و توقف دین بولفته وقوفی یو غیش) (فرو بونده ادات تا کیددر) (اکوفت کاف عربك ضمیمه دو کدی یعنی ضرب شدیدله ضرب ایلدی) (که حرف تعلیل) (بشتی بشت باء مجمک ضمیمه ارقه دیمکدر) (و یا حرف مصدر مظهرت و معاونت معناسنه در) (همچنان ملاح کی دیمکدر) (درشتی درشت ایری دیمکدر) (عربجه خشن دیرل خانک فحقی و شپنک کسر یله) (و یا حرف مصدر مراد با و زلق در حاصلی کنک) (با و جوانه دیمکدر با حرف مصاحبت) (اجرت کشتی مصدرک فاعله اضافتدر) (مساحت مفاعله بایندن مصدر در لغته مساهله در یعنی آسائلق اما بونده سخا و جو مرد لك معناسنه در) (پس مختار صحاحدن المساحة المساهله و تسامحو تساهلوا دین اجمال ایلش) (محصول ترکیب) (همان که جوانک الی ملاحك صفالنه و یقاسنه ایشدی اتی کنبدنه چکدی و بی پروا وافر دو کدی بولداتی کیدن کوردی بونی دو کدی بکنی و کیدن طشره کدی که مظاهر و معاونت ایلله مذکور کمچی کی که خشم وحدت کوردی پس ارفاسین چوردی یعنی فرار ایلدی ایمدی مصلحت اتی کوردیلر که انکله مصلحت ایدر و کی نولونله جو مرد لك ایدر و سخا کوسزولر * مشنوی * چو برخاش بیتی تحمل پیار * که سهلی بینددر کارزار * برخاش باء مجمک فحقی و ضمیمه و رانک سکونله صواشدر حرب معناسنه) (که حرف تعلیل) (سهل سبنک فحمله و سکون ها ایلله آسان دیمکدر قولای معناسنه) (و یا حرف مصدر پس معنی سهولت دیمکدر) (در کارزار لامیه در کارزار کاف عربله حرب و جنگ معناسنه در) (محصول بیت) (چونکه صولش و جنگ کوره سین تحمل کتور یعنی تحمل و صبر کتور زیر سهولت و رفق جنگ و حرب قیوسی بغلر حاصلی ملائمت و یواشلق جنگ و جداله مانعدر * لطافت کن انجیا که بینی ستیز * نبرد فزرم رابع تیز * نبرد فعل ننی مستقبل مفرد غائب) (راده تشدید ضرورت وزن ایچوندن) (قر قافک فحقی و تشدید زا ایلله عرب ایشمه دیر مبالغه ایلله اسم فاعلی قزاز کلور اما بونده ضرورت وزن ایچون زا مخففدر) (زمره اضافت بیانیه در) (ورا ادات مفعولدر) (نرم نونک فحقی و رانک سکونله یومش دیمکدر) (تبع تیز بیانیه تیز تانک کسر یله ایتی دیمکدر کسین معناسنه) (محصول بیت) (لطافت و ملائمه شول برده که ستیز و عناد کوره سین زیر یومش ایشیمی کسین فلیج کسر حاصلی رفق و ملائمت یومش ایلک کیددر و عناد و ستیز کسین فلیج کیددر که اکا کار ایلز * بشیرین زبانی و لطف و خوشی * توانی که پلی عوی کشتی * شیرین زبان وصف ترکیبدر طلی دلی دیمکدر) (و یا حرف مصدر در دل طائیلغله دیمکدر) (خوشی یا حرف مصدر) (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (یلی یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت) (موی یا حرف وحدت) (کشتی یا ضمیر خطاب) (یعنی کشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (محصول بیت) (شیرین زبانه و ملائمت و خوشلغله یعنی ایلکله قادر سین که برفلی برقل ایلله چکوب بده سین یعنی رفق و ملائمه سکا منقاد اولور بوله قوتلی و زورلی حیوان ایکن حاصلی ملاح مدار الله مشیت نك نیجه سندن خلاص بولدی * بعدر ماضی در قدیمش افتادند و بوسه بخند بنفاق بر سر و ریش دادند و یکشتی در آوردند و روان شدند تا رسیدند بستونی که از عمارت یونان در آب ایستاده بود ملاح گفت کشتی خللی هست یکی از شما که دلاور ترست

و مر دانه نر و زورمند تر باید که برین ستون برود و در سیمان کشتی بگیرد تا عمارت کنیم * با حرف مصاحبت سبیتی متضمن (عذر ماضی بیانیه) (در حرف صله) (قدمش شین جوانه را جعددر) (بوسه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (یا حرف مصاحبت) (نفاق نونک کسر یله مفاعله بایتنک مصدر تائبیدر) (یکشتی یا حرف صله) (در آوردند ادخال ایلدیلر) (روان شدند کتدیلر دیمکدر) (تا حرف انتهی) (یا حرف صله) (ستون سبنک و تانک ضمیر یله دیرک دیمکدر) (عربجه عمو دیرلر) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (عمارت یونان لامیه) (یونان فرمان ولایتله دیرلر لیکن اول ولایتله مذکور صوکی صوبوقدر مکر افلاطون بکاری دیدکاری صواوله لیکن اول بیانه اقا از بلکه بریوک مغاره به دوکلور حاصلی بو کاک بوریاسی شبهه دن خالی دکلدر) (ایستاده طور مش دیمکدر مراد دیکلوب طور مقدر) (خللی یا حرف تکبیر) (که حرف رابط صفت) (دلاور وصف ترکیبدر آوردن بهادره دیرلر) (و ترادات تفضیل) (باید کرک دیمکدر) (که حرف بیان) (برین ستون یوستون اوزره دیمکدر) (رسیمان کشتی لامیه کینک ایچی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (کچن عذر سبیلله یعنی بونی کشتی به المایوب طعن ایلدکاری سبیلله اباغنه دوشدیلر و برنیچه بوسه نفاقله باشنه و کوزینه و بر دیرلر یعنی باشین و یوزین و کوزین اویدیلر و کی به کتوردیلر یعنی کی به قوی دیلر و روان اولوب کتدیلر بر دیر که ابریشجه که یونان بناسندن صوا ایچنده دیکلوب طور مش ایدی ملاح دیدی کشتی به خلل و ضرر وار یعنی کینک بوز غون بری وار که اصلاحه محتاجدر بریکز سز دنکه بهادر رکدر و مر دانه رک و زورلی رکدر مرادی ملاحک بو سوزر یله جوانی مغرور ایلکدر اولاکه کنیدی به حسن ظنه سوزنی طونه پس کرکدر که یوستون اوزره واره و کینک ایینی طونه تا کیم کی بی عمارت و اصلاح ایده لم یعنی خلل و ضررینی دفع ایده لم * جوان بغرور دلاوری که در سر داشت از خصم دل آزرده نهند بشید و قزل حکما را کار نفرمود که گفته اند هر کرا رنجی بدل رسانیدی اگر در عقب آن صد راحت برسانی از پاداش آن يك رنج ایمن مباش که پیکان از جراحت بدر آید و از ار در دل بماند * با حرف مصاحبت سبیتی متضمن (غرور دلاور لامیه) (و یا حرف مصدر) (که حرف رابط صفت) (خصم دل آزرده بیانیه کوکلی انجیش خصم و یا کوکلی انجید یکی خصم) (نهند بشید قایمندی) (یعنی پاك و پروا چکیدی) (کار نفرمود ایش بیور مدی یعنی ایش ایدمندی و عمله کتور مدی) (که حرف بیان) (هر کرارا ادات تخصیص هر کیمک دیمکدر) (حرف ربط مقدردر) (یعنی که حرفی) (رنجی یا حرف وحدت برالم دیمکدر) (بدل یا حرف صله) (رسانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) (والف و نون ادات تعدیه ایشدر دیکدر) (در حرف ظرف) (عقب ان لامیه) (عقب بونده ارد و صوک معناسنه در) (برسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (والف و نون یته ادات تعدیه در فعل شرط و اقعدر ایشدر رسک دیمکدر) (پاداش باء مجمله جزا و عوض معناسنه در) (انه اضافتی لامیه در) (ایمن مباش جزاء شرط) (که حرف تعلیل) (پیکان پاو کاف مجمله دمرنه دیرلر) (جراحت جیمک کسر یله یاره به دیرلر) (بدر اید طشره کلور) (یعنی چقار) (ازار الم دیمکدر برشین مقدردر ازارش دیمکدر ضمیر پیکانه را جعددر) (محصول ترکیب) (جوان بهادر لاق غرور یله که باشند ایدی خصم دل آزرده دن ایدمندی یعنی پاك چکوب قایمندی و قول حکمایی کار بیور مدی یعنی سوزر نی عمله کتور مدی که بیور مشدر هر کیمک که کوکله برالم ایشدر دیک ایشه اکر اول ملک ارد نیجه یوز راحت کوکله ایشدر رسک اون برر بخش جزا و عوضندن امین اوله زبراد مرن یاره دن چقار امار نیخ و الم کوکله قالور پس اندن حذر ایلک کرک

ظاهر بود که بو حکایه
تصنیعیدر تحقیق دکلدر زرا
ظاهر حاله مخالف برری
چوقدر قندبر
حضرت شیخ کعبه نظرا
تصنع مذکور دن ازاده
اولوب العهده علی الراوی
قاعده سنجه همان مسموعا برنی
نقلدن عبارت اولدیغندن
بشقه یونان فرمان ولایتله
مختصر اولدیغنی مسلم دکلدر
حاصلی حضرت شیخه
اعتراض وارد اولماز
للطابع

* بیت * چه خوش گفت بکتاش با خیلش * چو دشمن خراشیدی این میاش * بکتاش (باوکاف هر ببله) (باادات صله) (بکتاش) (وخیلتاش شاهنامه ده مزد کور اولان ایکی بهلوان دلاورک اسمندر) (چو اذات تعلیل) (خراشیدی فعل ماضی مفرد مخاطب طر ملادک دیمکدر ایچمکتدن کایتندر) (محصول بیت) (مصراع ثانی مقول بکتاش شد یعنی بکتاش خیلش شنه خوش دیدی یعنی ایودیدی چونکه دشمنی طر ملادک انک مکرندن امین اوله * قطعه * مشو این که تنک دل کردی * چون زدست دل بتک اید * مشو فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر (که حرف تعلیل) (تنک دل وصف ترکیبدر قیاس تنکدل یازمق ایدی لیکن مبتدی به یواسهلدر) (کردی کاف عجمک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر اولور سین دیمکدر) (کر دیدندن صبر ورت معنا سنه) (دل یا حرف وحدت) (با حرف صله) (تنک طار دیمکدر اضطرار بدن کایتندر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقه بیور امین اوله که تنکدل اولور سین یعنی کواکک طار اولور و بیحضور اولور سین چونکه الکیدن بر کوکل طار اله یعنی چونکه بر کیمه ناک کوکلنی انجندک البته سنده انجنور سین) (شراک بعضی مصراع ثانی بی جمله شرطیه واولی جزایه طوتمش و بعضی تعرض طریقه جزا مقدر در دیمش زیرا جزا شرط اوزره مقدم اولماز لیکن ایکسنک بیله چولقظنی اذات شرط طوتمشده سوزنده تنفر وارزیرا چو و چون بونک کی یزده اذات تعلیل در اذات شرط دکل و جزا شرط اوزره مقدم اولماز دین خبط عشوی ایلش زیرا عدم تقدم علماء نحو قتنده در اما اهل منطق و اهل فرس قتنده اول اعتبار بوقدر قنامل * سنک بر باره حصار مزین * که بود کز خصار سنک اید * سنک مزین فعلنک مقدم مفعول صریحی (و بر باره غیر صریحی) (بار هاء رسمیه حصار دیواری باروده دیرلر) (و بعضی نسخه ده بار و دو شمش) (حصار اضافه لامیه در (مزین فعل نهی مفرد مخاطب اورمه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور معنا سنه) (کز اصلی که از ایدی) (که حرف بیان) (سنک بودک فاعلیدر (محصول بیت) (حصار دیوار بنه طاش اورمه یعنی آنچه زیرا اولور که حصار دنده طاش کلور حاصلی سن طاش اندیغک به جائز در که اندن سکا طاش اهلر بونک معنایی بودر) (بس مصراع ثانی سنک معنا سنی جائز در که حصار دیوارندن طاش منقلع اوله یعنی قویه و سنک اوزر بیکه دوشد دین ترکی به مخالف معنی و برمش * چندان که مقود کشتی بر ساعد پیچید و بر بالای ستون رفت ملاح زمام از کفش در کسلانید و کشتی براند بیچاره در انجا حیران بماند روزی دوبلا و محنت دید و سختی کشید سیوم روز خوابش کریان گرفت و باب انداخت * چندان که اولقدر که قلت مدندن و قصر مکشدن کایتندر همان که دیمکدر) (مقود لغته بولار در (اما بونده کی بتد کلری ایب هر ادر در سیمان کشتی دیمکدر) (ساعد بلك معنا سنه در عربیده پیچید بونده طولادی دیمکدر) (بالا بونده اوست معنا سنه در (زمام یعنی مقود) (زمام فارسی (و مقود عربیدر بولار معنا سنه بونده بلك ای مراد در (کف عرب فانک تشدیدیه اوقور اما عجم تخفیفه ال اباسنه دیرلر) (در حرف تأکید) (کسلانید کاف عجمک ضعی وسینک فتحیه قریدی معنا سنه یعنی اوزدی دیمکدر) (بعضی نسخه ده) (ر بود دوشمشدر کسلانید برینه) (کشتی براند کی بی سوردی) (یعنی قرار ایلدی کشتی) (بیچاره مشت زن ستون اوزره مخیر قالدی) (خوابش) (شین معناده صکر بیانه مقید در مجازا یقاسین طوتمدی) (یعنی غلبه ایلدی) (باب یا حرف صله) (انداخت آندی دیمکدر) (یعنی دوشردی) (محصول ترکیب) (همان که مشت زن کی ایینی قولنه طولادی و دیرک اوزر بنه

رد این سید علی و سمروری

و سمروری

و سمروری

واردی

واردی ملاح کشتی ایی النیدن چکدی قردی و یا قایدی اندن صکره اکلمندی کی بی سوردی کشتی) (بیچاره دیرک اوزره حیران و سرگردان قالدی) (بر ایکی کون انده بلا و محنت کوردی و زحمت و شدت چکدی) (او چچی کون او یقویقا سین طوتمدی و صوبه آندی) (یعنی او یقو غلبه ایدوب صوبه دوشوردی * بعد از شبان روزی بکنار افتاد از حیاتش رمق مانده بود برک در ختان خوردن گرفت و بیخ کیا هان بر آوردن تا اندکی قوت یافت سردر بیابان نهاد و بر رفت تا تشنه و کرسنه و بی طاقت بر سر چاهی رسید قومی را دید پرو کرد آمده بود ندو شربتی آب پیشری می اشنامیدند جوان را پیشتر نبود آب طلب کرد ایا کردند دست نعدی در از کرد مینسرتند تی چند را فرو کوفت مردان غلبه کردند و بی محابازند و مجروح کردند * شبان روزی بر کون بر کیچه معنا سنه در (حضرت شیخک یوسوزیده غریبدر که یوز کج آدم بر کون و بر کیچه دن صکره صویک کنارنه دوشمکه در یا کرک در یاده ایسه جریان اولماز و حضرت شیخ ابتداء کلامده آبی شدت جریانه وصف ایلش ایدی) (پس ایکی کلامک یشتی تطبیق ایلده ده صعوبت وار) (وا کر بر کیچه دیرسه که در یاده ده جریان بولور اسکدار یوغازی کی جواب اولدر که شنسا و بونک کی برلری بر ساعده بجزر بر کون و بر کیچه اکلمنر) (وا کر دیرسه که ستونده و در یاده مکشی بر کون و بر کیچه اولسون) (جواب اولدر که یورمش ایدی سیوم روز خوابش کریان گرفت دیو علی کل حال محل اضطرابدن خالی دکل) (رمق رانک و منیک فتحیه لریله جائک باقیسنه و صوکنه دیرلر) (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (برک در ختان لامیه) (خوردن گرفت بیکه باشلدی دیمکدر) (بیخ کیا هان لامیه نباتات کوکلی) (بر آوردن بردن چیقار مغه) (حاصلی اغچلر بیرا غنی و نباتات کوکلرینی چقاروب بیکه باشلدی) (تا اذات تعلیل در ختی معنا سنه) (اندکی یا حرف وحدت بر باره دیمکدر) (سردر بیابان نهاد باشتی بیابانه قودی) (یعنی باشی الدی بیابانه دوشدی بوقدرمک اولنه پروا ز یاده ایدوب و سردر بیابان نهاد دین بیابانه سویلش) (تا اذات غایتدرالی معنا سنه) (تشنه صوسوز) (کرسنه آج) (بی طاقت زبون دیمکدر) (بر حرف صله سرچاه لامیه قوی باشی دیمکدر) (مراد صوقووسی در (قوی یا حرف وحدت) (و را اذات مفعول) (بر اوزمیر چاهه راجعدر) (کرد آمده کاف عجمک کسری و سکون رائله جمع اولمش دیمکدر) (شری یا حرف وحدت بر ایچم دیمکدر) (با حرف مقابله) (پیشر بولدر یعنی منقر) (و یا حرف وحدت) (می اشنا میدند حکایت حال ماضی ایچر زدی دیمکدر) (ابا امتناع معنا سنه) (یعنی ایچمکه مانع اولد بیلر) (حاصلی بولسیر ایچر مدیبلر) (دست نعدی لامیه در مجازا) (دراز کرد اوزا ندی) (یعنی صوبی قهرایله و زورایله ایچمک استدی) (مبسر نشد یعنی غصبله ایچم مدی) (تی یا حرف وحدت) (چندرا) (را اذات مفعول بر نیچه شخصی) (فرو کوفت محکم دو کدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ستوندن صوبه دوشد کدن صکره بر کون و بر کیچه یوزه یوزه صویک کنارنه دوشدی حیاتندن بر رمق قالمش ایدی یعنی زیاده ضعیف و زبون اولمش ایدی اغچلر بیرا غنی و نباتات کوکلی چقاروب بیکه باشلدی تا کیم بر باره قوت بولدی با شین الوب بیابانه دوشوب کشتی حتی آج و صوسوز و بی طاقت بر قوی باشنه ایرشدی بر طاقفه کوردی قوینک اوزرنده جمع اولمش و بر ایچم صوبی بر منقره ایچر زدی جوانک منقری یوغیدیکه و یروب صو ایچیدی صو دیلیدیکه ایچمکه ابا ایلدیلر یعنی رایکان صو ایچر مدیبلر نعدی ان اوزا دوب کوجه ایچمک استدی مبسر اولدی یعنی زورایله ایچم مدی بر نیچه کیمسه بی محکم دو کدی ملاحی دو کدی کی ارلر چوغیدی یعنی قوی صا حیلری چوغیدی اوشدیلر و جوانه غلبه ایلدیلر و بی باک و بی پروا حریفی دو کدیبلر و مجروح ایلدیلر

فقیر کوره بوا اعتراضده
غریبدر زیرامشت زنک
بوز کج ایکن یتا بلغله دریاه
یا خود نهره دوشوب سرسام
اوله رق بیخضله تعالی
چوق زمان صکره بلا شعور
قره به دوشمسی جائز و کثیر
الوقوعدر اشباحه کوره
شارح مرحومک جمله
اعتراضی قالفار قند برلطابع
ردشعی

رد سروری

رد سروری

* قطعه * پشه چو پرشد بزند پیل را * با همه تندى و صلابت که اوست * پشه باهجمك فغيله
سورى سلك شينده تشديد ضرورت وزن ايجوند رافت تشديد ايله اولد بغنى نطن ايلين وهم ايلش
بر بونده چوق معناسنه در (رند با حرف تا كبد (زند فعل مضارع مفرد غائب فاعلى تحتد پشه به
راجع ضمير مفعولى (پيل تندى ديمكدر يعنى باوز) و يا حرف مصدر بوقدر باوز لغله ديمكدر (صلابت
شدت معناسنه در جسامت وقوت وزوردن عبارتند (که حرف بيان) (اوضمير غائب فاعله راجع در وسين
وتا اذات خبر (تندى يرينه مردى بازان نامردك ايلش (محصول بيت) (سورى سلك که چوق
اولدى فيل انجيدر يعنى صورقروالم و برر فيل ايله پشه بي اشعارده جمع ايلد كلى آنكي چوندر که فيل
كى خورطوى وار) و برى فيل خورطومه كنسه غايته متالم اولوبز بون اولور (حاصلى
اکثر والى پشه دندر ديرلر بوقدر تندلك و صلابتله که فيلدر (يعنى بوقدر جسامت و صلابت
صاحبيکن پشه چوقلو غندن عاجز وز بوند * مور چکار چو بود اتفاق * شير ژيا ز ابردا نند
پوست * مور چکان مور چنهك جمع بيدر (قياس بونده چه اذات تصغير اولمقدر ليکن استعمالده
مطلق قرينه معناسنه در (را اذات تخصيصدر (شير ژيان بيانیه کو کر مش ارسلان ديمكدر
(ور اذات تخصيص (با حرف تا كبد (در اند فعل مضارع جمع غائبدر رتار لر معناسنه دالده فتح
و کسر جا ژدر فاعلى تحتد مور چکانه راجع ضمير مفعولى پوستدر (محصول بيت) چونکه
قرينهك اتفاق اوله يعنى که اتفاق ايلدر قغان ارسلانک در يسي رتار لر يعنى ارسلان برنجبارک
پادشاهى ايکن قرينه چوقلو غندن عاجز وز بوند حاصلى ارسلان قرينه دن زياده عاجز در
فيل پشه دن اولد بغنى کي قصه دن حصه بود که مشت زن بويه زورلى پهلوان ايکن کثرت ناسدن
عاجز وز بوند ايشديکک کي * بحکم ضرورب خسته و مجروح در پي کار وان افتاد و رفت
شبانکه برسيدند بمقامی که از دزدان در خطر بود کار و ايان را ديد لر زه براندام افتاده و دل
بر هلاک نهاده گفت اندیشه مداريد که يکي منم در بين ميان که بجا مر در جواب دهم و ديگر جوانان
هم باري دهند مردمان را بلاف اولد قوی شد و بصحبت او شادمان گشتند و بزاد او آبش دستکيري
کردند جوان را آتش معده بالا گرفته بود لقمه چند از سر اشته تاول کرد و دمی چند آب آشاميد
تا بود درونش بيار آمد و خوايش درر بود و بخت * در پي کاروان لایه کاروان اردنجه ديمكدر
(شبانکه اول کيجه ديمكدر (بمقامی با حرف صله) و يا حرف وحدت) که حرف بيان و يا حرف رابط
صفت (لرزه اسم مصدر در در ترمه معناسنه) که حرف تعليل (يکي بونده بر ديمكدر) آتش معده
لامبه (بالا گرفته بود قالمش ایدی يعنى زياده آچلغندن معده سي آتش اولش ایدی بعض نسخه ده
وعنان صبر و طاقت از دست رفته بود دوشمش (از سر اشته اشته جهندن) تناول کرد
اکل ايلدى ديمكدر (دمی چند آب برنجه بودم صود ديمكدر) آشاميد ايجدی تاجر حرف تعليل
ديو درون بيانیه (بيار آمد فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدى ديمكدر) و خوايش درر بود
و جوانی اويغو قابدی و او بودی (محصول ترکیب) بالضروره جوان خسته و مجروح کاروان اردنجه
کندی کيجه سي بر مقامه ايرشد بيلر که اول مقام حراميلردن خوف ازره ایدی يعنى قور قنج يرايدى
جوان کوردی کاروان خلقنک اندام لرزه دوشمش و کو کالرين هلاک که قومش لر يعنى هلاک اولم لر يني
مقرر بيلر جوان کاروان لر ديدى اندیشه طومک يعنى قارمق و پروا چيمک که بواراده
يعنى اراکرده بر بنم کي الی اره جواب و بررم وغیری جوان لر دخی معاونت ايلسونلر ادهند بونده
فعل امر در کاروان خلقنک کوکلی انک لافله قوی اولدى وانک مصاحبه شادمان و حرم اولد بيلر
و آرق و صوابله دستکيرک يعنى معاونت ايلد بيلر (جوانک آتش معده سي قالمش ایدی وعنان
صبر و طاقتی الندن کتمشیدی اشته جهندن برنجه لقمه تناول ايلدى و برنجه بودم صو ايجدی

تا کيم

(تا کيم ايجر يسي شیطانی ساکن اولدى (يعنى زياده آچلغنى کندی و شيطان نفسی راحت اولدى
و کندوی اويغو قابدی و او بودی * يرمردی پخته و جهان دیده در کاروان بود گفت ای باران
من ازین بدرقه شما انديشنا کم نه چنانکه از دزدان نکه حکایت کند که عربی را در می چند
کرد آمده بود شب از تشویش لوريان در خانه تنها خوابش نبردی يکي را از دوستان نزد خود برد
تا وحشت تنهایی بیدار منصرف کرد آند شي چند در صحبت او بود چندان که بر در مهاس
وقوف یافت ببرد و سفر کرد بامداد ان عرب را ديدند عريان و کريان گفتند حال چیست مکران
درمهای زادد برد گفت لا والله بدرقه برد * يرمردی با حرف وحدت (پخته صفتی) (جهان دیده
وصف ترکیب جهان سکور مش يعنى سباج عالم اولمش (بدرقه شما لامبه) (بدرقه
لغته اجرته قولغوزلای ايلين وساعتي و امين (ظاهر بونک کي بر زده امين و حافظ معناسنه در
بدرقه فارسيدر (دونداز معناسنه در دين ايکي وجهله خطا ايلش (بريبي فارسيدر ديد يکي
زيرا بونق عربی لغت لرده ياز مشلر (بر خطا سیده دونداز ديد يکيدر که لغت لر بونی هيچ ياز مشلر
(ولفظ دونداز ده خطا ايلش که دمدار در مجله دونداز دکلدر نوله غسکرک آر ديشه
عريسده ساقه ديرلر (نهایت رومک جهله سي تحريف ايدوب) (دونداز ديرلر انديشنا کم
برينه انديشنا کترم بازان اذات تفصيل ايله خطاسين اکلامز ايلش (چنانکه برينه چند آنکه
يازمسیده جيج نسخه لر مخالفدر (عرب برينه اعراب يازمه سیده نسخه لر مخالفدر) (تشویش
لوريان لامبه (تشویش بونده خوف معناسنه در (لوری و لولی عجمک فرا جيسنه ديرلر) (الف
و نوله جمع ايدوب لوريان و لوليان ديرلر) (بعض نسخه ده لوريان برينه (دزدان دوشمش
(و بعض شراح بو نسخه بي اتخاذ ايلش و بعضی متونی عدم تبییندن اکا اعتراض ايلش
(ليکن اعتراضی زاندر در زرا لوری جنسی البته دزد اولور رومک چنکافی کي جوابش شين
عربيه راجعدر) نيردی با حرف حکايه (نزد خود لامبه کند ينک قته ديمكدر) (تاجر حرف تعليل
(وحشت تنهایی لامبه در بالکرتلق وحشتی ديمكدر) صحبت اوضمير عربيه راجعدر) (چندان که
اولقدر که (يعنى همان که ديمكدر عدم تراخيدن عبارتند (بيرد بله اولک کسری و ثاينک ضميله
ايلدى ديمكدر عجمک روستايلری ايکي باي يسله ضم ايله اوقورلر (وانلره تابع اولنر عجب
روستا ي طبع ايمش لر (بامدادان ايرته) (يعنى علی الصباح) (عريان لفظی ذکر ايلديکي کر يانله
تصمين مزدوج صنعتی رعایت ايلک ايجوندر و الا بر کيسهك اقچه سي کتمکله عريان اواق
لازم دکل (کريان صفت مشبهه در (کريدن اغلغان ديمكدر) (امامراد اغلا بيجيدر باکی
معناسنه (مکر بونک کي بر زده کانه معناسنه) (والله بدرقه برد) (بدرقه بونده امين و قولغوز
اولغه قابلدرد (يعنى وحشتی ازاله ايلکه دليل و هادی معناسنه (محصول ترکیب) پخته و جهان دیده
بر بير کيسه کاروانده يسله ایدی ديدی ای باران بن بوسنک بدرقه کزدن قور قرم
حراميلردن قورقد يغم کي دکل بلکه انلردن زياده انجلين حکایت ايدر لر بر عربک
بر قاج اقچه سي جمع اولش ایدی و کيجه لوريان دن خانه سنده بالکرت عربی اويغو المازدی
يعنى اوغری قور قوسندن اويغو او يو يرمردی دوست لرندن بر يي ککنديله خانه سنده
ايلدى تا کيم بالکرتلق وحشتی انک ديداری سبيله ازاله ايليه برنجه کيجه عربک صحبتند
اولدى همان که اقچه سنه و قوف بولدى يعنى اقچه سي نه برده اولد بغنى بيلدى الدی کتوردی
و سفر ايلدى ايرته سي عربی عريان و کريان کورديلر ديد بيلر حال ندر يو خسه اقچه کي
اوغری ايلدى عرب ديدی لا والله بدرقه ايلدى * قطعه * هر کز اين زمار نشستم *
تا بد انستم اقچه خصلت اوست * تا ابتداء غایت ايجوندر (زمانده منذ کي عريسده

رد شمعى

رد سروری

رد شمعى

رد شمعى

رد سروری

رد سروری و شمعى

رد سروری و شمعى

(و خصلت خوی معناسنه در) (محصول بیت) هرگز یلانند امین او توره دم یعنی اندن امین و غافل اولدم اولو فندن بری که بیدم انک خوینی و عادتتی حاصلی انک خبساتنی بیلادن بری اندن ان و فراغت اوزره اولدم دیمکدر (ننشم برینه ننشیم کتورن فعل مضارع خطای فاحش ایلش زیر بادانستم فعل ماضی در) و هرگز دخی قط معناسنه ادا تدر و قط خود ماضی به مخصوص صدر مضارعده استعمالی خندر و جبع نسخهل ماضی فعلیه مستعملدر علی کل حال بویه یازانلر معنایه و قوفلری یوغیش * زخم دندان دشمنی بترست * که نماید بچشم مردم دوست * زخم دندان دشمنی لامیدلر (و یا حرف وحدت) (بترید تر معناسنه اغندر) که حرف رابط صفت (نماید فعل مضارع مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیمکدر) (با حرف صله) (چشم مردم لامیه) (نماید بچشم مردم مفعول غیر صریحی در) و دوست صریحی و فاعلی دشمنه راجع نخنده ضمیر (محصول بیت) بردشمنک زخم دندان مارک زخم دندانندن بتردر که مردمک کورینه دوست کورینورن براماردن انسان البته خنذر ایدر امدشمن کاشخندن یعنی عداوتی اخفایلیندن دکه وجهله احترام ایلزرا قلبنده اضمار ایلد وی عداوته علی واصل دکل معلوم اوله که پنده مفضل مار و مفضل علیه عدوی کاشخندر لیکن شراح مفضل عدوی صریحی و مفضل علیه دشمن غیر صریحی طوتیلر و حبط عشوی ایلد یلر بویکی بیت عربک بدرقه سنیه مناسب ذکر اولندی پس یتدیر جهان دیده نک سوزینه کلدک اهل قافله دیده دیدی * چه دانبدای یازان من که این جوان هم از جمله دزدان باشد و بعباری در میان مانعیه شده تا بوقت فرصت یازان را خبر کنند پس مصلحت ان میبینم که مرا ورا خفته بگذاریم و برانیم جوانانرا تدریر بر استوار آمد و مهابتی از مشت زن دردل کمر فندر خت برد اشفند و جوانرا خفته بکذاشتند انگاه خبر یافت که آفتاب بر کفش تافت سر بر آورد دو کار و ازار فته دید بسی بکر دیدوره بجایی نبرد نشند و بی نوازی رخاک و دل برهلاک نهاده میگفت * با حرف مصاحبت (عبار لغته جوق کز بیچی ذکی وز پرک کیمسه) و ارسلانه عبار دیلر صید آرامه ده جوق کز دیکیم چون اما بونک کبی برلده جوق بیلور معناسنه در (و یا حرف مصدر در) عبار عرفده معر و قدر دیو ابهام ایلن عبار لق ایلش (تعیه تفعلیل باشند مضدر در بر نسنه بر نسنه به سکیم مثلاً بر نسنه نک بر نسنه به قوقوسی سکیم کبی (بونده ده مراد سکیمدر) (تا حرف تعلیل) (بوقت فرصت) (با حرف ظرف و اضافت لامیه) (مرورا مر بونک کبی برلده رانک معناسنی تا کید ایدر) (خفته او بومش) (بگذاریم فعل امر متکلم مع الغیر کذاشتنندن نکه ایدم و یا ایدموز (و برانیم سورهلم و یا سورهوز دیمکدر) (مهابتی مهابت خوف) (و یا حرف وحدت نوعیه) (بر حرف استعلا) (کتف کاف عربک فحقی و تانک کسر یله یاغرین دیمکدر یعنی اوموزدن اشاغه کور که دیلر) (نافت فعل ماضی مفرد غائب فردی دیمکدر لیکن آفتاب قزمز بلکه قز در پس معنای لازمسی ارقاسنی قز دردی دیمکدر) (سر بر آورد باشنی قالدردی) (بسی بکر دید جوق چکرندی یعنی او بودی یعنی برده کردی و دولاندی) (ره بجایی با حرف وحدت بولی برره ایلندی یعنی بریول بولندی) (نهاده هاه رسمی بونده حرف ترتیدر قویوب دیمکدر) (محصول ترکیب) (یریدی نه بیلور سزای بنم بولد اشلمکه بوجوان جمله دزدانندن اوله و عیار لغله بزم ارامه سکیمش اوله تا کیم فرصت وقتده بولد اشلمکه خبر ایلیمه پس مصلحت اتی کورورمکه اتی او بومش نکه ایدوب کیده وز جوانره پیرک تدبیری محکم کلدی و مشت زندن بر نوع خوف کو کالربنه الد یلر یعنی اندن قورقیدلر اوانلرین قالدردیلر یعنی بوکلندیلر و بیچاره بی او بومش قودیلر اولوقت خبردار اولدیکه کونش

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

رد شراح جیعا

عبار شده ایلده رد لطایع رد سروری

نسخه شار حدن یازیلوب مأخذ طبع اولان نسخه ده ثاه وواو ایل اوله جق اثواب

سرایعوا ملک تلفظ ایلدکری وجهله اسباب یازلش بومحله و نسخی و اندیخی کبی جمله سی نسخی اولمشدر ارقه سین بعضی قالمش ایسه مطالعه ایدلر نسخی پیوره ل لطایع

ارقاسین قز دردی باشین قالدردی و کاروانی کتمش کوردی او بودیخی صخراده جوق چکرندی کردی و بریره بول ایلده مدی یعنی هیچ بریره کیده جک بول بولسادی صوسز و آزقسز یوزینی خاکه و کوکلنی هلا که قویوب سو یلردی یعنی یوزین بره قویوب هلاکنی مقرر ییلوب سو یلردی یعنی بو عربی ییتی او قوردی * بیت * من ذابحدشی وزم العبس * ماللغریب سوی الغریب انیس * من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا (ذا اسم موصولدر الذی معناسنه) (محدثی تفعلیل باشند فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی نخنده ذایه راجع ضمیر) (و تون حرف و فایه) (و یا ضمیر منصوب متصل مفعول وجهله فعلیه نک اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک و اسم موصول صله سیله اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدادر وجهله اسمیه نک اعرابدن محلی یوق جمله مستأنفه) (واو حرف حال و حرف قد مضمر در) (زم فعل ماضی مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول ایکی معناسنی وار بریسی زما ملندی یعنی باشنه یولار اولدی یوله کتمک ایچون و بریسی یولده ایلری کندی قائم مقام فاعل عبسدر عینک کسر یله که جع عبسدر صاری به مائل اق دوه زه دیلر) (مالبس معناسنه حرف نفیدر) (للغریب جار مع انحرور مقدم خبری) (وانیس مؤخر اسمی) (وسوی بونده سبنک کسری وواو فحقیله غیر معناسنه در و تقدیرا ظرفیتله منصوب و مابعدی مستثنا لفظا مجرور مضاف الیه) (محصول بیت) کیم اول کیمسه در یعنی کیمدر اول کیمسه که غله مصاحبت و مکالمه ایدر یعنی بنندن بالکرا لق و حشنی ازاله ایدوب بی اکلین کیمدر حال بوکه دوه لک بوله کتمک ایچون باشنه یولار طاقلدی یعنی ایلری بوله کندی و بن بیچاره تن تنها قالدیم پس غریبک غریبیدن غری انیس و مونس یوق یعنی غریبک اکلیمه سی یتدیر غریبدر * بیت * درشتی کند باغریبان کسی * که نابوده باشد بغربت بسی * درشت دالک و رانک ضمه لریله و شبنک سکوتله ایری دیمکدر یومشقی مقابلی عربجه حشن دیلر حانک فحقی و شبنک کسر یله (با حرف صله) (کسی با حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (نابوده باشد اولماس اوله دیمکدر) (بغربت با حرف ظرف) (بسی باه اصلیه ایله جوق دیمکدر بسیار معناسنه) (محصول بیت) (غریبلمه بر کیمسه خشونت و ناسزالی ایدر یعنی غلطت و یوغونلق ایدر که غریبده جوق اولمش اوله یعنی غریبک چکیم غریبلمه جور و جفا ایدر بوخسه جهاننده ایلز * اودر بن مخن بود که پادشاه زاده در پی صیدی از لشکریان دور افشاده بود و بالای سرش ایستاده این سخن بشنید و در هیأتش نظر کرد صورت ظاهرش یا کبره دید و حالش بریشان رسیدش که از بجایی و بدین جای که چه گونه افتادی برخی از آنچه بر سرش گذشته بود اعادت کرد ملک زاده را پرورج آمد خلعت و نعمت داد و معتمدی همراه او کرد تا بشهر خویش باز آمد * اودر بن سخن ضمیر مشت زنه راجعدر) (که حرف بیان) (پادشاه زاده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (بی صید لامیه صیدک اردنجه دیمکدر) (لشکری یا حرف نسبت و الف و تون ادات جمع) (بالای سر لامیه باشی اوسلنده دیمکدر) (بالا بونک کبی برلده اوست معناسنه در) (ایستاده طور مش یعنی قائم اولمش) (هیأت بونده شکل معناسنه در) (یا کبره پاک معناسنه در) (جایکه جایگاهدن محفدر محل و مکان معناسنه) (برخی بعضی دیمکدر) (گذشته بود کچمش ایدی یعنی باشندن آشای) (اعادت افعال باشندن مصدر در) (وتا اسلوب بحج اوزره مطول یازیلوب) (معتمد اسم مفعولدر افتعال باشندن اعتقاد اولنان کیمسه دیلر) (تا حرف تعلیل) (و یا حرف انتها) (با حرف صله) (شهر خویش لامیه) (محصول ترکیب) (مشت زن بوسوزده ایدی یعنی مذکور بیی اوقومده ایدیکه بر پادشاه زاده بر صیدک اردنجه لشکر یلرندن یعنی سپاهیلرندن اوراق دوشمشیدی و باشی اوزره طور مشیدی

عبس اعبسک جعیدر بیض ایضک جعی اولدیخی کبی تفصیله محتاج بر در لیکن بومقام محل استیغاسی دکلدر

عشوی

رله سین ایی لغوی سی

بواو قودینی سوزی یعنی بیتی ایستدی و شکل و صورتی نظر ایلدی صورت ظاهری پاکیزه
 کوردی اما حالی پریشان کوردی صور دیکه نه بدن سین و بومقامه نه وجهله دوشدک
 مشت زن دخی بر مقدار اول نسنه دنکه باشندن یکمشی ایدی یعنی سرگذشتی اکا اعدادت ایلدی
 یعنی تقریر ایلدی ملک زاده نک بوکا رچی کلدی یعنی بیچاره بی اسر کدی خلعت و نعمت و یردی
 و بر معتمد کیمسه بی اکا بولدش ایلدی تا کیم کندی شهر بنه کر و کلدی * پدرش بدیدن او شادمان
 شد و بر سلامت حالش شکر گفت شبانکه از انچه بر سر اورفته بود از حالت کشتی و جور ملاح و روستا
 بیان و غدر کار و انبان بایدر میگفت * دیدن او مصدرک مفعولنه اضافتیدر (وسلامت حال و سلامت
 فاعلنه) (شبانکه کیمسه سی یعنی کلدیکی کونک کیمسه سی (محصول ترکیب) پدری انی کورمکاه شادمان
 اولدی حالنه شکر سوزیلدی کیمسه سی اول نسنه دنکه باشندن یکمشی ایدی کئی حالتیدن و ملاح
 جفا شدن و روستا یلردن و کاروان غدریدن یعنی ترک و فاسدن باباسنه سوزیلدی * پدرکفت
 ای پسر نکفت در وقت رفتن که نهی دست از دست دلبری بسته است و پنجه شیر شکسته *
 نکفت استغهام انکار یدر دیمدی دیمکدر (وقت رفتن ظرفک مصدره اضافتیدر) (که حرف
 رابط مفعول قولدر) نهی دست و وصف ترکیبیدر الی بوش دیمکدر صفر الیه معناسنه (والف
 و نون ادات جمعدر) (ورا اادات تخصیص) (دست دلبری بیانیته) (پنجه شیریده بویله در
 (محصول ترکیب) باباسی جوانک تقریری ایشید پنجه دیدی بن سکا دیمدی کتمک وقتنه ای
 او غلکه الی بوشارک یعنی مفسلارک بهادر لقلری الی بغلیدر و ارسلانلق پنجه سی صنفدر حاصلی
 نهی دستلر هر وجهله و هر برده عاجز و زبوندر * بیت * چه خوش کفت آن نهی دست
 سلخون * جوی زار بهتر از بجاه من زور * نهی دست سلخون ایکی وصف ترکیبیدن مرکب
 اضافت بیانیته در (سلخ سلاحدن مخففدر ضرورت وزن ایچون) (شور بونده قرشدر معناسنه در
 یعنی آلات حربک کاه برنجی اله آلوب اوینادر و کاه برنجی (جوی یا حرف وحدت) (تقدیری مقدار جویدر
 (زربونده التونه) (الویه یاراز زرا ایچیه ده زر دیرلر) (بجاء من اضافتیدر) (من اصلنده تشدید
 نوله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی بتمن دیمکدر (زور بونده قوت معناسنه در
 (محصول بیت) (نه کوزل سوزیلدی اول الی بوش یعنی مفسل سلخون دیدیکی مصراع تأکیدر که
 برار به جه زر دیکر کدر الی بتمن قوتدن حاصلی الی بتمن جه آخر نسنه قالدیر مقلدن و بیانی
 چکمدن دیمکدر حاصلی زرله اولان مصلمت زور الیه اولماز * پسرکفت ای پدر هرینه
 تارینج نیری کیم برنداری و ناجان در خطر نهی بردشمن نظر نیایی و نادانه پریشان نکئی خرمن
 برنداری نبینی که باندک مایه رنجی که بر دم چه مایه کیم آوردم و نیش که خوردم چه مایه نوش حاصل
 کردم * باندک یا حرف سبب (مایه سر مایه و مقدار معناسنه در) (رنجی یا حرف وحدت) (نیش آرینک
 و جانک و غیرینک صوقدینی ایکنه به دیرلر (نیش بونده آری صوقدینی معناسنه در دین غیر مسموع
 بر تاز ادا بیورمشدر) (نوش بونده غسل معناسنه در) (محصول ترکیب) (پسر دیدی ای پدر مادامکه رنج
 و الم چکیمه سین کیم قالدیر زمین یعنی حاصل ایده مر زمین و مادامکه جانکی خوف و خطر قومبایسن
 دشمن اوزره فطر بولر زمین و مادامکه دانه یعنی نخم پریشان ایدوب صاچیه سین خرمن قالدیر زمین
 یعنی حاصل ایده مر زمین کورم زمین از اچق مایه رنج سببیه که ایلندم یعنی چکمدن نه مایه کیم
 کتوردم و نیش الله که بیدم مخمدار نوش حاصل ایلدم (مایه بی مایه نه اضافت ایدنلر بیلز
 ایش * بیت * کرچه بیرون زرزق نتوان خورد * در طلب کاهلی نشاید کرد * نتوان خورد
 چک اولماز (خورد بونده مصدر معناسنه در) و ضمیمه مائل فتحه الیه اوقنور بونک کئی بر لاده عدم
 امکان معناسنی و بونه دخل ایلین عدم و قوندندر (کاهل کاف عربیله و فتح هائیه نسبت و او یا

دیمکدر (و یا حرف مصدر) (نشاید فعل نفی استقبال مفرد غائب لایق دکل دیمکدر) (کرد بونده
 کردن معناسنه در) (محصول بیت) (کرچه زرقدن طشره بیک اولماز یعنی زیاده یعنی برزق که مقدر
 اولماش اوله انی بیک ممکن دکل لیکن زیاده طلبیده اهمال و تکاسل ایلنک لایق دکل البته
 تحصیلنده دست و پا و رزق کرک تک طور بقی کرک * بیت * غواص اگر اندیشه کند کام نهنگ *
 هرگز نکند در کراغیه بچنک * غواص مبالغه الیه اسم فاعل در صوبه طالعج دیمکدر (اندیشه بونده
 فکر معناسنه در) (کام کاف عربیله بونده چکه معناسنه در) (نهنگ کاف عجمله تمساحدر که
 نیل دکرند چوق اولور معلوم اوله که نون سا کندن صکره طرفده واقع اولان کاف عجمدر
 فاحفظ (در کراغیه بیانیته در) (کراغیه کاف عجمک کسر یله آغز بهالی دیمکدر) (چنک بونده
 آوچ معناسنه در) (محصول بیت) (غواص اگر نهنگ چکه سنی فکر ایدرسنه یعنی انجیو ایچون
 طالقدنه نهنگ بی قیار بودار دیو فکر ایدرسنه هرگز آغز بهالی انجیو آوچنه کتورمز یعنی تمساح
 قورقوسدن در پایه طالماز که البته انجیو کتوره ضرب مثلدر رومده) (سرچه دن قورقن طاری
 اکز دیرلر * حکمت * آسایسنک ز برین مخبرک نیست لاجرم تحمل بار کران میکند *
 آسایسنک دکرمن طاشی (زیرینه اضافت بیانیته) (یاوتون اذات نسبتدر) (لاجرم لایحاله و لاشبهه
 دیمکدر) (لاجرم بونده سبب معناسنه در) (دین عجب بویله دیمک سببی ندر) (بار کران بیانیته آغز
 یوک دیمکدر) (تحملک یوک اضافتی مصدرک مفعولنه در) (محصول ترکیب) (دکرمنک آلت طاشی
 مخبرک دکلدر پس شبهه یوقکه آغز یوک تحمل ایدر که اوست طاشیدر * قطعه * چه خورد شیر
 شرزه در بن غار * باز افتاده راجه قوت بود * چه خورد استغهام انکار یدر (شیر شرزه بیانیته
 غضبدن دیش صریدن حیوانک صفتیدر بر بخیل صفتلرندندر) (بن غار لامیه در مغاره دیی دیمکدر
 (باز افتاده) (بیانیته ورا اادات تخصیص) (چه قوت بود استغهام انکار یدر) (محصول بیت) (مغره
 دینده شیر شرزه نهیر یعنی غاردن جیعوب صید ایلیمچک غارده اچلقدن اولور علی کل حال
 معاش ایچون حرکت لازمدر دوشمش طفسانکده از یغی نه اولور یعنی مر صندن و یا پسر اکلدن
 دوشکون طغانک رزق وازیغی نه اولور یعنی پرواز ایدوب شکار طور ایلیمچک طور دینی برده
 اکا قوت بولماز بهر حال قرن طیورهغه حرکت ضرور یدر * کر تودر خانه صید خواهی
 کرد * دست و پابت چو عنکبوت بود * کرد بونده کردن معناسنه در (عنکبوت عربیدر
 اور بچک معناسنه در) (محصول بیت) (خطاب عام طریقه بیورر اگر سن حرکت ایلیمچک خانه ده
 صید و شکار ایلنک استرسک الی و یا غلک عنکبوت کئی بر ره مقید اولوب بر مکس مقداری
 نسنه ایه قناعت ایلنک کرکسین یعنی قوت لاموت اختیار ایدوب توکل و قناعت ایلنک کرک
 * پدرکفت ای پسر درین نوبت فلک ترا یوری کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خارت از پای
 بدر آمد و صاحب دولتی بنورسید و بر تو بخشید و ترجم کرد و کسر حال و بافتندی جبر کرد و چنین
 اتفاق نادر افتد و بر نادر حکم نتوان کرد * یاور و اوک فحیله بولدش و معاون (و یا حرف
 مصدر معاونت دیمکدر) (اقبال بونده دولندر) (رهبر و وصف ترکیبیدر) (قولاغوز دیمکدر) (و یا حرف
 مصدر قولاغزاق دیمکدر) (خارت از پای تقدیری خار از پابت در بوادر اضطراب و مشقتدن
 خلاص اولسق معناسنی و بر حاصل فقر و فلاکت و ذلت غریبتدن قورتلدک) (کسر حال
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و رایه لامیه) (ورا اادات تخصیص) (با حرف مصاحبت) (تفقد
 تفعل باشند مصدر در بیتک ارامق معناسنه بونده یوقلق معناسنه در) (و یا حرف تنکیر جبر لغتده
 بر فائق نشینی سیکلمکدر) (وسیکه جیره دیرلر بونده فقردن غنا و بر مک معناسنه در) (افتد بونده
 واقع اولور معناسنه در) (محصول ترکیب) (جوان باباسنه مذکور احوال و اقوال بیان ایلدکد نصکره

بابای دیدی ای اوغل بونو بنده فلك سكا معاونت ونصرت ايلدى دولت واقبال قولاغوزلق
 تاكيم كلك ديكسكندن وديكن اياغكندن چيقدى وسكا برصاحب دولت ايرشدى وسكا ترجم ايلدى
 وسك حالك صنفى تفقدله جبر ايلدى يعنى مكسور وپريشان حالكى يوقليب اصلاح ايلدى
 وپوك كچى اتفاق نادر واقع اولور ونادره حكم ايلك اولماز زيرا النادر كالمدم وم در * ييت *

صياد نه هر بارشمالى ببرد * افتد كه يكي روز بلكش ببرد * صياد مبالغه ايله اسم فاعلدر آوجى
 (نه حرف نفى معاده) برد فعلنه مقيددر (بار بونده كره معناسنه در) شغال شبنك فتحيله فارسدر
 چقاله ديرلر (پس شغال عربده دلكو وفارسيده چقاله ديرلر ديكو ايلشدر) (ياحرف
 وحدت وياتكبر) ببرد فعل مضارع مفرد غائب باء اولي ضممه ايله قيد ايلين روستايلقى ايلش
 (ببرد بونده آلور وآلور معناسنه در يعنى طونار پس صياد هر وقت صيد بربندن خانه سته برچقال
 ايلتير ديك قياس ايله سويلش) ببرد بونده كيرديازان قافيدى ارادن كنورمش (افتد بونده واقع اولور
 معناسنه در) (يكي بونده يك معناسنه در) ببرد فعل مضارع مفرد غائبدر برنار معناسنه (ببرد بونده
) بخورد يازانلر تكلفه دروشملر (محصول ييت) صياد هر كره چقال الماز يعنى اولماز حاصل
 هر كره كه آوه وارر شكار الماز بلكه واقع اولور كه بركون اتى قيلان برنار يعنى برنجى حيوانانك
 بريسى بركون اتى پاره ل * تمثيل * چنان كه يكي از ملوك پارس نكبن كرمياه در انكشترى
 داشت بارى بچكم تفرج باقى چند از خاصان مصلای شيراز برون رفت وفرمود تا انكشترى
 را بر كنبد هضد نصب كردند تاهر كه تير از حلقه انكشترى بكذارند خاتم اورا باشد اتفاق
 چهار صد حكم انداز كه در خدمت او بودند بنشد آخند جله خطا كردند مكر كودكى كه
 بر نام رباط بنار بجه از هر طرف تير انداختى باد صبا تير اورا از حلقه انكشترى بكذارند انكشترى
 را بوى ارزنى داشتند ونعمت نى قياس دادندش پسر بعد از بن تيركان را بسوخت گفتند
 چرا چنين كردى گفت نارونق اولين برجاى بماند * حضرت شيخ بو حكايه نى تمثيل طريقبيله
 اراد ايلش (نكبن نوك وكاف بچكم كسريه بوزك فاشنه ديرلر) انكشترى همزه نك
 قفى وكاف بچكم ضمبيله بوز كدر (بارى بر كره) بچكم تفرج تفرج طريقبيله (يا حرف ضله
) مصلای شيراز لاميه در (مضلا شيرازك مشهور سيرانكا هيدر نكه خواجه حافظ بيورر
) ييت) بده ساقى مى باقى كه در جنت نخواهى يافت) (كارآب ركاباد ولككشت مصلارا)
 (تأخر ف تعلقيل) كنبد عضد لاميه مراد عضد الدوله در كه خلفاء عباسيه دن بربك وز برى
 ايمش كه شيرازده متوفى اولمش پس كنبدن مراد تره سيدر (نصب كردند دك بربكدر
) (تأخر ف تعلقيل) حلقه حاك ولامك فتحه ليله انسانك غير بده وانسانك سكون لامله در
) انكشترى به اضافت لاميه در (حكم انداز وصف تركيبدر شول كيمسه به ديرلر كه دعوى
 ايلديكى به اوفى اوره البسه) كه حرف رباط صفت (خدمت اولاميه) وضمير ملك پارسه
 راجعدر (مكرادات استنادر الامعاسنه) كودك اوغلا نچق (ويا حرف وحدت) كه
 حرف رباط صفت (بام طام اوستى) ورباط رانك كسريه كاروان سراى واضافت لاميه در
 معلوم اوله كه عربستان و عجمستانك اولينك اوستلرى مسطح اولور يعنى اوستلرى دوزدر
 اكابناء بر بام رباط بيورر مشدر (بياز بجه باحرف مصاحبت) وبازى ياه اصليله ايله اوبونه
 ديرلر (وجه فتح جملله ادات تصغيردر اوبونجغله يعنى حشرغله) بياز بجه اولينه كه حرفى
 يازوب وبام رباط اولنه يازمبلر معنائى مستقيم نى بهره ايمسار (وايكى برده بيله يازنده كذا لك
) انداختى باحرف حكايه بعضى نسخده مى انداخت واقعدر مال بردر (باد صبا بيانسه صبا
 قيد اتقى واقع اولمش) بكذارند فعل ماضى مفرد غائب (الف ونون ادات تعديه در

ردشمنى

ردسرورى

ردشمنى

رد ابن سيدعلى

رد ابن سيدعلى وسرورى

رد ابن سيدعلى

كچوردى

كچوردى ديمكدر فاعلى باد در (بوى باحرف صله) ووى ضمير غائب كود كه راجعدر
 (ارزانى باء اصليله ايله لايق ديمكدر) داشتند طونديلر لايق طونديلر يعنى لايق كورديلر (دادند
 فعل ماضى جمع غائب وشين ضمير كود كه راجعدر) روفق بونده اعتبار معناسنه در (محصول تركيب)
 مشت نه باباسى تمثيل طريقبيله در اى پسر بوسك قصك نادر اتفاق برقصه در شويلكه
 پارس پادشاهلرندن بربك بوز يكسده آخر قيتلى فاش وار ايدى بر كره تفرج طريقبيله حاصلدرن
 بر قاج كيمسه ايله شيرازك مصلاسنه طشره كندى ويورديكه بوزيكى عضد الدولتك تره سى
 اوزر بيه ديكديلر تاهر كيمكه اوقونى بوزيكك خلقه سندن كچورسه خاتم يعنى بوزك انك اوله
 اتفاق دورتوز حكم انداز بهلوانكه انك خد مننده ايديلر آتديلر جله خطا ايلديلر هيج بريسى
 اصابت ايلدى الا براوغلا نچق كه كار بان سى طامى اوزره اوبونجغله هر جانبندن اوق
 آتاردى نكه اوغلا نچقك عادتدر باد صبا انك اوقونى بوزيكك خلقه سندن كچوردى بوزيكى
 اكا و بربكه لايق كورديلر دى نى قياس نعمت و بربيلر كودك بوندن صكره اوقونى ويا نى
 آتسده ياقدى ديديلر كه نچون بويله ايلك ديديكه تا اولكى اعتبار ورونق برنده فاسون
 معلومدر كه پسر عاقل ايمشه بوند بوى ايلشدر باباسى جوانه ديديكه اى اوغل سنك
 حالكده بويله براتفاق قصه در شمدنكرو دى بانه كته كه هر زمان وهر برده پادشاه زاده
 موجود اولماز كه سكا رعايت ايدوب بويله اويكه ارسال ايليه * قطعه * كه بود كز حكيم روشن
 راى * بنيايد درست تدبيرى * روشن راى بيانسه در (روشن راى وصف تركيبدر روشن
 فكرلى ديمكدر حاصلى ياك فكرلى ديمكدر) بنيايد كز (يعنى حاصل اولماز ديمكدر) درست بونده
 صاغ وسالم ديمكدر يعنى نقصاندر وخطادن مصون (تدبيرى باحرف وحدت) (محصول ييت) كاه
 واقع اولور كه حكيم ياك تدبير ياك رايدن بر درست تدبير چيمماز يعنى تدبيرنده سهو وخطا واقع
 اولور * كاه نياشد كه كودكى نادان * بعلط بر هدف زندبىرى * كودكى (ياحرف وحدت) (ياحرف
 مصاحبت) غلط بونده سهو معنا سته در (هدف هاو داللك فتحه ليله اوق نشانته ديرلر) (ببرى
) (ياحرف وحدت وياحرف تكبر) (محصول ييت) كاه واقع اولور كه برنادان اوغلا نچق يعنى
 استاده مقارن اولقسز وتعلم ايلكسر سهو وخطا ايله نشانته اوق اورر ديمك استر كه بوزك
 كيلر اتفاقى ونادر در حير اعتبارده دكلدر * حكايه * درويشى راديدم در غارى نشسته
 ودر بروى خود از جهان بسته وملوك وسلاطين رادر چشم همت اوشوكت نمائده * غارمغاره
 (وياحرف وحدت) ودر بروى خود تدبيرى ودر اختلاط باخلق بروى خود بسته (محصول تركيب)
 بر درويشى كورددم بر مغاره ده اوتورمش دى خلقه اختلاط قبوسنى تمام جهانندن كندى
 بوز بيه باغلمش يعنى هيج بر كيمسه ايله اهل دنبا دن الف ايلردى وپادشاهلرك و بلكرك انك
 همى كوزنده شوكت وعظمتى فالماشدر حاصلى اهل دنبانك نظرنده هيج اعتبارى بوق ايدى
 * قطعه * هر كه بر خود در سؤال كشود * تا بمر دنيا مند بود * در سؤال بيانسه (تأخر ف
 انتها) (نياز مند محتاج ديمكدر) (محصول ييت) هر كيمسه كه كندى اوزر بيه ديلجيك قبوسنى
 آچدى يعنى كد الكى عادت وخوى ايدندى اولجيه اول كيمسه محتاج ونياز مند اولور حاصلى
 احتياجندن خلاص بولماز * از بكذار وپادشاهى كن * كردن بى طمع بلند بود * ازالف
 عمدوده ايله حرص معناسنه در (بكذار فعل امر مفرد مخاطبدر ترك ايله ديمكدر) كردن بى طمع
 بيانسه (بلند باده فتحه وضمه جائزدر) (محصول ييت) خطاب عام طريقبيله بيورر حرص ترك
 ايله وپادشاهلى ايله يعنى دنبا بلا سندن ازاده وسالم اول زيرا طمع سز بون بلند اولور يعنى
 احتياج اچون كيمسه به تواضع ايدوب سرفروايلز زيرابى نياز انماسر فر از در * يكي از ملوك

ردسرورى وشمنى

عداوت اضافه لامیه در مجازا مراد صاحب عداوت و ملازمی (لا یمز فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب نصر بانك مضارع قدن یکمزدیمکدر) (بصالح لا یمز به متعلق تقدیری بر جل صالح در موصوف ضرورت وزن ایچون ترك اولندی) (اخ مبتدا و جمله فعلیه خبری و جمله اسمیه مستانفه) (لاحرف استثنا) (واو حرف حال) (یلزه فاعلی فحشده اخه راجع ضمیر و مفعولی صالحه راجع ضمیر منصوب متصل لمز لامك فحشی و میك سکونیه اصلنده کو زایله اشارت دیرل صکره دله طعن و دخل معانسته استعمال ایلدیلر) (بکذاب یلزه متعلق) (اشر همزه بك فحشی و شینك کسریله صفت مشبهه در علم باندن اشر همزه بك و شینك فحشده لایله مصدر یدر) (محصول بیت) عداوت قدراشی یعنی صاحبی بر صالح کیمسته دن هرور ایلز الا اکا طعن و تشیع ایدر کذاب اشر که یعنی کذاب و متکبر و مغرور در دیو صالحه کور دیکر برده طعن ایدر حاصلی بر کیمسته نك که بر صالح کیمسته به عداوت و بغضی اوله باندن یکدیکه اکا سوز آثار که مر ایدر و خود بین در و بوندن غیری * بیت * نور کیتی فروز چشمه هور * زشت باشد بچشم موشك کور * نور کیتی بیانیه کیتی فروز و وصف ترکیبی در عالم بالکلندری یعنی روشن و منور ایدیچی دیمکدر چشمه هور اضافه لامیه در و چشمه هور بیانیه (هور هاء هوزایله آفتاب معانسته در) (باشد ادات زمانیه در است معانسته) (با حرف صله) (چشم موشك لامیه) (کوره اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) کونش چشمه سنك عالم بالکلندری یعنی نوری یعنی آفتاب ضیایی چر کندر موشك کورک یعنی براسنك کوزینه یعنی براسه جنسی کوننده کور من اول جهندن کوزینه چر کن کورینور دیو بیورمش بعض نسخه ده زشت باشد برینه در نباید واقعدر یعنی کوزینه کر من حاصلی عینته المازدیمکدر بونسخه بو مقامه اولکیدن انسیدرز بر اخفاس کوننده کور عمکه کوزینه چر کن کورنك لازم کوز) کیتی فروزی و وصف ترکیبی اعتبار ایلانک شیره چشم اولقدن کلور) (و فروزی افروختن دن اخذ ایلک بصیرتسر لیکدن کلور) (و هور برینه حور باز مقی قوافیدن عدم اطلاعتندر) * حکایت *

بازر کانی را هزار دینار خسارت افتاد پسرش را گفت نباید که این سخن را با کسی در میان نهی گفت ای پدر فرمان تراست نکویم ولیکن مرا بر فائده این مطلع کرد آن مصلحت در نهان داشتن چیست گفت تا مصیبت دوشود یکی نقصان مایه و دیگر شمانت همسایه * بازر کانی با حرف وحدت (و رادادان تخصیص) (خسارت زبان) (افتاد واقع اولدی دیمکدر) (نباید فعل نفی مستقبل مفرد غائب کرکز دیمکدر) (که حرف بیان) (این سخن را) (رادادان مفعول) (با کسی با حرف مصاحبت و با حرف وحدت) (در حرف صله میان آورته واره) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویاسین یعنی آورته به کتوروب سوبیله سین) (تراست رادادان تخصیص) (وسین و رادادان خبرست کدر دیمکدر) (فائده این لامیه) (کردان فعل امر مفرد مخاطبیدر کردانیدن صبر و رت معانسته ابله دیمکدر یعنی بی مطلع ابله دیمکدر) (که حرف بیان) (تا حرف تعلیل) (مایه سرمایه معانسته در) (شمانت عدونك بلاسته سوبیکه دیرلر) (همسایه اضافه لامیه در) (محصول ترکیب) (بازر کانی يك آنتون خسارتی واقع اولدی اوغله دیدیکم اولیا که بوسوزی یعنی زبان مصاحبتی بر کیمسه ابله آورته به قویاسین یعنی اریه کتوروب سوبیله سین پسر دیدی ای پدر فرمان سنکدر امانی بوفائده به واقف و مطلع ابله که بوسری کرلی طوعه ده مصلحت ندر پسر دیدی تا کیم مصیبت ایکی اولیسه بری سرمایه نقصانی و بریسی عدونك سوبنوب کوله سی یعنی ایشیدوب دوشمنلر حظ ایلسون * بیت * مکنونده خویش بادشمنان * که لاحول کوننده شادی کان * مکنون فعل نهی مفرد مخاطب (کویسنندن سوبیله دیمکدر) (گفتن دن اخذ ایلین لایز ایش) (انده فتح همزه ابله) (اند و هدن مخففدر غصه معانسته) (خویش اضافه لامیه) (بادشمنان با حرف صله) (که حرف تعلیل) (لاحول کوننده

ردای سیدی علی و سروری

مقدم مفعولیدر) (شادی سوبیک) (کان صفت مشبهه در) (شادی کن وصف ترکیبیدن شاد بلیق ایدیچی) (الف ونون ادات جعدر و بو وصف ترکیبی حالدر) (کوننده فاعلندن که دشمنانه راجع ضمیردر) (محصول بیت) دشمنانه کندی غصه کی سوبیله زبیرا لاحول و لا قوه دیرلر سوبنور لری و یا خود لاحول و لا قوه دیرلر سوبنور لری یعنی ظاهر اوبیله دیرلر اجمعی شکلیله اما کولاری هرور اولور کانی بونك کیتی بر زده اسم تفضیل ظن ایلین و هم ایش * حکایت *

جوانی خردمند که از فنون فضایل حفظی وافر داشت و طبعی نادر چندان که در محافل دانشمندان نشستی هیچ سخن نکفتی باری پدرش گفت ای پسر تونیز از آنچه دانی چرا نکوی گفت ترسم که پرسندم از آنچه ندانم و شرمساری برم * جوانی با حرف وحدت (خردمند صفتی) (که حرف رابط صفت) (فنون فضایل لامیه انواع فضایل دیمکدر فضایل جمع فضیلندر علوم ده آرقلقه دیرلر) (حظ حصه و نصیب معانسته در) (و یا حرف تکید) (طبعی با سنده بویله در) (نادر بی مثل و مانند دیمکدر) (محافل مجالس معانسته در) (واضافتی لامیه در) (نشستی) (با حرف حکایه) (نکفتی با سنده بویله در) (پرسند فعل مضارع جمع غائب) (و هم ضمیر منصوب متصل کنایتدر متکلمدن) (شرمساری با حرف مصدر) (برم فعل مضارع متکلم و حده در) (محصول ترکیب) (بر عاقل جوان که انواع فضایلدن وافر نشدیه مالک ایدی و خوب و بی نظیر طبعی و ایدی اولقدن که دانشمندان مجالسده او وریدی هیچ سوزسو بلزدی بر کره باباسی دیدی ای اوغل سنده بلد ککدن نیچون سوبیلز سین جوان دیدی باباسنه قورم که نکا یلر کدن برنسنه صورالرو بلیم و شرمسارلق ابله دم یعنی حجاب چکم * قطعه * ان شنیدی که صوفی می گوشت * ز برنعلین خویش مینی چند * که حرف بیان (صوفی با حرف وحدت می گوشت حکایت حال ماضی دو کردی) (یعنی میخاردی) (ز برنعلین خویش لامیه در) (نعلین لامك فحشده نعلك تشیه سیدر) (مراد ترکیده نعلن دیکدر بدر بشق دکلدرز بر صوفیلرک اگر کیدی بودر) (میخندن مراد اکسیدر که نعلنك الله فاعلر سرلمسون و استخسون دیو) (پس نعلدن مراد بشمقدر و میخندن ککبک دین معنایی ایا غه براقشدر) (مینی با حرف وحدت) (محصول بیت) انی ایشند کی که بر صوفی نعلنی الله برفاج میخ فاعلری یعنی محکم اولما غیچون الله برفاج اکسری قفسار دی * آسینش گرفت سرهنکی * که بیافعل بر ستورم بند * استین يك شین ضمیر صوفی به راجعدر) (سرهنك چری باشی و جاوش و بونلر کیلره اطلاق ایدرلر) (و یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (بیافعل امر مفرد مخاطب) (نعل بونده آت نعلیدر) (بر حرف صله در با معانسته حرف استعمال طو توب معانستی بنم ستورم اوزره نعل بغسله دین معنایی بر ازم بقیلش) (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن بغله دیمکدر) (بستن دن اخذ ایدنلر با غله لوایش ایشلار) (محصول بیت) بر صوفی نعلنی الله میخ فاعلر کن بکینی بر سرهنك طوندی که کل طوارمه نعل بغله یعنی بنفی نعلله دواستینی طوندی غرض بو کیم صوفی نعلننه اکسری فاقاسه سرهنك اکا آت و یا قاتر نعللکی تکلف ایلزدی بعضی نسخه ده بوسنك برینتی بونده یازمشلر * بیت * نکفته ندارد کسی بانوکار * ولیکن چو کفتی دلیلش یار * نکفته نا کفته معانسته در) (یعنی سوبیلدک) (حاصلی سوبیلاش ایکن دیمکدر) (محصول بیت) سوبیلاش ایکن کیمسه نك سنکله ایشی بوقی یعنی مادام که دعوی مر دایدوب بن فلام و با فلان سنه بی یلورم دیمه سین کیمسه نك سنکله کاری ودعواسی اولماز اما چونکه دیدک یعنی بن فلام و با فلان ایشده ما هر م دیدک سوبیلدیک که دلیل کتورتا کیم دعوی بی معنی اولماسون * حکایت * یکی را از علماء معتبر مشاظره افتاد

ردشعی

ردشعی

ردشعی
ردابن سید علی و سروری

ردشعی

ردسروری

بابی از ملاحظه و با او بجهت بر نیامد سپر بند اخت و بر کشت کسی کفش تو با چند بن عسل
 و ادب و فضل و حکمت بانی دینی بر نیامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و کفایت مشایخ و او
 بدینها معتقد نیست و نمی شنود و مرا شنیدن که او بجهت کار آمد علماء معتبره بیانیه (مناظره بحث
 دیگر) (ملاحظه جمع ملحد در که حشره و نشره قائل دکل) (با و ملحدله بر نیامد جیقشامدی یعنی مقابله
 و معارضه ایده مدی) (سپر قلغان) (بنداخت اندی قلغان انقی بجزدن کایتدر زیر اعراب عدو شدن
 جیسه جمع اتوایی بر بر پناه آزار جان قور تر مقایحون و اول سپر بنی آثار پس ارالنده بو عبارت مقام
 بجزده مستعملدر) (بر کشت دوندی یعنی اعراض ایلدی بر نیامدی جیقشامدک یعنی مقابله ایده مدک
 بدینهادال همزه دن مبدلدر باینها دیمکدر) (نمی شود دکلز و قبول ایلز دیمکدر ننه که ترکیده
 سوزم دکلدی یعنی اسلمدی و قبول ایلدی دیمکدر) (شنیدن کفر او مصدرک مفعولنه اضافتی در
 ولایه) (محصول ترکیب) (معتبر علمادن برینک ملحدردن بریله بحث وجدلی واقع اولدی و اول
 ملحد ایله بحث و برهان ایله جیقشامدی یعنی مقابله ایده مدی عاقبت قلغان آندی یعنی عاجز
 قالدی و اعراض ایلدی بر کیمسه عالمه دیدی سن بو قدر علم و فضلله و حکمت و ادبیه بدینسز ایله
 مقابله ایده مدک عالم دیدی بنم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و کفایت مشایخدر اول ایسه
 بونله معتقد دکلدر و قبول ایلز و بنم نه ایسه کور آنک کفر بنی ایشتمک یعنی نه فائده ویر
 * بیت * آن کس که بقرآن و خبر زو زهی * آنست جوابش که جوابش نه هی * آنست
 مقدم خبر جوابش مؤخر مبتدا (که حرف بیان) (جوابش مبتدا) (اند هی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب و یرمیه سین دیمکدر خبر مبتدا در) (محصول بیت) (اول کیمسه که قرآن و حدیث ایلاندن
 قورتلوب خلاص اولز سین یعنی بویه قوی بختلرایله اکا طفر بوله من سین آنک جوابی اولدر که
 اکا هیچ جواب و یرمیه سین حاصلی آنکله هیچ مکالمه ایلله سین * حکایت * جالینوس ابلهی را
 دید که دست در کربان دانشمندی زده وی حرمتی کرده * بعض نسخه ده زده بی حرمتی می
 کرد در بو تقدیر جهاها مرسمی حرف ترتب اولور او روپ حرفسزک ایلردی دیمکدر * گفت
 اگر این دانا بودی کارا و بان دانا بدین جایکه تر سیدی * جالینوس بر مشهور حکیمک اسمیدر
 کر بیان دانشمندی لامیه (و یا حرف وحدت کرده ایش دیمکدر بعض نسخه ده می کرد
 دو شمس) (چایکه جایکا هدن مخففدر مقام و مرتبه دیمکدر) (ز سیدی یا حرف حکایه ایشردی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (جالینوس بر ابلهی کوردیکه بردا نشتمدک بقاسنه ال اورمش
 و حرفسزک ایلردی جالینوس اکرر بو دانشمند دانا و عاقل اولادی آنک ایشی
 برناداله به مرتبه به ایشمزدی * منوی * دو عاقل را نباشد کین و بکار * نه دانایی ستیزد
 بانبیکار * دو عاقل را اادات تخصیص کین بغض دیمکدر) (بیکار صواش) (دانایی یا حرف
 وحدت) (سبیکار خفیف معناسنه در) (محصول بیت) (ایکی عاقلک بغض و صواشی اولمساز
 یعنی ایکی عاقل نه چکشور و نه صواشور نه بر عاقل و دانا بینی و خفیف کیمسنه ایله عناداید
 یعنی بر دانا ایله بر سبیکار نادان بر خصوصده جمع اولسه ایلدانا اول خفیفله عناد و جدال ایلز
 بیکار کاف فارسیله در دین بجهتک ایشم مصرع اولک معناسنی ایکی عاقلک پیننده
 تباعض و حرب اولمساز دیننه اعتراض ایلین کیندی معتضد سبیکارده سار کثرت افاده ایلر
 دین سار سر معناسنه اولد یعنی بیز ایش * اگر نادان بو حشت سخت کوید * خردمندش
 بیزی دل نجوید * یا حرف مصاحبت (و حشت بوند نفرت معناسنه در یعنی خشونت
 و درشتلی) (یا حرف مصاحبت) (نرم نونک قنچی و رانک سکونیه بو مشق دیمکدر و یا حرف مصدر
 (نجوید فعل مضارع مفرد غائبدر دیمکدر کوکل اله المقتدر عبارتدر) (محصول بیت) (اگر

رد ابن سیدی علی
 رد سروری
 رد سروری

نادان و حشت و سرکشکله پک سو یلرسه یعنی ابری یاری سو یلرسه خردمند آنک ملائمت
 و اطافله کوکلنی اله الود یعنی تسلی خاطر ایلر * دو صاحب دل نکهدارند موی * همیدون
 سرکشی و ازرم چونی * نکهدارند حفظ ایلر (موی یا حرف وحدت) (همیدون اادات تشبیه
 همچنان دیمکدر بر عرییده کذلک کی انجیلین معناسنه) (سرکشی یا حرف وحدت) (و او حرف
 عطف ازرم الف بمدود ایله و زاء مفتوح ایله و سکون را ایله حرمت معناسنه در اما بونده
 و او مفتوح و الف ساکن اوقنور ضرورت وزن ایچون) (ازرم جو وصف ترکیبی در حرمت
 استیجی یعنی و تعظیم و تکریم صاحبی یعنی اهل عرض و وقار) (و یا حرف وحدت بویکی بانی
 حرف مصدر طو تنلر بویک معناسنه و اصل اولسا مشلر) (محصول بیت) (ایکی صاحب دل
 بر قبلی رعایت ایلر یعنی بر قلیچه ارا لنده شفاق و خلاف اولماز بو سوز کمال اتفاق و عدم
 اختلافدن عبارتدر بند بونجیلین بر سرکش و بر صاحب حرمت بر موی رعایت ایلر یعنی ارا لنده
 بر قلیچه خلاف و شفاق اولز زیر ادا نادانانه مخالفت ایلز که ارا لنده اختلاف اوله بویک تصویر
 معناسنه شرا حک غریب تصرفی و ار در کیم عقلا کو لمکه لایقدر * و کراز هر دو جانب
 جاهلانند * اگر زنجیر باشد بکسلانند * بکسلانند فعل مضارع جمع غائب کسلانیدن
 الف و نون که اادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلمشدر و لا کسختن و کسلیدن لازمه متعدی
 پیننده مشترکدر پس کسختن لازمدر دین اشتراک احوالندن آگاه دکل ایشم) (محصول بیت)
 ایکی صاحب دلک و بر سرکشله بر عاقلک احوالی ذکر اولان کیدر اما ایکی جانبیدن بیه جاهلرایسه
 اگر زنجیر اولورسه قرارلر دکل که برمو حاصلی ایکی جانبیدن بیه جاهل و نادان ایسه شفاقدن
 خالی اولماز * منوی * یکی را زشت خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت ای نیک فرجام *
 (محصول بیت) (برینسه بر چرکین خوایی دشنام و بریدی یعنی سوزکدی اولده تحمل ایلدی
 و دیدی ای صوی خیر یعنی عاقبتی خیر) (نیک فرجام وصف ترکیبدر عاقبتی خیرلی دیمکدر
 * بر زانم که خواهی گفتن انی * که داتم عیب من چون من ندانی * بتر بدتر معناسنه در) (زانم
 اصلنده زانمدر) (که حرف بیان) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیلرسین دیمکدر) (آنی
 آن اسم اشارتدر و یا ضمیر خطاب اولسون دیمکدر) (که حرف تعلیل) (عیب من لامیه
 (محصول بیت) (اندن بتر مکه سن بکا اولسون دیسلک کرک یعنی بکا دیجکگدن بترم زیرا
 بیلور مکه بنم عیبی بیلر سین حاصلی بن کندی عیبی سندن ابو بیلورم * حکایت * سبحان
 وائل را در فصاحت بی نظیر نهاده اند سالی بر سر جمعی سخن گفتی و لفظی را مکرر
 نکردی و اگر همان معنی انفساق افتادی عبارت دیگر گفتی و از جمله آداب ندما ملوک یکی
 اینست * سبحان سبنک قنچی و جاء مهمله نک سکونیه حضرت نبینک صلی الله علیه وسلم
 مداحلرندن صحابه دن بر فصیح و بلیغ شاعر ایدی) (وائل اسمته اضافتی لامیه در) (وائل
 بر قبیلله نک اسمیدر که ابن قاسط بن وهب بن افضی بن دیمیدر) (را اادات مفعول) (نهاده اند
 قومشدر یعنی تعیین ایشلر در) (سالی یا حرف وحدت) (بر حرف ظرف) (سر جمع لامیه
 جعندن مراد مجلسدر یعنی صدر مجلسده دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (گفتی یا حرف حکایه
 (لفظی یا حرف وحدت) (ورا اادات مفعول) (نکردی یا حرف حکایه) (و اگر همان معنی نسخملرک
 به ضبسنده معنی برینسه لفظ واقع اولمش حاصلی متون بو خصوصده تعارض ایلدی پس
 لفظ عبارتتی اختیار ایده نه تعرض بی تقریردر) (افتادی یا حرف حکایه) (جمله آداب ندمای ملوک
 لامیه لرد) (محصول ترکیب) (سبحان وائل فصاحت و بلاغت بی نظیر تعیین ایشلر یعنی
 دیمشدر بر بیلر بر محفل و مجلسک صدرنده سوز سو بلسه بر لفظی مکرر ایلز دی و اگر همان

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد سروری

رد سروری

اول لفظ و یا اول معنی بعینه اتفاق واقع اولیدی اتی برغیری عبارتله سویلردی وادا ایلردی
وسلاطینک مصاحبرینک جمله آدابندن بریسی بودر که مجلسده بر سوزی تکرار سویلیه
* مثنوی * سخن کر چه دلبد و شیرین بود * سزا وار تصدیق و تحسین بود * دلبد
وصف ترکیبدر کوکل بغلیچی یعنی کوکل کندی به متعلق فلیچی (سزاوار لایق) (محصول بیت)
سوزا کر چه کوکل آلیچی و لذیذده اولورسه تصدیق و تحسین مرتبه سنه لایقده اولورسه
کرچک اولوب کوزل اولدیغیچون * چوبکبار کفتی مکر باز پس * که حلوا چوبکبار
خوردند پس * بازه پس اتباع قیلند ندر (محصول بیت) بوییت بیت اوله مقیددر یعنی
سوز هر تقدیر مدوح اولورسه ده چونکه بر کره سویلدک بر کره دخی سویله یعنی تکرار ایله
زیرا حلوائی چونکه بر کره مید یلر یتر یعنی حلوالذیذ و شیرین ایکن بر کره که بندی کفایت ایدر
تکرار یکن لازم دکل * حکایت * یکی را از حکما شنیدم که می گفت هرگز کسی بجهل
خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام نکرده او سخن آغاز کند *
(محصول ترکیب) حکما دن برنی ایشند مکه سویلردی هرگز بر کیمسه کنند ی جهلنه
اقرار ایلمز مگر اول کیمسه که چون غیر کیمسه سوزده اوله هنوز سوز بن تمام ایلامش ایکن اول سوزده
باشلیه (مذکور متندن صکره برجهل خود اقرار کرده باشد بازان جهلنه اقرار ایلمش اولور
* مثنوی * سخن را سرست ای خردمند و بن * میاور سخن در میان سخن * بن دیب
دیگدر (محصول بیت) سوزک باشی وارودی یعنی ایانی حاصلی آخری وار واولی ایمی
سوز اورتیه سنه سوز کتورمه یعنی بر کیمسه سوزده ایکن سن سوزده باشله اول سوز بنی تمام
ایتمیجه * خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش * نکوید سخن نالینسد خوش * خداوند فرهنگ
لامیه (فرهنگ هنر) (محصول بیت) هنر و تدبیر و عقل و ادراک صاحبی سوز سو یلن (مادام که
خوش کورمیه) یعنی ایسم کورمیه (حاصلی حضور مجلسده اولانی ساکت کورمیه
عاقل وزکی سوز سو یلن * حکایت * تی چند از بندکان سلطان محمود حسن میندی را گفتند که
سلطان امر و ز ترا چه گفت در فلان مصلحت گفت بر شما هم پوشیده نمائد گفتند نودستور مملکت
آنچه بانو گوید باشال ما گفتن رواندارد گفت باختاد انکه داند که بکس نکوم پس چرامی پرسید *
سلطان محموددن مراد مشهور پادشاهدر که (حسن میندی ایکی میک فتحه لایله آنک وزیری ایدی
ابازده وزیری و هم مجبوی ایدی) دستور دالک و نالک ضمه لایله اصطلاحده وزیره دیرل
(محصول ترکیب) (سلطان محموددن نوی قوللرندن بر قاج شخص حسن میندی به دیدیلر که
سکا پادشاه فلان مصلحت خصوص بنده نه دیدی حسن میندی دیدی سرزده کبرلی قالماز) یعنی
سر زده سویلر دیدیلر که سن مملکتک وزیری سین سکادید یکنی برنم کی به سویلکه روا کورم
حسن میندی دیدی اول اعتماد ایله که بلور کیمسه دیمزم (یعنی کیمسه به دیمه حکم بلور) پس نچون
صوردر سر * بیت * نه هر سخن که بداند بگوید اهل شناخت * بسر شاه سرخو یشتن
نشاید باخت * نه حرف نی معناده (گوید فعلنه مقیددر) که حرف را بط صفت (هر سخن) بداندک
وبگویدک مقدم مفعوللر بدر اشتراک اوزره (شناخت بونده اسم مصدر در علم معنانه) (پس
اهل شناخت اهل دانش دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (سر شاه لامیه در) (سرخو یشتن ده بویله در
یاء بطیله) (باخت بونده باختن معنانه در یعنی اوینا تنق متعدی معنانه زیر لغت مشترکدر
لازمه متعدی پیننده) (محصول بیت) اوله دکلدر هر سوزی که بلور آتی سویلر اهل دانش یعنی
هر یلید یکنی سو یلن زیرا شاهک سر یله یعنی سرینی افشاسبیله کشتی کندی باشین اوینا تنق
لایق دکل حاصلی پادشاهک امور سلطنتنه و تدبیر مملکتنه متعلق اسرار لرینی اظهار و افشا ایلمک

هلاکه سیدر * حکایت * در عقد بیع سرای متردد بودم جهودی گفت من از کد خدا یان قدیم
این محترم وصف این خانه چنان که هست از من پرس بخر که هیچ عیب ندارد کفتم بجز آن که
تو همسایه اوی * عقد بیع سرای عقدک بیعه و بیعک سرایه اضافتری مصدر لک مفعولده اضافتری
قیلندندر (عقد عینک فحیله مصدر در بغلق معنانه و بیع کاه اولور اشترامعنا سنه مستعملدر
حاصلی اضداددنددر) (و یا حرف وحدت) (جهود بیودی به دیرل) (و یا حرف وحدت کد خدا و اسی
و کوی اسی و سائر سنه لک صاحب لریته دیرل) (قدیمه اضافت بیانده در) (و محله به لامیه) (وصف این خانه
مصدر لک مفعولنه در) (بخر با حرف تأکید) (و خر خاء معجمه ک فحی و کسر یله فعل امر مفرد مخاطب
صاتون ال دیمکدر) (همسایه اوی لامیه) (و یا ضمیر خطاب) (محصول ترکیب) (براولک عقد
شراننده متردد ایدم) (یعنی براو الملق استردم بر جهود دیدی بن بومحله ک قدیمی کد حدار ندیم
براولک وصفی شویله که وارد در بدن صور صاتون ال که هیچ عیبی یوقدر دیدم اندن غیری که
سن الک فوکشوسینسن (یعنی سنک همسایه لکک مدکور خانه به عیب عظیمدر) (زیرا الجار قبل الداردر
* قطعه * خانه را که چون تو همسایست * ده درم سیم کم عیار ارزد * خانه یا حرف وحدت
(و همزه حرف توسل) (و را حرف تخصیص) (همزه بی حرف وحدت دین وحدتی یلنیمش) (که
حرف بیان) (چون ادات تشبیه) (همسایه ده هاء رسمی) (و همزه مجتلبه لفظده و کاتبند ترک و لنق
کرت) (تنگه نجسه نظامینک لیلی و مجنوننده واقعدر) (بیت) (در بند کشادن خزینم)
ترسم ز کلدای بکینم (صلنده خزینه نام و آبکینه نام در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی
لکن شراح جمیعاً بو حذف و ایصاله اشارت ایلامشدر) (ده درم اون انچه) (سیم کم عیار بیانیه
عیار عینک کسر یله مفاعله بایک مصدر ثانی سیدر بر نشنه ک و زتی بیلاکه دیرل یعنی ثقلت و خفتی
تخصیص ایلمکه که ترکیجه اکاداره دیرل) (ارزد فعل مضارع مفرد غائب کر یعنی بهایه کردیمکدر
ارزدندن) (محصول بیت) حضرت شیخ جهوده خطاب ایدوب بیورر براولک که سنک کی
همسایه سی اوله عباری اکسک اون درم کومشه کر یعنی قلب کومشک اون انچه شنهد کر معلومدر که
کومش قلب اولجه انچه سیده قلب اولور پس او اون دغل انچه به کرمش * لیکن امیدوار باید بود *
که پس از مرگ تو هزار ارزد * امید همیده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (وار بونده ادات نسبتدر
لی معنانه امیدلی دیمکدر) (بود بونده بودن معنانه در) (که حرف بیان) (مرک تو لامیه مرک کاف عجمه
موت معنانه در تونک ضمی اشباع اولوب ضرورت وزن ایچون بر و او متولد اولور یعنی واور رسمی
و او اصلی کی اوقونور) (محصول بیت) جهوده خطا ایدوب بیورر اما امیدلی اولوق کرک که سنک
هر ککدن صکره یکن دکر ظاهر بیورر یعنی یکن درم کامل عیار مراددر زیرایتده مقدار مسکوت
عنه در یعنی همسایه لکدن سنک کی یلید و خبیث اکسک اولجه یکن درم سیم تمام عیار دکر
* حکایت * یکی از شعر آیدش امیر دزدان رفت و ثنا گفت فرمود تاجنامه اش بستند و ازده بدر کردند
سکان در قفای او افتادند خواست تاسکی بردارد زمین یخ بسته بود عاجز شد گفت ان چه حرام
زاده هر دماش که سک را کشاده اند و سنک رایسته امیر از غرقه بشنید و بخندید و گفت ای حکیم
از من چیزی بخواه گفت جامه خودی خواهم اگر انعام فرمای * پش امیر دزدان لامیه لدر
حراملر یکی قته دیمکدر (تا حرف تعلیل) (بستند با حرف تأکید) (بستند فعل ماضی
جمع غائب الدیلر دیمکدر) (ده کسر دال ایله و هاء اصلیه ایله گویدر قریه معنانه) (سکان الف
و تون ایله جمع اولدی ذی حیات اولدیغیچون) (در حرف صله) (قفافک فحیله اکسه دیمکدر
فارسیجه حیره دیرل حاء خطیله) (تا حرف تعلیل) (یخ یانک فحیله بوز دیمکدر) (بسته ماضیدن فمصدر
بغلقش دیمکدر طوکش معنانه) (یخ مبتدا) (و بسته بود خبری) (وزمین مقدم مفعولدر خبرک

(غرفه غنك ضمی و رانك سكوتيه چارطاق معناسنه در (محصول تركيب) شعرا در بری
 حراميل بكينك يانه وادی و دعا و شادیدی يك پیوردی تا کیم لباسی آلدیلر و کویدن طشره
 ایلدیلا ایلار ایدنه دوشدیلا دیلدی با برطاش قالدیه ایلره آتقی ایچون طیراق طوکش ایدی عاجز
 اولدی ایلر هجومندن دیدی بونه حرام زاده مردلر در که ایلری آچشلا یعنی جوز مشلا و طاشلری
 بغلشلا امیر در دان چارطاقدن ایشیدی و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم بندن برنسه دیله یعنی
 بندن بخشش ایسته شاعر دیدی کندی لباسم استرم اگر انعام پیور رسك یعنی بکا کندی لباسم
 و بر رسك همان عین احساندر * بیت * امید وار بود ادمی بخیر کسان * هر ایچیر تو امید نیست
 شمر مرسان * امید وار تخفیف میم ایلر (با حرف صله) خبر کسان لامیه در (مرار حرف تخصیص
 (با حرف صله) خبر تو لامیه (امید تشدید میم ایلر) شمر مرسانك مقدم مفعولدر (رسانیدن
 فعل نهی مفرد مخاطب ایشدر معنی بکدر (الف و نون ادات تعدیه در (محصول بیت) آدمی یعنی
 انسان کیمسه ل خبر بینه یعنی احساننه امید واردر حاصلی انسان خلقك خیرات و میراثه رایجی در
 (اما بیه سنك خبر بیکه امیدم یوقدر همان بکا شمر ایشدر معنی حاصلی فائده و جائزه دن یکدم
 همان بکا ضرر و زیانك طوقمسون * مصراع * رضینا من نوالك بالرجیل * رضینا فعل
 ماضی متکلم مع الغیر در علی بابندن (من اكا متعلق (نوال نونك فتحیله احسان و عطیه معناسنه در
 (کاف محلا بحر و مضاف الیهیدر نوالك (با حرف جر رضینا به متعلق (رجیل فعل وزنی
 اوزره اسمدر کوچ یعنی سفره کتمك معناسنه مصدری رجلت کلور نشدت وزنی اوزره حرف
 من بونده بدل معناسنه در (محصول مصراع) رضینا بالرجیل من نوالك یعنی سنك احسانکدن
 کتمكه راضی اولدق حاصلی سلامتله بوندن کتمك سندن بزه عظیم عطیه در * سالار دزدان را
 بر و رحت امد جامه اش بفرمود و قیادوسنی بر و مرید کرد و در می چند بداد * سالار هر نسنهك
 اولوسنه در لر مثلاً سپه سالار عسکر باشی به و خوان سالار چاشنکیر باشی به و قس (دزدانه اضافی
 لامیه (و اذات تخصیص حرامیلر اولوسنك دیمکدر (بر و ضمیر شاعره راجعدر) قیادوسن
 ترکیب مریخی کور کلی اوکی آچق قفتان دیمکدر (و یا حرف وحدت (بور کیمی حرف عطفله اراد
 ایدنلر استعماللرندن آگاه دکالرمش (مزید مصدر مییدر زیاده معناسنه (محصول ترکیب)
 دزدان اولوسنك اول شاعره مریخی کادی پس لباسی و بردی و بر کور کلی فراجیه اوزرینه
 زیاده ایلدی و بر نیجه ایچده و بردی * حکایت * منجیمی بخانه خود در آمد مرد بیکانه رادید
 بازن او بهم نشسته د شنام داد و سقط گفت فتنه و آشوب برخاست صاحب دلی برین واقف شد
 و کنت * منجیم اسم فاعلدر تفعیل بابندن (زمانی نیجه حصه ایدنه در لر تنکه اچند داعی عقود
 جواهرده نظم ایلش (مصراع) منجیم آنکه زمانی بچند پاره کند) (و یا حرف وحدت (با حرف
 صله) خانه خود لامیه (در آمد کوردی دیمکدر (مرد بیکانه بیانه (با حرف مصاحبت (زن اولامیه
 (بهیم بری بریله) (نشسته اوتورمش) (سقط نامعقول کلمه در لر) (فته دشنامه و سقطد مترتدر
 (آشوب فتنه عطف تفسیردر (محصول ترکیب) بر منجیم کندی اوینه کوردی بیکانه ار کوردی
 عورتیه یله اوتورمش حریفه سوکدی و سقط سویلدی پس فتنه و آشوب قالدی حاصلی
 غوغا پیدا اولدی بر صاحب دلکه حضرت شیخ اولمق احتمالی واردر بوقصه به واقف اولدی
 و دیدی * بیت * تو بر اوج فلک چه دانی چیست * چون ندانی که در سرای تو کست * اوج
 بونده اوست معناسنه در همزه نك فتحیله فلکه اضافی لامیه در (سرای بونك کبی بر زده
 اومعناسنه در یعنی خانه (محصول بیت) منجیمه خطاب ایدوب در سن فلک اوزره نه بیور سن
 نه وار چونکه بلز سین که سر بیکه کیم وار یعنی اولك که سطح زمینده و شهر کده و محله کده اوله

بداین سید علی
 و سروری

و ایچنده کیم اولدیغن بلز سین پس فوق سجاده واقع اولان کواکب احوال و اطوار بی و دور
 و سیر بی نه بیور سین و نه اکلر سین دیمکدر * حکایت * خطیبی کر به الصوت خود را خوش
 اواز بنداشتی و فریادی فائده برداشتی فتنی نغیب غراب اینین در پرده الحان اوست یا ایت (ان
 انکر الاصوات لصوت الخیر) در شان او * خطیبی (یا حرف وحدت) (کر به الصوت یعنی فیج
 الصوت چر کین اوازی دیمکدر (خوش اواز وصف ترکیبدر کوزل اوازی معناسنه) بنداشتی
 (یا حرف حکایه ظن ایدردی (فریادی فائده بیانه (برداشتی یا حرف حکایه قالدردی یعنی
 فریاد ایدردی (کنتی دیدک یعنی صوتی ایشیدیدک دیدک (نغیب نونك فتنی و عینک کسری
 و سکون یا لله فعل وزنی اوزره قرغه اوازی نغیب نغیب نغیب و نغیب و نغیب فتنی باندن ضرب
 دنده مستعملدر قله حاصلی قرغه اوازه در لر (غراب الین الچه قرغه که عرب آنکه تطیر
 و تشوم ایدر زرا عربك عادیدر فیچیکیم اوندن سفره و یا بر مهم مصلحتنه چینه که اگر بوقرغه بولده
 بولنوب صاخ جانبیه اوچر سه مبارکدر دیو جکوب کیدر و اگر حصول جانبیه اوچر سه نامبار کدر
 دیو دوز اوینه کیدر (بین بانك فتحیله اضداد دندر وصال و فراقده مستعملدر بونده فراق
 معناسنه در عبارت ظاهر دن مفهوم اولان شامت اوازنده اوله (اخوان بونك کبی بر زده اواز
 پرده سی معناسنه در (یا حرف عطف (ان حرفدر خروف مشبهه بالغلطن (انکر اسم تفضیل
 جر کینرک دیمکدر (اصواته اضافی لامیه در (لام ادات تأکید صوت الحان بر ترکیب اضافی
 افطسا مرفوع خبران در (شان بونده حال معناسنه در (محصول ترکیب) کر به الصوت بر خطیب
 کنتدینی خوش اواز ظن ایدردی و بی فائده فریاد و قفتان قالدردی دیدک که غراب الین اوازی
 انک الخانی پرده سنده در یعنی اوازی همان غراب الین اوازیدر و دیدک که مذکور آت نک
 شانده نازلدر * بیت * اذ انفق الخطیب ابوالقوارس * له صوت یهله اصطیصر فارس * اذا
 ادات شرط (نهق فعل ماضی مفرد مذکر غائب جارا کردی دیمکدر (خطیب لفظا مرفوع
 فاعلی (ابوالقوارس لفظا مرفوع بدلدر خطیبدن) و یا عطف بیان اصلده ابوالقوارس ارسلانه
 کسیدر اما بونده جارا مراد در (نهق قرینه سیه (له صوت جمله اسمیه جواب اذادر) بهد فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب یقار دیمکدر جمله فعلیه صفت صوتدر (اصطیصر فارس مملکتده
 بر محکم حضارک اسمیدر یهدنک مفعول به صریحیدر فارسه اضافی لامیدر سبتر ساکن اوقوغمی
 کرک کیم ناموزون اولیه (محصول بیت) منجیم خطیب ابوالقوارس نهق ایلله یعنی جارا کبی
 آخر انک بر صوتی واردر کیم فارسك اصطیصر نام قلمه سنی هدم ایدر یعنی یقار زرا اصوات
 شنیده نک هدم بیانه تأثیر خاصی وار تنکه شرح موافقه بحث اصواتده مذکور در
 * مردمان ده بعلت جاهی که داشت بلیش می کشیدند و اذیتش مصلحت نمی دیدند تا یکی از خطیبای
 ان اقلیم که باوی عداوت نهانی داشت باری بر رسیدن او آمده بود گفت ترا خوابی دیده ام خیر
 باد کنت چه دیده گفت چنان دیدم که ترا اواز خوش بود و مردمان از نفست در راحت بودند
 خطیب اندرین لحظی یبندیشد و گفت چه مبارک خوابست که دیدی که مرا بر عین خویش مطلع
 کرد ایلدی معلوم شد که اواز ناخوش دارم و خلق از نفسم در ریختند توبه کردم ازین پس که
 نتوانم مکر با هستی * مردمان ده لامیه (با حرف مصاحبت (علت جاه لامیه (یعنی
 خطیب است منصبی علیله (و یا حرف وحدت) (بلیت بلامعناسنه در (واذیت اول وزنده اذ
 معناسنه (ناحرف انتها) (خطبا خطیبک جمعیدر (آن اقلیمه اضافی لامیه در (که حرف رابط
 صفت (باوی یعنی خطیب مذکور ایلر (عداوت نهانی بیانه (خواب بونده دوشدر
 (آواز خوش بیانه) (نفست حرکاته مراد کلامدر (لحنی یا حرف وحدت بر پاره دیمکدر آواز ناخوش

بیانیه (در حرف طرف و یا حرف تأکید) رنج اسم در الم معنایه و نون و دال ادات جمع رنجده در لر
 دیمکدر (و یا رنجند فعل جمع مضارع غائب حرف تأکید ایله در رنجند انجنور لر دیمک اوله) (لیکن
 یوقول و هن دن خالی دکلدر) مکر الامعناسته در (محصول ترکیب) (کویک خلقی بر منصب علنیه که
 انک و ارایدی یعنی خطابت منصی سببیه بلاسنی چکر لر دی و اذاسنی مصلحت کورمز لر ایدی
 تا اول اقلیمک خلباسندن بری که انکله نهائی عداوتی و ارایدی بر کره انک زیارتنه کلوب
 اتی صورغه کلدی) حاصلی حالن پرسش ایلمکه کلش ایدی کلن خطیب دیدی سکار دوش کورمشم
 خیر اوله دیدی نه کورمشم سین دیدی شویله کور دم که سنک خوب اوازک و ار ایمش و خلق
 نفسکدن راحتده ایمش خطیب بونده بر پاره فکر ایلدی اندن صکره دیدی بونه مبارک دوشدر که
 کوردک که بنی کندی عیبه مطلع ایلدک (معلوم اولدی که آوازم ناخوشدر و خلق نفسکدن
 ز جتده در لر توبه ایلدکه بوندن صکره خطبه بی اوقومیم الایچه پایچه * قطعه * از صحبت دوستان
 رنجیم * کاخلاق بدم حسن نمایند * صحبت دوستان مصدرک معنونه و یا فاعلته اضافیدر
 (رنجیم یو صیغه اسم و فعله متحملدر اسم اولجه باحرف طرفی اولور) (معنای الم و ز جتده هم
 اولور) فعل اولجه باحرف استمرار اولور معنای انجنورم دیمکدر و کل وجهه پس اسمینی قبول ایدنه
 دخل ایلن کندی مدخولدر مصراع ثانی مقام تعلیلده در (که حرف تعلیل) (اخلاق بد بیانیه
 و میم ضمیر معناده نماینده مفید در) (حسن سنک فتحله کوزل دیمکدر) (نمایند فعل مضارع
 جمع غائب کوستر لر دیمکدر متعدیدر) (نمایند دن) (محصول بیت) (دوستلرک مصاحبتندن
 رنج و المده هم و یا انجنورم) (زیر ابراز اخلاقی) (یعنی خوب لریمی و عادت لریمی بکا کوزل کوستر لر
 عیم هنر و کمال یبند * خرم کل و یا سمن نمایند * (محصول بیت) (عیمی هنر و کمال کور لر و یا
 کوستر لر دیکنی بکا کل و یا سمن کوستر لر) (یعنی بکا محبتلرندن چر کین لریمی کوزل کوستر لر
 کودشمن شوخ چشم چالاک * ناعیب مرابمن نمایند * کوکاف عربک ضمه ادات استفهامدر
 (دشمن شوخ چشم بیانیه در) (و چالا که اضافده بویه در) (شوخ چشم وصف ترکیبدر
 کستاخ معنایه) (و چالا بونده بی پروادر) (دشمنده اسم جنس و یا اسم جمع معنای ملخوظ
 اولق کرک که ردیفده واقع ولان فعله مطایق و موافق اوله) (ناحرف تعلیل) (عیب مرا لامبه در
 و نما بندک مفعول صریحی) (بمن باحرف صله) (و بمن مفعول غیر صریحیدر) (محصول بیت)
 قنی بی پروا کستاخ دشمن تا کیم بنم عیمی بکا کوستر لر یعنی حجاب الیلوب دلته کلنی بی پروا
 سوبله لر * حکایت * یکی در مسجد سنجا ری به بطولع بانک نماز کفتی باوازی که مستمعان را
 از وفرت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل و نیکو سیرت نحو اسنش که دل آزرده کردد کفت
 ای جوا نمرد این مسجد را مؤذنان قدیمند که هر یکی را پنج دینارا در راست و تراده می دهم
 تا بجای دیگر روی بین اتفاق افتاد و برقت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و کفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان کردی آنجا که رفته ام بیست دینارم میدهند که
 جای دیگر روم قبول نمی کنم امیر بخندید و کفت زینهار نستانی که به پنجاه دینار هم راضی شوند
 مسجد سنجا ری به تقدیری قصه سنجا ری در (و سنجا سنک کسریله بغداد جاننده موصلا قریب
 بر کوزل قصه در لیکن بوزمانده خرابه مشرف اولمشدر) (تطوع فاعل باندن مصدر در
 اجر نسره معنایه) (بانک نماز یعنی اذان) (کفتی یعنی اوقوردی) (باوازی باحرف مصاحبت
 و یا حرف وحدت) (نحو اسنش فعل ننی ماضی فاعلی نختنده مستتر امیره راجع) (وشین ضمیر
 منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع) (کفت امیر دیدی) (ادراز وظیفه معنایه در
 روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کیده سین دیمکدر) (بقعه پاره ارض معنایه در

رد سروری

حامی
 دوست عیم سزاید دشمنی آگاه اید
 خوبد یاننده احابیدن اعدا لر نیم

اما بونده مراد مسجد مذکور در (نستانی فعل ننی استقبال مفرد مخاطب المیه سین
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (برسی مسجد سنجا ری به رایگان بلا اجرت اذان
 اوقوردی بر اواز ایله که مستمع اولنلرک اوازندن تفرقی اولوردی یعنی اوازندن نفرت
 ایدر لر دی حال بو که مسجدک صاحبی بر عادل و نیکو خلق برک ایدی دلیز دیکه دل آزرده اوله
 یک دیدی ای جوا نمرد یو مسجدک قدیمی مؤذنلری وار که هر بر یک بش التون ادراری
 و وظیفه سی وار و سکا اون التون ویره هم تا کیم غیری یه کیده سین بو حال اوزده انفاق واقع
 اولدی یعنی اون دیناری قبول ایلدی و کندی برمدندن صکره یته بکک اوسکنه کلدی
 و دیدی ای خداوند بکا حیف ایلدک که بوقعه دن بنی غیری یه کوندردک اول یه که بوندن
 کتدم بکرمی التون و بر لر غیری یه کیدم اما قبول ایلیم بک کولدی و دیدی زینهار المیه سین که
 الی دیناره راضی اولور * بیت * به تیشه کس نخر اشد ز روی خارا کل * چنان که بانک درست
 تو میخرا شد دل * تیشه کسر و کلنک و چنه بونده چیه مراد در (نخر اشد فعل ننی مستقبل
 مفرد غائب طرملامز و قازیمز بونده ایکسندده مساع و ار) (خارا بونده قره طاش معنایه در
 (بانک درشت بیانیه) (درشت دالک و رانک ضمه لایله ابری معنایه در ملایم مقابل) (توبه اضافتی
 لامبه در) (میخرا شد فعل مضارع مفرد غائب طرملار دیمکدر) (محصول بیت) (قره طاش
 بوزندن چنه ایله کیمسه بالحنی قازیمز و قاشیمز و طرملامز انجلین که سنک ناساز ابری اوازک
 کوکلکی طرملار حاصلی قره طاشک اوزره چنه حرکتندن واقع اولان بجزردی کوکلکی انجلین
 طرملامز که سنک یوغون و ناهموار اوازک) (میخرا شدک فاعلی نختنده بانکه راجع ضمیر در
 و مفعول دلدلر * حکایت * ناخوش آوازی بیانک بلند قرآن همی خواند صاحب دلی برو بکشد
 و کفت ترا مشا هره چند ست کفت هیچ کفت پس این زجت بخود چرامی دهی کفت از بهر
 خدای خوام کفت از بهر خدا بخوان * مشا هره ماه بماء متعین اولان وظیفه یه دیر لر زیر
 عربجه ماه شهر در (محصول ترکیب) (بر ناخوش و ناساز اوازی کیمسه بلند اواز ایله قرآن اوقوردی
 بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شیخ کندیلری مراد در قاری ناسازک باندن بکدی
 و دیدی سنک آیده وظیفک نقددر دیدی هیچ دیدی پس بوز جتی کند بیکه نیچون و بررسین
 دیدی الله ایچون اوقورم دیدی الله ایچون اوقومه یعنی الله ایچون اولسون اوقومه یعنی اوقومک
 الله ایچون اولسون کلامده ایهام وار فندبر * کر تو قرآن بدین غمط خوانی * بیری رونق مسلمانی *
 غمط نوک و میمک فتحه لر یله اسلوب دیمکدر (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بونک
 کی فعللرک آخرنده یازره یا خطاب ایچوندر دیمک زاندر ز بر اوتلرک افعالی خطاب ایچون
 اولدقلری یا ضمیر اعتبار یله در پس یابی افراد بالذکر ایلمک امر زائد اولور) (بیری فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر باء استقبالی ظرفاء عجم مکسور اوقور اما روستایلری مضوم) (پس ضمه ایله
 اوقویانلر روستایلری ایدر لر) (رونق حسن و لطافت معنایه در) (مسلمانی به اضافت لامبه در
 (و یا حرف مصدر در) (محصول بیت) (اگر سن قرآنی بواسلوب و طریق ایله اوقور سنک
 مسلمانلق لطافت و صفاسنی ازاله ایدرسین حاصلی مسلمانلقده عرض و نام و ناموس قوم یوب
 هب هایه و بررسین * باب پنجم در عشق و جوانی * بشنی باب عشق و جوانلق بیاننده در
 * حکایت * حسن میندی را کفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد که
 هر یک بدیع جهانند چه گونه است که با هیچ یک از ایشان میلی و محبتی ندارد چنان که با آواز که
 او را زباده حسنی نیست کفت هر چه در دل فرو داید در دیده نکو نماید * میبند بر ارا ادات
 مفعول بنده صاحب جمال بیانیه) (که حرف رابط صفت) (بدیع غریب و عجیب معنایه در

رد سروری و شعی

رد شرح جیعا

(جهانه اضافت لامیه در) با هیچ با حرف صله (میلی و محبتی یاری حرف تنکیر (حسنی با حرف تنکیر) در دل در حرف صله (فروید کبره دیمکدر یعنی هر نسنه که کوکله کبره و مقبول خاطر اوله دیمکدر در دیده) در حرف صله دیده به دیمکدر (نکو ابو) نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کور بتور دیمکدر (محصول ترکیب) سلطان محمودک وزیر حین میندی به سوال ایلد یلر که سلطان محمودک به قدر بنده صاحب جمالی وار که هر بری جهانک بدیع لریدر یعنی هر بری بنکای عالمدر نیچوند که هیچ برینسه انلردن ایازه اولان کی میل و محبتی یوقدر که انک ارتق حسنی یوقدر یعنی صاحب جمال دکل ایکن بو که یوقدر انجذاب وتودندندر میندی دیدی هر نسنه که کوکله کبره و کوکل انی قبول ایلیسه کوزه ابو کور بتور ایمدی اولده پادشاهک کوکلنه کر مشدر که کوزینه شیرین کور بتور (میلی و محبتی و حسنی یاری) وحدت ایچون اعتبار ایده اعتبار اولماز * مثنوی * هر که سلطان مریداو باشد * کر همه بد کند نکو باشد (محصول بیت) هر کیسه که سلطان آنک مریدی اوله یعنی طای اوله اگر جیبی ایشد یکی ایشتی برامز ایسه ده اکا ابو اولور یعنی کوزینه کوزل کور بتور بو نظرک اولنده مثنوی برینه بیت باز انلر هیچ تشخیص صلی یوق ایش * وان که را پادشاه بیندازد * کسش از خیل و خانه نواز * خیل فارسیده بولک و قبیله معنای در بعض نسخه ده خیل خانه اضافتله واقعدر یعنی اوجاعستندن دیمکدر (نواز فعل فنی مضارع مفرد غائب در نوازیدن نواختن دن دینلراحوال اشتقاقله اشنا دکلر ایش (محصول بیت) اما اول کیسه بی که پادشاه انار یعنی رادیدرانی اوجاعستندن وتوابعندن کیسه اوخشانر یعنی رعایت ایلر (حاصلی پادشاهک مروددی اولان تمام آدمیسنک مرودیدر زرا الناس علی دین ملو که هم در پس ناسک قبولی پادشاهک قبولنه موقوفدر * قطعه * کسی بدیده انکار اگر نکاه کند * نشان صورت یوسف دهد بناخوی * کسی با حرف وحدت (با حرف مصاحبت) دیده انکار بیانیه در (نشان صورت یوسف لامیه در) (با حرف مصاحبت) (نا حرف توصیف فنی) (و با حرف مصدر) (محصول بیت) بر کیسه اگر انکار کوزله نظر ایلر سه یعنی محبتله باقیسه و کوکل کوزله التفات ایلیسه یوسف صورتی نشانی یوقدر حسنله مشهور ایکن ناخوبلغله یعنی حضرت یوسفک حسن برکائی چر کنلکله وصف ایدر دیمکدر نشان دهدک مقدم مفعول صریحیدر (و بناخوی غیر صریحی * و کر بچشم ارادت نکند در دیو * فرشته ایش نماید بچشم کروبی * و او حرف عطف (و ادات شرط سابقه معطوف (با حرف مصاحبت) (چشم ارادت بیاید) در حرف صله (دیو شیطانه دیرل) فرشته های رسیده فارسیده ملکه دیرل سرور شده دیرل (و همزه حرف مجتلبه) (و با حرف وحدت) (و شین ضمیر نکه کندک فاعلی که کسی در اکا راجعدر) (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کور بتور دیمکدر فاعلی دیوه راجع ضمیر در) (بچشم با حرف صله) (شین سابق معنی جهنده چشمه مقید در بچشمش تقد برنده) (کروبی کاف فنی وراء مشدک ضمیمه ملائکه مقر بین در شرح موا قفده تخفیف را ایله یازار پس بونده نشدند ضرورت وزن ایچوند و عوام دللرنده نجر یافتند فرشته به صفتدر (محصول بیت) واکر مذکور کس چشم ارادت و محبتله دیوه نظر ایدر سه آنک چشمه دیو فرشته کروبی کور بتور (حاصلی بر بد شکل شخصه عین مودت و محبتله نظر ایلسک کوزو که یوسف نانی کور بتور) اما بر خوب جماله انکار نظر یله نظر ایلسک کوزو که اقیح ناس کور بتور چشمی کروبی به اضافت ایدلر اجمالی ایلار * حکایت * کونید خواجه را بنده نادر الحسن بود با او بر سیل مودت و دیانت نظری داشت بایکی از دوستان گفت دریغ اگر این بنده با چنین حسن و شمائلی که دارد

ردشمنی

ردابن سیدی علی و سروری

ردابن سیدی علی و سروری

زبان درازوی ادب نبودی گفت ای برادر چون اقرار دست کردی توقع خدمت مدار عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی برخاست * خواجه لفظ مشترکدر وزرانه و باز کالرده و تعظیمی واجب اولنلرده مستعملدر (خواجه و بنده ده یال حرف وحدتدر) (و همزه ل حرف توسط) (همزلی حرف وحدت طو تلتلر فارسیدن خبردار دکلر ایش (نادر الحسن بونده بی نظیر معنای سنه در) (نظری با حرف تنکیر) حرف وحدت دین اصابت ایلدی (بایکی با حرف صله) (شما نل شمالک جعیدر شینک کسر یله خلق و خوی معنای سنه) اما بونده مطلق جمال دن عبارتدر) که حرف رابط صفت (زبان دراز وصف ترکیبی دراوزون دیالی معنای سنه) (اقرار دوستی مصدرک مفعولنه اضافتدر) (توقع خدمتده بویله در) (عاشقی و معشوقی و مالکی و مملوکی یاری حروف مصدر در) (محصول ترکیب) حکایت ایدر لکه بر خواجه نکه فایقی الجمال بر بنده سی وارید ی و اول بنده به محبت و دیانت طریق اوزره نظری وارید یعنی اکا نظری حقیقی ایدی نفسانی دکل ایدی خواجه بر وجه شکایت در ستردن برینه دیدی حیف اگر بو اوغلان بو نجلین حسن و جمالله که مالکدر زبان درازوی ادب اولیددی اول دوست دیدی ای برادر چونکه دوستلق و محبت اقرار بی ایلدک اندن خدمت و حرمت امیدی دیوه عاشقلق و معشوقلق ارایه کلدی افند یلک و قوللق مرتبه لری قالدی بلکه قضیه عکس اولدی نکه قطعک بیتلردن مفهومدر * قطعه * خواجه با بنده پری رخسار * چون دراید یازی و خنده * خواجه مبتدا ویت نانی خبری و بویلت اکا مرهونددر) (با حرف مصاحبت) (بنده پری رخسار بیانیه) (پری رخسار وصف ترکیبی در پری یوزلی دیمکدر) (بیازی با حرف صله) (و بازی باه اصلیه ایله او یون معنای سنه در) (و خنده اسم مصدر کولش و کوله دیمکدر) (محصول بیت) خواجه پری رخسار بنده سیله چونکه اوینا معه و کولکه کله یعنی مصاحب جانی منزله تزیل ایلیه * چه عجب کر جو خواجه ناز کند * وین کشد بار ناز چون بنده * ناز کندک فاعلی بنده به راجع ضمیر در) (وین اشارتدر خواجه به کشدک فاعلیده) (اکا راجع ضمیر در) (بار ناز بیانیه) (محصول بیت) خواجه بنده سیله لانتکلف اولنجه استفهام انکاری طریق یله بیورنه عجب یعنی عجب دکلدر اگر بنده خواجه کی فخر و ناز ایدر سه و بوخوا جیدناز یو کئی چکر سه بنده کی یعنی بویله اولنجه قول افند یلک ایدر سه عجب دکل بعض نسخه ده بویلت واقع اولمش * بیت * غلام ایش باید و خشت زن * بود بنده نازنین مشتزن * ایش سقا دیمکدر وصف ترکیبدر صوچکی معنای سنه (خشت زن ده وصف ترکیبدر کر بچمی و کر مدجی دیمکدر حاصلی خدمتکار دیمکدر) (خشتک خاصنده کسر وضع جائزدر) (لیکن بونده ضمیمه در مشت زده وصف ترکیبدر سابقان اولان کی) (محصول بیت) قول جنسی سقا و کر مدجی و کر مدجی کرک یعنی دلبر جنسی کرکز زرا نازی قول افند یسنه یومر ق اور و جی اولور یعنی افند یسنه حرمت ایده کن اولماز بویتنی نثر شکنده یازان اوزاندن خبردار دکل ایش * حکایت * پارسایی را دیدم بحبت شخصی گرفتار و رازش از پرده برملا افتاده چندان که ملامت دیدی و غرامت کشیدی ترک نصایب نکردی و کفتی * پارسایی را یاد آت وحدت (و یاد آت مفعول) (شخصی با حرف وحدت) (شیخ شخص تعیرنده ایهام ایش قند بر) (ملا میک فتحیه ضد خلادر) (یعنی آشکاره اولش) (غرامت بونده عذاب و الم معنای سنه در) (ترک نصایب مصدرک مفعولنه اضافتدر) (نصایب اشتیاق و محبت معنای سنه در) (نکردی) (و کفتی) (یعنی عشق و محبتی ترک ایلر دی و دیر ایدی) (یا راجع حکایت افاده ایدر) (محصول ترکیب)

ردابن سیدی علی و شمنی
ردشمنی

ردشمنی

بر عابدی کسور دم بر کیمسه نك مجبته گرفتار و مبتلا اولمش وراز محبت و عشقی کتمان مالک
اولمادیغندن ملایه دوشمش یعنی عالمه فاش اولمش اولقد ر که سودیکندن و رقبادن ملامت
و جفا کورردی و عذاب و محنت چکر دی تصابی و عشق جانانی ترك ایلز دی و د برابدی
* قطعه * کونه نکتم ز دامت دست * و ز خود زنی بیغ تبرم * کونه کوتا هدن مقصور در
قصه دیمکدر ر قصیر معنا سنه (محصول بیت) ای دوست سنك دامتکدن المی کوتاه الیم (یعنی
الم چکیم و اگر خود بی ایی یعنی کسکین قلیله اوررسکده یعنی بی تیغ تبر ایله پاره پاره ایدرسکده
الیمی انکلهکدن و کولکومی محبتکدن المام * بعد از تو ملا ذوملجام نیست * هم در تو کریم
ار کریم * بعد از تو سندن صکره و غیری دیمکدر (ملاذ و ملجاء اسم مکان در صغیر چقیری
دیمکدر (در تودر حرف صله در بامعنا سنه در (کریم فعل مضارع متکلم وحده چارم
دیمکدر (محصول بیت) ای جانان سندن صکره و سندن غیری بنا هکا هم یوقدر بنه قهر
و خشمکدن چارسم سکا چارم حاصلی دنیاده بنم سندن غیری کیمسه یوقدر دیمکدر * باری
ملامش کردم و کفتم عقل نفیست راجه شد که نفس خسبس بر و غالب امد زمانی بفکرت
فر و رفت و کف * باری ناحرف وحدت (عقل نفیس بیانیسه (نفس خسبیده بویه در
(نفس ابو) و خسبس الحق دیمکدر (بفکرت (باحرف صله (فر و رفت طالبی دیمکدر
(محصول ترکیب) بر کره بن عابدی ملامت ولوم ایلدم و دیدم دیر شیخ سنك عقل نفسیکه
نه اولد بیکه نفس خسبسک اکا غالب کلدی بر زمان فکره طالبی دیدی * قطعه * هر یکا
سلطان عشق آمدنماند * قوت بازوی تقوی راجل * سلطان عشق بیانیسه عشقه سلطان
دیرل عقله غالب اولد بیچون (قوت بازوی تقوی لامیه و بیانیسه در (ورا ادات تخصیص (محل
مکان معنا سنه در (محصول بیت) هر بره که عشق پادشاهی کلدی اندن تقوی بازو سنك
قوتنه محل و مکان قالمسدی یعنی عشق و تقوی بر محله جمع اولماز (یس عشق کلیمه
تقوی قالقار نمادک فاعلی محذو فقدر * پاک دامن چون زید بیچاره * اوفتاده تا کریمان در
و حال * پاک دامن وصف ترکیب در ظاهر الذیل دیمکدر یعنی معصیتن بری (چون
واو اصلیه ایله ادات استغناء مدر صکیف معنا سنه (زید زانک کسری و بانک
فتحیه فعل مضارع مفرد غائبدر زیدندن (زیستن دن دینلر خطا ایلشدر (دیرلک ایدر
یعنی معاش ایدر (بیچاره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل حرف وحدت همزه در دین
زائد سوبلش (بیچاره زیدک فاعلیدر (اوفتاده و او ایله اصل اوزره صفت بیچاره در تقدیری
بیچاره که اوفتاده باشد حذف و ایصال طریقله ترك اولندی (نا حرف انتها (کر بیان کاف
بجملک و زانک کسره ریه یقه دیمکدر (در حرف الصاق (و حل و اولک و جاء خطینک فتحه ریه
صوق بالحق دیمکدر چامور و بتاق معنا سنه (محصول بیت) عابد عاشق دیر که بر بیچاره نیجه پاک
دامن دیریه بیلور که یقاسنه دک بتاغه و چاموره دوشمش اوله یعنی ارزوی طبع و هوای عشقه
دوشن نیجه برهیز ایدوب راه تقوایه و زه بیلور * حکایت * یکی را دل از دست رفته بود و ترک
جان گفته و مطمح نظر او جای خطرناک و ورطه هلاک نه لقمه که متصور شدی که بکام آید
و بامرغی که در دام افتد * یکی را (را حرف تخصیص (دل از دست رفته بود ک و کل الدن
گمشیدی یعنی عاشق اولشیدی (ترك جان مصدرک مفعولنه اضافتیدر و گفته نك مقدم
مفعولیدر جانک ترکیب سوبلشیدی دیمکدر (یا کو کلدن و یادلدن (و یا خود گفته مجازا کرده
معنا سنه اوله فقدر (مطمح نظر لامیه در مطمح ایکی مهم فتحه ریه اسم مکان در فتحه بابندن
مر تفع بر دیمکدر (یس مطمح نظر کشتنک کوزی مر تفع بره دوشمکدن کایدن یعنی نظر

دوشچک بوکسک بر (جای خطرناک بیانیسه (مطمح مبتدا (و جای خبری خطرناک بونده
خوفناک معنا سنه در قورقاجق بر دیمکدر (ورطه هلاک بیانیسه در زبرا ورطه هلاک معنا سنه در
و جا زدر که ورطه کردایدن کایت اوله که ترکیجه چولک و عریجه در دور دیرلر (لقمه یا حرف
وحدت و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دین وحدتی بتلزامش (که حرف رابط
صفت (متصور شدی یا حرف حکایه (که حرف بیان (با حرف صله (کام کاف عریجه
دماغ و چکه معنا سنه در مقصود دهاندر کاف عجمیه ضبط ایدنلر خطا ایلدیلر (مرغی یا
حرف وحدت (که حرف رابط صفت (دام دوزاق معنا سنه در (محصول ترکیب) برینک
کوکلی اندن کتمش ایدی یعنی کوکلی الدیروب عاشق اولشیدی و جان ترکیبی سوبلشیدی
یعنی راه جانانده هلاک اولور سم اولایم دیمشیدی زبرا سودیکی شاه زاده ایدی و مطمح نظری
خطرناک و ورطه هلاک یور دینی بو جهتند ندر نه بر لقمه ایدیکه متصور اولور دیکه اغزه
کلور یعنی بونک اغزیننه دوشلر لقمه دکل ایدی دخی بر مرغ دکل ایدیکه دوزاخه دوشمک
ممکن و مقصور اولیدی حاصلی انجیلین عالی جناب شاهزاده سومک بونک وظیفه سی دکل ایدی
* بیت * چودر چشم شاهد نیاید زرت * زرو خاک یکسان نماید برت * در چشم در حرف صله
(شاهد بونده محبوب معنا سنه در (نیاید کلز یعنی کوزیت کورنم (نماید فعل مضارع مفرد غائب
مینی للمفعول معنا سنه کورینور دیمکدر (بر بونده وقت معنا سنه در هر سیده عند صکی
(محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر چونکه التوتک واجه ک شاهد کوزینه کریم یعنی
دلبر که مالک اعتبار و التفات ایلز زرایله خاک سنك قنکده برار کورینور زبرا وسیله حصول
مرام اولماز * یاران بنصیحتش گفتند که ازین خیال محال تجنب کن که خلقی هم بدین هوس که
تو داری اسیرند و پای در زنجیر بنالید و گفت * بنصیحتش یعنی بطریق نصیحت (خیال محال
بیانیسه (تجنب فعل بابندن مصدر در تبع و احتراز معنا سنه (که حرف تعلیل (خلق یا حرف
وحدت (هم حرف عطف (بدین یا حرف صله (ودال همزه دن مبدلدر بعضی نسخه ده
هوس برینه کنه واقعدر کانه که عالی جناب سومک کاهدر (که حرف رابط صفت (محصول ترکیب)
عاشق بیچاره به یارانی و دوستلری نصیحت طریقله دیدیلر که بو خیال محالدن تبع و احتراز ایله
یعنی بوزائد افکار و اوها بدین صقین که سندن غیری نیجه خلق بوسودایه که سنك وار یعنی
سن گرفتار اولدیغک درده گرفتار و اسیرلر در و یا قلمری زنجیر عشقه ثابت و برقرار حاصلی
سندن غیری نیجه کیمسه بوشاهزاده بزرگوارک عشقه گرفتار اولوب باشلرینه بلار کلس
و مقصودلرینه وصول بولماشلر یس بوهوسک ترکی اولی و احرادر بو نصیحتی ایشیدنیجه ایلکدی
و دیدی * قطعه * دوستان کونصیحتم مکنید * که مرادیده بر ارادت اوست * دوستان
منادی حرف ندا محذوف (کو فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقله (مکنید فعل نهی جمع
مخاطب ایلک دیمکدر (که حرف تعلیل (بر ارادت بر حرف صله (محصول بیت) ای فلان دوستلره
دی ای دوستلر بکانصیحت ایلک زبرا بنم کوکلم و کوزم اول جانانک ارادته در بکا هر نه دیلر سه
ایلسون کرک لطفیله دیر کورسین کرک قهریله اولدرسین ارادت و اختیار انکدر * چک جو یان
زور نیجه و کتف * دشمنان را کشند و خوبان دوست * چک جو و وصف ترکیبدر جویدندن
لغته چک دیلیجی معنا سنه در (اما استعما لده بهادر و صواش ارینه دیرلر (والف
و نون ادات جمد در مبتدا (و مصراع ثانی خبری (باحرف مصاحبت (زور نیجه لامیه
(کتف بونده کاف عریتنک کسری و سکون تالیله یغرن معنا سنه در که فارسیجه شانه دیرلر
(دشمنان کشندک مقدم مفعولی (ورا ادات مفعول (خوبان معطوفدر چک جو یانه

ردشچی

ردشراح جیجا

ردشراح جیجا

ردشراح جیجا
ردشچی

و مبتدا (و دوست خبری) (محصول بیت) بهادر ارل پنجه قوتیه و شاه و بازو قوتیه
 دشمناری قتل ایدرل و خویلد دوستلری (یعنی عاشقانی) * شرط مودت نباشد با ندیشه
 جان دل از مهر جانان بر کر فتن * شرط مودت لامیه (با حرف سبب) اندیشه جان لامیه
 خوف جان دیمکدر (دل بر کر فتن مقدم مفعول صریحیدر) و از مهر جانان لامیه غیر صریحی
 (بر کر فتن قالدیر می معنایستدر) (یعنی محبتی ترک ایملک) (معنایستنی کوکل یوقاری طومعق
 دین قتی اشاعیدن طومعش) (محصول ترکیب) محبت شرطی دکلدر جان خوفیه
 کوکلی جانان عشقندن قالدیر و ب محبتندن فراغت ایملک * مثنوی * تو که در بند
 خویشتن باشی * عشق بازی دروغ زن باشی * بند خویشتن لامیه (عشق بازو صف
 ترکیبی در محبوب دوست معنایستنه اکثر میمون عشقی معنایستنه استعمال ایدرل) (و یا ضمیر
 خطا بدر) دروغ زن وصف ترکیبی در (زیندندن یلان اوروجی دیمکدر یعنی یلانچی معلوم
 اوله که بعضی الفاظ زدن یله و بونک مشتقاتیه مستعملدر مثلا خنده زدن و لاف زدن
 و دروغ زدن و بونلردن غیره) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیتك اولنده تومبتدا و ما بعدی
 صفتی و ابکی وصف ترکیبدر تکرر خبر قبیلنددر) (محصول بیت) سن که کنندی قید کده
 وهوا وهوسکده اوله سین یعنی مهر و محبت جانانه نقید ایلمه سین عشقا ز سین یلانچی سین
 یعنی محبوب دوست مدعی سین عاشق دکل سین (عشق بازی یا سنی حرف مصدر اعتبار
 ایدوب در عشقا زنی تقدیر ایدن مقدر ایدمش) (و حرف مصدر ظن ایدوب ترکیب
 معنایستنی عشقا زنی یلان اوروجی اوله سین دیوب عشق بازی دروغ زنه معطوفدر
 دین معنایستنه چرکین اوینا مشدر) (و بانی حرف وحدت طوتوب معنایستنی یلانچی بر عاشق
 اولور سین) (یعنی یلانچی بر عاشقین دین بی نظیر یلان سوبلش * کرنشاید بد و ستره
 بردن * شرط یاریست در طلب مر دن * نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عدم
 امکاندن عبارتدر) (بد و مت با حرف صله) (ره بردن یول ایلمک یعنی واصل اولمق
 ره بردن مقدم مفعولیدر) (شرط یاری لامیه) (و یا حرف مصدر) (و سین و نا ادات خبر
 (محصول بیت) اگر دوسته یول ایلمک یعنی واصل اولمق ممکن و مبسر دکل ایسه یارلق
 و دوستلق شرطیدر طلبنده اولمک) (یعنی وصال مبسر دکل ایسه عشقیله فرا قنده
 اولمک کرک) (حاصلی عاشقه لایق اولان آتش محبتیه یا نوب کول اولمق و محبتی ترک
 ایلمه مکدر * رباعی * خیرم چونماندیش ازین تد بیرم * خصم ار همه شمشیر زند یا نیمم *
 خیرم فعل مضارع متکلم وحده) (و یا فعل امر متکلم وحده قالمقارم) (و یا قالمقارم) (چو ادات
 تعلیل) (نماند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر) (یش با عرینتک کسریله زیاده
 معنایستنه در) (بونده غیر معنایستنی متضمندر) (ازین بیت ثانی به اشارتدر) (تد بیر نماندک فاعلی
 (خصمیدن جنس خصم) (و یا اسم جمع مراددر) (و همه کافیددر) (شمیره) (و تیره دکل بعضیلر
 ظن ایلدیکی کبی) (با حرف عطف) (و تیره شمشیر معطوفدر) (بعض نسخ ده) (با واقعدر
 بر نقطه ایله مع معنایستنه تیر ایله دیمک اولور) (میم معنایستنه زند فعله مقیددر زندم تقدیرنده
 (محصول بیت) قالمقارم و یا قالمقارم چونکه بوندن غیر تد بیرم قالدی کرکسه ججع رقبه
 و خصما بکا قلمج اورال و کرکسه اوق و یا بکا قلمج اوق اورال) (یعنی بی قتل ایچون بکا قراق
 اوشوره لر * کردمت رسد که استیش کریم * ورنه بروم راستانش مریم * کردست رسد اگر
 ال ایشورسه) (یعنی ممکن اولورسه) (که حرف بیان) (استینک کیرمک مقدم مفعولی و شین
 ضمیر دلد مدکر اولان جانانه راجعدر) (کیرم فعل مضارع متکلم وحده در بونده طوتوا دیمکدر

ردشعی

عشق از اهل تقلید و اهل دل نیند
 ورنه خواب از نیاز اهل دل غافل نیند

ردابن سید علی

ردسروی
ردشعی

ردشعی

(بوشر طیدنک جوانی محذوفدر فیها و نعمت دیمک بر در) (ورنه والا معنایستنه در) (بروم فعل مضارع
 متکلم وحده در رویدندن) (بر حرف استعلا) (استان معروف) (وشین بند جانانه را جعدر) (مریم
 فعل مضارع متکلم وحده در میریدن اولورم دیمکدر) (محصول بیت) قالمقارم پس الم ایشورسه که
 یکنی طوتوب یا یشم) (یعنی جانانه واصل اولام فیها و نعمت والا واروم ایشکنده جان و یروب اولورم
 حاصلی یا وصاله حیات یولورم و یا فرا قیله عمت ایکسیده عاشقه نسبت سعادت ایدیدر
 * متعلقانش را که نظر در کار او بود و شفقت بر وز کارا و بندش دادند و بندش نهادند سودی
 نداشت * متعلقانش را) (را ادات تخصیص متعلقدرینک دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (در حرف
 صله) (کارا و لامیه انک ایشنه یعنی له سته ایدی) (شفقت شین و فوافک فتحدر یله مر حجت دیمکدر
 (با حرف صله) (روز کارا و لامیه در احوال و اطوار دیمکدر) (بند باء بحمله نصیحت) (و بند
 باء عریله قید و حبس دیمکدر) (سودی با حرف تنکیر) (نداشت فعل نفی استقبال مفرد غائب
 طومعدی) (یعنی ایلدی) (محصول ترکیب) (متعلقدرینک که نظری انک ایشنه ایدی یعنی ایلکنده و له سته
 ایدی یعنی هرو جهله او کدیغن استرل ایدی و احوال و اطوار نه شفقت و مرجعاری وار ایدی
 بو که بند و پردیلر و او ستنه زنجیر و بوقاغی قودیلر یعنی اور دیلر فائده طومعدی یعنی و برمدی
 نظر در کار او بودک معنایستنی انک ایشنه انلرک نظری وار ایدی یعنی انی کور و ب کور در بر ایدی دینلر
 مقصود چه بیان ایدم مشلر * بیت * دردا که طیب صبری فرماید * وین نفس حریص را
 شکرمی باید * صبر ایهام طریقله مذکور در) (بری آرام و قرار معنایستنه بر سیده بر آیی اوت که
 بعضی جامده شادر وان اوزره سر نکون صار قدرلر که قور و میوب یشاروب طورر لیکن بونک
 اصلی باک کسریله در) (نفس حریص بیانیه) (و یا حرف جمله) (می باید فعل مضارع مفرد غائب
 کرک دیمکدر) (محصول بیت) دردا و حسرتا که طیب عشق صبریورر اما بونفس حریصه
 شکر کرک) (یعنی احبا و دوستان محبت جانان ترکیبی بکا القایدلر یوایسه زهر قاتل و سم هلاهل در
 نفس بو که تحمل ایلمز بلکه حالته مناسب ملایم نسخته استر) (یعنی وصال جانان * مثنوی *
 آن شنیدی که شاهی بهفت * بادل از دست رفته میکفت * (آن شنیدی استغفامدر مخاطبدر
 (که حرف بیان) (شاهی با حرف وحدت) (با حرف ظرف) (و نهفت نونک و هانک ضمیر یله
 کیرنی دیمکدر مخفی معنایستنه) (با حرف صله) (دل از دست رفته کوکلی اندن کتمش) (یعنی عاشق
 (رفته ده با حرف وحدت و ها حرف توسل ایکی یایله میکفته متعلقدر) (محصول بیت) (انی
 ایشدکی که بر محبوب مخفی جه یعنی نهاده کنندینک کوکلی اندن کتمشه) (یعنی عاشقنه سوبلردی
 مقول قول کلن یتدر * تا راقدر خویشتن باشد * پیش چشم چقدر من باشد * تا حرف توقیت
 (ترا سنک دیمکدر تخصیص معنایستنی افاده ایدر) (پیش چشم لامیه) (محصول بیت) (جانان
 بیچاره سته دیر مادام که سنک کنندی قدرک اولور) (یعنی مادام که سن کنندی قدر کله و شانکله
 مقید اوله سین سنک چشمک قنده بنم نه قدرم ونه شام اولور) (حاصلی سن کنندکله مقید اولموب
 بلکه کوزک و کوکلک و ظاهر و باطنک بنم محبت و عشقه مقید اولمق کرکسین که سنک قنکده
 بنم مقدارم اوله * پادشه زاده را که مطمح نظر او بود خبر کردند که جوانی بر سر این میدان
 مداومت می نماید خوش طبع و شیرین زبان سخنها لطیف و نکتهها غریب از و پیشویم چنین معلوم
 میشود که شوری در سر و سوزی در دل دارد که شدت اصف می نماید پسرد آست که دل او بخته
 اوست و این کردبلا انگیزه او مرکب بجانیا و راند جوان چون دید که شاه زاده یزدنیک او عزیم
 آمدن دارد بگریست و بگفت * (پادشه زاده را) (را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت
 (مطمح نظر اولامیلدر) (عاشق جوانک بلند نظر کاهی معنایستنه در) (که حرف بیان) (جوانی

ردسروی و شعی

(یا حرف وحدت) مداومت ملازمت معانسه در (خوش طبع) و شیرین زبان وصف ترکیب در
 سخنها لطیف و نکته‌ها غریب بیانیه لدر (شوری و سوزی یاری حرف وحدت) و یا تنکیر (که
 حرف تعلیل) شیدا صفت وصف ترکیبی که حرف بیان (دل آویخته وصف ترکیبی در) و او ضمیر بنه
 اضافت لامیه در معنا شاه زاده نک دل آویخته سیدر یعنی کوکلی اکا متعلقدر (کرد بلا بیانه
 کرد بلا دن مراد عشق جواندر) آنکیخته او لامیه یعنی شاه زاده نک قو بارلشی در (مرکب راندک
 مقدم مفعول صریحیدر) و بجانب غیر صریحی (واو به اضافت لامیه) (اودن مراد جوان عاشقدر
 (راند فعل ماضی مفرد غائبدر سوردی معانسه) (عزم آمدن مصدرک) مثله اضافتیدر کاک نیتی
 دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه زاده به که جوانک بلند نظر کاهی ایدی یعنی منظور نظری
 ایدی خبر ایلدیلر و دیدیلر بر جوان بومیدان اوچنده مداومت و ملازمت کو ستر خوش طبع
 و شیرین زبان لطیف سوزلر و غریب نکته لاندن ایشیدر بر شویله معلومدر که باشند بر شوری
 و سوداسی و کوکننده بر سوز و کدازی وار که شیدا صفت و عاشق کی کور نوز شهرزاده بیلدیکه
 آنک دل آویخته سیدر یعنی مبتلا و گرفتاریدر یعنی جوانک کوکلی اکا مقیددر و بوبلاتوزی
 آنک قو بارلشیدر یعنی بوبلایی اول پیدا ایلش در آتی شاه زاده جوانک جانبته سوردی جوان
 چون کوردیکه شاه زاده آنک جانبته یعنی بانه کلک قصدین طواری یعنی ایلراغلدی و دیدی
 * بیت * آن کس که مرا بکشت باز آمد پیش * مانا که دلش بسوخت بر کشته خویش *
 بازادات تأکید در و یا کرو معانسه (پیش قوت معانسه در) (مانا غریبه کانه معانسه در بکر
 دیمکدر) (بر حرف صله با معانسه) (محصول بیت) اول کیمسه که بنی قتل ایلدی یانه کلدی
 و یا کرو یانه کلدی بولکشدن بکرز که مقتولنه یادی و یا قلدی یعنی عاشق بچاره ننه
 ترجم ایلدی * چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش که از بجایی وجه نام داری وجه صنعت
 دانی جوان در قعر بحر مودت چنان غریق بود که بحال دم زدن نداشت * غریق بونده
 فعل مفعول معانسه در یعنی غرق اولش حاصلی بوغیش دیمکدر (محصول ترکیب) شاه زاده
 اولقدر که ملاطفت و ملائمت ایلدی و صور دیکه نه بردن سین و نامک ندر ونه صنعت بیلور سین
 جوان محبت در یاسنک دینه شویله غرق اولشیدیکه نفس اورغنه بحالی بوغیدی حاصلی
 هیچ تکلم قدرتی بوغیدی * بیت * اگر خود هفت سبع از بر بخوانی * چو آشتی الف بی تی
 ندانی * سبع سنک ضعیله و بانک سکونله دیدن بره دیرلر (نمن ثالث ضعی و میم سکونیه
 سکزدن بره دیرلر) (وهفت سبع تمام محسودن کایتدر زیرا قرا حجاج ظالم زماننده قرآنی بدی
 اجزایه تقسیم ایلدیلر اندن صکره بردخی اوتوز اجزایه پس ناسک بدی مصحف دیدکری اول
 بدی اجزایه مجموعندن عبارتدر شرعة الاسلامده یازمشدر که بر کیمسه قرآنی بویدی اجزا
 ترتیبی اوزره اوقوسه اندن صکره دعا ایلسه الله تعالی امریله دعاسی مقبول اولور جعه کونی
 اولندن سوره انعامه دک و سبت کونی سوره انعامدن سوره بونسه دک واحد کونی سوره بونسن
 سوره طه به دک و اثین کونی طه دن سوره عنکبوت به دک و ثلثا کونی عنکبوتدن سوره زمره دک
 و اربعه کونی سوره زمره دن سوره واقعه به دک و خجس کونی واقعه دن آخره دک (آشتی
 فعل ماضی مفرد مخاطب پریشان حال اولدک دیمکدر) (بی تی یا ایله اسلوب مجمدر و انف ایله
 یا تا اسلوب عربدر) (پس بی تی یا ایله غلط مشهوردر دین غلط سوباش (محصول بیت) اگر
 خود هفت سبعی یعنی تمام مصحف شریفی از بر اوقورسک یعنی حافظ قرآن اولورسک چونکه
 عشق آلفته سی و آشفته سی اولدک (القی و بانی و بانی بیلر سین یعنی عشق دیوانه سی اولنجه
 هب بیلدیککی اولودر سین دیمکدر خطاب عموم اوزره در * شاه زاده گفت که بامن سخن چرا

مطالعه
 سبع قرآن

رد این سید علی

نکوی

نکوی که هم از حلقه در ویشانم بلکه حلقه بکوش ایشانم آنکه بقوت استیناس محبوب
 از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت * آنکه اندن صکره دیمکدر (یا حرف سبب
 (قوت استیناس محبوب لامیه لدر در) استیناس استفعال بایندن مصدر در انس طلب ایلک
 دیمکدر بونده مراد یقینکدر (میان تلاطم امواج محبت لامیه لدر در) تلاطم تفاعل بایندن
 مصدر در بر برینه طوقوشقی امواج بر برینه طوقوشدیگی کی (سر بر آورد بایشن فالدردی
 (محصول ترکیب) شاه زاده جوانه دیدی بخله نیچون سوبلر سین که بنده در ویشلر
 حلقه سیندنم یعنی انلردنم بلکه انلرک حلقه بکوش بنده سیم اندن صکره جوان محبوبک
 قوت استیناسی سببیه محبت امواجی تلاطمی ایزنه سندن یعنی محبت در یاسی امواجی طوقوشمی
 اراشدن کلام مجازیدر تأمل تدبر (بایشن فالدردی و دیدی * بیت * عجبت با وجودت که
 وجود من بماند * تو بگفتن اندر آبی و مرا سخن بماند * بگفتن با حرف صله (و گفتن مصدر در
 تکلم معانسه) (اندر بانک معانسی تأکید ایدر) (آبی فعل مضارع مفرد مخاطبدر آیدندن
 (بماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر مانیدن مانیدن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عجبت که سنک وجودکله که بنم وجودم قاله یعنی سنک فکده بنمحو اولورمکه
 بنندن اثر وجود قالماس سن تکلمه کله سین و بکا سوز قاله بو عجبت (حاصلی سن تکلمه
 کلد کدنصکره بنده سوز سوبلکه بحال فالحی عجبتدر * این بگفت و نعره زد و جان بحق
 تسلیم کرد * نعره یا حرف وحدت اوهمزه حرف توسل (محصول ترکیب) جوان بویتی
 سوبلیدی و بر نعره اوردی و جانی خدایه تسلیم ایلدی رحمة الله علیه * بیت * عجب از کشته
 نباشد بدر خیمه دوست * عجب از زنده که چون جان بدر آورد سلیم * محصول بیت) دوستک
 خیمه سی قیوسنده کشته اولندن عجب دکل یعنی انده قتل اولندن عجب ایلک اولماز بر اقلی بریدر
 بلکه عجب زنده دندر که نیچه جانی اندن سلیم چیقاردی حاصلی اول قتل پرندن جاتی سلامتله
 خلاص ایدوب قورتره انده در عجب انده قتل اولانده دکدر * حکایت * یکی از متعلمان جال
 بهجتی داشت و معلم از انجا که حس بشریت با حس بشره اوملی داشت بمشای که غالب
 اوقات درین سخن بودیکه * معلم اوکر نیچی به دیرلر (و معلم اوکر دینی به) (بهجت بانک
 و جیم فکدر یله حسن و جمال معانسه در) (حسن بشریت لامیه در) (حسن بونده ادراک معانسه در
 بشرک حسنی یعنی انسان ادراکی (یا حرف صله) (حسن بشره لامیه) (بشره بانک و شبنک فکدر لری ایله
 انسان در یسنتک یوزینه دیرلر حسن بشره به میلی حسن بشریته تخصیص ایلدی زیر اسائر
 حیواناتده حسن بشره به میل اولماز دیمشدر (یا حرف ظرف) (مثابه مرتبه دیمکدر) (یا حرف وحدت
 (که حرف بیان) (محصول ترکیب) متعلملردن برینک زیاده حسن و جالی واری ایدی و معلم اولقاندنکه
 حسن بشریتدر یعنی مرتبه بشریتدن آنک حسن بشره سینه میلی وار ایدی بر مرتبه که اکثر
 اوقات بوسوزده ایدیکه * قطعه * نه انچنان بتومشعولم ای بهشتی روی * که یاد خویشتم در ضمیر
 می آید * بهشتی روی وصف ترکیبدر اهل جنت یوزلی معانسه (یا حرف نسبتدر) (که حرف
 بیان) (یاد خویشتن لامیه کندی بادم یعنی کندی اکتی) (میم معنی جهشده ضمیره مقیددر
 (ضمیر بونده خاطر معانسه در) (محصول بیت) ای اهل جنت یوزلی سکا انجلین مشغول
 دکلم که کندی اکتی خاطر مه کله به سکا شویله مقید و مشغول که کندی فراموش ایلشم
 * زدیدنت توانم که دیده بردوزم * و کر مقابله بینم که نیمی آید * بر حرف تأکید (دوزم فعل
 مضارع متکلم وحده دیکم دیمکدر کوزنی یوممقدن کایتدر (مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) سنی کورمدن کوزم دیمکله و یومغه قادر

رد شرح جیعا

دکم یعنی سکا با قامعه قادر دکم و اگر کور رسم که قار شدن اوق کلور حاصلی شدن کوز می بردم
ایر معنه قادر دکم (دوز می دوزیدن اشتقاق ایلک کرک) (دوختدن اشتقاق ایلندر خطا
ایلش) باری پسر گفت آختنان که در آداب درسم اجتهاد می کنی در آداب تقسیم هم نظری
فرمای که اگر در اخلاق ناپسندی می بینی که مرابر آن پسندیده نماید برام مطلع گردان
تا بدیدل آن مشغول شوم گفت ای پسر این از دیگری بر سر که آن نظر که مرابا است جز هنر
نمی بینم * باری یا حرف وحدت بر کره دیمکدر (اجتهاد سعی و کوشش دیمکدر) (نظری
یا حرف وحدت) (ناپسندی یا حرف وحدت) (کردان فعل امر مفرد مخاطب) (گردانیدن تصویر
معناسته ایلدیمکدر الف و نون ادات تعدیه در) (محصول ترکیب) بر کره اوغلان معلمه دیدی آخلمین که
آداب در سیمده سعی و کوشش ایدرسین آداب تقسیمده بر نظر بیور که اگر اخلاقده برناممقول
کور رسک که بکا اول معقول کور بیور اول ناپسندک اوزرینه یعنی اکا بنی مطلع ایلنه تا کیم انک تبدیلنه
مشغول اولیم معلم دیدی ای اوغل بونی غیر بدن صور که اول نظر که تم سکادر سنده هنزدن
غیری نسته کوریم * قطعه * چشم بداندیش که برکنده یاد * عیب نماید هنز در نظر *
که برکنده یاد جمله معترضه دعاء علیه در) کنند قازیمق و قورمق و بولمق معناسته در بونده
قورمقدن مراد چیقارمقدن چیقمش اولسون دیمکدر (هنز شک شبنی معناسته نظره مقیددر
(محصول بیت) عدونک کوزی که چیقش اولسون انک نلنرنده هنز عیب کور بیور زیر چشم
عد اوله ناظر در * ورهزی داری و هفتاد عیب * دوست نیند بجزان یک هنز * وروا بونک کبی
برلده استدرک معناستی افاده ایدر و اما اگر تقدیرنده در (هنزی یا حرف وحدت) (محصول بیت)
بداندیشک حالی مذکور کبیر اما اگر برهنزک واریسه و تمش عیبک دوست کورمز اول برهنزدن
غیر بی زیر چشم مودله ناظر در (بونده قطعه برینه بیت یازنلر قطعه ایلنه بی فرق ایلنلر ایمش
(بیت ثانیکن اولنده و برینه و اوله کر یازنلر کافله صحیح نسخه ره مخالف یازنلر زدن غیری
معنی جهشده و هن وونی وار * حکایت * شی بیاد دارم که بار عزیم از در در آمدن جانان بی اختیار
از جای برآمد که چراغ باستین کشته شد * (محصول ترکیب) خاطر مدده در که بر کجه یار
عزیم قبولدن ایجری کردی حیرتمدن شویله بی اختیار برمدن قالدیمکه یکمله چراغ سویندی
* بیت * سری طیف من یجلو بطلعه الدجی * شکفت امداز بختم که این دولت از بکا * سری
فعل ماضی مفرد مذکر غائب کجه کلدی دیمکدر (طیف طائفه فحیه خیال معناسته در لفظ امر فوع
فاعل سرادر مضافدر (من موصوله) یجلو فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر نصر بابنک ناقص
واویندن یکشف دیمکدر آچار معناسته فاعلی تحتنه منه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن
محلی یوق صله سیدر اسم موصول اسم صله سبله اعرابدن محلا مجرور مضاف الیهیدر
طیفک (یا حرف جر یجلو به متعلق) طلعت یوز دروجه معناسته ضمیر مجرور منه راجعدر (دجی دالک
ضمی و جیمک فحیه قرا کولفه دیرل تقدیر منصوب مفعول یجلو در) شکفت شینک و کاف عریینک
کسری و ضمیمه لغتدر عجب معناسته (که حرف بیان) (محصول بیت) طلعتیله کیمچه قرا کلفنی کشف
ایلینک کیمچه خیالی کلدی کانه که اول وقتده جانان کلدی کنی استبعاد ایدر و آتانی خیالنه استناد ایدر
طالعیدن بکا عجب کلدیکه بود دولت قندن طلوع و ظهور ایلدی یعنی جانانک بو وقتده کلدی کنی
استبعاد و استغراب ایدر کانه که سعادت غیر مترقبه در یو بیت بحر طویلک ایکنی ضربندند و بونک
کبی شعره ملمع ذرلر و بوعری مصراع حضرت شیخک برعری غزلندن برینک مصراع اولدر
و مصراع ثانسی (و سارلیل المقبلین صاحب) * بنشست و عتاب آغاز کرد که رادر حال که دیدی چراغ
را بکشتی کتم کان بر دیمکه افتاب برآمد و نیز ظریفان گفته اند * (محصول ترکیب) (جانان اووردی

و عتاب و خطاب ایلکه باشلدی فی الحال که بی کوردک چراغی سویندر دکم دیدم ای جانان ظن
ایلدمکه افتاب طلوع ایلدی و دخی ظریفلر دیمشدر * قطعه * کرکراتی به پیش شمع اید *
حیرش اندر میان جمع بکش * کرکراتی (یا حرف وحدت برشی) تقبیل دیمکدر پس رجل تقدیر
لیدن یعنی رجل تقبیل دین و هم ایلش (خیر فعل امر مفرد مخاطبدر خیر زدنن قانق دیمکدر
(خاستندن اخذ ایلندر سهو ایلش) (شبنی ضمیر کرانه راجعدر و معناده بکش فعلنه مقیددر ضمیر
منصوب متصل معنا سینه بوا عرابه ذاهب اولانی رد ایلین مردود ایمش (بکش فعل امر مفرد
مخاطبدر لغتده اولدور یعنی قتل ایلد دیمکدر اما بونده مراد دفع ایلد دیمکدر (محصول بیت) اگر
بر تقبیل شی شمعک اوکنه کلوب ضیا سینه مانع اولور سه قانق اول شی تقبیلی جماعت مجلس
اورنه سنده شمعک اوکندن دفع ایلد یعنی کیدر * ورشکر خنده ایست شیرین لب * آستینش
بکیر و شمع بکش * ورمعظوفر کره (شکر خنده وصف ترکیبدر طاتی کولشلی دیمکدر) (همزه
حرف مجتلبه و یا حرف وحدت) (شیرین وصف ترکیبدر) (شکر خنده به صفت) (محصول بیت)
واکر مذکور کران شکر خنده شیرین لب ایسه آستین طوط و شمعی سویندر زرا بو
آفتابدر بورا ایکن شمع احتیاج اولسان * حکایت * یکی دوستی را مدت ها ندیده بود گفت
بجایی که مشتاقیم گفت مشتاقی به که ملولی * دوستی (یا حرف وحدت) (ورا ادات مفعول) (مدتها
ادات جمعدن نیجه مدت دیمکدر) (گفت یکی دیدی دوستنه) (بجایی یا ضمیر خطاب) (که حرف
بیان مشتاقیم یا ویم ضمیر متکلم مع غیره در) (گفت دوست دیدی) (مشتاقی) (یا حرف مصدر
(به یک) (که من تفضیلیه معناسته در) (ملولی یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) بریسی بر سودی کنی نیجه
زمان کورمیش ایدی سودیکنه دیدی کور دیککی حینه قنده سنکه مشتاقیز یعنی سنی جوقدن
کورمدک اولده دیدی مشتاقیق یکدر ملوللقدن یعنی صبق کوروب اوصانوب ملول اولمقدن سیرک
کوروب مشتاق اولمق یکدر * مثنوی * در آمدی ای نکار سرمت * زودت ندهیم دامن از دست *
در که دیمکدر (نکار سرمت بیایه سرمت لغتده باشی مست دیمکدر اما استعمالده بی پروا هوای
معناسته در (زود تیر دیمکدر مقابل دیردر) (و تاضیر خطاب) (ندهیم فعل ننی شکلم مستقبل مع غیره
ویرمز یعنی صالی ویرمز (محصول بیت) ای بی پروا هوای نکار کج کلک پس بویله اولنجه
الدن انککی تیر قویو ویرمز زری یعنی تیر کتمکه مانع اولور * معشوقه که در دیر یاشد * آخر کم
از آن که سیر یاشد * معشوقه ها علامت تقلدر عرضه ده و غیر بده اولدیغی کبی یعنی عرییندن عجبی به
تقلک علامتدیر (پس معشوقه اختیار ایلدیکی معشوق اوزره ضرورت وزن ایچوندر دین
بو معنایه واصل دکل ایمش) (که حرف رابط صفت) (بیشند فعل مضارع جمع غائبدر بیندندن
کورلر دیمکدر) (آخر ادات تأکید و تفریردر و فارسیدر عربی دکل) (کم از آن بوعبارت ادات
استفهامده مستعملدر اندن اکسیمی یعنی اندن قاورمی دیمکدر) (که حرف بیان) (سیر
توق دیمکدر) (محصول بیت) جانانی که کج کج کورلر یعنی سیرک سیرک سیر ایدرلر اندن اکسیمی
واندن قاورمیکه توق کورلر یعنی سیرک کوروب مشتاق اولمق صبق کوروب اوصانمقدن اکسیمی
واندن قاورمی دیمکدر (پس بوعبارتک معناستی اندنده کم کیدر انی دین و آخر اندن کم میدر که
طوق کورلر دین زیاده ایهام ایلش * حکایت * شاهد که بار فیقان اید بیجفا کردن آمدست
بحکم آن که از غیرت و مضاده یاران خالی نباشد * مضاده مفاعله بایندن مصدر در (نیجه
نسخه ده یاران لفظی موجود اولدیغیچون یازلدی بعض نسخه ده مضاده نک تاسی مطول
بولندی علی کل حال یارانه مضافدر موجود اولدیغی برده آن عبارتی اراد ایلوب و بحکم
مینی ساکن او قویوب معناستی البته دینلر بو کابه هیچ وقوفلری بو غیش (محصول ترکیب)

دلبر که رفیق را به کله جفا ایلم که کشتدر اول علتله که یار آنک یعنی عشاقک غیرت وضد بندن
 خالی اولماز بو کلامی حضرت شیخک جانانی کیجه تنها کلدیکنه کوره در فندبر * بیت *
 اذاجتنی فی رفقة لئورنی * وان جئت فی صلح فانت محارب * اذا سمع طرف مستقبه شرطي
 متضمن (جئت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب) (نون حرف وقایه) (و یا ضمیر منصوب متصل
 کاتبند متکلمدن) (فی حرف جر ماقبله متعلق) (رفقة رانک ضمی و کسر یله رفیقک جعبیدر
 یولداشدر دیکدر) (لئورنی لام حرف جر جئت به متعلق) (تور فعل مضارع ان مقدر ایلله
 منصوب) (نون حرف وقایه) (و یا ضمیر متکلم) (وان جئت بونک کی پرلده و او حرف عطف
 خبری قشده ان لم یجی وان جئتی تقدیرنده اما جهور قشده حرف حالدر بونک کی پرلده
 ان حرفه معنای شرطیدن منسلخ حرف وصل دیر (فی صلح ماقبله متعلقدر) (فانت فاجواب
 و جزایه داخل اولان حرف قدر) (انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) (محارب
 اسم فاعلدر مفاعله بانیدن لفظا مرفوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعرابدن محلی یوق
 جواب اذادر (محصول بیت) جانانسه خطاب بیورر چان بکا رفیقارک اراسنده یعنی انلره یله
 کلسک بی زیارت ایلمک ایچون صلحه ده کلورسک یعنی مصالحه طریقهده کلورسک
 سن صواشچیسین زیرا انلره یله کلک شقاق و خلاف عشاقه باعدر * قطعه * بیک نفس که
 برآمیخت یار یا اغیار * بسی نماد که غیرت وجود من بکشد * با حرف ظرف (و یا حرف زائد
 یک نفس بردم و بر ساعت دیمکدر) (که حرف بیان) (بر حرف تأکید) (آمیخت فعل ماضی
 مفرد غائب قرشدی دیمکدر) (یار فاعلدر) (با حرف مصاحبت) (اغیار غیرک جعبیدر رفیقار
 مراددر) (بسی یاء اصلیه ایلله چوق دیمکدر) (نماد فعل نی ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر
 لیکن مقصود زمان استقبالدر) (که حرف بیان) (غیرت مبتدا) (وجود من لامیه و مبتدا ثانی
 بکشد بانک کسر یله فعل مضارع مفرد غائب خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول (محصول بیت)
 بردم و بر ساعتکه یار اغیار ایلله مختلط اولدی چوق زمان قالماز که غیرت بنم وجودی قتل ایدر
 یعنی هلاک ایدر * بخنده گفت که من شمع جعم ای سعدی * مرا از آن چه که پروانه خویشتن
 بکشد * شمع جعم لامیه یعنی بن جیمع عشاقک محبوسیم کیسه به مخصوص دکل (محصول بیت) جانان
 مذکور بیک مضمتی بدن ایشیدیمک خنده ایلله دیدی بن مجلس عشاقک شمع ای سعدی
 یعنی سکا و غیره مخصوص دکل بکا اندن نه ضرر و نه زیان مرتب اولور که پروانه کنیدی
 شمع اور و ببال و بری یاقوب وجودی هلاک ایلر یعنی بکا نسبت سن شمع نسبت پروانه
 کی سین (بنم یوزیک طالع وارد عالمده بریده سعدیدر) (بکشدک باسنی ضمه قید ایدر و استیلاق
 ایلر * حکایت * یاددارم که در ایام پیشین من و دوستی چود و مغز بادام در پوستی صحبت داشتم
 ناگاه اتفاق سفر افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین مدت قاصدی نفرستادی
 کتم دروغ آمدم که دیده قاصد بجمال تور و شن کرد و من محروم باشم * (پیشین یا حرف نسبت
 و نون حرف تأکید) (دوستی) (و پوستی باری حرف وحدتدر) (اتفاق سفر لامیه در) (قاف سکونه
 او قنور دین سهو ایلر) (قاصد بونده بیک معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (نفرستادی
 فعل نی ماضی مفرد مخاطب کوندر مدک دیمکدر) (محصول ترکیب) خاطر مده در که اولکی ایامده
 یعنی جو انلغ زمانده بن بردوستله یعنی محبوسله ایکی بادام ایچی کی بر پوستک ایچنده یعنی ایکی
 بادام ایچی بر قابله نیجه که متحد و صق اولور سهو آنکله بویه ایدک کال اتحاد و اتفاقدن کاتبندر صحبت
 طوتاردق دیمکدر غرض مصاحبتک دیمکدر ناگاه اتفاق سفر واقع اولدی (بر نیجه مدندن صکره که
 کرو سفردن کلدی بکا عتاب و خطاب ایلکه باشلدی که بوقدر مدنده بکا بر بیک ارسال ایلدی

دیدم که

رد این سید علی و سروری

فیه تأمل
للطابع

دیدم که بکا حیف کلدی که قاصدک کوزی سنک جالکله روشن اوله و بن محروم اولم * قطعه *
 یار دیرینه مرا کو زبان توبه مده * که مرا توبه بشمشیر نخواهد بودن * یار دیرینه یابیه (دیر افتده
 چوقدن و کج معناسنه در) (و یا حرف نسبت) (نون و یا حرف تأکید) (کوفعل امر مفرد مخاطب دی
 دیمکدر یار دیرینه مقدم مقعو ایدر) (و بعضیلر دیدیلر یار دیرینه مناددر و کو امر یله مخاطب اولدر
 و مقعول محذوف جاناندر) (تقدیری ای یار دیرینه سویله جانانه) (و بعضیلر دیدیلر که کو بونده
 تأکید افاده ایدر انجیق) (پس معنی آسان اولور تأمل ندر) (که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی
 مقام تعلیلدر) (محصول بیت) بر مخاطب تجرید ایدوب بیوررای فلان یار دیرینه به سویله بکا
 زبانله توبه و یرمه بویه دی (یا خود ای یار دیرینه سویله جانانه بکا زبانله توبه و یرمه ای جانان) یعنی
 محبتی ترک ایلله دیمه کانه که قاصد ارسال ایلد کیچون جانان بو کاطعن ایدر که بی سومر سین بوخسه
 بر قاصد ارسال ایلرک دیو (یا خود معنی ای یار دیرینه بکا زبانله توبه و یرمه دیمک اوله) (یعنی قاصد
 ارسال ایلد کیچون بی سومر سین ایدمه کانه که بویه دیدیکی جانانک ترک عشقنه توبه و یرمه ایدر
 (زیرا بکا شمشیر ایلله توبه اولمیسردر) (یعنی اوسته شمشیر دوتسک بن سنک عشقکدن توبه ایلر
 دیمکدر ظاهر ابو بیتک سباق و سیاقه چوقلق مناسبتی کورنم فندبر * رشکم آید که کسی سیراظر در
 تو کند * باز گویم نه که کس سیر نخواهد بودن * رشک بونده غیرت معناسنه در غبطه معناسنه اخذ
 ایلن مراد یتنه و اصل دکل ایش (سیر لغتده توق دیمکدر اما بونک کی پرلده طوی نیجه دیمکدر
 (در تو در حرف صله) (توسن) (نه ادات اضرب در) (سیر نظر در تو کنددن) (و که حرف تعلیل
 نخواهد بودن ایکی برده بیه اولمیسردر معناسنه در) (محصول بیت) (بکا غیرت کلور که بر کیسه
 سکا طوی نیجه نظر ایلر یعنی سنی طوی نیجه کوره بنه درم که بویه دکل یعنی بکا حسد کلز (زیرا
 کیسه سنی طوی نیجه کور من یعنی سکا تقدیر بقسه بر کیسه کورمه دن طویمن) (بوا یکی بیت اولنده
 قطعه برینه بیت با زانر سهو ایلر) (ومده دهدندن مشتدر دادندن دینار خطا ایلر
 زیرا دادندن ماضی ایلله اسم مقعولدن غیری سنه مشتق اولم) (سیر نظر و وصف ترکیبی در دین
 بیک معناسنه طوی نیجه نظر صالماعش) (نه که کس سیر برینه که نه کس سیر یازان جیمع متونه مخالف
 یازمش * حکایت * داشتمندی را دیدم بمحبت شخصی کرفتار و راضی از و بکفتار جور
 فراوان بردی و تحمل بی کران کردی باری بطریق نصیحتش کتم دانه که ترادر محبت این منظور
 علی نیست و بنای مودت بر زلی نه با وجود این معنی لایق قدر علما نباشد خود را متهم کردن و جور
 بی ادبان بردن گفت ای یار دست عتاب از دامن روزگارم بدار که بارها درین مصلحت که تو کو بی
 اندیشه کردم صبر بر جفای او سهلتر نماید که صبر از و حکیمان گفته اند که دل بر مجاهده نهادن آسان
 ترست که چشم از مشاهده بر گرفتار * علی و زلی یازی حرف وحدت و یا حرف تنکیر (دست عتاب
 و دامن روزگار اضافتاری بیانه در مجازا) (بردار طوت یعنی چک) (که حرف تعلیل) (بارها کراتله
 دیمکدر) (که صبر از و که من تفضلیه معناسنه در که چشم که بنه من تفضلیه معناسنه در
 (محصول ترکیب) برداشتمندی کوردم بر شخصک محبته کرفتار یعنی مبتلا و اندن بر کفتار راضی یعنی
 همان مصاحبت راضی و قائل غیری سنه استمزدی چوق جور و جفا کو تورردی (یعنی چکردی
 و نهایتسر تحمل ایدردی بر که اکا نصیحت طریقهله دیدم بلور مکه سنک بومظورک
 محبته بر علتک و غرضک بوقدر و بناء مودتک بر زلت نفسانی اوزره دکلدر بومعنی و جودیه
 یعنی بونک بوله که علما قدر بنه لایق دکلدر کشتی کنیدی متهم ایلک و ادبسر زل جور بی
 چکمک داشتمند بوبندی ایشیدیمک دیدی ای یار عتاب الی روزگارم اتکندن چک
 یعنی عتابی ترک ایلله بی ازار ایلله (زیرا کراتله بومصلحتده که سن دیر سین فکر ایلدم لیکن

رد سروری

رد این سید علی
و سروری

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

آنکه جفا سینه صبر آسا نوق کورینور که اندن ایسه یعنی انی ترك ایلک بلا سینه صبر ایلکدن
 آنکه بلا سینه صبر ایلک آساز قیدر (و حکما دیمشدر در کوکلی مجاهده و زجت عشقه قومق
 قولایر قیدر جسمی مشاهده جال جانان قالدیر مقدر * مثنوی * آن که بی او بسر نشاید برد *
 صکر حقانی کند بیاید برد * بسر با حرف صله (نشاید لایق دکل یعنی ممکن دکل) برد
 مصدر معناسنه در (بیاید کر کدر دیمکدر برد یعنی بردن) (محصول بیت) اول کیمسه که
 آنسر عمری پایانه ایلک اولمز (یعنی آنسر دیرلک و یکنمک اولمز حاصلی آنسر اولمز
 ممکن دکل اگر بر جفا ایدرسه کو توره کک (یعنی جورینه تحمل ایلک کرک * هر که دل پیش
 دلبری دارد * ریش در دست دیگری دارد) (محصول بیت) هر کیمسه که کوکلی بردلبر
 اوکنده و یا فتنده طوتر یعنی کوکلی بردلبر و بر مشدر صفای غیر نیک انده طوتر حاصلی
 هر کیم که کوکلی بردلبر و بر مشدر صفای غیر نیک انده و بر مشدر که محویدر بعض
 نسخه ده بویت واقعدر اگر چه که قافیه سی عییلدر قیدر * آهوی پالهنک در کردن
 * نتواند بخویشتن رفتن * آهوی یا حرف وحدت (پالهنک اصلنده پالهنک ایدی چلبز
 و بولار معنا سنه (محصول بیت) کر دنده پالهنک اولان آهو کندی اختیار یله استدی بکی
 به کتمکه قادر دکلر قصه دن حصه بودر که گردنده بولار اولان آهو نیجه که کندی کندی به
 کوکلی استدی بکی به کتمکه مالک دکل ایسه صفای غیر نیک انده اولان کندی اختیار یله حرکت
 ایده مز * روزی از دست گفتش ز نههار * چند ازان روز کردم استغفار * روزی یا حرف
 وحدت (دست گفتن بیایه سوبلک اندن دیمکدر) یعنی نیچون سوبلدم دیو (شین ضمیر
 دله مر کوز اولان جانانه را جعدر) ز نههار مقول قولدر (چندک تقدیری چند بار در
 (محصول بیت) بر کون جانانه سنک الکن ز نههار یعنی امان دید کدن مکر بر کون جانانه
 امان الکن دیمش ایمش اول کوندن بری نیجه کره بو سوزدن استغفار ایلدم یعنی نیچون
 جانانه امان الکن دندم دیو بیثمان اولدم (بعض نسخه ده) از دست گفتش برینه
 (از دوست گفتش واقعدر) و بعض شارحار اول نسخه بی اختیار ایلش لیکن طبعنده ذره
 مقداری استقامتی اولان کیمه بلور که اول نسخه فاسددر (و بعض نسخه ده از دست گفتش
 واقعدر بوده اولکی کیدر بعینه اختیار ده * نکند دوست ز نههار از دوست * دل نهادم
 بر آنچه خاطر اوست (محصول بیت) مال استغفار دیو پندرد دوست دوستدن امان ایلز
 (یعنی امان دیله مز حاصلی عاشق معشوقدن امان دیله مز پس ایدی کوکلی قوم اول
 سنه به که دوست خاطر ایدر کادر یعنی دوستک خاطری هر نکه مراد ایدینور سه کوکلی
 اکابند ایلدم * کر بلطفم بنزد خود خواند * و بر قهرم براند اوداند * جا زدر که ایکی
 شریطه به یله بیتک آخونده اوداند جله سی جواب اوله و جا زدر که مصراع اولک جوانی
 محذوف اوله فیهما و نعمت تقدیرنده (محصول بیت) اگر جانان لطف و احسانه بی کندی
 قنه دعوت ایدرسه اول بلور و اگر بی یاندن قهر ایله سور سه بنه اول بلور اختیار انکدر
 * حکایت * در عنفوان جوانی چنانکه افتد ودانی با خوش پسری پسری پسری
 داشتم بچکم آن که خلق داشت طیب الادا و خلقی کالبد اذابدا * عنفوان غین مهمله نیک
 وفانک ضمه لریله اول معناسنه در (جوانی یا حرف مصدر) چنانکه افتد ودانی انجیلن که
 واقع اولور و بلور سین (یعنی جوانلق ایامنده انسانک نیجه در لواحوالی اولور) (بو کلام
 جله معترضه در) (با حرف مصاحبت) خوش پسر کوزل اوغلان (سر سودا
 و محبت) (سری بنه یا حرف وحدت) داشتم لغتده طوتر دم دیمکدر اما استعما لده

برنسنه نیک وار لغتدن تعبیر در مثلاً داشتم بنم و ارایدی (و دارم بنم وار و قس) خلق حاء
 خطینک قحی و سکون لامله لغتده بو غزدر کلو معناسنه (اما بونده مراد اواز در) (و یا حرف
 وحدت و یا حرف تکبر) (طیب الادا خوش ادالی) (یعنی کوزل اوازی و اداسی و ارایدی دیمکدر
 (و خلق بر تقدیر مراد مصدر مبنی للمفعول در مخلوقیت دیمکدر) (یعنی وجه حسنه مالک ایدی دیمکدر
 (و یا بنه حرف وحدت و بنه برداشت مقدر در اولکی قرینه سیله کالبد را اذابا چکم ظاهر اولسه یعنی
 اخق سمدن و یا میغدن پیدا اولسه حاصلی یوزی اون دورت کیمه لک آی کبی ایدی کوزلکده
 (محصول ترکیب) جوانلق اولنده شویله که واقع اولور و بلور سین یعنی آدم تازه لکنده
 جوان سومک مقدر و معین در بر کوزل محبوبه محبت و سر عشقم و ارایدی یعنی بر کوزل دلبر
 سوردم اول بهانه ابله که کوزل نغمه لی اوازی و ارایدی حاصلی خوش اوازی و یوزی
 کوزل ایدی بدر کبی که افقدن و یا میغدن طلوع ایلسه کانه که محبتنه بوانکی سنه سبب ایلش ایش
 * بیت * آنکه نبات عارضش آب حیات میخورد * در شکرش نیکه کند هر که نبات میخورد *
 آنکه تقدیری آنکس که ایدی ضرورت وزن ایچون و قرینه قائم اولدنیچون حذف و ایصال
 اولدی (و که حرف ایکن اسم مقامنه قائم اولدی) (نبات عارض لامیه در نباتدن مراد خطیدر
 سبب اولق اعتبار یله زرا تازه صفاله خط سبز در زرا تازه چنه تشبیه طریقه یله پس مصراع
 اولده نباتدن مراد یزده بتن نباتدر دین مذکور تشبیه و استعاره بی یزایمش (عارض رانک
 کسریله عرب صفالده استعمال ایدر اما عجم رانک فحیه صفال بتن به اطلاق ایدر) (وشین
 که به راجعدر) (خوش پسره ارجاع ایلین هر کز معنی جانبیه اشتقاق ایلماش) (معلوم اوله که
 فاعل وزنی اوزره اولان بعض الفاظ عربده عجم تصرف ایدوب عین الفعلنی مفتوح اوقور
 مثلاً عارض و حاتم و کافر لفظلرینک عیننی مفتوح اوقور فاحفظ (آب حیاندن مراد عارضیدر
 زرا عارضی آبه تشبیه ایلش اضاافت لامیه در) (میخورد ایچر دیمکدر) (در حرف صله) (و شکر کردن
 مراد لب جاناندر تشبیه طریقه یله) (وشین ضمیر بنه سابق کبی که به راجعدر) (نیکه نکاهدن
 مخفقدن نظر معناسنه) (و کند لفظ مشترکدر فعل مضارع ایله فعل امر بننده نظر ایلر و نظر
 ایلسون معنای بنه پس بومقامی برز بنه تخصیص ایلیر تخصیص بلاخصه ص ایلش) (نبات یعنی
 شکر) (میخورد اکل ایدر دیمکدر زرا خوردن اکل و شرب بننده مشترکدر) (محصول بیت)
 اول کیمسه که آنک نبات عارضی آب حیات ایچر ایلش شکر لینه نظر ایلر و یا نظر ایلسون هر کیمسه که
 قیدر یعنی شکر بین آنک شکر لینه نظر ایلر و یا نظر ایلسون زرا لب ایله شکرک بننده
 مناسبت کلی وار * اتفاقاً بخلاف طبع ازو حرکتی دیدم که بنسند بدم دامن ازو در کشیدم و مهره
 مهرش در چیدم و کفتم * مهره بونیچی جنسنه دیرلر (مهره اضافتی بیایه در اولکی ممک ضمی
 و ثانیسی کسریله در محبت بونیچی دیمکدر) (بر حرف تأکید) (چیدم فعل ماضی متکلم و حده در
 چیدندن دیوشردم محبت بونیچی دیوشرمکدن مراد قطع تعلق و اختلاطدر) (محصول ترکیب)
 اتفاق طبعمه مخالف اندن بر حرکت کورد مکه بکندم انکیم اندن چکندم یعنی مصاحبت و مخالطه بی
 اندن کسدم و محبتی بونیچی دردم و دیوشردم و دیدم * بیت * بر وهر چه میایدت پیش کیر *
 سرمانداری سرخویش کیر * میایدت فعل حال مفرد غائب (و تا ضمیر خطاب) (سرما
 لامیه در یاء بطنیه بزم سودا و هوا و دیمکدر) (نداری اخباره و انشایه تحمیلی وار طومر سین
 دیچک اخبار اولور طومر سنک دیچک انشا اولور زرا معناء شریطنی متضمن اولور) (سرخویش
 لامیه در کندی سودا و هوا کی دیمکدر) (کیرک مقدم مفعولدر) (سرما نداریشک مقدم مفعولی
 اولدنی کبی) (محصول بیت) وار هر نکه سکا کر کسه او ککه طوط یعنی دلدیلکک سنه به

رد سروری

رد سروری

مطالع

زد این سید علی و سروری

رد سروری و شعی

زد این سید علی

مشغول اول بزم سودا و هوامز طومر سین و طومر سیک یعنی چونکه بزمه موافقت و موافقت
 بود و بزم متابعت ایدوب او بزم سین کنیدی هوا و سودا کی طوط یعنی کنیدی سودا که
 مشغول اول و هوا که متابعت ایله یعنی دیلد بک ایله حاصلی شدن صکره بلد بکدن قائم
 (سرمانداریتک معناسنی چون باماسرنداری دین اداده مساحه ایش (بزم باشمزی طومر سیک
 کنیدی باشکی طوط دین معنای ایو طومر سیک (سرخویش کبرک معناسنی وارتنها کیت دین
 بو معنای تنهاده سویش * شنیدمش که میرفت و می گفت * یعنی بن وار بیلد بکدن قائم
 دید بکدن صکره ایستد مکه کیدردی و سوبلردی یعنی بویشی اوقوبوب کیدردی * بیت *
 شبیره کروصل آفتاب نخواهد * رونق بازار آفتاب نکاهد * شبیره براسه که عریجه خفاش دیرل
 خاک ضمیمه (وصل آفتاب مصدرک مفعولته اضافی در (رونق بازار آفتاب لامیدلدر (رونق
 افتده فلیجک و غیرینک صوبینه دیرل اما بونک کبی برلده لطافت و صفا مراد در (آفتابه بازار
 اضافتی محازادر (نکاهد فعل نفی مستقبل کاهیدندن کاستندن دینلرک فارسیده رونقاری بویش
 معناسنی اکسیر دیمکدر (محصول بیت) براسه اگر آفتابه واصل اولق استمرسه یعنی آفتابدن
 حظ ایشرسه زیرا براسه کونشده کورمز اول جهندن کونشی سو مز پس انک سومدو کندن
 آفتاب بازارینک رونق و صفاسی اکسیر یعنی لطافت نقصان کلز * این بکفت و سفر کرد *
 و پریشانی اودر من اثر کرد * یعنی مذکور جوان بویشی سوبلیدی (یعنی اوقودی و سفر ایلدی
 یعنی مسافر اولدی و انک پریشانی بنده اثر ایلدی (یعنی فراقی بکا تأثیر ایلدی * بیت * فقد
 زمان الوصل والمرء جاهل * بقدر لذیذ العیش قبل المصائب * فقدت فعل ماضی متکلم
 وحده در بتردم دیمکدر (زمان لفظاً منصوب مفعول به در (وصله اضافتی لامیه در (واو حرف حال
 المرء لفظاً مرفوع مبتدا (جاهل لفظاً مرفوع خبریدر (بقدر جار مع المجرور جاهله متعلقدر
 (یا تقویت ایچون کلندر (لذیذ اضافتی مصدرک مفعولند در (ولذیک عیش اضافتی صفتک
 موصوفددر (جرد قطیفة قبیلند در (قبل ظرف جاهلدر (مصائبه اضافتی لامیه در (مصائب
 مصیبتک جعبیدر (محصول بیت) (وصل زمانی بتردم حال بو که کشتی بلجیدر) یعنی بلز
 لذیذ عیش قدر نی مصیبتلردن اول (یعنی جانانه وصالده ایکن قدر واصلی بلزدم شدیکه فراقه
 دوشدم وصالک لذیذ در انک قدر نی بلام بویت حضرت شیخ با قافیه سنده برغلندن
 بر بندر تمام غزلی یازمق جائز ایدی (لیکن شرح اولمجه صفا و برمدیکی ایچون ترک اولندی
 * بیت * بازای مرا بکش که پشت مردن * خوشتر که بس زتورند کانی بردن * ای الف بمدود ایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر (آیدندن آمدندن دینلر فارسیله آشناقلری قبل ایش (که حرف تعلیل
 (خوشتر ترادات تفصیل در (و که من تفصیل معناسنه در (زند کانی دیرلک دیمکدر (حیات
 معناسنه (بردن ایلمک) یعنی ایلمک بردن بر نه کردن بر نالرفن قافیه دن بی بهره ایشلر (محصول بیت)
 کیر و کل و بنی تل ایله زیر اسنک او ککده اولمک خوشتر قدر سندن صکره یعنی سنک فراقده
 دیرلک ایلمکدن یعنی صاغ اولمقندن حاصلی سنک فکده مقتول اولق سنسز خیانه اولمقندن
 خوشتر کدر * اما بیکر و منت باری پس از مدتی باز آمدن خلق داودی متغیر شده و جمال یوسنی
 بزبان آمده و بر سبب زنجندانش چوبه کردی نشسته و رونق بازار حسنش شکسته متوقع که در کنارش
 کبرم نگاره کرشم و کتم * باری اسم فاعلدر بری بیردن ضرب بانک ناقص یا بلسندن خالق
 دیمکدر مراد خدا در (خلق داودی بنایه و یا حرف نسبت) جمال یوسنی ده بوله در (سبب المودر
 عربیده نفاح دیرلک ناک ضمی و فاک تشدید بوله (زنجردانه اضافتی بنایه در (زنجردان اگه دیرل
 عریجه ذقن دیرلک و قافک فقه لاله ایچو ادات تشبیه در (به کسر بایله و هاء اصلیه ایله

رد ابن سید علی و سروری

رد سماعی

رد سروری

رد ابن سید علی

رد سماعی

رد سروری

رد سماعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

ایوه دیمکدر ای ده دیرل و عربیده سفر جل دیرل شعراد لیرلک اکتی ایوه به تشبیه ایدرل
 (کردنوز در غبار معناسنه (و یا حرف وحدت و یا حرف تکیه (نشسته اوتورمش (یعنی قوتش
 (رونق بازار حسن معلوم (و شین مسافر جانانه را جعددر (شکسته صحنش یعنی کسر کلش دیمکدر
 (متوقع فعل باندن اسم فاعلدر (که حرف بیان (در حرف صله در با معناسنه (کار دن
 بونده مراد قوجقدر (و کاره دن مراد جانب در (محصول ترکیب) اما اللهیک شکر و مثله
 برمدندن صکره کیر و کلدی اول داودی اواز متغیر اولمش (و یوسنی جمال زیانه کلش (یعنی کوز للکی
 کشم دخی سبب زنجندانه (یعنی اکتی ایوه کبی تورا و ترمش (یعنی یوزینه ایوه توی کبی خط کلش
 و حسنی بازارینک رونق و صفاسی صحنش (امید وار که اولکی کبی معانعه ایدوبانی در اغوش ایدم
 تنکه سفر دن کلن کیمسه ایله تعانی ایدرل (اما بن بر جانی طویدم (یعنی باین و بر دم و دیدم * قطعه *
 آن روز که خط شاهدت بود * صاحب نظر از نظر برآندی * آن روز یعنی آن وقت و زمان
 (که حرف بیان (خط شاهدیه بنایه (یعنی خط محبوب و مقبول دیمکدر (نوخ خط اولمقندن کایتدر که
 عرب اکامحش دیر اسم مفعول صیغه سی اوزره و زمانزه بونک کبی به مرلف دیرل (ناصیر خط ایدر
 (صاحب نظر و صفت ترکیدر مرد صاحب نظر تقدیرنده (لیکن سبت کلامده اضافته جار در
 (برآندی سوردک دیمکدر فعل ماضی مفرد مخاطب (محصول بیت) اول وقت که محبوب و مقبول
 خطک و ارادی یعنی نو خط ایدک عاشق صاحب نظری نظر کدن سوردک یعنی اتی ترک ایدوب کتدک
 دیمکدر برآندی یاسنی حرف حکایه اعتبار ایدن زیاده خط ایشلر زیاده تقدیرجه فعل مفرد ثانی
 اولق کرک بوا یسه ترز یق محضدر فندبر * امروز بامدی بصلحش * کش فقه و ضمه بر نشاندی *
 یا حرف صله (و صلحش اضافتی لامیه (و شین صاحب نظره را جعددر (کش ضمیری خطه را جعددر
 کافی کسره ایله قید ایلین فاعده مجمدن بی بهره ایشلر زیاده ضمیرک ماقبل انلرده مفتوح اولور
 الا ضرورت وزن ایچون سا کن ده اولور فاحفظ (فقهه دن مراد بیقدر و ضمه دن سیوری
 صفا لدر لیکن حضرت شیخک و بر سبب زنجندانش جوابه کردی نشسته یوردیغه
 مناقضدر قتا مل (بر حرف تأکید) نشاندی فعل ماضی مفرد مخاطب (نشاندن قوندردک
 دیمکدر (قا ایله بر نشاندی یازانلر جمع نسخه ره محال ف بازمشدر (محصول بیت) بو کون
 صاحب نظرک صلحه کلدک یعنی انکله صلح ایلمک کلدک که اول خط محبوبه فقهه و ضمه
 اوتوردک (یعنی قوندردک) حاصلی نو خط ایکن صاحب نظره استغنا ایدردک شدی که
 ریش آور اولدک انکله صلحه بطالب سین (ضمیه دن مراد یعنی و فقهه دن غیر یسیدر دین
 تشبیه دن هیچ خبری بو غیش * متنوی * تازه بهار اورقت زرد شد * دیک منه کانش
 مامردشت * تازه بهار الف حرف بدا ای تازه بهار دیمکدر (ورقت زرد شد) یعنی ورق
 کلز احسن زرد شد تقدیرنده در (دیک دالک کسری و کاف عجمیه چوملک دیمکدر (منه
 فعل نهی مفرد مخاطب قومه (که حرف تعلیل) آتش مالا میه (سرد شد صوق اولدی
 (یعنی صودی (محصول بیت) ای تازه بهار حسنک کلز ارینک ورق صبردی (یعنی بهار
 حسنک خزنه ایرشدی (یعنی ریشک کلدی) پس محبت دیکنی آتش عشقزمه قومه یعنی
 یقشد رمه (زیرا آتش عشقزمه صودی (یعنی بزه معشوق و محبوب اولغی ترک ایله (زیرا
 برده سکا عشقندن و محبتدن اثر قالدی * چند خرامی و نکبر کنی * بدوات پارینه تصویر کنی *
 دولت پارینه پیا نیکن یلاک دولتی دیمکدر (پار بیلدر) و یا حرف نسبت (و لون (وهما
 ادات تأکید (محصول بیت) نیجه بر صالور سین و نیجه بر نکبر ایدر سین (یعنی نیجه بر بزه
 محبوبلق صتار سین کنن یلاک دولتی نیجه بر تصویر ایدر سین (یعنی نیجه بر کندیکی محبوب

رد سماعی

فقهه ایله ضمه بی شارح

مرحومک بیان ابتدایی

معارف مستعمل اولک

مقصودی اولان وجدشهی

بکده بیلک لازم دکلدر لیکن

دقت اولنسه واقعا فقهه

بیغه و ضمه صفا لدر ماعدا

هر تقدیر مستهجن ایسه ده

غیری مجله بونان شعرا نه

اطلاق اولغی شاعرانه در

فندبر للطابع

نیجه بر نیجه بر

لطايع

ظن ایدرسین (پارینه بلدرکی دیمکدر * پیش کسی رو که طلب کار تست * نازبران کن که خریدار تست * طلبکار کار کافی بجمله ادات فاعلدر بی معنا سنه (بحرف صله (خریدار وصف ترکیبی مراد مشتریدر (توبه اضافت لامیه در (محصول بیت) برکسه نک قننه وار که سنک طلبکار کرد (یعنی سنی استیجید نازی و شیوه بی شول کیمسه به ایله که سنک مشتری بکدر (حاصلی عاشق اولنه نازو شیوه ایله که بزده سکا عاشق یوق * قطعه * سبزه در باغ گفته اند خوشست * داندان کس که این سخن گوید * این سخن گوید مکدم مفعولیدر (و گوید فاعلی تحتند آن کسه راجع ضمیر در (محصول بیت) دیمکدر که با غده سبزه خوشدر (یعنی سبزه سبز باغک صفاسی یوقدر اول کیمسه بلور که یوسوزی سویلر (یعنی سبزه در باغ خوشست دین (یعنی باغدن مرادی روی جاناندر و سبزه دن خطبدر (پیتدن مقصودی پیت آتی بیان ایدر * یعنی از روی دلبران خط سبز * دل عشاق بیشتر جوید * یعنی بیت اولک خواستین تفسیر ایدر و اضافت لامیه در (و خط سبز بنایه و مبتدا (و مصراع ثانی خبری (دل عشاق جوید مکدم مفعولیدر (جوید فعل مضارع مفرد غائب بونده الور معناسنه در و فاعلی تحتند خط سبزه راجع ضمیر در خط سبز جوید مکدم مفعول (و از روی دلبران داند مکدم مفعولیدر دین زیاده پریشان سویلش (و دل عشاق بیشتر جوید فاعلی و خط سبز مفعولیدر دینلر انچه کمنلر (محصول بیت) سبزه در باغ خوشست معناسن بیان ایدوب بیورر (یعنی دلبران رویندن خط سبز دل عشاق زیاده رک ال و (حضرت شیخ مذکور مضمونی ادعا ایدر (زیرا ساد روپله خط اور جوان حذب قلوبده بر ایدر کل قنده قالدی که زیاده رک اوله * بوستان تو کند نازار است * بس که بر میکی و میروید * بوستان تولامیه کند ناکاف بجمک فخبه پراسادید کلری صار مساغه بکزر سبزه در عریچه کراش دیرلر کافک ضمی و رانک تشدیدله کند ناکاف سبده و ترکیده مشترک لفظ در دینلر افتر ایللر ترکیبی ذکر اولسان کبی پراسادر زار لفظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری برده استعمال ایدرلر مثلاله زار و بنفشه زار و کلزار دیرلر (بس کند نازار کند نالک دیمکدر (و یا حرف وحدت (بس جوق دیمکدر) که حرف بیان (بحرف تا کبد) میکی فعل مضارع مفرد مخاطب (کنیدندن کنیدندن دینلر بیللر ایش (قرمق و بولمق و قورمق معنارنده مستعملدر) میروید فعل مضارع مفرد غائبدر (روینندن بجمک معناسنه (رسن دن دین خطا ایلش (محصول بیت) بویتک ایات سابقه بطی یوقدر ابتداء کلام در یعنی بویتک سنک بر کند نالکدر بقدر جوق که یولار و قور پارسین بنه بر یعنی بولدجه بزه هیچ بکمر ایکی بیت سابقه بویتک هیچ مناسبی یوقدر فتامل * قطعه * نوپار برفه چو آهو * امسال بیامدی چو یوزی * معلوم اوله که بوقطعه از منلرده بولینور لیکن شراح یازد بجمچون بزده یازدق (پار باه بجمله بلدر دیمکدر تنکه سابقا بکدی (برفته یا ضمیر خطاب (و همزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایلش (جوادات تشبیه (آهو معروف (امسال بوییل معلوم اوله که سال و زوشیده ام کسر همزه ایله اسم اشارتدر این معناسنه فاحفظ (یوز پارس دید کلری حیواندر (و یا حرف تنکیر حرف خطاب و حرف وحدت اعتبار ایدن معنی جانبند ناظر دکل ایش زیر خطاب ایچون اولان یا حرف اولماز ضمیر اولور که اقسام اسمندر تأمل ندر (محصول بیت) سن کچن بیل یعنی بلدر بوندن آهو کی مقبول و مطبوع کنش سین یعنی سنی کورن کسه بی اختیار سکامائل و راغب اولوردی اما بوییل پارس کبی قلانوب کلدک که یوزو که هیچ کیمسه بقمز حیوانات اراسنده یوزی اختیار ایلدیکی انکیچوندر که چوالدزه قافیه اوله (معلوم اوله که برفه عبارتی اوزره بعضیلر بی فائده و بی نتیجه اولقدرا طناب کلام

رد این سید علی
در سروری و شعی

رد شرجیعا
ملط

رد این سید علی و سروری
رد شعی

رد سروری و شعی
مط

رد معنی

واکثار مقال ایللر که تقیدی صدراع ایراث ایدر * سعدی خط سبز دوست دارد * فی عراف
چوالدوزی * سعدی مبتدا (و خط سبز بنایه (و دارد مکدم مفعول اولی (و دوست ثانسی (و دارد فعل مضارع مفرد غائب خبریه دارد (فی ادات دلبران کبی (الف چوالدوز اضافتی بنایه در همان چوالدوز دیمکدر (محصول بیت) سعدی خط سبز سور یعنی تازه خط سور هر قلی چوالدوز کبی اولان صقلالی فی سومر (چوالدوزی باسی حرف تنکیر در حرف وحدت دین بیللر ایش * قطعه * کر صبر کنی و برکتی موی بنا کوش * این دولت ایام نکوی بسر آید * ورا کردن مخفدر (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (کنیدندن کنیدندن دینلر خطا ایللر (موی بنا کوش لامیه بنا کوش قواق یوز بنه دیرلر بونده موی بنا کوشدن غرض صقلدر (این مابعدنه اشارتدر) دولت ایام نکوی لامیه لدر (نکوی سیده یا حرف مصدر در مراد نکوی سیدن کوزلکدر (بس آید غایبه و نهایت کاور یعنی نهایت بولوب تمام اولور (محصول بیت) اگر خطک کلدیکنه صبر ایدوب دینلر سنک و اگر کلدیکنه صبر ایلوب موی بنا کوشی بولرسک حاصلی کر کسه بول و کر کسه بولد بو کوزلک ایامنک دولتی نهایت بولور یعنی تمام اولوب دوکنور اکثر نخنده بویت بویه واقعدر و بعضی بنده مصراع اول بویه واقعدر (کر صبر کنی و بکنی موی بنا کوش) راسر و او عاطفه ایله (محصول مصراع) اگر صبر ایلرسک و موی بنا کوشی بولرسک یعنی موی بنا کوشک بولوب آجپسنه صبر ایدرسک دیمکدر و بعضی بنده بکنی برینه بایله نکوی واقعدر نوله بولرسک دیمکدر پس نونک قرینه سبزه تقدیر مصراع بویه اولور (اگر موی بنا کوش کنی و صبر کنی و اگر نکوی (یعنی اگر موی بنا کوشی بولوب صبر ایدرسک و اگر بولرسک آه (بس بولایی مصراع بر منوال اوزره شرح ایده نه اعتراض ایلوب و کندی بیتک معناسنک شرجیه هیچ برو جهله مقصودی اولیان ظاهر بودر که بیتک معناسنه واصل اولامش * کردست بجان داشتی همچونو پریش * نکذاشتی تابقامت که بر آید * بجان با حرف صله (داشتی یا حرف حکایت طوناید م دیمکدر (ریش صقلدر (نکذاشتی فعل نفی مستقبل متکلم وحده (و یا حرف حکایت (نا حرف انتها (محصول بیت) اگر بنم جانم الم ابریشیدی سنک ریشکه یعنی سن ریشکه قادر اولمادیغک کبی بن جانم قادر و مالک اولیدم قیامتدک قومردم که چیه مصراع ثانینک معناسنی قومردم که قیامتدک که جانم یوفاری که اماسن قادر سین (پس نه سیددن راش ایترسین دین مقصود پیشه واصل اولامش * قطعه * سوال کردم و کفتم جلال روی را * چه شد که مورچه بر کرد ماه جوشیدست * جلال روی ترا لایله در (و یا حرف تخصیص مورچه دن بونده مراد قرینجه در تصغیری دکلدر (کرد ماه لامیه آی چوره سنده دیمکدر (جوشیده ماضیدن قسمدر هاء رسمی ضرورت وزن ایچون حذف اولمشدر (محصول بیت) جانانه سوال ایلدم و دیدم سنک رویک کوزلککنه نه اولدیکه ماهک چوره سنه قرینجه قینامش یعنی اطرفنه قرینجه اوشمش مراد یوز بنه قرینجه آینی خط کلدیکدر * بنخنده کمنت ندانم چه بود روم را * مکر بمانم حسنم سیاه پوشیدست * بود بونده فعل ماضیدر شد معناسنه (روم را) را حرف صله (مکر کا نه معناسنه در (بمانم) یا حرف سبب حسنه اضافتی لامیه در (محصول بیت) بن جانانه مذکور سوالی اید بنجه خنده ایله دیدی بلم نه اولدی رومیه کا نه حسنم مانمی سببیه سیاه کیشدر تنکه مانم زده رک عاتیدر که سیاه له کررلر مصیبت کونلرنده حضرت شیخ مذکور جوانه زیاده بیحضور لغی واقع اولمشدر که آنک خصوصنده یوقدر تعریضات بیوردی * حکایت * یکی را از مستغریان بغد آدر رسیدند که ماقول فی المردا گفت لاخیر فیهام مادام احدهم لطیفاً بتخاشن فاذا خشن بطلاطف یعنی ناخوب و لطیفند در شنی کنند و چون درشت

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد شعی

شوند تلطف کنند و دوستی نمایند * مستعرب را نك كسريله استعمال بآبندن اسم فاعلدر
(و مستعرب دخی را نك كسريله و تشدیدیه فعل بآبندن اسم فاعلدر خالص عرب او لیانله
دیرلر (ترکیجه ا کاملز دیرلر) بغداده اضافتی لایه در (که حرف بیان) (ما اسم استفهام) (تقول
فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در دیرسین دیمکدر) (فی حرف جر تقول به متعلق) (مرد
میک ضمی و را نك سكونيله امر دك جمعدر) (حرا حركه جسی اولدیغی کی بوزنده قلی
اولیانه دیرلر نکه جرد اجر دك جسی در بدنده قبل اولیانه دیرلر) (اما بونده مراد ساده
رویا نك بوزلیدر) (لا حرف نفی حکم جنسدر) (خیر فتح اوزره مبنی اسم مفردی) (فیم جار
و مجرور محلا مرفوع خبری) (ما حرف دوام مصدریه و ظرفیه ده دیرلر) (دام فعلدر افعال
ناقصه در) (احد لفظا مرفوع اسمی) (هم ضمیری مرده راجعدر) (لطیف لفظا منصوب
خبر ما دام) (یتخاشن تفاعل بآبندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب خشونت ایدر) (یعنی
غلظت ایدر) (ز پراخش خاك قتی و شینك كسريله ابری معنا سنه در یو مشق مقابلی) (فاذا
ادآت شرط) (خشن حسن بآبندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب) (یتلا طف تفاعل بآبندن فعل
مضارع مفرد مذکر غائب جمله فعلیه جواب شرط) (ما دام مابعدیه مقام تعلیلده واقعدر
(محصول ترکیب) بغداد مستعربلرندن برینه صور دیلر که امر دلر حقه نه دیرسین دیو
دیدی انلرده خبر یوق ز را مادام که بریسی انلردن خوب و لطیفدر خشونت و غلظت ایدر
فاما ابریلنوب صقلند قده ملائمت ایدوب دوستلق کویستزلر و چون درشت شوند قولندن
صکره) (چنانکه بکاری نیابند قولنی زیاده ایدوب معناسنی آنجلین که برایشه برامبلر یعنی یوس
و کاره برامبلر دین زیاده برمزایش ایشلش * نظم * امر دانکه که خوب روی بود * تلخ گفتار
وتند خوی بود * خوب روی وصف ترکیبدر) (تلخ گفتارده بویله در آجی سوزلی دیمکدر
(تند خویده بویله در یاوزخویلی دیمکدر) (محصول بیت) (امر داول وقت که خوب رویدر یعنی
لطیف و خوبدر حاصلی مادام که دلبر در آجی سوزلی و یاوزخویلی اولور یعنی سردوسر کش
اولور) (بعض نسخه ده خوب و شیر نیست واقعدر و شارحک بریسی آتی یازمش و دیمش که
بعض نسخه ده خوب روی بود دوشمش بوتقدیرجه قلععه اولور باعی اولور دیمش مسکین
عمرنی فارسی تحصیلنده افنا ایشلش دخی رباعی پجری او کرنامش) (بوتقدیر اولنده رباعی
یازانلر اوزان شعردن عجب بیگانه ایشلش * چون بریش آمد و بلغت شد * مردم آمیر و مهر
جوی بود * بریش باحرف صلاه صقله کله یعنی صقلانه) (و بلغت باسیده حرف صلاه در
(شدرفت معنا سنه در لعنه کتمک مقبول و مطبوع اولمقدن بعید اولمقدن ز را لعن بعد
معنا سنه در ابراغ اولمق دیمکدر) (مردم آمیر وصف ترکیبدر) (امیر بآبندن مرده قریشی
اولور) (یعنی ناسله مختلط اولور) (مهر جویده وصف ترکیبدر) (مهر میک کسر به محبت معنا سنه در
(و جوی جویدنددر مهر طلب ایدیی اولور دیمکدر) (یعنی هر کسله مهر بان و مشفق اولور
(محصول بیت) (امر د ساده روی ایکن مذکور کیدر اما چونکه صقله کله و دلبر لکدن
بعید اوله یعنی کوزلکی کیده مردم آمیر یعنی خلقله مختلط اولور و مشفق و مهر بان اولور
یعنی هر کسه اظهار محبت ایدر * حکایت * یکی را از علما پرسیدند که کسی با ما روی در
خلوت نشسته و در هابسته و رقیبان خفته و نفس طالب و شهوت غالب چنان که عرب
گوید التمر یافع و الناطور غیر مانع هیچ دانی که بعثت برهیز کاری از ویسلامت بماند گفت
اگر از ماه روی بماند از بد کویان نماند * تمر خرما و مبتدا) (یانغ خبری) (بنعیمش
کونمکه) (یعنی بشمکه دیرلر) (ناطور) (و ناظر یاغبان معنا سنه در و مبتدا) (غیر مانع خبری

ردشعی

ردشعی

ردابن سیدعلی و سروری

(محصول ترکیب) علمادن برینه صور دیلر بر کیمسه بر آئی بوزلی کوزله بر خلموند
اوتور مش اوله و قبول بغلو اوله رقیبیلرده او یومش اوله و نفس طالب و شهوت غالب
اوله نکه عرب دیر خرما یشمش یعنی کامل اولمش یاغبان ایسه مانع دکل هیچ
بلورمیسین که برهیز کارلق علت و قوتیه اول ماه رویدن سلامت ایله فالوری جواب ویدی
ویدی اگر ماه رویدن سلامت ایله فالور سه بد کویلردن فالماز * بیت * وان سل الانسان
من سوء نفسه * فن سوء ظن المدعی لبس یسلم * ان حرف شرط) (سلف فعل ماضی مفرد مذکر غائب
علم بآبندن) (الانسان لفظا مرفوع فاعلی) (من سلیم به متعلقدر) (سوء مجرور در من ایله برامن
دیمکدر) (نفسه اضافتی لایه در) (و ضمیر انسانه راجعدر) (فن سوء لبس یسلم به متعلقدر) (و فاضلورت
وزن ایچون لبس یسلمدن نقل اولمشددر) (سوء ظن المدعی لامیلدر در) (لبس یسلم جواب شرطدر
(محصول بیت) (اگر انسان برامن نفسندن سالم اولوب قوریتلور ایسه لیکن مدعینك سوء
ظنندن سالم دکلدر یعنی انك دیلندن قوریتلار * بیت * شاید پس کار خویشتن بنشستن *
لیکن توان زبان مردم بستن * شاید بونده ممکندر دیمک اولور) (پس کار خویشتن لایه در
(زبان مردم لایه در) (محصول بیت) (ممکندر کیمسه جیع مناهی و نامشروع ایشلردن
فارغ اولوب کندی ایشی اردنده اوتورمق یعنی سلامتله کندی حالتله مشغول اولمق لیکن
خلقک دللری بغلق ممکن دکل ز پراخلق هر کسک غیبتی ایلرالبته حتی انبا و اولیایه و دخی
خدایه ده نیجه افترال ایدرلر * حکایت * طوطی را بازاغی در قفس کرد نداز قبح مشاهده
اوجماعه می رود می گفت این چه طلعت مکر و هست و هیئت ممقوت و منظر ملعون و شمائل
ناموزون و باغراب البین بالیت بینی وینك بعد المشرقین * طوطی باه نانی حرف وحدندر) (و را اذات
منعول) (همزه بی حرف وحدندر دین غلط سویش ز را بونده همزه یوقدر و اولدیغی تقدیرجه
همزه هرکن وحدت افاده ایلز) (باحرف مصاحبت) (زاغی یا حرف وحدت) (در حرف صلاه
(قفس قوش حبس ایده جک نسنه) (عرب صادله و عجم سبتله استعمال ایدر) (قبح مشاهده
مصدر دك مصدره اضافتیدر حاصلی لایه) (قبح قافک ضمیمه نقیض حسندر چرکنك
معنا سنه) (مشاهده مفاعله بآبندن مصدر در کورمک دیمکدر) (مجاهده ده مصدر مفاعله در
زجت معنا سنه) (طلعت مکر و بیانیه) (هیئت ممقوت بیانیه) (هیئت صورتدر) (و ممقوت مغضوب
(و منظر ملعونه بیانیه در) (منظر بونده روی معنا سنه در) (و ملعون قبولدن بعید یعنی نامقبول
(شمائل ناموزونده بیانیه در) (شمائل جمع شمائل اخلاق دیمکدر) (باغراب البین باحرف ندا
(غراب البین خطیب حکایه سنه تفصیلی یکدی) (یالیت یا حرف ندا منادی محذوفدر یعنی
بر غراب البین تقدیر اولور) (لیت حرفدر حروف سته دن) (بینی مقدم خبری) (بعد مؤخر
اسمی) (یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (بینك ظرفیله منصوبدر) (وکاف ضمیر مخاطب
محلا مجرور مضاف الیه) (بعد بانك ضمی و عینك سکونیه مصدر در ابراقلق معنا سنه لفظا
مجرور مضاف الیه بعددر) (مراد بعد المشرق من المغربدر تغلیب طریقله مشرقین دیمش
یا خود مراد مشرق صیف و مشرق شتا اوله) (پس تغلیب اولمق یالیت بینی وینك بعد المشرقین
قرآنده مقتبسدر) (محصول ترکیب) (برطوطی بی برقرغه ایله قفسه حبس ایلدی برطوطی قرغه نك
قبح مشاهده سندن یعنی چرکن کوریشندن زجت ایلدردی یعنی زجت و مشقت چکردی
و دیردی بونه مکر و بوزدر و صورت مغضوبدر یعنی شکن کورن غضبه کلور دخی نه ملعون
نظر کا و سیرانکاه درونه ناموزون اخلاق و اطوار صاحبدر یا قراق قرغه سی نه اولیدی بنم ایله
سنگ ارا مرده مشرقله مغرب مابینی مقداری ابراقلق اولیدی یعنی نه اولیدی سنگه هرکن

ردشعی

ردشعی

پوشیدایق * قطعه * علی الصباح بروی توهر که برخیزد * صباح روز سلامت بروم باشد *
 بروی تو لامیه در (صباح روز سلامت لامیه در) مسامیک قحیله اخشام معانسه در (محصول بیت)
 صباح وقت شده هر کس که سنک یوز کله قافله یعنی دوشکندن قافله قدقه سنک یوز یکله ناظر
 اولوب بقه سلامت کونک صباحی اول کیمسه به اخشام اولور حاصلی کونی مانم کونی کبی سیاه
 اولور * بد اختری چوتو در صحبت تو بایستی * ولی چنانکه تویی در جهان بجا باشد * بد اختری
 بد بخت دیمکدر (و یا حرف وحدت) صحبت تو لامیه (بایستی بایست یانک کسر یله فعل ماضی
 مفرد غائبه) (و یا حرف حکایه) ولی ولیکن دن مقصود در (که حرف بیان) (تویی یاه ثانی
 ضمیر خطاب در) (محصول بیت) سنک صحبت کده بر سنک کبی بد بخت قاره صورتی کرک ایدی اما
 شو بلکه سنن یعنی سنجین جهانده قنده اولور یعنی سکا بکر بر بد شکل جهانده بولماز
 (بویینلرک اولنده قطعه برینه بیت یازانلر نادانلق کوستر مشلر * عجیز آن که غراب
 از مجاورت طوطی بچان آمده بود و لاجول کان از گردش کیتی همی نالید و دستهای تغابن
 بر یکد کر همی مالید و میگفت این چه بخت نکونست و طالع دون و ایام بوقلون لایق قدر من
 آنستی که بازای بردیوار باغی خرامان همی رفتی * عجیز تر ادات تفصیل در) (مجاورت مفاعله
 باندن مصدر در قومشلیقی معانسه بعض نسخه ده نقطه سز واقع در) (مجاورت مضاجبت
 معانسه ینه مفاعله مصدر یدر) (لا حول کان لاجول ایدرک یعنی لاجول و لاقوه الا بالله العلی
 العظیم دهرک) (گردش کیتی لامیه) (گردش اسم مصدر در) دوش دیمکدر (کیتی جهان جهانک
 دو نشدن یعنی روز کارک تغیر و تبدلندن) (دستهای تغابن بیانیه تغابن تفاعل باندن مصدر در
 زیان کورمک) (بخت نکون بیانیه یعنی باشی آشنی طالع و الحق بخت) (روز کار بوقلون یعنی
 در لو دور لورنکره کیر ایام) (زیرا بوقلون بر قوماشدر که انواع الوادن کورینور حاصلی
 متغیر و متبدل ایام دیمکدر یعنی عالم هر کون بر صورت کوستر) (لایق قدر من لامیه در) (آنستی
 با حرف حکایه) (که حرف بیان) (با حرف مضاجبت) (زانی با حرف وحدت) (دیوار باغ لامیه
 و یا حرف وحدت) (خرامان صفت مشبهه صالنه رقی دیمکدر) (همی رفتی نسخه جبع
 بویه در لیکن قیاس همی رفتیم ایدی زیر همی و یا بایکسیده حکایت حال ماضی افاده ایدر
 مکر که با محض تا کید ایچون کلش اوله) (با حرف ثنی در دین عنیدی سولیش فاعل) (محصول ترکیب)
 عجزک اولدر که غراب طوطینک مجاورتندن جانندن برار اولمشیدی و لاجول دیه رک گردش
 کیشدن ایکلردی و زیان لاری بر بر یله اوار ایدی و سولردیکه بونه بد بخت نکوندر یعنی باشی
 اشاعه بخند و نه طالع دوند یعنی الحق طالع در و نه ایام بوقلوندر یعنی نه متغیر و متبدل احوال
 روز کار در بنم قدرمک لایق اول ایدیکه بر زاغله بر باغک دیوار اوزره صالترق کیدبدم یعنی
 سکه سکه کزیدم * بیت * پارسا راس این قدر زندان * که بود در طوبیله زندان * پارسا راس
 ادات صله (بس یتر دیمکدر) (طوبیله زندان لامیه طوبیله دن مراد دیزی و صرا معناسیدر بعض
 نسخه ده در طوبیله برینه هم طوبیله واقع در) (محصول بیت) عابده بومقدار زندان کافیدر که
 زندلرله هم صحبت و هم مجلس اوله و یا صحبتلرنده مجلسلرنده اوله) (رندی اکثر طائفه مباحیلرده
 استعمال ایدر اما اشعارده باده نوشلردن کایت ایدر * ناچه کاه کرده ام که روز کارم
 بعقوبت ان در سلاک صحبت چنین ابلهی خود رای و ناچس یافه درای یچنین بند بلا مبتلا
 کرده است * نابونک کبی برلرده بچامعناسته در) (بعقوبت آن با حرف سبب و اضافت لامیه در
 (سلاک دیزی و دیزی ایلکی) (صحبت اضافه لامیه در) (چینه ده بویه در) (وطوطی به شارندر
 ابلهی با حرف وحدت) (خود رای وصف ترکیبدر کندی فکری یعنی کندی فکریله

ردابن سید علی و سروری

ردشعی

عامل اولوب کیمسه فکریله عامل اولیا نه دیمکدر (نا حرف نفی) (جنس معروف) (یافه کلام لغو
 یعنی زاید سوز دیمکدر درای ده بومعناسته کلور اینکیمی ترکیب اولسه لرینه کلام لغو
 معناسته کلورلر تنکه کمال اسمعیل پیورر (بیت) (زبس که می بکزد آرد تم زغصه و رنج)
 (یچان رسیدم از بن شاعران یافه درای) (بوعبارت خورشید عبارتی کییدر که خورشید
 هر بریسی مستغلا کونشه اطلاق اولنورکن اینکیمی ترکیب ایدوب ینه کونشه اطلاق ایدرلر
 فتدیر) (بس ناچس یافه در ای بیانیه) (یچنین با حرف صله) (بند بلا بیانیه) (محصول ترکیب)
 یچانه کاه ایشلشم که روز کار بی انک عقوبتی سببیه بونچیلن بر خود رای و ناچس یافه درای
 ابلهک صحبتی سلکنده یعنی مجلسی دیزینده و صحبتی صراسته بونچیلن بلا بندینه کرتار
 ایشلدر) (درای بونده جرس معناسته در) (یعنی دو وقا چرا کی دین زائد سولیشدر * قطعه *
 کس نیاید بای دیواری * که بر آن صورت نکار کنند * با حرف صله) (بای دیوار لامیه
 دیوار دبی دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارت در دیواره) (صورت
 نا تا نیسه ضمیر خطابدر) (نکار بونده نقش معناسته در) (کنند فعل مضارع جمع غائبه
 (محصول بیت) بر کیمسه دیوار دینه کلز کاه اول دیواره سنک شکل و صورتکی نقش
 ایده ل) (یعنی زیاده بد شکل اولد یچون سنی بر برده کیمسه نقش ایلز * کر تر آرد بهشت
 باشد جای * دیگر آن دوزخ اختیار کنند * (محصول بیت) (اگر سنک برک جسته اولور سه
 یعنی مقام فردوس برین اولور سه غیر یلر دوزخ اختیار ایدرلر سندن زیاده نفرت ایلد کلرندن
 * این مثل بدان اوردیم تابدانی که چندان که دانا از نادانی نفرتست صد چندان نادان را از دانا
 و حشمت * مثل) (میک و ناک فحیه لر یله مثال معناسته در) (بدان با حرف سبب اینکیمچون
 دیمکدر) (نا حرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب یسه سین دیمکدر) (که
 حرف بیان) (محصول ترکیب) حضرت شیخ پیورر که طوطیله زاغ مثالی اینکیمچون کتور دم
 نا که یله سین که اولقدر که دانا ناک نادانن نفرت و پیرارای و اوردن بوز اولقدر نادانک داندان
 وحشی و نجیبی و اورد * قطعه * زاهدی در سماع رندان بود * زان میان گفت شاهد بلخی *
 زاهدی با حرف وحدت) (سماع ساز او آری و انسان نعماتی) (رندانه اضافت لامیه در) (شاهد
 بلخی بیانیه) (محصول بیت) رندر مجلسنده بر زاهد و ایدر یعنی صحبتلرنه داخل ایدی اول
 رندر ارا سندن بلخ شهرندن بر محبوب زاهده دیدی * کرملولی زما ترش منشین * که توهم در میان
 مالحی * ملولی با ضمیر خطاب) (منشین فعل نهی مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (میان ملامیه
 (بلخی با ضمیر خطاب) (محصول بیت) شاهد بلخی زاهده دیدی اگر بزدن و سما عمردن ملول ایشک
 ترش و رو مقبض او تورمه بر راسته بزم ارامزده آجی سین یعنی سن بزدن نقدر ملول ایشک بر سندن
 بوز اولقدر ملول * رباعی * جعی چو کل و لاله بهم پیوسته * توهرم خشک در میان نشان رسته *
 جعی با حرف وحدت بر جاعت) (یعنی بر قوم) (بهم پیوسته برینه اولاشمش و قرشمش) (توزاهده
 خطا ایدر) (هیرم خشک بیا نیسه هیرم اودون و خشک قوری اودون دیمکدر) (میان نشان میانک
 نونی ضرورت وزن ایچون ساکن قلندی) (قیاس مفتوح اولقدر زراعتبارک ماقبل مفتوح او اور
 (رسته بتمش دیمکدر) (خشک لفظندن ورسته دن یاه خطا بلر حذف اولمشدر) (اصلنده خشکی
 ورسته در) (محصول بیت) بر جاعت کل و لاله کبی برینه قرشمش و اولاشمش یعنی کال اتحاد
 ایله متحد اولاشلر سن قوری اودون سین انلرک ارا سنده بتمش و بابتش سین جعی لفظنه هذه جاعة
 و بو بر جاعتدر دیو تقدیر ایدنلر زائد ایشلر * چون باد مخالف و چوسر مانا خوش * چون برف
 نسته و چون یخ بسته * مخالف) (ونا خوش) (ونشته) (وبسته عبارت لرنه بر یاه خطاب تقدیر

رد سروری

رد سراج جیعا

اولنوز که جل صحیح اوله (برف قار) پنج یوز دیمکدر (و بسته بونده طوکش معناسنه در محصول بیت) بو بیت تمه مقول شاهد بلیدر ای زاهد سن بزم ارامزده باد کی مخالفین و صوق کی ناخوشین وقار کی اوتورمشین و قرآ ایلش سین که قالمیق بلزین و یوز کی طوکش سنکه جزنک بلزین حاصلی ارامزده هیچ بر وجهله حفظ بوقدر (بوایی بیتک اولنده رباعی برینه منوی باز ایلر اوزان شعری عجب تنبع ایلر * حکایت * رفیقی داشتم که سالها با هم سفر کرده بودیم و نان و نمک خورده و بی کران حقوق صحبت ثابت شده آخر بسبب نفعی اندک از آن خاطر من رواداشت و دوستی سپری شد و باین همه از هر دو طرف دل بستگی حاصل بود بحکم آن که شنیدم که روزی دو بیت از سخنان من در مجمعی همنی گفتند * رفیقی (ونفعی) یاری حرف و حدیث (و دوستی) (بانی حرف مصدر در) سپری سنده ضمه و کسره جائز (و باء مجمیده فتحه و ضمه ایله دو کلمه معناسنه) (سپری شد و کندی دیمکدر) (دل بستگی با حرف مصدر) (و کاف عجم هاء ر سجدن بدل کشتدر) (دل بسته کوکلی بغلی وصف ترکیبی اقسامنددر) (سخنان) (الف و نوله جمعی شاذدر) (مجمعی با حرف وحدت) همنی گفتند سو بلرزدی (یعنی اوقورلردی) (محصول ترکیب) بر بولداشم و اربادی بو بایده رفیقی ایراد ایلدیکندن ظاهر در که محبوب ایش (که حرف رابط صفت) (یلر ایلله سفر ایش ایدک و توز ایشک عیش ایدک و نهایتن حقوق صحبت ثابت اولمش ایدی آخر الامر برازا جق فائده سبیلله بنم خاطر می انجیمکه جائز طوندی یعنی رو کوردی و ارامزده اولان دوستلق تمام اولدی و بونک بریله یعنی دوستلق تمام اولغله ینه ایکی جانبندن ارتباط قلب حاصل ایدی یعنی بندنده اندنده علاقه قلب و اربادی اول سبیلله که ایشتم که بر کون بنم سوزل مدن بر مجلسده بوایی بیت اوقورلردی * قطعه * نکار من چودر آید بخنده نمکین * نمک زیاده کندبر جراحت ریشان * نکار من لامیه محبوب من دیمکدر (بخنده با حرف مصاحبت و با حرف صله) (نمکینه اضافتی بیانه) (با حرف نسبت) (نون حرف تأکید و کاف عریبدر عجمی دینلر زیاده بحکم ایلر) (بر حرف صله) (جراحت جیمک کسر یله یاره معنا سنده در) (ریشده یاره معنا سنده در) پس شی نفسه مضاف اولر ایدی بر مضاف محذوفدر جراحت دلهای ریشان در یا خود جراحت عاشقان دل ریشاندر علی کل حال جل کلامه بر مساع پیدا ایلرک کرک (ریشک الف و نون ایله جمع اولغی شاذدر) (محصول بیت) بنم نکار من چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایله و یا خنده به کله یاره لی یورکرک یاره سنه تیزی زیاده ایدر یعنی توز سبب یاره زنی تازه ز حاصلی دل ریش عاشقک یاره زنی یکلر یعنی محبتلرینی و شور و شغبلرینی زیاده ایدر دیمکدر توز سبکدن مراد زیاده اضطراب و بر مکدر معلوم اوله که نمکله ریش ذکر ایشاعار مجمیده چوق واقع اولور بعضی شرح جراحت دل ریشان بقدر ایش صحت معنی ایچون و بعضی تقدیر احتیاج یوق ز پراریش باش بارتدر دیمش پس بنه محذوفر باقی وردک هیچ فائده سی اولدی * چه بودی ارسیر زلفش بد ستم افتادی * چو آستین کریمان بدست در ویشان * بودی با حرف جملیه (ارا کردن مخففدر) (سر زلف لامیه و ضمیر نکاره و اجعدر) (افتادی یاسیده حرف خکا به در) (آستین کریمان لامیه در) (با حرف صله) (دست در ویشان لامیه) (محصول بیت) نه اولیدی نکارک زنی اویچی بنم الیه دوشیدی کریمارک یکی در ویشار الیه دوشیدی کی حاصلی نه اولیدی وجه الیه دست رس بولیدیم دیمکدر * طبا ثقه دوستان نه بر لطف این سخن بلکه بر حسن سیرت خویش کواهی داده اند و هم در آن میان مبالغه کرده و رفوت صحبت قدیم تأسف خورده و بخطای خویش اعتراف نموده معلوم کردیم که از طرف او هم رغبت هست این بیتها فرستادم و صلح کردم * طبا ثقه دوستان بیانه (طبا ثقه همزه سنی وحدت ایچون طوتان ایکی وجهله

رد این سید علی و سروری

رد این سیدی علی و سروری
مطل

رد سروری

خطا ایش بریسی اولدر که همزه انده اضافت ایچوندر بر رسیده اولدر که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدر (نه بر لطف این سخن بیوردیغی تو اضع و هضم لنفسه طریقیله در والا کلامنده لطافت و صفا مقرردر) (حسن سیرت بیانه) (و خویشه اضافت لامیه در کوآه کاف عجمک ضمیله شاهد معناسنه در) (و یا حرف مصدر) (قوت فانک فکی و واولک سکونیه مصدر در نصر باینک اجوف و او یسندن برنسنه بی حکمک معناسنه) (صحبت اضافتی لامیه) (وقدیمه بیانه) (تأسف تفعل بایندن مصدر در غصه معناسنه) (از طرف او هم رغبت هست) (از طرف او هم عبارتندن مفهوم اولان اولدر که حضرت شیخنده رغبت و ارامش) (فرستادم فعل ماضی متکلم وجهه کوندردیم دیمکدر) (محصول ترکیب) دوستلر طبا ثقه سنی بوسوزک لطافت و صفا سنده کل بلکه کندیلرک حسن خلقنه شهادت و بر مشا و اول رفیق انلرک ارا زنده دخی مدخده مبالغه ایش و صحبت قدیمک فوتنه تأسف و غصه عیش و کندینک خطاسنه اعتراف کوسرتمش معلوم ایلدیمکه انک جانبندن بکا رغبت واردر بو کلیجک یتلری کوندردیم و صلح ایلدیم * قطعه * نه مار ادر میان عهد وفا بود * جفا کردی و بد مهری نمودی * عهد وفا مصدرک مفعولنه اضافتدر وفا دار لغه عهد یعنی قول و قرار و فانی عهده عطف ابدنار معنایه و اصل دکلر ایش (بد مهر وصف ترکیبدر الحق محبتی دیمکدر و یا حرف مصدر) (نمودی فعل ماضی مفرد مخاطب کوسرک دیمکدر) (محصول بیت) استفهام انکاری طریقیله بیور بزم سنکه ارامزده وفادار لغه عهد من یوقیدی یعنی و اربادی حاصلی بری بریمزه وفادار اوله و زدیو عهد ایش ایدک جفا ایلدک و محبت سیرک کوسرک یعنی ترک محبت ایلدک بعض نسخه ده مارا برینه بار اواقعدر ندا طریقیله * یکبار از جهان دل در تو بستم * ندانستم که برگردی زودی * یکبار کلیا و براوغوردن دیمکدر (در تودر حرف صله) (بر گردی بر حرف تأکید) (کردی کاف عجمک فخیله فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (کردیدندن دو نمک معناسنه یعنی رجوع ایلک) (زودی) (با حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر تیر کله دیمکدر) (محصول بیت) براوغوردن کوکلی تمام جهاندن سکا بغلدم بیدم که تیر کله بنم مهر و محبتدن دونوب رجوع ایلجیمک حاصلی سنک بویله علی الفور بندن اعراض ایلجیمک بلسم براوغوردن سکا کوکلی بسند ایلردم * هنوزت کر سر صلیست بازای * کران محبو بتر باشی که بودی * هنوزت تاضیر خطاب (سر سودا و هوامعناسنه در صلحه اضافت لامیه در) (باز بونده کرو معناسنه در) (و آی فعل امر مفرد مخاطبدر کل معناسنه بازای کرو کل معناسنه در) (یکجی کره کرو کل دیمکدر بعضیلر ظن ایلدیک کی) (کران که حرف تعلیل) (ازان اشارتدر اولیکی حاله) (محبوب بترادات تفضیل محبورک دیمکدر) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیمکدر) (که حرف بیان) (بود جائزدر که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله) (وجائزدر که ادات زمانیه اوله) (محصول بیت) ای جانان الانا کرسنک صلح سودا و هوسی و ارایسه یعنی صلحه میلک و ارایسه کرو کل یعنی بزدن نفرت ایدوب قاچمه تا کیم محبورک اولاسین که اولده اولدک ایدی و یا که اولده ایدک سر صلحک معناسنی اگر سنک صلح باشی و ارایسه دین باشند خطا ایش که اندن زیاده اولماز * حکایت * یکی رازی صاحب جلال بود در کذشت و مادر زن بیر فرتوت بعلت صدای در خانه متمکن بمیاند مرد از محاورت او بیجان رنجیدی و بحکم صدای از محاورت او چاره ندیدی یکی ازین طایفه گفت چه گونه در فراق یار عزیزت گفت نادیدن زن بر من چنان دشواری آید که دیدن مادر زن * بعض نسخه زن صاحب جلال واقعدر اضافله قیاسده بویله اولمقدردر کذشت کجی (یعنی قوت اولدی دیمکدر) (مادر زن قینانا) (بیر فرتوت بیانه و صفت مادر زن در) (فرتوت بونامش دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (علت صدای لامیه

رد شرح جمیعاً

رد سروری

رد سروری

صداق صادق قحی و کسر به کابین دیکدر بعض نسخه ده بعثت کابین واقعدر محاورت مصاحبت معناسنه در و محاورت جیم ایله قو کشیق دیکدر (چاره درمان دیکدر چاره لغتدرده شایعدر دین مقام بیانده ابهام ایلمش (یکی طائفه یعنی اولیلردن بری) (دوستلردن بری) دین بیلر ایلمش (چه گونه یا ضمیر خطاب) (همزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندن دین قابل خطاب دکل ایلمش (دشوار مشکل (محصول ترکیب) برینک بر صاحب جلال خاتونی واریادی فوت اولدی و بر یونامش قین انا کا بین علینله یعنی سبیلله کشیک خانه سنده ممکن و ثابت قالدی کیشی انک مصاحبندن جانله رنجیده ایدی یعنی زیاده اینجور دی و کابین سبیلله بیله اوله دن چاره کور مردی (یعنی مهرینی ادا ایده مدیکدن بالضروره بیله اولمغه اختیار ایدردی اولیلردن بریسی بر کون دیدی یار عزیزک فراقنده نجه سین اول کیشی دیدی خاتونگی کورمک بکا اولقدر کوچ کلیمز که اناسنی کورمک (یعنی اناسنی کورمک آنی کورمکدن مشکل کلور) (یعنی فراق جانان بکا اولقدر دشوار کلیمز که وصال اغیار * مثنوی * کل تباراج رفت و خار بماند * کنج برداشتن و مار بماند * باحرف صله (و تاراج یغما) (محصول بیت) کل یغمایه کندی یعنی کلی دیوشرد) بیلر و دیکن برنده قالدی کنجی یعنی دینه بی قالدردیلر و مار برنده قالدی مشهوردر که دینه بی قرق بیلدن صکره بیلان تصرف ایدر بو کلام اکا کوره در * دیده بر تارک شنان دیدن * خوشتر از روی دشمنان دیدن * دیده دیدنک مقدم معقول صریحیدر و بر تارک غیر صریحی (تاریک هر نسخه نکه دپه سنه درلر ستانه اضافت لامیه در) (محصول بیت) کوزی دمرن اوچنده (یعنی دپه سنده کورمک دشمنلریو زنی کورمکدن خوشتردر یعنی بکر کدر * واجبست از هزار دوست برید * تاییکی دشمنت نباید دید * برید مصدر معناسنه در تا حرف تعلیل (دشمنت تا ضمیر خطاب) (دید مصدر در دیدن معناسنه) (محصول بیت) بیک دوستدن کسملک واجبدر بردشمنی کورمک ایچون حاصلی بیک دوستدن بیکمک کرک تا کیم بردشمنی کوزمیه سین دیکدر * حکایت * یاد دارم که در ایام جوانی کدر داشتم بکویی و نظر باماه روی در تموزی که حرورش آب دهان از انجو شایندی و سیموش مغز استخوان بچوشایندی از ضعف بشریت تاب آفتاب هجیرنا و ردم التجا بسایه دیوار ی کردم مترقب که کسی زحمت خرتموز از من بردابی فر و نشاندا ناگاه از تاریکی دهلیز خانه روشنایی دیدم یعنی جالی که زبان فصاحت از بیان صباحت اوجاز بماند چنانکه در شب تاریک صبح براید با آب حیات از ظلمات بدر آید قدسی برف آب در دست و شکر دران ریخته و بعرق بر آبیخته ندانم که بکلایش مطیب کرده یا قطره چند از کل رویش دران چکیده فی الجمله شراب از دست نکارینش بر کرقم و بخورد و عمر گذشته از سر کرقم * یاد دارم خاطر مده در که حرف بیان (ایام جوانی یا حرف مصدر) (گذرداشتم گذر طورتدم یعنی بکردم) (بکویی با از معناسنه در و یا حرف وحدت) (و کوی کاف عربک ضمیمه محله دیکدر) (باحرف صله) (ماه روی وصف ترکیبی مقصود بودر که جوان ایکن دلبری محله سنه ملازمت ایدوب دوشد بجه جانانی سیر ایدر مش (تموز تنور و زنی آورزه یازک آورته آیدر که اول آیتنک آدی خزاندر و آورته آیتنک آدی تموز در و اوچنجینک آب در که آغستوس در پس تموزی آغستوس ایله بیان ایلین بیلک اون ایکی آینی بیلر ایلمش بعض نسخه ده ایام تموز واقعدر اضافتله (که حرف رابط صفت) (حرور کیمه ایله اسن اسیمیق یل شین ضمیر تموزه راجعدر) (آب دهانندن مراد نوکرک واغز یاریدر) (بچوشایندی یا حرف حکایه قروردی دیکدر والف ونون ادات تعدیه در زیرا خوش شدن لازمدر که قرومق دیکدر بچوشایندی یازوب نون و جمیله ونون نافیه نکه فتحیه قید ایلین و محلاک معناسنی صحیح و بره نکه

رد سروری
رد شمعی
رد شمعی

شارح مرحومک اشبو همزه
ماده سنده اولان اخطاری
ارتق فتور و پردی شمعی
قولی ایسه قابل تا و بیلدر
للطابع

له یج و لای

رد شمعی

رد ابن سید علی و سروری

قصصی

قصصی خداییلور انجیق (سوم کوندن اسن اسیمیق بیلدر و شین بنه تموزه راجعدر) (معن استخوان لامیه در مغز ایلک وینی) (واستخوان همزه نکه و تا نکه ضمیر لایله و اوور سیمیه ککدر) (بچوشایندی باینه حرف تا کید و یا حرف حکایه فاینددی دیکدر الف ونون بنه ادات تعدیه در) (ضعف بشریت لامیه) (تاب آفتاب هجیر لامیه در) (تاب بونده طاقت دیکدر) (و هجیر غایتله اسیمیق زمانک کون آورته سنه یعنی نصف نهاریند درلر) (نیاوردم کتور مدم یعنی زیاده اسیمیق محصل کتوره مدم) (التجا فاعل بائیدن مصدر در صغنی معناسنه) (باحرف صله) (سایه دیوار لامیه و یا حرف وحدت بردیوار کولکه سنه دیکدر) (مترقب فعل بائیدن اسم فاعلدر منظر معناسنه) (که حرف بیان) (کسی یا حرف وحدت) (زحمت خرتموز لامیه در) (تموز اسیمیق زحمتی) (بر دانی یا حرف مصاحبت) (بر داب صوق صو) (و یا حرف وحدت) (فروا انا تا کید) (نشاندا فعل مضارع مفرد غائب سویندره دیکدر) (زیرا نشاندن مشترکدر اغیج دیکمکه سویندرمک پینده) (ناگاه فجأة دیکدر) (تاریکی دهلیز خانه لامیه در) (تاریکی قراکلی) (باحرف مصدر) (و همزه اضافت ایچون کلشدر دین افزا ایلندر که بونده همزه یوقدر) (دهلیز صوق قیوسیه او قیوسنک ارالغه درلر) (خانه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسلدر) (روشنائی بر آیدنلق یعنی جالی) (یا حرف وحدت) (بعض نسخه ده یعنی عبارتی یوقدر) (بس جلال بدادر روشنایدن) (که حرف رابط صفت) (زبان فصاحت بیانده در) (بان صباحتده بویه در) (صباح جلال و حسن معناسنه در) (بر آید طلوع ایلله دیکدر) (بدر آید جقه دیکدر) (قدسی یا حرف وحدت) (برف آب فائک سکونیه قاری صود دیکدر ترکیب مزجی قیلنددر) (وصف ترکیبی دینلر خطا ایلنلر) (مطبب اسم مفعولدر تفعیل بائیدن کوزل قوقولی نسنه) (یا حرف عطف) (قطره چند بیانیه و یا خود اضافت حکم اولمیه) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل اوله بواولی در اضافتدن) (چکیده برنده طاهر رمش معناسنه در) (دست نکارین بیانیه نکارین اقلده منقش دیکدر بس حقیقته محمول او اورسه شربی کتورن نسوه جنسی اولق کرک و اگر کوزل و مقبول الدن عبارت ایسه محبوب جنسی اولق بیکندر) (بر کرقم قرودم یعنی الدم) (بعض نسخه ده بستدم واقعدر فعل ماضی متکلم وحده الدم دیکدر) (بخورددم بونده ایچونم دیکدر) (از سر کرقم بائیدن طوتدم دیکدر یعنی استیناف ایلدم) (محصول ترکیب) (یادمده در کیم جوانلق زماننده بر محله به ملازمت ایدردم یعنی بر محله ده جوان سوردم دخی محله سنه واروب اتی سیر ایدردم یعنی جلال پرکائنه نظر ایدردم بر تموز آینه که انک حروری آب دهانی کال حرارتندن قور و دردی و سیموی کورک ایلکینی زیاده اسیمیقندن قینا دردی ضعف بشریتدن هجیر آفتابنه طاقت کتوره مدم پس بر دیوارک سایه سنه صغندم یعنی پناه ایلدم مترقب و منتظر اولدیغم حالده که بر کیمه تموز حرارتی و شدت زحمتی بندن بر صوق صوبیلله سویندره یعنی ازاله ایلله ناگاه بر اولد دهلیزی قراکلیندن بر آیدنلق کوردم یعنی بر جلال که زبان فصاحت نکه کوزل لکی و حسنی بیانندن عاجز قالور شوبله که قراکلی کیمه ده صبح طلوع ایلله و یا آب حیات ظلماتدن جیقوب ظاهر اوله بر قدح قاری صوالنده و اکاشکر دوکش حاصلی قاری شکر شربندن عبارتدر و عرقله قرشدر مش یعنی کل صوبی قاتمش بلزم که شربی نفس اهرده کلابله می مطیب ایلمش یوخسه زمان اسیمیقندن بر نیچ قطره یوزی کلندمی اکا طاهر رمش ایدی حاصل کلام شربی انک دست نکار بندن آلدیم و ایچونم و یکمش عمری ینده بائیدن طوتدم (یعنی تازه عمر کتب ایلدم * بیت * ظمأ بقلی لایکاد یسبغه * رشف الزلال ولو شربت بمجورا * ظمأ الف مقصوره ایلله عطش و زنی و معناسنی اوزره) (باحرف ظرف مقدر حاصل کله سنه متعلق) (قایی یا ضمیر متکلم متعلق و متعلق اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدا در که) (ظمأ در) (وظمأ نکره

رد شمعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

موصوفه در (تقدیری ظمناً شدید در) (لایکاد افعال مقاربه دندر قریب اولماز دیمکدر) (یسغ
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال یابندن) (ضمیر مذکر نظامه راجع در یزیه دیمکدر یعنی
 تسکین ایدوب کیدر من دیمکدر) (رشف از لال لامیه یعنی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (رشف
 رائک فقی و شبنک سکونیه برنسته بی صور مقدر) (مثلاً انجیر وارمود صور مکی کبی) (رشف لفظاً مرفوع
 یسغیه فاعلدر رشتی سر بندی ایله تفسیر ایلین رش ایله رشتی فرق ایلز ایش) (ولوات وصل
 لایکاد به متصل) (شریت فعل ماضی نفس متکلم وحده در علم یابندن) (بحور جمع بحر در
 دکرل دیمکدر) (محصول بیت) (قلیده بر عظیم و شدید عطش) (یعنی تشنه لک حاصلدر انی
 سوبندرب از ال ایلکه) (یعنی کسر ایلکه قریب اولماز) (حاصلی اول عطشی بندن کیدرمک
 ممکن دکل صافی صوبی صوره صوره ایچمک صافی صودن دکرلده ایچسم) (عطشی کسر ایلکه رشتی
 تعین ایلدی زیر صوبی صوره صوره ایچمک صوسزلخی قاندر اغندر تنکه ضرب مثله واردر
 الرشف انفع دیو یعنی صوره صوره ایچمک عطشی ارتق کسر ایدر دیمکدر * قطعه *
 خرم آن فرخنده طالع را که چشم * برچین روی او فتد هر بامداد * خرم خا معجبه نك ضمیمه وراه
 مهمله نك فخیله و تشدید ایله شاد یعنی شن دیمکدر کاه فرخ فاک فقی ورائک کسری ایله صفت مشبهه
 معناسنده مستعملدر وگاه ترینه اول منوال اوزره یعنی ارسته وپاک معناسنه) (فرخنده فاک
 وخالق فقه لایله مبارک دیمکدر) (طالع و وصف ترکیبدر) (خرم شاد معناسنه اولدیغی تقدیرجه
 راحرف زاندا ولور) (اما معنای مصدریت مضمین اولسه راحرف تخصیص اولور) (که حرف رابط
 صفت) (چشم مصرع ثانی به مرهوندر تقدیری چشمش در ضرورت وزن ایچون حذف وایصال
 اولدی چشمک می ضرورت وزن ایچون تلفظ اولماز دینلر زاندا سوبلشلا) (او فتد واولله دوشه
 دیمکدر) (بامداد بونده صباح معناسنده در) (محصول بیت) (سعادت و سرور اول مبارک و قوتلی طالع علی
 کیمه نك در که انک چشمی بونجیلین رویه دوشهر صبح) (یعنی دولت و سرور هر صبح
 یوزنی کورنکدر و یوزنه بقانکدر * مست می بیدار کردد نیم شب * مست ساقی روز محشر بامداد *
 مست می لامیه در) (بیدار بیه عربک کسریله او یانق دیمکدر) (نیم شب اضافت فی معناسنده در
 نصف اللیده دیمکدر) (مست ساقیده لامیه در) (روز محشرده بویه در) (بامداد ارته
 دیمکدر) (محصول بیت) (شرابک مستی یعنی خردن سرخوش اولان نصف اللیده بیدار
 اولور یعنی هشیار اولور سرخوشلقدن آیلور اما ساقینک مستی محشر کوننده طکله یعنی
 محشر کونینک صبحی آیلور * حکایت * سالی سلطان محمود خوارزم شاه باخطای برای
 مصلحتی صلح اختیار کرد بیجام کاشغردر آمدن پستری دیدم در خوبی بغایت اعتدال و نهایت جلال
 چنانکه در مثال او گفتند * سالی باحرف وحدت) (محمود خوارزم شاه بیانیه بواول سلطان
 محموددر که هولاکو ایله محاربه ایدوب انده شهید اولدی) (باحرف مع) (خطادن مضاف محموددر
 ملک خطادیمکدر اول زمانده خطا وختن کافرستان ایدی) (خطا فتح خالیه در کسر خالیه
 خطاددر) (برای مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچون دیمکدر بو کلام جواب سؤال مقدردر) (کانه
 سؤال کلدی که اسلام پادشاهی نه ضرورت کافرله صلح اختیار ایلک) (جوابی برای مصلحتدر
 فتد) (صلح کردک مفعول اولی) (واختیار ثانی اول زمانده حضرت شیخ سلطان محمود
 استادی و مصاحبی ایش) (وبوشیخک سیاحتی زمانی ایش) (پس حضرت شیخ خطا پادشاهنه
 ایچمک طریقله ارسال ایدر) (کاشغرتستان شهرلندن برینک اسمیدر که طائفه نقشبندیه دن
 حضرت سعدالدینک شهریدر که حضرت مولانا جامی نك پیر ارشادیدر) (وقزلرینک برینی
 حضرت ملایه ویرمش) (وبرینی رشحات صاحبی صنی به قدس الله ارواحهم) (پستری باحرف وحدت

ردشعی

ردابن سیدعلی و سروری

خوارزم ترکستانده بر شهر
 اسمیدر
 شهر

باحرف

باحرف ظرف) (غایت اعتدال و نهایت جلال لامیه اردر) (محصول ترکیب) (بریل سلطان محمود
 خوارزم شاه خطا مملکتک پادشاهیله بر مصلحت ایچون صلح اختیار ایلدی) (یعنی بی خطایه
 ارسان ایلدی که ارلار بی اصلاح ایلیم) (کاشغرتشهرینک بر اولو جامعی واردر که مشهور
 عالمدر اول شهره واروب قوندقده اول جامعک سیرینه واروب کردم بر پسر کورددم اول
 جامعه کوزلکده غایت اعتدالده و نهایت جلالده شویله که آنک مثالنده دیمشدر * نظم *
 مملکت همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و نار و عتاب و ستمگری آموخت * معل مبتدا و ناء
 ضمیر معناده آموخته مقیددر ضمیر منصوب متصل معناسنه) (شوخی بونک کبی برلده ایچیق
 قتلی دیمکدر مطبوع معناسنه) (وباحرف مصدردر) (دلبری یاسیده بویه درینک) (آموخت فعل
 ماضی مفرد غائب متعدی او کردی دیمکدر خبر مبتدا در) (عتاب مفاعله بایک مصدر ثانی
 قاتق وازارلق معناسنده در) (ستم شبنک کسریله ظلم معناسنده در) (وکرادات فاعلدر بی
 معناسنه کاردن مخفف) (وباحرف مصدر) (آموخت عین اول) (محصول بیت) (معلیم سکا جیجا
 شوخلق و دلبرلک او کردی) (یعنی سکا همان بونلری اوقوتدی جفا دخی ناز دخی ظالملق
 او کردی) (حاصلی درسک همان بونلری ایلدی) (و جائزدر که بویکی فعل معناه استفهامی
 متضمن اوله) (یعنی همان بونلری او کردی هیچ بیچاره عاشقه مر جت او کردیمدی دیمک
 اوله * من ادبی بچین شکل و خوی و قدوروش * ندیده ام مکر این شیوه از پری آموخت * بونده
 آموخت فعل لازمدر و ایکی سابقلر متعدی ایدی) (یعنی مشترکدر لازمه متعدی بینده
 روش اسم مصدر در یوریش معناسنه) (مکر کانه معناسنه در) (محصول بیت) (شیخ حضر تری
 خطابدن غیبه التفات ایدوب بیور برین نوع آدمی بونجیلین شکل و خوی و قدوروش واسلوب ایله
 کورشم) (پس کانه بوناز و شیوه بی بدن او کورشمدر) (یعنی آدمیده اولما بیجه بیدن او کورشمدر
 بیتلر اولنده نظم برینه رباعی یازانلر نظم عجمده عجب متصرفلدر * مقدمه محوز محشری در
 دست همی خواند ضرب زید عمر او کان المعذی عمر و کفتم ای پسر خوارزم و خطا
 صلح کردند و زید عمر و را هم چنان خصوصت باقبست بخندید و مولدم پرسید کفتم
 خاک شیراز گفت از سخنان سعدی چه داری کفتم * مقدمه نحو لا میددر) (وز محشری به
 اضافت بویه در) (تقدیری محمود ز محشریدر) (مقدمه دن مراد انموز جدر) (ز محشر
 خوارزم نواحیستدن بر کوک اسمیدر که کشف صاحبی اول کوبنددر اسمی محموددر) (وز محشر
 زانک ویمک فقیلر یله صفت نسبی در) (همی خواند اوقوردی دیمکدر) (ضرب زید عمر و
 زید عمر و ضرب ایلدی) (و کان المعذی عمر و و متعدی یعنی اورلش عمر و اولدی) (عمر و را
 را ادات تخصیص) (همچنان آنجیلین دیمکدر) (یعنی اولکی کبی) (خصوصت باقبست بو کلام
 استفهامی متضددر خصوصتی باقبیدر دیمکدر مولد اسم مکاندر مجلس کبی) (چهار داری نك وار
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (مذکور پسرک ز محشری به منسوب نحو مقدمه سی النده ایدی
 اوقوردی زید عمر و ضرب ایلدی) (حال بو که متعدی و مضروب عمر و اولدی اندن
 بو ترکیب ایشیدنجه دیدم ای پسر خوارزم و خطا صلح ایلدیلر و زید و عمر وک خصوصتی
 عین اول باقبیدر) (پسر بوسوزدن کولدی و مولدم صورتی دیدم خاک شیراز دیدی سعدی
 سوزلندن نك وار دیدم * قطعه * بلیت بخوی یصول مغاضبا * علی کرید فی مقابله العر *
 بلیت فعل ماضی متکلم وحده مبنی للمفعول نصر باینک ناقص و او یسندن مبتلی
 اولدم دیمکدر) (باحرف صله) (بلیت به متعلق) (نحوی نونک فقی وخالک سکونیه بیه
 نسبت ایله اسم منسوبدر) (تقدیری بمحبوب نحوی دیمکدر) (یصول فعل مضارع مفرد مذکر

ردشراح جیجا

انموز همزه نك فقی
 وضمی ایله لغندر سلا

غائب نصر بانك اجوف واو یسندن جمله وهجوم ایدر دیمکدر فاعلی نحوی به راجع تحتیده
ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن محلا مجرور صفت نحویدر (مفاضبا مقاعله باندن اسم فاعلدر
یصول فاعلندن حال اولمغله منصوب اولش (علی جائز و مجرور یصول به (و یا مفاضبا
کله سنه متعلقدر (کزید کاف اسمدر مثل معناسنه محلا منصوب مصدر محذوفه صفتدر
(تقدیری یصول صولته مثل صولته زید فی مقابله العرو (محصول یت) برنجوار فیجی محبوه
بنیلا اولدم که بکا جمله وهجوم ایدر غضبناک اولدیغی حالده یاخود بکا غضبی اولدیغی
حالده جمله وهجوم ایدر زیدک عمر و مقابله سنه جمله وهجومی کبی * علی جرذیل لبس رفع
رأسه * وهل یستقیم الرفع من عامل الجبر * علی حرف جر مجرور در علی ایله (وذیل اضافله
علی مجرور بله محلا منصوب حالدر (لبس رفع فاعلندن که نحویدر ضرورت وزن ایچون مقدم
اولشدر (رأس لفظا منصوب مفعول یرفعدر (وضمیر ینه نحوی به راجعدر (واو حرف ابتدا (هل
حرف استفهام یستقیم فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر استفعال باندن (الرفع لفظا رفوع فاعلدر
مراد اقسام اعرابدن اولان رفعدر ایهام طریقه (من حرف جر یستقیم به متعلق (عامل
جر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر بوء صراع استفهام انکاری طریقه واقعدر وایهام لطیفی
مشغل قنبر (محصول یت) یعنی مذکور نحوی یورود کده باشی قاندر من اتکن چکبکی اولدیغی حالده
یعنی کیمسه به اعتبار والتفات ایلز بلکه اکا برانه تکبر و ناز و شیوه ایله اتکن چکرک یعنی سور و برک
و سور کلیرک کیدر تنکه متکبر اولان محبو بلرک عادتیدر (معلوم اوله که اکا برناسک اتکلری یعنی
لباسلری اوزون اولور زیرا اوزون لباس ایدنمکه قدرتلی وادردر اما فقراتک اوزون اولماز
قصه اولور زیرا اوزون بچیمکه وسعتلری اولماز پس جرذیل وسعتندن واکا برلکدن کایدنر تنکه
حضرت شیخ بوستانده یورور (یت) بسانلج عیشان لحنی چشان (کددر خلد باشند دامن کشان)
(و عامل جردن هرکز رفع مستقیم اولوری یعنی رفع عملی ایلین عوامل غیریدر وجر عملی ایلین
غیریزی پس عامل جاردن رفع عملی راست دکل بوکلام مصنف جانبدن نحوی جوان ایچون
اعتذاردر یعنی اتکن چکرک تکبرانه ناز و شیوه ایله یورید کده باشین قاندر بروب کیمسه به اعتبار والتفات
ایلمدیکه حاصلی عامل جار رافع اولماز * لختی باندیشه قر و رفت وگفت غالب اشعار اودرین
زمین بزبان فارسیت اکر بکوی بفهم نزدیکتر باشد (کلم الناس علی قدر عقولهم) کفتم * لخت
بونده پار معناسنه در (و با حرف وحدت برپاره دیمکدر (با حرف صله (اندیشه بونده فکر
معناسنه در (فرورفت باندی و طالیدی معناسنه در (ز بر رفت قر و ایله مستعمل اولدقده بومعنائی
متضمن اولور (غالب اشعار اولامیدر در (غالب بونده اکثر معناسنه در (درین زمین بویورده یعنی
دیار کاشورده (اگر بکوی یعنی بخوانی (بفهم) (با حرف صله (کلم فعل امر مفرد مذکر
مخاطب تغیل باندن سویله دیمکدر (الناس لفتنا منصوب مفعولیدر (علی حرف جر کلمه متعلق
(قدر عقول مصدرک فاعلنه اضافتیدر وضمیر اضافت لامیدر (محصول ترکیب) بن بوا یکی حربی
بنی اوقویخه برپاره فکره طالیدی ویدی سعادتنک اکثر و اغلب اشعاری بودیاده زبان
فارسیله در اکر فارسی شعر بنی اوقوسک فهمه یقینرق اولوردی تنکه حضرت محمد صلی الله علیه
وسلم پیورمش ناسه یعنی خلقه عقللری مقدار نیجه سویله یعنی اکلاقلری سوزی سویله دیمکدر
دیدم بنده * مثنوی * طبع رتاهوس نحوشد * صورت عقل از دل ماحوشد * طبع تولا میه (ورا
ادات مخصوص (تا حرف ابتدا در زمانده منذ کبی عرییده (هوس نحو مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(صورت عقل بیانیه (دل مالا میه (مخوشدز بر اوعلم معقولاندر دکلدر و سماعی مسائلی قیاسی سندن
زیادمدر و کزرتدن ضبط و احاطه سی جبر امتاعده در و بوعلمده اقوال علما نامعدود و اختلافات

(مشایخ) نامحدود بیوردی کلام مجازی اولفته جائز یعنی حقیقی اولوب ادعای اوله قدر (پس درسی اغیاردن اوقود بیچون صورت عقلن محمولدی دینلر مقامه مناسب علت سوق الیمشار (محصول بیت) ای جانان اول زماندن بری که سنک طبعکک نحو هوسی اولدی یعنی طبیعتک علم نحوه هوس ایدوب میل ایده لی بزم کوکلرندن عقل صورتی محمولدی یعنی کوکلرندن عقل زائل اولدی زیر مسائل چوق و سنر ایسه نازک مزاج حفظنده وضبطنده زجت چکر سین (پس سنی زیاده) آجید یغمزدن لایعقل اولمش * ای دل عشاق یدام توصید * مایتومشغول وتوبا عمرو وزید * ای حرف ندا منادی محذوف ای جانان دیمکدر (دل عشاق لایمه و مقصود بالندا (پس منادی محذوفه صفت طوتانلر بواسطه مالدن ذره دکلو آگاه دکلر ایش (با حرف صله) دام تو لایمه (صید بونده فصد معناسنه در یعنی مصدر مفعول معناسنه شکار دیمکدر (توبا حرف صله و یا حرف مصاحبت (با عمرو با سیده بویه در (محصول بیت) ای جانان عاشق کوکلنی سنک دوزاغک شکاردر یعنی عاشق کوکلرنی هب ضبطککه آلمش سین بز سکا مشغول و سن عمرو وزیده یعنی بز سنکله مقید و سن اغیار ایل (مصرع نائیده ایهام لطیف وارد تأمل تدبر * بامدادان که عزم سفر مصمم شد مکرکسی از کار و ایان گفته بودش که فلان سعدیست دیده م که دوان آمد و تطف کرد و بر وداع تأسف خورد که چندین روز چرا نکفتی که منم تا شکر قدوم بزگان را بخدمت میان بستی * بامدادان یعنی مصاحبت واقع اولان کونک ایرتسی و یا مطلق ایرته (که حرف رابط صفت (عزم سفر مصدرک مفعولنه اضافتدر (مصمم تفعلیل باندن اسم مفعولدر مقرر دیمکدر (مکرکانه دیمکدر (از حرف تدبیر (گفته بودش پسره دیمش ایش دیمکدر (که حرف بیان (فلان یعنی سنکله دون مصاحبت ایلین سعدی دیو (دیده م کوردم (که حرف بیان (دوان صفت مشبهه در دویندن یله رک دیمکدر (تلفظ ملایمت دیمکدر (وداع و اوک فحیله بونده فراق مراد در (چندین روز بو قدر کون دیمکدر (چرا نیچون دیمکدر (نکفتی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب (که منم یعنی سعدی یم دیو) (نا حرف تعلیل (شکر قدوم بزگان لامیلدر (ورا ادات تعلیل (بخدمت با حرف صله (بستی یا حرف حکایه (محصول ترکیب) ایرتسی که عزم سفر مقرر اولدی مکرکار واندن یعنی بولداشلر یغمزدن بر کیمسه مذکور پسره دیمش ایش بنم ایچون که ایشته یوسعدیدر (کوردم یله رک بانه کلدی و تطف ایدوب ملایمت کویستردی ووداعه و فراقه تأسف ییوب غصه چکد بکه بو قدر کونده که بوشهرده اقامت ایدوب اکلندک نیچون دیمک که بن سعدی یم ناکیم اولورک کلسی شکرانه سیچون خدمته بل بغلیدم (بستی یا سنه حرف تمثیدر دین تمی معناسنی ییلز ایش (حضرت شبخک بامدادان بیوردیغیله چندین روز بیوردیغی یشنده ظاهره منافات اکلنور تأمل تدبر * مصرع * باوجودت زمن آواز نیامد که منم * محصول مصرع سنک وجودکله بدن آواز کلد بکه بن سعدی یم دیم حاصلی سنک فتکده عقلی حیرت الدی شویله که کندیمی بتردکدن بنم دیمکه مالک اولدم (بومصرعک تعلیلنده زیر یلدر محمولور کونشک طلوعی فتنده دین مناسبسنر سوبلش * کتناچه شود که درین بقعه چند روز بر آسانی تاز خدمت مستفید شویم کتم نتوانم بحکم این حکایت * بقعه دن مراد شهر کاشغردر (بر حرف تأکید (آسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر راحت اوله سین یعنی دیکنه سین (نا حرف تعلیل (از خدمت بعض نسخه ده بخدمت واقعدر مال بردر (محصول ترکیب) پسریدی نه اولور که بودبارده نیچه کون اسایش ایلسک ناکیم خدمت شریفدن مستفید اولدق بن دیدم قادر دکل بوحکایه سبیلله * مشوی * بزکی دیدم اندر کوهساری * قناعت کرده از دنیا بغاری * بزکی یا حرف

وحدث (و دیدم) مقدم مفعولیدر (کو هساری طاغلق دیمکدر زیر سارمبالغه افاده ایدر) بقاری
(یا حرف ظرف) غار مغاره (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) بر طاعده بر اولو کیمسه کوردم
دنیا و مافیها سندن اعراض و فراغت ایدوب بر مغاره ده قناعت ایدوب اوتورمش * چرا کفتم
بشهر اندر نیایی * که بار بند ازل بر کشایی * چرا کفتم تقدیری کفتم چرا در ضرورت
وزن ایچون قلب مکان ایلدی (بشهر یا حرف صله) (اندر آئی تا کید ایدر) (نیایی فعل انی
مستقبل مفرد مخاطب کلز سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بار بند بیانیه در اکبر نسخ
بویله واقعدر و اقل قلبلنده باری بالیله واقعدر و بونکله فریفته اولوب معناسنی بر کره
کوکلدن بندی حوزه سین یعنی غمی دفع ایده سین دین ایکی وجهله خطا ایلش (باری بی کره
معناسنه اخذ ایلنده و بندی غم معناسنه بونده خود باردن مراد یوکدر و بنددن اکل و شرب
و سائر لوازم انسانیه در) (و بند قید معناسنه اولدیفته بر کشایی دلیل واضعدر) (بر حرف تأکید
(کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب اچه سین دیمکدر) (محصول بیت) دیدم شهر نیچون کلز سین
تا کیم قید اخراجات یو کچی کوکلدن اچه سین یعنی از اله و دفع ایلنه سین * بگفت انجاری
رویان نغزند * چو کل بسیار شد پیلان بلغزند * پری روی وصف ترکیبدر (والف و نون
ادات جمعدر) (نغزند کوکک یعنی ابو معناسنه بونده کوزلر مراد در) (کل کاف عجمک کسر یله
بالحق دیمکدر) (بلغزند فعل مضارع جمع غائبدر قیاس دیمکدر) (محصول بیت) مغاره
نشین نیچون شهر کلز سین دینجه دیدی انده کوزل بری ریزل واردر که بری یولجوزدن چبقار رزل
(مضارع ثانی مقام تعلیلده در یعنی چونکه بالحق چوق اوله فیللر البته قیاسا شتر کی زیر
نعلی اولمز یعنی هر قدر که زاهد و عابد ایسم مده کوزلر چوق اولنجه بی اختیار کوکل میل ایدر
* این بگفتم و بوسه بر سر و روی هم دیگر دادیم و وداع کردیم * هم دیگر بری بریمزک دیمکدر
بعض نسخه ده هم دیگر برینه بکدنکر واقعدر مال ردر (محصول ترکیب) بو بیتلری سو یلدم یعنی
اوقودم و بری بریمزک باشی و یوزنی او پیک و وداع ایلدک یعنی اربلشدک * مثنوی * بوسه دادن
بروی دوست چه سود * هم دران لحظه کرد نش پدرو * لحظه بونده ساعت معناسنه در
(کرد نش شین دوست را جعدر پدرو و دباء عجمله استعمال ایدر عجم ورومیلر بباء عربیله اسنک
معناسنه عربجه نحت دیرلر (مثلا سفره کیدن کشی به سنی خدایه اصمرد لدق دیمکه و پرند قالنه
بویله دیوب شاد و اسن قال دیمکه پدرو دیرلر) (محصول بیت) دوستک و جانانک رویته بوسه و برمک
یعنی کید جک زمانده یوزن او پیک نه فائده و هم اول وقتده انی پدرو و ایلک (یعنی اسنک نه فائده
زیرا تا اثر الم و محنت فراق بنه باقیدر نحت و در و دایله من دفع اولماز * سبب کو بی وداع یاران کرد *
روی ازین نیمه سرخ و زان سوزرد * (سبب سبک کسر یله المده در) (کو بی کانه معناسنه در) (وداع
تودیع معناسنه اسمدر سلام تسلیم معناسنه و کلام تکلم معناسنه اولدیغی کی) (یارانه اضافتی
مصدرک مفعولده اضافتدر) (روی تقدیری رویش در) (ازین نیمه ازین سود دیمکدر) (سرخ تقدیری
سرخست در) (زان سو اول جانبیدن) (زرد یعنی زردست در) (محصول بیت) المه کو یا که یارانه
تودیع ایلدی (یعنی دوستلردن مهجور و مفروق اولدی که یوزنک بوجا نی قزل و اول جانبی
صاریدر) (یعنی فراق المندن نصی زرد اولش حاصلی آتش عشقه نصی قزرمش الم و محنت
فراقله نصی صررمش معلوم اوله که ازین و ازان ییننده تقابل اولدیغی بعضیلر بلده کلرندن
ازین عبارتتی ادات تعلیل اعتبار ایلشرا جل معناسنه بونده سولفظنه نصف معناسنی و برمک
مجازادر (مثنوی برینه بوقطعه نک ایاتی اولنده بیت یازان سهوا ایلش * بیت * ان الم امت
یوم الوداع تا سفا * لائحسوقی فی الموده منصفا * ان حرف شرط) (الم امت فعل جده مطلق

ردشعی

زداین سیدعلی و سروری

رد سروری

متکلم

متکلم و حده در مات موت دن یعنی نصر بایک اجوف و او یمندن اولمز سم دیمکدر (یوم ظرف
زماندر و داعد اضافتی فی معناسنه در) (وداع واول فحیله سابقا مذکور اولان کیدر اما واول
کسر یله مفاعله بایک مصدر ثانیسیدر) (تأسف فعل تفعیل بایندن مصدر در انتصابی تمیز لکله
و یا حانیله در متأسفا تقدیرنده) (لائحسوقی فعل نهی جمع مذکر مخاطب در علم بایندن نون حرف
وقایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی فی الموده جار و مجرور منصفه متعلقدر) (منصف اسم فاعلدر
افعال بایندن تحسبونک مفعول ثانیسیدر) (محصول بیت) وداع جانان کونده غم و غصه جهنندن
اگر المزمسم یعنی فراق جانانن غمک اولوب اولمز سم محبت و مودته بی منصف یعنی اهل انصاف
حساب ایلش حاصلی بی عاشق ظن ایلک و عشق جانانن بکا صادق دیمک بو بیت حضرت
شیخک بر غزاینک مطلبیدر و مابعدی (اوقت راحتی بارض مودع) (و بصکیت حتی
ان بلاء الموقفا) (من مات لا یسکو علیه ترجا) (و ابیکو الحی فارق المألفا * حکایت * خرقة پوشی
در کاروان حجاز همراه مابو دیکی از امراء عرب مرورا صد دینار بخشیده بود تا نفقه عیال
کند ناکاه دزدان خفاجه بر کاروان زدند و پاک ببردند باز کاروان کریمه وزاری کردن
گرفتند و فریاد بی فائده خواندن * خرقة پوشی وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت) خرقة کیمی
یعنی بر فقیر (کاروان حجاز لامیه) (حجاز دن مراد مکه در بوندن غیری بو کابده برایکی برده
بویله بیور مشدر) (همراه مالا میه) (امرا امیرک جمعیدر بک معناسنه) (عربیه اضافتی لامیه درمر بونک
کی برارده ادات مفعول اولان رای تا کید ایدر) (تأخر حرف تعلیل) (نفقه عیال لامیه در) (عیال عینک
کسر یله جمع عیالدر عینک فحی و بلاء مشدده نک کسر یله فقیر دیمکدر) (دزدان خفاجه لامیه
خفاجه حرامیبری دیمکدر خالک فحی و جیم مجمله ایله بی عامردن بر قبیله نک اسمیدر) (پاک ببردند
جمع ماملکی آلدیلر هیچ نسته قومیدیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) بر خرقة پوش فقیر کاروان
حجازده بز بوانش اولدی عرب بکلرندن بریمی بوفقیه یوزالتون بغشاش ایدی تا کیم اهل و عیالنه
نفقه ایلله ناکاه خفاجه حرامیبری کاروانی اور دیلر یعنی قافله بی بصدیلو و جمع ماملکی الدیلر
هیچ نسته قومیدیلر باز کاروان کریمه وزاری یعنی ناله و فغان ایلکه باشدیلر و بی فائده فریاد و قومغه
باشدیلر یعنی ایلدیلر * بیت * کر تضرع کنی و کر فریاد * دزدن باز پس نخواهد داد * تضرع
تفعل بایندن مصدر در زاریلق ایلک (دزد مبتد) (و نخواهد داد خبری) (وزر خبرک مفعولی) (و باز پس
اصلنده بازو پس ایدی عطف تفسیری طریقه صکره ترکیب ایدوب باز پس دیدیلر کرو معناسنه
پس معناسنه کرو صکره دین استعمالدن آگاه دکل ایش (محصول بیت) خطاب عام طریقه
بیور اگر تضرع ایدرسک و اگر فریاد ایمی التونی کرو و بر میسر در * مکران درویش که برقرار
خود مانده بود و فقیر و نامده کفتم مکران معلوم ترانبردند گفت بلی بردند ولیکن مرا با آن
چندان الفتی نبود که بمقارقت آن خسته دل باشم * (محصول ترکیب) جمع اهل قافله فریاد
و فغان ایلدیلر الا اول درویش که کندی قراری وثباتی اوزده قالمشیدی و اکا هیچ وجهله تغیر
کلامش ایدی دیدم مکر اول سنک معلومکی المدیلر اوله دیدی بلی الدیلر (اما بنم اکا اولقدیر
الفت و محبتیم یوغیدی که انک مقارقتی سببیه خسته دل اولام * بیت * نباید بستن اندر چیر و کس دل *
که دل برداشتن کار بست مشکل * نباید فعل نفی مستقبل کرکز دیمکدر) (اندر ادات صله) (چیر
اشاددن عبارتدر) (وکس انساندن) (که حرف تعلیل) (کاری یا حرف وحدت) (مشکل صفتدر
(محصول بیت) نسته به و کیمسه به کوکل بغلق کرکز یعنی برشته تعلق قلب جائز دکلدر
زیرا اندن کوکل قالدروم مشکل ایشدر) (چیزی کسه اضافت ایلین سهوا ایلش * کفتم
موافق حال منست آنچه تو گفتی که مرا در عهد جوانی با جوانی اتفاق مخالطت بود و صدق مودت

رد سروری و شعی

رداین سیدعلی

بمانی که قبله چشم جلال او بود و سود و سرمایه عمر وصال او * (محصول ترکیب) در ویش
حالتی بیان اینچنین در ویش دیدم اول نسنه بی که سن سو بیلدک بنم حاله موافقت که بنم جوانلق
زماننده بر جوانله اتفاق اختلاطم وار ایدی و صدق مودم برمر نسنه که کورنک قبله سنی انک
جالی ایدی دخی عمرک سود و سرمایه سنی انک وصالی * قطعه * مکر ملائکه بر آسمان و کره بشر *
بحسن صورت او در زمی نخواهد بود * مکر بونک کی برلده ترجی معناسنی متضمن اولور (و کره
والا معناسنه در) بشر مصراع ثانی به مرهوندر (بحسن باحرف مصاحبت حسن صورت او
اضافتری لامیه لر در زمی دن نون تا کید ضرورت قافیه ایچون حذف اولغشدر زیر ازم صوق
معناسنه در و باحرف نسبت و نون حرف تا کید نسبت وارض بارد بالطبع اولد بیچون اکا زمین
اسم ایلدیلر (محصول بیت) مکر آسمانده ملائکه انک حسن صورت بیلد اوله والا بر بونده بشر انک
حسن صورت بیلد اولسر دکدر یعنی اکا مشابه و نظیر مکر فلکده ملائکه اوله یوخسه بر بونده اکا
مشابه بشر اولمز * بدوستی که حرامست بعد از وصیت * که هیچ نطفه چو اودمی نخواهد بود *
بدوستی باحرف قسم (و با حرف وحدت و با حرف مصدر) که حرف رابط صفت و با حرف بیان
حرامست مقدم خبر (وصیت مؤخر مبتدا) که حرف بیان (نطفه بونده ارک صوبینه دیرلر اما
منی اعدر) (محصول بیت) بر دوست حقیقون آنجلین دوست که اندن صکره برغیری دوستله صحبت
حرامدر یا خود دوستلق حقیقون که مذکور دوستدن صکره برغیری دوستله صحبت حرامدر که
هیچ بر آدم نطفه سنی انک کی ادمی اولسر در دوستی باسی حرف مصدر اولججه مصراع ثانی که
حرف تعلیل اولور غفلت اولغیه * ناکاه پای وجودش بکل اجل فرورفت و در فراق ازدودمانش
برآمد روزها بر سر خاکش مجاورت کردم و جلایه یتها که در فراق او کتم این بود * (پای وجود
بیانیه باحرف صله) کل اجل ده بیانیه (فرورفت باندی دیمکدر) (دود فراق بیانیه) (دود مان
قوم و قبیله دیمکدر) (بحرف استعلا) (سر خاک مقبره اوجی دیمکدر) (مجاورت مقابله بایندن مصدر در
فوکشلیق معناسنه) (اما بونده ملازمت و مداومت مراد در) (جلایه یتها لامیه در) (که حرف رابط صفت
(محصول ترکیب) (ناکاه مذکور جوانک پای وجودی کل اجله باندی و فراق توتونی قوم
و قبیله سندن فالقندی یعنی مائین چکدیلر بنده نیجه زمان مقبره سنی باشی اوجنده مجاور
و ملازم اولدم و انک فراقنده سو بیلدیکم ایبا تدن بونلر بعضیدر * قطعه * کاش کان روز که
در پای نوشد خارا جل * دست کیتی بزدی تیغ هلاک برسر * (کاش کاشکی معناسنه در) که
حرف بیان (آن روز اول کون دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (در حرف صله) (بی تولا میه
(شد رفت معناسنه در) (خارا جل بیانیه) (دست کیتی لامیه در مجازا) (بزدی حکایت حال
ماضی اوره ایدی دیمکدر) (تیغ هلاک بیانیه در مجازا میم متکلم معناده سره مقید در
(محصول بیت) (کاشکی اول کون که سنک ایا عکه کندی) (یعنی باندی اجل دیکنی دست
کیتی باشمه هلاک تیغینی اوره ایدی یعنی نه اولایدی سن اولدکده بنده هلاک اولوب کید بدم
* تاد رین روز جهان بی توند بدی چشم * این منم برسر خاک تو که خاکم برسر * نا حرف
تعلیل (جهان ندیدینک مفعول صریحی در) (وی تو غیر صریحی) (چشم فاعلی) (این بونده
اشته معناسنه اسم اشارتدر) (برسر خاک تو لامیه در) (که حرف تمی) (خاکم برسر میم متکلم
معناده سره مقید در دعاء علیه در طبراق باشمه دیمکدر) (محصول بیت) (نولیدی بن هلاک
اولیدم تا کیم یوکونده جهانی سنسز کوزم کور مییدی اشته بنم سنک مقبرک اوجنده که
طبراق باشمه یعنی طبراق باشمه اولسون دیمکدر جهانده جانانسنز قالد یفته کندی بنده بد دعا
ایدر * قطعه * آنکه قرارش نکر فنی و خواب * ناکل ونسرن نفشاندی نخست * آنکه

اصلنده آنکس که در (کس حذف و ایصال طریقه قبله حذف اولوب که یرینه قائم اولوب حرفیتدن
اسمیتنه دوندی) (قرارش مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (ضمیر که به راجعدر) (حبیه ارجاع
ایلینر مذکور حذف و ایصال احوالی بیلر لایمش) (نکر فنی باحرف حکایه طومنز دی دیمکدر
فاعلی نخستنه که به راجعدر ضمیر مفعولی قرار و خوابدر اما فاعلی نخستنه قراره راجع ضمیر
و مفعولی مذکور شین ضمیری طومنلر عجب پریشان سو بیللر (ظاهر بودر که علوم عریسده ده
مطالعه لر یو یله اولسه کرک غرابت بونده در که استقامت اوزره معنی ویره نک مرادنی
بعضیلر فهم ایده میوب تعرض ایلنسی وار) (خواب قراره معطوفدر او یقو دیمکدر) (نا حرف
توقیت) (نفشاندی فعل فنی حکایت حال ماضی صاچیددی) (نخست اول) (محصول بیت)
اول جانانکه قرار و خواب طومنز دی یعنی قرار ایلزدی و او یقو او یومزدی مادامکه اول
دوشکنه کل ونسرن صاچیددی حاصلی دوشکنه کل ونسرن صاچینجه یا توب او یومزدی
* گردش کیتی کل رویش بر بخت * خار بنان بر سر خاکش برست * گردش اسم مصدر
(کیتی به اضافتی لامیه در) (گردشدن مراد تغیر و تبدلدر) (کل روی بیانیه) (خار بن دیکن
اوجاکی نکه کل بن دیرلر کل اوجاغنه حاصلی شلکدن و کورلکدن کاشیدر) (والف و نون
ادات جعدر شدوزا بوندن دیب مراد اولدقده بنی مضاف ایدر لر و بن خار دیرلر بس بونده
دیکن دیلری دینلر اصطلاحدن آگاه دکلر لایمش) (با حرف تا کید) (رست رانک ضمیمه
بندی دیمکدر) (محصول بیت) (فراشنه کل ونسرن صاچینجه او یومیانک شمدی گردش
کیتی و تغیر و تبدل احوال جهان کل کی رویی دوکدی مقبره می طبراقی اوزره قوجق قوجق
دیکنلر بندی یعنی مقبره سنی دیکنلر قابلدی * بعد از مفارقت او عزم کردم و یت جزم که
بقیه زندگانی فرش هوس در نوردم و کرد بحالست نکر دم * مفارقت او مصدرک مفعولنه
و یا فاعلنه اضافتیدر) (عزم قصد معناسنه) (یتنه قصد معناسنه در) (جزم بونده اسم
مفعول معناسنه در یعنی یت مجزوم و مقرر دیمکدر) (که حرف بیان) (بقیه زندگانی لامیه) (و یا
حرف مصدر) (فرش هوس بیانیه) (در حرف تا کید) (نوردم فعل مضارع متکلم وحده دیرم
و دیو شرم یعنی هوا و هوسی ترک ایدم دیمکدر) (کرد بحالست لامیه در مجازا بحالست چوره سنده
دیمکدر) (نکرم فعل فنی مستقبل چکنر نیم دیمکدر) (محصول ترکیب) (مذکور جانانک مفارقت
و وفاتندن صکره عزم ایلدم و یت جزم که عمرک و حیاتک بقیه سنده یعنی مادامکه زنده یم
فرش هوا و هوسی دورم یعنی ترک هوا و هوس ایدم و بحالست و مصاحبت اطرافنده و چوره سنده
چکنر نیم یعنی شمدنکر و دلبر سویم دیمکدر حاصلی عزالت و خلوت اختیار ایدم * قطعه *
سود در یانک بودی کر نبودی بیم موج * صحبت کل خوش بدی کر نیستی تشویش خار *
سوددر یا لامیه (بودی یا حرف حکایه) (بیم موج لامیه) (صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(بدی اصلنده بودی ایدی یاه حکایه ایل و او ضرورت وزن ایچون حذف اولندی) (نیستی
باحرف حکایه یوق ایمش سه و دکل ایمش سه دیمکدر) (تشویش خار مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(محصول بیت) (در یانک فائده سنی ابو اولوردی اگر موج قور قوسی اولمیدی کلک صحنیده
خوش ایدی و یا خوش اولوردی اگر دیکن زحنی و بلاسی اولسه یعنی کوزلر لایله مصاحبت
و مخالطت لطیف ایدی اگر هجران المی و فراق بلاسی اولسه * دوش چون طاوس می نازیدم
اندر باغ وصل * دیگر امروز از فراق یاری بیچم چومار * می نازیدم می ماضی اولنده حکایت
حال ماضی افاده ایدر ناز نورم دیمکدر) (باغ وصل بیانیه) (محصول بیت) (دون کیجه طاوس کی
وصل باغنده کوه نورم و قوازم یعنی وصل جانان ایله تفایده و ناز ایدر دم لیکن بوکون یارک

رد شرح جیعا
که بهر حال یومقامده جییدر
قدیر للطاع
رد سروری و شعی

رد شرح جیعا

فراقیدن مارکی بور ولور و بو کلورم یعنی اضطراب و بی حضور لغیدن پیلان کی قیور بلور
 و دور بلورم * حکایت * یکی را از ملوک عرب حدیث لیلی و مجنون بگفتند و شورش حال او با کمال
 فضل و بلاغت سردر بیان نهاده است و زمام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر آوردند
 ملائش کردن گرفت که در شرف انسانی چه خلل دیدی که خوی حیوانی گرفت و ترک عیش آدمی گفتی
 مجنون بنالید و گفت * بریسته عرب بگردن لیلی و مجنون قصه سنی سولیدیلر (شورش اسم مصدر در
 قرش مورث معنای یعنی اختلاط (حاله اضافی مصدرک فاعله اضافتیدر (اوضیری مجنونه
 راجعدر (که حرف بیان (با حرف مصاحبت (کال فضل مصدرک فاعله اضافتیدر
 (بلاغت فضله معطوف (سرنهاده تک مفعول صریحی (و در بیان غیر صریحی (در حرف صله در
 (زمام اختیار بیانیه (بفرمود فاعلی ملک عرب (و شین ضمیر مجنونه راجعدر و معناده آوردند
 قیددر (ملائش ضمیری مجنونه راجعدر (که حرف تعلیل (شرف انسانی بیانیه (که حرف
 تعلیل (خوی حیوانی بیانیه (ترک عیش مصدرک مفعول اضافتیدر (آدمی به اضافی لامیه
 (گفتی ترک لفظیه مستعمل اولیحق کردی معنای در (مجنون بوسوز لری ایشدیجک ایکلدی
 ویدی (محصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن برینه لیلی و مجنون قصه سنی سولیدیلر و مجنون
 حالنک قارشق لغنی که کال فضل و بلاغتله یاشنی بیانیه قومش و زمام اختیار بی الدن و یرمش
 پادشاه پیوردی تا کیم مجنونی احضار ایلدیلر مجنونی ملامت ایلکه باشلیدی که شرف انسانی ده
 نه خلل و نقصان کوردک که حیوانلق خوی طوتدک و انسان دیرلکنی ترک ایلدک یعنی نوع انساندن
 قاجوب طاغله دوشدک مجنون ایکلدی ویدی * بیت * و رب صدیق لامنی فی وادها *
 الم یرها یوما فتوضح لی عذری * بو بیت حضرت شیخک برغلندندر (پس مؤنث ضمیر لری
 کندی حبیه سته راجعدر (لیلی به ارجاع مجاز یدر شویله معلوم اوله (رب بونده تکثیر افاده
 ایدر حرفدر (صدیق دوست دیمکدر نیجه دوستلر دیمکدر (لام فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر لوم
 ایلدی یعنی فاقدی و آزارلدی (نون حرف وقایه (و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی (فی حرف جر
 لام به متعلق (و داد اولک فتحله دوستلق دیمکدر (و ضمیر مؤنث معهود بحبیه به راجعدر (الم یرها
 همزه حرف استفهام (لمر فعل مجدد مطلق مفرد مذکر غائب فاعله تحتند صدیقه راجع ضمیردر
 و ضمیر منصوب متصل معهود حبیه به راجعدر (بوما طرف زمان ایامدن برکون دیمکدر فتوضح
 جواب استفهام ان مقدرله منصوب (فان توضح تقدیرنده فاعلی تحتند حبیه به راجع ضمیر در
 افعال باندن که اوضح یوضح در (لی جار و مجرور توضح به متعلق بم ایچون یعنی بم مفعول غیر
 صریحدر توضحک (و عذری عینک ضمیمه تقدیران منصوب مفعول صریحی (محصول بیت) نیجه
 دوست بی لوم و آزار ایدر اول جانانه تک مجتهده اتی برکون کورمدیمی تا کیم بم عذری می ایضاح و اظهار
 ایلده یعنی جاناتی برکون کورمش ایش سه بی آزار ایلوب عذری قبول ایدردی (بو غزلک مطلع
 بیت) (امطلع شمس باب دارک امیدر) (افدک ام غصن من البان لادری * قطعه * کاش کانان که
 عیب من چشند * رویت ای دلستان بدیدندی * کانان (که حرف بیان (ایکجی که حرف رابط
 صفت (عیب من لامیه (و چشندک مقدم مفعولی (رویت بدیدندی مقدم مفعولدر (محصول بیت)
 کاشکی انلر که سنک مجتهده بم عیم استدیله یعنی عشقده سنک بی تعیب ایلدیلر ای دلستان یعنی
 ای کوکل آلیجی جانان سنک یوزوکی کوره لردی * تا بجایی ترجیح در نظرت * پیچیدستها بریدندی *
 تا حرف تعلیل (با حرف صله (جای ترجیح لامیه بدل ترجیح دیمکدر (در نظرت یعنی در حضور
 مصراع ثانی مقام حالده و اقدر بدیدندی (و بریدندی باری حرف حکایه در (محصول بیت) ای
 دلستان کاشکی بکا طعن ایدنلر یوزوکی کوره لردی تا کیم سنک نظر کده و حضور کده سکا حیران

اولد قلزندن کند لرندن بی خبر ایکن ترجیح برینه اللرین کسر لردی حضرت یوسفی کورن مصرک
 خانولری کی تنکه آیت کریمه بیانده کلجکدر ان شاء الله تعالی * تاحقیقت معنی بر صورت
 دعوی کواهی دادی * تا حرف تعلیل (حقیقت معنی لامیه مراد حسن لیلادر (بر حرف استعلا
 (صورت دعوی لامیه مراد دعوی عشق و محبت صادقدر (کواه کاف بحکم ضمیمه و یاه
 اصلیه ایلده شاهد دیمکدر طابق معنای (محصول ترکیب) (کاشکی ای دلستان یوزوکی
 کوره لردی تا کیم سنک حسن و جلالک بم دعوی صدق و عشق و محبت شهادت و پریدی حضرت
 یوسفک کال جمال زلیخاک افراط مجتهد شهادت و پریدی کی * قال الله تعالی فذلک الذی لمتنی
 فیه * معلوم اوله وقتا که زلیخا حضرت یوسفی افراط محبت و مودتله سودی اید و انواع حبیه ل
 ایلده و صالنه طالب اولدی اید مصرک خانولری بو حالی ایشتیدیلر و تعیب ایلدیلر که غریزک
 خاتونی عبدکنعانی سند عاشق اولمش دیو (پس وقتا کیم زلیخا بونلرک غیت و مکرلری استماع
 ایلدیه بونلری بانه دعوت ایلدی (و حضرت یوسفی بر جیره پنهان ایلدی (و بونلر ایچون
 برعالی مجلس پیدا ایلدی (و کلد کلزنده هر برینه برکسکن بیجاق ایلده بر ترجیح ویدی که صوبک
 سزکله ترجیح مر بایسی تدارک اید لم دیو (پس بونلر ترجیحی صورکن حضرت یوسفه جیق بونلر
 بر جلوه ایلده دیدی (حضرت یوسف بونلر کورند کده کمال دهشت و حیرت لرندن ترجیح برینه
 اللرین ذو غرا دیلر (و حضرت یوسفک حسنی اکبار و استعظام ایلدیلر (و دیدیلر حاش الله
 بو بشرد کلدر (بود کلدر الاملاک کریمدر (یعنی مکرم و معزز فرشته در دیدیلر (اندن صکره زلیخا
 دیدی (فذلک الذی لمتنی فیه (ذلک ایلده حضرت یوسفه اشارتدر (و کن ایلده خاتونلر مخاطبدر
 الذی اسم موصولدر (لمن فعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه در قلتن کی (ونون مکسور حرف
 وقایه در (و یا ضمیر منصوب متصل متکلمدن کنایتدر فعلک مفعول صریحی در (فیه ضمیر
 (حضرت یوسفه راجعدر (ومضاف محذوفدر فی افتانه دیمکدر (محصول ترکیب) اشته بودر
 ای خانولر اول عبدکنعانی که بی لوم ایلدیکر انک مجتهده واکا مقنون اولدیغم ایچون واکر
 بوندن اول بونک جمال با کالنی کوریدیکر بی معذور طوتوب لوم ایلز دیکر * ملک رادر دل
 آمد که جمال لیلی را مطالعه کند تاباند که چه صورتست که موجب چندین فتنه است بفرمود
 طلب کردن در احیای عرب بگردیدند و بدست آوردند و پیش ملک در سخن سر اچه بداشتند
 ملک در هیئت او نظر کرد شخصی دیدیه قام ضعیف اندام در نظرش حقیر آمد بحکم ان که
 کترین خدام حرم او بحال ازو پیش بود و بزینت پیش مجنون بفرست دریافت و گفت
 ای ملک از در پیچه چشم مجنون بحمال لیلی نظر بایست کرد تا سر مشاهده او بر تو تجلی کند *
 ملک را را ادات تخصیص (در دل در حرف صله (تا حرف تعلیل (احیا حیک جعیدر قبیله
 معنای سته (بکر دیدند فعل ماضی جمع غائب چکرندیلر (یعنی ارادیلر (سراجیه تصغیر
 سرادر (قام کونه دیمکدر یعنی رنگ (کترین خدام حرم اولامیه لردر (بحمال با حرق ظرف
 (و یا حرف مصاحبت (پیش بیه بحمله ایلری دیمکدر (بعض نسخه ده در پیش واقعدر مال بردر
 (بزینت بانه سابق کیدر پیش زیاده دیمکدر (در پیچه تصغیر در در قیوجق معنای سته در (چشم
 مجنونه اضافت بیانیه (و بولامیه (با حرف صله (جمال لیلی لامیه (بایست کرک دیمکدر (کرد مصدر
 معنای سته در (تا حرف تعلیل (سر مشاهده اولامیه لردر (تجلی تفاعل باندن مصدر در ظهور
 معنای سته (محصول ترکیب) (ملکک کوکنه کلدی که جمال لیلی مطالعه ایلده تابه که نه صورتدر
 که بوقدر فتنه به باعثدر طلب ایلکه بیوردی عرب قبایلنده دولاندیلر یعنی ارایوب اله کوردریلر
 و پادشاهک اوکنده و قرشوشنده سرا بیخنک میدا ننده طور غور دیلر (پادشاه آتک هیئته

(یعنی شکنجه نظر ایلدی قره یغز وضعیف اندام بر شخص کوردی) یعنی لبلی بویه ایدی
نظرنه حقیر کلدی (یعنی حقیر کوردی اول سبيله که حرمک خدامک الک اسکرکی کوزلکده
اندن ایلری ایدی) وزینت وزیورده اندن ارتق (مجنون ملکک ایلای حقیر کوردیکی فراسله
اکلادی ویدی ای ملک مجنونک کوزی پنجه سندن جمال ایلایه بقیق کرک تا کیم انک
مشاهده سنک حقیقی تجلی ایدوب ظاهر اولیدی * منوی * ترار درد من رحت نیاید *
رفیق من یکی هم درد باید * (محصول بیت) سکابم دردمه رحت کلز (یعنی سن بنی اسکرکین
بنم رفیق و یارم بر همدرد کرکدر یعنی کندی حاله موافق و مناسب پراهل درد کرکدر
* که با وقصدی کویم شب و روز * دوهیزم راهم خوشتر بود سوز * که حرف تعلیل (با حرف
صله) هیزم اودون (هم بری بریله) (محصول بیت) بکابم کبی اهل درد کرک تا کیم اکافصه
درد عشق و مودتی کیسه و کوند سوزیم (زیرا یکی اودونک یا نشی بری بریله خوشتر قدر تنها
برینک یا نشیدن (یعنی کشتی دردنی اهل دردمه سوزیک بکر کدری دردمه سوزیکدن * نظم *
ما من ذکر الحی بمسعی * لوسعت ورق الحی صاحت معی * ما اسم موصولدرالذی معانسه
(مر فعل ماضی مفرد مذکر غائب نصر باینک مضاعفدن مرو ر ایلدی) یعنی یکدی
دیگدر جلّه فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر مانک و ماصله سبيله اعرابدن محلا مر فوع
مبتدا (من حرف جر اسم موصولده اولان ابهامی بیان ایدر) مریه متعلقدر (ذکر لفظا مجرور
من ایلله مضاف اولشدر جایه) وحی تقدیر مجرور مضاف الیه در (وحی حانک کسری و میم
فتحیه چار قور یسنه دیرل) و کاه اولور که جانانه نک منزله حی دیرل آهو اولان جایه
تشبیه طریقله (بسمعی با حرف جر مریه متعلق و مسمع میم اولک کسری و سکون سبيله
و میم تائیک فتحیه اسم آت سمع که در مراد قولی در و بیه متکلم ضمیر مجرور متصل محلا مجرور
مضاف الیه (لو حرف شرط) سمعت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه علم بایندن اعرابدن محلی یوق
فعل شرط (ورق واوک ضمی و رانک سکونیه جمع و رفاء در جر جمراء نک جمعی اولدیغی کبی
طاغ کو کرچی که جمعی کوک رنگنده اولور ترکیجه تحت کو کرچی و هیال دیرل لفظا مر فوع
فاعلی سمعت در مضاف اولشدر جایه (صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه در ضرب بایندن
فاعلی تحتده ورقه راجع ضمیر در جایه فعلیه اعرابدن محلی یوق جواب لودر و جله شرط
و جواب اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدا در (صیغه صوتی قالددر مقدر (یعنی آواز ایلله چاغی مقدر
مع ظرفی لازم اسمدر مضافدر ضمیر متکلمه جار مجرور ر یله اعرابدن محلا منصوب حالدر صاحت
فاعلندن (محصول بیت) شول نسه که بنم قولان غدن یکدی منزل جانان ذکرندن یعنی منزل جانانندن
بنم سمعندن مرو ایلین خبر را کر اول نسه بی یعنی اول مذ کوری ورق جا ایشید سیدی بمله
یله صیغه و فریاد ایدردی ذوق و صفادن لفظی که منزل جانانندن عبارتدرانی تکرار ظاهرا
ذکر ایلدیکی استلذاذ طریقله در والا اضمار مقامی ایدی زیرا معرفه معرفه لکله اعاده اولسه
اکثر بودر که نانی عین اول اوله (بیت) ناله یا ظیبات القاع قلن لنا (لبلای منکن ام لیلی من البشر)
* یا معشر الخلان قولوا للمعانی * لست تدری ما یقلب الموضع * یا حرف ندا (معشر میمک و شبنک
فتحه لریله و عینک سکونیه اسم جوددر قوم و رهط کی لفظندن مفردی یوقدر بلوک دیگدر
(خلانّه اضافت بیانیه در) خلان خاک ضمیلله خلایک جعیدر دو ستر دیگدر (قولوا فعل امر
جمع مذکر مخاطب سوزیک دیگدر) للمعانی لام اول حرف جر قولوا یه متعلق و ثانی حرف تعریف
(معانی مفاعله بایندن اسم مفعول مفرد مذکر غائبدر ناقص یا بیدن (تقدیری رجل معانی در
(یعنی عشق و درد بلا سندن عاقبت و سلامت نولش کیسه مراددر (معلوم اوله که مصراع اول

معافی نک الی اوزده تمام اولور (وقی مصراع تائیک اولی و ابتدای اولور و بواسطه اشعار عربده
چوق واقعدر و بواسطه مرهون دیرل) و یونک کی اشعار مصراع یازلمز بلکه متصل
یازیلور فاحفظ ولا تفعل (لست افعال ناقصه دن مفرد مذکر مخاطب دکلین دیگدر) تدری
فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب ضرب باینک ناقصندن (لست تدری اکلر و بلور دکلین
دیگدر) ما اسم موصولدرالذی معانسه (با حرف ظرف و یا حرف الصاق) قلب معروف (موجع
اسم مفعولدر افعال بایندن (یعنی مفرد مذکر غائب مثال واویدن) وجع واوک و جیک فتحه لریله
آغری یه دیرل موجعک جینی تشدیدیه قید ایلین وجود شریف عجب وزن طبعه مالک ایش
جزاه الله (محصول بیت) اید و ستر زمره سی عشق دردندن سلامت و عافیتده اولان کیسه یه
سوزیک سن ییلور دکلین (یعنی بیلز سین شول نسه بی که دردی کوکده در) یعنی عشق
دردندن خبردار دکلین دیگدر تقدیری ما حصل فی قلب الموضع و یا ما التصق بقلب الموضع
دیگدر (موجعه عیندن صکره یا اثبات ایلین اشعار عرب املا سندن آگاه دکل ایش * نظم *
تنی در ستارنا باشد در ریش * جز بهم دردی نکوم درد خویش * تنی درست صاغ معانسه در
زیرا تنیون دیگدر (الف ونون ادات جعدر) را حرف تخصیصدر (درد ریش لامیه یاره آغری
دیگدر) بهم با حرف صله (همدرد دردش دیگدر) درد خویش لامیه (محصول بیت)
صاغ اولان کیسه ملک یاره آغریسی اولماز (یعنی بی درد اولور پس کندی دردی همدرد اولان
کیسه دن غیری یه دیمزم * گفتن از زبور فی حاصل بود * بایکی در عر خود ناخورده نبش *
زبور آری دیگدر عر بیدر) فارسیده منج دیرل میمک ضمه (با حرف صله) نبش بونده آری
ایکنه سیدر (محصول بیت) آریدن و ایکنه سندن سوز سوزیک بی فائده در بر کیسه یه که تمام عمرده
آری ایکنه سنی بجمش اوله (یعنی اهل درد اولین اهل دردک حالی بلز * تا حال نباشد همچوما *
حال ما باشد ترا فسانه پیش * تا حرف توقیت در مادام معانسه (ترا حرف تخصیص) حالی یا حرف
تکبیر حرف وحدت دین خطا ایلش (حال مالامیه (محصول بیت) مادام که سنک حالک یزم حالز
کبی اولیه یزم حالز سنک قکده افسانه اولور یعنی بی فائده حکایه و آورد صاورد اولور * سوز من
باد بکری نست مکن * او نمک بردست و من بر عصوریش * (محصول بیت) بنم سوز و کدازی غیره
نسبت ایلله یعنی بوسوز که سنده وار غیریده ده وارد دیمه زیرا تو زانک یاره سز آوچنده در و بنم
یاره لی عضو موده در حضرت شیخ مذکور ایاتی مجنون جانتندن بیور خطاب عام طریقله مقصود
قصه دن حصه در قنبر * حکایت * قاضی همدان را حکایت کنند که با نعلیند پیری
سرخوش بود و نعل دلش در آتش روز کاری در طلبش متلف بود و پویان و مزصد و جویان
و بر حسب واقعه کویان * (قاضی همدان را لامیه) و را ادات مفعول (امام یافعی نار یخته بازمش
(همدان هانک و میمک و ذال معجمه نک فتحه لریله دیار بجمده بر شهر در اما هانک فتی و میمک سکونی
و دال مهمله ابله بنده برقییه له نک اسمیدر بویه بیور مش) لیکن مذکور همدان دال مهمله ایلله
مشهوردر (قاضیک اضافه شده همزه اثبات ایلین املا دن آگاه دکل ایش) (با حرف صله اعتبار
اولور سه سرخوش مست معانسه اولور اما حرف مصاحبت اعتبار اولور سه باشی خوش
ایندی دیمک اولور (نعلیند پیرده ایکی وجهه محتملدر نعلیند اوغلانی و نعلیند اوغلی دیمک اولور
(نعل دلش بیابیه و لامیه در) در آتش بونده بر بود تقدیر اولور بونک اصلی بودر که بر کیسه بی
بر کیسه یه مطیع و متقاد ایلک مراد اولسه طالبک و مطلوبک اسمی و سربانجه بر قاج اسمی استعماله
کلامش بر آت نعلنه بازوب آتش براغورل علی الفور تأثیر ایدر بونده استعاره طریقله قاضیک
کوکله نعل اطلاق ایلش آتش عشقه دوشوب یاند یغچون (روز کاری یا حرف وحدت یعنی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا
رد سروری و شعی

بر زمان (متلف فعل با بندن اسم فاعل در محسن معناسنه یعنی حسرتی ایدی (پویان
متلفه معطوف صفت مشبیه در (پویدندن بلکن دیمکدر پویانی حال طوتلر بی حال
ایملر) مترصد مترقب معناسنه (مترصد فعل با بندن اسم فاعل در یعنی اوغلانی کوز دیمی ایدی که
نه حالده و نه کارده در دیو نکه عشاق عادیتر معشوقه مقید اولتی (جویانده صفت مشبیه در
جوییدندن جستن دن دینلر خطا ایملر) حسب حالک و سبنک فتحه لریله مقدار معناسنه در
واقعیه اضافت لامیه در (کویانده صفت مشبیه در (کوییدندن (کفتن دن دینلر بلزلک
ایملر) (محصول ترکیب) قاضی همدانی حکایت ایدر لرحضرت شیخک بوسوزنده ابهام ظاهر در
یعنی محتملدر که همدان قاضیلرندن بر قاضی اوله و یا شیخک زماننده اولان قاضی اوله که بر غلبند
پسره عاشق و مست ایدی (یعنی وصالنه طالب ایدی و انک مجتهدن فعل دل آتشد ایدی بر زمان انک
طلبنده حسرتی و پویدنده ایدی و مترقب و جوینده ایدی و مقدار واقعیه سنه و حسب حالنه نسبت
کوینده یعنی جوانه سرگذشته کوره بور باعی بی اوقوردی * رباعی * در چشم من آمدن سهی
سر و بلند * بر بود دلم زدست و در پای افکند * (در حرف صله) (چشم من لامیه) آمد بونده
کردی کوزینه کلکدن مراد اتی کورمکدر (سهی سرو و قدده صفت اوله کلشدر) (پس کاه مقدم
اولور موصوفدن و کاه مؤخر طغری سرو دیمکدر) (بلند بانک فتحی و ضمیمه پوجه دیمکدر
(بر بود با حرف تا کید (بر بود رانک فتحی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر بونده را
ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دلم زدست تقدیری دل زدستم در (در پای در حرف صله
(افکند فعل ماضی مفرد غائب بر اقدی دیمکدر) (محصول بیت) بنم کوز و مه دوش اولدی اول
طغری بلند سرو (یعنی اول سرو کی سهی قد و بلند قامت جانان حاصلی منظوم اولدی
بوله و آنچه کوکلی الدن قایدی و یا باغده بر اقدی یعنی دلم قدری بلبلوب اهانت و حقارت ایلدی
* این دیده شوخی کشد دل بکند * خواهی که بکس دل ندهی دیده بیند * دیده شوخ نیاینه
کستخ دیده دیمکدر کندی دیده سنه اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتیه تفسیر ایدنلر
بونی محبوبه صفت ظن ایدوب خطا ایملر (دل میکشدک مفعول صریحی) (و بکند غیر صریحی
خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معناه شرطی متضمنی استرسک دیمکدر) (که حرف بیان
(بکس ندهی نک مفعول غیر صریحی و دل صریحی بیندک مقدم مفعولی و جمله فعلیه
جواب شرط (محصول بیت) بو بنم کستخ کوزم کوکلی کند عشق و محبت چکر (یعنی کوز
کور و کوکلی بی اختیار سور) (پس دیلرسک که کیمسه به کوکل و بر میه سین کوز و کی بغاله یعنی
کوز لره با قدرمه که کوکل سووب بلایه دوشیمه دیمکدر بیندک باء استقبالی مضموم اوقیانلر
روستایلی ایدر * بیت * از یاد تو غافل نتوان نکردیم * سر کوفته مارم نتوانم که بیچیم *
یاد تو مصدرک مفعولنه اضافتیدر ز بر یاد ذکر معناسنه در (غافل نتوان کرد تقدیری نتوان
غافل کرددر) (کرد مصدر معناسنه در ز بر نتوان مضارعت معناسنی متضمندر) (بیچیم با حرف
مصاحبت هیجانه دیمکدر) (سر کوفته مار اصلنده مار سر کوفته ام در اضافت بیانیه تقدیریه
ز بر سر کوفته وصف ترکیبدر ضرورت وزن ایچون تا خبر قلندی (نتوانم قادر دیمکدر) که
حرف بیان (بیچیم فعل استقبال متکلم وحده بور و لام و بولکم دیمکدر یعنی کمال در دمدن
وز بولکمدن حرکت مالک دکم دیمکدر بعض نسخه ده بیچیم نون نافیه ایله واقعدر) (پس
سر کوفته دن از لاش مراد اولر بلکه اورولش مراد اولور یعنی باشنه اور لاش مار کی مالک دکم (بیچ
وناب ایلمکه حاصلی اضطراب ایلمکه و بی حضور اولان معنه قادر دیمکدر) (محصول بیت)
ای جانان سنی اکفدن هیچ بر سنه ایله بی غافل ایلمک ممکن دکل یعنی هیچ بر سنه سنی تذکر

ایلمکه

رد سروری
رد شعی

ایلمکه مانع اوله دن (مار سر کوفته ام یعنی باشی از لاش مارم قادر دکم که بیچ و ناب اورام نکه
صاغ اولان ییلان بور یلور و بولور حاصلی درد تسقندن مقتول مار کی حرکت مالک دکم
(مصراع اولک معناسنی سنی اکفدن غافل ایلمی بٹک اولان بی هیچ دین مقصوده واصل
اولامشدر) (هیچ بهیچ باسنک زیاده سنه قائل اولان اثر نیجه کش * شنیدم که در گذری پیش
فاضل باز آمد برخی ازین معامله بکوشش رسید رنجیده دشنام بی تحاشی داد و سقط گفت و سنک
برداشت و هیچ از بی حرمتی فرو نکذاشت قاضی بایکی از علماء معتبر که هبعنان او بود گفت *
گذر لغتده نچد معناسنه در اما بونک کی بر زده یول مراد در (باز آمد باز بونده ادات تا کیددر
نکه سابقا بر قاچ برده نثیه اولشدر) برخی بعضی دیمکدر بعض نسخه ده طرفی واقعدر مأل پردر
(معامله دن مراد سود بیکی قصه سی اوله و یا اوقود بیکی ایات و اشعار اوله (رنجیده هاء رسمی
بونک کی بر زده حرف ترتیب اولور انجوب دیمکدر (دشنام بی تحاشی بیانیه در بی باک و بی پروا
دیمکدر) (سقط برامن و نامعقول سوز) برداشت قالدردی دیمکدر (حرمتی یا حرف مصدر
(فرو نکذاشت الحق قومدی یعنی قادر اولدیغی اهاتی اشاعه قومدی) (بایکی با حرف صله
(علماء معتبر بیانیه) (همنان دیز کین دیز کینه ییله سکینه دیز بونده مراد مصاحبدر
(محصول ترکیب) ایشد مکه پسر بر یولده قاضینک او کینه کلدی و بر مقدار بو عشق
معامله سندن و یا اوقود بیکی ایات و اشعار دن اوغلانک قولایغنه ایرشدی انجوب قاضی به
بی پروا سوکدی و نامعقول کلیات ایلدی و طاش قالدردیکه قاضی بی اوره یعنی طاشه چاپندی
و هیچ حرمتلر کدن اشاعه قومدی یعنی اولدیغی اهاتی ایلدی قاضی معتبر علمادن بر سنه که
کند ییله دیز کین دش ایدی دیدی * بیت * آن شاهی رخشم گرفت پیش * و آن عقده
بر ابروی ترش شیرینش * شاهی یا حرف مصدر حرف وحدت دین خطا سویش
(خشم گرفتن شاهی به معطوفدن و ایکبسی ییله بینک مقدم مفعول لر ایدر) (بین باء عربینک
که سر یله فعل امر مفرد مخطوبدیندن و شین ضمیر پسره راجعدر) (عقده لغتده دو کومه
دیزلر اما بونده فاشده اولان بورشق مراددر) (ابروی ترش بیانیه در (شیرین عقده به صفتدر
(وشین ضمیر پسره راجعدر) (محصول بیت) اول پسرک محبوب لغنی و خشم طوعقلغنی
کرر سیر ایله بونده مخاطب هبعنان قاضیدر و اول ترش شکل ابروسی اوز رنده عقده شیرینی
کور یعنی اول شیرین و مقبول قاشین چاشمین کور سیر ایله (ابروی ترشه مضائق قلوب ترشی
عقده به و شیرینی ابرویه صفت طوتوب نامطوبع و نامعقول تعقیده انه ارتکاب ایدنلر غریب
ناساز و نا هموار طبع صاحب لر عیاذ بالله تعالی * در بلاد عرب کویند ضرب الحیب زبیب *
ضرب الحیب مصدرک فاعلنه اضافتیدر و مفعول متروکدر (وحیب فاعیل مفعول معناسنه در
(زبیب زانک فتحی و بانک کیمسه یله قوری اوزومه دیزلر) (محصول ترکیب) قاضی مذکور یعنی
اوقود قدن صکره دیدی بلاد عربده سو بلرل محبوبک ضرری یعنی کوتکی عاشقه قوری
اوزومدر یعنی شیریندر دیمکدر * بیت * از دست تو مشت برده ان خوردن * خوشتر که بدست
خویش نان خوردن * برده ان بر حرف صله (بدست خویش با حرف مصاحبت و اضافت
لامیه در (محصول بیت) سنک الکردن ای پسر آغزه بو مرق یتک کشی کندی ایله اتمک یتکدن
خوشتر قدر * همانا که از و قاحت او بوی سباح می آید پادشاهان سخن بصلابت کویند
و باشند که در نهان صلح جویند * اندن صکره قاضی دیدی (همانا کانه دیمکدر) (که حرف بیان
(و قاحت قلت حیا معناسنه) (سباح عطا و احسان معناسنه در) (با حرف مصاحبت
(صلابت شدت معناسنه در) (پادشاهان مبتدا و ما بعدی خبری) (محصول ترکیب) بکرز که

رد ابن سید علی
و سروریرد ابن سید علی
و سروری

رد سروری

رد سروری و شعی

بسمك قلت حيا سندن احسان فوقوسى كده يعنى بويله جلايه ملايمته دلالت ايدر زير اباد شاهلر
 ظاهرا خصمه يك يك سويلرر اما اولور كه كز لين صلح استرلر پس جائزدر كه بسردخي
 ظاهرا خلق ياننده سر كشلك كوستره اما تنهاسى ملايمت اوزره اوله * بيت * انكور
 نو آورده ترش طعم بود * روزى دوسه صبر كن كه شيرين كردد * انكور نو آورده بيانيه
 (نو آورده تروانده معناسنه در يعنى قورق كه بچم غوره دير (ترش طعم وصف تركيبيدر
 اكشى لذتلى معناسنه در (زير طعم طاك فحيله لذت ديمكدر (روزي باحرف وحدت
 (محصول بيت) تروانده كتورلش اوزوم اكشى لذتلى اولور برايكى اوج كون صبر ايله كلدن اوله
 يعنى داديه * اين بكفت و بمسند قضا باز آمدتى چند از عدول كه ملازم او بودن زمين
 خدمت بيوسيدند كه باجارت سخنى داريم در خدمت بكويم اگر چه ترك ادبست و بزرگان
 گفته اند * باحرف صله مسند قضا لاميه در محل حكم ديمكدر (باز ادات تا كيد (تى باحرف
 وحدت (چند نيجه ديمكدر) يعنى بر نيجه شخص (عدول عينك و دالك ضميمه جمع عدلدر
 عادل معناسنه (بعض نسخه ده عدول مزكى واقعدر تعميل باندن اسم مفعول (يعنى
 پاك عادلر اسم فاعل طوتلر بيلز ايمش (كه حرف رابط صفت (ملازم او اسم فاعلك
 مفعولند اضافتيدر (زمين خدمت بيانيه (كه حرف بيان (باجازت باحرف مصاحبت (سخنى
 باحرف وحدت (محصول تركيب) قاضى كچن نظم ونثر سوزلرخى سويلد كدن صكره
 مسند حكم وقضايه كلدى بر نيجه كيمه عادلردن كه آنك ملازملى ايدى تعظيم و تبجيل
 طريقه زمين خدمتى او پد بلر يعنى قاضى به تعظيم ايلدبلر كه برسوزمز واردر اجازتله
 خدمت كزده سويله لوم اگر چه ترك ادبدر اولور ديمشردر * بيت * نه در هر سخن
 بحث كردن رواست * خطا بر بزرگان كرفتن خطاست * نه حرف نفي روايه مقبدر
 (محصول بيت) هر سوزده بحث ايلك روا دكلدر اولور اوزره خطا طومق خطا در يعنى
 هر سوزده گلات ايلك جائز دكلدر و اكابر اوزره قصور طومق قصور دندر * اما بجهكم آن كه
 سوابق انعام خداوندى ملازم روزگار بند كاست مصلحتى كه ييشند واعلام نكنند نوعى
 از خيانت باشد طريق صواب انست كه پيرامن اين طمع نكردى وفرش ولع در نوردى كه منصب
 قضا پايكاهى منبعست تا بكناهى شنيع ملوث نكردانى حريف انست كه ديدى وحدت اين كه
 شنيدى * سوابق جمع سابقه در مبتدا (انعامه اضافت صفتك موصوفه اضافتيدر تقدبرى
 انعامات سابقه در (خداوندى به بيانيه) ملازم خبر مبتدا (روزگار اضافت اسم فاعلك مفعولند
 اضافتيدر (وبند كانه لاميه (مصلحتى باحرف وحدت (كه حرف رابط صفت (پيشند فعل
 مضارع جمع غائب كورلر (نوعى باحرف وحدت (طريق صواب بيانيه (پيرامن اطراف
 (ابن طعمه اضافتى لاميه در (نكردى فعل نفي استقبال مفرد مخاطب كرديدندن كاف عجمك
 فحيله دويمك معناسنه (نكردى دولاميه سين ديمكدر (فرش ولع بيانيه (ولع واوك ولامك
 فحيله حصر معناسنه در (در حرف تا كيد (نوردى نونك فتي وضميله فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوره سين وديوشيره سين ديمكدر (كه حرف تعليل (منصب قضا بيانيه (پايكاه بونده
 مرتبه ديمكدر (وياحرف وحدت (منبع محكم ديمكدر (تا حرف تنبيه (بكناهى باحرف مصاحبت
 وياحرف وحدت (شنيع جر كن (ملوث اسم مفعولدر يولاشق معناسنه (نكردانى فعل نفي
 استقبال مفرد مخاطب ايله سين ديمكدر (نكردانى فعل نون برينه ميم يازوب فعل نهى ظن
 ايدوب اى لاتجعله ملوثا بالذنب الشنيع دين فارسى غريب ملوث بيلورمش (محصول تركيب)
 قاضى به عدول دير كه اما اول سبيله كه افدينك انعامات سابقه سى بنده لك زمانه ملازمدر

ردشعى

رد سرورى

يعنى

يعنى بزنسك نعمتكله حاصل اولشز تمام عمر بمرده نعمتك بزه ملازم اولوب بزدن منفك اولماشدر
 (ايمدى بويشده لر بر مصلحتى كه كورملر واعلام ايلدبلر خيانتندن برنوع اولور پس طريق
 صواب اولدر كه بوطمك اطرافنده جكر نيمه سين وشدت حرص فرشتى دوروب ديوشيره سين
 زير منصب قضا بلند مرتبه در اجزاز ايله بر كاه شنيع ايله اول منصبى ملوث ايله سين حريف
 بودر كه كوردك يعنى تعليلد اوغلاننى كوردك نه ماهيتدر وسوزى بودر كه ايشتك كه سكا بوقدر
 ناسترا كلمات ايلدى * مثنوى * يكي كرده بي آب روى بسى * چه غم دارد از آب روى كسى *
 يكي بريسي ادات ربط ضرورت وزن ايچون حذف اولمش نقدبرى يكي كه كرده در بريسي كه
 ايلش (بي ادات سلب جوامد) آب روى لاميه در يوزموى يعنى عرض ديمكدر (وياحرف مصدر
 (بسى ياد اصليله ايله چوق ديمكدر (آب روى كسى لاميه در (محصول بيت) بريسي كه چوق
 يوزمزلك ايلش اوله نه غم طوتار كيمه نك آب رويندن يعنى نه غمى ونه پرواسى وار كيمه نك عرض
 اكسكل كنندن * بسا نام نيكوى پنجاه سال * كه يك نام زشتش كند بايمال * بسا بسى كچى
 چوق معناسنه در (نيكوى پنجاه سال لاميه در (كه حرف بيان (نام زشت بيانيه (وشين
 ضمير نام نيكويه راجعدر (كند فعل مضارع مفرد غائب فاعلى تحتند نام زشته راجع ضمير
 ومفعول اولى نام نيكو ونايسى بايمالدر (بايمال لغته چيكنقدر اما بونك كچى برلده ضايع
 معنا سته در (محصول بيت) چوق واقع اولور اللى بيلده كسب اولان نام نيكو كه بر جر كن
 آدانى بايمال ضايع ايدر برانده و بر ساعتد * قاضى رانصحت يار ان بكدل بسند آمدو بر حسي
 رأى وحفظ وفاء ايشان آفرين كرد وكفت نظر غريزان در مصلحت حال من عين صوابست
 ومسلله بي جواب وليكن (محصول تركيب) قاضى به صادق يار انك نصحتى مقبول كلدى وانلرك
 حسن رأى وتدبير نه وحفظ وفاسنه آفرين ديدى وابتدى عززلرك نظرى بنم حاله عين
 صوابدر ومسلله بي جواب وليكن * بيت * ولوان حبا باللام يزول * لسمعت افكافيزيه
 عدول * واو حرف ابتدا (لو حرف شرط (ان حرف ناصب ورافع (حبا جاك ضميمه لفظا
 منصوب اسم ان (باللام با حرف جر (لام لوم معناسنه مجروردر بايله جار مجرور به يزول به
 متعلق (يزول فعل مضارع مفرد مذ كرا غائب كيدر ديمكدر جمله فعليه اعرابدن محلا مرفوع
 خبران در وان اسميله وخبريله اعرابدن محلى يوق جمله شرطيه مقامنده واقعدر (لسمعت فعل
 وفاعل اعرابدن محلى يوق جواب لو واقعدر (افكا لفظا منصوب مفعولى (بفتري فعل
 مضارع مفرد مذ كرا غائب افعال بابنك ناقص ياليسندن ضمير مذ كرا محلا منصوب مفعولى
 افكه راجع (عدول عينك فتي وذل معجمه نك ضميمه مبالغه عادلدر ملامت ايدى معناسنه
 لفظا مرفوع فاعل يفريدر وجمله فعليه اعرابدن محلا منصوب صفت افكادر (بعض نسخه ده
 عدول واقعدر عينك ودال مهمله نك ضميمه دخول وزنى اوزره عادل معناسنه عدلك جعيدر
 سابقا تى چند از عدوله ده مناسبدر (محصول بيت) اگر محبت ملامت وازار ايله زائل اولوب
 كيديدى البته بركون ايشيدردم بريلا نكه اتى عدول ويا عدول افتر ايدر يعنى فلا نك محبتى
 ملامت وازار ايله زائل اولوب كندى ديو ايشيدردم * بيت * ملامت كن مرا چندان كه
 خواهى * كه نتوان شستن از زنى سباهى * كه حرف تعليل (نتوان شستن يوق اولور يعنى
 ممكن دكل (زنى ياد سبيله قره غر بلرده مستعملدر زك ديار يته متسوب ديمكدر (سباهى
 يا حرف مصدردر (محصول بيت) عدوله خطاب ايدوب ديرى ملامت ايله هر تقدرك استرلك
 فائده سى يوقكه بكا نائير ايلز زير ان نكيدن سياهلى بومغله كيدر مك اولور يعنى بكا محبت
 جانا تى ترك ايله ديمك سياه عربدن قره لغى كيدر مك كيدر * اين بكفت وكسا ترا بتفحص حال

لديه ولى

او برانکجخت و نعمت بی کران بریخت که گفته اند هرگز از رد رتاز و ست ز و رد بازوست * کسانرا
 اذات مفعول متعلقانند کجسته لری دیمکدر باحرف صله (تفحص تفعیل باندن مصدر در تجسس
 دیمکدر حاله اضافتی مصدرک مفعولنه در) و او به لامیه یعنی حالی بوقلمنه (برانکجخت برحرف تأکید
 انکجخت فعل ماضی مفرد غائب حواله و مسلط ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی مذکور
 یتلری دیدی و متعلقانند بعض کیمس لری اوغلانک احوالی تجسس حواله ایلدی که انی بختلیوب
 قلبی ملایم ایدوب قاضی به مائل ایده ل و اوغلانک یولنه بی نهایت و بی پایان نعمت دوکدی ز برا
 دیمکدر که هر کیمسه نک که التون تراز و سنده در زور باز و سنده در بوضرب مثلدر یعنی هر کیمسه نک که
 مالی جوق اوله شو یلکه صایغله اولیوب تراز و ایلله طارغنه محتاج اوله (زور باز و سنده در یعنی
 هر نه کیم استرسه ال و بر دیمکدر حاصلی مالک و فرزندن کایتدر * وانکه بر دینا دست رس ندارد در همه
 عالم کس ندارد * دست رس و صف ترکیبدر رسیدن وسعت و قدرندن عبارتدر (محصول ترکیب)
 مالدار اوله نک حالی مذکور کیدر اما اولکه انک دنیا به الی ابرشمن یعنی ماله مالک دکل تمام دنیاده
 کیمسه سی بوقدر یعنی مراداته ظفر بولغنه کیمسه اکا معین و دسکیر اولماز * بیت * هر که زردید
 سرفرواورد * و رتازوی آهین دوشست * هر که یعنی هر کس که حذف و ایصال طریقه که
 اسم اولدی (فرو و فرو و آسز بر معنایه در آشاغه دیمکدر) آورد فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 کتوردی دیمکدر یعنی باشین ا کدی حاصلی میل ایلدی دیمکدر (رتازوی آهین اهن دیمور
 و یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید (دوش قول معنایه در یعنی تراز و قولی اوموز معنایه دین
 حق ادا ده خطا ایلش (محصول بیت) هر کیمسه که التون کوردی اکا باشین ا کدی یعنی بی اختیار
 میل ایلدی کر که دمور قولی تراز و ایدسه یعنی التونی تراز و یله وزن ایدنجه کامل اولنجه وزنند
 بر مقدار اغرجه کلور پس میرانک اول حایته سرفرواورد و دیور مشدر حاصلی التونده بر هر ته ده
 قوت جاذبه واردر که انساندن غیری جاذبه اکا میل ایدر) انوشروان مجلسنده برکون حکما
 ابتدای صابون غم دنیاده ندر کیمی دیدیکه منصبدر و کیمی دیدیکه کوزل یوزینه بقمقدر بر جهر
 دیدی باده در جعبسی بوکا قائل اولدیله (نوشروان دیدی حقیقه صابون غم التوند که جعبا
 بونلر انکه حاصلدر جعب حکما بوسوزه سرفرواوردیلر * فی الجملة شی خلوق مبسر شدوهم در ان
 شب شخنه را خبر شد که قاضی همه شب شراب در سر و شاهددر برانتم تحفاتی و بترتم کفتی * فی الجملة
 حاصل کلام (شی و خلوقی یاری حرف وحدند و جازدر خلوقی یاسی حرف تنکیز و له فتأمل) شخنه
 شنک فتی و حانک سکونیه لغته نائب دیمکدر (اما بونده صوابی مراددر) و اذات صله (که حرف
 بیان) قاضی مبتدا (و شراب در سر و شاهددر بر حال ایدر در) بر بونده ایهام طریقه ذکر اولمشدر
 فتدبر از تنعم تحفاتی به متعلق (و یا حرف حکایه) و جمله خبر مبتدا در (و همه شب تحفاتی
 و کفتنک ظرفیدر) و بترتم کفتی به متعلقدر (و از تنعم تحفاتی به معطوف (محصول ترکیب) حاصل
 کلام بر کیچند جوان ایلله خلوت مبسر اولدی و هم اول کیچند صوابی به خبر اولدی که قاضی
 بتون کیچند شراب باشند (یعنی سرخوش و دلبر شینه سنده و یا یاننده تنعم و ذوق و صفی دن
 او بو مزدی و یا او بو مدی و ترتم و نعمات ایلله سوبلردی و یاسوبلیدی یعنی ابرلردی * نظم * امشب
 مکر بوقت نمی خواند این خروس * عشاق بس نکرده هنوزان کار و بوس * امشب بو کیچند (مکر
 کانه) بوقت باحرف ظرف (نمی خواند فعل نفی استقبالی مفرد غائب اوقومر (یعنی اوتمن
 دیمکدر) حکایت حال ماضی معنایه اخذ ایلدن لره لفظندن خبر دارا ایش و نه معنادن (خروس
 لفظنی مفرد ابراد انک ضرورت وزن ایدر و الاخر و سان مغنای ایدی (و یا خود جنس
 خروس مراددر) عشاق مبتدا (بس نکرده خبری) بس باه عربله بترد دیمکدر اکتفادن عبارتدر

ردشعی

مطل

رد شراح جعبا

(پس بس نکرده نک معنایه جوق ایلماش دین جوق خطا ایلش (نکرده ماضیدن قسمدر
 ایلماش دیمکدر) پس اسم مفعولدر دین فاعلیت و مفعولیت معنایه تشخیص و تمیز ایلز
 ایش (هنوز الان دیمکدر) کاردن بونده آغوش مرادر (حاصلی پهلو دیمکدر) و بوس
 اسم مصدر در او به معنایه (محصول بیت) بو کیچند کانه وقتنده اوتمن بو خروس زیرعشق
 هنوز اکتفا ایلماش کار و بوس دن یعنی دلبری او به دن و قوجه دن طوبیماش بعض نسخه ده
 بو وزنده و بوقافیه ده بریت واقع اولش بونده * رخسار یاردر خم کبسوی تابدار * چون
 کوی عاج در خم چو کان آنوس * رخسار یار لامیه در (در حرف ظرف) خم کبسوی تابدار
 لامیه و بیانه دن (تابدار وصف ترکیبی در) تاب بونده اسمدر بکلم معنایه (ودار دار بدندن
 طوبیجی دیمکدر) تاب بونده تافتن دن مشتقدر دین بوفسده تاب و تواتی بو غیش (چون اذات
 تشبیه) کوی عاج بیانه (کوی طوب (عاج قبل کوی) خم چو کان آنوس لامیه و بیانه در
 (چو کان جیم و کاف عجمه به اوجی اگر بجه عصادر که اکثر هسانلر) یعنی کشلر استعمال
 ایدر (و ات اوزرنده انکه طوب جلزل بجم سپاهیلری جریدا و یونی رینه آتی و نیارلر تعریب
 ایدوب صولجان دیرل صادق و لامک فتحه لریله (آنوس بانک سکونیه آب ایلله نوسدن
 مر کیدر) آب صو و نوس سین ممله ایلله نوشدن معکندر (شین معجمه ایلله و تحریف ایلین
 قوم هنددر) زرا شینی نقطه ایلله انلرسین اوقورلر (و بو عاج هندک بلوطیدر که هنددر یاسنده
 بر زمان یاغله قرار و نای آنوس اولور فاحفظ (محصول بیت) یازک رخساری یعنی یوزی
 کبسوی تابداره بو کلنده فیل کو کندن طوب کیدر آنوسدن چو کان بو کلنده تشبیه خاسدر
 مذکور بیتک قاضی قصه سنه مناسبتی بو قدر لیکن شرح ایلد کلامی ایچون شرح
 ایلدک * یکدم که چشم فتنه بختست زینهار * بیدار باش تا زود عمر در فسوس * چشم
 فتنه لامیه در مجازا (بختست اصلی بختنه است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
 اولدی بونده او بو مش دیمکدر (زینهار بایله اذات تشبیه در) بیدار اسمدر او یانق معنایه
 (باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (زود فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب عر فاعلی) (در حرف صله) (فسوس افسوسدن تحفندر) (بونده جیف معنایه در) (محصول بیت)
 بر دم که فتنه کوزی او بو مشدر یعنی بر دم که عالم اغیار دن خالیدر زینهار صقین بیدار اول و
 او یغوری ترک ایلله تا کیم عمر نازنین جیفه کیمه یعنی ضایع به صرف اولیه * نانشوی ز مسجد آذینه
 بانک صبح * بازدر سرای اتابک غریو کوس * نا حرف توقیت در مادام معنایه (ونشوی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب مادام که البشبه سین دیمکدر) (مسجد آذینه جعه مسجدی
 دیمکدر) (زرا آذینه دالله و ذالله جعه کوننه دیرل) (ذالله مشهوردر) اما دالله میرحسین
 معاینک آذینه معنایه معلومدر (بانک صبح صباح اذاتی اضافتی لامیه در) (نا حرف عطف
 در سرای اتابک لامیه در) (غریو کوس لامیه در) (غریو آذینه اعلمقدر) (بونده قریاد و فغان
 مراددر) کوس سابقا مفصل بیان اولمشدر (محصول بیت) مادام که مسجد جعه دن صباح اذاتی
 البشبه سین و اتابک سراینک قابوسدن کوسک ناله و افغانی * لب ازلب چو چشم خروس ایللمی
 بود * برداشتن بکفتن بیهوده خروس * لب بردا شتک مفعول صریحی (وازلب غیر صریحی
 (چو چشمه اضافتی بیانه در) (خروسه لامیه) (بله افعال وزنی اوزره صفت مشبهه در) (حق
 معنایه) (و یا حرف مصدر و مبتدا) (بود بانک ضمی و واولک فخیله فعل مضارع مفرد غائب
 خبر مبتدا در ایلهاق اولور) (و جازدر که اذات زمانیه اوله) (برداشتن بوده فاعلدر) (بکفتن
 (یا حرف مصاحبت داشته متعلق) بعض نسخه ده (بکفتن برینه بکفته واقعدر

ردشعی
رد سرودی

رد سرودی

مطل

ردسروری
وشعی

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی و سروری

سوز معانسته پیهودیه اضافت بیانید (وخر و سه لامیه) ازلب برینه برلب یازانله معنایه واصل
دکرایمش (محصول بیت) بو بیت بیت اوله مرتبطدر (لی یعنی عاشق لبی چشم خروس کپی
قرل و صافی اولان معشوق لبیدن فالدرقی خروسک و قفسر اوتمه سبله ابلهلق اولور
ویا ابلهلقدر حاصلی زاندره خروس اوتمه سبله صباح اولدی دیو جانان صفاسندن فراغت
ایلك ابلهلقدر * قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان در آمد و گفت که خبر و تاپای داری
کر ز که حسود آن بر تودقی گرفته اند بلکه حتی گفته اند نامکر این آتش فتنه که هنوز زاندر کست
باب ندیری فروشانیم مبادا که فردا چون بالا کرد عالمی را فرا گیرد قاضی بنسبم درونکه کرد و گفت *
که حرف رابط مقول قول (خبر فعل امر مفرد مخاطب قالی دیمکدر) خبر بدندن (خاستندن دن
دینلر خطا ایشلر) تا حرف توقیت (پای داری ایاغسک وار) یعنی قوت و قدرنگ اولدجه
(کرز فعل امر مفرد مخاطب قالی دیمکدر) کرز بدندن کر بخندن دن دینلر نکلس قاجشدر
(که حرف تعلیل (دق غر و غیمه دیمکدر) و یا حرف وحدت و ابتکیر (بل حرف اضراب
(حق یا حرف وحدت (نا حرف تعلیل (مکر حرف تمی (اتش فتنه بیانیدر) (که حرف بیان
(هنور الا آن دیمکدر) (با حرف مصاحبت (آب ندیر بیانیدر) (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
(فرو حرف تأکید (نشانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در سویندره لم دیمکدر) (نشانیدندن که
لفظ مشترک در آتش سویندره مکه برسدی نصب ایلك (یعنی بر مصلحت اوزره بر کیمسه بی دیکمک
پیشنده (مباد فعل نهی مفرد غائب اولیه دیمکدر دعا مراد در) (که حرف بیان (فردا یارین (چون
حرف تعلیل (بالا ارتفاع کرد طرته ارتفاع طوته) یعنی قالفه دیمکدر فاعلی آتش فتنه در
(عالمی یا حرف تنکیر) و رادآت مفعول (قاضی مبتدا (بنسبم یا حرف مصاحبت (نکه کرد
متعلقدر (بنسبم تفعل بانسندن مصدر در کولسمک دیمکدر) (در حرف صله (واو ضمیری قبودن
ایچری کلنه راجعدر) (نکه کرد نظر ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) قاضی بو حالنده ایدی یعنی
بسرله بوس و کارده ایدی که متعلقان در بریسی ایچری کبردی و دیدی که قالی و یاغک اولدجه
قاج یعنی ایاغک تحمل ایدوب قادر اولدجه زیرا حسودلر سنک اوزر بکه دق طوتمشدر (یعنی
غز ایشلر بلکه حق سویشلر نا اوله که بو آتش فتنه که از آجقدر بر تیدیر صونی ایل
سویندره و زاولیه یارین چونکه مرتفع اولوب قالفه تمام عالمی احاطه ایلله قاضی بنسبمه کانظر
ایلدی و دیدی * قطعه * پنجه در صید برده ضیغ را * چه تفاوت کند که سک لاید * صید بونده
مفعول معانسته در (یعنی صید پنجه برده نکه مفعول صریحی (و در صید غیر صریحی (در حرف
صله در) و برده ماضیدن قسمدر ایش معانسته (ضیغ ضادک و غینک فقهدر لیه ارسلان دیمکدر
(و یا حرف صله و یا حرف تخصیص (لاید فعل مضارع مفرد غائب افقر دیمکدر) (لایندندن
ایت افقر مق معانسته (محصول بیت) پنجه سین صیده یعنی آوه ایشلر یعنی بازمش ارسلان
نه تفاوت ایدر که ایت افقر یعنی بانسه کلوب شکارین البماز دیمکدر یعنی اعدانک و حسادک
بکا ضرری بو قدر همان جانان بنم اولسون دیمکدر (قونه در لرسه دیسون طرته کور یارانکن)
* روی در روی دوست کن بگذار * ناعد و پشت دست میخاید * روی کنک مفعول صریحی
(و در روی غیر صریحی) و دوسته اضافتی لامیه در (بگذار فعل امر مفرد مخاطب قو (یعنی اهل
ایله (نا حرف تعلیل (عدومبتدا (پشت دست لامیه و مفعول (میخاید فعل مضارع مفرد غائب
و خبر مبتدا (محصول بیت) خطاب عام طریقه و یا کلن متعلقه پیور که یوزوکی دوست
یوزینه ایله یعنی لب لب و سینه سینه اول جانانله و قوطنه تا کیم عدوالی ارقاسنی چکینه عداوت
و حسدندن حاصلی سن جانانله صفاده اول و قود و حسد آتشنه یا توب کول اولسون * ملک راهم

در آن شب اکاهی دادند که در ملک تو چنین منکری حادث شده است چه فرمائی گفت: او را
از جمله فضیلتی عصر و یکنانه دهر مید آید باشد که معاندان در حق او بغرض حوض کرده
باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کردد که حکما گفته اند * ملک پادشاه
(و رادآت مفعول) اکاهی یا حرف مصدر خبردار قالی دیمکدر (که حرف بیان ملک تو لامیه) (منکری
اسم مفعول در افعال بانندن) و یا حرف وحدت (حادث شده است پید او لمشدر) (جمله فضلاء عصر
لامیه در) (یکانه بی فضلیه) (و جمله به عطف ایلك جائز یکنانه فرید دیمکدر) (دهره اضافتی لامیه در
(باشد که اوله که یعنی احتمالدر که) (در حرف ظرف) (حق اولامیه) (بغرض یا حرف صله غرضه دیمکدر
(خوض شمع معانسته در) (سمع قبول من بیانیه و لامیه در) (نیاید کلز یعنی کیرمز دیمکدر) (مکر الا
معانسته در) (که حرف تعلیل (محصول ترکیب) پادشاهه دخی اول کیچه خبردار قالی و ردیلر که سنک
ملک کتکه شونجیلین بر جر کین ایش ظاهر و هویدا او لمشدر نه پیور رسین پادشاه دیدی بن اتی جمله
فضیلتی عصر درن یعنی زمانه فاضلرینک بریسن بلورم و فرید دهرک بریسی بحمل که معاندلر
و حسود و عدولانک حقه غرضه شروع ایش اوله زبوسون بنم سمع قبوله کیرمز الا اول وقتکه
معاینه و اشکاره اوله زرا حکما دیملرد * یدت * بتندی سبک دست بردن بنیغ * بتندان بردیشت
دست در یغ * با حرف مصاحبت (تند لفظ مشترک در ترکیده ایتی کی بریسی کسکین معانسته در
(بریسیده حدتلی یعنی باوز معانسته در) (و یا حرف مصدر پس بونده حدتله و تبر لکله دیمکدر) (سبک
لغته یعنی دیمکدر خفیف معانسته اما بونده فوری دیمکدر یعنی تأنیس و فکر و فراسنسز دیمکدر
(بردن مصدر بنه مرتبطدر) (دست ده بویه در) (با حرف صله برده متعلقدر) (تیغ فلجدر سیف معانسته
بدندان بردن مفعول غیر صریحی (و پشت صریحی) (پشت دست در یغ بیانیه در) (محصول بیت)
حدتله فوری ال فلجه ایلك یعنی ال صومئق حیف و یشماتلق الی ارقاسنی دیشنه ایلدر حاصلی
اول حالتی ایلك حیفلوب و یشمیان اولوب ال ارقاسنی دیشنه ایلدر اسناد مجاز بدر قندیر
بعض نسخه بر دیرینه کرد و واقعدر ایصرر دیمکدر یعنی بو وحدت سبیلله حیف دیو ال ارقاسن
ایصرر (مصراع) اولک معانسنی در زمان دشواری و ضجرت دست بنیغ بردن بشتات و استعجال
دیین معنایی دشوار ایش و صر بلغله الی بینی ایلك فلجه دیین معنایی صرب بیره چکمش (و برد
فعل مضارع در دندن دیدلر صوق سویشلر * شنیدم که سحر گاهی ملک باتی چند از خاصان
بر بالین قاضی رسید شمع را دید ایستاده و شاهد نشسته و می ریخته و قدح شکسته و قاضی در
خواب مستی بی خبر از ملک هستی بلطغش بیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب بر آنددر یافت که
حال چیست گفت از کدام جانب بر آمد گفت از جانب مشرق الحمد لله که هنوز در تو به بازست
بحکم این حدیث که (لا یغلق باب التوبه علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربها) گفت استغفر الله
و اتوب الیه * سحر گاهی ایرنه سحر وقتی (ملک پادشاه یا حرف مصاحبت (تی یا حرف وحدت
بر نیجه تنله دیمکدر) (بر حرف صله) (بالین قاضی لامیه بصدیغی اوجنه یعنی باشی اوجنه) (ایستاده
و استاده تخفیف یا ایله طورمش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دیین فاعلی مفعولدن فرق
ایلر ایش (و قاضی مبتدا در) (خواب مستی مستلق او بقوسنده خبر مبتدا در) (بخبر از ملک هستی
خبر بعد الخبر در) (یافت اکلدی حضرت شیخک بخبر از ملک هستی دیدیکندن صکره) (در یافت
یور دیغی ترددن خالی دکل فتامل) (در تو به لامیه در مجازا) (باز بونده آجقدر مفتوح معانسته
(بحکم این حدیث) (با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در) (حکم بونده سند و بخت معانسته در
(که حرف بیان (لا یغلق فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب مبنی المفعول لا یجول معلقا دیمکدر
(باب التوبه فاعل لا یغلقدر و لامیه در مجازا) (علی العباد لا یغلق به متعلق (حتی تطلع ان مقدره

ردابن سیدعلی و سروری
ردابن سیدعلی و سروری

ردسروری

ایله منصوبدر الی ان تطلع دیمکدر (الشمس لفظا مرفوع فاعلی) من مغربها تطلع به متعلقدر
(استغفر فعل مضارع متکلم وحده) (الله لفظا منصوب مفعولی) (و توب استغفر به معطوف فعل
مضارع متکلم وحده در نصر بابتک اجوف و او بستند) (البه اتوب به متعلقدر) (محصول ترکیب)
ایستدم که اول صباح وقتند پادشاه خواصندن برنجه شخصله فاضلک باشی اوچنه ایرشدی
یعنی کلدی شمی کوردی برنده طوروب ینار و دلبر مجلس کنارنده اوتورمش و باده دوکیش و قدح
صممش یعنی یونلری بویه کوردی و قاضی مستلک او بقوسنده و اراق عالمندن بخبر ملک آتی اطفله
بیدار ایلدی یعنی او یاردی و دیدی قالی که آفتاب طلوع ایلدی قاضی اکلدی که حال ندر دیدی
آفتاب نه جانیدن طلوع ایلدی پادشاه مشرق جانندن دیدی قاضی دیدی الحمد لله که توبه قیوسی
هنوز اچقدر بو حدیث شریف استدلالله که توبه قیوسی باغلمان عباد اوزره شمش مغربدن
طلوع ایدنجه اندن صکره قاضی دیدی ایلدیکیم خطا در اللهم من مغفرت و عفو طلب ایدرم و دخی
نامشروع و نامعقول ایش ایشلم خدایه توبه و رجوع ایدرم یعنی جیع نامشروع ایشلردن شمیدی
کروفر اغت ایدرم * قطعه * این دو چیزم برکاه انکیختند * بخت نافر جام و عقل ناتمام * چیزم بی
معناده کاهه مقیددر (انکیختند فعل ماضی جمع غائب اگر ایلدیلر یعنی قدر دیلر دیمکدر) (بخت
نافر جام بیانیه) (ناحرف توصیف نفی) (فرجام فانک فقیله ایشک صوکی عاقبت کار معناسنه
(محصول بیت) قاضی توبه و استغفار ایلد کدن صکره بویکی بیتله اعتذار ایدر که بویکی نسته بی
کاهه قدر دیلر بریسی عاقبتسز یعنی ابر و ناقص طالع و بریسیده ناتمام و ناقص عقل (مصراع
ثانی مصراع اولی بیان ایدر حاصلی طالعکم و عقلک قصور ایدر بی معصیه اغرا و اغوا ایدن
* کر کرتارم کنی مستوجیم * و بر بخشی عفو بهتر ز انتقام * مستوجب استغفار با بندن
اسم فاعلدر مستحق معناسند (با حرف تأکید) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
واقعدر بغلر سک دیمکدر) (عفو مبتدا بهتر خبر) (ز انتقام بهتر متعلق جمله اسمیه جواب
شرطدر) (محصول بیت) اگر بی جرم ایچون مواخذه ایدوب کرتار عفو بت و عذاب ایدرسک
لایق و مستحقم و اگر رحیمک صفتیه متصف اولوب کاهمی و جرمی بغلر سک بهر حال
عفو و غفران انتقام ایدوب عفو بت ایلکدن بکر کدر * ملک گفت توبه درین حالت که
بر هلاک خود اطلاع یافتی سودی ندارد قال الله تعالی فلیک ینفعهم ایمانهم لما رآوا بأسنا *
یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سودی یا حرف تنکیر یا وحدت دینلر فکر سز سوزیلر) (فا
جواب شرطه داخل اولان فادر) (لم یک اصلی بکون ایدی لم جازمه داخل اولمغه انتقاء
ساکنین واقع اولدی و اودن و نودن و اوحذف اولندی لم بکن قالدی صکره نون کثرت استعمال
ایچون تخفیف ا حذف اولندی جواز طریقله لزوماد کل) (ینفع فعل مضارع مفرد مذکر غائب هم
ضمیر منصوب متصل مفعولی) (ایمان لفظا مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل مضاف الیه
لما وقتا دیمکدر) (رأوا فعل ماضی جمع مذکر غائب مهموز العین معتل اللام و او ضمیر سابقده
مذکور کفار راجعدر) (بأس لفظا منصوب مفعول نا محلا مجرور مضاف الیه در) (محصول ترکیب)
پادشاه دیدی بو حالتده توبه که کندی هلاک که مطلع اولدک فائده و برمن تنکه خدا پیورر
مشکر که ایمان کنورمک نفع و برمن وقتا که شدت عذابمزی کوردیلر یعنی ایمان باس و خوف
مقبول دکلدر سنده ای قاضی هلاک اولاجنک بلدک که توبه و استغفار ایلر سک * قطعه *
چه سود از دزدی آسکه توبه کردن * که نتوانی کند انداخت بر کاخ * دزدی یا حرف مصدر
(که حرف بیان) (نتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب) (کند لفظ مشهور در فارسیده و ترکیده
و ترکیجه او قرغ دیدیلر) (کاخ کاف عریضه قصر در کوشک معناسنه) (محصول بیت)

رد سروری و شمی

مطل

اوغر یلقدن

اوغر یلقدن نه فائده اول وقت توبه ایلک که کوشک اوزره کند اتمغه قادر اولمیه سین یعنی
قصره چیغماغه عدم قدر سکدن خر سز لقدن توبه ایلک نه فائده ایدمیه سنده ای قاضی عفو بتدن
خلاص اولمیه جفک بلور سین که توبه ایدر سین * بلند از میوه کوکوتاه کن دست * که کوته
خود ندارد دست بر شاخ * بلند کونک مقدم مفعولدر (از میوه کوتاه کنه متعلقدر) (مخاطب
تجربد ایدوب اکا خطاب ایدوب کودر یعنی بلنده سوبله) (کوکوتاه اذات تا کبدر دین
زاند سر یلش) (دست کنک مفعول اول صریحی) (وکوتاه ثانیه) (وازمیوه غیر صریحی) (که
حرف تعلیل) (کوتاه مبتدا) (خود اذات تا کید) (ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی
تختده کوتاهه راجع ضمیردر) (دست مفعول صریحی) (و بر شاخ غیر صریحی و جمله فعلیه
خبر مبتدا در) (محصول بیت) بلند اولان کیمسه به سوبله ای مخاطب مجرد که الکی میوه دن
کوتاه ایلد یعنی قصه ایلد حاصلی الک چک اوزانمیه میوه به یعنی بوتنیه بلند قائمه لازمدر (کوتاه
قد اولانه لازم دکلر زبر کوتاه قامت خود داله و بداغده ال طوماز یعنی ال ایشدره مز که اکا تنیه
لازم اوله * ترابا وجود چنین متکری که ظاهر شد خلاص صورت بنندن این بکفت و موکلان
عقوبت دروی او یختند ککفت حرادر خدمت سلطان یک سخن باقبست ملک پرسید
آن چیست گفت * متکری با حرف وحدت (که حرف رابط صفت) (خلاص تراقرینه سبله
خلاص توتقد برنده در و مبتدا در) (صورت بنندن خبری ملحوظ و متصور دکل دیمکدر) (موکلان
عقوبت لامیه) (موکلان جلا دردن لغم طوتن زاند سوبلش) (در حرف صله) (وی ضمیر قاضی به
راجعدر) (او یختند یا بنیدیلر دیمکدر) (او یختند برینه آویخت یا زان و فاعلی پادشاهی طوتن
غرب مطالعه سی و ازمش) (گفت قاضی) (مر اتم دیمکدر) (محصول ترکیب) سنک
بوتنیلر بر نامشروع ایشک وجودیه که سندن ظاهر اولدی خلاصک صورت بغلر یعنی
خلاص ایلککه معقول دکلدر پادشاه بوسوزی سوبلدی و اشکیجه موکلاری یعنی جلا در
قاضی به یا بنیدیلر قاضی دیدی نیم پادشاه خد متده برسوزم باقبدر یعنی برسوزم دخی وار دیمکدر
پادشاه صور دیکه اول ندر قاضی دیدی * قطعه * باستین ملالی که بر من افشانی * طبع
مدار که از دامت بدارم دست * با حرف مصاحبت سببی متضمن (طبع مداره متعلق
(آستین ملالی بیانیه) (و یا حرف وحدت) (یا حرف تنکیر حرف مصدر دین بکیش سوبلش
(که حرف رابط صفت) (افشانی فعل مضارع مفرد مخاطب سلکرسین اغراضدن کایتدر
(طبع مدارک مفعول صریحی و باستین غیر صریحی) (مدار فعل نهی مفرد مخاطب دار بندن
طومغه دیمکدر) (که حرف بیان) (از دامت بدارم مفعول غیر صریحی و دست صریحی
(محصول بیت) بر ملال آستین سبیلله و یا ملال آستین سبیلله که نیم اوزریمه سلکرسین یعنی که
بدن اغراض ایدر سین طبع طومغه یعنی امید ایلد که دامکدن الم طونام یعنی انککدن الم حکم
* اگر خلاص محالست ازین کنه که مرا * بدان کرم که نوداری امید واری هست * بدان
با حرف صله (که حرف رابط صفت) (امید واری یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر
خلاص محال اید یعنی قورنلق ممکن دکلر ایدسه بو کاهدن که بخدر یعنی بنده اولان
کاهدن خلاص جائز دکلر ایدسه اول کرمه که سنک و ارامیدلک و اردر یعنی کرم و لطفکه امید
وارم اندن رجایی قطع ایلد * ملک گفت این لطیفه بدیع آوردی و این نکته غریب گفتی
ولیکن محال عقلست و خلاف شرع که ترا امر و ز فضل و بلاغت از جنک عقوبت من
برهاند عسلحت می بینم که ترا از قلعه بشیب اندازم تا دیکران عبرت گیرند گفت ای خداوند جهان
پرورده نعمت این خاندانم و نه تنها من این کنه کرده ام دیکری انداز نام عبرت کیرم ملک ازین

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

سخن خنده آمد و بعفوا ز سر خطای او در گذشت و متعنتان را که اشارت بکشتن او کرده بودند * گفت ملک دیدی (لطیفه آوردنك مفعول اولی و بدیع ثانیه بدیع عجب دیکدر) و نکته گفتنك مفعول اولی (و غریب ثانیه غریب معنایسته در (لطیفه بی بدیع و نکته بی غریب معنای ایدن نه ملاحظه ایلدی مسکن (چنگ عقوبت بیانیه (ومنه اضافت لامیه در (باحرف صله (و شیب نشیدن مخفف لفظ در (شین نشیدن مخفف اولدی بغی کی آشفنا و آت وانش معنایسته مستعمل لفظ در کاه اولور که اتباع و مزاجه طریقله تیب لفظنی بو که عطف ایدوب شیب و تیب دیرلر عریضه حسن بسن و ترکیده قزن قزن دیکدری کی (پرورده نعمت این خاندانم لامیه لر در (پرورده اسم مفعول در (سر سودا وجهت معنایسته در (خطایه اضافت لامیه در (متعنت تفعل بابشدن اسم فاعل در بر کیمسه نك ذلتی استکه دیرلر (الف و نون ادات جعدر (محصول ترکیب) یاد شاه دیدی بو لطیفه بی عجب کنوردك و بو نکته بی غریب سوینلدك و لیکن محال عقولدر و خلاف نقل که سنی بو کون فضل و بلاغت بنم عقوبتم بیخه سندن قورتره یعنی خلاص ایلده مصلحت اتی کورورمکه سنی قلعه دن اشاعه خندقه اتام طوتلر یعنی تا کیم غیرلر عبرت الی لافاضی بوسوزی ایشید نیجه دیدی ای جهانك پادشاهی بو خاندانك نعمتی پرورده سم بو کاهمی بالکر بن اشلافتم پندن غیر یسنی آت تا کیم بن عبرت لام پادشاهه بوسوزدن خنده کلدی یعنی کولدی و عفو ایلده انك خطاسی سودا سندن یکدی و انك متعنتلرینه که بو نك هلاکته اشارت ایلشیر ایلدی دیدی * بیت * همه حال عیب خوشنید * طعنه بر عیب دیکران مزیند * حالك عیبسه اضافتی اسم فاعلک معنایسته اضافتی در (و خوبشینه لامیه در (طعنه هاء رسمی علامت نقلدر عرضه و معشوقه کی (عجب دیکران مصدرک معنایسته اضافتی در (مزیند فعل نهی جمع مخاطبدر اورماک دیکدر (محصول بیت) جیعکز کندی عیبکزك جالبسمز یعنی هر بر یکزده نیجه در او عیوب وارد ایلدی غیر یلرک عیوبنه طعنه ایلک * حکایت منظومه * جوانی پاک باز و پاک رو بود * که با پاکیزه روی در کز و بود * جوانی یا حرف وحدت (پاک باز وصف ترکیبدر پاک نظری دیکدر مصلح معنایسته (پاک روده وصف ترکیبدر پاک یوریشلو معنایسته مستقیم دیکدر (که حرف رابط صفت (باحرف صله (پاکیزه پاک معنایسته در (پاکیزه روی وصف ترکیبدر کوزل یوزلی (و یا حرف وحدت (در حرف ظرف (کروکاف عجب کسریله و انك قحجله رهن معنایسته در (محصول بیت) بر پاک باز و پاک روجوان و ارادی یعنی صالح پاک دامن که بر پاک رویه مرهون ایدی یعنی گرفتار و مبتلا ایدی (بعضیلر کرو و بر نسه کرو باز دیرلر کاف عربینك و انك قحجه لریله کشتی معنایسته و در یا عبارتی بو که قرینه طوتدی لیکن عریضه بویه برده و او اعلال اولماق خلاف قباسدر انکیچون مشهور لغتلرند موجود دکل و فارسی لغتلرند کرو قوضوق دیشه دیرلر یعنی ایچی بوش دیش که قورت یمش اوله علی کل حال عربی و فارسی لغتلرند موجود اولما یحقی فرنگجه و یا اورجه اولقی کرک * چنین خواندم که در دریای اعظم * بگردابی در افتدند باهم * که حرف بیان (با حرف صله (گرداب کاف عجمک کسریله صوچولکی یعنی صوچور یلوب بادیفی بر که هلاک اولقی خوفی اوله عربجه (در دور دیرلر (و یا حرف وحدت (در حرف ناکید) افتادند و شدیلر (باهم یله (محصول بیت) حکایه لده شویله اوقدم که دریای اعظمده بر گردابه دوشیدیلر انکیسمی یله (حضرت شیخ نویسنده اجمال ایلش (یعنی نیجه دوشد کلدی بیان اولمیدی * چو ملاح آمدش تا دست کبرد * مبدا کاندران حالت بمبرد * (ملاح کمیچی (آمدش شین معنایسته دسته مقیددر (دستش تقدیرنده (تا حرف تعلیل (مبدا فعل نهی غائب (کاندران (که حرف بیان (بمبرد

دسروی

ایکچی قزن قافک ضمیمه در
للطایع

ردشعی

حیا تفصیل واجمیدر
للطایع

فعل مضارع مفرد غائب فاعلی فحشده جوانه راجع ضمیر در (محصول بیت) چونکه ملاح کلدی تا عاشق جوانك این طوته اولیه کیم اول حالتده اوله دیو * همی گفت از میان موج و تشویر * مرابگذار و دست یار من کبر * همی ادات حکایه (میان موج لامیه در یا بطنیه (تشویر نالک قحقی و شینك سکونیه بحالت معنایسته در (تشویر معنایسته کلدور (بعضیلر موجد عطف تفسیری طوتدیلر (بگذار قوی یعنی ترک ایلده (دست یار من لامیه لر در (کبر فعل امر مفرد مخاطب طوت دیکدر (محصول بیت) (جوان ملاحه موج و تشویر یعنی حجاب در یا اورته سندن سو یلردی بی قو و یاریمك این طوت (یعنی اتی خلاص ایلده بن بو غلور سم بو غلام * در بن کفتن جهان بروی بر آشف * شنیدندش که جان میداد و میکفت * جهان مبتدا (و بر آشف خبری (شنیدندش شین جوان معهوده راجعدر (که حرف بیان (محصول بیت) بوسوزی سو یلرکه جهان اوزرینه بریشان یعنی قرش مورش اوادی اکا یقین اولان کیمسه لر اتی ایشیدیلر که جان و بروردی و سو یلردی سو یلرکی کلن بیتك مضمونیدر * حدیث عشق از ان بطل میوش * که در سختی کندیاری فراموش * حدیث عشق لامیه (بطل بیکار دیکدر یعنی در عشقندن خالی (منیوش فعل نهی مفرد مخاطب در (نوشیدنن ایشتمک و دیکلمک معنایسته (که حرف رابط صفت (سختی یا حرف مصدر (یاری یاسیده بویه در دوستلق معنایسته (فراموش اسم مصدر در اوتقه دیکدر (محصول بیت) (عشق قصه سنی اول بطلدنن کله که شدت حالده یارلغی و دوستلغی فراموش ایلده اونوده * چنین کردند یاران زندگانی * ز کار افتاده بشنو تابدانی * یارانندن مراد عشاقدر (زندگانی یا حرف مصدر در در درلک دیکدر (کار افتاده مجرب احوال دیکدر (یعنی باشه ایش دوشمش دیکدر بو بیتك مصراع اولی ایات سابقه به ناظر در (و مصراع ثانیه ایات آتیه به فندبر (محصول بیت) مذکور جوان کی ایلدیلر یاران دیرلکی پس باشه ایش دوشندن یعنی احوال روزگاری تجربه ایلیدن ایش مراد مجرب احوال دن حضرت شیخ کنیدر انك ایچون بودر که ناله سین * که سعدی راه و رسم عشق بازی * چنان داند که در بغداد تازی * که حرف بیان در مصراع ثانی (سعدی مبتدا (رسم بونده عادت و قانون معنایسته در (عشق باز بونده عاشق معنایسته در (و یا حرف مصدر عاشقلق دیکدر (مصراع ثانی خبر مبتدادر (که حرف بیان تازی عربی دیکدر عربی دل مراددر (بغداده تخصیص ایلک وجهی بودر که کندی زمانده بغدادلی عرب و عجم دیلنی فصیح سو یلرلر دی اما بوزمانده ایکسندنده بی بهره بر بلوک جهله در (محصول بیت) سعدی عاشقلق راه و رسمنی آنجلین بیلور که بغدادده عربی دیلی یعنی اهل بغداد لسان عربی ابو بیلد کلدی کی (سعدی عشق بازلق طریقنی آنجلین ابو بیلور مصراع ثانیه معنایسته آنجلین بیلور که بغدادده عربی بیلور یعنی شبهه سز بغدادده عرب و ارادی و کندی بیلدی کی عشق بازلق رسم و راهنی دخی آنجلین بیلور دین کیمسه هیچ نسه بلز ایش * دلاری که داری دل درویند * ذکر چشم از همه عالم فرویند * بو بیت حقیقی به و مجازی به محملدر (دلارام وصف ترکیبدر آرامیدنن دیکلمک یعنی راحت اولقی (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (دلارام دارینك مقدم مفعولدر طو نارسین دیکدر و آر لغدن تعبیر در (دل بندك مفعول صریحی و در (غیر صریحی (او ضمیری دلارامه راجعدر (بند فعل امر مفرد مخاطب در (بندیدنن بغله دیکدر (در دخی دیکدر (چشم فرویندك مفعول صریحی (و از همه عالم غیر صریحی فرویند نوم دیکدر (محصول بیت) بد دلارامک که وار کو کلکی اکا بغله یعنی اکا تعلیق ایلده دخی کوزوکی جیع عالم دن بوم یعنی اندن غیری به التفات ایلده اگر ظاهرا دلا رایی در واکر باطن (مصراع ثانیه معنایسته کرو دو کلکی عالم دن چشمکی اشاعه بقله دین معنای

ردشعی

ردشعی

فتی بد باغش * اگر لیلی و مجنون زنده کشتی * حدیث عشق ازین دفتر نوشتی * دفتر دزد
مراد کتاب کلسه تاندر (کشتی) و نوشتی یاری حرف حکایه در (محصول بیت) اگر
لیلی ابله مجنون زنده اولادیدی (یعنی صاغ اوله لردی عشق قصه سنی بو کابدن بازار لردی
یعنی هر بریسی) حضرت شیخک بوسوزی بشجی یا به نسبتدر که عشق بایدر * باب ششم
در ضعف و پیری * حکایت * باطنه دانشمندان در جامع دمشق بختی همی کردم
ناگاه جوانی از در درآمد و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی داند اشارت
بمن کردند کتم خیرست گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت زعست و زبان فارسی چیزی
می گوید و مفهوم مانعی گردد اگر بکرم قدم رنجه شوی مردیابی باشد که وصیتی کند چون
بسالینش فرار سیدم این میگفت * با حرف مصاحبت (طائفه دانشمندان بیانیه) طائفه
همزه سنی حرف وحدت درین خطا سولش (بختی یا حرف تنکیر) پیری یا حرف وحدت
(صد و پنجاه ساله بوزاللی یا شلی دیمکدر) حالت زع لامیه (با حرف مصاحبت) زبان فارسی
بیانیه (چیزی یا حرف وحدت) واو حرف حال (مفهوم ما لامیه) نمی گردد اولماز دیمکدر
نمی شود معناسنه (بکرم یا حرف مصاحبت) قدم رنجه شوی الم و زجت معناسنه در
قدم زجته کورسک دیمکدر بیاق پوریمکدن کایتدر (مزدیمک ضمیلله وزانک سکونیه
اجرت و کرا دیمکدر اما بونک کبی پرزده ثواب معناسنه در) بابی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
بایدندن بولق معناسنه بافتندن دینار خطا ایلدیلر (باشد که اولاه که یعنی هر جودر که دیمکدر
(وصیتی یا حرف وحدت) یا حرف تنکیر (بسالینش یا حرف صله یصدغه دیمکدر) فرا
حرف تا کید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایشدم دیمکدر) این میگفت بویکی بیتی
وقور دی (محصول ترکیب) دانشمند طائفه سبله بحث ایلر ایدم جامع دمشقده یعنی بنی
امیهده ناگاه بر جوان قیودن ایچری کیردی و دیدی سزک ارا کرده بر کیمسه واریمدر عجم دینلی
پیلور شیخ دیر که بکا اشارت ایلدیلر یعنی ایشته بوییلور دیدیلر بن دیدم خبر در جوان دیدی
بوزاللی یا شنده بر پیر حالت زعده در وفارسی داله برنسه سولر حالبو که بزا کلا مرزا اگر کرمله
قدم رنجه اولورسک یعنی زجته کورسک ثواب بولور سین هر جودر که بروصبت ایلله مبادا
فوت اوله چونکه یصدیغه یعنی باشی اوجنه ایشدم بویکی بیتی وقور دی * قطعه * دمی چند
کتم برارم بکام * در یغا که بکرفت راه نفس * دم نفس یا حرف وحدت (چند نیجه دیمکدر
ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلمشدر تقدیری کتم دمی چند) برآرم چیقارم دیمکدر
(بکام یا حرف صله یا حرف مصاحبت کامه و یا کامله دیمکدر) کام کاف عربیه بونده ایهام
طریقله مذکور در مراد ایلله دماغ پینده فتامل (در یغاداله کسره وضعه لغتدر) الف حرف
ندا یعنی حرف ندبه (بکرفت فعل ماضی مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه طوتلدی دیمکدر) راه
نفس لامیه (محصول بیت) دیدمکه برقاج نفس مرادیمجه کتورم یعنی چیقارم یا خود اغزمه حاصلی
برقاج زمان بشایوب عمر سوررم در یغ و حیف که نفس بولی طوتلدی چقمغه بحال قالدی حاصلی
اجل کلدی ایشدی (مصراع اولک معناسنی ابتد مکه برقاج نفس مرادله بوقاری کتورم دین
ادابی ابو کتورم * در یغا که بر خوان الوان عمر * دمی چند خوردیم و گفتند بس * بعضی نسخده
دمی خورده بودیم واقعدر (خوان الوان عمر بیاندر در) محصول بیت (حیف که بحمرک دلری درلی
نعمتی سفره سنده یعنی انواع نعم عمرده بر نیجه نفس بیدک و اجدنک و بیزیدک دید بلر حاصلی
نفقه مز قطع ایلدیلر) خوان بونده سفره معناسنه در دین کیجه بیدیکن بیلریمش * معنای
این سخنی باشامیان بهر بی کتم نجب کردند از عمر دراز و تأسف خوردن او بر حیات دنیا کتمش

رد شعی

رد شعی

رد شعی

چه گونه درین حالت گفت چه کویم * (محصول ترکیب) بوسوزک یعنی بویکی بیتک معناسنی
شام قومنه عربجه سوبلدم نجب ایلدیلر انک اوزون عمرندن و حیات دنیا به تأسف و غصه
بیدیکنه دیدیم نیجه سین بوحالنده دیدی نه دیمیم * قطعه * نه دیده که چه حختی همی
رسد بکسی * که ازدهانش بدر میکنند دندان * ندیده استفهام انکاری کورممش مبین
دیمکدر (که حرف بیان) بکسی یا حرف صله (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت
(دهانش نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقوئق کرک) بدر طاشره دیمکدر (میکنند
کاف مضموم اوقیق کینونت معناسنه اولور ایدر لر دیمکدر یعنی طشره ایدر لر چیقاردهندن
عبارت اولور اما کاف مفتوح اوقیق قو بار لر دیمکدر علی کل حال چیقارمقدن کایتدر
(دندان یا حرف وحدت) محصول بیت) کورممش مبین که نه شدت الم ابریشور شول
کیسه به که دهاندن بردیشنی چیقاره لر یعنی بردیشنی چیقار نیجه نه قدر الم چکر ندیده همزه سی
خطاب ایچوندن دین یا خطا بندن و همزه توسلدن آگاه دکل ایمش * قیاس کن که چه حالش
بود دران ساعت * که از وجود عزیش بدر رود جانی * حالش ضمیری کسی به راجعدر (وجود عزیش
بیانیه و شین بنه سابق کبی) جانی یا حرف تنکیر (محصول بیت) قیاس ایلله که حالی نه اولور اول
ساعته که وجود عزیش بندن جانی چیمه کیده یعنی روحی بندن چیمه کیده مصراع ثانی ک معناسنی
که انک عزیش وجودندن بر جان طشره کیده دین قنده انسانده برقاج جان واریمش کبی * کتم
نصور مرک از خیال بدر کن و وهر راطیعت مستولی مکر دان که فیاسوفان گفته اند که مزاج
اگر چه مستقیم بود اعتماد بقار انشاید و مرض اگر چه هائل بود دلالت کلی بر هلاک نکند اگر
فرمای طیبی را بنحوائی تا معالجه کند که به شوی گفت هیاهات * تصور مرک مصدرک مفعولنه
اصافیدر (مستولی غالب دیمکدر استفعال بایندن اسم فاعلدر) مکر دان فعل نهی مفرد
مخاطب ایلله دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در) که حرف تعلیل (فیلسوف فالتک و لامک
فقه لر یله حکیم معناسنه در) که رابط مقول و قول (اعتماد بقا مصدرک مفعولنه اضافیدر
(وراداد صله) هائل قور قیج (طیبی یا حرف وحدت) و راداد مفعول (نا حرف تعلیل) هیاهات
یعنی محالدر (محصول ترکیب) پیره دیدم که اولوم تصور بنی خیال کدن اخراج ایلله و وهر و خوفی
طبیعتکه غالب ایلله زیرا حکما دیمشدر در مزاج اگر چه مستقیم وقوی اولور بقایه اعتماد ایلکه
لایق دکل و مرض اگر چه هائل و مخوف اولور اما هلاک کلیه ادلالت الیز اگر بیورسک سکا
برطیب دعوت ایدم تا کیم سکا معالجه ایلد که ایو اوله سین یعنی صاغله سین هیاهات دیدی یعنی
بو محالدر * مثنوی * خواجه در بند نقش ایوانست * خانه از پای بست و برانست * خواجه
وزاده و نعطی واجب اولان ارباب دولته مستعملدر بونده مطلقا دولتی مراد در (بند بونده
قید وهوس و ارز و معناسنه) نقش ایوان مصدرک مفعولنه اضافیدر ایوان کسر همزه ایلله
چاردا قدر عریبدر اما عجم فتح همزه ایلله اوقور (پای بست پای عربک فتحیه عمل معناسنه در که
عربجه اساس دیرلر باء محمله اولسنیده نیچو زایلین افتر ایلش) ویران خراب دیمکدر (محصول بیت)
خواجه قصرک نقشی قبدنده در لیکن خانه تمدن خرابدر یعنی سن بنم ایچون طیب تدارک ایلده سین
لیکن بناء وجود فسیاه مشرفدر * دست برهم زند طیب ظریف * چون خرف بنید اوفتاده
خریف * دست زندک مفعول صریحی (و برهم غیر صریحی) و طیب فاعلی (و ظریفه اضافتی
بیانیه در) خرف خاه معجمه ک فنی وراء مملکه ک کسر یله صفت مشبهه در بونامش معناسنه (خرف
(بندک مفعول ثانیه و افتاده و ایلله اکا قیددر) و حریف یعنی شخص مفعولی اولی (محصول بیت)
ظریف اولان طیب البی بر برینه اورر تأسف و تغانین طریقله اما علاجه مباشر و از چونکه

رد شعی

رد شعی

رد شعی

خریف مریضی یونامش و دوشمش کوره یعنی حالت نزاع قریب و مشرف علی الموت کوره زبرا
 بلور که علاج پذیر اولوب سی ضایع اولور * پیر مردی زننغ مینالید * پیر زن سنداش همی مالید
 * پیر مرد در پیر تقدیرنده در بر قوجه ارکشی (زننغ بر مضاف مقدر در تلخی نزع دیمکدر) (مینالید حکایت
 حال ماضی معنایه ای کدر دی دیمکدر زبرا جنن اجسی سائر آجیلره بکزه من (پیر زن تقدیری پیره
 زبدر ضرورت وزن ایچون وقرینه قائم اولدیغیچون یاه وحدت ترک اولندی بونده بر قوجه قری
 دیمکدر زوجه سی وقرننداشی و متعلقانندن بر قری اولوق جازدر (صندل هند دیارندن کلور
 بر خوش قوقول اغاچدر آنی دکر منده و یادور پله اون ایدرل وانی کلابله خلط ایدوب دفع صداع
 ایچون باشه سورتر و دفع حرارت ایچون الله ویاقلره (شین ضمیر پیره راجعدر) همی مالید حکایت
 حال ماضیدر لغته اومق دیمکدر اما بونده سورتمک معنایه در (محصول بیت) بر پیر مرد نزع
 آجینندن ای کدر دی و بر پیره ذن اکا صندل سورتری * چون محبط شد اعتدال مزاج * نه عزیمت
 اثر کندنه علاج * چون حرف تعلیل (مخبط نفعیل بایندن اسم مفعولدر لغته دوشمش دیمکدر اما
 بونده مختل معنایه در) اعتدال مزاج مصدرک فاعلنه اضافتیدر (نه حرف نفیدر معناده کنده
 مقید) عزیمت بردره بر نسنه اوقوبوب اوفورمکه دیرل (رقبه ده دیرل رانک ضمی و فاذک سکونیه
 وفار سیجه افسون دیرل) علاج مفاعله بایک ایکنی مصدر یدر (عزیمته معطوف) عزیمت مبتداء
 اول واثرائی و ثانی خبریله خبر اول تقدیری عزیمت اثر کندندر (محصول بیت) چونکه اعتدال مزاج
 مختل اولدی یعنی مزاج اعتدال دوشدی اکانه افسون تأثیر ایدر ونه علاج * حکایت * پیری
 حکایت کند که دختری خواسته بودم و جگره بکل ارسته و مخلوط با او نشسته و دیده و دل در بسته
 شبهای دراز مخفتمی و بزلهای لطیفها کفتمی تا باشد که وحشت نکند و دوه و انست پذیرد از آن جمله شیمی
 کفتم که بخت بلندت یار بود و چشم دولت بیدار که بحسب بیری افتادی بخت و جهان دیده کرم و سرد
 روز کار چشیده و نیک و بد از موده حق صحبت بداند و شرط مودت بجای آرد مشفق و مهر بان
 خوش طبع و شیرین زبان * دختر دلک ضمی و خاء مجمله نیک سکونیه و تانک فقیله قیره دیرل
 (و یا حرف وحدت) شبهای دراز بیانیه (نخفتمی نخفتم فعل نفی ماضی متکلم و جده و یا حرف
 حکایت بذله لطیفه دیمکدر) و هاداد جعدر (لطیفها عطف تفسیری) کفتمی اعراده
 (نخفتمی کیدر) تا حرف تعلیل (بخت بلند بیانیه) و تا معناده یاره مقیددر (بود جازدر که
 فعل اوله) و جازدر که اادات زمانیه اوله یارک اولدی و یارک ایدی دیمک اوله (چشم دولت بیدار
 مذکور فقره به معطوف) که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) با حرف صله (صحبت پیر مصدرک
 مفعولنه و یا فاعلنه اضافتیدر) و یا حرف وحدت (جهان دیده وصف ترکیبدر جهان
 کورهش دیمکدر) مشفق افعال بایندن اسم فاعلدر (و مهر بان عطف تفسیر لدر) یعنی
 اسرکچی معنایه و محبتی (محصول ترکیب) بر پیر حکایت ایدر که بر قز دیلدم یعنی بر قز نکاح
 ایلدم و کردک خانه می کل ایل از آسته و پیر آسته ایلدم و خلوتنه آنکله اوتودم و کوز می
 کوکلمی اکا بیلدم یعنی اکا کوکل و یردم بونده کلنج بر بود تقدیر اولنور اوزون کیجه ل
 او یومز دم و بذله ل و لطیفه ل سو یلردم که وحشت طومغه یعنی تو حش ایلله و بخله انس
 و مو انست قبول ایلله (حاصلی بخله ایلشه ذکر ایلدی که احوالک جینندن برینی بودر که بر کیجه
 سو یلردم که بخت بلند یارک ایدی و یارک اولدی و چشم دولتک بیدار ایدی و یا بیدار اولدی که
 بر پیرک صحبت دوشدک شمش و جهان کورمش و روز کارک اسبسی و صوغنی طامش
 و او ویرامز ایشلر صنامش حق صحبتی بلور و شرط صحبت و مودتی برینه کتور و مودتی
 و محبتی خرس طبع و شیرین زبان * مثنوی * تا توانم دلت بدست آرم * وریا زاریم نیازم

پیره زن اولدقد نصکره
 اشوا احتمالات تکلفی بولنه
 صایطامق شاعرانه در
 لطایع

تا حرف توقیت (توانم قادر م دیمکدر) بدست (یا حرف صله) آرم فعل مضارع متکلم
 و جده کتوردم (وار کردن محفقد) وریا زاریم فعل مضارع مفرد مخاطب (و مضمیر ضمیر
 منصوب متصل مفعول یاه ضمیر) یعنی ضمیر خطاب مفتوح اوفتی کرک وزنه خلل کلیمه
 واکرخی انجدر سک دیمکدر بونده متعیددر (نیازارم فعل نفی مستقبل متکلم و جده لازمه
 متعدی بیننده مشترکدر یعنی انجیم) و یاسنی انجیم دیمکدر (نیازارم دینلر نونک کسر یله
 نیاز کتوردم یعنی حاجت کتوردم معنایه بینی مردف ایدوب مقفا الما مشلر) (محصول بیت)
 مادام که قادیم کوکلمی اله کتوردم (یعنی اله الورم حاصلی المدن کلدکی دکلکی کوکلمی
 رعایت ایدرم) (و یا ایده یم واکر فیضانی انجیدر سکده انجیم و یاسنی انجیم * ورجو طوطی
 شکر بود خورش * جان شیرین فدای پرورش * بوشربیه مذکور شرطیه به معطوفدر
 (پس بونده و برینه کر ذکر ایدنلر متونه مخالف ذکر ایللر) خورش لغته اسم مصدردر
 یش معنایه اما بونده طعام مراد در (جان شیرین بیانیه) فدای پرورش مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (پرورش اسم مصدردر بسلبش معنایه مراد طعامدر) (محصول بیت) واکر
 فرضا طوطی کی شکر اولور سه طعامک جان شیرین سنک سکری غذا لریکه فدا اولسون
 (و یا جانی سنک سکری طعام لریکه فدا ایدیم) (حاصلی سنی سکرله بلیه یم * نه گرفتار آمدی
 بدست جوانی محبت و خبره رای سرتیز و سبک یای که هر دم هوای یزد و هر لحظه رای زنده
 و هر شب جایی خسید و هر روز یاری کیدر * یرک دختره تنه قولندندر (جوانی یا حرف وحدت
 (محبت افعال بایندن اسم فاعلدر متکبر دیمکدر) خبره رای وصف ترکیب در ضعیف و زیون
 فکری یعنی سغیه (سرتیز و صف ترکیب در بیانی معنایه آغر با شلی مقابلی) سبک پایده
 وصف ترکیب در بیانی آغلی یعنی بلرا و کز معنایه (هوای یا حرف وحدت) یزد فعل مضارع مفرد
 غائب یاه عجمک فقیله یزیدنن یخنن دن دینلر خطا ایللریشلر دیمکدر (رای یا حرف وحدت
 (زند فعل مضارع مفرد غائبدر زینندن وورد دیمکدر جایی یا حرف وحدت) (خسید خاک
 ضعیله فعل مضارع مفرد غائب یانور و او یور دیمکدر خسیدندن (یاری یا حرف وحدت
 (محصول ترکیب) قیره دیر که بر متکبر جوان لنه گرفتار کلدک (یعنی مبتلا اولدک سغیه و خفیف
 و بلرا و کز که هر نفس بر هوا و هوس بشوره و هر ساعت بر فکر قوللنه و هر کیجه بر یرده یاه و هر
 کون بر نکار طونه * بیت * وفاداری مدار از بلبلان چشم * که هر دم بر کل دیگر سرایند *
 وفادار وصف ترکیب در (و یا حرف مصدر) مدار فعل نهی مفرد مخاطب طومغه دیمکدر
 (از بلبلان مداره متعلقدر) چشم مدارک مفعول صریح اولی در (وفاداری نانیسی) (از بلبلان
 غیر صریحی لیکن تقدیری چشم وفاداری مدار در) (یعنی وفادارلق امیدنی طومغه دیمکدر) که
 حرف تعلیل (کلی یا حرف وحدت) (دیگر غیری معنایه در) (سرایند سبک فقی و کسر یله فعل
 مضارع جمع غائب ایدرلر دیمکدر) (محصول بیت) (بلبلار دن وفادارلق امیدنی طومغه یعنی
 انلردن وفاکلر زبرا هر نفس و هر ساعت بر غیری کل اوزره ایدرلر یعنی بر یرده قرار لری یوقدر
 جوانلر که احوالی بولله در سابقا ذکر ایلدی کی * اما طائفه پیران بعقل و ادب زندگانی کنندنه
 بر مقتضای جهل جوانی * طائفه پیران بیانیه (زندگانی یا حرف مصدر در لک دیمکدر) مقتضای جهل
 مصدر مبینک فاعلنه اضافتیدر (جوانی یا حرف مصدر و اضافت بیانیه در) (محصول ترکیب)
 جوانلرک احوالی بیان ایلدک اما طائفه پیران عقل و ادب لره دیرلر ایدرلر جهل و جوانلری
 مقتضای اوزره دکل بعضی نخنده جوانی جهله عطف المثنی * بیت * زخود بهتری جوی
 و فرصت شمار * که با چون خودی کم کنی روز کار * بهتری یا حرف وحدت جوی و شمار

رد این سید علی و سروری

رد شرح جیمیا

رد سروری و شیمی

فعل امر مفرد مخاطب در (که حرف تعلیل) با حرف مصاحبت (چون اادات تشبیه) خودی
یا ضمیر خطاب (کم کاف بحکم ضمیه ضایع معانسه در) کم کنی نك مفعول اول صریحی و روزگار
ثانیسی (و با چون خودی غیر صریحی) (محصول بیت) خطاب عام طریقه نصیحت ایدوب پیور
کنند کدن ایبرك بر کیمسه ارایوب بول وانی ارایوب بولنی فرصت صای یعنی بر اولو نعمت ییل
زیرا کنند کیمسه روزگار کی یعنی احوال و اوقات و ایامکی ضایع ایدر سین (حاصلی کنند کدن اینی
بر کیمسه ایله صحبت ایله و انکله مصاحبتی غنیت ییل (زیرا کنند کیمسه مصاحبت تضایع احوال
و اوقات و ایام و انلاف عمر بلا فائده در) * گفت چندان برین غمط بکفتم و کان بدم که دلش در قید
آمد و صید من شد ناکاه نفسی سرد از دل بردر بر آورد و گفت چندی سخن که کفنی در ترازوی عقل
من و زان آن یک سخن ندارد که از قابله خویش شنیده ام که زن جوانرا اگر تیری در پهلوتشند به
که پیری * گفت پیردیدی (نمط و نسق اسلوب و گونه معانسه در) در قید در حرف صله (قید دن
مراد بند در منته اضافت لامیه در) (صید من مصدرک فاعلته اضافتیدر) نفسی با حرف وحدت
وزان مفاعله بانك مصدر ثانیسیدر (قابله رومده آورده دید کتری خاتوند که طوغان او غلجقارک
کو بکن کسر) (بنکه در دین بکلس سوبلش) (قابله برینه قیلله یازان صحیح متلوه مخالف بازمش
تیری) (و پیری یاری حرف وحدتیدر) (پهلویان معانسه در که عر بجه جنب دیرل (محصول ترکیب)
پیردیدی بواسلوب اوزره اولقد در سوز سوبلدم وطن ایلدم که کوکلی نیم قیدیمه کلدی (یعنی
بکا مقید اولدی و نیم صیدم اولدی) (یعنی بکا شکار اولوب رام اولدی ناکاه دل پردردندن
بر صوغ نفس کتور دی یعنی برآه چکدی و دیدی بوقدر سوز که سوبلدم نیم عقلم ترازو سنده
اول بر سوزك ورن طوناز یعنی اکا موازن دکل که کشدی ایدمن ایشتم که تازه زنک اگر پهلوسنده
اوق و توره یعنی بانه اوق باتوب طور سه یکدر یاننده بر پیرا و توب طور مقدر حاصلی پیرا
همدین و هم پیرا و مقدر اوق باره سنی چکک یکدر * نظم * لمارأت بینیدی بعلمها * شیشا
کارخی شفه الصائم * لما بولایه وجودیه دیرل مشایخ عربك بعضی اسمیه ذاهب اولدی
و بعضی حرف قیده اسمیه ذاهب اولالرجله به اضافتی لازمدر دیدیلر (حاصلی وقت معانسی
متضمندر وقتا که دیمکدر) (رأت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه مهموز العین معتل اللام اصلنده
رایت ایدی اعلال ایه رات اولدی فعت ورنی اوزره وقتا کیم کوردیسه) (فاعل پیرك زوجه سیدر
(بین ظروف مکانیه دندر مضاف اولشتر (یدی لفظنه اصلنده بدین در حالت رفعی بداندر
نصب و جری بدین در تون اعراب بعله اضافتله ساقط اولشدی بنکه نحو کالنده مسطور در
بونده معانسی او کده دیمکدر) (بعل لفظا بحر و مضاف الیه در زوجه بعل دیرل
بانك قننی و عینک سکونیه و زوجه به بعله دیرل ضمیر تأیید رأتک فاعلی اولان زوجه به
راجع در) (شیشا لفظا منصوب مفعول رأت در شیشا دن مراد آت پیر در) (کارخی کاف
مثل معانسه در) (واریخی اسم تفضیلدر رخواه دن رانك فتحی و کسری ایله یو مشغلتی
و کو شکک معانسه در بونده سسترك دیمکدر) (شغه لفظا بحر و مضاف الیه
ارخی در) (شغه دوداغه دیرل صائمه اضافتی لامیه در) (صائم اوزج طویجی کیمسه در و آنک
دوداغی غایتله کوشک اولاغندر اول جهندن پیرك ذکرینی صائیک کو شکرک دوداغنه تشبیه
ایلشدر (محصول بیت) وقتا کیم پیرك زوجه سی پیرك او کنده یعنی زوجه او کنده برشی
کوردیسه یعنی ذکرینی کوردیسه صائیک کو شکرک دوداغی کبی یعنی غایتله سست و زبون
کوردیسه * تقول هذامعه مبه * و انما الرقة للناثم * تقول جواب لما در قیاس قالت دیمک ایدی
لیکن مراد حکایت حال ماضی در سوبلیدی دیمکدر) (و بعضی کیمسه دیدیکه لما مضارع

رد شیعی
رد ابن سید علی و سروری

مطال

مطال

ماضی

رد ابن سیدی علی

ماضی به رد ایدران مصدر به ماضی بی معنای استقباله رد ایلدی کبی (پس تقول قالت معانسه
اولور بویه دین زباده خطا ایلش (و هیچ بوجهله کشدی به دوش سوز دکلدر ز پرا دیدیکه
لما جازمه در یو خودلما وجودیه در که اسم اولدینی تقدیرجه جمله به مضاف اولمقددرش رطلی فتامل
(تقول فاعلی رأتک فاعلیدر) (یعنی پیرك زوجه سی) (هذا اسم اشارتدر مذکور شیه محلا مرفوع مبتدا
(و مبه خبری و معه مبه متعلق) (ضمیر مذکر بعله راجعدر) (و آو حرف ابتدا) (ان حرف در
حروف مشبه بالفعل دن) (و ما حرف کافه که ان حرفنی عملدن کف و منع ایدر) (الرقة رأتک
ضمی و فافک سکونیه مریض اوزره او قیوب او فورمکدر ناکیم افاقت بوله لفظا مرفوع مبتدا
افسون دیمکدر سابقا بومعنای غیر متله تعیر ایلش ایدی (لیکن بونده مراد شیوه و نازدر) (للتاثم
لام حرف جر بمقدره متعلق) (ناثم اسم فاعلدر نوم دن او یون کیمسه به دیرل) (بونده مراد
جوانک ذکریدر جار و مجرور اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا و جمله اسمیه اعرابدن محلی
بوق جمله مستأنفه (محصول بیت) وقتا که بعله پیرك کرینی کوردیسه دیدی بوالتی پیر کنندیه
بله مبتدا یعنی نه کنندیه حیات و آرویه آلتنده رقیه و افسون خود نایمه نافعدر یعنی غنج و دلال
جوانک چکونی تحریرک ایدر پیرك مرده ذکرینی تحریرک ایلز حاصلی جوانک چکونی شخص نایمه
تشبیه ایلش و پیرك شخص مرده به * ز باعی * زن کز برمر دبی رضا برخیرد * بس فتنه و جنک
از آن سرار برخیرد * زن مبتدا (و برخیرد خبری) (و مایلنری خبره متعلق) (کراصلی که از ایدی
ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (بر مرد لامیه) (بر بونده قت معانسه در) (بی رضا
رضاسن دیمکدر (یعنی مجامعسنز) (برخیرد قالفه) (حاصلی دوشکدن موطویه قالفیه) (سرادن
یا ضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون ترک اولدی (محصول بیت) زن که اریک یانندن یعنی دوشکندن
رضاسن قالفه حاصلی موطو قالفیه جو ق فتنه و جنک اول اودن قالفار یعنی اچلغه و چلقلغه
صبر ایدر اما کیچه دوشک خدمتی اولما بجه صبر ایلز مصراع اولک معانسی عورت که زو جنک
قتدن رضاسن و اجازتسر قالفار دین اجازت عبارتندن معلومدر که معنای خلافتیه صرف
ایلش اوله * پیری که ز جای خویش نتواند خاست * الابعصا کیش عصا برخیرد * پیری با حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) (جای خویش لامیه) (خاست ماضی مصدر معانسه در ز پرا
مضارع مقارندر) (الادات استناددر نتواند خاست ترکیبندن) (بعصا با حرف استعانت
(کی جن دیمکدر) (شین ضمیر پیره راجعدر) (عصا برخیرد تقدیری عصا بیش کی برخیرد (یعنی
ضمیر معانده عصایه مقیددر) (محصول بیت) بر پیر که کشدی برندن قالفه قادر اولیه الابعصا ایله
انک عصایی یعنی ذکرینی قلفار حاصلی برندن دکنک سر قالفه قادر اولیا انک دکنکی
قلفار * فی الجملة امکان موافقت نبود و بمقارقت انجامید چون مدت عدت برآمد عقد نکاحش
باجوانی بستند ترش روی نهی دست بدخوی جور و جفای دید ورنج و عنای کشید
و شکر نعمت حق همچنان می گفت که الحمد لله که از آن عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم
برسیدم * فی الجملة حاصل کلام (امکان موافقت مصدرک فاعلته اضافتیدر) (نبود اولدی) (واو
حرف عطف) (با حرف مصاحبت) (مضارفت مصدر در مفاعله بایسندن آریلشقی دیمکدر
(آنجامید آخر اولدی یعنی ابرلشکد دیمکدر) (مدت عدت لامیه) (برآمد جفای) (عقد نکاحش
مصدرک مفعولته اضافتیدر) (وشینه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (جوانی با حرف وحدت
(تند یاوز) (ترش رویه اضافتی بیایه اکتی صورتی دیمکدر) (نهی دست و صف ترکیبدر صفر ایلد
معانسه (یعنی مفلس و فقیر) (بدخویه اضافتی بیایه در) (بواوصاف صفت بعد الصفت واقعدر
(میدید حکایت حال ماضی در سوبلیدی دیمکدر) (میکشید بویه در) (شکر نعمت حق مصدرک

رد شیعی

مفعولنه اضافتی و لامیه در (همچنان بخلین یعنی میگفت عبارتند نصکره جد کبی دیمکدر) عذاب
 الیم برانیده در مولم معناسنه (برهیدم فعل ماضی متکلم وحده فور تلمدیمکدر) و بدین با حرف صله
 (نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت) برسیدم ارشدم حاصلی و اصل اولدم (محصول ترکیب) حاصل
 کلام موافقت اینکه امکان اولدی زیر الت مساعده ایلدی و کار یز مفارقتله تمام اولدی یعنی
 اخرا بر بلشدک انجامیدک معناسنی ارشدیلر دین لغته مخالف سولش (چونکه مدت عدت جقدی
 یعنی تمام اولدی عقد نکاحنی بر جوانه بغلدیلر باوزا کشتی صورتی فقیر بدخوی اندن جور و جفا
 کوردی و ریج و عنایه دردم و الم چکر دی و خدائک نعمته یونچلین شکر ایدردی که الحمد لله که اول
 عذاب الیمدن خلاص بولدم و یونعمت مقیمه ارشدم دیو * بیت * باین همه جوروند خونی *
 نازت نکشم که خو بروی * تند خو و وصف ترکیبدر باوزخو یلی معناسنه (و یا حرف مصدر
 (نازت تاضیر خطاب در) بعض نسخده بارت دوشمش یعنی بوکک (خو رو و وصف ترکیبدر
 و یا ضمیر خطاب (محصول بیت) بوجیع جور ایل و یاوزخو یلوغله نازک چکرم زیر کوزلسین
 یعنی کوزلکک ایچون هر نه بلاک و رایسه چکریم * قطعه * باتومر اسوخن اندر عذاب * به که
 شدن بادیکری در بهشت * شدن صبرورت ایچوندر اولق معناسنه (دیکری یا حرف وحدت
 (محصول بیت) قیر جوانه دیر که بکاسنکله جهنده باتق بکر کدر که غیر ایله یعنی پیر ایله جنده
 اولق یعنی پیر ایله جنده اولقدن سنکله دوزخده اولق یکدر * بوی نیاز ازدهن خوب روی *
 نغز تراید که کل از دست زشت * نغز کو چک یعنی ابو (تراد آت فضل (محصول بیت) صوغان
 قوقوسی کو زک اغزندن ابورک کلور که کل چرکین الدن یعنی چرکین الدن کل قوقوسندن
 کوزل اغزندن صوغان قوقوسی بکر کدر بونده بعض شراح ایکی بیت ایراد ایلش که متونده موجود
 دکل لیکن انلره تقلید ایراد ایلدک بزده * قطعه * روی زیبا و جامه دیبا * عرق و عودرنک
 و بوی وهوس * روی زیبا (و جامه دیبا بیانه لر در) دیبا شیب ددکاری قاشدر (عرق کلاب
 (عود معروف خوش قوقولی اغچدر که هنددن کلور (رنکدن مر ادخاتونلر استمال ایلدک لری
 اقلق و قزلق در (بوی کوزل قوقو) هوس بونلری ارزو ایلک (محصول بیت) کوزل یفشقلو
 یوز و دیبا و سراسر قاش قفتان کلاب و عود و رنک و بوی و بونلرک ارزوسی (بوی بیت ثانی به
 مرهوندر * این همه زینت زنان باشد * مر در کبر و خایه زینت بس * زینت زنان لامیه (باشد
 ادات زمانیه اولق جائز (و فعل مضارع مفرد غائب اولق جائز) (کیر چوک) یعنی ذکر و خایه
 همسایه سی (بس یتر دیمکدر (محصول بیت) بیت سابقده مذکور اولانلر جعاعورنلر زینتدر
 امااره کیر و خایه زینت بتر معلومدر که بویکی بیت بو کایدن دکلدر لیکن بعض جهله دخل
 ایلسون دیو یازدق * حکایت * مهمان پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزند خو بروی
 داشت شی حکایت کرد که مرادر عمر خویش بیچار این فرزند نبود دست درختی درین وادی
 زیارتگاهست که مردمان بحاجت خواستن انجاروند شهادت پایان درخت بحق نالیده ام نام را این
 فرزند بخشیده است شنیدم که پسر یار فغان آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را
 بدانستی که بجاست نادعا کردم که پدرم بمیرد * مهمان پیر لامیه (و یا حرف وحدت) بودم
 حکایت حال ماضی (دیار بکر) (و دیار ریعه بری برینه متصل مملکتلر در دیار بکرک تختی آمددر که
 شیخ محمد آمدی حضرتلری مذکور آمد شهرنددر (و ریعده نک تختی موصولدر که بن خبان موصلی که
 قرآن شریفه معرب و اسباب نزول یازمشدر اندندر (که حرف رابط صفت (مال فراوان بیانه
 (فرزند خوبده بویه در (شی یا حرف وحدت) حکایت کردد بر کیم حکایت ایلدی (بوسوز
 اول معناسنی کوسر که حضرت شیخ بر زمان بو پیرک مهمانی اولش اوله (که حرف رابط

مقول و قول (مرارا ادات تخصیص) عمر خویش لامیه کندی عمرده دیمکدر (بیچر یا حرف
 زائد) درخت مبتدا (یا حرف وحدت) وادی دره (زیارتگاهست خبر مبتدا در) یعنی
 مستجاب الدعوه بر مقام (که حرف رابط صفت) مردمان مبتدا و روند خیری (و بحاجت خواستن
 خبره متعلق) (شبهه کیمه لر مبتدا) و نالیده ام خبری (و در پایان درخت) و بحق باء صله ایله خبره
 متعلق (یا حرف تعلیل) آهسته یا پیچه یا پیچه (میگفت حکایت حال ماضی) (چه بودی ادات تمنی
 نه اولیدی دیمکدر) بدانستی حکایت حال ماضی بیلیدم دیمکدر (کردمی ده بویه در ایلیدم دیمکدر
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیور که سیاحتم زمانده دیار بکرده بر پیره قونق اولدم که
 وافر مالی و ارایدی و کوزل اوغلی بر کیمه حکایت ایلدی که بنم تمام عمرده بو براوغلدن غیری
 اولما مشدر (بودر ده بر زیارتگاه اغاج واردر که خلق حاجت دیکله که انده واردر لیچه
 کیمه اول اغاجک دبنده حقه اغلیوب ایگلمش که خدای تعالی بکا بو اوغولی باغسلامشدر
 حضرت شیخ دیر که باباسی بوسوزی سو بلیجک ایشتم که اوغلن بولداشتر نه آهسته سولردی که
 نه اولیدی اول اغاجی بن بیلیدم قنده در و د عایدیتیم تابام اولیدی * حکمت * خواجه شادی
 کان که فرزندم عاقلست و پسر طعنه زنان که پدرم فرتوت * خواجه مبتدا (شادی کن وصف
 ترکیبی) یا حرف مصدر (الف و نون مبالغه افاده ایدر) یعنی شاد بلیق ایده کندر (حاصلی سونیکندر
 خبر مبتدا واقعدر) که حرف تعلیل (فرزند مبتدا) (عاقل خبری) (و پسر مبتدا) (و طعنه
 زنان خبری شادی کان کی) (که حرف تعلیل) (پدرم مبتدا) (و فرتوت خبری) (محصول ترکیب)
 خواجه شاد بلیق ایلکندر که فرزندم عاقلدر (و پسر طعنه او را غندر که بابام فرتوتدر) (یعنی
 بونامشدر) (حاصلی پدرک حال بویه) (و پسرک حال بویه) * قطعه * سالها بر تو بگذرد که گذر *
 نکنی سوی تبت پدرت * سالها مبتدا (بر تو بگذردت اوستکدن مرور ایدر) (یعنی اوزر کدن بکر
 خبر مبتدا در) (که حرف بیان) (گذر ذال مجمله ایل و کاف مجمل ضمیه اسم مصدر در کیمه و اوغرامه
 معناسنه) (مضارع ثانی به مرهوندر) (نکنی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب) (سوی تبت اضافت لامیه
 (و پدر کذلک (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر یلار بکر سنک اوزر کدن که باباک
 مقبره سی جائنه کذر و مرور ایلر سین (یعنی جائنه برد عالیک ایچون و یا برانسته اولشدر مک ایچون
 قبرنه اوغرامز سین * تو بیجای پدرجه کردی خبر * تا همان چشم داری از بهرست * یا حرف صله
 (جای پدر لامیه حق یادر دیمکدر) (تا حتی معناسنه در) (چشم امید ورجا معناسنه در) (دارینک
 مفعول صریحی) (واژ پسرست غیر صریحی) (محصول بیت) (ینه خطاب عام طریقله بیورر
 سن باباک حقنه نه خیر ایلدک یعنی نه اطف و احسان ایلدک تا کیم همان اول احسانی اوغلا کدن رجا
 ایلر سین (یعنی سن باباکله نیچه عمل ایلدکسه اوغلاک سنک ایلر همان اول غمی ایلر کر کدر
 این خیر افحیر وان شرافشر * حکایت * روزی بغر و رجوانی سخت رانده بودم و شبانکه بنای
 کر بوه سست مانده پیر مردی ضعیف از پس کار وان همی آمد و گفت چه خبری نه جای
 خفتنست کفتم چون روم که نه پای رفتنست گفت نشنیده که گفته اند رفتن و نشستن به که دویدن
 کستن * سخت رانده بودم محکم سوردم ایدی یعنی بولده قتی یک کندم ایدی (شبانکه
 کیمه سی) (یا حرف ظرف) (پای کر بوه لامیه) (پای بونده دیب معناسنه در) (کر بوه کاف مجمل
 (ورانک کسر یله طالع بلکنینه دیرلر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (سست بونده عاجز
 و بی مجال معناسنه در) (مانده قالمش ینه بر بودم مقدر در) (خسپی فعل مضارع مخاطب بونده
 باتور سین دیمکدر) (دویدن مصدر در بلیک معناسنه) (کستن کاف مجمل ضمی و کسر یله وسینک
 فعی و کسر یله بونده اوزلک معناسنه مصدر در) (محصول ترکیب) (بر کون جوانلق غر و زیله

محکم گنیدیم و کجاستی بر بلك ديبنده عاجزوي بحال قالمشيدم برضعيف پير كشي كاروان
 اردندن كلوردی و بكادیدی نه یا نورسین قاتی بناحق بر دكل دیدم كه نیجه كیده یم كه كیده جك
 آتی یوق یعنی ایاقدن چیتقدم دیدی ایشتمكی كه عقلا دیملور كتك و اوتورمق یعنی ديكسینی
 ديكسینی كتك يكدر بلوب اولمكدن (نشنیده ده اولان همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
 دكل ایش * قطعه * ای كه مشتاق منزلی مشتاق * بندمن كار بند و صبر آموز * ای حرف ندا
 منادی محذوف تقدیری ای آن كس كه در حذف و ابعال طریقله كه حرفیدن اسمیه نقل
 اولندی شكه مكرر بیان اولندی (مشتاق اسم فاعل در افتعال بایندن (منزله اضافتی مفعولنه
 اضافتدر (و یا ضمیر خطاب (مشتاق فعل نهی مفرد مخاطب (شاید بایندن ایومه دیمكدر
 (شتافتن دن اخذایلین خطا ایلش (بند من لایه (وبندك مفعول اولی (و كار تانیسی (و صبر
 آموزك مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای شول كیمسه كه منزلك مشتاقسین ایومه (یعنی
 منزله كه تیر ایشك دیلرسك عجله ایله بزم بندمی ایش بقله یعنی كار ایدك و صبر او كر (حاصلی
 آهسته كیت بولده قالمیه سین (بندسین دن امر حاضر در دین اخذ اشتقاقده خطا ایلش (زیربند
 بندیدن اخذ اولور * اسب تازی دولك رود بشتاب * اشتر آهسته میرو دشب و روز * (اسب تازی
 بیانیه (دولك ایکی سكردم دیمكدر ز براتك اشتم مصدر در (نكیدن بله معناسنه (پس اصطلا حاضرده
 ایکی سكردم دیمكدر ز براسكر تمكه نك دیلر (تركیده جله دیدك كری كی (تلك فحشی و كاف غریبه
 آنك صیغرا دیغی دین ابو صیغرا تمامش و عربی آت ایکی بلك كیدر سر عتله یعنی برایکی
 قوشغله یور بلور دین خیلی یورلش (منه سنده تازی عرب و تازی عربی آت دیدك كن صكره تك
 بونده نكیدن معناسنه در بترکی بلك دین ایکی برده بخط عشوی ایلش فتنیدر (با حرف
 مصاحبت (شتاب اسم مصدر ایوی معناسنه (اسب تازی مبتدا (و دولك مبتدا ثانی و رود خبر
 ثانی وثانی خبر بله خبر اول (بعض نسخده ده رود پرینه دود واقعدر داله یلر دیمكدر دویندن
 نكیدن ایله مرادف اولور (اشتر مبتدا (آهسته مبتدا ثانی (و میرو دشب ثانی و ثانی خبر بله خبر
 اول (محصول بیت) عربی آت ایکی سكردم كیدر ایویله اما اشتر كیمه و كوندز آهسته كیدر
 قالمز (حاصلی اسب تازی برایکی منزل سكرتمكه یور بلور قالمز اما دوه شب و روز آهسته
 كیدوب قالمز قصه دن خصه بودر كیم بولده عجله ایله كتمامك كرك * حكایت * جوانی چست
 ولطیف و خندان و شیرین زبان در حلقه عشرت مابود كه درد اش از هیچ نوعی غم نیامدی
 ولب از خنده فراهم یاوردی روز کاری برآمد كه اتفاق ملاقات بیفتاد بعد از آن دیدمش ز خوانسته
 و فرزندان خاسته و بخی نشاطش بریده و كل هوشش بر مرده پرسیدمش كه این چه حالت
 كفت تا كودكان پیاوردیم دیگر كودکی نكردم * جوانی با حرف وحدت (چست چاك
 و ظریف معناسنه در (حلقه عشرت مایانیه و لایه در (یعنی مجلسه داخل اولوب مصاحبه
 ایدی (كه حرف رابط صفت (نوعی با حرف وحدت (بعض نسخده ده از هیچ نوع واقعدر
 پاسز (نیامدی با حرف حكایه (فراهم بری برینه دیمكدر جعدن عبارتدر (نیاوردی
 با حرف حكایتدر برره كوزمزدی دیمكدر (كه حرف بیان (اتفاق ملاقات مصدر لك مصدره اضافتدر
 (بعد از آن مذ كوز روز كاره اشارتدر (زن خواسته اولمش (فرزندان خاسته پیدا حاصل
 اولمش (بخی نشاط بیانیه شلك كوكی (كل هوسده بیانیه (پر مرده باد عجمك فحشله
 و زاء عجمك سكونی و میك ضمیمه صولش دیمكدر (تا حرف ابتدادر منذ كی زمانه (كودك
 اوغلان (الف و تون ادات جعدر (كودکی با حرف مصدر (محصول تركیب (چست و لطیف
 و خندان و شیرین زبان یعنی طایلی دیالی بر جوان بزم مجلس عشرتمزده ایدی یعنی بزمه هم صحبت ایدی

ردشعی

دوسروری و شعی

ردشعی

دوسروری
ردشعی
ردشعی

شوبلكه كوكلنده هیچ بر نوعدن غم بوغیدی یعنی كوكلنه غم كمن ایدی و دوداغنی
 كوله دن جع المزیادی (یعنی بومزدی بر روز كار كیدی كه اتفاق انكله ملاقات واقع اولدی
 اتدن صكره اتی كوردیم اولمش و اوغل قز پیدا و ظاهر اولمش و شلكی كوكی كسلش و كل
 هوسی صولش (حاصلی اولده اولان ذوق و شوق و صفاسی كمش صوردم كه بونه حالتدر
 دیدم دیدی اوغلانچقلر كثورلدن بری یعنی اولاد صاحبی اولای ارتق اوغلانچقلی ایلدم
 * بیت * ما ذا الصبا والشبب غمیرلمنی * و كنی بتغیر الزمان نذیرا * ما ذای شی معناسنه
 محلا مرفوع مبتدا (الصبا ضا لك كسریله جهله و هوا و هوسه مبله دیرلر الف مقصوره ایله
 اما صداد مفتوح اولنجه الف ممدوده در (واو حرف حال (الشبب پیر لكه دیرلر لغظا مرفوع
 مبتدا (غیر فعل ماضی مفرد مذ كز غابدر تفعیل بایندن (لمه لامك كسری و میك تشدیدیه
 او موزله این صاچه دیرلر و یا ضمیر متكلم محلا مجرور مضاف الیه و جار مجرور بله محلا منصوب
 مفعول غیردر و جله فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در و جله اسمیه ك محلی نصب در طالبت ایله
 (كنی فعل ماضی مفرد مذ كز غائب ضرب بایك ناقص بایسندن (بتغیر با حرف زائد فی الفاعل در
 و جار مجرور بله محلا مرفوع ناعل كفادر و تغیرك زمانه اضافتی مصدر لك فاعله اضافتدر (ونذیرا
 تغیر الزمانی ضمیر لیدر انذار معناسنه (انذار اعلام در نحو بقله (و كنی متعلقا بقله برود تقدیر بله محلا
 منصوب حالدر (محصول بیت) نذر بوجهله و هوا و هوسه میل دخی از زوی نفسانی به ركون و احبابه
 طرب و شوقه نهالك حال بو كه پیر لك كه نذیر موت و سفیر فوت در صاچمك لوتی تبدیل و تغیر
 ایلدی و بی عزمك آخری قریب اولمغه انذار و نحو بقله ایلدی (یعنی موتك قریبته دلالت ایلكه
 حال بو كه صاچمك لوتی زمانك تغیری بكانذیر و مخوف بتر (حاصلی شعری زمانك تغیر ایلدی
 کافی ایكن و مومك قریبه نذیر ایكن نیرك شعری اغر تمق نه بلادر * بیت * چون پیرشدی ز كودکی
 دست بدار * بازی و ظرافت بچوانان بكدار * كودکی با حرف مصدر (دست بدارك مفعول صریحی
 و ز كودکی غیر صریحی بداددار بیدندن فعل امر مفرد مخاطب در بونده طوط چك معناسنه در (بداری
 داشتندن اخذایلدر خطا ایلش (بكذار فعل امر مفرد مخاطب قودیمكدر ترك و تسلیم ایله معناسنه
 (محصول بیت) پیرله خطاب عام طریقله بیور چونكه پیر اولدك اوغلانق هوسندن ال چك یعنی
 اول هوا بی ترك ایله او یونی و ظرافتی جوانله قوی یعنی انله بغشله * منوی * طرب نوجوان ز پیر
 بجوی * كه در كراید برفقه بجوی * طرب نوجوان مصدر لك فاعله اضافتدر (كه حرف تعلیل
 (ناید اصلی نیاید ایدی ضرورت وزن ایچون همزه دن منقلب اولان یا حذف اولندی (بجوی
 با حرف صله (بجوی فعل نهیدر جویدندن جستن دن دین یا كلش سو ایلش (محصول بیت) تازه
 جوانك شلكنی و شادلغنی پیردن استمه یعنی پیر تازه جوان کی اهل شوق و ذوق اولماز زرا ابرمقدن
 آقوب كیدن صور دخی ابرمه كلز ایدی جوانلق كشدكدن صكره بر دخی كلز * زرع راجو
 رسید وقت درو * تخرامد چنانكه سبره نو * زرع اكن (و یا حرف تخصیص (و یا حرف
 مفعول (وقت در و لایمه در بچم وقتی دیمكدر (در و دالك كسری و رالك فحشله اسم مصدر در
 بچم معناسنه (درویدندن (تخرامد فعل نی استقبال مفرد غائب (سبره نو بیانیه نو بونده تازه
 معناسنه در (محصول بیت) زرعك و یا زرعه چونكه بچم وقتی ایشدی یعنی بچك زمانی اولدی
 تازه سبره کی صالمن پس پیر دخی تازه جوان کی شادان و خندان اولماز قصه دن مراد
 حصه در * قطعه * دور جوانی بشداز دست من * آه و در یغ آن زمن دل فروز * دور جوانی
 زمان جوانی (بشد رفت معناسنه در (زمن زالك و میك فحشله بله زمان معناسنه در (دلفروزه
 اضافتی بیانیه در (دلفروز وصف تركیبه رفروز بیدندن كوكل بالكلندر بیجی یعنی قلبی روشن

ردان سیدعلی و سروری

ردان سیدعلی و سروری

ایدیچی دیمکدر (محصول بیت) المدن جوانلق زمانی کندی یعنی پیر اولدم آه ودر یغ اولدلفروز
 و نورانی زمان حضرت شیخ کجشمش جوانلق زمانه ناسف چکوپ در یغ وحسرت بیر * قوت
 سر پنجه شیر برقت * راضیم اکنون بنیری چو یوز * قوت سر پنجه شیر لامیه و بیانیه در
 (بنیری با حرف صله) بنیر معروف (یوز پارس دید کوری جوان مفترسدر که بنیره زیاده مائلدر
 (محصول بیت) بیرلکدن شکوی ایدوب پیورر اسلانه منسوب سر پنجه قوتی کندی یعنی جوانلق
 زوری کندی قالمدی شمدی پیر اولوب دیشلرم قالمیق پارس کبی بنیره راضیم اولده قوری
 اولماق شرطیه یوز قاج بیت که پیرلک احوالده واقع اولمشدر سودی نامرادلک تمام وصف
 حالدر عنی عنه * پیره زن موی سیه کرده بود * کفتمش ای مامک دیرینه روز * مامک
 مام مادر معناسنه در (وکاف ادات تصغیر) دیرینه روزه اضافتی بیانیه در (دیرینه روز
 وصف ترکیبدر اسکی و چوقدانکه کونلی دیمکدر زبرا دیرینه اسکی و چوقدنکی دیمکدر
 (محصول بیت) بر پیر قاری صاحبی سیاه ایلشیدی یعنی یو یامشیدی بن اکا دیدم ای چوق
 کونلی یا شلی اناجیم * موی بلبیس سیه کرد کبر * راست نخواهد شدن این پشت کوز *
 بو بیت مقول قولک تمه سیدر (پشت کوز بیانیه در کوز کاف بجمک ضمی و زاء عربله بوکری
 دیمکدر زاء بجمله دینلر یو ایلک قافیه رینه ناظر اولماشدر (محصول بیت) پیره زنه دیدم مویکی
 تلبیس و حبله ایلک سیاه ایلش یعنی یو یامش فرض و قیاس ایلک اما بوکلش ارفه و منجی قامت
 راست اولمسر دکلدر حاصلی صنایع قرارمغه بوکلش ارفه طوغرلماز * حکایت * روزی
 بجهل جوانی بالک بر مادر زدم دل آزرده بکنجی نشست کرمان همی گفت مکر خردی فراموش
 کردی که درشتی میکنی * بالک بر مادر زدم یعنی آنام اوزره پک چاغردم حاصلی اوسننه غضیه
 سوز آتم (دل آزرده بکنجی نشست کولکی اینجنوب بر یوجقده اوتوردی (ارزده ده هاه رسمی
 حرف ترتیدر) کرمان صفت مشبهه در اغلیارق دیمکدر (همی گفت سوبلردی (محصول ترکیب)
 بر کون جوانلق جهلیله اناک اوسننه پک چاغردم کولکی اینجنوب بر یوجقده اوتوردی اغلیارق
 سوبلدیکی خالده کاه اوشقلغی اوتندک که خشونت و غلظت ایدرسین بکا * قطعه * چه خوش
 گفت زالی بفرزند خویش * چو دیدش پلنک افکن و پیل تی * زال قارر عجز معناسنه (با حرف
 صله) فرزند خویش لامیه کندینک اوغلنه دیمکدر (پلنک افکن وصف ترکیبدر) افکنیدن پلنک
 براغیچی یعنی یقینی حاصلی جهلر لادن عبارت و پیل تن ده فیل کوده یعنی زورلی دیمکدر (محصول بیت)
 بر قاری کندی اوغلنه نه کوزل دیدی چونکه ارسلانله و قیلانله غالب و فیل زورلی کوردی
 * کران عهد خورد بیت یادامدی * که بیچاره بودی در اغوش من * عهد خردی لامیه (وباء
 ساکنه حرف مصدر) و تاضیم خطاب (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف (اغوش قوجق
 دیمکدر (محصول بیت) قاری فرزندینه دیرا کراوشقلق زمانی و وقتندن یادیکه کلیدی یعنی
 گوجکلک حاصلی خردلک اکایدک که بنم قوجانمده بیچاره و بی تاب و توان ایندک * نکردی
 درین روز برمن خفا * که تو شیرمردی و من پیره زن * نکردی جواب شرط واقعدر و شرط
 و جوانی مقول قول زال در (که حرف تعلیل) شیرمرد بهادر معنا سنه ترکیبده تخریف ایدوب
 شوه مد دیرل (محصول بیت) اگر سن قوجانمده ایکن عجز یکی و بیچاره لککی بلیدک بوکونده
 بنم اوزریمه جفا ایلزدک یعنی بکا اذا وجفا ایلزدک زرا سن بهادر ارسین و بی قوجه قاری
 حاصلی اول حال اکیدک بکا رحم ایدردک * حکایت * توانگری بخیل را بسری رنجوبودنک
 خواهانش گفتند مصلحت آنست که از بهر او ختم قرآن کنی و یا بذل قربان باشد که خدای تعالی
 شفاعتد لحنی باندیشه فرورفت و گفت ختم مصحف بحضور اولیر که کله دورست صاحب دلی

بشنید و گفت ختمش بعلت آن اختیار افتاد که قرآن بر سر زبانت وز در میان جان * رنجور
 مریض (نیک خواه وصف ترکیبدر خواهیدن ایلک دیلیچی (والف ونون ادات جمع دوستلر
 دیمکدر (ختم مصحف بحضور اولیر که کله دورست) ختم مصحف مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 (با حرف ظرف) حضورده یعنی حاضر (کله کاف بجمک قفصیه سوری یعنی قویون سوریسی
 و غیره سی (بعض برده لام ضرورت وزن ایچون مشدد قنلور (محصول ترکیب) برنجیل غنبنک
 اوغلی مریض ایدی و یامریض اولدی دوستلر اکا دیدیلر مصلحت اولدر که ائیکچون ختم قرآن
 ایلیمه سین و یا بذل قربان اوله که خدای تعالی شفا و یره بر زمان اندیشه به باندی یعنی فکده
 طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی ختم ایلک اولی در زرا سوری ایرا قدر قویون
 کچ کلور بر صاحب دل بو مصاحبتی ایشندی و دیدی ختم قرآن اکا اول علتله اختیار واقع
 اولدیکه قرآن دل اوچنده در واقع و التون جان اوزنه سنده در (کله تشدید لامله قید ایلینلر
 زائد ایلشدر * مثنوی * دریغا کردن طاعت نهادن * کرش همراه بودی دست دادن *
 دریغا الف حرف ندر به مصراع ثانی به مصروفدر (کردن طاعت بیانیه در مجازا) کردن
 کاف بجمک قفصیه بو یون دیمکدر که عرب جید دیر (کرش ضمیر کردن طاعتد راجعدر) همراه
 یولداشدر قرین معناسنه (بودی اولیدی (با حرف حکایه) دست دادن بیانیه (محصول بیت)
 حیفا و دریغا صکر کردن طاعتد کرم و سخا الی همراه اولیدی یعنی کردن طاعتی قومغه
 نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شویله عبادت و طاعتد سرفرو ایدوب
 باش ابدوره ل حیفا اگر صدقات و زکات و سخا و کرم بوکه منضم اولیدی نه کوزل اولوردی
 یعنی عبادت و طاعتی زیاده مبرور و مقبول اولوردی حاصلی عبادت و طاعتد سخا و کرم قرین
 اولدینغه دریغ و حیفا چکر (مصراع اولک معناسنی ای دریغ انک طاعتی بوینی قومغه سنه
 یعنی طاعتد دین معنایه حیفا ایلش (و مصراع ثانیک نتیجه سنده حیفا انک طاعتد که
 سخاسن برعله برامز دیدیکی اولکیدن دخی برامز * بدیناری چو خردر کل بماند * ورا الحمدی
 بخواهی صد بخواند * با حرف مصاحبت سببی متضمن (دینار التون) و یا حرف وحدت
 (الحمدی یا حرف وحدت (محصول بیت) بر دینار سببیه یعنی صدقه و یا زکاته و یا بر عطیه به
 و التون و بر مک تکلیف اولنسه خر بالحقده قالدینی کبی قالور یعنی و برمه ده عجز چکر خر
 بالحقده قالمی عجم چوق استعمال ایدر زرا مسکین بالحقده یا بنجه جقمده زیاده عاجز اولور
 اگر بر الحمد یعنی بر سورة فاتحه طلب ایلسک یوز اوقور بلکه دخی زیاده زرا جیدن جقماز
 دل اوچندن جقماز * حکایت * پیرمردی را گفتند چرا زن نکستی گفت با پیره زناتم الفت نباشد
 گفتند زن جوان بخواه چون مکنت داری گفت مرا که پیرم با پیره زناتم الفت نباشد اورا که
 جوان باشد بامن که پیرم چون دوستی صورت بندد * زن کردن اولنک معناسنه در تنکه
 دیساجده کجدیکه (مردیت بیازمای و آنکه زن کن) پیورمشیدی (الفتی یا حرف تنکیر حرف
 وحدت دین بطن بطن (بعض نسخده ده عیشی واقعدر دیرلک معناسنه) و یا حرف تنکیر در
 (مکنت قدرت معناسنه در) مرارا حرف تخصیص بنم دیمکدر ادات مفعول اولمقده جائز
 (اورا بوراده مذکور را کیدر) چون و او اصلیه ایلک نیجه کیف معناسنه (دوستی یا حرف
 مصدر (محصول ترکیب) بر پیره دیدیلر نیچون اولنر سین پیر دیدی قریلره القم یوقدر و انلره
 هیش وزند کانه ایدم دیدیلر تازه زن دله چونکه جسامه مکنت و قدرنک وارد دیدی
 بنم که پیرم قریلره القم اولمیه یا خود بکا که پیرم قریلره عیش و الفت اولمیه انک که
 جوان اوله بنگله که پیرم نیجه دوستلغی صورت بقلر یا خود اکا که جواندر نیجه دوستلق

صورت بغلر (حاصلی پیراهل انصاف ایمنش که بویله جوابلر ویر مشدر * بیت *
 زور بایده زر که بانورا * کزری دوستر که ده من گوشت * بانو خاتون دیمکدر (کز کاف عجمک
 فنی وزاء عربیله هاوچ معناسنه در (ویا حرف وحدت (من بطمان دیمکدر (نون ضرورت
 وزن ایچون تخفیف قلندی (گوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکدر لم معناسنه (محصول بیت)
 زور کز کدر زور کز زرا قادیخچه بر کز رسو کلی رکدر اون بطمان اتدن حاصلی آج اولور جیلاق
 اولور اما کز رسز اولماز یانلرنده مقبول و مکرم کبر تختدر اتدن غیری برنسنه دکل * حکایت
 منظومه * شنیده ام که درین روزها کهن پیری * خیال بست به پیرانه سر که کرد جفت *
 کهن کاف عربی و هانک فنی و ضمیمه اسکی دیمکدر هانی ضمه به تخصیص ایدنلری وجه
 ایشلر (پیرانه سر پیرلک و قنده دیمکدر استعماللرنده (جفت جیم عربی و فاک سکونیه
 بونده زوجه مر ادر زرا طرفینه جفت دیرلر (محصول بیت) ایشتم که بوزمانده براسکی پیر
 یعنی بر یکین قوجه خیال بغلدی پیرلک و قنده که زوجه اله یعنی تأهل ایلدی حاصلی اولمک
 خیالی بغلدی بوقصه حضرت شیخ زمانده کندیک معلومی اولان قصه لر دندر تنکه
 بونظمک آخرده تصریح ایلر * بخواست دخترکی خوروی کوه رنام * چودرج کوه رش از چشم
 مردمان بنهفت * دخترکی کاف حرف تصغیر (ویا حرف وحدت (خوروی وصف ترکیبی
 صفت دختر (کوه رنام اضافی بیانه در اولده وصف ترکیبی اقسامنددر (چو ادات تشبیه (درج
 دالک ضمی و انک سکونیه جواهر حقه سنه دیرلر (کوه ر اضافی لامیه تعریب ایلدکلرنده
 جوهر دیرلر (شین ضمیر دختره راجعدر (چشم مردمان لامیه (بنهفت با حرف ظرف (ویا حرف
 تا کید (وننهفت نونک و هانک ضمیمه لیه کرلی دیمکدر بونده مراد مستوره لکدر (محصول بیت)
 کوه ر آدی خوروی بر قیر جغز دیلدی حاصلی بر کوزل قزدیلدی جوهر حقه سی کی اول قبر
 مردم کوزندن مخفی و مستوره ایدی باخود کندیک کوه ر حقه سی کی خلقک کوزندن مستوره
 ایدی مصراع ثانیکن (معناسنی فرجی کی مر دمک کوزندن مخفی ایدی دین قتی ایلری کتمش
 * چنان که رسم عربی بود تماشا بود * ولی بحمله اول عصای شیخ بنهفت * عربی یاه
 نسبتله دکونه دیرلر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (و بود فعل ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر (ولی ادات استدراک (با حرف ظرف (جمله اول بیانه (عصای شیخ لامیه
 (بنهفت با حرف تا کید (خفت خانک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب بونده یاندی دیمکدر
 (محصول بیت) انجیلین که دو کونک عادت و قانونی اولور تماشا اولدی اما جمله اولده یعنی اول
 سر کرده شیخ عصای یاندی حاصلی آتی ازاله بکارت ایده مدی یعنی درج عقیق دله ده
 دوات مساعد اولدی (تماشا برینه مهیا یازنلر جمیع متونه مخالف یازمشلر * کان کسید نزد
 بره دف که توان دوخت * مکر بسوزن بولاد جامه هنکفت * هدف هانک و دالک فحیه لر یله
 اوق نشانده دیرلر (دوخت مصدر معناسنه در (مکر الایمعناسنه در (با حرف صله (سوزن
 سبنک ضمیمه اکنیه دیرلر بولاده اضافت بیانه در (بولاد بیه عجمک ضمیمه جلیک دموره دیرلر
 (جامه هنکفت بیانه (هنکفت هانک فنی و کاف عجمک ضمیمه صیق طوقش نسنه (محصول بیت)
 پیر کانی چکدی اما نشانه اورامدی یعنی ازاله بکارت مالک اولدی زرا دیمک اولماز مکر
 بولاد ایکنه الله صیق طوقش اسبابی حاصلی آلت مساعده ایده منجه ازاله بکارت میسر
 اولماز * بدوستان کله آغاز کرد و جت ساخت * که خاتمان من این شوخ دیده پاک برقت *
 کله کاف عجمک کسریله شکایت معناسنه در (خاتمان اوو برقی معناسنه در اما نعمة الله مال
 و ملک و طوار دیمش (پس مال و رزق دینه دخل ایدن زائد ایلمش حاصلی ترکیب اولوب

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

رد سروری و شمعی

رد سروری

املا اولوق کرک (شوخی دیده کستان معناسنه در (پاک برقت پاک سپردی یعنی هرغم وار ایدینه
 اتلاف ایلدی زرا پاک برد دیرلر هر نسی وار ایسه الوب کنور مکه یعنی برنده نسنه قومعه
 (محصول بیت) پیر حجاب ایلامک ایچون دوستلرنه شکایت ایلکه باشلیوب جت و دلیل
 پیدا ایلدی بکه بنم مال و ماملکمی بو کستان پاک سپردی نسنه قومادی کینی مهر مجلته
 و کینی دوکونه صرف ایدوب فقیر اولدم بو خود قیز دکل ایمنش بن معبون اولدم دیوانلهار
 شکوی ایلدی (پاک برقت معناسنی نم وار ایسه اتاسی و اتاسی اوینه ایلندی دین معنای
 مرادی قتی بیانه ایلمش * میان شوهر وزن جنک و قنده خاست چنان * که سر بنهفته
 وقاضی کشید و سعدی گفت * شوهر شبنک فنی و ضمیمه عورت اری (بنهفته با حرف صله
 (خاستک فاعلی (جنک و قنده به راجع تختنده ضمیر در علی سبیل البدل (سر بونده غایت و نهایت
 معناسنه در تقدیر سرشدر (شین جنک و قنده به راجع در طریق مذکور ایلده (کشید فعل ماضی
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه به فاعلی مذکور کیدر چکیدی یعنی منتهی اولدی دیمکدر
 (و سعدی گفت مابعدنه مر هونددر (محصول بیت) ار و عورت اراسنده جنک و قنده شویله
 قافیه بکه اوجی یعنی اوتهمی شخه به وقاضی به منتهی اولدی یعنی دعوائک اوجی قاضی به وصو
 باشی به چکیدی حاصلی دعوی ایلده قاضی به وصو باشی به واردیلر * پس از خلافت و شعت کاه
 دختر نیست * ترا که دست بلرزد کهر چه دانی سفت * خلافت تابونده اسلوب عجم اوزره
 داخلدر زرا بیک اصلی خلافتدر که مضاعفه بایک مصدر تائیددر (شعت و شاعت جرکک
 معناسنه در (ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر بلرزد بیه استمرار ایلده فعل مضارع مفرد غائب
 فاعلی تختنده بده راجع ضمیر در (کهر سفتک مقدم مفعولدر (و سفت سفتن معناسنه در (دائینک
 مفعولدر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطبه بلور سین یعنی نیمه قادر سین دیمک اولور (محصول بیت)
 سعدی دیدی بوقدر مخالفت و شاعتدن صکره دخترک کاهمی بوقدر سنکد زرا سنک که
 پیرلکدن الک دتر کهر دلمکه نه بلور سین یعنی قادر دکلین دخترک نامی کهر اولدیغی جهندن
 پینده ایهام و لطیفه وار قدیر * * باب هفتم در تأثیر تربیت * * یکی از وزر ایلری
 کودن داشت پیش یکی از دانشمندان فرستاد که یکی مر این را تربیتی کن مکر عاقل شود مدتی
 تعلیم کرد مؤثر نبود پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل نمی شود و مراد یوانه کرد * کودن
 کاف عربی و دالک فقه لر یله عربیدر لغتده سمر آینه دیرلر صکره غبی و احق معنالرنده شایع
 اولدی (تربیتی با حرف تنکیر (مکر ادات نمی (مدتی یا حرف وحدت (محصول ترکیب) وزیرلر دن
 برینک بر احق اوغلی وار ایدی دانشمندان برینک قنده کوندردیکه بونی تربیه ایلده اوله که عاقل
 و دانا اوله بر مدت بو که تعلیم ایلدی مؤثر اولدی باباسی قنده بر کیمسه کوندردیکه بو عاقل اولماز
 و بی دیوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولدیغندن غیری بنیده دیوانه ایلدی * قطعه * چون بود اصل
 جوهری قابل * تربیت رادر و اثر باشد * اصل جوهر لامیه در (ویا حرف وحدت (تربیت تعفیل
 یابندن مصدر در تاء مصدر دن بدلدن (و را حرف تخصیص (در حرف ظرف (اوضمیری اصل
 جوهره راجعدر (محصول بیت) چونکه بر جوهرک اصلی یعنی ذاتی قابل اوله تربیتک انده اثری
 اولور یعنی تربیت انده مؤثر اولور * هیچ صیقل نکونداند کرد * اهنی را که بد کهر باشد * صیقل
 صادق و فاک فقه لر یله و بانک سکونیه دموردن پاس اچیچی کیمسه یعنی صانعک اسیدر عجم
 صانعندن صمنه نقل ایدوب استعمال ایدر دین افتر ایلمش بلکه اسم الی که مصقله در انک معناسنه
 استعمال ایدرلر (ندان بونک کی برلده نتواند معناسنه در (و کرد کردن معناسنه در (اهنی دمور (ویا حرف
 وحدت (و زادات مفعول (که حرف رابط صفت (کهر بونده اصل معناسنه در (محصول بیت)

رد شمعی

رد سروری

هیچ راستاد صیقلی ابوالملکه قادر دکلدر برد مریکه اصلی و ذاتی برامز اوله * سک بدر یای
هفتکانه مشوی * که چو ترشد بلید تر باشد * سک مشویک مفعول صریحی و بدر یا غیر صریحی
هفتکانه به اضافتی بیانی در اصلند هفتکانه بدیشیر بدیشیرد یکدرا ما بونده در یای هفتکانه دن
یدی در یامر اد در پس یدی دوری در یایله تفسیر ایدلر تفسیر ایلشور (مشوی فعل نهی مفرد
مخاطبدر) شوییدن شستن دن دینلر غلط سو بیلدیلر (که حرف تعلیل (تر یاش معنانه در
(بلید به محکم فتحی و لامک کسر یله مر دار دیکدر) (ترادات فضیل (محصول بیت) کلپی پاک
اولسون دیویدی دکر له یومه زیر چونکه یاش اولدی اولکیدن دخی مر دار اولور * خر عیسی
کرش بیکه برند * چون بیاید هنوز خر باشد * کرش ضمیر خره راجعدر (محصول بیت) حضرت
عیسی علیه السلام خرخی اگر فرضا بیکه ده ایلدوب کتورر سه چونکه مکده دن کله الان خردر
مکده واروب کلک خالکیدن آنی اخراج ایلر * حکایت * حکیمی پسران را پندهی داد که جانان
بدر هنر آموزید که ملک و دولت دنیا اعتماد را نشاید و جاه از دروازه بدر نرود سیم و زر در محل
خطرست یادزد بیکبار ببرد و یا خواجه بتقاریق بخورد اما هنر چشمه زاینده است و دولت
بایند و اگر هنر مند از دولت بیفتد غم نباشد که هنر در نفس خود د ولست هنر مند هر جا که
رود قدر بیند و در صدر نشیند و بی هنر هر جا که رود لقمه چینه و سختی پیشد * حکیمی
یا حرف وحدت (پسران را تقدری پسرانش را در (را ادات مفعول) (که حرف بیان (جانان
الف و نون ادات جمعدر) (آموزید فعل امر جمع مخاطب) (که حرف تعلیل (ملک مملک کسر یله
اموال و ائقال معنانه در یعنی هر کس مالک اولدیغی نشنه اما مملک ضمیمه مملکت و پادشاهلغه
درلر مصدر معنانه (دولت دنیا لامیه) (اعتماد را را ادات مفعول) (نشاید فعل ننی استقبال
مفرد غائب لایق دکل دیکدر) (جاه منصب) (دروازه شهر قیوسی که سوراق باشنده اولور که
کوندن احق طور و بیکه ایله قیانور زیرادر قیو) (و واز باز معنانه احق دیکدر) (و هاء رسمی
ادات تخصیصدر احق دورد یعنی چون بوجنس قیویه کوجه بندده درلر سوراق باشی بغلدیغی چون
زیرا کوجه تصغیر کورد که کویدن مقصود در که محله در سوراق بغلیی دیکدر) (ایندی دروازه
سوراق و قلعه قیوسی دین حقیقتن بطوب غیر یله تقلید ایله سو بلیش (وسیم و زردر سفر
محل خطرست یعنی خوف محلنده) (یادزد بیکبار ببرد) (و یا خواجه بتقاریق بخورد) (بیکبار
بر او غور دن دیکدر) (خواجه یعنی صاحب سیم و زر) (بتقاریق آزر آزر) (چشمه زاینده بیانی
زایدندن طوغوجی چشمه یعنی دائما کسلز) (دولت پاینده بیانی پاینده ثابت دیکدر زیر پایندن
کویکدر) (لقمه چینه لقمه دیو شرر یعنی دیلجیلک ایدر فعل مضارع مفرد غائب چینه دندن
چینه دندن دکل بعضیلر ظن ایلدیکی کبی (محصول ترکیب) بر حکیم اوغلارینه نصیحت و پروردی که
ای بابا بک جانلری هنر تحصیل ایلک زیر دنیا بک ملک و دولتی اعتماد لایق دکل و جاه و منصب
شهر قیوسندن طشمره سنکله کتیز یعنی غریبه کنسک منصب سنکله بیله کتیز بلکه بیدیکر بده
قالور و التون واقع سفرده خوف مقامنده در یا اوغریلر بر او غور و دن ایلدر و یا صاحبی آزر آزر
یاب یاب بیر اما هنر دایما آغیجی بکار در که هیچ کسلز و ثابت دولتدر که اولجیه سندن آریلر
هر قنده ایلک سنکله بیلدر و اگر اهل هنر دولتدر دوشرسه غم دکل زیر هنر نفسنده دولتدر
اهل هنر قنده که کیدر قدر و عزت و حرمت کورر و صدر مجلسده اوتورر حاصلی رعایت بولور
اما هنر سز هر بره که کیدر دیلجیلک ایدر و روز کاردن شدت کورر * بیت * سختست پس از جاه
تحکم بردن * خو کرده بنساز جور مردم بردن * سختست مقدم خبر (وردن مؤخر مبتدا
(پس از جاه خبرک ظرف زمانی) (تحکم فعل بایندن مصدر در بر کیمسه نک حکیمی التبیده اولوق

رد شراح جیعا
زد این سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد شعی

یعنی

یعنی حکومتن چکیمک برده نک مفعولی (خو کرده مأنوس اولش دیکدر) (بنساز با حرف صله
(و یا حرف مصاحبت نازه و ناز ایله) (جور مردم لامیه) (ورده نک مفعولی) (بردن مبتدا و مقدر سختست
خیری (محصول بیت) منصبدن صکره یعنی منصبدن آیراند قدن صکره نک حکیمی و امری
کوتورمک قیدر یعنی مشکدر ناز و نعمته و یا ناز و نعمته مأنوس اولان خلق جور و جفاسنی
کوتورمک شدید در حاصلی کوچدر * قطعه * وقتی افتاد و فتنه در شام * هر کس از گوشه
فرارفتند * وقتی یا حرف وحدت (فتنه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (در حرف صله
حرف ظرف اعتبار ایدن بطر ایش (کوشه یا سیده حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (فتنه
و کوشه همزه رخی حرف وحدت دین غریب افرا ایش (محصول بیت) بروقت شامه بر فتنه
دوشدی پس هر کس که بر گوشه دن کتیدیلر یعنی وطنندن آیریلوب دیار غریبه طاعلیدیلر * روستا
زاد کان دانشمند * بوزیری پادشا رفتند * روستا کویدر قریه معنانه (روستا زاد کان
کویده تولد ایلین اولاد) (دانشمند اضافتی بیانی) (بوزیری یا حرف صله) (و یا اولی حرف
مصدر) (و ثانی اضافت ایچون کله شددر که لامیه در) (پادشاهدن ها ضرورت قافیه ایچون حذف
اولندی ضرورت وزن ایچون دین خطا ایلدی (محصول بیت) کویک دانشمند اوغلا نجقاری
یعنی او قومش کویلر پادشاهک و زلکنه کتیدیلر یعنی سلاطینه وزرا اولدیلر * پسران وزیر
ناقص عقل * بکدانی بروستا رفتند * پسران وزیر لامیه (ناقص عقل وصف ترکیبدر
پسرانه صفتدر وزیر دکل) (بکدانی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر
(بروستا یا حرف صله) (محصول بیت) وزیرک ناقص عقل اولان اوغلاری کدالغه کویه کتیدیلر
یعنی شمرده دیلجیلک ایلک حجابندن روستا لره جرالک ایدرلر دی زیر اعتبار علم و کماله در
نسب و مال دکل * بیت * میراث پدر خواهی علم پدر آموز * کین مال پدر خرج توان کردیده
روز * میراث پدر لامیه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن) (علم
پدر لامیه و آموزک مقدم مفعولدر) (آموز فعل امر مفرد مخاطب او کین دیکدر) (کین اصلنده
که این در) (که حرف تعلیل) (و این اشارت قریبدر مال پدر که لامیه در) (و توان کردک
مفعول اولی) (و خرج ثانسی) (کرد مصدر معنانه در) (بده روز یا حرف ظرف) (ده روز
اون کون (محصول بیت) اگر باباک میراثی دیلر سک باباک غلنی او کین یعنی باباک منصبی
دیلر سک باباک هنری تحصیل ایله زیر بومال پدری اون کونده خرج ایلک نمکندر اما هنر
پرد و کمن مال در * حکایت * یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کردی و ضرب بی محابا زدی و زجر
بی قیاس کردی پسر از بی طاقتی شکایت پیش پدر برد و جامه از تن دردمند برداشت پدر را
دل بهم برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران احاد رعیت چندین جفا و تو بیخ روایی داری که
پسر مرا سبب جیست گفت سخن باندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده باید کردن همه خلق را
خاصه پادشاهان را که هر چه بردست و زبان ملوک رفته شود هر آینه با فواه گفته شود و قول و فعل
عوام را چندان اعتبار نباشد * تعلیم ملک زاده مصدرک مفعولنه اضافتدر (زاده یا حرف وحدت
و همزه حرف توسل) (همزه حرف وحدت دین زائد سو بلیش) (کردی یا حرف حکایت
(ضرب بی محابا بیانی بی توقف و بی پروا دیکدر) (زدی یا حرف حکایت) (زجر بی قیاس
لغته سور مکدر اما بونک کبی برلده جور و جفا مراد در) (کردی یا حرف حکایت) (بی طاقتی
یا حرف مصدر) (تن دردمند بیانی) (بهم برآمد متعقب اولدی) (احاد رعیت افراد رعیت
دیکدر) (پسر مرا لامیه بهم پسر به دیکدر) (بعض نسخه ده) (فرزند مرا واقعدر) (بونده پسر مرا
بازان بوندن معلومدر فارسیده رسوخ) (سخن باید گفته نک مفعول صریحی) (و باندیشه غیر صریحی

رد شعی
رد شعی

رد این سید علی

رد شعی

بعض نسخه‌ده اندیشیده واقعدر و بعض نسخه‌ده باید گفت و باید کرد واقعدر (خاصه خصوصاً)
 دیکدر (پادشاهان را اادات مفعول) که حرف تعلیل هر آینه البته (بافواه باحرف ظرف) افواه
 خک جعیدر اغزل دیکدر (محصول ترکیب) فضلالدن بریسی بر پادشاه زاده بی تعلیم ایدر دی
 و بی توقف و بی پروا بوکا کوک اورردی و اورانسر جود و جفا ایدر دی شاه زاده طاقتسز لکدن
 باباسی قشنه شکایت ایلندی (یعنی پدرینه اول بی رحم استادنندن شکایت ایلندی) و مجروح
 کوده سندن ققتان جیفاروب جومق نشانلرین کوستردی باباسی بونک بوجالی کورنجه منقبض
 و مکدر اولدی (حاصلی غضبه کلدی استادی دعوت ایلدی و دیدی افراد رعیت اوغللرینک
 اوزرینه بوقدر جورو توپخی روا یعنی جائز طوعنرسین که بنم اوغلو مه ر واطو ترسین سبب ندر
 استاددیدی سوزنی فکر ایله سولک کرک (وحرکتی مقبول ایلک کرک جیع خلقه خصوصاً پادشاهلره
 زیرا هر نسته که ملوک الندن و دبلندن صادر اولور البته دبلرده سولنور یعنی خلق ارا سنده
 شیوع بولور اما عوامک قول و فعلنه اعتبار بوقدر یعنی ملوک اقوال و افعالی کبی معتبر د کلد
 * قطعه * اگر صد ناپسند آید ز درویش * رفیقانش یکی از صد ناپسند * (محصول بیت) اگر
 یوز قول و فعل نامقبول کورسه (یعنی صادر اولور سه مرد درویشدن بولدا شاری یوزدن بریسی
 بلزلر را حیز اعتبارده اوللردن د کلد * و کرک ناپسند آید ز سلطان * ز اقلیمی باقلیمی
 رسانند * (محصول بیت) اما اگر سلطانندن بر قول و فعل ناپسند صادر اولور سه اتی اقلیدن اقلیده
 ایشدر لر (یعنی مملکت مملکت بایلور کیدر * پس در تہذیب اخلاق خداوند زادگان انتہم الله
 نیانا حسنا اجتہاد پیش ازان باید کرد که در حق عوام * تہذیب تفعلیل بایندن مصدر در تطہیر
 معناسنه (اخلاقه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) اخلاق خلقک جعیدر خلتک ضعی
 و لامک ضعی و سکونله خوی و عادت معناسنه (خداوند زادگانہ اضافتی لامیه در) اثبت فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال بایندن (اثبات بتور مکدر) هم ضمیر منصوب متصل مفعول صریحیدر
 اثبت نک (وجلاله فاعلی) نیانا مفعول مطلق (حسانه صفتی) اجتہاد افعال بایندن مصدر در
 سعی و کوشش معناسنه (پیش باء عربینک کسر یله زیاده معناسنه در) (محصول ترکیب) و قناکم
 سلاطینک اقوال و افعالی عوامک اقوالی و افعالی کبی اولمیسسه پس پادشاه زاده لک اخلاقی پاک
 الیله ده الله تعالی انلری کوزل نیات بتورسین یعنی کوزل و مقبول نیات کبی مقبول عالم ایلسون جلہ
 معترضه دعاء له در پس بونلرک تہذیب اخلاقندہ سعی و کوشش اندن زیاده ایلک کرک که
 عوام زاده لک حقندہ زبرا مقام اعتبارده بونلردر عوام زاده لک کل * قطعه * هر که در خردیش
 ادب نکند * در بزرگی فلاح ازو برخاست * هر که یعنی هر کس که نکه مکرر بیان اولندی (خردی
 باحرف مصدر و شین که یه راجعدر) بزرگی باحرف مصدر اولوق و یوکک (فلاح اسمدر فوز و نجات
 معناسنه) یعنی صلاح حال معناسنه ثلایندن فعلی مستعمل د کلد افعال بایندن مستعملدر
 مفلج دیر لایو ایشلی کشتی به (محصول بیت) هر کیمسه که خرده لکنده (یعنی اوشاق لکنده) اتی تأدیب
 ایلزل ابر لکنده و یوکک لکنده اندن فلاح قالقار (بونده ماضی مستقبل معناسنه در) حاصلی
 کوچک ایکن مؤدب اولیان بونک اولنجہ بی ادب اولور * چوب ترزا چنان که خواهی بیج *
 نشود خشک جز با تش راست * چوب تربیانہ چوب انج (و تریاش) بیج فعل امر مفرد مخاطبدر
 بچیدن بونده اکک و بوکک معناسنه در (نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولور دیکدر
 خشک تقدیری چوب خشک در) (باتش باحرف مصاحبت) راست بونده طوغری معناسنه در
 (چوبی عصایله بیان ایدن اغاجی بیلز امش (محصول بیت) باش اغاجی آجیلین که دیلرسین ال و بیک
 اما قوری اغاج آتشدن غیر یله راست اولماز یعنی طوغر لایز * بیت * ان الغصون اذا قومتها

اعتدلت

رد سروری

رد شعی

اعتدلت * و لبس یتفعل التقوم بالخشب * غصون غصنک جعیدر دال و بوداق معناسنه (اذا
 معنای شرطی متضمن اسم ظرف) قومت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب در تفعلیل بایندن
 مصدری تقوم کلور طوغر تمق معناسنه (ها ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) غصونه
 راجعدر (اعتدلت فعل ماضی مفرد مؤنث فانیله در افعال بایندن فاعلی تحتدہ غصونه راجع
 ضمیر) معتدل بونده مستوی و مستقیم معناسنه در همزه سی و صلاله ساقط اولور (لبس اسمی
 مقدر ضمیر شاندر لبس الحال والشان دیکدر) یتفعل فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فتح بایندن
 (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) التقوم لفظاً مرفوع فاعلیدر و جلد فعلیه
 اعرابدن محلاً منصوب خبر لبس در) بالخشب جار مجرور یله تقریمه متعلقدر (خشب خلتک
 و شبنک ضمیمه خشبه نک جعیدر رخا نک و شبنک فتحه لایله بونده قوری اغاجلر مراد در
 (محصول بیت) تحقیق تازه بودا قلد و فدائلرخن سن انلری طوغر تمق مراد ایلک طوغر یلور
 (اما حال و شان بودر که سکا فاندہ و رمز قوری اغاجلری طوغر تمق سعی و کوشش ایلک
 نکه بیوردی آتشدن غیر یله راست اولور * ملک را حسن تدبیر ادیب و تقریر سخن او پسندیده
 آمد خلعت و نعمت بخشید و پایکاهش از آنچه بود بزرگتر آید * (محصول ترکیب) پادشاه
 استادک حسن تدبیری و آنک سوز تقریر ایله سی مقبول کلدی خلعت و نعمت باغشادی
 و مرتبه و منصبی اولدوغندن یو جه رک ایلیدی یعنی منصبی زیاده ایلدی اولکیدن (معلوم
 اولاکه مذکور ادینک فضلی واریش اما تعلیمی یو غیش والا اسلوب تعلیم مالک اولان
 شا کردی دوککه محتاج اولماز بلکه از ارفقه یله محتاج اولماز دکل که دوککه (زرا حسن تعلیم
 داد خدادر علمه و فضله نسبت د کلد * حکایت * معلم کانی * اسم فاعلک ظرف مکانه
 اضافتیدر) معلم تفعلیل بایندن او کرد یچی کیمسه (و معلم تفعلیل بایندن او کرد یچی کیمسه
 بعض جهله معلم شا کردنه دیر ل تفعلیل بایندن اسم مفعول صیغه سی اوزره بوجود حیوانات
 جنسندہ مستعملدر انما ندہ استعمالی جائز د کلدر) ننه که تعلیم متعلم بو که قرینه در و فروع
 کابلرنده کاب صیدده کلب معلم بختی خود مشیدر فتدیر (کاب کاذک ضعی و تانک تندیله
 لفظ مشترکدر مفرد ایله جمع یلنده) مفرد اولنجہ مکتب معناسنه در (اما جمع اولنجہ کاتلر
 دیکدر) بعض شراح مختار صحاحک کلامی غلط چبقروب خطاء فاحش ایلش دیمش که
 بضم الکاف و تشدید التاء یعنی الکتابه و الکتاب و المکتب (و المعنی علی الاول بالترکی بریاز بیلر
 معین) و علی الثانی برکاب معین و علی الثالث بر مکتب معین و مختار صحاحک عبارتی
 بوزر الکتاب بالضم والتشدید الکتابه و الکتاب ایضا و المکتب و احدثته تأمل ندر (منه سنده
 کاب جمع کاتلر اما بونده مکتب مراد در دین جمعه حصر ایلد کنده اظهار جهل ایلش
 پس معلوم اولدیکه کاب مکتبه بر معنایه در (و یا حرف وحدت) و را اادات مفعول * دیدم
 در دیر غرب ترش روی و تلخ گفتار و بد خوی و مردم آزار و کدا طبع و ناپرهیز کار که عبس
 مسلمانان بدیدن اوتبه کستی و خواندن قرآنش دل مردم سیه کردی جچی پسران با کبره
 و دختران دو شیرہ بدست جفای او گرفتار نه زهره خنده و نه یارای گفتار که عارض عین
 یکی را تباچه زدی و کاه ساق بللورین دیکری را شکنجہ کردی القصه شنیدم که طرفی از
 خیانت او معلوم کردند نزدنش و برانند و مکتب اورا بمصلحتی دادند پارسایی سلیم نک
 مردی حلیم که سخن جز بحکم ضرورت نکفتی و موجب از آن کس برز بانش زلفی که دکانا
 عینت استاد نخستین از سر بد رفت و معلم دومین را اخلاق ملکی دیدند دیو یکدیگر شدند
 و با اعتماد حلیم و ترک علم کردند و در اغلب اوقات باز یچہ فراهم نشستندی و لوح درست ناکرده درس

رد سروری

رد سروری

رد شعی

یکدگر شکستندی * ترش روی وصف ترکیبی در اکشی صورتی دیکدر (نخ گفتار آجی سوزلی دیکدر) بدخوی (و مرد دم) ازارده بویه در برامز خویلی آدم انجیدیچی (کدا طبع دیلنجی طبعی یعنی طبعکار) نازهریز کار (کار ادات فاعلدر برهیز سز) یعنی فاسق وفاجر (ته) نانک وباء عریضه قحطه لری وهاء اصلیه ایل (تباهدن مخفف فاسد دیکدر) کشتی یا حرف حکایه اولور دی دیکدر (کردی یاسیده بویه در) جچی (یا حرف وحدت بر بلوک دیکدر) بسرائان یا کیزه بیانیه (یا کیزه پاک معناسنه در) دختران دوشیزه ده بیانیه در (دوشیزه قزاوغلان معناسنه در) یا حرف صله (دست جفای او بیانیه و لامیه در) گرفتار مبتلا دیکدر (زهره خنده لامیه) زهره لغتدجگر باندن اولان اوده دیرل اما اصطلاحده بحال و قدرت معناسنده مستعملدر (نکه شاعر دیش (یت) زهره ندارم که بوسم لب) (تبروکان دارد ابروی تو) (خنده اسمدر) کوله معناسنه (یا رای گفتار مصدرک مفعولنه اضافتدر) (ز برایار قدرت معناسنه اسمدر) مصدری (یا رستن) (و یاریدن کلور) گفتار کلیجی معناسنه در اما اصلنده وصف ترکیبدر نهایی ترکیب خفی قبیلنددر سوز کتور بجی معناسنه (صکره نفس کلامه اطلاق ایلدیلر) که کاهدن مخففدر (عارض سین بیانیه) (عجم رای مفتوح او قور سابقانکه بیان اولندی) (بونده عارضدن مرادیوزدر) (رخله تعبیر ایلده دخل ایدوب یوزک ایکی یاندر دین نه سویلد یکن یلر ایمش) (طباچه باه و جیم بجم ایلر ایلر) (کیجه هیز و شله دیرل) (ساق بلورین بیانیه) (بلور نانک کسری و لام مفتوح تشدیدیه در اصلنده) (اما عوام تحریف ایدوب لام مخففک ضمیمه استعمال ایدر) (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دیگره اضافتی لامیه) (و یا حرف وحدت) (و یا حرف تخصیص) (طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیکدر) (مصلی یا حرف صله) (و یا حرف وحدت افعال) (باندن اسم فاعلدر اهل صلاح دیکدر) (پارسایی بدلدر مصلدن) (و یا حرف وحدت) (سلیم صفتی نیک مرد صفت بعد الصفت) (و یا حرف وحدت) (حلم نیک مرده صفت) (که حرف رابط صفت) (یا حرف مصاحبت) (حکم امر معناسنه در) (یعنی شان و کار) (موجب سبب معناسنه در) (موجب ازاره و ازارک کسه اضافتلی لامیه در) (کود کان الف و نون ادات جمع و را حرف تخصیص) (هیئت خوف معناسنه در) (نخست نونک و تخاک ضمیه لریله وسینک سکونیه اول دیکدر) (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دومین باونون سابق کبی) (و یا حرف تخصیص) (اخلاق ملکی بیانیه) (و یا حرف نسبت) (یا حرف صله) (اعتماد و مصدرک مفعولنه اضافتدر) (و لامیه) (ترک علمده مصدرک مفعولنه اضافتدر) (اغلب اوقات لامیه اکثر اوقات دیکدر) (یا حرف صله بازیجه او بیجی) (چه حرف تصغیردر) (فراهم مجموع معناسنه در) (لوح لامک فحقی و وارک سکونیه تخته دیکدر) (عربک و عجمک اولادی قرآن شریفی بخته دن او کر نورل) (درست نا کرده) (یعنی انده یازیلاقی تمام از برلکسز) (در حرف صله) (نشستندی) (و شکستندی) (یا زاری حرف حکایه در) (محصول ترکیب) (بر مکتب خانه معلنی کوردم دیار غریبه اکشی صورتی) (و آجی سوزلی و برامز خویلی و آدم انجیدیچی و دیلنجی طبعی اهل طبع و فاسق وفاجر که مسلمانلرک دیرلکی آتی کور مکه فاسد اولور دی و قرآن او قوماسی خلکک و کلنی قرار در دی بر بلوک پاک و پاکیزه او غلجقلر و بکر قزلانک جفاسی الیه مبتلاک خوف و خشیتدن نه کولمکه بحال لری و نه بری بریله سویلشکه قدرتلی و ارادی کاه برینک عارض سینینه طباچه اورردی و کاه بر غیرینک ساق بلورینی شکجیه یعنی فلقیه چه کردی قصه نیک اوتیسی بودر که بر مقدار خیانتدن معلوم ایلدیلرانی دو کدیلر و مکتبدن سوردیلر و مکتبی بر صالح کیسه به و پردیلر بر زاهد و عابد و سلیم و بوابو حلیم کیسه به که سوزی امر ضرور تسز سو یلزدی و دیندن

رد سروری

کیمسه بی

کیمسه بی انجیک صادر اولوزدی بویه اولجه او غلجقلرک اولکی استادک خوقی باشندن کندی و اینکجه معلک اخلاق ملکسنی کوردیلر برینه شیطان اولدیلر و انک حلیمه اعتماد الله علم او قومنی ترک ایلدیلر و اکثر اوقاتده بری بریله او یون او بنا مغه اونورلردی و لوحنی تمام او کر نوب یلزدن اول بری برینک باشنه فادرلردی * بیت * استاد معل چو بودم کم زار * خرسک بازند کودکان در بازار * کم بونک کبی برلده ترک کلیدن عبا رندر (پس کم ازار انجیدیچی دیکدر) (خرسک خانک کسری و رانک سکونیه وسینک قحطیه اوزنجه اشک اوینه دیرلر و بعضیلر دیرلر خرس آبودر و کاف حرف تصغیر اسکی بسکی کبه لردن و کلردن آتوشکلنده بر صورت پیدا ایلدرل و بریسی اول صورتیه کر و بیانی اوینادر و رومده رمضان کک و نلرنده جمال اوینا نکلری کبی و لکل وجه) (محصول بیت) استاد معل چونکه کم آزار اوله یعنی حلیم و سلیم اوله او غلجقلر بازارده خرسک او یونق اوینارل بعض نسخه ده (استاد و معل و شمش و او عطفله * بعد از دو هفته پردر آن مسجد گذر کردم معل اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و بمقام خویش باز آورده انصاف برنجیدم و لاحول کان کفتم که ابلبس را دیگر بار معل ملائکه چرا کردند پیرمردی جهان دینده بشنید و بخندید و گفت شنیده که گفته اند * بعض نسخه ده (دل برو خوش کرده بودند) (واقعدر) (انصاف بونک کبی برلده زیاده معناسنه در) (لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم دیکدر) (محصول ترکیب) (ایکی هفته دن صکره اول مسجدک قبوسنه گذر ایلدم کوردم اولکی باوز معلک کولنی خوش ایلشلر وینه کندی مقامنه کتور مشلر الحق بومعنی ایچون زیاده انجندم و لاحول دیه رک دیدم شیطانی ینه ملکره نیچون معل ایلدیلر بر پیرمرد جهان دینده ایشندی و کولدی و دیدی ایشتما مشیمسین که دیشلدر (نشبنده ده) همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دیکش * مثنوی * پادشاهی بسر بمکتب داد * لوح سمینش بر کار نهاد * لوح سمین بیانیه (لوح لغتده مطلق تخته در اما عرب و عجم اولادی اوستندن تعل ایلد کلری تخته نیک جنسته علم اولمشدر) (پس کو مشنده اولسه کال لوح دیرلر آنکچون لوح سمین دیشدر) (معلوم اوله که انباء سلاطینک لوحی کومشدن اولور اما غایتله ایچنه اولور مش) (بونده سمینک نون تا کیدی و شین ضمیری ضرورت وزن ایچون ساکن او قونق کرک و ضمیر پسره راجعدر کار باندن) (اما بونده مراد قولتقدیر) (محصول بیت) بر پادشاه او غلنی مکتبه و پردی کومشدن بر لوح قولتوغنه قودی (یعنی اکابر کومش لوح و پردی * پسر لوح او نوشته بزر * جور استاد به که مهر پدر * سر لوح لامیه در اویه اضافنده بویه در) (نوشته و اوایله و یا یله لغتدر جور استاد مصدرک فاعلنه اضافتدر) (مهر پدر لامیه در مهر بونده محبت معناسنه در) (محصول بیت) اول شاه زاده نک لوحی او جنه آتونه یعنی آتون صوبیله یازلشیدی یازیلان بومصر اعدر که (استادک جور و جفاسی بابانک مجنندن یکدر ز بر جور استاد علم و فضله ایشدر و مهر پدر جهله * حکایت * پارسا زاده رانعت بی قیاس از ترک عثمان بدست افتاد فسق و جور آغاز کرد و میزدی پیشه گرفت فی الجمله خیری نماد از سائر معاصی و منکری که نکرد و مسکری که نخورد باری بنصیحتش کفتم ای فرزند دخل آب روانست و عبس آسبای کردان یعنی خرج فراوان مسلم کسی را باشد که دخل معین دارد * پارسا زاده را یا حرف وحدت و همزه حرف توسل و را حرف تخصیص (همزه وحدت ایچوندر دین خطا ایلش) (ترکه نانک قحی و رانک کسریله متروک معناسنه در) (طلبه لامک کسریله مظلومه معناسنه اولدیگی کبی آخرنده همزه اضافت ایچون کلشدر) (عثمان عک جعیدر اسلوب عجم اوزره عربیده اعلم کلون جمع قلت وزنی اوزره) (مبذر تفعیل بایندن اسم فاعلدر مسرف دیکدر) (و یا حرف مصدر) (سائر معاصی بیانیه) (سائر جمع دیکدر) (و معاصی معصیتک جعیدر کاه معناسنه) (منکر اسم

رد شعی

رد شعی

مفعولدر افعال بائیدن نامشروع معنایست و یا حرف وحدت (مسکر افعال بائیدن اسم فاعلدر
 سکر ورن نسنه و یا حرف وحدت (باری یا حرف وحدت برکه دیمکدر) بنصیحتش تقدیری
 بطریق نصیحتدر (دخل دالك فقی و خا معیه نك سكونيله خارجدن كلوب آنكه كرن نسنيه
 دیرلر) آب روان آفان صو یعنی سریع الزوالدر (عیش یعنی ذوق و صفا) آسیای کردان بیانیسه
 (آسیا و آسیاب پایله دکرمن دیمکدر کردان کاف بجمله صفت مشبهه در کردیدن دونه کن
 دیمکدر) خرج فراوان بیانیسه (کسی یا حرف وحدت (ورا حرف صله) دخل معین بیانیسه
 (محصول ترکیب) بر عابد زاده نك عیلمنك متر و کاتندن نعمت بی قیاس و بیحد الله دوشدی
 یعنی اورا نسز ماله مالک اولدی فسق و فجوره باشلدی و اسراف کنیدی به صنعت طوئندی
 حاصل کلام هیچ برسنه قالمدی جیع معاصیدن و برمنکر و نامشروع قالمدی که المدی یعنی
 جیع مکرانی ایشلدی و برمسکر یعنی سکر و یروب سرخوش ایدن نسنه قالمدی که ایچمدی
 و استعمال المدی حضرت شیخ پیور برکه بن اکانصح طریقله دبدم ای اوغل دخل یعنی
 بوالیکه کیرن نعمت بی کران آب رواندر یعنی اقرصو کبی کلنیز چکر کیدر و ذوق و صفادونه کن
 دکر مندر یعنی بولدیفن او کیدر کیدر یعنی یککه و ایچکه مال طیانر حاصلی چوق خرج برکیمسه به
 مساکر که دخل معنی اوله حاصلی معین کلوری اوله * قطعه * چودخلت نیست خرج آهسته
 ترکن * که میکرند سلاحان سرودی * که حرف تعلیل (سرودار معنایست در یعنی ابرلاقلری
 نسنه (و یا حرف وحدت (محصول بیت) پارسا زاده به خطاب ایدوب پیور چونکه معین کلورک
 یوقدر خرجی باب ازاله یعنی خرجی چوق ایلان بر اکیچیلر بر ارسو بلر یعنی ابرلاقلری پیوردیغی
 بیت ثابدر * اگر باران بکوهستان نیارد * بسالی دجله گردد خشک رودی * یا حرف صله
 (کوهستان طاعلق) بسالی یا حرف طرف (و یا حرف وحدت) دجله دالك کسری و جیم عربک
 سکونيله بغداد ارمغی (کرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه مستتر دجله به راجع ضمیر
 خشک قوری دیمکدر بایس معنایست) دود دره به دیرلر (و یا حرف وحدت (محصول بیت)
 اگر طاعلردم باران یاغز نسنه بریلده دجله ارمغی بر قوری دره اولور یعنی بر بایس جای اولور
 حاصلی بعموردن معانیت اولانیمه دجله صوبی اقوت دو کونور بسره عمیل طریقله پیور
 منکده چونکه معین کلورک یوقدر چوق خرج ایلان السکده کی تیز دو کونور * عقل و ادب پیش
 کبر واهو و لعب بکذار که چون نعمت سری شود سختی بری و پشیمانی خوری پسر از لذت نای
 و نوش این سخن در گوش نیارد و بر قول من اعتراض کرد و گفت راحت عاجل بشویش محنت
 اجل منفص کردن خلاف رأی خرد مندانست * لهو هیتی لایق اولیان نسنه به صرف ایلکه دیرلر
 (لعب لامک فقی و عینک کسریله و سکونيله و لامک کسری و عینک سکونيله لغتدر) (لعب فرح طلب
 ایلکدر حسن اولیان نسنه ایلان) که حرف تعلیل (سری سبتک و با عجمک ضمیر ایلان دو کونور
 معنایست در) پسر یعنی پارسا زاده (نای لفظ مشترکدر یوغزله دودک پشیده بونده ایکسنه ده مساع
 وار برینه قصر ایلین تقصیر ایلش (نوش اسم مصدر در نوشیدن ایچمه و ایچکی معنایست
 (عاجل شمدی حاضر معنایست در) و اجل الف ممدود ایلان حاضر اولوب کلچکه دیرلر (منفص
 مکدر دیمکدر (محصول ترکیب) پسر دبدم عقل و ادبی او کو که طوب یعنی عاقل و مؤدب اول و لعب
 و لهو ی ترک ایلان بر اچونکه نعمت دو کونه شدت ایلدر سین یعنی چکر سین و پشیمانی بر سین او علان
 بوغز و ایچکی لذتندن و یا ساز و سوز و ایچکی لذتندن حاصلی بیمه و ایچمه لذتندن بوسوزی قولانغه
 کتورمدی یعنی قولانغه قومیدی و بنم سوز به اعتراض ایلدی و دیدی شمدی حاضر راحت و
 حضوری کلچک محنت نشو و یله مکدر ایلک خلاف فکر و تدبیر عقلادر * مثنوی * خداوندان کام

ونیک

ردشعی

ونیک بختی * چرا بختی بر نداد بیم سختی * خداوند صاحب و مالک معنایست در (الف و نون ادات
 جعددر) (کامه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (واو حرف عطف) (نیک بخت وصف ترکیبدر
 (و یا حرف مصدر) (چرا ایچمه فتح و کسره جائزدر) (سخت شدید معنایست در) (و یا حرف مصدر
 شدت دیمکدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلدرلر) (بیم قورفی سختی به اضافتی لامیه (محصول بیت)
 اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب نیکبختی یعنی دولت نیچون شدت ایلدرلر یعنی چکرلر شدت
 قور قوسندن یعنی بن برز زمان زحمت و شدت جکرمد دیو قور قوسندن الان نیچون شدت چکرلر
 حاصلی کلچک زمانه فقر و احتیاج چکرمد خوفندن بالغفل نیچون متالم اولورلر * بروشادی کن
 ای یار دلفروز * غم فردا نشاید خوردن امروز * برو فعل امر مفرد مخاطبدر و رویدن کیت
 دیمکدر رفتندن دینلر خطا ایلدرلر (بایی ضمیه به تخصیص ایلنلر و ستایلق ایلنلر) (شادی یا
 حرف مصدر) (کن فعل امر مفرد مخاطبدر کنیدن ایلان دیمکدر) (یار دلفروز بیانیسه (دلفروز دالك
 کسری و لامک فقی و فالك سکونيله وصف ترکیبدر فروز بدندن که مخفطدر افروز بدندن کوکل
 بالکلندر یی یعنی روشن ایدیی حاصلی مسرور ایدیی دیمکدر (غم فردا لامیه ابرته نك بختی
 دیمکدر (محصول بیت) وار شتک ایلان ای دلفروز یار یعنی بو کوئی خوش کور ابرته نك یعنی بو کون
 یتک لایق دکلدر تنکه شاعر پیور (بیت) غم ناآمده خوردن بتقدم رنجیدی دارد) (همان بهتر که
 با فردا گذارم کار فردا را * فکیف مرا که در صدر مروت نشسته ام و عفت قنوت بسته و ذکر
 انعام در افواه عوام افتاده * فکیف خصوصاً دیمکدر ایاتک مضمونشدن مستنادر (مرا بکا
 دیمکدر) که حرف رابط صفت (صدر مروت لامیه در مجازاً) (عقد قنوتده بو یلدر) (ذکر انعام مضیدرک
 مصدره اضافتدر لامیه (انعام افعال بائیدن مصدر در احسان معنایست) (افواه عوام لامیه
 (محصول ترکیب) هر کس مذکور مدعی ایلان عامل اولق لازم خصوصاً بکا که صدر عرونده او تود مخم
 یعنی کرم و احسان باشنده و قنوت و جوهر دلك عقدینی بغلشم یعنی سخا و لطف دو کونور دو کونم دخی
 انعام و احسانم افواه عوامه دوشمشدر حاصلی جوهر دلك مشهور عالم اولشم * مثنوی * هر که
 علم شد بسخا و کرم * بند نشاید که نه بدردم * علم بونده مشهور معنایست در (دزم دالك کسری
 و رانک فحله ایچمه معنایست در عریمه درهم دیرلر دالك کسری و رانک سکونی و هانک فحله
 (محصول بیت) هر کس که مشهور اولدی سخا و کرمه لایق دکلدر که اچمنه دو کونم دو کونم یعنی
 بذل ایلوب ضاقله و کرم و احسان ترک ایلان * نام نکونو چو برون شد بکوی * در توانی که
 پیندی بروی * نام نکونیا به (و یا حرف مصدر تقدیری نام نکونیت سنک آدک ایلکی معنایست) (برون
 طشره دیمکدر ظرفاء عجم ناک کسریله او قور امار و ستایلقی ضمیمه پس برون اغظنی بصحبتین عبارتله
 قید ایلین روستایلق ایلش (شد بونده رفت معنایست در) (بکوی یا حرف صله در) (در قیو تقدیری
 در احسان و کرمدر) (توانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر کلکسین دیمکدر
 (که حرف بیان) (پیندی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بقلیه سین دیمکدر) (بروی
 یا حرف صله تقدیری برویندر (محصول بیت) چونکه سنک آدک ایلکی یعنی سخا و کرم
 آدی بخله طشره چبقدی یعنی فاش اولدی لطف و احسان قیوسنی یوز که بغلغه قادر کلکسین
 حاصلی سخا و کرمی ترک ایلان مرزین زبرا شهرت بند ایلکه مانعدر (بونده دردن مراد در خانه در
 دین بو باید خطا ایلش (برویک تقدیری بروی هیچ کس دین معناه خطا بدن غفلت ایلش
 و المعنی بالترکی قیوی بغلبلر سین یوزه دین معنای ابو بغلامش * دیدیم که نصیحت نمی
 بدرددم کرم من در آهن سردا و آرنی کند ترک مناصحت کردم و روی از مصاحبت او برگردانیدم
 و یکنج سلامت بنشستم و قول حکما را کار بستم که گفته اند بلغ ما علیک فان لم یفعلوا فما

ردابن سیدعلی

ردابن سیدی علی و سروری

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی
رد سروری

عليك * غمی پذیرد فعل نفي مستقبل مفرد غائب قبول ایلز دیمکدر (دم کرم من بیانیه و لامیه) در
حرف صله (آهن سرد او سابق کی بیانیه و لامیه) (ترك مناصحت مصدر ك مصدره اضافتی
لامیه در) مناصحت مفاعله بابتك مصدر اولیدر نصیحت معناسنه (بلغ فعل امر مفرد مذکر
مخاطبه) بابتك یابندن ایرشدر دیمکدر (ما انعم موصول الذی معناسنه) (عليك جار مجر به مقدر
ثبت به متعلقدر وجهه فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله سبله اعرابدن
محل منصوب مفعول بلغ در ان حرف شرط (ولم حرف جزم) (يقبلوا فعل جحد مطلق علامت
جزم نونك سقوطیدر) (فا عليك ما اسم استفهام حرف نفي اولیده جائز) (عليك اولکی
کیدر) (موصول ترکیب) کوردم که پسر نصیحت قبول ایلز و بنم اسی نفسم انك صوق دمورینه
اثر ایلز یعنی دمور کی شدید کوکنه کار ایلز کا نصیحتی ترك ایلدم و مصاحبندن یوزم دوندردم
و کج سلامتده اوتوردم و حکما قولنی ایش یغلدیم یعنی کار ایلندم که دیشلدر سن سنک اوزر بکه
لازم اولان قولی ایصال ابله اگر قبول ایلز سه سکا نسنه یوق یاخود سکا نه وار ایلدن یعنی
قبول ایلد کلدن سکا ضرر یوق زیر ماعلی الرسول الالبلاغ در * قطعه * کرچه دانی که
نشنود بکو * هر چه میدانی از نصیحت و پند * نشنوند فعل نفي مستقبل جمع غائب بونده قبول
ایلز معناسنه در (موصول بیت) کرچه بلور سین که سوزوکی دیکمزل سن سوبله هر نسنه بی که بلور سین
نصیحت و پنددن یعنی سکا لازم نصیحتدر کر که قبول ایلسونلر کر که قبول ایلسونلر
* زود باشد که خیره سربلی * بدو پای اوفتاده اندر بند * خیره سر عاجز و زبون و سراسمه
(یعنی نك مفعول اولی و مصراع ثانیك مضمونی مفعول ثانسی) (بدو پای با حرف مصاحبت
(اوفتاده و اوله اصل اوزره) (اندر ادات صله) (موصول بیت) نیز اولور که نصیحت دکلین
سرمی ایکی ایغیله دوزاغه دوشمش کورر سین یعنی بر مصیبت کرفتار کورر سین * دست
بردست میرند که دریغ * نشنیدم حدیث دانشمند * (موصول بیت) خیره سرائی اله اور که حیف
دانشمند سوزنی ایشتمدم دیو یعنی نادم و بشیمان اولوب نصیحت دکلد و کونه حیف بر
* پس از مدتی آنچه اندیشه کرده بودم از نکت حالش بصورت بدیدم که یاره یاره برهمه میدوخت و لقمه
لقمه همی اندوخت دلم از ضعف حالش بهم برآمد مروت ندیدم در چنین حالتدیش درونش را
بعلامت خراشیدن و نمک پاشیدن بادل خود کفتم * (موصول ترکیب) برمدندن صکره شول نسنه بی که
اول فکر ایلشیدم انك نکت حالندن ظاهرا کوردم که عده اوزه دیکردی و لقمه لقمه
قزاقوردی یعنی جرایدردی کوکلم ضعف حالندن وزیاده فقر و فتناسندن مکدر و منقبض
اولدی بویله حالتده مروت کوردم ریش دروتی یعنی خاطری یاره سنی حاصلی ریش دلنی
ملا متله طریلوب اوسنه توز صاحبی یعنی اتی ازللوب کوکلنی مجروح ایکی مروت کوردم
* کندی کوکله دیدم * منوی * حریف سقله در پایان مستی * نیندیشد ز روز
تنکدستی * حریف سقله بیانیه سبنک کسری و ضمیمه لغتدر (در حرف ظرف) (پایان مستی
لامیه) (و یا حرف مصدر) (نیندیشد فعل نفي مستقبل مفرد غائب) (روز تنکد سنی لامیه) (و یا
حرف مصدر) (موصول بیت) دنی یعنی الحق یاده نوش مستک نهایینده حاصلی غایت سکرده
ال طار لغتدن و فقردن قایمز یعنی صوکی فکر ایدوب قایمز حاصلی ال طار لغتی کوئی یادینه کلز
* درخت اندر بهاران برشاند * زمستان لاجرم بی بک ماند * درخت مبتدا (اندر ادات
ظرف) (بهاران جمع بهار در خلاف قیاس اوزره) (برمیشدر میوه معناسنه) (فشاند فعل مضارع
مفرد غائب سلکر و صاچار معناسنه خبر مبتدا در) (برفشانك مقدم مفعولیدر) (زمستان زاده
قح و کسر جائز قبش دیمکدر) (لاجرم لاشبهه و لا محاله دیمکدر) (بك یوق وازق بونده

پیراق مراددر (ماند فعل مضارع مفرد غائب قالور) (موصول بیت) ایام بهارده درخت بمشین
سلکر و دو کر قشین شبهه سن پیراق سنز به قالور قصه دن حصه بودن که یار سازده اول زیاده
حرکت ایدوب آخرتهی دست قالدی شویله که جرّه محتاج اولدی * حکایت * پادشاهی پسری
یادیدی داد و گفت این فرزند تست تربیتش چنان که یکی از فرزندان خود سالی بروسی کرد
یحایی نرسید و فرزندان ادیب در فضل و بلاغت حینیهی شدند ملک دانشمند را مؤاخذه کرد
و گفت وعده را خلاف کردی و شرط وفا بجا نیاموردی گفت ای ملک تربیت یکسانست
ولیکن استعداد مختلف * پادشاهی و پسری یاری حرف وحدت (با حرف صله) (ادیب مؤدب
معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (موصول ترکیب) بر پادشاه اوغلنی بر استاد ادبیه و پردی یعنی
بر معلم و پردی و بدی بوسنک اوغلکدر بوکه کندی اوغلرک کی تربیه و بر معلم بریل مقداری
بوکه سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیمده تقصیر ایلدی لیکن بر مرتبه و اصل اولدی حاصلی
هیچ بر نسنه تحصیل ایده دی و معلمک اوغلاری فضل و بلاغتده منتهی اولدیلر پادشاه ادبی
مؤاخذه ایلدی کانه که کاه انلش اوله پادشاهک اعتقاد بجه ز بر مؤاخذه کاهکاره اولور لیکن
بونده مراد عنایدر و پادشاه دیدی اوغلک تعلیمده خلف وعد ایلدک و شرط وفا بی بر نسنه
کتورمک کانه که معلم دیمش ایش کندی فرزند لمدن اکا ز یاده سعی ایده بن و کندی
فرزند لی کامل اولوب و شاهزاده کالدن بی بهره اولدیغنی ملک تعلیمده تقصیره جل ایدوب
ادبی مؤاخذه ایدوب عتاب و خطاب ایدر ادیب دیدی ای پادشاه تربیت برابر لیکن استعداد
و قابلیت مختلفدر * قطعه * کرچه سیم وزر سنک ایدهمی * در همه سنی نباشد زروسم *
ز سنک دیدیکی مجازا در ز سیم وزر طراقدن چیر لیکن طاشک اصلی طراقدن دیمش اصحاب
علم طبعی علی الخصوص سیم وزر چیرقن بر اواق اواق طاش سز اولماز تنکه مشاهددر (ایدهمی
اصلنده همی آیددر ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولدی (زروسم زاده تشدید ضرورت
وزن ایچوندن) (موصول بیت) شاهزاده ایچون تمثیل بیورب دیر که کرچه سیم وزر طاشدن چیر
اما هر طاشده زروسم اولاز واقعه بویله در * بر همه عالم همی باید سهیل * جایی انبان می کند
جایی ادیم * همی باید یلدرار یعنی بر تو صال (سهیل سبنک ضمی و هانک قحی تصغیر شکلی اوزره
بز کوکب در که دیارین اوزره طلوع ایدر خاصه سی بعض اشباه قرمز یلق لوتی ویر مکدر
کره ارضک هر برنده مرئی دکل یعنی هر برده کورغمز پس مصنفک بر همه عالم همی باید بیوردیغنی
ادعائی در (جایی یا حرف وحدت) (انبان طاغیر حق) (و ادیم سختیان) (موصول بیت) بینه تمثیل طریقه
بیورر که سهیل یلدری جمیع عالم بر تو صال لیکن بر پرده طاغیر حق حاصل ایدر یعنی مشین
و بر پرده سختیان و بلغری یعنی هر نسنه به استعداد نه نسبت رنگ ویرر یعنی فیاضده بخل یوق
لیکن استعداد مختلفدر) (میکنند بونده میشود معناسنه در دین یتندن مقصوده واصل اولماش در
* حکایت * یکی راشنیدم از پیران مری که مریدی رای گفت چندان که تعلق خاطر آدمی زاد
بروز یست اگر بروزی ده بودی بمقام از ملائکه در گذشتی * تعلق خاطر مصدرک فاعلته
اضافتدر) (و آدمی زاده اضافتی لامیه در) (با حرف صله) روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسنه در
اگر حرف شرط (با حرف صله) (روزی ده وصف ترکیب) (کییدر دهیدن رزق و بریجی
دیمکدر) (بمقام با حرف ظرف) (و یا حرف صله) (موصول ترکیب) پیران مریدن برینی ایشتمکه
بر مریدنه سوبلردی اولقدرد که آدم اوغلنک خاطرینک رزقه تعلق وارا اگر رزق و بریجی
خدایه اولیدی مرتبه و مقامده ملائکه دن بکردی یعنی انلردن خدایه اقرب اولوردی
* قطعه * فراموش نکرد ایزد در آن حال * که بودی نطفه مدفون و مدهوش * ایزد هر ملک

کسری و بایک سکونی وزاء عربی نیک کسریله نکر دیکنر خدا معاسنه (که حرف رابط
صفت) بودی یا حرف حکایه (نطقه مدفون بیانیه) و مدهوش معطوفدر مدفونه (نطقه
انابلدن انافرنه دوشن صوکه اوغلن اندن منعقد اولور) مدهوش لایعقل دیکنر (محصول بیت)
یعنی سنی خدا فراموش ایلدی اول حالده که نطقه مدفون و مدهوش ایلدی یعنی انالک قرنده مدفون
لایعقل نطقه ایلدی * روانت داد و عقل و طبع و ادراک * جمال و نطق و رأی و فکر و هوش *
روان بونده روحدر (محصول بیت) خدا سکا روح و یردی دخی عقل و طبع و ادراک و جمال
یعنی حسن و نطق یعنی تکلم و رأی یعنی تدبیر و فکر (و هوش فایده ضرورتی ایچون کلشدر والا
عقلله اکتفا اولور) فکرک ناسی علامت نقلدر تنکه سابقا برایی برده مرور ایلدی پس نفس
کله دندر دین بونقلدن خبردار دکل ایمش * ده انکشت مرتب کرد بردست * دوبازویت مرکب
ساخت بردوش * (محصول بیت) سنک التکده اون برقی مرتب ایلدی یعنی ایکی انکه اون برقی
و یردی و ایکی اوموزک اوزره ایکی بازو ترکیب ایلدی یعنی سکا ایکی قول و یردی * کنون پنداری ای
ناچیز همت * که خواهد کردنت روزی فراموش * پنداری فعل مضارع مفرد مخاطب پنداریدن
صانعقدر ظن معاسنه معنای استفهامی متضمن (ناچیز همت همتسز دیکنر) خواهد کردن
ایدی سر در دیکنر (ونا ضمیر خطاب) روزی یا حرف وحدت اعتبار اولور سه برکون دیکنر
امایا نفس کله دن اعتبار اولور سه رزق دیمک اولور پس تقدیر کلام (که خواهد وزیت کردن
فراموش اولور و لکل وجه) (محصول بیت) شمعی اویله می ظن ایدرسین ای بی همت که
سنی برکون اونی دیسر در و یا که سنک رزقکی اونی دیسر در حاصلی سکا بوقدر اشیاء اعطایلین
هیچ برکون وظیفه روزیکی فراموش ایلز * حکایت * اعرابی رادیدم که پسر خود را مکفت
یا بنی انک مشول بوم القیمة ماذا اکتسبت و لا ینقال بمن انتسبت یعنی ترا خواهند پرسید که عمت
چیست و نکو بند که بدرت کیست * اعرابی را یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) یا حرف ندا
(بنی بایک صنی و نون و یاء مشددک فحده لیه ای نیک تصغیر یدر او غلجیم دیکنر) ما اسم استفهام
(و ذال اسم موصول ترکیله بر اسم حکمنده قلتمشدرای شی معاسنه) اکتسبت نک مقدم مفعولدر
اکتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب ایلدی یعنی قراندک (بمن یا حرف صله) من اسم
استفهام (انتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کیم منسوب اولدی دیکنر) عمت ناسی ضمیر
خطاب (بدرت ناسیده بویه در) (محصول ترکیب) بر اعرابی کوردیمکه کندی او غلنه سولردی
ای بنم او غلجیم تحقیق سن قیامت کوننده مشولسین یعنی صور بلورسین دنیاده نه کسب ایلدی و سکا
دینلر کیم منسوبسین یعنی سندن صور بلور که دنیاده خبری اشلدک شرمی و دیمزلر که باباک کیمدر
شریقیمدر حسبس میدر حاصلی حسبکدن مشولسین نسبکدن دکل * قطعه * جامه کعبه را که
میوشند * اونه از کرم پیله نامی شد * جامه یا حرف وحدت (و هیزه حرف توسل) کعبه را را
ادات مفعول (که حرف رابط صفت) میوشند فعل مضارع جمع غائب کیدر لر و اورتر لر دیکنر
بعض نسخه ده می بوسند و اقعدر بیه عربیله وسین مسمله ایله بوس ایدر لر یعنی او پر لر دیکنر
بو تقدیر چه جامه کعبه به مضای اولیق لازمدر (او ضمیری جامه یه را جعدر) نه حرف نفی معناده شده
مقیددر (کرم پیله لامیه) کرم کاف عربک کسریله و رانک سکونیه قورت دیکنر (پیله بیه عجمک
کسریله اییک دیکنر) نامی یا حرف نسبتدر ادلی دیکنر یعنی مشهور (نامی اسم فاعلدر غودن
دین بونی عربی ظن ایلش) (محصول بیت) بر جامه می که کعبه یه کیدر لر یعنی انکه کعبه می اورتر لر
یا خود کعبه نک جامه سنی که او پر لر یعنی اکا تعظیم و تجلیل ایدر لر اول جامه اییک قوردندن نامدار
و مشهور اولدی و لایک قوردینده تعظیم ایدوب او پر لدی پس امدی اصلی بودر که * باعزیزی

ردشعی

ردشعی

نشست روزی چند * لاجرم همچو او کرامی شد * یا حرف مصاحبت (عزیزی یا حرف وحدت
(رزی یا حرف وحدت) کرامی کاف عجمک کسری و ضمیمه و یاء اصلیه ایله عزیزی معاسنه در کرامی
کرامه منسوبدر دین خلاف سولشدر (محصول بیت) بلکه جامه کعبه بر عزیزیله او توردی
بر نیجه کون یعنی کعبه مکرمه مقارنت ایلدی پس شبهه بوق انک کبی عزیزی اولدی یعنی
شرقی اندن کسب ایلدی * حکایت * در تصانیف حکما آورده اند که کرم را ولادت
معهود نیست چنانکه سائر حیوانات را بلکه احشای مادر را بخورند و شکمش را بدرند و راه
صحرا گیرند و آن پوستها که در خانه کرم بیند اترانست باری این نکته را پیش بزرگی همی گفتیم
گفت دل من بصدق این حدیث کواهی میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی بامادر
و پدر چنین معامله کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبولند و محبوب * تصانیف تصنیفک جعیدر
مصنف معاسنه (حکمایه اضافت لامیه در) آورده اند روایت ایلشدر (کرم کاف عربک فقی
وزاء عجمک سکونیه عقر به دیرل) (و یا حرف تخصیص) ولادت معهود بیانیه ولادت مصدر در
طوغنی معاسنه مراد بودر که سائر حیواناتک کبی اناسی قرنندن ولادت اولماز (احتجاج حشادر
ایچر بی معاسنه بخورند جمع صیغه سنی ایراد ایلدی زیر برقرندن بر قاجی جبقار) (محصول ترکیب)
حکما مصنفاتدر روایت ایلشدر که عقرک سائر حیواناتک کبی ولادت معین دکلدر یعنی سائر حیوانات
کبی اناسی قرنندن تولد ایلز بلکه انالرنیک ایچر بیسنی برل و قرتی برتار لر و صحرا یوانی طوتار لر
و اول در یار که عقرک خانه سنده کور بلور بوایلد کوری اوضاعک اثر یدر بر که بونکته می بر اولونک
قنده سولیم در شیخ دیدی که بنم کوکلم بوسوزک کر چکلکنه شهادت و بر و بوندن غیری
نسنه اولیق لایق دکل زیرا خرده لک حالتده اتایه و اتایه بویه معامله ایلدیلر یعنی انلرله بویه
معامله ایلدیلر بچون بلاشبهه بولکلده بونجیلن محبوبلر و مقبوللر در * قطعه * پسری را پدر
وصیت کرد * کای جواتمرد یاد گیر این پند * پسری را یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) پدر
تقدیری پدرشدر ضرورت وزن ایچون ضمیر ترک اولندی (که حرف بیان) وای حرف ندا جواتمرد
اریکت و سخی آدم (یادگیر خاطر کرده طوت یعنی از برله دیکنر) این پند بیت آتینک مضمونه
اشارتدر (محصول بیت) بر او غلنه باباسی وصیت ایلدی که ای جواتمرد بویندی از برله * هر که
با اصل خود وفا نکند * نشود دوست روی و دولتمند * یا حرف صله (اصل خود لامیه) دوست
روی وصف ترکیبدر مقبول معاسنه مستعملدر (دولتمند ندا ادات نسبتدر دولتلو دیکنر) پس
(دولتمند وصف ترکیبدر دینلر فارس میدان فرس دکللر ایمش) (محصول بیت) هر کسکه کندی
اصلنه وفا ایلز یعنی اطف و احسان اوزره اولماز اول کیمه مقبول و دولتلو اولز یعنی دولت
و سعادت بوزین کورمز * لطیفه * کرم را گفتند چرا زمستان بیرون نمی آتی گفت بتابستم چه
جره نیست که زمستان نیر نیام * (محصول ترکیب) عقر به دیدلر قشین نیچون طشره کلرسین یعنی
چمنسین دیدی یا این نه جرتم وار که قشین دخی طشره کام * حکایت * فقیره درویشی
جامله بود مدت جلش پسر آمد درویش را در همه عمر فرزند نیامده بود گفت اگر خدای عزوجل
مر ا پسری دهد جز این خرقه که پوشیده ام هر چه ملک منست بذل درویشان کنم اتفاقا
زین پسری آورد شادمانی کرد و سفره یاران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال که از سفر
شام باز آمد مجله ان درویش بر کدشتم و از کیفیت حالش پرسیدم گفتند بزدان شخته درست
گفتم سبب چیست گفتند پسرش خنر خورده است و عریده کرده و خون بکر ریخته و از شهر
کر ریخته پدر را بعلت ان سلسله در نای و بند کران بر پای نهاده اند گفتیم این بلار اید حا
خواسته است * فقیره درویشی لامیه (هیزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهندن خطا ایلش

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

اولی اولدر که وحدت ایچون منصوص اولان یاهر همزه دکلدر ایکنجی اولدر که وحدتی قبول ایلدی کمر تقدیر چه اضافتی مانع اولور ومعنی فاسد اولور (حامله و حامل یوکللی عورته دیرلر حامل دین دیدیکه بوصف زنانه مخصوصدر بس التباس لازم کلام اما حامله دین بونی جاری علی الفعل قلدی جاری علی الفعل معناسی اولدر که صبغه به کتوره ل مثلا جلت تحمل فهی حامله دیرلر بواسطه مینی علی الفعله دیرلر (مرضع و مرضعه بوقیلندرتدیر) جمع شراح بوقامدن اجمال ایلد کچمشدر (و بعضی حامل یازمش لیکن جبعی متونه مخالف یازمش مدت جل لامیه (بسر آمد نهایتی کلدی یعنی وضع حمل وقتی کلدی بعضی نهنجه ده آمد برینه آورد واقعدر (بس مدت مفعول صریحی اولور (و بسر غیر صریحی (در ویش را (را حرف تخصیص (بسر یا حرف وحدت (ملك مملك کسرله مالک اولدیغی اشیا (اشاره درویشان مصدرک مفعولنه اضافتیدر بذل معناسنه (سفره یاران لامیه (با حرف مصاحبت (موجب جیمک فحیلله مفعولنه معناسنه در (شرطه اضافتی لامیه در (با حرف ظرف (زندان شهنه لامیه در (در بامضمین اولدیغی معنای ظرفیتی تا کید ایدر (تکه مکرر مرور ایلدی (عربده سرخوش صواشته دیرلر (پدرش راشین پسره راجعدر (و را حرف تخصیص (سلسله زنجیر (در حرف صله (نای بونده بوغز معناسنه در بعضی نسخده نای برینه کردن واقعدر (محصول ترکیب (بردر ویشک خانونی یوکلیدی حل مدتی نهایتی واردی (یعنی وضع حملی قریب اولدی و درویشک جبعی غرنده هیچ فرزندی کلامش ایدی دیدی اگر خدای تعالی بکا براوغل و بررسه بوکیدیکم خر قه دن غیری هر نه ملکم ایسه در ویشاره بذل ایده بن اتفاق عورتی اوغل طوغردی (شادمانلیق ایلدی (و موجب شرطه در ویشاره سفره قودی (یعنی ضیافت ایلدی نیجه ییلدن مکره که شام سفرندن کرو کلدیم اول درویشک محله سته اوغرام و کیفیت حالندن سؤل ایلدم دیدیلر که صوابشی زندانده در دیدم که سبب ندر دیدیلر که اوغلی خیر ایچمشدر و عربده ایلش و برینک قانی دوکش یعنی بر کیمسه قتل ایلش و شهر دن قاچش یعنی قصاص قور قوسندن با باسنک اول سیله زنجیر بو غزیننه یعنی بیوننه و آخر بوقاغی اناغنه قومشار دیدم که بوبلائی خدادن دعا یله دیشدر * قطعه *

زنان بارداری مرد هشیار * اگر وقت ولادت مار زایند * زنان بارداری بیانیه (باردار وصف ترکیبی در یوک طوبیتی دیمکدر (یعنی یوکللی خانوار) مرد هشیار بیانیه اصلی هوشیار ایدی ضرورت وزن ایچون واو حذف اولندی (معلوم اوله که عرب دیندن غیری دیبلده صفتله موصوف بینده مطابقت لازم دکلر ایچون زنانه بارداری مفرد ایکن صفت قبلدی (بس ضرورت شعر ایچون مفرد ابراد ایلدی دین مخالف سوبلدی واداسنده مسامحه واردر زیرا ضرورت شعر ایچون دیمک ادا دکلدر ضرورت وزن ایچون دیرلر (و هشیار وصف ترکیبی در (هوشله یاردن عقل کندی به یار دیمکدر (آیقه و عاقلده مستعمل لفظدر (بس برینه قصر ایلیتر تقصیر ایلش (وقت ولادت ظرف زمانک مصدره اضافتیدر (وزایندک مفعول فیهیدر (و مار مفعول بهی (زایند فعل مضارع جمع غائب طوغره دیمکدر (محصول بیت) حلی عورتلرای مرد هشیارا کر ولادت وقتنده ولد برینه ییلان طوغر رسه ل * ازان بهتر بنزدیک خرد مند * که فرزندان ناهموار زایند * ازان مصراع ثانیکن مضمونه اشارتدر (که حرف بیان (فرزندان ناهموار بیانیه (ناهموار ناموافق و نامساعد دیمکدر (زیرا هموار دوز دیمکدر (بس دوز اولماقی معناسنه عدم وفاق و مساعد لازمدر (فرزندان مفعول زاینددر (محصول بیت) ولادت وقتی مار طوغر سه لعاقل قنده اندن بکر کدر که ناموافق اولاد طوغر ازل

ردشراح جیعا
ردسروی

مطالعه

ردابن سیدعلی

ردابن سیدعلی و سروری

یعنی

یعنی بدبخت و بدخوی اولاد طوغر مقدن (زیرا بلائی تربیه ایدوب احوالنده زجت چکمرال بلکه تولد ایلدی کی قتل ایدر اما فرزندک آخری نیجه اولد جغن کیمسه بلن و تربیه سنده نیجه زجت و مشقت چکرل صکره افار بندن غیری ابا عیدنه ده نیجه دوزلی نکیتی ایشور * حکایت * طفل بودم که بزرگی را پرسیدم از بلوغ گفت در مسطور آمده است که سه نشان دارد یکی پانزده سالگی و دوم اجتناب و سوم آمدن موی زهار اما در حقیقت يك نشان دارد که در بند رضای حق جل و علا پیش ازان باشد که در بند حظ نفس هر که درواین صفت موجود نیست محققان بالغ شمارندش * که حرف بیان (بزرگی را با حرف وحدت (و را اذات مفعول (مسطور کتب اسم مفعول قائم مقام فاعله مضافدر (اصلی کتب مسطور در (بعضی نسخه ده در کتب مسطور است واقعدر (پانزده بیه عجمیله ونون و زانک سکونیه اون بش دیمکدر (سالکی یا حرف مصدر (وکاف عجم هاء رسمیدن بذل حرف توسط (بس کی معنای مصدریت افاده ایدر دینتر زانک سو یلشدر (آمدن موی مصدرک فاعله اضافتیدر (زهاره اضافتی لامیه در زانک فحیلله فاسق دیمکدر (در حرف ظرف (بندر رضای حق لامیه لر در (پیش بیه عربله زیاده معناسنه در (ازان بند حظ نفس اشارتدر تقدیری نفس خوددر (محققان جمع محققدر اهل تحقیق دیمکدر (الف ونون اذات جعیدر اسلوب عجم اوزره (محصول ترکیب) طفل ایدمکه براولویه صوردم احوال یلوغدن (یعنی انسان نه وقت بالغ اولور و نشانی ندر دیدی که کابلر ده مسطور در که اوج نشانی وار بریشی اون بش یاخدر وایکجهبی اختلام در و اوچجیبی فاسق قلی کلک در اما حقیقتده برنشانی وار اولدر که خدای تعالیکن رضای قیدنده اندن ارتق اوله که کندی حفظ نفسی قیدنده در یعنی کندی حفظ نفسی قیدنده اولد یغندن خدانک رضای قیدنده ارتق اوله حاصلی هر وجهله خدای تعالی نک رضای کوزه ده * قطعه * نصورت آدمی شد قطره آب * که چل روزش قرار اندر رحم ماند * با حرف ظرف (قطره آب بیانیه در (همزه حرف وحدتدر دین خطا سوبلش که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدر (مصراع ده تقدیم و تأخیر وار در تقدیری قطره آب بصورت آدمی شد در (که حرف تعلیل (چل چهلدن مخففدر قرق دیمکدر (روزش شین قطره آب راجعدر (اما معناده قراره مقید در (قرار بونده مستقر معناسنه در قرار ایدیبی دیمکدر (رحم رانک فحی و حله مسمله نک کسرله آنقرنده اوغلان یتاغنه دیرلر (ماند بونده قالدی دیمکدر (محصول بیت) قطره آب یعنی نطفه صورتا ویا صورتده آدمی اولدی زیرا قرق کون مقداری اناقرنده مستقر اولدی یعنی انده قرار ایلدی * و کر چل ساله را عقل وادب نیست * بتحقیقش نشاید آدمی خواند * (ساله راهار سمی مقدار افاده ایدر (و را حرف تخصیص (بتحقیقش شین خواند فعلنه مقیددر (و خواند (خواندن معناسنه در (محصول بیت) اگر قرق یا شلیک عقل وادبی اولر سه حقیقتده ویا حقیقتله اکا آدمی دیمک اولماز یعنی اهل تحقیق اکا انسان دیمز * قطعه * جوا نمردی و لطفست آدمیت * همین نقش هیولانی میسدار * جوا نمردی مقدم خبر و یا حرف مصدر سخا و کرم دیمکدر (لطف معطوفدر اکا (آدمیت یاونا اذات مصدر در اسلوب عرب اوزره انسانیت کی مبتدادر خبر مقدمه (همین انجی دیمکدر (نقش هیولانی بیانیه (هیولانی حقیقتله بلکه حکمت کابلرخی کورمکه موقوفدر (اکثره متونده نونله واقعدر (اما قبایس هیولانی در یا یاله (هیولا هر نسته نک ماده سته دیرلر (نقش هیولانی هیزدن و کالدن خالی نقش دیمکدر (مبتدادر فعل نهی مفرد مخاطبدر (پنداریدن ظن ایلد دیمکدر (پنداشتن دن دین خلط سوبلدی (محصول بیت) آدمیکل جوا نمر دلک و لطفدر همان نقش بی معنی یعنی صورت

ردابن سیدعلی و سروری

رد شمیعی

ردابن سیدعلی و سروری

بی هنوی کال د کلدن انحق * هنز باد که صورت میتوان ساخت * باوانها در آشتکرف وژنکار *
 هنز مبتدا (باید خبری) که حرف تعلیل (صورت میتوان ساختن مفعول) ساخت مصدر
 معنای در (با حرف ظرف) ابوانها جمع ابواندر مراد چار طاقدر تنکه سابقایان اولندی (در
 بانک متضمن اولدینی معنای ظرفیتی تا اکیدیدر) دری بونده باب معنای اخذایلین بونده خطا
 ایلش (شکرف شبنک کسری ونونک سکونی وکاف عجمک فحقی ووانک سکونیه زنجیر دبدکری
 که قزل مرکب اندن اولور (ورنکار زاء عجمک فحقی ونونک سکونیه قزلنکار دبدکری رنگدر
 (محصول بیت) هنز کرک که چار طاقدره شکرف وژنکاردن صورت دوزمک اولور یعنی صورت
 بی معنی به اعتبار بوقدر (حاصلی انسان صورتند اولوب بی هنز اولتی نقش دیواره مشابه اولمقدر
 * چوانسانزانیاشد فضل واحسان * چه فرق از آدمی تانقش دیوار * اکثر متون تانقش واقدر تالیله
 انتهای غایت ایچون (وازعبارتی بوکه قرینه در (محصول بیت) چونکه انسانک فضل واحسانی اولیه
 آدمیدن نقش دیواره دک فرق ندر یعنی فرق بوقدر حاصلی بی معرفت اولان انسان ایلله نقش دیوار
 برابر در * بدست آوردن دنیا هنز نیست * یکی را کروتوانی دل بدست آر * بدست با حرف (صله آوردن
 دنیا مصدرک مفعولنه اضافتیدر (یکی را با حرف تخصیص دل آرک مفعول صریحی (وبدست غیر
 صریحی آر فعل امر مفرد مخاطبدر آر بدندن که مخففدر آور بدندن کتور دیمکدر (محصول بیت) دنیا
 اله کتورمک هنز کلدن اگر فاذرایسک برینک کو کلنی اله کتور (یعنی کو کل اله المقدر هنز بوقسه
 مال واسباب دنیا دکلدر (دل بدست آور که حج اکبرست) بیلرینی رباعی دیو یازنارغریب بی دانش
 ایمش * حکایت * سالی نزاع در میان پیاد کان حجاج افتاد وداعی هم در آن سفر پیاده بود
 انصاف در سروروی یکدیگر افتادیم و داد فسق وجدال بدادیم بجاوه نشینی را شنیدم که باعدیل
 خود همی گفت باللحج پیاده عاج چون عرصه شطرنج بسر میرد فرزند مبدود یعنی به از آن
 مبدود که بود و پیاد کان حجاج عرصه باده بسر بردند و بتر شدند * سالی با حرف وحدت (نزاع
 یعنی جدال) در حرف صله (میان پیاد کان حجاج لامیه زدر) داعی هم یعنی شیخ (انصاف
 الحق دیمکدر مبالغه مراد در (در حرف صله) سروروی یکدیگر اقتصادیم بری بریمزه
 دوشدک دیمکدر زیاده نزاع وجدال دن عبارتدر حاصلی محکم خصوصت ایلدک (وداد فسق
 وجدال بدادیم فسق وجداله عدالت ویردک یعنی فسق وجدالده قصور قومه دق آیت کریمه به
 تلحج بیور که (فلارفت ولافسوق ولاجدال فی الحج) یعنی فسوق وجدال منهی ایکن بز رعایت
 ایده موجب حددن آشوردق (بجاوه نشین وصف ترکیبدر) بجاوه کاف وجیم عربلر ایلله اوستی آجق
 محفدر که مصدرن وشامدن حاجیلر اکابرز اماهودج اوستی اورتولی یعنی مقب محفدر که دوه به
 بریستی قور ل انحق کعبه به وارن بیلور (با حرف صله) عدیل خود لامیه (عدیل فعل فاعل
 معنای در ترکیب کدش دیمکدر یعنی قرشوی محفد به بن کیمه (باللحج فتح لام نجیه ایلدر بالماء
 کبی کاه اولور که لام مکسور و قونور منادی محدوف اولتی اعتبار ایلله تقدیری یا قوم ایلو اللجب دیمک
 اولور و بونده یا صاحب ایت للجب دیمکدر لامک کسریته قائل اولین ظاهر بود که کتب نحوه به
 تتبع ایلماشدر (پیاده عاج شطرنج بیانیه ولامیه در) عاج قیل کو کمنه دیرل (شطرنج شبنک کسریله در
 صحیحی زیرا بر اسمی یعنی اسم عجمی بی تعریب ایلدکدر نه عربیده وزندش لرینه الحاق ایلدر
 یعنی وزندش لرینه رد ایلدر عربیده لغت عربیده خود فعلل فانک فحقیله بوقدر اما کسریله وار
 جرد حل لفظی یوغون دوه به دیرل پس شطرنجی جرد حله الحاق ایلدیلر اما کتب فارسیده
 بواعتبار لازم دکل پس انکیچون فتح شبنله مشهور در اکثر متونده عاج اغظندن صکره شطرنج
 بوقدر همان عرصه دن صکره وار انحق (بسر با حرف صله) بسر دن نهایت وغایت مراد در

رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد شرح جیعا

رد

(رد فعل مضارع مفرد غائبدر بریدندن ایلدر دیمکدر بریدندن بانک ضمیمه کسری دیمک دکلدر
 (عرصه باده را لامیه) (ورا ادات مفعول (محصول ترکیب) بریل حجاج پیاده لری اراسنه نزاع
 وجدال دوشدی بن دعا جیده اول سفرد پیاده ایدم الحق محکم بری بریمزه دوشدک وفسق
 وفجوره عدالت ویردک یعنی فسق وجدالی کاله ایلدک واجراسنده قصور قومه دق حاصلی
 فلارفت ولافسوق آیت کریمه سنه تمام غنافت ایلدک برجاوه نشینی ایشد مکده کندی عدالته
 سوبلردی باللحج قیل کو کندن دوزولن پیاده چونکه شطرنج میداتی باشه ایلده فرزند اولور
 (شیخ بونی تفسیر ایدوب بیور یعنی اول اولدیفندن یک اولور زرا بواوینده خصوصاً فریکیده
 فرزند رکن اعظمدر اما حجاج پیاده لری صحراء مکده میداتی غایت ایلدیلر واولیکیدن بتر اولدیلر
 * قطعه * از من بکوی حاجی * مردم کزای را * کو یوسین خلق بازار می درد * بکوی باه تا کید ایلله
 فعل امر مفرد مخاطبدر کو بدندن سوبله دیمکدر کندن دینلر خطایا ایلدیلر (حاجی * مردم کزای
 بیانیه (مردم کزای وصف ترکیبدر کزای بدندن مردم الاپی یعنی اصریحی دیمکدر کزای بدندن
 اخذادن احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایمش (حاجی اصلنده حاجدر یعنی نصر بانک مضاعفندن
 اسم فاعلدر اجتماع مثلین ثقیل اولدیفچون مثلینک ثانینی یاه قلب ایلدیلر تفضی البازی کبی
 حاجی اولدی (کو اصلنده که او ایدی) که حرف رابط صفت (اوضه غائب حاجی به راجعدر
 حذف واصل طریقله کو اولدی (یوسین لغتده کور کدر که عربیه فروه دیرلر اما عجم بویه لرده
 غیبت و مساویدن یوسین دیمکله کایت ایدر مراد اذا و جفادر (خلفه اضافتی لامیه در) (یوسین
 برینه آستین یازانلر مذکور کایه بی بطد کلریدن چیع نسخه مختلف یازمشلر) (با حرف مصاحبت
 (آزار الف محدود ایلله اسم مصدر در آزار بدندن انجته دیمکدر (می درد فعل مضارع مفرد
 غائب فاعلی نخبده حاجی به راجع ضمیردر در بدندن برنق معنای دالده فتح وکسر جائزدر
 (محصول بیت) بدندن حاجی * مردم کزایه یعنی مردم آزاره سوبله انجیلین حاجی که غیبت و مساوی
 سببیلله خلقک عرضی خرق وکسر ایدر یعنی خلقی آزار ایدر * حاجی تونیستی شترست از برای
 آنک * بیچاره خار میخورد و بار می برد * برای ادات تعلیلدر اجل معنای سنه (از برای آنک
 مصراع ثانی به مر هوندن (بیچاره یعنی شتر بار بونده یوک معنای سنه در) خار میخوردک
 وبار می بردک مقدم مفعوللریدر (محصول بیت) ای مردم کزای سن دکلین حاجی بلکه
 شتر در زیر بیچاره شتر خار بر یوک ایلدر یعنی یوک چکر سن ایسه اوزرینه یوک کتوب
 حضور ایدر سین لفظ بار ده اینهام بیور مش تأمل ندر * حکایت * هندوی نطق اندازی
 همی آموخت حکیمی گفتش ترا که خانه نی نیست بازی نه اینست * هندوی یا حرف وحدت
 (نطق انداز وصف ترکیبدر انداز بدندن (نطق نونک فحقی وکسریله وفانک سکونیه
 نطق یانی که شرواندن کلور (و یا حرف مصدر مراد قومبره انجیدر که حصارل دن وکلردن
 اتارل (همی آموخت فعل لازمدر حکایت حال ماضی افاده ایدر او کورودی دیمکدر (حکیمی
 یا حرف وحدت) خانه اضافتسز (نی قامشدر) (و یا حرف نسبت ونون حرف تا کید نسبت
 (یا ونون ایکسی بیه نسبت ایچوندر دینلر بیلر ایمش) (نین لفظی ادات خبرله ترکیب
 ایلور همزه مجتلبه ایلله توسط ایدنلر املا دن بی خبرلر ایمش (بازی او یون معنای درانده اولان
 یا خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایمش (نه ادات نفی) (این اسم اشارتدر نطق انداز لغه
 (محصول ترکیب) برهندو نطق انداز لقی صنعنی او کورودی یعنی قومبره انجیلقی فنی بر حکیم
 اکا دیدی سنک که خالک یعنی اوک فاشدندر او یوک بودکدر (شارحک بریسی خانه بنین اولدر که
 قشدن بایله و بریسی بوادی بکنیوب سنک اوک قشدندر دیمش حق الانصاف مال بردر

رد شرح جیعا

رد ابن سیدعلی و سروری

رد سروری

رد ابن سیدعلی و سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سیدعلی و سروری

رد شعی

رد سروری و شعی

رد ابن سیدعلی و سروری

رد شعی

رد سروری و شعی

رد ابن سیدعلی و سروری

رد شعی

رد سروری و شعی

رد ابن سیدعلی و سروری

بکند یکی بی تقریب بدر * بیت * تاندانی که سخن عین صوابست مگوی * و آنچه دانی که نه
 نیکوش جوابست مگوی * تا ادات توقیت (ندانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب) که حرف بیان
 (مگوی فعل نهی مفرد مخاطب سو بیه دیکدر) مصراع ثانیک تقدیری و آنچه دانی که نه
 نیکوست جوابش مگوی (محصول بیت) مادامکه بیه سین که سوز عین صوابدر اول سوزی سو بیه
 و اول سوزی که بیه سین که ایو دیکدر ا کا جواب سو بیه یعنی مقبول اولیان سوزك جوابیه مقید
 اولیه یعنی حکمک هند ویه سو بیه یکی سوز عین صوابدر و مسئله بی جواب حاصلی بیتیدن
 نصیحت عام جبقار پس بو بیتک ماسبقه مناسبی قلیلدر دین مناسبین بیه بمش (و مصراع
 ثانیک معناسنی زیر حقه اصابت ایلز سین و علك ضایع ایدر سین دین ده معنایه اصابت ایلز سین
 و اول نسنه بی که یلور سین که ایو و معقول جواب دیکدر سو بیه دین معقول جواب ایلز سین
 * حکایت * مردکی رادرد چشم خاست پیش بیطاری رفت که مرادوا کن بیطار از آنچه
 در چشم چهار پایان کردی در دیده کشید کور شد حکومت پیش داور بردند گفت برو هیچ
 تاوان نیست اگر این خرنودی پیش بیطار رفتی مقصود ازین سخن آنست که هر که ناآرموده
 را کار بزرگ فرماید با آن که ندامت برد بزدیک خرد متدان بخفت رای منسوب گردد * مردک
 کاف عربی حرف تصغیر مراد تصغیر تحقیر در (و حرف تخصیص (در چشم کوز آغریسی
 (خاست لغته قانقدی دیکدر امام را پیدا و حادث اولدی دیکدر) بیطار باه عربك فتحی
 ویاك سکوتیه نعلبند دیکدر بیطرده لغتدر (که حرف بیان (دوا علاج دیکدر) از آنچه
 اول نسنه دن یعنی اول اوتدن دیکدر (در حرف صله (چشم چهار پایان لامیه دورت ایاقلی
 حیوانات مراد در (کردی یا حرف حکایه (در حرف صله (دیده اولامیه (حکومت حانك
 و کافك ضمیه لیه خصوصت دیکدر (دآور حاکمدر بونده قاضی مراد در (رو یعنی بریطار
 (شارحك بریسی قاضی بیطاره خطابا بویه دیدی دیمش لیکن سهودر (تاوان اود که دیرل که
 عربیده ارش دیرل (نازوده صنایعاش یعنی تجربه اولنماش (و ادات مفعول) کار بزرگ بیانه
 (فرماید پیوره (محصول ترکیب) برار جکرک یعنی برابلهک کوز آغریسی حادث اولدی بیطار قنه
 واردیکه بکا علاج ایل دیو بیطار دخی اول نسنه دن یعنی اول اوتدن که طوارلک کوزلرینه ایدردی
 یعنی قویاردی انک کوزینه چکدی کور اولدی حکومتی یعنی خصوصتی قاضی اوکنه ایلندیلر
 طلب ارش ایچون قاضی دیدی نعلبند بوندن ارش لازم دکل زیرا اگر بومردک خر اولمیدی
 بیطار قنه گنزدی حضرت شیخ پیور مقصود بوسوزدن اولدر که هر کیمه که مجرب و متحن
 اولیان کیمه به اولو یعنی عظیم ایش پیوره انک برله که بشمانلق ایلدر یعنی جکر عتلا قنیده
 خفت رایه منسوب و سخافت فکرله مذموم اولور * قطعه * ندهد هوشمند روشن رای *
 بفر و مایه کارهای خطیر * ندهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب (هوشمند روشن رای بیانه
 (روشن رای اوصاف ترکیبدر آجق فکری و کورتد بیری دیکدر) با حرف صله (فر و مایه الحق اصالی
 دنی الاصل معناسنه (کارهای خطیر بیانه عظیم و مخوف ایشلر دیکدر) (محصول بیت) آجق فکری
 و کورتد بیری عاقل دنی الاصل اولنه عظیم و مخوف ایشلر و برز یعنی عظیم ایشلر پیورمن ندهدک
 کارهای خطیر مفعول صریحی (و بفر و مایه غیر صریحی * بور یا باف اگر چه بافندست *
 نبرندش بکارگاه حریر * بور یا باف وصف ترکیبدر (بافیدندن بور باطوقو بیجی دیکدر
 بور یا سابقا بیان اولندی (بونده مراد حصیر بافدر باقی بافتن دن اخذ ایدنلر سهو ایشلر
 (بافندست هاء رسمی و هر چه مجتله ضرورت وزن ایچون لفظا و کاتبه ترك اولندی حذف و ایصال
 طریقه کاتبه اثبات ایدنلر خطا ایلدیلر) (نکه سابقا دله سیله بیان اولندی (نبرند فعل نفی مستقبل

رد ابن سید علی
رد سروری

رد شعی
رد سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری
و شعی

جمع غائب و جازدر که فعل نهی غائب اوله شین ضمیر بور یا بافه راجع در (با حرف صله) کارگاه
 و کار خانه بر معنایه در حریره اضافی لامیه در (محصول بیت) حصیر طوقو بیجی اگر چه طوقو بیجدر
 یعنی اکاده طوقو بیجی دیرل لیکن انی حریر کارخانه سنه ایک ایشی ایشلکه ایلتمزل و یا ایلتمسولر زرا
 اول کاره استعدادی بوقدر حاصلی هر کسه قابلینه کوره کار تکلیف اولتی کرکدر که آخرنده ندامت
 و خسران چکیمه * حکایت * یکی از بزرگان پسری شایسته داشت وفات یافت پرسیدندش که
 برصندوق تربتش چه نویسم گفت آفات کاب مجدرا عزت و شرف پیش از آنست که بر چنین جاهها
 نویسنده که بروز کار سوده گردد و خلاقی بر و بکدرند و سکان برو شاشند اگر بضرورت چیزی می
 نویسد این دو بیت کفایت می کند * شایسته بانك فتحی و کسر لیه لایق معناسنه در معقول و مقبول
 دیکدر (پرسیدند فعل مضارع جمع غائب صورتدیلر دیکدر شین ضمیر یکی به راجعدر) که حرف بیان
 (صندوق صادق ضمیمه مشهورتر کیجه صاندوق دید کلریدر جمع صنادیق در تر بته اضافی لامیه در
 و شین ضمیر پسره راجعدر) آیات کاب مجدرا لامیه و بیانیدر (و با حرف تخصیص (که حرف تعلیل
 (بروز کار با حرف مصاحبت زمانه دیکدر) (سوده کردد سودن سورتمک وازمک) (کردد کاف
 عجمک فتحیه) (پس سوده کردد از یلور و ایشلر) یعنی محو اولور دیکدر شر احک بریسی کرددی شود
 معناسنه الوب محوشود دیمش (و بریسی بو کافرا ایدوب محوشود دیدی دیمش (لیکن نسخه لری
 تتبع ایلدک هیچ بریسنده شد بولمندی جیعا نسخده شود بولندی (پس معلوم اولدی که محض
 افزا ایش (شاشند ایکی شبهه قبول ایدر ل فعل مضارع جمع غائبدر شین دن صکره سین ایلدر
 دین خطا ایش (اگر بضرورت (با حرف مصاحبت (می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب
 فعل شرط و اقدار اگر بالضروری یازار سکر دیکدر (بوسوز انی کوسر که نسنه یازمق لازم دکل
 و اگر ضروری ایسه (این دو بیت کفایت می کند بویکی بیت کفایت ایلر) (محصول ترکیب)
 اکا بردن برینک معقول و مقبول اوغلی وار ایدی وفات ایلدی (بعضی کیمه ل صورتدیلر که مقبره سی
 صندوقه نه یازالم دیو) (دیدی کاب مجیدک ایشلرینک عزت و شرفی اندن زیاده در که بونجیلر برزه
 انلری بازار (زیرا هر و ایلله محو اولور و خلق اوزرینی چکنر کچر (و کلاب اوزرینه قبول ایدر
 یعنی سکر (پس اگر برنسنه یازمق لازم ایسه بویکی بیت یازک یعنی بالضروری برنسنه یازار سکر
 بویکی بیت کفایت ایدر * قطعه * و که هر که که سیره در بستان * بد میدی چه خوش شدی دل من *
 و واولک فتحی و هاء اصلیه ایلله واه دن مخففدر که استغراب و تحسیر و تحزن و ندامت مقامنده مستعمل
 لفظدر بونی عربی ظن ایدوب اسماء افعال دن اولان واهان دن مخفف کلیوب که مقام تعجیده مستعمل
 لفظدر و تحقیقی مختار صحاحه احواله ایلین کیمه نك حقنده واه واه دیمیدر) که حرف بیان (هر که
 کاف مجمله کاهدن مخففدر هر وقت دیکدر) که ینه حرف بیان (سیره در بستان و اوایل
 استعمال ایدر عجم و و اوسر عرب (با حرف تأکید) دیدی یا حرف حکایه مصدری دمیدن کلور بتمک
 و بلورمک و او فورمک و بیل اسمک و برنسنه طلوع ایلک بونده بزدی دیکدر (شدی یا سیده
 حرف حکایه در (دل من لامیه (محصول بیت) واه که هر وقت که بوسناده سیره بزدی بنم جاتمه
 یعنی دیر یکن نه خوش اولوردی بنم کوکلم (یعنی زیاده مسرور اولوب کشت باغ و راغ ایدردم
 حاصلی بویکی بیت وفات ایدن پسرك جانیندر بد میدی عبارتندن صکره (یعنی اگر در بستان
 هر زمان سیرمن بد میدی (یعنی آن پسری من ظاهر شدی دینک جیج غرایندن بو اداسی اغربدر
 بکنرای دوست تابوقت بهار * سیره بینی دمیده از کل من * بکنر فعل امر مفرد مخاطب کچ
 نا حرف تعلیل (بوقت با حرف ظرف بهاره اضافت لامیه) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
 دیکدر) (دمیده ماضیدن قسم در بتش دیکدر) (محصول بیت) ای دوست قبریمه کذر ایلله

رد سروری

رد سروری
رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد سروری

ردشراح جیعا

ردابن سیدعلی و سروری
ردابن سیدعلی و سروری

یعنی او غره تا کیم بهار وقتند قبرم با چغندن سبزه بخش کوره سین (یعنی بن حبا عمده ایکن
عالم سبزه زارنی سیر ایلدیکم کبی سن بنم تراعدن بتن سبزه زاری سیر ایلله) از برینه بر یازنلر جیع
نسخه مخالف یازمشلر * حکایت * پارسایی بر یکی از خداوندان نعمت کسز کرد دید که
بنده رادست و بای استوار بسته عقوبت همی کرد گفت ای پسر همچو تو مخلوق را خدای
عز وجل اسیر حکم تو کرد انیده است و ترا بروی فضیلت نهاده شکر نعمت حق تعالی بجای
آرو چندن جفا بروی روا مدار نباید که فردا در قیامت این بنده از تو به باشد و شر مساری بری *
پارسایی یا حرف وحدت (بنده را یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (و را ادات مفعول
(استوار محکم دیمکدر) عقوبت اشکجه دیمکدر (مخلوق را یا حرف وحدت) و را ادات مفعول
(اسیر حکم تو لامیه در) گردانیده کاف بحکم فحمله ماضیدن قسمدر تصویر معناسنی افاده ایدر
مخلوق مفعول اولی (واسیر مفعول ثانسی (و فاعلی خدادر (ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر
(بروی اول قولک اوزرینه (بجای یا حرف صله ارفعل امر مفرد مخاطبدر (اریدندن که مخفقدن
اوریدندن کتور دیمکدر (امر در اوریدندن دینلر سهو ایلشلر (بروی قولک اوزرینه دیمکدر (ناید
فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر (بایدندن (بایستن دن دینلر خطا ایلدیلر اولیا که دیمکدر (که
حرف بیان (شر مساری (یا حرف مصدر اوتانغلق (بی ایلده سین (محصول ترکیب)
برعاید اصحاب نعمتن برینک بانه اوغرای کوردی که بر قولینک الین وایغن محکم بغلیوب
شکجه ایدر زاهدیدی ای اوغل سنک کبی بر مخلوق خدای تعالی سنک حکمکه و امر که
اسیر ایلشدر و آنک اوزرینه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی آنک اوزرینه سید و حاکم
قومشدر خدایک نعمته شکری برینه کتور و آنک اوزرینه بوقدر جفای روا و جائز کورمه
اولیه صکه یارین قیامت کوننده بو بنده سندن یک اوله و اوتانغلق ایلده سین یعنی حجاب
چکه سین دیمکدر * منوی * بر بنده مکبر خشم بسیار * جورش مکن و دلاش میازار * مکبر
فعل نهی مفرد مخاطب طوعه دیمکدر (خشم بسیار بیانه (و مکبر مفعول صریحی (و بر بنده
غیر صریحی (جورش مصدرک مفعولنه اضافیدر (مکن فعل نهی مفرد مخاطب (جورش
مقدم مفعولی (دلاش معطوفدر جور شه (میازار فعل نهی مفرد مخاطب در (ازاریدندن
انجه دیمکدر دلاش مقدم مفعولی (و ضمیر بنده را جعدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه
بیور قولک اوزرینه چوق خشم طوعه یعنی زیاده غضب ایلله اکا جور و جفا ایلد و کوکلی
انجه (حاصلی قولک ایسه ده اکا ظلم ایلله * اورا تویده درم خریدی * آخرنه بقدرت
آفریدی * اورا ادات مفعول (بنده درم) (با حرف مقابله کلام مجازیدر (خریدی خاتک و رانک
کسره لایله فعل ماضی مفرد مخاطب صانون الدک دیمکدر (آخر ادات تأکید) نه حرف
نفی معناده آفریده به مقید (آفریدی فعل ماضی مفرد مخاطب یارتدک دیمکدر (محصول بیت)
اول بنده بی سن اون انچه به الدک بر مقدار مالدن کنایتدر اتی قدر تکله خاتی ایلدک حاصلی
قولکدر مخلوقک دکلدر بس بوقدر جفایی اکا لایق کورمه * این حکم و غرور و خشم ناچند
* هست از تو بزرگتر خداوند * خشم خاتک فحمله اصمدر (تا حرف انتقاد الی معناسنه
(محصول بیت) بوحکم و ضرور و غضب قیانه دک یعنی نیجه بر سندن اولورق خداوند واردر
(یعنی سندن بولک افندی نکریدر * ای خواجه ارسلان و اغوش * فرمان ده خود مکن
فراموش * خواجه بونده افندی معناسندر ارسلان و اغوشه اضافتی لامیه در بونلر
بر قولدن کنایتدر رومده سیاوش و فریدون کبی (فرمان ده و صف ترکیبدر بویرق و بریجی
دیمکدر (دهیدندن معناسنی قوت دهنده خود دین قتی تر بقی سولش * خوده اضافت اسم فاعلک

مفعولنه

مفعولنه اضافتدر (و فرمان ده مکنک مفعول اولی (و فراموش ثانسی (محصول بیت) ای
ارسلان و اغوشک افندیسی کند که بویرق و بریجی خدایی فراموش ایلله (یعنی سنی قوله
و خد متکاره مالک ایلین خدایی اوتنه (بس قوللر کی رفقه طوت شد تله طوعه * در خبرست
از پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام که بزرگتر حسرتی در روز قیامت آن باشد که بنده صالح را بهشت
برند و خداوند فاسق بدوزخ * حسرتی (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) بنده صالح
(و خداوند فاسق بیانه در (محصول ترکیب) (حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام حدیث
شریفه و آردا و لشدر که قیامت کوننده اولورق حسرت اولدر که بنده صالحی حخته (و خداوند
طالحی دوزخ ایلدر (یعنی قول چته کیده و افندیسی دوزخه * قطعه * رغلامی که طوع خدمت
نست * خشم بی حد مران و طیره مکبر * غلامی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
(طوع طانک فحمله مصدر در انقیاد معناسنه (خدمت اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر (نسته
لامیه (خشم بی حد بیانه (و مرانک مفعول صریحی (و بر غلامی غیر صریحی (مران فعل نهی مفرد
مخاطبدر رانیدندن سورمه دیمکدر (طیره فاعل قدر غضب معناسنه (خشم معطوف (مکبر فعل
نهی مفرد مخاطب طوعه دیمکدر (محصول بیت) بر غلامک اوزرینه آنجلین غلام که سنک
خدمتکه مطیع و منقاد در اول غلامه خشم بی حد سورمه و اکا غضب طوعه حاصلی بر غلام که
خدمتکی طوع و رغبتله ایدر اکا جددن بیرون خشم سور و با وسنه غضبکوب جور و جفا اوزره
اوله * که فضیحت بود پراوشمار * بنده ازاد و خواجه در زنجیر * که حرف تعلیل (فضیحت
فانک فحی وضادک کسریله رسواییک دیمکدر (با حرف ظرف (زور شمار ظرف زمانک مصدره
اضافتدر (محصول بیت) خدمتکه مطیع اولان قولک اوزرینه بیحد غضب سورمه ز برار سوالی
اولور و یا رسوالقدر یوم حسابده یعنی حشر کوننده بنده ازاده اوله یعنی حته لایق اوله و افندی
زنجیرده اوله یعنی دوزخه مستحق اوله * حکایت * سالی از بلخ باشامیان سفر بود راه از حرامیان
برخطر جوانی بدرقه همراه ما ۲ شد سیر باز و جرخ انداز و سلحشور ویش زور که ده مرد
توانا کان اورازه کردند و وزیر آوران روی زمین پشت اورا بر زمین نیاوردندی امامت بود و سایه
پرورده نه جهان دیده و نه سفر کرده رعد کوس دلاوران بکوش اوزر سیده و برق شمشیر سواران
ندیده * سالی یا حرف وحدت (بلخ خراسان توابعندن بر عظیم شهرک اسمیدر که حضرت
مولانا ک پدری اول دیار دندر (با حرف صله درالی معناسنه (شامیان سرحد هنده بر ملکک اسمیدر
عر بستانده شام کبی و روم ایلده بو سنه کبی شامیان برینه همدان بازان احوال کائنندن هیچ خبردار
دکل ایمش ز برالندن همدانه دک صافی مجمدر غیر یسی دکدر (سفر بود سفر اولدی یا سفرم
وارایدی (بود فعل ماضی اوله (و یا ادات زمانیه (خطر بونده خوف معناسنه در و بر بود مقدر در
(جوانی یا حرف وحدت بدرقه یا حرف مصاحبت تقدیری بطریق بدرقه در بدرقه اجرته یعنی کرا
ایله فلا و لایق ایلکه دیرل (دخرج بابندن صدر در (بدرقه حارس دیوب یعنی دوندار دیمکله تفسیر
ایلین زیاده تفسیر ایلش (و مقام بیانه بدرقه ایلده دین معناسین بطرایش (سیر باز و صف ترکیبدر
بازیدندن قلقلان اوینادیجی دیمکدر که بر اویندر سلحشورل اراستده یعنی بر فندر شراح مستقلا
برقن اولدیغنی بلدکدرندن اهما لاله یکمشلر (جرج انداز وصف ترکیبدر (اندازیدندن جرج لفظ
مشترکدر بویرایه مناسب یک بایدر که کربشی آندقدن صکره ایکی باشی برره کله زبورک بیانه ده
جرج دیرل که رومده اکا زنبک دیرل و بونک اوقنه ناولک دیرل کاف عربیله (بس جرج اندازدن
مراد ناولک اندازدر مجاز مرسل طریقه یعنی ذکر محل و اراده حال دیمکدر (بس زنبک آبیجی و جرج
آبیجی دینلر مسامحه ایلشلر (سلحشور عجم اصطلاحلر زنده آلات حرب اوینادیجی یعنی قوللنجی

۲ من
نسخه

ردشعی

رد سروری

ردشعی

ردشراح جیعا

رد سروری و شعی

قولانی (پیش زور زیاد زوری دیکدر) ده اون (مرد تو انا بیانیه دهه صفندر) (کمان اولامیه) (زه زاه عربك کسر یله بونده یای کریشی مراددر) (کردندی یا حکایت حال ماضی افاده ایدر بعض نسخه ده نکرندی واقعدر ایدمزلدی دیکدر) (زور آور وصف ترکیبدر زور کتور بی یعنی زوری و الف و نون ادات جعفر) (رویه و رویک زمینه اضافتری لامیه زدر) (بشت اولامیه) (و را ادات مفعول) (زمین با حرف صله) (یاوردندی فعل نی ماضی جع غائب) (و یا حرف حکایه بوقفده در مضارع عبارتی ابراد ایللر جمع نسخه زه مخالف ابراد ایللر) (متنم تفعل باندن اسم فاعلدر نعمت ایچنده بیومش و نعمته معتاد اولمش دیکدر) (سایه پروده کولکه ده بسلتمش یعنی شدت و زحمت دور کار کورمش حاصلی اودن طشره چیقامش) (رعد کوس دلاوران لامیه زدر) (رعد و رانک فحی و عینک سکونیه کول کورلکدر بونده مراد مطلقا اواز در کوسی سابقا بیان ایللمش بونده دلاورلک کوسی صداسی مراددر رعد دن دین بیانه صده لمش) (دلاورانندن مراد بهادر ازلدر) (بکوش او با حرف صله و اضافت لامیه در) (برق شمشیر سواران لامیه زدر) (مخصول ترکیب) (بریل بلندن شامیانه سفرم واقع اولدی و یول حراملردن خطرده ایدی بر جوان قولاغزاق طریقه بیه بزه همراه اولدی بو جوان سپر باز و ناوک اندازو سلحشور و پیش زور ایدیکه اون قوتلی ارانک یانه کوریش کورردی یعنی اون زوری ادم یانی قوررلدی یا خود قوررلدی و یرو زیشک زور لیلری ارقاسنی بیه کتوره مزلدی حضرت شیخ جوانک خصوص صنده اغراق بیوردی اما بو جوان متنم ایدی و سایه پرورده یعنی انانی قوبندن طشره چیقامش حضور و صفاده بیومش نه جههان کورمش و نه سفر ایلش بهادرلک کوسی اوازی قولاغنه ابرمش و آتیلرک قلیچی ییلدر امنی کورمش * بیت * نیفتاده دردست دشمن اسیر * بکر دش نیازیده باران تیر * نیفتاده ماغیدن قسم همزه یایه قلب اولمش دوشمامش دیکدر (در حرف صله) (دست دشمن لامیه) (اسیر نیفتاده نك مفعول صریحی) (و دردست غیر صریحی) (با حرف صله و یا حرف ظرف) (کرد کاف عجمک کسری و رانک سکونیه بونده اطراف دیکدر) (شین ضمیر مذکور جوانه راجعدر) (نیازیده ماضیدن قسم فعل نی مفرد غائب) (باران فاعلی تیره اضافتی بیانیه) (محصول بیت) (مذکور جوان دشمن اله اسیر واقع اولمامش حضرت شیخ طرابلس فرنگنه اولدیغی کبی اطرافنه اوق یغموری یا غمامش حاصلی نه اسیر اولمش و نه صواش کورمش * اتفاق من و این جوان در پی هم دوان هران دیوار قدیم که پیش آمدی بقوت بارو بیفکندی و هر درخت عظیم که دیدی بزور سر بنجه برکندی و تهاخر کان کفتی * در پی هم بری بریمزاردنجه) (دوان صفت مشبهه دردویدندن بلرک دیکدر) (دیوار قدیم بیانیه) (آمدی یا حرف حکایه) (بیفکندی یا حرف حکایه بیفکردی دیکدر) (درخت عظیمه بیانیه در) (که حرف رابط صفت) (دیدم یا حرف حکایه) (برکندی کاف عربك فتحیه و یایه حکایه ایله قورپردی دیکدر) (محصول ترکیب) (اتفاق بن بو جوان ایله بری بریمزاردنجه یله کن ایدک یعنی یلو ب کیدر کن هر اول اسکی دیوار که او کومزه کوردی قوت بازو ایله بیقاردی و هر اولو اغاجیکه کورردی زور سر بنجه اله کورکندن قویاردی و تهاخر آمده رک دریادی * بیت * پیل کونا کتف و بازوی کردان بندن * شیر کونا کف و سر بنجه مردان بندن * پیل معروف) (کو کاف عربك ضمیه فحی دیکدر عریده این دیرل) (تا حرف تعلیل عریده کی معناسنه) (کتف کاف عربك فحی و رانک کسریله یاغربن معناسنه در فارسیجه شانه دیرل) (بازو قولدر آر شده دیرل همزه نك فحی و رانک کسریله) (کردان کاف عجمک فتحیه صفت مشبهه در کردیدندن دونه کن دیکدر مراد جستاک و چوکلک در زیر افیلک الی صومدر یعنی سار حیوانانک کبی دیزده اکلمز پس کردانلق صفتی بولمیز

رد سراج جیعا

رد شعی

بونی

بونی مضارع ثانی به قافیه دوشورن فیه نسبت کتف و بازوی کردان مناسبی بیان میش (کردان کاف فارسیله صفندر کرداندندن دین بومد عاده خطا ایلش زبر اکر کردان لازمدر دونه کن دیکدر و کرداندندن متعدیدر دوندرمک دیکدر) (بازوی کردان اضافتی بیانیه در دونه کن بازو دیکدر بعضیلر کاف عجمک ضمیه اوقودیلر کردک جچی یعنی بهادرلر بویه اولانجه هیچ تاویله احتیاج اولمیز زبر احراف روی مخبرک اولانجه حرف قیدک ماقبلنده اولان حرکت مختلف اولمق جائزدر بونده ایسه حرف روی دالدر و مخبر کدر و حرف قید رادر پس ماقبلنک حرکتی مختلف اولمق جائزدر نیکه فن قافیه به عالم اولان واقفدر نیکه حضرت مولانا جامی قافیه رساله سنده ابراد بیورمشدر (رباعی) (کرسوز توام یک نفس آهسته شود) (از دود دلم راه نفس بسته شود) (در دیده از آن آب همنی کر دایم) (ناهر چه نه نقش تست از وشته شود) (بیر باغیده سبنک ماقبل ایکی برده مفتوح و بر زده مضوم واقفدر پس کاف عجمک ضمیه کردان اوقویانی رد ایلین مردوددر هم لفظ جهنمندن هم معنی جهنمندن) (کف آیه در که غریجه راحه دیرل) (واو حرف عطف) (سر بنجه بر مق اوجی پس کفی سر بنجه به اضافت ایلین معنایه عالم دکل ایش (مردانه اضافتی لامیددر) (مردان بریند کردان یازان سر بنجه بی کردانه اضافت ایلد کن صکره معنایی بویه تصویر ایدوب دیر) (والمعنی بالترکی ارسلان فنی تا بنجه اوجی دونددر بی آیه بی کوره بو تصویرده اوج خطاسی وارد بلنکه زیاده الفاظ قافیه تصورینده و کفی سر بنجه به اضافتده و کردانی متعدی طوعه سنده و سر بنجه بی اکامضاف قیلوب دوتوب مفعول به ایلده سنده حاصلی بومصورك معنادن هیچ و قوفی یوغیش پس بویه کابلره شرح یازمق نه زجت ایدی بو شرحه نایع اولوب الفاظ قافیه بی تبدیل ایلینده مناسبت بیلز ایش (محصول بیت) (قیل فنی تا کیم بهادرلک یغریغی و قولونی کوره یعنی بهادرلرلک قوت و زوری نه مرتبه اولدیغی کوره زبر این اندر دم یازارسلان فنی تا شیر مردلرک کف و سر بنجه سنی کوره یعنی شیرک هنری نیجه ده در اما شیر مردلر نسبت مغلوبدر هنری وار نیسه کلون بمله نیجه طوشسون کورسون که کف و سر بنجه نیجه اولور * مادر بن حالت بودیم که ده هند و از بس سنبکی سر بر آوردند و قصد قتال ما کردند در دست یکی چوبی و در بئل دیکری کلوخ کوی جوان را کفتم چه بانی * که حرف بیان) (پس سبنک لامیه) (و یا حرف وحدت) (قصد قتال ما قصددرک مصدره اضافتدر و لامیه) (چوبی یا حرف وحدت) (در حرف ظرف) (بغل بانک و غبنک فتحه لریله قولتی دیکدر عرب ابظدر) (همزه نك و بانک کسره لریله) (دیگره اضافتی لامیه در) (کلوخ کوب وصف ترکیبدر) (کوییدندن کلوخ کاف عربك و لامک ضمیر لریله کسک که تارلاده اولور) (کوی کوفتن دن اخذ ایلین سهو ایلش) (کلوخ کوبک ایکی کافیله و یایی فارسیلردر) (دین فحی خطا ایلش) (یا حرف وحدت) (بانی فعل مضارع مفرد مخاطب نه طورر سین دیکدر) (محصول ترکیب) (بز جوان ایله بو حالتده ایکن ایکی هندو بر طاشک اردندن باش قالدردیلر و بزم قتالمره یعنی بزمه مقاله به قصد ایلدیلر برینک اللهه براغچ و برینک قولتوغنده برکسک ازجک اوجی توقلی براغچ جوانه دیدم نه اکلسور سین اشته ارانک دمیدر * بیت * بیار انچه داری زغردی وزور * که دشمن بیای خود آمد بکور * بیار امر در) (اریدندن اور دندن دینلر غلط سولیلر) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب) (مردی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل) (دشمن مبتدا) (با حرف مصاحبت) (آمده متعلق) (بای خود لامیه) (بکور یا حرف صله) (آمده متعلق) (جایه فملیه خبر مبتددر) (بکورک تقدیری بکورش در) (محصول بیت) (جوانه دیدم کتور اولو نسته به که مالک سین ارلکدن وز وردن یعنی اراق و بهادرلق و قیدر زبر دشمن کندی ایاغیله

رد سروری
رد سروری

کرد کافک ضمیه در
للطابع

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد ابن سیدعلی

رد ابن سیدعلی و سروری

رد سروری

قبرین کلدی یعنی او چک برارار بکورش تقدیر ایدنه دخل ایدن ذره مقداری معنایه دخولی
 بوقدر * نیروکان را دیدم از دست جوان افتاد و زره بر استخوان * استخوان آنده نصکره بر افتاد تقدیر
 اولنور (بوتقدیر فایله اولین سبع احوال تلخیص) (محصول ترکیب) * کور دم که جو انک
 اوق وای الندن دوشدی و کور کنه دترمه دوشدی یعنی خوفندن اندامه لزه دوشدی * بیت
 نه هر که موی شکافه بترجوشن خای * زور حله جنک اوران بدارد پای * نه حرف نفی معناده
 مصراع ثانی به مصر و قدر (حاصلی) (بدارد فعله مقیددر) (هر که اصلند و هر کس که در تنکه
 مکرر بیان اولندی) (شکاف فعل مضارع مفرد غائب یارر دیمکدر) (موی مفعول صریحی) (و بتر
 غیر صریحی) (جوشن خای بیانه) (جوشن خای وصف ترکیبدر خاییدن جوشن جنبی
 یعنی جوشن برنجی و دلجی تر دیمکدر) (با حرف مضاجبت) (زور حله جنک اوران لامیدر در
 جنک آور و وصف ترکیبدر جنک کتورجی) (یعنی صواشجی معنایه بهادر دن کایتدر) (الف
 ونون ادات جعدر) (بدارد فعل مضارع مفرد غائب پای مفعول صریحی) (و زور غیر صریحی
 (محصول بیت) اویله دکدر هر کیمه که جوشن جنبی تیرایله قبل یره یعنی استاد تیراند از اوله
 جنک اورلک جله سی زور بنه ایاق طوته یعنی تحمل ایلله یعنی هر استاد تیراند از اوله شور
 صواش میداننده ثابت قدم اولوب باید ار اولماز * چاره جز آن ندیم که رخت و سلاح و جامه
 رها کردیم و جان سلامت بردیم (محصول ترکیب) اندن غیری چاره کورمک که اسباب و راغی
 و لسانی ترک ایلرک و جانی سلامت ایلرک یعنی ماملکمزی و یرمکه اولمکدن خلاص بولرک
 * قطعه * بکارهای کران مرد کار دیده فرست * که شیر شریزه در ارد بزرخ کند * با حرف
 صله (کارهای کران بیانه) (کران کاف بحکم کسریله اگر دیمکدر ثقیل معنایه) (اما بونده
 عظیم معنایه در) (مرد کار دیده بیانه) (ایش کورمش اردیمکدر) (فرست فانک و رانک کسریله
 و سینگ سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر) (فرستیدن) (فرستادن دینار غلط سولشدر
 (که حرف تعلیل) (شیر شریزه بیانه) (شیر شریزه باور لغندن دیش صریدن جانور) (در حرف تأکید
 (ارد فعل مضارع مفرد غائب کتورجی) (با حرف صله) (زور حله لامیدر در) (زیرالت
 معنایه در عرجه) (نحت برلر) (نم خالک فحیه بوکدر) (میده نشدید ضرورت ورن ایچو ندر
 بونده حلقه کند مراددر) (محصول بیت) عظیم ایشلره ایش کورمش مجرب روز کار کیمه
 کوندر تا کیم شیر شریزه معنی کورمش ارسلان کبی بهادر بملوانلری کندی حلقه سی آلتنه
 کتورب شکار ایلله اول زمانده الات حرک برینده کند ایش حاصلی اولو مصلحتله تجارت
 کثیره ایلله مجرب کیملر کوندر کار کورمش نا از موده کور ندرمه خطاب مامدر * جوان اگر چه قوی
 بال و پیلن باشد * بجنک دشمنش از هول بکسلد پیوند * قوی بال وصف ترکیبدر قوی حال
 معنایه در ز بال بونده حال و بوی و بوس معنایه اولغه متحملدر) (قول اولقده بمکندر بازو
 معنایه) (امامها بیت معنایه نه عربی و نه فارسی لغتدره وار) (پیل تن وصف ترکیبدر قبل جشدی
 دیمکدر عظم جسدن عبارتدر) (با حرف ظرف) (جنک دشمنی لامیه دروشین جوانه راجعدر) (هول
 هانک فحیه خوف معنایه در) (با حرف تأکید) (کسلد کاف بحکم ضمیمه و کسریله و سینگ
 و لامک فحیه فعل مضارع مفرد غائبدر) (کسلیدن لازم و متعدی کور) (بونده متعدیدر
 (کسیخن دن اخذ ایدوب لازمدر بین ایکی قولنده به خطا ایش) (تکیم تحقیق معنادن معلوم
 ایلسر در) (پیوند بونده اته اورقلری پیونددر کوستک معنایه) (رومده اوزدی کوستکی دیدکاری
 کبی فحقیق معنایه) (انلرده بکسخت پیوند) (و بکسلد پیوند دیرلر) (پس بونده پیوندی بند
 معنایه اخذ ایدوب اکل شرح ایلین زیاده فاسد شرح ایش زیرالرائی بندایله تعبیر ایدرلر

مثلا

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد سروری

رد سروری

رد شعی

فیروزه معرب پیروزه در
للطابع

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

(مثلا بند انکشتان دیرلر بر مقارده اولان بو غلره) (پیوند انکشتان دیرلر) (سا تراعضاده ده تعبیر
 بویله در) (محصول بیت) جوان اگر چه قوی حال و بویلی بوسنی و محکم قوللی وقتانلی اولور
 وفیل کوده لی و جسامتلی یعنی مجسم و عظیم جشمه لی اولور دشمن جنکنده اول جوان قور قودن
 اوزر کوشکی یعنی فرار ایدر بخار) (مصراع ثانیه ترکیب معنایه دشمن جنکنده اول جوان قور قودن
 اوزر یلور آکی دین معنایه بلن اوزمش الله رحمت ایلله) (مجموع بیتک معنایه جوان اگر چه مهابتلو
 و قوتلو دخی ایری کوده لو اوله اول کیمه دشمن جنکندن خوفندن پیوندی قرارا اگر ایاغنده
 پیوند اولسه دین عجا او یور کنی سوبلدی بومعنا ی عنی الله عنه * ندر پیش مصاف آزموده
 معاومت * چنان که مسئله شرع پیش دانشمند * ندر نونک و بانک فحیه لایله و رانک سکونیه
 جنک دیمکدر صواش معنایه مبتدادر) (پیش مصاف از موده تقدیری پیش مرد مصاف
 آزموده در) (مصاف میم ضمیمه ندر له مراد فدر) (مصاف از موده جنک صنامش یعنی جنکه
 کرمش و جشمش دیمکدر مجرب حروب معنایه) (معلومست خبر مبتدادر) (مسئله شرع و پیش
 دانشمند لامیه لدر) (محصول بیت) جنک صنامش قنده جنک یعنی صواش کورمش و صواشه
 کرمش و جشمش کیمه قنده حرب و قنده معلوم رشو بلکه مسئله شرع دانشمند قنده
 معلومدر یعنی اهلنه هر نسته اساندر * حکایت * توانکر زاده را دیدم بر سر کور پدرس نشسته
 و باد رویش پچه منظره در پیوسته که صندوق تربت پدرم سنگینست و کلاه رنگین
 و فرش رخام انداخته و خشت فیروزه در و ساخته بکور پدرس چه ماند خشتی و فراهم آورده
 و مشتی دو خالک بران باشد در ویش بر سر این بشنید و گفت خاموش که ناپدرت زیر این سنگ
 کران برخود یخچیده باشد پدرم بهشت رسیده باشد در خبرست (موت الفقر آرزو) * توانکر زاده
 (همزه سی وحدت ایچوندر دین یاوه سوبلش) (بلکه با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل در
 (را ادات مفعول) (کور کاف بحکم ضمیمه فیدر) (سر کور لامیه قیراوجی دیمکدر ایدره اضافت به
 لامیه در) (شین توانکر زاده راجعدر) (با حرف مضاجبت) (در ویش پچه در ویش یاوریسی یعنی
 لوغلتجی) (پچه با حرف وحدت و همزه حرف توسل) (پچه برینه زاده با زایلر بحج نسخله مختلف
 یا زمشلر) (در حرف تأکید) (پیوسته اولشدر مش یعنی ایصال ایش) (که حرف بیان) (صندوق
 صادق ضمیمه فصیحدر مراد قیراوزه یا بدقلری مستقدر) (ترینه و تریشک پیره) (و بدرك میم
 متکلمه اضافت لری لامیه لدر) (سنگینست عبارتتیه همزه مجتلبه ایلدیان انلر املادن اکا دکلا ایش
 (با حرف نسبت) (نون حرف تأکیددر سنگه منسوب یعنی طاشدنددر) (کلاه رنگین بیانه) (مراد
 قبر طاشلرینه یا زیلن نسته در) (فرش رخام بیانه) (رخام رانک ضمیمه هر مره دیرلر) (خشت کریم
 (پیروزه اضافه اضافتی بیانه) (در حرف ظرف) (اوضعیری) (رخامه راجعدر مراد بودر که قبرینک
 مرمری فیروزه ایلله مرصعدر) (وساخته بو که قرینه در) (لیکن خشت عبارتته مساحه ایشدر
 زیر فیروزه خرده اولور) (خشت اولق مرتبه سنده ایری اولماز) (بعض نسخه ده در وساخته
 برینه) (در و برده واقعدر یت مراد ترصیعدر) (با حرف صله) (کور پدرس لامیه) (ماند فعل
 مضارع مفرد غائب فاعلی تحشده کور پیره راجع ضمیردر بکر دیمکدر) (مانیدن مشق
 (مانستن دن دینلر سهوا ایشلر) (چه ماند استفهام انکار پیر) (یعنی بکر مز دیمکدر) (خشتی با حرف
 وحدت) (فراهم آورده بریره کتور لیش) (مشق) (با حرف وحدت) (برو یعنی خشتک اوزر یتنه
 (باشد اسم مفعولدر صاچلش معنایه) (در ویش زاده یعنی در ویش پچه) (خاموش فعل
 امر مفرد مخاطب ایشم دیمکدر) (که حرف تعلیل) (زیر این سنگ کران لامیه و بیانه در) (کران اگر
 معنایه در) (با حرف تأکید) (جنجیده اسم مفعولدر در غمش معنایه) (موت لفظا هر فوع مبتدا

(فقرایه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر (راحة لفظا مرفوع خبر مبتدادر (محصول ترکیب) بر توانکر زاده یعنی برا کبر زاده کوردم که باباسنک قبری اوجنده اوتورمش و بر درویش زاده ابله مناظره اولاشدرمش یعنی بحث ایدر که بنم بابامک قبری صندوق طاشدندر و اوزرنده رنگین و ملون خط یازمشدر یعنی تاریخ وفاتی وغیری نسنه سی التون صویله یازمشدر تنکه عادت بویله در واطرافنده مرمر فرش دوشمش یعنی هجا طاشلری و الواح قبر پیروزه ابله مرصعدر سنک باباک قیرینه نه بکزر یعنی بکرمز برایکی کریم برره کتورلمش یعنی برایکی کریم چاتلمش و برایکی آوج طپراق اوسننه صاحبلمش یعنی برایکی آوج طپراق اوسننه دوکلمش درویش بچه بوسوزنی ایشنددی و دیدی ايسم اول که تاسنک باباک بوا غرطاشک التده کندی کندنیه قلدامش اوله بنم بابام جتته واصل اولمش اولور زیرا حدیث شریفده پیور که فقرانک اولومی راحت و حضوردر زیرا برنسنه لری یوقدر که انک حسرتله سکیده لر * یت * خر که کتر نهند بروی بار * بره آسوده ترکند رفتار * که حرف رابط صفت (وی ضمیری خره راجعدر (بار یوک (باحرف ظرف (ره رانک فتحیله راهدن محققدر (اسوده دیکنمش دیمکدر راحت معناسنه (ترادات تفصیلدر اسوده رک دیمکدر یعنی حضور لیرک وراحتلیرک (رفتار یوریش دیمکدر (خر مبتدا (ومصراع ثانی خبری (محصول یت) خر که اوزرینه یوک ازرق قویار یعنی یوک که ازرق وینی رک اوله یولده اسوده رک رفتار ایدر یعنی یینی رک یور حاصلی یوک خفیف اولغله کندی چوبکرک یور * قطعه * مرددر ویش که بارسم فاقه کشید * بدر مرک همانا که سبکباراید * مرددر ویش بیانیه (که حرف رابط صفت (بارسم فاقه لامیه و بیانیه در فقر ظلمی یوک دیمکدر (باحرف صلعه در (مرک لامیه در مجازا (همانا کانه معناسنه بکزر دیمکدر (که حرف بیان (سبکبار وصف ترکیبی اقسامنددر یینی یوکلی دیمکدر زیرا سبک یینی دیمکدر (و بار یوکدر (محصول یت) مرددر ویش که فقر جوری و جفا سی یوکلی دنیاده چکدی یعنی دنیاده فقر آتشنه باندی و یاقلدی بکزر که موت قبوسنه یینی یوکلی کله حاصلی دنیاده متوغل دکلدر که حساب و عذاب یوکلی چکوب کتوره تنکه شاعر پیور مشدر (مصراع) یاغنه اودون هرکشی یوندن ایلدرل * وآنکه در نعمت و در راحت و آسایش زیست * مردنش زین همه شک نیست که دشواراید (محصول یت) اما اول کیمسه که نعمت و راحت و آسایشده دیرلدی و بکندی اول کیمسه نک اولسی یونلرک جبعندن یعنی نعمت و راحت و آسایشدن شک یوقدر که مشکل کلورز راونه سنک حال معلوم دکلدر حاصلی موت الفقراء راحة * همه حال اسیری که زبندی برهد * بهترش دان زامیری که گرفتار اید * اسیری باحرف وحدت (که حرف رابط صفت (بندی یاسیده حرف وحدت نسبت دین خطاسو لمش (بره فعل مضارع مفرد غائبدر (رهیدندن قوریلله دیمکدر مضارعدر رهانیدن دین خطا ایلش (بهترش شین اسیره راجعدر (امیری یاسی حرف وحدت (گرفتار مبتلا دیمکدر (محصول یت) جبع احوالده براسیر که بر بنددن خلاص بولوب قوریلله اتی سن بکرک بیل بر بکدن که بر بنده گرفتار و مبتلا اوله حاصلی محبوبس بکدن حبسدن خلاص بولمش بنده بکرکدر * حکایت * بزرگی راپرسیدم از معنای ابن حدیث که (اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک) گفت بحکم آن که هرآن دوستمنکه باوی احسان کنی دوست گردد مکر نفس که چندان که مدارایش کنی مخالفت زیاد کند * اعدی اسم تفصیلدر عدا بعدودن تجاوز معناسنه اظلم دیمکدر (عدو فعلولدر فاعل معناسنه صدیقه مقابل انده مذکر و مؤنث برابر در اسم جنسدر جبع مقامده زیرا اسم تفصیل تعدد اقتضا ایدن شبهه مضاف اولور معرفه اولده (اعدی تقدیر امر مرفوع مبتدا) و عدوک مضاف الیه نفسک لفظا مرفوع خبر مبتدادر مراد نفس اماره در

(التي)

رد سر و پی
ردشعی

(التي اسم موصول مفرد مؤنث محلا مرفوع صفت نفسدر (بین مقدر ثبت و یا کانت فعلته متعلق مضاف اولمشدر جنبیک به که جنبیک تنه سیدر حالت جرده (وجه ظرفیه نک اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک (گفت بزرگ دیدی (بحکم آن که اول سیله که (محصول ترکیب) حضرت شیخ پیور بر اولویه بوحیدیک معناسندن سوال ایلدم که سنک دشمناییک دشمنایکی و ظالمیکی نفسک درر که ایکی بهلولک بیننده در (یعنی دایماسنکه اولوب و سندن بر نفس متعلق اولیان نفس اما زکدر دیدی اول سیله اعدای عدو کدر که هر آن اول دشمنه که احسان ایلرسین سکا دوست اولور (الانفس بویلده کل بلکه هر تقدیر که مدارا و رفتی که زیاده ایدرسین اول سکا مخالفتی زیاده ایدر * قطعه * فرشته خوی شود آدمی بکر خور دن * و کر خوری جو بهام یوقی جو جاد * فرشته خوی وصف ترکیبدر ملک خویلی و غایتی دیمکدر (باحرف مصاحبت (کم بونده از معناسنه در (خور دن مصدر در اکل معناسنه قلت اکلله دیمکدر (بهام بهیمه نک جمعدر چار یا حیوانات معناسنه در (باحرف تأکید (یوقی اصلی اوفتیدر با مقارنتیله همزه یابه قلب اولمشدر تنکه سابقایان اولمشدر فعل مضارع مفرد مخاطب در (اوفتیدندن دوشرسین دیمکدر (اوفتادندن دین خطا ایلش) جاد جیک فتحیله از یاد اوزره اولیان اشیاده مستعملدر یعنی یومیان و آرمیان اشیاده (محصول یت) آدمی قلت اکلله فرشته خویلی اولور (یعنی خلوق و ملائم اولور و عبادت و طاعت چاک اولور غایتدن مخاطبه التفات ایدوب پیور واکر حیوانات کی چوق پرسک جاد کی یقلوب دوشرسین نه عبادته مالک اولور سین و نه طاعتیه (حاصلی قلت اکل و شرب انسانی ملکیت صفتلرینه ایصال ایدر و کثرت حیوانیت * مراد هر که براری مطیع امر توشد * خلاف نفس که کردن کسند جو یافت مراد * (مراد هر که بیانیه (مراد مفعول براری در (هر که اصلنده هر کس که در که حذف و ایصال طریقیه که حرف ایکن اسم اولدی (بحرف تأکید (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر (آریدندن که محققدر آوریدندن (مطیع امر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (وتوبه اضافت لامیه در (خلاف نفس مصدرک فاعله و یا مفعولنه اضافتیدر (که حرف بیان (کردن کسند بیون چکر (یعنی سرکنک و عناد ایدر (محصول یت) هر کیمسه نک که مرادنی حاصل یلیه سین سنک امر یکم مطیع اولور اما نفس ظالم بولک خلافتدر که کردن کش و معاند اولور چونکه مرادین بولدی (یعنی هر تقدیر که رعایت ایلستک مطیع فرمانک اولماز (بلکه طغیان زیاده اولور (منه سنده خلاف نفسه مضاف دکلدر دین عجب کی طبع ایش * جدال سعیدی بامدی در بیان توانگری و درویشی * یکی در صورت درویشان نه بر سیرت ایشان در محفل * محفل نک ماقبله و ما بعدنه (دیدم عبارتی زیاده ایدلر زنده ایلشدر * نسنه و شغتی در پوسته و دفتر شکایت یاز کرده و ذم توانکران آغاز سخن بدینجاسانیده که در ویش از دست قدرت بسته است و توانکران رایای از ادت شکسته * محفل مجلس (و یا حرف وحدت (شعنت رسوایی (و یا حرف تکبر حرف وحدت دین اصاب ایلش (در حرف تأکید (پوسته ماضیدن قسم مفرد غائب اولاشدرمش یعنی مجلسه اضافت ایلش حاصلی شنع و فضیح کلمات ایلکه باشلمش پس دخی بر شغته اولاشمش دین خلی شغت ایلش (اغاز دن صکره بر کرده مقدر در (محصول ترکیب) بریسی درویشلر صورتده اما انلرک اخلاق و سیرتده دکل بر مجلسده اوتورمش و اوردیغی مجلسه شاعت و فضاخت ایصال ایلش یعنی قییم سوزلر سو بلیکه باشلمش و شکایت دفتر بی آچش یعنی شکایت باشلمش و اغتیابی ذم ایلکه اغاز ایلش سوزی بو مرتبه به ایرشدرمشکه فقرانک و درویشانک دست قدرتی بغلیدر یعنی برنسنه به مالک و قادر دکلدر و اغتیانک ارادتی ایانی شکسته در یعنی در ویشلره ارادت و محبتلری یوقدر حاصلی فقرایه

رد سر و پی

ردشعی

رد سر و پی
ردشعی

ردشعی

ردشعی

اوزره دکلردر شکسته دن صکره براسست مقدردر * پیت * کریمان را بدست اندر درم نیست * درم داران عالم را کرم نیست * کریمارا اداات تخصیص (بدست اندر یعنی اندر دست اندر بانک معنای ظرفیتی تا کیدایدر) درم دار وصف ترکیبدر مالداد معناسنه والف ونون اداات جعدر (عالمه اضافتی لامیه در) ورا حرف تخصیص (محصول پیت) کریمارک الله درم یوق یعنی کریم طبع اولنلرک سرمایه کرمی یوق یعنی آنچه به مالک دکلر و عالم درم دار لرینک کرمی یوق یعنی ماله مالک اولنلرک طبع کرمی یوق حاصلی کریمارک مالی یوق مالداد لریک کرمی یوق * مرا که پرورده نعمت بزرگایم این سخن ناپسند آمد کتم ای یار تو انکران دخل مسکینانند و ذخیره کوشه نشینان و مقصد زایران و کشف مسافران و مخمل بار کران از بهر راحت دیگران دست تناول بطعام آنکه برند که متعلقان وزیر دستان بخورند و فضله مکارم ایشان بارامل و پیران و اقارب و جیران رسیده * مرا بکادیمکدر (را اداات مفعول) که حرف رابط صفت (پرورده نعمت بزرگان لامیه در اولولرک یعنی پرورده سی یعنی بسلیمشی) میم ضمیر متکلم (ناپسند نامعقول بعض نسخه ده سخت آمد دیمش) توان کران مبتدا (دخل مسکینان لامیه و خبر مبتدا) (دخل کتبک خارجدن ملکنه داخل نسته در آنچه و غیره نسته) ذخیره کوشه نشینان لامیه در دخله معطوف (ذخیره از قدر مقصد زائران لامیه در) مقصد اسم مکاندر ضرب بایندن (زائران زائرک جعیدر زبارت ایدیجی معناسنه) کشف مسافران لامیه کشف مغاره در بونده مجله مراددر صغناجی بریمکدر (مخمل بار کران لامیه و پیرانیه در) بار کران آغز یوک دیمکدر (بهر راحت دیگران لامیه در در غیر یلرک راحت یون دیمکدر) دست تناول لامیه در مجازا طعام یک ایچون ال اوزامقی (بطعام باحرف صله) آنکه کاف عجمیه آنکاهدن مخففدر اول وقت دیمکدر (برند بانک و رانک فتحه لریله فعل مضارع جمع غایبدر ایلدرلر یعنی صونارلر) که حرف بیان (زیر دست رانک سکونیه وصف ترکیبی اقسامنددر ال التند) اولنلر قول کی و خد متکار کیلر (الف ونون اداات جعیدر) فضله مکارم ایشان لامیه در (فضله زیاده ارتق معناسنه) مکارم مساجد کی متناه جوع وزی اوزره در مفردی مکرمت کلور ایکی میم قتی و رانک ضمیمه ایلک دیمکدر کرم و احسان معناسنه انلرک نعمتک فضله سی دیمکدر (با حرف صله) اراامل ارملاک و ارملاک جعیدر روجه سی اولن یعنی وفات ایدن ارملاک ارملاک دیرلر و زوجی وفات ایدن زنه ارملاک (اقارب متناه جوعدن اکابر کییدر یقین اولان خصملاک) (اقارب جمع اقربا و اقربا جمع قریب دین احوال جوعی قیاسی ظن ایلش) (جیران جمع جارددر قوکیلر دیمکدر) بعضی شارح کلسانک نیجه لغت لری کا فارسی عبارتیه شرح ایلر و کا ترکی (غرابت بونده در که غیر نیک ترکیله و فارسیله شرح ایلدیکنه دخل ایدر) (محصول ترکیب) بکا که اولولرک نعمتی پرورده سیم بو کیمسه نک سوزی نامقبول کلدی یعنی سوزین بکنم دیدم ای یار اغنیامسا کیم معنی یعنی کلوریدر و کوشه نشین اولان فقرانک ذخیره لریدر و یار تیجیلرک مقصدیدر یعنی زائرلر انلرک انعام و احسانه قصد ایدوب وارلر و مسافرلرک صغناجی و قونجی پرلری حاصلی مسافر خانه لریدر و غیر یلرک راحت یون آغز یوک مخمللردر یعنی فقرا و مساکین حضور و صفا سورمک ایچون زجت اختیار ایدرلر لرین طعامه اولوقت صونارلر که متعلقاری والری التند اولان قوللری و خد متکارلری یک یه ل و انلرک نعمتک فضله سی یعنی زیاده سی طول عورتلر و پیرلر و خصملاک و قوکیلر ایشمش اوله حاصلی بونلرک جعیده طعاملری واصل (اولا نیجه کنیدی لری طعامه ال صونارلر * نظم * توانکرانرا و قفست و نذر و مهمانی * زکات و فطره و اعتاق و هدی و قربانی * توانکرانرا حرف تخصیص (نذر اداق معناسنه در یعنی بر کیمسه بر نسته بی فقرایه و یا امیرلر و یا علمایه اداار) مهمانی یا حرف مصدر قونقلی دیمکدر

(فطره رمضان برامنده فقرایه و یردکاری بقدا و سائر نسته) اعتاق افعال بایندن مصدر در قول ازاد ایلک (هدی هانک فتحیه و دالک سکونیه جرم شریفه اهدی اولنلر طواردر قبون و صغر و دوه کی نسته) قربانی یا حرف نسبت قربانه لایق طوار هر نه ایسه (محصول پیت) اغنیانک وقنی و نذری و قونقلی و زکاتی و فطره سی و قول و جاریه ازاد ایلل سی و هدی و قربانی وار یعنی مذکورلرک جعیده مالکلردر (معلوم اوله که مصراع اول سکتله اوقونور بونظمه رباعی دینلر زیاده خطا ایلدی لری * توکی بدولت ایشان رسی که نتوانی * جزاین دور کمت و آن هم بصد پریشانی * کی وقتدن سؤالدراستفهام انکاری طریقله یقین دیمکدر) (با حرف صله) (دوات ایشان لامیه انلرک دولته دیمکدر) رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ایریشیرسین دیمکدر (که حرف تعلیل) (توانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکلسین دیمکدر) (دور کمت اقل صلا ندن کایتدر ز را نماز ایکی رکعتدن اکسک اولاز) (پریشانی یا حرف مصدر) (محصول پیت) سن اغنیانک بوقدر خیر ایلله دولته یقین واصل اولورسین که قادر دکلسین بو یار یکی رکعت نمازدن غیری به آئیده بوز پریشانی لقله زرا فقر و احتیاجله صفای خاطر بولماز صفای خاطر بولما یقین صفای صلات بولماز * اگر قدرت جودست و اگر قوت سجود توانکران را به میسر می شود که مال مرکی دارند و جامه پاک و عرض مصون و دل فارغ و قوت طاعت در لقمه لطیفست و صحت عبادت در کسوه نظیف پیداست که از معده خالی چه قوت آید و از دست تهی چه مروت و از پای بسته چه سیر آید و از شکم کرسنه چه خبر * قدرت جود مصدرک مفعولنه اضافتیدر سخایه قدرت دیمکدر (قوت سجوده بویه) (که حرف تعلیل) (در مال مرکی بیانه مرکی اسم مفعولدر تعلیل بایندن زکاتی جعیش مال مطهر معناسنه) (عرض مصون بیانه مصون اسم مفعولدر رسان یصون دن یعنی نصر باینک اجوف و او یسندن) (قوت طاعت مصدرک مفعولنه اضافتیدر مبتدا) (در حرف ظرف) (لقمه لطیف بیانه و خبر مبتدا در) (صحت عبادت مصدرک فاعلنه اضافتیدر و مبتدا) (در حرف ظرف) (کسوه نظیف بیانه و خبر مبتدا در) (پیداست مبتدا محذوفه خبر در تقدیری این معنی و یا این حال پیداست) (که حرف بیان) (معده خالی بیانه معده میم فحقی و عینک کسریله و عینک کسری و عینک سکونیه انسانده نشدن برینسه در حیوانده شکم) (کرسنه بیانه در بعض نسخه شکم برینسه دست و اقدردر بونقدیر بجه اضافت لامیه اولور اجک الدن دیمکدر) (محصول ترکیب) اگر سخایه قدرت و اگر سجوده یعنی عبادته قوت اغنیایه فقرادن یک میسر اولور زرا مال مزکاری واری یعنی زکاتن و بر مکله ماللری پاک و طاهر در و لباسلری پاک و عرضلری جردن و فسق و فحور دن مصون و محفوظدر و کولکلری نشویش نان و جامه دن فارغ و قوت طاعت لقمه لطیفه در و صحت عبادت کسوه نظیف و ظاهرده در معلوم و ظاهر در که معده خالیدن نه قوت یعنی معده خالی اولیجی عبادت و طاعته مجال قالماز و بوش الدن نه مروت کلور و بغلو ایدن نه سیر کلور یعنی وجه معاشله مقید اولان کیمسه سیره کیده منزرا آنکه مقیددر و اچ قرنندن و یا اچ کیمسه نک الدن نه خیر کلور (جمعاً بونلر معده خالی به معطوفدر استفهام انکاری طریقله حاصلی هب بونلر ظاهر و هویدادر صحت عبادتی مبتدا و پیداست لغظی خبر طو توب معناسنی عبادتک صحتی پاک لباسده ظاهر در دین عجب ناپاک سوبلش * قطعه * شب پراکنده خسبدان که بدید * نبود وجه با مدادانش * شب ظرف زمان (خسبد فعل مضارع مفرد غائب خسبدندنکه مشترکدر یا تمق و او بومق پیننده) (پراکنده با و کاف عجمک فتحه لریله طاعت دیمکدر پریشان معناسنه بره کنده ده دیرلر) (آن که آن کس که تقدیرنده در نیکه مکرر ذکر اولندی) (بدید با و عجمک فتحیه اوقور عجم امار و میلر با و عجمک

مصرع ثانی به مر هوندرا آشکاره (نبود فعل نفی مستقبل اولیه دیمکدر) (وجه بامداد لامیه وجه بونده خرج معنای در) (بامدادان و بامداد ابرته دیمکدر) (شین مصرع اولده که به راجعدر (محصول بیت) کیچه پریشان و بی حضور یا نور و او بور اول کیسه که انک آشکاره اولیه ابرته خرج یعنی ابرته خرجنه جغی اولیان کیسه کیچه شوشدن نه بته ییلور و نه او یویه * مور کرد آورد بتابستان * تا فراغت بود زمستانش * مور مبتدا (کرد آورد کاف محکم کسر یله بونده جمع معنای در) (آورد فعل مضارع مفرد غائب اکتینک ترکیبندن جمع ایلمر معنای چقر خبر مبتدا در) (با حرف ظرف) (تابستان باز معنای مستعملدر اصلنده تاب حرارت و اسبجی معنای در) (وستان مدخولنک کثرتن افاده ایدر کلستان و بهارستان و نکارستان کبی پس اصل معنای اسبک دیمکدر اسماء منقوله دندر (تا حرف تعلیل) (فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره) (زمستان قبش فصلنه دیر) (تابستان باز فصلنه دیدکری کبی) (اصلنده زم زانک فتحبله صوغه دیر) (وستان بته سابق کیدر پس اصل معنای صوفلق دیمکدر) (زمستان فراغتک ظرف زمانیدر در زمستان تقدیرنده) (شین معنای فراغت مقیددر) (محصول بیت) (قرنیه بازین لوازمی جمع ایدر تا کیم قبشک فراغتی اوله یعنی آسوده حال اولوب حضور ایلمه * فراغت با فاقه نیبوند و جعبت درنک دستی صورت بندد یکی تحریمه عشا بستم و دیگری منتظر عشا نشسته هر کز این بدان کی ماند * فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره بونده مبتدا در) (با حرف مصاحبت نیبوند ده متعلق) (فاقه فقر) (نیبوند فعل نفی مستقبل مفرد غائب خبر مبتدا در حاصل اولماز یعنی جمع اولماز) (جعبت مبتدا یعنی جعبت خاطر) (در حرف ظرف) (تنک دست وصف ترکیبدر) (و با حرف مصدر) (بندد خبر مبتدا در) (صورت مقدم مفعولی) (تحریمه تفعیل باندن مصدر در بیه مصدر حذف اولوب بدله تا ویرلشدر بایک وجودیله تانی جمع ایدر غالباً بوقاعده دن آگاه دکلرایمش) (عشایه کسر عینله اضافتی لامیه در) (تحریمه تکبیره الافتتاح و عشا بونده اخشام نمازیدر) (منتظر عشا اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (عشا عینک فتحبله اخشام طعامی) (این یعنی منتظر عشا) (با حرف صله) (آن یعنی صاحب تحریمه) (ماند فعل مضارع مفرد غائب بکرز دیمکدر) (محصول ترکیب فراغت فقره متصل اولمز یعنی فقرایله حاصل و جامع اولمز و جعبت خاطر ال طار لغنه صورت بغلر یعنی آنکبسی بریده جمع اولمز برسی تکبیره الافتتاحه ال بغلش یعنی شروع الیش و بری عشایه منتظر او نورمش یعنی اخشام طعامی نه بردن پیدا اولور دیوهر جانبیه متوجه او نورمش حاصلی غنی فراغت قلب ایله عبادت و طاعت شروع الیش اوله و فقر نماز شروع الیوب اخشام بیکه نه بردن کلور دیو منتظر اولمش اوله هیچ بوقبیر اول غنی به بکرری استفهام انکار بذر یعنی بکرز * بیت * خداوند روزی بحق مشغول * پراکنده روزی پراکنده دل * خدا وندر وزی لامیه صاحب رزق دیمکدر مبتدا (بحق مشغول متعلقدر) (که خبر مبتدا در و اسم فاعلدر افعال باندن) (پراکنده مبتدا طاعق دیمکدر) (روزی فاعلی) (پراکنده دل خبر مبتدا) (و دل فاعلی) (محصول بیت) رزق ضاحی اولان غنی حق و عبادت و طاعت صفای قلب ایله و فراغت خاطر ایله مشغولدر اما رزقی پریشان و پراکنده اولان فقیرنه عبادتی عبادت و نه طاعتی طاعت اولور زرا پراکنده دل و پریشان خاطر اولغه صحت عبادت بولمز * پس عبادت اینان بمحل قبول نزد بکرست که چمعدن و حاضر نه پریشان و پراکنده خاطر که اسباب معیشت ساخته و باوراد و عبادت پرداخته عرب کوید (اعوذ بالله من الفقر المکب و مجاوره من الاحب و در خبرست) (الفقر سواد الوجه فی الدارین) گفتنا نشنیده که پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفت (الفقر فقری) کتم خاموش که اشارت خواجده عالم بفقر طائفه ایست که مردان میدان رضاند و تسلیم تیرقضا نه اینان که خرقة ابرار پوشند و لقمه

ادار فر وشدند * پس بونده شرط محذوفک جوابته داخل اولان فامعناسته در) (عبادت اینان مصدرک فاعلنه اضافتدر اغنیایه اشارتدر) (بمحل قبول با حرف صله) (نزدیکتره متعلقدر و اضافت بیانیته) (عبادت مبتدا) (و نزدیکتر خبری) (که حرف تعلیل) (چمعدن یعنی اغنیایه انلوه اسناد مجازادر قلبری مجموع اولوب پریشان اولد بیچون) (که حرف تعلیل) (اسباب معیشت لامیه و مبتدا) (ساخته خبری ماضیدن قسمدر و فاعلی اغنیادر پس اسم مفعول دین معلومدر که اسم مفعول معنای ملاحظه ایلمز ایمش) (با ورااد عبادت با حرف صله پرداخته به متعلق و اضافت بیانیته) (پرداخته ماضیدن قسم مفرد غائب فاعلی بته اغنیادر) (بوکاده اسم مفعول دیوب محله غیر مناسب نیچه دورلی معنای ویرن عجب غافل وجود شریف ایمش طیب الله راه) (پرداخته بونده مشغول معنای در) (فقر معروف) (مکب اسم فاعلدر افعال بایک مضاعفندن لغت عربده نادر کلن افعال دندر که ثلاثی متعدی و فاعلی لازم کلور) (کینه فاکب دیرلر فلاتی یوزی اوزره دوشردم اولده دوشدی دیمکدر بوتقدیر اوزره مکب اولان فقیردر لیکن بونده فقره اسناد اولدی مجازا بوضویرنده مبالغه وار که اکاب فقیر فقرده بره ترمیه واردی که اکاب کندیدن غیری صفتنه که فقر در کایله عارض اولدی) (یعنی کندیدن غیری فقری بیه یوزی اوزره دوشدی و جا ندر که اکاب ملازمت معنای اوله) (یعنی فقر ملازم و مدد آمدن الله صغورم دیمک اوله و کلکی وجه) (مجاورت مفاعله باندن مصدر در جوار کبی که مصدر تانیسدر) (پس مجاورت جواردن مشقندر دیمک همان مصدر مصدر درن مستقندر دیمکدر بوانیسه کلام لغور قدر) (منه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر من اسم موصولدر الذی معنای) (لاحب اصلی لاحبدر) (سجعی رعایت ایلک ایچون ضمیر مفعول حذف اولندی) (لاحب فعل نفی استقبال نفس منکلم وحده در جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک) (الفقر لفظ مرفوع مبتدا) (سواد الوجه لفظا مرفوع خبری) (سواد مصدر در قرالاق معنای بونک ثلاثیه فعلی مستعمل دکلدر) (بلکه افعاله و افعیاله مستعملدر سائر اولانکده حالی بویه در) (پس) (سواد الوجه بوز قرالقی دیمکدر) (فی الدارین جار مجرور یله سواده متعلقدر) (نشنیده همزه سنی خطاب ایچون طوتان قابل خطاب د کل ایمش) (الفقر فقری جمله اسمیه) (بونده گفتک مفعول قوی واقع اولمش) (الفقر مبتدا) (فقری جار مجرور یله تقدیرا مرفوع خبری یا ضمیر متکلمدر) (خاموش فعل امر مفرد مخاطب) (خاموشیدن) (که حرف تعلیل) (اشارت خواجده مصدرک فاعلنه اضافتدر) (و عالمه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (فقر طائفه لامیه) (و با حرف وحدت) (و همزه حرف توسل همزی حرف وحدت طوتان اسکی ضلالتی اوزره بوریمش) (که حرف رابط صفت) (مردان میدان رضالامیه و بیانیته در) (انداستن جعیدر) (تسلیم مردانه معطوفدر میدان عطف) (ایان خطا الیش و رضایه عطف ایلمن خبط عشوی الیش شویله که هیچ ملاحظه مالک دکل ایمش) (تسلیم تیره اضافتی مصدرک مفعولنه در) (وتیرک قضایه بیانیته بعض نسخه ده سیرتیر قضا واقعدر یعنی تسلیم بریده سیر واقع اولمش قضادن مسکره براند مقدردر) (نه حرف نفی) (فقر اینان لامیه و فقر طائفه دن منفیدر) (که حرف رابط صفت) (خرقة ابرار لامیه) (و پوشندک مقدم مفعولدر) (ابرار برک و بابارک جعیدر اولور دیمکدر) (پوشند فعل مضارع جمع غائبدر) (لقمه ادار لامیه ادار وظیفه دیمکدر و پوشندک مقدم مفعولدر) (فروشد فعل مضارع جمع غائبدر) (فروشدیدن فروختن دن دینلر خطاسو بولمز) (محصول ترکیب) (وقتا کیم اغنیایک احوالی مذکور کبی اولدیسه بونلرک عبادتی محل قبوله بقیر قدر فقر اعبادتندن زرا جمع و حاضر لر در یعنی تشویش و غصه لری یوقدر پریشان و پراکنده خاطر دکلدر در یعنی جعبت خاطر و صفای قلبه مالکارد زرا اسباب معیشتلرین دوزمشلر و اوراد و عبادته مشغولدر در یعنی اغیاردن فارغ اولوب عبادته مشغولدر در عرب دیر که الله التجالیلرین یوزی اوزره

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

دوشن فقردن یعنی شول فقردن که صاحبی الی شدت و زحمتدن یوزی اوزره دوشر یعنی خور و حقیر اولور دخی الله التجا ایدرین سومدیکیم کیمسه نیک قوشولغندن وحدیث شریفده وارد اولمشد که فقرایکی عالمده یوزقرالغیدر درویش بندن بوسوزلی ایشدنجه دیدی ایشتماش مسکه پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام دیدی فقر بنم فقرمدر که فقری کندی ذات شریفه اضافت ایلدی بن دیدم ايسم که خواجه عالمک الفسرفخري یوردیخی برطائعه نیک فقرینه اشارتدر که رضا میدانتک اولر بدر یعنی قضایه رضا کتورن مر دره وقضاوقدرتیرینه تسلیم وسپراولان درویشاره اشارتدر بوطائعه نیک فقرینه اشارت دکلددر که ایورلک واولورلک خرقة سنی کبرل ووظیفه لغمدلرین دنیا به طمع لرندن صتال حاصلی دنیا به کمال حرص لرندن پیوب صتارل * رباعی * ای طبل بلند بانک در باطن هیچ * بی توشه چه تدبیر کنی وقت پیچ * ای حرف ندا (طبل مجازا منادی) بلند بانکه اضافتی بیانیته بونده طبلدن مراد کندی مدح ابله ده تصلف ایلدن کیمسه در امالغده طاوله درلر (بلند بانک وصف ترکیبدر یوکسک آوازی دیمکدر) (و یونک در باطنه اضافتی بیانیته در) (در باطنی ماقبلنه عطف ایدنلر صحیح نسخله مخالف المنلر) (بانکدن صکره که حرفی ایراد ایدوب و باطنی هیچه مضاف قیلوب معناسنی ای بلند آوازی طبل که باطنکده هیچ معرفت و فضلندن سنه یوقدر دین هم وزنده وهم معناده خطا الماش فتامل (بی توشه از قسز) (وقت پیچ لامیه) (پیچ با وحیم بحمله سفر براغنه درلر بعضی لرباء عربیله او قورلر) (اما چیک عربی اولمسنی تجویز ایلین قافیه فتندن اکاه دکل ایش (محصول بیت) ای بلند آوازی باطنده هیچ سنه اولمین طبل یا خودای باطنده هیچ سنه اولمین بلند آوازی طبل توشه سزیه تدبیر ایدر سین اخرت براغن کورمک وقتده یعنی هر کس اخرت اسباب تدارک ایلدکده سن بوزرق وریو کله نه تدبیر ایدر سین * روی طمع از خلق پیچ امر دی * تسبیح هزار دانه بردست پیچ * روی طمع لامیه در مجازا (پیچ فعل) امر مفرد مخاطبدر پیچیدن بونده دوندردیمکدر (اراکردن محفقددر) (مردی یا حرف خطاب (تسبیح هزار دانه بیانیته) (ظاهر هزار دانه پیوردیخی ضرورت وزن ایچوندرو والا عاده تصد دانه اولمقددر) (بردست ال اوزرنده دیمکدر جمع متون) (بردست واقعددر معناده انی اقتضا ایدر) (پس در دست بازان مخالف بازمش (پیچ فعل نهی مفرد مخاطب دوندردیمکدر یعنی چورمه (محصول بیت) خلقدن طمع یوزنی دوندرا کر ارایسک یعنی هیچ کیمسه دن برنسنه رجایلیدا کر کرچکدن درویش ایسک یک دانه لی تسبیح الکه الوب چورمه حاصلی صوفیق و درویشلک تسبیح چورمکله اولمز هنر خلقدن طمع یوزن چو یروب هیچ کیمسه دن نسنه امید ایلماکدر درویش بی معرفت نیار آمد تافقرش بکفر انجامد که (کاد الفقران یکون کفرا) نشاید جز بوجود نعمت برهنه راپوشیدن بادر استخلاص گرفتاری کوشیدن ابنای جنس مارا بر تبه ایشان که رساند و بدعلیا بد سغلی چه مانده بینی که حق جل و علا در محکم تنزیل از نعمت اهل بهشت خبری دهد که (اولک لهم رزق معلوم فوا که وهم مکرمون فی جنات النعیم) تابدانی که مشغول کفاف ازدوات عفاف محرومست و ملک فراغت زرنکین رزق معلوم * درویش بی معرفت بیانیته (نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ارام الیز یعنی ساکن اولوب نیک طور من) (تاخنی معناسنه در) (فقرش ضمیری درویش را جعددر بکفر یا حرف مصاحبت) (انجامد آخر اولور) یعنی فقری کفرله آخر اولور (و یا فقراتی کفرله آخر ایدر) (یعنی ختم ایدر) (حاصلی فقراتی کفره ایرشدر) (پس معناسنی فقری کفره ایرشور دین معنای مطابق سنی سولامش) (که حرف تعلیل) (کاد کاد فعلدر افعال مقاربه دن) (الفقر لفظا مرفوع اسمی) (ان یکون کفرا تاویل مفردده خبری) (یا حرف مصاحبت) (وجود نعمت لامیه) (برهنه بانک فتنی و ضمیله ورائک فتحیله چلیق دیمکدر عریان معناسنه) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد سروری

(ورا دآت مفعول) (پوشیدن لفظ مشترکدر کیمک واورتمک پینده) (بونده کیمک معناسنی یا فشنر اورتک معناسیده بویه) (مکر پوشانیدن معناسنی تضمین ایده وز) (یعنی کیندرک و یا اورتکله کیدر مکدن تعبیر ایده وز) (استخلاص گرفتاری مصدرک مفعولنه اضافتدر) (تخلیص گرفتار معناسنه) (و یا حرف وحدت) (ابنای جنس ما لامیلر در) (ورا دآت مفعول) (یا حرف صله) (مرتبه ایشان لامیه در انلرک مرتبه سنه دیمکدر) (که اسمدر من استفهام معناسنه کیم دیمکدر) (رساند رانک فتحیله ایرشدر معناسنه در) (ابنای جنس مفعول صریحی) (و بر تبه غیر صریحی) (بعض نسخده که برینسه کی واقعددر بونقدیر بجه) (رساند لک فاعلی فقر اولور معنی دخی مستقیم و حساب اولور تامل تدر) (بد علیا بیانیته یدال در دست معناسنه) (علیا عینک ضمی و لامت سکونیه مؤنث اعلی در یوجه دیمکدر بلند معناسنه) (مراد دست اعطادر) (یعنی و بریحی ال) (یا حرف صله) (بد سغلی سبنک ضمی و فاک سکونیه اسفک مؤنثدر بینه بیانیته الت الی دست زیر معناسنه مراد فقیرک ایدر که الیچی در) (چه ادات استفهام) (ماند نونک فتحیله فعل مضارع مفرد غائبدر) (ماندن بکرمک معناسنه) (نبینی که فعل نفی استقبالی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کور من جبین دیمکدر) (که حرف بیان) (حق جل و علا) (در حرف ظرف) (محکم تنزیل لامیه) (محکم دن مراد ایکیدن خالی دکل یا کتب اصولده ذکر اولان اوله) (یعنی تا ویه محتاج اولیان آیت و یا معنای لغوی بی مراد اوله و لکل وجه) (نعمت اهل بهشت لامیه لردر) (خبر مید هندک مفعول صریحی) (وازنعمت غیر صریحی) (اولک محلا مرفوع مبتدا) (لهم جار و مجرور یله مقدر حصل یه متعلق) (ورزق لفظا مرفوع فاعل ظرفدر و جمله ظرفیه خبر مبتدا در) (و معلوم صفت رزقدر فوا که رزق تغسیر ایدر) (بعضی عطف بیان رزقدر دبیدلر) (و بعضی لر بدلدن دیدیلر) (فوا که فاکه نیک جعیدر یعنی بمشار) (و هم مکرمون مبتدا و خبر جمله اسمیه اعرابدن محلا منصوب جمله حالیه) (فی جنات النعیم مکرمونه متعلقدر) (نعیم نعمت معناسنه در) (تا حرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (مشغول مشغول معناسنه در) (کفاف کاف عربک فتحیله رزق دیمکدر و اضافت لامیه در) (دولت عفا فده بویه در) (خینک فتحیله) (ملک فراغت بیانیته) (زرنکین رزق لامیلر در) (و معلومه اضافت بیانیته) (نکین نونک و کاف عجمک کسر یله یوزک فاشنه درلر و عریجه فص درلر فاک فتحی و صادق تشدید یله) (محصول ترکیب) (معرفسز در ویش ارام و قرار ایلز یعنی تک دور من تافقری کفرله آخر اولور و یا کفره ایرشور و یا انی کفره ایرشدر حاصلی معرفسز درویشک اونه بی کفره جبقار زیر احادیث شریفده یور فقر کفر اولمغه قریبدر یعنی کفره قریبدر حاصلی فقرنا اهل کیمسدری عصمتدن اخراج ایدوب کفره برابر ایشه ادخال ایدر نعمت دنیا وجوددن غیر یله برچیلغی کیدر ملک قابل و ممکن دکل و یا براسیری دشمن النسن و محبوسی زنداندن تخلیص الیکه اندن غیر یله ممکن اولمز واکاسعی و کوشش آسز لایق و سزاوار دکل بزم ابنای جنسمزی یعنی فقراء صوفیه بی انلرک مرتبه سنه فقر چنی اتصال ایدر و بدعلیا یعنی اعطا و احسان ایدیمچی ال بد سغلابه یعنی زکات و صدقات و احسانات و عطیات قبول ایدیمچی الهه بکزر یعنی بکرمز استفهام انکار بدر کورمزمسنه که الله تعالی محکم تنزیلده یعنی کلام مجیدنده اهل جنت نعمتدن خبر و یروب یوردر که انلرک معلوم و معین رزقاری واردر که اول رزق میوه لردر و اول اهل بهشت جنت نعیمده یعنی جنان نعمت لرنده مکرم و معزز لردر تابه سین که رزقه و کفاه مشغول و مقید اولان دول عفا فدن یعنی حرامدن پرهیر ایلدن محرومدر و ملک فراغت رزق معلوم نکینی اتنده در یعنی هر کسک که رزق معلومی و نعمت معینی واردر صفای قلبه و فراغت خاطره مالکدر * بیت * تشنکار اعااید

دری

اندر خواب * همه عالم بچشم چشمه آب * تشنگان تشنه آب * جعبدر (و راحرف تخصیص
 نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کورینور دیمکدر (اندر آت طرف) خواب
 بونده دوش معنای در (همه عالم جعب عالم دیمکدر) نمایدك نائب عن الفاعلیدر (بچشم باه صله
 الیه مفعول غیر صریحی) و چشمه آب اضافت بیانه الیه صریحی (محصول بیت) تشنه لک دوشده
 کوزینه جعب عالم صو چشمه سی کورینور یعنی هر کس او یا نفلقد نه فکر و ملاحظه ایدرسه
 او بود قد دوشنده آنی کورر حاصلی قصه دن حصه بود که فقر آبی معر فترده فراغت بال
 و صفای درون اولماز ز پرا کو کلاری فقر جهندن هزار و سوسه الیه موسوسدر * هر کجا که سختی
 کشیده و تلخی چشیده را بیتی خود را بشره در کارهای مخوف انداز دواز توابع آن پرهیزد و از
 عقوبت آخرت نهراسد و حلال از حرام نشناسد * سختی یا حرف مصدر (کشیده یا حرف وحدت
 (و همزه حرف توسل) تلخی یا حرف مصدر (چشیده یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (و را
 ادات مفعول) بشره شره فتح شین و راهاء اصلیه الیه حرص معنای در (نهر اسد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب) (محصول ترکیب) هر یرده که شدت چکمش و آجیلی طاطمشی کورر سین کندنی
 حرصه قوز فتح ایشاره آثار و آنک توابعندن صافقز و عقوبت آخرتدن قور قز و حلالی جرمندن
 بطز * قطعه * سکی را کر کلونخی بر سر آید * زشادی بر جهد کین استخوانست * سکی یا حرف
 وحدت (و راحرف تخصیص) کلوخ کاف عربک ضمی و قحله و لامک ضمیمه کسکه دیرل که
 نازلاده و غیره یرده اولور (و یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) شادی یا حرف مصدر (بر حرف
 تأکید) جهد جیم عربک و هانک فتح لیه فعل مضارع مفرد غائب صیغره دیمکدر (جهدی
 جهندن یعنی جیم عجمک ضمیمه اشتقاق ایدنلر تصرف جدید ایشلر کین) که حرف تعلیل
 (این اسم اشارتدر) کلوخه و مبتدا (و استخوان خبری) (محصول بیت) بر کلک بر کسک باشی اوزرینه
 کلسه یعنی بر کیمه بر کلسه کسک اتسه و او سندن آشسه شاد بیلقدن صیغره که بر او استخواندر
 دیو استخوانه زیاده نهال لکندن قصه دن حصه بود که زیاده فقر و احتیاجندن باینده بر کیمه
 جنبه مال اور سه ظن ایدر که کندی به بر نشه احسان ایدر * و کر نغشی دو کس بردوش گیرند *
 لیم الطبع پندارد که خوانست * نغش نونک فتحی و عینک سکونیه قهره میت کتوره جک صال
 (یعنی نابوت اگر ایچنده میت اولور سه عرب اکاجنازه دیر جیمک کسریله) واکرمیت اولما بوب
 خالی او اور سه اکاسر بر دیرل (یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) دوش اوموز (گیرند فعل
 مضارع جمع غائب) معلوم اوله که عرب دینندن غیریده تنبه و جمع صیغهده مشتر کدر (لیم
 الحق دیمکدر دنی الاصل و شحیح النفس معنای) طبعه اضافتی فاعلک فاعلنه اضافتدر (پندارد
 فعل مضارع مفرد غائب) پندار دیندن ظن ایدر دیمکدر (که حرف بیان) خوان بونده سفره
 معنای در (طعام دینلر پندار لیه سو بیلنلر) (محصول بیت) واکرایکی کیمه بر نغشی اوموزینه
 الوب کوتورسلردنی الاصل و شحیح النفس ظن ایدر که سفره در که ایچنده طعام وار لیم الطبعی
 کلبه تشبیه ایلدی طعامه زیاده حرصنده مراد فقر بی معرفتدر * اما صاحب دنیا بعین
 عنایت حق ملحوظست و بحلال از حرام محفوظ من همانا که تقریر این سخن نکردم و برهان
 بیان نیا و رد انصاف از تو توقع دارم هرگز دیدی که دست دغابی بر کتف بسته یابی نوایی
 در زندان نشسته یا زده معصومی دریده یا کتی از معصم بریده الابلت درویشی شیر مردان را
 بحکم ضرورت در نقیها گرفته اند و کعبه اسفته و محتلاست که درویش رانفس اماره مطالبت
 کند چون قوت اخصانش نیا شد بعصیان مبتلا گردد که بطن و فرج تو امانند یعنی
 دو فرزند یک شکمنده مادام که این برجاست انبر پاست شنیدم که درویشی را با حیدت خبی

ردشعی

مطله

رد شراح جیعا

باحداث
نسخه

بکر

بکر فتند بان که شرمساری بردیم سنکساری بود گفت ای مسلمانان رزندارم که زن کنم و قوت
 ندارم که صبر کنم چه کنم لارهبانیه فی الاسلام * صاحب دنیا اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (یا حرف مصاحبت) (عین عنایت بیانه) وحقه اضافت لامیه (ملحوظ منظور معنای در اصلده
 لحظ کوز اوجیه بقمدر) همانا بونده کانه معنای در لازمی فرض و قیاسدر (تقریر این سخن
 مصدرک مفعولنه اضافتدر) (برهان دلیل معنای در بیانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (انصاف دارمک مفعول اولی) (و توقع ثانیهی توقع بونده امید معنای در) (هرگز بعض شراح
 هیمه بیان ایلش) (و بعضی دیمش هرگز لفظی بدیهه اندر بیانه احتیاجی بوقدر لیکن هرگز
 عبارتی فارسیدر ترکیبه نسبت بانه احتیاجی وارد کرد لا بختی دیدی فعل ماضی مفرد محاطب
 استفهامی متضمن (دست دغا لامیه) (دغابر کیمه یرده درل که ظاهری باطنه اویمه) (حاصلی
 حبسه باز و قلب و دغل معنای در مستعلا) (و یا حرف وحدت) (بی نوا بی یا حرف
 وحدت) (پرده معصوم لامیه) (تقدیری پرده عرض معصومدر) (یعنی بر پاک و پرهیز کارک
 عرضی پرده سی دیمکدر) (دریده بونده اسم مفعولدر بر تیش دیمکدر) (کفی) (یا حرف وحدت
 (معصم مینک کسری و عینک سکونی و صدادک فتحیه الیه بلرک یرینه دیرل) (بریده
 بونده اسم مفعولدر کسلمش معنای) (الا دات استنفا در مذکور زدن) (یا حرف
 مصاحبت) (علت درویشی لامیه در بیه مصدریه الیه) (شیر مردان ارسلان ارل بها دردن
 کشتیدر) (تعب نونک فتحی و قافک سکونیه تحریف ایدوب لغم دید کلریدر) (بونده مراد
 او غریب ایچون دیوار دیمکدر) (کعب طوبقدر) (سفته سینک ضمی و فاک سکونیه ماضیدن
 قسمدر) (اندیشیریه دلمشرد دیمکدر مراد بوقاغودن طوبقاری مجروح اولمقدر) (سفته اسم
 مفعولدر دین مفعولی فاعلندن فرق ایلزیمش) (درویش رانفس اماره) (را حرف تخصیص
 و اضافت بیانه در تقدیری اماره) (بالسودر بر امر لغه امر ایدن نفس دیمکدر) (قوت احصان مصدرک
 مصدره اضافتدر) (و شبنه لامیه) (بعصیان یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (بطن بانک فتحی
 و طانک سکونیه قرن معنای در که فارسیجه سکیم دیرل) (فرجندن مراد ارک و عورتک قبلیدر
 یعنی اوکلری) (تو امان تانک و همزه مک فتحل لیه ایگز معنای در یعنی قرنندن پریدن طوغان ایکی
 اوغلانه دیرل فارسیجه همزاد دیرل) (شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شکم ایکی فرزندیدر
 (این اسم اشارتدر بطنه و آن اشارتدر فرجه) (درویشی را) (یا حرف وحدت) (و راحرف تخصیص
 (یا حرف ظرف) (حدث خبث بیانه مردار حلاله دیمکدر) (مراد زنادر) (بان که انک بر لیه دیمکدر
 عرب مع ذلك دیر) (شرمسار صفت مشبهه در رجل معنای) (یا حرف مصدر) (بیم سنکسار لامیه
 (و یا حرف مصدر) (زن کنم اولتم دیمکدر ز رازن کردن اولتمک معنای در) (ع) (مردیت نیاز مای
 وانکه زن کن) (رهبانیت رانک فتحی و هانک سکونیه مصدر در رهب رهب دن یعنی علم
 بایندن مصدری رهبت ده کلور رانک فتحی و هانک سکونیه) (لارهبانیه فی الاسلام) (تلمیحدر
 بر مطلق حدیث شریفه که انده) (لارهبانیه و لا یتیل فی الاسلام) (واقعدر) (یعنی دین اسلامده
 افعال رهبان اولماز) (یعنی صوم دایمی و کشتلر بلا سین کیمک وات) (یعنی لم یمکک و بوندن
 غیره نیجه احوال) (تیل تفعیل بایندن مصدر در نکاحی ترک ایدوب نسادن کلیا منقطع اولمقدر
 (محصول ترکیب) بی معرفت درویشک احوالی مذکور کی در اما اصحاب دنیا یعنی اغنیا
 (خدا نیک عین عنایتله منظور در) (و حلال سبیلله حرامدن محفوظظر کانه کین بوسوزی تقریر ایلدم
 و بیانه برهان و دلیل کتوره دم سندن انصاف امیدین طوتارم هرگز کوردکی بر عیار و حبسه
 بازک الی اردینه بغلی اوله و یابری نوازنده انده اوتورمش اوله یعنی زندانه کرمش اوله و یابرمعصومک

رد سروری

دریغی و لایمیشی

دریغی و لایمیشی

دریغی و لایمیشی

دریغی و لایمیشی

دریغی و لایمیشی

دریغی و لایمیشی

عرضی پرده سی برنیش اوله (و یا برآیه بلزک یرندن کسلش اوله) (الادرو بشلک و فقیرلک علنیه شیر مر دلی و بهادرلی ضرورت فقر سیدله اوه کرمک ایچون دیوار دلمکده طوئوب ایاغنه یوقاغی اوروب طوئولرین مجروح ایشلار (حاصیلی کر جکدن بهادر ارل فقر ضرورت تله نا معقول ایشلره ارتکاب ایدوب باشلرینه بلال کلش) (واحدلدر که درو بشلک نفس اماره سی مطالبه ایلله) (پس چونکه قوت احصائی یعنی صیانت نفسی اولیه عصیانیه مبتلا اولور) (زیرا بطس و فرج ایکنلر در) (یعنی برقرندن طوئوش ایکی اوغولدر مادامکه قرن برنده در فرج ایاغ اوزره در یعنی قرن طوق اولدجه فرج حرکت ایدر) (ایشتم که بر درویشی برنامشروع ایشده طوئولدر) (حاصیلی زباده طوئولر ایلر که حجاب چکدی طاشلوق قورقوسی اولدی) (درویش دیدی ای مسلمانلر اجه م یوقدر که اولم) (اول قدر قوئم یوقدر که صبر ایدم نیجه ایدم یم دین اسلامده رهبانیت اولماز یعنی کشلر عادت و قانونی اولماز) (وازلله مواجب سکون وجعیت درون که خنداوندان نعمت راست یکی آنست که هر شب صنی در بر کیرند و هر روز جوانی از سر که صبح تا با نازدست از صباحت او بردلست و سر و خرامان را پای ججالت در کل) (جله مواجب سکون لامیه ل در) (مواجب جع موجب در که مصدر مییدر و جواب معناسنه بونده مراد سیدر اسم مکان ظن ایدنلر ظن فاسد ایشلار) (که حرف رابط صفت خداوندان نعمت اصحاب نعمت دیمکدر) (یعنی اسم فاعل معقولنه اضافتی در) (را حرف تخصیص در لام جاره معناسنه) (یکی مبتدا) (آنست خبری) (که حرف بیان) (صنی یا حرف وحدت) (بر بونده سینه و پهلو معناسنه در) (جوانی یا حرف مصدر) (از سر یا شدن دیمکدر) (در استیناف معناسنه) (بند کیرند مقدر در) (که حرف رابط صفت) (صبح تا یا ن پیانیه) (و را حرف تخصیص) (صباح جلال معناسنه در) (اویه اضافتی لامیه در) (دل بونده یورک معناسنه در) (سر و خرامان پیانیه) (خرامان صفت مشبهه در صالغان معناسنه) (پای ججالت لامیه در مجازا) (پای در کل اولوق مجزذن و مغلو بلقدن کلایندر) (محصول ترکیب) (جله اسباب سکون وجعیت در وندنکه نعمت صاحب برینکدر یعنی انلره مخصوص در بریسی اولدر که هر کیجه بر صنی پهلو یه چکرل و هر کون باشند یکتاک کسب ایدر ل یعنی کوزلرله یا توب فالقهغه تازه جوان اولور ل انجیلن صنم که صبح تا بانک ال انک حسن و جالندن یورکی اوزره در یعنی یوقدر حسن و جال صاحبی ایکن انک صباحتی رشک و حسد ندن یورکی صبحر پس الی یورکی اوزره طوئار نکه یورکی صاحبی کیمسه بویه ایدر) (بونده دلدن سینه مراد ایدنلر معنای مقصوده واصل اولماشلر دخی اول صملک صباحتندن و خرامان قامتندن سر و خرامانک ججالت ایاغی بالحقده در رشک و حسد ندن یعنی انک قامتی کی خرامان اولمیدنندن حجاب چکوب حیرنده فالش سجع رعایتی ایچون ادات خبر یعنی سین و نا مقدر در) (یت) (بخون عزیزان فرو برده چنک) (سر انکشتها کرده عتاب رنک) (یا حرف صله) (خون عزیزان لامیه) (فرو برده ماضیدن قسمدر مفرد غائب فاعلی مذکور صمه راجع تحتنده ضمیر در) (فرو برده اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق ایلزیمش) (چنک مفعول صریحی) (و بخون غیر صریحی چنکدن مراد پنجه در پرمقاردر دین خطا ایشل سر انکشتها رانک کسریله پرمقار اوجی کرده) (نک مفعول اولی) (عتاب رنک و صف ترکیبی و مفعول ثانیه) (عتاب عینک ضمی و نونک تشدیدیه ایکده دید کلری بشدر فارسیجه سنجید دیور) (محصول یت) (عزیزلک یعنی عاشقانه فائنه پنجه سنی بازمش یعنی نیجه عاشق قتل ایشل و پرمقار اوجی قیرار دوب اول قانندن عتاب رنک ایشل حاصلی پرمقار رنک اوجنک قزلانغی خندان دکلدر بلکه قتل ایلد کلری عشاقک قانندن رنک آمیز اولمش) (محالست که باوجود

رد شرح جیما

زبان سیدلی و سروری

رد سروری
رد سروری

لکن ضرورت وزن ایچون
پوراده سرک راسی ساکن
اوقنور للطابع

عتاب مشهور مویه در

و ترکیده دخی عتاب دیرلر شرح مرحومک ایکده ایلله تفسیری برنده دکلدر زرا ایکده بشقه مویه دن که عریسی حسن
فینک ضمی و فتح با و سکون نون والک مدبله غیره در فی الحقیقه نونک فارسیسی سنجید و عتابک تبرخوندر للطابع

حسن طلعت او کرد مناهی کردند و یا قصد تناهی کنند) (که حرف بیان) (یا حرف مصاحبت) (وجود حسن طلعت او لامیه ل در بونده طلعت یوز معناسنه در) (کرد مناهی لامیه) (کردکاف عجمک کسری و رانک سکونیه اطراف معناسنه در) (مناهی منهنک جعیدر یعنی شرع شریف نهی ایلدیکی معنای حاصلی نامشروع ایشلر دیمکدر) (کردند کاف عجمک فحی و رانک سکونیه فعل مضارع جمع غائبدر چکزینهل دیمکدر) (قصد تناهی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (تناه نانک فحیله فاسد دیمکدر) (و یا حرف مصدر فساد معناسنه) (محصول ترکیب) (محالدر که اول صملک حسن طلعتی وجودیله اغنی نامشروع ایشلر اطرافنده چکزینهل و یا فساد قصد ایدهل) (یت) (دل که حور بهشتی ر بود و یغما کرد) (کی التفات کند بر بتان یغمایی) (دل یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (حور بهشتی پیانیه) (حور عریده احورک و حوراء نک جعیدر جراحه و جراه نک جعی اولدیغی کی لیکن عجم حور لفظنی مقام مفردده استعمال ایدر ل) (بهشتی یا حرف نسبت) (ر بود رانک فحی و ضمیله فعل ماضی مفرد غائبدر) (دل ر بودک مفعول) (و یغما کردک) (بر حرف صله) (بتان یغمایی پیانیه) (یا حرف نسبت یغما به منسوب بتلر دیمکدر) (محصول یت) (بر کولکی جنت حوری قیدی و یغما ایلدی یعنی بر کولک که جنت حورینه نعلق ایدوب اکا عاشق اولدی چن التفات ایدر دنیا نک یغماچی محبوبلرینه یعنی جنت حوری کی کوزلرله مالک اولان کیمسه انلردن ادناله چن التفات ایدر بتان یغما ایدن مراد روسی زلر و مستعمل اوغلنلر در دین قتی یاوه سوبلش) (یت) (من کان بین یدیه ما شتهی رطب) (یعنی ذلک عن رجم العاقبت) (من اسم موصول) (و کان تامه) (بین یدیه لامیه اوکنده دیمکدر قدام معناسنه یو عیارتی یو معنایه استعمال ایدر ل) (وما بونده مصدر به حنیه در یعنی دوام افاده ایدر) (اشتهی افتعال باشدن فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر ناقص باشدن فاعلی تحتنده موصوله راجع ضمیر در) (رطب رانک ضمی و طانک فحیله لفظا مرفوع فاعلی کان در جلله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر موصول صله اعرابدن محلا مرفوع مبتدا) (یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ناقص باشدن و ضمیر بارز موصوله راجعیدر) (ذلک لفظا مرفوع فاعل یغیدر و رطبه اشارت و جلله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در که موصول صله سبیل در) (عن حرف جر یعنی فعلنه متعلق) (رجم عناقید مصدرک مفعولنه اضافتیدر رجم طاش اتفه در ل) (عناقید عنقو دک جعیدر لغتده اوزم صلغیدر اما بونده مراد خرما صلغیدر) (محصول یت) (بر کیمسه که اوکنده اشتهای ایلد که تازه خرما اوله یعنی کولکی استدی که رطبه مالک اوله یو کا مالک اولوق یعنی رطبه اکا استغنا و بر خرما صلغینه طاش اتفقدن حاصلی حاضر و اریکن حاضر اولینه سعی ایلکه نه احتیاج مصراع اولک معناسنی شول کیمسه نک تازه خرما یشتها اتسه اولوقت اول نسنه آنک اوکنده اولسه دین و مصراع ثانیه یو کا کوره بیان ایلین معلومدر که یتک معناسنه واصل اولماشدر) (اغلب تهی دستان دامن عصمت بمعصیت الیند و کرسنکان نان ربانند) (اغلب اکثر دیمکدر) (تهی دستانه اضافتی لامیه در) (تهی دست تانک فحی و کسریله لغتدر وصف ترکیبی اقسامندندر الی بوش دیمکدر صفر الید معناسنه) (والف و نون ادات جعیدر) (اغلب مبتدا) (والایند خبری دامن مفعول صریحی) (و بمعصیت غیر صریحی) (دامن عصمت پیانیه) (عصمت پاکک معناسنه در) (یا حرف مصاحبت) (معصیت گاه دیمکدر) (الایند فعل مضارع جمع غائبدر) (الایندندن) (و کرسنکان کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینک سکونیه آج کیمسه ل) (گاه اولور که ضرورت وزن ایچون راسا کن و سین مکسور و قنور بونده مبتدا و اقعدر) (اصلنده مبتدا مقدر اغلب لفظیدر

در شمی

لکن اقتضای جزالت معنی
شمعی مرحومک دبد بیکدر
قدر للطابع

رد شمی

ضرورت اسمز ایکبسی دخی لغتدر
للطابع

(فقره سابقه کبی (ور یا بیدر انک فتحی و ضمیمه فعل مضارع جمع غائبه (ر یا بیدندن
 ر بودندن دینار خطا یا بیدر (ان مقدم مفعول (جمله فعلیه خبر مبتدا در معنای قیاسی دیکدر
 (محصول ترکیب) تهی دستلک یعنی فقر آنک اکثری عصمت آنکنی معصیتله بولاشد در لر یعنی
 گاه سبیلله کنیدی رسوای ایدر و اچ اولنلرک اکثری انک قیاسی حاصلی بی عرض و وفار اولور
 * بیت * چون سک درنده کوشت یافت نرسد * کین شتر صالحست یا خرد جال * سک درنده
 بیانیه دالده قح و کسر جائزدر (ور آفتوح و تشدید ضرورت وزن ایچوندر بر تیکی کلب دیکدر
 (سک مبتدا) (ویافت خبری) (و کوشت کاف مجمل ضمیه ات دیکدر لم معنا سنه) (یا فتک
 مقدم مفعولیدر بولدی دیکدر (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب صور مز دیکدر (مصراع
 ثانی به مر هوند (کین اصلنده که این ایدی (که حرف بیان) (و این اشارتدر کوشته (شتر صالح لامیه
 (یا حرف عطف) (خرد جال لامیه) (دجال مسیح کذاب دید کبری لعینک اسمیدر (محصول بیت)
 چون که بر تیکی کلب یعنی کلب عقوبات بولدی صور مز که بوات شتر صالحک ایتمدر بوخسه خن
 دجالک ایتمدر یعنی حلال و حرام فرق ایلراج اولن فقیده بویه در که بیجک بولججه حلال و حرام
 دیمز البته بولدیغ بیرون نفسی طغیان ایدنجه جاع حرامدن احتراز ایلمز * بسیار مستور آن بعلت
 درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض و دین کرامی بیاد زشت نامی داده اند * مستوراندن مراد
 پرهیز کارلدر (دین کرامی بیانیه با حرف صله) (باز زشت نامی بیانیه) (زشت نام وصف ترکیبدر
 چر کین ادلی دیکدر (ویا حرف مصدر) (عرض داده اند مقدم مفعول صریحیدر) (ویا د غیر
 صریحی (محصول ترکیب) چوق مستور فقری قلیق علتیه محض فساد و شمشلدر و عرض و دین
 شرفی زشت ناملق یلنه ویر مشلدر یعنی حرامه ارتکاب ایلک سبیلله عرض و وقار بی هبایه
 ویر مشلر * بیت * با کرسنکی قوت پرهیز نمائد * افلاس عنان از کف تقوی بستاند * با حرف
 مصاحبت (کرسنه ضرورت وزن ایچون سابقا مذکور اولان کیدر) (و کاف عجم هاء سمیدن
 بدلدر) (ویا حرف مصدر) (قوت پرهیز مصدرک فاعله و یا مفعولنه اضافتدر) (نمائد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب قالمز دیکدر) (افلاس مصدر در افعال بایندن مقلنس و فقیر اولوق دیکدر
 مبتدا واقعدر) (و بستاند خبری) (وعنان خبرک مفعول صریحی) (و از کف غیر صریحی) (کف
 تقوی لامیه در مجازا) (بستاند فعل مستقبل مفرد غائب باه تا کیدایله الورد دیکدر) (محصول بیت)
 آچلغله قوت پرهیز قالمز یعنی آچلق پرهیزه مانعدر مفسلک و فقیرک تقوی الندن عنان
 اختیاری اولور حاصلی فقر تقویه مانعدر زیر تقوی غناسن اولمز * حالی که من این
 سخن بکتم عنان طاقت درویش از دست تحمل برفت و تیغ زبان بر کشید و اسب فصاحت
 در مید ان وقاحت جهایند و بر من د و انید و کفت چند آن مبالغه در وصف ایشان کردی
 و سختیای پریشان کفتی که وهم تصور کند که زهر فاقه را تریا قند و یا کلبه خزینه اوراق *
 حالی دیمک فی الحال دیکدر (که حرف بیان) (عنان طاقت درویش بیانیه و لامیه در) (دست
 تحمل بیانیه) (تیغ زبانه بویه در) (اسب فصاحت) (و مید آن وقاحت ده بویه در) (فصاحت
 رسوایی) (وقاحت ادبسنلک) (جهایند جیم عربک فحیه فعل ماضی مفرد غائبدر) (جهایندندن
 صجراتدی دیکدر) (دوانید دال مهمله تک فحیه فعل ماضی مفرد غائبدر) (دوانیدندن بیلدردی
 دیکدر) (زهر فاقه بیانیه) (کلبه خزینه اوراق لامیه در) (کلبه کاف عربک فحیه مفتاح
 معنا سنه در) (محصول ترکیب) فی الحال که بن یکن سوزلری سو بیدم درویشک طاقتی
 دیر کنی تحملی الندن کنیدی (یعنی سوزمه طاقت و تحمل کتوره مدی و اوزریمه دل قلبی
 چکدی یعنی دیلمکه باشلدی و رسوایی آتی ادبسنلک میدا ننده صجراتدی (یعنی رسوالمغه

و ادبسنلکه باشلدی (و بنم اوزریمه بیلدر دی) (و دیدی اغنیالک حقنده و و صفنده اواقیدر
 مبالغه ایلدک) (و اولد کلی انلر ایچون پریشان سوزلر سو بیدلک که قوت و آهیه تصور ایلر که
 فقر و فاقه زهرینه تریا قنددر) (و یا فقر آنک رزقاری خزینه سنک مفتاح حیدرلر * مشتی متکبر
 و مغرور و معجب و نفور و مشغول مال و نعمت و مفتن جاه و ثروت سخن نکونیدر الاسفاغت
 و نظر نکند الا بکرا هت علما را بکد ابی منسوب کنند و فقر اراه بی سرو پای معیوب گردانند
 بغرور مالی که دارند و عزت جاهی که پندارند بر تراز همه نشینند و خود بهترا همه یلنده
 آن در سر دارند که بکسی سر بردار ندینخبر از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از
 دیگران کسبت و بنعمت یش بصورت توانکرسست و بمعنی درویش * مشتی مشت ممیک ضعی
 و شبنک سکونیه بونده آوج معناسنه در قلندن کا پندر و مراد تحقیردر) (ویا حرف وحدت
 (معجب اسم فاعلدر افعال بایندن متکبر و خود بین معناسنه) (نفور فاعلدر فاعل معناسنه مبالغه
 ایچون زیاده نفرت ایدی معناسنه) (مشغول مال اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر ماله مشغول
 دیکدر) (مفتن اسم مفعولدر افعال بایندن جاهه اصافتی قائم مقام فاعلند اضافتدر مفتون جاه
 دیکدر) (ثروت ثلک و واولد قحله ی رانک سکونیه غنا معناسنه در) (سفاغت خفت معناسنه در
 مقابلی حیدر) (به بی سرو پای با حرف مصاحبت) (حرف صله دین غلط سو بیلش) (بی سرو پای
 شول کیمسه به دیرلر که بی پروا کزوب هیچ پرکار و کسبه تقید ایلله) (کردانند بونده کنند معناسنه در
 با حرف مصاحبت) (غرور مال لامیه) (ویا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (عزت جاه
 غرور مال کیدر) (ویا حرف وحدت) (که حرف صفت) (نه آن در سر دارند یعنی باشلنده آتی
 طونمز) (حاصلی باشلنده اول هوا و سودا بوقدر دیکدر) (که حرف بیان) (بکسی با حرف صله
 (ویا حرف وحدت) (سر بردارند مقدم مفعولیدر) (یعنی بر کیمسه به التفات ایدوب باشین قالدردمز
 حاصلی تکبر کوسترلر (محصول ترکیب) اغنیای دیدک بر آوج متکبر و مغرورلدر و خود بین
 و نفورل مال و نعمته مشغول و دولتک مفتونلری سوزلرلر الاسفاغتله و فقرایه
 نظر ایلمز الا کراعتله علمای دینجیکله منسوب ایدرلر (یعنی علما کدالدر دیرلر) (و فقرای بی سر
 و بالغه معیوب ایدرلر) (یعنی بر بلوک باشی و یاغی بلور سزنی پروا بی کار و کسب ایشسن
 و کوجسن حریرلدر دیرلر) (بر مال غرور یله که دورلر) (یعنی کندیلدره اولان مالک غروری سبیلله
 و بر منصب عزت یله که ظن ایدرلر) (یعنی منصب عزت و شریفدر دیو ظنی سبیلله مجلسده جیع
 ناسدن بوقاری او تورلر و کندیلر بی جیعندن بیکرک بلورلر) (و باشلنده اولان غرور و تکبر بوقدر که
 کیمسه به باشلرین قالدروب التفات ایدلر قول حکماند بخبرلدر که دیمشلر که هر کیمسه که طاعتله
 و باطاعتده غیر یلردن اکسکدر) (و نعمتله و یا نعمته زیاده در صورنده غنیدر) (امامعنده فقیردر
 * بیت * کونی هنر مال کند کبر بر حکیم * کون خرش شمار اگر کا و غیرست * (بمال با حرف سبب
 (کبر کافک کسر یله تکبرلک معناسنه در) (کون خرش لامیه در) (کون کاف عربک ضمیمه و و او
 اصلیه ایلله کوت دیکدر در معناسنه گاه اولور که و او ی حذف ایدوب کن دیرلر) (شین ضمیر
 بی هنر راجعدر) (شمار فعل امر مفرد مخاطب) (کا و غیر لامیه در بعضیلر دیدیلر که غیر
 دکر صغرندن حاصل اولور یعنی آنک ترسندن پس بوسوزا کا کوره در) (محصول بیت) اگر
 هنر سن مال سبیلله حکیم اوزره کبر و غرور ایدر سه اتی کون خرصای یعنی کون خبر عدایله اگر
 کا و غیر ایهده یعنی اتی احقر ناسدن عدایله اسرا و دن عدایله * کتم مذمت ایشان روا مدار که
 خداوندان کر مند کفت خطا کفتی که بنده در مندرجه فائده که ابرازارند و بر کس نمی یازند و چشمه
 آفتابند و بر کس نمی تابند و بر مرکب استطاعت سوارند و نمی رانند قدمی بهر خدا نتهند و درمی

را حیدر ای
 و کسب

رد ابن سید علی

باید
 و کسب
 و کسب

رد این سید علی
رد سروری

فی من وادی نه هند و مالی بمشقت فراهم آورند و بخست نکند ازند و بمحسرت بگذارند و حکما گفته اند سیم بخیل وقتی از خاک برآید که وی بخاک رود * بار از آلامیه (آزار و آذرا لاله و القسز و ذال برینه زایل بونده مارت آبی مراد در) پس صولک کوز آبی دین تاریخ جلای به نسبت سو بلیش که بونده اول مراد دکلدر (و تعمیم ایدوب بهارک صولک آبی و کوزک صولک آبی و قبش آبی دین اصابت ایلامش) بارند بونده بغدر منزل دیمکدر متعددی معاسنه یعنی یغور یا غدر منزل دیمکدر مراد کیمسه به احسان ایلمزل دیمکدر (تابنده متعددی یعنی کیمسه اوزره پرتو صالمازل) (مرکب استطاعت بیانیه (محصول ترکیب) دیدم که اغنیایک مذمتی رواطومه زیرا کرم صاحبزید دیدی خطاسویلدک که آنچه قولر یدرنه فائده که آزار بلوطیدرل و کیمسه اوزرینه یغمازل و کونش چشمه سیدرل و کیمسه اوزرینه ضیا و پرتو صالمازل و قدرت هر کینه سوارلدر و آشوب کتمزل یعنی کیمسه به احسان ایلمزل خدا ایچون بر قدم قومزل یعنی الله ایچون بر آدم آمده لامزل و براچه کیمسه به متسنز و اداسر و بر منزل و بیک مشغله مالی جمع ایدرل و خسته صافلرل و حسرتله کیدوب مالی بونده قولر و حکما دیشلر مال بخیل اولوقت بردن چیقار که کندی پیره کیرر یعنی اولور * بیت * برنج و سعی کسی نعمتی بچک آرد * دیگر کس ایدر برنج و سعی بردارد * برنج باحرف مصاحب (کسی باحرف وحدت) نعمتی باسیده بویله در (بچک باحرف صله در (ارد فعل مضارع مفرد غائبدر اریدندن کتورر دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور دیمکدر (بردارد قالدیرر دیمکدر (محصول بیت) برنج و سعیله یعنی زجت و مشغله بر کیمسه بر نعمتی اله کتورر واکا نصیب اولیوب غیری کیمسه کلور و برنج و سعیسنز یعنی زجت و مشغلتسنز قالدیرر یعنی وره بی برنج و زجت الور * کتم بر بخیل خداوندان نعمت و قوف نیافته الا بعلت کدایی وره هر که طمع بکس و نهند کریم و بخیلش یکسان نماید محک داند که زرجبست و کداداند که ممسک کبست گفت بخر به آن میگویم که متعلقان بردر بدازند و غلبظان شدادر ابر کارند تا بار عزیزان نه دهند و دست بر سینه صاحب تمیزان نه دهند و گویند که کس در سرای نیست و بحقیقت راست گفته باشند * بر حرف استعلا (بخیل خداوندان نعمت لایمه لردر (ورنه واکردن مخففدر بوخته دیمکدر (طمع نهیدک مفعول اولی) و یکسو تانیسی (یکسان براردیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معاسنه کورینور دیمکدر (محک میک فتحی و کسر به اولوق جائزدر اسم الت و یا اسم مکان اعتباریه (ممسک اسم فاعلدر افعال بایندن خسب معاسنه (بخر به آن باحرف مصاحب و اضافت لایمه در (غلبظان شداد بیانیه (شداد شدیدک جعیدر محکم معاسنه (برکارندکاف بچک ضمیمه نصب ایدرل (ناحرف تعلیل (بار عزیزان لایمه (بار بونده اجازت معاسنه در (صاحب تمیزان اضافتله و قطعله اوقومق جائز (سرای بونک کی بر لده خانه معاسنه در (محصول ترکیب) دیدم که اصحاب نعمتک بخیل و قوف بولامش سن الا کدالتی علتله والا هر کیمسه که طبعی بر جایه قویه یعنی ترک طمع ایلله کریم و بخیل اکا برابر کورینور محک بلور که کومش التون ندر (و کدا بلور که ممسک کیمدر یعنی خسبسی کدا بلور که انله نسته و برمن درویش دیدی اول تجربه ایلله دیرمه متعلقانی قیوده قولر و محکم غلبظانری قبولنده نصب ایدرل یعنی قبولی ایدرل تا علما و صلحیه اجازت و بریمه ل که ایچرو کروب بواوشه ل (و صاحب تمیزک کوکسته ال قویه ل و دیرل که اوده کیمسه یوقدر دیولیکن کرچک دیش اولور * بیت * انرا که عقل و همت و تدبیر و رای نیست * خزش گفت پرده دار که کس در سرای نیست * انرا باحرف تخصیص (پرده دار قبولیدر که عرب حاجب دیر (محصول بیت) اول کیمسه نک که عقل و همت و تدبیر و فکری یوقدر کوزل دیدی پرده دار که اوده کیمسه یوقدر یعنی بونک کی

شداد کتاب
وزنده در
للاطایع

کیمسه ل بوق مثابه سنده در * کتم بغدر آن که از دست متوقعان بجان آمده اند و از رقعۀ کدایان یغمان و محال عقلست که اگر یک بیابان در شود چشم کدایان پر شود * باحرف مصاحب (عذر آن لایمه در (که حرف بیان (دست متوقعان لایمه در (متوقع تفعل بایندن اسم فاعلدر امیدلی دیمکدر و الف و نون اذات جعدر (رقعۀ کدایان لایمه (بیجان یغمان بازی حرف صله در (محال عقل لایمه (که حرف بیان (ریک بیابان لایمه ریک رانک کسری و کاف عجمله فم دیمکدر عرب رمل دیرانک فتحی و میک شکونیه رمال بوندندر (در دالک ضمی و راء مشدد ایلله انجودیمکدر لیکن رابونده ساکن اوقونور برلفظنه موافق اولمغیچون (چشم کدایان لایمه (بر شود پراوله یعنی کوزلری طویه قناعتدن کایتدر (محصول ترکیب) بن در ویشه دیدم متعلقان و غلاظ شدادی قویه قودقلری انکیچوندر یعنی اول عذر ایلله در که احسانلری امید ایدنلرک الندن جائه کیشلر یعنی جانندن پیرا اولمشلر و حرار رقعۀ سندن ناله و فغانه حاصلی دینچیلر الندن پیرا اولمشلر انکیچون قبولینه ادم قولر و محال عقلدر که بیابانک قی ایچو اولسه کدازک کوزی طویه یعنی اغنیایک کون بر خزینه اولشدرسه بونلره قناعت کلز * بیت * دیده اهل طمع نعمت دنیا * پر نشود همچنانکه چاه بشنم * دیده اهل طمع لایمه لدر (واهاک اضافتی بطنیدر یعنی لامک کسره سنی اشباعله اوقومق کرک موزون اوله (با حرف مصاحب (نعمت دنیا لایمه در (نعمت تاسنک کسری اشباعله اوقومق کرک ناموزون اولیه دینلر زباده ناموزون سولیشلر زبانی اشباعله اوقومق بیی ناموزون ایدر همچنانکه کافی ساکن اوقومق کرک وزن ایچون دینلر اصلا اوزانندن خبرلری بوغیش (چاه قوی (با حرف مصاحب (بشنم چه معاسنه در کیم کیمه ایلله یغار عریجه ندادرل (محصول بیت) اهل طمعک دیده سی دنیا نعمتله پراولر یعنی طویع چاه شبنم پراولمیدنی کی یعنی بو محال اولدینی کی اول محالدر * حاتم طای که بیابان نشین بود اگر در شهر بودی از جوش کدایان بی چاره کنتی و جامه برتن او پاره * محصول ترکیب) حاتم طای صحرائشین ایدی اگر شهرده اولیدی دینچیلر کزرتدن بی چاره و مضطر اولوردی و اوزرنده لباس فقیرلقدن پاره پاره اولوردی * کفتمان بر حال ایشان رخت میبرم کتم نه برمال ایشان حسرت مخجوری * محصول ترکیب (در ویش دیدی بن انلرک حاله رخت ایلدرم یعنی حاللرینه ترجم ایدر که نعمت دنیا به مالکدر در و ثواب کسب الجزلر بن دیدم که اوله دکل بلکه انلرک مائه حسرت برسن یعنی حسرت جکر سنین * مادر بن کفنا و هر دو بهم گرفتار هر بند قی که براندی بدفع آن بکوشیدی و هر شاهی که بخواندی بفرز بن بپوشیدی تا نقد کبسه همت همه در باخت و تبر جعبه حجت همه بینداخت * بندق شطرنج آلتندن پناه دن معربدر (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (براندی باحرف حکایه سورردی دیمکدر (با حرف صله (دفع آن مصدرک مفعولنه اصافتیدر (با حرف تأکید (کوشیدی باحرف حکایه دور یشردم یعنی سعی ایدردم (شاهی باحرف وحدت مراد شاه دیمکدر کشت دیمکدر شاهدن مراد بونده کشت کافک ضمیمه عوام نحر یف ایدوب کشت دیرل کافک کسر به دین نحر یف عوام ایلشدر زرا عجم کافک کسر به اوقور تنکه تنع ایدنه معلومدر (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحب (فرز بن آلات شطرنجیدن بمعروف التدر (بپوشیدی باحرف حکایه بونده اوزردم دیمکدر (ناحی معاسنه در (نقد کبسه همت لایمه و بیانیه در (در حرف تأکید (باخت او بیاندی دیمکدر یعنی کبسه همتندن نه واریسه نسته قومایوب دو کندی (و تبر جعبه حجت لایمه و بیانیه در (جعبه ترکش معاسنه در (محصول ترکیب) بزدر ویشله بوکلاتده ایدک وایکیز بری بریمزله گرفتار یعنی فاور شمس ایدک هر بریند قیکه سورردی انک دفعنه سعی ایدردم یعنی هر نه سوز که سولردی انی موجه جوابله ردا ایدوب فاشلردم و هر بار که کشت شاه دیردی انی

لایمه

رد سروری و شعی

ریشی

ریشی

رد سروری و شعی

ریشی

ردشمنی

و کولک اردینه دوشدیلر * انکشت نجب جهانی از گفت و شنید مابد ندان * انکشت نجب
بیانیه و بالامیه در مجازا (جهانی یا حرف نسبت) جهان خلق دیمکدر (گفت و شنید اسم مصدر در
دیده و ایشمه معنایه) (کفتن) (و شنیدن معنایه مصدر در دین خطا ایش (ما به اضافت
لامیه در) (با حرف ظرف) (دندان دیش دیمکدر) (محصول بیت) جهان خلقنک نجب بر منی
بزم دیده مزدن و ایشتمزدن دیشده ایدی یعنی نجب ایدوب بر مقلین اصرر ردی تنکه مقام
نجبده عادتدر بر منی دیشه المی بر منی اصرمق معنایه در * القصه مرافعه این سخن پیش قاضی
بردیم و بحکومت عدل راضی شدیم تا حاکم مسلمانان مصلحتی بگوید و در میان تو انکران
و درویشان فرقی بگوید قاضی چون هیئت مابید و منطق مابشید سر بجنب تفکر فرو برد
و بعد از تأمل بسیار سر بر آورد و گفت ای آنکه توانکران را ثنا کفی و پردرویشان جفا روا داشتی
بدان که هر جا که کست خارست و باخر خارست و بر سر کج مار و انجا که در شهوارست نهنگ
مردم خوارست لذت عیش دینار الدغه اجل در پست و نعیم بهشت را دیوار مکاره در پیش *
القصه محصل کلام (مرافعه) این سخن مصدرک مفعولنه اضافتدر (و بردیم) مقدم مفعول اولی
(و پیش قاضی نایبی) (مرافعه) ایکی خصم دعوی ایله حا کم قتنه وار منعه درلر مفاعله بایندن
مصدر در (با حرف صله) (حکومت مصدر در حکم معنایه) (عدله) اضافتی لامیه در (و عدل بونده
عادل معنایه در) بعضی نسخه ده قاضی عدل و اقدرد (راضی شدیمک مفعول صریحی) و بحکومت
غیر صریحی (نا حرف تعلیل) (حاکم مسلمانان لامیه) (مصلحتی بگویدک مقدم مفعولدر) و با حرف
وحدت (در حرف ظرف) (میان توانکران لامیه) (درویشان) کامعطوف (فرقی یا حرف وحدت
و با حرف تنکیر) (فرق بگویدک مفعول صریحی و در میان غیر صریحی) (قاضی مبتدا) (چون ادان
تعلیل) (هیئت مالا میه) و بدینک مقدم مفعول (و منطق ماده لامیه در) و بشیدک مقدم مفعولدر
(منطق مصدر مییدر نطق معنایه) (بونده) مراد حاصل بالمصدر در که کلامدر (با حرف صله
(جنب تفکر لامیه در مجازا) سرفرو بردک مفعول صریحی (و بجنب غیر صریحی) (وجهه فعلیه
جواب تعلیلدر) و تعلیل جوابیله خبر مبتدا آدر قنبر (فرو بونک کی پرلده) تا کیدا فاده ایدرا اگر چه
فی الجملة اشاعه لقی معنایه دلالت ایدر تأمل (بسیار مصدرک فاعلنه اضافتدر) (سر بر آوردک
مفعول بهی) (و بعد مفعول فیهی) (بر آورد قالدردی دیمکدر) (ای حرف ندا) آن که تقدیری
(آن کس که در) توانکران را کفتی نک مفعول اولی (و ثنا نایبی) (و جفا داشتی نک مفعول
اول صریحی) (و روانایبی) (و پردرویشان غیر صریحی) (داشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(در شهوار بیانیه غایبه) ابو واری یعنی صافی و ابری انجوعنی بونک شاهانه دیمکدر (حاصلی
پادشاه لایق انجو) نهنگ مردم خوار بیانیه (نهنگ تمساح دیمکدر که نیل دکنده
چوق اولور لیکن انجو اولان دکنده تمساح اولمغه نظر وار مکریم کلام ادعائی اوله
(مردم خوار وصف ترکیبدر) (لذت عیش دنیا لامیه در) (ورا حرف تخصیص) (لدغه اجل
لامیه در مجازا) (لدغه لامک قحی و دالک سکونیه) اصلنده عقرب صوفوندیسته درلر پس
مصدر معنایه و برلر اصابت الیامش از بر مصدری لدغ و تلداغ کلور (نعیم بهشت لامیه
(ورا حرف تخصیص) (دیوار مکاره بیانیه) (مکاره مکر و هک جعبیدر) بونکلام حدیث شریفه
تلمیخدر قال علیه الصلو و السلام (حفت الجنة بالمکاره و النار بالشهوات) (حفت فعل ماضی
مفرد مؤنث غایبه منی للمفعول) قایلندی دیمکدر احاطه دن عبار تدر ترین اولندی دین خطا
سویاش یعنی جنت زجت و مشقتله قایلندی حاصلی جنته داخل اولقی استین تکالیف شرعیه فی
اختیار ایلک کرک (محصول ترکیب) حاصل کلام بوسوزک یعنی اغنیا ایله فقرا بیینی تشخیص

رد این سید علی و سروری

ردشمنی

و تمیز

و تمیز ایلک سوزنی قاضی قتنه ایلندک یعنی بومدعای قاضی به عرض ایلندک و قاضی عادلک حکومته
راضی اولدق تا کیم مسلمانلرک حاکمی بر مصلحت ارا یوب بوله و اغنیا ایله فقرا بیینده بر فرق تمیز
سویلیه قاضی چونکیم درویشله بزم هیئت و شکلیزی کوردی و کلا ممزی ایشندی باشی تفکر
بقاسنه ایلندی و جوق فکر دن صکره باشی قالدردی و دیدی ای شول کیمسه که اغنیا به ثنا
سویلیک یعنی دعا و ثنارینه مشغولسین و درویشله جغایی جائز کوردک یعنی درویشلری ذم
و قدح ایدرسین سن بیلکه هر نه یده کل و ارا البته دکن وار و هر یده که خج و ارا بخار وار یعنی البته
خج خوار و پر و هر نه یده که دفتنه وار البته اتی بکلر مار و ارا زرا دفتنه بی فرق ییلدن صکره
اژدر تصرف ایدر دیرلر و شول یده که در شهوار و ارا نهنگ مردم خوار و ارا یعنی هر شیء ضدندن
خالی دکل دنیا دیرلکی لذتک اجل صوفوندیسی اردنده در یعنی حیاتدن صکره ممت ضروریدر
و جنت نعمتدر شک دیوار مکاره اوکنده ده یعنی جنته داخل اولمغه اول نیجه زجت و مشقت
چکیم کرک دیوار مکاره دن مراد موانع شدید دیمکدر * بیت * جور دشمنی چه کند کر نکشد
طالب دوست * کج و مار و کل و خار و غم و شادی بهند * مصراع اول قلبه محمولدر تقدیری طالب
دوست کر نکشد جور دشمنی چه کند (نکشدک فاعلی طالب دوستدر) (و جور دشمن مفعول) (جور
دشمنی لامیه) (طالب دوست اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر) (بهندتون و دال استک ادات جعبیدر
(محصول بیت) (دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جور بی چکیم سه نه ایلر یعنی
نه قادر در و ایلندن نه کلور البته چکیم لازمدر) (مصراع ثانی مقام تعلیلدر در زرا دفتنه ایله
مار یله در و کل ایله خار یله در و غم ایله شاد یلیق یساره در * نظر نکنی در بستان که بید مشکست
و چوب خشک همچنان در زمره توانکران شا کردند و کفور و در حلقه درویشان صابرند و ضجور *
نکنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن نظر ایلر مبسین دیمکدر (در حرف صله
(بستان عرب و اوسن استعمال ایدر و عجم و او ایله) (که حرف بیان) (بید مشک لامیه در) (بید
سکوت در غریبه خلاف دیرلر اما بید مشک قواق جنسندن بر نوع در که کوزل قوقوسی
وار) (چوب خشک بیانیه در) (زمره توانکرانده بویله در) (کفور فعل فاعل معنایه در کفران
نعمت معنایه) (در حرف ظرفدر ایکی یده بیله) (حلقه درویشان بیانیه تفنن بیوروب انده
زمره دیدی و بونده حلقه) (ضجورده فعل فاعل معنایه در مقابل صبوردر ضجرتدن مشتق
کوکل طارخی معنایه) (محصول ترکیب) (بستانه نظر ایلر مبسین که انده بید مشک ده چوب
خشکده و ایلنه بونک کی اغنیا بلوکنده شا کرده وار کفران نعمته و خلقه درویشانده
صبورده وار ضجورده یعنی فقره تحمل ایلوب اظهار عجز و ضجرت کوسیزلر * بیت * اگر زاله
هر قطره در شدی * چو خر مهره بازار از و پر شدی * زاله بونده چه معنایه در که کیمه یغار
(قطره یا حرف وحدت) (و مهره حرف توسل همزه حرف وحدتدر دین غلط سویلیش
(در تخفیف را ایله در ضرورت وزن و قافیه ایچون) (چو ادات تشبیه) (خر مهره اشک
بونجینه دیرلر) (از و اصلنده از و ایدی حذف و ایصال ایله از و اولدی) (اوضمیری دره راجعدر
(محصول بیت) (اگر چه نک هر بر قطره سی لؤلؤ اولیدی خر مهره دن کی بازار اندن طویطلو
اولوردی کثرتندن) (قصه دن حصه بودر کیم نه هر بر غنی سخنی و کرم بدرونه هر
بر درویش اهل توکل و قناعتدر * مقرران حضرت حق جل و علا توانکرانند در ویش
سیرت و درویشانند توانکر همت مهین توانکران آنست که غم درویشان بخورد و بهین
درویشان ان که کم توانکران نکیرد قال الله تعالی (ومن يتوكل على الله فهو حسبه) * مقرران
حضرت حق لامیه و بیانیه در و مبتدا) (توانکران خبری) (درویش سیرت وصفه

ردشمنی

ردشمنی

ترکیبی در صفت توانکران (درویشانند توانکرانه معطوف) توانکر همت و صف ترکیبی
 صفت درویشانند (مهین توانکران لامیه در) مهینک کسری و هاء اصلیه ابله اولودیمکدر
 بزرگ معناسنه (ویا حرف نسبت) ونون حرف تأکید اولویه منسوب دیمکدر معنای لازمی
 اولور قدر بونده مبتدا واقعدر (آنست خبری) که حرف بیان غم درویشان لامیه و مبتدا
 (بخورد فعل مصارع مفرد غائب خبر مبتدا درویشانک غنیمت دیمکدر) و بهین درویشان
 لامیه (بهین مهینه معطوف) بهیاک کسری و هاء اصلیه ابله یک دیمکدر (ویا نون سابق کبی) انکه
 تقدیری آنست که در (کم توانکران لامیه در کم کاف عربک ضمی و میم مشدد ابله عربیدر یک
 دیمکدر آستین معناسنه) غم درویشان بخورد کم مقدم مفعولی اولد یغی کبی (کم توانکران
 نکرده مقدم مفعولیدر) بعضی نسخه ده کم توانکران کرد واقعدر (کم غنیمت اکسک معناسنه در
 اما بونک کبی برزده ترکدن کنایندر) معناسی اغنیایی ترک طوته یعنی اکبری ترک ابله حاصلی
 حطام دنیا ایچون انلره عرض حاجت و اظهار عجز ابله بلکه توکل و قناعتی پیشه ایدینه
 نکه کلام شریف پیور (من اسم شرط) (توکل تفعل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فعل شرط) علی الله جار و مجرور فعل شرطه متعلقدر (فهو فاجواب شرطه داخلدر) هو ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (حسب لغظا مرفوع خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
 شرط) حسب حاک فحقی و سبتک سکونیه اسماء افعالند در کافی معناسنه (محصول ترکیب)
 قاضی پیور که حضرت خدایک مغربلری درویش سیرتلی اغنیادر و اغنیاهمیلودر ویشلردر
 (حاصلی خدایک مقبوللری ایکی طائفه در بریسی صورتاغنی و سیرتادرویش اولاندر) و بریسی
 صورتا درویش و سیرت و همت غنی اولندر (اغنیاک اولورغی اولدر که غم درویشانی بید
 یعنی انلرک رعایتله مقید اوله) و درویشانک ای رکی اولدر که اغنیاک آستینی ابرام و الحاح ابله
 طوغمه یعنی انلردن برنشته دیلمه (و یا اغنیایی کلیا ترک ایلیمو عرض حاجت و اظهار
 فقر ایلیمه) نکه خدا پیور هر کیمسه که خدایه توکل ابله الله تعالی اکا کافیدر غیره
 احتیاج ایدرمز * پس روی عتاب ازمن بدرویش کردو گفت ای که گفتی توانکران مشتغل
 مناهی اند و مست ملاهی نعم طائفه چنین که گفتی هستند قاصر همت و کافر نعمت ببرند و بنهند
 و بخورند و دهند اگر مثل باران نبارد و یا جهن طوفان برارد باعتماد مکنست خویش از محنت
 درویش نرسند و از خدای تعالی نرسند و گویند * پس اندن صکره دیمکدر (روی عتاب لامیه در
 مجازا) بدرویش با حرف صله ای که تقدیری ای انکه در حذف و ایصال واقع اولدی (مشتغل
 مناهی اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر مست ملاهی لامیه مناهی شریعت نهی ایلدیکی امور در
 بعضی نسخه ده مناهی برینه تباهی واقعدر باطل و فاسد ایشلر معناسنه (و ملاهی لهول
 جعیدر بازی دیمکدر یعنی اویون) نعم نونک و عینک فتحه لیه حرف تصدیق در (طائفه
 یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) وحدت ایچوندر دین غلط سویلدی (قاصر همت و کافر
 نعمت و صف ترکیبیلدر اضافتلین تجوز ایدلر قاصر همتلر ایش (ببرد فعل مضارع جمع
 غائب ایلدر یعنی مالی) بنهندینه مذکور کبی قورلر (یعنی صغرلر دیمکدر) بخورند فعل
 ننی استقبال جمع غائب بیزلر دیمکدر بعضی نسخه ده با ابله دوشمش بخورند کنایلری برلر
 معناسنه (ندهند سابق کبی و برمز) یعنی خیراته صرف الازلر دیمکدر (بمنزل مثلامعناسنه در
 نبارد فعل ننی مستقبل مفرد غائب یغیمه دیمکدر) جهان برارک مقدم مفعولی در (طوفان
 مبتدا برارد خبری) طوفان چوق پیور و چوق صوکه فیلدیق بر قومیه (برارد فعل مضارع
 مفرد غائب احاطه ابله) یعنی قبله (یا حرف مصاحبت) اعتماد مصدر در افعال باندن

ردشعی
 رد ابن سید علی
 و شعی

طایبق و سوبیکمک (مکنست قدرت معناسنه مصدر در) لیکن ثلایقن فعل مستعمل دکلدیر
 (خویش و اور سیمله کنیدی دیمکدر) اعتماد مکنست مصدرک مفعولنه اضافیدر (و خویش
 اضافت لامیه) محنت درویش لامیه در (نرسد فعل ننی استقبال جمع غائب صور منزل
) نرسندینه بویه در قور قورلر (محصول ترکیب) پس عتاب بوزینی بندن درویش
 ایلدی بوسوز اول معنایه اشارت ایدر که قاضی شینی اغنیایی مظفا درویشان اوزرینه
 ترجیح ایلدیکنه یعنی ایلدیکیچون تخطئه ایش اوله قدر یعنی قاضی کلام عتاب آمیزخی بندن
 درویش صرف ایلدی و دیدی ای شول کیمسه که دیدک اغنیاهمیلودر و مست ملاهی
 یعنی لهو و لعبه مستلریدر کچک بونلردن بر طائفه دیدیک کیدر ل قاصر همت و کافر نعمت یعنی
 همیش و کفران نعمت درلر مالی ایلدرل و خزینه لریته قورلر و بیزلر و خیراته صرف ایدوب
 کیمسه بیه و برمز و یا کنایلری بیزلر اما کیمسه بیه و برمز را اگر مثلاً باران یغیمو عالم غلط اولورسه
 و سیرت جهاتی طوفان قیلرسه کیدلر قدر نرسنه اعتمادله درویشک محنت و عذابندن
 صور منزل و خداندن قور قورلر و دیرلر * بیت * کرازیستی دیگری شدد هلاک * مرا هست
 بطراز طوفان چه بانک * نیستی یا حرف مصدر (دیگری یا حرف وحدت) مرا بنم دیمکدر (یا حرف
 تخصیص صدر) بطرازک فحیمله قار معناسنه در اصلنده مشدددر لیکن عجم تخفیف ایدر (یا حرف
 تخصیص) و یا ادات مفعول قازک و قازه دیمکدر (یا کای عربیه ایمنک و قایمق دیمکدر که
 عربجه مبالات دیرلر) محصول بیت) سز کور اغنیادر که اگر یوقلقدن بر غیر کیمسه هلاک اولدیمه
 بنم وارد قازک طوفاندن نه باکی وارد زرا غرق اولمز یعنی کنایلرک مالی و مانده اعتماد ایدوب
 بویه دیرلر اما فقر اجانبه نظر و انتقارلری یوق * بیت * ورا کات بیاقا فی هوا جها * لم یلتفتن
 الی من غاص فی الکثب * و او حرف رب در تقدیری رب نساء را کات در (را کات را کیمه جعیدر
 اسم فاعل جمع مؤنثدر موصوفه اعتماد ایلدیکیچون عمل ایشلدر) بیاقا ناهه ک جعیدریشی دوه لره
 دیرلر لفظا منصوب مفعولیدر (را کاتک فی هوا جها جار و مجرور جمله ظرفیه حالدر) بیاقا دن که
 مفعول را کات در (هوا ج هودجک جعیدر بر نوع محفدر که دوه ک اوزرینه بری اوردرل
 انجیق اوستی اورتلی او اور عورتلره مخصوصدر ارلر ایچنده او تورمن مکه خلق عرفانه جعیدر قورلری
 و کلتلری هودجلره جیقار حج ایلنلر بلور ضمیر مؤنث را کات نه راجعدر ایکی فصیح لغتک بریسی
 اوزره یعنی هوا جها و هوا جهن لغتدر النساء فعلت و فعلن کبی نهایی بونده ها اولور انجیق
 ضرورت وزن ایچون (لم یلتفتن فعل جدد مطلق جمع مؤنث غایبه التفات ایلدیلر دیمکدر
 جواب رب در) الی من غاص الی حرف جر فعل جدد متعلق (من محلا مجرور اسم موصول (غاص
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب اجوف واری طالیدی دیمکدر غوصدن مشتقدر اکثر صوبیه طالمقده
 استعمال ایدر لغواص بوندندر (فی الکثب فی غاص بیه متعلقدر) کثب کافک واء مثلتک ضمیه لیه
 کثبک جعیدر سیرتسیررک جعی اولدیغی کبی قومک چوقلغه دیرلر (محصول بیت) ناهه لره را کب
 چوق نساء اول ناهه لره انلرک هودجلری التنده اولدقلری حالده اول نساء التفات ایلدیلر قوملره
 طالبو بتان کیمسه بیه یعنی دوه لره بنن خانوئلر حاصلی دوه اوزره هودجلره را کب اولان خانوئلر
 قومه بتابتا کیدن پیاده لره التفات ایلدیلر دیمکدر بوییت ماقبلنی توضیح و تنویر طریقه کلتلدر
 * بیت * دونان چوکیم خویش بیرون بردند * کوبندجه غم کر همه عالم مر دند * دونان جمع دوندند
 الف ونون ادات جعیدر (جو حرف تعلیل) کلیم خویش لامیه (و بزدندک مفعول اولی (و بیرون
 تانیسی) کوبند جواب تعلیلدر (محصول بیت) الحقیقار جو کیمه کنیدی کلینی ضودن قورلر دیرلر
 یعنی محنت و بلای دنیادن خلاص بولدیلر دیرلر نه غم اگر جمیع عالم اولدیمه حاصلی همان

ردشعی
 رد ابن سید علی

کندی نفس خبیثی تدارک ایدوب قایر غیرله هیچ مقید اولمز اما ایملر کندی نفسی قیردیخی
کی سائر خلقیده قایر بلکه سائر نفسندن تقدیم ایدر نکه کابلرد بعض کیمسه لردن نقل
ایدر * قوی برین صفت که بیان کردم و طائفه دیگر خوان نم نهاده و صلاهی کرم در داده
و میان بخدمت بسته و ابر و تواضع کشاده طالب نامند و مغفرت و صاحب دنیا و آخرت * قوی
یا حرف وحدت (و طائفه دیگر بیانیه) یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در
دین غلط نویلش) خوان نم لامیه در زیر خوان سفره (و نم طعام معنایه اگر چه نم جمع
نعمتد و طعامدن اعم) خوانی طعام معنایه اخذ ایلین بلز ایش (صلای کرم لامیه) در حرف
تا کید (داده و یرمش یعنی احسان و کرمی عام ایلش و علم او فقراتک خدمته بل بغلش) ابرو
همزه نکی قحی و بانک سکونی و واصلیه ایله فاش معنایه در (کشاده نکی مفعول صریحی) و بتواضع
غیر صریحی (طالب نام اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر و نون و دال استک جعیدر) (محصول ترکیب)
قاضی در که بر قوم بوصف اوزره در که بیان ایلدم و بر طائفه دخی نعمت سفره سنی قومش یعنی نعمت
سفره سنی دوشه مش و کرم و احسان صلاسی و یرمش یعنی کرم و احسانی تعیم ایلش و تواضعله
قاشین اچش یعنی کرمش یعنی بوزین و کوزین بور و شدروب اضطر ایدن قاشین چایمز بلکه لطف
ایلمکدن حظ ایلرانی نامک طالب ایلریدر یعنی ایلمکه اکلغه طالب ایلر در تا کیم ذکر خیر مغفرتلرینه سبب اوله
و صاحب دنیا و آخرتد لر یعنی هم دنیا و آخرتله مذکورلر دروهم آخرتده یعنی اولدکلر نندن صکره
بنه خیر ایلله کلورلر * چون بند کان حضرت پادشاه عالم مؤید من عند الله مظفر و منصور علی
الاعباد مالک ازمه الانام حامی ثغور الاسلام وارث ملک سلیمان اعدل ملوک زمان مظفر
الدین ابو بکر سعد ادم الله ایامه و نصر اعلامه * ظاهر بودر که بوالقاب ذکر قاضی جانمند ندر
(چون ادات تشبیه) بندکان حضرت پادشاه لامیه لدر (بندکاندن مراد پادشاه ملازمندان اولان
اکابر در عالمه اضافت لامیه در بعض نسخه ده عالم برینه عادل و اقدردر) مؤید تفعیل بابنددن
اسم مفعولدر محکم دیمکدر (من عند الله مؤید متعلقدر) مظفرده تفعیل بابنددن اسم مفعولدر
بونده غالب معنایه در (منصور معروف) (علی الاعضاء مظفر و منصوره متعلقدر علی سبیل
البدل) (مالک ازمه الانام مالکک ازمه به اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر) (ازمه زمامک
جعیدر) انامه اضافتی لامیه در (انام معرف باللام اولیجی ازمه به تالانمدر اولیجی لازم ذکل
قدیر) (زمام اویان دیرکئی) و انام خلق معنایه در (حامی ثغور الاسلام لامیه لدر) (حامی حافظ
معنایه در حایتدن حامینک ثغوره اضافتی اسم فاعلک مفعولته در ترکیب عربی اعتبار اولنسه
حامینک یاسی ساکن تلفظ اولنور اما فارسی اعتبار اولنسه مکسور اوقونور) (ثغور ثغورک
جعیدر دشمندن خوف ایده جک یردیمکدر) (وارث ملک سلیمان سابقا ایکی قرینه کیدر اضافته
و اعرایده) (اعدل ملوک الزمان لامیه لدر) (اعدل اسم تفضیل) (مظفر الدین پادشاهک اقبیدر
(ابو بکر کنبی تقدیری ابو بکر بن سعددر) (ادام فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال بابنددن
مقام دعاده و اقدردر) (الله لفظ امر فوع فاعلی) (وایام لفظا منصوب مفعولی) (و نصر اعلامه بوده
اعرایده قرینه سابقه کیدر) (اعلام علك جعیدر سنجاقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) بو ذکر
ایلدیکر اصحاب خیرات اغنیا پادشاه زمانک بنده لری کیدر یعنی پادشاه عالمک اعیان و اکبری
مذکور اغنیا کی اصحاب لطف و کرمدر که اول پادشاه مؤید من عند الله در دخی اعدا اوزرینه
مظفر و منصور در جمیع خلقک زمانلرینک مالککدر یعنی جمیع خلائق اکامطعدر اسلام
بنددر لرینک حافظیدر یعنی دشمن کلجک برلری حفظ ایدر سلیمان ملکک یعنی تختک وارثیدر
نکه دیباچه ده مفصل بیان اولندی ایدی زمان پادشاهلرینک عادل کیدر مذکور القابله ملقب

ردشعی

رد سروری

واوصافله

واوصافله موصوف مظفر الدین ابو بکر بن سعد در الله تعالی ایامی دائم ایلسون یعنی عمری
و دولت و سعادت باقی و ثابت ایلسون و سنجاقلری منصور و مظفر ایلسون هر نه جانیه توجه ایدوب
حرکت ایدر سه * قطعه * پیدر بجای پسر هر کز این کرم نکند * که دست جود تو با خاندان آدم کرد *
پیدر مبتدا (یا حرف صله) (جای بونک کی بر زده تحسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کلور و جائزدر
حق معنایه اوله) (و پسره اضافتی لامیه اوله) (نکندک بجای پسر مفعول غیر صریحیدر
(و این کرم صریحی) و جمله فعلیه خبر مبتدا در (که حرف بیان و یارابط صفت) (دست جود تو
لامیه در مجازا و مبتدا و تویه اضافتی لامیه در) (یا حرف صله) (خاندان آدم لامیه در) (و کردک
مفعول غیر صریحی) و جمله فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) انا اوغوله هر کز بو کرمی
ایلمز که سنک جودک الی خاندان آدمه ایلدی یعنی اولاد و ذریات آدمه سن ایلدیکک لطف
و کرمی کیمسه کندی اولادینسه ایلمز * خدای خواست که بر عالمی بخشاید * ترا برجت خود
پادشاه عالم کرد * خدای مبتدا (خواست خبری) (که حرف بیان) (عالمی یا حرف تنکیر) (و یا
حرف نسبت عالمه و یا عالمه منسوب اولنه دیمکدر) (بخشاید فعل مضارع مفرد غائبدر بخشایدندن
اسرکک یعنی ترجم ایلمک دیمکدر) (ترا سنی دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (رجت خود لامیه) (پادشاه
عالمه لامیه در) (ترا کردک مفعول صریح اولی و پادشاه عالم ثانیه) (و رجت غیر صریحی) (محصول بیت)
الله تعالی دیلدیکه عالمه و یا اهل عالمه ترجم ایلدیه پس سنی کندی رجته عالمه پادشاه ایلدی یعنی سنی
خدای تعالی عالمه رجت کوندردی حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام امتی رعایت ایلدیه سین
حضرت محمد صلی الله علیه و سلمی ایکی عالمه رجت کوندردیک کی * قاضی جلون سخن بدین
پایه رسانید و از حد قیاس مااسب مبالغه در گذرانید بمقتضای حکم قضا رضادادیم و از مامضی
در گذشتیم و بعدر ما جری طریق مدارا کر فیم و سر بتدارک بر قدم یکدیگر نهادیم و بوسه
بر سر و روی همد بگردادیم و ختم سخن بدین دوییت بود * قاضی مبتدا (چون ادات تعلیل) (سخن
رسانیدک مفعول صریحی) (و بدین پایه غیر صریحی) (پایه مرتبه دیمکدر) (رسانیدک فعل متعددر
ايرشدردی دیمکدر) (حد قیاس ملامیه لدر) (و گذرانیدک مفعول غیر صریحی) (اسب مبالغه
بیانیه و مفعول صریحی) (در حرف تا کید) (گذرانیدک فعل ماضی مفرد غائبدر) (گذرانیدندن
(الف و نون ادات تعدیه در کچوردی دیمکدر) (یا حرف صله) (مقتضای حکم قضا لامیه لدر در
(و دادیمک مفعول غیر صریحی) (و رضای صریحی) (و جمله فعلیه جواب تعلیل و جمله تعلیلیه خبر
مبتدا در) (ما اسم موصول) (مضی فعل ماضی مفرد مذکر غائب جمله فعلیه صله موصولدر) (در حرف
تا کید) (گذشتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر کجسک دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (عذر ما جری
لامیه) (و ماموصول) (و جری فعل ماضی مفرد مذکر غائب جاری اولدی) (یعنی مرور ایلدی
دیمکدر) (طریق مدارا لامیه) (اصلی مدارات در لیکن عجم مفاعله بانک ناقصندن تاء مصدرک حذفله
استعمال ایدر) (سر نهادیمک مفعول صریحی) (و بتدارک غیر صریحی) (بر قدم یکدیگر نهاده بویه در
و قوم یکدیگر لامیه در بری بریمزک قد منته تدارکله باشمزن دن قودق) (و بوسه دا دیمک مفعول
صریحی) (و بر سر و روی همد بگردادیم غیر صریحی) (ختم سخن لامیه در) (یعنی مصدرک مفعولته
اضافتیدر) (محصول ترکیب) قاضی سوزی چونکه بو مرتبه ايرشدردی و بزم حد قیاسمزن دن
اسب مبالغه بی کچوردی حکم قضا مقتضایه رضای و ردک و مامضادن کجسک و ماجری عذرله یعنی
ازا مزده کچن جنک و جدال عذرله یعنی بوسه بده مدارا طریقی طوتدق و تدارکله بری
بریمزک ایانته باشمزن قودق یعنی احوالمنز حد تعزیر و آرمشیدی کچن غوغا ایچون پس مصالحه
طریقین طوتدق قبل شرعدن بزه برنسنه توجه ایلسون دیو و بری بریمزک روینه بوسه و بردک

راه مدارا
نسخه

یعنی او پیشدک نشک حالت مصالحه ده عادت در سوزن ختی و غمی بوا یکی پندله اولدی * قطعه *

مکن ز کردش کیتی شکایت ای درویش * که تیره بختی اگر هم برین نسق مردی * کردش کیتی
لامیه در * کردش اسم مصدر درد و نش معنایه * کردیدندن کاف بحکم فتحیه * و کیتی کاف
بحکم کسریله جهان دیمکدر * که حرف تعلیل * تیره بخت و وصف تر کیددر سید بخت معنایه
(و یا ضمیر خطاب) (نسق نوک و سینک فتحه لریله اسلوب و طریق معنایه) (هم بونده نحسین
لفظ و تکمیل وزن ایچون کلشدر) (مع معنایه در دین معلومدر که نه همک معنایه بلوریش نه
مع نک) (مردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر مردن (محصول بیت) جهان کردشدن یعنی دولشدن
شکایت ایله ای درویش زراسیه بختسین اگر بوا اسلوب و طریق اوزره اولورسک یعنی در ویشک
توکل و قناعتدر و تسلیم و رضا در ویش شکایت لایق دکل زراسیا شکایت بدبختلقد * توانکرا
چودل و دست کامرانت هست * بخور بخش که دنیا و آخرت بردی * توانکر الف حرف نادر
چو حرف تعلیل (دل کوکل) (دست کامران بیانیه) (بخور فعل امر مفرد مخاطب) (بخش ده بویه در
بخشدن) (که حرف تعلیل) (بردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر بردن ایلندک دیمکدر
(محصول بیت) ای توانکر چونکه مراد سور یچی الک و کوکلک واردر یعنی چونکه خدا سکا
میرادک و بردی بی و بغشله زراهم دنیا وهم آخرت کنودک یعنی دنیا و آخرت سنک اولدی
حاصلی بیکنکه دنیا و بغشله آخرت سنک اولدی یعنی بیوب و برمکه دنیا و آخرت مالک اولدک
* باب هشتم در ادا ب صحبت * باب هشتم بیانیه (اداب ادبک جمعیدر خبری خوبلرک اجتماعه
دیرلر ادب شول کشی به دیرلر که خبری خوبلر انده جمع اوله) (صحنه اضافی لامیه در * حکمت *

مال از بهر اسایش عمرست نه عمر از بهر کرد کردن مال عاقلی را پرسیدند نیکبخت
کبست و بدبخت که گفت نیکبخت آنکه خورد و کشت و بدبخت آنکه مرد و هشت * مال
سکون لامه مبتدا و ما بعدی خبری (بهر اسایش عمر لامیه لردر) (اسایش دیکنش معنایه اسم
مصدر در اسایشندن) (بهر کرد کردن مال لامیه لردر) (کرد کردن کاف بحکم کسریله و عربک
فتحیه جمع ایلک دیمکدر) (عاقلی یا حرف وحدت) (و یا حرف مفعول) (نیکبخت وصف تر کیددر
ابو بختلو معنایه بدبخت برامز بختلو معنایه در) (که تقدیری کبست در) (کشت کاف عربک
کسریله و سکون شبنه فعل ماضی مفرد غائب در اکدی معنایه) (هشت هانک کسری
و شبنک سکونیه فعل ماضی مفرد غائبدر قودی یعنی ترک ایلدی دیمکدر) (کشت کشتن و هشت
هشتن دن مشتدر) (محصول ترکیب) (مال عمرک اسایش و حضوری ایچوندر عمر مال جمع ایلک ایچون
دکلدر) (بر عاقله صور دیرلر که ابو بختلی کیددر و برامز بختلی کیم دیدی ابو بختلی اولدر کیم اکدی
و دیدی) (اکدی دیمکدر مراد آخرت ایچون بذل ایلدی) (الدنیا مزرعه الاخرة) (اعتبار یله
(و بدبخت اولدر کیم اولدی و قودی) (یعنی ورته و حساده ترک ایلدی و کندی) (و بدبخت که برینه
جیست یازان احوال سچعدن غافل ایمش * بیت * مکن نماز بران هیچکس که هیچ نکرد
* که عمر در سر تحصیل مال کرد و نخورد * مکن نماز نماز قیله دیمکدر) (هیچکس سقوله و دنی
معنایه) (که حرف باطن صفت) (هیچ نکرد یعنی بر خبری وفائده لی ایش ایشلیدی) (حاصلی
حقه لایق عمل ایلدی) (که حرف تعلیل) (عمر کردک مفعول اولی و مقدر صرف ثانیسی) (در حرف
ظرف) (سر تحصیل لامیه ماله اضافت مصدرک مفعول در) (محصول بیت) (اولدیکندن صکره
نماز قیله اول سقوله و نا کسک اوزرنده که خدایه لایق عمل ایشلیدی) (حاصلی آخرت بولنه
برخیر ایلدی) (زرا عمری تحصیل مال سودا سنده صرف و تلف ایلدی و دیدی) (یعنی نه کندی
ییدی و نه خدا ایچون بیدردی * پند * حضرت موسی علیه السلام فارون را نصیحت

رد سروری

رد سروری و شعی

کرد

کرد که (احسن کما احسن الله البک) نشید و عاقبتش شنیدی * فارون را (را اادات مفعول که حرف
بیان احسن فعل امر مفرد مذکر مخاطب در افعال بائندن احسان ایله دیمکدر) (کما کاف
حرف تشبیه) (و ما حرف مصدر) (احسن فعل ماضی مفرد مذکر غائب) (الله فاعلی) (البک
جار و مجرور فعل ماضی به متعلقدر) (نشید فعل ثنی ماضی مفرد غائب فاعلی فاروندر ایشلیدی
یعنی پندخی دکلدی و قبول ایلدی دیمکدر) (عاقبتش ضمیر فارونه را جمعدر) (شنیدی فعل
ماضی مفرد مخاطب عاقبت نیجه اولدیفن ایشلیدک دیمکدر) (محصول ترکیب) (موسی پیغمبر
علیه السلام فارونه نصیحت ایلدی که خدا نک قوللرینه احسان ایله یعنی مالکدن زکات
و صدقه اعطا ایله شک الله تعالی سکا احسان واعطا ایلدی) (فارون موساک پندخی دیکلمدی
(یعنی قبول ایلدی عاقبت نیجه اولدیفن مفصل ایشلیدک باب اولده * قطعه * ان کس که بدینار
و درم خیر نیند وخت * سر عاقبت اندر سر دینار و درم کرد * معلوم اوله که بعض مقامه
ان که نک تقدیری) (ان کس که ایدردک بوندن معلوم اولسون اول تقدیر) (بدینار و درم) (با حرف
مضاحبت) (نیند وخت فعل ثنی ماضی مفرد غائب قزاندی) (یعنی کسب ایلدی) (یا همزه دن
متعلقدر) (نککه مفصل بیانی بکشددر) (خیر مفعول صریحی) (و بدینار غیر صریحی) (سر کردک
مفعول اول صریحی) (وتلف) (و یا صرف مقدر ثانیسی) (واندر سر مفعول فیهی) (اولکی سر باش
معنایه در و ایکنجی سودا معنایه در) (محصول بیت) (اول کیمسه که دینار و درم سیدله
خیر کسب ایلدی) (یعنی مالی خبراته صرف ایلدی باشی عاقبت دینار و درم سودا سنده تلف
ایلدی) (یعنی اول سودا ایله فوت اولدی فارون کبی * خواهی متع شوی از نعمت دنیا * با خلاق
کرم کن که خدا باتو کرم کرد * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب در معنای شرطی متضمن
دیلرسک دیمکدر) (متع اسم فاعلدر تفعیل بائندن فائده مند و بهره مند دیمکدر) (بعض نسخنده
(خواهی که متع شوی واقعدر تفعیل بائندن اسم مفعول) (لیکن معنی پردر) (شوی فعل مضارع
مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (با حرف صله) (که حرف تعلیل) (خدا مبتدا) (و کرد خبری) (و کرم
مفعول صریحی) (و باتو غیر صریحی) (و با حرف صله) (محصول بیت) (دیلرسک که دنیا نعمتندن
فائده مند و بهره مند اوله سین خدایک خلقنه کرم ایله) (چونکه خدا سکا کرم ایلدی * عرب
گوید) (جد و لا تمن فان الفائده البک عاده * جد جیمک ضمیمه فعل امر مفرد مذکر مخاطب در
جاد و بددن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن قل کبی قال یقول دن جوهر دلک ایله دیمکدر
(ولا تمن فعل نهی مفرد مذکر مخاطب منت ایله) (یعنی ایلک ایلدیک کیمسه به منت ایله
(فان الفائده) (فا حرف تعلیل نهی در) (زرا تحقیق انک فائده سی دیمکدر) (البک جار و مجرور عاده به
متعلقدر) (محصول ترکیب) (عرب در جوهر دلک ایله و منت قومه جوهر دلک ایلدیک کیمسه اوزرنه
زرا ایلدیک جوهر دلک فائده سی بینه سکا عاده در) (یعنی فائده سی سکا دوز) (نککه شیخ
شرح ایدوب بیور * یعنی بخش و عطاده و منت منه که فائده آن بتو بازی کرد * (محصول ترکیب)
یعنی بخشش ایله و عطا و بر یعنی احسان ایله و منت قومه) (زرا فائده سی بینه سکا دوز) (حاصلی
فائده سی سکا دوز اول و بدیکده کلد * قطعه * درخت کرم هر کجا بیخ کرد * کدشت از فلک
شاخ و بالای او * (درخت کرم بیانیه) (بیخ کرد بیخ کوکدر باه عربیک کسریله کوک ایلدی) (یعنی
کوک صالیدی دیمکدر) (درخت مبتدا) (و کرد خبری) (و بیخ مفعول صریحی) (و هر کجا مفعول فیهی
(کدشت فعل ماضی مفرد غائب کیدی دیمکدر) (یعنی بیخ و ایلدی) (از فلک مفعول غیر صریحی
(شاخ دال و بذاق معنایه در) (بالا بوی دیمکدر) (اویه اضافت لامیه در) (محصول بیت)
کرم درختی هر برده که کوک صالیدی) (یعنی مستحکم اولدی) (یعنی نه برده که ثابت و قائم اولوب

رد سروری و شعی

مطل

براشدی آنک بوی ودال و بدای فلکدن یکدی حاصلی ثوابی عرش اعلایه واصل اولدی
 * کرامت و آری کز و پرخوری * بنت منه اره بر پای او * امیدوار امیدل دیمکدر زیر او آرنسبت
 معناسنی افله ایدر میده تشدید ضرورت وزن ایچو ندر (و یا ضمیر خطاب (کز و تقدیری که
 ازودر) که حرف بیان (و او ضمیری درخت کرمه راجعدر) (بر بونده حاصل و میوه معناسنه در
 (خوری فعل مضارع مفرد مخاطبدر بینه سین دیمکدر) (بنت با حرف مصاحبت) (منه فعل نهی
 مفرد مخاطب نهیدندن) (نونک فعی و کسر یله نهادندن اخذ ایدنر یلمزل ایش (اره دستره در
 تشدید ضرورت وزن ایچو ندر) (بر حرف استعلا) (پای اولامیه ضمیر درخت راجعدر) (اره منهک
 مفعول صریحی و بر پای و بنت غیر صریحی (محصول بیت) (اگر امیدل ایسک که مذکور
 در خندن میوه و حاصل بینه سین مثله دینه دستره قومه یعنی ایلدیک کرمی منت ایلکله
 ضایع ایله حاصلی ایلدیک احسانی من و اذالیه ابطال ایله) (کا قال الله تعالی ولا تبطلوا صدقاتکم
 بالمن والاذی) (اره دن مراد منت در که احسان و کرمک ثوابی ابطال ایدر بعض نسخه ده امید و آری
 برینه و اوله امید داری دوشمش داله لیکن معنای متقاربر * قطعه * شکر خدای کن که
 موفق شدی بخیر * زانعام و فضل اونه معطل گذاشت * شکر خدای مصدرک مفعول اضافتی در
 (که حرف تعلیل) (موفق اسم مفعول در تغیل بایندن توفیق و هدایت و بر لاش معناسنه) (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اولدک دیمکدر) (بخیر با حرف مصاحبت و با حرف صله خبر ایله
 و یا خبره دیمکدر) (انعام فضل اولامیه در) (نه حرف نفی معناده گذاشته مقید در نکذاشت
 تقدیرنده) (محصول بیت) (خدایه شکر ایله که خبر ایله موفق اولدک و یا خبره توفیق و هدایت بولدک
 خدای تعالی کنیدی انعام و فضلندن سنی معطل قومدی) (یعنی اطف و احسانندن سنی معطل
 ترک ایلدی * منت منه که خدمت سلطان همی کنی * منت شناس ازو که بخدمت بداشت *
 (که حرف بیان) (خدمت سلطان مصدرک مفعول اضافتی در) (شناس فعل امر مفرد مخاطب
 (ازو ضمیری سلطانه راجعدر) (که حرف بیان) (بخدمت با حرف ظرف) (تقدیری بخدمتش در
 (محصول بیت) (منت قومه که پادشاه خدمت ایدرم دیو) (یعنی پادشاه بن سکا خدمت
 ایدرم دیو منت ایله بلکه پادشاهدن منت بیلکه سنی خدمتنده طوئدی یعنی سنی خدمتکار
 ایدندیکنی اندن منت بیل سنی خدمتکار ایدنمسه بیجه ایدر دک * حکمت * دو کس ریج
 بیهوده بردند سعی بی فائده کردند یکی آن که اندوخت و نخورد دیگران که آموخت و نکرد *
 ریج بیهوده بیانه (سعی بی فائده ده بویه در) (اندوخت تقدیری) (مال اندوخت در
 (آموخت تقدیری علم آموخت در) (نکرد تقدیری عمل نکرد در) (محصول ترکیب) (ایکی کیمسه
 باطل وزائد بر ریج و زجت ایلندیلر) (یعنی بوق بره امل چکدیلر و فائده سزیره سعی و کوشش
 ایلندیلر) (ریسی اولدر که مالی قزندی و میدی) (و بریسی اولدر که علم او کزندی و مقتضای
 علمه عمل ایلدی * مثنوی * علم چندان که پیشتر خوانی * چون عمل در توبیست نادانی * علم
 خواندیک مقدم مفعولی (محصول بیت) (علی تقدیر که زیاده رک او قوسک چونکه سنده
 عمل بوقدر نادان سین یعنی جاهل سین * نه محقق بودنه دانشمند * چار بایی بروکابی چند *
 محقق تغیل بایندن اسم فاعلدر مسائلی دلائل ایله اثبات ایدنه دیرلر) (حرف نفی معناده فعله
 مقید در نبودنقدیرنده) (چار با دورت اقبلی حیوان نبودک فاعلدر و با حرف وحدت) (بروکابی
 یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار پادر) (چند بیجه دیمکدر) (محصول بیت) (محقق اولماز
 دانشمند اولماز بر حیوان که اوزرنده بر بیجه کاب اوله یعنی او سنده بر بیجه کاب اولان چار پا
 نه محقق اولورنه دانشمند یعنی علمیه عامل اولان کیمسه بر بیجه کابی یو کلنش حیواند رک

رد ابن سید علی و سروری

کلام

کلام خداده واقعدر (کشل الحار یحمل اسفارا) اسفار سفرک جمعدر کاب معناسنه * آن نهی
 مغز راجه علم و خبر * که برو هیز مست و یاد فتر * تهی مغز وصف تر کییدر عقلمنز دیمکدر
 تاده فتح و کسر جازدر (را ادات تخصیص) (که حرف بیان) (هیزم هانک کسری و زانک ضمه اودون
 معناسنه در) (دفتردن مراد کابدر بونی قافیه ضرورتی ایچون اختیار ایلدی) (محصول بیت) (اول
 یعنی سزک یعنی عقلمنز که علم و خبری وار یعنی علمی و خبری بوقدر که اوزرنده اودونمیدر
 یوقسه دفتردی حاصلی بر یوکدر چکر اما بیلر که یوکی ندر * حکمت * علم از بهر دن
 پروردنست نه از بهر دنیا خوردن * (محصول ترکیب) (علم دینی تربیت و تقویت ایچوندر دنیا بیک
 ایچون دکدر) (یعنی تحصیل دنیا ایچون و وسيله جاء ایچون دکدر علم * بیت * هر که پرهیز
 و علم وزهد فروخت * خرمنی کرد کرد و پاک بسوخت * (خرمنی یا حرف وحدت کرد کرد جمع
 ایلدی دیمکدر پاک بسوخت تمام باقدی هیچ نسته قومدی دیمکدر اوزرنده بو مستعملدر) (محصول بیت)
 هر کیمسه که خلق عالمه پرهیز و علم وزهد صاندی (یعنی بونلری وسيله تحصیل مال و جاه ایلدی
 برخمن جمع ایلدی و پاک باقدی هیچ نسته قومدی یعنی آخرته باعث مغفرت اولماز و فائده سی
 همان دنیایه در انجق * حکمت * عالم ناپرهیز کار کور بست مشعله دار بهدی و لایهتدی *
 عالم ناپرهیز کار بیانه در) (کار کاف جمله ادات فاعلدر بی معناسنه) (عالم مبتدا) (کور بست
 خبری) (یا حرف وحدت) (مشعله دار وصف تر کییدر) (از ایدندن مشعله طوئیدی دیمکدر) (بهدی
 فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ضرب بانک ناقص بایسنندن ناسه بول کوستر) (یعنی مطلوبه
 واصل اوله جق طریق کوستر) (لایهتدی فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائبدر افعال بانک ناقص
 بایسنندن مهتدی اولماز) (یعنی هدایت بولماز) (محصول ترکیب) (پرهیز ایلایمی عالم یعنی پرهیز سز
 اهل علم مشعله دار بر کوردر) (یعنی آکا بکرز) (زیرا اول مشعله ایله خلقه بول کوستر اما کنیدی
 انکله بول کورمز) (حاصلی عالم غیر عاملندن بر کیمسه علم کسب ایدوب عمل ایلسمه مهتدی اولور
 واعظ غیر معطل سنده بویه ناصح غیر منتصح دنده * بیت * بی فائده هر که عمر در باخت *
 چیریری نخرید زر پندخت * (عمر در باختک مقدم مفعولدر) (چیریری یا حرف وحدت
 زر پندختک مقدم مفعولدر) (محصول بیت) (هر کیمسه که فائده سز بره عمر بن اویناندی
 یعنی عثیره صرف ایدوب ضایع ایلدی شول کیمسه بکرز که هیچ بر نسته المدی و آنچه والتوتی
 بیانه آندی یعنی نسته صا تون المدی و آنچه سنی طاغندی و تلف ایلدی * حکمت * ملک از خرد
 مندان جال کیرودین از پرهیز کاران کال باید پادشاهان بنصیحت خرد مندان محتاج نرند که
 خرد مندان بتقرب پادشاهان * ملکدن مراد مملکتدر (دین دن مراد دین اسلامدر) (کال باید
 فعل مضارع مفرد غائبدر باییدندن یافتن دن دین خطا ایلش یا نمزده واقع اولان متونده کال
 باید دوشمش اگر چه که قیاس مقدر کیرد اولوق ایدی پس بایدی بازانه اعتراض بی تقریر بیدر محتاجترند
 ترادات تفضیل (و که من تفضیله معناسنه در) (محصول ترکیب) (مملکت عقلا دن جال طونار یعنی
 شول مملکت که انده عقلا اوله کوزل اولور زیرا عقلا زینت عالمدر دین اسلام دخی پرهیز کارلردن
 کال بولور یعنی دین اسلام اهل زهد و تقوادن کال بولور زیرا هر ایشلری شرعی اولور
 پادشاهلر عقلا نیک نصیحت محتاجر قلدرد عقلا پادشاهلرک تقریرنه ایلسمه یعنی عقلا اولقدر
 سلاطینک تقریرنه محتاج دکاللردر که سلاطین انلرک نصیحت محتاجلردر * قطعه * پندم اگر
 بشنوی ای پادشاه * در همه دفتربه ازین پند نیست * پندم بعض نسخه ده پندی واقعدر
 پاء وحدتله اما پند مجسم و یاسر یا نمزده موجود اولان متونده بوقدر پس میلی نسخه بی
 اختیار ایدنه اعتراض قلت تبعیدن کلور (دفتردن مراد کتابدر) (محصول بیت) (ای

رد ابن سید علی
 و سروری

رد سروری

پادشاه اگر بنم پندمی ایشیدر سک جیج کابلرده بوندن ابو پند یو قدر اول پند بیت ثابتدر
 * جز بخرد مند مغرماعمل * کرچه عمل کار خرد مند نیست * بخرد مند (با حرف صله)
 (مغرماعمل نهی مفرد مخاطبدر) فرمایندن فرمودندن دین خطا ایش (محصول بیت)
 ای پادشاه عاقلدن غیری به عمل بیورمه اگر چه عمل عاقل ایشی دکل یعنی سن غلکی ماعقلدن
 غیری به ویرمه اگر چه که عاقل اولان عمل قبول ایلن * حکمت * سه چیز باید ارمغاند مال
 بی تجارت و علم بی بحث و ملک بی سیاست رحم اویدن بردان سمست برینکان و عفو کردن از ظالمان
 جودست بردویشان * (محصول ترکیب) اوج نسنه نابت و باید ارقالماز (برسی تجارت سزمال) یعنی
 مال که انکله تجارت اولغیه یاب یاب خر جنود کیدر و مذا کره سز علی ده فراموش او اور کیدر
 و سیاست سز ملک و سلطنت دخی باید ارقالماز (زیرا بوسیله ظلمه طغیان ایدوب مملکت الدن کیدر
 (تکه سینی کنندی بیان ایدوب بیورر برامز ره رحم کتور مک (یعنی زحم ایلک ایلره ظلمدر
 (وظالمردن ظلمی عفو ایلک درویشلره (یعنی فقرا به جور و جفادر پس ظلمه سلطنت قائم
 اولماز (زیرا برامز ایلره (وظالمردن فقرا به جفا ایدر پس بددعا به سبب اولور که سلطنت انکله نابت
 و باید ارقالماز * بیت * خبث را چو نعهد کنی و بنوازی * بد و لت تو کنده می کند بانیازی *
 خبث مر دار دیمکدر (و را ادات مفعول نعهد تفعیل باندن مصدر در تحفظ عایت معناسنه در
 (بنوازی باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اوخشیه سین دیمکدر (بدولت با حرف ظرف
 و با حرف مصاحبت تویه اضافت لایمه در (کنه می کند مفعول صریحی (و بانیازی غیر صریحی
 با حرف مصاحبت (انبار اورتقه در لر شریک معناسنه (و با حرف مصدر (محصول بیت) خبثی
 چونکه رعایت و حاجت ایلوب اوخشیه سین سنک دولانکده و یاد و لکله اورتقه لایمه گاه
 ایلر (یعنی سن اکار عایت ایلدک سبیله ظلمه رضا ویرمکدر (پس ظلمه انکله شریک
 اولور سین * حکمت * بر دوستی پادشاهان اعتماد نتوان کرد و بر آواز خوش کود کان غره نباید
 بود که آن بخیالی متبدل شود و این بخواهی متغیر گردد * بر حرف استعلا (دوستی با حرف
 مصدر اضافت ایچون مکسور اوقفور و اضافت لایمه در (نتوان کردک (بر دوستی مفعول
 غیر صریحی (و اعتماد صریحی (آواز خوش کود کان بیانه و لایمه در (کودک ایکی کاف عربدر
 و اولکبسی مضوم و دال مفتوح او غلبتی دیمکدر (الف و نون ادات جعدر) غره غینک
 کسر یله در لغت (اما عجم فتح غینله اوقور (غره نباید مفعول صریحی (و بر آواز غیر صریحی
 (کرد و بود مصدر معناسنه در (که حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر دوستی به (با حرف مصاحبت
 (خیال بونده ظن و وهم معناسنه در (این اسم اشارتدر آوازه (با حرف سبب (خواب بونده
 دوش دیمکدر مراد احتلامدر (محصول ترکیب) پادشاه لک دوستلغنه اعتماد ایلک اولماز
 و او غلبت لک کوزل آوازه مغرور اولماق کرک (زیرا پادشاه لک دوستلغنی بر خیال ایله متبدل
 اولور یعنی برسوه ظلمه دوستلغنی بوزار و اطفالک آوازی احتلام سبیله متغیر اولور * بیت *
 معشوق هزار دوست رادل ندهی * ورمی دهی آن دل بجدایی بنهی * معشوق هزار دوست
 بیانیه (هزار دوست وصف ترکیبی در بیک دوستی (یعنی بیک عاشقی (و را ادات مفعول (ندهی
 نونک فتحی و دالک فتحی و کسر یله و هائک کسر یله فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 ویرمه سین دیمکدر (معشوق مفعول اولی و دل تانیسی (و را کردن مخففدر (تکه کرانه ذکر
 اولدی (میدهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرطدر (بجدایی با حرف صله (و با حرف
 مصدر (بنهی با حرف استقبال (نهی نونک فتحی و کسر یله و هائک کسر یله فعل مضارع
 مفرد مخاطب قویاسین دیمکدر جواب شرطدر) آن دل مفعول صریحی و بجدایی غیر صریحی

رد سروری

(محصول بیت) بیک دوستی معشوقه کوکل ویرمه سین (یعنی) کا عاشق اولماسین واکرا کا کوکل
 ویروب عاشق اولور سک اول کوکلی فزافه قور سین (یعنی) وصال مبسر اولوب فراق چکر (جدایی ده
 یای اول اشاعیدر دین فاسد سولیش که یاه اصلیه در (بنهی ک نونک کسر یله به تخصیص
 ایلین بی وجه ایش ایکی مصرعک آخرنده یال کسر یله اشاعیدن حاصلدر دین خطا
 ایش * حکمت * هر آن سری که دادی یا دوست در میان منه چه دانی که وقتی دشمن کردد
 و هرگز ندی که توانی بدشمن مرسان باشد که وقتی دوست که ددرازی که خواهی نهان ماند با کسی
 در میان منه اگر چه معتمد بود که هیچکس بر سر تواز تو مشفق تر نباشد * سری یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت دوستله دیمکدر (در میان (در حرف صله
 (منه قومه دوستله اورتبه به قومه (یعنی دوستله افشایله (وقتی یا حرف وحدت (کرند کاف
 عجمک ضمی و زانک فتحی و نونک سکونیه ضرر معناسنه در (و با حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (توانیدن قادر سین دیمکدر (بدشمن (با حرف صله
 (مرسان فعل نهی مفرد مخاطب ایرشدر مه دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در (باشد که اوله
 که یعنی جائز که دیمکدر (وقتی یا حرف وحدت (رازی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیمکدر (نهان کرلی (ماند فعل مضارع مفرد
 غائب قاله دیمکدر (معتمد اسم مفعولدر افتعال باندن ایناند یغک کیمسه (که حرف تعلیل
 (مشفق افعال باندن اسم فاعلدر محبتی و شفقتی معناسنه (و ترا دات تفضیلدر (محصول ترکیب)
 هر بر اول سرک که وارد یعنی هر بر سرک که وارانی دوستله اورتبه به قومه یعنی انکله اول سری
 سولیشوب کا افشا ایلنه بیلور سین که بروقت دشمنک اولد یعنی ارا کره عداوت دوشه و خلقه
 رازی افشایله و هر بر ضرره که قادر سین دوشمنکه ایرشدر مه جائز که بر زمان دوستک اوله
 صکره و انانمق لازم کلور بر راز که کرلی قالدیفن دیمکدر کیمسه ایله آرایه قومه اتی یعنی ایکیکن
 ارانسه کتوروب اتی سولیشوب حاصلی اتی کیمسه دیمه اگر چه ایناند یغک کیمسه ایله ده زرا
 هیچ کیمسه سنک سریکه سندن محبتلرک و مشفقن اولماز یعنی سن حفظ ایده منجه کنندی
 رازی غیر یلر هیچ حفظ ایلن زیرا کیمسه کیمسه نک سرنه خزینه دار او لاز * قطعه *
 خامشی به که ضمیر دل خویش * با کسی گفتن و گفتن که مگوی * خاموشی (و خوشی (خامشی
 (و خوشی یا مصدر به ایله ایسم اولق (ضمیر بونده سر در (دله و خویشه اضافت لایمه در (با حرف
 صله (کبی (یا حرف وحدت (گفتن مصدر در سو بیک معناسنه ایکی برده یله (که حرف
 بیان (مگوی فعل نهی مفرد مخاطب سولیه دیمکدر (محصول بیت) ایسم اولق بیکر کنندی
 کوکلک سری بر کیمسه دیمکدر و دیمک که کیمسه به سولیه یعنی بر کیمسه به رازی دیمکدر
 و تنبیه ایلکدن که بورازی کیمسه به افشایله دیوایسم اولوب رازی کیمسه به دیمکدر * ای
 سلیم آب زسر چشمه بیند * که چو پرشد نتوان بستن جوی * سلیم بونده ساده دل معناسنه در
 (یعنی بون (آب بشتدک مفعول صریحی (و زسر چشمه غیر صریحی (سر چشمه رانک سکونیه
 بکار باشی دیمکدر (بیند فعل امر مفرد مخاطبدر بغله دیمکدر (که حرف تعلیل (پرشد
 چوق اولدی دیمکدر (یعنی چونکه ارمق اولدی (نتوان بستن بغلق اولماز (جوی ارمق
 (بستک مفعول اضافتله اوقفده جائز (پس مصدر مفعولنه مضاف اولور (بوتقدیر چه شدک
 فاعلی آبه راجع ضمیر اولور (پس جویده شد ایلله بستن تنازع ایلر دین معنای یتنه واصل اولماش
 (محصول بیت) ای ساده دل آبی بکار باشندن سد ایلله زرا چونکه چوق اولوب ارمق اولدی ارمق
 بغلق اولماز قصه دین حصه بودر که سن سرک آبی سر چشمه دلکده بند ایدوب ایکی دوداغکدن

رد سروری
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

طشیره آتی جعفرمه والامام عالمه منتشر اولور * بیت * سخنی در نهان نیاید گفت * که بهر
 انجمن نشاید گفت * سخنی یا حرف و حدیث (در حرف طرف) نهان گزلی (گفت گفتن
 معنای در (ایکی رده یله) که حرف رابط صفت (انجمن درك دیمکدر مجمع معنای
 (محصول بیت) برسوزی کز لیده دیمک کرکز که اول سوزی هر مجلسه سوبلك لایق دکل یعنی
 برکلام که هر مجلسه آتی اشکاره سوبلك لایق و جائز اولیه اول کلامی خفیه یعنی سخن سوبلك
 کرکز * حکمت * دشمنی ضعیف که در طاعت آید و دوستی نماید مقصود وی جزان نیست که
 دشمنی قوی کرد دو گفته اند بردوستی دوستان اعتماد نیست تا بتلقی دشمنان چه رسد هر که دشمن
 کوچک را حقیر شمار دید آن ماند که آتش اندک را مهمل گذارد * دشمنی با حرف وحدت
 (ضعیف صفت دشمنی) بعضی نسخه ده دشمن ضعیف و اقعد اضافله (که حرف بیان) و یا
 رابط صفت (در طاعت) در حرف صله (آید کله دیمکدر) دوستی (یا حرف وحدت) نماید
 کوسره دیمکدر (نمایدندن) بوفقره بی ماقبله عطف تفسیری حکمنده اعتبار آیدن ملاحظه سی
 بوغیش (مقصود وی لامیه وی دشمنه راجعده) دشمنی یا حرف مصدر (کردد کاف عجمک
 فتحیه فعل مضارع مفرد غائب کر دیدندن بونده اوله دیمکدر و عقلا دیمکدر (بر حرف
 صله) دوستی دوستان یا حرف مصدر و اضافت لامیه در (تا ادات تعجب عجا معنای
 و بعضی دیدیلر (که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معنای) با حرف صله (تملق فعل
 بایندن مصدر در بالتعلقی معنای) چه رسد تقدیری چه اعتماد رسد در یعنی دشمنك تملقنه نه
 اعتماد ابریشور استغنام انکار یدر یعنی اعتماد ابریشور حاصلی اعتماد بوقدر دیمکدر (معنای
 دشمنك تملقنه نه ابریشور یعنی اعتبار بوقدر دین حق ادایی آیده بمش (هر که یعنی
 هر کس که) دشمن کوچک بیایه (ورا ادات مفعول) شمارك مفعول اولی و حقیر نانیسی
 (شمارد فعل مضارع مفرد غائب در شماریدندن بونده صایه دیمکدر) بدان با حرف صله (و آن
 اشارت در بر مقدره حاله وقضیه و غیر یلری (مانند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدندن
 زیرا مانیدن وماندن مانیدن وارا و لکبری بکرمک معنای) و ثانیلری قالمی
 و قومی معنای در فاحفظ پس بونده مانیدن مشتقد ردینلر غلط سوبلسلر (که
 حرف بیان) آتش اندک بیایه (ورا ادات مفعول) گذاردك مفعول اولی (و مهمل نانیسی
) گذارد کاف عجمک ضمیمه ترك ایله یعنی ایهال آیده (محصول ترکیب) بر ضعیف دشمن که
 طاعت کله یعنی سکا مطیع اوله و دوستلق کوسره انک مقصودی اندن غیری نسنه دکلدر الا
 دشمنك قوی و مستحکم اوله حاصلی دشمنك کی زیاده ابلک ایچوندن سکا مطیع اولوب محبت
 کوسره دیک نا کیم فرصت وقتنده ایشان ایله و عقلا دیمکدر در کیم دوستلرک دوستلغند
 اعتماد بوقدر یا دشمنك بالتعلیه سنده نه اعتماد ابریشور یعنی اعتماد بوقدر هر کیمکه کوچک دشمنی
 حقیر و ضعیف عد ایله اکا بکرر که از اجاق آتشی مهمل ترك آیده یعنی ضرر ندن قور قوب
 سوبندرمیه زیرا بر قلعیمی بر شهری یقار * قطعه * امر و زبکش که میتوان کشت * کاتش
 چو بلند شد جهان سوخت * بکش فعل امر مفرد مخاطبدر آتشد سوبندرمک معنای مستعملدر
 و ذی روح اولنده قتل معنای پس بکش مفعول آتش اعتبار اولور سه سوبندرمکدر و دشمن
 اعتبار اولور سه قتل ایله دیمکدر (که حرف بیان) میتوان کشت کشتن تقدیرنده یعنی سوبندرمک
 و یا قتل ابلک نمکندر دیمکدر (مصراع ثانی ایکی وجهله یله علت اولغنه قابلدر زیرا آتش دیمکدر
 (بلند باد فتح وضع جانزد پس فتحه بی انکار آید نریده لری بوغیش (جهان سوخت مقدم مفعولدر
 (محصول بیت) بو کون سوبندرم و یا اولدر که سوبندرمکه و اولدر مکه نمکندر زیرا چونکه

رد سروری

دشمنی

مطله
رد شرح جیجا

رد سروری و دشمنی

آتش

آتش حقیقی و یا آتش دشمنی بلند اولدی یعنی چو غلدی و بیودی جهانی یا قادی و فایه و بری
 حاصلی فرصت ال و بر مشیکن مضرك وضارک ضرر بی دفع ابلک کرکز زیرا یوبوب ارتد قدن صکره
 عالمی فتنایه ویر (بعضی شرح مصرع ثانیه شد برینه شود اولسه بیت موزون و مستقیم
 اولور دی دیمش پس بوندن معلوملر که موزونی و ناموزونی تشخیص ایلر ایش یا کلسانه شرح
 یازمق نه زجت آیدی (سمخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بیننده مشترک مستعملدر
 بونده متعدیدر) پس چو لفظنی ادات شرط اکلیوب ماضی به مستقبل معنای و برنلر معنای
 شرطی اکلیوب ایش * مگذار که زه کند کارزا * دشمن چو بتیر میتوان دوخت * کان کندك
 مفعول اولی (وزه نانیسی و دشمن فاعلی و جله مفعول مگذار در که فعل نهی مفرد مخاطبدر
) زه یای کریشی زه کند کارزایه کریش پکوره یعنی یابین قوره (بتیر تقدیری بتیر شد ضمیر دشمنه
 راجعده) دوختك دشمن مقدم مفعولدر حاصلی متنازع فیه در (و بتیر مفعول غیر صر مجیدر
 و بواغرایه منکر اولوب دشمنك مابعدی صفیدر دین معنی جانبدار ایشالی بوغیش (دوخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوختندن که مشترکدر در زیلر دیکسیله برنسنه بی میخلامق بیننده
 بونده مراد میخلامق که ترکیبه ده بو معنای مستعملدر مثلاً اوقبله میخلامق دیرلر (محصول بیت)
 قومه که دشمن یابینه کریش پکوره یعنی یابین قوروب چنکه متهی اوله چونکه اتی اوقبله میخلامق
 یعنی اوقه دیکوب هلاک ابلک نمکندر حاصلی دشمنه فرصت و امان و برمک کرکز * پند *
 سخن در میان دو دشمن چنان کوی که اگر دوست شود شرم زده تباشی * شرم زده وصف
 ترکیبی اقسامنددر (شرم زده تباشی شرم زده اولیه سین یعنی اوتامبه سین (محصول ترکیب)
 ایکی دشمنك ارا سنده سوزی شویله سوبله که اگر بری بریله دوست اولور لسه اوتامش اوله سین
 یعنی چل و شرمنده اولیه سین * منوی * میان دو کس چنک چون آتشت * سخن چین
 بد بخت هیزم کشت * میان دو کس لامیه و ظرف مکان (و چنک مبتدا و مابعدی خبری
) آتش و کس عبارت برینه سین و تابی املا ایلیوب همزه مجتله اثبات آید نلر املا احوالندن
 آگاه د کلرایش (چون ادات تنبیه) سخن چین وصف ترکیبدر (جنیدندن بحسب لغت
 سوز دیو شریجی دیمکدر اما غماز معنای مستعملدر (بد بخته اضافتی بیایه در (هیزم کس
 وصف ترکیبدر کشیدندن اودون چکیبی یعنی طاشیچی (سخن چین مبتدا (و هیزم کس
 خبری (محصول بیت) ایکی کشنك ارا سنده چنک آتش کییدر اما بد بخت غماز اول آتشك
 اودون طاشیجیدر حاصلی چنک آتشی اوفلیجیدر * کنند این وان خوش دکر باره دل *
 وی اندر میان کور بخت و چل * این وان کنندك فاعلی (و دل مفعول اولی) و خوش نانیسی
 (و کور بخت زمان (وی مبتدا (سخن جنبه راجعده) اندر میان ظرف مکان (کور بخت
 وصف ترکیبدر (بد بخت و مگذار الحال دیمکدر (شور بختده دیرلر خبر مبتدا در (چل شرمنده
 معنای در (محصول بیت) اول ایکی دشمن بر بریله کور کورلرین خوش آیدرلر یعنی مصالحه ایدوب
 باریشلر اما سخن چین ورناده خیمت طالع و مگذار حال شرمنده در همان غماز لغی کندنی به
 قالور انجیق * میان دوتن آتش افروختن * نه عقلست خود در میان سوختن * میان دوتن لامیه
 (و افروختن ظرف مکانی) و آتش مفعول افروختن بالکلندرمق معنای در (خود سوختن مقدم
 مفعولدر متعدی اولجه اما لازم اولغنه قابلدر تأمل در (و در میان ظرف مکانی (محصول بیت)
 ایکی تنک یعنی کیسه نك ارا سنده آتش عداوت بالکلندرمق مقتضای عقلدن دکلدر کندنی اراده
 یا قی بویت گانه که ماقبله نسبت مقام تعالیه در یعنی ایکی کیسه نك ارا سنده بخارلق ابلک کندنی
 شروفساد آتشنه یا قوب یا ندر مقدر مذکور ابلک اوله قطعه برپنه بیت یازان غلط یازمش

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد شرح جیجا

رد سروری و دشمنی

رد سروری

* قطعه * در سخن بادوستان آهسته باش * تاندارد دشمن خونخواره کوش * در حرف ظرف
 (با حرف مصاحبت دوستیله دیمکدر) آهسته باب یعنی قتی قتی سوبله کیمه ایشتمسون (ناحرف
 تعلیل) ندارد فعل نی مستقبل مفرد غائب (دشمن خون خواره بیانه و فاعل ندارد) خونخواره
 وصف ترکیبدر قان ایچیجی معناسنه (و هاء رسمی حرف تخصیص) کوش کاف عجمک ضمیمه
 قولاق دیمکدر قولاق طوطوقدن دیکلمک مراد در ترکیده ده دکلده دیکلمک برده قولق طوط درل
 (محصول بیت) سوزده یعنی سوز سوبلد کده دوستیله آهسته اول یعنی پک پک سوبلد تا کیم قان
 ایچیجی دشمن قولق طوطوب دگلسون زیر اسیریکه مطلع اولوب خلعه فاش ایدر * پیش دیوار انچه
 کوی هوش دار * تاباشددر پس دیوار کوش * پیش دیوار لامیه (هوش عقل و اوص معناسنه در
 دارک مقدم مفعولیدر) و دار فعل امر مفرد مخاطبدر (دار بدندن اوصک طوط یعنی عقلاک او یار
 حاصلی اکاه اول غافل اوله دیمکدر) (ناحرف تنبیه تا کیم دیمکدر) (پس دیوار لامیه در) (کوش
 فاعل نباشددر) (محصول بیت) دیوار اوکنده اول نسنه بی که سوبلر سین عقلاک او یار یعنی عاقلانه
 دین تا کیم دیوار اردنده قولق اولیه یعنی سوزک دکلر اولیه زیرا رازک فاش ایدر بعض نسخده
 هوش دار برینه کوش دار واقعدر * حکمت * هر که بادشمنان دوستان خود صلح کند سر آزار
 دوستان دالد * با حرف مصاحبت (دشمنان) دوستان خود لامیه در (صلح کندک مفعول صریحی
 (و بادشمنان غیر صریحی) که بونده اسمدر من شرطیه معناسنه) (کند فعل شرط) (و مصراع
 ثانی جوابی) (سر آزار دوستان لامیه زرد) (و دارک مقدم مفعولیدر) (سر بونده سودا معناسنه در
 (و آزار اسم مصدر در انچه معناسنه) (دوستانه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (محصول ترکیب)
 هر کیمه که کندی دوستلر نیک دستلر یله صلح ایلده یعنی انلرله دوستلق ایلده دوستلر بی انجیمک
 سوداسین طوطای یعنی دوستلر بی بحضور ایلک مراد ایدر * بیت * بشوی ای خردمند از آن
 دوست دست * که بادشمنان بود همنست * با حرف تأکید (شوی شبنک ضمیمه فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (شوی بدندن شستن دن دین سهو ایش) (دست بشویک مفعول صریحی
 (و از آن دوست غیر صریحی) (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (دشمنانیت) (ناضمیر
 خطابدر) (هم نشست مجالسی و مخاطب دیمکدر) (محصول بیت) ای خردمند اول دوستکدن
 الک بوی یعنی اول دوستی ترک ایلده که دشمنلر که مصاحب و مجالسی اوله * حکمت * چون
 در امضای کاری متردد باشی آن طرف اختیار کن که بی آزار تر آید * امضا افعال بایندن
 مصدر در یکورمک معناسنه (کاره اضافتی مفعولنه در) (و یا حرف وحدت) (متردد فعل
 بایندن اسم فاعل در) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (باشیدندن متردد اوله سین
 (یعنی ایده بمعی ایتمیمی دیو) (آن طرف کنک مفعول اولی) (و اختیار تانیسی) (که حرف بیان
 بی حرف سلب) (از اسم مصدر) (و ترادآت تفصیل) (براید حاصل اوله دیمکدر) (محصول ترکیب)
 چونکه برایشی یکور مکده (یعنی ایشلکده متردد اولاسین حاصلی ایشلک و ایشلکامک بیننده
 دغدغه اوله اول جانی اختیار ایلده که انجیمکسوزک و انجیمکسوزک حاصل اوله یعنی نه سن انجیمکسین
 ونه کیمه انجیمه حاصلی زجت اولمان جانی اختیار ایلک کرک * بیت * بامردم سهل کوی دشوار
 مکوی * یا آنکه در صلح زند جنگ مجوی * با حرف صله (و یا حرف مصاحبت) (مردم سهل کوی بیانه
 (مردم برینه مرد یازنلر صحیح نسخده مخالف باز مشلر) (و مردک دالی سکونیه در دید کرای خوش
 خطا بانددر) (و کوی امر در گفتن مصدرندن دید کراینده ایکی خطا و اول بو که کوی بونده فعل
 دکلدر اسمدر که سهله ترکیب اولوب وصف ترکیبی اولش و کوی فعل واقع اولد یعنی برده گفتن دن
 مشتق اولمز) (کوی بدندن مشتقدر علی کل حال بوشار جلوبو بیتک معناسنه و اصل اولمانلر

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

(پس سهل کوی و صغیر کیمدر ملازم و رفقه سوبلیجی دیمکدر) (دشوار جنگ دیمکدر مشکل
 معناسنه) (سهله مقابلدر که قولای معنا سنه در) (یعنی اسان) (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب
 (با حرف مصاحبت) (ان اسم اشارت و که اسمدر کیمه معناسنه) (در صلح لامیه) (وزندک مقدم
 مفعول) (جنگ مجویک مقدم مفعولی) (مجوی فعل نهی مفرد مخاطبدر) (جوبیدندن) (محصول بیت)
 سهل کوی مردمه یعنی رفق و ملائمتله سوبلیجی کیمه به جنگ یعنی کوچ و یاوز سوبله
 اول کیمه ایلده که صلح قبرسی اورر یعنی قافر جنسک ایلک دیله یعنی صلحه مائل و راغب اولان
 کیمه ایلده صواشه مائل و راغب اولده بلکه صلح اوزره اول انکله * حکمت * تا کار بزر بر می
 آید جان در خطر افکندن نشاید * نابونده حرف توقیدر (کار مبتدا) (بر می آید خبری حاصل
 اولور دیمکدر) (برز خبره متعلقدر) (در حرف صله) (خطر خات و طانک فتحه لریله خرف معناسنددر
 (افکندک مفعول غیر صریحی) (وجان صریحی) (محصول ترکیب) (مادام که ایش انچه و التوتله
 حاصل اولور کشتی جانی خوف و خطر به رفق لایق دکل یعنی ضرری دفع ایلک ایچون مالی
 صرف ایلک لازمدر ز برامشهور سوزدر که مال بلایه قلغاندر * بیت * چودست از همه خیلای
 در کسست * خلاست بردن بشمشیر دست * دست مبتدا (خیلای) (با حرف وحدت) (در حرف
 تأکید) (کسست کاف عجمک ضمی و کسری وسین اولک فحی و کسریله لغتدر) (بونده سین ده
 فتح لازمدر قافیه ضر و ریچون) (اما کافده ایکی حرکت یله جا زدن فعل ماضی مفرد غائب
 مینی للمفعول معناسنه در خبر مبتدا در کسلدی و اوزلدی دیمکدر) (حلا لست مقدم خبر) (و بردن
 مؤخر مبتدا) (ودست مفعول صریحی) (و بشمشیر باد صله ایلده غیر صریحی) (محصول بیت)
 چونکه ال جیع خبله زدن اوزلدی و کسلدی یعنی هیچ وجهله حبله به محال فالما یحیی فلیجه ال
 صومئق حلالدر زرا اخر الحیل السیف در * بیت * بر عجز دشمن زجت مکن که اگر قادر شود بر تو رجح
 نکند * (محصول ترکیب) (دشمنک عجزنه وز بونلغه مرحت ایلده یعنی زبوندن دیواسر که زرا
 قادر اولور سه اول سنی امر کن بونتری نظم ظن ایدوب اولنده بیت باز آن نژدن نظم فرق ایدر دکل
 انش * بیت * دشمن چو بینی ناتوان لاف از بروت خود مزین * مغز بست در هر استخوان
 مردیستدر هر پیرهن * دشمن بینی نک مفعول اولی (و ناتوان تانیسی) (بروت بانک و رانک ضمدر یله
 یقندر که عریجه شارب و سبک دیرلر) (مغز بینی و بانک معناسنه در) (و یا حرف وحدت
 (مردیست بیت) (چونکه دشمنکی ناتوان و ضعیف کوره سین کندی بیفکدن لاف اورمه یعنی
 قوون قدرتکه مغرور اولوب یغی بوروب لاف اوروب اوکنه زرا هر کوه ایلک واروهر کوکلکده
 اروار یعنی عالم خالی دکلدر هیچ سزم دک دن کاه او اور که ارلکلر و بها در لکلر کلور که آدم
 خیر ان قالور نکه ترکیده سزم دکک طاش باش برادرلر مزین نهیدر زدنن دین اصابت
 ایلامش * لطیفه * هر ککه بدیر ایشد خلق را از بلای او برهاند و او را از عذاب خدای *
 بدی با حرف وحدت (و را ادآت مفعول) (بکشدک مقدم مفعولیدر) (خلق را اذات مفعول
 (برهاندک مقدم مفعول صریحی) (و از بلای اولامیه ایلده غیر صریحی) (برهاندک استقباله فعل مضارع
 مفرد غائب قور زرد دیمکدر) (الف و نون اذات تعدیه در اصلی رهیدندر صکره ر هانیدن اورا
 معطوفدر خلق رایه) (محصول ترکیب) هر کیمه که بریرا مزین قتل ایدر سه خلقی انک یلاستندن
 خلاص ایدر وانی عذاب خدادن زیرا یشادجه کاه کسب ایدر که عذابه باعث اورر * قطعه *
 پسندیدست بخشایش ولیکن * منه بریش خلق آزار مرهم * پسندیدست یل عجمک فحیه اصلی
 پسندیده استدر هاء رسمیه و همزه مجتلبه ایلده پس ضرورت وزن ایچون ایکسی بله کابتن

ردشعی

رد سروری

ردشعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری
رد ابن سید علی

و تلفظدن ترك اولندی ابدی ایکنسن بیله کابنده اثبات ایدوب وصل همزه ایله دینار غلط ایلشیر
 (بحسب این اسم مصدر در اسر کیش معناسنه یعنی مرحت) لیکن ادات استدر اک (منه فعل نهی)
 مفرد مخاطبدر (نهیندن قومه دیمکدر نهادندن دین سهوا یلش) ریش بونده یاره در (خلق
 آزاره اضافتی بیانیه در) (خلق آزار وصف ترکیبدر آزاریدن خلق انجیدی دیمکدر آرزودن
 اخذایلین خطا یلش) (مرهم یاره به قودقاری نسته در معربدر) (منهک مفعول صریحی) (و بر ریش
 غیر صریحی) (محصول یت) مرحت مقبولدر ولیکن خلق انجید بچینک یاره سنه مرهم آورمه یعنی
 نالامی اسر کوب در دینه درمان ایله حاصلی ظالمه رحم ایله * ندانست نکه رحت کرد بر مار * که آن
 ظلمت بر فرزند آدم * ندانست فعل نفی مفرد غائب بیلدی دیمکدر و جائزدر که استفهامی
 متضمن اوله یعنی بیلدی دیمک اوله (آن اسم اشارتدر که یه) که بونده اسم واقعدر کس معناسه (وان
 ندانستک فاعلیدر) رحت کردک مفعول صریحی و بر مار غیر صریحی (که حرف بیان) (آن اسم اشارتدر
 رحت و مبتدادر) و ظلمت خبری (بر حرف استعلا ظلمه متعلق) (فرزند آدم لامبه) (محصول یت)
 بیلدی و یا بطریقی اول کیمسه که بیلا نه رحت ایدوب اتی قتل ایلدی که اول رحت آدم او غلزلرنده
 ظلمدر زیر افرست بولدقده آدمی صور فرحم ایلز ابدی اگر حرم ظلم صریحدر * تحذیر * نصیحت
 از دشمن بد رفتن خطاست ولیکن شنیدن رواست تا بخلاف ان کار کنی وان عین صوابست *
 (پذیرفتن باه عجمک قبی و ذال مجمهک کسری و راک ضمیمه قبول ایلک معاسنه در بونده مبتدادر
 و نصیحت مفعول صریحی) (وازد دشمن غیر صریحی) (و خطاست خبری) (لیکن ادات استدر اک
 شنیدن مبتدادر) (روایت خبری جائز دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (بخلاف آن کینک مفعول خبری
 صریحی) (و کار صریحی) (و آن اسم اشارتدر خلافه و مبتدادر) (عین صوابست بیانیه و خبر مبتدادر
 (محصول ترکیب) دشمندن نصیحت قبول ایلک خطادر اما ایشتمک جائزدر تا کم اول نصیحتک
 خلافتجه ایش ایشله سین و اول خلاف خود عین صوابدر * مشنوی * حذر کن ز آنچه دشمن
 گوید ان کن * که بر زانوئی دست تغابن * که حرف تعلیل (بر حرف استعلا) (زانوونک ضمیمه در
 معناسنه در که عریجه رکه درلر) (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب اور رسین دیمکدر) (زینندن
 دست تغابن لایحه در مجازا) (زینک مفعول صریحی) (و بر زانو غیر صریحی) (تغابن تفاعل بایندن مصدر در
 اللامتی معناسنه بونده مشارکت مراد دکلدر) (محصول یت) حذر ایله اول نسته دن که دشمنک
 سکا قی ایله دینه یعنی دشمنک سکا و ردیغی نسته دن حذر ایله صقین اتی ایشله ز بر تغابن و ندامت
 الی دیزیکه اور رسین یعنی انک سوز یله برایش اسلر سک الدانوب پشیمان اولور سین نیچون دشمن
 سوز یله عامل اولدم دیو * کرت راهی نماید راست چون تبر * ازو بر کرد و راه دست چپ کیر * کرت
 تا غیر خطاب (راهی با حرف وحدت) (نماید فعل مضارع مفرد غائب ضمیر تام مفعول اولی) (و راه
 ثانیه) (و راست صفت راهدر) (چون ادات تشبیه) (از و اصلی از او در ضمیر و راه را جعفر
 بعضی نسخده او برینه آن واقعدر اسم اشارتدر راه) (بر حرف تأکید) (کرد کاف عجمک
 فحیمه فعل امر مفرد مخاطبدر کردیدن دوزن دیمکدر ارجع معناسنه) (راه دست چپ لامبه
 و بیانیسه در بونده چپ ذکر) (راست مناسبته در ز بر چپ صوله و راست صاغه درلر
 (راه کیرک مقدم مفعول) (محصول یت) اگر سکا دشمنک اوق کی بر طوغری بول کوسر زمه البته اول
 بولدن دوزن وصول ال بولیتی طوت بولندن مراد بودر که دبیکینک خلافتی ایشله * حکمت *
 خشم بیش از حده حشاد آرد و لطف بی وقت عیبت بیرده چندان درشتی کن که از تو سیر کردند و نه
 چندان برمی نه برود لیر شوند * خشم بیش بیانیه و مبتدادر اضافتی مجوز ایلنر لذت کلامدن
 بی ذوق ایشلر (از حد بیشه متعلقدر) (و حشاد بونده نفرت معناسنه در) (واردک مقدم مفعولیدر

و آرد

رد ابن سید علی و سروری

(و آرد خبر مبتدادر) (لطف بی وقت ده بیانیه در و مبتدادر) (وهیت بیردک مقدم مفعولیدر
 (و بیرد خبر مبتدادر) (درشتی درشت ابری دیمکدر غلیظ و حش معناسنه) (یا حرف
 مصدر غلظت و خشونت معناسنه در) (سر بونک کی برلده اوصافتی و نفرت ایشک
 معناسنه در) (کردند کاف عجمک فحیمه فعل مضارع جمع فاعلدر اوله ل معناسنه کینونت
 افاده ایدر سندن اوصافه ل دیمکدر) (زنی نرم یومشق) (و یا حرف مصدر) (دلبر بهادر
 معناسنه در غلبه دن کایندر) (محصول ترکیب) (حددن زیاده غضب نفرت و وحشت
 کتورر یعنی غضوب اولان کیمسه دن خلق نفرت ایدر لکب غفور دن کی و و قسز لطف
 آدمک هیبتی و صلابتی ایلدر یعنی عزت و عظمتی ضایع ایدر ابدی نه اولقدر خشونت
 و غلظت ایله که سندن طوبال یعنی اوصافوب نفرت ایدر ل و نه اولقدر ملائمت و رفق ایله که
 اوزر یکبه بهادر اولوب غالب اولال حاصلی نه یاوز اول اصلا سین نه یواش اول باصلا سین
 * مشنوی * درشتی و نرمی بهم در بهست * چو فاصد که جراح و مرهم نهست * درشت ابری
 دیمکدر یومشق مقابلی (و یا حرف مصدر) (زیمده ده یا حرف مصدر در) (بهم با حرف صله) (و هم
 ادات اجتماعدر همنانه و هم مجر و همراه کی بونده بری بر یله دیمکدر) (در بانک افاده ایلدیکی
 معنای تا کید ایدر) (به یک دیمکدر) (فاصد اسم فاعلدر فان الی معناسنه مصدری فصد کلور
 فاک فقی و صادق سکونیه) (که حرف بیان) (جراح یاره اوران کیمسه بونده مراد طبری یاره لمکدر
 (مرهم نه وصف ترکیبدر) (نهیندن مرهم قوی بی دیمکدر) (محصول یت) خشونت
 و ملائمت بری بر یله یعنی سیله اولوق یکدر نژده بیوردیغی کی فان الی کی که هم طبری یاره ل
 و هم او کلتی ایچون بنه مرهم قور یاره به (بهم در بهک تقدیر بری در بهم بهست دین ترکیب
 فارسیک استمالانه و اصل دکل ایش * درشتی نکیرد خرد مند پیش * نه سستی که ناقص کند
 قدر خویش * درشتی نکیردک مقدم مفعول (و خرد مند فاعلی) (و پیش مفعول ثانیه) (نه سستی
 یته سستی نکیردک مفعولیدر یعنی مقدر نکیردک تقدیری سستی هم نکیرد) (که حرف تعلیل) (و یا
 حرف بیان) (قدر خویش لامبه و کندک مفعول اولی و ناقص ثانیه) (محصول یت) خرد مند
 یعنی عاقل کیمسه خشونت و غلظتی او که طومعاز یعنی خشونت و غلظتله عامل اولماز
 حاصلی درشت خوبلغی عادت و پیشه ایدمز ملائمت و تواضعی دخی کار ایدمز که کندی
 قدرینی ناقص ایله یعنی زیاده رفق و ملائمت آدمی خلقی باینده بی قدر ایدر * نه مرخویشتن را
 فروزی نهید * نه بیکاره تن در مذات دهد * نه حرف نفی معناده نهده مقیددر نههد تقدیرنده
 (مر راک معناسنی تا کید ایدر) (خویشتن و اور سمبله کندی دیمکدر) (فروزی با حرف مصدر در
 (نه یته حرف نفی دهده مقیددر) (بیکاره بر کره دن و بر او غور دن دیمکدر) (تن بونده وجود
 معناسنه در) (در حرف صله) (مذات لامک تشدیدله مصدر مییدر ذات معناسنه) (دهد فعل
 مضارع مفرد غائبدر و بر دیمکدر) (ایکی فعلک بیله فاعلی خرد منددر) (محصول یت) عاقل اولان
 کندی به ارتفاق قومز یعنی تعظم و تکبر ایدوب کندی بیوک طومعز حاصلی بیوکلمز بر کره دن و بر
 او غور دن کندی و جودینی ده مذاته و رمز یعنی کندیته تحقیر ایدوب و جودینی ذلت و هوانه
 دوشمر من حاصلی نه مقدارندن زیاده بیوکلمز و نه کندی ذلیل و حقیر طوتوب کو چکانور حاصلی
 کندی ذلته دوشروب با مال ایدرمز * مشنوی * شانی بایدر گفت ای خرد مند * مرا تعلیم ده
 پیرانه یک بند * شانی شینک ضمیمه چبان دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (بایدر یعنی بایدر) (ده دالک
 کسر یله و هام اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطبدر دهیدن و بر دیمکدر دادندن دینلر سهو
 ایلشیر) (پیرانه هاء رسمی بونک کی برلده تخصیص و لیاقت معناسنی افاده ایدر) (محصول یت)

درشتی

رد ابن سید علی و سروری

برجوبان باباسته دیدی ای خردمند بکا پیرله لایق و مناسب بر بند و بر یعنی بکا بر نصیحت و بر
 * بکفتانیک مردی کن نه چند آن * که کردد چیره کرک تیر دندان * نیک مرد وصف ترکیبیدر
 (و یا حرف مصدر) که حرف تعلیل (کردد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (چیره
 جیم عجمک کسریله غالب و یکین معانسه در (کرک تیر دندان پسانیه تیر دندان وصف ترکیبیدر
 کسکین دیشلی دیمکدر (کردد کرک اسمی و چیره خبریدر زیر معنای صیرورتی متضمندر
 (محصول بیت) باباسی چوبانه دیدی نیک مردک ایلله یعنی رفیق و لین اوزره اول اما اولقدر دکل که کسکین
 دیشلی قورسکا غالب اوله و قیونلریکی هلاک ایلله حاصلی اول دکلو ملایم اوله که سکا ضرر مرتب
 اوله چوبانه لایق و مناسب بند یوقدر اولور اثیق * حکمت * دو کس دشمنی ملک و دیند پادشاه
 بی حلم و زاهد بی علم * لف و نشر مرتب طریقله (محصول ترکیب) ایکی کیمسه مملکت و دینک
 دشمنلریدر برسی پادشاه بی حلم در که غرضی سبیلله خلق اندن نفرت ایدوب بخار و مملکتی خالی
 قالور بر سیده زاهد بی علم در که جهلی سبیلله دیندار اولان امیلری طریق مستقیمدن اضلال ایدوب
 ضلالتنه دوشور * بیت * بر سر ملک مبادان ملک فرمان ده * که خدا را نبود بنده فرمان بردار *
 (بر حرف استعلا) (سر ملک لامیه) (مباد نهله دعادر) (آن تقدیری) (آن کس در) (ملک فرمان ده
 بیانه) (فرمان ده وصف ترکیبیدر بویق و بر پی معانسه) (که حرف رابطه صفت) (بنده فرمان بردار
 بیانه) (فرمان بردار وصف ترکیبیدر برداریدن بویق قادر پی معنای لازمی بویق
 طویجیدر (محصول بیت) مملکت اوزرینه اول کیمسه بویق و بر پی پادشاه اولسون که خداک
 بویوغن طویجی قول اولیه یعنی امر و نهیه مطیع اولوب اکا امثال ایلله و جازدر آن اسم
 اشارتی ملک فرمان ده اوله پس (محصول مصراع) مملکت اوزره اول فرمان و بر پی پادشاه
 ثابت و قائم اولسون یعنی هالک و فانی اولسون * حاصلی پادشاه ظالمه بد دعادر * حکمت * پادشاه
 باید که تابعی بر دشمنان خشم زاند که - و ستاز اعتماد اند آتش خشم اول در خداوند افتد آنکدر به
 بخشم رسد یا ترسد * باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (که حرف بیان) (تا حرف انتها
 (بجودی با حرف صله) (و یا حرف وحدت) (بر دشمنان) (بر حرف استعلا و یا حرف صله) (خشم خالک فتنی
 و که سریله لغتدر (زاند فعل نی مستقبل مفرد غائب فاعلی تختده پادشاهه راجع ضمیر در و مقعول
 صریحی خشم) (و غیر صریحی بر دشمناندر و جله فعلیه خبر مبتدادر که پادشاهدر رانیدندن
 مستغندر رانیدن دینلر سهو الینلر) (که حرف بیان) (دوستازا را حرف تخصیص) (آتش خشم
 بیانه بوکلام مافبله نسبت حکم تعلیلده واقعدر (در حرف صله) خداوند خشم لامیه صاحب
 خشم دیمکدر (افتد همزه ن فتنی و ضربه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختده آتش خشمه
 راجع ضمیر در دوشر دیمکدر (آنکه اندن سکره دیمکدر (زبان زانک فتنی و ضربه آتش بالکی
 بخشم با حرف صله) (رسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختده زبانه راجع ضمیر در
 یا حرف عطف) (ترسد فعل نی مستقبل مفرد غائب فاعلی سابق کیدر (محصول ترکیب) پادشاه
 کر کردیم دشمنلره بر حده و بر مرتبه ده غضب سوریه که دوستلر اکا اعتمادی قائمه زبرا
 جازدر کیم دوستلر غضبتدن خوف ایدوب کندینه ضرر ایشدره هیچ نیست الیز ترسه ده
 نفر تری مقرر در (زرا خشم آتشی اول صاحبی باقرانند صکره بالکی خصمه ایشده و یا ایشیه
 حاصلی کندینه ضرری مقرر در پس خصمه ضرر ایلله و یا ایلله * منوی * نشاید بی آدم
 حاکم * که در سر کند کبر و نندی و باد * نشاید فعل نی مستقبل مفرد غائب عربیده لایق
 معانسه) (بی آدم لامیه اصلنده بنین ایدی اضافله نون ساقط اولشدر (خاکزاده اضافتی بیانه در
 خاکزاد وصف ترکیبی در بحسب لغت طیراقدن طویجی دیمکدر لکن مراد خاکدن مخلوق

اولاند

ردابن سید علی و سروری

(در شعی)

اولاند (که حرف بیان) (در حرف) (صله حرف ظرف طون ابو طو و تماش (در سر کندک مفعول
 غیر صریحی) (و کبر معطوفاتیه صریحی) (تند ای دیمکدر یعنی کسکین) (و یا حرف مصدر یا و زاق
 وحدت دیمک اولور (باد بونده هوا معانسه در که خفتدن عبارتدر (محصول بیت) لایق دکلدر
 خاکدن مخلوق اولان بی آدم که باشنه کبر وحدت و هوای ایلله یعنی بونلری باشنه قویه (حاصلی
 بونلره * صفت اولق لایق دکلدر * ترا با چنین کرمی و سرکشی * نیندارم از خاک یار آتشی *
 تراسنی دیمکدر (با حرف مضاجبت) (چنین تشبیه معانسی متضمن اسم اشارتدر (حاصلی ادات
 تشبیه ایلله اسم اشارتدن مرکبدر یونجیلین دیمکدر (کرم اسبیق دیمکدر بونده تیر معانسه در
 (و یا حرف مصدر مراد وحدت و تیر لکدر (سر کس وصف ترکیبیدر (بحسب لغت باش
 چکیچی دیمکدر کشیدن مشتق اما معاند معانسته مستعملدر (و یا حرف مصدر معاندلق دیمکدر
 (نیندارم فعل نی مستقبل متکلم و حده) (مفعول صریحی ترادر و غیر صریحی) (با چنین ایلله
 از خاک در (یا حرف عطف در عریده ام و او کی آتشیده کی یا ضمیر خطابدر (محصول بیت)
 سنی یو وحدت و سر کسلکه ظن ایلز مکه خاکدن سین یوخسه آتشدن سین یعنی یقیم و ظم
 یوقدر که بی آدم کی خاک کدنی خلق اولدک یوخسه شیطان لعین کی آتشدنی (حاصلی
 بویکی معنی یشنده متردد) (بعض متونده مصراع ثانی نیندارم از خاک کی از آتشی واقعدر
 ایکی یاه خطابله (محصول مصراع) سنی خاکدن مخلوق اولدیغک ظن ایلز بلکه عزازل
 ملعون کی ناردن ملوکسین (دعا کویک قنده اشد و اوجه متون بودر تأمل تدر * قطعه *
 در خاک یلقان رسیدم بعبادی * کفتم مرا بتریت از جهل پاک کن * در حرف ظرف (خاک
 یلقان لامیه یلقان بانک فتنی و بانک سکونیه و ذمک فتنیه بد خشان و لایقده بر ناحیه نک
 اسمیدر (بعبادی با حرف صله) (و یا حرف وحدت) (کفتم تقدیری کفتم در مرا و پاک کن فعلک
 مفعول صریحی یلدر و بتریت از جهل غیر صریحی) (محصول بیت) یلقان و لایقده بر عابده
 ارشدم در حضرت شیخ یعنی سیاحلغم زمانده اکا واصل اولدم زرا حضرت شیخ دنیا بی
 کزیمکدن مرادی اهل الله و صولدر پس هر رده که بر عز تراشسته آتک جابنه عزم ایدومش
 نکه بعض حکایه زدن معلومدر اول عابده دیدم بی یتکله جهلدن پاک ایلله حاصلی بی ارشاد ایلله
 * کفتار و جو خاک تحمل کن ای فقیه * یا هر چه خوانده در زرخاک کن * کفتا عابد دیدی
 برویه مکسور ادات تأکیددر (باه صلیله اوقیان روستایلیق ایدومش (چو ادات تشبیه
 فقیه دن بونده مراد عالمدر یا هر چه یا حرف عطف) (خوانده ماضیدن قسم در) (و یا ضمیر
 خطاب) (و همزه حرف توسل هر نکه اوقومشسک دیمکدر (در حرف تأکید) (زرخاک لامیه
 (زیر زانک کسریله آلت معانسته عربجه تحت دیرلر (محصول بیت) عابد دیدی ای فقیه
 و از خاک کی هر جفا و جوره تحمل ایلله (زرا علك مقتضای تواضع و محملدر کبر و غرور دکل
 پس اگر سکا کبر و غرور علم تواضع و محمله مانع اولور سه جمع اوقودیفکی یعنی تحصیل
 ایلدیککی خاک الله ایلله یعنی نسبتا منسیا ترک ایلله زرا در ویشک و صوفیق علم و معرفت
 وجودیله تحصیل اولساز بلکه یوقلق و فسا ایلله کسب اولور انکچون مشایخ علما ارشادنده
 زجت چکرل زرا عالم و همدن خالی دکل پس عابد مرادی بودر کیم علم و کال الله تحمل و تواضع
 ال و بر سه فیه و نعمت والا بونلر اسباب پشداردر که درویشکله مانعدر پس بونلری
 فراموش اولش مزله تنزیل ایدوب آسوده حال اول که علم لدنی مبسر اوله حاصلی با علمله
 تحمل و تواضع ایلله و باعلی ترک ایلله مانع راه اولسون * مطایبه * بد خوی در دست دشمنی
 گرفتار رست که هر کجا رود از چنک عقوبت او خلاص نیاید * بد خوی وصف ترکیبی در

ردابن سید علی و سروری

یارامز خویلی دیمکدر (در حرف صله در بامعنا سنه) دست دشمن لامیه (و یا حرف و حدث
 (که حرف رابط صفت (هر یکجا که هر قنده که دیمکدر (که حرف بیان در) رود فعل مضارع
 مفرد غائب کیدر دیمکدر (چنگ عقوبت بیانیه) (واو به اضافت لامیه در) نیاید فعل نئی مستقبل
 مفرد غائب (محصول ترکیب) بدخوی بردشمن الله گرفتار در که هر زهیه کیدر سه آنک عقوبتی
 پنجه سندن خلاص بولماز یعنی بدخویلی که بر بلاد که قنده کیدر سد المذن خالی اولماز * بیت *
 اگر ز دست بلا برفلک رود بدخوی * زدست خوی بدخویش در بلا باشد * دست بلا لامیه در
 مجازا (برفلک فلک اوزره دیمکدر) دست خوی بدخویش لامیه و بیانیه و لامیه در (لف و نشر
 طریقیله (محصول بیت) اگر بلا التندن بدخوی فلک اوزره کیدر سه (یعنی فلکه جعفر سه
 کدینک یرامز خوی التندن بلاده اواسور یعنی کدینک یرامز خوی هر قنده کیدر سه کندی به
 قرین بددر * بند * چوینی که در سپاه دشمن تفرقه افتاد توجع باش و اگر جمع شوند از پریشانی
 اندیشه کن * که حرف بیان (در حرف صله) (سپاه دشمن لامیه) (تفرقه فعل با بندن مصدر در
 یاء مصدر سماعا حذف اول توب بدنه ناو یرلشدر طاغلق دیمکدر (باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 (باشیدن جمع اول یعنی پریشان و بی حضور اوله (محصول ترکیب) چونکه کوره سین که
 دشمنک لکریته پریشانلق و پرا کده لک دوشدی سن جمع اول قورقه و اگر کوره سین که
 جمع اولوب در تک ایدر (پریشانلقدن اندیشه ایله یعنی صفین در نکلی سنجیون اولسون
 * قطعه * پرو بادوستان آسوده بنشین * چوینی در میان دشمنان جنگ * پرو بانک کسری
 و رانک فحیله فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (بانک ضمیله دینلر و سنا بیلغه ما ئل ایشلر
 (و پرو رفتن مصدرندن مشتق در دینلر علم اشتقا قله اصلا مناسبتری بو غیش (یا حرف
 مصاحبت (آسوده بونده مستخرج معناسنه در) (یعنی فارغ و راحت دیمکدر (محصول بیت)
 وار دوستر که آسوده حال و فارغ البال اوتور یعنی حضور ایله چونکه دشمنلرک اراسنه جنگ
 و جدال کور سین * و کرینی که با هم یک زباند * کان رازه کن و بر باره برینک * با هم بری بریله
 دیمکدر (یک زبان زانک فحی و ضمیله وصف ترکیبی در پردیلی معناسنه) (یعنی متحد و متفق
 (کان را را ادات مفعول (زه کن زه کرش دیمکدر زانک کسری وهاء اصلیه ایله (کن کاف عربک
 ضمیله ایله دیمکدر فعل امر مفرد مخاطب در کیدندن (کان مفعول اولی وزه ثانیه) (بر حرف
 استعلا) باره هاء رسمیه و بارو و اوله حصار معناسنه در (و ابکنجی بر فعل امر مفرد مخاطبدر
 بریدنن ایلت دیمکدر (سنگ مفعول صریحی (و بر باره غیر صریحی (محصول بیت) و اگر دشمنلرکی
 بری بریله یک دل و یک زبان کوره سین (یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره سین جنگ
 ایچون یانکی قورو حصاره طاش ایلت (یعنی سنگلر جنگلرینی مقرر یللوب صوا شه حاصر
 اول حصار اوزره طاش ایلت دیمکدر مرادی بودر که دشمن حصاره یوریش ایلد کده ا کا اتمچون
 طاش حاضرله (زیرا اول زمانده طوب و توفک بو غیش اما اوق و سائر اقلرو را غیش (دیرلر که
 طوب و تفک در تیوزیل انجیق و انکر و سندن یعنی لهدن چیقالی و العهده علی الراوی * تنیه *
 دشمن چواز همه حبلی در ماند سلسله دوستی بچیناند پس آنکه بدوستی کارها کند که دشمن
 نتوان کرد * حبلی یا حرف تنکیر (درمانه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی نحتنه ضمیر دشمنه
 راجعدر فعل تعلیل و اقعدر (تقدیری چودر ماندار همه حبلی در) (سلسله دوستی بیانیه) (و یا حرف
 مصدر) بچیناند یاء استقباله فعل مضارع مفرد غائب فاعلی نحتنه دشمنه راجع ضمیردر
 (چینانیدن دیردر دیمکدر) (یعنی دوستلق و محبت اظهار ایدر جواب تعالیدر) (وجه تعلیل
 خبر مبتدا در که لفظ دشمندر (پس بونک کبی برلده مطلق عطف معناسنی افاده ایدر) آنکه

رداین سیدعلی و سروری
 رداین سیدعلی و سروری

اندن مکره دیمکدر (بدوستی) (یا حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر) کارها کندک مفعول
 صریحی (و بدوستی غیر صریحی) که حرف رابط صفت (دشمن مبتدا) (نتوان کرد کردن معناسنه
 خبری (محصول ترکیب) دشمن چونکه حمله دن عاجز قاله (دوستلق سلسله سنی دیره در
 (یعنی محبت و دوستلق اظهار ایدر) (واندن مکره دوستلق صور تله ایشلر ایلر که دشمن ایلکه
 قادر دکلدر * بند * سرمار بدشمن دشمن بکوب که ایا احدی الحسین خالی نباشدا کر این غالب
 آمد مار کشتی و اگر ان از دشمن رستی * سرمار لاجیه (یا حرف مصاحبت) (دست دشمن لامیه
 (بکوب سرمار مفعول صریحی (و بدست دشمن غیر صریحی) (یا حرف تأکید) کوب کاف
 عربک ضمیله فعل امر مفرد مخاطبدر (کوبیدن) (کوفتن در دینلر خطا ایشلر) کاف
 یحمله در دین غلط سولش (که حرف تعلیل) (احدی همزه نک کسری و حاک سکونی
 و دالک فحیله احدک همزه نک و حاک فحیله مؤنثدر (حسنین حاک صنی و سبنک سکونی
 و نونک فحی و یای اول کیده و نونک سکونله حسن نک تنیه سیدر که احسنک مؤنثدر (افضلک
 فضلی) (واعلی نک علیسا مؤنثی اولدیغی کبی موصوفی مجذوفدر) (تقدیری احدی الفائدین
 الحسینین ایکی کک و بک فائده نک بریدنن (خالی نباشد خالی اولماز دیمکدر) (این اسم
 اشارتدر دشمنه) (کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب دپلک یعنی قتل ایلدک دیمکدر) (و آن اسم
 اشارتدر ماره) (رستی رانک فحیله فعل ماضی مفرد مخاطبدر) (رستن دن قور تلدک دیمکدر
 (محصول ترکیب) مارک کله سنی یعنی باشی دشمن ایله دول یعنی از یعنی دشمنکه اتی اولدر د
 (زیرا ایکی کوزل فائده نک برندن خالی اولماز) (اگر دشمنی ماره غائب اولور سه ماری قتل ایشلر
 اولور سین و اگر مار دشمنکه غائب اولور سه دشمندن قور تلدک یعنی قور تلش اولور سین * بیت *
 بروز معر که این مشو که خصم ضعیف * که مغر شیر برارد چودل زجان برداشت * یا حرف ظرف
 روز معر که لامیه اسم مکاندر صواش یرینه دیرلر اما بونده جنگ می ادد (ایمن همزه نک و می
 کسرله ایله امین معناسنه در) (مشومک و شبنک فحیله فعل فیهی مفرد مخاطبدر شوبندن
 اوله دیمکدر (خصم ضعیف بیانیه) (که حرف تعلیل) (مغر شیر لامیه مغر بیانی و ایلک بونده باشک
 پنیسی می ادد (و شیر ارسلان) (برارد چقاردر) (چو حرف تعلیل) (دل برداشتک مفعول صریحی) (وزجان
 غیر صریحی) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیمکدر (محصول بیت) صواش کونده
 خصم ضعیفدن امین اوله زیرا ارسلانک بیی سین چقاردر چونکه دینی جانندن قالدردی یعنی
 خصم هر قدر ضعیف اولور سه جانندن نا امید و لجه ارسلانه غلبه ایدوب آتی هلاک ایدر پس خصم
 ضعیفه بمقی اولماز که کاه اولور که اقویا ایشین ایشلر تنکه ملک زاده کونا و حقیر حکایه سنده
 یکدی * بند * خبری که دانی که دلی بیازارد تو خاموش باش نادبکری پیارد * خبری یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت) (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (دلی
 یا حرف وحدت) (بیازاردک مقدم مفعولدر) (یا حرف تعلیل) (دیکری یا حرف وحدت) (بیازاردک
 فاعلی نحتنه دیکره راجع ضمیردر و مفعول بر مقدر خبر (محصول ترکیب) (بر خبری که بلور سین که
 بر کو کل انجیدر) (یعنی اول خبری سوبلدیک تقدیرجه بیله سین که بر خاطر انجسوب
 پریشان اولور اول خبری سن سوبله دینه تا کیم بر غیر کی کیمه کنوروب سوبلسون
 * بیت * بلبلار مرده بهار پیار * خبر بد بیوم باز کذار * بلبلال الف حرف ند (مرده بهار لامیه
 (خبر بد بیانیه) (و کذارک مفعول صریحی) (و بیوم غیر صریحی) (بازادات تأکید) (کذار فعل امر
 مفرد مخاطب ترک ایله دیمکدر (محصول بیت) ای بلبل سن بهار مرده سین کنور و براسکا
 دوشن اولدر (و برماز خبری بوم شومه ترک ایله که بد خبرا کالایقدر * تحذیر * پادشاه را

رداین سیدعلی و سروری
 رداین سیدعلی

رداین سیدعلی و سروری
 رداین سیدعلی و سروری

رداین سیدعلی و سروری
 رداین سیدعلی و سروری

برخیان کسی وافف مکر دان مکرانکه که بر قبول کلی و اتق باشی و کرنه در هلاک خود همی کوشی *
 بادشاه را راداد مفعول (بر حرف استعلا) خیانت کسی لامیه (و یا حرف وحدت) مکر دان
 فعل نهی مفرد مخاطبدر (کردانیدن ایلله دیمکدر اصلی کردیدند اولی معناسنه یعنی
 ضرورت معناسنه و الف و نون ادات تعدیه در ایلک معناسنی افاده ایدر (مکرادات استننا) انکه
 اول وقت دیمکدر (که حرف بیان) قبول کلی بیانیه (و اتق اسم فاعلدر معتمد معناسنه مصدری
 و ثوق وثقه کلور عده و زنی اوزده ترکیجه طبایعی معناسنه دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوله سین دیمکدر) و کرنه استنادن مستنددر یعنی واکرو اتق کلی اولمزنسک (همی کوشی همی بونده
 ادات استمراردر (محصول ترکیب) پادشاهی بر کیمسه نیک خیانتنه واقف ایلله یعنی اکا کیمسه خیانتنی
 اعلام ایلله مکر که قبول کلیه معتمد اولاسین یعنی سوزک انک قتنده مقبول و مسلم اولدیفن یله سین
 حاصلی مقبول مغر بلردن اوله سین والا کنندی هلاککه سعی و کوشش ایدر سین * یت *
 پسچ سخن گفتن انکاه کن * که دانی که در کار کبر دسخن * پسچ سخن گفتن لامیه در پسچ لغتده
 یول براغی و غیر پسیدر اما بونده ندارک معناسنه در (سخن گفتن سوز سوزیک) که حرف بیان
 دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دانیدنن یله سین دیمکدر (که حرف بیان) در ادات تا کید
 (کار کردنا) پرایلر دیمکدر فاعلی سخنندر (محصول یت) سوز سوزیک فکری و تدارکنی اول وقت
 ایلله که یله سین که سوزک تا میراید یعنی سوزوک نفوذی اولدیفنی بیلکدن صکره سوز سوزیکه
 منهی اول * مطایبه * هر که نصیحت خود رای می کند او خود نصیحت کری محتاجست * که
 بونده اسمدر کم معناسنه (نصیحت خود رای مصدرک مفعولیه اضافتدر) خود رای وصف ترکیبدر
 کنندی رایله عامل اولوب غیر بیک سوزنی دیکلمینه خود رای دیرلر (و یا یکجی یا حرف وحدت
 و ضمیر غائب یت اولنده که به راجعدر) خود ادات تا کید (یا حرف صله) نصیحت کر کاف عجمک
 فعیله نصیحتی زیرا که ادات فاعلدر جی معناسنه (و یا حرف وحدت) (محصول یت)
 هر کس که بر خود رای و خود پسندده نصیحت ایدر اول کس برناصح محتاجدر که اکا دیه نیچون
 خود رای پند و نصیحت ایدوب سوز جوهر بی ضایع ایدر سین اول بلور سنکه سوزک طومار (پس اکا
 نصیحت جنونندن ناشیدر * ملاطفه * فریب دشمن مخور و غرور مداح مخر که ان دام زرق
 نهاده است و این کام طمع کشاده احق راستایش خوش اید چون لاشه که در کعبش دمی فریه نماید *
 فریب فانک و رانک کسریله اسم مصدردر (فریبیدنن الدامه معناسنه) فریبندن دن دینلر
 خطا سوزلشدر (دشمنه اضافتی لامیه) مخور فعل نهی مفرد مخاطبدر (خوردیدنن یت دیمکدر
 خوردندن دینر هطسویلش (غرور مداح مصدرک فاعلنه اضافتدر) مخرمیک و خانک
 قحدر یله فعل نهی مفرد مخاطبدر (خریدندن صانوتن المه دیمکدر) فریب مبتدا و مخور خبری
 و غرور مبتدا و مخر خبری (که حرف تعلیل) آن اسم اشارتدر دشمنه و مبتدا (دام زرق بیانیه
 و بالامیه در مجازا و نهاده مک مقدم مفعولی و نهاده خبر مبتدا در (این اسم اشارتدر مداحه و مبتدا
 کام طمع ده بیانیه و بالامیه در مجازا کاف عربیله در بونده اغر مراد در کاف فارسیله دینلر
 فاسد سوزلشدر کشاده نک مقدم مفعولدر و کشاده خبر مبتدا در این اسم اشارتی دشمنه
 و آن اسم اشارتی مداحه صرف ایدنلر قریبی بعیددن تشخیص و تمیز ایلر ز ایش (احق را
 خوش ایدک مقدم مفعولی و ستایش مبتدا و اسم مصدردر در ستایشیدنن سبک کسریله اوکش
 دیمکدر ستودندن دینلر سهوا ایلشدر خوش اید خبر مبتدا در چون ادات تشبیه لاشه مبت دیمکدر
 ترکیده نهر یف ایدوب لش دیرلر معناسنی لاغر دینر زیاده اغر سوزلش (که حرف بیان در حرف
 صله) کف فانک قحی و عینک سکونیه طوبوق دیمکدر و شین لاشه به راجعدر (دمی دالک

رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی

رد شرح جیما
 رد شرح جیما
 رد این سید علی و سروری
 رد این سید علی

قحی و میک کسریله فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیمکدن اوفورمک دیمکدر قصابلر باجغه
 اوفورد کوری کبی) در کعبش دمنک مقدم مفعولدر (فریه فانک قحی و بانک کسری و رانک
 شکونی و هاه اصلیه ایلله سین دیمکدر عربجه سین دیرلر مبتدا و اقعدر) و نماید خبری
 (محصول ترکیب) فریب دشمنی یت یعنی آنک الدامه سیله الدامه و مداحک غرور و غفلتی
 صانوتن المه یعنی آنک مدحله مغرور اوله زیرا اول دشمن زرق و مکر و حبله دوزاغنی
 قور و ب سنی نفاقیه غافل قلیق استر (و بو مداح طمع دهانی آچشددر ظرافتله سندن
 پرنسینه المی استر حاصلی سنی مدح ایلیمی الله ایچون دکدر بلکه سنی مدحله مغرور ایدوب
 سندن برجائزه المی استر نکه اکثر خلق بویه در اما سن احق دوشمه زیرا احق اولانه ستایش
 خوش کلور لاشه کبی که باجغه اوفوره سین سین کورینور یعنی احق اتی سز ظن ایدر ایدمی
 سنده برزراقک مدحله مغرور اولوب شیشمه و قبرمه * قطعه * الاتانسنوی مدح سخن کوی * که
 اندک مایه نفی از تو دارد * الاحرف تنبیه (تا حرف تعلیل) نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر
 بونده مراد معنای نهی در ایشمه دیمکدر شوبیدنن مستق (مدح سخن کوی مصدرک فاعلنه
 اضافتدر و نشوینک مفعولی) سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سوزیک مدحی معناسنه در
 (که حرف تعلیل) اندک از یعنی قلیل دیمکدر (مایه بونک کبی پرلده سرمایه و مقدار معناسنه در
) نفی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر (محصول یت) آگاه اول غافل اوله تا کیم مداحک
 مدحی دیکله سین یعنی مدحله مغرور اولیاسین زیر اسندن از احق مقدار فائده طمع طومار یعنی
 سنی مدح ایلله دن طبعی سندن جزئی فائده در الله ایچون سنی مدح ایلر * اگر روزی مرادش بر نیاری
 * دوصد جندان عیوبت بر شمارد * روزی یا حرف وحدت (مرادش ضمیر سخن کوی به راجعدر
) بر نیاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آریدنن که مخففدر آوریدنن همزه یاه مبدل اولمشدر
 نکه سابقا بیان اولمشدر فعل شرط و اقعدر (دوصد ایکویوز دیمکدر) جندان اولقدر دیمکدر یعنی
 ایکویوز مدحی قدر دیمکدر (عیوب عیوب جمدر) و تا ضمیر خطاب (بر حرف تا کید) شمارد فعل
 مضارع مفرد غائب عد ایدر دیمکدر جواب شرطدر و عیوب مقدم مفعولی (محصول یت) اگر
 بر کون مداحک مرادنی حاصل ایلله سین ایکویوز مدحی قدر عیوبی صیار یعنی سنی جوق جوق
 ذم ایدر * تربیت * متکلم را تا کسی عیب نکیرد سخنش صلاح نپذیرد * متکلم را راداد مفعول
 (و یا حرف تخصیص) تا حرف توقیت (کسی یا حرف وحدت) سخنش شین متکلمه راجعدر
 (نپذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایلر دیمکدر) (محصول ترکیب) متکلم مادام که
 بر کیمسه عینی طومیه سوزی صلاح قبول ایلر یعنی سوزی مقبول اولماز * یت * مشو غره
 بر حسن گفتار خویش * بتحسین نادان و پندار خویش * مشو فعل نهی مفرد مخاطب (غره
 مغرور معناسنه در) بر حرف صله (حسن گفتار خویش لامیه لدر) بتحسین یا مشو غره به
 متعلقدر نادانه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر (پندار خویش ده بویه در لیکن پندار اسم
 مصدردر مصدر دکلدر) (محصول یت) مغرور اوله کنندی حسن گفتار بیکه یعنی کوزل
 سوز بیکه نادانک تحسینی سببیه و کنندی پندارکله یعنی کنندیکه حسن ظنکله کنندیکه غرور و برمه
 * ملاطفه * همه کس عقل خود بکمال نماید و فرزند خویش بجمال * (محصول ترکیب) جیج
 کیمسه به کنندی عقلی کمال ایلله کورینور و کنندی اوغلی جلاله یعنی هر کس عقلی کامل بیلور
 و فرزندنی صاحب جمال اکثر * قطعه * یکی جهود و سلطان نزاع می کردند * چنان که خنده
 گرفت از حدیث ایشان * یک برویکی بریسی دیمکدر لیکن کاه اولور که یکی بی یک معناسنده
 استعمال ایدر (خنده اسم مصدردر کوله معناسنه) حدیث بونده سوز وقصه معناسنه در

(محصول بیت) برجهود ایل بر مسلمان نزاع ایدرلردی شویله که بنی خنده طوئدی انلرک قصه سندن
 بطیره گفت مسلمان کر این قبالة من درست نیست خدا با جهود میرام* با حرف مصاحبت
 (بطیره طائف کسریله غضب معنایه در) قبالة قافک فقیله فاضی مکتوبینه درلر (قبالة من
 لامیه و مصراع ثانی به مرهون) خدایا الف حرف ندا (میرام فعل امر مفرد مخاطبدر میرانیدن
 اصلی مردن و میریدن اولمک معنایه (الف و نون تعدیه ایله میرانیدن اولدی اولدرمک
 معنایه پس میرام بنی اولدر دیمکدر) (محصول بیت) غضبیه مسلمان دیدی اگر بنم بوقلام
 کر چک دکل ایسه یا الله بنی جهود اولدر یعنی بنی جهود ختم ایله حاصلی جهود قورایم
 دیمکدر * جهود گفت بتوریت میخورم سوکند * اگر خلاف کم همجو تو مسلمان * بتوریت
 با حرف صله یا نصرفات اعجامدندر موسی و عیسی کی علیهما السلام (سوکند عین معنایه در
 (محصول بیت) جهود دیدی توراته عین ایچرم یعنی اند ایچرم اگر عینمخنده خلاف ایدرسم
 سنک کی مسلمان یعنی سنک کی مسلمان اولام * کر از بسط زمین عقل منعدم کرد * بخود
 کان نبرد هیچ کس که نادام * بسط زمین لامیه در روی زمین معنایه (بخود با حرف صله
 (محصول بیت) اگر بریوزندن عقل منعدم اولوب کیدرسه یعنی دنیا ده نام و نشانی
 فالمرسه هیچ کیمه کندی به ظن ایلتمز یعنی ایلز که بن نادام دیو یعنی هر کس کندی
 عاقل و دانا اعتقاد ایدر * مطایبه * ده آدمی بر سفره بخورند و دوسک بر جیفه بسر نبرد
 حریص با جهانی کر سته است و قانع بنانی سر * ده آدمی اون آدم دیمکدر (بر سفره
 یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل همزه بی حرف وحدت دین خطا ایلش بعض نسخه ده
 سفره برینه (خوانجه) واقعدرینه سفره معنایه (جیفه مر دار دیمکدر) (یا حرف وحدت
 و) همزه حرف توسط همزه حرف وحدتدر دین اظهار جهل ایلش (بسر با حرف صله سر
 بونک کی برلده جد و غایت معنایه در (نبرد فعل ننی مستقبل جمع غائب باشد ایلتمز یعنی جیفه
 اوزره اکل تکمیل ایدوب حد و پاناه ایلتمز حاصلی اتحاد و امتزاج ایلز دیمکدر بعض نسخه ده
 (جیفه برینه مر داری واقعدر لیکن معنایه در) حریص مبتدا (با حرف مصاحبت (با جهانی
 تقدیری باملک جهانیدر (یا حرف تنکیر در) حرف وحدت دین استقامت معنادن خبردار
 دکلدر (کر سته خبر مبتدا در) وقانع مبتدا (بنانی با حرف مصاحبت (یا حرف وحدت (سرخبر
 مبتدا در توفیق دیمکدر (محصول ترکیب) اون انسان بر سفره اوزره او توروب یمن برل اما ایکی سک
 بر جیفه اوزره تیمم و تکمیل اکل ایلز بلکه غوغا ایدر یعنی خردل اشرا حریص اولان کیمه
 جهان ملکله آچدر یعنی تمام دنیا ایله کندی به قناعت کلاما قانع اولان کیمه بر اتمکله توفیق یعنی
 بر اتمک الله کرد کدن صکره کیمه به عرض احتیاج و بیان حال ایلز (با جهانی معنایه بتون جهانه
 دین (و بنانی بزانه دین معلومدر که بانک معنایه احاطه ایلماشدر * بیت * روده تنک یلک نان
 نهی بر کرد * نعمت روی زمین بر نکندیده تنک * روده تنک بیانه روده رانک ضعیله بغر سقندر که
 عریجه معا درلر میک کسریله (تنک نالک قتی و نونک سکونیه و کاف مجمله طار دیمکدر که
 عریجه ضیق درلر ضاد معجمه نالک فتحی و یاء مشدک کسریله (بیک با حرف مصاحبت (نان نهی
 بیانه نهی نالک فتح و کسریله و هانک کسریله لغتده بوش دیمکدر خالی معنایه اما بونده نان تهیدن
 مراد قنقسنر اتمکدر یعنی خبر بلا ادا آم (پر کردد پرا و اور دیمکدر یعنی طویار (نعمت روی زمین لامیه در
 (بر نکند پرا ایلز یعنی طویورمز (دیدنه تنک بیانه (روده مبتدا (پر کردد خبری بیک نان نهی خبره
 متعلق (نعمت مبتدا (بر نکند خبری (دیدنه تنک مفعول (محصول بیت) بوش بغر سق قنقسنر
 بر اتمکله پرا و اور یعنی طویار مراد طویور قدر ابر یوز بنک یعنی طار کوزی یعنی اچ کوزی پرا ایلز یعنی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

طویورمز

طویورمز حاصلی زیاده جرسدن کلایدر * مثنوی * پدر چون دور عرش منقضی کشت * مر این
 یک نصیحت کرد و بگذشت * پدر مبتدا (چون ادات تعلیل (دور عمر لامیه زمان عرش دیمکدر
 (بو مصراع تقدیم و تأخیر محمولدر تقدیری پدرم چون کشت منقضی دور عرش در (پس کشت
 فعل تعلیل مفرد غائب (و منقضی اسم فاعلدر انفعال باندن دو کندی دیمکدر و کشت اسمی
 (دور عمره تنازع ایلدیلر (منقضی فاعلیله (و کشت خبر اکلده مر ابا کاد دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد
 غائب فاعلی تحتیده پدره راجع ضمیردر (و این یک نصیحت مقدم مفعولی (بگذشت فعل ماضی
 مفرد غائب یننه فاعلی ضمیر پدردر و جمله فعلیه معطوفدر جمله فعلیه به که جواب تعلیلدر و جمله
 تعلیلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) پدرم چونکه زمان عمری منقضی اولدی یعنی دو کندی بکا
 بو بر نصیحتی ایلدی و کندی یعنی وفات ایلدی اول نصیحت بوندن صکره کلن ایکی ینتدر معلوم
 اوله که بویایات ثلثه نالک ماقبله تعلیق یوقدر * که شهوت آتست از وی پرهیز * بخود بر آتش
 دوزخ مکن تیر * که حرف بیان نصیحتدر (شهوت بونده جاعدن حاصل اولان لذتدر مبتدا در
 (و آتش خبری با حرف تأکید (پرهیز فعل امر مفرد مخاطبدر پرهیزیدن عریجه احتما
 درلر افعال باندن مصدر در (بخود یا حرف صله و یا حرف مصاحبت کندیکه و یا کندیکه
 دیمکدر بر با متضین اولدیغی و افاده ایلدیکی معنای تأکید ایدر تنکه سابقا (روی زمین بر نشان
 غساند دیو یور مش ایدی (آتش دوزخ لامیه و مکنک مفعول اولی (و تیر مفعول ثانیه
 (تیر کسکین و باور دیمکدر (محصول بیت) پدرک بکا نصیحتی بودر که شهوت آتشدن اندن
 پرهیز ایله کندیکه جهنم آتشی باور ایلله یا خود کند کله جهنم آتشی تیر ایلله یعنی کندیکه
 دوزخه اتمکله آتشی باور لندرمه ز را آتسه بر نسته بر قسک البته بارلار و علی الخصوص صکره یا تمغه قابل
 نسته اوله (تیری بونده برسیدل استعجال معنایه اخذ ایلین غریب مجله ایلش (و تیری آتسه
 صفت ایدوب کندیکه آتش تیره آتمه دیدیکی خود عجایب عجیه دندر و نور کیمه معنای کندی
 اوزر که جهنم اودن تیر ایلله دینلر ظاهر بودر که باه حرف زائد طوئشلا یا خود معنی بویه
 اوله که کندیکه دوزخ آتشی اوزره تیر ایلله دین تصرف خاص ایلش * در آن آتش نداری
 طاقت سوز * بصیر ای برین آتش زن امروز * در آن آتش یعنی در آتش دوزخ (طاقت سوز
 مصدرک مفعولنه اضافتدر (یعنی سوز قدرت و طاقت طوئمز سین دیمکدر (بصیر با حرف
 مصاحبت (آبی یا حرف وحدت (بر حرف استعلا (و این آتشدن مراد آتش شهوتدر (زن فعل امر
 مفرد مخاطبدر (زیندنن اور دیمکدر زدنن دینلر سهوا ایلش (زینک آب مفعول صریحی و بصیر
 غیر صریحی (برین آتسه بویه در (و امروز ظرف زمانی (محصول بیت) اول آتش دوزخک
 سوز و حر آتسه طاقت کنورمز سین باری بو کون بو آتش شهوت صبر ایلله صواور یعنی صبر صوبی
 اوزرینه سب حاصلی صبر ایدوب ترک شهوت ایلله صبر ایلله صواور مقصود شهوت آتشی
 سونیدر مکدر * حکمت * هر که در حال توانایی نیکویی نکنددر وقت ناتوانی سختی یند * حال
 توانایی لامیه (توانا صفت مشبهه در کوچلی و قدرتی دیمکدر (ویاء اولی اصلی (ویاء ثانیه
 حرف مصدر در (نیکویی یازیده بویه در (نیکویی نکندک مقدم مفعولدر (و در حال ظرف
 زمان (وقت ناتوانی لامیه (ناتوانی یا حرف مصدر کوچسزک و قدر تسزک وقتنده دیمکدر
 (سختی یا حرف مصدر (یند فعل مضارع مفرد غائبدر (پنیدندن کورر دیمکدر (سختی مقدم
 مفعولی (و در وقت ظرف زمانی (محصول ترکیب) هر کیمه قدرتی حالنده احسان و کرم ایلله
 قدر تسزک حالنده شدت کورر یعنی زجت چکر * بیت * بداختر تراز مردم ازار نیست *
 که روز مصیبت کسش یار نیست * بداختر وصف ترکیبدر بدبخت کی (وزاد آت تفصیل

ردابن سید علی
 ردابن سید علی
 رد سروری و شعی
 ردشعی

ردابن سید علی و سروری

(مردم از آرزو و صف ترکبیدر) از آریبندن مردم انجیدی دیمکدر (که حرف تعلیل (روز مصیبت
لامیه (کسش ضمیر مردم ازاره راجعدر) (محصول بیت) مردم ازاردن بد بخترک و بد طبع العرك
کیمسه اولماز بر مصیبت و بلا کونده ا کا کیمسه یار دکلدر یعنی باشنه بر حال کلد کده کیمسه
اکایار اولمز * حکمت * جان در جایت یکد مست و دنیا وجودی میان دو عدم دین بد نیافر و شان
خرند یوسف بفر و شند تاجه خرن * جانندن مراد روح و حیاتدر (در حرف ظرف (جاییت
یکدم لامیه (جاییت مصدر در حفظ معناسنه (و دم نفس معناسنه (پس مادام که نفس داخل
و خار جدر دو حیات ثابت و قائمدر (نفس که منقطع اولدی حیات کیدوب بمات لازمدر
(پس حیات بر نفسک حفظنده دیمک معناسی بودر) (وجودی یا حرف وحدت (میان دو عدم
لامیه در بریسی عدم سابقدر که اکا عدم قدیم در بریسی عدم لاحقدر که اکا عدم حادث
دیرلر (با حرف مقابله) دنیا فروش و صف ترکبیدر (فروشدندن صانع معناسنه (خرم و وفرد
چار معناسنه (نون و دال ادات خبر (استک جعیدر و الف و نون ادات جعیدر (فروشان ظاهرا
دنیایه ترکیب اولمدر (اما حقیقتده دینه قیددر (دین فروشان تقد برنده (بفروشدن فعل
مستقبل جمع غائب (یوسف مقدم مفعول (تاجبا دیمکدر (خرند خلت فحی و کسریله و رانک
فحیله فعل مضارع جمع غائبدر خریدندن (محصول ترکیب (حیات حیوانات بر نفسک
حفظنده در دنیا ایکی عدم پیشده بوجود در یعنی موجود اولان اشیا عدم مدن و جوده کلشدر
و بنه جیعا عدمه رجوع ایدر دینی دنیا به صانع جازلدر یعنی جاز و بر کبی بر بلوک لایعقل
احقار در یوسفی صائر عیباتک بهاسیله اندن بکنه آلودر یعنی دینی دنیا به صائر یوسفی بر قاج
یکمراجه به صائر کبیدر * الم اعهد الیکم یا بنی آدم ان لاتعبداوا الشیطان * همزه حرف
استفهام (الم اعهد فعل جده مطلق عهد بونده وصیت معناسنه در (الیکم فعل جده متعلق
(با حرف ندان) بنی اصلنده بنین ابندی اضافله نون دوشدی ان لاتعبداوا و یل مغروده فعل جده
مخلاف منصوب مفعولندرتونک سقوطی علامت نصبدر (الشیطان لاتعبداوا و یل مفعول (محصول بیت)
ای آدم اوغللری سره وصیت ایلام می شیطان عبادت ایلک دیو یعنی عبادته امر ایدیمی یعنی
خدایه عبادته و غیر بدن نهی ایدیمی عقلی و سمعی دلیلر و جملر نصب ایلام می استفهام انکار ایدر
یعنی ایلمد دیمکدر عبادتی شیطان نه خصیص ایلدی زیرا کندی به عبادته امر ایدیمی اول
ملعوندر * بیت * بقول دشمن پیمان دوست بشکستی * بین که از که بریدی و با که پیوستی *
با حرف مصاحبت (قول دشمن لامیه (پیمان دوستده بویه در و بشکستی مقدم مفعول
(بشکستی فعل ماضی مفرد مخاطب (بین فعل امر در بینندن (که حرف بیان و ایکنی که اسمدر کیم
معناسنه (بریدی (بانک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب مبنی للمفعول معناسنه کسلدک دیمکدر
(با حرف صله) که بنه اسمدر کیم معناسنه (پیوستی (باء محکم و واول فحی و بانک سکونیه فعل
ماضی مفرد مخاطب اولاشدک (یعنی واصل اولدک دیمکدر (محصول بیت) دشمن قولیه دوستک
عهد و بیانی صدک یعنی یوزدک کور که کیدن کسلدک و کیم اولشدک یعنی کور که نیمه کیمسه دن
ابراندک و نیمه کیمسه به واصل اولدک حاصلی شیطانک اغوا سیله خدایک عهد و بیانی صدک
کور که ایدیمی کیدن منقطع اولدک و کیم متصل * حکمت * شیطان با مخلصان برغی آید و سلطان
بامغلسان * شیطان مبتدا (با حرف مصاحبت (مخلصان خدا دوستلری (الف و نون ادات جمع
(برغی آید جیقشامز (یعنی مخلصلری اضلال ایدر مز زراتو جهلری داتارب عزنه در هوا و هوسه
دکلدر که شیطان انلر و سوسه و برمه قادر اوله (برغی اید خبر مبتدا در) و با محله صان
ا کا متعلق (سلطان با مغلسان ده بویه در یعنی پادشاه مفسلر ایلر جیقشامز حاصلی انلردن

حق تخلیص ایدر مز زرا بر نسبه مالک دکلدر که اتی الوب حقلشه فقره اولک معناسی
شیطان مخلصاره موافق و مصاحب اولماز دین معناسی مقصوده موافق سولامش و فقره
تانبه ک معناسی سلطانده مفسلره موافق و مصاحب اولماز دید کیده اولکیدن الخش و اوحش
سولش * مثنوی * و امش مده ان که بی غارست * و ر خوددهنش ز فاقه بازست * و ام پورج
دیمکدر که مرجه (قرض دیرلر) (وشین ضمیر اختار قبل الذ کر طریقله که به راجعدر) (مده مینک
فحی و دالک کسری و هاه اصلیه ایلر فعل نهی مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقله و برمه
دیمکدر (دهیدندن) (آن که اول کیمسه که دیمکدر) (که بونده اسمدر کیمسه معناسنه) (و ر خود
(واکر خوددن محققدر) (دهنش ضمیرینه که به راجعدر) (فاقه فقر دیمکدر) (و بار آجق
معناسنه (محصول بیت) (اودم و برمه اول کیمسه که بی غارست در یعنی نازک صلوتدر و اکر
فرض آخری فقردن اچق ایدر یعنی اگر چه زیاده فقر اولوب معاشده مخیر ایدر بر مرتبه که
بر نسبه بولماسه اغزینه قویا جق و اغزی آچقندن اچق فالسه * کو فرض خدا نمی گذارد *
از قرض تونیز غم ندارد * کواصلنده که اوایدی (که حرف تعلیل (واو ضمیری بی نماز اولان
که به راجعدر (فرض خدا لامیه) (نمی گزارد ایلر ادا ایلر ذال ایلر یا زانلر املان اکاه
دکلدریش (قرض تو لامیه) (فرض) (و قرض پیشده صفت نجیس خط وارد) (نیز حرف
عطافدر دخی دیمکدر (محصول بیت) (ز برای نماز خدایک فرضی ادا ایلر یعنی اوزدینه مفروض
اولان ادا ایلر شک فرض کنندنده غم طومار یعنی بوریجی ادا ایلر ده بی پروادر که هیچ اداسی
خاطر نشد کار * حکمت * هر چه زود براید دیر نیاید * زودنیز دیمکدر (دیر کیم) (محصول ترکیب)
هر نسبه که تیر حاصل اولور اول نسته جوق زمان اکلمز * قطعه * خاک مشرق شنیده ام که
کنند * بیچهل سال کاسه چینی * خاک مشرق لامیه (و کنندک مقدم مفعول) (با حرف ظرف
(چهل سال ظرف زمان) (کاسه چینی بیابنه) (و کنندک مفعول ثانیه) (محصول بیت) (ایشتمش که
خاک مشرق قرق ییلده کاسه چینی ایدرلر یعنی قرق ییلده فقووری ایدرلر بعضیلر دیدیلر که بونده
خاکدن مراد مملکتلر خاک یلقان پوردیگی کی و در بغداد بو که قرینه در بویه اولنجه خاک
کنندک ظرف مکانی اولور و محصول بویه اولور که دیار مشرق قدیم مسموعدر که قرق ییلده کاسه
چینی بابارلر و لکل وجهه * صد بروزی کنددر بغداد * لاجرم قییش همی بینی * صد یعنی
صد کاسه (بروزی با حرف ظرف (ور و ظرف زمان) (و یا حرف وحدت) (کنندک صد کاسه
مفعول صریحی (بروزی ظرف زمانی) (و در بغداد ظرف مکانی) (لاجرم لاشک و لاجمعه
دیمکدر (محصول بیت) (بوز کاسه بابارلر بر کونده بغدادده لاجرم قییش کور پیور سین یعنی
چوقدر و اوچوز قییش ضمیر صد کاسه بغدادیه راجعدر کاسه چینی به ارجاع ایلین دورودراز
افکاره دوشمش * قطعه * مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * وادی بچه ندرد خبر
از عقل و غیر * مرغک کاف حرف تصغیر قوشچیز دیمکدر (بیضه) (بانک قحیله بونده بمورده
دیمکدر (برون آید جقار دیمکدر) (روزی رزق معناسنه در) (طلبدک مقدم مفعولیدر) (آدی
بچه آدم یور یسی (یعنی اوغلا نجی) (ندارد خبر طومار) (یعنی بخیر در تمیزک اصلی
تمیزدر) (اما عجم بانک حذفله استعمال ایدر) (محصول بیت) (قوشچیز بمورده دن جقار همان
رزق طلب ایدر یعنی بمورده دن جقیدنی کی کزوب دانه دیو شرمکه بشر اما آدمی زاده اناسندن
طوغد قدغه عقل و تمیزدن بخیردر اغزیه مده و بر رزقه الور امر و اکر و بر رزقه اچ قالور
* انکه ناکاه کسی کشت بچیری رسید * وین بکنین و فضیلت بگذشت از همه چیز * ان اسم
اشارتدر (مرغکه) (که حرف بیان) (ناکاه بونده دفعه بلا تدرج دیمکدر) (کسی با حرف وحدت

رد سروری
رد سروری

رد شرح جیبا

رد شعی

بوده معنی چیزی اقتضای دردی لیکن وزن ضرورتند کسی بیورمش (گشت فعل ماضی مفرد
 قائب اولدی دیکدر صار معنایه) وین اشارتدر آدمی بچه به (باحرف مصاحبت) و یا حرف
 ظرف (تمکین قدرت معنایه) بگذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی یعنی تجاوز اولدی
 (همه چیز جمع اشیا در عبارت) (محصول بیت) اول مرغ که بر کرده و بر او غوردن نو غندن
 فرد واحد کامل اولدی هیچ بر مر تبه و اصل اولدی یعنی انسان کی معزز و مکرم اولدی حاصلی
 مقام عزت و کرامت و اصل اولدی اما آدمی زاده تمکین و فضیلت و یا تمکین و فضیلت به جمع
 مخلوقان یکدی یعنی عزت و کرامت به جمع اشیا در ایلری کندی حاصلی تشریف و لغد کرنا
 بی آدم) ایل مشرف اولدی یعنی هر نسته که کج حاصل اولور تیر حاصل اولادن اعز و اکرمدر
 * ابکینه همه جاهست ازان قدرش نیست * لعل دشوار بدست ایدان است عزیز * ابکینه الف
 مدوده و سکون بایله و کاف عجم کسر یله صرجه دیکدر که عرب بزجاج و قاروره در (همه جا هر رده
 دیکدر) (ازان ادات تعلیل در انکی چون معنایه) (دشوار مشکل دیکدر) (بدست با حرف صله
 (ازان به ادات تعلیل در) (محصول بیت) بو بیت ابکی سابق بیی تیر ایدر بیور که صرجه هر رده
 وارد یعنی هر رده بولور هر رده بولور بیور یعنی کلام ادعا بیدر حقیقی دکل انکی چون قدر و قیمتی
 بو قدر یعنی کثیر الوجود اولدی بیچون ذی قیمت دکل افعال مشکل اله کلور یعنی تحصیلی کوچدر
 انکی چون عزیز و معتبردر * حکمت * کارها بصیرت اید و مستعمل بیوردر آید * (محصول ترکیب)
 مصالح صبر ایل حاصل اولور یعنی هر ایش صبر و تأیله ابو حاصل اولور و مستعمل یعنی ابوی
 کیمه ابو مکه سورچر و اولور یعنی یقلور و ایشی ایلر و کلور حاصل اولور * منوی *
 بچشم خویش دیدم در بیابان * که مرده آهسته بگذشت از شتابان * با حرف مصاحبت (و چشم
 خویش لایحه) (که حرف بیان) (مرده آهسته قلبه محمولدر تقدیری آهسته رفتار مرده در و بعضی
 دیدن اصلنده مرده آهسته رفتار ایدی اضافتله ضرورت وزن ایچون اضافتدن قطع اولوب
 همزه و صلا ساقط اولوب فتحه سی داله نقل اولوب و صلا او قنور (شتابان صفت مشبهه در
 (شتابانندن ابو کن معنایه) (محصول بیت) کندی کوزله کوردم که بیابانده آهسته رفتار مرده
 مرد شتابانندن یکدی یعنی یور و مرده آهسته کیدن بجله ایله کیدن سبق ایلدی یعنی منزله اندن
 ایلری و اصل اولدی * سمند باد پای ازک فروماند * شتر یان همچنان آهسته میراند * سمند سبک
 و مچک فتحه لایله صاری و قوله و یا غرآند مستعمل لفظدر اشتراک طریقه (باد پایله اضافتی
 بیابنه در) (باد پایله صاری و قوله و یا غرآند مستعمل لفظدر اشتراک طریقه (باد پایله اضافتی
 مصدر در تکییدن بک معنایه بونده یله دیکدر (فروماند عاجز قالدی دیکدر) (شتر یان
 دوه بی دیکدر) (بان ادات فاعلدر بی معنایه) (همچنان اولکی کی یعنی آهسته آهسته میراند
 سور دی یعنی قالدی (محصول بیت) دیدیم بیابانده سمند باد پایله یورمقدن عاجز قالدی اما
 دوه بی آهسته آهسته دوه سنی سوروب کیدردی هیچ قالدی یعنی بیابانده کندی کوزله بویله
 کوردم * مطایبه * نادان را به از خاموشی نیست واکراین مصلحت بدانستی نادان نبود *
 نادان را (باحرف صله) خاموشی با حرف مصدر (بدانستی و نبود یاری حکایت ایچوندر
 (محصول ترکیب) نادان یعنی جاهله ایسم اولمقدن بک اولماز و اگر بومصلحتی یلیدی نادان
 اولمزدی یعنی سکوت ایدوب خاموش اولق کندی مقدار بی یلمکدن ناشیدر بویله نفس علم
 و معر فدر * قطعه * چون نداری کمال و فضل ان به * کر زبان در دهن نگه داری * (محصول بیت)
 خطاب عام طریقه بیور چونکه کمال و فضلک بو قدر اول بکدر که دیلی اغز که حفظ ایلده سین
 یعنی تکلم ایلده سین * آدمی را زبان فضیحه کند * جوز بی مغز را سبکساری * فضیحه رسوا

دیکدر ضرورت وزن ایچون ناهاه رسمی شکلنده او قنور (جوز بی مغز بیابنه) (جوز چمک فتحه
 قوز معنایه در مغز در مراد ایچدر) (وا حرف صله در) (محصول بیت) انسان دلی رسوای ایدر
 ایچمن قوزی یعنی ایچدن خالی اولان جوزی سبکساری یعنی خفت رسوای ایدر حاصلی انسانی
 دلی و جوزی خفت رسوای و بی اعتبار ایدر زیر جوزی الله الان خفتدن بلور ایچی
 اولد یعنی پس اعتبار ایلوب بیانه آتار (جوزه ادات تشبیه تقدیر ایدر نازد ایلشیر
 * قطعه * خر را ابلهی تعلیم داد * برو بر صرف کرده عمر دایم * خر را با ادات مفعول
 (ابلهی یا حرف وحدت می دادک مفعول اولی خر) (و نایسی تعلیم در) (بر واصلنده بر او ایدی
 ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (ایکجی بر ادات تأکید در) (کرده نک
 عمر مفعول اول صریحی) (و صرف نایسی) (بر و مفعول غیر صریحی) (دایم کرده به قید در
 (محصول بیت) بر ابله برخه تکلم تعلیم ایدردی یعنی انی نقطه کثور مکه قصد ایدردی دایم
 و هر زمان انک اوزره یعنی تعلیمی اوزره عمر بی صرف ایلشیدی (حاصلی دایم ایشی انک تعلیمه
 مصروف ایدی * حکمی گفتش ای نادان چه کوشی * درین سودا بترس از لوم لایم * لوم لامک
 فتحه مصدر در لام یلومدن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن از ایلق معنایه (ولایم اسم
 فاعلدر از ایلچی دیکدر) (محصول بیت) بر حکیم اول ابله دیدی ای نادان نه چالشور سین یعنی
 نه زحمت چکر سین بو سودا ده لایمک لومندن قورق (حاصلی اعتراض ایدن معترضدن صافق
 یعنی ملامت ایدیلرک ملامتدن احتراز ایل * نیاموز دهمانم از تو کنتا * تو خاموشی بیاموز
 از بهانم * (محصول بیت) بو بیت تمه قول حکیمدر (ابلهه دیر که حیوان سندن گفتار او کرمن یعنی
 سندن تکلم او کرمن) (ایمدی سن حیواندن ایسم اولی او کرن) (حاصلی اول سندن سوز او کرمنک
 احتمالی یوق باری سن اندن سکوت ایلکی او کرن * منوی * هر که تأمل نکند در جواب *
 پیشتر آید سخنش ناصواب * (محصول بیت) هر کیمه که جوابده فکر و تأمل ایلده و یا ایلر یعنی
 فکر سز بر نسته به جواب ویره اکثر سوزی ناصواب کلور یعنی خطا واقع اولور * یا سخن
 ازای چوردم بهوش * یا نشین همچو بهایم خوش * یا حرف تردید (سخن ارایک مقدم مفعول
 صریحی در) (و بهوش غیر صریحی) (آرای فعل امر مفرد مخاطبدر اراییدن بزه مک یعنی زینت
 ایلک معنایه در) (محصول بیت) یا سو یلیجک سوزی عقل و فکر ایلده برخو شجه بزه یعنی عاقلانه سوله
 و یا حیوانات کی ایسم او تور یعنی سکوت ایله دینه * مطایبه * هر که بادا ناز خود بحث کند
 تاباند که داناست بداند که نادانست * با حرف مصاحبت (دانازد انا عالم) (و ادات تفضیل در
 (باحرف تعلیل) (بدانند ببله دیکدر) (که حرف بیان) (بدانند لفظه مشتر کدر مضار علیه امر غائب
 یتنده ببله و یا بلسونلر دیکدر (محصول ترکیب) بر کیمه که کندیدن عالمک بر کیمه ایله بحث
 ایلر ایلر که دانادر یعنی دیسونلر که عالمدر دیو بیلور که و یا بلسونلر که جاهلدر و الا کندیدن
 عالمک بحث ایلزدی * بیت * چون در آید به از تو بی سخن * کرچه به دانی اعتراض مکن *
 تویی بای ثانی ضمیر خطابدر (بسخن بادر آید متعلقدر و حرف مصاحبت حرف ظرف دیوب
 معنایه) (چونکه سوزده بر کیمه سندن یک کله دین سوز سوله ده ابو دکل ایتمش (محصول بیت)
 چونکه سندن ابو بر کیمه تکلم و نقطه کله یعنی سوز سو یلمکه باشلیه اگر چه اول سوزی اندن ابوده
 بلور سک اعتراض ایله (زیرا جازدر که اول سوزی بوجهله توجیه ایلده که سنک بیلدیککدن
 اشیه و اوجه اوله * لطیفه * هر که بایدان نشیند نیکی نبیند * (محصول ترکیب) هر کیمه که
 برامزله او تور ایلک کورمز * منوی * کر نشیند فرشته باد بو * وحشت آموزد و خیانت و ربو *
 فرشته) (یا حرف وحدت) (همزه حرف توسط) (همزه حرف وحدتدر دین بیلر ایتمش) (آموزد

رد سروری و شعی

رد شعی

زد شعی

فعل مضارع مفرد غائب او کز نور دیمکدر (ر ب و ر ا ن ک ک س ر ی ل ه ح ی ل ه و م ک ر معنایسته در (محصول بیت)
 کر نشیند ا کز او تور رسه دیمکدر (یعنی بر فرشته دیوایله او تور رسه اول دیودن و حشت و خیانت
 و ر ب و او کز نور (حاصلی اندن او کز ندیکی محض شردن هیچ خبر او کز غم * بیت * از بدان نیکوئی
 نیاموزی * نکند کرک پوستین دوزی * پوستین دوز و صف ترکیبیدر (دوزیدن کورک
 دیکجی (و یا حرف مصدر (حاصلی کوریکجی دیمکدر (مصراع ثانی مقام تعلیلده در (محصول
 بیت) خطاب عام طریقله بیور بر امر زدن ایلک او کز غم سینه ز پرا قورد دن کوریکجی کز
 (یعنی قورد کوریکجی ایلز (ز پرا طبیعتی برنجیک اوزره مجبورلدر دیکجیک اوزره دکل (حاصلی
 قورددن پوستین دوزلک کلدیکی کبی بر امر زدن ایلک کز * پند * مردمان را عیب نهانی
 آشکارا مکن که مرایشان را رسوا کنی و خود را بی اعتماد * مردمان را را ادات تخصیص (عیب
 نهانی بیانه (آشکارا و آشکاره) و آشکارا بمعنایه در (که حرف تعلیل (مرحرف تأکید) (یعنی رانک
 معنایستی تأکید ایدر (محصول ترکیب) مردم کز کبی عینی آشکاره ایلز (ز رانتری رسوای ایدر سینه
 و کندیکی اعتماد سز یعنی سکا هیچ بر نسنه اینا غموب سندن هر کس نفرت ایدر * تشبیه *
 هر که علم خواند و عمل نکرد بدان ماند که کاور آند و تخم نیفشاند * بدان یا حرف صله و دال
 همزه دن بدلدن بان تقدیرنده (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر بکزد دیمکدر مانبدن مانستند
 دبین خطا ایلدی (که حرف بیان) کاو کاف عجمه صغر دیمکدر بقر معنایسته (راند فعل
 ماضی مفرد غائب سر ردی دیمکدر کاو مقدم مفعولی او کز سور دی دیمکدر مراد چفت
 سور مکدر (نیفشاند فعل نفی ماضی مفرد غائب صاچدی دیمکدر تخم مقدم مفعولیدر
 (محصول ترکیب) هر کیمسه که علم او قودی یعنی تحصیل علم ایلدی و علمه عمل ایلدی اول
 کیمسه به بکزد که چفت سور دی و دانه صاچدی یعنی اکین امدی * عبرت * از تنی دل
 طاعت نباید و پوست بی مغز بضاعت را نشاید * تدن مراد شخصددر (وی دلدن مراد
 صاحب قلب ارباباندر زیرا اهل الله اصحاب قلوب دیر مراد شول قلبدر که انده محبت خدا
 و میل آخرت اوله ایلدی بویله اولیان شخصدن طاعت کز (پوست بی مغز بیانه پوستدن
 بونده مراد قبی در که عربجه قشیر دیر (و مغزدن مراد ایچدر فندق و فستق و بادام ایچی کبی
 بضاعت سرمایه (محصول ترکیب) شخص بی قلبدن یعنی بی محبت حقدن و میل آخرتدن
 طاعت خدا کز یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلز بلکه ایلدی بویله در ایچسز قیق دخی
 بضاعت و سرمایه به لایق دکلدر یعنی بیع و شریه لایق اولماز حاصلی تنی قلب قشیری لیه
 بکزد که هیچ بر نسنده بر امر * تشبیه * نه هر که در مجذله چست در معامله درست * نه حرف نفی
 مجموع ترکیبده مصروفدر (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیمسه که بخت وجدلده چست
 و چاکدر معامله ده یعنی تقوا و صلاحده و خدا ایله معامله ده درستدر زیرا نیچه بخت وارد که
 صلاح و تقوای هیچ یوقدر (معلوم اوله که بوسجعه ادات خبر یعنی سین ونا مقدر در چست
 و یادر سست تقدیرنده در * بیت * بس قامت خوش که زیر چادر باشد * چون باز کنی مادر
 مادر باشد * بس چوق دیمکدر (قامت خوش بیانه) (که حرف رابط صفت (زیر چادر لامیه بونده
 چادر دن دالک فحیله عورتلر بوردیکی چارمر ادر که دیار عریده اکثر عورتلر آنی استعمال ایدر
 (باز کنی آچه سین دیمکدر) مادر مادر لامیه در معلوم اوله که چون دن ضمیر غائب محذوفدر ضرورت
 وزن ایچون چونش تقدیرنده (محصول بیت) چوق کوزل قامت که چادرالنده اولور یعنی چارالنده
 چوق قامت لطیف و موزون کور بنور اما چونکه اول چاری اوشتندن آچه سین و کوره سین انک اناسی
 اولور و یا اول چار صاحبک اناسنک اناسی اولور یعنی صورنا کوزل کور بنور اما حقیقتده برایشلی قاری

روشنی

اولور حاصلی ظاهره اعتبار یوق حکم باطنکدر * حکمت * اگر شهاهمه قدر بودی پس
 شب قدری قدر بودی * ایکی بودی ده یا حرف حکما در (محصول ترکیب) اگر کیمه لری جیعا
 قدر کیمه سی اولیدی قدر کیمه سی بی قدر و بی اعتبار اولوردی بعضی نسخه ده بی قدر برینه
 چه قدر واقعدر * بیت * کرسنک همه لعل بد خشان بودی * پس فیت لعل و سنک یکسان
 بودی * لعل بد خشان لامیه (بودی ده یا حرف حکما در ایکی برده یسله (محصول بیت)
 اگر هر بر طاش لعل بد خشان اولیدی پس لعل و طاشک فیتی یکسان اولوردی یعنی ایکی سنک
 بر اولوردی فیتی امدی قلیل الوجود اولانک اعتباری ز یاده ایش کثیر الوجود اولاندن * حکمت *
 نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیبا دروست کاراندر دن دارد نه پوست * بصورت یا حرف
 ظرف (سیرت زیبا بیانه سیرت خلق معنایسته در (زیبا صفت مشبهه در یا راشق و یا قشقی دیمکدر
 (دروست اصلنده در اوست اوضمیری که به راجعدر) اندرون بونده قلب معنایسته در (پوستدن
 مراد ظاهر خالدر (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیمه صورتده ابودر سیرت زیبا انده در
 یعنی هر کس که صورتده و سپاده ابو و کوزلدر اولیه دکلدر که انده سیرت زیبا و اخلاق حسنه
 اوله بلکه بعضیسی بویله و بعضیسی خلافجه در ز را ایش قلبکدر پوستک دکلدر یعنی مصلحت
 باطنکدر ظاهرک دکلدر حاصلی هر کسک باطنده ندر ایلک کرک ظاهرینه دکل * قطعه *
 توان شناخت یک روز در شمال مرد * که تا بکش رسیده ست پایگاه علوم * شناخت بونده
 شناختن معنایسته در (شمال مرد لامیه در اخلاق مرد دیمکدر هر هونددر) (که حرف
 بیان) تا حرف انتها (بکش ضمیر مرده راجعدر) پایگاه یا کسکونیه مرتبه دیمکدر (علومه
 اضافت لامیه در (محصول بیت) آدمک اخلاق و اطوارندن برگزیده بطنک ممکندر که نریه دکل
 ابر شمشدر مرتبه علومی یعنی اخلاق و اطوارندن کسکک مرتبه و مقام علومی نه حدده
 و اصلدر بطنک اولور * ولی ز باطنش امان مباح و غره مشو * که خبث نفس نکردد بسالها
 معلوم * ولی ادات استدرک (باطنش ضمیری (مرده راجعدر) (که حرف تعلیل) (خبث نفس لامیه
 (محصول بیت) اما باطنندن امان و مغرور اولمه ز را خیانت نفس بیلازمه معلوم اولور * تخویف *
 هر که بازرگان سبزه خون خودر یزد * (محصول ترکیب) هر کیمه ا کابرله بلع و عناد ایلر سه
 کندی قاتی دوکر یعنی کندی کندی هلاک ایدر ز را کابرله چیشماز * قطعه * خویشین
 رازیک می بینی * راست گفتدیک دویزند لوح * می بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین
 دیمکدر (خویشین مفعول اولی) (و بزرگ تانیسی) (راست بونده کرچک معنایسته) (بینه فعل
 مضارع مفرد غائب کرر دیمکدر) (یک مفعول اولی) (و دو تانیسی) (لوح لایک ضمی
 و جیم عربله شاشی دیمکدر احوال معنایسته (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیور که کندیکی
 اولور کورر سین کرچک دیدیلر و یادیمشدر که شاشی بزی ایکی کورر یعنی سن غرور و تکبر کدن
 کندیکی اولور کورر کاک شاشنک بزی ایکی کورر بکی کبی فاسدن ز را و نه سی یوقدر * زود بینی شکسته
 پیشانی * تو که بازی بسر کنی با قوج * زود زنک ضمیمه تیر دیمکدر ظرف زماندر (بینیک
 شکسته مفعول اولی) (و پیشانی تانیسی بازی او یون دیمکدر) (کنیک مفعول صریحی) (و بسرله
 (باقوج غرصر بجلری) (قوج لفظ مشترک کز کسله فارسی بینه) (محصول بیت) تیر زمان
 النکی شکسته کورر سین سن که باشکله قوچله او یون و یئارسین یعنی کله کله قوچله طوقشور سین
 ترکیده قوج جیم عجمه در قافیه رعایه ایچون بونده غرنی اوقفور قدر * پند * نیچه باشیر و مشیت
 باشیر کار خرد منند آن نیست * معلوم اوله که بونک کبیر بمقدره ملحوظدر (باشیر یا حرف
 مصاحبت و یا حرف صله) (باشیر یا حرف صله) (محصول ترکیب) (ارسلانله نیچه طوشنق

روشنی

روشنی

و یا از سلاطین بچه اورمق و یومروغی شمشیره اورمق عقلا ایشی دکلدر زیر انلر کنیدی نهله که به
 صالماز و مضرتدن احتراز ایدرلر * بیت * جنک و زور آوری مکن بامست * پیش سر بچه در بغل نه
 دست * زور او وصف تر کییدر (آور یندن زور کتور بچی (و یا حرف مصدر زور اورلک دیمکدر
 (بامست یا حرف مصاحبت (پیش سر بچه لامیه (سر بچه قوی وغالب معناسنددر (بغل بالک
 وغین معجه نک قجه لریله قوالتی دیمکدر (نه نونک کسری وهاء اصلیه ایله فعل امر مفرد
 مخاطبدر (نهیدندن مستقبلانده نونک قجه مستعملدر (نه نهادندن در دینلر سهوا بلسلر (دست
 مفعول صریحی (و در بغل غیر صریحی (و پیش ظرف مکانی (محصول بیت) مست ایله جنک
 و زور کتور بچک ایلله یعنی انکله محاربه و مقالله ایدوب اکاقوت بازوی کوسترمه پس قوی
 وغالب کیمسه نک اوکنده الکی قوالتو عکله قو یعنی انکله جنک و جدال ایدوب خصوصت
 کوسترمه * تحذیر * ضعیفی که باقوی دلاوری کنند یار دشمنست در هلاک خویش *
 ضعیفی یا حرف وحدت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (و یا حرف مصاحبت (دلاور
 وصف تر کییدر آور یندن بهادر معناسنددر (یار دشمن لامیه (هلاک خویش ده بویه در
 (محصول ترکیب) بر ضعیف که قویه برابر دلاورلک ایلله واکا بهادرلق کوستره یعنی اکا بهادرلق
 صتا و کنیدی اکا کوره دلیر طوته کنیدی هلا کنده دشمنک معین و ناصر بدر * قطعه * سایه
 پرورده راجه طاقت آن * که رود بامبار زان بقتال * سایه پرورده کولکده بلسلمش (یعنی ناز و نعمت
 ایچنده بیومش (ورا ادات تخصیص (طاقت آن لامیه در) که حرف بیان (یا حرف مصاحبت
 (بازر بهادر دیمکدر (والف و نون ادات جمعدر (بقتال یا حرف صله (قتال مفاعله بانک مصدر
 ثالثیدر (بامبار زان روده ده) قتاله ده متعلق اولوق جائز (محصول بیت) سایه پرورده نک نه
 قدرت و طاقتی اوله اول نسمیه که بهادر ارزلرله جنکه و مقاتله به واره * سست بازو بجهل میفکند *
 بچه بامرد آهنین چنگال * سست بازو وصف تر کییدر بازوی ضعیف کیمسه دیمکدر (بجهل
 (یا حرف مصاحبت (میفکند فعل مضارع مفرد غائب بر آغور دیمکدر (بچه مفعول صریحی
 (و بجهل و بامرد غیر صریحی (مرد آهنین چنگال بیانه در) آهنین چنگال وصف تر کییدر
 دمور قنقلی (یعنی بچه لی دیمکدر (محصول بیت) ضعیف بازوی اولان کیمسه جهله دمور بجهلی
 اولان کیمسه به بچه بر آغور یعنی انکله بچه طور نشور آهنین چنگال قوی بازو یندن کایتدر و محکمه
 بجهلیدن عبارتدر * توبیخ * هر که نصیحت نشود سر ملامت شنیدن دارد * سر بونده سودا
 وهوس معناسنددر (محصول ترکیب) هر کیمکه نصیحت دیکلر یعنی قبول ایلر ملامت ایشتمک
 سودا سینه طوتار حاصلی ازار لیمق سودا سینه طوتار (یعنی ازار اتمق استر * بیت * چون نیاید نصیحت
 در کوش * اگر کوش سرزنش کم خاموش * نصیحت در کوش تقدیری (نصیحت در کوشنددر
 (اگر کوش سرزنش کم تقدیری (اگر سرزنش کممت (و یا اگر سرزنش کم در (خاموش فعل
 امر مفرد مخاطبدر ایدر اول دیمکدر (محصول بیت) چونکه نصیحت قو لکله کر مزا کرین
 سکا تو بچ و سرزنش ایدر سیم اول * اطلعه * بی هزان هزمندان را تواند دیدن همچون
 شکان بازاری شک شکار یابند و مشغله برارند و پیش آمدن نیارند * سکان بازاری بیانه (شک
 شکار یده بویه در) مشغله غوغا (بر آرند فالدر لر دیمکدر (نیارند فعل ثنی مستقبل جمع غائبدر
 (یار یندن قادر اولمازلر دیمکدر (بر مصدری دخی یارستن در قدرت معناسنددر (پس نیاردی
 ارستن دن اخذ ایدن سهوا بلس (محصول ترکیب) هنر سزلر هنر لیری کورمکد قادر اولمازلر
 یعنی انلرله برابرلک ایدر منزل و معارضه و مقابله قبله منزل بازار ایلری کی که آوایشی کوردر و غوغا
 و غوغا فالدر لر یعنی ایدر لر وایلری کلکه قادر اولمازلر * تحذیر * سفله چون بهتری کسی

رد این سید علی و سروری

ردشعی

بر نیاید

بر نیاید بخش در بوسه ن افند * بر نیاید چیشامز (یعنی مقابله و معارضه ایدر) (محصول ترکیب)
 سفله کیمسه یعنی دنی و ناکس چونکه هنزه و یا هنزه بر کیمسه ایله چیشامز یعنی مقابله و معارضه
 ایدر مر خجانه غیبتنه دوشر حاصلی اردنجه قدح ایلکه باشلر * بیت * کند هر آینه غیبت حسود
 کونه دست * که در مقابله کنکش بود زبان مقان * هر آینه البته دیمکدر (غیبت غین معجه نک
 کسری و بالک قجه بر کیمسه اردنجه غائبانه سو بلکه درلر شول سوزی که ایشتمشکی تقدیرجه
 معلوم اوله اگر اول سو بلدیکی سوز کر چکسه غیبت درلر واکر کذب و دروغ ایدر بهتان درلر
 (حسود کونه دست بیانه در) کونه دست وصف تر کییدر قصه الی دیمکدر نسمیه قادر اولمان
 کیمسنده مستعملدر (که حرف تعلیل (کنک کاف اول عربی و مضمومدر (و کاف ثانی عجمی
 (معلوم اوله که نون ساکنندن صکره اخرده کاف واقع اولسه البته عجمدر فاحفظ (شین
 ضمیر حسوده راجعدر (اما معناده مقاله مقیددر (محصول بیت) حسود کونه دست یعنی عاجز
 بی قدرت البته غیبت ایدر حاصلی غیبتن قومازلر بر مقابله ده مان مقالی کنک اولور یعنی دلی طولور
 نطقه قادر اولمازلر (کنک کاف عجمک منیمله فصیحدر دین خطا سو بلس * شکایت * اگر جور
 شکم نسمی هیچ مرغی در دام نیفتادی بلکه صیاد دام نهادی * جور شکم لامیه (نسمی
 (یا حرف حکایه (مرغی یا حرف وحدت (در دام در حرف صله (بفتادی یا حرف حکایه
 (صیاد مبالغه ایله اسم فاعلدر آوچی دیمکدر (شهاد فعل ثنی حال ماضی مفرد غائب (و یا حرف
 حکایه (محصول ترکیب) اگر جور شکم یوق ایشم منه یعنی اچلق بلاسی بوغیش سه هیچ بر مرغ
 دامه دو شمر دی بلکه آوچی دوزاق قورمز دی ن را بوغزد دی اولسه مرغ دامه وار مز دی
 * غیبت * حکیمان دیرد بر خوردن و عابدان نیم سیر و زاهدان ناسد رمق و جوانان ناطبق بر کیدر
 و بران ناعرق کنند اما قلندر آن چند آن که در معبد جای نفس نماند و بر سفره روزی کس *
 حکیم کچ کچ (یعنی سیرک برلر تا کیم طعام هضم اوله (و عابد نیم سیر (یعنی تمام طویمازلر (نا حرف
 انتها (سدرمق مصدر مک مفعول نه اضافتدر رمق سید دیمکدر (رمق جانک صو کییدر) مراد
 اولیچک جه بیک برلر دیمکدر (نا حرف انتها (طبقدن مراد ایچندن بیک بین اسبابدر سخن
 و تپمی و طلاس کی (بر کیرند فالدر لر دیمکدر (نایته حرف انتها (عرق کننددر لیه لر دیمکدر
 (معدمه معیک فنی و عینک کسریله و معیک کسری و عینک سکونه انسانیده حیوان جنسک
 شیردانی برنده مستعملدر (یعنی تحریف ایدوب شردن داید کار بدر (جای نفس لامیه در) نماند
 فعل ثنی مستقبل مفرد غائب فالیه دیمکدر (روزی کس لامیه (محصول ترکیب) حکیم کچ کچ
 بیک برلر تا کیم ید کار ی هضم اوله و عابد یارم طویبجه یعنی تمام طرق اولیچجه بجز وزاهدلر
 سیدر معجه یعنی جانی شده حفظ ایلک مقدار بجه حاصلی اولیچک جه و جوانلر اوکلر ندن ظرف
 طعام فالقجه یعنی ایچنده اولاق دو کدجه و برلر درلر بجه اما قلندر لر اولقدر لر که معدمه نفس
 بر قالمیه و سفره ده کیمسه نک رزقی و نفقه سنی یعنی جوانلر طبقده بیک فالما بجه برلر اما قلندر لر
 سفره ده اتمک دخی فالما بجه برلر و جائزدر که خوردن قل امر غائب اوله یعنی هر طائفه مذکور
 اولان مقداری یسوزلر دیمک اوله * بیت * اسیر بند شکم راد و شب نگیرد خواب * شبی معدمه
 سنی شبی زدنشکی * اسیر بند شکم لامیه و بیانه در (بند شکم مجازدر) (وراد آت تخصیص (نکیردک
 خواب فاعلی (و اسیر بند شکم مقدم مفعولی (و دوشب ظرف زمانی (شبی یا حرف وحدت
 (معدمه معیک کسری و عینک سکونه ذکر اولان کی در) سنی به اضافتی بیانه در (و یا حرف نسبت
 طاشه مشوب معدمه دن (یعنی زیاده طوقلقدن طاش کی بکشمش معدمه دن دیمکدر (دلشک
 وصف تر کییدر کوکلی طار (و یا حرف مصدر کوکل طار لغی دیمکدر (محصول بیت) شکم قیدینه

مطلی

ردشعی

ردشعی

اسیر اولان کیمسه بی ایکی کیجه او یقو طوعن یعنی ایکی کیجه او یقو او یماز بر کیجه زیاده چوق بیک
 بیک نعلتندن و بر کیجه طعام یعنی بیک بولدیغی اجلدن کوکلی طار لغسندن * وعظ * مشورت
 بازانان تباهست و سخاوت بامفسدان کاه * محصول ترکیب * زلزله مشورت فاسد در و مفید لزه
 سخاوت و کرم کاه زیرا فسادینک از دیادینه باعثدر * بیت * ترجم بر بلیک تیرزدندان * ستمکاری
 بود بر کوسفتندان * بلیک تیرزدندان بیایینه در (ستمکار ظالم دیمکدر) و یا حرف مصدر (محصول بیت)
 کسکین دیشلی قبله ترجم ایدوب اتی اسیرک ستمکار ق یعنی ظالم مصدر قبولاره حاصلی ظالماره
 مهر و محبت مظلوماره جفا و ظلمدر دیمکدر * پسند * هر کرا که دشمن در پیشست اگر نکشد
 دشمن خویشست * (محصول ترکیب) هر کیمک که دشمن او کند در اکر اتی اولدر مزسه
 کند بی به دشمندر زیرا دشمن فرصت بولنجبه اتی اولدر * بیت * سنک دردست و مار بر سر
 سنک * خیره رایی بود قیاس و درنک * خیره رایی وصف ترکیبدر الحق فکرلی دیمکدر (و یا
 حرف مصدر در الحق وضعیف فکر لیلک دیمکدر) (درنک دالک فتنی و کسر یله و رانک
 قبحیله اکلنک دیمکدر) (محصول بیت) طاش الکده اوله و ییلان بر طاشک اوززنده اوله الحق
 فکر لیلکدر قیاس و درنک یعنی اورایمعی و اورمایمعی دیو قیاس و زرد ایلک فکرک فسادنددر
 * و گروهی از خردمندان بخلاف این مصلحت دیده اند و گفته اند که در کشتن بنده یان تأمل
 اولیزست بحکم آن که اختیار باقیست توان کشت و توان هشت تا اکر بی تأمل کشته شود
 محتملست که مصلحتی فوت شود که تدارک مثل آن ممنوع باشد * گروهی یا حرف وحدت (گروه
 کاف بحکم و رانک ضمه ل یله بلوک معناسنه در) کشتن بنده یان مصدرک مفعولیه اضافتدر
 (بنده بند باغ معناسنه در که عریجه قید دیرل) (و یا حرف نسبت بنده منسوب دیمکدر یعنی
 محبوس) (و الف و نون ادات جمعدر محبوسدر دیمکدر بعض نسخه ده بند کان واقعدر) کشت
 کشتن و هشت هشتن معناسنه در صالیورمک یعنی ترک ایلک (نا حرف تعلیل) (کشته شود
 اسم مفعولدر مفعول اوله دیمکدر) (محتمل اسم فاعلدر افعالی باشند) (که حرف بیان) (مصلحتی یا
 حرف وحدت) (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان) (تدارک مثل آن مصدرک مفعولیه
 اضافتدر و لامیه در) (ممنوع اسم فاعلدر افعال باشند) (محصول ترکیب) اما بر بلوک عقلادن
 بونک خلافتی مصلحت کور مشارددر و دیمشکر که محبوسلری قتل ایلکده تأمل اولیر کدر یعنی قتلده
 مجله ایلامک کرک اول سبیل که اختیار باقیدر قتل ممکن و ترک ایدوب از ایلک ممکن زیرا اکر
 تأملسز قتل اولور ایسه احتمالدر که بر مصلحت فوت اوله که اول مصلحت کبی نک تدارکی
 ممنوع اوله یعنی قتل سبیله فوت اولنجبه تدارکی ممنوع اولور بهر حال * منوی * نیک سهلست
 زنده بی جان کرد * کشته را باز زنده نتوان کرد * نیک بونک کبی بر زده محکم معناسنه در قتی
 آساندر دیمک اولور (زنده کردک مقدم مفعول صریحی) (و بی جان غیر صریحی) (و کرد کردن
 معناسنه در) (و کشته نتوان کردک مفعول اولی) (و زنده مفعول ثانیه) (و باز زمان معناسنی متضمندر
 (محصول بیت) قتی قولایدر زنده بی جانسز ایلک یعنی زنده نک جان المی امامقولی بنه جانلی
 ایلک ممکن دکل * شرط عقلست صبر نیرانداز * که چورفت از کان نیاید باز * شرط عقل
 لامیه و مقدم خبر (و صبر نیرانداز مؤخر مبتدا و لامیه) (و نیرانداز وصف ترکیبدر اندازیدن
 انداختن دن دینار سهوا بیلشکر) (که حرف تعلیل) (از کان رفته متعلقدر) (نیاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب) (بازینه دیمکدر) (محصول بیت) شرط عقلدر نیراندازک صبری یعنی اوقی آمازدن اول
 دوشه جک بری ملاحظه ایلک کرک زیرا چونکه اوق یایدن کندی یعنی چوقدی بنه عودت
 ایلز * نصیحت * حکمی که باجهال در افتد باید که عزت توقع ندارد * بعض نسخه ده توقع

رد این سید علی و سروری

عزت واقعدر اضافتله * و جاهلی که بزبان آوری بر حکمی غالب آید عجب نیست که سنکست
 جوهری رایی شکند * بر حکمی که جهله ایله جمع اولوب مختلط اوله کر کدر که انلردن عزت
 امید ایلیمه و بر جاهل که تکلمه بر حکمی غالب اوله عجب دکلدر که طاشدر جوهری کسر ایدر
 * بیت * نه عجب کر فرورود نفسش * عندلیبی غراب هم قفسش * نه حرف نفی (فرورود
 لغتده اشاعه کیده دیمکدر اما استعمالده باتمق معناسنه در تنکه تر کیده سنی باندی دیرل) (نفسش
 شین ضمیر ضمائر قبل الذ کر طریقله عند لامیه راجعدر) (عندلیب بلبله دیرل) (و یا حرف وحدت
 (غراب مبتدا) (و هم قفس خبری و جمله صفت عند لب در) (قفسی عرب صادله استعمال ایدر
 و عجم سنبله) (محصول بیت) نه عجب یعنی عجب دکل اگر نفسی بتارسه عندلیبک که غراب هم قفسی اوله
 یعنی قفسدشی اوله (حاصلی غرابک آوازی عندلیبک آوازی بصرسه عجب دکل * بیت *
 کر هیزند زان و باش جفای بند * تادل خویش نیازارد و درهم نشود * او باش جمع صیغه سبیله
 مستعملدر لوندان معناسنه و بعضلر دیرلر که مفردی بوش در قلب بعض طریقله جمع اولدی
 (جفای یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (نا حرف تنبیه) (دل خویش لامیه) (و نیازار دکل مقدم مفعولی
 نیازارد لفظ مشترکدر فعل نفی مستقبل ایلنه نهی غائب یلنده و یا انجمنین دیمکدر) (درهم
 لغتده قرشورش دیمکدر اما بونده بحضور معناسنه در) (نشود بنه مشترکدر بحضور اولیه و یا
 اولسون دیمکدر) (محصول بیت) اگر هیزند ارادل و اسافلدن جفا کور رسنه البته کندی
 کوکلی انجمنیه و یا انجمنسون و بحضور اولیه و یا اولسون * سنک بد کوهر اگر کاسه زرین شکند *
 قیمت سنک نیفزاید و زر کم نشود * سنک بد کوهر بیایینه (کاسه زرین ده بویه در) (زر التون
 (و یا حرف نسبت) (و نون حرف تأکید) (شکند فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط واقعدر صبرسه
 دیمکدر) (قیمت سنک لامیه) (نیفزاید فعل نفی مستقبل آریمن) (یعنی زیاده اولماز) (قیمت زر مبتدا) (و نشود
 خبر مبتدا) (و کم خبر نشود در و اسمی تحتند قیمت زره راجع ضمیردر) (محصول بیت) سنک بد کوهر
 یعنی بد اصل اکر التوندن کاسه بی صبرسه یعنی شکست ایدر سه اول سنک قیمتی زیاده اولماز (و کاسه
 مکسورک زری قیمتی اکلن) (حاصلی کسر یله جوهر بنه نقصان کلز که قیمتدن قاله) (و قیمتنه نقصان
 کله) (بوییت ضرب مثل حکمنده واقعدر زیاده شهرتندن * لطیفه * خردمندرا که در زمره
 اجلاف سخن صورت بنند شکفت مدار که آواز بر بط باغله دهل بر نیاید و بوی عبیر از کند سیر
 فروماند * خردمندرا را حرف تخصیص (که حرف بیان) (زمره زانک ضمی و میمک سکونیه بلوک
 معناسنه در اجلا فاضافت بیایینه در) (اجلاف جلفک جه در غلیظ طبعی یایس اولان کیمسه به دیرل
 (سخن بنند دکل مفعول اولی) (صورت ثانیهی شکفت شبنک و کافک ضمدر یله و کسر یله به عجب معناسنه
 اسمدر کسر یله به تخصیص ایدر لریلر لایمش) (مدار فعل نفی مفرد مخاطب طلوعه دیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (آواز بر بط لامیه) (بر بط ایکی بانک فتحه ل یله و سکون رابله قو زدر) (با حرف مصاحبت) (غلیظه
 دهل لامیه) (بر نیاید چیقماز یعنی طاوول یا نتیجه آوازی ظاهر اولماز) (دهل دالک و هانک ضمدر یله طاوول
 معناسنه در) (بوی عبیر لامیه غیر عینک فتنی و بانک کسر یله کوزل قوقولی اون کبی برنسنه در) (کنند
 سیرده لامیه در) (کنند کاف بحکم فتنی و سکون نونله چرکین قوقویه دیرل) (سیر سبنک کسر یله
 صر مساق معناسنه در) (فروماند فعل مضارع مفرد غائب بونده مغلوب اولور دیمکدر
 (محصول ترکیب) (رعافک که اجلاف و ناسازلر بلوککنده سوزی صورت بغلامر یعنی انلر اراننده که
 سوزی رونق و التفات بولوب مسوع اولماز عجب مدار) (یعنی عجب طوعه زرقبوز آوازی طاوول ایله
 چیقماز) (یعنی طاوول یا بنده آوازی ایشیدلر و عبیر قوقوسی صر مساق قوقوسندن مغلوب اولور) (یعنی
 صر مساق قوقوسی غیر قوقوسین بصرار) (زیرا لطیف قوقونک خیت قوقویاننده ظهوری اولماز

رد شرح جیعا

* مثنوی * بلند اوز نادان کردن افراخت * که دانای بی شرمی پنداخت * بلند اوز نادان پناهی
 و مبتدا کردن افراختك مقدم مفعولیدر (وافراخت فعل ماضی مفرد غائب بوجه تندی و قالدردی
 دیمکدر زیاده يك چاغر مقدرن عبار تدر (جمله فعلیه خبر مبتدا در) بلند اوز وصف ترکیبیدر
 یوکسك اوزلی دیمکدر (بلند اوزی اضافتدن قطع ایدنر اسلوب عجمه واصل دکلر ایش (کردن
 افراختك معناسنی اقدام و هجوم ایلر تفسیر ایدنر معنای مقصوده مخالف سولسلر (که حرف رابط
 صفت (دانارا را اادات مفعول (باحرف مصاحبت (بی شرمی باحرف مصدر حیا سولسلر لغله دیمکدر
 (پنداخت لغته اندی دیمکدر (اما بونده ناساز کلماته بو که غلبه ایلدی دیمکدر (پنداختك دانا
 مفعول صریحی (و بی شرمی غیر صریحی (محصول بیت) یوکسك اوزلی بر نادان بونین بوجلدی
 یعنی يك چاغردی شویله که بر دانای حیا سولسلر لغله مقلوب و مقهور ایلدی (زیرا جمله ادم اوزرینه
 يك چاغر معنی بر معرفت اکر * نمی داند که اهنك حجازی * فرو ماند ز بانك طبل غازی * نمی داند
 فعل نفی مستقبل بیلز دیمکدر (که حرف بیان (اهنك بونده اوز معناسنه در حجازی به اضافتی بیانیه
 (معلوم اوله که علم انعامك اصولی در در اولکسی راستدر که جیبی نغماك اصلیدر ایتکجیبی عراقدر
 او جیبی زیرافکننددر در دنجیبی اصفهاندر بودرتدن هر برینك ایکی فرعی وارلیکن بز بونده
 لازم اولانی بیان ایدر ز انحق پس عراقك ایکی فرعی وار بری مایه و بری بوسلك در و هر ایکی
 فرعدن مخرج اولان نغمه آواز دیرلر پس مایه و بوسلكك آواز سی حجاز در حافظه (پس شرا حك
 حجاز اون ایکی مقامدن بر مقامك اسمدر دیدکری باطل ادادر که محض جهلدن ناشیدر
 و بعضی علم انعام برینه علم موسیقی دیمش خطه ایش زرا موسیقی صافی ترغانتدر غیري نسنه
 دکلر (اهنك حجازی مرهوندر (فرو ماند سابقا مذکور اولان کیدر (بانك طبل غازی لامیه
 و بیانیه در (طبل طاوول معناسنه در (غازی لفظ مشترکدر اهل غزایه و جانباز دیرلر لیکن طبل
 غازی طاووله دیرلر طبل بازدن احتراز ایچون (پس بونده جانباز طاوولی دین خلی پهلوانلق اظهار
 ایش (محصول بیت) بلند اوز نادان بیلز که اهنك حجازی یعنی آواز حجازی طاوول آوازندن بت رقالمور
 یعنی انك باندنه ایشدلمز زرا طاوولك باندنه بوری و صورنای وزیل و بولر کیلر ایشیدیلور انحق
 (نازك نغمه که انسان خنجره سندن پیدا اولور قنده ایشیدیلور * حکمت * جوهر اکر در
 خلایق افتد همچنان نفیسست و غبار اکر بر فلک رسد هنوز خسبست استعدادی تربیت در یغست
 و تربیت نامستعد ضایع خاکسترا کر چه نسب عالی دارد که آتش جوهر علویست ولیکن چون بنفس
 خود هنری ندارد یا خاک برابرست قیمت شکر نه از نیست که ان حاصبت و یست * خلایق خاک فتنی
 و کسریله چرکاب معناسنه در (همچنان کذلک معناسنه در یعنی دوشمزدن اولکی کی (هنوز الان
 دیمکدر بعضی نسخه ده همان واقعدر هنوز برینه (استعدادی تربیت بیانیه و مبتدا (ودر یغست
 خبری (و تربیت نامستعد مصدرک مفعولنه اضافتدر و مبتدا و ضایع خبری (خاکستر کول (نسب عالی
 بیانیه (که حرف تعلیل (آتش مبتدا (جوهر علوی خبری (باحرف ظرف (نفس خود بیانیه (هنری
 باحرف وحدت و یا تکبر (محصول ترکیب) جوهر اکر خلا به ده دوشمزه بنه نفیسدر یعنی ذاتنه
 تغیر و نقصان کلز و غبار اکر فلکده ایشور سه بنه همان خسبدر یعنی مقام شریفه وصول ایلر
 خاستدن چاقوب شریف اولمز تریشمزه قابلیت ظلم و حیفدر یعنی استعدادی اولان کیمسه فی تربیه
 ایلیوب اقبال ایلک ظلم و حیفدر و نا قابلی تربیه ایلک ضایعدر کول اکر چه عالی نسب طو تار یعنی
 نسبی عالی در زرا آتش جوهر علویدر زرا عناصرك جیبعدن اعلادرا اما کولک چون کندی نفسنده
 جوهری بوقدر خاکله برابرندن چوق تفاوتی بوقدر شکرک قبی قشندن دکلر بلکه اول
 قیمت و اعتبار کندی خاصیت و خاصه سیدر * مثنوی * چونکنعان را طبیعت بی هنر بود *

رد شرح جیعا
رد شرح جیعا

رد شرح جیعا
رد ابن سید علی

رد شعی

البحر والحدی

پیرزادکی قدرش بنفروزد * کنعان حضرت روح علیه السلام کندینه عاصی اولان اوغلیدر که سائر
 مشرکله طوفانه غرق اولدی (را اادات تخصیص پیغامبر و پیغمبر و پیامبر و پیغمبر بزمعنا به در خبر
 ایلنجی دیمکدر (بریدندن) کاف عجم هاه رسمیدن بدلدن (و یا حرف مصدر (بنفروزد فعل نفی ماضی
 مفرد غائب افزودندن که لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده متعدیدر که قدر مفعولیدر (محصول بیت)
 چونکه کنعانك خلقت و طبیعتی هنر سز ایدی پیغمبر اوغلی اولق قدر بی ار ترمیدی بلکه سائر
 مشرکانه بیلر غرق اولدی (فکان من المرقین) انك حقه در * هنر نمای ا کرداری نه کوهر *
 کل از خاست و ابراهیم از ازر * هنر بملک مقدم مفعولیدر کوهر دن مراد بونک کی برلده اصلدر که
 نسبدر از حضرت ابراهیم علیه السلام بابا سیدر که تار بوناردی (محصول بیت) هنر کوستر اکر
 وار یسه کوهر و نسب کوسترمه کورمز مبین که کل دیکندن طوغرو پیدا اولور و ابراهیم از رذن
 پس اصله و نسب اعتبار بوقی بلکه ذاته و حسیه در * لطیفه * مشک انست که بیونده ان که
 عطار بگوید دانا چون طبله عطار ست خاموش و هنر نمای و نادان چون طبل غازیست بلند
 اوز و میان نهی * بیوید فعل مضارع مفرد غائب بوییدنن لازمه متعدی بیننده مشترکدر
 بونده لازمدر قوق و بره معناسنه (طبله عطار لامیه در طبله عطار اولدر که عطار دیار عرب
 و عجمه بر طبله به انواع میخراقی ترتیب ایدوب صتار اما رومده بواسلوب اولمز (هنر نمای وصف
 ترکیبیدر نمایندن هنر کوستریمی دیمکدر (بلند اوز وصف ترکیبیدر (میان نهی ده وصف
 ترکیبیدر ایچی بوش دیمکدر (محصول ترکیب) مشک اولدر که صکندی قوقه یعنی قوقوسی
 چیه اول دکلر که یعنی عطار سولسلر عطارك تعریفله اولان مسکه اعتبار بوقدر عالم
 طبله عطار کی اسمدر و هنر کوستریمی یعنی تصلف ایلیوب اظهار هنر ایلر اما نادان
 طاوول کی بلند اوز و ایچی بوشدر یعنی همان او کیمه سی وارانحق اما هنر دن بی بهره در طبل
 غازی بی جانباز طاووله تخصیص ایلین طاوول کی میان نهی در * قطعه * عالم اندر میان
 جاهل را * مثلی گفته اندن صدیقان * میان جاهل لامیه (جاهلدن مراد جنسیدر (ورا
 معاده عالمه قیددر عالم را میان جاهلان تقدیرنده در مرهوندر (مثلی باحرف وحدت (مراد مثلدن
 تمثیلدر (صدیقان صدیقك جمیدر صادق و دال مشددك کسره لریله صفت مشبهه در (محصول بیت)
 جهله ار اسنده عالم بر تمثیل سولسلر صدیقار اول تمثیل بیت ناندنر * شاهدهی در میان
 کور انست * مصحفی در میان زندیقان * شاهدهی باحرف وحدت (مصحفی ده بویه در
 (زندیقان (زانك و دالک کسره لریله (زندیقك جمیدر ملحدان معناسنه (یعنی حشر اجساد
 قائل اولیان ظالمدر (محصول بیت) جاهلار ار اسنده عالمك مثلی بر محبوبدر کورلر ار اسنده
 و بر مصحفی زندیقار اسنده یعنی بونلر بکرز عالم جهله ایچنده * بند * دوستی را که بهیمری فراچنك
 آرند نشاید که یکدم بیازارند * دوستی (باحرف وحدت و را اادات مفعول (که حرف رابط صفت
 (باحرف ظرف (و عمر بونک کی برلده مدندن عبار تدر (و یا حرف وحدت بر مدنده و بر زمانده
 دیمکدر (فرا بونک کی برلده اادات صله در (چنکدن مرادال در (آرند فعل مضارع جمع غائبدر
 (یکدم (باحرف ظرف (و دم نفس وساعت معناسنه در بر مدنده و بر ساعتده دیمکدر (بیازارند
 فعل مضارع جمع غائب انجیده لری دیمکدر (محصول ترکیب) بر دوستی بر مدنده اله کتوره لری یعنی
 تحصیل ایده لری لایق دکلر کیم آتی برنفسده انجیدوب بحضور ایده لری * بیت * سنی بچند
 سال شود اعل پاره * زنه ارنایک نفسش نشکنی بسنك * سنی باحرف وحدت (بچند سال باحرف
 طرف نیچه بیلده دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی (یعنی اسمی تخطئه سنکه راجع
 ضمیردر (و خبری (لعل پاره در (تقدیری پاره لعل در (زنه ارات تنیه (ناحرف ناکید (باحرف

رد شعی

زندیق مطولده بیان اولدینی
 اوزره صانع عالمی نافی و قاموس
 یسا نیجه نور و طلیک قدیم
 اولمشریه قائل اولان و علی
 قول آخرته در بویته ایمانی
 اولیان دینسز ره و عشق
 البعض کفری کبر ایوب صورتا
 ایمان و اسلام اظهار ایدن
 منافقه دینور للطابع

ظرف (يك نفس برنفسده ديمكدر) شين لعل پاره به راجعدر (نشكني فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب صميمه سين ديمكدر) (يعنی كسر ايليه سين (محصول بيت) برطاش نيچه بيلده برامل بار سي اولور زنهار نارنفسده اتی طاشله كسر ايليه سين بويت چكن نيره تمام تنوير و نظيردر * تشبيه * عقل در دست نفس چنان گرفتارست كه مرد عاجز در دست زن كرز * دست نفس لاميه در مجازا (مردعا جز بيايه (زن كرز بيله در) كرز كاف عجمك ضمي وراك سكونی و بانك صميمه زورلی وقوتلی وز يك ديمكدر (محصول تركيب) عقل نفسك الله انجلين گرفتاردر كه عاجزار قوتلی عورت الله * بيت * در خرمی بر سرابی بيند * كه بانك زن ازوی برآيد بلند * در خرمی بيايه در ياه بطنيله (بر سرابی با حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (بانك زن لاميه در عورتك اوازی (وی ضمير غائبدر سرابه راجع) (براند چيقار ديمكدر (محصول بيت) اول اوک اوزرينه شلك وشاد بلي قیوسنی بغله يعني قيه اندن عورتك اوازی بو كسك چيقه يعني عورتك اوازی طاشره ده اولان خلق ايشيده * حكمت * رای بی قوت مكر و قسوست و قوت بی رای جهل و جنون * رای فکر ديمكدر (بی قوته اضافتی بيايه در) (يعنی بی قوت عقل مكر و فسون عطف تفسيری قيلندند زائد و بی فائده ديمكدر (قوت بی رایده بيايه در) (يعنی قوت عقل بی رای وتد بير جهل و جنوندر (محصول تركيب) رای خالص بی قوت عقل و بی فائده و بی نيجه ايشدر و عقل بی رای وتد بير صافی جهل و جنوندر حاصلی رای وتد بير عقل لازمدر وعقله رای وتد بير لازمدر يعني هرايشده عقل و رای بيله اولوق كرك * بيت * تمير بايد وتد بير و عقل انكه ملك * كه ملك و دولت نادان سلاح جنك خداست * تمير (ياه اول اسلوب عجم اوزره ضرورت وزن همچون حذف اولمشدر) (ملك لفظ مشترک در مملکت و سلطنت بيننده بونده ايکسده مساع زار كه حرف تعليل (دولت ملكه معطوف و نادانه مضافدر لاييه ايله (سلاح جنك خدا لاميلدر (محصول بيت) انسانه تمير وتد بير و عقل كرك اندن صكره مملکت و سلطنت زير نادانك ملكی و دولتی خدا ايله جنك ايله كه برادر (يعنی خداك امر و نهيه مخالفت ايله سيبدر * تربيت * جوامردی كه بخورد و بدهد به از عابدي كه روزه دارد وينهد * جوامردی با حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) (عابدی با حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (روزه داردك مقدم مفعولی اورج طوته ديمكدر) (بنهد فعل مضارع مفرد غائب قویه ديمكدر) (يعنی صقليله و حفظ ايليه (حاصلی ادخار ايليه (محصول تركيب) بر سخی كپسه كه ييه و غير ييه بدل ايليه بكد رشول عابد دن كه صائم اوله و كندی ييميه و بنه كندی همچون حفظ ايليه * مطابقه * هر كه ترك شهوت از بهر قبول خلق کرده است از شهوت حلال در شهوت حرام افتاده است * ترك شهوت مصدرك مفعولنه اضافتدر شهوتدن مراد لذت دنويه در (بهر اذات تعليل (قبول خلق مصدرك فاعلنه اضافتدر يعني خلقك مقبولی اولمچيون (شهوت حلال و شهوت حرام بيايه زدر (محصول تركيب) هر كيكه آرزو و لذت دنيايی خلقك قبولچيون ترك ايلمشدر يعني برهبر كار مرناض اكلسونلر ديو لذائذ دنيا دن كسان لذت حلالدن لذت حرامه دوشمشدر زيرا ايلديكي وضع ربايله در ربايله اهل تحققي قنده كفر در العباد بالله تعالى * بيت * عابد كه نه از بهر خدا كوشه نشيند * بيجاره در آينه تاريك چه بيند * كه حرف بيان (نه حرف نفی معناده نشيند) (كوشه نشيندك ظرف مكاني بر در تقدير يله (از بهر خداده اكا متعلقدر) (در حرف ظرف) (آينه تاريك بيايه (جوامدات استفهام) (بيند فعل مضارع مفرد غائب نه كور ديمكدر استفهام انكاری طريقه يعني كورمز) (عابد مبتدا و مابعدی صفتی) (بيجاره مبتدا ثاني) (و چند ييند خبر ثاني وثاني خبر يله خبر اول بيجاره عابد دن بدل اولمقده

جائز

جائزدر (محصول بيت) عابد كه خدا همچون كوشده او نور ميه يعني الله همچون كوشه نشين اولمقده و يا همچون اوله بيجاره عابد قراكلق آينه ده نه كورر يعني آينه قلبي كه ريانكيله باسلمش اوله الله نور و قبض خدا عكس ايلز * لطيفه * اندك اندك خيلي شود و قطره قطره سيلی گردد يعني امان كه دست قدرت ندارند سنك خرد نكه دارند تا بوقت فرصت دمار از دماغ ظالم برارند * اندك اندك تا كيد لفظی (خيلي با حرف تنكير بونده چوق ديمكدر) (شود اولور ديمكدر) (قطره قطره يته تا كيد لفظی (سيلي با حرف تنكير) (خيلي و سيلي يازينه حرف وحدت دين لذت كلامدن بيجرايمش (كردد فعل مضارع مفرد غائب شود كي صيرورت معناسنی افاده ايدر اولور ديمكدر حضرت شيخ معنای مرادی يعني ايله شرح ايدوب بيورر) (آنان آك چيقدر انلرد ديمكدر) (كه حرف رابط صفت) (دست قدرت بيايه (ندارند طوموزلر بوقلقدن كاتندر) (سنك خرد تركيب مزجي در) (سنك زيره كي طاش اواغی ديمكدر تركيب اضافی ده اولمقده قابلدن) (نكه دارند فعل امر جمع غائب حفظ ايلسونلر ديمكدر فعل مضارعده اولوق بيمكندر امكان بيمد ايله (تا حرف تعليل با حرف ظرف) (وقت فرصت لاميه (دمار دالك قتي و كسر يله انتقام معناسن در (دماغ دالك كسر يله بونده باشك يذبحی مراد در) (برآزند بيقالده ل ديمكدر (محصول تركيب) از اجاق ازا جق برنسته بری برينه منضم اولمچ جوق اولور مثلاً صوقطره قنلره بريره جمع اولمچ سيل اولور بونك معناسنی بودر كه شونلك كه دست قدرتلي بوقدر يعني برنسته به قادر دكلر سنك خرده بی حفظ ايدر و يا حفظ ايلسونلر تا كيم فرصت وقتنده ظالمك دماغندن انتقام حاصل ايله لر يعني دماغنی جيقره لر حاصلی اندن انتقام اله لر يعني اتی هلاك ايله لر ديمكدر * بيت * وقطر علي قطر اذا اتفت نهر * ونهر الى نهر اذا اجتمعت بحر * قطر لفظا مرفوع مبتدا علي قطر جار مجرور يله اتفتته متعلقدر (اتفتت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه در افتعال بابندن اصلي او تفتت ایدی قبل تاء افتعال و او واقع اولدی تا حرف قدر خروف ميموسه دن و و او حرف قدر حروف مجهوره دن بينهما تنافر و تباعد واقع اولد بيجون و اوی يايه قلب ايدوب تاي تاده ادغام ايلدیلر) (اتفتت اولدی (نهر لفظا مرفوع خبر مبتدا در) (ونهر لفظا مرفوع مبتدا (الی نهر اجتماع متعلق اجتماعت انضمت معناسنی مشتمی اولد و بيجون الی ايله تعديه ايلدی (بحر لفظا مرفوع خبر مبتدا در) (محصول بيت) طله طله اوزره چن متفق اولسه ارمق اولور يعني قطرات بری بريله مجتمع اولسه نهر اولور ونهر انهر يله مجتمع اولسه بحر اولور يعني انهار بری بريله منضم اولسه بحر عظيم اولور * بيت * اندك اندك بهم شود بسيار * دانه دانست غله در انبار * دانستی هاء رسمي و هنره مجتلبه ايله يازنلر املا دن اكا دكلرايمش (محصول بيت) از اجاق از اجاق بری بريله جمع اولمچ جوق اولور كورمزی سين كه انبار غله دانه دانه در يعني دانه لر بری بريله جمع اولوب بر انبار طوب طولو اولور (غله غينك قحقي و لامك تشديد يله تور كيجسه فخل دكلر بدر * حكمت * عالم را نشاید كه سفاقت از عای بجمدر ككذراند كه هر دو طرف را زیان دارد هيئت ان كم شود و جهل اين مستحکم * عالم را اذات مفعول (كه حرف بيان (سفاقت مصدر در سغه دن يعني حسن بايدين زيرا بولغت ايكي بايدين مستعملدر علم و حسن علم دن مصدر سغه اما حسن دن سغه و سفاقت كلور (بونده حلك تقیضی مراد در) (عای جاهل معناسن در) (اصلنده ميم مشدد در اما عجم تخفيف ميمله اوقور (بحر با حرف سبب) (در حرف تا كيد) (كذراند فعل مضارع مفرد غائب كچوره ديمكدر) (يعنی حلم سبيله سفاقتی ترك ايليه (حاصلی سفاقتدن انماض عين ايليه كه حرف تعليل (هر دو طرفدن مراد عالم و عايميدر) (را اذات صله (هيئت آن لاميه اشارتدر عالمه) (كم بونده ناقص معناسن در) (جهل اين لاميه اشارتدر عالميه) (مستحکم محكم

ردشهي

و در شرح جيمه

مستحکم ذه قیاس اسم فاعل
وزنی اوزرینه كك ایدی
زیر استحکم فعل لازمدراندن

لایم مفعول ككز مكر كه حرف جر ايله لكن بونده كم كله سنه صبح موافق اولسون دیواسم مفعول ابراد ایلش قنبر

۹ (طنه) نسخه مستعمله در
الطابع

(یعنی قوی دیکدر) (محصول ترکیب) عالمه لایق دکلدر حلم سبيله عامیدن صادر اولان سفاهتی
اهمال ایدوب ترك ایلنه یعنی ایلدیکی سفاهته مقید اولوب ۹ دینیه زیر ایلکی جانبیه زیان
ویر عالمک هیسته نقصان ویر و عامینک جهلی محکم اولور زیرا بونک اهما لیه ۱ کا غور
کلور که طغیانیه سبب اولور * بیت * چوباسفله کوبی بلطف و خوشی * فزون کردش
کبر و کردن کشتی * جوادات تعلیل (باحرف صله) (سفله الجق و دنی کیمسه) فزون افزونیدن
مخفدر زیاده معناسنه اسمدر (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیکدر) (شین ضمیر معناده
کشتی به مقیددر کشیش تقدیرنده) (کردن کش معناسنه در) (محصول بیت) چونکه
اجغه (یعنی دنی به و سغبیه لطفله و ایلکله سوز سوبله سین کبری و عنادی زیاده اولور
(یعنی وسوسه به دوشتر که بنسیدن قورقد یغندن بکا ملام سوبلردیو * موعظه * معصیت
از هر که صادر شود ناپسندست و از علما ناپسند تر که علم سلاح جنک شیطانتست و خداوند
سلاح را چشون باسیری برند شرمساری بیشتر بود * معصیت یعنی کناه و عصبان) (نا پسند
نامقبول دیکدر) (زیرا خدایه خلاف و شیطانه طاعتدر) (و از علما اما علما دن) (نا پسند تر
نامقبول کدر) (که حرف تعلیل) (علم مبتدا) (سلاح جنک شیطان لا میله در) (و خبر مبتدا) (واو
حرف حال) (خداوند سلاح لامیه صاحب سلاح دیکدر) (ورا ادات مفعول) (چون حرف
تعلیل) (باحرف مصاحبت) (اسیری یا حرف مصدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلده) (دیکدر
(خداوند مفعول صریح) (و باسیری غیر صریح) (شرمساری مبتدا) (و با حرف مصدر بیشتر بود
خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب تعلیل) (محصول ترکیب) عصبان و کناه هر کیمدن که صادر
اولور سه نامقبولدر) (اما علما دن نامقبول کدر) (زیرا علم سلاح جنک شیطاندر) (یعنی شیطانه
جنک ایلکه یزاقدر و یزاق صاحبی چونکه اسیر لکله ایلده بحالت زیاده رک اولور * مثنوی *
عای نادان پریشان روزگار * بهر نادانمند ناپرهیز کار * عای نادان پسانیه (پریشان روزگار
وصف ترکیبی و صفت عای و مبتدا و مصراع ثانی خبری) (دانشمند ناپرهیز کار بیانیه) (محصول بیت)
احوال و اموری پریشان عای نادان پرهیز سز دانشمنددن بکدر (یعنی بوصفتی دانشمند دن
اول صفتی عای بکدر عای بی جهل صفتدن نجرید ایلک کر کدر کم نادانه اضافتی صحیح اوله) (یعنی
عوامدن بر شخص معناسنه * کان بنایینی از راه افتاد * وین دو چشمش بود در چاه افتاد *
کان که حرف تعلیل ان اشارتدر عای به) (باحرف مصاحبت نایینا نادان نفی بیانصفت مشبهدر
بنسنددن کوره کن دیکدر) (و با حرف مصدر نایینا غله دیکدر و افتاد و ایلده دوشدی دیکدر) (و بی
اسم اشارتدر دانشمند) (محصول بیت) (زیرا عای نایینا غله یولدن دوشدی یعنی جهل و نادان غله
ضلالته دوشدی اما دانشمند ایلکی کوزی و ارایکن چاه ضلالته دوشدی) (یعنی اول جهل ایله
ضلالته دوشدی و بوعمله حامل اولد یغندن * مطابق * هر که در زندکی نانش نخورد چون
بمرد نامش نبرد * (محصول ترکیب) هر کیمکه دیر یلکده و صاغلغنده) (یعنی حال حیاتنده
اتکین عجز و خنکیم اولور یعنی اولیک آذنی ایلتمزل یعنی اکمل * حکمت * یوسف علیه السلام
در خشک سالی مصر سیر نخوردی نا کر سکان را فراموش نکند لذت انکور زن بیوه داند
نه خداوند میوه * خشک سال قورقلق ییل) (و با حرف مصدر مصره اضافتی لامیه در) (باحرف
تعلیل زن بیوه طول عورت) (محصول ترکیب) (یوسف پیغمبر علیه السلام مصرک قورقلق
یلنده) (یعنی قورقلق ییلنده طوق یزدی) (یعنی طو بنجه یزدی تا کیم آچلری فراموش ایلده
بلکه کندنی انلردن ایلکه قصد ایدردی آچلر حالنی بونک ایچون) (زیرا اوزومک لذتی طول
عورت بلور که فقیر و محتاجدر میوه صاحبی) (یعنی انکور امی ییلز) (زیرا مراد ایلده بیکه

راه وصال یافته چشمت
دندانهاش زان و زان
ناله دلداره و چشمت
چشمه زان و زان و زان

رد ابن سید علی و سروری

الورا کل ایدر * مثنوی * آن که در راحت و تنعم زیست * اوچه داند که حال کرسته چیست *
(تنعم فعل بایندن مصدر در نعمت ایچنده اولق) (زیست فعل مانشی مفرد غائب دیرلدی
دیکدر) (که حرف بیان) (حال کرسته لامیه) (محصول بیت) (اول کیمسه که نعمت و راحتده تعیش ایلدی
یعنی ایدر بیودی و یکندی اول کیمسه نه ییلور که آجک حالی ندر) (حاصلی ایلک حالنی اول کیمسه
ییلور که ایلق چکمش اوله * حال در ماند کان کسی داند * که باحوال خود فروماند * حال
در ماند کان لامیه در) (مانده عاجز کاف عجم حرف توسط و الف و نون ادات جمع) (که حرف رابط صفت
(باحرف ظرف) (احوال خود لامیه) (فروادات تا کیدر اما مانده مستعمل اولسه عاجز معناسنی
افاده ایدر) (ماند بونده فعل مضارع مفرد غائبدر) (ماند ندن قالمق معناسنه) (ماند ندن دینلر
غلط سوبلر) (محصول بیت) (عاجز رک حالنی بر کیمسه ییلور که کندی احوال و اطوارنده عاجز فاله
یعنی دورلی عجز چکن ییلور عاجز رک حالنی * قطعه * ای که بر مرکب تازنده سواری هش دار *
که خر خار کش مسکین در اب و کست * ای حرف ندامت محذوف تقدیری ای کسی که
(مرکب تازنده بیانیه) (و یو بر یچی بنت دیکدر) (یعنی چویک و چایک مرکب) (سواری یا ضمیر
خطاب اتلی سین دیکدر) (هش داز هوشله فعل امر مفرد مخاطبدر) (اوصک طوت یعنی اوصلی اول
حاصلی علقلا اویار) (که حرف تعلیل) (خر خار کش لامیه و بیانیه) (خار کش وصف ترکیبی در
دیکر چکیچی دیکدر) (مسکینه اضافت بیانیه در یاه بطنیله) (خره خار کش صفت اول اولجه
مسکین صفت ثانی اولور پس ایکی اضافت به بیانیه اولور تأمل) (محصول بیت) (ای شول کیمسه که
بلیچی مرکب) (یعنی بنت اوزره سوار سین علقلا باشیکه دیوشر) (یعنی جمع ایلله و بیهوش
و غافل یوریمه) (زیرا مسکین خار کش خری و یا مسکین خار کش خراب و کل اراستده در) (یعنی
آب و کله با تمش قالمش چیقاز برمدد ایلله بالحقدن چیقسون) (مسکین برینه سوخته بازان وزنه
خفت و ریش) (لیکن مستحله مخالف یازمش) (و بالجملة ضرورت وزن ایچون مسکینک باسی تلفظه
کلز * آتش از خانه همسایه در ویش مخواه * کا نچه بر روزن اومی کندرد دود دلست * خانه
همسایه در ویش لامیه و بیانیه در) (همسایه قوشتی) (ودر ویشدن مراد فقیردر) (آتش مخواهک
مفعول صریحی و از خانه غیر صریحی) (مخواه فعل نهی مفرد مخاطبدر) (خواهید ندن دیله و ایسته
دیکدر) (کان چه که حرف تعلیل ان اسم اشارتدر چه نک مضمنه) (بروزن او بعض نسخه ده
از روزن او واقعدر معنی بر در) (روژن رانک و زانک فقهله یله و واولک سکونه باجه و پیغمه بونده مراد
او جاقدر که عجم بخاری دیر او ضمیری در ویشه راجعدر) (نی کدزد فعل مضارع مفرد غائب بکر دیکدر
یعنی مرور ایلر) (محصول بیت) (فقیر قوشتنک خانه سندن آتش ایستمدن بر اول نسته که انک باجه سندن
واو جاقندن چیقار کوکلی دو تویندر یعنی دود ایددر حاصلی فقیر قوشتلرک احواله نظر ایلکه
ترغیددر) (مخواه فعل نهی در) (خواستن دن دینلر سهو ایللر * وعظ * درویش ضعیف حال
در تنگی خشک سال میرس که چونی مکر بشرط ان که مرهمی بر یشش نهی و معلومی در پیشش *
درویش ضعیف حال بیانیه ضعیف حال وصف ترکیبی در) (ورا ادات مفعول) (در حرف ظرف
تنگی خشک سال لامیه) (تنگی یا حرف مصدر خشک سال ترکیب مزجیدر قورقلق ییل معناسنه
صلانده سال خشک ایدی اضافه صکره ترکیب مزجی ایلدیله) (میرس فعل نهی مفرد
مخاطبدر بر سندن صورمه دیکدر) (درویش مفعول صریحی و در تنگی غیر صریحی) (که حرف
بیان) (چونی و او اصلیه و یاه خطابه نیچه سین دیکدر) (مرهمی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
ریش بونده یاره معناسنه در) (شین ضمیر در ویشه راجعدر نهی فعل مضارع مفرد مخاطب
قویاسین دیکدر) (و معلومی پیشش بونک کبی بر لده معلومدن مراد تقددر) (محصول ترکیب)

رد ابن سید علی و سروری

بنی
نسخه

نسخه
نسخه

احوال و اطواری ضعیف اولان در ویشه قور اقلق و قطلق بیل طارلقنده صورمه که نیجه سین و حالک ندر الاول شرطله که فقر و فاقه یاره سننه احسان و کرم مرهمی قور یاسین و اوکته بر مقدار نقد براغه سین حاصلی بونک کی بیلده النمر نسنه و رروب عطیه ایلا نیجه ندر حالک درویش دیو صورمه سین * قطعه * خری که بینی و باری بکل در افتاده * بدل برو شغفت کن ولی مرو بسرش * خری (یا حرف وحدت) که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (یعنی فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین دیمکدر) یا حرف معطوف (یا حرف وحدت) بکل یا حرف صله در حرف تأکید (افتاده دوشمش دیمکدر ماضی بدن قسم) (بدل یا حرف مضاجبت دله یعنی کوکل ایله) (بر واصلنده بر اوایدی) (بر حرف صله و یا استعلا) (شفقت شین وفا و قافک فتحه لیه می جت دیمکدر اسرکک معناسنه) (کن کاف عربک منجمله فعل امر مفرد مخاطبدر ایله معناسنه) (ولی ادات استدراک) (مرو فعل نهی مفرد مخاطبدر رویدنن کتبه دیمکدر) (بسرش یا حرف صله و شین ضمیر خره راجعدر) (محصول بیت) (بر خری و بر یوکی یعنی یوکیله یا خفه که دوشمش کوره سین کوکل ایله اکا شفقت و مرجت ایله اما باشنه و یا نشنه و ارمه اگر یا لحقدن جیقر معنه قادر دکل ایسک) (مرو برینه مرتن یا زان نسخه ره مخالف یا زمش * کنون که رفتی و پرسیدیش که چون افتاد * میان یند جو می دان بکیر دم خرش * کنون کاف عربک و نونک ضمه لیه اکونندن مخففدر شمدی معناسنه) (که حرف بیان) (برسیدی یا ضمیر خطاب) (شینه اتصال ضرورت وزن ایچون مفتوح قلندر شین قرینه ایله صاحب خره راجعدر زراخر و باری صاحبست اولماز البته) (بس بوشین حرف زائد در دینلر زائد سولشدر) (که حرف بیان) (چون جیم بجم و واصلیه ایله نیجه دیمکدر کیف معناسنه) (میان بل معناسنه در که عرب اکا وسط دیر) (بندک مقدم مقولیدر بیل بغلقدن مراد بر اقلوب حاضر لغتدر) (چو ادات تشبیه) (مردان الف و نون ادات جمع ارلر دیمکدر) (بکیر فعل امر مفرد مخاطبدر کیریدنن طوط دیمکدر گرفتن دینلر سهوا بیلشدر) (دم خر لایمه و مفعول بکیر در دم دالک ضمی و تشدید میله قور برق دیمکدر تشدید ضرورت وزن ایچون ندر شین بنه صاحب خره راجعدر سابق کی شعر ایچون زائد در دینلر زائد سولشدر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقله بیورر شمدیکه واردک صاحبی ضرورک که یا لایفه نیجه و نوجهله دوشدی دیو بلیکی بغله یعنی آنکی بلیکه چال و خرنیک قور یقنه یایش بعض نسخه ده کوش خرش واقعدر * وعظ * دو جیر محال عقلست خوردن پیش از رزق مقسوم و مردن پیش از وقت معلوم * (محصول ترکیب) (ایکی نسنه محال عقلدر بریسی رزق مقدر و مقسومدن زیاده بیک و بریسی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولمک حاصلی از لده مقدر اولندن زیاده بیز و اجل کونندن اول کیمسه اولمز * قطعه * قضا دکر نشود کز هزار ناله و آه * بشکر یا بشکایت برآید از دهی * قضا دکر مراد حکم از لیدر دکر بونده غیر معناسنه در یعنی تغیر و تبدیل اولمز (هزار ناله و آه می هوند) (بشکر یا حرف مضاجبت) (یا حرف عطقدرام و او معناسنه) (برآید چبقا دیمکدر) (قضا مبتدا نشود خبری هزار معدودیه مبتدا) (برآید خبری ایکی یا از حرفی خبره متعلقدر) (دهی یا حرف وحدت) (محصول بیت) قضا و قدر خدا متبر اولماز کز بیک ناله و آه شکره و یا شکایتله بردهندن جبقه یعنی بر کیمسه کندی حالندن کر کسه شا کر اولسون و کر کسه شا کر اولسون آنکیچون حکم ازلی یوزلماز * فرشته که وکیلست بر خزنه باد * چه غم خورد که بمر جراغ بیوه زنی * فرشته یا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسط همزه وحدت ایچوندر دین غلط سولش) (که حرف رابط صفت) (وکیل موکل معناسنه در که می اد حضرت میکائیلدر) (خزنه باد لایمه) (که حرف بیان) (بمیر فعل مضارع

رد سروری

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری
رد شرح جیعا

رد شعی

مفرد

رد سروری

مفرد غائب سونه دیمکدر زرا مردن لفظ مشترک در اولمکه سو نمک نیشده (جراغ بیوه زن لایمه) (یا حرف وحدت بیوه زن برینه پیرم زن یا زان صحیح نسخه ره مخالف یا زمش) (محصول بیت) برقرشته که باد خزنه سی اوزره و کلدننه غم پیرا کر بر طول عورتک چراغی سوینور سه یعنی آنک چراغی سویتکله کندی خد متنی ترک ایلمز * نصیحت * ای طالب روزی بنشین که بخوری وای مطلوب اجل مرو که جان نبری * (محصول ترکیب) (ای رزقه طالب اولان کیمسه اوتور که بیسه سین یعنی رزق فنده ایسه یا باغکه کلور اتی سن ارامق لازم دکلدر وای اجلاک مطلوبی اولان شخص فاقچه که جان قورر مزین زرا اجل فنده ایسه سنی یولور کر کسه اوکوز یوینور زینه کیرسک * قطعه * جهاد رزق از کنی ورنکی * برساند خدای عز وجل * جهاد رزق مصدرک مفعولنه اضافتدر رزقه سعی و اجتهاد دیمکدر) (محصول بیت) (رزق ایچون سعی و جهاد ایلمر سیکده ایلمز سیکده البته خدای عز وجل ینشدر هر قنده ایسه * وروزی در دهان شیر و بلیک * نخورندت مکر بروز اجل * وراصلنده واکر) (در روی فعل مضارع مفرد مخاطب) (در حرف صله) (دهان شیر لایمه) (نخورندت فعل نفی مستقبل) (و تا ضمیر منصوب متصل سنی ییز لر دیمکدر) (مکر ادات استنسا) (یا حرف ظرف) (روز اجل لایمه) (محصول بیت) واکر شیر و بلیکک اغزیننه وار رسک یعنی اغزلر بنه کر رسک سنی ییز لر الاجل کوننده یعنی اجل تقیدر اولان کونده * حکمت * بنانهاده دست نرسد و چیزی که نهاده است هر جا که هست برسد * یا حرف صله) (یا حرف نفی قولنامه دیمکدر نرسدک مفعول غیر صریحدر) (چیزی) (یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) (از لده تعیین اولوب قولنامه شده ال ارسیمز ورنسته که از لده قولوب تعیین اولشدر هر نه برده که وارد ابریشور حاصلی مقدر اولان هر قنده ایسه صاحبیه واصل اولور اما از لده تعیین اولیان بیک سعی و کوششله اله کلر * بیت * شنیده که سکندر رفت تا ظلمات * بچند محنت و خورد آنکه خورد آب حیات * شنیده یا ضمیر خطاب) (وهمزه حرف توسل) (که حرف بیان) (و تا حرف انتها) (ظلمات جمع ظلمتدر قرا کولقلر دیمکدر اما انجام اکثر مفرد معنامنده استعمال ایدرلر) (بچند محنت برفته متعلقدر) (خورد بونده ایچدی دیمکدر) (محصول بیت) (ایشیمس سنکه سکندر ظلماته دک نیجه محنتله کندی و آب حیات ایچن ایچدی یعنی آب حیات حضرت حضر علیه السلام مبرر اولدی اکا اولدی * حکمت * صیادی روزی در دجله ماهی نکیرد و ماهی بی اجل در خشکی نمیرد * صیادی روزی بیانید) (دجله بغداد ابر یعنی ماهی بی اجل بیانیه) (خشکی یا حرف مصدر قور بلیق دیمکدر) (نمیرد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولمز دیمکدر) (محصول ترکیب) (نصیبسز صیاد دجله ابر ماغنده بالی طوعر و اجلسر بالی قور بلقده اولمز * بیت * مسکین حر یص در همه عالم همی دود * اودر قفای رزق و اجل در قفای اوست * همی دود فعل مضارع مفرد غائب یلرو یو پر و او ضمیری حر یصدر اجددر قفای رزق لایمه در قفای اوستده بوبله در) (محصول بیت) (مسکین حر یص جمع عالمه یلرو پر یعنی اشاعه و یوقاری سکر در اول رزق ارد نیجه یلرو یو پر و و اجل آنک ارد نیجه یلرو یو پر و اما اول بو حالدن غافل * تشبیه * توانکر فاسق کلوخ زرا ندو دست و درویش صالح شاهد خاک الود این دلق موسبت مرقع و آن ریش فرعونست مرصع شدت نیکان روی در فرج دارد و دولت بدان سر در نشیب * توانکر فاسق بیانیه و مبتدا) (کلوخ زرا ندو بیانیه و خبر مبتدا) (زرا ندو و وصف ترکیبدر التوله صوامش یعنی بالذلتش) (کلوخ کاف عربک و لامک ضمه لیه کسک دیمکدر) (درویش صالح بیانیه و مبتدا) (شاهد خاک الود بیانیه و خبر مبتدا) (و خاک الود وصف ترکیبدر ظیراغه بولاشق دیمکدر) (این اسم اشارتدر درویشه و مبتدا) (و خرقة موسی لایمه و خبر مبتدا) (مرقع بمائش دیمکدر صفت خرقة در) (و ان اسم اشارتدر

خرقه
نسخه

(توانگر قاسقه و مبتدا) و ریش فرعون لامیه و خبر مبتدا (مرصع اسم مفعول در تقبیل بایندن جواهر له طوائش دیکدر ز بر فرعونك صفاتی جواهر له بزمنش ایدی تنکه مشهور در (مرصع جواهر او تور دلمش کنه و التونه دیر ل بوده ریشه صفته در شدت یکان لامیه و مبتدا) (روی داردك مفعول صریحی) و در فرج غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در (در فرج در حرف صله) (فرج فرح کیدر لفظاً و معنی) (دولت بدان لامیه و مبتدا) (سر مقرر داردك مفعول صریحی کیدر) (و در نشیب غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (نشیب انش معناسنه در) (محصول ترکیب) فاسق غنی التون بالذلی کسکدر یعنی طاشی قالیلی و ایچی و وایی (وصالح در ویش طیراغه بولاشق محبوب در یعنی توزلی دلبر در بودر ویش صالح حضرت موسی نك یمالی خر قه سی کیدر که بر یغمیر کسوه سی در که عزت و شرفه مکه اورنسی کیدر و اول فاسق غنی فرعونك مرصع صفاتی کیدر که کندی کی خیشدر ایشه پاریان همان جواهر یدر ایلاک شدت یوزینی فرجه طونار یعنی چکد ککری شدتک توجهی فرجه در حاصلی شدنن نیز خلاص بولور اما بر امز لک دولتی باشی اشاعه طونار دیکدرن مراد زوالی نیز در حاصلی سر ریع الزوالدر * قطعه * هر که راجاه و دولست و بدان * خاطر خسته در نخواهد یافت * هر که تقدیری هر که که در ضرورت وزن ایچون رابطه حذف اولندی (و بدان و او حرف حال) (و با حرف سبب و دال همزه دن مبدلدر اصلی بان در مر هونددر) (خاطر خسته بیانیسه و یا لامیه در بحر و ح خاطر ی و یا بحر و حک خاطر یی) (در ادات تا کید در) (دال برینه و او یازوب و رارقین زیاده و رو کمتندر) (باخت بونده باختن معناسنه در ز بر امضارعه معنارندر) (خاطر خسته نخواهد یافتك مفعول صریحی) (و بدان غیر صریحی) (محصول بیت) (هر کیک که منصب و دولتی بار یعنی هر کیکه صاحب جاه و دولندر حال بود که اول منصب و دولت سببیه بر بحر و ح خاطر ی و یا بحر و حک خاطر یی یعنی بر شکسته دلی تدارك و تفقد ایلمسدر در حاصلی بر کوکل اله کتور مز و جائز در که بدانك باشی حرف طرف اوله یعنی اول جاه و دولته اولدوغی حینده شکسته دلاری رعایت ایلمه دیمک اوله بجموع بیتك معناسنی هر کیک که منصبی و دولتی وار در لیکن انکه خسته نك خاطر یی اگر بولمق استیمه دین تصور معناده بحج بی نظیر ایش عنی الله عنه * خبرش ده که هیچ دولت و جاه * بسر ای دیگر نخواهد یافت * خبرش شین هر که که کی که به راجعدر که معناه شرطی متضمندر پس بوییت جواب شرط او اور (ده فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه) (دهیدنن دالک فتنی و کسریله خبر مقدم مفعولی) (که حرف بیان) (هیچ دولت و جاه نخواهد یافتك مقدم مفعول صریحی) (و بسر ای دکر غیر صریحی) (با حرف طرف و اضافتی بیانیسه در) (محصول بیت) شکسته خاطر یی جبر ایلمن صاحب جاه و دولته خبر ویر که دار آخرته هیچ دولت و جاه بولمسدر در یعنی دنباده منصب و دولت سببیه نا مرادله رعایت ایدوب خیرات ایلمن دار آخرته هیچ منصب و مرتبه بولم یعنی انده منفور نظر خدا اولمز دیکدر * لطیفه * حسود از نعمت حق بخلست و مردم بی کاه رادشمن * حسود مبتدا (و بخیل خبری) (و از نعمت حق اضافتی لامیه ایله خبره متعلق) (مردم بی کاه بیانیسه و دشمنك مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) حسود خدا نك نعمتدن بخیلدر یعنی خدا نك ویردوی نعمته بخل ایدوب محسوددن زوان استرو کاه سز مردمه عدودر یعنی خدا محسوده نعمت ویردوی بکچون عداوت ایدر حال بود که انک هیچ کاهمی بوقدر ز بر نعمتی خدا کندی لطف و احسانیه ویردی بواندن زور و قولله المدی (مردم اسم چسندر قبله و کثیره شامل پس مردمی کسبله بیان ایلمن بومعنايه واصل دکل ایش * قطعه * مردکی خشک مقرر ایدم * رفته در پوستین صاحب جاه * مردکی بونده کاف عربی تصغیر و تحقیر در) (و با حرف وحدت بعض نسخه ده اضافله

بدشمنی

بدشمنی

بدشمنی

واقعدر یعنی بیانیسه ایله (خشک معن وصف تر کبیدر قوری پینلی یعنی بی عقل و دانشکه بونده مراد حسود در) (و اادات مفعول) (مردك دیدك مقدم مفعولیدر) (و خشك معن وصفی) (رفته دیدمك مفعول ثانیه) (در حرف صله) (پوستین باه بجمک ضمیه و سینک سکونی و تانك کسریله غیبت و مذمت معناسنه در) (صاحبه و صاحبك جامعه اضافتی لامیه لدر) (محصول بیت) بر عقلسن حسود ار جکری کورددم صاحب منصبك مذمت و غیبتنه کتشی یعنی صاحب منصبی غیبت ایدر کورددم * کتقم ای خواجه کروتو بدبختی * مردم نیک بخت راجه کاه * بدبختی یا ضمیر خطاب (مردم نیک بخت بیانیسه) (و با حرف تخصیص) (محصول بیت) (مردم که دیدم ای خواجه اگر بدبخت ایسك یعنی طالعك نحس ایسه نیک بخت مردمك نه کاهمی وار سنك بدبخت و لید بگدن دولت و رفعتی ویرن خدادر پس غیر نیک نه کاهمی وار) (و نظمی نظری ایدوب قطعه برینه حکمت یازن نظمی نژدن فرق ایلمز ایش * قطعه * الا نا نخواهی بلابر حسود * که ان بخت بر کشته خود در بلاست * الا حرف تنیه) (نا حرف تا کیدر) (خواهی فعل فی مستقبل مفرد مخاطب دیله سین دیکدر بلا مفعول صریحی) (و بر حسود غیر صریحی) (که حرف تعلیل) (بخت بر کشته تانك سکونیه وصف تر کبیدر) (خود بونده جائزدر که کندی معناسنه و جائزدر که نحسین لفظ ایچون اوله) (محصول بیت) خطاب عام طریقه بولور آ کاه اول غافل اوله تا کیم حسوده بلا و مصیبت استیمه سین ز بر اول بر کشته طالع و معکوس بخت کندی بلاده در یعنی حسده بر بلاد که اول کا کرتاردر * چه حاجت که باوی کنی دشمنی * که اورا چنان دشمنی در قفاست * باوی با حرف صله و ضمیر حسوده راجعدر (دشمنی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل) (و اراضیمر ینه حسوده راجعدر) (و با حرف تخصیص) (چنان اشارتدر حسود دن مستفاد اولان حسده) (دشمنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) (نه حاجت که حسوده دشمنك ایلمه سین یعنی سن اکاد دشمنك ایلمه که احتیاج بوق ز بر کندی نك حسد کی دشمنی وار قفاستده حاصلی هر قنده کیم کیدر سه حسدی کندیسه دشمندر) (و نظمك اولده قطعه برینه تنیه و حکمت یازن نظمی و نثری بولور لایمش * تنیه * تلید بی ارادت عاشق بی زراست و رونده بی معرفت بر غنی و عالم بی عمل درخت بی روزا هدر بی علم خانه بی در * تلید تانك و عیمک کسریله شا کرد معناسنه در بونده جامدر طالبه و مریده (ارادت افعال بایندن مصدر در طلب و محبت مراددر) (تلید بی ارادت بیانیسه و مبتدا) (عاشق بی زریانیه و خبر مبتدا) (رونده بی معرفت بیانیسه و مبتدا) (مرغ بی برینه بویه خبری) (رونده دن مراد سیاح عالمدر) (بر بونده قنت معناسنه در بوندن صکره ایکی فقره نکره اعرابی بویه در) (محصول ترکیب) طلبسز و ارادتسز شا کرد و طالب ایله سز عاشقی کیدر که مراد و مقصودینه ظفر بولماز و سیاح بی معرفت قلمسز قوش کیدر که اضطراب و المدن خالی اولماز و عیلمسز عالم عیلمسز اغچ کیدر که اندن انتفاع قابل دکلدر ز بر فیاض اولماز و زاهد جاهل قیوسز خانه در یعنی کیمه بی ارشاد ایلمسکچون اغریین اچوب سوز سو یلمکه قادر دکل دهبسته قانور خانه بی در کی * نصیحت * مراد از نزول قرآن تحصیل سیرت خوبست نه ترتیل سوره مکتوب عامی متعبد ساده رفته است و عالم متهاون سوار خفته عاصی که دست برد از عابدی که کبر در سر دارد * نزول قرآن مصدرك فاعلنه اضافتدر تحصیل سیرت مصدرك مفعولنه اضافتدر) (و خوبه اضافت بیانیسه در) (ترتیل سوره مکتوب اضافتیه سابق کیدر) (ترتیل تفعل بایندن مصدر در مراد تجوید ایله او قومقدر) (عامی متعبد بیانیسه و مبتدا) (بناده رفته بیانیسه و خبری) (عالم متهاونده بیانیسه و مبتدا) (متهاون اسم فاعلدر تفاعل بایندن کاهل معناسنه) (سوار خفته بیانیسه و خبر مبتدا بولده اویمش اتلی دیکدر) (عاصی یا حرف وحدت) (که حرف

رد سروری

رد این سید علی و سروری

فیض نسخه

رابطه صفت (دست بردارک مقدم مفعولیدر) عاصی مبتدا (ودست بردارد صفتی) به از عابدی
 خبر مبتدا (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت کردارک مقدم مفعول صریحی (ودر سر
 غیر صریحی) (محصول ترکیب) مراد نزول قرآنند تحصیل خلق خوب و سیرت محبوب در
 تجوید سوره مکتوب دکلدر یعنی قرآنی تجوید و ترتیل ایل او قوی دکلدر متعبد جاهل یوا
 دوشوب کیدن پیاده کیبیدر که یاب یاب منزله ابریشور و عالم کاهل بولده او یوبی قالان اتلی
 کیدر که منزله مشکل ابریشور برعاصی که تضرع و نیاز ایله خدایه ال قالدیروب کاه و جرمنه
 اعتراف ایدوب زاریلق ایلیمه باشنده کبر و غرور اولان عابدن بکدر حاصلی کاهنه معرف
 عاصی عبادتیه مغرور عابد و زاهد دن یکدر * بیت * سرهنک لطیف خوی دلدار *
 بهتر ز فقیه مردم آزار * سرهنک لطیف خوی دلدار بیانه لر در (لطیف خوی و دلدار وصف
 ترکیب لر در لطیف خوی و کوکل رعایت ایدیجی دیمکدر) (سرهنک مبتدا) (و بهتر خبری) (فقیه
 مردم آزار بیانه) (مردم آزار وصف ترکیب لر در آزار یندن مردم انجیدیجی دیمکدر) (محصول بیت)
 کوکل اله الیجی لطیف خوی سرهنک یعنی سرعسکر مردم آزار فقیه دن یکدر حاصلی موزی
 فقیه دن ملایم و خوشخوی سرهنک یکدر * مطایبه * یکی را گفتند عالم بی عمل بجه ماند
 گفت زنبور بی عمل * (محصول ترکیب) برینه دیدیلر که علسن عالم نیه بکزر دیدی بالسن
 آریه بکزر (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدن بکزمک معنایسته مانسندن دین سهو
 ایلش * بیت * زنبور درشت بی مروت را کوی * باری چوعسل نمی دهی نیش مرز * زنبور
 درشت بی مروت را لامیه لر در (زنبور مطلقا آردر اما سیاق کلامدن مفهوم اولان بال آریسندن
 خبری اوله فتدیر) (درشت دالک و رانک ضمیر ایله بومشوق مقابلی ابری معنایسته در) (نیشن بونده
 آری ایکنه می مراد در) (مرزک مقدم مفعولیدر اورمه دیمکدر) (محصول بیت) (خطاب عام
 طریقله بیورر مروتسن خشن آریه سویله چونکه عسل و برمزین باری نیش اورمه یعنی
 آدم اوغلتنی صوفیه حاصلی چونکه فائده دک یوق باری زیانکده اولماسون (کوی امر حاضر در
 گفتدن دینلر خطا سوبلش * تشبیه * مرد بی مروت زنت و زاهد باطمع رهن * مرد
 بی مروت بیانه و مبتدا (وزن خبری) (و زاهد باطمع بیانه و مبتدا) (ورهن وصف ترکیبی خبری
 بول اورمیجی دیمکدر یعنی حرامی زینندن) (محصول ترکیب) (مروتسزار عورت کیدر و طمعکار
 زاهد بول کسیجی کیدر یعنی خلقک مالنی ریا ایله المقده حرامی کیدر که خلقک مالنی رایگان
 آلو * قطعه * ای بناموس کرده جامه سپید * بهر پندار خلق و نامه سیاه * ای حرف ندا
 منادی مخدوف (با حرف مصاحبت) (ناموس بونده عرض و غیرت معنایسته در) (کرده
 ایلش دیمکدر ماضیدن قسدر) (جامه مفعول اول صریحی) (وسپید ثانیسی) (و بناموس غیر صریحی
 (بهر پندار خلق لامیه لر در و کرده به مقید) نامه جامه به معطوفدر و اعرابی جامه سپید اعرابی
 کیدر (نامه دن مراد دفتر اعمالدر سپید و سفید بر معنایسته در) (محصول بیت) (ای ناموس و غیرتله
 لباسنی بیاض ایلین خلقک حسن ظنی ایچون و نامه عملی کثرت ذنوبله سیاه ایلین) (یعنی ظاهری
 ریا ایله ترین ایدوب باطنی کثرت ذنوبله تسوید ایلین کیسید * دست کوتاه بایداز دنیا *
 آستین چه دراز و چه کوتاه * (محصول بیت) (دنیا دن ال قصه کرک) (یعنی دنیا دن الی چکمک
 کرک و قفنان یکی اوزون اولمی نه و قصه اولمی نه) (یعنی لباسه اعتبار یوقدر اعمال صالحه
 و خلوص طوبیه در کرکسه اطلس کی و کرکسه عبا) (زهد و تقوی قبا و عبا به دکلدر بلکه
 نیت پاک و قلب صافله در) (چه لفظلرنده اولان کسره بر مقدار اشباعله اوقتی کرکدر کیم وزنه
 نقصان کلید) (بعض نسخده چه برینه خواه واقعدر) (لیکن سرعته اوقتی کرکدر کم موزون اوله

* لطیفه * دو کس را حسرت از دل بدر نرود و پای تغابن از کل بر نیاید تا جری کشتی شکسته
 و وارثی با قلندران نشسته * پای تغابن بیانه (تغابن تغافل باشند مصدر در الدائم و زیان ایلک
 (از کل تقدیری از کل ندانند) (تا جری یا حرف وحدت) (واری ده بویه در) (با قلندران نشسته به
 متعلق) (محصول ترکیب) ایکی کیسه تک کوکلندن حسرت طاشره چیماز و تغابن ایاغی کل
 ندانندن خارج اولماز یعنی چیماز (بریزی کبسی) (پاره نمش باز رکان) (و بریزی قلندرله اوتورب
 طور مش وارث) (یعنی کمی سقرنی اختیار ایلد کیچون) (تا جرمادامکده صاعدر ندامت چکر
 و قلندرله اختلاط ایلین وارث مال مور و غنی نیچون) (انله بدل ایشدم دیودانما پیشانلق چکر
 ایکی و دوم عبارت لرخی متن ظن ایدوب یازانلر سهو ایلش * قطعه * پیش در ویشان بود
 خونت مباح * کر نباشد در میان مالت سبیل * (محصول بیت) (خطاب عام طریقله بیورر
 در ویشلر قنده قانک و قنک مباح و حلال اولور اگر مالک اوارده سبیل اولماز سده) (یعنی انله مالکی
 بذل ایلشک) (ز برادر ویشلرله اختلاط ایلدن انلرک رنگه کیرمک کرک) (انلر ایلش مملکی در میان
 ایدر) (یعنی بو کوکم اریته فالسون دیمز) (پیش در ویشانک معنایسته ظاهرا در ویش اولنلرک
 قنده دین ظاهرا قیدی زانده واقع اولش * یا سر و بیار ازرق پیرهن * بابکش برخانمان
 انکشت نیل * بابونده حرف تردید در عریده اما کبی کسر همزه ایله) (مر و فعل نهی مفرد مخاطب
 کتمه دیمکدر) (رویدندن) (با حرف مصاحبت) (یار ازرق پیرهن بیانه) (ازرق پیرهن وصف
 ترکیبی در کوک کوملکلی دیمکدر زبیر ازرق کوک رنگ معنایسته در) (با حرف عطف) (بکش فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (کشیدنن چک دیمکدر) (بحرف استعلا) (خانمان مال و ملک معنایسته در ترکیب
 اسم واحد قلمشدر) (حلی لغتده اوبرق دیمش و بعض لغت اکامساعدر و بعضی ماسقه
 (انکشت نیل بیانه در) (زیرا انکشت بونده برقی معنایسته دکلدر بلکه جوتک دانه سیدر) (نیل
 نوک کسریله چویت دیمکدر بوشول قصه به تلخیصدر که زمان سابقده بر کیمسه نک اوندن برعنیز
 میت چیمسه سوراق قبوسنک اوست یاتی بر مقدار چویتله بویاردی اول او ماتم خانه اولدیغنه
 دلالت ایلک ایچون کز لک جء واران کیسه قبوسنک اطرافنی کر جلله آغردر لرجه زار دینی اندن
 معلوم اولسون دیوالان شامده و غیر یسند بوقاعده مستملدر پس انکشت نیل چکمکدن مراد
 چویتلر نک کیدر بونده ایهام طریقله مذکوردر) (محصول بیت) (یا کوک کوملکلی مصاحبه یورومه
 یعنی اختلاط ایله و یا ایدرسنک سنده اثواب و انقالکی چویت رنگنه چک یعنی انکله همرنک اول
 مراد بودر که هر طائفه ایله که اختلاط ایدرسن انلرک رنگه کیروب انلرله همرنک اولما بیجه صفا
 بولمزیسن) (بمجموع بیتک معنایسته یا خود کوک کوملکلی یار یله کتمه یعنی نا معقول یار یله باش قوشمه
 یا خود خانمک اوزره چویت بر معنی چک یعنی جمیع مالکدن امیدی قطع ایله دین بیتک معنایسته
 انکشت نیل چکمش در تأمل تدر * یا مکن با یلبانان دوستی * یا بناکن خانه در خورد بیل * یا نه
 اما معنایسته در (مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) (کنیدندن ایلله دیمکدر) (با حرف مصاحبت
 (بیلان فیلمی دیمکدر) (ز برایل فیل دیمکدر) (لکه فیل اندن معربدر) (و بان ادات فاعلدر بی معنایسته
 و الف و نون ادات جمع) (دوستی یاه مصدرله مکنک مفعول صریحی) (و یا یلبانان غیر صریحی
 (یا حرف عطف) (بنا کک مفعول اول صریحی) (و خانه ثانیسی) (و یا حرف وحدت) (و همزه
 حرف توسل) (در خورد بیل اسم فاعلک مفعولنه اضافی قبیلندنر) (ز برادر خورد و در خورد
 دالک و دالسلز لایق معنایسته در) (بواج بیت بیله خطاب عام طریقله واقعدر) (محصول بیت)
 یا فیلجیله دوستلق و اختلاط ایله و یا قیله لایق برخانه بنا ایله یا آنکه کلد کده آنده یا نه و قالقه
 (حاصلی مصاحبت ایلد یکک کیسنتک هر حالنه موافقت و مطابقت ایلک کرک کیم امتزاج

رد شرح جیما

رد شعی

رد شعی

رد شرح جیما

رد شعی

ممکن اوله والا اختلاطی ترک ایلک کرک (حضرت شیخ خفله اسلوب مصاحبی تعلیم بیور * بند * خلعت سلطان اگر چه عزت زست جامه خلعت خود ازان بهرت تر و خون بزرگان اگر چه لذت خورده انبان خود ازان بلذت تر * خلعت سلطان لامیه (جامه خلعت خود بیایه و لامیه در (خلعت خانک صحنی و سکون لامه خلعت جعیدر خانک و لامک فتحه زبانه اسکندر کهنه معانسه (خون بزرگان لامیه نعمت بزرگان دیمکدر (خورده انبان خود لامیه لر در ایکی برده خود عبارتی کندنی معانسه در (که غائبه و مخاطبه و متکلمه شاملدر پس متکلمه تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (انبان طاغیر جق خورده انبان طاغیر جق اوغی دیمکدر بوسوز اکا کوره در کیم عرب و عجم ققراسی آز بغنی طاغیر جقده کتور لر (بعزت تر) و باذت تر باری تخصیص و نسبت معناسنی افاده ایدر عزت لیرک و لذت لیرک دیمکدر (محصول ترکیب) پاشاه خلعتی اگر چه عزت زوشر بقدر لیکن کشتنک کندنی کهنه لباسلری اندن عزت لیرکدر زرا بخشش بجایدن خالی دکل واکا برک نعمتی اگر چه لذت زدر اما کشتنک کندنی طغر جق خورده سی اندن لذت لیرکدر (زرا بی منت و بی جایدن اوکی فقره نک معناسنی لیکن کندنی کهنه لر اندن عزت لیرکدر) وایکجی فقره نک لیکن کندنی طغر جق خورده سی اندن لذت لیرکدر در دین تصویر کچ معناده عجب بی نظیر ایش عفا الله عنه * یت * سر که اردست ریح خویش وزه * بهتر ازان ده خدا و بره * دست ریح ترکیب مزجی ال امکی دیمکدر (خویش اضافه لامیه در (تره سر که به معطوفدر معروف نباند (سر که مبتدا (و بهتر خبری (نان ده خدا لامیه (ده خدا کوی انبی (یعنی صاحبی هر کیم ایسه کفخدا سی و شیرینی کبی ترکیب مزجیدر (اصلنده خدای ده ایدی اضافه که ترکیب مزجیده قانون بودر (بره بانک فتحه قوزی دیمکدر نانه معطوفدر (محصول یت) کشتنک کندنی کسندن (یعنی الی امکندن سر که وزه کوی کفخدا سنک نان و بره سندن بکر کدر زرا بی منت و بجایدن (حاصلی کشتی کندنی الی امکیله قانع اولق غریبک مفت نعمتندن بکر کدر که بجایدن خالی دکل * حکمت * خلاف راه صوابست و نقض عهد اول الالباب دارو بکمان خوردن و راه نادیده بی کاروان رفتن از امام مرشد مجر غزالی پرسیدند که بدین منزلت در علوم چه گونه رسیدی گفت بدان چه که هر چه ندانستم از پرسیدن آن نیک داشتم * خلاف راه صواب لامیه و بیایه و مقدم خبر (نقض عهد اولی الالباب لامیه لر در (و خلافت معطوف (دار و خور دن مقدم مفعول صریحی و بکمان غیر صریحی (و خوردن مؤخر مبتدا در (راه نادیده بیایه و دارو به معطوف و رفتنک مفعول صریحی و بی کاروان غیر صریحی (امام مرشد بیایه (مجد عطف بیان امام غزالی صفت نسبستی زانک تشدیدیه در نشکه حضرت مولانا جامی قدس سره بیجه الابرا دره ابراد بیورش (منوی) (ناکمان نیر اقبال بناغت) (ره سوی احمد غزالی یافت) (رشته عهد بغزالی بست) (سراین رشته اش افتاد بدست) (بدین باین دیمکدر نشکه مکرریان اولندی (منزلت مرتبه دیمکدر بدان چه بان چه دیمکدر (پرسیدن آن مصدر رک مفعول اضافه اضافتیدر (محصول ترکیب) صواب یولینک خلافتیدر و اصحاب عقولک نقض عهد بدر کانیله دوا بیک وایچمک یعنی شهادتی غیر مجرب دوا استعمال الیک و کورلماش یوله کاروانسز کتمک زرا جازدر که دارو مهلاک اوله و ضرر ایلایه و طریقی مخالف بره جیقوب هلاکه مؤدی اوله امام مرشد محمد غزالی بدین سؤال ایلدیلر علومده بومر تبه به نیجه ابر شدک و نه ایله و اصل اولدک دبدی اول نسته ایله که هر نسته بی که بیلدم اتی صورمدن عار طو مقدم یعنی عارلندم * قطعه * امید حاقبت اینکد بود موافق عقل * که نبض را بطبیعت شناس بخانی * امید حاقبت مصدر رک

رد شعی

رد شعی

وجه الله تعالی نسخه

مفعولند

مفعولند اضافه اضافتیدر انکه اول وقت دیمکدر (موافق عقل اسم فاعلک مفعولند اضافه اضافتیدر (که حرف بیان (نبض افتاده حرکتیدر اما بونده طمرک صحرایه سی مراد در (و را ادات مفعول (با حرف صحنه (طبیعت شناس وصف ترکیبیدر (شناسیدندن شناختندن دین غلط سویلش مراد طیب حاذق در (بخانی فعل مضارع مفرد مخاطب کوسره سین دیمکدر (نمایدندن (محصول یت) سخت و عاقبت امید ایلک اول وقت عقله موافق اولور که نبضی حاذق طیب کوسره سین زرا اهمال ایلک عقله موافق دکل قصه دن حصه بودر که اهل علم و اهل فضل اولق امید اول وقت عقله موافق و مطابق اولور که مشکلات و شبهاتی اهلن عارض ایلک عار ایلدین * پیرس هر چه ندانی که دل پرسیدن * دلیل راه تو باشد بعز دانایی * که حرف تعلیل (دل پرسیدن مصدر رک مصدره اضافه اضافتیدر (دل ذلک ضمیمه و لامک تشدیدیه حقاقت معانسه در مرهوندن (دلیل راه اسم فاعلک مفعولند اضافه اضافتیدر (و تویه اضافتی لامیه (با حرف صله (عز دانایی مصدر رک فاعلنه اضافه اضافتیدر (محصول یت) هر نسته بی که بلز سین صور زرا صور مق ذاتی عالمک و دانائی عزت و شرفه سکا بول قلا غوزی اولور یعنی اگر چه که سؤالده نوعا هوا و لیکن نهائی عزت و حرمتد * حکمت * هر آنچه دانی که هر ایته معلوم تو خواهد شد پرسیدن آن نیجهل ممکن که حکمت رازان دارد * بعض نسخه ده حکمت برینه هیت واقعدر (محصول ترکیب) هر اول نسته بی که بیلور سین البته سنک معلومک اولسر در یعنی لابد سن اتی بروجهله بیله جکسین اتی سؤال ایلده استیحال ایله زرا هیت و حکمتکه زبان و پرز را خفت عقل و فکر که حمل اولور ظاهر بودر که یوردیغی بدیهیاده اوله زرا نظر باند سؤل ضرر ویدر اگر چه که نظریاته حمل ایدوب ترک کجمله به و تا خبرک اولو بقته حکم ایلکده قایدنر تنکیم حضرت داود ایله لقمان قصه سنده مشهور در * قطعه * چو لقمان دید کاند دست داود * همی اهن بمجن موم کردد * همی تقصیر ده کردد فعلنه مقیددر (همی کردد دیمکدر اولور معانسه (بمجن با حرف مصاحبت) و تا ضرورت وزن ایچون حذف اولغشدر (مومدن مراد بال مومیدر (محصول یت) چونکه لقمان کوردی که حضرت داودک الله دعور قوت مجزه ایله موم اولور یعنی بال مومی بومشار والیه التسن زره اورر * پرسیدش چه می سازی که دانست * که بی پرسیدش معلوم کردد * پرسیدش ضمیر مستقر لقمان راجعدر (و یازر داوده) که دانست مرهون (که حرف تعلیل (و دانستک فاعلی فحتمده لقمانه راجع ضمیر (که حرف بیان (بی پرسیدش ضمیر لقمانه راجعدر (محصول یت) لقمان داود دن بو حال کور نیجه اکا صور مدیکه نه ایشلر سین زرا ییلدیکه صور مقسرن اکا معلوم اولسر در یوسوزک اصلی بودر که قاضی تفسیرنده بیور شول برده که خدا بیور (ولقد آتینا لقمان الحکمه) بیور مشکه لقمانک جمله حکمتنددر که حضرت داوده برای مصاحب اولدی و اول طور میوب زره طوقوردی و لقمان هیچ سؤل ایلز دیکه بو یایدیغکندر پس تمام باید قدن صکره حضرت داود کیدی و دیدی نه خوشجه صواش کوملکیدر پس لقمان دیدی الصمت حکم و قلیل فاعله یعنی سکوت حکمتدر حال بو که فاعلی ازدر و بعضیلر دیدیلر که بریل مقداری بانه کلوب کیدردی بو حال بلک ایچون اما سؤل ایلزدی اوله که سؤلر بیلدیو و بعضیلر دیدیلر که بومزد کور قصه شول برده در که سکوتدن ضرر مرتب اولیه و الاسوال لازمدر * ادب * از لوازم صحبت یکی انست که خانه بر دازی یا با خانه خدای درسازی * لوازم لازمک جعیدر صحبت اضافه اضافتی اسم فاعلک مفعولند اضافه اضافتیدر (صحبت مصاحبت معانسه در (که حرف بیان (خانه پردازی یک مقدم مفعولیدر (با حرف تأکید) پردازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر پردازی بدندن بوشالقی معانسه (پرداختندن دین خطا سویلش (پرداختن و پردازی بدن مشترکدر بوشالقی ایله بر نسته بی دوزمک و یا بقی و تمام

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

و در سروری

زد این سید علی و سروری

رد این سید علی

رد سروری

رد شعی

و در سروری و شعی

و در سروری و شعی

(او طور) نسخه مستعمله در
للطابع

اینگ بینه (یا حرف تردید یا رینه حرف تعلیل یعنی تا یا از آن اصل معنایه و وصولی و غیش باو یله کتا به
شرح یازمق نه زجت ایدی (یا حرف مصاحبت) خانه خدای صاحب خانه دیمکدر ترکیب
من جیدر اصلنده خدای خانه ایدی اضافه بویه ترکیب کرده خدا صاحب معناسه درده خدا
و کد خدا کیدر (سازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سازیدندن موافقت و مطابقت ایله سین
دیمکدر زرا بومصدر مشتقاتیله در حرفیله مستعمل اولجه بومعنا افاده ایدر فاخذن (ساختندن
مشتق درینر غلط سوزیشارنکه عادتاریدر (محصول ترکیب) خلقه اسلوب مصاحبت و اختلاط
اواز مندن بریسی اولدر که اولدیغ اوال او یسه اتی تخلیه ایله سین یعنی یوشا لیداسین
کایتدر اودن چیمقادن (زرا اودن چیمقا یجه او یوشالماز (یا خود صاحب خانه ایله امتزاج ایدوب
اکا موافقت ایله سین حاصلی ال اونده اولدیغ تقدیرجه اواسی ایله موافقت و ملاطفت اوزره
اولق کرکسین (و با اودن چیمق کرکسین که ارا کرده برودت و کدورت واقع اولیه (پردازی بی
تمام اولق معناسه اخذ ایدن ناتمام ایش (بونده پردازیدندن مراد اغیار دن خالی قلمقدیر دین
ترکیبی راست معنادن خالی قلمقدیر (خانه پردازنک معناسی کیمسه نك خانه سنده اولیاسین دین
یاوه سوزیش * قطعه * حکایت بر مزاج مستعمل کوی * ا کردانی که دارد با تومیلی * حکایت
کویک مفعول صریحی (و بر مزاج غیر صریحی) مستعمل اضافه لامیه در (دارد فعل مضارع
مفرد غائب فاعلی تحتیه مستعمل راجع ضمیر در (یا تو یا حرف صله (میلی یا حرف تنکیر (میل دارد که
مفعول صریحی (و یا تو غیر صریحی) میلی یا حرف وحدت طوق لذت کلامدن آگاه
دکل ایش (محصول بیت) حکایتی مستعمل مزاجیجه سوزیه اگر باور سک که سکا میلی وار
سوزیکه رغبتی زرا بونقدیرجه کلامک اصفا ایدر وسوزک ضایع اولماز * هر آن عاقل که باجنون
نشیند * نکویدر حدیث روی لیلی * که حرف رابط صفت (یا جنون یا حرف مصاحبت) نشیند
فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه عاقله راجع ضمیر در (نکویدر مشترک در فعل مضارع ایله
امر غائب بینه سوزیلز و یا سوزیسون (جز غیر معناسه در) حدیث روی لیلی لایمدر در (هر آن عاقل
مبتدا (و نکوید خبری) (و مابعدی مفعول قول (نکویدی مضارع تخصیص ایدنر بلا تخصیص
ایلمشار (محصول بیت) هر اول عاقل که بخونله اوتوره یعنی مصاحبت ایله سوزیلز و یا سوزیسون
ایلمنک روی قصه سندن غیری نسته (یعنی مصاحبت حدیث روی لیلی اولسون حاصلی سوزی همان
لیلی جانبدن اولسون زرا بخونک مقصودی اکا مختصردر * مطایبه * هر که بایدان نشیند
اگر چه طبیعت ایشان نکیرد بطریق ایشان متهم کرد دچنان که اگر شخصی بخرایات رود بتماز
کزاردن منسوب شود بخمر خوردن * بعض نسخه ده اگر چه برینه (اگر نیز واقعدر (و بطریق
برینه (بفعل واقعدر ایشان اضافه لامیه در متهم افتعال بایندن اسم مفعولدر (شخصی یا حرف وحدت
(بخزایات یا حرف صله (روده متعلق (تمازده بویه در (کزاردن ادا ایلمک دیمکدر (بخمر خوردن
شوده متعلق در (محصول ترکیب) هر کیمکه برامز لاله اوتوردر یعنی مصاحبت و اختلاط ایدر اگر چه
انلرک طبیعتلرین طومنزه یعنی انلرک خوبیه خو یلمن سده لیکن انلرک طریقیله متهم اولور
حاصلی انلرک فعلی اکا اسناد ایدر در (شویه که بر کیمسه اگر میخانه به نماز قلمه کیدر و یا کیدر سه
انده وارمق سبیلله شراب ایچکه منسوب اولور * مشوی * رقم بر خود بنادانی کشیدی * که نادان را
بصحبت برکزییدی * (رقم رانک و قافک فحیه لایله خط معناسه اسمدر (بر حرف صله (بنادانی
یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (و یا حرف مصدر کشیدی نادانلکه و یا کند که نادانلغه (کشیدی
چکدک (یعنی نادانلکه اقرار و اعتراف ایلمک دیمکدر (که حرف تعلیل (نادان را (را اادات مفعول
(بصحبت یا حرف صله (تقدیری بصحبت خود در (بر حرف تا کید (کزیدی فعل ماضی

مفرد

مفرد مخاطب اختیار ایلمک دیمکدر (نادان مفعول صریحی و بصحبت غیر صریحی) (محصول بیت)
کندی نادانلکه رقم چکدک یعنی جهلکه اعتراف و اقرار ایلمک زرا نادانی مصاحبتکه
اختیار ایلمک یعنی جاهله صحبت ایلمک کسبک جهلنه دلیل در * طلب کردم زدانایی یکی بند *
مرا کفتا که با نادان میبوند * (محصول بیت) خلقه اختلاط و مصاحبت ایچون بر عالمدن
بر نصیحت طلب ایلمد بکایدی که جاهله مختلط و مصاحب اوله بیت آتی مقام تعلیلده واقعدر
* که کردانای عصری خرباشی * و کردانای ابله ترباشی * دانای عصر لایمه (و یا ضمیر خطاب
(یا حرف تا کید (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب او اورسین دیمکدر (ابله تر ابلهرک دیمکدر
(محصول بیت) زرا دانای عصر ایسک نادانله مصاحبت سبیلله خر او اورسین و اگر نادان ایسک
ابله تر او اورسین زرا صحبت مؤثر در بینه دورت یرده یا ضمیر خطاب واقعدر * عبرت *
حلم شتر چنان که معلومست اگر طفلی مهارش کیدر و صد فرسنگ برود کردن از متابعت
اون پیچید اما کر دره هولناک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی آنجا خواهد
رفتن زمام از کفش در کسلاند و دیگر مطاوعت نکند که هنگام درشتی ملاطفت مذمومت
و گفته اند که دشمن بملاطفت دوست نکرده بلکه طمع زیاده کند * حلم شتر لایمه
(طفلی یا حرف وحدت) (مهار میمک فتحیه یولاز دیمکدر) (وشین شتره راجعدر) (فرسنگ
فارسی (و فرسخ عربی در فارق فتحیه یله بر میل مقداری بره در بر بعضیلر (و بعضیلر ثلث فرسنگ
بر میلدر بدیلر (و بعضیلر درت بیک ادم و درت یوز ادم (و بعضیلر اوچ فرسنگ دیمشار دره لفظ
مشتکر کدر عجمله ترک بینه (و یا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل) (هولناک صفت دره در قور قیج
معناسه (که حرف رابط صفت) (موجب هلاک اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر) (و او حرف
حال (زمام در کسلاندک مفعول صریحی) (واز کفش غیر صریحی) (وشین طفله راجعدر) (در حرف
تا کید (کسلاند کاف عجمک ضمی و کسر یله افتدر) (کسلانیدن دن) (کسلانیدن دین خطا
ایلمش) (که حرف تعلیل) (هنگام درشتی لایمه هنگام وقت معناسه در) (درشتی یا حرف مصدر خشونت
دیمکدر (ملاطفت ملایمت دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ دوهنگ حلمی بیان ایدوب
پیور دوهنگ حلمی شویه که معلومدر اگر بر طفل یولازی طوتسد و یوز فرسخ برایشه بونیوق
انک متابعتدن دوندنر اما کراو کنه بر قور قیج دره کلسه که سبب هلاک اولسه و طفل نادانلغه
انده وارمق دیلسه یولاری النندن چکوب اوزر و دخی مطاوعت ایلمز زرا خشونت وقتنده
ملایمت مذمومدر و دیمشاردر که دشمن ملایمت سبیلله دوست اولماز بلکه طبعی زیاده ایدر
* قطعه * کسی که لطف کند یا تو خاک بایش باش * و اگر خلاف کند درد و چشمش
اکن خاک * اکن الف مدود ایله و کاف عجمک فتحیه فعل امر مفرد مخاطبدر (ا کیدندن بر نسته بی
بر نسته به طعمق و طولدر مق معناسه (ا کیدندن دینلر خطا ایلمشار) خاک مفعول صریحی
(و در چشم غیر صریحی) (و یکی شین کسی به راجعدر (محصول بیت) بر کیمسه که سکا لطف
ایلدانک خا کانی اول و اگر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوزینه طبراق طولدر حاصلی سکا مخالف اولانه
سن زیاده مخالف اول کوزینه طبراق طولدر مقدن مرادا کاعداوت و بغض کوزینه بقمقددر
حاصلی طبراق کوزینه دی * سخن بلطف و کرم باد رشت خوی مکوی * که زنگ خورده نکرده
بزم سوهان پاک * یا حرف صله (درشت خو وصف ترکیبدر ابری خویلی معناسه ملایم خوبیلینک
نقبضی یعنی غلیظ (مکوی فعل نهی سوزیه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (زنگ خورده وصف ترکیبدر
پاس یش دیمکدر (یا حرف مصاحبت) (زم سوهان صفتک موصوفه اضافتی قبلنددر
زرازم یومشق دیمکدر که عرب (ناعم در صفت مشبهه در) (سوهان سینک ضبیلله ا کیده در بر

و در سروری

و در شرح جیعا

اصلي سوهان نرم در يوشق اكه ديمكدر (نكر دك اسمي تحننه) (زك خورده به راجع ضمير
 و خبري با كدر) (وزم سوهان مفعول صريحي (محصول بيت) درشت خوبيلي به و غلبه طبعي به
 سوزي لطف و كرمه سويله يعني اكاسوزده ملايمت كوسترمة زير پاس يمش دمور يوشق اكه ايله
 پاك اولماز مصراع ثاني مقام تعليله واقعدر * ادب * هر كس در ميان سخن ديكران افتد
 تامايه فضلش بداند بابه جهلش بشناسد * (محصول تركيب) هر كيمكه غير يلك سوزي اراسته
 دوشه يعني سوزي اراسته كره تا كيم فضليلك مقدار يني يله ز ديو جهللك مرتبه سني اكدر
 بواسطه خلقك مصاحبتده چوق واقع اولور اما اكتر ناس بونك قباحتي اكلازل * قطعه *
 نهد مرد هوشمند جواب * مكرانكه كز سؤال كند * مكرادات استثنا (ان كه اولوقت ديمكدر
 (كز واصلنده) كه از و ابدي حذف و اتصال واقع اولمدر (محصول بيت) اوصلي اولان كيمشه
 جواب و يرمز مكر اول وقت كه اندن سؤال ايله ز يعني عاقل كشدن بر سنه يني صور مانيجه جوابه
 متصدي اولماز سكوت ايدر * كز چه بحق بود مزاج سخن * جل دعويش بر محال كند * مزاج
 سخن لاميه در اصل سخن ديمكدر (تقديري مزاج سخنش در شين ضرورت وزن همچون حذف
 اولندي) جل دعويش مصدرك مفعولده اضافتدر (دعويده و اومكسور و ياساكن اوقوز) (وشين
 مرد * ريشده راجعدر بويت سابقه مقام تعليله واقعدر (محصول بيت) مرد هوشمند انوكچون
 سؤال اولمايجه جواب و يرمز راسوز ينك اصلي حق اوزره اولوب انده هيچ كذب و شبهه اولماز سه ده
 سوز يني كذب و محاله جل ايدوب اينانمزل پس سؤال اولمايجه جوابه مبادرت ايلز * ادب *

ريشي درون جامه داشتم حضرت شيخ رحمه الله هر روز پرسیدی که ریش چو نیست و پرسیدی
 که نجاست دانستم که از آن احترازی کند که در هر عضو روان باشد و خرد مندان گفته اند
 هر که سخن نسجد از جوابش بر نهد * ریش یاره (و یا حرف وحدت) (درون جامه لامیه
 قفتان ایچنده) (یعنی ستری لازم اولان برده بر جام و ارایدی) (پرسیدی یا حرف حکایه صور ردی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (ریش تا ضمیر خطاب بعض نسجده دملت واقعدر ریش بر سنه
 دالک ضمی و میك و لامك فحیله چیان دیمکدر) (نسجد فعل نفي مستقبل مفرد غائب طار نماز
 یعنی میزان عقله اورماز) (سخن مقدم مفعولدر) (محصول تركيب) قفتانم ایچنده یعنی ستری
 لازم اولان برده یاره م و ارایدی یعنی چیانم حضرت شيخ شهاب الدین سهروردی هر کون
 صورردیکه یاره و یا چیانك نیچه در اما صور مز دیکه نه برده در یلد مکه اندن احترازی ایدر که
 برعضوی اکتی جائز دکلدر زبیر جائزدر که ذکر فیح اولان عضوده اوله و عقلا دیمشدر
 هر کیم که سويلدیکي سوزي میزان عقلا و معیار فکرله وزن ایلز اول سوزك جوابندن زحمت
 جکر یعنی بی حضور اولور زبیر سويلدیکي سوزينه کوره جواب ایشدر * قطعه * تالک
 ندانی که سخن عین صوابست * باید که بگفتن ذهن از هم بکشی * نا حرف توقیت (بگفتن
 یا حرف صله) (از هم بری برندن یعنی بوملقدن) (نکشی فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب (محصول بيت)
 مادانکه ابو بلیه سین که سوز عین صوابدر یعنی کرچکدن صواب اولد یعنی بیلیمجه کرکدر که
 سويلکه اغزیکی بوملقدن اچیه سین حاصلی اغزیکی بوموق طوتوب عین صواب اولیان
 سوزي سويلیه سین که صوکی ندانمدر * کر راست سخن کوی و در بند بمانی * به زان که
 دروغت دهد از بند رهایی * کر راست سخن کوی تقدیری کر سخن راست کوی در
 ضرورت وزن همچون تدبیر و تأخیر قلندی (در بند یعنی در حبس) (باقی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر مایندندن قالورسك و یا قاله سین دیمکدر) (دروغت نا خطاب معناده دهنه مقیددر
 دهنه تقدیرنده) (رهایی یا ثاني حرف مصدر در قورتلق دیمکدر خلاص معانسه (محصول بيت)

اكر سوزي کر چك سويلرسك وزندانه قالورسك یعنی طوغری سويلدیکك همچون جسده
 قالورسك اندن یکدر که یلان سکا جسدن خلاص ویره حضرت شیخك بوسوزي کشینك
 کندی ذاتنه راجع احوالده در اما اغیاره نسبت دروغ مصلحت آمیزی راست فتنه انکیردن
 اول طوغشدر پس بین الکلامین شفافض لازم کلز تأمل ندر * تسبیه * دروغ گفتن بضرت
 لازب ماند که اكر نیز جراحت درست شود نشان بماند چون برادران یوسف علیه الصلوه
 والسلام که بدروغ موسوم شدند بر راست گفتن ایسان نرا اعتماد نمند قال الله تعالی (بل سولت
 لکم انفسکم امر فصر جیل * دروغ گفتنك مفعولدر و گفتن مبتدا و ماند خبری) (و بضرت لازب
 خبره متعلقدر و اضافت بیانیه در) (ازوب لصوق و ثبوت معنایسته در یعنی یا شمی و ثابت اولمق
 (مانند فعل مضارع مفرد غائبدر مایندندن بکرز دیمکدر مایندندن دینلر خطا ایللر) (که حرف
 بیان) (نیز حرف عطفده معنایسته افاده ایدر مثلاً اكر جراحت درستده اولور سه دیمکدر) (نشان
 مبتدا و بماند خبری و جمله اسمیه جواب شرطدر) (مانند فعل مضارع مفرد غائب قالور دیمکدر
 مایندندن مایندندن دینلر جبط عشوی ایللر) (چون ادات تشبیه) (برادران یوسف علیه الصلوه
 والسلام لامیه) (که حرف بیان) (و یا حرف رابط صفت) (موسوم مبتدا) (وشندن خبری) (و بدروغ
 موسوم متعلقدر نشانمیش و علامتمیش دیمکدر جمله اسمیه صفت برادراندر) (بر حرف صله
 ز راست گفتنك مفعولی و ایشانه اضافتی مصدرك فاعلنددر) (اعتماد مبتدا) (تأمل فعل نفي ماضی
 مفرد غائب قالدی دیمکدر خبر مبتدادر) (بر راست گفتن اعتماد متعلق) (بوقصه نك اصلي
 بودر کیم یوسفك قرداشلری یوسفی باباسندن نیچه در لوحیله ايله آروپ قوتی به بر اقدیلر و کوملکنه
 بر مقدار قان بولاشدر دیلر و اخشام بابالینه اغلیو اغلیو کلد بلر که یوسفی قورت ییدی دیو
 حضرت یعقوب قوت معجزه ايله قوردلری جمع ایدوب یوسفی قنبرکزییدی دیو سؤال ایدیچك
 ججعی بمین ایلدیلر که بزدن بو خطا اعدا در ولدی دیو پس یعقوب علیه الصلوه والسلام یلدیکه
 بو خصوصده اوغللری کا بلزدر بر غیری حال اولمشدر ایددی مصردن کلرب اوغلك سرقه
 ایلدی و مصر پادشاهی بوجرم ایچون اتی یقودی دیچك یعقوب اینانمندی و دیدی (بل سولت
 لکم انفسکم الا بیه) (محصول تركيب) (یلان سويلك ثابت بر نه و باره به بکرز که جراحت
 اوکلور سده نشانی قالور یوسفك قرداشلری ککی که یلان نشانلر موعوم اولدیلر
 کر چك سويلدیکرینه ده اعتماد قالدی زبیر مصر دن کشور دکلری خبر کندیلرک سلمه
 نسبت صحیح ایدی زبیر یوسفك ایلدیکي خبله بی بیلزلدی ایکن چونکه یوسف خصوصنده
 کذب ایللرایدی بابالری بوخیلرینه اعتماد ایلدی و دیدی خبر و ردیکرکي دکلدر اصل قصد
 بلکه بونده سزك بر خبله کز و صنعکز وارد اندن صکره دیدی فصر جیل تقدیری فامری
 صبر جیلدر یعنی مبتدای محذوفه خبر اوله و یا خود تقدیری فصر جیل اجل یعنی صبر مبتدای
 موصوف و اجل خبری اوله * قطعه * کسی را که عادت بود در آستی * خطا کر کند در
 کر زانزو * کسی یا حرف وحدت (و یا حرف تخصیص) (که حرف بیان) (راستی یا حرف
 مصدر طوغریلق و کر چكك دیمکدر) (در کر زان فعل مضارع جمع غائب ترك ایدرلر دیمکدر
 یعنی مؤاخذه ایلزلز) (ازو اصلنده از و ایددی حذف و اتصال ایلدیلر ضمیر کسی به راجعدر
 (محصول بيت) بر کیمسه نك که عادت و خوبی کر چكك و طوغریلق اوله اكر خطا ایدر سه اندن
 بکرلر یعنی خطاسنه اعتبار ایللر اعماض عین ایدرلر حاصلی خطاسنی صواب عدا ایدرلر * و کر
 نامور شد بنار آستی * دکر راست باور نداندر ازو * نامور نام اسمدر) (و و و اوله فحیله ادات
 نسبت آدی دیمکدر یعنی مشهور) (یا حرف مصاحبت) (و نا ادات توصیف نفي) (و یا حرف مصدر

رد شرح جبع

رد شرح جبع

مانستن مایندندن بکرزك

و ماندك مایندندن قالمق

و قومق معانسته در *

(ناراستی نقیض راستی در مراد بلا تجلیقدر) راست ندارند مك مفعول اولی (و باور ثانیه)
 باور و اول فحله اینست تقدیر تصدیق معنایه (محصول بیت) و اگر بر کیمسه نار استغله نامدار
 و مشهور اولدیه دخی صکر چکی و طوغری بی اندن اینست منزلی یعنی بلا تجلیقدر شهرت
 بولدقدن صکره کیمسه اندن کر چکی و طوغری بی تصدیق ایلز * قطعه * دروغی نکیرند
 صاحب دلا * بر آن کس که پیوسته گفتست راست * دروغی یا حرف تنکیر (حرف وحدت
 دینلر خطا سولیشلر) نکیرند مک مقدم مفعولیدر یعنی صریحی (و بر آن کس غیر صریحی) پیوسته
 دائم دیمکدر (محصول بیت) صاحب دلا بلان طوغر مامش شول کیمسه نك اوزرینه که دائما کر چک
 سوله بی کلددر یعنی دائما کر چک و طوغری سولینک کذبی طوغر مامشلر زرا بولچلین کیمسه دن
 کذب صادر اولماز مکر خطا ایل و خطایه اعتبار یوق * و کر مشهر شد بناراستی * اگر راست
 کوید تو کوی خطاست * مشهر اسم فاعلدر افعالی با بندن حضرت شیخ تقی قصه
 ایدوب سابقه نامور و یونده مشهر پیوردی بر معنایه اولد قلمچون (تو کوی خطاب عامدر
 (محصول بیت) و اگر بر کیمسه نار استغله یعنی کذبه مشهور و نامدار اولورسه کر چکده سولرسه
 سن خطادر یعنی بلا دیر سین * مطابق * اجل کائنات از روی ظاهر آدمیست و اذل موجودات
 سک و باتفاق سک حق شناس به از آدمی ناسپاس * اجل لامک تشدید یله اسم تفضیلدر
 اعظم معنایه (کائنات) اضافی لامیددر (از روی ظاهر قیدی انکیچوندر که خدای تعالی) ولقد
 کر مثنای آدم) پیور مشیدر لیکن حقیقتده جائزدر که خدائک قنده بی آدمدن اکرم و اشرف
 مخلوق اوله یا نمزده واقع اولان متونده هب بوقید موجود در اما شراح بوقید برینه باتفاق
 عبارتی ایراد ایشلر وفیه نظر (اجل مبتدا و آدمیست خبری) اذلده لامک تشدید یله اسم تفضیلدر
 حقارت و هوان معنایه (موجوداته اضافی لامیه در) و از روی ظاهر قیدی ینه مقدر در زرا
 جائزدر که حقیقتده سکدن احقر مخلوق اوله (اذل مبتدا و سک خبری) و باتفاق یعنی باتفاق
 خردمندان (خردمندان عبارتی متن ظن ایدوب یا زانلر زانلر مامشلر) سک حق شناس بیانه حق
 شناس وصف ترکیبدر حق بلیمی سک دیمکدر مبتدادر (و به خبری) آدمی ناسپاس بیانه انسان
 غیر شا کر دیمکدر کفور معنایه یعنی کفران نعمت (محصول ترکیب) کائناتک اجل واعظمی ظاهر
 یوزندن آدمیدر و اذل و احقر موجودات کلددر و اتفاق عقلا ایل کلب حق شناس انسان ناسپاسدن
 یکدر زرا کلبی دو کسک و قوسک قیوکی قیووب کتم اما انسان ادنی بهانه ایل الوب یوریو و پر
 * قطعه * سکی ر القمه هر کر فراموش * نکرد دکر زنی صد نوبتش سک * سکی
 یا حرف وحدت (و حرف تخصیص بر سک دیمکدر) لقمه یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 (و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدتدر دین خطا سولیش (فراموش مر هوندر نکیرد
 تقدیری فراموش نکرد در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (زنی فعل
 مضارع مفرد مخاطب او بر سک دیمکدر) نوبتش ضمیری سکه راجعدر زینک سک مفعول
 بی و صد نوبت مفعول فیهی (محصول بیت) بر سکک و باسکک بر لقمه فراموشی اولماز
 یعنی و بر دکل لقمه بی او تازا کر یوز کره که طایش او بر سک (یعنی یوز کره طاشله و اناجله
 او رب قوسک قیووب کتم) نکردد عبارتی عنده عبارتیه قید اید نلر زانلر ایشلر) بر کلبه
 بر لقمه هر کر فراموش اولماز دین را حرف تخصیص اولد یعنی نلر ایشلر که ترز یق سولیش
 * و کر عمری نوازی سغله را * بکتمز چیزی آید باتودر جنک * تهری یا حرف وحدت بر زمان
 دیمکدر (نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازدندن اوخشیه سین یعنی رعایت ایلله سین
 (نواختن دن دین خطا ایشلر) سغله یا حرف وحدت در (همزه بی حرف وحدتدر دین

رد سروری و شعی

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

اسکی خطاسی اوزده مصر اولمش (و را ادات مفعول بر سغله بی دیمکدر) (نوازی مک مفعول بهی در
 (و عمر مفعول فیهی) (بکتمز یا حرف سبب) (کتر بونده آرزق یعنی جزوی معنایه در) (جبری
 یا حرف وحدت) (اکتر متونده یا بوقدر) (باتو یا حرف مصاحبت) (در حرف صله در با معنایه
 (محصول بیت) اما اگر بر زمان بر الخی رعایت ایدوب اوخشیه سین آرزق نسته سینه (یعنی
 جزوی بهانه ایلله سنکله جنکله کاور حاصلی از اجق بهانه ایلله سنکله چکشور و صواشر یعنی
 ایلدیک ایلکی رعایت ایلز * لطیفه * از نفس پرور هنروری نیاید و بی هنر سرور براناید *
 نفس پرور وصف ترکیبی در تن پرور کی پروردندن (هنرور هنرلی دیمکدر) (زرا وادات
 نسبتدر) (و یا حرف مصدر) (سرور باش اری) (یعنی رئیس القوم و یا حرف مصدر و را
 حرف صله (محصول ترکیب) نفس پرور دن نفسی بسلمکله مقید اولان کیمسه دن هنر لیلک
 کلیمز (یعنی اهل هنر اولماز) (و هنر سر کیمسه سرور لکه وریش قوم اولمغه لایق اولماز
 * مثنوی * مکن رحم بر کاو بسیار خوار * که بسیار خست بسیار خوار * کاو بسیار خوار
 بیانه در جوق بیچی صغر بسیار خوار و وصف ترکیبی در (خواریدن) (الف اصلیه ایلله
 لیکن الفک حذفه استعمالی زیاده اولد یغیچون جوق کیمسه الفی حرف زانلر ظن ایدر) (خوردن
 (و خوردن) (و خوردن بر معنایه مضمر در را بعضی نسخه ده) (خوار برینه بار کور جوق بولکی
 (یعنی جوق بولک چکیجی بویه اولمغه قافیه مکرر اولماز) (بونده خواری حقیر معنایه اخذیدن
 بسیار خوار ایشلر) (که حرف تعلیل) (بسیار خست و صف ترکیبی در) (خستیدن جوق
 او بویچی دیمکدر) (بعضی نسخه ده) (بسیار خواب واقعدر ینه بو معنایه) (بسیار خوارده
 وصف ترکیبی در سبایق کبی و مؤخر مبتدا) (و بسیار خست مقدم خبر) (پس بسیار خواری
 بسیار خسته عطف ایدلر مقصود ینه واصل د کلرامش (و خواری خوردندن اخذ ایدن
 خطا ایشلر * (محصول بیت) مرحت ایلله جوق بولک بین کاوه بونده کاودن مراد مرید
 اکولدر (یعنی جوق بولک بیچی شخص در تشبیه طریقه حقیقت کاود کلددر قندبر یعنی
 تن پرور اولان اکول کیمسه به رحم ایلله یعنی انسان منزله تنزیل ایدوب آتی اسر که زرا
 جوق بیچی و جوق بیچی و جوق او بویچیدر مصراع اولده بسیار خوار کاوه صفت واقع
 اولمش و ثانیده مبتدا پس قافیه به بوقدر تغایر کفایت ایدر تأمل تدر * چو کاو اره بی
 بایدت فر بهی * چو خرن بچور کسان در دهی * جوادات تشبیه (همی ادات مضارعدر
 (باید فعل مضارع مفرد غالب) (و اضایر منصوب متصل مفعولی) (و فر بهی با مضمریه ایلله
 فاعلی) (فر بهی فاعلی و رانک سکونی و بانک کسری و هاء اصلیه ایلله سمن معنایه در) (چوبینه
 ادات تشبیه) (تندن مراد کندی و جودیدر) (یا حرف صله) (جور کسان لامیه) (در حرف
 تأکید) (دهی دالک فحی و کسریله و هانک کسریله فعل مضارع مفرد مخاطبدر و پر سین
 دیمکدر تن دهینک مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) کاو کبی اگر سکا سزلک کر کسه یعنی
 کندیکی سمرتمک استر سک خر کبی تنکی کیمسه رجورینه و بر سین حاصلی کندیکی سمرتمک
 استر سک خر کبی و جودیدر الک جور و جفا سته تسلیم ایلک کر کسین کاو و خر ایلدیک کبی
 (فر بهی باید مک مفعولیدر دینلر مفعولله فاعلی فرق ایدر د کلرامش * تربیت * در انجیل
 آمده است که ای فرزند آدم اگر توانگری دهمت ازمن مشغول شوی و اگر درویش گشت
 تنگدل نشینی پس خلاوت ذکر من بک یابی و بعبادت من کی شتابی (محصول ترکیب)
 انجیلده کلددر که ای آدم اوغلی اگر سکاغشا و پرسم بدن امور دنیویه مشغول اولور سین
 و اگر سنی فقیر و محتاج ایدرسم تنگدل و غمناک او طورر سین (پس بنم ذکرم لذتی قنده بولور سین

رد شعی

رد شراح جیعا
رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

و بنم عبادتمه بنی ابورسین (یعنی بنی قنده ذ کز ایدرسین و بنم فولوونگی بنی ایدرسین)
 * قطعه * که اندر معنی مغرور و غافل * که اندر تنگدستی خسته و ریش * که کاهدن بخفندر
 نعمتی یا ضمیر خطاب معناده مغرور و غافل و مصدر و قدر (اندر ادات ظرف) تنگدست و صف
 ترکیبی در الی طار یعنی فقیر کیسه (و یا حرف مصدر) و خسته و ریش بر پای ضمیر تقدیر و اولور
 (محصول بیت) کاه نعمت و غناده مغرور و غافل سین (یعنی دنیا نعمته مشغول اولغله حقندن
 زاهل و غافل سین و کاه ال طار لغنده خسته و مجروح سین (یعنی افلاس و فقر دن دل ریش
 و مجروح خاطر سین * چودر سرا و ضرا حالت اینست * ندا نمی بحق پردازی از خویش *
 (سرا بونده سرور و جبور معناسنه در) ضرا غم و غصه معناسنه (پردازی فعل مضارع
 مفرد مخاطب در) پردازیدن برداختن دن دین سهوا یا بش مشغول اولور سین معناسنه
 (از خویش کند کندن (محصول بیت) چونکه حالت سرور و غمده حالک بودر بطرام
 کند کندن خدایه نوقت مشغول اولور سین * عبرت * ارادت بیچون یکی را از تحت شاهی
 فرو آورد و دیگری را در شکم ماهی نکه دارد * ارادت بیچون لامیه بیچون بی کیف دیمکدر
 (تحت شاهی پانیه در) زیرا یا حرف نسبت در حرف مصدر دینار غلط سو بلیش (فرود آرد بونده
 اینددر معناسنه در) دیگری یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) شکم ماهی لامیه ماهی بالقدر
 بالغت قرننده دیمکدر نکه دارد حفظ ایدر دیمکدر (محصول ترکیب) خدا نیک ارادت بیچون
 تحت سلطنتدن اینددر (یعنی پادشاه لغتی فراغت ایدوب در ویش او اور (ابراهیم ادهم
 (و بیچون بن معاذ که شیخ محی الدین عربیک دایسیدر بونلر کی به اشارتدر) زیرا جائر در که
 ادیان سابقه ده دخی نیجه بونلر کی پادشاهلر تختلرین بر ایش اولور و بر غیر بیسی بالی قرننده (یعنی
 قور ساغنده حفظ ایدر یعنی اولور مزدیری طووز به نس بیغیر علیه السلام کی * بیت * وقتست خوش
 آنرا که بود ذ کر تومونس * و رخود بود اندر شکم حوت چو بونس * وقتست بعضی نخنده
 وقتست و اقدرد پای وحدتله خوش وقتست صفتدر (آنرا (را حرف تخصیص انکس را نقد بنده در
 (که حرف رابط صفت (ذکر تومصدرک مفعولنه اضافتدر (مونس اسم فاعلدر افعال یابندن
 و روا کردن مخفندر (خود ادات تا کید (شکم حوت لامیه حوت عربیجه بالسق دیمکدر بونس
 بونده نوک کسر یله در قافیه رعایت بیچون (محصول بیت) اول کسک وقتی خوشدر که سسک
 ذکرک اکا مونس اوله یعنی دائما سنی ذ کرایندک وقتی و حال خوشدر کر کسه بالسق قور ساغنده
 اوله بونس علیه السلام کی زیرا حضرت بونس علیه السلام بالسق قرننده ذکر خدای
 هیچ ترک ایلامشدر * حکمت * اگر تیغ قهر بر کیدنی وولی سردر کشد و اگر غمزه لطف بچناید
 بدان را بنیکان در رساند * سردر کسد باشی کرو چکر یعنی خوف ایدوب سکر و نطقه قادر
 اولماز (غمزه لطف بیانیه یعنی اطف محض (بچناید فعل مضارع مفرد غائب دیره ده دیمکدر
 بدان یکد جعیدر بر ایدر دیمکدر یعنی اشقا (ورا ادات مفعول) یا حرف صله نیکان ایلیر یعنی
 سعدا (در حرف تا کید (رساند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدا در (محصول ترکیب) اگر
 خدا قهر قلجی چکر سده یعنی اظهار جلال ایدرسنی وولی باشین کدوبه چکوب سکر قور قوسندن
 و اگر اطف غمزه سین دیره درسه یعنی اطف اظهار ایدرسنه شقیلی سعیدله ایشدر یعنی
 شقیلی سعیدلر مقامنه ایصال ایدر * قطعه * کر بمحشر خطاب قهر کند * انبیا را چه جای
 معذرتست * خطاب قهر لامیه جای معذرت ده بویه در معذرت مغفرت و نئی اوزره مصدر در
 (محصول بیت) اگر خدای تعالی محشرده قهر ایله خطاب ایدوب اظهار غضب ایدرسنه
 انبیا نیک و یا انبیا نه عذر بریدر یعنی انبیا به عذره بحال اولماز (و یا انبیا نیک اعتذاره بحالی اولماز

رد سروری

رد شعی

لجریانی

لجریانی

لجریانی

* پرده از روی اطف کو بردار * کاشقارا امید مغفرتست * روی لطف لامیه در مجازا
 (کو بوک کی بر رده تا کید فاده ایدر انجی اگر چند نوعانکله معنی ویرمکده قابلدر) بردار فعل
 امر مفرد مخاطب قالدردیمکدر (که حرف تعلیل) اشقا شقینک جعیدر (ورا ادات تخصیص
) امید مغفرت مصدرک مصدره اضافتدر (محصول بیت) خدایه خطاب ایدوب مناجات ایدر
 (یارب لطف یوزندن پرده بی قالدرد یعنی رفع حجاب ایدوب اظهار لطف ایله از بر اشقیا نیک امید مغفرتی
 وار یعنی مغفرت و عفو رجایدر حاصلی کاهکارل غفران رجایدرلر امید اظهار اطف ایله
 بخروج و قالیاسو نلر چکندن * وعظ * هر که بتأدیب دخی راه صواب نکرد بتعذیب عقی
 گرفتار آید قال الله تعالی (ولذیقنهم من العذاب الادنی دون العذاب الا کبر * هر که اصلنده
 هر کس که در تنگه مکرر یسان اولندی پس که اسعدر کیم معناسنه هر که معنای شرعی
 متعذبدر (یا حرف مصاحبت) تأدیب دخی مصدرک فاعلنه اضافتدر (راه صواب بیانیه
 رو نکیردک مفعول صریحی (و بتأدیب غیر صریحی (یا حرف مصاحبت) تعذیب عقی مصدرک
 فاعلنه اضافتدر (و آیدک مفعول غیر صریحی (و گرفتار صریحی و جله فعلیه جواب شرط
) عذاب ادانن غرض دنیا عذابدر قتل و اسیرلک و بونلردن غیر عذابلر اما بجاهد دیدیکه
 عذاب قبردر (دون بونده قبل معناسنه در) عذاب اکبر عذاب آخردر (محصول ترکیب) هر کیسه که
 دنیا تا دنیاه صواب بولی طوع و نهي راه صوابه نکر آخرت تعذیبند گرفتار کور یعنی آخرت عذاب
 چکر تنگه خدا بیور البتہ زانلره دنیا عذاب طاعتدین آخرت عذابدن اول یعنی هم دنیا به تعذیب
 ایدرلر انلری و هم آخرتده آیت کریمه کفار حقنده در (دون لفظی غیر عبارتیه تفسیر ایدر لغته
 مخالف ایشلر * بیت * بند ست خطاب مهتران آنکه بند * چون بند دهند و نشوی
 بند نهند * بند ست مقدم خبر (خطاب مهتران لامیه و مؤخر مبتدا (آنکه بند یعنی اندن صکره
 قید و حبس دیمکدر (چون ادات تعلیل) بند دهندک مقدم مفعولی (دهند فعل مضارع جمع
 غائب و برلر دیمکدر (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب ایشتمه سین دیمکدر) بند نهندک
 مقدم مفعولی (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر (محصول بیت) اولورک خطابی
 نصیحتدر اندن صکره بنددر یعنی حبس و قیددر چونکه نصیحت و برلر و ایشتمه سین البیکه
 و یا ایکه باغ قورلر حاصلی نصیحت بذرا و یا ایچمه سنی حبس ایدرلر * عبرت * نیک بخندان
 بحکایات و امثال پیشینیان بند کیرد پیش از آن که پسینیان بواقعه ایشان مثل زنند * نیکبخت
 وصف ترکیبدر ایوب بخلی دیمکدر یعنی سعادتلی (الف و نون ادات جعیدر (امثال پیشینیان
 لامیه) پیشین یا حرف نسبت و نون حرف تا کید و یا نون هاء رسمیدن بدلدر اصلی پیشینه در
 و الف و نون ادات جعیدر پیشینانده اعرابیده بویه در (یا حرف مصاحبت) واقعه ایشان لامیه
 مثل زبندک مقدم مفعولدر (محصول ترکیب) مسعود بخت اولور کندیلردن او کدن کلنلرک
 امثال و حکایاتیه نصیحت طووزلر یعنی متصح اولورلر اندن اول که کندیلردن صکره کلنلر
 انلرک واقعه سبله مثل اوزرلر حاصلی سعادتلیلر کندیلردن اول کلنلر ایشلر و حکایاتیه بند
 بذرا و اولورلر کندیلردن صکره کلنلر کندیلرک احوال و واقعاتی ضرب مثل ایلردن اول * قطعه *
 زود مرغ سوی دانه فراز * چون دگر مرغ بند اندر بند * زود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 و مرغ فاعلی (سوی دانه لامیه جانب دانه دیمکدر (فراز سوی تا کید ایدر فاده فحده و کسره
 جائزدر (چون ادات تعلیل) دگر مرغ غیر مرغ دیمکدر (بندک مقدم مفعول صریحی (و اندر بند
 غیر صریحی (محصول بیت) مرغ دانه جانبده و ارماز یعنی دانه به توجه ایلر چون غیر مرغی
 بندده کوره یعنی دوزاخه طووزلش کوره (فراز بونده قرب و مقابله معناسنه در دینلر سهوا ایشلر

رد سروری و شعی

لجریانی

لجریانی

رد سروری و شعی

* بند کرازه صائب دکران * تانکیرند دیکران ز تو پند * پند کیرک مقدم مفعولیدر (کیر فعل امر مفرد مخاطبدر طوط معناسنه) مصائب مصیبتک جمعیدر (دیگرانه اضافت لامیه در) تاحرف تعلیل و یا حرف دوام (تکیرند فعل نفی مستقبل جمع غائب طوطیه ل) (دیگران بالایله دراصلی اوزره) (محصول بیت) خطاب عام طریقیله بیورر غیر یلم مصیبتلرندن نصیحت طوط تا کیم غیر یلم سندن نصیحت طوطیه ل یعنی خلق عالمه عبرت اولمز دن اول غیر یلمدن عبرت ال وانکله متصح اول * حکمت * آن را که گوش ارادت کران آفریده اند چون کنند که بشنود و آنرا که بکنند سعادت کشیده اند چون کند که نزود * آن را از احرف تخصیص (که حرف بیان (گوش ارادت بیسانه) کران کاف محکم کسر یله اگر دیمکدر صمدن کایتدر (آفریده اند ماضیدن قسم جمع غائب یار اتمشدر دیمکدر (چون واو اصلیه ایله نیچه دیمکدر کیف معناسنه) (بشنود فعل مضارع مفرد غائب) و آنرا که واول کیمسه بی که دیمکدر (یا حرف صله) (کنند سعادت بیسانه) (کشیده اند ماضیدن قسم جمع غائب چکمشدر دیمکدر (محصول ترکیب) اول کیمسه نک که ارادتی قولغنی آغری صاغر یاتمشدر یعنی حق سوز قبول ایلکه ارادت قولغنی آغری خلق ایلشدر حاصلی کوکلی قولغنی ارادندن خالی خلق ایلشدر در نیچه ایلر که ایشیده یعنی نه چاره ایدر که کلام خدا ورسولی ایشیده بیله و قبول ایلله واول کیمسه بی که سعادت کند یله چکمشدر یعنی مسعود و نیکیخت خلق ایلشدر نیچه ایدر که چکد کلری بیر کیمه یعنی بالضروری چکد کلری یه کیدر حاصلی بر کیمسه بی که شقی خلق ایلشدر در نه چاره ایدر که مسعود و نیکیخت اوله بیله و بر کیمه بی که مسعود و نیکیخت خلق ایلشدر اوله نیچه شقی و بد بخت اوله بیلورنکه الشقی شقی فی بطن امد والسعید سعید فی بطن امددر * قطعه * شب تاریک دوستان خدای * می تابد چو روز رخشنده * شب تاریک دوستان خدای بیسانه و لامیه لدر (شب بونده ظرف زمان اعتبار ایدوب قراکلی کیمه ده دین بیلر ایش (می ادات استمرار) و یا حرف تأکید (تابد فعل مضارع مفرد غائب بیلدر ایدمکدر (جوادات تشبیه (روز رخشنده بیسانه رخشنده اسم فاعل مفرد غائب اصلی در رخشنده ایدی تخفیف ایدوب رخشنده دیدیلر (محصول بیت) خدا دوستلرینک قراکلی کیمه سی روز رخشنده کبی بیلدرار یعنی ضیا و بر یعنی کیمه سی و کوندزی بر ایدر نور و ضیا و برمه حاصلی کیمه سی کوندزی کبی نور ایدر * وین سعادت بزور باز و نیست * تا بنخشد خدای بخشنده * وین سعادت اشارتدر (شب تاریک روز روشن کبی رخشان اولسنه) (یا حرف مصاحبت (زور باز و لامیه در) تاحرف توفیق (بنخشد فعل نفی استقبال مفرد غائب) خدای بخشنده فاعلیدر اضافت بیانیه ایله (بخشنده اسم فاعلدر بخشدندن (محصول بیت) لیکن مذکور سعادت زور باز و قوت نیچه ایله دکلدر ولا کثرت عبادت و طاعتله در مادامکه محسن و معطی خدای بغشلیه حاصلی عطیه خدادر کبی دکلدر * رباعی * از تو بکه نام که دگر داور نیست * وز دست تو هیچ دست بالا تر نیست * بونده رباعی برینه قطعه یازانلر عجب تشخیص صاحبی ایشدر (تو تک ضعی اشباعله اوقومق کر کدر کیم وزنه خلل کلیه) (بکه باحرف صله و که اسمدر کیم معناسند) (نام فعل مضارع متکلم وحده در) (که حرف تعلیل) (داور واول فحجله حاکم معناسنه در) (دست تو لامیه) (هیچ دست مبتدا) (بالا تر نیست خبری (وز دست تو خبره متعلق) (دستی بالایه مضاف ایدن فن فارسیده عجب ماهر ایش (محصول بیت) یارب سندن کیمه شکایت ایدوب ناله و زاری ایدین که سندن غیری حاکم مطلق یوقدر و سندن قدرک الدن بوجرک برال یوقدر یعنی سندن قدر تک الی جمیع اللردن اوستوندر زیرا قادر مطلق سن سین شکه بیورمش سین (یدالله فوق ایدبهم) * آن را که تور هبری کنی کم نشود *

ردابن سیدعلی

ردابن سیدعلی و سروری

ردشعی

و آنرا که

و آن را که تو کم کنی کیش رهبر نیست * (محصول بیت) یارب اول کیمسه یه که سن دلالت و هدایت ایدر سین اول ضلال و کم اولمز یعنی ضلالتله دوشمز اما اول کیمسه بی که سن کم ایدر سین یعنی اضلال ایدر سین هیچ کیمسه اکا هادی ورهبر اولمز العیاذ بالله تعالی * عبرت * کدای نیک انجام یه از پادشاه بدفرجام * کدای نیک انجام بیانیه (پادشاه بدفرجامده بویله در) (نیک انجام و بدفرجام وصف ترکیبدر) (انجام و فرجام عاقبت و صولک معناسنه در) (محصول ترکیب) عاقبتی ای یعنی خبر کدا پادشاه بدفرجامدن بکیر یعنی عاقبتی شر اولان پادشاهدن بکیر * بیت * غمی کز پیش شادمانی بری * به از شادی کز پیش غم خوری * غمی باحرف و جدت (کز که حرف رابط صفت) (بی باء محکم فحجله پس معناسنه در آرد و صولک معناسنه) (و شین غم راجعدر) (شادمان وصف ترکیبدر) (مانیدن بکرمک معناسنه صکره سرور معناسنه اسم اولدی آسمان کنی که وصف ترکیبی ایکن فلکه اسم اولدی) (و یا حرف مصدر شلد مانلق دیمکدر پس اوج لفظدن مرکب اولدی) (شاد که صفت مشبهه در فرح معناسنه فاک فتنی و رانک کسر یله) (و مان که مرخدر ماننده دن و یای مصدردن فاعل) (شادی یای اول حرف مصدر و ناو حرف و جدت شادی ده اولان یا مصدر یه در و همزه اضافت ایچوندو دین سوال اولسنه همزه قسده در و اضافت نیه در عجب نه جواب و بریدی اوله) (کز که حرف رابط صفت) (پیش شین شادی یه راجعدر) (محصول بیت) برغم که انک اردنجه شادمانلق و سرور چکه سین یعنی اردنجه شاد و خرم اولور سین اول شادلق و سرور دن بکیر که اردنجه غم رسین حاصلی صولک سرور اولان غصه بکیر صولک غصه اولان سرور دن * لطیفه * زمین را از آسمان نشا رست و آسمان را از زمین غبار کل انا و ترشح بمافیه * زمین را از احرف تخصیص و یا حرف صله در با معناسنه (نثار بونده صاحبی معناسنه در) (یعنی اول نسنه که صاحب لری اچ و آکتون کبی اما بونده یازان مراددر) (انا همزه نک کسر یله ظرف دیمکدر) (یعنی قاب) (ترشح فعل مضارع مفرد مذکر فاعلدر تفعل بابندن سرور دیمکدر) (بما باحرف مصاحبت ما اسم موصولدر الذی معناسنه) (فیه جار مجرور جمله ظرفیه اعرابدن محلی یوق صله موصولدر) (محصول ترکیب) زمیند آسمانندن حاصلی نثار بار اندر و یازمینک اسم اندن محصولی نثار بار اندر اما اسماء زمین دن غبار و یا آسمانک زمین دن غبار قدر هر ظرف کندینک ایچنده اولانله سرور یعنی ایچنده نهوار اینه طاشره سندن اول سرور و اول حیقار * بیت * کرت خوی من امد ناسزوار * تو خوی نیک خویش از دست مکار * کرت صبر خطاب (خوی من لامیه) (ناسزوار ناموافق و غیر لایق) (خوی نیک خویش بیانیه و لامیه در) (محصول بیت) اگر سکا بنم خویم و خصلتم ناموافق و ناسزوار کلدیسه سن کندی ای خویکی و خلقکی الدن قومه یعنی ترک ایلله * ادب * حق تعالی می بیند و می پوشد و همسایه نمی بیند و می خروشد * می خروشد فعل مضارع مفرد غائبدر (خروشدندن چوقرامق (مثلا چوملاک و قرن و غیر یسی چوقراد یعنی کبی چوقرامق) (بونده مراد کورملک و جرمقدر (محصول ترکیب) خدای تعالی قولرک عیوب و جرایمی کورر و ستر ایدر اما قو کشو کورمز و جبرغر یعنی غایبانه نیچه دوری افرار ایدر * بیت * نعوذ بالله اکر خلق غیبدان بودی * کسی بحال خود از دست کس نیاسودی * غیبدان وصف ترکیبی در غائب بلیچی دیمکدر دانیدندن (دانستن دن دین خطا ایش) (یا حرف ظرف) (حال خود لامیه) (نیاسودی فعل نفی حکایت حال ماضی دیکلمزدی و راحت اولمز دی دیمکدر) (محصول بیت) نعوذ بالله یعنی خدایه صغفورم خلقت شرنندن اکر خلق عالم غیب بلیچی اولیدی یعنی احوال غیبدن خبردار اولیدی هیچر کیمسه کندی خالنده کیمسه الدن آسایش و حضور ایلر دی یعنی خلق بری برینک عیوبنه مطلع اولیدی

ردشعی

ردابن سیدعلی

هیچ بر کیمه دنیاده خلقیدن سالم زند کانی ایلز دی (بحال خود که معاسنی بسبب حال نفسه
دین خطادیش * مطایبه * زرامعدن بکان کندن بدراید و از دست بخیل بچان کندن برناید *
معدن دالک کسری ایل اسم مکاندر ضرب باندن (با حرف سبب) کان کافی عریله مرادف
معدن در (کندن قازیمقدرد) بدراید جبقار دیمکدر (زرمغول صریحی) و از معدن غیر صریحی
(بکان کندن) اکا متعلقدر (دست بخیل لامیه) بچان کندن بکان کندن کییدر اعراید
(تقدیری بچان کندن بدر آید در بعضی نسخه ده برناید واقعدر) جان کندن مراد جان
چکشیدر یعنی بلا و مشقت چکش (محصول ترکیب) التون معدن معدنی قازمغه جبقار
اما بخیلک التون جان چکشیده جبقار یعنی جوق زجت و مشقت چکشیده التون جبقار حاصلی
زیاده امسالک ایلد بکندن دکه بلا ایلد انندن التما ز پس برنایدک معناسی بو و جهله راست
کلور معدن صکره کان ذکر جانه قافیه ده مطابق اولمغیوندر و تفتن قصد ایچون
ونکرادن احراز ایچون در (مصراع ثانی که معناسنی بخیلک التون اولمغیوندر جبقار دین مقصود
اولان معناسنی جبقاره ممش * قطعه * دونان نخورند و کوش دارند * کوشند امید به که
خورده * دون بونده خسب و نا کس معناسنه در (الف و نون ادات جعدر) و نخورند خبری
(کوش داشتن و آردن صقلوب حفظ ایلکدر) نخورندک (و کوش دارندک) مغفول
مخزوف مالدر (امید به تقدیری امید خوردن به در) که من تفصیلیه معناسنه در (خورده
تقدیری خورده شده در) (محصول بیت) بخیل و خسب اولنر مالی بیزل و صاقلر درلر که
بیک امید یکدر بتمش اولمقدن یعنی نیوب مغلس و محتاج اولمقدن صاقلوب هر چن ایسه
بیم دیو امید لکم یکدر تنکه عرب در (المامل خیر من الماکول) یعنی صاقلوب امید لکم
تمش اولمقدن یکدر * روزی بینی بکام دشمن * زرمایه و خاکسار مرده * روزی یا حرف
و جدت (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب) با حرف مصاحبت (کام دشمن لامیه دشمنک
مراد نجه دیمکدر مرهوندر) زرمایه امانده فعل ماضیدن قسم مفرد غائب (خاکسار
مرده زرمایه به معطوفد و ایکسی یله بیننک مغفول صریحی) و بکام دشمن غیر صریحی
(خاکسار لغتده طراقلق دیمکدر) اما استعمالده طرافده یا توب یوالن کیمسه به درلر
دیار عربک مزبله لکده یاتن عربان مجانی کی بونده ده خاکسار یله دیوانه دن تعبیر ایلش
زیرا کشتی کسب ایلدیکی مالی بمیوب صاقلق جنوندن ناشیدر (خاکسار رجل کثیر الزاید که تراب
درم و دیارک اصلیدر دین کیمسه نک طراقلق باشنه معنی تصویر یله معناسنی بینی اول بویه
تصویر ایدوب که والمعنی روزی بینی دشمن رازرمانده و مرده حال کونه بخاک الوده تکرار برو جهله
دخی تصویر ایدوب (روزی بینی بر مراد دشمنش که زرش مانده بو ارثان و تنش بخاک الوده مرده
شده دین معناسنی بینی عجب تراب الوده ایلش عنی الله عن سیاه) پس محصول بیت (بر کون
کور رسین دشمنک مراد نجه زر قالمش و خاکسار اولمش یعنی مالن قوبوب کتمش مصراع
اولده سکت و ارغفلت اولماسین یعنی بینی سکتله اوقونور * ادب * هر که بیزد سستان بخشاید
بجور زبردستان گرفتار آید * زبردست و صف تر کییدر (الف و نون ادات جعدر کشینک
الی التنده اولناردن عبارتدر خنده و رعایا کی) (بخشاید فعل نی مستقبل مفرد غائب ترجم ایلز
دیمکدر) (بجور یا حرف صله) (جور زبردستان لامیه در) زبردست زبردست تقیضدر
الف و نون ادات جمع اقویادن عبارتدر (محصول ترکیب) هر کیمکه الی التنده کیله و
ضعفایه مرجع ایلز اقویاک جور و جفا سنده گرفتار کلور یعنی مبتلا اولور حاصلی ضعفایه
رجح ایلان اقویا قهرینه مبتلا اولور * مثنوی * نه هر بازو که در وی قوی هست *

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی

* بمردی عاجزان را بشکند دست * قوی یا حرف تنکیر بمردی با حرف مصاحبت (و یا حرف
مصدر) عاجزان را (با حرف تخصیص) (بشکند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی مخند باز و به
راجع ضمیر) و عاجزان مغفول اول صریحی و ثانیهی دست (و بمردی غیر صریحی) (محصول بیت)
او یله دکلدر که بازو که انده قوت واردر یعنی قوتلدر مردلکه وزو یله عاجز لک الی صریحی
شکست ایدر دکلدر حاصلی بو یله ایدر سه یانه قالماز دیمکدر بلکه خدا انندن انتقام امور
و کیمه حقی کیمه ده قومز * ضعیفان را مکن ردل کردند * که درمانی بجوری زورمندی *
ضعیفان را را حرف تخصیص (کردن ضرر) و یا حرف تنکیر (که حرف تعلیل) (درمانی فعل
مضارع مفرد مخاطب عاجز قاور سین دیمکدر مانیدن مانندن دینر خطا ایلر) (با حرف ظرف
جور زورمند لامیه) و یا حرف وحدت (محصول بیت) ضعیفانک کوکنه کردند ایله یعنی ضرر و زیان
ایرشدن مدن برابر زورمندک جور و جفا سنده عاجز قاور سین یعنی دست قهرینه گرفتار و اور سین
زیرا دنیا محل مکافاتدر (کا تدین تدان) در (کردنیک یاسنی حرف وحدت دین سهوا ایلش زورمند
وصف تر کییدر دینر خطای فاحش ایلر * حکمت * عاقل چون خلاف در میان بندد بجهد
و چون صلح بندد لکر بنهد که انجاسلامت بر کارست و اینجا خلوت در میان * بجهد فعل مضارع
مفرد غائب صیغرا دیمکدر (یعنی صیغرا در معناسنه) حاصلی صاقلور و اراده طور من
(لنکر بنهد لنکر قور) یعنی قرار ایدر و ثابت اولور (لنکر بکارده اولور اصلده اما بونک کی
برلده ثبت و قرار مراد در) (محصول ترکیب) عاقل اولان کشتی چونکه آورته ده خلاف
کوره صیغرا در انده طور من (اما چونکه صلح اراده کوره ثابت اولوب قرار ایدر) (زیرا انده
سلامت کار ده در و بونده حلاوت ولدت مبانده) (لف و نشر مرتب رعایت ایلدی * حکمت *
مقام راسه شش می باید و لیکن سه یک می آید * (مقامر مفاعله باندن اسم فاعلدر بونده مراد
اوجیه نزد و طولی او یانبندر) سه شش اوج کره آتی دیمکدر (و سه یک اوج کره بر دیمکدر) (ترکیب
معناسنی ظاهر انده کور اولان کییدر اما مراد سه و شش دروسه و یکدر فاعل (محصول ترکیب)
مقامر سه شش کر کدر لیکن سه یک کلور (یعنی روز کار دنا کشتنک مرادی اوزره اولماز * بیت *
هزار بار چرا که خوشتر از میدان * ولیکن اسب ندارد بدست خویش عشان * بار بونده کره
معناسنه در) (چرا که اولق) (زیرا چرا اسمدر اولم معناسنه جریندن) (و که ظرف مکان
(محصول بیت) یک کره اولق میداندن یکدر و لیکن انک دیز کشتی کندی التنده دکلدر که استدیکی
برده اوله * تضرع * درویشی در مناجات میگفت یارب بردان رحت کن که برینکان خود رحت
کرده که ایشانرا نیک آفریده * درویشی یا حرف وحدت (میگفت می حرف حکایت) (بر حرف
صله در ایکی برده یله) (معلوم اوله که عرییده رحت علی حرفیله مستعمل اولدیگی کی فارسیده ده
بر حرفیله مستعملدر) (بدان جمع بددر) (و نیکان جمع نیک) (خود ادات تأکید) (کرده ماضیدن قسم
مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (آفریده ماضیدن قسم مفرد مخاطب یارا تمش سین دیمکدر
کرده ده و آفریده ده همزه ل خطاب ایچوندر دین معهود جهلی اوزره مصر او لمشددر
(محصول ترکیب) (بردر ویش مناجاتده سو یلردی یارب یار املز رحت ایله که ایلره خود رحت
ایلش سین) (زیرا انلری اق برا تمش سین یعنی انلری اق خلق ایلدیکن انلره رحت ایلکدر
* حکمت * اول کسی که علم بر جامعه و انکشتی در دست نهاد جشید بود گفتندش چرا همه
زینت و آرایش بچ داری و فضیلت راست راست گفت راست را زینت راستی تمامست * کسی
یا حرف وحدت (که حرف بیان) (عاری بونده قفتانه وضع ایلدیگری نشاندر که اول زمانده صاغ او مردن
اشاغه کو کسن اوزره قفتانک ظاهرینه بعض شکوفه شکنده و یا بعض حیوانات شکنده اینکدن

و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

رد شعی

پیدا ایدر دی که اکا علم دیرلردی واول قفانه جامه معلم نکه سابقامفضل بیان اولندی
(انگشتری همزه نك قحی ونونك سكونی وكافی عجمك ضمی وشین مجیه نك سكونی وتاك قحی
ورانك كسری ویا اصلیه ایله یوزك معناسنه در) در دست در حرف صله در بامعناسنه اول کسی مبتدا
(وجشید بود خبری) (جشید جیمك قحی ومیمك سكونیله قدیم پادشاهلردن بر اولو پادشاهك
اسمیدر) (یچ با حرف صله) (وجیم وبا عجمیلر در صول معناسنه در که عربیده یسار دیرلر) (بانك
قحیله) (واو حرف حال) (فضیلت مبتدا) (راست راست خبری اولکی) (راست برکله در صاغ ال
وصاغ جانب معناسنه که عربجه) (یمین دیرلر) (وابکچی) (راست مرکبدر را ایله ادات خبردن که
سین وتادر معناسی راستکدر دیمك اولور) (راست را را ادات صله راسته دیمکدر) (زینت راستی
لامیه) (ویا حرف مصدر) (تمام بونده کافی معناسنه در) (محصول ترکیب) (اول برکیمسه که قفانه علم
واله یوزك قودی) (یعنی پرمغه یوزك طاقدی جشیددر) (اکا دیدیلر نیچون جمع زینت وآراشی
صول اله ووردك حال بو که فضیلت صاغ اکدر) (دیدي که صاغ اله راستلق زینتی کافیدر) (راستی
عبارتنده ایهام وار) (یعنی صاغلق وطوغریلق معناسی) * قطعه * فریدون کفت نقاشان چین را *
که پیرامون خرگاهش بدوزند * فریدون باب اولك اولنده مفصل ذکر ی بکمشدر (نقاشان
چین لامیه) (و را ادات مفعول) (که حرف رابط مفعول وقولدر) (پیرامون با عجمك کسریله اسمدر
اطراف معناسنه) (پیرآمده دیرلر) (خرگاه خانك کسریله ورا نك سكونیله قره او که کیمسه ایله
اورتلوردر) (اویده دیرلر) (حاصلی قبه شکلی اولور) (خرگاه بونده اوتاغ معناسنه در دین خرگاهی
بیلر ایش) (بدوزند فعل مضارع جمع غائب دیکه لر دیمکدر مفعولی) (یعنی دیکلجک نسنه
بیت ثانیدر) (زیرا عادتدر اوتاغلرده وچادرلرده رنگ آمیز بزرلردن بعض نسنه کسوب دیکرلر مثلاً
مبارك باد وسعادت باد عبارتلری کسوب دیکرلر) (بومعنايه واصل اولیان مصراع ثانیك معناسی که
اتك اوتاغك اطرافنی دیکه لر یعنی لازم اولان یری مرمت ایده لر دین زیاده ترزیق سوبلش
(بدوزند فعل مضارع دوختن دن دینلر خطا المشرلر * بدان رانك آرای مرده شیار *
که نیکان خود بزرک ونیک روزند * بدان را را ادات مفعول) (وبدان دارك مفعول اولی) (ونیک
مفعول ثانیسی) (و دار فعل امر مفرد مخاطبدر) (داریدنن طوت دیمکدر) (که حرف تعلیل) (خود
ادات تأکید) (بزرک ونیک روزند تقدیری) (بزرکند ونیک روزند اولور وسعادتلی زرد دیمکدر) (بس
بزرگانند ونیک روزانند دیوتقدیر ایلکه احتیاج بوقدر) (محصول بیت) (خرگاهك اطرافنه دیکلجک
بویتدر که برامزلی ابی طوت یعنی ابی رعایت ایله ای مرده شیار زیر ایلار خود اولور ونیک
بختلردر) (نیک روز دیمکدن غرض صاحب سعادتلردر دیمکدر حاصلی برامزلی ابی رعایت
ایلك کرک که ایلار رعایتی قلیله الورلر که شانلری رعایت اقتضاید) (مجموع بیتك معناسی برامزلی
ابی طوت یعنی انلره ابی رعایت ایله ای عاقل کشتی زیر ایلار خود اولور وسعادتلردر سنك
دعا که اصلاً احتیاجلری بوقدر دین بدما به مستحق ایش * حکمت * برزکی را کفتند باچندین
فضیلت که دست راست دارد خاتم چرا در دست چپ میکند کفت ندانی که همیشه اهل فضل
محروم باشد * ندانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقیله (محصول ترکیب)
بر اولویه دیدیلر که بوقدر فضیلتله که صاغ الك وارد یعنی صاغ الله وار خانمی نیچون صول اله
ایدر یعنی صول الله صرحه برماغنه طاقلر صاغ اله وصرجه برماغنه طاقلر دیدی بیلر بسین که
دائماً اهل فضل محرومدر * بیت * آن که حظ آفرید و روزی سخت * بافضیلت همی دهد باخت *
حظ خانك قحی و طسلك تشدیدله نصب معناسنه در) (آفریدك مقدم مفعولیدر) (روزی یای
اصلیه ایله رزق معناسنه در) (سختك مقدم مفعولیدر) (سخت فعل ماضی مفرد غائبدر) (ساخت

لفظندن مخفف یعنی ایلدی حاصلی براتدی دیمکدر (محصول بیت) (اول کیمسه که نصب براتدی
ورزق پیدا ایلدی یعنی وجوده کتوردی آیه بافضیلت و برر و باخت و دولت بعضی نسخده
بخت برینه تخت واقعدر لطیفدر * ملاطفه * نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که بیم سر
ندارد و امید زر * (محصول ترکیب) (پادشاهلر نصیحت ایلک برکیمسه به مسلمدر که باش قورقوسی
و امید زری اولیه یعنی نه اولك خوفی اوله ونه دینار و درم امیددی * مثنوی * موحده در یای
ریزی زرش * چه شمشیر هندی نهی بر سرش * موحدا سم فاعلدر تفعیل یا شدن خدای بر لیمی
توحیددنددر) (چه بونك کی برلده مساوات معناسی افاده ایدر) (ریزی فعل مضارعدر) (برزیدنن
دو کسین دیمکدر) (ربختن دن دینلر خطا ایلدیلر) (زرش شین معناسه بایه مقبدر تقدیری
در پایش در) (شمشیر هندی بیانه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (نهییدنن نونك قحی
وکسریله قومق معناسنه) (محصول بیت) (موحد اولان کیمسه به نسبت ایاغنه اتونله ایه
دو کسین نه و باشی اوزره قلیج طوناسین نه یعنی ایاغنه مال دو ککله باشی اوزره قلیج طونق برادر
نه اندن سویتور ونه بوندن بر تور * امیدوهر اسش نباشد کس * برینست بنیاد توحید و بس *
هر اس هانك کسریله خوف معناسنه در یعنی قو: قو: وشین موحده راجعدر) (برینست مقدم خبردر
(بنیاد توحید لامیه و مبتدا) (واو بس ایله بونك کی برلده فقط معناسنه در) (محصول بیت) (موحدك
کیمسه دن امید وهراسی اولماز یعنی نه کیمسه دن قورقوسی و پرواسی ونه کیمسه دن امید ورجاسی وار
(بنیاد توحید بونك اوزره در انجیق یعنی نه کیمسه دن بیی ونه کیمسه دن امید اوله * لطافه *
پادشاه از بهر دفعه ستمکار است و شهنه برای خون خواران وفاضی مصلحت جوی طراران هرگز
دو خصم بحق راضی پیش قاضی نروند * دفع ستمکاران مصدرك مفعولنه اضافتدر) (شهنه
صوباشی به دیرلر) (خون خوار و وصف ترکیبدر) (معناسنه) (خوار یندن والف و فون ادات جمع
(مصلحت جوی وصف ترکیبدر) (جو ییدنن طرارانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
(پادشاه مبتدا و مابعدی خبری) (وشهنه مبتدا و مابعدی خبری) (وقاضی مبتدا) (و مابعدی خبری
طرار یان کسیمی به دیرلر) (فارسیجه کیمسه بر دیرلر) (محصول ترکیب) (پادشاه ظالمك ظلی دفع ایلک
ایچو ندر و صوباشی فان ایچنی نظاملر ایچوندر یعنی قانلیرك و اهل شر و فسادك خلقدن ضررینی دفع
ایلك ایچوندر وقاضی طرارلرک مصلحتنه متعلق احوالی کورمك ایچوندر یعنی شر بعته متعلق
اموری کورمك ایچوندر یعنی طرار نه لازمدر دیوشرعه کورمك ایچوندر هرگز حقه راضی ایکی
خصم قاضی او کته کتمزلر ز براهر کس حقه راضی اولدقدن صکره خصوصنه احتیاج قالماز
بعض نسخه ده هرگز دو خصم از پیش قاضی راضی نروند واقعدر) (یعنی هرگز ایکی خصم قاضی
قتلیدن راضی کتمزلر بلکه بریسی راضی کیدرسه بریسی ناراضی کیدر * قطعه * چو حق
معاینه دانی که می باید داد * بلطف به که بچنك اوری و دلشکی * معاینه مقاعله یا بنیدن مصدردر
(که حرف بیان) (می حرف استمرار) (وبا حرف تأکید) (بابد فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر
(بلطف بر مقدر دادن مصدرینه متعلقدر) (که من تفضیلیه معناسنه در) (جشک اور وصف
ترکیبدر محارب) (یعنی صواشیچی معناسنه) (وبا حرف مصدر) (دلشک ده وصف ترکیبدر کوکلی طار
معناسنه) (وبا حرف مصدر کوکلی طار لغی دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه معاینه بیلورسین که الک
حقنی و یرمک کرکدر لطافه و یرمک بکدر که صواشیچی لغله و کوکلی طار لغله ایسه حاصلی
حقوق ناسی ملایت و رفقه ادا ایلک یکدر محارب به و مجادله ایلکدن) (دلشکی جنکه عطف
ایدوب و اوری اکافید طوتوب ای و بدلشکی اوری ده یای خطابله دین زیاده باطل سوبلش
و بوجهله دخی معنی تصور ایدوب بلطف دادنه که بچنك اوری دادی و بدلشکی دادی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد شعی
(ابو) نسخه مستعجله در
للطابع

رد این سید علی

ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی یای مصدریه ابله دین عجب قوی تر یق کوی ایش
 عفا الله عنه * خراج اگر نکز ارد کسی بطیبت نفس * بقهر ازو بستاند مر دسرهنکی *
 طیت مصدر در طاب بطیب دن تظایده کلور ناک فحبله بونده ایلک معناسنه در (مرد سرهنکی
 بیانیسه در موصوف وصفی ضرورت وزن وقافیه ایچون افراد ایلدی (والافعله نسبت جمع
 مناسب ایدی (یعنی مردان سرهنکیان (محصول بیت) اگر بر کیمسه خراجی طیت نفس
 وصفای خاطره ادا ایلزسه مرد سرهنکی اندن آتی قهریله الورز راحق شرعیدر که هیچ کیمسه
 اکانکار ایلز * مطایبه * همنه کس رادن دان برشی کند کرد و فاضی را بشیرینی * (محصول ترکیب)
 هر کسک دیشی اکتی ندیه ییکله کند اولور یعنی قاشر اما قاضینک طاطایله که هیچ نسنه کسمن
 اولور ترشیده و شیرینده یار نسبت ایچوندر * بیت * قاضی که بر شوت بخورد پنج خیار * ثابت کند
 از بهر توده خرز زار * بر شوت با حرف مصاحبت (وراده کسره وضمه جائز در (خرز زار
 کلز اولا له زار کی در (یعنی قانون لق کزندن کنا بندر (حاصلی قانون بستانی دیمکدر
 (محصول بیت) قاضی که رشوت طریقه یله بش خیارا کل ایلیه سنگیچون اون قانونلق ثابت
 ایدوب مقرر ایدر * لطیفه * خجیه پیراز نابکاری چه کند که توبه نکند و شخته معزول از مردم
 ازاری * نابکاری فاسق و فاجرده استعمال ایدر (و یا حرف مصدر در (بونده مراد نابکاریدن
 زاندر قرینه قیامیه (محصول ترکیب) پیر خجیه زاندر نه ایلیه که توبه ایلیه یعنی توبه ایلوب
 نیه قادر در زار یوزینه کیمسه یاقر توبه ایلوب نیه مالکدر بالضرورت توبه ایدر شخته معزولده
 خلق از ازلقدن توبه ایلیه نه ایلیه ییلور یعنی خلق ایچیکه قادر دکلدر زار معزولدر پس
 توبه ایلسی ضرور ایدر * بیت * جوان کوشه نشین شیر مر دراه خداست * که پیر خود نتواند
 ز کوشه برخاست * جوان کوشه نشین بیانیسه در (کوشه نشین وصف ترکیبدر کوشه ده
 اوزر یچی دیمکدر (شیر مرد ترکیب مزجیدر (اصلی مرد شیردر اضافت بیانیسه ابله ارسلان ار
 یعنی ارسلان کی ارحاصلی پهلوان و بهادر دیمکدر مصراع مبتدا و خبردن مر کبدر (که حرف
 تعلیل خود ادا تآکید (کوشه ده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در بین
 اسکی خطاسی اوزره مصر اولش (برخاست برخاستن معناسنه در (محصول بیت) کوشه نشین
 جوان خدا یولینک شیر مر دیر یعنی هوادن نکوب نفسنه غالب اولوب کوشه و عزلت اختیار
 ایدن جوان کر چکدن اردر زار پیر خود بر کوشه دن قیام ایلکه قادر دکلدر پس بر کوشه ده
 اوتور ماسی ضرور ایدر * بیت * جوان سخت می باید که از شهوت پیر هیزد * که پیر سست
 رغبت را خود آلت بر می خیزد * جوان سخت بیانیسه (که حرف تعلیل (پیر سست
 رغبت بیانیسه (سست رغبت وصف ترکیبدر رغبت میل معناسنه در (ورا حرف
 تخصیص (نمی خیزد فعل نفی مستقبل مفرد غائب خیریدنن قالمهاز دیمکدر (محصول بیت)
 محکم جوان کر کدر کیم شهوتدن پیر ایلیه یعنی نفسی و شهوتی غالب ایکن پیر ایلک
 هنر در زار پیری قدرت و طاقته پیر هیزد امر ضرور ایدر که آتی مساعده ایلز یعنی قالمهاز که
 برنامشروع ایشه مرتکب اوله * حکمت * حکمی را پسیدند که چندین درخت نامور که خدای
 تعالی آفریده است بلند و برومند هیچ یکی را آزاد نخوانند مگر سرورا که ثمره ندارد درین
 چه حکمت گفت هر یکی را دخلی معینست و وقتی معلوم که گاهی بوجود آن تازه است
 و گاهی بعدم آن پرموده و سرور هیچ ازین چیزی نیست و در همه وقت تازه است و این صفت
 آزاد کانتست * درخت نامور بیانیسه نامور نامی دیمکدر زارور نسبت معناسنی افاده ایدر معنای
 لازمی مشهور و نامدار دیمکدر لازمه تفسیر ایدنه دخل ایدن کنندی مدخولدر (برومند

ردشعی

ردسوری

بونده

بونده بمثل دیمکدر زار بر میسدر (ومند ادات نسبت دولتند و حاجتند کی نهایی بر لفظ بله
 و اوسر استمالی معهود دکلدر یعنی برومند دیمکدر و او مبالغه ایچون زیاده اولندی دین غندی
 سولش (بعضی نمخنده بلند برینسه بارور واقعدر (یعنی بارور و برومند در شمش و جعدن خالی
 دکل زار بار اعج حاصلنه در (وور ادات نسبتدر لی معناسنه (که ثمره ندارد مقام خالده
 واقعدر حال بو که ثمره سی یوقدر دیمکدر (ثمره میوه معناسنه در بونده کلنجده سوالدر (و گفت
 مابعدیه جواب (دخل بونده حاصل معناسنه در (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (هر درخته
 دخل معین اثبات ایلک مبالغه طریقه یله در (زیرا هر بر درختک حاصلی اولاز فتدیر (وقتیده
 بوله در (گاهی یا حرف وحدت (پرموده باک قحقی و زاء عجمک سکونی و میمک ضمی و راه مهمله نک
 سکونله صولش دیمکدر فعل ماضیدن قسمدر (و این صفت آزاد کانتست جمله حالیه در
 (محصول ترکیب) حکماند برینسه سوال ایلدی که بو قدر نامور و نامدار درخت که خدای
 تعالی خلق ایلدر بارور و برومند هیچ برینه آزاد دیمکدر الا سر و هشی و حاصلی یو غیکن
 بونده نه حکمتدر حکیم دیدیکه درختک هر برینک معین حاصلی و معلوم وقتی وارد که گاهی
 اول حاصل وجودیه تازه در و گاهی عد میله پرموده و سروک بوندن هیچ نسنه سی یوقدر
 و جیح اوقانده تازه در حال بو که بو حالت ازاده لر صغیدر * قطعه * بر آنچه می گذر ددل منه که
 دجله بسی * پس از خلیفه بخواد گذشت در بغداد * دل منهک مفعول صریحی (و بر آنچه
 غیر صریحی (وی گذرد آنچه نک صفتی (که حرف تعلیل (دجله بغدادده شطک اسمیدر یعنی
 بغداد ابرغنه غیری برده شط دیر اما بغدادده دجله دیر (بسی جوق زمان (دجله بسی مرهوندر
 (پس از خلیفه خلیفه دن صکره دیمکدر خلیفه دن بونده مراد معتصم بالله در که آخر خلفای دولت
 عباسیه در که هولای کو آتی هلاک ایلدکن صکره دیان خلافت کلبا مرفوع اولوب دور
 سلاطین ظهور ایلدی یعنی هر پیر پادشاهلر حکم ایلکه باشلدی مثلاً بغدادده ابتداء سلاطین
 ایلخانیه حاکم اولدی اق قبولی زمانه دک اندن صکره قزلباش اندن صکره آل عثمان اگهی
 دولت و شوکتی قیامت دک متمد اولسون آمین (گذشت بونده گذشتن معناسنه در (در بغداد
 از بغداد تقدیرنده در (محصول بیت) اول نسنه به که کبر یعنی ثابت و باقی اولوب فانی اولان
 نسنه به کوکل بغله یعنی تعلیق قلب ایله زار دجله جوق زمان خلیفه معتصمدن صکره بغداددن
 بکپسدر یعنی فانی و گذران اولان اشیا اقرصو حکمنده در که تعلیق قلبه لایق دکل شراح بو بیتک
 یحقیقنده ایهال ایلطراطهر مراده واصل اولدقلرندن ایهال ایلطراطهر * کرت ز دست براید چونخل
 باش کریم * ورت ز دست نیاید چو سرو باش آزاد * کرت تاء خطاب معناده دسته مقیددر
 ز دست تقدیرنده در (نخل بونده حرمانا جیدر (باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر اسمی تحتند
 انت و خبری کریم افطیدر مصراع ثانی اولکی کیدر اعرابده (محصول بیت) اگر الکدن کلورسه
 خرما اغاجی کی کریم اول خرما اغاجینک کرامتی اولدر که هر پیری ایشه برار قویونک کی که
 هر پیری برینسه به کرکدر و اگر خرما اغاجی کی الکدن کریم اولمق کلزسه باری سرو کی آزاده
 اول یعنی سرو بارور بدن آزاد اولدیگی کی سنده تعلیق دیانن سالم اول حضور ایلیه سین
 سرو کبی آزاد اول کیمسه به جفا ایلد دین معنایه جفا ایلش * و غلط * دو کس
 مر دند و تحسیر بردند آن که داشت و نخورد و آن که دانست و نکرد (محصول ترکیب) ایکی
 کیمسه اولدیله و تحسیر ایلندیلر یعنی حسرتله کتدیله بری اوادر که ماله مالک اولدی
 و میدی و بری اولکه علمه مالک اولدی و موجبیه عمل ایلدی * قطعه * کس نبیند
 بخیل فاضل را * که نه در عیب گفتنش کوشد * بخیل فاضل بیانیسه (ورا ادات مفعول

ردابن سیدعلی

ردشعی

ردشعی

ردشعی

(که حرف بیان نه حرف نفي معناده کوشده مقید در پس فعل نفي مستقبل اولور) در عیب
 (در حرف صله گفتنش شین ضمیر بخیل فاضله راجعدر) (محصول بیت) کیسه فاضل بخیلی
 کورمن که انک عیبی سولیکه دور شیده یعنی عیب بن تعدید ایلکه سعی ایلر البته حاصلی فضل
 بخیل عیبی ستر ایلر هر قدر فاضل ایلده * و ر کریمی دوصدکنه دارد * کرش عیبها فرو پوشد *
 کریمی یا حرف وحدت (فروادات تأکید) (محصول بیت) اما اگر بر کریمک اینکیوز عیبی
 و کاهمی اولور سه کریمی واحسانی جیم عیب بنی ستر ایلر * خاتمة الکتاب * تمام شد کاب کلستان
 والله المستعان درین جمله چنان که رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریق استعاره تلفیقی
 زفت * والله مبتدا (المستعان اسم مفعولدر استعمال بابتدن لفظ امر فروع خبر مبتدادر) (معاونت
 طلب اولانان کیسه به مستعان دیرلر بونده الله در) درین جمله یعنی جمیع کابده (بورایه کابجه پس سکر
 بیه حصر ایدنلر معقول ایلماشلر) (رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفان دیمکدر) (شعر متقدمان لامیه
 تلفیق تفعل بابتدن مصدر در بزشیی برنسته به ضم ایدوب قاتمه درلر) (محصول ترکیب) کاب
 کلستان تمام اولدی و مستعان الله تعالی در یعنی عون اندن مطلوب بدر کابده انک اعانتیه تمام
 اولدی بوجیم کابده انجلین که مؤلفین متقد مینک عادتیدر یعنی قدیم مؤلفینک قانونیدر شعرای
 متقد مینک اشعارندن استعاره طریقه تلفیق واقع اولدی یعنی سوزیمه کیسه سوزنی قائمدم
 غیر یار قانیدی کی بلکه بونده واقع اولان نظم و نثر هب بندر تنکه حریری مقامانده بویه پیوروش
 و معشرات السخریه صاحبی بونلره تقلید ایلماش تنکه دیاجه شده یازمش * بیت * کهن خرقه
 خویش پیراستن * به از جامه عاریت خواستن * کهن خرقه خویش بیانده و لامیه در) (پیراستن بزمه مک
 و سبک معناسنده در) (جامه عاریت بیانیه) (محصول بیت) کشتی کندیکنک اسکی خرقه سنی یما یوب
 اصلاح ایلیمی جامه عاریتی خلقندن استمکدن یکدر حاصلی کندیکنک اسکی لباسنی یما یوب کیمک
 الک عاریت لباسنی کیمکدن یکدر (مصراع اولک معناسنی کندی کهنه خرقه ایلر بزمه مک یعنی اتی
 کیمک دیوب وحاشیه ده بکهن خرقه خویش تقدیرنده در دیمک بیت زباده نام معقول و ترز بقی لباس
 کیدر مکدر * غالب گفتار سعدی طرب انکیر ست وطیبت آمیز و کونه نظران را بدین علت زبان
 طبعی دراز کرد که مغز دماغ یهوده بردن و دود چراغ بی فائده خوردن کار خردمندان نیست و ایکن
 برآی روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست پوشیده نماد که در موعظه های شای
 در سبک عبارت کشیده است و داروی تلخ نصیحت بشهد ظرافت برآمیخته تا طبع مخاطب ملول
 نشود و از دولت قبول محروم نماد * غالب گفتار سعدی لامیه لدر و مبتدا (طرب انکیر و وصف
 ترکیب و خبر مبتدا) (انکیر بندنن قو برحق و پیدا ایلک یعنی طرب قو پاریمی و پیدا ایلیمی دیمکدر
 (انکیر بندنن اخذ ایدنلر خطا ایلماش) (وطیبت آمیز و وصف ترکیبیدر) (طیبت مصدر در خطاب
 بطلب دن ایلک و کوزلک معناسنه) (آمیز بندنن قرشدر حق معناسنه) (انکیر بندنن اخذ ایدنلر خطا
 ایلماش) (و کونه نظر بصیرتسنز دیمکدر) (الف و نون ادات جعفر حاصلی و وصف ترکیبیدر
 (در احرف تخصیص) (بدین علت بوعلتله یعنی گفتار سعدی (طرب انکیر و طیبت آمیز اولدی یعنی
 جهتدن بصیرتسنز لک زبان طبعی دراز اولور) (که حرف بیان) (مغز دماغ) (یهوده مغز
 بونده بینی معناسنه در دماغ بونده بینی طوران بر مراد باشد) (مغز دماغ) (یهوده لامیه و بیانیه در
 مغز بوندک مقدم مفعولی در باطل بره امک چکیمکدن عبارتدر) (دود چراغ بی فائده لامیه
 و بیانیه در سابق کی باطل بره تضییع اوقات ایلکه درلر) (دود خوردنک مقدم مفعولی در) (رای
 روشن صاحب دلان بیانیه و لامیه در) (که حرف رابط صفت) (روی سخن لامیه در مجاز) (در ایشان
 (در حرف صله در بامعناسنه) (پوشیده نماد سخن قالمیه دیمکدر) (در موعظه های شافی بیانیه لدر

رد ابن سید علی و سروری

عطفه های
نسخه

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

(در انجو) (موعظه مصدر مییدر و عند معناسنه) (وهاادات جمع) (در حرف صله) (سبک عبارت
 بیانیه) (سبک سبک کسری و لامک سکونیه دیری ایلکنه درلر) (داروی تلخ نصیحت
 بیانیه لدر) (با حرف مصاحبت) (شهد ظرافت بیانیه شهد کرمج باله درلر) (بر حرف
 تأکید) (آمیخته ماضیدن قسم مفرد غائب قرشدر مش دیمکدر) (محصول ترکیب) سعد بنک
 اکثر کلان طرب انکیر در وطیبت آمیز و بصیرتسنز لک سعد بنک کلامی بویه اولدی یعنی علتله
 زبان طبعی دراز اولور که مغز دماغ یهوده ایلماش و دود چراغ بی فائده بیک عقلا ایشی
 د کدر اما صاحب دلرک رأی روشنه که سوزک طسامری و توجهی انلره در سخن قالمیه که
 شفا و بریمی نصیحتلر انجوسنی سبک عبارتله چکیمکدر یعنی جوهر کی کلماتی ترکیب و ترتیب
 ایلماشدر دخی نصیحت آبی داروسنی شهد ظرافتله قرشدر مشدر تا کیم مخاطبک طبعی
 ملول اولیه و دولت قبولدن محروم قالمیه * مثنوی * مانصیحت بجمای خود کردیم
 * روزگاری درین بسر بردیم * بجمای خود تقدیری (بجمای خود شد ضرورت وزن
 انجمن حذف و اتصال اولدی ضمیر نصیحتله راجعدر) (روزگاری یا حرف وحدت
 (درین یعنی در نصیحت) (بسر یا حرف صله حده و غایتله دیمکدر) (بر دیم ایلندک دیمکدر
 (محصول بیت) بر نصیحتی محکمه ایلندک بر زمانی یعنی بر مدتی بونصیحتله حده و غایتله
 ایلندک حاصلی بر مدت بونباید عمر کجور دک * کر نیاید بکوش رغبت کس * بر سولان
 پیام باشد و بس * نیایدک فاعلی نصیحتدر) (با حرف صله) (کوش رغبت کس بیانیه
 و لامیه در) (کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکمکدر) (رسول ایلچی و خبرچی در
 یعنی خبر ایلدوب کتور بجمی به دیرلر فاعلدر) (پیام خبردر) (بس انجق دیمکدر
 (محصول بیت) اگر بنم نصیحتم کیسه نک کوش رغبتله کلزسه یعنی کیسه رغبتله
 ایشیدوب دیکلر سه یا که نسنه لازم کلز زیرا خبر جیلر اوزرینه خبر ویرمکدر
 لازم اولان انجق قبول ایتدر مک لازم دکل زیرا (و ماعلی الرسول الالبلاغ) در یعنی
 خبرچی اوزرینه واجب اولان همان اتصال خبر را انجق طوتدر مق دکلدر * قطعده *
 یا ناظر آیه سل بالله مرجه * علی المصنف واستغفر لکاتبه * یا حرف ندا (ناظر امتدادی
 غیر مقصوده یعنی تکره) (فیه ضمیر کاب کلستانه راجعدر) (سل سینک قتی و سکون لامیه فعل
 امر مفرد مخاطبدر سئل یسئل دن همزه سماعا حذف اولماشدر اما سال یسال دن اولنجه عین
 الفعل قیاسا حذف اولماش اولور) (بالله بامن معناسنه در بعض نسخه ده لله دوشمشدر بینه
 بومعنايه) (مرجه مفعول سئلدر) (علی المصنف) (سله) (و یا مرجه متعلقدر) (واستغفر سله معطوفدر
 (لکاتبه استغفره متعلق) (و ضمیر کاتبه راجعدر) (محصول بیت) ای کتاب کلستانه ناظر اولان
 یعنی مطالعه ایدن الله تعالیدن مصنفه رحمت استه و کاتبه غفران طلب ایلله * و اطلب لنفسک
 من خیر تریده * من بعد ذلک غفرانا لصاحبه * و او حرف عطاف (اطلب فعل امر مفرد
 مخاطب طلب ایلله دیمکدر) (انفسک اطلبه متعلقدر) (من خیره) (ترید فعل مضارع مفرد مذکر
 مخاطب) (به باتقویت عمل انجمن کلشدر تقدیری تریده در) (من بعد ذلک غفرانا بر مقدر اطلبک
 مفعولی به صریحدر) (و لصاحبه غیر صریحی) (محصول بیت) دخی ای کلستانه ناظر اولان کیسه
 دخی نفسکه استبدیکک خبری طلب ایلله یعنی هر نه خیر که مراد کدر اتی خدادن طلب ایلله
 و بو سؤال و طلبدن صکره صاحبه و مالکنه غفران طلب ایلله (معلوم اوله که صحیح نسخه لده
 بیت اولده سئل بالله در و بعضنده سل لله در) (اما حرف جر سئل الله هیچ برنده واقع دکل زیرا
 بویه اولنجه ناموزون اولور که بو بحر بسیط مثنی در که او چنی جزئی سالددر یعنی مستغفلن

رد شرح جیعا
رحمة الله عليهم اجمعين
اللطابع

لیکن شرح جمیع سل الله یازمشر پس معلومدرکه اشعار عرب اوزانده قاصر لر ایمنش
تم کتاب بعون الملك الوهاب
تاریخ کتاب

شود مکیم شرحه ها تف دیدی تمت
صفر ماهینک او چنیددی روزی
مبارک اولسون اوقویوب یازانه
دخی سهو و خطا سینی دوزانه

تاریخ ختام طبع للطابع الفقیر

صفحه اقبالنی محمود خاتک سر تسر
نوینو شیرازه بند نسخه فیض اولده
سیما نشر علومه شویله رونق و یردیکیم
قید استکاب نسخه ویرسون زجت دیو
اشته ازجمله کلستان شرحی سودیکیم اودر
بند دیرینه اسعد طبعه مأمور اولوب
نسخه مطبوعه سن شمیدی سهولتله آلوب
برهزار دلستان کلدی دیدی تاریخی
بتدی سودی کلستان طبعی اولدی بی بدل

قد کل طبع هذا الشرح المشرح بمطالعته القلوب * المؤسس علی ابداع طرح واحسن
اسلوب * فی عهد سلطنة السلطان الاعظم * والخاصان الافخر الافخم * خادم الحرمين المحترمين
مالک البرین والبحرین * المبدد لشمل اعدائه بالعوانی والشوارف * المجدد بالمعالي ما اندرس
من العوارف والمعارف * المتوسد فی اریکه الخلافة الکبری * التي لا اشرف منها ولا اسمی * السلطان
ابن السلطان ابن السلطان السلطان الغازی محمودخان ابن السلطان الغازی عبدالمجیدخان ابن
السلطان الغازی احمدخان * لازالت ریاض شوکتہ بنسایم الظفر باسمه الزهر * ولا برحت
اغصیان معالم جلادته تهتف فیها هواتف التایید بسورق الفتح والنصر * وذلك فی دار
الطباعة العامره ببلدة اسلامبول الفاخرة * حرسها الله سبحانه وتعالى مع سائر البلاد بحفظه
الصمدانی * من الجهات الست بالسبع المثانی * بمعرفة العبد المحتاج الى الآءربه
الصمد * شیخزاده السيد محمد اسعد * المستعد برتبة اسلامبول * التي
عقد فخرها الى جید الجوزاء موصول * وكان الاختتام * واخر
صفر الخیر * المزیل لكل ضیء * لتسع واربعین ومائین والفاء

من الاعوام * من هجرة سيدنا ومولانا محمد
عليه وعلى آله الصلاة والسلام
مافاح مسك الختام
ولاج بدر
التمام

غرد
۱۰۰۴

خواجو نخلبند شعرا ايله
ملقب اولان فاضل کرمانبدر

م

موالی فحامدن رئیس الکتاب واصف افندی زاده عبد الله
لیب افندیکن اشبو طبعه موفق اولدیغی مصراع مطبوعدر
ریاض ارای شوکت خان محمودک بهاراسا
لیبیا یعنی بوتاریخده امر شریفیله
باصلدی کلستان سودیسی اولدی برکل بمدوح

خواججه عینی افندیکن دخی کلستان طبعه
غرس ایندیکی نهال تاریخ لطافت شمار یخلریدر

شه فرخنده طبع وداور علامه دانش کیم
حروف علم و عرفان دستکاه طبعه موضوع
لغات وانقوی قاموس و برهان بهجه و فرهنگ
جناب خان محمود السیر مجموعه شوکت
باصلدی کتب فرمان و دفترل یازلدیقه
او و صاف زمان وقعه نویس اسعد افندیکن
سعادتله کلستان شرحنی طبع اینککه مأمور
تمام و همچنین سویلدی عینی ایکی تاریخ

باصلدی کلستان سودیسی نفعن عام ایده هادی
کلستان شرحی سودی باصدی دولت مرثده یارانه

۱۲۴۹	۷۲۷	۷۲۸	۷۲۹	۷۳۰	۷۳۱	۷۳۲	۷۳۳	۷۳۴	۷۳۵	۷۳۶	۷۳۷	۷۳۸	۷۳۹	۷۴۰	۷۴۱	۷۴۲	۷۴۳	۷۴۴	۷۴۵	۷۴۶	۷۴۷	۷۴۸	۷۴۹	۷۵۰	۷۵۱	۷۵۲	۷۵۳	۷۵۴	۷۵۵	۷۵۶	۷۵۷	۷۵۸	۷۵۹	۷۶۰	۷۶۱	۷۶۲	۷۶۳	۷۶۴	۷۶۵	۷۶۶	۷۶۷	۷۶۸	۷۶۹	۷۷۰	۷۷۱	۷۷۲	۷۷۳	۷۷۴	۷۷۵	۷۷۶	۷۷۷	۷۷۸	۷۷۹	۷۸۰	۷۸۱	۷۸۲	۷۸۳	۷۸۴	۷۸۵	۷۸۶	۷۸۷	۷۸۸	۷۸۹	۷۹۰	۷۹۱	۷۹۲	۷۹۳	۷۹۴	۷۹۵	۷۹۶	۷۹۷	۷۹۸	۷۹۹	۸۰۰	۸۰۱	۸۰۲	۸۰۳	۸۰۴	۸۰۵	۸۰۶	۸۰۷	۸۰۸	۸۰۹	۸۱۰	۸۱۱	۸۱۲	۸۱۳	۸۱۴	۸۱۵	۸۱۶	۸۱۷	۸۱۸	۸۱۹	۸۲۰	۸۲۱	۸۲۲	۸۲۳	۸۲۴	۸۲۵	۸۲۶	۸۲۷	۸۲۸	۸۲۹	۸۳۰	۸۳۱	۸۳۲	۸۳۳	۸۳۴	۸۳۵	۸۳۶	۸۳۷	۸۳۸	۸۳۹	۸۴۰	۸۴۱	۸۴۲	۸۴۳	۸۴۴	۸۴۵	۸۴۶	۸۴۷	۸۴۸	۸۴۹	۸۵۰	۸۵۱	۸۵۲	۸۵۳	۸۵۴	۸۵۵	۸۵۶	۸۵۷	۸۵۸	۸۵۹	۸۶۰	۸۶۱	۸۶۲	۸۶۳	۸۶۴	۸۶۵	۸۶۶	۸۶۷	۸۶۸	۸۶۹	۸۷۰	۸۷۱	۸۷۲	۸۷۳	۸۷۴	۸۷۵	۸۷۶	۸۷۷	۸۷۸	۸۷۹	۸۸۰	۸۸۱	۸۸۲	۸۸۳	۸۸۴	۸۸۵	۸۸۶	۸۸۷	۸۸۸	۸۸۹	۸۹۰	۸۹۱	۸۹۲	۸۹۳	۸۹۴	۸۹۵	۸۹۶	۸۹۷	۸۹۸	۸۹۹	۹۰۰	۹۰۱	۹۰۲	۹۰۳	۹۰۴	۹۰۵	۹۰۶	۹۰۷	۹۰۸	۹۰۹	۹۱۰	۹۱۱	۹۱۲	۹۱۳	۹۱۴	۹۱۵	۹۱۶	۹۱۷	۹۱۸	۹۱۹	۹۲۰	۹۲۱	۹۲۲	۹۲۳	۹۲۴	۹۲۵	۹۲۶	۹۲۷	۹۲۸	۹۲۹	۹۳۰	۹۳۱	۹۳۲	۹۳۳	۹۳۴	۹۳۵	۹۳۶	۹۳۷	۹۳۸	۹۳۹	۹۴۰	۹۴۱	۹۴۲	۹۴۳	۹۴۴	۹۴۵	۹۴۶	۹۴۷	۹۴۸	۹۴۹	۹۵۰	۹۵۱	۹۵۲	۹۵۳	۹۵۴	۹۵۵	۹۵۶	۹۵۷	۹۵۸	۹۵۹	۹۶۰	۹۶۱	۹۶۲	۹۶۳	۹۶۴	۹۶۵	۹۶۶	۹۶۷	۹۶۸	۹۶۹	۹۷۰	۹۷۱	۹۷۲	۹۷۳	۹۷۴	۹۷۵	۹۷۶	۹۷۷	۹۷۸	۹۷۹	۹۸۰	۹۸۱	۹۸۲	۹۸۳	۹۸۴	۹۸۵	۹۸۶	۹۸۷	۹۸۸	۹۸۹	۹۹۰	۹۹۱	۹۹۲	۹۹۳	۹۹۴	۹۹۵	۹۹۶	۹۹۷	۹۹۸	۹۹۹	۱۰۰۰	۱۰۰۱	۱۰۰۲	۱۰۰۳	۱۰۰۴	۱۰۰۵	۱۰۰۶	۱۰۰۷	۱۰۰۸	۱۰۰۹	۱۰۱۰	۱۰۱۱	۱۰۱۲	۱۰۱۳	۱۰۱۴	۱۰۱۵	۱۰۱۶	۱۰۱۷	۱۰۱۸	۱۰۱۹	۱۰۲۰	۱۰۲۱	۱۰۲۲	۱۰۲۳	۱۰۲۴	۱۰۲۵	۱۰۲۶	۱۰۲۷	۱۰۲۸	۱۰۲۹	۱۰۳۰	۱۰۳۱	۱۰۳۲	۱۰۳۳	۱۰۳۴	۱۰۳۵	۱۰۳۶	۱۰۳۷	۱۰۳۸	۱۰۳۹	۱۰۴۰	۱۰۴۱	۱۰۴۲	۱۰۴۳	۱۰۴۴	۱۰۴۵	۱۰۴۶	۱۰۴۷	۱۰۴۸	۱۰۴۹	۱۰۵۰	۱۰۵۱	۱۰۵۲	۱۰۵۳	۱۰۵۴	۱۰۵۵	۱۰۵۶	۱۰۵۷	۱۰۵۸	۱۰۵۹	۱۰۶۰	۱۰۶۱	۱۰۶۲	۱۰۶۳	۱۰۶۴	۱۰۶۵	۱۰۶۶	۱۰۶۷	۱۰۶۸	۱۰۶۹	۱۰۷۰	۱۰۷۱	۱۰۷۲	۱۰۷۳	۱۰۷۴	۱۰۷۵	۱۰۷۶	۱۰۷۷	۱۰۷۸	۱۰۷۹	۱۰۸۰	۱۰۸۱	۱۰۸۲	۱۰۸۳	۱۰۸۴	۱۰۸۵	۱۰۸۶	۱۰۸۷	۱۰۸۸	۱۰۸۹	۱۰۹۰	۱۰۹۱	۱۰۹۲	۱۰۹۳	۱۰۹۴	۱۰۹۵	۱۰۹۶	۱۰۹۷	۱۰۹۸	۱۰۹۹	۱۱۰۰	۱۱۰۱	۱۱۰۲	۱۱۰۳	۱۱۰۴	۱۱۰۵	۱۱۰۶	۱۱۰۷	۱۱۰۸	۱۱۰۹	۱۱۱۰	۱۱۱۱	۱۱۱۲	۱۱۱۳	۱۱۱۴	۱۱۱۵	۱۱۱۶	۱۱۱۷	۱۱۱۸	۱۱۱۹	۱۱۲۰	۱۱۲۱	۱۱۲۲	۱۱۲۳	۱۱۲۴	۱۱۲۵	۱۱۲۶	۱۱۲۷	۱۱۲۸	۱۱۲۹	۱۱۳۰	۱۱۳۱	۱۱۳۲	۱۱۳۳	۱۱۳۴	۱۱۳۵	۱۱۳۶	۱۱۳۷	۱۱۳۸	۱۱۳۹	۱۱۴۰	۱۱۴۱	۱۱۴۲	۱۱۴۳	۱۱۴۴	۱۱۴۵	۱۱۴۶	۱۱۴۷	۱۱۴۸	۱۱۴۹	۱۱۵۰	۱۱۵۱	۱۱۵۲	۱۱۵۳	۱۱۵۴	۱۱۵۵	۱۱۵۶	۱۱۵۷	۱۱۵۸	۱۱۵۹	۱۱۶۰	۱۱۶۱	۱۱۶۲	۱۱۶۳	۱۱۶۴	۱۱۶۵	۱۱۶۶	۱۱۶۷	۱۱۶۸	۱۱۶۹	۱۱۷۰	۱۱۷۱	۱۱۷۲	۱۱۷۳	۱۱۷۴	۱۱۷۵	۱۱۷۶	۱۱۷۷	۱۱۷۸	۱۱۷۹	۱۱۸۰	۱۱۸۱	۱۱۸۲	۱۱۸۳	۱۱۸۴	۱۱۸۵	۱۱۸۶	۱۱۸۷	۱۱۸۸	۱۱۸۹	۱۱۹۰	۱۱۹۱	۱۱۹۲	۱۱۹۳	۱۱۹۴	۱۱۹۵	۱۱۹۶	۱۱۹۷	۱۱۹۸	۱۱۹۹	۱۲۰۰	۱۲۰۱	۱۲۰۲	۱۲۰۳	۱۲۰۴	۱۲۰۵	۱۲۰۶	۱۲۰۷	۱۲۰۸	۱۲۰۹	۱۲۱۰	۱۲۱۱	۱۲۱۲	۱۲۱۳	۱۲۱۴	۱۲۱۵	۱۲۱۶	۱۲۱۷	۱۲۱۸	۱۲۱۹	۱۲۲۰	۱۲۲۱	۱۲۲۲	۱۲۲۳	۱۲۲۴	۱۲۲۵	۱۲۲۶	۱۲۲۷	۱۲۲۸	۱۲۲۹	۱۲۳۰	۱۲۳۱	۱۲۳۲	۱۲۳۳	۱۲۳۴	۱۲۳۵	۱۲۳۶	۱۲۳۷	۱۲۳۸	۱۲۳۹	۱۲۴۰	۱۲۴۱	۱۲۴۲	۱۲۴۳	۱۲۴۴	۱۲۴۵	۱۲۴۶	۱۲۴۷	۱۲۴۸	۱۲۴۹	۱۲۵۰	۱۲۵۱	۱۲۵۲	۱۲۵۳	۱۲۵۴	۱۲۵۵	۱۲۵۶	۱۲۵۷	۱۲۵۸	۱۲۵۹	۱۲۶۰	۱۲۶۱	۱۲۶۲	۱۲۶۳	۱۲۶۴	۱۲۶۵	۱۲۶۶	۱۲۶۷	۱۲۶۸	۱۲۶۹	۱۲۷۰	۱۲۷۱	۱۲۷۲	۱۲۷۳	۱۲۷۴	۱۲۷۵	۱۲۷۶	۱۲۷۷	۱۲۷۸	۱۲۷۹	۱۲۸۰	۱۲۸۱	۱۲۸۲	۱۲۸۳	۱۲۸۴	۱۲۸۵	۱۲۸۶	۱۲۸۷	۱۲۸۸	۱۲۸۹	۱۲۹۰	۱۲۹۱	۱۲۹۲	۱۲۹۳	۱۲۹۴	۱۲۹۵	۱۲۹۶	۱۲۹۷	۱۲۹۸	۱۲۹۹	۱۳۰۰	۱۳۰۱	۱۳۰۲	۱۳۰۳	۱۳۰۴	۱۳۰۵	۱۳۰۶	۱۳۰۷	۱۳۰۸	۱۳۰۹	۱۳۱۰	۱۳۱۱	۱۳۱۲	۱۳۱۳	۱۳۱۴	۱۳۱۵	۱۳۱۶	۱۳۱۷	۱۳۱۸	۱۳۱۹	۱۳۲۰	۱۳۲۱	۱۳۲۲	۱۳۲۳	۱۳۲۴	۱۳۲۵	۱۳۲۶	۱۳۲۷	۱۳۲۸	۱۳۲۹	۱۳۳۰	۱۳۳۱	۱۳۳۲	۱۳۳۳	۱۳۳۴	۱۳۳۵	۱۳۳۶	۱۳۳۷	۱۳۳۸	۱۳۳۹	۱۳۴۰	۱۳۴۱	۱۳۴۲	۱۳۴۳	۱۳۴۴	۱۳۴۵	۱۳۴۶	۱۳۴۷	۱۳۴۸	۱۳۴۹	۱۳۵۰	۱۳۵۱	۱۳۵۲	۱۳۵۳	۱۳۵۴	۱۳۵۵	۱۳۵۶	۱۳۵۷	۱۳۵۸	۱۳۵۹	۱۳۶۰	۱۳۶۱	۱۳۶۲	۱۳۶۳	۱۳۶۴	۱۳۶۵	۱۳۶۶	۱۳۶۷	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	۱۳۷۳	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴	۱۳۸۵	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	۱۳۹۹	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۲	۱۴۰۳	۱۴۰۴	۱۴۰۵	۱۴۰۶	۱۴۰۷	۱۴۰۸	۱۴۰۹	۱۴۱۰	۱۴۱۱	۱۴۱۲	۱۴۱۳	۱۴۱۴	۱۴۱۵	۱۴۱۶	۱۴۱۷	۱۴۱۸	۱۴۱۹	۱۴۲۰	۱۴۲۱	۱۴۲۲	۱۴۲۳	۱۴۲۴	۱۴۲۵	۱۴۲۶	۱۴۲۷	۱۴۲۸	۱۴۲۹	۱۴۳۰	۱۴۳۱	۱۴۳۲	۱۴۳۳	۱۴۳۴	۱۴۳۵	۱۴۳۶	۱۴۳۷	۱۴۳۸	۱۴۳۹	۱۴۴۰	۱۴۴۱	۱۴۴۲	۱۴۴۳	۱۴۴۴	۱۴۴۵	۱۴۴۶	۱۴۴۷	۱۴۴۸	۱۴۴۹	۱۴۵۰	۱۴۵۱	۱۴۵۲	۱۴۵۳	۱۴۵۴	۱۴۵۵	۱۴۵۶	۱۴۵۷	۱۴۵۸	۱۴۵۹	۱۴۶۰	۱۴۶۱	۱۴۶۲	۱۴۶۳	۱۴۶۴	۱۴۶۵	۱۴۶۶	۱۴۶۷	۱۴۶۸	۱۴۶۹	۱۴۷۰	۱۴۷۱	۱۴۷۲	۱۴۷۳	۱۴۷۴	۱۴۷۵	۱۴۷۶	۱۴۷۷	۱۴۷۸	۱۴۷۹	۱۴۸۰	۱۴۸۱	۱۴۸۲	۱۴۸۳	۱۴۸۴	۱۴۸۵	۱۴۸۶	۱۴۸۷	۱۴۸۸	۱۴۸۹	۱۴۹۰	۱۴۹۱	۱۴۹۲	۱۴۹۳	۱۴۹۴	۱۴۹۵	۱۴۹۶	۱۴۹۷	۱۴۹۸	۱۴۹۹	۱۵۰۰	۱۵۰۱	۱۵۰۲	۱۵۰۳	۱۵۰۴	۱۵۰۵	۱۵۰۶	۱۵۰۷	۱۵۰۸	۱۵۰۹	۱۵۱۰	۱۵۱۱	۱۵۱۲	۱۵۱۳	۱۵۱۴	۱۵۱۵	۱۵۱۶	۱۵۱۷	۱۵۱۸	۱۵۱۹	۱۵۲۰	۱۵۲۱	۱۵۲۲	۱۵۲۳	۱۵۲۴	۱۵۲۵	۱۵۲۶	۱۵۲۷	۱۵۲۸	۱۵۲۹	۱۵۳۰	۱۵۳۱	۱۵۳۲	۱۵۳۳	۱۵۳۴	۱۵۳۵	۱۵۳۶	۱۵۳۷	۱۵۳۸	۱۵۳۹	۱۵۴۰	۱۵۴۱	۱۵۴۲	۱۵۴۳	۱۵۴۴	۱۵۴۵	۱۵۴۶	۱۵۴۷	۱۵۴۸	۱۵۴۹	۱۵۵۰	۱۵۵۱	۱۵۵۲	۱۵۵۳	۱۵۵۴	۱۵۵۵	۱۵۵۶	۱۵۵۷	۱۵۵۸	۱۵۵۹	۱۵۶۰	۱۵۶۱	۱۵۶۲	۱۵۶۳	۱۵۶۴	۱۵۶۵	۱۵۶۶	۱۵۶۷	۱۵۶۸	۱۵۶۹	۱۵۷۰	۱۵۷۱	۱۵۷۲	۱۵۷۳	۱۵۷۴	۱۵۷۵	۱۵۷۶	۱۵۷۷	۱۵۷۸	۱۵۷۹	۱۵۸۰	۱۵۸۱	۱۵۸۲	۱۵۸۳	۱۵۸۴	۱۵۸۵	۱۵۸۶	۱۵۸۷	۱۵۸۸	۱۵۸۹	۱۵۹۰	۱۵۹۱	۱۵۹۲	۱۵۹۳	۱۵۹۴	۱۵۹۵	۱۵۹۶	۱۵۹۷	۱۵۹۸	۱۵۹۹	۱۶۰۰	۱۶۰۱	۱۶۰۲	۱۶۰۳	۱۶۰۴	۱۶۰۵	۱۶۰۶	۱۶۰۷	۱۶۰۸	۱۶۰۹	۱۶۱۰	۱۶۱۱	۱۶۱۲	۱۶۱۳	۱۶۱۴	۱۶۱۵	۱۶۱۶	۱۶۱۷	۱۶۱۸	۱۶۱۹	۱۶۲۰	۱۶۲۱	۱۶۲۲	۱۶۲۳	۱۶۲۴	۱۶۲۵	۱۶۲۶	۱۶۲۷	۱۶۲۸	۱۶۲۹	۱۶۳۰	۱۶۳۱	۱۶۳۲	۱۶۳۳	۱۶۳۴	۱۶۳۵	۱۶۳۶	۱۶۳۷	۱۶۳۸	۱۶۳۹	۱۶۴۰	۱۶۴۱	۱۶۴۲	۱۶۴۳	۱۶۴۴	۱۶۴۵	۱۶۴۶	۱۶۴۷	۱۶۴۸	۱۶۴۹	۱۶۵۰	۱۶۵۱	۱۶۵۲	۱۶۵۳	۱۶۵۴	۱۶۵۵	۱۶۵۶	۱۶۵۷	۱۶۵۸	۱۶۵۹	۱۶۶۰	۱۶۶۱	۱۶۶۲	۱۶۶۳	۱۶۶۴	۱۶۶۵	۱۶۶۶	۱۶۶۷	۱۶۶۸	۱۶۶۹	۱۶۷۰	۱۶۷۱	۱۶۷۲	۱۶۷۳	۱۶۷۴	۱۶۷۵	۱۶۷۶	۱۶۷۷	۱۶۷۸	۱۶۷۹	۱۶۸۰	۱۶۸۱	۱۶۸۲	۱۶۸۳	۱۶۸۴	۱۶۸۵	۱۶۸۶	۱۶۸۷	۱۶۸۸	۱۶۸۹	۱۶۹۰	۱۶۹۱	۱۶۹۲	۱۶۹۳	۱۶۹۴	۱۶۹۵	۱۶۹۶	۱۶۹۷	۱۶۹۸	۱۶۹۹	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۲	۱۷۰۳	۱۷۰۴	۱۷۰۵	۱۷۰۶	۱۷۰۷	۱۷۰۸	۱۷۰۹	۱۷۱۰	۱۷۱۱	۱۷۱۲	۱۷۱۳	۱۷۱۴	۱۷۱۵	۱۷۱۶	۱۷۱۷	۱۷۱۸	۱۷۱۹	۱
------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	---

* جدول تصحیح درون *

صواب	خطا	صحیفه	سطر	صواب	خطا	صحیفه	سطر
دایه ابر بهاری را دایه ابر بهارست	۱۰	۳۱۴	۴۰	صواب	خطا	صحیفه	سطر
پرورد	۱۰	۳۱۵	۰۱	صواب	خطا	صحیفه	سطر
انبیاء و نبأ	۱۳	۳۱۵	۳۴	صواب	خطا	صحیفه	سطر
اسم فاعلدر	۱۷	۳۱۶	۲۹	صواب	خطا	صحیفه	سطر
دکدر	۱۸	۳۱۹	۳۲	صواب	خطا	صحیفه	سطر
تورادن	۲۶	۳۲۲	۱۵	صواب	خطا	صحیفه	سطر
تصریفه	۲۸	۳۲۳	۱۶	صواب	خطا	صحیفه	سطر
فی اول کله	۲۹	۳۲۷	۱۸	صواب	خطا	صحیفه	سطر
قابلدن	۲۹	۳۳۳	۳۲	صواب	خطا	صحیفه	سطر
بقا	۳۳	۳۴۰	۰۷	صواب	خطا	صحیفه	سطر
نجوید	۳۹	۳۴۰	۱۵	صواب	خطا	صحیفه	سطر
تمام آنکه شود	۵۳	۳۴۵	۲۹	صواب	خطا	صحیفه	سطر
نوشیر	۶۱	۳۴۷	۲۴	صواب	خطا	صحیفه	سطر
روضه	۶۹	۳۷۵	۰۳	صواب	خطا	صحیفه	سطر
حکمت	۱۰۰	۳۹۷	۰۶	صواب	خطا	صحیفه	سطر
مطعموم	۱۱۴	۳۹۸	۲۳	صواب	خطا	صحیفه	سطر
خرمند	۱۱۷	۳۹۹	۳۱	صواب	خطا	صحیفه	سطر
النه وضع ایدر الله ایدر	۲۰۹	۴۱۹	۱۴	صواب	خطا	صحیفه	سطر
قاسیر	۲۰۹	۴۲۵	۲۳	صواب	خطا	صحیفه	سطر
پرشتند	۲۱۲	۴۲۵	۲۶	صواب	خطا	صحیفه	سطر
مشتله	۲۱۵	۴۳۰	۰۸	صواب	خطا	صحیفه	سطر
متضندر	۲۱۶	۴۳۰	۳۱	صواب	خطا	صحیفه	سطر
لطیفه	۲۲۹	۴۳۰	۲۲	صواب	خطا	صحیفه	سطر
حالمه	۲۳۷	۴۳۱	۱۵	صواب	خطا	صحیفه	سطر
یاء	۲۹۶	۴۴۵	۳۲	صواب	خطا	صحیفه	سطر
کورمز	۲۹۷	۴۴۶	۱۰	صواب	خطا	صحیفه	سطر
پیراسته	۲۹۷	۴۴۷	۰۷	صواب	خطا	صحیفه	سطر
دیوشرمزدی دیوشردی	۲۹۸	۴۷۲	۲۹	صواب	خطا	صحیفه	سطر
اوله	۳۰۵	۴۸۱	۲۲	صواب	خطا	صحیفه	سطر
لحظه	۳۰۶	۴۸۴	۷	صواب	خطا	صحیفه	سطر

* جدول هامش *

صواب	خطا	صحیفه	سطر	صواب	خطا	صحیفه	سطر
متجلی و متجلی	متجلی و متجلی	۵۶	۰۳	ضبطی	ضبطی	۲۹۳	۰۶
دکز جامعی	دکز جای	۱۰۵	۱۱	میو در	میو در	۴۳۷	۰۹